

پوخته
ی

صه حیاتی موسلیم

به رگی به که م

منتدی اقرأ التفافدی

www.igra.ahlamontada.com

منتدى اقرأ الثقافي

www.igra.ahlamontada.com

پوختنەى صلە حەجى مۇسلىم

نووسىنى

پېشەوا زكى الدين عبدالعظيم بن عبد القوي المنذري

وەرگىرانى

ليژنە يەك

بەرگى يەكەم

چاپى دووم

۲۰۰۷ زاینى

۲۷۰۶ كوردى

۱۴۲۸ كۈچى

کتیب: پوخته‌ی صەحیحی موسلیم

نووسینی: پیشه‌وا زکی الدین عبدالعظیم بن عبد القوی المنذری

سالی چاپ: ۱۴۲۸ هجری قمری ۲۷۰۶ کوردی - ۲۰۰۷ زاینی

ژماره‌ی سپاردن: (۵۰۹) ی سالی ۲۰۰۴ ی وهزاره‌تی روشنبیری پیدراوه.

تیراژ: (۳۰۰۰) هه‌زار.

مافی چاپ پارێزراوه بۆ کۆمه‌ڵه‌ی نووسه‌رانی ئیسلامیی کوردستان

لیژنه‌ی وه‌رگیر:

۱ — هه‌مه‌ که‌ریم عبدالله

۲ — محمد محمد حمه میرزا

۳ — برهان محمد أمين

۴ — عمر أحمد نظامی

۵ — برهان رؤوف شیخ سمیع

چاپی دووهم

ديارى بى به

باوك و دايكم و منالكانم (سارم مەروەو عومەرو
نەحمەد) و هاوسەرم (ئومەيمە) و براكانم (عبدالقادرو
سەرھەنگو سەرتىپ و سرودو محمدو سوارە) و تاراي
خوشكم و خىزانەكانيان و، ھەموو ئەوانەى
لەراپەراندنى ئەم پرۆژەيەدا بەشداربوون.

سەرنج محمد قادر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ﴾

﴿وَمَا نَهَاكُمُ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾

(الحشر: من الآية ٧) مهـ

((نه وهی پیغه مبهـر (ﷺ) بوی هیئان وه ریگرن و جیبه جیی

بکهـن و ، نه وهیش که ریگری لی کردوون مه یکهـن))

پیشہ کی لیژنہی وەرگیر

تهواوی سوپاس و ستایش بوّ خوی پهروردگاری جیهانیان. درودو
سلاو له سهر گیانی پاکی پیغمبر و یارانی و شوینکه وتوانی هه تا پوژی
دوایی.

جیی گومان نییه که سهرچاوهی یه کهم و سهره کی شه ریه تی ئیسلام
قورئانی پیروژه. دوهم سهرچاوهش سوننه تی پیغمبره (ﷺ) به گوفتار و
رهفتاریه وه. خوی گه وره دهفرموئ: ﴿اطيعوا الله واطيعوا الرسول و اولی الامر
منکم﴾ [النساء: ۵۹]. واته ﴿گوپرایه لی خوا بکه ن و، گوپرایه لی پیغمبر و
خاوه ن فرمانه کانیشتان بکه ن﴾. هه ره ها دهفرموئ: ﴿وما آتاکم الرسول
فخذوه وما نهاکم عنه فانتهوا﴾ [الحشر]. واته: ﴿ئه وهی پیغمبر (ﷺ) بوّی
هیناون و فره مانئ پیگردوون وهری گرن و بیکه ن، ئه وهش لی تانی قه دهغه
کردووه، مه یکه ن و دهستی لی بکیشنه وه﴾.

که واته گوپرایه لی و په پره وی پیغمبره خوا (ﷺ) ته واوکاری
گوپرایه لی خویه، چونکه سوننه تی پیغمبر (ﷺ) پرونکه ره وه و پاقه و
به رجه سته کردنی قورئانی پیروژه. هه ر بوّیه عائشه ی دایکی برواداران کاتی
له باره ی ره وشتی پیغمبره وه (ﷺ) پرسیاریان لی کرد، وتی: (کان خلقه
القرآن) واته: ره وشت و رهفتاره کانی پیغمبر (ﷺ) قورئان بوو. که واته ئیمه ی
بروادار چ وهک تاک و چ وهک کومه لگه، چ وهک دهسه لات و ئیداره، چ وهک ژیار و
شارستانئی، پیویستمان به فره مووده کانی پیغمبر و ژیاننامه که ی هه یه، تا
له هه موو ره هه نده کرداری یه کانی ئیسلام باشت تئ بگه ی.

له و روانگه یه وه و وهک به شیک له خزمهت به ژیاننامه و، سوننه ته
به رزه کانی پیغمبره ی ئیسلام به تایبه تی له کومه لگه ی کورده واریدا، که ریزو
خوشه ویستی یه کی تایبه تی بوّ پیغمبر (ﷺ) هه یه تا ئیستا گرنگی و
بایه خیکی تایبهت به سوننه تی پیغمبر (ﷺ) به و راده پیویسته نه دراوه. هه ر
بوّیه ئه م پروژه ی وەرگیرانه ی (صحیح مسلم) هاته ئاراوه.

بۆچی (صحیح مسلم) مان ھە ئېزارد؟

پاش ئەوھى بۆمان دەرکەوت کە چەند مامۆستایەکی بەرپز، پرۆژەى وەرگێرانی (صحیح البخاری)یان بەدەستەوھى، بۆ ئەوھى تواناکان لەیەك بواردا دووبارە نەکرێنەوھ، بریارمان دا کە (صحیح مسلم) لەپێى کورتکراوھکەى پیشەوا (منذرى)یەوھ وەرگێرین بۆ سەر زمانى شیرینی کوردی. دیارە – ئەوھندەى ئیمە ئاگاداریین – تا ئیستە کارى لەم جۆرە نەکراوھ” واتە رافەکردنێکى کورت وپوختى فەرموودەکانى (صحیح مسلم). ئامانج لەم پرۆژەى ئەوھى کە خوینەر کورتە و پوختەىەك لەواتاکانى فەرموودەکانى پیغمبەر (ﷺ) بزانی، چونکە گەران بەدواى واتاکاندا لە کتیبو، سەرچاوھ گەرەکانى شەرحى (صباح)دا، ھەم لە پووى زمانى و ھەم لەپووى عەمەلى یەوھ، بۆ ئەم سەردەمە و بۆ خوینەرانی غەیری توێژەر، بۆتە کارێکى نیمچە ئەستەم، بەلام بەم کارە دەتوانرێ –بەلای کەمەوھ– زۆرترىنى خوینەرانی شەیدای فەرموودەکانى پیغمبەر (ﷺ) کار ئاسانى بۆ بکری، ئەم کتیبە کورت کراوھى لە بەردەستیاندا بێت و، پۆژانە سوودى لىببینن، بە تايبەتى کە تا ئیستا سەرچاوھى کورتى کوردیى لەم بوارەدا لەبەردەستى خوینەراندان نایە.

لیژنەى وەرگێران و پێداچوونەوھ:

کاتى بیرۆکەى وەرگێرانی فەرموودەکان باس کراو، چەند موسلمانێکى کوردی دلسۆز و بەئەمەك بە پیغمبەرى خوا (ﷺ) کە نیشتهجێى بەریتانیان، بریارى لە ئەستۆ گرتنى چاپیان دا، لە لقى سلیمانى (کۆمەلەى نوسەرانی ئیسلامى کوردستان) باسکراو، بریارى بەدەمەوھ چوونى داخوازییەکە درا.. پاشان لیژنەىەك لە مامۆستایانى شارەزا لە بواری نووسین و وەرگێراندان دیارى کران، بۆ جێبەجێکردنى کارى وەرگێرانەکە. لیژنەکە بریتى بوو لە بەرپزان:

- ۱- حمہ کریم عبداللہ: بہرپرسی لقی سلیمانی کۆمہلہی نووسہرائی ئیسلامی کوردستان (سہرپہرشتیاری لیژنہ).
- ۲- محمد محمد حمہ میرزا.
- ۳- برہان محمد امین.
۴. عمر احمد نظامی.
- ۵- برہان رؤوف شیخ سمیع.

لیژنہی ناوبراو کتیبہکەہی (مختصر المنذري لصحيح مسلم) یان دابەش کرد بە پینچ بەشەوہ و، ھەركامیان بەشیکی وەرگێڕایە سەر کوردی. پاش تەواو بوونی پرۆسەیی سەرەتایی وەرگێڕانەکە، ھەر پینچ ئەندامی لیژنە، پێکەوہ ھەستان بە پیاچوونەوہی فەرموودە وەرگێڕاوەکان، پاش ئەوہ بۆ پیاچوونەوہی کۆتایی، تیکرایی کتیبە وەرگێڕاوەکە، خرایە بەدەستی مامۆستایان: (حەسەن شەمیرانی و عمر عبدالعزیز)، ئەوانیش سەرنج و تێبینی خۆیان لەسەر نووسی و، سەرەنجام بە پشتیوانی خوا پرۆژەکە کۆتایی ھات.

ئەو کارانەیی لەم پرۆژەیی وەرگێڕانەدا کراون:

- ۱- فەرموودەکان دەقاودەق وەرگێڕاون و ھیچ پستەو وشەیکە پشتگوێ نەخراوە. لەھەر جێیەک ئالۆزییەک بووبی، پوونکردنەوہیەکی کورت لە دوو کەوانەیی [] دا دراوە.
- ۲- ھەندئ فەرموودە دوو تا سێ جار بەریواوەتی جیا جیا ھاتووە، دووبارەکانمان بە پێویست نەزانیووە و لامان بردوون.
- ۳- لەھەندئ شویندا، ھەندئ فەرموودە -کە پێویستیان بە پاقەکردنی زۆرە و، قسە و ئەحکامی فێقہی زۆر ھەلەدەگرئ- لامان بردوون، تا خوینەران توشی ئالۆزی فکری و گرفتێ تیئەگەیشتن لە فەرموودەکان نەبن.
- ۴- لەپاش دەقە عەرەبییەکەوہ ئەگەر فەرموودەکە لە (صحیح بخاری)یشدا ھاتبی، لە کۆتایی دەقە عەرەبییەکەدا ئاماژەمان بۆ کردووە کەلە کوئی بوخاریدا ھاتووە" تا خوینەر بتوانن فەرموودە (متفق علیہ) کان جیا بکاتوہ.

۵- ہندیٰ لہ ناو نیشانہ کانمان لہ بہر پیو یستی دہسکاری کردوہ، یا کورتمان کردونہ تہوہ۔

۶- وشہی (فہرمو) مان تہنہا بؤ پیغہ مہر (ﷺ) بہکار ہیٹاؤہ۔

۷- ناوی باو باپیری ہندیٰ لہ راوی یہ کانمان لہ کوردی یہ کہدا لابردوہ، لہ بہر ٹہوہی کہ لہ عہرہ ہیہ کہدا ہہیہ و لہ بہر چاودایہ۔

باشترین ریگا بؤ تیگہ یشتن لہ فہرمودہی پیغہ مہر (ﷺ):

لہ کوٹایی ٹہم پیشہ کی بہدا، داواکارین لہ خوینہری بہرین، بہ بایہ خہوہ سہرنجی ٹہم چہند خالہ بدن، کہ ٹہو ریگایانہ دہخاتہ پیش چاوی خوینہران، کہ بہ ئاسانی لہ فہرمودہی پیغہ مہر (ﷺ) بگن و، توشی ہلہ و پی ترازان نہ بن:

۱- تیگہ یشتن لہ فہرمودہ لہ پروانگہی قورٹانی پیروژہوہ:

لہ بہر ٹہوہی سوننہت راٹہ و پرونکہرہوہی قورٹانی پیروژہ، نابئی بہ ہیچ جوڑی پیچہ وانہی قورٹان بیت یا نہ گونجیت لہ گہ لیدا۔

۲- کوکردنہوہی ہہموو ٹہو فہرمودانہی کہلہ سہر یہک بابہت ہاتوون و، یہ کخستیان واتہ: نابئی تاک تاک فہرمودہ و مرگین و فہتوای پیبدہین، بہ لکو دہبئی چہند فہرمودہ لہ سہر ٹہو بابہتہ ہاتوہ کویان بکہینہوہ و پیکہوہ لییان تیگہین و مانا و مہ بہستہ کیان بزائین۔

۳- یہ کخستن یا (تہرجیح) دان لہ نیوان فہرمودہ جیاوازہکاندا:

ٹہگہر لہ نیوان دوو فہرمودہدا لہ پروالہ تدا جاوازی و پیکہوہ نہ گونجان ہہبوو، سہرہتا دہبئی ہہول بدریت یہ کبخرین، چونکہ ہہرگیز راستی دڑی راستی نابیت۔ بہ لام ٹہگہر چارہنہما و پیکنہ خران ٹہو کاتہ ہہول دہدہین یہ کیکیان تہرجیح بدن بہ سہر ٹہوی تریاندا۔

۴- تیگہ یشتن لہ فہرمودہ لہ پروانگہی ئامانجہکانی و ہہلومہ رجہکانیہوہ:

واتہ: پیویستہ بزائین بؤچ پروداو ہہلو یستیک ہاتوہ؟ گشتیہ یا تاییہ تہ؟ ہہمیشہ ییہ یان کاتیہ و بؤ کاتیکی دیاریکراو وتراوہ؟ ئایا گشتگیرہ یا جوڑیہ؟ [ئایا پیغہ مہر (ﷺ) و ہکو پیغہ مہر (ﷺ) فہرمویہ تی، یاوہکو فہرمانپروا بؤ چارہ سہری کیٹشہ یہ کی ٹہو سہر دہمہ؟]۔

۵- جیاکردنہ وہی وسیلہ ی گؤراو لہ نامانجی نہ گؤر.

مہندیک نامانجہ نہ گؤرہکانی سوننہ تیکہل دہکن لہ گہل وسیلہکان کہ کاتیہ و تایبہ تہ بہ سہردہ میک و ژینگہ یہ کی دیارییہ وہ، وا دہزانن ئہو وسیلانہش خویان مہبہستن، بہ لام ئہوہی قول بیئہ وہ لہ سوننہ و نہینہکانی و [سیاسہ تی گشتی ئیسلام] بوی دہردہ کہوئت کہ نامانجہکان مہبہستن نہک وسیلہکان، چونکہ وسیلہ بہ پئی کات و شوین دہ گؤرین.

۶- جیاکردنہ وہی مانای راستہ قینہ لہ مانای (مہجان) ی ئہو فہرموودہیہ:

لہ زمانی عہرہ پیدا ئہوہندہی وشہو زاراوہکان لہ مانای (مہجان) یدا بہ کاردہ میئرین، لہ مانا راستہ قینہکاندا بہ کارنایہن، لہ بہر ئہوہ زور پیویستہ خوینہر دہرکی ئہوہ بکات کہ ئایا ئہو فہرموودہیہ لہ کام مانایاندا بہ کارہاتوہ.

۷- جیاکردنہ وہی شتی نادیار (غہیب) لہ شتی دیار و بہرچاو:

واتہ: نابئی وہکو شتہ بہرچاوہکانی دنیا بروانیہ شتہ غہیبیہکانی قیامہت، وہکو فریشتہ و جنوکہ و پردی سیرات و ئہو شتانہی کہ پہیوہندیان بہ ژیانہی بہہشت و دؤزخہ وہہیہ، ہرہوہکو (ابن عباس) (ؓ) دہلی: (لیس فی الجنۃ من الدنیا الا الاسماء) واتہ: ئہوہی لہ بہہشتا ہہیہ، تہنہا ناوہکانیان لہ دنیا دا ہہیہ، ئہگینا لہ شتہکانی دنیا ناچن.

۸- دہنیابوہ لہ ناماژہی وشہکانی فہرموودہکان، چونکہ دہستہ واژہکان

بہ گویرہی سہردہم و اتاکانیان دہ گؤریت، ئہمہش لہ لای تویرہرانی زمان بہ گہشہ کردنی زمان ناوہ بریت. بؤ نمونہ: وشہی (تصویر) بؤ شتیک بہ کارہاتوہ کہ سیبہرئ ہہبیت، بہ لام ئہمرو بؤ وینہی فوٹوگراف بہ کاردیت، کہ (عہکس) کردنہ وہی وینہیہ وہکو لہ وینہدا (عہکس) دہبیتہوہ، ہہتا لہ زور ولاتی عہرہ پیدا [لہ ئیرانیش] بہ (تصویر) [لای ئیمہ] دہلین (عکس) نہک (تصویر)^(۱)

(۱) سہیری کتیبی (چون مامہلہ لہ گہل سوننہدا دہکین؟) لہ نووسینی دکتور یوسف قہرزاوی، وہرگیرانی حمہ کریم عبد اللہ، لہ بلاوہکانی ناوہندی پؤشنبیر لہ سلیمانہ.

ھیوادارین خوای گہورہ ئەم کاره له هه موو لایهك وهگرئ و، هه موو به شدارانی ئەم پرۆژهیه له پاداشتی نه براوهی خوای به شدار بکات. خوای گه وره پاداشتی برای بهرین حاجی سه رنج له بهریتانیا بداته وه که نه رکي له چاپدانی ئەم پرۆژهی گرتە ئەستۆو بیکاته تویشوی قیامه تی، ههروه ها زۆر سوپاسی بهرین (محمد حسن محمود) دهکین که کۆمپیوتهری بابه ته که ی گرتە ئەستۆ، هه ستا به گواستنه وهی دهقه عه ره بیه که له (CD) یه وه که کاریکی زۆر گران و درین خایه ن بوو، ههروه ها سوپاسی مامۆستا رزگار دهکین که (تصمیمی) کتیبه که ی گرتە ئەستۆو به جوانی بو ی ئەنجامداین ، خوا پاداشتیان بداته وه..

له خویننه رانی ش داوای دوعای وهگران بو هه موولا دهکین.

لیژنهی وهگران

رهمه زانی موباره کی ۱۴۲۴ک

تشرینی دووه می ۲۰۰۳ز

پیشہ کی نامادہ کار

سویاس بؤ پەروردگاری جیهانیان“ درودو سہلام لہ سہر گہورہ مان محمہد، لہ سہر خزمانی و ہاوہ لانی و شوینکہ وتوانی بہ چاکہ ہہ تا پوژی قیامت.

پاش ئوہ: من سویاسی خوی بالادہست دہکم کہ پژی لینام بہوہی کردمی بہ خرمہ تکاری سونہتی پیغمبری ہہ لبراردہ (ﷺ) و، کتیبی (صحیح البخاری) م بہ پشتیوانی خوا بہ چاپ گہ یاند، خوازیارم خوی گہورہ لیی وەرگرتبم، ہر وہا پوختہی (صحیح البخاری) م نامادہ کرد کہ پیی دہ لئین (التجريد الصريح للزيدي) بہ شیوہیہ کہ خوینہ ران و تویرہ ران دلخوش بن پیی. کاتی چاپکراوہ کہ و تہ بازار، زانستخوازان زوریان پی خوش بو، ہر وہا ئوہانی کہ حہ زیان دہ کرد لہ شارہ زابوون لہ سونہتہ کانی پیغمبر (ﷺ)، زور ہانیان دام بؤ نامادہ کردنی پوختہی (صحیح مسلم) لہ سہر ہمان شیوہی ئوہانی پیشو منیش دہستم دایہ بہ پشتیوانی خوی گہورہ و، خوی بہ خشندهیش سہرکہ وتووی کردم لہم کارہدا، کہ لہ چاپیکی جواندایہ و لیکوئینہ و ہشی لہ سہر کراوہ ہاوپڑی لہ گہل را قہی پیویست لہو جینگایانہدا کہ پیویستی پییہتی لہ رستہ و دہستہ واژہکان لہ گہل پوونکردنہوہی ہندی (حکمی) پیویست لہ جینگای پیویستدا..

بؤ سوودی زیاتریش: ئوہ فہرموودانہی کہ لیہرہدا ہاتوون و لہ بوخاریشدا ہاتوون ئاماژہ مان بؤ کردوون، لہ پال ئوہ زنجیرہی کہ بؤ فہرموودہکان دانراوہ لہم پوختہیہدا ناوی بہش و زنجیرہ کہی لہ بوخاریدا دیاریکراوہ، بہ پیی زنجیرہی ئوہ چاپہی خوم کہ لہ سہر وہ ئاماژہم بؤ کردوہ، کہ لہ پہراویژدا لہ پیشا ئاماژہم بہوہ کردوہ پیش را قہ کردنی رستہ و زاراوہکان.. بؤ نمونہ:

- العلم/ تحريض النبي وفد عبدالقيس على ان يحفظوا الايمان والعلم/ ۸۷.

پلانہ کہم لہم کارہدا بہم شیوہیہ :

لہم کتیبہدا پشتم بہستوہ بہ دوو کتیب:

یہ کہم: دہسنووسیہک وینہیہکیم لہ کتیبخانہی فاتیکان دہست کہوتوہ، وینہیہکی جوان و پوونہ و بہدہستختیگی جوان نووسراوہتوہ، لہ کوٹایشدا نووسراوہ.. بہ حوکمیگی شہری گواسترایوہ بۆ مولکی شیخ محمہد کوپی پیشہوای حہرمین خوا لہ خوئی و باوکی و ہموو موسلمانانا خوش بیٹ، پاشان نووسراوہ: بہ حوکمیگی شہری گواسترایوہ بۆ مولکی مہحمودی کوپی حسین کوپی محمہد خوا لہ خوئی و باوکی و موسلمانان خوش بیٹ، لہ بہرواری مانگی شہعبان سالی حہوت سہدو نہوہد و نو لہ دیمہشق، ئیتر نہمزانی چوٹ گہیشتوتہ کتیبخانہی فاتیکان.

ئہم کتیبہ لہ پرمہزانی سالی شہش سہد و چل ونؤدا نووسراوہ، واتہ لہ ژیانی مونذری نووسہردا، و تراویشہ کہ بہدہستختی مونذری خوئی نووسراوہتوہ خوا پرحمی پی بکات، ئہوہی بۆ منیش دہرکہوتوہ، بہ دہستختی خوئی نییہ، وہکو لہ بہراوردی خہتہکو و ئہو دہستختی مونذری کہ لہ دوا کتیبہکہدا نووسیویہتی دہردہکہوئیت، کہ راستکردنہوہی تیدایہ لہ کاتیکا گوئی گرتوہ بۆ ئہو کہسہی بۆی خویندوتہوہ و مؤلہتی داوہ بہگیرانہوہ بہ مہرجہکانی ئہو، بہلام ئہوہی کہ دیارہ لہ ژیر چاودیری خویدا نووسراوہتوہ، بہپی وینہکہی ئہویش پیکخراوہ...

لہلایہنہ چاکہکانی ئہم کتیبہ، بہراوردکراوہ لہگہل چہند کتیبیگی پرمہسہندا. لہلایہن چہندین پیاوہوہ، وہکو لہ پیاچوونہوہ و ئامارہکردن بۆ کتیبی تریش دہردہکہوئیت لہ پراویژہکانیدا. لہبہر ئہوہ زوریان جہختیان لہسہر ئہوہ کردوتہوہ کہ ئہم کتیبہ دادہنریت بہ کتیبیگی پرمہسہن و بناغہیی. دووہم: ئہو کتیبہی کہ شیخ محمہد ناسرہدین ئہلبانی لیکولینہوہی لہسہر کردوہ، کتیبخانہی ئیسلامی بلاوی کردوتہوہ.

ئہو کتیبہش وەرگیراوہ لہ کتیبی [السراج الوہاج من کشف مطالب صحیح مسلم بن الحجاج] کہلہہندستان لہسالی ۱۳۰۲ ک چاپکراوہ لہلایہن زانای توئژہر (ابوالطیب صدیق حسن خان القنوجی رحمہ اللہ) ئہویش راغہی پوختہی (صحیح مسلم للحافظ المنذری)یہ، ہروہا بہراوردیش کراوہ لہگہل

کتیبيکي پاریزراودا له (دار الکتب المصریه) له ژیر زنجیره‌ی (۵۲۳- حدیث) له کتیبخانه‌ی تهیموریه، ئه‌ویش له‌وینه‌یه‌ک وه‌رگیراوه که له (رباط) ی مه‌غریبه، له سالی (۹۱۸) نوسراوه.

هه‌روه‌ها پشتمان به‌ستوو به -بیجگه له پوخته‌کان هه‌ردوکیان- به ئه‌سله‌که‌ش که (صحیح مسلم) ه، له‌وه‌شدا پشتمان به‌ستوو به:

۱- وینه‌ی چاپکراو له (دار الطباعة العامرة بالاستانة عام ۱۳۲۹هـ) که وینه‌یه‌کی لیکۆلینه‌وه‌ی له‌سه‌ر کراوه. به‌راوردیش له‌گه‌ل ژۆر وینه‌ی تردا کراوه و ساغیش کراوه‌ته‌وه

۲- وینه‌یه‌کی چاپکراو له (دار الاحیاء الکتب العربیة فی القاهرة) که خاوه‌نه‌که‌ی عیسا بابی هه‌له‌بی و هاوبه‌شه‌کانیه‌تی، له‌سالی ۱۳۷۴ کۆچی چاپکراوه.. به لیکۆلینه‌وه‌ی شیخ محمەد فوئاد عه‌بدول باقی رحمه‌تی خوای لی‌بیئت.

۳- وینه‌یه‌که که راقه‌ی پیشه‌وا نه‌وه‌ی له‌سه‌ره، که له‌چاپخانه‌ی میسری ئه‌زه‌ره له‌سالی ۱۳۴۷ ک چاپکراوه.

له‌کو‌تاییدا له‌خوای گه‌وره‌ خوازیارم ئه‌م کاره‌مان لی‌وه‌ر‌ب‌گ‌ری‌ت و له‌نامه‌ی کاره‌کانماندا تو‌ماری ب‌کات، ب‌یکات به‌ پاداشتی‌ش بو‌ دایک و باوکم و هه‌رکه‌سی‌ش هه‌قی له‌لامه، هه‌ر ئه‌و توانایه‌ به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا و شایانی به‌ده‌مه‌وه‌اتنی‌شمانه، سوپاس و ستایشیش ته‌نها بو‌ په‌روه‌ر‌دگاری جیهانیانه.

ابوالحسن

مصطفی ديب البغا

به ناوى خواى به خشندهى ميهره بان په رومردگارم ئاسانكاريم بۆ بكه يت

مامۆستاي فقيه و پيشهوا شيخ (زكى الدين ابو محمد عبدالعظيم بن عبدالقوي بن عبدالله المنذري) خوا پاداشتي به بههشت بداته وه. دهلى:

سوپاس بۆ خواى ميهره بان و ليبورده، به خشندهى به دهسه لات، ئهى ئه وهى دلان و بيناييه كان دهگۆرپيت، زاناي ئاشكراو نهينيه كان، سوپاسى دهكم سوپاسى هميشه يى له ئىواره و به يانيدا، شايه تيش ددهم كه تهنه يهك خوا ههيه و هاويه شى نييه، شايه تيهك بيزه ره كهى له سزاي ئاگر پرزگار دهكات. شايه تيش ددهم كه موحه مه د(ﷺ) پيغه مبه رى هه لبراره ده يه تى، درودوسلاو له سه ر خويى و خزمانى و هاوسه ره كانى و هاوه له كانى كه شياوى ريز و گه وره يين، سلاواتى هميشه يى كه تا شه و پوژ مابى ئه و يش بمينى.

ئهم كتيبه كورتكراوهى [صحيح الامام ابي الحسين مسلم بن الحجاج القشيري النيسابوري] ره زاي خواى لى بيت، كورتكردنه وه يهك ئاسان بيت بۆ ئه وانهى له به رى دهكهن، كورتى بكاته وه بۆ خوينه رانى، به شيوه يه كيش پركم خستوه، كه به خيرايى ئه وهى دهيه ويئت بگات به وهى بۆى دهگه رپيت، له گه ل كورتيدا ته واوى مه به سته كانى تيدا يه بۆيه داواكارم خواى گه وره بهم كتيبه سوود بگه يه نى به من و خوينه رانى و نووسه ره كه يى، هه ر ئه و يش نزيكه و وه لاممان ده داته وه.

(۱) به‌شی نیمان و باوهر

(۱) سهره‌تای نیمان - باوهر - وتنی: (لا اله الا الله)یه.

۱- عَنْ أَبِي جَمْرَةَ قَالَ: كُنْتُ أُتْرَجِمُ بَيْنَ يَدَيِ ابْنِ عَبَّاسٍ وَبَيْنَ النَّاسِ، فَأَتَتْهُ امْرَأَةٌ تَسْأَلُهُ عَنْ نَبِيذِ الْجَرِّ، فَقَالَ: إِنَّ وَقْدَ عَبْدِ الْقَيْسِ أَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ)، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَنْ الْوَقْدُ؟ أَوْ مِنَ الْقَوْمِ)). قَالُوا: رَبِيعَةٌ. قَالَ: ((مَرْحَبًا بِالْقَوْمِ - أَوْ: بِالْوَقْدِ - غَيْرَ خَزَايَا وَلَا النَّدَامَى)). قَالَ: فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا نَأْتِيكَ مِنْ شَقَّةٍ بَعِيدَةٍ، وَإِنَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ هَذَا الْحَيَّ مِنْ كُفَّارٍ مُضِرٍّ، وَإِنَّا لَا نَسْتَطِيعُ أَنْ نَأْتِيكَ إِلَّا فِي شَهْرِ الْحَرَامِ، فَمُرْنَا بِأَمْرٍ فَصَلِّ نُخْبِرَ بِهِ مَنْ وَرَاءَنَا، نَدْخُلُ بِهِ الْجَنَّةَ. قَالَ: فَأَمَرَهُمْ بِأَرْبَعٍ، وَنَهَاَهُمْ عَنْ أَرْبَعٍ، قَالَ: أَمَرَهُمْ بِالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَحْدَهُ، وَقَالَ: ((هَلْ تَدْرُونَ مَا الْإِيمَانُ بِاللَّهِ وَحْدَهُ، وَقَالَ: ((هل تدرون ما الايمان بالله وحده)). قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَصَوْمُ رَمَضَانَ، وَأَنْ تُؤَدُّوا حُمْسًا مِنَ الْمَغْنَمِ)). وَنَهَاَهُمْ عَنِ الدُّبَاءِ وَالْحَنْثَمِ وَالْمَرْقَتِ. - قَالَ شُعْبَةُ: وَرَبِّمَا قَالَ: النَّقِيرِ قَالَ: وَرَبِّمَا قَالَ الْمُقْبِرِ - وَقَالَ: ((احْفَظُوهُ وَأَخْبِرُوا بِهِ مَنْ وَرَائَكُمْ. وَقَالَ أَبُو بَكْرٍ فِي رِوَايَتِهِ: مَنْ وَرَاءَكُمْ)). وَزَادَ ابْنُ مُعَاذٍ فِي حَدِيثِهِ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لِلْأَشَجِّ - أَشَجَّ عَبْدُ الْقَيْسِ - : ((إِنَّ فِيكَ خَصْلَتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ: الْحِلْمُ وَالْأَنَاءَةُ)).

(ابوجمرة) ده‌لی: له‌به‌رده‌ستی (عبدالله) کو‌ری (عباس) دا بووم، قسه‌کانیم ده‌گه‌یاند به‌خه‌لکه‌که، ئافره‌تیک هات بو لای له‌باره‌ی سرکه‌ی گو‌زه‌وه پرسیارى لی‌کرد، ئه‌ویش وتی: نوینه‌رانی هو‌زی عبد القیس هاتنه خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ)، پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمو‌ی: ((ئهو نوینه‌رانه کی‌ن؟ یا ئهو کو‌مه‌له کی‌ن؟ وتیان له‌هو‌زی ره‌بیعه‌ن . فه‌رمو‌ی: ((خزمان به‌خیری‌ین له‌هاتنتان شه‌رمه‌زارو په‌شیمان نه‌بن)). ده‌لی: وتیان: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئی‌مه له‌پ‌ی‌گایه‌کی دووره‌وه هاتووین، له‌نیوان ئی‌مه‌و به‌پ‌ی‌زتانا ئاواپی‌هک له کافرانی (مُضِرُّ) هه‌ن، ئی‌مه ناتوانین سه‌ردانت بکه‌ین مه‌گه‌ر له‌مانگی حه‌رامدا،

(۱) حه‌رام‌کردنی سرکه له‌وکاسانه‌دا له‌سه‌ره‌تای ئی‌سه‌لامدا وابووه، دوا‌یی به‌روون‌کردنه‌وه‌ی (کل مسکر حرام) نه‌سخ کراوه‌ته‌وه.

له‌به‌رئه‌وه‌ فه‌رمانی‌کی روون و ئاشکرامان پی‌رابگه‌یه‌نه، که ئیمه‌ش بیگه‌یه‌نین به‌خه‌لکی لای خو‌مان و پی‌یشی بچینه به‌ه‌شته‌وه. ده‌لی: فه‌رمانی پی‌کردن به‌چوار شت و، قه‌ده‌غه‌شی کردن له‌چوار. فه‌رمانی پی‌کردن به‌ باوهره‌ینان به‌خوای تاک و ته‌ناهو، فه‌رمووی: ((ئایا ده‌زانن باوهر به‌خوای تاک و ته‌ناها چیه)) و تیان: خواو پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی زاناترن، فه‌رمووی: ((شایه‌تبی بده‌ن که‌هیچ خوایه‌ک نییه جگه له‌(الله)، موحه‌مه‌دیش ره‌وانه‌کراوی خوایه، نو‌یژیکه‌ن، زه‌کات بده‌ن، روژووی ره‌مه‌زان بگرن، پی‌نج یه‌کی ده‌ستکه‌وتی جه‌نگ بده‌ن)) هه‌روه‌ها قه‌ده‌غه‌شی کردن له‌چوار شت: سرکه کردن له‌ناو کوله‌که‌دا، له‌ناو گو‌ژه‌ی سه‌وزدا (ئه‌وه‌ی ئاره‌قیان تیندا هه‌لگرتووه)، له‌ناو (المزفت) دا ﴿کاسه‌یه‌که ناوه‌که‌ی قیردراوه﴾، له‌ناو (نقیر) دا ﴿کاسه‌یه‌که له‌قه‌دی دره‌خته‌و ناوه‌که‌ی هه‌لکو‌لراوه﴾.

ئنجا فه‌رمووی: ((ئهم فه‌رمانه‌ بی‌ارین و کاری پی‌ بکه‌ن و بیگه‌ینن به‌خه‌لکی لای خو‌تان، ئه‌بو‌به‌کر ﴿مام‌وستایه‌کی موس‌لیمه﴾ له‌ ری‌وایه‌ته‌که‌یدا ده‌لی: ((به‌و خه‌لکه‌ی له‌دواتانه‌وه‌ن)) (ابن‌مع‌ان) له‌فه‌رمووده‌که‌یدا له‌باوکیه‌وه بو‌ی زیاد کردووه ده‌لی: (پی‌غه‌مبه‌ر ﴿ﷺ﴾ به‌(اش‌ج عبد‌القیس) شی فه‌رمو: ((له‌راستیدا تو دوو سیفه‌تت تیندا به‌خوا خو‌شی ده‌وین: ژیری‌و په‌له‌نه‌کردن و له‌سه‌رخو‌یی له‌کاروباردا).

۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَوْمًا بَارِئًا لِلنَّاسِ، فَأَتَاهُ رَجُلٌ فَقَالَ، يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْإِيمَانُ؟ قَالَ: ((أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتَابِهِ، وَلِقَائِهِ، وَرُسُلِهِ، وَتُؤْمِنَ بِالْبَعْثِ الْآخِرِ)) قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْإِسْلَامُ؟ قَالَ: ((الْإِسْلَامُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا، وَتَقِيمَ الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ، وَتُؤَدِّيَ الزَّكَاةَ الْمَفْرُوضَةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ)). قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْإِحْسَانُ؟ قَالَ: ((أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ)). قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَتَى السَّاعَةُ؟ قَالَ: ((مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ، وَلَكِنْ سَأَحْدُثُكَ عَنْ أَشْرَاطِهَا: إِذَا وَلَدَتِ الْأُمَةُ رَبِّهَا فَذَٰكَ مِنْ أَشْرَاطِهَا، وَإِذَا كَانَتِ الْعُرَاةُ الْحُفَاةَ رُءُوسَ النَّاسِ فَذَٰكَ مِنْ أَشْرَاطِهَا، وَإِذَا تَطَاوَلَ رِعَاءُ الْبُيُوتِ فِي الْبُيُوتِ فَذَٰكَ مِنْ أَشْرَاطِهَا، فِي خَمْسٍ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا اللَّهُ)). ثُمَّ تَلَا (ﷺ): ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ

بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾ {قَالَ ثُمَّ أَذْبَرَ الرَّجُلُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ((رُدُّوا عَلَيَّ الرَّجُلَ، فَأَخَذُوا لِيَرُدُّوهُ فَلَمْ يَرَوْا شَيْئًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ((هَذَا جِبْرِيلُ جَاءَ لِيُعَلِّمَ النَّاسَ دِينَهُمْ))} [بخاري/ الايمان (سؤال جبريل النبي عن الايمان والاسلام وعلم الساعة لا هـ)]

(ابوهريرة) (رضه) ده‌لی: روژێك پێغه‌مبەر (ﷺ) له‌ناو خه‌لكیدا ده‌ركه‌وت، پیاویك هاته‌ خزمه‌تی و وتی: ئه‌ی پێغه‌مبهری خوا باوهر چیه؟ فهرمووی: ((باوهرت هه‌بیئت به‌خوا، به‌فریشته‌کانی، به‌کتیبه‌کانی، به‌دیدارو به‌خزمه‌ت گه‌یشتنی، به‌پێغه‌مبهرانی. هه‌روه‌ها باوهرت هه‌بیئت به‌زیندوو بوونه‌وه‌ی روژی قیامه‌ت)). ئینجا وتی: ئه‌ی پێغه‌مبهری خوا، ئیسلام چیه؟ فهرمووی: ((ئیسلام ئه‌وه‌یه‌که: خوابه‌رستی و هیچ شتێك نه‌که‌یت به‌هاوبه‌شی، نوێژه‌ فهرزه‌کانه‌ت بکه‌یت، زه‌کاتی دیاریکراو بده‌یت، روژووی ره‌مه‌زان بگریه‌ت)). وتی: ئه‌ی پێغه‌مبهری خوا ئیحسان چیه؟ فهرمووی: ((وا خوا بپه‌رستیت وه‌کو چاوت لیی بیئت، چونکه‌ ئه‌گه‌ر تو چاوت له‌و نه‌بیئت ئه‌و چاوی له‌ تویه‌) ئینجا وتی: ئه‌ی پێغه‌مبهری خوا، که‌ی روژی قیامه‌ته‌؟ فهرمووی: ((پرسیار لی‌کراو له‌وباره‌یه‌وه ﴿که‌هاتنی قیامه‌ته‌﴾ زاناته‌ر نییه‌ له‌پرسیارکار، به‌لام باسی نیشانه‌کانه‌ت بو ده‌که‌م: هه‌رکاتی که‌نیزه‌ک گه‌وره‌که‌ی خو‌ی بوو^(۱) ئه‌وه‌ له‌نیشانه‌کانه‌تی. هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر رووت و پێخاوسه‌کان ببنه‌ کاربه‌ده‌ستانی خه‌لک، ئه‌وه‌ش له‌نیشانه‌کانه‌تی. هه‌روه‌ها هه‌رکاتی شوانه‌کانی مه‌رومالات شانازیان کرد به‌به‌رزیه‌ی کو‌شکه‌کانیا نه‌وه‌^(۲) دوای ئه‌وه‌ی ده‌ست ده‌گرن به‌سه‌ر کاروباریاندا^(۳) ئه‌وه‌ش له‌نیشانه‌کانه‌تی.

پێنج شتیش هه‌ن که‌س نایانزانیه‌ت جگه‌ له‌خوا، ئینجا ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوێنده‌وه‌ ﴿ان الله عنده علم الساعة وينزل الغيث ويعلم ما في الارحام وما تدري نفس ماذا تكسب غداً وما تدري نفس بأي ارض تموت ان الله عليم خبير﴾ لقمان: ۳۴. واته‌: له‌راستیدا هه‌ر خوا کاتی هاتنی روژی قیامه‌ت ده‌زانیه‌ت، هه‌رئه‌ویش باران ده‌بارینه‌ت، هه‌رئه‌ویش ده‌زانیه‌ت چی له‌منداڵاندا هه‌یه‌، هیچ

(۱) مه‌به‌ست له‌مه‌ش ئه‌وه‌یه‌: روژێك دێت منداڵ ریز له‌باوک و دایکی ناگرێت، وه‌کو کۆیله

كهس نازانیت سبهینى چى دهكات، هيچ كهسيك نازانیت له چ خاكيدا دهریت، له راستیدا خوا زاناو شارهزايه. ئینجا پیاوهكه پشتی هه لکردوو رویش، پیغه مبهه (ﷺ) فهرمووی: ((ئو پیاوهم بو بگپنه وه، کاتی ویستیان بیگپنه وه، کهسیان نه بیینی. پیغه مبهه (ﷺ) فهرمووی: ((ئو جوهره ئیل بو هات بو ئه وهی خه لك فیری ئایینه کهیان بکات)) ﴿بخاری/ الايمان (سؤال جبریل النبي عن الايمان والاسلام وعلم الساعة)﴾ ..

۳ - عن سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ عَنْ أَبِيهِ (ﷺ) قَالَ: لَمَّا حَضَرَتْ أَبَا طَالِبٍ الْوَفَاةُ، جَاءَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)، فَوَجَدَ عِنْدَهُ أَبَا جَهْلٍ وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي أُمَيَّةَ بْنِ الْمُغِيرَةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): يَا عَمُّ، قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، كَلِمَةً أَشْهَدُ لَكَ بِهَا عِنْدَ اللَّهِ)). فَقَالَ أَبُو جَهْلٍ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أُمَيَّةَ: يَا أَبَا طَالِبٍ أَتَرْغِبُ عَنْ مِلَّةِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ؟ فَلَمْ يَزَلْ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَغْرُضُهَا عَلَيْهِ وَيُعِيدُ لَهُ تِلْكَ الْمَقَالَةَ، حَتَّى قَالَ أَبُو طَالِبٍ آخِرَ مَا كَلَّمَهُمْ، هُوَ عَلَى مِلَّةِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، وَأَبَى أَنْ يَقُولَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَمَّا وَاللَّهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ مَا لَمْ أَتُكِّمْ عَلَيْهِ)). فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ ﴿التوبة: ۱۱۳﴾ وَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِي أَبِي طَالِبٍ فَقَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ): ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ ﴿القصص: ۵۶﴾.

(سعيد) كورى (مسيب) له باوكيه وه بومان دهگيريتته وه دهلى: (ابوطالب) له سه ره مه رگدا بوو، پیغه مبهه (ﷺ) هات بو لای، بیینی (ابوجل) و (عبدالله) كورى (اميه) كورى (مغیره) له وین، پیغه مبهه (ﷺ) فهرمووی: ((ئهی مامه، بلی)) ((لا اله الا الله))، ئه وه وشه يه كه كه له لای خوا به وه شایه تیت بو ددهم. (ابوجل) و (عبدالله) كورى (ابو اميه) وتیان: ئهی (ابوطالب) ئایا له ئایینی (عبدالمطلب) لاده دیت؟ پیغه مبهه ریش (ﷺ) هه مان قسه ی بو دو باره کرده وه، هه تا (ابو طالب) له دوا وته ی خویدا وتی: ئه وه له سه ره ئایینی (عبدالمطلب) ه، رازی نه بوو بلی: ((لا اله الا الله)). پیغه مبهه (ﷺ) فهرمووی: ((به لام سویند به خوا ئه گهر ریگرم لی نه کریت داوای لیخوشبوونت بو ده کهم. هه ر بویه خوای گه وه ئه م ئایه ته ی نارد ه خواره وه. ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ (التوبة: ۱۱۳) (پیغه مبهه رو ئیمانداران بو یان نییه داوای لیخوشبوون بو موشریکه کان بکه ن، باخرمیشیان بن، دوا ی ئه وه ی لییان روونبوو ئه وه موشریکانه نیشته جینی

دۆزه‌خن) . خوا له‌باره‌ی (ابوطالب) هوه ئهم ئایه‌ته‌ی بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دابه‌زاند: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ (القصص: ۵۶)

((بێ‌گومان تۆ رێنمایی* که‌سیک نا‌که‌یت که‌خۆشت ده‌وێت، به‌لام خوا بیه‌وێ رێنمایی هه‌ر که‌س بکات ده‌یکات، هه‌ر ئه‌ویش زاناته‌ به‌رێنمایی کراوه‌کان) .

(۲) فه‌رمانه‌ پێ‌کراوه‌ بجه‌نگه‌ له‌گه‌ڵ خه‌لکیدا هه‌تا ده‌لێن

(لا اله الا الله)

۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: لَمَّا تَوَفَّى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَاسْتَخْلَفَ أَبُو بَكْرٍ بَعْدَهُ، وَكَفَرَ مَنْ كَفَرَ مِنَ الْعَرَبِ، قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ (رضي الله عنه) لِأَبِي بَكْرٍ (رضي الله عنه): كَيْفَ تُقَاتِلُ النَّاسَ وَقَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَمَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَقَدْ عَصَمَ مِنِّي مَالَهُ وَنَفْسَهُ إِلَّا بِحَقِّهِ، وَحِسَابُهُ عَلَى اللَّهِ)). فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ (رضي الله عنه) وَاللَّهِ لَأُقَاتِلَنَّ مَنْ فَرَّقَ بَيْنَ الصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ، فَإِنَّ الزَّكَاةَ حَقُّ الْمَالِ وَاللَّهُ لَوْ مَنَعُونِي عَقَالًا كَانُوا يُؤْذُونَهُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) لَقَاتَلْتُهُمْ عَلَى مَنَعِهِ. فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ (رضي الله عنه): فَوَاللَّهِ مَا هُوَ إِلَّا أَنْ رَأَيْتُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ شَرَحَ صَدْرَ أَبِي بَكْرٍ لِلْقِتَالِ فَعَرَفْتُ أَنَّهُ الْحَقُّ. ﴿بخاري/ الزكاة/ وجوب الزكاة/ ۱۲۲۵﴾

(ابوهریره) (رضي الله عنه) ده‌لێ: کاتی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کۆچی دوا‌یی کردو، ئه‌بو‌بکه‌ر کرا به‌ خه‌لیفه‌، کۆمه‌لێک له‌عه‌ره‌به‌که‌ن پاشگه‌ز بوونه‌وه‌، (عه‌مر) کوری (خطاب) (رضي الله عنه) به‌ (ابوبکری) (رضي الله عنه) وت: چۆن ده‌جه‌نگیت له‌گه‌ڵ ئه‌و خه‌لکه‌دا له‌کاتی‌کا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموو‌یه‌تی: ((فه‌رمانه‌ پێ‌کراوه‌ بجه‌نگه‌ له‌گه‌ڵ خه‌لکیدا هه‌تا ده‌لێن: (لا اله الا الله) هه‌ر که‌س وتی: (لا اله الا الله) خۆی و سامانی‌شی پارێزراوه‌**، ته‌نها به‌هه‌قی خۆی نه‌بیت، لێ‌پرسینه‌وه‌شی له‌لای خوا‌یه‌، ئه‌بو‌بکه‌ر وتی: سوێند به‌خوا ده‌جه‌نگه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌ی جیاوازی ده‌که‌ن له‌نیوان

* رێنمایی (هیدایه‌ت): دوو جو‌ره‌: یه‌که‌م: به‌مانای دروستکردنی هیدایه‌ت له‌دلی مرۆفدا ته‌نها له‌ده‌ستی خوا‌دایه‌. دووهم: به‌مانای ئامۆزگاری و رێنمایی ئه‌وه‌ کاری پیغه‌مبه‌ران و چاکه‌خوازان به‌به‌ست له‌وشه‌ی (هیدایه‌ت) له‌فه‌رمووده‌که‌دا مانای یه‌که‌مه‌.

** له‌و سه‌رده‌مه‌دا خه‌لکی بێ‌یان په‌رستوه‌، بۆیه‌ فشاریان خستۆته‌ سه‌ریان که‌واز له‌و بته‌په‌رسته‌یه‌ به‌ی‌ن و خۆی تا‌ک ته‌نیا بپه‌رستن، ئه‌گینا فشار نه‌خراوه‌ته‌ سه‌ر مه‌سیحی و جووله‌که‌کان که‌ ئایینی ئاسمانیان هه‌بووه‌.

نویژو زه‌کاتدا^(۱)، چونکه زه‌کات مافی‌که له‌ساماندا، سویند به‌خوا ئه‌گهر په‌ته‌گوریسینکم نه‌ده‌نی که‌داویانه به‌پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌جه‌نگم له‌گه‌لیاندا. عومه‌ر وتی: سویند به‌خوا هه‌ر خیرا بۆم ده‌رکه‌وت که خوا د‌لی ئه‌بویه‌کری کردۆته‌وه بۆ جه‌نگ ئینجا بۆیشم ده‌رکه‌وت که ئه‌و له‌سه‌ر هه‌قه.

۵ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا، وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ)). (بخاري/ الايمان/ فان تابوا واقاموا الصلاة واقاموا الصلاة... ۲۵)

(عبدالله) کوری (عمر) (رضي الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((فه‌رمانم پیکراوه به‌جه‌نگم له‌گه‌ل خه‌لکیدا هه‌تا شایه‌تی ده‌ده‌ن که هه‌چ خوایه‌ک نییه جگه له‌(الله)، موحه‌مه‌دیش ره‌وانه‌کراوی خوایه، نویژیش بکه‌ن، زه‌کاتیش بده‌ن، ئه‌گهر ئه‌وه‌یان کرد ئه‌وا خوین و سامانیان له‌لای من پاریزراوه، مه‌گهر به‌هه‌قی خۆی، لیپرسینه‌وه‌شیان له‌لای خوایه)).

(۳) که‌سینک پیاویک له‌کافره‌کانی کوشت دوا‌ی ئه‌وه‌ی وتبوی

(لا اله الا الله)

۶- عَنِ الْمُقَدَّادِ بْنِ الْأَسْوَدِ (رضي الله عنه) أَنَّهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ إِنْ لَقِيتُ رَجُلًا مِنَ الْكُفَّارِ فَقَاتَلَنِي، فَضَرَبَ إِحْدَى يَدَيَّ بِالسَّيْفِ فَقَطَعَهَا، ثُمَّ لَادَ مِنِّي بِشَجَرَةٍ فَقَالَ: أَسْلَمْتُ لِلَّهِ، أَفَأَقْتُلُهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ بَعْدَ أَنْ قَالَهَا؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا تَقْتُلْهُ)). قَالَ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُ قَدْ قَطَعَ يَدَيَّ، ثُمَّ قَالَ ذَلِكَ بَعْدَ أَنْ قَطَعَهَا، أَفَأَقْتُلُهُ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا تَقْتُلْهُ، فَإِنْ قَتَلْتَهُ فَإِنَّهُ بِمَنْزِلَتِكَ قَبْلَ أَنْ تَقْتُلَهُ، وَإِنَّكَ بِمَنْزِلَتِهِ قَبْلَ أَنْ يَقُولَ كَلِمَتَهُ الَّتِي قَالَ أَمَّا الْأَوْزَاعِيُّ وَابْنُ جُرَيْجٍ فَفِي حَدِيثِهِمَا: قَالَ: أَسْلَمْتُ لِلَّهِ. وَأَمَّا مَعْمَرٌ فَفِي حَدِيثِهِ: فَلَمَّا أَهْوَيْتُ لِأَقْتُلَهُ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ.

(مقداد) کوری (اسود) (رضي الله عنه) ده‌لی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) گه‌یشتم به‌پیاویک له‌کافره‌کان جه‌نگا له‌درژم و به‌شمشیر دای له‌ده‌ستی‌کم و قرتان‌دی ئینجا رای کرده پشته دره‌ختیکه‌وه وتی: باوهرم هه‌نا به‌خوا، ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری

^(۱) واته ئه‌و جه‌نگه به‌رگری بووه له‌مافی هه‌ژاران که زه‌کاته.

خوا (ﷺ) ئایا بیکوژم دواى وتنى ئەو قسه‌یه؟ پیغه‌مبەر (ﷺ) فەرمووی: ((مەیکوژە)) دەلى: منیش وتم: ئەى پیغه‌مبەرى خوا (ﷺ) ئەو دەستیکی قرنا‌ندووم، دواى قرنا‌ندنى دەستم ئەوەى وت، ئایا بیکوژم؟ پیغه‌مبەر (ﷺ) فەرمووی: ((مەیکوژە، ئە‌گەر بیکوژیت ئەو لە‌شوینى تۆ‌دایە پیش ئەوەى بیکوژیت، تۆیش لە‌شوینى ئەوداى پیش وتنى ئەو وتەیهى کهوتى)). واتە: ئەو بە موسلمانى مردووه، تۆیش ئیمان لە‌ دەست دە‌دهیت چونکه موسلمانیکت کوشتووه.

۷- عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رضي الله عنه) قَالَ: بَعَثَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فِي سَرِيَّةٍ، فَصَبَّحْنَا الْحُرَقَاتَ مِنْ جُهَيْنَةَ، فَأَذْرَكْتُ رَجُلًا، فَقَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَطَعْنْتُهُ، فَوَقَعَ فِي نَفْسِي مِنْ ذَلِكَ، فَذَكَرْتُهُ لِلنَّبِيِّ (ﷺ)، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَقَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَقَتَلْتَهُ)). قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّمَا قَالَهَا خَوْفًا مِنَ السَّلَاحِ. قَالَ: ((أَفَلَا شَقَقْتَ عَنْ قَلْبِهِ حَتَّى تَعْلَمَ أَقَالَهَا أَمْ لَا)). فَمَا زَالَ يُكْرِرُهَا عَلَيَّ حَتَّى تَمَنَيْتُ أَنِّي أَسْلَمْتُ يَوْمَئِذٍ. قَالَ: فَقَالَ سَعْدُ: وَأَنَا وَاللَّهِ لَا أَقْتُلُ مُسْلِمًا حَتَّى يَقْتُلَهُ ذُو الْبُطَيْنِ. يَعْنِي أُسَامَةَ. قَالَ: قَالَ رَجُلٌ: أَلَمْ يَقُلِ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ {الأنفال: ۳۹} فَقَالَ سَعْدُ: قَدْ قَاتَلْنَا حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ، وَأَنْتَ وَأَصْحَابُكَ تُرِيدُونَ أَنْ تُقَاتِلُوا حَتَّى تَكُونَ فِتْنَةٌ. ﴿بخاري /

المغازي/ بعث النبي (ﷺ) اسامة بن زيد الى الحروقات ... / ٤٠٢١

(اسامه) كورى (زيد) (ﷺ) دەلى: پیغه‌مبەر (ﷺ) به‌مه‌فرمه‌یه‌ك نادیرینی بو سه‌رتیره‌ی (حروقات) له‌هۆزی (جوهه‌ینه) ده‌مه‌وبه‌یان گه‌یشتی‌نه ئەوی ﴿که‌وتبوونه جه‌نگه‌وه‌و شکا‌ندبوونیان﴾ گه‌یشتم به‌پیاویک، وتی: (لا اله الا الله) منیش شمشیریکم لیدا کوشتم، به‌لام بوو به‌گرێ له‌دلما، گیرامه‌وه‌و بو پیغه‌مبەرى خوا (ﷺ)، پیغه‌مبەریش (ﷺ) فەرمووی: ((ئایا وتی لا اله الا الله) و کوشتیشت)) دەلى: وتم ئەى پیغه‌مبەرى خوا (ﷺ) له‌راستیدا ئەو له‌ترسى چه‌که‌که‌ وای وت. فەرمووی: ((ئایا دل‌ت له‌ت کرد تابزانی‌ت له‌به‌رئه‌وه‌و وتویه‌تى یان نا))، به‌رده‌وام پیغه‌مبەر (ﷺ) ئەوەى ده‌وته‌وه‌ به‌سه‌رما هه‌تا خۆزگه‌م خواست که ئەو رۆژه‌ موسلمان ببوما‌یه. دەلى: سه‌عدیش وتی: به‌خوا من هیچ موسلمانیک ناکوژم هه‌تا ورگزل نه‌یکوژیت. واته - ئوسامه - دەلى: ئینجا پیاویک وتی: ئایا خواى گه‌وره‌ نه‌یفه‌رموو: ﴿جه‌نگن له‌گه‌لیان بانه‌بنه‌ ما‌یه‌ی

فیتنه و ناینیش هه مووی ببی به نایینی خوا. سه عدیش وتی: ئیمه جهنگاوین بو ئه وهی فیتنه روونه دات، به لام توو هاو له کانت ده تانه ویت: بجهنگن بو ئه وهی فیتنه به ریابکه.

۸. عَنْ صَفْوَانَ بْنِ مُحَرِّزٍ: أَنَّهُ حَدَّثَ أَنَّ جُنْدَبَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ الْبَجَلِيَّ (رضي الله عنه) بَعَثَ إِلَى عَسْعَسِ بْنِ سَلَامَةَ زَمَنَ فِتْنَةِ ابْنِ الزُّبَيْرِ، فَقَالَ: اجْمَعْ لِي نَفَرًا مِنْ إِخْوَانِكَ حَتَّى أُحَدِّثَهُمْ. فَبَعَثَ رَسُولًا إِلَيْهِمْ فَلَمَّا اجْتَمَعُوا جَاءَ جُنْدَبٌ وَعَلَيْهِ بُرْنُسٌ أَصْفَرُ، فَقَالَ: تَحَدَّثُوا بِمَا كُنْتُمْ تَحَدِّثُونَ بِهِ. حَتَّى دَارَ الْحَدِيثِ، فَلَمَّا دَارَ الْحَدِيثِ إِلَيْهِ حَسَرُ الْبُرْنُسِ عَنْ رَأْسِهِ فَقَالَ: إِنِّي أَتَيْتُكُمْ وَلَا أُرِيدُ أَنْ أُخْبِرَكُمْ عَنْ نَبِيِّكُمْ (ﷺ)، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) بَعَثَ بَعْنًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ إِلَى قَوْمٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، وَإِنَّهُمْ اتَّقَوْا، فَكَانَ رَجُلٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِذَا شَاءَ أَنْ يَقْصِدَ إِلَى رَجُلٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ قَصَدَ لَهُ فَقَتَلَهُ. وَإِنَّ رَجُلًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ قَصَدَ غَفْلَتَهُ، قَالَ: وَكُنَّا نَحَدِّثُ أَنَّهُ أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ، فَلَمَّا رَفَعَ عَلَيْهِ السَّيْفَ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَقَتَلَهُ، فَجَاءَ الْبَشِيرُ إِلَى النَّبِيِّ (ﷺ) فَسَأَلَهُ فَأَخْبَرَهُ، حَتَّى أَخْبَرَهُ خَيْرَ الرَّجُلِ كَيْفَ صَنَعَ، فَدَعَاهُ فَسَأَلَهُ فَقَالَ: ((لِمَ قَتَلْتَهُ)). فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْجَعَ فِي الْمُسْلِمِينَ، وَقَتَلَ فَلَانًا وَفُلَانًا، وَسَمَى لَهُ نَفَرًا، وَإِنِّي حَمَلْتُ عَلَيْهِ، فَلَمَّا رَأَى السَّيْفَ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَقْتَلْتَهُ)). قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: ((فَكَيْفَ تَصْنَعُ بِلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِذَا جَاءَتْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)). { قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اسْتَغْفِرْ لِي. } قَالَ: ((فَكَيْفَ تَصْنَعُ بِلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِذَا جَاءَتْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)). قَالَ: فَجَعَلَ لَا يَزِيدُهُ عَلَى أَنْ يَقُولَ: ((فَكَيْفَ تَصْنَعُ بِلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِذَا جَاءَتْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)).

(صفوان) كورى (محرز) ده لى: (جندب) كورى (عبدالله البجلي) (ﷺ) له سه رده مى فیتنه ی (عبدالله) ی كورى (زوبیر) دا ناردی بۆلای (عسعس) كورى (سلامه) و وتی: كۆمه لىك له براكانتم بۆ كۆبكه ره وه باقسه یان بۆ بكه، ئه ویش كه سیكى نادر به دواياندا، كاتى كۆبوونه وه، (جندب) هات و جبهیه كى زهردى كلاودارى له بهردابوو وتی: له سه رقه سه كانى خوتان قسه بکه، هه رقه سه كراو له كه سه يكه وه ده گۆرا بۆ كه سیكى تر، كاتى نۆره گه یشته سه ره ئه م كلاوه كه ی له سه ره ی لاداو وتی: من هاتووم بۆ لاتان باسى هیچتان بۆناكه م باسى پیغه مبه ره كه تان (ﷺ) نه بى. پیغه مبه ره ی خوا (ﷺ) سوپایه كى له موسلمانان نارد بۆ سه ره قه ومىك له موشرىكه كان، له وى به رامبه ره به یه ك راوه ستان، پیاویك

له‌موشریکه‌کان هه‌ر که نیازی کوشتنی موسلمانێکی بکردایا په‌لاماری‌ده‌داو ده‌یکوشت یه‌کی‌کیش له‌موسلمانه‌کان بی‌ئاگایی ئه‌وپیاوه‌ی قۆسته‌وه و په‌لاماری‌دا، واش قسه‌یان بۆ کردووین که‌ئهو پیاوه‌ ئوسامه‌ی کوری زه‌ید بوو، کاتی شمشیری لی‌راکیشا موشریکه‌که وتی: ((لا اله الا الله)) به‌لام هه‌رکوشتی، ئینجا هه‌والده‌ر خۆی گه‌یاند ه‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌ویش پرسیاری لی‌کردو وه‌لامی دایه‌وه هه‌تا هه‌والی ئه‌و پیاوه‌شی دایه‌ (واته هه‌والی ئوسامه‌ که‌چی کردووه، پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) بانگی کردو وه‌رمووی: ((بۆچی کوشتت؟!)) وتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئازاری گه‌یاند به‌موسلمانه‌کان، فلان و فیساری ئی کوشتن ناوی چه‌ند که‌سیکی برد، هه‌ر بۆیه منیش په‌لامارم دایه، کاتی چاوی به‌شمشیره‌که که‌وت وتی: ((لا اله الا الله))، پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وه‌رمووی: ((ئایا کوشتت)) وتی: به‌ئێ. وه‌رمووی: ((ئه‌ی چی ده‌که‌یت له (لا اله الا الله) له‌روژی قیامه‌تدا)). ئوسامه وتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا داوی لی‌خو‌شبوونم بۆ بکه. وه‌رمووی: ((ئه‌ی چی ده‌که‌یت له (لا اله الا الله) له‌روژی قیامه‌تدا)). ئیتر به‌و شیوه‌یه هه‌ر ده‌یفه‌رموو: ((ئه‌ی چی ده‌که‌یت له (لا اله الا الله) له‌روژی قیامه‌تدا)).

(۴) هه‌ر که‌س به‌ئیمان‌ه‌وه گه‌رایه‌وه بۆ لای خواو

هیچ گومانی نه‌بوو ده‌چیت به‌هه‌شته‌وه

۹- عَنْ عُمَانَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ)).

(عثمان (رضي الله عنه) ده‌ئێ: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وه‌رمووی: ((ئه‌وه‌ی مردوو ده‌یزانی و باوه‌ری وابوو که هیچ خوایه‌ک نییه جگه له (الله) ده‌چیت به‌هه‌شته‌وه)).^(۱)

۱۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه)، أَوْ: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (رضي الله عنه) - شَكُّ الْأَعْمَشُ - قَالَ: لَمَّا كَانَ غُرُوءُ تَبُوكَ أَصَابَ النَّاسَ مَجَاعَةٌ، فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَوْ أَدْنَيْتَ لَنَا فَنَحَرْنَا نَوَاضِحَنَا، فَأَكَلْنَا وَادَّهَنَّا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((افْعَلُوا)). قَالَ: فَجَاءَ عُمَرُ

^(۱) ئەم جوهره فرمودانه به‌ته‌نها حوكمیان لی‌وه‌رناگیریت به‌ئكو پیوستیان به‌ته‌واو که‌ر هه‌یه له‌ ئایه‌ت و فرموده‌ی تر.

فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ فَعَلْتَ قَلَّ الظُّهْرُ. وَلَكِنْ ادْعُهُمْ بِفَضْلِ أَرْوَادِهِمْ، ثُمَّ ادْعُ اللَّهَ لَهُمْ بِالْبَرَكَةِ، لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَ فِي ذَلِكَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((نَعَمْ)). فَدَعَا بِنِطْعٍ فَبَسَطَهُ، ثُمَّ دَعَا بِفَضْلِ أَرْوَادِهِمْ، قَالَ: فَجَعَلَ الرَّجُلُ يَجِيءُ بِكَفٍّ ثَرَّةٍ، قَالَ: وَيَجِيءُ الْآخَرُ بِكَفٍّ تَمَرٍ، قَالَ: وَيَجِيءُ الْآخَرُ بِكُسْرَةٍ، حَتَّى اجْتَمَعَ عَلَى النَّطْعِ مِنْ ذَلِكَ شَيْءٌ يَسِيرٌ، قَالَ: فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) بِالْبَرَكَةِ، ثُمَّ قَالَ: ((خُذُوا فِي أَوْعِيَتِكُمْ)). قَالَ: فَأَخَذُوا فِي أَوْعِيَتِهِمْ، حَتَّى مَا تَرَكُوا فِي الْعَسْكَرِ وَعَاءً إِلَّا مَلَأُوهُ، قَالَ: فَأَكَلُوا حَتَّى شَبِعُوا وَفَضَلَتْ فَضْلَةً، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ، لَا يَلْقَى اللَّهُ بِهِمَا عَبْدٌ غَيْرَ شَاكِ فَيُخَجَبَ عَنِ الْجَنَّةِ)).

ابوهريرة(رضی اللہ عنہ)، یا(ابوسعید)(رضی اللہ عنہ) (اعمش)گومانی هه بوو کامیان دهلی: له روژی غه زای ته بو کد ابو، خه لکه که تووشی برسیتی بوون، وتیان ئه ی پیغه مبهری خوا(رضی اللہ عنہ) ئه گهر ریگامان بدهیت، وشتره کانمان سهریبرین، تیریش ده بین و رویشی لیده گرین. پیغه مبهری خوا(رضی اللہ عنہ) فهرمووی: ((وابکه ن)) دهلی: عمر هات و تی: ئه ی پیغه مبهری خوا(رضی اللہ عنہ) ئه گهر وابکهیت، ولاغی سوار بوونمان که م ده بیته وه، به لکو داوایان لی بکهیت پاشماوه ی خوراکه کانیان بهینن و، ئینجا دوعای بهرکه تی بو بکهیت، به لکو خوای گه وره بهرکه تی تی بخت، پیغه مبهری خوا(رضی اللہ عنہ) فهرمووی: ((به لی)) بانگی کرد پیسته یه کیان بو هیئاو، ئینجا داوای کرد پاشماوه ی خوراکه کانیان بهینن، وتی: پیاویک لیوه چیک گهنه شامی هیئا، یه کیکی تیریش خورماو، یه کیکی تیریش پارچه نانیک و... هه تا له سهر پیسته که که میک شت کوبوویه وه دهلی: ئینجا پیغه مبهر(رضی اللہ عنہ) دوعای بهرکه تی کرد، ئینجا فهرمووی: ((له دهره کانتانا خوراک هه لبگر ن)) دهلی: هه موویان به و دهرانه ی پییان بوو خوراکیان برد، هه تا یه دهر نه ما له ناو سوپاکه و هه موویان پر کرد دهلی: ئینجا دهستیان کرد به خواردن هه تا تیر بوون و لیشیان مایه وه ئینجا پیغه مبهری خوا(رضی اللہ عنہ) فهرمووی: ((شایه تی دهدم که هیچ خوایه ک نییه جگه له (الله) منیش رهوانه کراوی خوام، هه رکه س به م دوو وته یه وه بگه ریته وه بو لای خواو گومانی نه بی. ریگای به هه شتی لی ناگیریت)).

۱۱- عَنِ الصَّنَابِجِيِّ - عَنْ عِبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ (رضی الله عنه) - قَالَ: دَخَلْتُ عَلَيْهِ وَهُوَ فِي الْمَوْتِ، فَبَكَيْتُ، فَقَالَ: مَهْلًا، لِمَ تَبْكِي؟ قَوْلَالَهُ لَنْ اسْتَشْهَدْتُ لَأَشْهَدَنَّ لَكَ، وَلَنْ شَفَعْتُ لَأَشْفَعَنَّ لَكَ، وَلَنْ اسْتَطَعْتُ لَأُفْعَعَنَّكَ. ثُمَّ قَالَ: وَاللَّهِ مَا مِنْ حَدِيثٍ سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) لَكُمْ فِيهِ خَيْرٌ إِلَّا حَدَّثْتُكُمْ بِهِ، إِلَّا حَدِيثًا وَاحِدًا، وَسَوْفَ أُحَدِّثُكُمْ يَوْمَ الْيَوْمِ، وَقَدْ أُحِيطَ بِنَفْسِي، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ النَّارَ)).

له (الصناجبی) یه وه - له (عباده) کوری (الصامت) هوه (رضی الله عنه) - ده لی: چووم بو لای له سهرمه رگدابوو، دهستم کرد به گریان، وتی: ئارام به، بوچی ده گریست؟ سویند به خوا نه گهر شه هیدبووم شایه تیت بو ددهم، نه گهر شه فاعه تم بوکرا بو ت ده کم، نه گهر توانیم سوودت پیده گه ینم، ئینجا وتی: سویند به خوا فهرمووده یه ک نییه که له پیغه مبهری خوام (رضی الله عنه) بیستبی خیری ئیوهی تیدابیت بوم نه گپرابنه وه جگه له یه ک فهرمووده، نه ویش ئیمرو بوتان ده گپرمه وه، منیش ئیستا مردن ده وره ی داوم له پیغمبهری خوام (رضی الله عنه) بیستوو فهرموویه تی: ((هه رکه س شایه تیدا که هیچ خواجه ک نییه جگه له (الله) و موحه مه دیش ره وانه کراوی خواجه، خواناگری له سهر حهرام ده کات)).

۱۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: كُنَّا قُعُودًا حَوْلَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، مَعَنَا أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ (رضی الله عنه) فِي نَفَرٍ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مِنْ بَيْنِ أَظْهُرِنَا، فَأَبْطَأَ عَلَيْنَا، وَخَشِينَا أَنْ يَقْتَطَعَ دُونَنَا، وَفَزَعَنَا، فَقُمْنَا، فَكُنْتُ أَوَّلَ مَنْ فَزَعَ، فَخَرَجْتُ أَبْتَغِي رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) حَتَّى أَتَيْتُ حَائِطًا لِلْأَنْصَارِ لِبَنِي النَّجَّارِ، فَدَرْتُ بِهِ هَلْ أَجِدُ لَهُ أَبًا فَلَمْ أَجِدْ، فَإِذَا رِبْعٌ يَدْخُلُ فِي جَوْفِ حَائِطٍ مِنْ بَنِي خَارِجَةَ - وَالرَّبِيعُ: الْجَدُولُ - فَاحْتَفَرْتُ فَدَخَلْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، فَقَالَ: ((أَبُو هُرَيْرَةَ)). فَقُلْتُ: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: ((مَا شَأْنُكَ)). قُلْتُ: كُنْتُ بَيْنَ أَظْهُرِنَا فَقُمْتُ فَأَبْطَأَتْ عَلَيْنَا، فَخَشِينَا أَنْ نُقْتَطَعَ دُونَنَا، فَفَزَعَنَا، فَكُنْتُ أَوَّلَ مَنْ فَزَعَ، فَأَتَيْتُ هَذَا الْحَائِطَ فَاحْتَفَرْتُ كَمَا يَحْتَفِرُ النَّعْلَبُ، وَهَؤُلَاءِ النَّاسُ وَرَائِي. فَقَالَ: ((يَا أَبَا هُرَيْرَةَ)). وَأَعْطَانِي نَعْلِيهِ وَقَالَ: ((اذهَبْ بِنَعْلَيَّ هَاتَيْنِ، فَمَنْ لَقِيتَ مِنْ وَرَاءِ هَذَا الْحَائِطِ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مُسْتَيَقِنًا بِهَا قَلْبُهُ، فَبَشِّرْهُ بِالْجَنَّةِ)). فَكَانَ أَوَّلَ مَنْ لَقِيتُ عُمَرُ فَقَالَ: مَا هَاتَانِ النَّعْلَانِ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ؟ فَقُلْتُ: هَاتَانِ نَعْلَا رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) بَعَثَنِي بِهِمَا: مَنْ لَقِيتُ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُسْتَيَقِنًا بِهَا قَلْبُهُ بَشَّرْتُهُ بِالْجَنَّةِ، قَالَ: فَضْرَبَ عُمَرُ

بِیْدِهِ بَيْنَ ثُدَيَّيْ فَخَرَزَتْ لِسَانِي، فَقَالَ: ارْجِعْ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ، فَارْجَعْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَأَجْهَشْتُ بُكَاءً، وَرَكِبَنِي عُمَرُ فَإِذَا هُوَ عَلَى أَتْرِي، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ((مَا لَكَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ)). فَقُلْتُ: لَقِيتُ عُمَرَ، فَأَخْبَرْتُهُ بِالَّذِي بَعَثَنِي بِهِ، فَضَرَبَ بَيْنَ ثُدَيَّيْ ضَرْبَةً خَرَزَتْ لِسَانِي، فَقَالَ: ارْجِعْ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ((يَا عُمَرُ، مَا حَمَلَكَ عَلَى مَا فَعَلْتَ)). قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، بِأَيِّ أَنتَ وَأُمِّي، أَبَعَثْتَ أَبَا هُرَيْرَةَ بِنَعْلَيْكَ، مَنْ لَقِيَ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُسْتَقِيمًا بِهَا قَلْبُهُ بِشْرَهُ بِالْجَنَّةِ؟ قَالَ: ((نَعَمْ)). قَالَ: فَلَا تَفْعَلْ، فَإِنِّي أَخْشَى أَنْ يَتَكَلَّ النَّاسُ عَلَيْهَا، فَخَلَّهِمْ يَعْمَلُونَ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ((فَخَلَّهِمْ)).

(ابوهریره) (رضی اللہ عنہ) دەلی: ئیمه چهند کهسیک بووین به‌دهوری پیغه‌مبه‌ری خودا (رضی اللہ عنہ) دانیشتبووین، نه‌بویه‌کرو عومه‌ریشمان له‌گه‌ل‌دابوو، پیغه‌مبه‌ر (رضی اللہ عنہ) له‌ناو‌ماندا هه‌ستاو رویشت، زۆری پی‌چوو، ترساین تووشی شتیک بووینت، خیرا راپه‌رین، هه‌موو هه‌ستاین، من یه‌که‌م که‌س بووم که‌راپه‌ریم، ده‌رچووم به‌دوای پیغه‌مبه‌ری خودا (رضی اللہ عنہ) ده‌گه‌رام، هه‌تا گه‌یشتم به‌دیواری باخیک که‌هی نه‌نصاره‌کانی به‌نی نه‌جار بوو، به‌ده‌وریا گه‌رام بو ئه‌وه‌ی ده‌رگاکی بدۆز مه‌وه، به‌لام جو‌گه‌له‌یه‌کم بینى له‌بیری‌که‌وه ده‌رده‌چوو، له‌کونی دیواری‌که‌وه ده‌چوو نه‌ ناو باخه‌که . منیش خۆم باریک کرده‌وه وه‌کو‌پێوی به‌کونه‌که‌دا چوومه ژووره‌وه بو‌لای پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی اللہ عنہ) ئه‌و خه‌لکه‌ش له‌دوامه‌وه بوون فه‌رمووی: ((ابوهریره)) وتم: به‌لێ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی اللہ عنہ) ، فه‌رمووی: ((ئه‌وه‌چیته)) وتم: تۆ له‌ناو ئیمه‌دا بویت، هه‌ستایت و رویشتی، زۆردواکه‌وتی، ئیمه‌ش ترساین تووشی شتیک هاتبی، هه‌موومان راپه‌رین، منیش یه‌که‌م که‌س بووم که‌راپه‌ریم، هاتم بو‌لای ئه‌م دیواره‌وه وه‌کو‌رێوی خۆم کو‌کرده‌وه بو‌ناو‌دیواره‌که، خه‌لکه‌که‌ش وان له‌ دوامه‌وه. نه‌عه‌له‌کانی دامی و فه‌رمووی ئه‌ی (ابوهریره): ((ئه‌م نه‌علا نه‌م ببه، هه‌رکه‌ست بینى له‌پشت ئه‌م دیواره‌وه شایه‌تی بدات که‌هیچ خوایه‌ک نییه‌ جگه‌ له (الله) به‌دل باوهری به‌وه هه‌بی‌ت ئه‌وه مژده‌ی به‌هه‌شتی به‌ده‌ری)) منیش یه‌که‌م که‌س که‌پێی گه‌یشتم عومه‌ر بوو وتی: ئه‌و نه‌علا نه‌ چین ئه‌ی (ابوهریره)؟ وتم: ئه‌مانه نه‌عه‌له‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوایه (رضی اللہ عنہ) به‌وانه‌وه ناردومی، گه‌یشتم به‌هه‌رکه‌س که‌شایه‌تی بدات هیچ خوایه‌ک نییه‌ جگه‌ له (الله) به‌دل باوهری پێی هه‌بی‌ت، مژده‌ی به‌هه‌شتی ده‌ده‌می وتی: عومه‌ر ده‌ستیکی

کی‌شا به‌نیوان ه‌ردو مه‌مک‌دا، که‌وتم به‌دوادا، ئینجا وتی:
 ئە‌ی (ابوهریره) بگه‌ری‌ه‌وه، منیش گه‌رامه‌وه بو لای پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دلم زور
 پر‌بوو‌بوو، خه‌ریک بوو ده‌گریام، عوم‌ه‌ریش دوام که‌وت. پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ)
 فه‌رمووی: ((ئ‌وه چیت‌ه (ابوهریره)) و‌تم گه‌یشتم به‌عوم‌ه‌ر ئە‌م هه‌وال‌ه‌م دایه
 که‌به‌مندا ناردت، ئە‌ویش کی‌شای به‌نیوان ه‌ردو مه‌مک‌داو که‌وتم به‌دوادا
 ،ئینجا وتی: بگه‌ری‌ه‌وه، پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: ((ئ‌ه‌ی عوم‌ه‌ر چی
 وایلی‌کردی که‌وابکه‌یت)) وتی: ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) باوک و دایکم
 به‌قوربان‌ت بێت ئایا (ابوهریره) ت به‌نه‌له‌کانت‌ه‌وه نارد‌بوو، کاتی گه‌یشتم
 به‌هه‌رکه‌سیک که‌شایه‌تی بدات هیچ خوایه‌ک نییه‌ جگه‌ له‌ (الله) و به‌دل باوم‌ه‌ری
 پی‌ی هه‌بی‌ت، مژده‌ی به‌هه‌شتی بداتی؟ فه‌رمووی: ((به‌لێ)) عمر وتی: ده‌وامه‌که،
 چونکه‌ من ده‌ترسم خه‌لکی پشت به‌وه ببه‌ستن، وازیان لی‌بی‌نه‌ باکاربکه‌ن .
 پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: ((وازیان لی‌بی‌نه)).

۱۳- عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ (رضی الله عنه) قَالَ: كُنْتُ رَدَفَ النَّبِيِّ (ﷺ) لَيْسَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ إِلَّا
 مُؤَخَّرَةُ الرَّحْلِ، فَقَالَ: ((يَا مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ)). قُلْتُ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ،
 ثُمَّ سَارَ سَاعَةً، ثُمَّ قَالَ: ((يَا مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ)). قُلْتُ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ،
 ثُمَّ سَارَ سَاعَةً، ثُمَّ قَالَ: ((يَا مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ)). قُلْتُ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ،
 قَالَ: ((هَلْ تَدْرِي مَا حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ)). قَالَ: قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ:
 ((فَإِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا)). ثُمَّ سَارَ سَاعَةً، ثُمَّ
 قَالَ: ((يَا مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ)). قُلْتُ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ، قَالَ: ((هَلْ تَدْرِي
 مَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ إِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ)). قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: ((أَنْ لَا
 يُعَذِّبَهُمْ)). ﴿بخاري / الجهاد / اسم الفرس والحصان / ۲۷۰۱﴾

(معان) کوری (جبل) (ﷺ) ده‌لی: من له‌پشت پی‌غه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ) سوار
 بوو‌بووم، له‌نیوان من و ئە‌ودا هیچ نه‌بوو جگه‌ له‌پال‌پشتی زینه‌که، فه‌رمووی:
 ((ئ‌ه‌ی (معان) کو‌پی (جبل)) و‌تم: ئە‌مر بکه‌ له‌خزمه‌ت‌تام ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)،
 ماوه‌یه‌کی‌تر رو‌یشتم دووباره فه‌رمووی: ((ئ‌ه‌ی (معان) کوری (جبل)) و‌تم: ئە‌مرکه
 له‌خزمه‌ت‌تام ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ). ماوه‌یه‌کی‌تر رو‌یشتمو فه‌رمووی:
 ((ئ‌ه‌ی (معان) کو‌پی (جبل)) و‌تم: ئە‌مرکه له‌خزمه‌ت‌تام ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)
 فه‌رمووی: ((ئایا ده‌زانی مافی خوا له‌سه‌ر به‌نده‌کانی چیه‌ه))، ده‌لی: و‌تم:

خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ع) زاناترن، فهرمووی: ((له‌راستیدا مافی خوا له‌سه‌ر به‌نده‌کانی ئه‌وه‌یه که بیپه‌رستن و هیچ شتی‌ک نه‌که‌ن به‌شه‌ریکی)) ماوه‌یه‌کی تریش رویشته، دووباره فهرمووی: ((ئه‌ی (معاند) کوری- جیل)) وتم: ئه‌مریکه له‌خزمه‌تتام ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ع). فهرمووی: ((ئایا ده‌زانی مافی به‌نده‌کان چیه له‌سه‌ر خوا ئه‌گه‌ر وایان کرد)) وتم: خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی زاناترن. فهرمووی: ((ئه‌وه‌یه که سزایان نه‌دات)).

۱۴- عَنْ مُحَمَّدِ ابْنِ الرَّبِيعِ (ع) عَنْ عِثْبَانَ بْنِ مَالِكٍ (ع) قَالَ: قَدِمْتُ الْمَدِينَةَ فَلَقِيتُ عِثْبَانَ، فَقُلْتُ حَدِيثَ بَلْعَنِي عَنْكَ، قَالَ: أَصَابَنِي فِي بَصَرِي بَعْضُ الشَّيْءِ، فَبَعَثْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ص): أَنِّي أَحِبُّ أَنْ تَأْتِيَنِي فَتُصَلِّيَ فِي مَنْزِلِي فَأَتَّخِذَهُ مُصَلًى. قَالَ: فَأَتَى النَّبِيُّ (ص) وَمَنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَدَخَلَ، وَهُوَ يُصَلِّي فِي مَنْزِلِي، وَأَصْحَابُهُ يَتَحَدَّثُونَ بَيْنَهُمْ، ثُمَّ أَسْنَدُوا عَظَمَ ذَلِكَ وَكُبْرَهُ إِلَى مَالِكِ بْنِ دُخْشَمٍ، قَالُوا: وَدُّوا أَنَّهُ دَعَا عَلَيْهِ فَهَلَكَ، وَودُّوا أَنَّهُ أَصَابَهُ شَرٌّ. فَقَضَى رَسُولُ اللَّهِ (ص) الصَّلَاةَ، وَقَالَ: ((الْيَسَّ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ)). قَالُوا: إِنَّهُ يَقُولُ ذَلِكَ، وَمَا هُوَ فِي قَلْبِهِ. قَالَ: ((لَا يَشْهَدُ أَحَدٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ فَيَدْخُلَ النَّارَ أَوْ تَطْعَمَهُ)) قَالَ أَنَسٌ: فَأَعْجَبَنِي هَذَا الْحَدِيثُ، فَقُلْتُ لِابْنِي: اكْتُبْهُ، فَكَتَبَهُ.

له (محمود) کوری (ربیع) هوه (ع) له (عتبان) کوری (مالک) هوه (ع) بۆمان ده‌گیریت هوه ده‌لی: هاتم بۆ مه‌دینه، گه‌یشتم به (عتبان) وتم: فهرمووده‌یه‌کم له‌تۆوه پیگه‌یشتووه. وتی: چاوم تووشی شتی‌ک بوو بوو، منیش ناردم بۆ لای پیغه‌مبه‌ری خوا (ع): که من پیم خوشه سه‌ردانم بکه‌یت و، له‌مالی ئیمه نویژ بکه‌یت، بۆئه‌وه‌ی بیکه‌م به‌جی نویژ. ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ع) له‌گه‌ل چه‌ند که‌سی‌ک له‌هاوه‌لان هات و چووه ژووره‌وه‌و، ده‌ستی کرد به‌نویژکردن، هاوه‌لانی له‌ناوخویاندا قسه‌یان ده‌کرد، زۆریه‌ی باسه‌که‌یان له‌سه‌ر (مالک) کوری (دخشم) بوو، وتیان: خۆزگه ده‌خوازین که پیغه‌مبه‌ر (ع) دۆ‌عای لی‌بکات و تیا‌بجیت، خۆزگه‌شیان ده‌خواست تووشی شتی‌ک بییت. پیغه‌مبه‌ر (ع) له‌نویژه‌که‌ی بوویه‌وه، فهرمووی: ((ئایا شایه‌تی نه‌ده‌دا که هیچ خویه‌ک نییه جگه له‌(الله) و منیش ره‌وانه‌کراوی ئه‌وم)) وتیان: ئه‌و واده‌لیت، به‌لام له‌دلیه‌وه نایه‌ت

فهرمووی: ((کهس نییه شایه تی بدات که جگه له (الله) هیچ خوایه ک نییه،
منیش پیغه مبهری خوام، بجیتته ئاگره وه یان بیچه ژیت)).
ئه نهس وتی: زۆر دلخۆش بووم بهو فهرمووده یه به کوهره کهم وت:
بینووسه، ئه ویش نووسی.

(۵) ئیمان چیه؟ روونکردنه وهی نیشانه کانی

۱۵- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه): أَنَّ أَنَسًا مِنْ عَبْدِ الْقَيْسِ قَدِمُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالُوا: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، إِنَّا حَيٌّ مِنْ رِبِيعَةٍ، وَبَيْنَنَا وَبَيْنَكَ كَفَارٌ مُضِرٌّ، وَلَا نَقْدِرُ عَلَيْكَ إِلَّا فِي أَشْهُرِ الْحَرَمِ، فَمُرْنَا بِأَمْرٍ نَأْمُرُ بِهِ مِنْ وَرَاءِنَا، وَنَدْخُلُ بِهِ الْجَنَّةَ إِذَا نَحْنُ أَخَذْنَا بِهِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَمُرُكُمْ بِأَرْبَعٍ، وَأَنْهَاكُمْ عَنْ أَرْبَعٍ: اعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَآتُوا الزَّكَاةَ، وَصُومُوا رَمَضَانَ، وَأَعْطُوا الْخُمْسَ مِنَ الْعَنَائِمِ. وَأَنْهَاكُمْ عَنْ أَرْبَعٍ: عَنِ الدُّبَاءِ وَالْحَنْثَمِ وَالْمُرْقَتِ وَالنَّقِيرِ)). قَالُوا: يَا نَبِيَّ اللَّهِ مَا عَلِمَكَ بِالنَّقِيرِ؟ قَالَ: ((بَلَى، جَذَعٌ تَنْقُرُونَهُ فَيَتَقَذِفُونَ فِيهِ مِنَ الْقُطَيْعَاءِ - قَالَ سَعِيدٌ: أَوْ قَالَ: مِنَ الثَّمَرِ - ثُمَّ تَصُبُّونَ فِيهِ مِنَ الْمَاءِ حَتَّى إِذَا سَكَنَ غَلِيَانُهُ شَرِبْتُمُوهُ، حَتَّى إِنْ أَحَدَكُمْ - أَوْ: إِنْ أَحَدَهُمْ - لَيَضْرِبُ ابْنَ عَمِّهِ بِالسَّيْفِ)). قَالَ: وَفِي الْقَوْمِ رَجُلٌ أَصَابَتْهُ جَرَاخَةٌ كَذَلِكَ، قَالَ: وَكُنْتُ أَخْبُوهَا حَيَاءً مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، فَقُلْتُ: فَعِيمٌ نَشْرَبُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: ((فِي أَسْقِيَةِ الْإِنْسَانِ الَّتِي يُلَاقِي عَلَى أَفْوَاهِهَا)). قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنْ أَرْضَيْنَا كَثِيرَةَ الْجُرْدَانِ، وَلَا تَبْقَى بِهَا أَسْقِيَةُ الْإِنْسَانِ. فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ (ﷺ): ((وَإِنْ أَكَلْتُمُ الْجُرْدَانَ، وَإِنْ أَكَلْتُمُ الْجُرْدَانَ، وَإِنْ أَكَلْتُمُ الْجُرْدَانَ)). قَالَ: وَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ (ﷺ) لِأَشَجٍّ عَبْدِ الْقَيْسِ: ((إِنَّ فِيكَ لَخَصْلَتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ: الْحِلْمُ وَالْأَنَاةُ)).

(ابو سعیدی الخدری) (رضي الله عنه) دهلی: کهسانی که له (عبد القیس) هاتن بو خزمهت
پیغه مبهری خوا (رضي الله عنه) وتیان: ئه ی پیغه مبهری خوا (رضي الله عنه) ئیمه ئاواپییه کین
له ربیعه، له نیوان ئیمه و تودا کافره کانی (مُضِرٌّ) هه، ناتوانین سهردانت بکهین
له مانگه ریزگیراوه کاند (نهبی)، فهرومانان پی بکه به فهرومانیک، ئیمهش فهرومان
بکهین به وانه ی لای خۆمان پییشی بجینه به ههشت ئه گهر ئیمه به وکاره

(۱) عهزب ریزیان له چهند مانگیک گرتوووه جهنگیان تیدا ئه نجام نه داوه پێیان دهوتری
(الاشهر الحرم).

هه‌ستاین. پیغه‌مبه‌ری‌خوا (ﷺ) فهرمووی: ((فهرمانتان پیده‌که‌م به‌چوارشت، چوارشتیشتان لی‌قه‌ده‌غه ده‌که‌م: خوابه‌رستن و هاوه‌لی بو‌دامه‌نین، نویژ بکه‌ن، زه‌کات بده‌ن، رۆژووی ره‌مه‌زان بگرن، پینجیه‌کی ده‌ستکه‌وتیش بده‌ن. چوارشتیشتان لی‌قه‌ده‌غه ده‌که‌م: خواردنه‌وه‌ی سرکه‌ی ناو کوله‌که، هی‌ناو گۆزه‌ی سه‌وز (ئه‌وه‌ی ئاره‌قیان تیدا هه‌نگرتوه)، هی‌ناو (قیردراو) ﴿کاسه‌یه‌که ناوه‌که‌ی قیردراوه﴾ هی‌ناو داری هه‌لکۆلراو ﴿کاسه‌یه‌که که‌قه‌دی دره‌خته‌و ناوه‌که‌ی هه‌لکۆلراوه﴾، وتیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری‌خوا (ﷺ) تۆچوزانی داری هه‌لکۆلراو چی‌یه؟ فهرمووی: ((به‌لی ئه‌زانم، که‌دی دره‌ختیکه هه‌لی ده‌کۆلن پارچه خورمای وردی تیده‌که‌ن. سعید وتی: یان فهرمووی: خورما. ئینجا ئاوی تیده‌که‌ن، کاتی هه‌لچوونی نامینی ده‌یخۆنه‌وه: هه‌تا یه‌کیکتان. یا یه‌کیکیان. له‌ئامۆزای خۆی ده‌دات به‌شمشیر واته سه‌رخۆش ده‌بن ﴿ده‌لی: له‌وکۆمه‌له‌دا پیاویک هه‌بوو به‌وشیوه‌یه بریندارکراوو، ده‌لی: من ده‌شارده‌وه شه‌رم ده‌کرد له‌پیغه‌مبه‌ری‌خوا (ﷺ) وتم: ئه‌ی له‌چیدا بخۆینه‌وه ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری‌خوا (ﷺ)؟ فهرمووی: ((له‌کونه‌ی چه‌رمدا که ده‌مه‌که‌ی به‌په‌ت ده‌به‌ستری) وتیان ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری‌خوا (ﷺ): زه‌وی ئیمه جرجی زۆر تیدایه، کونه نامینیتوه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی: ((بامشکیش بیخوات، بامشکیش بیخوات، بامشکیش بیخوات)) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری‌خوا (ﷺ) رووی‌کرده (اشج عبدالقیس) و فهرمووی: ((تۆ دوو سیفه‌ت تیدایه خوا خوشیانی ده‌وی، ژیریو په‌له‌نه‌کردن و له‌سه‌رخۆی)).

۱۶- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رضي الله عنه) قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ: أَيُّ الْأَعْمَالِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: ((الْإِيمَانُ بِاللَّهِ وَالْجِهَادُ فِي سَبِيلِهِ)). قَالَ: قُلْتُ: أَيُّ الرِّقَابِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: ((نَفْسُهَا عِنْدَ أَهْلِهَا وَأَكْثَرُهَا ثَمَنًا)). قَالَ: قُلْتُ: فَإِنْ لَمْ أَفْعَلْ؟ قَالَ: ((تُعِينُ صَانِعًا أَوْ تَصْنَعُ لَأُخْرَقَ)). قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ إِنْ ضَعُفْتُ عَنْ بَعْضِ الْعَمَلِ؟ قَالَ: ((تَكْفُ شَرْكَ عَنِ النَّاسِ، فَإِنَّهَا صَدَقَةٌ مِنْكَ عَلَى نَفْسِكَ)). [بخاری/ العتق/ ای الرقاب افضل / ۲۳۸۲]

(ابی ذر) (رضي الله عنه) ده‌لی: وتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری‌خوا (ﷺ): چاکترین کار کامه‌یه؟ فهرمووی: ((باوهر به‌خواو جهاد له‌پیناویدا)) ده‌لی: وتم: چاکترین ئازادکردن کامه‌یه [ئازادکردنی کۆیله] فهرمووی: (گراترینیان و به‌به‌هاترینیان لای

خاوه‌نه‌که‌یان) ده‌لی: وتم: ئەگەر نه‌مکرد؟ فهرمووی: ((یارمه‌تی پیشه‌کارێک بده‌یت یا یارمه‌تی که‌سیک بده‌یت پیشه‌باش نازانی یا هیچ پیشه‌یه‌کی نییه)).
ده‌لی: وتم: ئەه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا پیت چۆنه‌ ئەگەر بی‌توانا‌بووم له‌هه‌ندی کار؟ فهرمووی: ((شه‌رو خراپه‌ت له‌خه‌لکی لابه‌ه، ئەوه‌ش خیریکه‌ له‌تۆوه‌ بو خۆت))

(۶) فهرمان‌کردن به‌ئیمان، په‌ناگرتن به‌خوا له‌وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتان

۱۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((لَا يَزَالُ النَّاسُ يُسْأَلُونَكَمُ عَنِ الْعِلْمِ حَتَّى يَقُولُوا: هَذَا اللَّهُ خَلَقَنَا، فَمَنْ خَلَقَ اللَّهَ)). قَالَ: وَهُوَ آخِذٌ بِيَدِ رَجُلٍ، فَقَالَ: صَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، قَدْ سَأَلَنِي اثْنَانِ وَهَذَا الثَّلَاثُ. أَوْ قَالَ: سَأَلَنِي وَاحِدٌ، وَهَذَا الثَّانِي. [بخاري/ اقتران النيرين ج ۵ ص ۲۸۲]

(ابوهریره) (رضي الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمووی: ((به‌رده‌وام خه‌ک پرسیا‌رتان لی‌ده‌که‌ن له‌بارهی زانسته‌وه‌ ته‌نانه‌ت ده‌لین: ئەوه‌ خوا ئیمه‌ی دروست کردووه، ئەه‌ی کێ خوی دروست کردووه، (ابوهریره) ده‌ستی پیاویکی گرتبوو، ئینجا وتی: خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی راستیا‌ن فهرمووه، دوو‌که‌س ئەم پرسیا‌ره‌یان لی‌کردووم ئەمه‌ش سییه‌مه، یان وتی: یه‌کیک لی‌ی پرسیم ئەمه‌ش دووه‌مه..

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا يَزَالُونَ يُسْأَلُونَكَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ حَتَّى يَقُولُوا: هَذَا اللَّهُ، فَمَنْ خَلَقَ اللَّهَ)). قَالَ: فَبَيْنَا أَنَا فِي الْمَسْجِدِ إِذْ جَاءَنِي نَاسٌ مِنَ الْأَعْرَابِ فَقَالُوا: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ، هَذَا اللَّهُ خَلَقَنَا، فَمَنْ خَلَقَ اللَّهَ؟ قَالَ: فَأَخَذَ حَصَى بِكَفِّهِ فَرَمَاهُمْ بِهِ، ثُمَّ قَالَ: قَوْمُوا قَوْمُوا، صَدَقَ خَلِيلِي (ﷺ).

— (ابوهریره) (رضي الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمووی: ((به‌رده‌وام پرسیا‌رت لی‌ده‌که‌ن ئەه‌ی (ابوهریره) هه‌تا ده‌لین: (ئوه‌ خوایه، باشه‌ کێ خوی دروست کردووه)). وتی: له‌کاتی‌کا من له‌مزگه‌وت بووم چه‌ند ئەعرا‌بی‌ه‌ه‌ هاتن بۆلام وتیا‌ن: ئەه‌ی (ابا‌هریره)، ئەوه‌ خوا ئیمه‌ی دروست کردووه، ئەه‌ی کێ خوی دروست کردووه؟ وتی: چنگی پرکرد له‌چه‌وو تیی گرتن، ئینجا وتی: هه‌ستن، هه‌ستن [به‌رۆن] خۆشه‌ویسته‌که‌م (ﷺ) راستی فهرمووه.

(۷) له‌بارهی ئیمان به‌خواو به‌رده‌وامی

۱۸- عَنْ سُفْيَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الثَّقَفِيِّ (ع) قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا بَعْدَكَ. وَفِي حَدِيثِ أَبِي أُسَامَةَ: غَيْرَكَ. قَالَ: ((قُلْ: آمَنْتُ بِاللَّهِ، فَاسْتَقِمَّ)).

(سفیان) کوپی (عبدالله الثقفی) (ع) ده‌لی: و تم: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ع) شتیکم پی بلی له‌بارهی ئیسلامه‌وه که دواى تو له‌کەس نه‌پرسم . فه‌رمووی: ((بلی باوهرم هیناوه به‌خوا ئینجا ریگای راست بگه‌وه به‌رده‌وام به‌له‌سه‌ری)).

(۸) به‌لگه‌کانی پیغه‌مبه‌رو (ع) باوهره‌ینان پیی

۱۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ع): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَالَ: ((مَا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا قَدْ أُعْطِيَ مِنَ الْآيَاتِ مَا مِثْلُهُ آمَنَ عَلَيْهِ الْبَشَرُ، وَإِنَّمَا كَانَ الَّذِي أُوتِيَتْ وَحْيًا أَوْحَى اللَّهُ إِلَيَّ، فَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَكْثَرُهُمْ تَابِعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ)). [بخاري / فضائل القرآن / كيف نزل الوحي / ٤٦٦٦]

(ابوهریره) (ع) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ع) فه‌رمووی: ((له‌پیغه‌مبه‌راندا هیچ پیغه‌مبه‌ریکیان نه‌بووه که به‌لگه‌وه سه‌راسیمه‌ی وای پی‌نه‌به‌خشرایبت که‌وینه‌ی ئه‌وه خه‌لک ئیمانی پی‌هیناوه ئه‌وه‌ی منیش هیناومه (وحی) یه‌خوا ناردویه‌ته سه‌رم، خوازیارم له‌هه‌موویان شوین که‌وته‌م زیاتر بیت)).

۲۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ع)، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ص) أَنَّهُ قَالَ: ((وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَا يَنْصَحُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ، يَهُودِيٌّ، وَلَا نَصْرَانِيٌّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ، إِلَّا كَانَ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ)).

(ابوهریره) (ع) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ع) فه‌رموویه‌تی: ((سویند به‌وه‌ی گیانی موحه‌مه‌دی به‌ده‌سته، که‌سێک نییه‌ له‌م خه‌لکه‌دا باجوله‌که‌وه‌ گاو‌ریش بن که‌ناوی منی بیستبێ و بمری و باوهری به‌وه‌نه‌بیت که‌به‌مندا نیردراوه ئه‌وه‌ ده‌بی بیی به‌نیشته‌جیی دۆزه‌خ)).

۲۱- عَنْ صَالِحِ بْنِ صَالِحِ الْهَمْدَانِيِّ، عَنِ الشَّعْبِيِّ قَالَ: رَأَيْتُ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ خُرَّاسَانَ، سَأَلَ الشَّعْبِيَّ فَقَالَ: يَا أَبَا عَمْرٍو، إِنَّ مَنْ قَبَلْنَا مِنْ أَهْلِ خُرَّاسَانَ يَقُولُونَ فِي الرَّجُلِ إِذَا عَتَقَ أَمَتَهُ ثُمَّ تَزَوَّجَهَا: فَهُوَ كَالرَّكَابِ بَدَنَتُهُ. فَقَالَ الشَّعْبِيُّ: حَدَّثَنِي أَبُو بُرْدَةَ بْنُ أَبِي مُوسَى عَنْ أَبِيهِ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَالَ: ((ثَلَاثَةٌ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ: رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنَ بِنَبِيِّهِ وَادْرَكَ النَّبِيَّ (ص)، فَأَمَّنَ بِهِ وَاتَّبَعَهُ

وَصَدَقَهُ، فَلَهُ أَجْرَانِ. وَعَبْدٌ مَمْلُوكٌ أَدَّى حَقَّ اللَّهِ تَعَالَى، وَحَقَّ سَيِّدِهِ، فَلَهُ أَجْرَانِ. وَرَجُلٌ كَانَتْ لَهُ أَمَةٌ فَغَدَّاهَا فَأَحْسَنَ غَدَاءَهَا، ثُمَّ أَدَّبَهَا فَأَحْسَنَ أَدَبَهَا، ثُمَّ أَعْتَقَهَا وَتَزَوَّجَهَا، فَلَهُ أَجْرَانِ)). ثُمَّ قَالَ الشَّعْبِيُّ لِلْخُرَّاسَانِيِّ: خُذْ هَذَا الْحَدِيثَ بِغَيْرِ شَيْءٍ، فَقَدْ كَانَ الرَّجُلُ يَزْحَلُ فِيمَا دُونَ هَذَا إِلَى الْمَدِينَةِ. ﴿بخاری / تعلیم الرجل امته واهله/ ۹۷﴾

(صالح بن صالح الهمدانی) ده‌لی: (شعبی) ده‌لی: پیاویکی خه‌لکی خوراسانی دی، پرسپاری له (شعبی) کردوو وتی: ئەه‌ی (ابوعمر) خه‌لکی خوراسانی لای ئیمه هه‌ندیکیان ده‌لین: ئەو پیاوه‌ی که نیزه‌که‌ه‌ی خوی ئازاد بکات و پاشان خوی ماره‌ی بکات، وه‌کو ئەوه وایه که وه‌شتریک بکات به‌خیر و به‌لام خوی سواری بیئت ئینجا (شعبی) وتی: (ابوبره) کوری (ابوموسی) له‌زاری باوکیه‌وه بۆی گیرامه‌وه که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرموویه‌تی: ((سی‌که‌س دوو جار پاداشت ده‌درینه‌وه: پیاویکی (ئه‌ه‌لی کیتاب) باوهری به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی هینابی و گه‌یشتیبت به‌پیغه‌مبه‌ری ئیسلامیش (ﷺ) باوهری به‌ویش هینابی و شوینی که وتبی و به‌راستی زانیبت دوو پاداشتی هیه. دووهمیش کۆیله‌که مافی خوای گه‌وره‌ی ئەنجام دایبت له‌گه‌ل مافی خاوه‌نه‌که‌ی، ئەمیش دوو پاداشتی هیه، سێیه‌میش پیاویک که نیزه‌کی هه‌بووین و به‌باشی ژيان‌دییتی ئینجا به‌باشی په‌روه‌ده‌ی کردیبت، دوا‌ی ئەوه ئازادی کردیبت و ماره‌ی کردیبت^(۱)، ئەمیش دوو پاداشتی هیه. ئینجا (شعبی) به‌کابرای خوراسانی وت: پیاوی واه‌بووه بۆ که‌تر له‌م فهرمووده‌یه‌ش لی‌ره‌وه چوووه بۆ مه‌دینه.

(۹) سێشت هه‌ن له‌ هه‌ر که‌سدا هه‌بن شیرینی ئیمان ده‌چه‌رژیت

۲۲- عَنْ أَنَسٍ (رضي الله عنه)، عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ بِهِنَّ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ: مَنْ كَانَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا

^(۱) له‌و سه‌رده‌مه‌دا که نیزه‌ک باو‌بووه، بۆیه ئیسلام به‌هه‌موو شی‌وه‌یه‌که هه‌ولی نه‌هیشتنی دلوه‌و، بینگومان که ئازاد کراو که‌سی نه‌بوو به‌خپوی بکات ئەگه‌ر خوی ماره‌ی بکات ئەوا کارنکی زۆر باشی کردوووه له‌به‌رژه‌وه‌ندی ئەو.

لِلَّهِ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ - بَعْدَ أَنْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهُ - كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقَذَّفَ فِي النَّارِ)). [بخاري / الايمان / حلاوة الايمان / ۱۶، ۲۱]

(انس) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((سی‌ششت هه‌ن هه‌ر که‌س تئیدا بی‌ت به‌وسیا نه‌ شیرینی ئیمان به‌ده‌ست ده‌یئنی، هه‌ر که‌س خواو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ی له‌هه‌مووشت خوشتر بوویت، هه‌روه‌ها که‌سیکی خوشیوست ته‌نها له‌به‌رخوا خوشی بوویت، ئینجا پیی ناخوش بی‌ت بگه‌ریته‌وه‌ بۆ کوفر - دوا ی ئه‌وه‌ی خوا رزگاری کرد لیی - وه‌کو چۆن پیی ناخوشه‌ فری بدریته‌ ناگره‌وه‌)).

۲۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَلَدِهِ وَوَالِدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ)).

(انس) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((که‌ستان باوهری دامه‌زراوی نییه‌ هه‌تا منی له‌منداله‌کانی و له‌باوک و دایکی و له‌هه‌موو خه‌لکیش خوشتر نه‌ویت)).

۲۴- عَنْ أَنَسٍ (رضي الله عنه)، عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَا يُؤْمِنُ عَبْدٌ حَتَّىٰ يُحِبَّ لِجَارِهِ - أَوْ قَالَ: لِأَخِيهِ - مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ)).

(انس) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((سویند به‌وه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته‌، هه‌چ به‌نده‌یه‌ک ئیمانی نابیت هه‌تا ئه‌وه‌ی بۆ خوی پیی خوشه‌ بۆ دراوسی که‌ی . یافه‌رمووی بۆ برا که‌ی پیی خوش نه‌بی‌ت)). واته‌: (ئیمانی ته‌واو نیه‌).

(۱۰) ئه‌وه‌که‌سه‌ی قایل بی‌ت به‌ په‌روه‌ردگاریتی خوا

تامی باوهری چه‌شتووه‌

۲۵- عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ (رضي الله عنه): أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((ذَاقَ طَعْمَ الْإِيمَانِ مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ (ﷺ) رَسُولًا)).

(عباس) کوری (عبدالمطلب) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: ((تامی باوهری چه‌شتووه‌" ئه‌وه‌که‌سه‌ی پازی بی‌ت به‌وه‌ی که‌ خوا په‌روه‌ردگاری بی‌ت، ئیسلام ئاینی بی‌ت، محمه‌د پیغه‌مبه‌ری بی‌ت)).

(۱۱) چوارشت هه‌ن له‌هه‌رکه‌سدا هه‌بن نه‌وه مونا‌فیکی ته‌واوه

۲۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضی‌الله‌عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَرْبَعٌ مِّنْ كُنْ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا، وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَلَّةٌ مِّنْهُمْ كَانَتْ فِيهِ خَلَّةٌ مِّنْ نِّفَاقٍ حَتَّى يَدْعَهَا: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ)). غَيْرَ أَنَّ فِي حَدِيثِ سُفْيَانَ: ((وَإِنْ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِّنْهُمْ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِّنِ النَّفَاقِ)). [بخاري/ الايمان/ علامة المنافق/ ۲۴]

(عبدالله) كورى (عمرو) (رضی‌الله‌عنه) ده‌لى: پي‌غه‌مبه‌رى خوا (رضی‌الله‌عنه) فه‌رموويه‌تى: ((چوارشت هه‌رکه‌س تيايداييت نه‌وه مونا‌فیکی ته‌واوه، هه‌رکه‌سيش يه‌کيکيانى تيدايت نه‌وه سيفه‌تيكى مونا‌فیکی تيدايه، هه‌تا ده‌ستى ليه‌ده‌گرئت، هه‌رکات قسه‌ى کرد درو بکات، هه‌رکات په‌يمانى‌دا بيشکينيت نه‌گه‌ر به‌لینى‌دا سه‌رپنجى لى‌بکات، نه‌گه‌ر درايه‌تى که‌سيكى کرد له‌هه‌ق لاب‌دات و سته‌مى لى‌بکات)).

۲۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی‌الله‌عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ)). [بخاري/ الايمان/ علامة منافق/ ۲۲]

(ابوهريره) (رضی‌الله‌عنه) ده‌لى: پي‌غه‌مبه‌رى خوا (رضی‌الله‌عنه) فه‌رموويه‌تى: ((نیشان‌ه‌ى مونا‌فيق سیانه: نه‌گه‌ر قسه‌ى کرد درو بکات، نه‌گه‌ر به‌لینى‌دا نه‌يباته‌ سه‌ر، نه‌گه‌ر سپارده‌ى لادانرا خيانه‌تى لى‌بکات)).

(۱۲) نموونه‌ى ني‌ماندار وه‌کو کشتوکال و نموونه‌ى مونا‌فيق و

کافريش وه‌کو سته‌ويه‌ر وايه

۲۸- عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ (رضی‌الله‌عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَثَلُ الْمُؤْمِنِ كَمَثَلِ الْخَامَةِ مِنَ الزَّرْعِ تُفِيئُهَا الرِّيحُ، تَصْنَعُهَا مَرَّةً وَتَعْدِلُهَا أُخْرَى حَتَّى تَهْبِجَ. وَمَثَلُ الْكَافِرِ كَمَثَلِ الْأَرْزَةِ الْمُجْدِيَةِ عَلَى أَصْلِهَا، لَا يُفِيئُهَا شَيْءٌ حَتَّى يَكُونَ الْجِعْفُفُهَا مَرَّةً وَاحِدَةً)). وفي الرواية: ((وتعدّلها مرة، حتى يأتيه أجله، ومثل المنافق الأرزة المجدية التي لا يصيبها شيء)). [بخاري/ المرضى/ ماجاء في كفارة مرض/ ۵۳۱۹]

(کعب) كورى (مالك) (رضی‌الله‌عنه) ده‌لى: پي‌غه‌مبه‌رى خوا (رضی‌الله‌عنه) فه‌رمووى: ((نموونه‌ى ني‌ماندار وه‌کو رووه‌کيکى ته‌رى تازه روواو وايه، باد‌ه‌يله‌ريزنى، به‌ملاو به‌ولادا

لاری دهکاتهوه، جاریک زور لاری دهکاتهوه، جاریکیش بهرزی دهکاتهوه، ههتا وشک دهبیئت. نمونهی کافریش وهکو سنهوبه ریک وایه لهسه رقه دهکاهی راوه سستاوه، هیچ شتیك نایجولینی ههتا هه لکه ندنی بهیه کجاری)) له ریوایه ته تیکیشدا ((جاریکیش راستی دهکاتهوه، ههتا کوتایی ژیا نی دیت، نمونهی مونا فقیش وهکو سنهوبه ریکی پته وایه هیچ شتیکی تووش نابیت)) [واته: مونا فقیق تووشی دهر دو به لای دویایی نابیت تابییته که فاره تی گوناھی].

(۱۳) نمونهی موسلمان نمونهی دارخورمایه

۲۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه) قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ: ((أَخْبِرُونِي بِشَجَرَةٍ شَبِهَ - أَوْ: كَالرَّجُلِ - الْمُسْلِمِ، لَا يَتَحَاتُّ وَرَقُهَا، تُؤْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ)). قَالَ ابْنُ عُمَرَ: فَوَقَعَ فِي نَفْسِي أَنَّهَا النَّخْلَةُ، وَرَأَيْتُ أَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ لَا يَتَكَلَّمَانِ، فَكَرِهْتُ أَنْ أَتَكَلَّمَ أَوْ أَقُولَ شَيْئًا، فَقَالَ عُمَرُ: لَأَنْ تَكُونَ قُلَّتْهَا أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ كَذَا وَكَذَا. (بخاری/ العلم / قول المحدث حدثنا / ۶۱/)

(عبدالله) کوپی (عمر) (رضی الله عنه) دهلی: له خزمهت پیغه مبهری خوادا (رضی الله عنه) بووین فهرمووی: ((ئاگا دارم بکه له دره ختیك وینهی موسلمان بیئت یا : وه کوپی ویک موسلمان، که گه لاکانی ناوهریت و هه موو کاتیك بهری خوی ده دات)). (ابن عمر) وتی: هات به دلما نهوه دارخورمایه، (عمر) و (ابوبکر) م بینی قسه یان نه ده کرد، منیش پیم ناخوش بوو قسه بکه م یاشتیك بلیم عومه ر وتی: نه گهر بتوتایا نه وهنده و نه وهندهم له لاخو شتر بوو.

(۱۴) شهرم کردن به شیکه له ئیمان

۳۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((الْإِيمَانُ بِضْعٌ وَسَبْعُونَ - أَوْ: بِضْعٌ وَسِتُّونَ - شُعْبَةً، فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ)). [بخاری/ الايمان / امور الايمان / ۹]

(ابوهریره) (رضی الله عنه) دهلی: پیغه مبهری خوا (رضی الله عنه) فهرموویه تی: ((ئیمان هه فتاو نه وهنده - یا شهست و نه وهنده - به شه ، گه وره ترینیان وتنی شایه تومانه، بچوو کترینیان لابر دنی کو سپیکه له سه ر یگایه ک، شهرم و حه یا به شیکه له ئیمان)).

۳۱- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: كُنَّا عِنْدَ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ فِي رَهْطٍ، مِثْلًا وَفِينَا بُشَيْرُ بْنُ كَعْبٍ، فَحَدَّثَنَا عِمْرَانُ يَوْمَئِذٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((الْحَيَاءُ خَيْرٌ كُلُّهُ - أَوْ قَالَ: الْحَيَاءُ كُلُّهُ خَيْرٌ)). فَقَالَ بُشَيْرُ بْنُ كَعْبٍ: إِنَّا لَنَجِدُ فِي بَعْضِ الْكُتُبِ - أَوْ الْحِكْمَةِ - أَنَّ مِنْهُ سَكِينَةٌ وَقَارًا لِلَّهِ تَعَالَى، وَمِنْهُ ضَعْفٌ. قَالَ: فَغَضِبَ عِمْرَانُ حَتَّى احْمَرَّتَا عَيْنَاهُ، وَقَالَ: أَلَا أَرَانِي أُحَدِّثُكَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَتُعَارِضُ فِيهِ؟ قَالَ: فَأَعَادَ عِمْرَانُ الْحَدِيثَ، قَالَ: فَأَعَادَ بُشَيْرٌ، فَغَضِبَ عِمْرَانُ، فَمَا زِلْنَا نَقُولُ: إِنَّهُ مِثْلُ يَا أَبَا نُجَيْدٍ، إِنَّهُ لَا بَأْسَ بِهِ. (بخاری/ الادب/ المياد/ ۵۷۶۶هـ)

(ابو قتادة) (رضی اللہ عنہ) دهلی: ئیمه کو مه لیك لای (عمران) کو پی (حُصین) بووین، (بشیر) کو پی (کعب) یشمان له ناودا بوو، * عمران) قسه ی بوکر دین و وتی: پیغه مبهری خوا (رضی اللہ عنہ) (شهرم و حه یا خیره هه مووی) یا فهرمووی: (شهرم و حه یا هه مووی خیره) ئینجا (بشیر) کو پی (کعب) وتی: ئیمه له هه ندی کتیبدا یا حیکمه تدا. ده بینین، شهرم به شیکی نارامی و له سه رخوییه و ریزگرتنه له خوای گه وره، هه ندیکیشی لاوازییه، دهلی: عمران توو پرده بوو هه تا چاوه کانی سوو پرده لگه ران وتی: ئایا نابینیی من له پیغه مبهری خواوه بوئ ده گیرمه وه که چی تو ناره زایی تیاده رده بریت؟ دهلی: (عمران) فهرمووده که ی نوو باره کرده وه، وتی: (بشیر) یش قسه که ی خوئی دوو باره کرده وه، ئینجا (عمران) توو پرده بوو، ئیمه ش به به رده وامی ده مانوت: ئه ی (ابو نجید) ئه ویش له ئیمه یه و پیاو یکی خراب نییه.

(۱۵) دراوسیتی چاک و ریزی میوان به شیکه له باوهره

۳۲- عَنْ أَبِي شَرِيحٍ الْخَزَاعِيِّ (رضی اللہ عنہ): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: ((مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُحْسِنْ إِلَى جَارِهِ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَسْكُتْ)). (بخاری/ الادب/ من كان يؤمن بالله واليوم الآخر / ۵۶۷۳هـ)

(ابو شريح الخزاعي) (رضی اللہ عنہ) دهلی: پیغه مبهری خوا (رضی اللہ عنہ) فهرموویه تی: ((هر که س باوهری به خواو روژی دواپی هه یه، با چاک بیت له گه ل دراوسیکه ی، هر که س باوهری به خواو روژی دواپی هه یه باریز له میوانه که ی بگریت، هر که س باوهری به خواو به روژی دواپی هه یه با چاک بلیت یان بی دهنگ بیت)).

(۱۶) هه‌رکەس دراوسیکەى له‌شەرو خراپەى ئەمەن نەبێت

ناچیتە بەهەشت

۳۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارَهُ بَوَائِقَهُ)). [بخاري / الادب / اثم من لامن جاره / ۵۶۷۰]
(ابوهریره) (رضي الله عنه) دەلى: پێغه‌مبەرى خوا (ﷺ) فرموویەتى: ((ناچیتە بەهەشت ئەوەى دراوسیکەى له‌شەرو خراپەى ئەمەن نەبێت)).

(۱۷) گۆڕینی خراپە بە دەست و بە زمان و بە دل بە شیکە لە ئیمان

۳۴- عَنْ طَارِقِ بْنِ شِهَابٍ قَالَ: أَوَّلُ مَنْ بَدَأَ بِالْخُطْبَةِ يَوْمَ الْعِيدِ قَبْلَ الصَّلَاةِ مِرْوَانُ، فَقَامَ إِلَيْهِ رَجُلٌ فَقَالَ: الصَّلَاةُ قَبْلَ الْخُطْبَةِ. فَقَالَ: قَدْ تَرَكَ مَا هُنَاكَ، فَقَالَ أَبُو سَعِيدٍ: أَمَّا هَذَا فَقَدْ قَضَى مَا عَلَيْهِ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ)).

(طارق) کورى (شهاب) دەلى: یەکەم کەس لەروژی جه‌ژنا لەپیش نوێژدا دەستی کرد بە وتار خوێندنەوه مەروان بوو، پیاویک هەستاو وتی: نوێژ لەپیش وتارەوهیه، وتی: ئەو سوننەتە وازی لێهێنراوه (ابو سعید) وتی: بەلام ئەم پیاوه ئەوەى لەسەرى بوو گەیاندى بیستوووه لەپێغه‌مبەرى خوا (ﷺ) فرموویەتى: ((هەرکەس لەئێوه خراپەیه‌کى دی بابە دەست بیگۆڕیت ئەگەر نەیتوانی بەزمانی، ئەگەر نەیتوانی بەدەلى، ئەوەش لاوازترین ئیمانە)).

۳۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((مَا مِنْ نَبِيٍّ بَعَثَهُ اللَّهُ فِي أُمَّةٍ قَبْلِي إِلَّا كَانَ لَهُ مِنْ أُمَّتِهِ حَوَارِيُّونَ وَأَصْحَابٌ، يَأْخُذُونَ بِسُنَّتِهِ وَيَقْتَدُونَ بِأَمْرِهِ، ثُمَّ إِنَّهَا تَخْلُفُ مِنْ بَعْدِهِمْ خُلُوفٌ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ، وَيَفْعَلُونَ مَا لَا يُؤْمَرُونَ، فَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِيَدِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِلِسَانِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِقَلْبِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَبَّةُ خَرْدَلٍ)). قَالَ أَبُو رَافِعٍ: فَحَدَّثْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ فَأَنْكَرَهُ عَلَيَّ، فَقَدِمَ ابْنُ مَسْعُودٍ فَتَرَّلَ بِقَنَاءَةٍ، فَاسْتَتَبَعَنِي إِلَيْهِ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ (رضي الله عنه) يَغُودُهُ، فَأَنْطَلَقْتُ مَعَهُ، فَلَمَّا جَلَسْنَا سَأَلْتُ ابْنَ مَسْعُودٍ عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، فَحَدَّثَنِيهِ كَمَا حَدَّثْتُهُ ابْنَ عُمَرَ.

(عبدالله) کورى (مسعود) (رضي الله عنه) دەلى: پێغه‌مبەرى خوا (ﷺ) فرمووی: ((پێغه‌مبەر نییه کەخوای گەوره ناریدییتی بوناو گەلیکی لەپیش مندا کەلەناو

ئەوگەلەدا ھەواری و ھاوێلی نەبیّت، سوننەتەکانیان جی بەجی کردوو و شوین
فەرمانەکانی کەوتوون، ئینجا دواي ئەمان خەڵکانیک شوینیان کەوتوون، ئەوێ
دەیلین نایکەن بەکردهوه، کردەوگەلیکیش دەکەن کە فەرمانیان پێنەکراوه،
ھەرکەس بەرگرییان بکات بەدەست ئەو ئیماندارە، ھەرکەس بەرگرییان بکات
بەزمان ئەو ئیماندارە، ھەرکەسیش بەرگرییان بکات بەدل ئەویش ئیماندارە،
ئیتەر لەدواي ئەو بەقەد دەنکە خەرتەلەیک ئیمان نابیت (ابو رافع) وتی: ئەمەم
بۆ (عبدالله) کوپی (عمر) گیرایەو ئینکاری کرد، ئینجا (ابن مسعود) ھات
لەقەنات دابەزی (عبدالله) کوپی (عمر) (ﷺ) شوین خۆی خستەو بردمی بۆ
سەردانی منیش لەگەڵیا رویشتم، کاتی دانیشتین لەبارەي ئەم فەرموودەيەو
لە (ابن مسعود) م پرسى ئەویش بۆی گیراینەو وەکو من بۆ (عمر) م گیرایەو.

(۱۸) ەھلی خوشناوئ ئیماندار نەبی، رقیشی لیئ نئیە مونا فیق نەبی
۳۶- عَنْ زَبِّ بْنِ حُبَيْشٍ (ﷺ) قَالَ: قَالَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ (ﷺ): وَالَّذِي فَلَقَ
الْحَبَّةَ وَبَرَأَ النَّسَمَةَ، إِنَّهُ لَعَهْدُ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ (ﷺ) إِلَيَّ: أَنْ لَا يُحِبَّنِي إِلَّا مُؤْمِنٌ وَلَا
يُبْغِضَنِي إِلَّا مُنَافِقٌ.
(زر) کوپی (حبیش) (ﷺ) دەلی: علی کوپی ابی طالب (ﷺ) وتی: سویند
بەوێ تووی تەقاندوو، گیانی کردە بەر ھەموو گیانلە بەرێک، ئەو پەیمانی
پینگەمبەری (ﷺ) نەخویندەوارە بۆ من: کەس منی خوشناوئ ئیماندار نەبیّت
رقیشی لیئ نئیە مونا فیق نەبی.

(۱۹) خوشەو یستی (انصار) نیشانەي ئیمانە، رق لیبوونیشیان

دوو روویە

۳۷- عَنْ الْبَرَاءِ (ﷺ)، عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) أَنَّهُ قَالَ فِي الْأَنْصَارِ: ((لَا يُحِبُّهُمْ إِلَّا
مُؤْمِنٌ. وَلَا يُبْغِضُهُمْ إِلَّا مُنَافِقٌ. مَنْ أَحَبَّهُمْ أَحَبَّهُ اللَّهُ، وَمَنْ أَبْغَضَهُمْ أَبْغَضَهُ اللَّهُ)).
(البراء) (ﷺ) دەلی: پینگەمبەری خوا (ﷺ) لەبارەي (انصار) ھەو ھەموو یەتی:
(خوێ ناوین جگە لە ئیماندار، رقیشی لیان نئیە جگە لە دوو روو، ھەرکەس
خوێ بووین خوا خوێ دەوێت، ھەرکەسیش رقی لیان بیت خوا رقی
لینەتی).

(۲۰) ئيمان پهنا دهباته وه بؤ مه دينه

۳۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((إِنَّ الْإِيمَانَ لِيَأْزِلُ إِلَى الْمَدِينَةِ كَمَا تَأْزِلُ الْحَيَّةُ إِلَى جُحْرِهَا)).

(ابوهريره) (رضي الله عنه) دهلى: بيستم له پيغه مبهري، خوا (رضي الله عنه) فرمويته: (له راستيدا ئيمان پهنا دهباته وه بؤ مه دينه ههروهكو مار پهنا بؤ كونهكهى خوى دهباته وه).

(۲۱) ئيمان و حيكمهت يه مه نين

۳۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه): قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) يَقُولُ: ((جَاءَ أَهْلُ الْيَمَنِ، هُمْ أَرْقُ أَفْنَدَةً، وَأَضْعَفُ قُلُوبًا، الْإِيمَانُ يَمَانٌ، وَالْحِكْمَةُ يَمَانِيَّةٌ. السَّكِينَةُ فِي أَهْلِ الْغَنَمِ، الْفَخْرُ وَالْخِيَلَاءُ فِي الْفَدَّادِينَ أَهْلِ الْوَبْرِ، قَبْلَ مَطْلِعِ الشَّمْسِ)).

(ابوهريره) (رضي الله عنه) دهلى: بيستم له پيغه مبهري خوا (رضي الله عنه) فرموي: (خه لكى يه مه ن هاتن كه خه لكىكى دناسكو دنه رمن، ئيمان له ناو خه لكى يه مه ندا دامه زراوه حيكمه تيش يه مه نيه، ئارامى و بى فیزی لای مه رداره كانه، شانازی و خوبه زلزانين لای دهنگ زله خاوه ن و شتره كانه ئه وانه ی له لای خور هه لاته وهن).
۴۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه): قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((غَلِظَ الْقُلُوبُ وَالْجَفَاءُ فِي الْمَشْرِقِ، وَالْإِيمَانُ فِي أَهْلِ الْحِجَابِ)).

(جابر كورى) (عبدالله) (رضي الله عنه) دهلى: پيغه مبهري خوا (رضي الله عنه) فرمويته: (دلپه قى ووشكى له خوره لاته و، باوه ريش لای خه لكى حيجازه).

(۲۲) ئه وهى ئيمان نه هيئى كردارى باش سوودى پى ناگه ينى

۴۱- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها): قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، ابْنُ جُدْعَانَ كَانَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ يَصِلُ الرَّحِمَ، وَيُطْعِمُ الْمُسْكِينَ، فَهَلْ ذَاكَ نَافِعُهُ؟ قَالَ: ((لَا يَنْفَعُهُ، إِنَّهُ لَمْ يَقُلْ يَوْمًا: رَبِّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ)).

(عائشه) (رضي الله عنها) دهلى: وتم: ئه ی پيغه مبهري خوا (رضي الله عنه) (ابن جدعان) له سه رده مى نه فاميدا سه ردانى كه سووكارى خوى ده كرد، خواردنى ده دا به هه ژاران، ئايا ئه وه سوودى هه بووه بوى؟ فرموي: (نه خير، سوودى پى ناگه ينى، چونكه ئه و روژيك له روژان نه يوتووه: خوايه له گونا هه كانم خوش ببه له روژى قيامه تدا).

(۲۳) ناچنه بههشت تا ئیمان نههینن

۴۲ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوَلَا أَدْلُكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفْتَنُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ)).

(ابوهریره) (رضی اللہ عنہ) دهلی: پیغه مبهری خوا (رضی اللہ عنہ) فرمویه تی: ((ناچنه بههشت ههتا ئیمان نههینن، ئیمانیش ناهینن، ههتا یه کترتان خوش نهویت، ئایا شتیکتان پی بلیم نه گهر بیکن یه کترتان خوشدهویت؟ سهلام له یه کتری زوربکن)).

(۲۴) زیناکهر له کاتی زینادا ئیمانی نییه

۴۳ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ): إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَسْرِقُ السَّارِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَشْرَبُ الْخَمْرَ حِينَ يَشْرَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ)). وَكَانَ أَبُو هُرَيْرَةَ يُلْحِقُ مَعَهُنَّ: ((وَلَا يَنْتَهَبُ نَهْبَةً ذَاتَ شَرَفٍ يَرْفَعُ النَّاسُ إِلَيْهِ فِيهَا أَبْصَارَهُمْ حِينَ يَنْتَهَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ)). وَفِي حَدِيثٍ هَمَامٍ: ((يَرْفَعُ إِلَيْهِ الْمُؤْمِنُونَ أَعْيُنَهُمْ فِيهَا وَهُوَ حِينَ يَنْتَهَبُهَا مُؤْمِنٌ)) وَزَادَ: ((وَلَا يَغُلُّ أَحَدُكُمْ حِينَ يَغُلُّ وَهُوَ مُؤْمِنٌ، فَإِيَّاكُمْ إِيَّاكُمْ)).

(ابوهریره) (رضی اللہ عنہ) دهلی: پیغه مبهری خوا (رضی اللہ عنہ) فرمویه تی: ((زیناکهر له کاتی کدا که زیناده کات ئیمانی نییه، دزیش له کاتی دزی کردنه کهیدا ئیمانی نییه، ئارهق خوریش له کاتی ئارهق خواردنه کهیدا ئیمانی نییه، جهردهش له کاتی شتیکی گرانبه ها که خه لک چاوی تی بریبی، تالان بکات ئیمانی نییه) (ابوهریره) له ریوایه تی (همام) یشدا نه مه ی زیاده کردوه: خیانه تکاریشان له کاتی خیانهت کردنه کهیدا ئیمانی نییه، که واته: ریای خوتان بن، ریای خوتان بن)).

(۲۵) ئیماندار دوو جار له یه ک کونه وه ناگه زریت

۴۴ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ)، عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((لَا يُلْدَغُ الْمُؤْمِنُ مِنْ جُحْرِ وَاحِدٍ مَرَّتَيْنِ)).

(ابوهریره) (رضی اللہ عنہ) دهلی: پیغه مبهری خوا (رضی اللہ عنہ) فرموی: (ئیماندار له یه ک کونه وه دوو جار ناگه زریت).

(۲۶) وه‌سوه‌سه له‌ئیماندا

۴۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: جَاءَ نَاسٌ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (ﷺ) إِلَى النَّبِيِّ (ﷺ) فَسَأَلُوهُ: إِنَّا نَجِدُ فِي أَنْفُسِنَا مَا يَتَعَاطَمُ أَحَدُنَا أَنْ يَتَكَلَّمَ بِهِ. قَالَ: ((وَقَدْ وَجَدْتُمُوهُ)). قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: ذَاكَ صَرِيحُ الْإِيمَانِ)).

(ابوهریره) (رضی اللہ عنہ) ده‌لی: که‌سانیک له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاتن بو‌خزمه‌تی و پرسیاریان لی‌کرد: ئیمه شتانیک دیت به‌دلماندا ده‌برینی زور قورسه له‌لامان، فه‌رمووی: به‌راستی ئەمه‌تان تووش هاتوو؟ وتیان: به‌لی: فه‌رمووی: ده‌ئه‌وه ئیمانی پاکه‌.

(۲۷) گه‌وره‌ترین گونا‌ه‌وه‌ل بو‌خوا بریاردانه

۴۶- عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ: ((أَلَا أَنْبِئُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ - ثَلَاثًا - : الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعَقْوُ الْوَالِدَيْنِ، وَشَهَادَةُ الزُّورِ. أَوْ: قَوْلُ الزُّورِ)). وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مُتَكِنًا فَجَلَسَ، فَمَا زَالَ يُكْرِزُهَا حَتَّى قُلْنَا: لَيْتَهُ سَكَتَ. [بخاري / الشهادات / ما قيل في شهادة الزور / ۲۵۱۱]

(عبدالرحمن) کو‌ری (ابی بکره) ده‌لی: باوکم وتی: ئیمه له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) بو‌وین، فه‌رمووی: ئایا ئاگادارتان نه‌که‌م له‌گه‌وره‌ترین گونا‌ه‌ه‌ گه‌وره‌کان، سی‌جار ئەمه‌ی فه‌رموو ئینجا فه‌رمووی: ((هاوه‌ل بو‌خوا بریاردان، ئازاردانی دلی دایک و باوک، شایه‌تی‌دانی د‌زو‌و ناهه‌ق یان وته‌ی د‌زو‌و ناهه‌ق)). له‌وکاته‌دا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پالی دابوو‌وه‌ ئینجا دانیش‌ت به‌رده‌وام ئەمه‌ی دوا‌یی دو‌ویات ده‌کرده‌وه، هه‌تا وتمان: خ‌وز‌گه‌ بی‌ده‌نگ ده‌بو‌و.

۴۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ)). قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: ((الشِّرْكُ بِاللَّهِ، وَالسَّخَرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَآكُلُ الرَّبَا، وَآكُلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الرَّخْفِ، وَقَذْفُ الْمُخَصَّنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ)). [بخاري / الوصايا / ان الذين ياكلون اموال اليتامى / ۲۶۱۵]

(ابوهریره) (رضی اللہ عنہ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((دو‌وری‌که‌ونه‌وه له‌و‌حه‌وت گونا‌ه‌ه‌ی که‌ئاده‌میزاد تیا‌ده‌به‌ن)) وتیان: ئەوانه‌ چین ئە‌ه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا فه‌رمووی: ((هاوه‌ل بو‌خوا بریاردان، جادوو، کوشتنی ئاده‌میزاد که‌خوا چه‌رامی کردوو، مه‌گه‌ر به‌هه‌قی خ‌وی، سوو خواردن، خواردنی مالی هه‌تیوو، پشت هه‌ل‌کردن له‌روژی جه‌نگی کافراند، بوختان کردن بو‌ ئافره‌تانی باوهر‌داری بی‌ئاگای پاکداوین)).

(۲۸) له دواى من مه بنه وه به کافرو

هه نديکتان له گهر دنی هه نديکتان بدهن

۴۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه)، عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) أَنَّهُ قَالَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ: ((وَيَحْكُمُ - أَوْ قَالَ: وَيُلْكُمُ - لَنَا تَرْجِعُوا بَعْدِي كُفَّارًا، يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ)).

(عبداللہ) کوری (عمس) (ﷺ) دهلی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) له حه جی مالئاوا اییدا
فه رموی: کوستان کهوینت، له دواى من مه بنه وه به کافرو هه نديکتان بدهن
له گهر دنی هه نديکتان).

(۲۹) لادان له رسته ی باوک کوفره

۴۹- عَنْ أَبِي عُثْمَانَ قَالَ: لَمَّا ادَّعَى زِيَادٌ لَقِيَتْ أَبَا بَكْرَةَ (رضي الله عنه)، فَقُلْتُ لَهُ: مَا هَذَا الَّذِي صَنَعْتُمْ؟ إِنِّي سَمِعْتُ سَعْدَ بْنَ أَبِي وَقَّاصٍ يَقُولُ: سَمِعَ أُذُنَايَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَهُوَ يَقُولُ: ((مَنْ ادَّعَى أَبَا فِي الْإِسْلَامِ غَيْرَ أَبِيهِ، يَعْلَمُ أَنَّهُ غَيْرُ أَبِيهِ، فَالْجَنَّةُ عَلَيْهِ حَرَامٌ)). فَقَالَ أَبُو بَكْرَةَ: وَأَنَا سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ). [بخاري/ الفرائق/ من ادعى الى غير ابيه/ ۶۳۸۵]

(ابو عثمان) دهلی: کاتی (زیاد) یان کرد به کوری پیاویک که باوگی خوئی
نه بوو، به (ابوبکره) گه یشتیم (ﷺ) پیموت: نهو کاره چیه کرد ووتانه؟ من
له (سعد) کوری (ابی وقاص) م بیستوو دهیوت: بهم دوو گوئیهم له پیغه مبهری
خوام (ﷺ) بیستوو دهیفه رموو: ((هه رکهس له ئیسلامدا جگه له باوکی خوئی
باوکیکی تر بو خوئی دابنی، بیشزانی که باوکی نییه، نهوه به ههشت حه رانه
لینی). ابوبکره وتی: منیش [نهوهم] له پیغه مبهری (ﷺ) بیستوو.

(۳۰) نهوه ی به براکه ی بلی کافر

۵۰- عَنْ أَبِي ثَرٍّ (رضي الله عنه): أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((لَيْسَ مِنْ رَجُلٍ ادَّعَى لِغَيْرِ أَبِيهِ وَهُوَ يَعْلَمُ إِلَّا كَفَرَ، وَمَنْ ادَّعَى مَا لَيْسَ لَهُ فَلَيْسَ مِنَّا، وَلَيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ. وَمَنْ دَعَا رَجُلًا بِالْكَفْرِ أَوْ قَالَ: عَدُوَّ اللَّهِ، وَلَيْسَ كَذَلِكَ، إِلَّا حَارَ عَلَيْهِ)). [بخاري/ المناقب/ نسبة اليمين الى اسماعيل/ ۳۳۱۷]

(ابوثر) (ﷺ) دهلی: له پیغه مبهری خوا (ﷺ) بیستوو دهیفه رموو:
هه رکه سیك به ناوی جگه له باوکیه وه ناوی خوئی بنیت بیشزانیت، نهوه کافر
دهییت، هه رکه سیش خوئی به خاوهنی شتیک بزانییت که هی خوئی نه بییت، نهوه

له‌ئیمه نییه، باجیی خوی له‌ناو ئاگردا خوش بکات، هه‌رکه‌سیش پیاویک به‌کافر بانگ بکات، پیی بلی: دوشمنی خوا، وایش نه‌بیئ، ئه‌وه بو خوی ده‌گه‌ریته‌وه.

۵۱. عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود (رضي الله عنه) قَالَ: رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ الذَّنْبِ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ؟ قَالَ: ((أَنْ تَدْعُوَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلْقُكَ)). قَالَ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: ((أَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ مَخَافَةَ أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ)). قَالَ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: ((أَنْ تُزَانِيَ حَلِيلَةَ جَارِكَ)). فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ تَصْدِيقَهَا: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾. ﴿الفرقان:﴾ [اقرآن/ النيرين/ بخاري/ ۱۴۸/۲۸۰ ب ۱ ج ۴۰۴]

(عبدالله) کورپی (مسعود) (رضي الله عنه) ده‌لی: پیاویک وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (رضي الله عنه) کام گونا‌هه لای خوا گه‌وره‌ترین گونا‌هه؟ فه‌رمووی: ((ئه‌وه‌یه هاوه‌ل بو خوا داب‌نئی که ئه‌و دروستی کردووی)) وتی: ئینجا چی‌تر؟ فه‌رمووی: ((ئه‌وه‌یه‌که منداله‌که‌ت بکوژی‌ت له‌ترسی ئه‌وه‌ی له‌گه‌لتا ده‌خوات [واته له‌ترسی به‌خیوکردنی]، وتی: ئینجا چی‌تر؟ فه‌رمووی: (ئه‌وه‌یه ده‌ست در‌یژی به‌د‌ره‌وشتی بکه‌یته سه‌ر خیزانی دراوس‌یت)) خوای گه‌وره‌ش بو به‌راست‌گی‌رانی قسه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (رضي الله عنه) ئه‌م ئایه‌ته‌ی نارده‌ خواره‌وه: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾. ﴿الفرقان: ۶۸﴾.

واته: ئه‌وانه‌ی جو‌ره‌ خوایه‌کی‌تر له‌گه‌ل خوادا ناپه‌رستن، که‌سی‌کی‌ش ناکوژن که‌خوا کوشتنی حه‌رام کردووه مه‌گه‌ر به‌هه‌ق و په‌وا، زیناش نا‌که‌ن، ئه‌وه‌ی ئه‌و جو‌ره‌کاره خراپانه ئه‌نجام بدات ئه‌واتووشی سزاده‌بیئ.

(۲۱) که‌سی‌ک به‌ری‌و شه‌ریکی بو خوا دانه‌نابی ده‌چیته به‌هه‌شت

۵۲. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ (ﷺ) رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا الْمُوجِبَاتُ؟ قَالَ: ((مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ مَاتَ يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ)).

(جابر) کورپی (عبدالله) (رضي الله عنه) ده‌لی: پیاویک هاته‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (رضي الله عنه) وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (رضي الله عنه) ئه‌و دوو سیفه‌ته‌ی مرو‌ف شایانی به‌هه‌شت و دۆزه‌خ ده‌که‌ن چین؟ فه‌رمووی: هه‌رکه‌س مردو هیچ شتیکی نه‌کردبی به‌هاوه‌ل بو خوا

ده‌چیت به‌ه‌شت، هه‌رکه‌سیش مرد شتیکی کردبی به‌هاوه‌ل بو خوا ده‌چیت به‌ه‌شت (ناگره‌وه).

۵۳- عَنْ أَبِي الْأَسْوَدِ الدِّيلِيِّ: أَنَّ أَبَا ذَرٍّ (ع) حَدَّثَهُ أَنَّهُ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ (ص) وَهُوَ نَائِمٌ، عَلَيْهِ ثَوْبٌ أَبْيَضُ، ثُمَّ أَتَيْتُهُ فَإِذَا هُوَ نَائِمٌ، ثُمَّ أَتَيْتُهُ وَقَدْ اسْتَيْقَظَ، فَجَلَسْتُ إِلَيْهِ، فَقَالَ: ((مَا مِنْ عَبْدٍ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، ثُمَّ مَاتَ عَلَى ذَلِكَ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ)). قُلْتُ: وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ؟ قَالَ: ((وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ)) قُلْتُ: وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ؟ قَالَ: ((وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ)). ثَلَاثًا، ثُمَّ قَالَ فِي الرَّابِعَةِ: ((عَلَى رَغِمَ أَنْفِ أَبِي ذَرٍّ)). قَالَ: فَخَرَجَ أَبُو ذَرٍّ وَهُوَ يَقُولُ: وَإِنْ رَغِمَ أَنْفُ أَبِي ذَرٍّ [بخاري/ الجنائز/ ۱۱۸۰]

(ابو اسود الدیلی) ده‌لی: (ابو ذر) بو‌ی گپراوه‌ته‌وه و توویه‌تی: چومه خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (ص) نوستبوو، سه‌رچه‌فیک‌ی سپی به‌سه‌ره‌وه بوو، جاریکی‌تر هاتمه‌وه هه‌رنوستبوو، پاشان جاریکی‌تر هاتمه‌وه خزمه‌تی هه‌ستابوو، له‌خزمه‌تیا دانیشتم، فه‌رمووی: ((هه‌ر به‌نده‌یه‌ک (لا اله الا الله) ی و تدبی‌و له‌سه‌ر نه‌وه مردبی‌ت، ده‌چیت به‌ه‌ه‌شته‌وه)). و تم: نه‌گه‌ر داوین پیسی و دزیشی کردبی‌ت؟ فه‌رمووی: ((نه‌گه‌ر داوین پیسی و دزیشی کردبی‌ت)). و تم: نه‌گه‌ر داوین پیسی و دزیشی کردبی‌ت؟ سی‌جار فه‌رمووی: ((با داوین پیسی و دزیشی کردبی‌ت)) ئینجا له‌چواره‌م جاردا فه‌رمووی: (بالو‌تی نه‌بو‌دزیش بدات له‌خۆل)، ده‌لی (ابو ذر) هاته‌ده‌ره‌وه له‌به‌رخویه‌وه هه‌ر ده‌یوت: بالو‌تی نه‌بو‌دزیش بدات له‌خۆل.

(۲۲) ناچیت به‌ه‌شت نه‌وه‌ی به‌قه‌د گه‌ردیک خویه‌زلزانی‌نی تیدابی‌ت

۵۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (ع)، عَنِ النَّبِيِّ (ص) قَالَ: ((لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ)). قَالَ رَجُلٌ: إِنَّ الرَّجُلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ ثَوْبُهُ حَسَنًا، وَنَعْلُهُ حَسَنَةً؟ قَالَ: ((إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ، الْكِبَرُ بَطَرُ الْحَقِّ وَغَمَطُ النَّاسِ)).

(عبدالله) کو‌ری (مسعود) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ص) فه‌رمووی: ((ناچیت به‌ه‌شت نه‌وه‌ی به‌قه‌د گه‌ردیک خویه‌زلزانی‌نی تیدابی‌ت))، پیاویک و تی: پیاوی حمزه‌مکات جلوه‌رگه‌که‌ی جوان بی‌ت، نه‌عه‌ل‌کانی جوان بی‌ت؟ فه‌رمووی: ((خوا

جوانه و جوانی خوش دهوئیت، خو به زلزانی بریتیی به له پره تکرده وهی هه ق و راستی و به سووک سهیرکردنی خه لکی).

(۳۲) ته شهردان له پره چه لهك و شین و شه پور له كوفره

۵۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((اِثْنَتَانِ فِي النَّاسِ هُمَا بِهِمْ كُفْرٌ: الطُّغْنُ فِي النَّسَبِ، وَالنِّيَاحَةُ عَلَى الْمَيِّتِ)).

(ابوهریره) (رضی) دهلی: پیغه مبه (رضی) فهرموویه تی: (دوو جوړ له خه لکی کوفریان تیدا به، تانه و ته شهردان له پره چه لهك و شین و شه پور له سهر مردوو).

(۳۴) نه وهی دهلی به هوی كه شو هه واوه بارانمان بو باری كافر ه

۵۶- عَنْ زَيْدِ ابْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ (رضی) قَالَ: صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) صَلَاةَ الصُّبْحِ بِالْحَدِيثِيَّةِ فِي إِثْرِ السَّمَاءِ كَانَتْ مِنَ اللَّيْلِ، فَلَمَّا انْصَرَفَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ: ((هَلْ تَذَرُونَ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ)). قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: ((قَالَ: أَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ، فَأَمَّا مَنْ قَالَ مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ: فَذَلِكَ مُؤْمِنٌ بِي كَافِرٌ بِالْكُوكِبِ، وَأَمَّا مَنْ قَالَ مُطِرْنَا بِنُوءٍ كَذَا وَكَذَا، فَذَلِكَ كَافِرٌ بِي مُؤْمِنٌ بِالْكُوكِبِ)). [بخاري/ صفة الصلاة/ يستقبل الامام الناس/ ۸۱۰]

(زید) کوپی (خالد الجهني) (رضی) دهلی: پیغه مبه ری خوا (رضی) نوژی به یانی بو کر دین له حوده یی به له دوا ی باران بارین، کاتی سه لامی دایه وه رووی کرده خه لکه وه فهرمووی: ((ثایا ده زانن په روه دگارتان چی فهرمووه)) وتیان: خواو پیغه مبه ره که ی (رضی) زانانن، فهرمووی: ((فهرمویه تی: به نده کانه هه یانه به وای پیغه، هه شیان هه کافر ه، نه وانه ی که ده لئین: خوا ی گه وره به به زه یی خوی بارانی بو بارانین، نه وه باوهری به من هه یه و کافر ه به ته ستیره، به لام نه وانه ی که ده لئین: به هوی جووله ی ته ستیره کانه وه بارانمان بو باری نه وه باوهری به خوا نییه و باوهری به ته ستیره هه یه)

(۳۵) پشتیوانم خواو باوهر داره چا که کائن

۵۷- عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ (رضی) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) جِهَارًا غَيْرَ سِرٍّ يَقُولُ: ((أَلَا إِنَّ آلَ أَبِي -يَعْنِي فَلَانًا- لَيَسُوءُوا لِي بِأَوْلِيَاءَ، إِنَّمَا وَلِيِّيَ اللَّهُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ)).

(عمرو) کوپی (عاص) (ﷺ) دهلی: له پینغه مبهری خوا (ﷺ) بیستوه، به ئاشکرا نه که به نهی، دهیفرموو: ((بایزان که سوکاری باوکم پشتیوان و هاوکاری من نین، به لکو پشتیوانم خوا و باوه پداره چاکه کان)).

(۳۶) پاداشتی چاکه ی ئیماندار له دنیا و له قیامه تیشدایه

به لām کافر هر له دنیا دایه

۵۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مُؤْمِنًا حَسَنَةً يُعْطَى بِهَا فِي الدُّنْيَا، وَيُجْزَى بِهَا فِي الْآخِرَةِ. وَأَمَّا الْكَافِرُ: فَيُطْعَمُ بِحَسَنَاتٍ مَا عَمِلَ بِهَا فِي الدُّنْيَا، حَتَّى إِذَا أَفْضَى إِلَى الْآخِرَةِ لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَةٌ يُجْزَى بِهَا)).

(انس) کوپی (مالک) (ﷺ) دهلی: پینغه مبهری (ﷺ) فرموویه تی: ((خوا سته م ئیمانداران ناکات و له پاداشتی چاکه دا له دنیا شدا و له قیامه تیشدا پاداشتیان ده داته وه، به لām کافر پاداشتی نه و کارانه ی (به خه یالی خوی) بو خوا کردوویه تی هر له دنیا دا ده دریته وه، بو نه وه ی که گه یشته قیامت هیچ چاکه یه کی نه مینی که له وی پاداشتی بدریته وه.

(۳۷) ئیسلام چیه؟ روونکردنه وه ی نیشانه کانی

۵۹- عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) مِنْ أَهْلِ نَجْدٍ، ثَائِرُ الرَّأْسِ، نَسْمَعُ دَوِيَّ صَوْتِهِ وَلَا نَفْقَهُ مَا يَقُولُ، حَتَّى دَنَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، فَإِذَا هُوَ يَسْأَلُ عَنِ الْإِسْلَامِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((خَمْسُ صَلَوَاتٍ فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ)). فَقَالَ: هَلْ عَلَيَّ غَيْرُهُنَّ؟ قَالَ: ((لَا، إِلَّا أَنْ تَطُوعَ، وَصِيَامُ شَهْرِ رَمَضَانَ)). قَالَ: هَلْ عَلَيَّ غَيْرُهُ؟ فَقَالَ: ((لَا، إِلَّا أَنْ تَطُوعَ)). وَذَكَرَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) الزَّكَاةَ، فَقَالَ: هَلْ عَلَيَّ غَيْرُهَا؟ قَالَ: ((لَا، إِلَّا أَنْ تَطُوعَ)). قَالَ: فَأَذْبَرَ الرَّجُلُ وَهُوَ يَقُولُ: وَاللَّهِ لَا أَزِيدُ عَلَى هَذَا وَلَا أَنْقُصُ مِنْهُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَفْلَحَ إِنْ صَدَقَ)). وَفِي رِوَايَةٍ قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَفْلَحَ - وَأَبِيهِ - إِنْ صَدَقَ. أَوْ: دَخَلَ الْجَنَّةَ - وَأَبِيهِ - إِنْ صَدَقَ)). (بخاري/ الايمان/ الزكاة في الاسلام/ ۴۶)

(طلحه) کوپی (عبدالله) (ﷺ) دهلی: پیاویکی خه لکی نه جد هاته خزمه ت پینغه مبهری (ﷺ) قری ئالوز کابوو، گویمان له بۆله بۆلی بوو به لām نه مانده زانی چی محلیت، هه تا نزیک بوویه وه له پینغه مبهری (ﷺ) تومه س دهیه وی پرسیری لی بکات له باره ی ئیسلامه وه، پینغه مبهری (ﷺ) فرمووی: ((پینج نوێژ له شه ووروزێکدا))

وتی: ئە‌ی بی‌جگه له‌و پینچه هی‌چی ترم له‌سه‌ره؟ فه‌رمووی: ((نه‌خیر، مه‌گه‌ر خۆت خۆبه‌خشانه بیکه‌یت، هه‌روه‌ها رۆژووی مانگی رهمه‌زان)) وتی: ئایا جگه‌له‌و [مانگه‌م] له‌سه‌ره؟ فه‌رمووی: ((نه‌خیر، مه‌گه‌ر خۆبه‌خشانه بیکه‌یت)) ئینجا پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ناوی زه‌کاتیشی هینا، پیاوه‌که‌ وتی: ئایا له‌وه‌ زیاترم له‌سه‌ره؟ فه‌رمووی: ((نه‌خیر، مه‌گه‌ر خۆبه‌خشانه بیده‌یت)) ئینجا پیاوه‌که‌ گه‌رایه‌وه‌و له‌به‌رخۆیه‌وه‌ ده‌یووت: سویند به‌خوا نه‌له‌وه‌ زیاد ده‌که‌م و نه‌لیشی که‌مه‌که‌مه‌وه، پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ((ئه‌گه‌ر راست بکات رزگاری ئه‌بێت)).

(٣٨) ئیسلام له‌سه‌ر پینچ شت بنیات نراوه

٦٠- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی اللہ عنہ) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: عَلَى أَنْ يُوحَدَ اللَّهُ، وَأَقَامَ الصَّلَاةَ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةَ، وَصِيَامِ رَمَضَانَ، وَالْحَجَّ)). فَقَالَ رَجُلٌ: الْحَجُّ وَصِيَامُ رَمَضَانَ؟ فَقَالَ: لَا، صِيَامُ رَمَضَانَ وَالْحَجُّ، هَكَذَا سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)). [بخاری/ الايمان/ وقول النبي (ﷺ) بني / ... / ٨]

(ابن عمر (رضی اللہ عنہ) ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((ئیسلام له‌سه‌ر پینچ شت بنیات نراوه: خوا به‌یه‌ک بنا‌سیت، نوێژ بکه‌یت، زه‌کات بده‌یت، رۆژووی رهمه‌زان بگریت، هه‌ج بکه‌یت)) پیاویک وتی: هه‌ج و رۆژووی رهمه‌زان؟ له‌وه‌ لāmدا وتی: نه‌خیر، رۆژووی رهمه‌زان و هه‌ج، به‌م شیوه‌یه‌ له‌پی‌غه‌مبه‌رم (ﷺ) بیستوه‌.

(٣٩) له‌ئیسلامدا چی خیره‌؟

٦١- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضی اللہ عنہ): أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ): أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ؟ قَالَ: ((تُطْعِمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ)). [بخاری/ الايمان/ اطعام الطعام/ ١٢]

(عبدالله (کۆپی) عمرو (رضی اللہ عنہ) ده‌لی: پیاویک پرسیا‌ری له‌پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) کرد، وتی: له‌ئیسلامدا چی خیره‌؟ فه‌رمووی: ((خۆراک به‌ه‌خشیت و سه‌لام بکه‌یت له‌وه‌ی ده‌یناسیت و له‌وه‌ش که‌نا‌یناسیت)).

(٤٠) ئیسلام پیش خۆی ده‌سپێته‌وه‌، هه‌ج و گۆچیش هه‌روه‌ها

٦٢- عَنْ ابْنِ شِمَاسَةَ الْمُهَرِّيِّ قَالَ: حَضَرْنَا عَمْرَوَ بْنَ الْعَاصِ (رضی اللہ عنہ) وَهُوَ فِي سِيَاقَةِ الْمَوْتِ، فَبَكَى طَوِيلًا، وَحَوَّلَ وَجْهَهُ إِلَى الْجِدَارِ، فَجَعَلَ ابْنُهُ يَقُولُ: يَا أَبَتَاهُ،

أَمَّا بَشْرَكَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) بِكَذَا؟ أَمَّا بَشْرَكَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) بِكَذَا؟ قَالَ: فَأَقْبَلَ بِوَجْهِهِ فَقَالَ: إِنَّ أَفْضَلَ مَا نُعَدُّ شَهَادَةً أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، إِنِّي قَدْ كُنْتُ عَلَى أَطْبَاقٍ ثَلَاثٍ: لَقَدْ رَأَيْتُنِي وَمَا أَحَدٌ أَشَدَّ بُغْضًا لِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) مِنِّي، وَلَا أَحَبَّ إِلَيَّ أَنْ أَكُونَ قَدْ اسْتَمَكَنْتُ مِنْهُ فَقَتَلْتُهُ، فَلَوْ مِتُّ عَلَى تِلْكَ الْحَالِ لَكُنْتُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ. فَلَمَّا جَعَلَ اللَّهُ الْإِسْلَامَ فِي قَلْبِي أَتَيْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) فَقُلْتُ: ابْسُطْ يَمِينَكَ فَلَأُبَايِعَكَ، فَبَسَطَ يَمِينَهُ، قَالَ فَقَبَضْتُ يَدِي، قَالَ: ((مَا لَكَ يَا عَمْرُو)). قَالَ: قُلْتُ: أَرَدْتُ أَنْ أَشْتَرِطَ. قَالَ: ((تَشْتَرِطُ بِمَاذَا)). قُلْتُ: أَنْ يُغْفَرَ لِي. قَالَ: ((أَمَّا عَلِمْتَ أَنَّ الْإِسْلَامَ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَأَنَّ الْهِجْرَةَ تَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهَا، وَأَنَّ الْحَجَّ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ)). وَمَا كَانَ أَحَدٌ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَلَا أَجَلَ فِي عَيْنِي مِنْهُ، وَمَا كُنْتُ أَطِيقُ أَنْ أَمْلَأَ عَيْنِي مِنْهُ إِجْلَالًا لَهُ، وَلَوْ سُلِّتُ أَنْ أَصِفَهُ مَا أَطَقْتُ، لَأَنِّي لَمْ أَكُنْ أَمْلَأُ عَيْنِي مِنْهُ، وَلَوْ مِتُّ عَلَى تِلْكَ الْحَالِ لَرَجَوْتُ أَنْ أَكُونَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ. ثُمَّ وَلَيْنَا أَشْيَاءَ مَا أَدْرِي مَا حَالِي فِيهَا، فَإِذَا أَنَا مِتُّ فَلَا تَصْحَبُنِي نَائِحَةٌ وَلَا نَارٌ، فَإِذَا دَفَنْتُمُونِي فَشَنُّوا عَلَيَّ التُّرَابَ شَنًّا، ثُمَّ أَقِيمُوا حَوْلَ قَبْرِي قَدْرَ مَا تُنْحَرُ جُرُورٌ وَيُقَسَّمُ لَحْمُهَا، حَتَّى اسْتَأْنَسَ بِكُمْ، وَأَنْظُرَ مَاذَا لَرَأَيْتُ بِهِ رُسُلَ رَبِّي)).

(ابن شماسه المهری) دهلی: هاتین بو لای (عمرو) کوپی (عاص) (ﷺ) له سه ره مه رگا بوو، زور گریا، رووی کرده دیواره که، وایکرد له کوپه که هی که بلی: نهی باب، نایا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) مژده ی فلان شتی نه دایتی؟ نایا مژده ی فلان شتی نه دایتی؟ دهلی: ئینجا رووی تیگردین و وتی: باشتین شت که ناماده ی بکه یت: شایه تیدانه که هیچ خواجه ک نییه جگه له (الله) و محمدیش ره وانه کراوی خواجه، من له سه ره سی حال بووم، کاتی هه بوو که س به قه ده ر من رقی له پیغه مبه ری خوا (ﷺ) نه بوو، هیچ شتی کیشم نه وه نده پی خوش نه بوو که دهستم به سه رکوشتنیا برویشتنایه نه گهر له سه ره نه و حاله یان بمردمایا نه وه ده چوومه ناگروه. کاتی خوای گه وره ئیسلامی خسته دلمه وه، هاتم بو خرمه ت پیغه مبه ر (ﷺ) وتم: دهستت دریز بکه باپه یمانت بده می، دهستی بریزکرد به لام من دهستم گیرایه وه، فهرمووی: ((نه وه چیته نه ی عه من)) وتم: ویستم مهرج بگرم، فهرمووی: ((به چی مهرج ده گریت؟))، وتم: له گونا هه کانم ببوردریت، فهرمووی: ((نایا نازانی ئیسلام هه رچی له پییش خویدا بووه هه لی

دهوشینیتتهوه کۆچیش هرچی له پێش خۆیدا ههبووه ههلی دهوهشینیتتهوه، ههچیش هرچی له پێش خۆیدا ههبووه ههلی دهوهشینیتتهوه)) ئینجا کهس نهبوو له پێغه مبههر (ﷺ) لام خوشه و یستر بیت، کهسیش ئهوهنده شکۆدار نهبوو له بهرچاوما، من نهدهتوانی چاوم تیر بکهه له سهیرکردنی له بهر شکۆداریی سهیرکردنی. خو ئهگهر پرسیارم ئی بکرایا که وهسفی بکهه نهدهتوانی، چونکه نهدهتوانی تیر سهیری بکهه، ئهگهر له سههر ئهوه حاله بهرمدا یا تکام وابوو ببه به خه لکی به ههشت ئینجا شتانی کهمان درایه دهست نازانم حاله چونه تییدا، جا ئهگهر له سههر ئهم حاله مردم با شین و شه پۆرو (مه شخه لی) ئاگر یا وهرم نه بیت، ئهگهر شار دمتانه وه خول بپژینن به سههر ما ئینجا به دهروی گوهره که ما بووه ستن به قه دمه ئهوهنده ی و شتریک سهیر بپریت و گوشته که ی دابهش بکریت. بادلتان پی خوش بکهه و بزانه چۆن وهلامی فریشته کانی پهروهردگارم بدهمه وه.

(۴۱) جنیودان به موسلمان دهرچوونه له ههق. جهنگان دژی کوفره

۶۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ، وَقِتَالُهُ كُفْرٌ)). [بخاري/ الايمان/ خوف المؤمن من ان يحبط عمله/ ۴۸]
(عبدالله) کوری (مسعود) (رضي الله عنه) دهلی: پێغه مبههر (ﷺ) فرموویته ی: ((جنیودان به موسلمان دهرچوونه له ههق و راستی، جهنگکردنیش دژی کوفره)).

(۴۲) ههركهس له ئیسلامدا چا که بکات، خراپه کانی

سهردهمی نه فامی ئی ناگیریت

۶۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه): قَالَ: قَالَ أَنَسُ بْنُ رَسُولِ اللَّهِ (رضي الله عنه): يَا رَسُولَ اللَّهِ، أُنْوَخِدُ بِمَا عَمَلْنَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ؟ قَالَ: ((أَمَّا مَنْ أَحْسَنَ مِنْكُمْ فِي الْإِسْلَامِ فَلَا يُؤَاخَذُ بِهَا، وَمَنْ أَسَاءَ أَخَذَ بِعَمَلِهِ فِي الْجَاهِلِيَّةِ وَالْإِسْلَامِ)). [بخاري/ استتابة المرتدين/ ۶۵۲۶]

(عبدالله) کوری (مسعود) (رضي الله عنه) دهلی: خه لکانیک و تیان به پێغه مبههر (ﷺ) ئه ی پێغه مبههری خوا (ﷺ) ئایا لیپرسی نه وه مان ههیه له سههر ئه و کارانه ی له نه فامیدا ئه نجامان داو؟ فرمووی: ((ئه و که سه تان که له ئیسلامدا چا که کار ده بیت، لیی ناپرسی ریتته وه، به لام ئه وه ی که خراپه کار بوو [له ئیسلام هه لگه راپه وه] له کاره کانی سهردهمی نه فامی و ئیسلامیشی دهرسریته وه)).

(۴۳) نه‌گهر که سیکتان موسلمانیکي باش بی ههر چاکه‌یه‌ک که ده‌یکات

به‌ده‌قات بوی تو مار ده‌کریت

۶۵- عن أبي هريرة (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (ﷺ): ((قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: إِذَا تَحَدَّثَ عَبْدِي بِأَنْ يَفْعَلَ حَسَنَةً فَأَنَا أَكْتُبُهَا لَهُ حَسَنَةً مَا لَمْ يَفْعَلْ، فَإِذَا عَمَلَهَا فَأَنَا أَكْتُبُهَا بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا. وَإِذَا تَحَدَّثَ بِأَنْ يَفْعَلَ سَيِّئَةً فَأَنَا أَغْفِرُهَا لَهُ مَا لَمْ يَفْعَلْهَا، فَإِذَا عَمَلَهَا فَأَنَا أَكْتُبُهَا لَهُ بِمِثْلِهَا)). وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ: رَبُّ ذَاكَ عَبْدُكَ يُرِيدُ أَنْ يَفْعَلَ سَيِّئَةً - وَهُوَ أَبْصَرَ بِهِ - فَقَالَ: ارْقُبُوهُ، فَإِنْ عَمَلَهَا فَاكْتُبُوهَا لَهُ بِمِثْلِهَا، وَإِنْ تَرَكَهَا فَاكْتُبُوهَا لَهُ حَسَنَةً، إِنَّمَا تَرَكَهَا مِنْ جَرَأِي)). وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِذَا أَحْسَنَ أَحَدُكُمْ إِسْلَامَهُ فَكُلُّ حَسَنَةٍ يَفْعَلُهَا تُكْتَبُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سِنِّ مِائَةٍ ضِعْفٍ، وَكُلُّ سَيِّئَةٍ يَفْعَلُهَا تُكْتَبُ بِمِثْلِهَا حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ (ﷻ)). [بخاري/ حسن اسلام المرء/ ۴۲]

(ابوهریره) (ده‌لی): پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرموویه‌تی: ((خوای گه‌وره فهرموویه‌تی: نه‌گهر به‌نده‌که‌م نیازی و ابوو چاکه‌یه‌ک بکات، چاکه‌کی بوی ده‌نوسم که هینشتا نه‌یکردووه، نه‌گهر کردی نه‌وا به‌ده‌قات بوی ده‌نوسم، به‌لام نه‌گهر نیازی و ابوو که خراپه‌یه‌ک بکات نه‌گهر نه‌یکرد من لیی خوش‌ده‌بم، نه‌گهر کردیشی یه‌ک خراپه‌ی بوی ده‌نوسم)).

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرموویه‌تی: ((فریشته‌کان و تیان: په‌روهر دگار نه‌وه به‌نده‌که‌ته نیازی و ایه خراپه‌یه‌ک بکات - هه‌رچه‌نده خواباشتر چاوی لییه‌تی- فهرمووی: ((چاودی‌ری بکه‌ن، نه‌گهر کردی و هکو خووی بوی بنووسن، نه‌گهر وازیشی لی‌هینا چاکه‌یه‌کی بوی بنووسن - چونکه له‌به‌ر من وازی لی‌هیناوه)).

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرموویه‌تی: ((نه‌گهر یه‌کیکتان ئیسلامه‌تی‌ه‌کی به‌باش نه‌جامدا، هه‌رچاکه‌یه‌ک که ده‌یکات ده‌قات بوی ده‌نوسریت هه‌تا، هه‌وسه‌ده‌قات. هه‌ر خراپه‌یه‌کی‌ش که ده‌یکات به‌قه‌ده خراپه‌که بوی ده‌نوسریت هه‌تا ده‌گهریت‌ه‌وه بوی لا‌ی خوای گه‌وره)).

۶۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تَجَاوَزَ لِأُمَّتِي مَا حَدَّثَتْ بِهِ أَنْفُسَهَا، مَا لَمْ يَكْتَلُمُوا أَوْ يَفْعَلُوا بِهِ)). [بخاري/ العتق/ خطأ والنسيان/ ۲۳۹۱]

(ابوهریره) (رضی) ده‌لی: پیغه‌مبهری خوا (رضی) فهرموویه‌تی: (خوای گه‌وره‌و بالآده‌ست له‌وشتانه‌ی ئوممه‌تم ده‌بوریت که‌به‌خه‌یا لیا‌ندا دیت، مادام نه‌یلین یان نه‌یکه‌ن).

(۴۴) موسلمان نه‌وه‌یه موسلمانان پاریزراوین له‌زیانی

۶۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رضی): إِنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ): أَيُّ الْمُسْلِمِينَ خَيْرٌ؟ قَالَ: ((مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ)).
(عبدالله) کوپی (عمرو) کوپی (عاص) (رضی) ده‌لی: پیاویک له‌پیغه‌مبهری خوای (رضی) پرسى: کام موسلمان چاکه؟ فهرمووی: ((نه‌وه‌ی که‌ موسلمانان له‌ده‌ست و زمانى پاریزراو بن)).

(۴۵) هه‌رکەس له‌نه‌فامیدا چاکه بکات و دواى موسلمان ببی

۶۸- عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الرُّبَيْعِ: أَنَّ حَكِيمَ بْنَ حِزَامٍ أَخْبَرَهُ: أَنَّهُ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ): أَيُّ رَسُولِ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ أُمُورًا كُنْتُ أَتَحَنُّ بِهَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ، مِنْ صَدَقَةٍ أَوْ عِتَاقَةٍ أَوْ صَلَةٍ رَحِمٍ، أَفِيهَا أَجْرٌ؟ فَقَالَ ﴿لَهُ﴾ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَسَلَّمْتَ عَلَى مَا أَسَلَّمْتَ مِنْ خَيْرٍ)). [بخاري/ الزكاة/ من تصدق في الشرك ثم اسلم/ ۱۳۶۹]
(عروه) کوپی (زبیر) ده‌لی: (حکیم) کوپی (حزام) بوی گیاره‌ته‌وه که به‌پیغه‌مبهری خوای (رضی) وتوو: ئه‌ی پیغه‌مبهر (رضی) ئایا ئه‌و کاروباران‌ه‌ی که‌له نه‌فامیدا په‌رستشمان پی‌ده‌کردن له‌خیر و ئازادکردنی به‌نده‌و سه‌ردان له که‌سوکار، ئایا پاداشتیان ه‌یه؟ پیغه‌مبهر (رضی) له‌وه‌لامدا فهرمووی: ((تو له‌سه‌ر نه‌وچاکانه موسلمان بوویت که‌پیشتر نه‌نجامت داو)).

(۴۶) وریا‌کردنه‌وه له‌تاقیکردنه‌وه

۶۹- عَنْ حُذَيْفَةَ (رضی) قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ: ((أَخْصُوا لِي كَمْ يَلْفُظُ الْإِسْلَامَ)). قَالَ: فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَخَافُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ مَا بَيْنَ السَّتِّ مِائَةٍ إِلَى السَّبْعِ مِائَةٍ؟ قَالَ: ((إِنَّكُمْ لَا تَدْرُونَ لَعَلَّكُمْ أَنْ تُبْتَلَوْا)). قَالَ: فَأَبْتَلَيْنَا، حَتَّى جَعَلَ الرَّجُلُ مِئًا لَا يُصَلِّي إِلَّا سِرًّا)). [بخاري/ الجهاد/ كتابة الامام الناس/ ۲۸۹۵]

(حذیفه) (رضی) ده‌لی: له‌خزمه‌ت پیغه‌مبهری خوا (رضی) بووین، فهرمووی: ((بۆم برژمیرن چه‌ند که‌س دانى به‌ئیسلامدا ناوه)) ده‌لی: وتمان: ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا (رضی) ئایا غه‌می ئیمه‌ته له‌کاتی‌کا ئیمه‌له‌نیوان شه‌شسه‌د تا

حه‌وسه‌د که‌سین؟ فه‌رمووی: ((ئێوه‌ نازانن له‌وانه‌یه‌ تووشی تاقیکردنه‌وه‌ ببن)) ده‌لی: تووشی هاتین هه‌تا واما ن لیها ت پیاویک له‌ئیمه‌ مه‌گه‌ر به‌دزی نوێژی بکردایا.

(۴۷) ئیسلام به‌غه‌ریبی سه‌ری هه‌لداو غه‌ریبیش ده‌که‌وێته‌وه‌

۷۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((إِنَّ الْإِسْلَامَ بَدَأَ غَرِيبًا، وَسَيَعُودُ غَرِيبًا كَمَا بَدَأَ، وَهُوَ يَأْرُزُ بَيْنَ الْمَسْجِدَيْنِ كَمَا تَأْرُزُ الْحَيَّةُ فِي جُحْرِهَا)).

(ابن عمر) ده‌لی: پیغه‌مه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: ((ئیسلام به‌غه‌ریبی سه‌ری هه‌لداو غه‌ریبیش ده‌که‌وێته‌وه‌ وه‌کو سه‌ره‌تا له‌نیوان دوو مزگه‌وته‌که‌دا کۆده‌بیته‌وه‌، هه‌روه‌کو مار له‌کونه‌که‌ی خۆیدا خۆی کۆده‌کاته‌وه‌)).

(۴۸) وه‌حی بو پیغه‌مه‌ری خوا چۆن ده‌ستی پیکرد

۷۱- عَنْ عُرْوَةَ بِنِ الرَّبِيعِ: أَنَّ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) - زَوْجَ النَّبِيِّ (ﷺ) - أَخْبَرَتْهُ أَنَّهَا قَالَتْ: كَانَ أَوَّلُ مَا بُدِئَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مِنَ الْوَحْيِ الرُّؤْيَا الصَّادِقَةَ فِي النَّوْمِ، فَكَانَ لَا يَرَى رُؤْيَا إِلَّا جَاءَتْ مِثْلَ فَلَقِ الصُّبْحِ، ثُمَّ حُبِبَ إِلَيْهِ الْخَلَاءُ، فَكَانَ يَخْلُو بِغَارِ حِرَاءٍ يَتَحَنَّنُ فِيهِ - وَهُوَ التَّعَبُدُ - اللَّيَالِي أُولَئِكَ الْعَدَدِ قَبْلَ أَنْ يَرْجِعَ إِلَى أَهْلِهِ، وَيَتَرَوَّدُ لَذَلِكَ، ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَى خَدِيجَةَ فَيَتَرَوَّدُ لِمِثْلِهَا، حَتَّى فَجِئَهُ الْحَقُّ وَهُوَ فِي غَارِ حِرَاءٍ، فَجَاءَهُ الْمَلَكُ فَقَالَ: اقْرَأْ، قَالَ: ((مَا أَنَا بِقَارِئٍ)). قَالَ: ((فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي حَتَّى، بَلَغَ مِنِّي الْجَهْدَ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي، فَقَالَ: اقْرَأْ، قَالَ قُلْتُ: ((مَا أَنَا بِقَارِئٍ)). قَالَ: فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي الثَّانِيَةَ، حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الْجَهْدَ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي، فَقَالَ: اقْرَأْ، فَقُلْتُ: ((مَا أَنَا بِقَارِئٍ)). قَالَ: ((فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي الثَّالِثَةَ، حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الْجَهْدَ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي، فَقَالَ: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ. خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ. اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ. الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ. عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ (العلق: ۱-۵)). فَارْجِعْ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) تَرْجِفُ بَوَادِرُهُ، حَتَّى دَخَلَ عَلَى خَدِيجَةَ فَقَالَ: ((زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي)). فَرَمَلُوهُ حَتَّى ذَهَبَ عَنْهُ الرَّوْعُ، ثُمَّ قَالَ لِحَدِيجَةَ: ((أَيُّ خَدِيجَةَ مَا لِي)). وَأَخْبَرَهَا الْخَبَرَ، قَالَ: ((لَقَدْ خَشِيتُ عَلَى نَفْسِي)). فَقَالَتْ لَهُ خَدِيجَةُ: كُلَّا، أَبْشِرْ، فَوَاللَّهِ لَا يُخْزِيكَ اللَّهُ أَبَدًا، وَاللَّهُ إِنَّكَ لَتَصِلُ الرَّحِمَ، وَتَصْدُقُ الْحَدِيثَ، وَتَحْمِلُ الْكَلَّ، وَتَكْسِبُ الْمَعْدُومَ، وَتَقْرِي الضَّيْفَ، وَتُعِينُ عَلَى نَوَائِبِ الْحَقِّ. فَأَنْطَلَقَتْ بِهِ خَدِيجَةُ حَتَّى أَتَتْ بِهِ وَرَقَةَ بْنَ نَوْفَلٍ بْنِ أَسَدِ بْنِ عَبْدِ الْعُزَّى، وَهُوَ ابْنُ عَمِّ خَدِيجَةَ أَخِي أَبِيهَا، وَكَانَ أَمْرًا تَنْصَرُّ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، وَكَانَ يَكْتُبُ

الْكِتَابِ الْعَرَبِيِّ وَيَكْتُبُ مِنَ الْإِنْجِيلِ بِالْعَرَبِيَّةِ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكْتُبَ، وَكَانَ شَيْخًا كَبِيرًا قَدْ عَمِيَ، فَقَالَتْ لَهُ خَدِيجَةٌ، أَيْ عَمَّ، اسْمِعْ مِنْ ابْنِ أَخِيكَ، قَالَ وَرَقَّةُ بْنُ نَوْفَلٍ: يَا ابْنَ أَخِي مَاذَا تَرَى؟ فَأَخْبَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) خَبَرًا مَا رَأَى، فَقَالَ لَهُ وَرَقَّةُ: هَذَا النَّامُوسُ الَّذِي أُنْزِلَ عَلَى مُوسَى (ﷺ)، يَا لَيْتَنِي فِيهَا جَذَعًا، يَا لَيْتَنِي أَكُونُ حَيًّا حِينَ يُخْرِجُكَ قَوْمُكَ. قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَوْ مُخْرَجِي هُمْ)). قَالَ وَرَقَّةُ: نَعَمْ لَمْ يَأْتِ رَجُلٌ قَطُّ بِمَا جِئْتُ بِهِ إِلَّا عُودِي، وَإِنْ يُذَرِّكُنِي يَوْمَكَ أَنْصُرَكَ نَصْرًا مُؤَزَّرًا.

(عروه) کوپی (زبیر) دهلی: (عائشه) (ﷺ) هاوسهری پیغه مبهەر (ﷺ) ئاگاداری کردم وتی: سهرتا که وه حی دهستی پیگرد بو پیغه مبهری خوا (ﷺ) خه ونی راست بووه، هیچ خه ونیکی نه ده دی که وه کو روناکی به ره به یان نه یه ته دی، پاشان گوشه گیری له لا خوشه ویست کرا، هه ربویه ده چووه ئه شکه وتی (حیراو) په رستشی تیدا ئه نجام دهدا، چهنده ها شهو ده مایه وه پیش ئه وه ی بگه ریته وه بو ماله وهو خوی ئاماده بکاته وه بو، ئینجا ده گه رایه وه بو لای خه دیجه و خوی ئاماده ده کرده وه بو هه مان شت، هه تا له پر له کاتیکا له ئه شکه وتی حیرادا بوو (هه ق) رایچه کاندو، فریشته که هاته لای و فره مووی: بخوینه، وتم: ((من خوینده وار نیم)) فره مووی: گرتمی و گوشیمی به خویدا هه تا ماندوی کردم ئینجا به ریدام و فره مووی: بخوینه، وتم: ((من خوینده وار نیم))، جار یکی تر گرتمی و گوشیمی به خویدا هه تا ماندوی کردم، ئینجا به ریدام و فره مووی: بخوینه، منیش وتم: ((من خوینده وار نیم))، فره مووی: بو سییه م جار گرتمی و گوشیمی به خویدا هه تا ماندوی کردم، ئینجا به ریدام وتی: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ، عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ العلق: ۱ - ۵.

بهوشیویه پیغه مبهەر (ﷺ) گه رایه وه بو ماله وه، ده ماره کانی ملی ده له رزی هه تا چووه ژووره وه بو لای خه دیجه و فره مووی: ((دامپوشن، دامپوشن)) دایانپوشی هه تا هیمن بوویه وه، ئینجا به خه دیجه ی فره موو: ((ئهی خه دیجه ئه وه من چیمه؟)) ئینجا هه واله که ی بو گپرایه وه و فره مووی: ((زور له خوم ترسام)) خه دیجه پینی وت: نه خیر، مژده ت لی بییت، هه رگیز خوا تۆسه ر شوپناکات، سویند به خوا، تۆسه ردانی که سوکارت ده که ییت، راستگویت،

کارناسانی بو خه‌ئکی ده‌که‌یت، پی‌ویستی نه‌دار دابین ده‌که‌یت، ریز له‌میوان ده‌گریت، کۆمه‌کی لیقه‌وماوان ده‌که‌یت.

پاشان خه‌دیجه هه‌ستاو پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) له‌گه‌ل خۆیدا برد بو‌لای وهره‌قه‌ی کوری نه‌وفه‌ل کوری (اسد) کوری (عبد‌العزی)، که ئاموزای باوک برای خه‌دیجه بوو پیاویک بوو له‌نه‌فامیدا بووبوو به‌گاور، نوسراوی به‌عهرمبی دهنووسیه‌وه ئینجیلیشی به‌عهرمبی دهنووسیه‌وه نه‌ه‌نده‌ی ویستی خوای له‌سه‌ر بووینت، پیاویکی به‌ته‌مه‌ن و نابینا بوو خه‌دیجه پیی وت: ئه‌ی مامه، گوی بگره له‌برازاکه‌ت وهره‌قه وتی: ئه‌ی برازا چیت دیوو؟ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ناگاداری کرد له‌وه‌ی که دیویه‌تی، وهره‌قه وتی: ئه‌وه ئه‌و فریشته‌یه که دابه‌زیه سه‌ر موسای کوپی عیمران (علیه السلام) خۆزگه له‌وکاته‌دا من لایکی به‌هیز بومایا، خۆزگه من زیندوو بومایا له‌کاتی‌کا خزمه‌کانت دهر به‌ده‌رت ده‌که‌ن. پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ((ئایا نه‌وان دهرم ده‌که‌ن)) وهره‌قه وتی: به‌لی هه‌رگیز که‌سینک نه‌هاتوو هه‌وه‌ی تۆی هی‌نابیو، دوژمنایه‌تی نه‌کراینت، ئه‌که‌ر مام تا ئه‌و رۆژه پشتگیری به‌هیزت ده‌که‌م.

۷۲- عن یحیی قال: سَأَلْتُ أَبَا سَلَمَةَ: أَيُّ الْقُرْآنِ أُنْزِلَ قَبْلُ؟ قَالَ: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾. فَقُلْتُ: أَوْ: ﴿اقْرَأْ﴾. فَقَالَ: سَأَلْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه): أَيُّ الْقُرْآنِ أُنْزِلَ قَبْلُ؟ فَقَالَ: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾. فَقُلْتُ: أَوْ: ﴿اقْرَأْ﴾. قَالَ جَابِرٌ: أَحَدُكُمَا مَا حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)، قَالَ: ((جَاوَرْتُ بِحِرَاءِ شَهْرًا، فَلَمَّا قَضَيْتُ جَوَارِي تَزَلْتُ، فَاسْتَبَطَنْتُ بَطْنَ الْوَادِي، فَنُودِيتُ، فَنَظَرْتُ أَمَامِي وَخَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي فَلَمْ أَرْ أَحَدًا، ثُمَّ نُودِيتُ، فَنَظَرْتُ فَلَمْ أَرْ أَحَدًا، ثُمَّ نُودِيتُ، فَرَفَعْتُ رَأْسِي فَإِذَا هُوَ عَلَى الْعَرْشِ فِي الْهَوَاءِ يَغْنِي جِبْرِيلُ (عليه السلام)، فَأَخَذْتَنِي رَجْفَةً شَدِيدَةً، فَأَتَيْتُ خَدِيجَةَ فَقُلْتُ: دَتَّرُونِي، فَدَتَّرُونِي، فَصَبُّوا عَلَيَّ مَاءً، فَأَنْزَلَ اللَّهُ (ﷻ): ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ. قُمْ فَأَنْذِرْ. رَبِّكَ فَكْبَرُ. وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ...﴾)). (بخاری/التفسير/همدثر/۴۶۴)

(یحیی) ده‌لی: پرسیارم له (ابو سلمه) کرد کامه‌ی قورئان له‌پیشدا دابه‌زی؟ وتی: ﴿یا ایها المدثر﴾ و تم: یا (اقرا)، نه‌ویش وتی: پرسیارم کرد له (جابر) کوری (عبدالله) (ﷺ): کامه‌ی قورئان له‌پیشدا دابه‌زیوو؟ نه‌ویش وتی: ﴿یا ایها المدثر﴾ منیش و تم: یا (اقرا) جابر وتی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) چی به‌ئیمه وت: بۆتان

ده‌گیرمه‌وه، فهرمووی: ((مانگیك له‌ئه‌شكه‌وتی حیرا له‌خه‌لوه‌تدا بووم، مانگه‌که‌م ته‌واو کرد، دابه‌زیم چوومه ناو دۆله‌که‌وه، بانگم لی‌کرا، سه‌یری پیشه‌وه‌و دواوه‌و راست و چه‌پی خۆم کرد که‌سم نه‌بینی جارێکی‌تر بانگ کرام، سه‌یرم کرد که‌سم نه‌دی، ئینجا سه‌رم به‌رزکرده‌وه که‌ده‌بینم له‌سه‌ر عه‌رشه له‌ئاسماندا، واته جویرائیل (علیه السلام) کوتوپر له‌رزیکێ توند دایگرتم، هاته‌وه‌و بۆ لای خه‌دیجه، وتم: دامپۆشن، دامپۆشن، ئه‌وانیش ئاویان لی‌په‌رژاندم، ئینجا خوای گه‌وره ئه‌م ئایه‌ته‌ی ناره‌ خواره‌وه ﴿یا ایها المدثر، قم فانذر وربک فکبر وثیابک فطهر﴾)).

(۴۹) زۆری وه‌حیو یه‌کله‌دوا‌ی یه‌که‌بوونی

۷۳- عن انس بن مالك (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) قال: إن الله (ﷻ) تابع الوحي على رسول الله (ﷺ) قبل وفاته حتى توفي، و أكثر ما كان الوحي يوم توفي رسول الله (ﷺ).
(انس) کوری (مالک) (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) ده‌لی: خوای گه‌وره یه‌کله‌دوا‌ی یه‌که‌و حسی ده‌ناره‌ خواره‌وه بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌تا کۆچی دوا‌یی کرد، زۆرتیرینی وه‌حیش له‌و رۆژه‌دابوو که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کۆچی دوا‌یی تیدا کرد.

(۵۰) شه‌وره‌وی به‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بۆ ئاسمانه‌کان و فه‌رزکردنی نوێزه‌کان

۷۴- عن أنس بن مالك (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ): أن رسول الله (ﷻ) قال: ((أتيت بالبُرّاق -وهو دابة أبيض طويل، فوق الحمار ودون البغل، يضع حافره عند منتهى طرفه- قال: فركبته حتى أتيت بيت المقدس، قال فربطته بالحلقة التي يربط به الأنبياء، قال: ثم دخلت المسجد، فصليت فيه ركعتين، ثم خرجت، فجاءني جبريل (عليه السلام) بإناء من خمر وإناء من لبن، فاخترت اللبن، فقال جبريل (عليه السلام): اخترت الفطرة، قال: ثم عرج بنا إلى السماء فاستفتح جبريل، فقيل (له) من أنت؟ قال: جبريل، قيل: ومن معك؟ قال: محمد، قيل: وقد بعث إليه؟ قال: قد بعث إليه، ففتح لنا، فإذا أنا بآدم، فرحب بي ودعا لي بخير، ثم عرج بنا إلى السماء الثانية، فاستفتح جبريل عليه السلام، فقيل: من أنت؟ قال: جبريل، قيل: ومن معك؟ قال: محمد، قيل: وقد بعث إليه؟ قال: قد بعث إليه، قال: ففتح لنا. فإذا أنا بابني الخالة: عيسى ابن مريم ويحيى بن زكرياء صلوات الله عليهما، فرحبا ودعوا لي بخير، ثم عرج بي إلى السماء الثالثة، فاستفتح جبريل، فقيل: من أنت؟ قال: جبريل، قيل: ومن معك؟ قال: محمد (ﷺ) قيل:

وَقَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ، فَفُتِحَ لَنَا فَإِذَا أَنَا بِيُوسُفَ، إِذَا هُوَ قَدْ أُعْطِيَ شَطْرَ الْحُسْنِ، قَالَ: فَرَحَبَ بِي، وَدَعَا لِي بِخَيْرٍ، ثُمَّ عَرَجَ بِنَا إِلَى السَّمَاءِ الرَّابِعَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، قِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جِبْرِيلُ، قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ، قِيلَ: وَقَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ، فَفُتِحَ لَنَا فَإِذَا أَنَا بِإِدْرِيسَ، فَرَحَبَ وَدَعَا لِي بِخَيْرٍ، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾. ثُمَّ عَرَجَ بِنَا إِلَى السَّمَاءِ الْخَامِسَةِ فَاسْتَفْتَحَ جِبْرِيلُ، قِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جِبْرِيلُ، قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ، قِيلَ: وَقَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ، فَفُتِحَ لَنَا، فَإِذَا أَنَا بِهَارُونَ (عليه السلام)، فَرَحَبَ وَدَعَا لِي بِخَيْرٍ. ثُمَّ عَرَجَ بِنَا إِلَى السَّمَاءِ السَّادِسَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، قِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جِبْرِيلُ، قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ (عليه السلام)، قِيلَ: وَقَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ؟ فَفُتِحَ لَنَا فَإِذَا أَنَا بِمُوسَى (عليه السلام)، فَرَحَبَ ﴿بِي﴾، وَدَعَا لِي بِخَيْرٍ، ثُمَّ عَرَجَ إِلَى السَّمَاءِ السَّابِعَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جِبْرِيلُ، قِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جِبْرِيلُ، قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ (عليه السلام)، قِيلَ: وَقَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ إِلَيْهِ، فَفُتِحَ لَنَا، فَإِذَا أَنَا بِإِبْرَاهِيمَ (عليه السلام) مُسْنِدًا ظَهْرَهُ إِلَى الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ، وَإِذَا هُوَ يَدْخُلُهُ كُلُّ يَوْمٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ، لَا يَعُودُونَ إِلَيْهِ. ثُمَّ ذَهَبَ بِي إِلَى السُّدْرَةِ الْمُنْتَهَى، وَإِذَا وَرْفَهَا كَأَذَانِ الْفِيلَةِ، وَإِذَا ثَمَرُهَا كَالْقُلَالِ، قَالَ: فَلَمَّا غَشِيَهَا مِنْ أَمْرِ اللَّهِ مَا غَشِيَ تَغَيَّرَتْ، فَمَا أَحَدٌ مِنْ خَلْقِ اللَّهِ يَسْتَطِيعُ أَنْ يَنْعَتَهَا مِنْ حُسْنِهَا، فَأَوْحَى، اللَّهُ إِلَيَّ مَا أَوْحَى فَقَرَضَ عَلَيَّ خَمْسِينَ صَلَاةً فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، فَنَزَلْتُ إِلَى مُوسَى (عليه السلام)، فَقَالَ: مَا فَرَضَ رَبُّكَ عَلَيَّ أُمَّتِكَ؟ قُلْتُ: خَمْسِينَ صَلَاةً، قَالَ: أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ التَّخْفِيفَ، فَإِنَّ أُمَّتَكَ لَا يُطِيقُونَ ذَلِكَ، فَإِنِّي قَدْ بَلَوْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَخَبَرْتُهُمْ. قَالَ: فَارْجِعْتُ إِلَى رَبِّي فَقُلْتُ: يَا رَبِّ خَفِّفْ عَلَى أُمَّتِي، فَحَطَّ عَنِّي خَمْسًا، فَارْجِعْتُ إِلَى مُوسَى فَقُلْتُ: حَطَّ عَنِّي خَمْسًا، قَالَ: إِنَّ أُمَّتَكَ لَا يُطِيقُونَ ذَلِكَ، فَارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ التَّخْفِيفَ. قَالَ: فَلَمْ أَزَلْ أَرْجِعْ بَيْنَ رَبِّي تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَبَيْنَ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ حَتَّى قَالَ: يَا مُحَمَّدُ، إِنَّهُنَّ خَمْسُ صَلَوَاتٍ. كُلُّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، لِكُلِّ صَلَاةٍ عَشْرٌ، فَذَلِكَ خَمْسُونَ صَلَاةً، وَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ، فَلَمْ يَعْمَلْهَا كُتِبَتْ لَهُ حَسَنَةٌ فَإِنْ عَمِلَهَا كُتِبَتْ لَهُ عَشْرًا، وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا لَمْ تُكْتَبْ شَيْئًا، فَإِنْ عَمِلَهَا كُتِبَتْ سَيِّئَةٌ وَاحِدَةً. قَالَ: فَنَزَلْتُ حَتَّى تَهَيَّئْتُ إِلَى مُوسَى (عليه السلام) فَأَخْبَرْتُهُ، فَقَالَ: أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ التَّخْفِيفَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): قُلْتُ: قَدْ رَجَعْتُ إِلَى رَبِّي حَتَّى اسْتَحْيَيْتُ مِنْهُ)).

(انس) کوپی (مالك) دەلى: پىغەمبەر (ﷺ) فەرمووى: ((بۇراقىيان بۇ ھىنام - ولاغىكە سىپى و درىژ، لەگويدىرىژ بەرزىترو لەھىستىر نىزمتىبوو، چەند چا و بىرى بىكردايا سىمى لەوى دادەنا - فەرمووى: (سواری بووم ھەتا گەيشتمە (بەيت ول مەقدیس)، بەستمەو ھەو ئەلقەيەى كە پىغەمبەران پىوھيان دەبەستەو، فەرمووى: (ئىنجا چوومە ناو مزگەوتەكەو دووركات نويزم تىداكرد، ئىنجا ھاتمەو ھەرەو جوبەرئىل ھات بۇ لام جامىك مەى و جامىك شىرى پىبوو، منىش شىرەكەم ھەلبىژارد، جوبەرئىل (عليه السلام) وتى: فیترو سىروشتى پاكى ھەلبىژارد، فەرمووى: ئىنجا بەرزىكرائىنەو ھەرەو ئاسمان جوبەرئىل داواى دەرگاكرىنەو ھەىكرد، پىى وترا توكىيت؟ فەرمووى: جوبەرئىل، وترا: كىت لەگەلدایە؟ فەرمووى: موخەمەد. وترا: ئايا پەيامى بۇ رەوانەكراو؟ فەرمووى: بىگومان بۇى رەوانەكراو، ئىنجا دەرگامان بۇكرایەو كەدەبىنم ئادەم لەوئىيە، پىشوازی لىكردم و دۇعاى خىرى بۇكردم. ئىنجا بەرزىكرائىنەو بۇ ئاسمانى دووم. جوبەرئىل (عليه السلام) داواى دەرگاكرىنەو ھەىكرد، وترا: توكىيت؟ فەرمووى: جوبەرئىل وترا: ئەى كىت لەگەلدایە؟ فەرمووى: موخەمەد. وترا: ئايا پەيامى بۇ رەوانەكراو؟ فەرمووى: بۇى رەوانەكراو ھەرەو پوورزاكە عىسای كوپی مریەم (عليه السلام) و یەحىای كورى زەكەرىيا (عليه السلام) پىشوازیان لىكردم و دۇعاى خىریان بۇ كردم. ئىنجا بەرزىكرائىنەو بۇ ئاسمانى سىيەم. جوبەرئىل فەرمووى: دەرگامان لىبكەنەو، وترا: توكىيت؟ وتى: جوبەرئىل، وترا: ئەى كىت لەگەلدایە؟ وتى: موخەمەد. وترا: ئايا پەيامى بۇ رەوانەكراو؟ وتى: بەلى بۇى رەوانەكراو، دەرگامان بۇكرایەو، كەدەبىنم یوسف (عليه السلام) لەوئىيە، نیوھى جوانىی دراوھتى، فەرمووى: پىشوازی لىكردم و دۇعاى خىرى بۇكردم. ئىنجا بەرزىكرائىنەو بۇ ئاسمانى چوارەم جوبەرئىل داواى دەرگاكرىنەو ھەىكرد، وترا: ئەو كىيە؟ فەرمووى: جوبەرئىل، وترا: ئەى كىت لەگەلدایە؟ فەرمووى: موخەمەد (ﷺ) وترا: ئايا پەيامى بۇ رەوانەكراو؟ فەرمووى: بەلى بۇى رەوانەكراو. دەرگامان بۇكرایەو كەدەبىنم ئىدىرىس لەوئىيە، پىشوازی لىكردم و دۇعاى خىرى بۇكردم، خواى گەورە دەریاھرى فەرموویەتى: ﴿ورفعناه مكانا علیاً﴾ ئىنجا بەرزىكرائىنەو بۇ ئاسمانى پىنجەم. جوبەرئىل

داۋاي دەرگاگردنەۋەي كىرد، وترا: ئەۋە كىيە؟ فەرموۋى: جوبىرەئىل، وترا: ئەي كىت لەگەلدايە؟ فەرموۋى: موحەمەد، وترا: ئايا پەيامى بۆرەۋانەكراۋە؟ فەرموۋى: بۆي رەۋانەكراۋە، دەرگامان بۆكرايەۋە كەدەبىنم ھارون(عليه السلام) لەۋيىيە، پيشۋازى لىكردم دۇعاى خىرى بۆكردم، ئىنجا بەرزكرايىنەۋە بۆ ئاسمانى شەشەم، جوبىرەئىل داۋاي دەرگاگردنەۋەي كىرد، وترا: ئەۋە كىيە؟ وتى: جوبىرەئىل، وترا: ئەي كىت لەگەلدايە؟ فەرموۋى: موحەمەد. وترا: ئايا پەيامى بۆ رەۋانەكراۋە؟ فەرموۋى: بۆي رەۋانەكراۋە. فەرموۋى: دەرگامان لىكرايەۋە كەدەبىنم موسا(ﷺ) لەۋيىيە پيشۋازى لىكردم دۇعاى خىرى بۆ كىردم، وترا: بەرزكرايىنەۋە بۆ ئاسمانى ھوتەم. جوبىرەئىل داۋاي دەرگاگردنەۋەي كىرد، وترا: ئەۋە كىيە؟ فەرموۋى: جوبىرەئىل، وترا: ئەي كىت لەگەلدايە؟ فەرموۋى: موحەمەد، وترا: ئايا پەيامى بۆرەۋانەكراۋە؟ فەرموۋى: بۆي رەۋانەكراۋە، دەرگامان لىكرايەۋە كەدەبىنم ئىبراھىم(ﷺ) لەۋيىيە پائىداۋە بە(بيت المعمور) ھە، ئەۋ مائە رۇژانە ھەفتا ھەزار فرىشتە دەچنە ناۋى جارىكى تر بۆي ناگەرىنەۋە، ئىنجا بىردىمى بۆ لاي درەختى(سدرۃ المنتهى) دەبىنم گەلاكانى دەلىلى گوئى فىلە بەرەكەي دەلىلى مەركانەيە، فەرموۋى: كاتى درەختەكە فرمانى خوا دابەزىيە سەرى گوپانى بەسەرداھات بەشپەيەك كەھىچ كەس لەدروستىكراۋەكانى خوا نەتوانى ۋەسفى جوانىيەكەي بىكات، ئەۋسا خۋاي گەۋرە ئەۋ(ۋەھى) يەي كەۋىستى پىي دام، لەشەۋورۇژنىكدا پەنجا نوپۇژى لەسەر فەرزكردم، ئىنجا دابەزىم بۆ لاي موسا(عليه السلام) فەرموۋى: پەرۋەردىگارت چى لەسەر ئوممەتت فەرزكرد؟ وتم: پەنجا نوپۇژ، فەرموۋى: بگەپىرەۋە بۆ لاي پەرۋەردىگارت و داۋاي سوكبارى لىبىكە، بەراستى ئوممەتت ئەۋەيان پىناكرىت، چونكە مەن نەۋەي ئىسرائىلىم تاقى كىردۇتەۋە ھەلم سەنگاندون، فەرموۋى: گەرامەۋە بۆ لاي پەرۋەردىگارم وتم: ئەي پەرۋەردىگارم ئاسانكارى بىكە لەسەر ئوممەتم، پىنچ نوپۇژى لەسەر لابرەم، گەرامەۋە بۆ لاي موسا(عليه السلام) وتم: پىنجى لەسەر لابرەدوم، فەرموۋى: ئوممەتت ئەۋەيان پىناكرىت؟ بگەپىرەۋە بۆ لاي پەرۋەردىگارت، داۋاي سوكبارى لىبىكە، فەرموۋى بەردەۋام دەھاتم و دەچوم لەنىۋان پەرۋەردىگارى بالادەست و موسادا(عليه السلام) ھەتا فەرموۋى: ئەي موحەمەد: ئەۋا كىردم

به‌پینج نوێژ له‌هه‌موو شه‌وورۆژێکدا، هه‌رنوێژێک به‌ده‌نوێژ ئه‌وه په‌نجا نوێژ، هه‌رکه‌سیک نیازی چاکه‌یه‌کی هه‌بێت و نه‌یکات ئه‌وه چاکه‌یه‌کی بۆ ده‌نووسرێت، ئه‌گه‌ر کردی ده‌چاکه‌ی بۆ ده‌نووسرێت، هه‌رکه‌سیش نیازی خراپه‌یه‌کی هه‌بێت و نه‌یکا هه‌یچ ناووسرێت، خوێنه‌گه‌ر کردی به‌یه‌ک گونا‌ه بۆی ده‌نووسرێت. فهرمووی: پاشان دابه‌زیم تاگه‌یشتمه‌وه لای موسا (عليه السلام) هه‌والم دایه، ئه‌ویش فهرمووی: بگه‌ڕێره‌وه بۆ لای په‌روه‌ردگارت و داوای سوکباریی لێ‌بکه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ) فهرمووی: ئه‌وه‌نده گه‌راومه‌ته‌وه بۆ خزمه‌تی ئیتر شه‌رمی لێ‌ده‌که‌م)).

(۵۱) پیغه‌مبه‌ر ﷺ) یادی پیغه‌مبه‌ران (ﷺ) ده‌کات

۷۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنه) قَالَ: سَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) بَيْنَ مَكَّةَ وَالْمَدِينَةِ، فَمَرَرْنَا بِوَادٍ، فَقَالَ: ((أَيُّ وَادٍ هَذَا)). فَقَالُوا: وَادِي الْأَرْزَقِ، فَقَالَ: ((كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى مُوسَى (عليه السلام) -فَذَكَرَ مِنْ لَوْنِهِ وَشَعْرِهِ شَيْئًا لَمْ يَحْفَظْهُ دَاوُدُ- وَاضِعًا إِنْصَبَعِيهِ فِي أُذُنَيْهِ، لَهُ جُؤَارٌ إِلَى اللَّهِ بِالثَّلْثِيَّةِ، مَارًّا بِهَذَا الْوَادِي)). قَالَ: ثُمَّ سَرْنَا حَتَّى أَتَيْنَا عَلَى ثَنِيَّةٍ، فَقَالَ: ((أَيُّ ثَنِيَّةٍ هَذِهِ)). قَالُوا: هَرَشَى أَوْ لِفَتْ، فَقَالَ: ((كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى يُونُسَ عَلَى نَاقَةٍ حَمْرَاءَ، عَلَيْهِ جُبَّةٌ صُوفٍ، خِطَامٌ نَاقَتِهِ لَيْفٌ خُلْبَةٌ، مَارًّا بِهَذَا الْوَادِي مُلَبِّيًّا)).

(ابن عباس (رضي الله عنه) ده‌لی: له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا‌دا (ﷺ) له‌نیوان مه‌که‌و مه‌دینه‌دا ده‌رۆیشته‌ن، به‌شیوێکدا تێپه‌ڕین، فهرمووی: ((ئه‌مه کام شیوه)) وتیان: شیوه شینه، فهرمووی: ((هه‌ر ده‌لیی چاوم له‌موسایه (عليه السلام) - ئینجا باسی ره‌نگی و قژی به‌شیوه‌یه‌ک کرد که داود بۆی له‌به‌رنه‌کرا‌بوو - په‌نجه‌ی خستبووه هه‌ردوو گوێیه‌وه، به‌ده‌نگی به‌رز له‌خوا ده‌پارا‌یه‌وه که دۆ‌عا‌ی لێ‌قبول بکات، به‌م شیوه‌که‌دا ده‌رۆیشته‌ن))، ده‌لی: رۆیشته‌ن هه‌تا گه‌یشته‌نه گردێک، فهرمووی: ((ئه‌مه کام گرده؟)) وتیان: (هه‌رشێ) یان (له‌فت)ه. فهرمووی: ((هه‌رده‌لیی چاوم له‌یونس)ه به‌سه‌ر و شه‌ریکی سووره‌وه، جبه‌یه‌کی خوری له‌به‌ردایه، ره‌شه‌وی و شه‌ره‌کی یه‌ک تاله، به‌م شیوه‌دا ده‌رواو له‌خوا ده‌پاریته‌وه)).

۷۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (ﷺ): ((حِينَ أُسْرِيَ بِي لَقِيتُ مُوسَى (عليه السلام) -فَنَعْتَهُ النَّبِيُّ (ﷺ) - فَأِدَا هُوَ رَجُلٌ - حَسْبَتْهُ قَالَ - مُضْطَرَبٌ،

رَجُلُ الرَّأْسِ، كَأَنَّهُ مِنْ رَجَالِ شَنْوَةِ. قَالَ: وَلَقِيتُ عِيسَى -فَنَعَتَهُ النَّبِيُّ (ﷺ)-
فَإِذَا رُبْعَةُ أَحْمَرٍ، كَأَنَّمَا خَرَجَ مِنْ دِيْمَاسٍ. يَغْنِي حَمَامًا. قَالَ: وَرَأَيْتُ إِبْرَاهِيمَ
(ﷺ)، وَأَنَا أَشْبَهُ وَلَدَهُ بِهِ، قَالَ: فَأَتَيْتُ بِإِنَاءَيْنِ فِي أَحَدِهِمَا لَبَنٌ وَفِي الْآخَرِ خَمْرٌ،
فَقِيلَ لِي: خُذْ أَيُّهُمَا شِئْتَ، فَأَخَذْتُ اللَّبَنَ فَشَرِبْتُهُ، فَقَالَ: هُدَيْتَ الْفِطْرَةَ -أَوْ:
أَصَبْتَ الْفِطْرَةَ- أَمَا إِنَّكَ لَوْ أَخَذْتَ الْخَمْرَ غَوْتَ أُمْتُكَ)). [بخاري / الانبياء / واذكر في
كتاب مريم / ٣٢٥٦]

(ابوهریره) (ﷺ) دهلی: پیغه مبهەر (ﷺ) فهرمووی: ((کاتی شه وره ویم پیکرا
گه یشتم به موسا (علیه السلام) پیغه مبهەر (ﷺ) وهسفی کرد هر دهلی پیاویکی -
وابزانم فهرمووی: لاوازه قژی که میک لوله دهلی له پیاوانی [خیلی] شهنوئیه.
فهرمووی: گه یشتم به عیسا (علیه السلام) پیغه مبهەر (ﷺ) وهسفی کرد. نهویش
بالامناوهندی، هر دهلی له (همام) هاتوته دهره وه. فهرمووی: چاویشم کهوت
به ابراهیم (علیه السلام) من نزیکترین نهوویه کم کهلهو دهچی فهرمووی: دوو
دهفریان بو هینام یه کیکیان شیر ی تیدابوو نهووی تریان مهی، پیموترا: کامیانت
دهوی هه لیگره منیش شیر کهم هه لگرت و خواردمه وه، وتی: فیترو سروشتی
پاکت هه لبرژارد یان پیکات به لام نه گهر مه یه کهت هه لبرژار دایا نوممته کهت
سه رلیشیواو ده بوو)).

(۵۲) پیغه مبهەر (ﷺ) باسی مه سیح (علیه السلام) و جه جال دا دهکات

۷۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه) قَالَ: ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَوْمًا بَيْنَ ظَهْرَانِي
النَّاسِ الْمَسِيحَ الدَّجَالَ فَقَالَ: ((إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لَيْسَ بِأَعْوَرَ، أَلَا، إِنَّ
الْمَسِيحَ الدَّجَالَ أَعْوَرُ عَيْنِ الْيُمْنَى، كَانَ عَيْنُهُ عِنَبَةً طَافِيَةً)). قَالَ: وَقَالَ رَسُولُ
اللَّهِ (ﷺ): ((أَرَانِي اللَّيْلَةَ فِي الْمَنَامِ عِنْدَ الْكُفْبَةِ، فَإِذَا رَجُلٌ آدَمُ كَأَحْسَنِ مَا تَرَى
مِنْ آدَمِ الرِّجَالِ، تَضْرِبُ لِمُنْهُ بَيْنَ مَنكِبَيْهِ، رَجُلٌ الشَّعْرُ، يَقْطُرُ رَأْسُهُ مَاءً، وَاضِعًا
يَدَيْهِ عَلَى مَنكِبَيْ رَجُلَيْنِ، وَهُوَ بَيْنَهُمَا يَطُوفُ بِالْبَيْتِ، فَقُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ فَقَالُوا:
هَذَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ. وَرَأَيْتُ وَرَاءَهُ رَجُلًا جَعْدًا قَطَطًا، أَعْوَرُ عَيْنِ الْيُمْنَى، كَأَشْبَهُ مَنْ
رَأَيْتُ مِنَ النَّاسِ بِابْنِ قَطْنٍ، وَاضِعًا يَدَيْهِ عَلَى مَنكِبَيْ رَجُلَيْنِ، يَطُوفُ بِالْبَيْتِ،
فَقُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ قَالُوا: هَذَا الْمَسِيحُ الدَّجَالُ)).

(عبدالله) کوری (عمر) (ﷺ) دهلی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) روژیک له ناوخه لکیدا
باسی جه جالی فیلبازی دهکرد دهی فهرموو: ((خوای گه وره یه کچاو نییه، به لام

جه جانی فیلباز چاوی راستی کویره، چاوی ده لئی دهنگه ترئی دهرپه ریووه)) ده لئی: ههروه ها پیغه مبهری خوا(ﷺ) فهرمووی: ((ئه مشه وه خهوما له لای که عبه دا پیاویکی گهنم رهنگیان پیشاندام، جواترین شیوهی گهنم رهنگ که دیبیتت له پیاواندا، زلفی له سهر ههردووشانی بوو، قرئی شیوه لول بوو سهری ئاوی لیده تکا، دهستی خستبووه سهرشانی دووپیاو، له نیوان ههردووکیاندا ته وافی که عبهی ده کرد وتم: ئه وه کییه؟ وتیان: مه سیحی کوری مه ریه مه، پیاویکیشم دی له دوایه وه قرئی زور لول بوو، چاوی راستی کویر بوو، که سم نه دیوه به قهده وه له کوری (قطن) بچیت، دهستی خستبووه سهرشانی دووپیاو ته وافی که عبهی ده کرد وتم: ئه وه کییه؟ وتیان: ئه وه جه جاله .

(۵۲) پیغه مبهر(ﷺ) نویری بو پیغه مبهران کرد

۷۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَقَدْ رَأَيْتُنِي فِي الْحَجْرِ، وَقُرَيْشٍ تَسْأَلُنِي عَنْ مَسْرَايَ، فَسَأَلْتُنِي عَنْ أَشْيَاءَ مِنْ بَيْتِ الْمَقْدِسِ لَمْ أَثْبُتْهَا، فَكُرِبْتُ كُرْبَةً مَا كُرِبْتُ مِثْلَهُ قَطُّ، قَالَ: فَرَفَعَهُ اللَّهُ لِي أَنْظُرَ إِلَيْهِ، مَا يَسْأَلُونِي عَنْ شَيْءٍ إِلَّا أَنْبَأْتُهُمْ بِهِ. وَقَدْ رَأَيْتُنِي فِي جَمَاعَةٍ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ، فَإِذَا مُوسَى (عليه السلام) قَائِمٌ يُصَلِّي، فَإِذَا رَجُلٌ ضَرْبُ جَعْدٍ، كَأَنَّهُ مِنْ رِجَالِ شَنْوَةَ، وَإِذَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ (عليه السلام) قَائِمٌ يُصَلِّي، أَقْرَبُ النَّاسِ بِهِنَّ شَبْهًا عُرْوَةُ بْنُ مَسْعُودٍ الثَّقَفِيُّ، وَإِذَا إِبْرَاهِيمُ (عليه السلام) قَائِمٌ يُصَلِّي، أَشَبَّهُ النَّاسَ بِهِنَّ صَاحِبُكُمْ - يَعْنِي نَفْسَهُ - فَحَاضَتْ الصَّلَاةُ، فَأَمَمْتُهُمْ، فَلَمَّا فَرَغْتُ مِنَ الصَّلَاةِ قَالَ قَائِلٌ: يَا مُحَمَّدُ هَذَا مَالِكٌ صَاحِبُ النَّارِ، فَسَلَّمَ عَلَيْهِ، فَالْتَفَتُ إِلَيْهِ فَبَدَأَنِي بِالسَّلَامِ)).

(ابوهریره)(ﷺ) ده لئی: پیغه مبهری خوا(ﷺ) فهرمووی: ((خوم بینی له حجری ئیسماعیلدا، قورهیش پرسپاری شهروه ویه که یان لیده کردم، پرسپاری شتانیکیان لیده کردم له (بیت المقدس) که سهرنجم لینه دابوو له وی، غه میکی زوردایگرتم که له وه وپیش هه رگیز تووشی غه می وانه بوو بووم، فهرمووی: خوای گه وه به رزی کرده وه بوم، منیش سهرنجم دهدا، هه پرسپاریکیان لیده کردم خیرا وه لأم ددهایه وه، خویشم بینی له ناو کومه لیک پیغه مهردا، که ده بینم موسا(علیه السلام) نویر دهکات، ده بینم پیاویکی لاوازی قرئ لوله، ههرده لئی له پیاوانی (شه نوئهیه). ئینجا ده بینم عیسای کوپی مه ریه به پیوهیه و نویر دهکات، ئه وهی که زور له وه دهچیت عورهی کوری مه سعودی ته قه فیه.

ئینجا دەبینم ئیبراهیم (علیه السلام) به پیوهیه و نوێژدهکات، که سێک که زۆر لهو بچیت هاوه له که تانه - مه به سستی خۆیه تی - کاتی، کاتی نوێژهات بووم به ئیمامیان، که له نوێژ بوومه وه، قسه که رێک پێی وتم: ئه ی موحه مه د ئه وه مایکه خاوه نی ئاگره که، سه لامی لی بکه، که لامکرده وه بۆی، ئه و سه لامی له من کرد).

۷۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) قَالَ: لَمَّا أُنْزِيَ بِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أَنْتَهِيَ بِهِ إِلَى سِدْرَةِ الْمُتَنَهَّى، وَهِيَ فِي السَّمَاءِ السَّادِسَةِ، إِلَيْهَا يَنْتَهِي مَا يُعْرَجُ بِهِ مِنَ الْأَرْضِ فَيَقْبَضُ مِنْهَا، وَإِلَيْهَا يَنْتَهِي مَا يُهْبَطُ بِهِ مِنْ فَوْقِهَا فَيَقْبَضُ مِنْهَا، قَالَ: «إِذَا يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى» ﴿النجم: ۹﴾. قَالَ: فَرَأَى مِنْ ذَهَبٍ، قَالَ فَأُعْطِيَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ثَلَاثًا: أُعْطِيَ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسَ، وَأُعْطِيَ خَوَاتِيمَ سُورَةِ الْبَقَرَةِ، وَغُفِرَ لِمَنْ لَمْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ مِنْ أُمَّتِهِ شَيْئًا الْمُقَحَّمَاتُ.

(عبدالله) کوپی (مسعود) (رضي الله عنه) دهلی: کاتی شه وره ی کرا به پیغه مبه ر (رضي الله عنه) نوێژین گه یه نرایه (سدره المنهی) که له ئاسمانی شه شه مدایه، هه رچی له سه ر زه ی به رزده کریتته وه، ده گاته ئه ی، له ی وهرده گیریتته وه، هه رچی له سه ر خۆمه وه داده زیت هه رله ی وهرده گیریت، ده لی: «إِذَا يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى» ﴿النجم: ۱۶﴾ ئه وه ش په پوله یه کی ئالتونیه، له وکاته دا پیغه مبه ر (رضي الله عنه) سی به ره ی پی درا، پێنج نوێژه که ی پی درا، کۆتاییه کانی سووره تی البقره، هه ره ها لی بوردنی گونا هه گه وره کانی ئومه ته تی پی درا بۆ که سێک که هه یج شتیکی نه کر بێت به هاوه لی خوا.

(۵۴) له باره ی ئه م ئایه ته وه ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾

۸۰- عَنْ الشَّيْبَانِيِّ قَالَ: سَأَلْتُ زَيْدَ بْنَ حُبَيْشٍ (رضي الله عنه) عَنْ قَوْلِ اللَّهِ (ﷻ): ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾ ﴿النجم: ۹﴾ فَقَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) رَأَى جَبْرِيلَ (عليه السلام) لَهُ سِتُّ مِائَةِ جَنَاحٍ.

(شه یبانی) وتی: په سیارم کرد له (ز) کوپی (حبیش) (رضي الله عنه) له باره ی ئه م فرموده یه ی خوی گه وه ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾ ﴿النجم: ۹﴾، ده لی: (ابن مسعود) هه والی دامی که: پیغه مبه ر (رضي الله عنه) جو به ئیلی دی شه سه دبالی هه بووه.

۸۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنه) قَالَ: ﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى... وَلَقَدْ رَأَهُ نَزْلَةً أُخْرَى﴾ ﴿النجم: ۱۱-۱۳﴾. قَالَ: رَأَهُ بِفَوَادِهِ مَرَّتَيْنِ.

(ابن عباس) (رضی الله عنه) وتی: ﴿ما کذب الفؤاد ما رای ... ولقد راه نزلة اخرى﴾
النجم / ۱۱ - ۵۹ - ۱۳ دهلی: به دل دووچار دیویه تی *

(۵۵) له باره ی بینینی خوای گه وره وه

۸۲- عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: كُنْتُ مُكْتَبًا عِنْدَ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) فَقَالَتْ: يَا أَبَا عَائِشَةَ، ثَلَاثٌ مَنْ تَكَلَّمَ بِوَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ فَقَدْ أَغْظَمَ عَلَى اللَّهِ الْفِرْيَةَ. قُلْتُ: مَا هُنَّ؟ قَالَتْ: مَنْ زَعَمَ أَنَّ مُحَمَّدًا (صلى الله عليه وسلم) رَأَى رَبَّهُ فَقَدْ أَغْظَمَ عَلَى اللَّهِ الْفِرْيَةَ، قَالَ: وَكُنْتُ مُكْتَبًا فَجَلَسْتُ، فَقُلْتُ: يَا أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ أَنْظِرِينِي وَلَا تَغْجَلِينِي، أَلَمْ يَقُلِ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿وَلَقَدْ رَآهُ بِالنَّاقِ الْمُبِينِ﴾ ﴿التكوير: ۲۳﴾. ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَى﴾ ﴿النجم: ۱۳﴾. فَقَالَتْ (رضی الله عنها): أَنَا أَوَّلُ هَذِهِ الْأُمَّةِ سَأَلَ عَنْ ذَلِكَ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَقَالَ: ((إِنَّمَا هُوَ جَبْرِيلُ - (عليه السلام) - لَمْ أَرَهُ عَلَى صُورَتِهِ الَّتِي خُلِقَ عَلَيْهَا غَيْرَ هَاتَيْنِ الْمَرَّتَيْنِ، رَأَيْتُهُ مُنْهَبِطًا مِنَ السَّمَاءِ، سَادًّا عِظَمَ خَلْقِهِ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ)). فَقَالَتْ: أَوْ لَمْ تَسْمَعْ أَنَّ اللَّهَ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: ﴿لَا تُذَرِّكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُذَرِّكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ ﴿الانعام: ۱۰۳﴾. أَوْ لَمْ تَسْمَعْ أَنَّ اللَّهَ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: ﴿وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا﴾ إِلَى قَوْلِهِ: ﴿عَلَيَّ حَكِيمٌ﴾ ﴿الشورى: ۵۱﴾؟ قَالَتْ: وَمَنْ زَعَمَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) كَتَمَ شَيْئًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَقَدْ أَغْظَمَ عَلَى اللَّهِ الْفِرْيَةَ، وَاللَّهُ يَقُولُ: ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ﴾ ﴿المائدة: ۶۷﴾. قَالَتْ: وَمَنْ زَعَمَ أَنَّهُ يُخْبِرُ بِمَا يَكُونُ فِي غَدٍ فَقَدْ أَغْظَمَ عَلَى اللَّهِ الْفِرْيَةَ، وَاللَّهُ يَقُولُ: ﴿قُلْ لَا يَغْلُمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ﴾ ﴿النمل: ۵۶﴾. وَزَادَ دَاوُدُ: قَالَتْ وَلَوْ كَانَ مُحَمَّدٌ (صلى الله عليه وسلم) كَاتِمًا شَيْئًا مِمَّا أُنْزِلَ عَلَيْهِ لَكَتَمَ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ﴾ ﴿الأحزاب: ۳۷﴾

(مسروق) دهلی: له لای عائیشه (رضی الله عنها) پالم دابویه وه، وتی: ئه ی
باوکی (عائیشه) سیشت هه ن هه رکه س له باره ی یه کیکیانه وه قسه بکات، ئه وه
درویه کی گه وره ی به ده م خواوه کردوه، وتم: ئه وه سیشت چین؟ وتی:
هه رکه س بلای گویا محمد (صلى الله عليه وسلم) په روه دگاری خو ی دیووه، ئه وه درویه کی

* بۆ زانینی مانای نایه ته که سه یری ته فسیری ناسان بکه.

گه‌وره‌ی به‌دهم خواوه کردووه. ده‌لی: من شانم دادابوو ئینجا دانیشتم و وتم: ئه‌ی دایکی ئیمانداران مؤله‌تم بده په‌له‌م لیمه‌که، ئه‌ی خوای گه‌وره نه‌یفه‌رمووه: ﴿وَلَقَدْ رَاحَ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ﴾ التکویر: ۲۳ ﴿وَلَقَدْ رَاحَ نَزْلَةَ أُخْرَى﴾ النجم: ۱۳ (عائشه) وتی: من یه‌که‌م که‌سم له‌م ئوممه‌ته که‌ئه‌وه‌م له‌پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پرسوووه فهرموویه‌تی: (ئه‌وه جوهره‌ئیه (علیه السلام) هه‌رگیز له‌سه‌ر وینه‌ی خو‌ی نه‌مدیوه که‌له‌سه‌ری دروستکراوه جگه له‌م دووجاره، دیومه له ئاسمان دابه‌زیوووه.

(عائشه) وتی: ئه‌ی نه‌تبیستوووه خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿لَا تُذَرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُذَرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (الأنعام: ۱۰۳)

((چاوه‌کان نابینن، ئه‌و چاوه‌کان ده‌بینیت، هه‌ر ئه‌و نه‌رمونیان و (شاره‌زایه)) [انعام: ۱۰۳] ئه‌ی ئایا نه‌تبیستوووه که‌خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (هیچ مروؤفیک بو‌ی نییه خوا قسه‌ی له‌گه‌لدا بکات، مه‌گه‌ر وه‌حی بو‌ بنیریت، یان له‌پشتی‌په‌روه‌رده‌وه یان ره‌وانه‌کراو بنیریت)) هه‌تا ده‌فه‌رموویت: (به‌رزو دانایه) [الشوری: ۵۱] (عائشه) وتی: هه‌رکه‌سیش بلی که‌پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) شتیکی له‌کتیبی خوا شار‌دۆته‌وه ئه‌و درۆیه‌کی گه‌وره‌ی به‌دهم خواوه کردووه، خوا فهرموویه‌تی: (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر بیگه‌یه‌نه ئه‌وه‌ی بو‌ت دابه‌زیوووه له‌لای په‌روه‌ردگارته‌وه، ئه‌گه‌ر نه‌یگه‌یه‌نی ئه‌و په‌یامه‌که‌یت نه‌گه‌یاندووه [المائدة: ۶۷] ده‌لی: هه‌رکه‌س بلی من ده‌زانم سبه‌ینی چی پووده‌دات ئه‌وه درۆیه‌کی گه‌وره‌ی به‌دهم خواوه کردووه، خوا فهرموویه‌تی: ((تو ئه‌ی محمه‌د کاتی به‌و که‌سه‌ی که‌زه‌یده‌و خوا نیعمه‌تی ئیمانی پی‌به‌خشیوووه، تۆش نیعمه‌تی ئازادی و په‌روه‌ردت له‌نزیکی خۆته‌وه پێداوه، ده‌لییت هاوسه‌ری خۆت به‌یله‌رموه لای خۆت که‌(زه‌ینه‌ب)ه، له‌خوا بترسه‌و (ته‌لاقی مه‌ده) شتیک له‌دل و ده‌روونی خۆتا ده‌شاریته‌وه که‌خوا ده‌یه‌وینت ئاشکرای بکات، له‌خه‌لکی ده‌ترسیت، به‌لام خوا له‌پنشته‌وه که‌حسابی بو‌ بکه‌یت و لیی بترسیت)).

۸۳- عَنْ أَبِي مُوسَى (رضي الله عنه) قَالَ: قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) بِخَمْسِ كَلِمَاتٍ، فَقَالَ: ((إِنَّ اللَّهَ (ﷻ) لَا يَنَامُ، وَلَا يَنَبْغِي لَهُ أَنْ يَنَامَ، يَخْفِضُ الْقِسْطَ وَيَرْفَعُهُ، يُرْفَعُ إِلَيْهِ عَمَلُ اللَّيْلِ قَبْلَ عَمَلِ النَّهَارِ، وَعَمَلُ النَّهَارِ قَبْلَ عَمَلِ اللَّيْلِ، حِجَابُهُ النَّوْرُ - وَفِي رِوَايَةٍ: النَّارُ - لَوْ كَشَفَهُ لَأَخْرَقَتْ سُبُحَاتُ وَجْهِهِ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ)).

(ابو موسی) (رضی الله عنه) دهلی: پیغه مبهری خوا (رضی الله عنه) له ناو ماندا هه ستایه سه ری و پینج وتهی فه رموو: ((خوای گه و ره ناخه وی، ناگونجی که بخه وی، ته رازو به رزده کاته وه و نزمی ده کاته وه. ﴿به کرده وی به نده کان خوایان﴾، کرداری شه و پیش کرداری روژ به رز ده بیته وه بو لای، کرداری روژیش پیش کرداری شه و، په رده که ی نووره - له ریوایه تیکیشا - ناگره، نه گهر نه و په رده لابیات نووری روو خساری هه موو نه و دروستکراوانه ده سوتینی که بینایی پیی ده گات ﴿واته هه موو بوونه وه﴾.

۸۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) أَنَّ أَنَسًا قَالُوا لِرَسُولِ اللَّهِ (رضی الله عنه): يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْ نَرَى رَبَّنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (رضی الله عنه): ((هَلْ تُضَارُونَ فِي رُؤْيَا الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ)). قَالُوا: لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: ((هَلْ تُضَارُونَ فِي الشَّمْسِ لَيْسَ دُونَهَا سَحَابٌ)). قَالُوا: لَا، قَالَ: ((فَأَنْتُمْ تَرَوْنَهُ كَذَلِكَ. يَجْمَعُ اللَّهُ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيَقُولُ: مَنْ كَانَ يَعْبُدُ شَيْئًا فَلْيَتَّبِعْهُ، فَيَتَّبِعْ مَنْ كَانَ يَعْبُدُ الشَّمْسَ الشَّمْسَ، وَيَتَّبِعْ مَنْ كَانَ يَعْبُدُ الْقَمَرَ الْقَمَرَ، وَيَتَّبِعْ مَنْ كَانَ يَعْبُدُ الطَّوَاغِيتَ الطَّوَاغِيتَ، وَتَبْقَى هَذِهِ الْأُمَّةُ فِيهَا مُنَافِقُوهَا، فَيَأْتِيهِمُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي صُورَةٍ غَيْرِ صُورَتِهِ الَّتِي يَعْرِفُونَ. فَيَقُولُ: أَنَا رَبُّكُمْ، فَيَقُولُونَ: نَعُودُ بِاللَّهِ مِنْكَ، هَذَا مَكَانُنَا حَتَّى يَأْتِيَنَا رَبُّنَا فَإِذَا جَاءَ رَبُّنَا عَرَفْنَاهُ. فَيَأْتِيهِمُ اللَّهُ تَعَالَى فِي صُورَتِهِ الَّتِي يَعْرِفُونَ فَيَقُولُ أَنَا رَبُّكُمْ فَيَقُولُونَ أَنْتَ رَبُّنَا فَيَتَّبِعُونَهُ وَيَضْرِبُ الصِّرَاطَ بَيْنَ ظَهْرِي جَهَنَّمَ، فَأَكُونُ أَنَا وَأُمَّتِي أَوَّلَ مَنْ يُجِيرُ، وَلَا يَتَكَلَّمُ يَوْمَئِذٍ إِلَّا الرُّسُلُ، وَدَعَايَ الرُّسُلُ يَوْمَئِذٍ: اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ وَسَلِّمْ، وَفِي جَهَنَّمَ كَلَالِيبٌ مِثْلُ شَوْكِ السَّعْدَانِ، هَلْ رَأَيْتُمُ السَّعْدَانِ)). قَالُوا: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: ((فَأِنَّهَا مِثْلُ شَوْكِ السَّعْدَانِ، غَيْرَ أَنَّهُ لَا يَعْلَمُ مَا قَدَرُ عَظَمَتِهَا إِلَّا اللَّهُ، تَخْطِفُ النَّاسَ بِأَعْمَالِهِمْ، فَمِنْهُمْ الْمُوبِقُ ﴿يعني﴾ بِعَمَلِهِ، وَمِنْهُمْ الْمُجَازِي حَتَّى يُنَجَّى، حَتَّى إِذَا فَرَّغَ اللَّهُ مِنَ الْقَضَاءِ بَيْنَ الْعِبَادِ، وَأَرَادَ أَنْ يُخْرِجَ بِرَحْمَتِهِ مَنْ أَرَادَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، أَمَرَ الْمَلَائِكَةَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ مَنْ كَانَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا مِمَّنْ أَرَادَ أَنْ يَرْحَمَهُ، مِمَّنْ يَقُولُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَيَعْرِفُونَهُمْ فِي النَّارِ، فَيَعْرِفُونَهُمْ بِأَثَرِ السُّجُودِ، تَأْكُلُ النَّارُ مِنْ ابْنِ آدَمَ إِلَّا أَثَرَ السُّجُودِ، حَرَّمَ اللَّهُ عَلَى النَّارِ أَنْ تَأْكُلَ أَثَرَ السُّجُودِ، فَيُخْرِجُونَ مِنَ النَّارِ وَقَدْ امْتَحَشُوا، فَيَصَبُّ عَلَيْهِمْ مَاءُ الْحَيَاةِ، فَيَنْبُتُونَ مِنْهُ كَمَا تَنْبُتُ الْحَبَّةُ فِي حَمِيلِ السَّيْلِ، ثُمَّ يَفْرُغُ اللَّهُ تَعَالَى مِنَ الْقَضَاءِ بَيْنَ الْعِبَادِ وَيَبْقَى رَجُلٌ مُقْبِلٌ بَوَجهِهِ عَلَى النَّارِ، وَهُوَ آخِرُ أَهْلِ الْجَنَّةِ

دُخُولًا الْجَنَّةَ، فَيَقُولُ: أَيُّ رَبِّ اصْصِرْفِ وَجْهِي عَنِ النَّارِ، فَإِنَّهُ قَدْ قَشَبَنِي رِيحَهَا، وَأَخْرَقَنِي ذُكَاؤُهَا. فَيَدْعُو اللَّهَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَدْعُوهُ، ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: هَلْ عَسَيْتَ إِنْ فَعَلْتَ ذَلِكَ بِكَ أَنْ تَسْأَلَ غَيْرَهُ؟ فَيَقُولُ: لَا أَسْأَلُكَ غَيْرَهُ، وَيُعْطِي رَبُّهُ مِنْ عُهُودٍ وَمَوَاقِيقَ مَا شَاءَ اللَّهُ، فَيَصْرِفُ اللَّهُ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ، فَإِذَا تَقَبَّلَ عَلَى الْجَنَّةِ وَرَأَاهَا، سَكَتَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَسْكُتَ، ثُمَّ يَقُولُ: أَيُّ رَبِّ قَدَّمَنِي إِلَى بَابِ الْجَنَّةِ، فَيَقُولُ اللَّهُ لَهُ: أَلَيْسَ قَدْ أَعْطَيْتَ عُهُودَكَ وَمَوَاقِيقَكَ لَا تَسْأَلُنِي غَيْرَ الَّذِي أَعْطَيْتُكَ؟ وَيَلِكُ يَا ابْنَ آدَمَ مَا أَغْدِرُكَ! فَيَقُولُ: أَيُّ رَبِّ! وَيَدْعُو اللَّهَ، حَتَّى يَقُولَ لَهُ: فَهَلْ عَسَيْتَ إِنْ أَعْطَيْتُكَ ذَلِكَ أَنْ تَسْأَلَ غَيْرَهُ؟ فَيَقُولُ: لَا وَعِزَّتِكَ، فَيُعْطِي رَبُّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ مِنْ عُهُودٍ وَمَوَاقِيقَ، فَيَقْدُمُهُ إِلَى بَابِ الْجَنَّةِ، فَإِذَا قَامَ عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ انْفَهَقَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، فَرَأَى مَا فِيهَا مِنَ الْخَيْرِ وَالسُّرُورِ، فَيَسْكُتُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَسْكُتَ، ثُمَّ يَقُولُ: أَيُّ رَبِّ أَدْخَلَنِي الْجَنَّةَ، فَيَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لَهُ: أَلَيْسَ قَدْ أَعْطَيْتَ عُهُودَكَ وَمَوَاقِيقَكَ أَنْ لَا تَسْأَلَ غَيْرَ مَا أُعْطَيْتَ؟ وَيَلِكُ يَا ابْنَ آدَمَ مَا أَغْدِرُكَ! فَيَقُولُ: أَيُّ رَبِّ! لَا أَكُونُ أَشَقَى خَلْقِكَ، فَلَا يَزَالُ يَدْعُو اللَّهَ حَتَّى يَضْحَكَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى مِنْهُ، فَإِذَا ضَحِكَ اللَّهُ مِنْهُ قَالَ: ادْخُلِ الْجَنَّةَ، فَإِذَا دَخَلَهَا قَالَ اللَّهُ لَهُ: تَمَنَّةٌ، فَيَسْأَلُ رَبُّهُ وَيَتَمَنَّى، حَتَّى إِنَّ اللَّهَ لَيُذَكِّرُهُ مِنْ كَذَا وَكَذَا، حَتَّى إِذَا لَمُتْ طَعْتَ بِهِ الْإِمَانِي قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ذَلِكَ لَكَ وَمِثْلُهُ مَعَهُ)). قَالَ عَطَاءُ بْنُ يَزِيدَ: وَتَبُو سَعِيدُ الْخُدْرِيُّ مَعَ أَبِي هُرَيْرَةَ لَا يَرُدُّ عَلَيْهِ مِنْ حَدِيثِهِ شَيْئًا، حَتَّى إِذَا حَدَّثَ تَبُو هُرَيْرَةَ أَنَّ اللَّهَ (ﷺ) قَالَ لِذَلِكَ الرَّجُلِ: ((وَمِثْلُهُ مَعَهُ)). قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: ((وَعَشْرَةُ أَمْثَالِهِ مَعَهُ)) يَا أَبَا هُرَيْرَةَ. قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: مَا حَفِظْتُ إِلَّا قَوْلَهُ: ((ذَلِكَ لَكَ وَمِثْلُهُ مَعَهُ)). قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: أَشْهَدُ أَنِّي حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) قَوْلَهُ: ((ذَلِكَ لَكَ وَعَشْرَةُ أَمْثَالِهِ)). قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: وَذَلِكَ الرَّجُلُ آخِرُ أَهْلِ الْجَنَّةِ دُخُولًا فَجَنَّةً)).

(ابوهريره) (ﷺ) دهلي: كه سانيك وتيان به پيغه مبهري خوا (ﷺ) ثايا له روژي قيامتدا په روهردگار مان ده بينين؟ پيغه مبهري خوا (ﷺ) فهرمووي: ((ثايا له بينيني مانگي چواردهدا يه كتر سه غلته ده كه ن؟)) وتيان: نه خير ئه ي پيغه مبهري خوا (ﷺ) فهرمووي: ((ثايا بو بينيني خوړ له روژي كدا هور بهري نمرتبينت يه كترى سه غلته ده كه ن؟)) وتيان: نه خير ئه ي پيغه مبهري خوا (ﷺ) فهرمووي: ((دهئيوه ثاوا ده بينين، خوا له روژي قيامتدا خه لكى كوده كاته وه،

ده‌فه‌رموئیت: هه‌رکەس شتیکی په‌رستووه، باشوینی بکه‌وئیت، ئه‌وه‌ی خۆری په‌رستووه شوین خۆر ده‌که‌وئیت، ئه‌وه‌ی مانگی په‌رستووه شوین مانگ ده‌که‌وئیت، ئه‌وه‌ی مله‌ورانێ په‌رستووه شوین مله‌وران ده‌که‌وئیت. ئه‌م ئوممه‌ته ده‌مینێته‌وه‌و مونا‌فیکه‌کانیشی تێدایه، خوای گه‌وره‌ له‌شی‌وه‌یه‌که‌دا که‌ناینا‌سنه‌وه‌ خوایان نیشان ده‌دات ده‌فه‌رموئیت: من په‌روه‌ردگاری ئیوهم، ده‌لێن: په‌نا ده‌گرین به‌خوا له‌تۆ، ئه‌مه‌ شوینمانه‌ هه‌تا په‌روه‌ردگارمان دیت، ئه‌گه‌ر په‌روه‌ردگارمان هات ده‌یناسینه‌وه، ئینجا خوای گه‌وره‌ له‌وشی‌وه‌دا که‌ده‌یناسن دیت و ده‌فه‌رموئیت: من په‌روه‌ردگار تانم ده‌لێن: تۆ په‌روه‌ردگاری ئیمه‌یت، شوینی ده‌که‌ون، ئینجا پردی صیراط ده‌خړیته‌ سه‌رپشتی دۆزه‌خ، ئه‌وکاته‌ من و ئوممه‌ته‌که‌م یه‌که‌م که‌سین که‌ده‌په‌رینه‌وه، له‌ورۆژده‌ که‌س قسه‌ ناکات جگه‌ له‌پیغه‌مبه‌ران، دۆعا و نزای پیغه‌مبه‌رانیش له‌ورۆژده‌دا: خواجه به‌سه‌لامه‌تی، به‌سه‌لامه‌تی، له‌دۆزه‌خیشدا قولا‌پ هه‌یه‌ هه‌ر ده‌لێی دێکی سه‌عدانه، ئایا سه‌عدان تان دیووه؟ وتیان: به‌لێ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: ((له‌راستیدا وه‌کو دێکی سه‌عدان وایه، به‌لام که‌س راده‌ی زلیه‌که‌ی نازانی خوا نه‌بی، خه‌لکی به‌پیی کرده‌وه‌کانیان ده‌رفینێ ﴿بۆناو دۆزه‌خ﴾، هه‌یانه‌ تیا‌ده‌چیت به‌کرده‌وه‌کانی، هه‌شیانه‌ سزاده‌دریت تا رزگار ده‌کریت، هه‌تا کاتی خوا له‌دادوه‌ری نیوان به‌نده‌کانی ده‌بیته‌وه، ده‌یه‌وی به‌به‌زه‌یی خۆی کێ بووئیت له‌ئاگر ده‌ری به‌ینێ، فه‌رمان ده‌کات به‌فریشته‌کان، ئه‌وه‌که‌سه‌ ده‌ربینن له‌ئاگر که‌هیچ هاوه‌لی بۆ خوا بریار نه‌داوه، که‌سیک خوا بیه‌وئیت په‌حمی پێ‌بکات که‌ وتویه‌تی: ((لا اله الا الله))، له‌ئاگره‌که‌دا به‌شوینه‌واری سو‌جده‌دا ده‌یناسنه‌وه، ﴿ئاگر هه‌موو شوینیکی ئاده‌میزاد ده‌سو‌تینێ جه‌ له‌ شوینی سه‌جده﴾، خوا چه‌رامی کردوه‌ له‌سه‌ر ئاگر که‌شوینی سه‌جده‌ بسوتینێ، پاشان ده‌رده‌هێنرین له‌ئاگر دوا‌ی ئه‌وه‌ی سو‌تا‌ون و بو‌ون به‌خه‌لۆز، ئینجا ئاوی ژیان ده‌کریت به‌سه‌ریاندا و سه‌وز ده‌بنه‌وه‌ هه‌روه‌کو تۆیك له‌لیته‌ی لافا‌ودا سه‌وز ده‌بی‌ت، ئینجا خوای گه‌وره‌ له‌دادوه‌ری نیوان به‌نده‌کانی ده‌بیته‌وه، پیاویک ده‌مینێته‌وه‌ که‌رووی له‌ئاگری دۆزه‌خه، ئه‌وه‌ش دوا‌هه‌مین که‌سه، که‌ده‌چیت به‌هه‌شت، ئینجا ده‌لێت: ئه‌ی په‌روه‌ردگارم رووم وه‌رگیره‌ له‌ئاگر، چونکه‌ تینه‌که‌ی ئازاری داوم و ژه‌هرا‌وی کردووم، بلیسه‌کانی سو‌وتا‌ندومی، ئینجا

دهست دهکات به‌پارانه‌وه له‌خوا، چه‌ند خوا ویستی له‌سه‌ر بی‌ت که‌لیی بی‌ارینه‌وه. ئینجا خ‌وای گه‌وره ده‌فهرمویت: ئایا نه‌گه‌ر نه‌وه‌ت بده‌می خ‌وزگه ده‌خ‌وازی ب‌وشتی‌تر؟ ده‌لی: دا‌وای شتی ت‌رت لی‌ناکه‌م نه‌وه‌نده‌ی خوا ویستی له‌سه‌ر بی‌ت به‌لین ده‌دا به‌خوا (که‌دا‌وای هی‌چی‌تر نه‌کات) خ‌وای گه‌وره‌ش ده‌میگه‌یه‌نی‌ته ده‌رگای به‌هه‌شت. کاتی ده‌گاته ده‌رگای به‌هه‌شت، ده‌رگای به‌هه‌شتی ب‌و والا ده‌بی‌ت، هه‌رچی ج‌وانی‌و خ‌وشی تی‌دایه ده‌یی‌نی، نه‌وه‌نده‌ی خ‌واویستی له‌سه‌ر بی‌ت بی‌ده‌نگ ده‌بی‌ت، ئینجا ده‌لی نه‌ی په‌روه‌ر دگ‌ارم به‌مخ‌ره نا‌و به‌هه‌شته‌وه، خ‌وای گه‌وره ده‌فهرمویت: مه‌گه‌ر په‌یمان و به‌لینت نه‌دا که‌دا‌وای هی‌چی‌تر نه‌که‌یت جگه له‌وه‌ی پیم دا‌وایت؟ سه‌رگه‌ردان خ‌ویت نه‌ی نا‌ده‌میزاد چه‌ند سه‌ته‌م‌کاریت؟ ده‌لی: نه‌ی په‌روه‌ر دگ‌ارم با نه‌بمه به‌دبه‌خ‌ترین ب‌روستک‌راوت، به‌رده‌وام له‌خوا ده‌پارینه‌وه هه‌تا خوا ده‌ست ده‌کات به‌پیکه‌نین، کاتی پی‌ده‌که‌نی ده‌فهرمویت: ب‌چ‌وره به‌هه‌شته‌وه، ئینجا که‌چ‌وو ده‌نا و به‌هه‌شته‌وه، خ‌واپی ده‌فهرمویت: دا‌وابکه، ئینجا دا‌وا له‌خوا ده‌کات و خ‌وزگه ده‌خ‌وازی‌ت، هه‌تا خوا خ‌وی شتی ب‌یرده‌خاته‌وه، هه‌تا هی‌چ نا‌واتیکی نا‌می‌نی، ئینجا خوا ده‌فهرمویت: نه‌وه ب‌و تو و نه‌وه‌نده‌ی ت‌ریشی له‌گه‌ل‌دا بی‌ت، (ع‌طاء‌ی ک‌وری (ب‌زید) ده‌لی: (ابو سعید الخ‌دری) له‌گه‌ل (ابوهریره) دا هی‌چی له‌و ف‌هرمووده‌ی نه‌و ر‌هت نه‌کرده‌وه، هه‌تا کاتی (ابوهریره) وتی: خ‌وای گه‌وره به‌و پی‌اوه‌ی ف‌هرموو: نه‌وه‌نده‌ی ت‌ریشی له‌گه‌ل‌دا بی‌ت (ابو سعید) وتی: (نه‌خ‌یر) ده‌نه‌وه‌نده‌ی ت‌ریشی له‌گه‌ل‌دا بی‌ت) نه‌ی (ابوهریره) (ابوهریره) وتی: من هه‌ر نه‌وه‌م له‌به‌رکردووه: نه‌مه ب‌و تو و نه‌وه‌نده‌ی ت‌ریشی له‌گه‌ل‌دا بی‌ت. (ابو سعید) وتی: شایه‌تی ده‌ده‌م من له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خ‌وام (ﷺ) وه‌رگرتوووه ف‌هرموویه‌تی: نه‌وه ب‌و تو ده‌ نه‌وه‌نده‌شی له‌گه‌ل‌دا بی‌ت (ابوهریره) وتی: نه‌وپیاوه دا‌واین به‌هه‌شتیه که‌ده‌چینه به‌هه‌شت.

(۵۶) ده‌رچ‌وونی یه‌کتا په‌رستان له‌ناگر

۸۵- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخَدْرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَمَّا أَهْلُ النَّارِ الَّذِينَ هُمْ أَهْلُهَا، فَإِنَّهُمْ لَا يَمُوتُونَ فِيهَا وَلَا يَحْيَوْنَ، وَلَكِنْ نَاسٌ أَصَابَتْهُمْ النَّارُ بِثُوبِهِمْ - أَوْ قَالَ: بِخَطَايَاهُمْ - فَأَمَاتَهُمْ إِمَاتَةً، حَتَّى إِذَا كَانُوا فَخْمًا أُنْزِلَ بِالشَّقَاعَةِ، فَجِيءَ بِهِمْ ضَبَائِرُ ضَبَائِرٍ، فَبُتُّوا عَلَى أَنْهَارِ الْجَنَّةِ. ثُمَّ قِيلَ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ أَفِيضُوا

عَلَيْهِمْ، فَيَنْبُتُونَ نَبَاتَ الْحَبَّةِ تَكُونُ فِي حَمِيلِ السَّيْلِ)). فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: كَأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَدْ كَانَ بِالْبَادِيَةِ.

(ابو سعید الخدری) (رضی اللہ عنہ) ده‌لی: پیغه‌مبهر (ﷺ) فەر موویه‌تی: ((نیشته‌جیکانی دۆزه‌خ ئەوانە‌ی خە‌لکی ئەوین، بە‌راستی ئەوانە‌ نە‌ده‌مرن تیا‌یداو نە‌ده‌ژین، بە‌لام کە‌سانیک لە‌ئێ‌وه‌ بە‌هۆ‌ی تا‌وانە‌کانیا‌نە‌وه‌ کە‌وتو‌ونه‌تە‌ دۆزه‌خە‌وه‌ خ‌وای گە‌وره‌ بە‌جۆ‌ره‌ مر‌دنی‌ک مر‌اندونی، کاتی‌ بوون بە‌خە‌لوز مۆ‌له‌تی شە‌فاعە‌ت دە‌دریت، ئە‌وکاتە‌ کۆ‌مە‌ل کۆ‌مە‌ل جیا‌جیا دە‌یان‌هێ‌نن بلا‌ودە‌کری‌نه‌وه‌ بە‌سەر رووبارە‌کانی بە‌هە‌شتا، ئینجا دە‌وتریت: ئە‌ی خە‌لکی بە‌هە‌شت ئاو بکە‌ن بە‌سە‌ریاندا، ئینجا دە‌پوینی‌نه‌وه‌ وه‌کو (تۆ‌و) لە‌ناو لی‌تاوی لافا‌ودا بە‌خیری‌ی دە‌پوین)) یە‌کی‌ک لە‌خە‌لکە‌وه‌ وتی: ده‌لی پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) لە‌لادی‌دا ژیا‌وه.

٨٦- عَنْ أَنَسٍ، عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ (رضی اللہ عنہ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((أَخْرُ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ رَجُلٌ، فَهُوَ يَمْشِي مَرَّةً وَيَكْبُو مَرَّةً، وَتَسْفَعُهُ النَّارُ مَرَّةً، فَإِذَا مَا جَاوَزَهَا التَّفَتَ إِلَيْهَا فَقَالَ: تَبَارَكَ الَّذِي نَجَّانِي مِنْكَ، لَقَدْ أَعْطَانِي اللَّهُ شَيْئًا مَا أَعْطَاهُ أَحَدًا مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ، فَتَرَفَعُ لَهُ شَجَرَةٌ، فَيَقُولُ: أَيُّ رَبِّ أَدْنِي مِنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ فَلَأَسْتَظِلَّ بِظِلِّهَا، وَأَشْرَبَ مِنْ مَائِهَا، فَيَقُولُ اللَّهُ (ﷻ): يَا ابْنَ آدَمَ لَعَلِّي إِنْ أَعْطَيْتُكَهَا سَأَلْتَنِي غَيْرَهَا؟ فَيَقُولُ: لَا يَا رَبِّ، وَيُعَاهِدُهُ أَنْ لَا يَسْأَلَهُ غَيْرَهَا، وَرَبُّهُ يَغْذِرُهُ لَأَنَّهُ يَرَى مَا لَا صَبْرَ لَهُ عَلَيْهِ، فَيُدْنِيهِ مِنْهَا فَيَسْتَظِلُّ بِظِلِّهَا وَيَشْرَبُ مِنْ مَائِهَا، لَا أَسْأَلُكَ غَيْرَهَا؟ فَيَقُولُ: يَا ابْنَ آدَمَ أَلَمْ تُعَاهِدْنِي أَنْ لَا تَسْأَلَنِي غَيْرَهَا؟ فَيَقُولُ: لَعَلِّي إِنْ أَدْنَيْتُكَ مِنْهَا تَسْأَلَنِي غَيْرَهَا؟ فَيُعَاهِدُهُ أَنْ لَا يَسْأَلَهُ غَيْرَهَا، وَرَبُّهُ يَغْذِرُهُ لَأَنَّهُ يَرَى مَا لَا صَبْرَ لَهُ عَلَيْهِ، فَيُدْنِيهِ مِنْهَا فَيَسْتَظِلُّ بِظِلِّهَا وَيَشْرَبُ مِنْ مَائِهَا، ثُمَّ تَرَفَعُ لَهُ شَجَرَةٌ عِنْدَ بَابِ الْجَنَّةِ، هِيَ أَحْسَنُ مِنَ الْأَوَّلِينَ، فَيَقُولُ: أَيُّ رَبِّ أَدْنِي مِنْ هَذِهِ لَأَسْتَظِلَّ بِظِلِّهَا وَأَشْرَبَ مِنْ مَائِهَا، لَا أَسْأَلُكَ غَيْرَهَا. فَيَقُولُ: يَا ابْنَ آدَمَ أَلَمْ تُعَاهِدْنِي أَنْ لَا تَسْأَلَنِي غَيْرَهَا؟ قَالَ: بَلَى يَا رَبِّ، هَذِهِ لَا أَسْأَلُكَ غَيْرَهَا، وَرَبُّهُ يَغْذِرُهُ لَأَنَّهُ يَرَى مَا لَا صَبْرَ لَهُ عَلَيْهَا، فَيُدْنِيهِ مِنْهَا، فَإِذَا أَدْنَاهُ مِنْهَا، فَيَسْمَعُ أَصْوَاتَ أَهْلِ الْجَنَّةِ، فَيَقُولُ: أَيُّ رَبِّ أَدْخَلْنِيهَا، فَيَقُولُ: يَا ابْنَ آدَمَ مَا يَصْرِيْنِي مِنْكَ؟ أَيْرْضِيكَ أَنْ أُعْطِيَكَ الدُّنْيَا وَمِثْلَهَا مَعَهَا؟ قَالَ: يَا رَبِّ، أَتَسْتَهْزِئُ مِنِّي وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ)). فَضَحِكَ ابْنُ مَسْعُودٍ، فَقَالَ: أَلَا تَسْأَلُونِي مِمَّ أَضْحَكُ؟ فَقَالُوا: مِمَّ تَضْحَكُ؟ قَالَ: هَكَذَا ضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالُوا: مِمَّ تَضْحَكُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟

قَالَ: ((مِنْ ضِحْكَ رَبِّ الْعَالَمِينَ حِينَ قَالَ: أَتَسْتَهْزِئُ مِنِّي وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟ فَيَقُولُ: إِنِّي لَا أَسْتَهْزِئُ مِنْكَ، وَلَكِنِّي عَلَى مَا أَشَاءُ قَادِرٌ)).

(انس) له (ابن مسعود) هوه ده‌گپ‌یت‌ه‌وه، ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فەرموو‌یه‌تی: ((دوا‌ین که‌س که‌ده‌چی‌ته‌ به‌ه‌شته‌وه پیاو‌یکه‌ تاو‌یک ده‌روات و تاو‌یک ده‌که‌و‌یت، تاو‌یک‌یش نا‌گر ده‌یگه‌زیت، کاتی لی‌ی تی‌په‌ر ده‌بیت لاده‌کاته‌وه به‌لایداو ده‌لی: گه‌وره‌یی بو‌ ئه‌و زاته‌ی رزگاری کردم له‌تۆ، خوای گه‌وره‌ شتیکی دله‌ به‌من نه‌به‌ پیشینان و نه‌به‌ پاشینانی نه‌داوه، ئینجا دره‌ختیکی بو‌ به‌رده‌خ‌ریت، ئه‌و‌یش ده‌لی: ئه‌ی په‌روه‌ردگارم نزیکم بکه‌ره‌وه له‌و دره‌خته باب‌چه سی‌به‌ره‌که‌ی و له‌ئاوه‌که‌شی بخۆمه‌وه، خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمو‌یت: ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م له‌وانه‌یه ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ت بده‌می داوای شتی تری‌ش بکه‌یت؟ ده‌لی: نه‌خیر ئه‌ی په‌روه‌ردگار، په‌یمانی ده‌داتی که‌داوای هیچی‌تر نه‌کات خوای گه‌وره‌ش لی‌ی قبول ده‌کات. چونکه‌ ئه‌و شتانیک ده‌بینی ئارام نا‌گریت له‌سه‌ری نینجا نزیک‌ی ده‌کاته‌وه، ئه‌و‌یش ده‌چی‌ته‌ سی‌به‌ره‌که‌یه‌وه له‌ئاوه‌که‌ش نه‌خواته‌وه، ئینجا دره‌ختیکی له‌پیش‌وه‌که‌ باشت‌ری پیشان ده‌دن، ئه‌و‌یش به‌لی: ئه‌ی په‌روه‌ردگار له‌و دره‌خته‌ نزیکم بکه‌ره‌وه باله‌ئاوه‌که‌ی بخۆمه‌وه و نه‌سی‌به‌ره‌که‌یدا به‌و‌یمه‌وه، ئیت‌ر داوای هیچی‌تر لئ‌ناکه‌م، خوا ده‌فه‌رمو‌یت: نه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م: په‌یمانت نه‌دامی که‌داوای هیچی‌تر نه‌که‌یت، ده‌لی: به‌لی نه‌ی په‌روه‌ردگار ئه‌مه‌و ئیت‌ر داوای هیچ‌ناکه‌م، ده‌فه‌رمو‌یت: له‌وانه‌یه ئه‌گه‌ر نزیک‌ت بکه‌مه‌وه داوای شتی تری‌ش بکه‌یت ئه‌و‌یش په‌یمانی ده‌داتی که‌داوای هیچی‌تر نه‌کات، خوای گه‌وره‌ش لی‌ی قبول ده‌کات، چونکه‌ شتانیک ده‌بینی که‌ئارام نا‌گریت له‌سه‌ری. ئینجا نزیک‌ی ده‌کاته‌وه لی‌ی، ده‌چی‌ته‌ سی‌به‌ره‌که‌ی و نه‌ئاوه‌که‌ش ده‌خواته‌وه، ئینجا دره‌ختیکی له‌ده‌رگای به‌ه‌شتا نیشان ده‌دن، چاک‌تر له‌دوانه‌ پیش‌وه‌که‌. ده‌لی: ئه‌ی په‌روه‌ردگار نزیکم بکه‌ره‌وه له‌و نه‌رم‌خته‌ تاب‌چه سی‌به‌ره‌که‌ی و له‌ئاوه‌که‌ی بخۆمه‌وه، ئیت‌ر داوای هیچ‌ت‌لئ‌ناکه‌م ده‌فه‌رمو‌یت: ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م: ئه‌ی په‌یمانت نه‌دا که‌داوای هیچی‌تر نه‌که‌یت؟ به‌لی: به‌لی هه‌ر ئه‌مه‌و ئیت‌ر داوای هیچی‌تر نا‌که‌م. خوای گه‌وره‌ش لی‌ی قبول ده‌کات، چونکه‌ شتانیک ده‌بینی که‌ئارام نا‌گریت له‌سه‌ری، ئینجا نزیک‌ی نه‌کاته‌وه لی‌ی کاتی که‌نزیک ده‌بیت‌ه‌وه، ده‌نگی خه‌لکی به‌ه‌شت ده‌بیستی،

ده‌لی: ئه‌ی په‌روه‌ردگار بمخه‌ره‌وه ناو به‌هه‌شته‌وه، ده‌فه‌رمویت: ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م چی رازیت ده‌کات و داواکاریت نامینی؟ ئایا رازیت به‌وه‌ی که‌دنیات بده‌می‌و به‌وینه‌ی دنیاش له‌گه‌نیا؟ ده‌لی: ئه‌ی په‌روه‌ردگار گالته به‌من ده‌کیت و تو په‌روه‌ردگاری جیهانیانی، ﴿ئالیره‌دا﴾ (ابن مسعود) پی‌ده‌که‌نی، ئینجا وتی: لیم ناپرسن بۆچی پی‌ده‌که‌نم؟ وتیان: به‌چی پی‌ده‌که‌نی؟ وتی: هه‌ر ئاوا پی‌غه‌مبه‌ری خواش (پیکه‌نی و تیان: به‌چی پی‌ده‌که‌نی ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا) ﴿فه‌رمووی:﴾ ((له‌پیکه‌نینه‌ی په‌روه‌ردگاری جیهانیان کاتی ﴿کابرا﴾ وتی: ئایا گالته به‌من ده‌کیت و تو په‌روه‌ردگاری جیهانیانی؟ فه‌رمووی: من به‌تو پیناکه‌نم، به‌لام هه‌رچیم بویت ده‌سه‌لاتم هه‌یه به‌سه‌ریا)).

۸۷- عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ: أَنَّهُ سَمِعَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) يُسْأَلُ عَنِ الْوُرُودِ فَقَالَ: نَجِيءُ نَحْنُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَنْ كَذَا وَكَذَا - انْظُرْ - أَيُّ ذَلِكَ فَوْقَ النَّاسِ. قَالَ: فَتُدْعَى الْأُمَمُ بِأَوْتَانِهَا وَمَا كَانَتْ تَعْبُدُ، الْأَوَّلُ فَأَلَّوْلُ، ثُمَّ يَأْتِينَا رَبُّنَا بَعْدَ ذَلِكَ فَيَقُولُ: مَنْ تَنْظُرُونَ؟ فَيَقُولُونَ: نَنْظُرُ رَبَّنَا، فَيَقُولُ: أَنَا رَبُّكُمْ، فَيَقُولُونَ: حَتَّى نَنْظُرَ إِلَيْكَ، فَيَتَجَلَّى لَهُمْ يَضْحَكُ، قَالَ: فَيَنْطَلِقُ بِهِمْ وَيَتَّبِعُونَهُ، وَيُعْطَى كُلُّ إِنْسَانٍ مِنْهُمْ - مُنَافِقٌ أَوْ مُؤْمِنٌ - نُورًا، ثُمَّ يَتَّبِعُونَهُ. وَعَلَى جِسْرِ جَهَنَّمَ كَلَالِبُ وَحَسَكٌ تَأْخُذُ مَنْ شَاءَ اللَّهُ (ﷺ)، ثُمَّ يَطْفَأُ نُورُ الْمُنَافِقِينَ، ثُمَّ يَنْجُو الْمُؤْمِنُونَ، فَتَنْجُو أَوَّلُ زُمْرَةٍ وَجُوهُهُمْ كَالْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، سَبْعُونَ أَلْفًا لَا يَحَاسِبُونَ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ كَاضُوا نَجْمٌ فِي السَّمَاءِ، ثُمَّ كَذَلِكَ، ثُمَّ تَحُلُّ الشَّقَاعَةُ، وَيَشْفَعُونَ حَتَّى يَخْرُجَ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَكَانَ فِي قَلْبِهِ مِنَ الْخَيْرِ مَا يَزِنُ شَعِيرَةً، فَيَجْعَلُونَ بِقِنَاءِ الْجَنَّةِ، وَيَجْعَلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ يَرِشُونَ عَلَيْهِمُ الْمَاءَ حَتَّى يَنْبُتُوا نَبَاتَ الشَّيْءِ فِي السَّيْلِ وَيَذْهَبُ حُرَاقُهُ، ثُمَّ يُسْأَلُ حَتَّى تُجْعَلَ لَهُ الدُّنْيَا وَعَشْرَةُ أَمْثَالِهَا مَعَهَا. [بخاري / الرقائق / صفة الجنة والنار / ٦١٩٠]

(ابو زبیر) ده‌لی: گویم لی‌بووه (جابر) کوپی (عبدالله) (ﷺ) پرسیا‌ری تی‌په‌ربوونی سه‌ر پردی دۆزه‌خی لی‌کرا؟ وتی: ئیمه‌ روژی قیامه‌ت به‌م شی‌وه‌و به‌وشی‌وه‌ دین (سه‌یرکه) واته: ئه‌وه‌ش به‌سه‌ر خه‌لکید، وتی: میلله‌تان به‌ناوی بته‌کانیا‌نه‌وه‌و ئه‌وشتانه‌ی ده‌یان‌په‌رستن بانگ ده‌کرین. یه‌ک له‌دوا‌ی یه‌ک ئینجا په‌روه‌ردگارمان دیت بۆلامان و ده‌فه‌رمویت: چاوه‌ری کین؟ ده‌لین: چاوه‌ری په‌روه‌ردگارمان، ده‌فه‌رمویت: من په‌روه‌ردگارتانم، ده‌لین: باسه‌یرت بکه‌ین،

ئینجا به‌دهم پیکه‌نینه‌وه خوی دهرده‌خات بۆیان، ده‌لی: ئینجا ده‌پراو ئه‌مانیش شوینی ده‌که‌ون به‌هه‌ر ئاده‌میزادی‌ک له‌وان - مونا‌فیک یا باوه‌ردار - نوریکی ده‌داتی ئینجا شوینی ده‌که‌ون له‌سه‌ر پردی دۆزه‌خ قولا‌پ و درک هه‌یه هه‌رچی خوای گه‌وره بیه‌وی ده‌یگریت، ئینجا روناکی مونا‌فیکه‌کان ده‌کوژیته‌وه، پاشان ئیمانداران رزگاریان ده‌ییت.

یه‌که‌م کۆمه‌ل که‌رزگاریان ده‌بی ده‌موچاویان وه‌کو مانگی چوارده وایه حه‌فتا هه‌زاریان لی‌پرسینه‌وه‌یان نییه. ئینجا ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئه‌وان دین، وه‌کو روناکترین ئه‌ستیره‌ی ئاسمانن هه‌روه‌ها به‌هه‌مان شیوه ئینجا شه‌فاعه‌ت ده‌ست پێده‌کات، شه‌فاعه‌تیان بۆ ده‌کریت، هه‌تا هه‌رچی وتبیتی (لا اله الا الله) و به‌ئه‌ندازه‌ی ده‌نکه جۆیه‌کی بچووک خیر له‌دایدا بووینت له‌ئاگر دیته دهره‌وه‌و ده‌خریته گۆره‌پانی به‌هه‌شت و، خه‌لکی به‌هه‌شت ناویان لیده‌پرژینن هه‌تا ده‌روین وه‌کو روانی رووه‌کی ناو‌لیتاوی لافاو، ئاسه‌واری سوتاویه‌که‌یان له‌سه‌ر نامینی پاشان [هه‌ریه‌که‌یان] ده‌پارێته‌وه هه‌تا به‌قه‌د دنیاو ده‌ئه‌وه‌نده‌ی تریشیان ده‌دریتی.

۸۸- عَنْ يَزِيدُ الْفَقِيرُ قَالَ: كُنْتُ قَدْ شَغَفَنِي رَأْيِي مِنْ رَأْيِ الْخَوَارِجِ، فَخَرَجْنَا فِي عَصَابَةٍ ذَوِي عَدَدٍ، نُرِيدُ أَنْ نَحُجَّ ثُمَّ نَخْرُجَ عَلَى النَّاسِ. قَالَ فَمَرَرْنَا عَلَى الْمَدِينَةِ فَإِذَا جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ يُحَدِّثُ الْقَوْمَ، جَالِسٌ إِلَى سَارِيَةٍ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: فَإِذَا هُوَ قَدْ ذَكَرَ الْجَهَنَّمِيِّينَ، قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ: يَا صَاحِبَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، مَا هَذَا الَّذِي تُحَدِّثُونَ؟ وَاللَّهِ يَقُولُ: ﴿إِنَّكَ مَنْ تَدْخُلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ﴾ ﴿آل عمران: ۱۹۲﴾. وَ: ﴿كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا﴾ ﴿السجدة: ۲۰﴾ فَمَا هَذَا الَّذِي تَقُولُونَ؟ قَالَ: فَقَالَ: أَتَقْرَأُ الْقُرْآنَ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: فَهَلْ سَمِعْتَ بِمَقَامِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ - يَغْنِي - الَّذِي يَبْعَثُهُ اللَّهُ فِيهِ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: فَإِنَّهُ مَقَامُ مُحَمَّدٍ (ﷺ) الْمَحْمُودُ الَّذِي يُخْرِجُ اللَّهُ بِهِ مَنْ يُخْرِجُ، قَالَ: ثُمَّ نَعَتَ وَضَعَ الصِّرَاطِ وَمَرَّ النَّاسُ عَلَيْهِ، قَالَ: وَأَخَافُ أَنْ لَا أَكُونَ أَحْفَظَ ذَلِكَ، قَالَ: غَيْرَ أَنَّهُ قَدْ زَعَمَ أَنَّ قَوْمًا يَخْرُجُونَ مِنَ النَّارِ بَعْدَ أَنْ يَكُونُوا فِيهَا، قَالَ: يَغْنِي فَيَخْرُجُونَ كَأَنَّهُمْ عِيدَانُ السَّمَاسِمِ، قَالَ: فَيَدْخُلُونَ نَهْرًا مِنْ أَنْهَارِ الْجَنَّةِ، فَيَغْتَسِلُونَ فِيهِ، فَيَخْرُجُونَ كَأَنَّهُمْ الْقَرَّاطِيسُ. فَرَجَعْنَا، قُلْنَا: وَيَحْكُمُ، أَتُرَوْنَ الشَّيْخَ يَكْذِبُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)؟ فَرَجَعْنَا، فَلَا وَاللَّهِ مَا خَرَجَ مِنَّا غَيْرُ رَجُلٍ وَاحِدٍ. أَوْ كَمَا قَالَ أَبُو نُعَيْمٍ.

(یزید الفقیر) ده‌لی: بۆچوونیک له‌بۆچوونه‌کانی خه‌وارێج سه‌رنجی راکیشام، له‌گه‌ڵ کۆمه‌لیکدا ویستمان هه‌ج بکه‌ین و ئینجا بچینه ناو ده‌سته‌ی خه‌وارێج، ده‌لی: به‌مه‌دینه‌دا تێپه‌رین ده‌بینن (جابر ی کوپی (عبدالله) پالی دابوو به‌کۆله‌که‌یه‌که‌وه‌و فه‌رمووده‌ی له‌پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ بۆ خه‌لك ده‌خوینده‌وه‌ باسی دۆزه‌خیه‌کانی ده‌کرد، منیش وتم: ئه‌ی هاوه‌لی پێغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) ئه‌م فه‌رموودانه‌ چیه‌ ده‌خوینیته‌وه‌؟ ﴿له‌کاتیکا﴾ خوافه‌رموویه‌تی: ﴿انک من تدخل النار فقد اُخْرِیته﴾ ال عمران: ۱۸۲ ﴿کلما ارادوا ان یخرجوا منها اعيدوا فیها﴾ السجدة: ۲۰.

ئیتڕ ئیوه‌ باسی چی ده‌که‌ن؟ وتی: ئایا قورئان ده‌زانیت؟ وتم: به‌لی، وتی: ئایا باسی پله‌وپایه‌ی موحه‌مه‌دت(ﷺ) بیستوه‌ - واته‌ ئه‌و پله‌وپایه‌یه‌ی که‌خوا زیندوو‌ی ده‌کاته‌وه‌ تیییدا؟ وتم: به‌لی، وتی: ئه‌وه‌ پله‌وپایه‌ی محه‌مه‌ده‌(ﷺ) ئه‌وه‌ی که‌ خوا به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ کێی بوی له‌دۆزه‌خ ده‌ری دینی. ئینجا باسی پردی سیرات و تێپه‌ریوونی خه‌لکی به‌سه‌ریای ده‌کرد، وتی: ئه‌ترسم باش له‌به‌رم نه‌بیت. ده‌لی ئه‌و ده‌یگوت گویا: کۆمه‌لیک له‌ئاگر ده‌رده‌هینرین پاش ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک له‌ئاگر دابوون، ده‌لی: واته‌ ده‌رده‌هینرین، هه‌روه‌کو دارکونجی وان، ده‌لی: ئینجا ده‌خرینه‌ ناو رووباریکی به‌هه‌شته‌وه‌ له‌ویدا خۆیان ده‌شۆرن، پاشان ده‌هینرینه‌ ده‌ره‌وه‌ هه‌روه‌کو په‌ره‌ی سپی... ئیمه‌ش گه‌راینه‌وه‌ وتمان: کۆستان که‌وی ئایا واده‌بینن که‌ئه‌وپیاوه‌ پیره‌ درۆ به‌ده‌م پێغه‌مبه‌ری خواوه‌(ﷺ) بکات؟ ئینجا گه‌راینه‌وه‌، سویند به‌خوا که‌سمان لینه‌چووه‌ ناو خه‌وارێج جگه‌ له‌یه‌ک پیاو وه‌کو (ابونعیم) وتی.

۸۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضی اللہ عنہ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ أَرْبَعَةٌ، فَيُعْرَضُونَ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى، فَيُلْتَفَتُ أَحَدُهُمْ فَيَقُولُ: أَيُّ رَبِّ، إِذْ أَخْرَجْتَنِي مِنْهَا فَلَا تُعَذِّبْنِي فِيهَا، فَيُنْجِيهِ اللَّهُ مِنْهَا)).

(انس) ی کوپی (مالک)(ﷺ) ده‌لی: پێغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((چوارکه‌س له‌ئاگر ده‌هینرینه‌ ده‌ره‌وه‌ ده‌خرینه‌ به‌رده‌ستی خوای گه‌وره‌، یه‌کیکیان لاده‌کاته‌وه‌ ده‌لی: ئه‌ی په‌روه‌ردگارم، وه‌ک دهرت هینام له‌وی مه‌مخه‌روه‌ ناوی خواش رزگاری ده‌کات لێی)).

(۵۷) شه فاعه ت

۹۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: أَتَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَوْمًا بِلَحْمٍ، فَرَفَعَ إِلَيْهِ الدَّرَاعَ، وَكَانَتْ تُعْجِبُهُ، فَتَهَسَ مِنْهَا تَهَسَةً، فَقَالَ: ((أَنَا سَيِّدُ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَهَلْ تَذَرُونَ بِمِ ذَاكَ؟ يَجْمَعُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، فَيُسَمِعُهُمُ الدَّاعِيَ، وَيَنْفُذُهُمُ الْبَصَرَ، وَتَذَنُّو الشَّمْسُ، فَيَبْلُغُ النَّاسُ مِنَ الْغَمِّ وَالْكَرْبِ مَا لَا يُطِيقُونَ، وَمَا لَا يَحْتَمِلُونَ، فَيَقُولُ بَعْضُ النَّاسِ لِبَعْضٍ: أَلَا تَرَوْنَ مَا أَنْتُمْ فِيهِ؟ أَلَا تَرَوْنَ مَا قَدْ بَلَغَكُمْ؟ أَلَا تَنْظُرُونَ مَنْ يَشْفَعُ لَكُمْ إِلَى رَبِّكُمْ؟ فَيَقُولُ بَعْضُ النَّاسِ لِبَعْضٍ: ائْتُوا آدَمَ، فَيَأْتُونَ آدَمَ، فَيَقُولُونَ: يَا آدَمُ أَنْتَ أَبُو الْبَشَرِ، خَلَقَكَ اللَّهُ بِيَدِهِ، وَنَفَخَ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ، وَأَمَرَ الْمَلَائِكَةَ فَسَجَدُوا لَكَ، اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى إِلَى مَا قَدْ بَلَغْنَا؟ فَيَقُولُ آدَمُ: إِنَّ رَبِّي غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنَّهُ نَهَانِي عَنِ الشَّجَرَةِ فَعَصَيْتُهُ، نَفْسِي نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، اذْهَبُوا إِلَى نُوحٍ. فَيَأْتُونَ نُوحًا فَيَقُولُونَ: يَا نُوحُ أَنْتَ أَوَّلُ الرُّسُلِ إِلَى الْأَرْضِ، وَسَمَّاكَ اللَّهُ عَبْدًا شَكُورًا، اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى مَا قَدْ بَلَغْنَا؟ فَيَقُولُ لَهُمْ: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنَّهُ قَدْ كَانَتْ لِي دَعْوَةٌ دَعَوْتُ بِهَا عَلَى قَوْمِي، نَفْسِي نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى إِبْرَاهِيمَ (عليه السلام) فَيَأْتُونَ إِبْرَاهِيمَ فَيَقُولُونَ: أَنْتَ نَبِيُّ اللَّهِ وَخَلِيلُهُ مِنَ أَهْلِ الْأَرْضِ، اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى إِلَى مَا قَدْ بَلَغْنَا؟ فَيَقُولُ لَهُمْ: إِبْرَاهِيمُ إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَا يَغْضَبُ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَذَكَرَ كَذَبَاتِهِ، نَفْسِي نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، اذْهَبُوا إِلَى مُوسَى (عليه السلام)، فَيَأْتُونَ مُوسَى (عليه السلام) فَيَقُولُونَ: يَا مُوسَى أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ فَضَّلَكَ اللَّهُ تَعَالَى بِرِسَالَاتِهِ وَبِتَكْلِيمِهِ عَلَى النَّاسِ، اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى مَا قَدْ بَلَغْنَا؟ فَيَقُولُ لَهُمْ مُوسَى: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنِّي قَتَلْتُ نَفْسًا لَمْ أَوْمَرْ بِقَتْلِهَا، نَفْسِي نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى عِيسَى (عليه السلام) فَيَأْتُونَ عِيسَى (عليه السلام)، فَيَقُولُونَ: يَا عِيسَى أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ، وَكَلَّمْتَ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ، وَكَلِمَةً مِنْهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحَ مِنْهُ، فَاشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى مَا قَدْ بَلَغْنَا؟ فَيَقُولُ لَهُمْ عِيسَى: إِنَّ رَبِّي

قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ - وَلَمْ يَذْكُرْ لَهُ ذَنْبًا - نَفْسِي نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، اذْهَبُوا إِلَى مُحَمَّدٍ (ﷺ). فَيَأْتُونِي، فَيَقُولُونَ: يَا مُحَمَّدُ، أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمُ الْأَنْبِيَاءِ، وَغَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ، اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى مَا قَدْ بَلَّغْنَا؟ فَأَنْطَلِقُ فَآتِي تَحْتَ الْعَرْشِ، فَأَقْعُ سَاجِدًا لِرَبِّي، ثُمَّ يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَيَّ وَيُلْهِمُنِي مِنْ مَحَامِدِهِ وَحُسْنِ الثَّنَاءِ عَلَيْهِ شَيْئًا لَمْ يَفْتَحْهُ لَأَحَدٍ قَبْلِي، ثُمَّ قَالَ: يَا مُحَمَّدُ، أَرْفَعْ رَأْسَكَ سَلِّ تَغْطِهِ، اشْفَعْ تَشْفَعْ. فَأَرْفَعُ رَأْسِي فَأَقُولُ: يَا رَبِّ أُمَّتِي أُمَّتِي! فَيُقَالُ: يَا مُحَمَّدُ، أَدْخِلِ الْجَنَّةَ مَنْ أَمَّتَكَ مَنْ لَنَا حِسَابَ عَلَيْهِ مِنَ الْبَابِ الْأَيْمَنِ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ، وَهُمْ شُرَكَاءُ النَّاسِ فِيمَا سِوَى ذَلِكَ مِنَ الْأَبْوَابِ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، إِنْ مَا بَيْنَ الْمَصْرَاعَيْنِ مِنْ مَصَارِيعِ الْجَنَّةِ لَكَمَا بَيْنَ مَكَّةَ وَهَجْرٍ، أَوْ: كَمَا بَيْنَ مَكَّةَ وَبُصْرَى)).

(ابوهریره) (ﷺ) ده‌لی رۆژنکیان گۆشتیان هیئا بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بالیکیان دایه ده‌ستی، ئه‌ویش چه‌زی له‌بالا ده‌کرد، چه‌پێکی لیگرت، ئینجا فه‌رمووی: ((من گه‌وره‌ی خه‌لکیم له‌رۆژی قیامه‌تا، ئایا ده‌زانن به‌چی ده‌بمه‌ گه‌وره‌؟ خوای گه‌وره‌ له‌رۆژی قیامه‌تا خه‌لکی پێشینان و پاشینان هه‌موو له‌یه‌ک شویندا کۆده‌کاته‌وه‌، بانگ‌خواز ده‌نگی ده‌یانگاتی چا و ده‌یانبینیت، خۆریش نزیک ده‌بیته‌وه‌ خه‌لکی تووشی غه‌م و په‌ژاره‌یه‌ک ده‌بن به‌رگه‌ی ناگرن و، له‌توانایاندا نییه‌ هه‌ندیکیان به‌هه‌ندیکیان ده‌لێن: ئایا نابینن ئێوه‌ له‌چ حالیکدان؟ ئایا نابینن چی یه‌خه‌ی گرتوون؟ ئایا ناگه‌ڕین به‌دوای که‌سیکدا که‌له‌لای خواشه‌فاعة‌تتان بۆ بکات؟ هه‌ندیکیان به‌هه‌ندیکی تریان ده‌لێن: بچن بۆلای ئاده‌م، ده‌چن بۆلای ئاده‌م، پێی ده‌لێن: ئه‌ی ئاده‌م تو‌باوکی مرو‌فیت، خوا به‌ده‌سته‌ی (قودره‌تی) خۆی تۆی دروستکردووه‌، له‌رۆحی خۆی گیانی به‌به‌ردا کردووی، فه‌رمانی کرد به‌فریشه‌ته‌کان کرنووشیان بۆ بردی، ده‌لای په‌روه‌ردگارت تکامان بۆ بکه‌، ئایا نابینی ئێمه‌ له‌چ حالیکدان؟ ئایا نابینی چی یه‌خه‌ی گرتوین؟ ئاده‌میش ده‌لی: ئه‌مه‌ڕو په‌روه‌ردگارم به‌شیوه‌یه‌ک تو‌په‌ر بووه‌ که‌تا ئیستا ئاوا تو‌په‌ر نه‌بوو، له‌مه‌ولاش ئاوا تو‌په‌ر نابیت، ئه‌و دره‌خته‌که‌ی له‌من قه‌ده‌غه‌کردو منیش سه‌رپێچیم کرد، (ئه‌مه‌ڕو) هه‌ر خه‌می خۆمه‌، خه‌می خۆمه‌، بچن بۆلای یه‌کیکی‌تر، بچن بۆلای نوح، ده‌چن بۆلای نوح (علیه‌ السلام)

دەلێن: تۆ یەكەم رەوانەكراوی بۆ سەر زەوی، خوای گەوره ناوی ناوی بەندهی سوپاسگوزار، تەكەمان بۆ بکە لای پەرورەدگارت، ئایا نابینی ئیمە لەچیداين؟ ئایا نابینی چی یەخەي گرتووین؟ ئەویش پێیان دەلێت: پەرورەدگارم ئیمە بۆ توو پەرەبوونیك توو پەرەبوو لەمەوپێش ئاوا توو پەرەبوو، لەمەولاش ئاوا توو پەرەبوو، من لەراستیدا یەك دۆعام هەبوو ئەویش لەگەڵەكەم کرد، ئیستا هەر غەمی خۆمە غەمی خۆمە، بچن بۆ لای ابراهیم (علیه السلام) ئەوانیش دەچن بۆ لای (ابراهیم) (علیه السلام) پێی دەلێن: تۆ پیغەمبەری خوايت و خۆشەویستی ئەوی لەسەر زەویدا تەكەمان بۆ بکە لای پەرورەدگارت، ئایا نابینی ئیمە لەچ حالیکداين، ئایا نابینی چی یەخەي گرتووین؟ ئیبراهیم پێیان دەلێت: ئەمە پەرورەدگارم توو پەرەبوونیك توو پەرەبوو کە لەمەوپێش ئاوا توو پەرەبوو، لەمەولاش ئاوا توو پەرەبوو، ئینجا باسی درۆکانی کرد، ئەمە هەر غەمی خۆمە، هەر غەمی خۆمە، بچن بۆ لای کەسیکی تر بچن بۆ لای (موسی) (علیه السلام) ئەوانیش دەچن بۆ لای (موسی) (علیه السلام) پێی دەلێن: ئەی (موسی) تۆ پیغەمبەری خوای، خوای گەوره ریزی زیاتری داو بە تۆ بە پەيامەکانی و بەقسەکردنی لەگەڵتا، تەكەمان بۆ بکە لای پەرورەدگارت، ئایا نابینی ئیمە لەچ حالیکداين؟ ئایا نابینی چی یەخەي گرتووین؟ (موسی) پێیان دەلێت: ئەمە پەرورەدگارم توو پەرەبوونیك توو پەرەبوو کە لەمەوپێش ئاوا توو پەرەبوو، لەمەوداش ئاوا توو پەرەبوو، من کەسیکم کوشتوو فەرمانم پێنەکرابوو بیکوژم، ئیستا هەر غەمی خۆمە، هەر غەمی خۆمە، بچن بۆ لای (عیسی). ئەوانیش دین بۆ لای (عیسی) (علیه السلام) پێی دەلێن: ئەی (عیسی) تۆ پیغەمبەری خوای، لەبیشکەدا قسەت لەگەڵ خەلکیدا کردوو، رۆحی خوا و شەیهکی پیروزی ئەوێت کە هەلی داو بۆ مریەم و بەخشاوی بە مریەم دە تەكەمان بۆ بکە لای پەرورەدگارت، ئایا نابینی ئیمە لەچ حالیکداين؟ ئایا نابینی چی یەخەي گرتووین؟ (عیسی) ش پێی وتن: ئەمە پەرورەدگارم توو پەرەبوونیك توو پەرەبوو کە لەمەوپێش ئاوا توو پەرەبوو، لەمەوداش ئاوا توو پەرەبوو، هەر غەمی خۆمە بچن بۆ لای کەسیکی تر بچن بۆ لای (محمد) (ﷺ) ئەوانیش دین بۆ لای (محمد)، تۆ پیغەمبەری خوايت، دواپیغەمبەری، خوای گەوره لەگوناھە پێشووەکان و گوناھە دواپێکانیشت خوش بوو، تەكەمان بۆ

بکه له‌لای په‌روه‌دگار، ئایا نابینی ئیمه له‌چ حالیکداين؟ ئایا نابینی چیه‌خه‌ی گرتووین؟ منیش راده‌په‌رم و دیمه ژیر عهرش، ده‌که‌وم به‌سوجه‌دا بو په‌روه‌دگار، ئینجا خوا دلم ده‌کاته‌وه چه‌ند سوپاسگوزاریه‌ک و ستایشیکی پیروژ ده‌خاته دلمه‌وه که‌له‌وه‌وپیش نه‌یداوه به‌که‌س، ئینجا ده‌فرمویت: ئه‌ی (محمد) سه‌رت به‌رزبکه‌ره‌وه، داواکه ده‌تدریت، تکه بکه لیت وهرده‌گیریت، منیش سه‌رم به‌رزده‌که‌مه‌وه ده‌لیم: ئه‌ی په‌روه‌دگارم ئوممه‌تم، ئوممه‌تم! پیم ده‌وتری: ئه‌ی (محمد) له‌ئوممه‌ته‌که‌ت ئه‌وانه‌ی لی‌پرسینه‌وه‌یان له‌سه‌ر نییه له‌ده‌رگای لای راستی ده‌رگاکانی به‌هه‌شته‌وه، بیانخه ناو به‌هه‌شته‌وه، ئوممه‌ت له‌ده‌رگاکی تریشا به‌شدان له‌گه‌ل خه‌لکی، سویند به‌وه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته، له‌نیوان دوولاشیپانی ده‌رگاکانی به‌هه‌شتا به‌قه‌د نیوان مه‌که‌وه هه‌جر پانه، یاوه‌کو نیوانی مه‌که‌وه بوسرا)).

(۵۸) من یه‌که‌م که‌سم له‌به‌هه‌شتا شه‌فاعه‌ت ده‌که‌م و، شوینکه‌وتوانیشم

له‌هه‌موو پیغه‌مبه‌ران زیاتره

۹۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (ﷺ): ((أَنَا أَوَّلُ شَفِيعٍ فِي الْجَنَّةِ، لَمْ يُصَدَّقْ نَبِيٌّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مَا صُدِّقْتُ، وَإِنَّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ نَبِيًّا مَا يُصَدِّقُهُ مِنْ أُمَّتِهِ إِلَّا رَجُلٌ وَاحِدٌ)).

(انس) کوپی (مالک) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرموویه‌تی: (من یه‌که‌م شه‌فاعه‌تکارم له‌به‌هه‌شتا، هیچ پیغه‌مبه‌رێک به‌قه‌د من خه‌ک باوه‌ری پی‌نه‌هیناوه له‌ناو پیغه‌مبه‌راندا، پیغه‌مبه‌ر هیه له‌ناو میلله‌ته‌که‌یدا که‌س باوه‌ری پی‌نه‌هیناوه جگه له‌یه‌ک پیاو)).

(۵۹) پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) داواي کردنه‌وه‌ی ده‌رگای به‌هه‌شت ده‌کات

۹۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((آتِي بَابَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَأَسْتَفْتِحُ، فَيَقُولُ الْخَازِنُ: مَنْ أَنْتَ؟ فَأَقُولُ: مُحَمَّدٌ، فَيَقُولُ: بِكَ أَمِرْتُ لَنَا أَفْتَحُ لِرَجُلٍ قَبْلَكَ)).

(انس) کوپی (مالک) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرموویه‌تی: له‌روژی قیامه‌تا دیمه ده‌رگای به‌هه‌شت، داواي کردنه‌وه‌ی ده‌که‌م، ده‌رگاوانه‌که ده‌لی: تو کییت؟ ده‌لیم: محمد، ده‌لیت: فرمانم به‌تو پیکراوه له‌پیش تودا بوکه‌سی تری ناکه‌مه‌وه)).

(۶۰) هەر پیغه مبه ریک نزاریه کی گیرای هه یه

۹۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلْ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِّأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ - إِنْ شَاءَ اللَّهُ - مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا)).

(ابو هریره) (رضی اللہ عنہ) ده‌لی: پیغه مبه ر (رضی اللہ عنہ) فهرموویه تی: ((هەر پیغه مبه ریک نزاریه کی گیرای هه یه هه موو پیغه مبه ریک په‌له‌ی کردووه له نزا که یدا به‌لام من نزا که م شار دوته وه بو ئوممه ته که م بو روژی قیامت که (ان شاء الله) گیرایه بو هه رکه س له ئوممه ته که مردبی و هاوه‌لی بو خوا بریار نه‌دابی.

(۶۱) پارانه وهی پیغه مبه ر (رضی اللہ عنہ) بو ئوممه ته که ی

۹۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رضی اللہ عنہ): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) تَلَا قَوْلَ اللَّهِ (ﷻ) فِي إِبْرَاهِيمَ (عليه السلام): ﴿رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي﴾ (إبراهيم: ۳۶) آيَةً، وَقَالَ عِيسَى (عليه السلام): ﴿إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدَاكَ وَإِنْ تُغْفِرَ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (المائدة: ۱۸). فَرَفَعَ يَدَيْهِ وَقَالَ: ((اللَّهُمَّ أُمَّتِي اللَّهُمَّ أُمَّتِي)). وَيَكِي، فَقَالَ اللَّهُ (ﷻ): يَا جَبْرِيلُ اذْهَبْ إِلَى مُحَمَّدٍ - وَرَبِّكَ أَعْلَمُ - فَسَلِّهِ مَا يَبْكِيكَ؟ فَأَتَاهُ جَبْرِيلُ (عليه السلام) فَسَأَلَهُ فَأَخْبَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) بِمَا قَالَ - وَهُوَ أَعْلَمُ - فَقَالَ اللَّهُ (ﷻ): يَا جَبْرِيلُ اذْهَبْ إِلَى مُحَمَّدٍ فَقُلْ: إِنَّا سَنَرْضِيكَ فِي أُمَّتِكَ وَلَا نَسْوَأُكَ.

(عبدالله) کوپی (عمرو) کوپی (عاص) (رضی اللہ عنہ) ده‌لی: پیغه مبه ر (رضی اللہ عنہ) ئه‌م ئایه ته‌ی خوینده وه: ﴿رب انهن اضلن كثيرا من الناس فمن تبعني فانه مني ومن عصاني﴾ (ابراهيم: ۳۶). عيساش (عليه السلام) فهرموویه تی: ﴿ان تعذبهم فأنهم عبادك وان تغفر لهم فأنك انت العزيز الحكيم﴾ (المائدة: ۱۸) واته: ئه‌گه‌ر سزایان بده‌یت ئه‌وان هەر به‌نده‌ی تۆن، خوئه‌گه‌ر لیشیان خو‌ش ببیت ته‌نها تو سه‌ر بلندو دانايت.

ئنجا ده‌ستی به‌رز کرده وه فهرمووی: ئه‌ی خوايه ئوممه ته که م ئه‌ی خوايه ئوممه ته که م، ئینجا گریا، خواي گه‌وره به‌جوبه‌ئیلی فهرموو: برۆ بۆلای موحه‌مه‌د، خو‌ په‌روه‌ردگارت زاناته‌ره - لی‌ی پیرسه‌ بۆچی ده‌گریست؟ جوبه‌ئیل (عليه السلام) هات و پرسیا‌ری لی‌کرد: پیغه مبه ر (رضی اللہ عنہ) ئاگاداری کرد له‌وته‌که‌ی ئه‌ویش زاناته‌ره - خواي گه‌وره فهرمووی: ئه‌ی جوبه‌ئیل بچۆ بۆلای

موحه‌ده پئی بلی: ئیمه بهرام‌بهر به ئومه‌ته‌که‌ت رازیت ده‌که‌ین و دلت ناشکینین.

۹۵- عَنْ جَابِرٍ (رضی الله عنه): أَنَّ الطُّفَيْلَ بْنَ عَمْرِو الدَّوْسِيَّ أَتَى النَّبِيَّ (ﷺ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلْ لَكَ فِي حَصْنِ حَصِينٍ وَمَنْعَةٍ؟ قَالَ: حَصْنٌ كَانَ لِدَوْسٍ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَأَبَى ذَلِكَ النَّبِيُّ (ﷺ) لِلَّذِي ذَخَرَ اللَّهُ لِلْأَنْصَارِ، فَلَمَّا هَاجَرَ النَّبِيُّ (ﷺ) إِلَى الْمَدِينَةِ هَاجَرَ إِلَيْهِ الطُّفَيْلُ بْنُ عَمْرٍو، وَهَاجَرَ مَعَهُ رَجُلٌ مِنْ قَوْمِهِ، فَاجْتَمَعُوا الْمَدِينَةَ فَمَرَضَ فَجَزَعٌ، فَأَخَذَ مَشَاقِصَ لَهُ فَقَطَعَ بِهَا بَرَاجِمَهُ، فَشَخَبَتْ يَدَاهُ حَتَّى مَاتَ، فَرَأَاهُ الطُّفَيْلُ بْنُ عَمْرٍو فِي مَنَامِهِ، فَرَأَاهُ وَهَيْئَتُهُ حَسَنَةً، وَرَأَاهُ مُعْطِيًا يَدَيْهِ، فَقَالَ لَهُ: مَا صَنَعَ بِكَ رَبُّكَ؟ فَقَالَ: غَفَرَ لِي بِهَجْرَتِي إِلَى نَبِيِّهِ (ﷺ)، فَقَالَ: مَا لِي أَرَاكَ مُعْطِيًا يَدَيْكَ؟ قَالَ: قِيلَ لِي: لَنْ نُصْلِحَ مِنْكَ مَا أَفْسَدْتَ. فَقَصَّهَا الطُّفَيْلُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((اللَّهُمَّ وَلِيْدَيْهِ فَاعْفِرْ)).

جابر(رضی الله عنه) ده‌لی: (طفیل) کوپی (عمرو الدوسی) هات بو خزمه‌ت پیغه‌مبهر(ﷺ) وتی: ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا(ﷺ) ئایا قه‌لایه‌کی قایمت ناوی که بتپاریزیت؟ راوی ده‌لی: ئه‌و قه‌لایه‌هی ده‌وس بوو له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا، پیغه‌مبهر(ﷺ) رازی نه‌بوو، به‌وچوونه‌ چونکه خوا ریزی ئه‌و کوچه‌ی بو پشستیان‌ه‌کانی هه‌لگرتبوو، کاتی پیغه‌مبهر(ﷺ) کوچی‌کرد بو مه‌دینه‌(طفیل) کوپی (عمرو) کوچی‌کرد بۆلای، پیاویکیش له‌هۆزه‌که‌ی له‌گه‌لایا کوچی‌کرد، حه‌زیان له‌مه‌دینه‌ نه‌بوو له‌وی نه‌خۆش که‌وتبوو و بیزاربوو، تیریکی پی‌بوو به‌سه‌ری تیره‌که‌ کلاوه‌ی سه‌ره‌نه‌که‌انی خوی بری، خوینی ده‌سته‌کانی به‌ربوون هه‌تا مرد. (طفیل) کوپی (عمر) له‌خه‌ویا ئه‌و پیاوه‌ی بینی به‌دیمه‌نیکی جوانه‌وه‌ به‌لام ده‌سته‌کانی داپۆشراو‌بووه، پئی وتوو: په‌ره‌ردگارت چی لیکردی؟ ده‌لی: به‌کوچکردنم بۆلای پیغه‌مبهره‌که‌ی(ﷺ) لیم خۆش‌بوو ده‌لی وتم: ئه‌ی بۆچی ئاوا ده‌ستت داپۆشراوه؟ وتی: پیم وترا ئه‌وه‌ی تو خراپت کردوه ئیمه‌ چاکی ناکه‌ینه‌وه (طفیل) بو پیغه‌مبهری گیرایه‌وه، پیغه‌مبهر(ﷺ) فهرمووی: ((خوای گه‌وره‌ له‌ده‌سته‌کانیشی خۆش ببه)).

(۶۲) له‌باره‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌وه: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾

۹۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: لَمَّا أُنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ (الشعراء: ۲۱۴) دَعَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) قُرَيْشًا فَاجْتَمَعُوا، فَعَمَّ وَخَصَّ،

فَقَالَ: ((يَا بَنِي كَعْبِ بْنِ لُؤَيٍّ اُنْقِدُوا اَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا بَنِي مُرَّةَ بْنِ كَعْبٍ اُنْقِدُوا اَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا بَنِي عَبْدِ شَمْسٍ اُنْقِدُوا اَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا بَنِي عَبْدِ مَنَافٍ اُنْقِدُوا اَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا بَنِي هَاشِمٍ اُنْقِدُوا اَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ اُنْقِدُوا اَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ))، يَا فَاطِمَةُ اُنْقِذِي نَفْسَكَ مِنَ النَّارِ، فَإِنِّي لَأَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا، غَيْرَ أَنَّ لَكُمْ رَحِمًا سَابِلُهَا بِبِلَالِهَا)). [بخاري / الوصايا / هل يدخل النساء يولد في الاقارب / ٢٦٠٢]

(ابو هريره) (رضي الله عنه) دهلي: کاتي ئەم ئايەتە دابەزى ﴿وانذر عشيرتک الاقربين﴾ (الشعراء: ٢١٤) پيغەمبەر (ﷺ) قورەيشى بانگ کردو کۆبوونەو بە بانگى قورەيشى بە گەشتى و چەند کەسيک بە تايبەتى کرد ، فەرمووى: ((ئەي نەوہى کەعبى کورى لوئەي خوتان رزگار کەن لە ئاگر ئەي نەوہى مورى کورى کەعب، خوتان رزگار کەن لە ئاگر، ئەي نەوہى عەبد شەمس خوتان رزگار کەن لە ئاگر، ئەي نەوہى (عەبدول مەناف) خوتان رزگار کەن لە ئاگر ئەي نەوہى هاشم خوتان رزگار کەن لە ئاگر ﴿ئەي نەوہى عەبدول موتەئيب خوتان رزگار کەن لە ئاگر﴾ ئەي فاتمە خوت رزگار کەن لە ئاگر، من لە لای خوا هېچ دەسەلاتيکم نايە، جگە لەوہى رەحم و خزمايەتى هەيە لە نياوانمانداو دەيگەيەنم)).

(٦٣) پيغەمبەر (ﷺ) فرياي (ابوطالب) ناکە وئيت

٩٧- عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ (رضي الله عنه) أَنَّهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْ نَفَعْتَ أَبَا طَالِبٍ بِشَيْءٍ، فَإِنَّهُ كَانَ يَحُوطُكَ وَيَعْضِبُ لَكَ؟ قَالَ (رضي الله عنه): ((نَعَمْ هُوَ فِي ضَخْضَاخٍ مِنَ نَارٍ، وَلَوْ لَأَنَا لَكَانَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ)). [بخاري / فضائل الصحابة / قصة ابي طالب / ٣٦٧ ، ٣٦٧٢]

(عباس) کورى (عبدال مطلب) (رضي الله عنه) دهلي: وئە ئەي پيغەمبەرى خوا (ﷺ): ئايا کە لکيکت گەياند بە (ابوطالب) ئەو جارەن تۆي دەپاراست لەسەر تۆ تووهر دەبوو؟ فەرمووى: ((بەلێ ئەو لەناو ئاگرێکی تەنکدايە، ئەگەر من نەبوومايە دەبوو لە قولایی خوارەوہى ئاگرەدا بوایە)).

٩٨- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((أَهْوَنُ أَهْلِ النَّارِ عَذَابًا أَبُو طَالِبٍ، وَهُوَ مُتَّعِلٌ بِنَعْلَيْنِ ﴿من ناري﴾ يَغْلِي مِنْهُمَا دِمَاغُهُ)). [بخاري / الطب / ٥٣٧٨]

(ابن عباس) (رضی) ده‌لی: پیغه مبه‌ری خوا (رضی) فہرموویہ تی: ((سوکترین سزای ئاگری دوزخ سزای (ابوطالب) ه، ئه‌ویش جووتی نه‌علی له‌ئاگر دروستکراوی له‌پیدا، به‌هوی ئه‌و نه‌علانه‌وه میشکی ده‌کولیت.

(۶۴) حه‌فتا هزار له‌ئومه‌تم به‌بی لپیرسینه‌وه ده‌چنه به‌هشت

۹۹. عن حُصَيْنِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ (رضی) قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ فَقَالَ: أَيُّكُمْ رَأَى الْكَوْكَبَ الَّذِي انْقَضَ الْبَارِحَةَ؟ قُلْتُ: أَنَا. ثُمَّ قُلْتُ: أَمَا إِنِّي لَمْ أَكُنْ فِي صَلَاةٍ، وَلَكِنِّي لُدِغْتُ. قَالَ: فَمَاذَا صَنَعْتَ؟ قُلْتُ: اسْتَرْقَيْتُ. قَالَ: فَمَا حَمَلَكَ عَلَى ذَلِكَ؟ قُلْتُ: حَدِيثُ حَدَّثَنَا الشَّعْبِيُّ، فَقَالَ: وَمَا حَدَّثَكُمْ الشَّعْبِيُّ؟ قُلْتُ: حَدَّثَنَا عَنْ بُرَيْدَةَ بْنِ حُصَيْبٍ الْأَسْلَمِيِّ أَنَّهُ قَالَ: لَا رُقِيَّةَ إِلَّا مِنْ عَيْنٍ أَوْ حُمَةٍ، فَقَالَ: قَدْ أَحْسَنَ مَنْ انْتَهَى إِلَى مَا سَمِعَ، وَلَكِنْ حَدَّثَنَا ابْنُ عَبَّاسٍ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((عُرِضَتْ عَلَيَّ الْأُمَمُ، فَرَأَيْتُ النَّبِيَّ وَمَعَهُ الرَّهْطُ، وَالنَّبِيُّ وَمَعَهُ الرَّجُلُ وَالرَّجُلَانِ، وَالنَّبِيُّ لَيْسَ مَعَهُ أَحَدٌ، إِذْ رُفِعَ لِي سَوَادٌ عَظِيمٌ فَظَنَنْتُ أَنَّهُمْ أُمَّتِي، فَقِيلَ لِي: هَذَا مُوسَى وَقَوْمُهُ، وَلَكِنْ انْظُرْ إِلَى الْآفُقِ، فَتَنَظَّرْتُ فَإِذَا سَوَادٌ عَظِيمٌ، فَقِيلَ لِي: انْظُرْ إِلَى الْآفُقِ الْآخَرِ، فَتَنَظَّرْتُ فَإِذَا سَوَادٌ عَظِيمٌ، فَقِيلَ لِي: هَذِهِ أُمَّتُكَ، وَمَعَهُمْ سَبْعُونَ أَلْفًا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَلَا عَذَابٍ)). ثُمَّ نَهَضَ، فَدَخَلَ مَنْزِلَهُ، فَخَاضَ النَّاسُ فِي أَوْلَئِكَ الَّذِينَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَلَا عَذَابٍ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: فَلَعَلَّهُمُ الَّذِينَ صَحَبُوا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) وَقَالَ بَعْضُهُمْ: فَلَعَلَّهُمُ الَّذِينَ وَلِدُوا فِي الْإِسْلَامِ وَلَمْ يَشْرِكُوا بِاللَّهِ (شِينًا) وَذَكَرُوا أَشْيَاءَ، فَخَرَجَ عَلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ: ((مَا الَّذِي تَخُوضُونَ فِيهِ)). فَأَخْبَرُوهُ، فَقَالَ: ((هُمُ الَّذِينَ لَا يَرْقُونَ وَلَا يَسْتَرْقُونَ، وَلَا يَتَطَيَّرُونَ، وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ)). فَقَامَ عُكَّاشَةُ بْنُ مَخْصَنٍ فَقَالَ: ادْعُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَ لِي مِنْهُمْ، فَقَالَ: ((أَنْتَ مِنْهُمْ)). ثُمَّ قَامَ رَجُلٌ آخَرُ فَقَالَ: ادْعُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَ لِي مِنْهُمْ، فَقَالَ: ((سَبَقَكَ بِهَا عُكَّاشَةُ)). [بخاري/ الضب / ۵۳۷۸]

(حصین) کوری (عبدالرحمن) (رضی) ده‌لی: من له‌لای (سعیدی) کوری (جیر) بووم وتی: کی‌تان ئه‌و ئه‌ستیره‌یه‌ی دی که دوینی که‌وته خواره‌وه؟ ده‌لی: وتم: من ئینجا وتم: به‌لام من له‌نویژدا نه‌بووم به‌لکو دپیشک پیوه‌ی دابووم، وتی: ئه‌ی چیت کرد؟ وتم: نوشتهم کرد وتی: چی وای لی‌کردی؟ وتم: فہرمودیه‌ک که (شعبی) بوی گیراینه‌وه، وتی: چی‌یه ئه‌وه‌ی شه‌عبی بوی گیراونه‌ته‌وه؟ وتم: له‌بوره‌یده‌ی کوری (حصین الاسلمی) ه‌وه وتوویه‌تی: نوشتہ نییہ (بو‌هیچ

شتی) مه‌گهر بۆچاوپیسى و گه‌زین نه‌بى، وتى: به‌راستى چاکى کرد ئه‌وه‌ی چى بیستوو به‌یره‌وى ده‌کات به‌لام (ابن عباس) بۆی گێراینه‌وه له‌پێغه‌مبه‌رى خواوه (ﷺ) فهرموویه‌تى: ئوممه‌ته‌کان خرا نه‌ به‌رچاوم، ده‌بینم پێغه‌مبه‌ر هه‌یه که‌سى له‌گه‌لدا نیه، ئینجا خه‌لکیکی زۆرم پیشاندرا، گومانم کرد که ئوممه‌ته‌که‌ی من بن، وپیم وترا: بروانه بۆ ئاسۆیه‌کى تر (سه‌یرم کرد) ده‌بینم خه‌لکیکی زۆر، پیم وترا: ئه‌وه ئوممه‌ته‌که‌ی تۆیه، هه‌فتا هه‌زاریان له‌گه‌لتا به‌بى لیپرینه‌وه ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه، سزایان نییه). ئینجا هه‌ستا، چوو هه‌سته، ئینجا خه‌لکه‌که که‌وتنه باسکردنى ئه‌وانه‌ی که‌به‌بى لیپرسینه‌وه ده‌چنه به‌هه‌شت و سزایان نییه، هه‌ندیکیان وتى: له‌وانه‌یه هاوه‌لانى پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) بن، هه‌ندیکى‌تریان وتیان: له‌وانه‌یه ئه‌وانه‌بن له‌سه‌رده‌مى ئیسلامدا له‌داک بوون و شه‌ریکیان بۆ خوا دانه‌ناوه، ئینجا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ها ته‌ ده‌روه بۆناویان و فهرمووی: ((ئه‌وه باسى چى ده‌که‌ن)). ئاگاداریان کرد، فهرمووی: ((ئه‌وانه‌ن که‌نوشته ناکه‌ن، داواى نوشته‌کردن ناکه‌ن، ره‌شبینى ناکه‌ن، پشت به‌ په‌روه‌دگاریان ده‌به‌ستن)) (عه‌کاشه) کوپى (محصل) هه‌ستا و تى: له‌خوا داوا بکه بمخاته ناو ئه‌وانه، پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی: ((تۆ له‌وانى)) ئینجا پیاویکی‌تر هه‌ستا و تى: داوا بکه خوا بمخاته ناو ئه‌وانه‌وه، فهرمووی: (عه‌کاشه پێشت که‌وت)).

(٦٥) من خوازیارم که‌نیوه‌ی خه‌لکی به‌هه‌شت بن

١٠٠- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فِي قَبَةِ نَحْوٍ مِنْ أَرْبَعِينَ رَجُلًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَتَرْضَوْنَ أَنْ تَكُونُوا رُبْعَ أَهْلِ الْجَنَّةِ)). قَالَ: قُلْنَا: نَعَمْ، قَالَ: ((أَتَرْضَوْنَ أَنْ تَكُونُوا ثُلُثَ أَهْلِ الْجَنَّةِ)). فَقُلْنَا: نَعَمْ، فَقَالَ: ((وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ تَكُونُوا نِصْفَ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَذَلِكَ أَنَّ الْجَنَّةَ لَا يَدْخُلُهَا إِلَّا نَفْسٌ مُسْلِمَةٌ، وَمَا أَنْتُمْ فِي أَهْلِ الشَّرْكِ إِلَّا كَالشَّعْرَةِ الْبَيْضَاءِ فِي جِلْدِ الثَّوْرِ الْأَسْوَدِ، أَوْ: كَالشَّعْرَةِ السَّوْدَاءِ فِي جِلْدِ الثَّوْرِ الْأَحْمَرِ)). [بخاري/ الرقاق/ كيف الحشر / ٦١٦٣]

(عبدالله) كورى (مسعود) (ﷺ) ده‌لى: ئيمه نزيكه‌ی چل كه‌س له‌خزمه‌ت پێغه‌مبه‌رى خوادا (ﷺ) بووین له‌چادریكدا، پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی: ((ئایا رازین چواریه‌کی خه‌لکی به‌هه‌شت بن)) ده‌لى: وتمان: به‌لى، فهرمووی: ((ئایا

رازین سینه‌کی خه‌لکی به‌هه‌شت بن، وتمان: به‌لی: فهرمووی: ((سویند به‌وه‌ی گیانی موحه‌مه‌دی به‌ده‌سته من خوازیارم ئیوه نیوه‌ی خه‌لکی به‌هه‌شت بن، ئه‌وه‌شی موسلمان نه‌بی ناچیتته به‌هه‌شت، ئیوه‌ش له‌ناو خه‌لکی موشریکدا وه‌کو موویه‌کی سپی وان له‌پیستی گایه‌کی ره‌شدا، یاوه‌کو موویه‌کی ره‌ش له‌پیستی گایه‌کی سووردا)).

(۶۶) - فهرمانی خوا بو ئاده‌م له‌هه‌زار که‌س نۆسه‌دو نه‌وه‌دو نۆیان

بنیره بو ئاگر

۱۰۱- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (رضی) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((يَقُولُ اللَّهُ (ﷻ): يَا آدَمُ، فَيَقُولُ: لَبَيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ. قَالَ: يَقُولُ: أَخْرِجْ بَعَثَ النَّارَ، قَالَ: وَمَا بَعَثَ النَّارَ؟ قَالَ: مِنْ كُلِّ أَلْفٍ تَسَعُ مِائَةٌ وَتَسَعُ وَتَسَعِينَ، قَالَ: فَذَلِكَ حِينَ يَشِيبُ الصَّغِيرُ ﴿وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمَلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾ (الحج: ۲)). قَالَ فَاشْتَدَّ ذَلِكَ عَلَيْهِمْ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيْنَا ذَلِكَ الرَّجُلُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَبْشُرُوا، فَإِنَّ مِنْ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ أَلْفًا وَمِنْكُمْ رَجُلٌ. ثُمَّ قَالَ: ((وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، إِنِّي لَأَطْمَعُ أَنْ تَكُونُوا ثُلُثَ أَهْلِ الْجَنَّةِ)). فَحَمَدْنَا اللَّهَ وَكَبَّرْنَا، ثُمَّ قَالَ: ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، إِنِّي لَأَطْمَعُ أَنْ تَكُونُوا شَطْرَ أَهْلِ الْجَنَّةِ إِنْ مَثَلَكُمْ فِي الْأُمَمِ كَمَثَلِ الشَّعْرَةِ الْبَيْضَاءِ فِي جِلْدِ الثَّوْرِ الْأَسْوَدِ، أَوْ: كَالرُّقْمَةِ فِي ذِرَاعِ الْحِمَارِ)). [بخاری / الرقاق / قوله عزوجل ﴿ان زلزلة الساعة شيء عظيم﴾ ۶۱۶۵]

(ابو سعید) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرموویه‌تی: ((خوی عزوجل ده‌فهرمویت: ئه‌ی ئاده‌م، ده‌لی: گویریاه‌لم و له‌خزمه‌تتام چاکه‌یش له‌ده‌ستی تۆدایه، ده‌فهرمویت: وه‌فدی ئاگر بنیره، وتی: وه‌فدی ئاگر چه‌نده؟ فهرمووی: له‌هه‌موو هه‌زاریک نۆسه‌دو نه‌وه‌دو نو، ده‌لی: ئه‌وه‌ش له‌کاتیکا منداڵ سه‌ری سپی ده‌بیئت: ﴿ئافره‌تی سک پر سه‌که‌که‌ی فری‌ده‌دا، خه‌ک ده‌لیی سه‌رخۆشن و سه‌رخۆشیش نین، به‌لکو سزای خوا سه‌خته﴾ ده‌لی: ئه‌وه‌ زۆر ناره‌حه‌تی کردن، ئینجا وتیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ئه‌و پیاوه کامانه؟ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمووی: ((مرده‌تان لی‌بیئت، له‌یا‌جوج و ما‌جوج هه‌زارو له‌ئیه‌ یه‌ک پیاو، ئینجا فهرمووی: سویند به‌وه‌ی گیانی موحه‌مه‌دی به‌ده‌سته من به‌ته‌مام که ئیوه چواریه‌کی خه‌لکی به‌هه‌شتین)). ئیمه‌ش سوپاسی خوامان کردو ته‌کیرمان

کرد، پاشان فەرمووی: ((سویند به‌وه‌ی گیانی موحەمەدی بە‌ده‌سته به‌ته‌مام سییه‌کی خە‌لکی به‌هەشت بن)).

ئیمەش سوپاس بو‌ خوامان کردو ته‌کیرمان کرد، ئینجا فەرمووی: ((سویند به‌وه‌ی گیانی موحەمەدی بە‌ده‌سته، من به‌ته‌مام ئیوه نیوه‌ی خە‌لکی به‌هەشت بن، نمونه‌ی ئیوه له‌ناو ئوممه‌ته‌کاندا، وه‌کو موویه‌کی سپی وان له‌پیستی گایه‌کی ره‌شدا یاوه‌کو: هیلکی سپی له‌ده‌ستی گویدریژێکدا)).

(۲) به‌شی ده‌ستنویژ

(۱) - خوا نویژی بی ده‌ستنویژ و مرناگریت

۱۰۲. عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: دَخَلَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ (ع) عَلَى ابْنِ عَامِرٍ يَعُودُهُ وَهُوَ مَرِيضٌ، فَقَالَ: أَلَا تَدْعُو اللَّهَ لِي يَا ابْنَ عُمَرَ؟ قَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ص) يَقُولُ: ((لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ بِغَيْرِ طُهْرٍ، وَلَا صَدَقَةٌ مِنْ غُلُولٍ)). وَكُنْتُ عَلَى الْبَصْرَةِ.

(مصعب) کوپی (سعد) ده‌لی: (عبدالله) کوپی (عمر) (ع) سهردانی (ابن عامر) ی کرد نه‌خوش بوو، (ابن عامر) وتی: ئه‌ی (ابن عمر): ئایا له‌خوا ناپاربیته‌وه بۆم؟ (ابن عمر) وتی: له‌پیغه‌مبه‌ری خوام بیستوه (ع) فرموویه‌تی: ((خوا نویژی بی ده‌ستنویژ و مرناگریت، خیری سامانی به‌ناهق به‌ده‌ست هاتووش و مرناگریت)) تویش فه‌مانداری به‌سره‌بوویت. [واته له‌وانه‌یه سامانت به‌ناهق بۆ خۆت لادابیت. النوی ۲/۲۱۰].

(۲) ده‌ست شۆردن له‌کاتی له‌خه‌وه‌ستاندا

پیش له‌وه‌ی ده‌ست بخه‌يته ده‌فری ئاوه‌که‌وه

۱۰۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ع): أَنَّ النَّبِيَّ (ص) قَالَ: ((إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلَا يَغْمِسْ يَدَهُ فِي الْإِنَاءِ حَتَّى يَغْسِلَهَا ثَلَاثًا، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ)). (ابوهریره) (ع) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ع) فرموویه‌تی: ((ئه‌گه‌ر یه‌کیکتان له‌خه‌و هه‌ستا باده‌ستی نه‌خاته‌ناو ده‌فره‌که‌وه هه‌تا سی‌جار ده‌یشوړیت، چونکه‌نازانئ له‌کاتی خه‌ودا ده‌ستی له‌کویدابوه)).

(۳) ریگریی له‌پیسى کردن له‌سهره‌ریگا و سیبه‌ردا

۱۰۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ع): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَالَ: ((اتَّقُوا اللَّعَانِينَ)). قَالُوا: وَمَا اللَّعَانَانِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: ((الَّذِي يَتَخَلَّى فِي طَرِيقِ النَّاسِ أَوْ فِي ظِلِّهِمْ)). (ابوهریره) (ع) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ع) فرمووی: ((خۆتان بیاریزن له‌و دوو نه‌فره‌ت لی‌کراوه)) وتیان: ئه‌و دوو نه‌فره‌ت لی‌کراوه چین ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ع)? فرمووی: ((ئه‌وه‌ی له‌سهره‌ریگای خه‌لکیدا پیسی ده‌کات، یان له‌سیبه‌ره‌کانیاندا)). [که‌جیگای دانیشتنی خه‌لکه‌].

(۴) په ناگای کاتی سهرناو

۱۰۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ (رضي الله عنه) قَالَ: أُرْدَفَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) ذَاتَ يَوْمٍ خَلْفَهُ، فَأَسَرَّ إِلَيَّ حَدِيثًا لَا أُحَدِّثُ بِهِ أَحَدًا مِنَ النَّاسِ، وَكَانَ أَحَبَّ مَا اسْتَتَرَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) لِحَاجَتِهِ هَدَفَ أَوْ حَائِشُ نَحْلٍ. قَالَ ابْنُ أَسْمَاءَ فِي حَدِيثِهِ: يَغْنِي حَائِطُ نَحْلٍ.

(عبدالله) کوږی (جعفر) (رضي الله عنه) دهلی: روژکیان پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) له پاشکوی خویه وه سواری کردم، به په نهانی فرموده یه کی فرموو که بؤ که سی ناگیرمه وه، پیغه مبهر (صلى الله عليه وسلم) شتیک زور پیی خوش بوو بیت که له کاتی سهرناو دا خوی پی شار د بیت وه به زاییه ک، یان دیواری باخه خورمایه ک بووه.

(۵) که چوینه سهرناو چی ده لیت

۱۰۶- عَنْ أَنَسٍ (رضي الله عنه) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ قَالَ: ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ)). [بخاري/الوضوء / مايقول عند الخلاء/ ۱۴۲] (انس) (رضي الله عنه) دهلی: نه گهر پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) بچوایه ته سهر ناو ده یفرموو: ((اللهم اعوذ بك من الخبث والخبائث)). واته: خواجه په ناده گرمه تو له هموو جوړه پیسی و هه موو زیان به خشیک له شهیتان و جانه و هرو هه رشتیک تر که پیس و زیان به خش بیت)).

(۶) له کاتی سهرناو دا روومه که ره قبیله

۱۰۷- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ (رضي الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: ((إِذَا أَتَيْتُمُ الْغَائِطَ فَلَا تَسْتَقْبِلُوا الْقِبْلَةَ وَلَا تَسْتَنْبِرُوهَا، بَبُولَ وَلَا غَائِطَ، وَلَكِنْ شَرِّقُوا أَوْ غَرِّبُوا)). قَالَ أَبُو أَيُّوبَ: فَقَدِمْنَا الشَّامَ فَوَجَدْنَا مَرَا حِيضَ قَدْ بُنِيَتْ قِبَلَ الْقِبْلَةِ، فَتَحَرَّفَ عَنْهَا، وَتَسْتَغْفِرُ اللَّهُ. [بخاري/الوضوء / الا تستقبل القبلة بغائط/ ۱۴۴]

(ابو ایوب) (رضي الله عنه) دهلی: پیغه مبهر (صلى الله عليه وسلم) فرموو یه تی: ((نه گهر چوونه سهر ناو بؤ میزوو پیسی روو نه که نه قبیله و پشیتیشی تی مه که، به لکو روبکه نه خوره لات یان خورناو)).

(ابو ایوب) دهلی: چووین بؤ شام ده بینین ناو ده سته کان رووه و قبیله دروستکراون نیمه روومان و هره گیراو داوای لیخو شبوونمان له خواده کرد.

(۷) له ناو خانوودا موله ت دراوه

۱۰۸- عَنْ وَاسِعِ بْنِ حَبَّانَ قَالَ: كُنْتُ أَصَلِّي فِي الْمَسْجِدِ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ مُسْنِدٌ ظَهْرُهُ إِلَى الْقِبْلَةِ، فَلَمَّا قَضَيْتُ صَلَاتِي انْصَرَفْتُ إِلَيْهِ مِنْ شَقِي، فَقَالَ عَبْدُ

اللَّهُ: يَقُولُ أَنَسٌ: إِذَا قَعَدْتَ لِلْحَاجَةِ فَلَا تَقْعُدْ مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ وَلَا بَيْنَ الْمَقْدِسِ، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: وَلَقَدْ رَقِيتُ عَلَى ظَهْرِ بَيْتٍ، فَرَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَاعِدًا عَلَى لِبْنَتَيْنِ، مُسْتَقْبِلًا بَيْنَ الْمَقْدِسِ، لِحَاجَتِهِ. [بخاری/ الوضوء/ من تبرز علی لبنتین/ ۱۴۵] (واسع) کوپی (حبان) ده‌لی: له‌مزگه‌وت نوئیزم کرد، (عبدالله) کوپی (عمر) پشتی کردبووه قبیله، کاتی له‌نوئیزه‌که بوومه‌وه چوومه ئه‌وبهر بۆلای (عبدالله) وتی: خه‌لکی ده‌لین: ئه‌گهر چوویته سه‌رئاو روونه‌که‌یتته نه‌قیبله‌وه نه‌قودس. (عبدالله) وتی: جاریکیان چوومه سه‌ربانی مالیك پیغه‌مبه‌ری خوام (ﷺ) دی له‌سه‌ر دوو‌خشت دانیشتبوو رووی له‌قودس بوو، (واته پشتی له‌قیبله بوو) ده‌ستی به‌ئاو ده‌گه‌یاند.

(۸) ریگری له‌میزکردنه ئاویك که پاشان خۆتی پی‌بشوریت

۱۰۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی) عَنْ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((لَا يَبُولَنَّ أَحَدُكُمْ فِي الْمَاءِ الدَّائِمِ ثُمَّ يَغْتَسِلُ مِنْهُ)). [بخاری/ الوضوء/ البول فی الماء الدائم / ۲۳۶] (ابوهریره) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (باکه‌ستان میز نه‌کاته ئاوی وه‌ستاوو دواپی خۆیشی تیدا بشوات). له‌ریوایه‌تیکی‌تردا: ((میز مه‌که‌ره ئاوی هه‌میشه‌یییه‌وه (پاوه‌ستاوه‌وه). که‌له‌به‌ری نا‌پوات، دواپی خۆیشی تیدا بشوریت)).

(۹) خۆپاراستن له‌میز

۱۱۰- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی) قَالَ: مَرَّ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَلَى قَبْرَيْنِ، فَقَالَ: ((أَمَّا إِنَّهُمَا لَيُعَذَّبَانِ، وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ، أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ يَمْشِي بِالْأُمِّمَةِ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ لَا يَسْتَتِرُ مِنْ بَوْلِهِ)). قَالَ: فِدَعَا بِعَسِيبِ رَطْبٍ، فَشَقَّهُ بِأَثْنَيْنِ، ثُمَّ غَرَسَ عَلَى هَذَا وَاحِدًا وَعَلَى هَذَا وَاحِدًا، ثُمَّ قَالَ: ((لَعَلَّهُ أَنْ يُخَفَّفَ عَنْهُمَا مَا لَمْ يَنْبَسَا)). [بخاری/ الوضوء/ من الكبائر ان یستر من بوله / ۲۱۳]

(ابن عباس) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌لای دوو گۆږدا تپیه‌ری فه‌رمووی: ((ئهم دووانه سزاده‌درین، به‌لام له‌سه‌رشتی گه‌وره سزانا‌درین ﴿چونکه ده‌یانتوانی خۆیانی ئی بیاریزن﴾، یه‌کیکیان قسه‌ی ده‌هیناو ده‌برد، ئه‌وی تریان خۆی نه‌ده‌پاراست له‌میزه‌که‌ی)).

دهلی: داوای لقیك دارخورمای ته‌ری کرد ، کردی به‌دو و که‌رت‌ه‌وه، له‌سهر ههر گۆرئیکیان که‌رتیککی چه‌قاند، ئینجا فه‌رمووی: ((به‌لکو سزا)) له‌سه‌ریان سووک بکریت هه‌تا وشک ده‌بن)).

(۱۰) ریگری له‌خوپاک‌کردنه‌وه به‌دهستی راست

۱۱۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ عَنْ أَبِيهِ (رضی) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا يُمَسِّكَنَّ أَحَدُكُمْ ذَكَرَهُ بِيَمِينِهِ وَهُوَ يُبُولُ، وَلَا يَتَمَسَّحُ مِنَ الْخَلَاءِ بِيَمِينِهِ، وَلَا يَتَنَفَّسُ فِي الْإِنَاءِ)). [بخاري الوضوء/ النهي عن الاستنجاء باليمين/ ۱۰۲]

(عبدالله) کو‌ری (ابو قتاده) له‌با وکیه‌وه بۆمان ده‌گپ‌رت‌ه‌وه ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((با که‌ستان زه‌که‌ری به‌دهستی راستی نه‌گریت له‌کاتی میزکردنیدا، له‌سهر ئاویش به‌دهستی راست خۆی پاک نه‌کاته‌وه، فوو نه‌کات له‌ده‌فری [خواردن و خواردنه‌وه])).

(۱۱) خوپاک‌کردنه‌وه به‌ئاو

۱۱۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضی): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) دَخَلَ حَائِطًا وَتَبِعَهُ غُلَامٌ مَعَهُ مِضَاءٌ، هُوَ أَصْغَرُنَا، فَوَضَعَهَا عِنْدَ سِدْرَةٍ، فَقَضَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حَاجَتَهُ فَخَرَجَ عَلَيْنَا وَقَدْ اسْتَنْجَى بِالْمَاءِ. [بخاري / الوضوء / الاستنجاء بالماء / ۱۴۹]

(انس) کو‌ری (مالک) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) چووه په‌نا دیواریکه‌وه می‌رد مندالیک که به‌جو و کترینمان بوو شوینی که‌وت مه‌سینه‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه بوو، له‌ته‌نیش‌ت دره‌ختیککی سدرا داینا، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) لی‌بوویه‌وه هاته دهره‌وه هات بۆ ناومان به‌ئاو که‌ه خۆی پاک کردبووه‌وه.

(۱۲) خوپاک‌کردنه‌وه به‌به‌رد به‌تاک ده‌بی

۱۱۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی) - يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ (ﷺ) - قَالَ: ((إِذَا اسْتَجْمَرَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْتَجْمِرْ وَثَرًا، وَإِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ فَلْيَجْعَلْ فِي أَنْفِهِ مَاءً ثُمَّ لِيَنْثَنِ)). [بخاري / الوضوء / الاستنجاء في الوضوء / ۱۵۹]

(ابوهریس) ده‌لی: ده‌یگه‌یه‌نی به‌پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌لی: ((ئه‌گه‌ر که‌سیکتان به‌به‌رد خۆی پاک کرده‌وه، با تاک بی‌ت، ئه‌گه‌ر که‌سیکیشتان ده‌ستنیژ گرت با ئاو بکاته‌وه لوتیه‌وه ئینجا فنی بکاته‌وه دهره‌وه)).

(۱۳) خوپاککردنه وه به بهردو قه دهغه کردنی به ته رس و ئیسقان

۱۱۴- عَنْ سَلْمَانَ (رضی الله عنه) قَالَ: قِيلَ لَهُ: قَدْ عَلِمَكُمْ نَبِيَكُمْ (ﷺ) كُلَّ شَيْءٍ حَتَّى الْخِرَاءَةِ؟ قَالَ: فَقَالَ: أَجَلٌ، لَقَدْ نَهَاَنَا أَنْ نَسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةَ لِعَائِطٍ أَوْ بَوْلٍ، أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِالْيَمِينِ، أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِأَقْلٍ مِنْ ثَلَاثَةِ أَحْجَارٍ، أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِرَجِيعٍ أَوْ بِعَظْمٍ.

(سلمان) (ﷺ) دهلی: پی و ترا: پیغه مبه ره که تان له باره ی چوونه سه رئاوه وه هه موو شتیکی فی رکردوون ته نانه ت چوونیتی دانیشتنی سه رئاویش؟ دهلی: وتی: به لی. لی قه دهغه کردوین که رووبکه ینه قیبله له دانیشتنی سه رئاوودا، یان به دهستی راست خوپاککردنه وه، هه روه ها به که متر له سی به رد خوپاککردنه وه، وه یا خوپاک کردنه وه به ته رس و ئیسقان.

(۱۴) سودوهرگرتن له پیستی مرداره وه بوو

۱۱۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه) قَالَ: تُصَدَّقُ عَلَى مَوْلَاةٍ لِمَيْمُونَةَ بِشَاةٍ فَمَاتَتْ، فَمَرَّ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ: ((هَلَّا أَخَذْتُمْ إِهَابَهَا فَدَبَعْتُمُوهُ فَأَنْتَفَعْتُمْ بِهِ)). فَقَالُوا: إِنَّهَا مَيْتَةٌ. فَقَالَ: ((إِنَّمَا حَرَمَ أَكْلُهَا)).

(ابن عباس) (ﷺ) دهلی: گیسکیکیان به خیر هینابوو بو خزمه تگوزاریکی خاتوو مهیمونه، به لام مردار بوویه وه، پیغه مبه ر (ﷺ) به لایدا تیپه ری فره مووی: ((با پیسته که یان هه لبرگرتایه و خوشه تان بکردایه و سوودتان لیوه ریگرتایه)) وتیان: نه وه مردار بوته وه، فره مووی: ((نه وه خواردنه که ی حه رام کراوه)).

(۱۵) نه گهر پیسته خوشکرا پاک ده بیته وه

۱۱۶- عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ: أَنَّ أَبَا الْخَيْرِ حَدَّثَهُ قَالَ: رَأَيْتُ عَلَى ابْنِ وَعَلَةَ السَّبْئِي قُرُوءًا، فَمَسِسْتُهُ، فَقَالَ: مَا لَكَ تَمَسُّهُ؟ قَدْ سَأَلْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ قُلْتُ: إِنَّا نَكُونُ بِالْمَغْرِبِ، وَمَعَنَا الْبَرَبِرُ وَالْمَجُوسُ، نُؤْتَى بِالْكَبْشِ قَدْ دَبَحُوهُ، وَنَحْنُ لَا نَأْكُلُ ذَبَائِحَهُمْ، وَيَأْتُونَا بِالسَّقَاءِ يَجْعَلُونَ فِيهِ الْوَدَكَ؟ فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: قَدْ سَأَلْنَا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ: ((دَبَاغُهُ طَهُورُهُ)).

(یزید) کوپی ابو حبیب) دهلی: (ابو خیر) بو ی گپرایه وه وتی: (علی) کوپی (وعلة السبئی) م دی فره ویه کی له بهردابوو، منیش دهستم لیدا، وتی: بوچی دهستی لیده دهی؟ له (عبدالله) کوپی (عباس) م پرسى وتم: ئیمه له خورئاواین بهر بهری و ناگر په رستمان له گه لدایه، بهرانی سه ربړاومان بو ده هیئن، ئیمه ش

سهربراوی ئهوان ناخوین، هیزه مان بو دهینن، چهوریان تیکردوه؟ (ابن عباس) وتی: ئیمه ئه مان له پیغه مبهری (ﷺ) پرسییوه: فهرموویه تی: ((خوشه کردنی پاکبوونه وهیه تی)).

(۱۶) ئه گهر سه گیک ده می خسته ده فیری یه کیتانه وه با

حهوت جار بیشوړیت

۱۱۷- عن عبد الله بن المغفل (رضي الله عنه) قال: أمر رسول الله (ﷺ) بِقَتْلِ الْكَلْبِ، ثُمَّ قَالَ: ((مَا بِالْهَمِّ وَبِالْكَلْبِ)). ثُمَّ رَخَّصَ فِي كَلْبِ الصَّيْدِ وَكَلْبِ الْغَنَمِ، وَقَالَ: ((إِذَا وَلَعَ الْكَلْبُ فِي الْإِنَاءِ فَاغْسِلُوهُ سَنَعَ مَرَاتٍ، وَعَفَرُوهُ الثَّامِنَةَ فِي الثَّرَابِ)). وَفِي رِوَايَةٍ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ: وَرَخَّصَ فِي كَلْبِ الْغَنَمِ وَالصَّيْدِ وَالزَّرْعِ. (عبدالله) کوری (المغفل) ده لی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمانی کردوه به کوشتنی سه گ ئینجا فهرموویه تی: ((هه قیان چیه به سه سه گه وه)) پاشان موله تی داوه به سه گی راو، سه گی شوان، ههروها فهرموویه تی: ((ئه گهر سه گیک ده می خسته ده فیری که وه حهوت جار بیشوړن، هه شتم جار بیتلینن له خو له وه، له ریوایه تی (یحیی) کوری (سعیدا) موله تی داوه به سه گی شوان و راو سه رکشتو کال.

(۱۷) گه وری دهستنویژ

۱۱۸- عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُنِ -أَوْ- تَمْلَأُ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ. كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو، فَبَايَعُ نَفْسَهُ: فَمُعْتِقُهَا أَوْ مُوْبِقُهَا)). (ابو مالک الاشعری) (ﷺ) ده لی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمووی: ((پاکخواوینی به شیکی ئیمان، (الحمد لله) تهرازو پرده کات، (سبحان الله) والحمد لله) نیوانی ئاسمانه کان و زهوی پرده کات، نویژ نووره خیرکردن راستی ئیمان و گوێرایه لی بو خوا سه لماندنه، ئارامگرتن رووناکی به قورئانیش به لگه یه بو تی یان له سه رت، خه لکی هه موویان به یانیان زوو ده روژن خو یان ده فروشن، به وهش یان خو ی رزگار ده کات، یان خو ی تیا ده بات)). [واته: یان خو ی به خوا ده فروشی و فهرمانه کانی جی به جی ده کات و خو ی رزگار ده کات، یان خو ی به شهیتان ده فروشی و فهرمانه کانی جی به جی ده کات و خو ی تیا ده بات].

(۱۸) رویشتنی گونا له گهل ناوی دهستنویرژدا

۱۱۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((إِذَا تَوَضَّأَ الْعَبْدُ الْمُسْلِمُ -أَوْ: الْمُؤْمِنُ- فَغَسَلَ وَجْهَهُ، خَرَجَ مِنْ وَجْهِهِ كُلُّ خَطِيئَةٍ نَظَرَ إِلَيْهَا بِعَيْنَيْهِ مَعَ الْمَاءِ، أَوْ: مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ. فَإِذَا غَسَلَ يَدَيْهِ خَرَجَ مِنْ يَدَيْهِ كُلُّ خَطِيئَةٍ ﴿كَانَ﴾ بَطَشَتْهَا يَدَاهُ مَعَ الْمَاءِ، أَوْ: مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ. فَإِذَا غَسَلَ رِجْلَيْهِ خَرَجَتْ كُلُّ خَطِيئَةٍ مَشَتْهَا رِجْلَاهُ مَعَ الْمَاءِ، أَوْ: مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ. حَتَّى يَخْرُجَ نَقِيًّا مِنَ الدُّنُوبِ)).

(ابوهریره) (رضی اللہ عنہ) دهلی: پیغمبره خوا (رضی اللہ عنہ) فہرموی: ((ئەگەر بەندە ی موسلمان - یا ئیماندار - دەستنویرژی گرت ، دەموچاوی شۆرد، ھەر گوناھێک بەچا و کردوویەتی لەگەڵ ئاوەکەدا، دەپوات، یا لەگەڵ دواتنۆکی ئاوەکەدا، ئەگەر دەستەکانی شۆرد ھەموو ئەو گوناھانەی بە دەستی کردوویەتی لەگەڵ ئاوەکەدا دەپوات، یا لەگەڵ دواتنۆکی ئاوەکەدا ئەگەر قاچەکانی شۆرد ئەو گوناھانەی بەوقاچانەی بۆی چوو لەگەڵ ئاوەکەدا دەپوات یا لەگەڵ دواتنۆکی ئاوەکەدا، ھەتا پاک دەبێتەو لە گوناھ)).

(۱۹) لەبارە ی سیواک لەکاتی دەستنویرژدا

۱۲۰- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی اللہ عنہ): أَنَّهُ بَاتَ عِنْدَ النَّبِيِّ (ﷺ) ذَاتَ لَيْلَةٍ، فَقَامَ نَبِيُّ اللَّهِ (ﷺ) مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ، فَخَرَجَ فَنَظَرَ فِي السَّمَاءِ، ثُمَّ تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ فِي آلِ عِمْرَانَ: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ حَتَّى بَلَغَ: ﴿فَقْنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ ثُمَّ رَجَعَ إِلَى الْبَيْتِ، فَتَسَوَّكَ وَتَوَضَّأَ، ثُمَّ قَامَ فَصَلَّى، ثُمَّ اضْطَجَعَ، ثُمَّ قَامَ فَخَرَجَ، فَنَظَرَ إِلَى السَّمَاءِ فَتَلَا هَذِهِ الْآيَةَ، ثُمَّ رَجَعَ فَتَسَوَّكَ فَتَوَضَّأَ، ثُمَّ قَامَ فَصَلَّى.

(ابن عباس) (رضی اللہ عنہ) دهلی: شەویکیان لەخزمەت پیغمبره خوادا (رضی اللہ عنہ) مامەو لەکووتایی شەو کەدا پیغمبر (رضی اللہ عنہ) ھەستا چوو دەروە، سەیریکی ئاسمانی کرد ئینجا ئەم ئایەتە ی لەسوورەتی ال عمران خویندەو: ﴿ان فی خلق السموات والارض واختلاف الليل والنهار﴾ ھەتا گەیشتە ﴿فَقْنَا عَذَاب النار﴾ ئینجا گەرایەو بو ژوو روو سیواکی کرد دەستنویرژی گرت، ئینجا ھەستاو دەستی کرد بەنویرژکردن، پاشان راکشایەو، ئینجا ھەستاو چوو دەروە، دووبارە سەیری ئاسمانی کرد ھەمان ئایەتی خویندەو، ئینجا

گه رایه وه سیواکی کردوو دهستنوئیزی گرت و هه ستاو دهستی کرده وه به نوئیزکردن.

۱۲۱. عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها): أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) كَانَ إِذَا دَخَلَ بَيْتَهُ بَدَأَ بِالسَّوَاكِ.

(عائشة) ده لی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) هه رکاتی بهاتی ته ماله وه له پیشدا سیواکی ده کرد.

(۲۰) دهستی یکردن و دهستنوئیزو شتی تر به لای راست

۱۲۲. عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها): قَالَتْ: إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) لَيَحِبُّ التَّيْمَنَ فِي طَهْوَرِهِ

إِذَا تَطَهَّرَ، وَفِي تَرْجُلِهِ إِذَا تَرَجَّلَ، وَفِي انْتِعَالِهِ إِذَا انْتَعَلَ. [بخاری/الوضوء/ ۱۶۶]

(عائشة) ده لی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) حهزی به وه ده کرد به لای راست دهست پیبکات له دهستنوئیز گرتنا کاتی دهستنوئیزی دهگرت، له سه ره داهینان کاتی سه ری داده هینا، له نه عل له پیکردنا، کاتی نه علی له پی ده کرد.

(۲۱) شیوهی دهستنوئیزی پیغه مبهر (صلى الله عليه وسلم)

۱۲۳. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ ابْنِ عَاصِمٍ الْأَنْصَارِيِّ (رضی الله عنه) - وَكَانَتْ لَهُ صُحْبَةٌ -

قَالَ: قِيلَ لَهُ: تَوَضَّأْنَا لَنَا وَضُوءَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم). فَقَدَا بِإِنَاءٍ فَأَكْفَأَ مِنْهَا عَلَى يَدَيْهِ فَعَسَلَهُمَا ثَلَاثًا، ثُمَّ ادْخَلَ يَدَهُ فَاسْتَخْرَجَهَا، فَمَضَمَضَ وَاسْتَنْشَقَ مِنْ كَفِّ وَاحِدَةٍ، فَفَعَلَ ذَلِكَ ثَلَاثًا، ثُمَّ ادْخَلَ يَدَهُ فَاسْتَخْرَجَهَا، فَعَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا، ثُمَّ ادْخَلَ يَدَهُ فَاسْتَخْرَجَهَا، فَعَسَلَ يَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ مَرَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ، ثُمَّ ادْخَلَ يَدَهُ فَاسْتَخْرَجَهَا، فَمَسَحَ بِرَأْسِهِ فَأَقْبَلَ بِيَدَيْهِ وَأَذْبَرَ، ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ إِلَى الْكَعْبَيْنِ، ثُمَّ قَالَ: هَكَذَا كَانَ وَضُوءُ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم). [بخاری/الوضوء/ ۱۸۳]

(عبدالله) کوری (زید) کوری (عاصم الانصاری) (صلى الله عليه وسلم) که یه کیك بووه له هاوه لآن ده لی: پیی وترا: دهستنوئیزیکمان بو بگره وه کو دهستنوئیزی پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) ئه ویش داوای کاسه یه کی (پر له ناوی) کرد، لاری کرده وه به سه ره دهستیداو سی جار دهسته کانی شوورد، ئینجا دهستیکی کرد به ئاوه که داو ده ری هینا و سی جار ئاوی له ده مولوتی وهر دا پاشان دهستی کرد به ئاوه که داو ده ری هینا و سی جار ده موچاوی شوورد، ئینجا دهستی کرد به ئاوه که داو ده ری هینا و دو جار دهسته کانی تا ئه نیشکی شوورد پاشان دهستی کرد به ئاوه که داو دهستی ته ری هینا به سه ریا، هه ردوو دهستی له پیشه وه دانا و ده بر د بو دواوه و

دهیهینایه وه بۆ پیشه وه، ئینجا ههردوو قاچی شۆرد ههتا قوله پینی، پاشان وتی: ئابهم شیوهیه بوو دهستنویژی پیغه مبهری خوا (ﷺ).

(۲۲) لووت پاککردنه وه

۱۲۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْتَنْشِقْ بِمُخْرِجِهِ مِنَ الْمَاءِ، ثُمَّ لِيَنْتَثِرْ)). [بخاري/ الوضوء/ الاستنثار/ ۱۵۹]

(ابوهریره) (رضي الله عنه) دهلی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمووی: ((ئه گهر یه کیکتان دهستنویژی گرت با ناو له کونه لوته کانی و مردات، ئینجا فن بکات)).

- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: ((إِذَا اسْتَنْشَقَ أَحَدُكُمْ مِنْ مَنَامِهِ فَلْيَسْتَنْثِرْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَبِيتُ عَلَى خِيَاشِيمِهِ)). [اقتران/ بخاري ۱۶۸۸/۳۰]

(ابوهریره) (رضي الله عنه) دهلی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمووی: ((ئه گهر یه کیکتان له خه وه سستا باسی جار فن بکات، چونکه شهیتان به شهودا له کونه لوتیدا ده خه ویت)).

(۲۳) ناوچاو جوان و دهست و پی سپی به هوێ دهستنویژم وه

۱۲۵- عَنْ نُعَيْمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمُجْمِرِ قَالَ: رَأَيْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَتَوَضَّأُ، فَعَسَلَ وَجْهَهُ، فَأَسْنَعَ الْوُضُوءَ، ثُمَّ غَسَلَ يَدَهُ الْيُمْنَى حَتَّى أَشْرَعَ فِي الْعَضُدِ، ثُمَّ غَسَلَ يَدَهُ الْيُسْرَى حَتَّى أَشْرَعَ فِي الْعَضُدِ، ثُمَّ مَسَحَ رَأْسَهُ، ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَهُ الْيُمْنَى حَتَّى أَشْرَعَ فِي السَّاقِ، ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَهُ الْيُسْرَى حَتَّى أَشْرَعَ فِي السَّاقِ، ثُمَّ قَالَ ﴿لِي﴾: هَكَذَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَتَوَضَّأُ. وَقَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَنْتُمْ الْعُرُ الْمُحْجَلُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، مِنْ إِسْبَاغِ الْوُضُوءِ، فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ فَلْيُطِلْ غُرَّتَهُ وَتَخَجَّيْلَهُ)). [بخاري/ الوضوء/ ۱۲۶].

(نعیم) کوپی (عبدالله الجمر) دهلی: (ابوهریره) م دی دهستنویژی دهگرت ده موچاوی شۆرد به باشی شۆردی، ئینجا دهستی راستی شۆرد ههتا گه یشته قوڵی، ئینجا دهستی چهپی شۆرد ههتا گه یشته قوڵی، ئینجا دهستی تهپی هینا به سه ریدا، ئینجا قاچی راستی شۆرد، ههتا لولا قیشی گرتوه، پاشان قاچی چهپی شۆرد ههتا لولا قیشی گرتوه وتی [به من] ئابهم شیوهیه پیغه مبهری خوا (ﷺ) دیوو دهستنویژی گرتوه، ئینجا وتی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموویه تی: ((ئیه وه له روژی قیامه تدا ناوچاو جوان و دهست و پی

سپین به‌هوی ده‌ستنوئیز گرتنه‌وه، هه‌رکه‌سیک له‌ئیه‌وه ده‌توانی بازیا‌تر ناو‌چاوی جوان بکات و ده‌ستوپیی سپی بکات)).

۱۲۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) أَتَى الْمَقْبِرَةَ فَقَالَ: ((السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ، وَدِدْتُ أَنَّا قَدْ رَأَيْنَا إِخْوَانَنَا)). قَالُوا: أَوْلَسْنَا إِخْوَانَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: ((بَلْ أَنْتُمْ أَصْحَابِي، وَإِخْوَانُنَا الَّذِينَ لَمْ يَأْتُوا بَعْدُ)). فَقَالُوا: كَيْفَ تَعْرِفُ مَنْ لَمْ يَأْتِ بَعْدُ مِنْ أُمَّتِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ: ((أَرَأَيْتَ لَوْ أَنَّ رَجُلًا لَهُ خَيْلٌ غَرَّ مُحَجَّلَةٌ بَيْنَ ظَهْرِي خَيْلِ دُهُمُ بِهِمْ، أَلَا يَعْرِفُ خَيْلَهُ)). قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: ((فَأِنَّهُمْ يَأْتُونَ غَرًّا مُحَجَّلِينَ مِنَ الْوُضُوءِ، وَأَنَا فَرَطُهُمْ عَلَى الْحَوْضِ، أَلَا لَيَذَادَنَّ رَجَالٌ عَنْ حَوْضِي كَمَا يُذَادُ الْبَعِيرُ الضَّالُّ، أَنَادِيهِمْ: أَلَا هَلُمَّ، فَيُقَالُ: إِنَّهُمْ قَدْ بَدَلُوا بَعْدَكَ، فَأَقُولُ سُحْقًا سُحْقًا)).

(ابوهریره) (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) وتی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) هاته‌ سهر‌ گو‌رستان و فه‌رمووی: ((سل‌اوتان لی‌بی‌ت ئه‌ی م‌الی قه‌ومی ئی‌ماندار، ئی‌مه‌ش ئه‌گه‌ر خوا‌بی‌ه‌و‌یت شو‌ین‌تان ده‌که‌و‌ین پ‌یتان ده‌گه‌ین، حه‌زم ده‌کرد برا‌کان‌مان بد‌یایه‌)) وتیان: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) ئه‌ی ئی‌مه‌ برا‌ی تو‌نین؟ فه‌رمووی: ((به‌ل‌کو ئی‌وه‌ ها‌وه‌ل‌من، برا‌کان‌مان ئه‌وانه‌ن که‌ه‌یش‌تا نه‌ها‌توون)) وتیان: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) چ‌و‌ن که‌سان‌یک ده‌ناس‌یت‌ه‌وه‌ له‌ئومه‌تت که‌ه‌یش‌تا نه‌ها‌توون؟ فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر پ‌یا‌وی‌ک ئه‌س‌پ‌ی‌کی کو‌یتی [ناو‌ چا‌وو ده‌ست و پ‌ی سپی] ه‌ه‌بی‌ت له‌ناو کو‌مه‌ل‌یک ئه‌س‌پی ره‌شی تو‌خ‌دا بی‌ت، ئایا ئه‌س‌په‌که‌ی خو‌ی نا‌ناس‌یت‌ه‌وه‌؟ وتیان: به‌لی ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ)، فه‌رمووی: ((ده‌ ئه‌وان‌یش رو‌ژی ق‌یامه‌ت به‌ناو‌چا‌وی جوان و ده‌ستوپیی سپ‌یه‌وه‌، به‌ه‌وی ده‌ستنوئیز‌ه‌وه‌، د‌ین و، من‌یش پ‌یش‌یان ده‌که‌وم بو‌ سهر‌ حه‌وزه‌که‌، ئا‌گا‌دار‌ین پ‌یا‌وان‌یک دو‌ورده‌خر‌یت‌ه‌وه‌ له‌ح‌ه‌وزه‌که‌ی من وه‌کو چ‌و‌ن وش‌تری تار دو‌ور ده‌خر‌یت‌ه‌وه‌، من‌یش بان‌گیان ده‌گه‌م: ئا‌گا‌دار‌ین وهرن، به‌لام ده‌وتر‌یت: ئه‌وانه‌ له‌د‌وای تو‌ گو‌پ‌اون، من‌یش ده‌ل‌یم: ده‌ ه‌هر نو‌ور‌ین ده‌ه‌هر دو‌ور‌ین)).

(۲۴) ئه‌وه‌ی به‌باشی ده‌ستنوئیز ده‌گر‌یت

۱۲۷- عَنْ حُمْرَانَ، مَوْلَى عُثْمَانَ (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ): أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) دَعَا بِوُضُوءٍ فَنَوَضَّأَ: فَغَسَلَ كَفَّيْهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ مَضْمَضَ وَاسْتَنْثَرُ، ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثَ

مَرَاتٍ، ثُمَّ غَسَلَ يَدَهُ الْيُمْنَى إِلَى الْمِرْفَقِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ غَسَلَ يَدَهُ الْيُسْرَى مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ مَسَحَ رَأْسَهُ، ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَهُ الْيُمْنَى إِلَى الْكَعْبَيْنِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ غَسَلَ الْيُسْرَى مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) تَوَضَّأَ نَحْوَ وَضُوءِي هَذَا، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَنْ تَوَضَّأَ نَحْوَ وَضُوءِي هَذَا، ثُمَّ قَامَ فَرَكَعَ رَكَعَيْنِ، لَمْ يُحَدِّثْ فِيهِمَا نَفْسَهُ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ)). [بخاري/ الوضوء/ ۱۵۸]

قَالَ ابْنُ شَهَابٍ: وَكَانَ عُلَمَاؤُنَا يَقُولُونَ: هَذَا الْوُضُوءُ أَسْبَغُ مَا يَتَوَضَّأُ بِهِ أَحَدٌ لِلصَّلَاةِ.

(حمران) کارگوزاری (عثمان) کوپی (عفان) (ﷺ) دهلی: (عثمان) کوپی (عفان) (ﷺ) داوای ناوی دهستنیژ کردو، دهستنیژ گرت: دهستهکانی سیجار شوردا ناوی له دهمولوتی وهرداو، سىجار دهموچاوی شوردا، ئینجا دهستی راستی هتا ئه نیشکی سىجار شوردا، دهستی چه پیشی بهوشیویه، پاشان مهسحی سهری کرد، پاشان قاچی راستی تا قوله پئی سىجار شوردا، قاچی چه پیشی بهه مان شیوه، ئینجا وتی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) دیوو وکو ئه دهستنیژیه من دهستنیژ گرتوو، پاشان فهرموویه تی: ((هرکهس دهستنیژ وکو ئه دهستنیژیه من بگرت، ئینجا ههستی و دوپکات نویژ بکات، دالغه لینه دا له نویژ هکه دا (خوا)، لهه موو گونا هه رابوردوو دهکانی ده بوردی)).

(ابن شهاب) دهلی: زانایانمان دهلین: ئه دهستنیژ تهواترین دهستنیژه که سیک بگرت بۆ نویژ کردن.

۱۲۸- عَنْ حُمْرَانَ: أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَانَ (ﷺ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَنْ أَتَمَّ الْوُضُوءَ كَمَا أَمَرَهُ اللَّهُ (تَعَالَى)، فَالصَّلَوَاتُ الْمَكْتُوبَاتُ كَفَّارَاتٌ لِمَا بَيْنَهُنَّ)).

(حمران) دهلی: (عثمان) (ﷺ) وتی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموویه تی: ((هرکهس به تهواوی دهستنیژ هکه بگرت، وکو خوای گه وره فهرمانی پیکردوو، ئهوا نویژه فهرمهکان دهینه هوی سپینه وهی گونا ههکانی نیوانیان)).

۱۲۹- عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَانَ (ﷺ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((مَنْ تَوَضَّأَ لِلصَّلَاةِ فَأَسْبَغَ الْوُضُوءَ، ثُمَّ مَشَى إِلَى الصَّلَاةِ الْمَكْتُوبَةِ فَصَلَّاهَا مَعَ النَّاسِ - أَوْ: مَعَ الْجَمَاعَةِ، أَوْ: فِي الْمَسْجِدِ - غُفِرَ لَهُ ذُنُوبُهُ)).

(عثمان) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) فرموویه‌تی: (هر که س ده‌ستنویژ بگریخت بۆ نویژ به‌باشی بیگریخت، ئینجا بپوات به‌ره و نویژی فره‌ز له‌گه‌ل خه‌لکیدا نویژه‌که‌ی بکات - یا له‌گه‌ل جه‌ماعه‌ت، یا له‌مزگه‌وت - خوا له‌گونا‌هه‌کانی خوش‌ده‌بیئت)).

(۲۵) ده‌ستنویژی ته‌واو گرتن له‌گه‌ل ناره‌حه‌تیش

۱۳۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى مَا يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ)). قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: إِسْبَاغُ الْوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ، وَكَثْرَةُ الْخَطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ، وَانْتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ فَذَلِكُمُ الرِّبَاطُ)).

(ابوهریره) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) فرموویه‌تی: ((ئایا شتیکتان پیشان نه‌ده‌م که خوا به‌وشته گونا‌هه‌کانتان بسپریته‌وه و پله‌تان به‌ریزیکاته‌وه)) و تیان: به‌لی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه)، فرمووی: ((به‌ته‌واوی ده‌ستنویژ گرتن باله‌کاتی ناره‌حه‌تیشا بیئت [واته له‌کاتی سه‌رما و نه‌خوشی و شتی‌تر]، ئینجا هه‌نگاوانانی زۆر بۆ مزگه‌وت پاشان چاوه‌ریکردنی نویژ له‌دواوی نویژ. ئا ئه‌وه‌یه له‌سه‌نگه‌ردا‌بوون و پابه‌ند بوون به‌ فرمانه‌کانی خوا‌ی گه‌وره‌وه)).

(۲۶) جوانی ده‌گاته ئه‌و شوینه‌ی ئاوی ده‌ستنویژ ده‌یگاتی

۱۳۱. عَنْ أَبِي حَازِمٍ قَالَ: كُنْتُ خَلْفَ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) وَهُوَ يَتَوَضَّأُ لِلصَّلَاةِ، فَكَانَ يَمْدُ يَدَهُ حَتَّى تَبْلُغَ إِبْطَهُ، فَقُلْتُ لَهُ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ، مَا هَذَا الْوُضُوءُ؟ فَقَالَ: يَا بَنِي قُرُوحَ، أَنْتُمْ هَاهُنَا؟ لَوْ عَلِمْتُ أَنَّكُمْ هَاهُنَا مَا تَوَضَّأْتُ هَذَا الْوُضُوءَ، سَمِعْتُ خَلِيلِي (رضی الله عنه) يَقُولُ: ((تَبْلُغُ الْحُلِيَّةَ مِنَ الْمُؤْمِنِ حَيْثُ يَبْلُغُ الْوُضُوءُ)).

(ابو حازم) ده‌لی: من له‌دوا‌ی (ابوهریره) (رضی الله عنه) وه بوو‌م، ده‌ستنویژی ده‌گرت بۆ نویژکردن، ده‌ستی در‌یژ ده‌کرد هه‌تا ده‌گه‌یشته بن با‌لی، پیم‌وت: ئه‌ی (ابوهریره) ئه‌وه چ ده‌ستنویژیکه؟ ئه‌ویش وتی: ئه‌ی نه‌وه‌ی (قروخ)، ئی‌وه ئیرمن؟ ئه‌گه‌ر بمانزانیا‌یه ئی‌وه لی‌ره‌ن به‌م شی‌وه‌یه ده‌ستنویژم نه‌ده‌گرت، ییستوو‌مه له‌خوشه‌ویستم (رضی الله عنه) فرموویه‌تی: ((جوانی‌و رازا‌وه‌یی ئی‌ماندار نه‌روژی قیامه‌تا ده‌گاته ئه‌و شوینه‌ی ئاوی ده‌ستنویژی پیده‌گات)).

(۲۷) نه وهی له دهستنیژدا شونینکی شوردن تهرک دهکات

بابگه ریته وه سه ری و نویژ که ی بکاته وه

۱۳۲- عَنْ جَابِرٍ (رضی الله عنه) قَالَ: أَخْبَرَنِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ (رضی الله عنه): أَنَّ رَجُلًا تَوَضَّأَ، فَتَرَكَ مَوْضِعَ ظِفْرِ عَلَى قَدَمِهِ، فَأَبْصَرَهُ النَّبِيُّ (ﷺ)، فَقَالَ: ((ارْجِعْ فَأَحْسِنْ وَضُوءَكَ)). فَرَجَعَ، ثُمَّ صَلَّى. [بخاری / الصلاة في ثياب، الصلاة في الخفان / ۳۸۰]

(جابر) (رضی الله عنه) ده لی: (عمر) کوری (خطاب) (رضی الله عنه) ئاگاداری کردم: پیاویک دهستنیژی دهگرت، به نه ندازه ی نینوکیکی له سه ر قاجی نه شورد بوو، پیغه مبه ر (ﷺ) چاوی پیی که وت پیی فرموو: ((بگه ریژه وه دهستنیژ که ت به باشی بگه)) گه رایه وه دوا یی نویژی کرد.

(۲۸) بری ئاو بو خوشوردنو دهستنیژ

۱۳۳- عَنْ أَنَسٍ (رضی الله عنه) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ (ﷺ) يَتَوَضَّأُ بِالْمُدِّ، وَيَغْتَسِلُ بِالصَّاعِ، إِلَى خَمْسَةِ أَمْدَادٍ. [بخاری / الوضوء بالمد / ۱۹۸]

(انس) (رضی الله عنه) ده لی: پیغه مبه ر (ﷺ) به مشتیک (مد) ئاو دهستنیژی دهگرت به مهنیک (صاع) ێک، هه تا پینج مشت خوی ده شورد.*

(۲۹) مه سحی کاله و پیتاو (خف)

۱۳۴- عَنْ هَمَّامٍ قَالَ: بَالَ جَرِيرٌ (رضی الله عنه) ثُمَّ تَوَضَّأَ وَمَسَحَ عَلَى خُفَيْهِ، فَقِيلَ: تَفْعَلُ هَذَا؟ فَقَالَ: نَعَمْ، رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) بَالَ، ثُمَّ تَوَضَّأَ، وَمَسَحَ عَلَى خُفَيْهِ. ﴿قَالَ الْأَعْمَشُ﴾: قَالَ إِبْرَاهِيمُ: كَانَ يُغْجِبُهُمْ هَذَا الْحَدِيثُ، لِأَنَّ إِسْلَامَ جَرِيرٍ كَانَ بَعْدَ نُزُولِ الْمَائِدَةِ. [بخاری / الصلاة / ۳۸۰]

(همام) ده لی: (جریر) (رضی الله عنه) دهستی به ئاو گه یاند، ئینجا دهستنیژی گرت مه سحی کاله و پیتاو هکانی کرد، پیتان وت: ئاوا ده کهیت؟ وتی: به لی: پیغه مبه ری خوام (ﷺ) دیووو چوته سه رئاو، دوا یی دهستنیژی گرتوووه دهستی هیئاوه به سه ر کاله و پیتاو هکانی دا ﴿اعمش﴾ ده لی: ابراهیم وتی: ئه و فرموو ده یان پی خوشبوو، چونکه موسلمان بوونی (جریر) دوا ی دابه زینی سووره تی (المائدة) بوو.

* مشت ﴿مد﴾ بریتی به له شه شپا لویه ک دریزی لایه کی ۹،۲ سم بیت.
مه ن ﴿صاع﴾: بریتی به له چوار ﴿مد﴾.

۱۳۵- ﴿عَنْ أَبِي وَائِلٍ قَالَ: كَانَ أَبُو مُوسَى يُشَدِّدُ فِي الْبَوْلِ، وَيَبُولُ فِي قَارُورَةٍ، وَيَقُولُ: إِنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَانَ إِذَا أَصَابَ جِلْدَ أَحَدِهِمْ بَوْلٌ قَرَضَهُ بِالْمَقَارِيضِ. فَقَالَ حُدَيْفَةُ: لَوَدِدْتُ أَنَّ صَاحِبَكُمْ لَمْ يُشَدِّدْ هَذَا التَّشْدِيدَ، فَلَقَدْ رَأَيْتُنِي أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) نَتَمَشَّى، فَأَتَى سُبَّاطَةُ خَلْفَ حَائِطٍ فَقَامَ كَمَا يَقُومُ أَحَدُكُمْ، فَبَالَ، فَأَتْبَذَتْ مِنْهُ، فَأَشَارَ إِلَيَّ، فَجِئْتُ فَقُمْتُ عِنْدَ عَقِبِهِ حَتَّى فَرَغَ. زَادَ فِي رِوَايَةٍ: فَتَوَضَّأَ فَسَمَحَ عَلَى خُفَيْهِ﴾. [بخاری / الوضوء / ۲۲۴]

﴿(ابو وائل) دهلی: (ابو موسی) زور خوپاریز بوو له میزکردندا، میزی دهکرده شووشه وهو دهیوت: نه وهی ئیسرائیلیه کان نه گهر یه کیکیان پرژری میز بهرجیگایه کی بکه وتایا به مقهست دهیبری. حوزهیغه وتی: حهزم دهکرد هاوه له که تان نه وهنده توندوتیژ نه بویا خوم بینی له خزمهت پیغه مبهری خوادا﴾ (ﷺ) دهرویشتن، گه یشتینه سهره لوینکی قه ومیک له دوا دیواریکه وه، وهکو یه کی که له ئیوه ههستا چوو میزی کرد، لئی دوورکه وتمه وه، ئاماژهی بو من کرد، چووم بو لای له نزیکه وه راوهستام ههتا ئی بووه وه. ﴿له ریوایه تیکدا نه مهی زیاده کردوه: دهستنویرتی گرت و دهستی هیئا به سهر کاله و پیتاوه کان) یدا﴾.

۱۳۶- عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ (ﷺ) ذَاتَ لَيْلَةٍ فِي مَسِيرٍ، فَقَالَ لِي: ((أَمْعَكَ مَاءً)). قُلْتُ: نَعَمْ، فَنَزَلَ عَنْ رَاحِلَتِهِ، فَمَشَى حَتَّى تَوَارَى فِي سَوَادِ اللَّيْلِ، ثُمَّ جَاءَ، فَأَفْرَغْتُ عَلَيْهِ مِنَ الْإِدَاوَةِ، فَعَسَلَ وَجْهَهُ، وَعَلَيْهِ جُبَّةٌ مِنْ صُوفٍ، فَلَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يُخْرِجَ ذِرَاعِيهِ مِنْهَا حَتَّى أَخْرَجَهُمَا مِنْ أَسْفَلِ الْجُبَّةِ، فَعَسَلَ نِزَاعِيهِ، وَمَسَحَ بِرَأْسِهِ، ثُمَّ أَهْوَيْتُ لِأَنْزِعَ خُفَيْهِ، فَقَالَ: ((دَعُهُمَا، فَإِنِّي أَدْخَلْتُهُمَا طَاهِرَتَيْنِ)). وَمَسَحَ عَلَيْهِمَا. [بخاری / اللباس / ۵۴۶۳]

(مغیره) ی کوپی (شعبه) (ﷺ) دهلی: شهویکیان له ریگایه کدا له خزمهت پیغه مبهردا (ﷺ) بووم فهرمووی پیم: ((ئایا ئاوت پییه)) وتم: بهلی. له ولاغه که ی دابهزی رویشت تا له تاریکی شهودا له چاو ون بوو، ئینجا هاته وه له دولچه که ئاوم کرد به دهستی، دهموچاوی شورد، جبهیه کی خوری له بهردابوو نهیده توانی دهستی ده ریئنی ههتا له ژیر جبهه که وه ده ری هیئاو ههردوو قوئی شورد، دهستی ته ری هیئا به سه ریدا، ئینجا ویستم کاله و پیتاوه کانی داکه نم،

به لام فه رمووی: ((وازیان لی بینه من به پاکی له پیښم کردوون)) ټینجا دهستی ته پری هیڼا به سهر هه ردو وکیاندا.

(۳۰) ماوه دانان بو مه سحی کاله وپیټاو

۱۳۷- عَنْ شُرَيْحِ بْنِ هَانِي قَالَ: أَتَيْتُ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) أَسْأَلُهَا عَنِ الْمَسْحِ عَلَى الْخُفَيْنِ، فَقَالَتْ: عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَبِي طَالِبٍ فَسَلْهُ، فَإِنَّهُ كَانَ يُسَافِرُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَسَأَلْنَاهُ، فَقَالَ: جَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَلَيَالِيَهُنَّ لِلْمُسَافِرِ وَيَوْمًا وَلَيْلَةً لِلْمُقِيمِ)).

(شریح) کورپی (هانی) وتی: هاتم بو لای عائشه (رضی الله عنها) پرسپاری مه سحی کاله وپیټاو لی بیکم ، وتی: بچو بو لای (علی) کورپی (ابوطالب) له وپیرسه چونکه نهو له خزمهت پیغه مبه ری خودادا (رضی الله عنه) سه فهری کردووه، ټیمه ش لیمان پرسپی: وتی: پیغه مبه ری خوا (رضی الله عنه) دایناوه: بو ریږوار سی شه وو سی ږوژ، بو دانیش توش شه وو روژیک.

(۳۱) مه سح له سهر ته ویل و میزمر

۱۳۸- عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ عَنْ أَبِيهِ (رضی الله عنه) قَالَ: تَخَلَّفَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَتَخَلَّفْتُ مَعَهُ، فَلَمَّا قَضَى حَاجَتَهُ قَالَ: ((أَمْعَكَ مَاءً)). فَأَتَيْتُهُ بِمِطْهَرَةٍ، فَغَسَلَ كَفَيْهِ وَوَجْهَهُ، ثُمَّ ذَهَبَ يَخْسِرُ عَنْ ذِرَاعَيْهِ، فَضَاقَ كُمُ الْجُبَّةِ، فَأَخْرَجَ يَدَهُ مِنْ تَحْتِ الْجُبَّةِ، وَأَلْقَى الْجُبَّةَ عَلَى مَنْكِبَيْهِ، وَغَسَلَ ذِرَاعَيْهِ، وَمَسَحَ بِنَاصِيَتِهِ وَعَلَى الْعِمَامَةِ، وَعَلَى خُفَيْهِ، ثُمَّ رَكِبَ وَرَكِبْتُ، فَأَنْتَهَيْنَا إِلَى الْقَوْمِ وَقَدْ قَامُوا فِي الصَّلَاةِ، يُصَلِّي بِهِمْ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ، وَقَدْ رَكَعَ بِهِمْ رَكْعَةً، فَلَمَّا أَحَسَّ بِالنَّبِيِّ (ﷺ) ذَهَبَ يَتَأَخَّرُ، فَأَوْمَأَ إِلَيْهِ فَصَلَّى بِهِمْ، فَلَمَّا سَلَّمَ، قَامَ النَّبِيُّ (ﷺ) وَقَمْتُ، فَرَكَعْنَا الرُّكْعَةَ الَّتِي سَبَقْتُنَا.

(مغیره) کورپی (شعبه) (رضی الله عنه) ده لی: پیغه مبه ری خوا (رضی الله عنه) دواکه وت منیش له خزمه تیا دواکه وتم، کاتې دهستی به ټاوگه یاند فه رمووی: ((ثایا ثاوت پییبه)) منیش ده فریکم بو هیڼا ټاوی تیډابوو، ده ست و ده موچاوی شوږد، ټینجا ویستی قولی هه لمالی به لام قولی جبه که ی ته سک بوو هه لنه مالرا، بویه له ژیر جبه که وه قولی ده ریڼا و جبه که ی دا به سه رشانیا، هه ردو وبالی شوږدو، مه سحی ته ویل و سه رمیزره که ی کرد، هه روه ها مه سحی کاله و پیټاوه کانی کرد، ټینجا سواربوو منیش سواربووم هه تا گه یشتیڼه خه لکه که هه ستا بوونه وه

بو نویرژو (عبدالرحمن) کوپی (عوف) نویرژی بو دهکردن، رکاتیکی پی کردبوون، کاتی ههستی به هاتنی پیغه مبهه (ﷺ) کرد، ویستی بیته دوواوه، پیغه مبهه (ﷺ) ئا مازه یه کی بو کرد، ئه ویش نویرژه کی بو ته واکردن کاتی سه لامی دایه وه پیغه مبهه (ﷺ) ههستایه وه (بو رکاته رویشتوو ده کی) منیش ههستامه وه، ئه و رکاته مان کرد که له پیش ئیمه وه کردبوویان.

(۳۲) مهسح له سهه میزهه

۱۳۹- عَنْ بِلَالٍ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) مَسَحَ عَلَى الْخُفَّيْنِ وَالْخِمَارِ. (بلال) دهلی: پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) مهسحی له سهه کاله و پیناو و له سهه میزه ریش ده کرد.

(۳۳) چه ند نویرژیک به یه ک دهستنیوژ

۱۴۰- عَنْ بُرَيْدَةَ (رضی الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) صَلَّى الصَّلَوَاتِ يَوْمَ الْفَتْحِ بَوْضُوءٍ وَاحِدٍ، وَمَسَحَ عَلَى خُفَيْهِ، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ (رضی الله عنه): لَقَدْ صَنَعْتَ الْيَوْمَ شَيْئًا لَمْ تَكُنْ تَصْنَعُهُ؟ قَالَ: ((عَمْدًا صَنَعْتُهُ يَا عُمَرُ)).

(بریده) دهلی: پیغه مبهه (ﷺ) نویرژه کانی روژی (فتح) ی به یه ک دهستنیوژ کرد، مهسحی کاله و پیناوه کانی شی کرد، عمر (ﷺ) پینی وت: ئیمرو کاریکت کرد له مه و پیش نه تکر دووه؟ فه رموی: ((به تایبه تی خو و یستم ئه و کاره بکه م ئه ی عومر)) [بوئه وه ی روونی بکه مه وه که ئه مه ش دروسته].

(۳۴) وته ی دوا ی نویرژ

۱۴۱- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رضی الله عنه) قَالَ: كَانَتْ عَلَيْنَا رِعَايَةُ الْبَابِلِ، فَجَاءَتْ نَوْبَتِي فَرَوَحْتُهَا بِعَشِيٍّ، فَأَذْرَكْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَائِمًا يُحَدِّثُ النَّاسَ، فَأَذْرَكْتُ مِنْ قَوْلِهِ: ((مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَتَوَضَّأُ فَيُحْسِنُ وُضُوءَهُ، ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ مُقْبِلَ عَلَيْهِمَا بِقَلْبِهِ وَوَجْهِهِ، إِلَّا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ)). قَالَ: فَقُلْتُ مَا أَجُودَ هَذِهِ، فَإِذَا قَائِلٌ بَيْنَ يَدَيَّ يَقُولُ: الَّتِي قَبْلَهَا أَجُودُ، فَتَنَظَرْتُ فَإِذَا عُمَرُ (رضی الله عنه) قَالَ: إِنِّي قَدْ رَأَيْتُكَ جِئْتَ تَنَفًّا، قَالَ: ((مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَيُبْلِغُ -أَوْ: فَيُسَبِّحُ- الْوُضُوءَ، ثُمَّ يَقُولُ: شَهِدْ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، إِلَّا فَتَحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ لِمَا نِيَّةٍ، يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ)).

(عقبه) کوپی (عامر) دهلی: ئیمه و شترمان به خێوده کرد، نۆره ی من هات و، ئیواره یه ک گیرامنه وه بو مۆلگا که یان، گه یشتم به خزمه ت پیغه مبهه ری

خوا (ﷺ) به‌پیوه راوه‌ستابوو قسه‌ی بۆ خه‌لک ده‌کرد، گه‌یشتم به‌و قسه‌یه‌ی که‌ده‌یفه‌رموو: ((هیچ موسلمانێک نییه‌ که‌ده‌ستنوئژ بگریت و به‌باشی بیگریت، ئینجا هه‌ستی و دوو پکات نوئژ بکات. به‌دل و به‌گیان له‌ناو نوئژه‌که‌دا بیئت، ئه‌وا به‌هه‌شت مسوگهر ده‌بیئت بۆی)) ده‌لی: منیش وتم: ئای ئه‌م مژده‌یه‌ چه‌ند خۆش بوو، کوتوپر له‌به‌رده‌ستما که‌سیک وتی: مژده‌ی پیشتری خۆشتر بوو، سه‌یرم کرد ده‌بینم عومه‌ره (ﷺ) وتی: من چاوم لێت بوو که‌ئیستا هاتی، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی: ((هه‌ریه‌کیک له‌ئیه‌وه ده‌ستنوئژ بگریت، به‌باشی و به‌ته‌واوی ده‌ستنوئژه‌که‌ی بگریت، ئینجا بلێت: (اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا عبده ورسوله، ئه‌وه هه‌ر هه‌شت ده‌رگا که‌ی به‌هه‌شتی بۆ ده‌کرێته‌وه، له‌کامیانه‌وه بیه‌وێت ده‌جێته ژوره‌وه)).

(۳۵) شۆردنی لینجاو (مذی) و ده‌ستنوئژ گرتنه‌وه‌لیی

۱۴۲- عَنْ عَلِيٍّ (ﷺ) قَالَ: كُنْتُ رَجُلًا مَدَّاءً، وَكُنْتُ أَسْتَحْيِي أَنْ أَسْأَلَ النَّبِيَّ (ﷺ) لِمَكَانِ ابْنَتِهِ، فَأَمَرْتُ الْمُقَدَّادَ بْنَ الْأَسْوَدِ فَسَأَلَهُ، فَقَالَ: ((يَغْسِلُ ذَكَرَهُ وَيَتَوَضَّأُ)).

(علی) (ﷺ) ده‌لی: من پیاویک بووم لینجاوم زۆریوو، شه‌رم ده‌کرد له‌پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بیرسم له‌به‌ره‌ئه‌وه فاته‌می کچی لای من بوو، هه‌ر بۆیه داوام له‌(مقدادی) کوپی (اسود) کرد، ئه‌و پرسیاوی لێکرد، فه‌رموی: ((زه‌که‌ری ده‌شواو ده‌ستنوئژ ده‌گریت)).

(۳۶) خه‌وی دانیشتوو ده‌ستنوئژ ناشکینی

۱۴۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (ﷺ): أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ، وَرَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) نَجِيٌّ لِرَجُلٍ - وَفِي حَدِيثِ عَبْدِ الْوَارِثِ: وَنَبِيُّ اللَّهِ (ﷺ) يُنَاجِي رَجُلًا - فَمَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ حَتَّى نَامَ الْقَوْمُ. وَفِي حَدِيثِ شُعْبَةَ: فَلَمْ يَزَلْ يُنَاجِيهِ حَتَّى نَامَ أَصْحَابُهُ، ثُمَّ جَاءَ فَصَلَّى بِهِمْ. [بخاري/الاذان/ ۶۱۶]

(انس) (ﷺ) ده‌لی: قامه‌ت کرا بۆ نوئژ که‌چی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌گه‌ل پیاویکدا چیه‌ی ده‌کرد هه‌لنه‌ستا بۆ نوئژ هه‌تا خه‌لکه‌که‌ خه‌ویان لێکه‌وت پاشان هات و نوئژی بۆ کردن..

(۳۷) ده‌ستنیوژ له‌دوای خواردنی گوشتی و شتر

۱۴۴- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ): أَتَوَضُّأُ مِنْ لُحُومِ الْغَنَمِ؟ قَالَ: ((إِنْ شِئْتَ فَتَوَضُّأُ، وَإِنْ شِئْتَ فَلَا تَوَضُّأُ)). قَالَ: أَتَوَضُّأُ مِنْ لُحُومِ الْإِبِلِ؟ قَالَ: ((نَعَمْ، فَتَوَضُّأُ مِنْ لُحُومِ الْإِبِلِ)). قَالَ: أَصَلِّي فِي مَرَابِضِ الْغَنَمِ؟ قَالَ: ((نَعَمْ)). قَالَ: أَصَلِّي فِي مَبَارِكِ الْإِبِلِ؟ قَالَ: ((لَا)). [أقتران النيرين/ بخاري/ ۱۷۲۱/۶۳]

(جابر) کوپی (سمره) ده‌لی: پیاویک پرسپاری کرد له‌پینغه‌مبه‌ر (ﷺ) نایا ده‌ستنیوژ بگرمه‌وه له‌خواردنی گوشتی مبه‌ر؟ فهرمووی: ((نه‌گهر ویستت ده‌ستنیوژ بگهر، نه‌گهر ویستیشته مه‌یگره)) وتی: ئه‌ی ده‌ستنیوژ بگرم له‌گوشتی و شتر؟ فهرمووی: ((به‌لی)) وتی: نویژیکه‌م له‌مولگای و شتردا؟ فهرمووی: ((نه‌خیر)).

(۳۸) ده‌ستنیوژ گرتن له‌شتی ناگری به‌رکه‌وتبی

۱۴۵- عَنْ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ: أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ إِبْرَاهِيمَ بْنَ قَارِظٍ أَخْبَرَهُ: أَنَّهُ وَجَدَ أَبَا هُرَيْرَةَ يَتَوَضُّأُ عَلَى الْمَسْجِدِ، فَقَالَ: إِنَّمَا أَتَوَضُّأُ مِنْ أَثْوَارِ أَقِطٍ أَكَلْتُهَا، لَأَنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((تَوَضُّؤُوا مِمَّا مَسَّتِ النَّارُ)).

(عمر) کوپی (عبدالعزیز) ده‌لی: (عبدالله) کوپی (ابراهیم) کوپی (قارظ) پپی راگه‌یاندم: (ابوهریره) ی دیووه له‌مزگه‌وت ده‌ستنیوژی گرتووه، وتوویه‌تی: من ده‌ستنیوژ ده‌گرم له‌ویارچه گوشتانه‌ی که‌خواردومن، چونکه له‌پینغه‌مبه‌ری خوام (ﷺ) بیستووه فهرموویه‌تی: ((ده‌ستنیوژ بگرن له‌وشتانه‌ی ناگریان به‌رده‌که‌ویت)).

(۳۹) هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی ده‌ستنیوژ گرتن له‌وشته‌ی ناگری به‌رکه‌وتووه

۱۴۶- عَنْ جَعْفَرِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ أُمَيَّةَ الضَّمْرِيِّ عَنْ أَبِيهِ (رضی الله عنه) قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَخْتَرُ مِنْ كَتَفِ شَاةٍ، فَأَكَلَ مِنْهَا، فَدُعِيَ إِلَى الصَّلَاةِ، فَقَامَ وَطَرَحَ السُّكَيْنَ، وَصَلَّى وَلَمْ يَتَوَضُّأ. [بخاري / الوضوء/ من لم يتوضا من كم الشاة/ ۲۰۵]

(جعفر) کوپی (عمرو) کوپی (امیه الضمیری) ده‌لی: چاوم لی بوو پینغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌چه‌قو گوشتی له‌شانی مه‌پیک ده‌کرده‌وه لیی ده‌خوارد، بانگ درا بو نویژ چه‌قوکه‌ی داناو هه‌ستا چوو نویژی کرد ده‌ستنیوژی نه‌گرت.

۱۴۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وآله) شَرِبَ لَبَنًا، ثُمَّ دَعَا بِمَاءٍ فَتَمَضَّمْضَمَّ وَقَالَ: ((إِنَّ لَهُ دَسْمًا)). [بخاری/ الوضوء/ هل يمضمض من اللبن/ ۲۰۸]

(ابن عباس) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (صلى الله عليه وآله) شیرێ خوارد‌ده‌وه، ئینجا داوای ئاوی کردو له‌ده‌می وهرداو فهرمووی: ((چه‌وری پیوه‌یه)).

۱۴۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله): ((إِذَا وَجَدَ أَحَدُكُمْ فِي بَطْنِهِ شَيْئًا، فَأَشْكَلَ عَلَيْهِ أَخْرَجَ مِنْهُ شَيْءًا أَمْ لَا؟ فَلَا يَخْرُجَنَّ مِنَ الْمَسْجِدِ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا، أَوْ يَجِدَ رِيحًا)).

(ابو هریره) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغمبه‌ری خوا (صلى الله عليه وآله) فهرموویه‌تی: ((ئه‌گه‌ر یه‌کیکتان هه‌ستی به‌شدێ کرد له‌سکیا، ئینجا لێی تیکچوو ئایا شتیکی لێ هاتبیته‌ ده‌روه یان نا؟ با له‌ مزگه‌وت نه‌چیته‌ ده‌روه، هه‌تا یان گوێی له‌ده‌نگی ده‌بی، یان بۆنیک ده‌کات [واته: تا دلنیا نه‌بی له‌ده‌رچوونی شتیک به‌گومان ده‌ستنویرێ ناشکیت].

(۳) - به‌شی خوشۆردن

(۱) ئاۋ لە ئاۋەو پێویست دەبیّت بۆ پیاویک سەرچییی (جماع) بکات و

ئاوی نە یەتەو

۱۴۹- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ عَنْ أَبِيهِ (ع) قَالَ: خَرَجْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ إِلَى قُبَاءَ، حَتَّى إِذَا كُنَّا فِي بَنِي سَالِمٍ وَقَفَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَلَى بَابِ عَثْبَانَ فَصَرَخَ بِهِ، فَخَرَجَ يَجْرُ إِزَارَهُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَعْجَلْنَا الرَّجُلَ)). فَقَالَ عَثْبَانُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ الرَّجُلَ يُعْجَلُ عَنْ امْرَأَتِهِ وَلَمْ يُمْنِ، مَاذَا عَلَيْهِ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِنَّمَا الْمَاءُ مِنَ الْمَاءِ)). [بخاري / الوضوء / ۱۷۸].

(عبدالرحمن) کۆپی (ابی سعید الخدری) لەباوکیەو بۆمان دەگیریتەو (ع) دەلی: روژی دووشەممە لەخزمەت پیغەمبەری خوادا (ع) رویشتین بۆ قوباء، رویشتین تاگەیشتی (بنی سالم)، پیغەمبەری خوا (ع) لەبەردەرگای مائی (عتبان) دا راوەستاو بانگی (عتبان) ی کرد، ئەویش هاتە دەرەو داوینی کراسەکە ی رادەکیشا، پیغەمبەری خوا (ع) فەرموی: ((پەلەمان لەپیاوێکە کرد)) عتبان وتی: ئەو پیغەمبەری خوا (ع): ئەگەر پیاویک بجیتە لای هاوسەرەکە ی پەلە ی لێبکەن و ئاوی نە یەتەو ، چی لەسەرە؟ فەرموی: ((ئاو لەئاۋەو پێویست دەبیّت)) [لێرەدا واتە هەتا ئاوی نە یەپێت خۆ شورانی ناویت].

(۲) هە ئۆشانەو دەو فەرموودە ی پێشوو /

واجب بوونی خوشۆردن بە بە یەک گەیشتنی هەردو خەتە نە کراو

۱۵۰- عَنْ أَبِي مُوسَى (ع) قَالَ: اخْتَلَفَ فِي ذَلِكَ رَهْطٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ، فَقَالَ الْأَنْصَارِيُّونَ: لَا يَجِبُ الْغُسْلُ إِلَّا مِنَ الدَّفْقِ أَوْ مِنَ الْمَاءِ. وَقَالَ الْمُهَاجِرُونَ: بَلْ إِذَا خَالَطَ فَقَدْ وَجِبَ الْغُسْلُ. قَالَ: قَالَ أَبُو مُوسَى: فَأَنَا أَشْفِيكُمْ مِنْ ذَلِكَ، فَقُمْتُ فَاسْتَأْذَنْتُ عَلَى عَائِشَةَ (ع) فَأَذِنَ لِي، فَقُلْتُ ﴿لَهَا﴾: يَا أُمّاهُ - أَوْ يَا أُمَ الْمُؤْمِنِينَ - إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَسْأَلَكَ عَنْ شَيْءٍ وَإِنِّي أَسْتَخِيْكَ. فَقَالَتْ: لَا تَسْخِيْ أَنْ تَسْأَلَنِيْ عَمَّا كُنْتُ سَأَلْتُ عَنْهُ أُمُّكَ الَّتِي وَلَدَتْكَ، فَإِنَّمَا أَنَا أُمُّكَ. قُلْتُ: فَمَا يُوجِبُ الْغُسْلُ؟ قَالَتْ: عَلَى الْخَبْرِ سَقَطَتْ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِذَا جَلَسَ

بَيْنَ شُعْبَهَا الْأَرْبَعِ، وَمَسَّ الْخِتَانُ الْخِتَانَ، فَقَدْ وَجَبَ الْغُسْلُ)). [اقتران النيرين / بخاري / ۱۷۶۵/۷]

(ابو موسی) (رضی) دهلی: کۆمه لیک له (مهاجر) و (انصار) جیاوازی کهوته نیوانیان. (انصار) یه کان وتیان: خوشوردن پیویست نابیت ههتا ئاو نهیه تهوه (مهاجر) یه کانیش وتیان: به لی ئەگەر تیکه لیبون، خوشوردن پیویست ده بیت. دهلی (ابو موسی) وتی: من ئەوه تان بۆچاره ده کهم، ههستام چووم مۆله تم له عائشه (رضی) وهرگرت و ئەویش مۆله تی دام و پیموت: دایه گیان - یا ئەی دایکی ئیمانداران - من دهمه وی پرسیاریک له باره ی شتی که وه بکه م و به لام شهرمت لی ده که م، ئەویش وتی: شهرم مه که، ئەو پرسیاره ی پرسپوته له و دایکه ت که توی لی بویت له منیشی بپرسه، منیش دایکت، وتم: چی خوشوردن واجب ده کات؟ وتی: گه یشتی به که سی شاره ز، پیغه مبه ر (رضی) فهرموویه تی: ((ئەگەر له نیوان ههردوو قاچی و ههردوو رانیا دانیشیت، خه ته نه کراوی ئەم بهر خه ته نه کراوی ئەو کهوت، ئەوا خوشوردن واجب ده بیت))^(۱).

۱۵۱- ﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أُمِّ كَلْثُومٍ، عَنْ عَائِشَةَ (رضی) زَوْجِ النَّبِيِّ (رضی) قَالَتْ: إِنْ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ (رضی) عَنِ الرَّجُلِ يُجَامِعُ أَهْلَهُ ثُمَّ يُكْسِلُ، هَلْ عَلَيْهِمَا الْغُسْلُ؟ وَعَائِشَةُ جَالِسَةٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (رضی): ((إِنِّي لَأَفْعَلُ ذَلِكَ أَنَا وَهَذِهِ ثُمَّ نَغْتَسِلُ))﴾.

﴿له (جابر) کوپی (عبدالله) هوه له (ام کلثوم) هوه له (عائشه) هوه (رضی) هوسه ری پیغه مبه ر (رضی) وتی: پیاویک پرسیاره ی له پیغه مبه ری خوا (رضی) کرد له باره ی پیاویکه وه که سه رجیی: (تیکه لی له گه ل هوسه ره که ی بکات و ئینجا تاقه تی نه مینی [واته: ئاوی نه یته وه] ئایا خوشوردن یا نه له سه ره؟ له وکاته دا (عائشه) له وی دانیشتبوو، پیغه مبه ر (رضی) فهرمووی: ((من و ئەمه (عائشه) واده که ی و دوا یی خومان ده شورین)).

(۳) ئافره ت له خه ویا شتی که بیینی که پیاو ده بیینی

۱۵۲- عَنْ إِسْحَقَ (بن أبي طلحة) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضی) قَالَ جَاءَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ وَهِيَ جَدَّةُ إِسْحَقَ - إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (رضی) فَقَالَتْ لَهُ وَعَائِشَةُ عِنْدَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ

^(۱) ئەم فهرمووده یه پیشوره که یان هه لده وشینیت هره.

الْمَرْأَةُ تَرَى مَا يَرَى الرَّجُلُ فِي الْمَنَامِ، فَتَرَى مِنْ نَفْسِهَا مَا يَرَى الرَّجُلُ مِنْ نَفْسِهِ؟ فَقَالَتْ عَائِشَةُ: يَا أُمَّ سُلَيْمٍ، فَضَحَتْ النِّسَاءُ تَرِبَتْ يَمِينُكَ. فَقَالَ لِعَائِشَةَ: ((بَلْ أَنْتِ تَرِبَتْ يَمِينُكَ، نَعَمْ فَلْتَعَسِّلِ يَا أُمَّ سُلَيْمٍ إِذَا رَأَتْ ذَلِكَ)).

له (اسحاق) كوری (ابی طالب) هوه له (انس) هوه (ﷺ) ده لی: (ام سلیم) كه نه کی اسحاق بوو. هاته خزمهت پیغه مبه (ﷺ) عائشه ه له وی بوو، وتی: نه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ژن، نه وه ی پیاویك له خه ودا ده یبینی نه می ش ده یبینی، پیاو چی له خویدا ده یبینی نه می ش ده یبینی؟ [ئایا خوشوردنی له سهره؟] (عائشه) (ﷺ) وتی: هه ی ده ست بکه یت به که نوی خالیدا نه ی (ام سلیم) ئا بروی ژنانت برد، پیغه مبه (ﷺ) به (عائشه) ی فه رموو: توده ست بکه یت به که نوی خالیدا، به لی نه ی (ام سلیم) با خوی بشوریت نه گهر نه وه ی دی [له خه ویا].

(۴) چو نیتی خوشوردن له له شکرانی

۱۵۳- عَنْ مَيْمُونَةَ (رضي الله عنها) زَوْجِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَتْ: أَدْنَيْتُ لِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) غَسْلَهُ مِنَ الْجَنَابَةِ، فَغَسَلَ كَفَيْهِ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا، ثُمَّ ادْخَلَ يَدَهُ فِي الْإِنَاءِ، ثُمَّ أَفْرَغَ بِهِ عَلَى فَرْجِهِ وَغَسَلَهُ بِشِمَالِهِ، ثُمَّ ضَرَبَ بِشِمَالِهِ الْأَرْضَ فَدَلَكَهَا دَلَكًا شَدِيدًا، ثُمَّ تَوَضَّأَ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ، ثُمَّ أَفْرَغَ عَلَى رَأْسِهِ ثَلَاثَ حَقَنَاتٍ مِلءَ كَفِّهِ، ثُمَّ غَسَلَ سَائِرَ جَسَدِهِ، ثُمَّ تَنَحَّى عَنْ مَقَامِهِ ذَلِكَ فَغَسَلَ رِجْلَيْهِ، ثُمَّ أَتَيْنَاهُ بِالْمِنْدِيلِ، فَدَرَدَهُ. [بخاري/ الغسل/ ۲۱۶]

(مهیمونه) ی هاوسه ری پیغه مبه (ﷺ) ده لی: ئاوم هیئا بو پیغه مبه ری خوا (ﷺ) بو خوشتن له له شکرانی، دوو جار یا سی جار دهستی شورد، ئینجا دهستی خسته ناو قاپه که وه به دهستی ئاوی کرد به پیشی خویداو به دهستی چه پی شوردی، ئینجا به توندی دهستی چه پی هیئا به زه ویداو له زه ویه که ی ده خشان، پاشان ده ستنویژی گرت وه کو بو نویژ بیگریت، ئینجا سی مشتی پر ئاوی کرد به سهریا، ئینجا هه مو له شی شورد، پاشان جینگا که ی گوپی و هردوو پیی شورد، ئینجا خاولیم بو هیئا خوی پی وشک بکاته وه نه یویست.

(۵) بری نه و ئاوه ی له شکران خوی پی ده شوات

۱۵۴- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ (رضي الله عنها) أَنَا وَأَخُوهُمَا مِنَ الرِّضَاعَةِ، فَسَأَلَهَا عَنْ غَسْلِ النَّبِيِّ (ﷺ) مِنَ الْجَنَابَةِ؟ فَدَعَتْ بِإِنَاءٍ قَدَرِ

الصَّاعِ، فَاغْتَسَلَتْ، وَبَيْنَتَا وَبَيْنَهَا سِتْرٌ، وَأَفْرَعَتْ عَلَى رَأْسِهَا ثَلَاثًا، قَالَ: وَكَانَ أَزْوَاجُ النَّبِيِّ (ﷺ) يَأْخُذْنَ مِنْ رُءُوسِهِنَّ حَتَّى تَكُونَ كَالْوُفَرَةِ. [بخاري/ الغسل/ ۲۴۸]

(ابو سلمه) كوری (عبدالرحمن) دهلی: چوین بو لای عائشه (ﷺ) له گهل برا شیریه کهیدا، له باره ی خوشوردنی پیغه مبهری خواوه (ﷺ) له له شگرانی لی پرسى؟ داواى قاپیکى کرد به نه ندازه ی (مه نیک) ده بوو، خو ی پی شورد، له نیوان نیمه و عائشه دا په رده یه که ده بوو، سی جار ئاوی کرد به سه ریا وتی: هاوسه رهکانی پیغه مبهر (ﷺ) قرئان ده بری تاده گاته ئاستی گوچکه یان)).

(۶) په رده گیران بو خوشوردن

۱۵۵- عَنْ أُمِّ هَانِي بِنْتِ أَبِي طَالِبٍ (ﷺ): أَنَّهَا لَمَّا كَانَ عَامُ الْفَتْحِ أَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) وَهُوَ بِأَعْلَى مَكَّةَ، قَامَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِلَى غُسْلِهِ، فَسَتَرَتْ عَلَيْهِ فَاطِمَةُ، ثُمَّ أَخَذَتْ ثَوْبَهُ فَالْتَحَفَ بِهِ، ثُمَّ صَلَّى ثَمَانِ رَكَعَاتٍ سُبْحَةَ الضُّحَى. [بخاري/ الصلاة في ثياب/ ۲۵۰]

(ام هانی) کچی (ابوطالب) دهلی: له سالی فه تحى مه کهکه دا هاتم بو خزمهت پیغه مبهری خوا (ﷺ) له سه رووی مه کهکه وه بوو، پیغه مبهر (ﷺ) هه ستا چوو بو شوینى خوشوردن فاتمه په رده یه کی بو گیرا تا خو ی شورد، ئینجا جلهکانی خو ی هه لگرت و پیچای له خو یه وه و ، دواى نه وه هه شت رکات نویژی سوننه تی چیشته نگاوی کرد.

(۷) به ته نه ها خوشوردنی پیاوو خو په نادانی

۱۵۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ﷺ) عَنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، فَذَكَرَ أَحَادِيثَ مِنْهَا: وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ يَغْتَسِلُونَ عُرَاءَ يَنْظُرُ بَعْضُهُمْ إِلَى سِوَاةٍ بَعْضٍ، وَكَانَ مُوسَى (ﷺ) يَغْتَسِلُ وَحْدَهُ، فَقَالُوا: وَاللَّهِ مَا يَمْنَعُ مُوسَى أَنْ يَغْتَسِلَ مَعَنَا إِلَّا أَنَّهُ أَدْرُ، قَالَ: فَذَهَبَ مَرَّةً يَغْتَسِلُ، فَوَضَعَ ثَوْبَهُ عَلَى حَجَرٍ فَقَرَّ الْحَجَرُ بِثَوْبِهِ، قَالَ: فَجَمَعَ مُوسَى (ﷺ) بِإِثَرِهِ يَقُولُ: ثَوْبِي حَجَرُ ثَوْبِي حَجَرُ، حَتَّى نَظَرَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ إِلَى سِوَاةٍ مُوسَى، قَالُوا: وَاللَّهِ مَا بِمُوسَى مِنْ بَأْسٍ، فَقَامَ الْحَجَرُ حَتَّى نَظَرَ إِلَيْهِ، ﴿قَالَ: فَأَخَذَ ثَوْبَهُ﴾ فَطَفِقَ بِالْحَجَرِ ضَرْبًا)). قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: وَاللَّهِ إِنَّهُ بِالْحَجَرِ نَدَبٌ، سِتَّةٌ أَوْ سَبْعَةٌ، ضَرْبُ مُوسَى بِالْحَجَرِ. [بخاري/ الغسل/ من اغتسل عرياناً ۲۷۴/..]

(ابوهریره) (رضی الله عنه) له پیغه‌مبه‌ری خواوه (رضی الله عنه) چه‌ند فەرمووده‌یه‌کی بو کێپراینه‌وه له‌وانه‌ش وتی: پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) فەرمووی: ((نه‌وه‌ی ئیسرائیل به‌رووتی خۆیان ده‌شۆردو سه‌یری عه‌یبی یه‌کتریان ده‌کرد، موسا (علیه السلام) به‌ته‌نیا خۆی ده‌شۆرد، وتیان: به‌خوا موسا قۆره‌ بۆیه به‌ته‌نیا خۆی ده‌شۆریت ده‌لی: جارێکیان موسا چوو خۆی بشوات، جله‌کانی له‌سه‌ر به‌ردیک دانا، به‌رده‌که جله‌کانی رفاند، ده‌لی: موسا (علیه السلام) ناچار به‌په‌له‌ که‌وته‌دوای ده‌یفه‌رموو: به‌رده‌که جله‌کانم، به‌رده‌که جله‌کانم، هه‌تا خه‌لکه‌که سه‌یری موسایان کردو وتیان: به‌خوا موسا هه‌چ عه‌یبێکی نییه. ده‌لی: ئینجا جله‌کانی هه‌لگرت و ده‌ستی کرد به‌لێدانی به‌رده‌که)) (ابوهریره) ده‌لی: به‌خوا له‌به‌رده‌که‌دا شوینی لێدانه‌که دیاریوو، شه‌ش یا چه‌وت شوینی لێدان به‌به‌رده‌که‌وه‌بوو.

(۸) رێگری گراوه له‌سه‌یرکردنی عه‌یبی پیاو و ئافره‌ت

۱۵۷- عن أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (رضی الله عنه) قَالَ: ((لَا يَنْظُرُ الرَّجُلُ إِلَى عَوْرَةِ الرَّجُلِ، وَلَا الْمَرْأَةُ إِلَى عَوْرَةِ الْمَرْأَةِ، وَلَا يُفْضِي الرَّجُلُ إِلَى الرَّجُلِ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ، وَلَا تُفْضِي الْمَرْأَةُ إِلَى الْمَرْأَةِ فِي الثَّوْبِ الْوَاحِدِ)).

(ابو سعید الخدری) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) فەرموویه‌تی: ((پیاو نابێ سه‌یری عه‌یبی پیاو بکات، ئافره‌تیش نابێ سه‌یری عه‌یبی ئافره‌ت بکات، هه‌روه‌ها پیاو نابێ له‌شی بخشینێ له‌له‌شی پیاویکی‌تر له‌یه‌ک پۆشاکدا، هه‌روه‌ها نابێ ئافره‌تیش له‌شی بخشینێ له‌له‌شی ئافره‌تیکی‌تر له‌یه‌ک پۆشاکدا.

(۹) خۆپه‌نادان و نابێ مرۆف به‌رووتی بیه‌نریت

۱۵۸- عن جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (رضی الله عنه) كَانَ يَنْقُلُ مَعَهُمُ الْحِجَارَةَ لِلْكُفَّةِ وَعَلَيْهِ إِزَارُهُ، فَقَالَ لَهُ الْعَبَّاسُ عَمُّهُ: يَا ابْنَ أَخِي، لَوْ حَلَلْتَ إِزَارَكَ فَجَعَلْتَهُ عَلَى مَتَكِكَ دُونَ الْحِجَارَةِ. قَالَ: فَحَلُّهُ فَجَعَلَهُ عَلَى مَتَكِيهِ، فَسَقَطَ مَغْشِيًا عَلَيْهِ، قَالَ: فَمَا رَبِّي بَعْدَ ذَلِكَ الْيَوْمِ عُرْيَانًا. [بخاري / الصلاة في ثياب / ۳۵۷]

(جابر کوری) (عبدالله) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) به‌ردی ده‌گواسته‌وه له‌گه‌ل هاوه‌له‌کانیدا بۆ که‌عه‌ کراسی‌کی له‌به‌ردا‌بوو، (عباس) ی مامی پێی وت: ئه‌ی برا‌زا با کراسه‌که‌ت بکردایه‌ته‌وه بتخستایه‌ته سه‌رشتانت له‌ژێر به‌رده‌کاندا،

وتی: کردیه وه خستییه سهرشانی، به لام بوورایه وه کهورت، دهلی: لهو رۆژه به دواوه بهرووتی نه بینراوه.

(۱۰) خوشوردنی ژن و پیاو له یهك دهفردا

۱۵۹- عَنْ مُعَاذَةَ، عَنْ عَائِشَةَ (رضی اللہ عنہا) قَالَتْ: كُنْتُ أَغْتَسِلُ أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مِنْ إِنَاءٍ وَاحِدٍ بَيْنِي وَبَيْنَهُ، فَيُبَادِرُنِي، حَتَّى أَقُولَ: دَعْ لِي دَعْ لِي، قَالَتْ: وَهُمَا جُنُبَانِ. [بخاري/ الفسل / هل يدخل الجنب يده في الإناء / ۲۶۰]

(معان) له (عائشة) وه (رضی اللہ عنہا) دهلی: من و پیغمبهری خوا (رضی اللہ عنہا) له یهك دهفردا خو مان ده شور، ئه وه دهستییشخهری دهگرد، منیش ده موت: داینی بو من، داینی بو من دهلی: ههردوو کمان له شمان گرانبوو.

(۱۱) دهستنوێژی له شگران له گه ربیه وی بخه وی یان نان بخوات

۱۶۰- عَنْ عَائِشَةَ (رضی اللہ عنہا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِذَا كَانَ جُنُبًا، فَأَرَادَ أَنْ يَأْكُلَ أَوْ يَنَامَ، تَوَضَّأَ وَضُوءَهُ (لِلصَّلَاةِ). [بخاري/ الفسل / الجنب يتوضأ ثم ينام / ۲۸۴]

(عائشه) (رضی اللہ عنہا) دهلی: کاتی پیغمبهری خوا (رضی اللہ عنہا) له شگران بوايه بیویستایه نان بخوات یان بخه وی، دهستنوێژی دهگرت وهکو (بو نوێژ دهستنوێژ بگریت).

(۱۲) خه ورتنی له شگران پیش خوشوردن

۱۶۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَيْسٍ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ (رضی اللہ عنہا) عَنْ وَثْرِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) - فَذَكَرَ الْحَدِيثَ - قُلْتُ: كَيْفَ كَانَ يَصْنَعُ فِي الْجَنَابَةِ، أَكَانَ يَغْتَسِلُ قَبْلَ أَنْ يَنَامَ أَمْ يَنَامُ قَبْلَ أَنْ يَغْتَسِلَ؟ قَالَتْ: كُلُّ ذَلِكَ قَدْ كَانَ يَفْعَلُ، رُبَّمَا اغْتَسَلَ قَنَامًا، وَرُبَّمَا تَوَضَّأَ قَنَامًا. قُلْتُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ فِي الْأَمْرِ سَعَةً.

(عبدالله) کوری (ابی قیس) دهلی: پرسیارم کرد له (عائشه) (رضی اللہ عنہا) له باره ی وهتری پیغمبهروه، فهرمووده که ی گپرایه وه و تم: ئه ی له کاتی له شگرانیدا چونی ده کرد؟ ئایا پیش خه ورتن خوی ده شور، یان دهنوست پیش خوشوردن؟ وتی: ئه مانه ی هه موو ده کرد، جار بووه خوی شور دووه و نووستووه، جاریش بووه دهستنوێژی گرتووه و نووستووه، و تم: سوپاس بو ئه و خوایه ی فراوانی داوه بهم کاره.

(۱۳) هه‌ر که‌س چوو‌ه لای خیزانی و یستی دووباره‌ی بکاته‌وه با

ده‌ست‌نوێژیک بگریت

۱۶۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضی‌الله‌عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ أَهْلَهُ، ثُمَّ أَرَادَ أَنْ يَعُودَ، فَلْيَتَوَضَّأْ)).

(ابوسعید الخدری) (رضی‌الله‌عنه) ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (رضی‌الله‌عنه) فه‌رموو یه‌تی: ((ئه‌گه‌ر که‌سیکتان چوو‌ه لای خیزانی، ئینجا و یستی دووباره‌ی بکاته‌وه، با ده‌ست‌نوێژ بگریت)).

(۱۴) ته‌یه‌موم

۱۶۳- عَنْ عَائِشَةَ (رضی‌الله‌عنها) قَالَتْ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فِي بَعْضِ سَفَارِهِ حَتَّى إِذَا كُنَّا بِالْبَيْدَاءِ أَوْ بِذَاتِ الْجَنِّشِ انْقَطَعَ عَقْدُ لِي، فَأَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَلَى التَّمَاسِهِ، وَأَقَامَ النَّاسُ مَعَهُ، وَلَيَسُوا عَلَى مَاءٍ وَلَيْسَ مَعَهُمْ مَاءٌ، فَأَتَى النَّاسُ إِلَى أَبِي بَكْرٍ (رضی‌الله‌عنه) فَقَالُوا: أَلَا تَرَى إِلَى مَا صَنَعَتْ عَائِشَةُ؟ أَقَامَتْ بِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَبِالنَّاسِ مَعَهُ، وَلَيَسُوا عَلَى مَاءٍ وَلَيْسَ مَعَهُمْ مَاءٌ؟ فَجَاءَ أَبُو بَكْرٍ (رضی‌الله‌عنه) وَرَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَاضِعَ رَأْسَهُ عَلَى فَخْذِي قَدْ نَامَ، فَقَالَ: حَبَسْتَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) وَالنَّاسَ. وَلَيَسُوا عَلَى مَاءٍ وَلَيْسَ مَعَهُمْ مَاءٌ؟ قَالَتْ: فَعَاتَبَنِي أَبُو بَكْرٍ وَقَالَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَقُولَ، وَجَعَلَ يَطْعُنُ بِيَدِهِ فِي خَاصِرَتِي، فَلَا يَمْنَعُنِي مِنَ التَّحْرُكِ إِلَّا مَكَانُ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) عَلَى فَخْذِي، فَنَامَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حَتَّى أَصْبَحَ عَلَى غَيْرِ مَاءٍ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ آيَةَ التِّيمُمِ، فَتَيَمَّمُوا، فَقَالَ أُسَيْدُ بْنُ الْحَضِرِ وَهُوَ أَحَدُ النُّقَبَاءِ: مَا هِيَ يَا أَوَّلَ بَرَكَتِكُمْ يَا آلَ أَبِي بَكْرٍ. فَقَالَتْ عَائِشَةُ رَضًى: فَبَعَثْنَا الْبَعِيرَ الَّذِي كُنْتُ عَلَيْهِ فَوَجَدْنَا الْعَقْدَ تَحْتَهُ. [بخاري / اول كتاب التيمم / ۳۲۷]

(عائشه) (رضی‌الله‌عنها) ده‌لی: له‌خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ری خوا‌دا (رضی‌الله‌عنها) له‌سه‌فه‌ریک‌دا دهر‌چووین رو‌یشتین هه‌تا گه‌یشتینه به‌یدا یا (ذات الجیش) له‌وی گه‌ردانه‌که‌م بچ‌رایه‌وه، پی‌غه‌مبه‌ر (رضی‌الله‌عنه) وه‌ستا بو‌ئه‌وه‌ی بید‌وزینه‌وه، خه‌لکه‌که‌ش وه‌ستان، له‌وجیگه‌یه‌شدا نه‌ ئاو هه‌بوو نه‌خو‌یشیان ئاو یان پی‌بوو [هه‌ر بو‌یه] خه‌لکه‌که‌ه چوون بو‌ لای (ابوبکر) (رضی‌الله‌عنه) وتیان: نابینی عائشه‌ی کچ‌ت چی‌کرد؟ پی‌غه‌مبه‌ری خوا‌و (رضی‌الله‌عنه) ئه‌م خه‌لکه‌که‌شی لی‌ره‌دا وه‌ستاندوه‌وه، نه‌له‌سه‌ر ئاو یکی‌شین و نه‌ ئاو یشمان پی‌یه؟ ابوبکر هات و له‌وکاته‌شدا پی‌غه‌مبه‌ر (رضی‌الله‌عنه) سه‌ری خه‌ست‌بو‌یه سه‌ر ران‌و خه‌وی لیکه‌وت‌بوو، وتی: پی‌غه‌مبه‌رو (رضی‌الله‌عنه) ئه‌م خه‌لکه‌ت بو‌ ئالی‌ره‌دا

گیرداوه، نه‌شوینه‌که ئاوی لێیه نه‌ئاویان پێیه؟ (عائشه)(ﷺ) وتی: (ابوبکر) زۆر سه‌زنه‌شتی کردم - چه‌نده خواحه‌زیکات - خێراخێرا سیخورمه‌ی ده‌دا له‌که‌له‌که‌م منیش له‌به‌رئه‌وه‌ی سه‌ری پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) له‌سه‌ر رانم بوو نه‌ده‌جولام، پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) ئه‌وشه‌وه تابه‌یانی له‌وی خه‌وت کاتی هه‌ستا ئاو نه‌بوو بو‌ده‌ستنوێژ، هه‌ر بۆیه خاوی گه‌وره‌ ئایه‌تی ته‌یه‌مومی نارد هه‌ره‌وه‌وه، هه‌موو ته‌یه‌مومیان کرد (اسید) کوری (خضیر) که‌یه‌کیک بوو له‌نه‌قیبه‌کان وتی: ئه‌ی بنه‌ماله‌ی ابوبکر: ئه‌مه‌ یه‌که‌م به‌ره‌که‌ت نییه که‌خوا به‌ه‌وی ئیوه‌وه پێی داوین. (عائشه)(ﷺ) وتی: کاتی وشتره‌که‌مان هه‌ستا گه‌ردانه‌که‌م له‌ژێرپا‌بوو دو‌زیمان‌وه.

(۱۵) ته‌یه‌مومی له‌شگران

۱۶۴. عَنْ شَقِيقٍ قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا مَعَ عَبْدِ اللَّهِ وَأَبِي مُوسَى (ﷺ)، فَقَالَ أَبُو مُوسَى: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَرَأَيْتَ لَوْ أَنَّ رَجُلًا أَجْنَبَ فَلَمْ يَجِدِ الْمَاءَ شَهْرًا، كَيْفَ يَصْنَعُ بِالصَّلَاةِ؟ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: لَا يَتَيَمَّمُ وَإِنْ لَمْ يَجِدِ الْمَاءَ شَهْرًا، فَقَالَ أَبُو مُوسَى: فَكَيْفَ بِهَذِهِ الْآيَةِ فِي سُورَةِ الْمَائِدَةِ: ﴿فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾. فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: لَوْ رُحِّصَ لَهُمْ فِي هَذِهِ الْآيَةِ لَأَوْشَكَ إِذَا بَرَدَ عَلَيْهِمُ الْمَاءُ أَنْ يَتَيَمَّمُوا بِالصَّعِيدِ فَقَالَ أَبُو مُوسَى لِعَبْدِ اللَّهِ: أَلَمْ تَسْمَعْ قَوْلَ عَمَّارٍ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فِي حَاجَةٍ، فَأَجْنَبْتُ، فَلَمْ أَجِدِ الْمَاءَ، فَتَمَرَّغْتُ فِي الصَّعِيدِ كَمَا تَمَرَّغُ الدَّابَّةُ، ثُمَّ أَتَيْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: ((إِنَّمَا يَكْفِيكَ أَنْ تَقُولَ بِبَيْدِكَ هَكَذَا)). ثُمَّ ضَرَبَ بِبَيْدِهِ الْأَرْضَ ضَرْبَةً وَاحِدَةً، ثُمَّ مَسَحَ الشَّمَالَ عَلَى الْيَمِينِ، وَظَاهَرَ كَفَّهُ وَوَجْهَهُ؟ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: أَوْلَمْ تَرَ عُمَرَ لَمْ يَقْنَعْ بِقَوْلِ عَمَّارٍ (ﷺ)؟ [بخاري/ التيمم ضربة / ۳۴۰]

(شقیق) ده‌لی: من له‌گه‌ل (عبدالله) و (ابوموسی)(ﷺ) دانیشتبووین، (ابوموسی) وتی: ئه‌ی باوکی (عبدالرحمن): ئایا ئه‌گه‌ر پیاویک له‌شی گران‌بوو و تا مانگی ئاوی ده‌ست نه‌که‌وت، چۆن نوێژ بکات؟ (عبدالله) وتی: ته‌یه‌موم ناکات بامانگی ئاوی ده‌ست نه‌که‌وی، (ابوموسی) وتی: ئه‌ی چی ده‌که‌یت له‌گه‌ل ئه‌م ئایه‌ته‌ی سووره‌تی (المائدة): [ئه‌گه‌ر ئاویان ده‌ست نه‌که‌وت با به‌خۆلیکی پاک ته‌یه‌موم بکه‌ن] (عبدالله) وتی: ئه‌گه‌ر ئه‌و مۆله‌ته‌یان بدری‌تی که‌له‌م ئایه‌ته‌دا هاتوو، له‌وانه‌یه کاتی ئاویش سارد‌بیت به‌خۆل ته‌یه‌موم بکه‌ن،

(ابوموسی) به (عبدالله) ی و ت: ئایا ئه‌م قسه‌ی عه‌ممارت نه‌بیستوووه که ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بۆ کاریک ناردمی، تووشی له‌شگرانی بووم، ئاوم ده‌ست نه‌که‌وت، منیش خووم له‌خوێدا گه‌وزان وه‌کو ولاغ، ئینجا هاتم بۆ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بۆم گێرایه‌وه، فه‌رمووی: ((به‌لکو ئه‌وه‌نده‌ت به‌س بوو که به‌ده‌سته‌کانت ئاوابکه‌یت)) ده‌ستی دا به‌زه‌ویدا یه‌ک جار [هینای به‌ده‌موچاویدا] پاشان ده‌ستی چه‌پی هینا به‌ده‌ست و قوێ راستیا (عبدالله) ئایا نه‌تدی عومه‌ر متمانه‌ی به‌قسه‌که‌ی عه‌ممار نه‌بوو؟ .

(۱۶) ته‌یه‌موم بۆ وه‌لامی سه‌لام

۱۶۵- عَنْ عُمَيْرِ مَوْلَى ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنه) أَنَّهُ سَمِعَهُ يَقُولُ: أَقْبَلْتُ أَنَا وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَسَارٍ، مَوْلَى مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (ﷺ)، حَتَّى دَخَلْنَا عَلَى أَبِي الْجَهْمِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ الصِّمَّةِ الْأَنْصَارِيِّ، فَقَالَ أَبُو الْجَهْمِ: أَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مِنْ نَحْوِ بَيْتِ جَمَلٍ، فَلَقِيَهُ رَجُلٌ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ، فَلَمْ يَرُدَّ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَلَيْهِ حَتَّى أَقْبَلَ عَلَى الْجِدَارِ، فَمَسَحَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ، ثُمَّ رَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ. [بخاري / التيمم / التيمم في الحضر إذا لم يجد الماء/ ۳۳۰]

(عمیر) کارگوزاری (ابن عباس) (رضي الله عنه) ده‌لی: گوینی له‌ (ابن عباس) بووه وتوویه‌تی: من و (عبدالله) کوپی (یسار) کارگوزاری مه‌یمونه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاتین هه‌تا چووینه لای (ابولجه‌م) کوری (الحارث) کوری (الصمد الانصاري)، (ابو الجهم) وتی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ته‌شریفی له‌لای بیرى جه‌مه‌له‌وه هات پیاویکی پیگه‌یشته سه‌لامی لیکرد، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وه‌لامی سه‌لامه‌که‌ی نه‌دایه‌وه، هه‌تا گه‌یشته دیواره‌که‌و مه‌سحی ده‌موچاوی و ده‌ستی کرد، ئینجا وه‌لامی سه‌لامه‌که‌ی دایه‌وه.

(۱۷) ئیماندار بیس ناییت

۱۶۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه): أَنَّهُ لَقِيَ النَّبِيَّ (ﷺ) فِي طَرِيقٍ مِنْ طُرُقِ الْمَدِينَةِ وَهُوَ جُنُبٌ، فَاسْتَلَّ فَذَهَبَ فَاغْتَسَلَ، فَتَفَقَّدَهُ النَّبِيُّ (ﷺ)، فَلَمَّا جَاءَهُ قَالَ: ((أَيْنَ كُنْتَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ)). قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَقَيْتَنِي وَأَنَا جُنُبٌ، فَكْرِهْتُ أَنْ أَجَالِسَكَ حَتَّى أَغْتَسِلَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((سُبْحَانَ اللَّهِ، إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَأَيُّجَسُّ)). [بخاري / الغسل / ۳۷۹]

(ابوهریره) (رضی اللہ عنہ) دەلی: له‌یه‌کی له‌ ریگا‌کانی مه‌دینه‌دا گه‌یشتم به‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (رضی اللہ عنہ) له‌شگران بووم، به‌په‌نهانی رویشتم خۆم شوورد، پیغه‌مبه‌ر (رضی اللہ عنہ) بۆم ده‌گه‌را، کاتی که‌هاتمه‌وه‌ فه‌رمووی: ((له‌کوی بوویت ئه‌ی ابوهریره)) وتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی اللہ عنہ) کاتی گه‌یشتی به‌من له‌شم گران بوو، پیم خوش نه‌بوو له‌خزمه‌تتا دانیشم هه‌تا خۆم ده‌شووم، پیغه‌مبه‌ر (رضی اللہ عنہ) فه‌رمووی: ((سبحان الله، ئیماندار پیس نابیت)).

(۱۸) یادی خوا له‌هه‌موو کاتی‌کدا

۱۶۷- عَنْ عَائِشَةَ (رضی اللہ عنہا) قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ (ﷺ) يَذْكُرُ اللَّهَ عَلَى كُلِّ آخِيَانِهِ.
(عائشه) (رضی اللہ عنہا) دەلی: پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی اللہ عنہ) له‌هه‌موو کاتی‌کدا یادی خوی ده‌کرد.

(۱۹) خواردن به‌بی ده‌ست‌نویژ

۱۶۸- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی اللہ عنهما): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) خَرَجَ مِنَ الْخَلَاءِ فَأَتَى بِطَعَامٍ، فَذَكَرُوا لَهُ الْوُضُوءَ، فَقَالَ: ((أُرِيدُ أَنْ أُصَلِّيَ فَأَتَوْضَأُ؟!)).
(ابن عباس) (رضی اللہ عنهما) دەلی: پیغه‌مبه‌ر (رضی اللہ عنهما) له‌سه‌ر ئاو هاته‌ ده‌روه‌ خواردنیکیان بۆ هینا ده‌ست‌نویژیان بیرخسته‌وه‌، ئه‌ویش فه‌رمووی: ((بۆچی خۆ نویژ ناکه‌م تا ده‌ست‌نویژی بۆ بگرم؟!)).

(٤) به شی حه یز

(١) - فهرمووده ی خوای گه وره : ﴿پرسیارت لیده کهن له باره ی کاتی

بینو یژی ئافره ته وه﴾

١٦٩- عَنْ أَنَسٍ (رضی اللہ عنہ): أَنَّ الْيَهُودَ كَانُوا إِذَا حَاضَتِ الْمَرْأَةُ فِيهِمْ لَمْ يُؤَاكِلُوهَا، وَلَمْ يُجَامِعُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ، فَسَأَلَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ (ﷺ) النَّبِيَّ (ﷺ)، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ﴾ إِلَى آخِرِ آيَةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((اصْنَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا النِّكَاحَ)). قَبْلَ ذَلِكَ الْيَهُودُ فَقَالُوا: مَا يُرِيدُ هَذَا الرَّجُلُ أَنْ يَدَعَ مِنْ أَمْرِنَا شَيْئًا إِلَّا خَالَفْنَا فِيهِ. فَجَاءَ أَسِيدُ بَنِي حَضِيرٍ وَعَبَادُ بْنُ بَشَرَ فَقَالَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الْيَهُودَ تَقُولُ كَذَا وَكَذَا، فَلَا نُجَامِعُهُنَّ؟ فَتَغَيَّرَ وَجْهُ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) حَتَّى ظَنَنَّا أَنْ قَدْ وَجَدَ عَلَيْهِمَا، فَخَرَجَا، فَاسْتَقْبَلَهُمَا هَدِيَّةٌ مِنْ لَبَنٍ إِلَى النَّبِيِّ (ﷺ)، فَأَرْسَلَ فِي آثَارِهِمَا فَسَقَاهُمَا، فَعَرَفَا أَنْ لَمْ يَجِدْ عَلَيْهِمَا.

(انس) (رضی اللہ عنہ) ده لی: جوله که کان نه گهر ئافره تیان بکه وتایه ته بینو یژی، نانیا ن له گهل نه ده خوارد، له مالد له گه لیا دانه دهنیشتن، هاوه لان له پیغه مبهریان (رضی اللہ عنہ) پرسى له وباره یه وه، ئهم ئایه ته هاته خواره وه له سه ری ﴿پرسیارت لیده کهن له باره ی بینو یژی وه بل ی ئه وه ئازاره له وکاته دا له ئافره ته کان نزیک مه که ون﴾ تا کو تایی ئایه ته که.

پیغه مبهر (رضی اللہ عنہ) فهرمووی: ((هه موو شتیکی له گه لدا بکه ن جگه له سه رجیی، ئه وه هواله گه یشت به جوله که کان، وتیان: ئهم پیاوه ده یه وی هه رچی کار ی ئیمه هه یه پیچه وانه که ی بکات، (اسید) کوری (حضیر) و (عباد) کوری (بشر) هاتن وتیان: ئه ی پیغه مبهری خوا جوله که کان ئاوا و ئاوا ده لئین: ئایا سه ر جییان له گه لدا نه که یین؟ ره نگ ی پیغه مبهری خوا (رضی اللہ عنہ) ئه وه نده گوړا هه تا واگو مانمان برد که پیغه مبهر (رضی اللہ عنہ) لییان تووړه بوو بیت، رو یشتنه دمر وه، گه یشتن به قاپی شیر که به دیاری بو پیغه مبهری خوا (رضی اللہ عنہ) هاتبوو، ئه ویش نار دی به دوا یاندا، له وشیره به شیدان خوارد یانه وه، به وه دا زانیان که پیغه مبهر (رضی اللہ عنہ) تووړه نییه لییان.

(۲) چۆنیتى خوشۆردنى ئافرەت لە حەیزو لە شەکرانىی

۱۷۰. عَنْ عَائِشَةَ: أَنَّ أَسْمَاءَ - (رضی اللہ عنہا) - سَأَلَتِ النَّبِيَّ (ﷺ) عَنْ غُسْلِ الْمَحِيضِ؟ فَقَالَ: تَأْخُذُ إِحْدَاكُنَّ مَاءَهَا وَسِدْرَتَهَا فَتَطَهَّرُ فَتُحَسِّنُ الطُّهُورَ، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَى رَأْسِهَا فَتَدْلُكُهُ دَلْكًا شَدِيدًا حَتَّى تَبْلُغَ شَوْوَنَ رَأْسِهَا، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَيْهَا الْمَاءَ، ثُمَّ تَأْخُذُ فِرْصَةً مُمْسَكَةً فَتَطَهَّرُ بِهَا)). فَقَالَتْ أَسْمَاءُ: وَكَيْفَ اتَّطَهَّرُ بِهَا؟ فَقَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ، (تَطَهَّرِينَ بِهَا)). فَقَالَتْ عَائِشَةُ - كَأَنَّهَا تُخْفِي ذَلِكَ - تَتَّبَعِينَ أَثَرَ الدَّمِ. وَسَأَلَتْهُ عَنْ غُسْلِ الْجَنَابَةِ؟ فَقَالَ: ((تَأْخُذُ مَاءً فَتَطَهَّرُ فَتُحَسِّنُ الطُّهُورَ - أَوْ: تُبْلِغُ الطُّهُورَ - ثُمَّ تَصُبُّ عَلَى رَأْسِهَا فَتَدْلُكُهُ حَتَّى تَبْلُغَ شَوْوَنَ رَأْسِهَا، ثُمَّ تُفِيضُ عَلَيْهَا الْمَاءَ)). فَقَالَتْ عَائِشَةُ: نِعَمَ النِّسَاءِ نِسَاءُ الْأَنْصَارِ، لَمْ يَكُنْ يَمْنَعُهُنَّ الْحَيَاءُ أَنْ يَتَفَقَّهْنَ فِي الدِّينِ. [بخاري/ الحيض/ ۳۰۸].

(عائشه) دەلى: (اسماء) (ﷺ) پرسىارى كرد لە پىڤغه مبهەر (ﷺ) لە بارەى خوشۆردنى حەیزەو؟ فەرمووی: یەکیکتان ئاو هەلەدەگریت لە گەل سیدرا [گەلای داریکە لە باتى صابون بە کاریان هیناو] بە باشى خوی پاک دەکاتەو، ئینجا ئاو دەکات بە سەریا بە توندی دەستی لیدەخات هەتا ئاو دەکاتە پىستی سەری، پاشان ئاوی تر دەکا بە سەریا، ئینجا پارچە لۆکە یەك هەلەدەگریت و خوی پى پاک دەکاتەو.

(اسماء) وتى: چۆن خۆمى پى پاک بەکەمەو؟ فەرمووی ((سبحان الله) خۆتى پى پاک بەکەرەو)) عائشه وتى: وەکو بیەوی بەنهینى پىیى بلى - شوین و شوینەوارى خۆینەکەى پى پاک بەکەرەو، ئینجا پرسىارى لیکرد لە بارەى خوشۆردنى لە شەکرانىیەو؟ فەرمووی: ((ئاو هەلەدەگریت بە باشى خۆت دەشۆریت، ئینجا ئاو دەکەیت بە سەرتا و دەست دەخەیت لە سەرت تا پىستی سەرت تەر دەبییت، ئینجا ئاوی تر دەکەیت بە سەرتا)) عائشه وتى: باشتەین ئافرەت ئافرەتى ئەنسارەکان، شەرم رىگای لىنەگرتن کە شارەزبان لە ئایینەکیان.

(۳) پۆشاک وەرگرتن لە حەیزدار

۱۷۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فِي الْمَسْجِدِ، فَقَالَ: ((يَا عَائِشَةُ نَاوِلِينِي التُّوبَ)). فَقَالَتْ: إِنِّي حَائِضٌ، فَقَالَ: ((إِنْ حَيْضَتَكَ لَيْسَتْ فِي يَدِكَ)). فَنَاوَلَتْهُ.

(ابوهریره) (رضی) ده لی: له کاتیكا پیغه مبهری خوا (رضی) له مزگه و تا بوو،
 فهرمووی: ((ئهی عائشه ئه و جلانه م بدهری)) وتی: من له حه زیدام، فهرمووی:
 ((خو حه یزه که ت له ده ستتا نییه)) ئینجا جله کانی دایه ده ستی.

(۴) ئافره تی حه یزدارو شوژدنی سه ری پیاو

۱۷۲- عَنْ عَائِشَةَ (رضی) قَالَتْ: إِنْ كُنْتُ لَأَدْخُلُ الْبَيْتَ لِلْحَاجَةِ، وَالْمَرِيضُ فِيهِ،
 فَمَا أَسْأَلُ عَنْهُ إِلَّا وَأَنَا مَرَّةٌ. وَإِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (رضی) لِيَدْخُلَ عَلَيَّ رَأْسَهُ وَهُوَ فِي
 الْمَسْجِدِ، فَأَرْجُلُهُ. وَكَانَ لَا يَدْخُلُ الْبَيْتَ إِلَّا لِحَاجَةٍ، إِذَا كَانَ مُعْتَكِفًا. [بخاری/
 الاعتكاف / الحائض ترحل المعتكف / ۱۹۲۴]

(عائشه) (رضی) ده لی: هر کاتی بو پیو یستییه که ده چومه ژووره وه نه خوشیکی
 لیبوا یه، (هه وائمه نه ده پرسى مه گهر به دهم ریگه وه که تیده پهریم، جاری واهه بووه
 پیغه مبهری خوا (رضی) سه ری ده هیئا ژووره وه بوم خو ی له مزگه و ته که دابوو،
 منیش سه ریم شان ه ده کرد، پیغه مبهر (رضی) له کاتی (اعتکاف) دا مه گهر بو
 پیو یستییه که نه گینا نه ده هاته ماله وه.

(۵) پالدا نه وه له کوشی حه یزدارو خویندنه وه

۱۷۳- عَنْ عَائِشَةَ (رضی) أَنَّهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (رضی) يَتَكَبَّرُ فِي حَجْرِي وَأَنَا
 حَائِضٌ، فَيَقْرَأُ الْقُرْآنَ. [بخاری/ قراءة الرجل في حجر امراته وهي حائض / ۲۹۳]
 عائشه (رضی) ده لی: پیغه مبهری خوا (رضی) سه ری ده کرده سه ر کوشم و
 منیش له حه یزدا بووم، قورئانی ده خویند.

(۶) خه وتن له یه که لیفه دا له گهل حه یزدار

۱۷۴- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رضی) قَالَتْ: بَيْنَمَا أَنَا مُضْطَجِعَةٌ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (رضی) فِي
 الْخِمِيلَةِ إِذْ حَضْتُ، فَأَسْأَلْتُ فَأَخَذَتْ ثِيَابَ حِيضَتِي، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (رضی):
 ((أَنْفَسْتُ)). قُلْتُ: نَعَمْ، فَدَعَانِي فَاضْطَجَعْتُ مَعَهُ فِي الْخِمِيلَةِ. قَالَتْ: وَكَأَنْتُ هِيَ
 وَرَسُولُ اللَّهِ (رضی) يَغْتَسِلَانِ فِي الْإِنَاءِ الْوَاحِدِ مِنَ الْجَنَابَةِ. [بخاری / من سمي النفاس
 حیضا / ۲۹۴]

(ام سلمه) (رضی) ده لی: له کاتیكا من له گهل پیغه مبهری خوا دا (رضی)
 راکشابووم سه رچه فیکم به سه روه بوو که و تمه حه یزه وه، به دزی رویشتم جلی
 حه یزم له به رکرد، پیغه مبهر (رضی) فهرمووی: ((که وتیته حه یزه وه)) وتم: به لی:

بانگی کردم له ژیر سهرچه فه که دا له گه لیا راکشام / (ام سه له مه) ده لی: خو یو پیغه مبهری خوا (ﷺ) له یهک ده فردا پیکه وه خو یان ده شور د له شه گرانیی.

(۷) گه مه کردن له گه ل ئافره ت له حهیزا

۱۷۵- عَنْ عَائِشَةَ (ﷺ) قَالَتْ: كَانَ إِحْدَانَا إِذَا كَانَتْ حَائِضًا، أَمَرَهَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنْ تَأْتِرَ فِي فَوْزٍ حَيْضَتِهَا، ثُمَّ يُبَاشِرُهَا، قَالَتْ: وَأَيْكُمْ يَمْلِكُ إِرْبَهُ كَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَمْلِكُ إِرْبَهُ. [بخاري/الحيض/ مباشرة الحائض/ ۲۹۶]

(عائشه) (ﷺ) ده لی: نه گهر یه کی کمان [له هاوسه ره کانی پیغه مبهری (ﷺ)] له حهیزا بویا، پیغه مبهری (ﷺ) فه رمانی پیده کرد که نیوان ناوک و نه ژنوی به باش داپوشیت ، ئینجا گه مه ی له گه ل ده کرد، ده لی: ئایا کامتان ده توانن خوتان بگرن، وهکو پیغه مبهری (ﷺ) ده یتوانی خو ی بگریت.

(۸) خواردنه وه له گه ل حهیزدار له یهک ده فرا

۱۷۶- عَنْ عَائِشَةَ (ﷺ) قَالَتْ: كُنْتُ أَشْرَبُ وَأَنَا حَائِضٌ، أُنَاوِلُهُ النَّبِيَّ (ﷺ) فَيَضَعُ قَاهُ عَلَى مَوْضِعٍ فِيَّ، فَيَشْرَبُ، وَتَعْرِقُ الْعِرْقَ وَأَنَا حَائِضٌ، ثُمَّ أُنَاوِلُهُ النَّبِيَّ (ﷺ)، فَيَضَعُ قَاهُ عَلَى مَوْضِعٍ فِيَّ.

(عائشه) (ﷺ) ده لی: من له حهیزا بووم ئاوم ده خواده وه، پاشان ده مدایه دهستی پیغه مبهری (ﷺ) ده می ده خسته سهر شوین ده مه که ی من و ده یخواره ده وه مهروه ها قه یم ده گرت له پله گوشت و من له حهیزدا بووم، ئینجا ده مدایه دهستی پیغه مبهری (ﷺ) نه ویش ده می ده خسته شوین ده مه که ی من [و ده یخوارد].

(۹) خوشتن و نویژی کاتی خوینی نه خوشی

۱۷۷- عَنْ عَائِشَةَ (ﷺ) قَالَتْ: اسْتَفْتَتْ أُمَّ حَبِيبَةَ بِنْتُ جَحْشٍ (ﷺ) رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَتْ: إِنِّي أَسْتَحَاضُ؟ فَقَالَ: ((إِنَّمَا ذَلِكَ عِرْقٌ، فَأَغْتَسِلِي ثُمَّ صَلِّي)). فَكَانَتْ تَغْتَسِلُ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ قَالَ اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ: لَمْ يَذْكُرْ ابْنُ شِهَابٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ)، أَمَرَ أُمَّ حَبِيبَةَ بِنْتُ جَحْشٍ (ﷺ) أَنْ تَغْتَسِلَ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ، وَلَكِنَّهُ شَيْءٌ فَعَلْتُهُ هِيَ. [بخاري/الحيض/ عرق المستحاضة/ ۳۲۱]

(عائشه) (ﷺ) ده لی: (ام حبیبه) کچی (جحش) پرسى له پیغه مبهری خوا (ﷺ) وتی: من خوینی نه خوشیم پیادی ت؟ فه رموی: ((نه وه ده ماریکه، خوت بشوره ، ئینجا نویژ بکه)) نه ویش بو هه موو نویژیک خو ی ده شور د. (لیث) کوری (سعد) وتی: (ابن شهاب) نه وه ی نه وت که پیغه مبهری

خوا (ﷺ) فرمانی کرد به (ام حبیبه) (ﷺ) که بُو ه مو نو یژ ێك خوی بشوات، به لكو شتێك بووه خوی کردوو یه تی.

(۱۰) حه یزدار نو یژ نا گ ی ر ی ته وه به لام رُوژوو ده گ ی ر ی ته وه

۱۷۸- عَنْ مُعَاذَةَ قَالَتْ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ (ﷺ): فَقُلْتُ: مَا بَالُ الْحَائِضِ تَقْضِي الصَّوْمَ وَلَا تَقْضِي الصَّلَاةَ؟ فَقَالَتْ: أَحَرُورِيَّةٌ أَنْتِ؟ قُلْتُ: لَسْتُ بِحَرُورِيَّةٍ، وَلَكِنِّي أَسْأَلُ. قَالَتْ: كَانَ يُصِيبُنَا ذَلِكَ، فَنُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّوْمِ وَلَا نُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّلَاةِ. (معاذة ده لی: له عائشه) م پرسى وتم: چى یه وا حه یزدار رُوژوو ده گ ی ر ی ته وه به لام نو یژ نا گ ی ر ی ته وه؟ وتی: ئایا تو حه روریت؟ وتم: من (حهروری) نیم، به لكو پرسیار ده كه م. وتی: كه توشی ئه وه ده بووین فرمانمان پیده کرا كه رُوژوو بگ ی ر ی نه وه، به لام فرمانمان پی نه کرا كه نو یژ بگ ی ر ی نه وه.

(۱۱) پینج شت له سروشتی پاکن

۱۷۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ﷺ) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((الْفِطْرَةُ خَمْسٌ، أَوْ خَمْسٌ مِنَ الْفِطْرَةِ: الْخَتَانُ، وَالْإِسْتِحْدَادُ، وَتَقْلِيمُ الْأُظْفَارِ، وَنَتْفُ الْإِيطِ، وَقَصُّ الشَّارِبِ)). [بخاری / اللباس / قص الشارب / ۵۵۵۰]

(ابوهریره) (ﷺ) ده لی: پیغه مبه ر (ﷺ) فرمانی ده تی: ((سروشتی پاک پینج شته، یا پینج شت له سروشتی پا که: خه ته نه کردن، به رتاشین، نینوک کردن، توکی بن بال هه لکه نندن، سمیل کورت کردنه وه)).

(۱۲) دهشت له سروشتی پاکن

۱۸۰- عَنْ عَائِشَةَ (ﷺ) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((عَشْرٌ مِنَ الْفِطْرَةِ: قَصُّ الشَّارِبِ، وَإِعْفَاءُ اللَّحْيَةِ، وَالسَّوَاكُ، وَاسْتِنْشَاقُ الْمَاءِ، وَقَصُّ الْأُظْفَارِ، وَغَسْلُ الْبَرَاجِمِ، وَنَتْفُ الْإِيطِ، وَحَلْقُ الْعَانَةِ، وَانْتِقَاصُ الْمَاءِ)). قَالَ زَكَرِيَاءُ: قَالَ مُصَنَّبٌ: وَنَسِيتُ الْعَاشِرَةَ، إِلَّا أَنْ تَكُونَ الْمُضْمَضَةُ. زَادَ قُتَيْبَةُ: قَالَ وَكَيْفَ: انْتِقَاصُ الْمَاءِ يَغْنِي الْإِسْتِنْجَاءَ.

(عائشه) (ﷺ) ده لی: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فرمانی ده تی: ((دهشت له فیتره تن: کورت کردنه وه ی سمیل، هیشتنه وه ی ریش، سیواک کردن، ئاو

* حروری: کۆمه لێك بوون له خه واریجه کان ده یانوت ده بی نو یژ یش بگ ی ر ی نه وه. (بخاری/ الحیض/ لاتقضي الحائض الصلاة / ۳۱۵).

له لوت وهردان، نینۆك كردن، شۆردنی جومگه ی په نه گه كان، موی بن بال هه لکه نندن، به رتاشین، تاره ت گرتن)) (مصعب) ده لی: ده یه مم بیرچوووه، نه گه ر ناو له ده م وهردان نه ییت.

(۱۳) سیواک دان به که سی گه وره

۱۸۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((أَرَانِي فِي الْمَنَامِ أَتَسَوَّكَ بِسِوَاكِ، فَجَذَبَنِي رَجُلَانِ أَحَدُهُمَا أَكْبَرُ مِنَ الْآخَرِ، فَنَاولْتُ السَّوَاكَ الْأَصْغَرَ مِنْهُمَا، فَقِيلَ لِي: كَبِّرْ، فَدَفَعْتُهُ إِلَى الْأَكْبَرِ)). [بخاري/ الوضوء/ دفع السواك الى الاكبر/ ۲۴۳]

(عبدالله) کوپی (عمر) ده لی: پیغمبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((خوم بین ی له خه ودا سیواک ده که م به سواکیک، دووپیواو کیشیان کردم، یه کیکیان له وی تریان گه وره تربوو، من سیواکه که م دا به بچووکه کیان، پییان وتم: گه وره ی که، منیش دام به گه وره که یان))

(۱۴) سمیل کورت بکه نه وهو ریش به یلنه وه

۱۸۲- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه): قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((خَالِفُوا الْمُشْرِكِينَ: أَحْفُوا الشَّوَارِبَ، وَأَوْفُوا اللَّحَى)). [بخاري/ اللباس/ تقليم الاظافر / ۵۵۵۳]

(عبدالله) کوپی (عمر) ده لی: پیغمبه ری خوا (ﷺ) فه رموویه تی: ((پیچه وانه ی موشریکه کان بکه ن، سمیل کورت بکه نه وه، ریش به یلنه وه)).

۱۸۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه): قَالَ: وَقَتَ لَنَا فِي قِصِّ الشَّارِبِ، وَتَقْلِيمِ الْأَظْفَارِ، وَتَنُفِّ الْإِبِيطِ، وَحَلْقِ الْعَانَةِ: أَنْ لَا نَتْرُكَ أَكْثَرَ مِنْ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً)).

(انس) کوپی (مالک) ده لی: کاتمان بو دانراوه بو کورت کردنه وه ی سمیل و نینۆك كردن و موی بن بال هه لکه نندنو به رتاشین باله چل شه و تی نه په رییت.

(۱۵) شۆردنی میزی ناو مزگه وت

۱۸۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه): قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ فِي الْمَسْجِدِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) إِذْ جَاءَ أَعْرَابِيٌّ فَقَامَ يَبُولُ فِي الْمَسْجِدِ، فَقَالَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) مَهْ مَهْ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا تُزِرْمُوهُ، دَعُوهُ)). فَتَرَكُوهُ حَتَّى بَالَ، ثُمَّ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) دَعَاهُ فَقَالَ لَهُ: ((إِنَّ هَذِهِ الْمَسَاجِدَ لَأَتَصَلَّحُ لِشَيْءٍ مِنْ هَذَا الْبَوْلِ وَلِأَلْقَدْرِ، إِنَّمَا هِيَ لِذِكْرِ اللَّهِ (ﷻ) وَالصَّلَاةِ وَقِرَاءَةِ الْقُرْآنِ)). أَوْ كَمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ

(ع) قَالَ: فَأَمَرَ رَجُلًا مِّنَ الْقَوْمِ فَجَاءَ بِدَلْوٍ مِّنْ مَّاءٍ فَشَنَّهُ عَلَيْهِ. [بخاری/ الادب/ ۵۶۷۸]

(انس) کوری (مالک) (ع) ده‌لی: له‌کاتی‌کا ئیمه له‌مزگه‌وت له‌خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ردا (ع) دانیش‌تبو‌وین، عه‌ره‌یی‌کی ده‌شته‌کی هات و له‌مزگه‌وته‌که‌ذا ده‌ستی کرد به‌میزکردن، هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ر (ع) وتیان: نه‌که‌ی، نه‌که‌ی، ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ع) فه‌رمو‌وی: ((پی‌ی مه‌پن، وازی ئی بی‌نن)) وازیان لی‌هینا هه‌تا میزه‌که‌ی کرد، ئینجا پی‌غه‌مبه‌ر (ع) بانگی کردو فه‌رمو‌وی: ((ئه‌م مزگه‌وتانه جی‌گای میزکردن و پی‌سی کردن نییه، به‌لکو جی‌گای یادکردنه‌وه‌ی خوا‌ی گه‌وره‌و نو‌یژو خو‌یندنی قور‌ئانه))، ئینجا فه‌رمانی‌کرد به‌ پی‌او‌یک له‌وه‌لکه، ئه‌ویش دۆلکه‌یه ئاوی هینا و رشتی به‌سه‌ریا)

(۱۶) ئاو پرژاندن له‌میزی مندال به‌ج‌له‌وه

۱۸۵- عَنْ أُمِّ قَيْسٍ بِنْتِ مَخْصَنٍ (ع): أَنَّهَا أَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ (ع) بِابْنٍ لَهَا لَمْ يَبْلُغْ أَنْ يَأْكُلَ الطَّعَامَ، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: أَخْبَرْتَنِي أَنَّ ابْنَهَا ذَاكَ بَالَ فِي حَجْرِ رَسُولِ اللَّهِ (ع)، فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ (ع) بِمَاءٍ فَتَضَحَّ عَلَى ثَوْبِهِ، وَلَمْ يَغْسِلْهُ غَسَلًا. [بخاری/ الوضوء/ بول الصبیان/ ۲۲۱]

(ام قیس) کچی (محسن) (ع) ده‌لی: مندالی‌کم هینا بو‌ خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ع) هیش‌تا خو‌اردنی نه‌ده‌خوارد، عبید الله وتی: ئه‌و ژنه ئا‌گاداری کردم که کو‌په‌که‌ی می‌زی کرد به‌کۆشی پی‌غه‌مبه‌ری خوا‌دا (ع) پی‌غه‌مبه‌ر (ع) دا‌وای ئاوی کردو پرژاندی به‌سه‌ر پۆشاکه‌که‌یدا و نه‌یشو‌رد.

(۱۷) شو‌ردنی (مه‌نی) به‌ج‌له‌وه

۱۸۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شِهَابٍ الْخَوْلَانِيِّ قَالَ: كُنْتُ نَازِلًا عَلَى عَائِشَةَ (ع)، فَاخْتَلَمْتُ فِي ثَوْبِي، فَعَمَسْنَاهُمَا فِي الْمَاءِ، فَرَأَتْنِي جَارِيَةً لِعَائِشَةَ (ع) فَأَخْبَرَتْهَا، فَبَعَثَتْ إِلَيَّ عَائِشَةُ فَقَالَتْ: مَا حَمَلَكَ عَلَى مَا صَنَعْتَ بِثَوْبِيكَ؟ قَالَ: قُلْتُ: رَأَيْتُ مَا يَرَى النَّاسُ فِي مَنْامِهِ، قَالَتْ: هَلْ رَأَيْتَ فِيهِمَا شَيْئًا؟ قُلْتُ: لَا، قَالَتْ: فَلَوْ رَأَيْتَ شَيْئًا غَسَلْتَهُ، لَقَدْ رَأَيْتَنِي وَإِنِّي لَأَحْكُهُ مِنْ ثَوْبِ رَسُولِ اللَّهِ (ع) يَا بَسًا بِظُفْرِي.

(عبدالله) کو‌پی (شهاب الخولانی) ده‌لی: من می‌وان بووم له‌لای (عائشه) (ع) شه‌یتانی بووم، منیش ج‌له‌کانم هه‌لژه‌ند له‌ئاو، که‌نیزه‌کی‌کی عائشه (ع) چا‌وی پی‌م که‌وت چو‌و ئا‌گاداری عائشه‌ی کرد، عائشه‌ش نار‌دی بو‌

لام وتی: چی وای لی‌کردی جله‌کانت ئاوا لی بکه‌یت؟ ده‌لی: خه‌وتوو له‌خه‌ویا چی ده‌بینیت منیش ئه‌وهم دیووه، عائشه وتی: هی‌چت به‌جله‌کانت‌ه‌وه‌ بینی؟ وتم : نه‌خیر، ئه‌ویش وتی: ئه‌گهر شتی‌کت بینی بتشتایا من خۆم به‌جله‌کانی پی‌غه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) به‌وشکی پرواندوومه‌و به‌نینۆک کراندومه.

(١٨) شۆردنی خوینی‌ه‌یز به‌جله‌وه

١٨٧- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ (رضی‌الله‌تعالی‌عنہا) قَالَتْ: جَاءَتْ امْرَأَةً إِلَى النَّبِيِّ (ﷺ) فَقَالَتْ: إِحْدَانَا يُصِيبُ ثَوْبَهَا مِنْ دَمِ الْحَيْضَةِ، كَيْفَ تَصْنَعُ بِهِ؟ قَالَ: ((تَحْتُهُ، ثُمَّ تَقْرُصُهُ بِالْمَاءِ، ثُمَّ تَنْضَحُهُ، ثُمَّ تُصَلِّي فِيهِ)).

(اسماء) کچی (ابوبکر) (ﷺ) ده‌لی: ئافره‌تی هات بو خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) وتی: یه‌کی‌کمان [جاری وا‌ه‌یه] جله‌کانی خوینی‌ه‌یزی به‌رده‌که‌ویت چی لی بکات؟ فه‌رمووی: بی پروینه ئینجا ئاوی پیا بکه‌و ده‌ستی لی بخه، ئینجا ئاوی پیا بکه‌ره‌وه‌و دوا‌یی نویژی پی‌وه‌ بکه‌). [واته: بی‌شۆره].

(۵) کتاب الصلاة (به شی نویش)

(۱) دستپیکردنی بانگدان

١٨٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) أَنَّهُ قَالَ: كَانَ الْمُسْلِمُونَ حِينَ قَدِمُوا الْمَدِينَةَ يَجْتَمِعُونَ فَيَتَحَيَّنُونَ الصَّلَوَاتِ، وَلَيْسَ يُنَادِي بِهَا أَحَدٌ، فَتَكَلَّمُوا يَوْمًا فِي ذَلِكَ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: اتَّخِذُوا نَاقُوسًا مِثْلَ نَاقُوسِ النَّصَارَى، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: قَرَأْنَا مِثْلَ قَرْنِ الْيَهُودِ، فَقَالَ عُمَرُ (رضي الله عنه): أَوَلَا تَتَّبِعُونَ رَجُلًا يُنَادِي بِالصَّلَاةِ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): ((يَا بَلَاءُ، قُمْ فَتَادِ بِالصَّلَاةِ)). [بخاري/الاذن/٥٧٩]

(عبدالله) كوپرى (عمر) (ﷺ) دەلى: لەكاتىكا موسلمانەكان ھاتن بۇ مەدینە كۆدەبوونەوھو كاتى نوڧىزان دەخەملاند، كەس بانگى نەدەدا، رۇڧىكىيان باسى ئەوھيان كرد، ھەندىكىيان وتیان: بازەنگىكى وھكو زەنگى گاۋرەكان دابنىن، ھەندىكى تریان وتیان: كەرەنايەك وھكو كەرەناى جولەكە دابنىن، عمر(ﷺ) وتى: ئەى بۇ پىاۋىك نانىرن بانگ بدات بۇ نوڧىن. پىغەمبەر(ﷺ) فەرموۋى: ((ئەى بلال ھەستە بانگ بدە بۇ نوڧىن))

(۲) چۈنیتی بانگدان

١٨٩- عَنْ أَبِي مَخْدُورَةَ (رضي الله عنه): أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (ﷺ) عَلَّمَهُ هَذَا الْاَدَانَ: ((اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، ثُمَّ يَعُودُ فَيَقُولُ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، مَرَّتَيْنِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ - مَرَّتَيْنِ - حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ - مَرَّتَيْنِ -)) زَادَ إِسْحَاقُ - يَعْنِي ابْنَ إِبْرَاهِيمَ - ((اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)).

(ابو مخدومه) دهلی: پیغمبرہری خوا (ﷺ) ئەم بانگہی فیکردم : (الله اكبر
الله اكبر اشهد ان لا اله الا الله، اشهد ان لا اله الا الله ، اشهد ان محمداً رسول الله،
اشهد ان محمداً رسول الله)ئینجا جاریکی تریش دهلی: اشهد ان لا اله الا الله
اشهد ان لا اله الا الله دووجار ، اشهد ان محمدا رسول الله ، اشهد محمدا رسول
الله دووجار، حي على الصلاة -دووجار - حي على الفلاح - دووجار . اسحاق -
واته ابراهيم . ئەمەشی زیادکرد : (الله اكبر الله اكبر ، لا اله الا الله) .

(۳) بانگدان جوتە و قامە تیش تاك

۱۹۰- عَنْ أَنَسٍ (رضي الله عنه) قَالَ: أُمِرَ بِلَالٍ أَنْ يَشْفَعَ الْأَذَانَ، وَيُوتِرَ الْإِقَامَةَ، زَادَ يَحْيَى (في حديثه عن ابنِ عُلَيَّةَ: فَحَدَّثْتُ بِهِ أَيُّوبَ، فَقَالَ: ﴿إِلَّا الْإِقَامَةَ﴾. [بخاري/ الاذان / ۵۸۲]

(انس) (رضي الله عنه) دهلى: فهريمانكرا به (بيلال) كه بانگدان به جوت و بليت قامە تيش به تاك يه حيا ﴿لهريوايه ته كهيدا﴾ له (ابن عليه) وه ئه مهى بو زياد كرد: ئه مه م بو (ايوب) گيرايه وه وتى: بيچكه له قامەت ﴿واته رستهى قد قامت الصلاة - دوو جار دهيووت﴾.

(۴) دانانى دوو بانگيژى

۱۹۱- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) قَالَ: كَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) مُؤَدَّتَانِ: بِلَالٌ، وَابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ الْأَعْمَى.
(ابن عمر) (رضي الله عنه) دهلى: پينغه مبهري خوا (رضي الله عنه) دو بانگيژى هه بوو: (بيلال و) ابن ام مكتوم) ي نابينا.

(۵) دانانى بانگيژى نابينا

۱۹۲- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ: كَانَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ يُؤَدِّنُ لِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَهُوَ أَعْمَى.
(عائشه) (رضي الله عنها) دهلى: (ابن ام مكتوم) بانگى دهدا بو پينغه مبهري خوا كويريش بوو.

(۶) خيري بانگدان

۱۹۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يُغَيِّرُ إِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ، وَكَانَ يَسْتَمِعُ الْأَذَانَ، فَإِنْ سَمِعَ أَذَانًا أَمْسَكَ، وَإِلَّا أَغَارَ، فَسَمِعَ رَجُلًا يَقُولُ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((عَلَى الْفِطْرَةِ)). ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((خَرَجْتَ مِنَ النَّارِ)). فَتَنظَرُوا فَإِذَا هُوَ رَاعِي مِعْزَى.

(انس) كورى (مالك) (رضي الله عنه) دهلى: پينغه مبهري خوا (رضي الله عنه) له گهل به ره به ياندا هيرشى ده برده [سهر دوزمن]، گوى بيستى بانگ ده بوو، ئه گهر گوى له بانگ بوايا راده وهستا، ئه گهرنا هيرشى ده كرد، گوى لى بوو، پياويك دهيووت: الله اكبر الله اكبر، پينغه مبهري (رضي الله عنه) فهريمانكرا: ((له سهر سروشتى پاك)) ئينجا وتى:

اشهد ان لا اله الا الله ، اشهد ان لا اله الا الله ، پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرموی: ((له ئاگر دهر بار یوویت)) که سه یریان کرد ده بینن شوانیکی بزنه.

۱۹۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: ((إِذَا تُدِيَ لِلصَّلَاةِ أَدْبَرَ الشَّيْطَانُ لَهُ ضَرَاطٌ، حَتَّى لَا يَسْمَعَ التَّائِذِينَ، فَإِذَا قُضِيَ التَّائِذِينَ أَقْبَلَ، حَتَّى إِذَا تُوبَ بِالصَّلَاةِ أَدْبَرَ، حَتَّى إِذَا قُضِيَ التَّوْبُ أَقْبَلَ، حَتَّى يَخْطُرَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَنَفْسِهِ يَقُولُ لَهُ: اذْكُرْ كَذَا، وَادْكُرْ كَذَا، لِمَا لَمْ يَكُنْ يَذْكُرُ مِنْ قَبْلُ، حَتَّى يَظَلَّ الرَّجُلُ مَا يَدْرِي كَمْ صَلَّى)). [بخاری / الاذان / فضل التائدين / ۵۸۳]

(ابوهریره) (ﷺ) ده لی: پیغه مبهر (ﷺ) فرموی: ((نه گهر بانگ درا بو نو یژ شه یتان هه لدیت و تر لیده دات بو نه وهی بانگه که نه بیستی، کاتی بانگه که ته و او ده بیت، دیته وه هه تا قامهت ده کړت ئینجا هه لدیته وه، کاتی قامهت ته و او ده بی دیته وه بو نه وهی دالغه بو نو یژ گهره که دروست بکات، پیی ده لیت: یادی نه مه وه بکه [شتی و ا که پیشتر له یادیانه بو] تا و ا له کابرا ده کات نازانی چه ند رکاتی کرد وه)).

(۷) خیری بانگیژان

۱۹۵- عَنْ عِيسَى بْنِ طَلْحَةَ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ (رضی الله عنه)، فَجَاءَهُ الْمُؤَدِّنُ يَدْعُوهُ إِلَى الصَّلَاةِ، فَقَالَ مُعَاوِيَةُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((الْمُؤَدِّنُونَ أَطْوَلُ النَّاسِ أَعْنَاقًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ)).

(عيسى) کوری (طلحه) ده لی: من له لای (معاویه) کوری (ابی سفیان) بوم بانگیژه که هات بانگی دا بو نو یژ کردن، معاویه وتی: له پیغه مبهری خوا (ﷺ) بیستوه ده یفه رمو: ((بانگیژان له روژی قیامه تدا گهر دنیان له هه موو که س بهر زتره)).

(۸) وه لاهدانه وهی بانگیژ

۱۹۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رضی الله عنه): أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (ﷺ) يَقُولُ: ((إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَدِّنَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ، ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا. ثُمَّ سَلُوا اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ، فَإِنَّهَا مَنْزِلَةٌ فِي الْجَنَّةِ لَا تَنْبَغِي إِلَّا لِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ، وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ، فَمَنْ سَأَلَ لِي الْوَسِيلَةَ حَلَّتْ عَلَيْهِ الشَّفَاعَةُ)).

(عبداللہ) کوری (عمرو) کوری (عاص) (ﷺ) گوئی له پیغه مبهري (ﷺ) بووه
 فہرموویہ تی: (((ئەگەر گویتان لەبانگیژبوو، ئەوچی دەلیت ئیوہش وابلین
 ئینجا سلاوات لەسەر من بدەن، چونکە ئەوہی سلاوات لەسەر من بدات
 خوای گہورہ دەجار سلاواتی لەسەر دەدات، ئینجا داوای پلہ و پایہی بہرز
 بۆیکەن لەخوا، ئەو پلہ بہرزہ پلہ یەکە لەبہہشتا دەست کەس ناکەویت یەک
 بەندە لەبەندەکانی خوا نہ بیت، داواکارم ئەو کەسەش من بم ، ئەوہی داوای
 وەسیلەم لەخوا بۆ بکات شیایوی شەفاعەتم دەبیت).

(۹) خیری وەلام دانەوہی بانگ

۱۹۷- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِذَا قَالَ الْمُؤَدِّنُ:
 اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، فَقَالَ أَحَدُكُمُ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ، قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، قَالَ: أَشْهَدُ
 أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ،
 ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ
 أَكْبَرُ، قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مِنْ
 قَلْبِهِ، دَخَلَ الْجَنَّةَ)).

(عمر) کوری (خطاب) (ﷺ) دەلی: پیغه مبهري خوا (ﷺ) فہرموویہ تی: ((ئەگەر
 بانگیژ وتی: اللہ اکبر اللہ اکبر یەکیکتان وتی: اللہ اکبر اللہ اکبر ، ئینجا وتی:
 اشہد ان لا اله الا اللہ ئەویش وتی: اشہد ان لا اله الا اللہ ، ئینجا وتی: اشہد ان
 محمدا رسول اللہ ، ئەویش وتی: اشہد ان محمدا رسول اللہ ئینجا وتی: حی
 علی الصلاة ، ئەویش وتی: لا حول ولا قوہ الا باللہ ، ئینجا وتی (حی علی
 الفلاح) ئەویش وتی (لا حول ولا قوہ الا باللہ) ئینجا وتی: اللہ اکبر اللہ اکبر
 ئەویش وتی: اللہ اکبر اللہ اکبر ، ئینجا وتی: لا اله الا اللہ ، ئەویش وتی: لا اله
 الا اللہ ، لەدلیوہ وتبیتی دەچیتە بہہشت)).

۱۹۸- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رضي الله عنه)، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أَنَّهُ قَالَ: ((مَنْ قَالَ
 حِينَ يَسْمَعُ الْمُؤَدِّنَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
 وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، غُفِرَ لَهُ ذَنْبُهُ)).

(سعد) کوری (ابی وقاص) (ﷺ) دەلی: پیغه مبهري فہرموویہ تی: ((ئەوہی
 لەکاتیکا گوئی لەبانگ دەبیت بلیت: شایەتی دەدەم کەخواتاک و تەنیا یەو

شهریکی نیه و موحه مه د به نده و ره وانه کراوی شه و، پازیم خوا په روه ردگارم
بیټ و موحه مه دیش ره وانه کراو ئیسلامیش ئابین، شه و خوا له گونا مه کانی
خوش ده بیټ)).

(۱۰) فه رزیوونی نویتز

۱۹۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: نُهِينَا أَنْ نَسْأَلَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) عَنْ شَيْءٍ،
فَكَانَ يُعْجِبُنَا أَنْ يَجِيءَ الرَّجُلُ - مِنْ أَهْلِ الْبَادِيَةِ - الْعَاقِلُ، فَيَسْأَلُهُ وَنَحْنُ نَسْمَعُ،
فَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْبَادِيَةِ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَتَانَا رَسُولُكَ، فَرَعَمَ لَنَا أَنْكَ تَزْعُمُ أَنَّ
اللَّهَ أَرْسَلَكَ؟ قَالَ: ((صَدَقَ)). قَالَ: فَمَنْ خَلَقَ السَّمَاءَ؟ قَالَ: ((اللَّهُ)) قَالَ: فَمَنْ
خَلَقَ الْأَرْضَ؟ قَالَ: ((اللَّهُ)) قَالَ: فَمَنْ نَصَبَ هَذِهِ الْجِبَالَ، وَجَعَلَ فِيهَا مَا جَعَلَ،
قَالَ: ((اللَّهُ)). قَالَ: فَبِالَّذِي خَلَقَ السَّمَاءَ وَخَلَقَ الْأَرْضَ وَنَصَبَ هَذِهِ الْجِبَالَ، اللَّهُ
أَرْسَلَكَ؟ قَالَ: ((نَعَمْ)). قَالَ: وَزَعَمَ رَسُولُكَ: أَنَّ عَلَيْنَا خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي يَوْمِنَا
وَلَيْلَتِنَا؟ قَالَ: ((صَدَقَ)). قَالَ: فَبِالَّذِي أَرْسَلَكَ، اللَّهُ أَمَرَكَ بِهَذَا، قَالَ: ((نَعَمْ)). قَالَ:
وَزَعَمَ رَسُولُكَ: أَنَّ عَلَيْنَا زَكَاةً فِي أَمْوَالِنَا؟ قَالَ: ((صَدَقَ)). قَالَ: فَبِالَّذِي أَرْسَلَكَ،
اللَّهُ أَمَرَكَ بِهَذَا؟ قَالَ: ((نَعَمْ)). قَالَ: وَزَعَمَ رَسُولُكَ: أَنَّ عَلَيْنَا صَوْمَ شَهْرِ رَمَضَانَ
فِي سَنَتِنَا؟ قَالَ: ((صَدَقَ)). قَالَ: فَبِالَّذِي أَرْسَلَكَ، اللَّهُ أَمَرَكَ بِهَذَا؟ قَالَ: ((نَعَمْ)).
قَالَ: وَزَعَمَ رَسُولُكَ: أَنَّ عَلَيْنَا حَجَّ الْبَيْتِ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا؟ قَالَ: ((صَدَقَ)).
ثُمَّ وَلَّى، قَالَ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ لَأَزِيدَ عَلَيْهِنَّ وَلَأَنْقُصَ مِنْهُنَّ. فَقَالَ النَّبِيُّ
(ﷺ): ((لَنْ يَصْدُقَ لِيَدْخُلَنَّ الْجَنَّةَ)).

(انس) کوپی (مالک) (رضی اللہ عنہ) ده لی: ریمان نه دده را پرسیار له پیغه مبه ری
خوا (رضی اللہ عنہ) بکهین، هر بویه چه زمان ده کرد، پیاویکی - ده شته کی - ژیر بیټ و
پرسیاری ای بکات و ئیمه ش گوی بگرین، له وکاته دا پیاویکی ده شته کی هات ،
وتی: ئه ی موحه مه د نیراوه که ت هات بولا مان پیی وتین گویا تو ده لی: خوا
توی کردوو به پیغه مبه ر؟ فه رموی: ((راستی وتوو)). وتی: ده باشه کی
ئاسمانی دروست کردوو؟ فه رموی: ((خوا)) وتی: ئه ی کی زه وی
دروست کردوو فه رموی: ((خوا)). وتی: ئه ی کی ئه م شاخانه ی داناوه
هرچیشی ویستوو تیا دروست کردوو؟ فه رموی: ((خوا)) ئینجا وتی:
مه روه ها نیراوه که ت ده لی گویا ئیمه له شه وو روژیکماندا پینج نویتزمان
له سه ره، فه رموی: ((راست ده کات)) وتی: ده توو شه وی توی ناردوو ئایا خوا

فرمانی ئه‌وه‌ی پێکردووی؟ فرمووی: ((به‌لێ)) وتی: نێراوه‌که‌ت ده‌لێ گوايا زه‌کاتی سامانه‌کانمان له‌سه‌ره‌؟ فرمووی: ((راستی وتوو)) وتی: ده‌توو ئه‌و که‌سه‌ی تۆی ناردوو ئایا خوا فرمانی ئه‌وه‌ی پێکردووی؟ فرمووی: ((به‌لێ)) وتی: نێراوه‌که‌ت ده‌لێ گوايا: له‌سه‌له‌که‌ماندا رۆژووی مانگی ره‌مه‌زانمان له‌سه‌ره‌؟ فرمووی: ((راستی وتوو)) وتی: ده‌توو ئه‌و که‌سه‌ی تۆی ناردوو ئایا خوا فرمانی ئه‌وه‌ی پێکردووی؟ فرمووی: ((به‌لێ)) وتی: هه‌روه‌ها نێراوه‌که‌ت ده‌لێ گه‌گوايا: ئێمه‌ ئه‌وانه‌مان که‌له‌توانایاندا هه‌یه‌ حه‌جی مائی خوایان له‌سه‌ره‌؟ فرمووی: (راستی وتوو) ئینجا پشستی هه‌لکردوو وتی: سویند به‌وه‌ی به‌هه‌ق تۆی ناردوو نه‌لییان زیاد ده‌که‌م نه‌لییان که‌م ده‌که‌م. پیغه‌مبه‌ر (فرمووی: ((هه‌گه‌ر راست بکات ده‌جێته به‌هه‌شت)).

(۱۱) فره‌زبوونی نوێژ دوورکات دوو رکات

۲۰۰- عَنْ عَائِشَةَ (رض): أَنَّ الصَّلَاةَ أَوَّلَ مَا فُرِضَتْ رَكَعَتَيْنِ، فَأَقَرَّتْ صَلَاةَ السَّفَرِ، وَأَتَمَّتْ صَلَاةَ الْحَضَرِ. قَالَ الرَّهْزِيُّ: فَقُلْتُ لِعُرْوَةَ: مَا بَالُ عَائِشَةَ تَتِمُّ فِي السَّفَرِ؟ قَالَ: إِنَّهَا تَأَوَّلَتْ كَمَا تَأَوَّلَ عُثْمَانُ. [بخاري / تقصير الصلاة / يقصر اذا خرج من موضعه/ ۱۰۴۰]

عائشه (ر.ض) ده‌لێ: یه‌که‌مجار که‌نوێژ فره‌زکرا دوورکات بوو، پاشان نوێژی سه‌فه‌ر مایه‌وه‌ به‌دوورکات و، نوێژی نیشته‌جی به‌ته‌واو دانرا (زه‌ری) ده‌لێ: به‌ (عروه‌) م وت: بۆچی عائشه له‌سه‌فه‌ردا نوێژی ته‌واو ده‌کات؟ وتی: ئه‌و وه‌کو عوسمان ته‌ئویلی کردوو. [که‌ هه‌ردووکیان دروسته‌].

(۱۲) پینج نوێژه‌که‌ که‌فاره‌تن بۆ گوناھی نیوانیان

۲۰۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((الصَّلَاةُ الْخَمْسُ، وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ، كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُنَّ مَا لَمْ تُغَشَّ الْكَبَائِرُ)). وفي الرواية: ((وَرَمَضَانَ إِلَى رَمَضَانَ مُكْفِّرَاتٍ لِمَا بَيْنَهُنَّ مَا اجْتَنِبْتَ الْكَبَائِرَ)).

(ابوهریره‌) ده‌لێ: پینجهمبه‌ری خوا (ﷺ) فرمووی: ((پینج نوێژه‌که‌و جومعه‌ بۆ جومعه‌ که‌فاره‌تن بۆ نیوانه‌کانیان، به‌ومه‌رجه‌ی گوناھی گه‌وره‌ نه‌کرا بێ)). له‌ریوایه‌ تیکیشا: ((ره‌مه‌زانیش که‌فاره‌تی نیوانیان ئه‌گه‌ر دووره‌ په‌ریزی له‌گوناها گه‌وره‌کان کرابێت)).

(۱۳) نویتز نه کردن کوفره

۲۰۲- عن جابر (رضی) قال: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) يَقُولُ: ((إِنَّ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشَّرِّ وَالْكُفْرِ تَرْكَ الصَّلَاةِ)).

(جابر) (رضی) دهلی: بیستوومه له پیغه مبهری خوا (رضی) فہرموویہ تی: (لہ نیوان مروؤ و ہا و ہل بو خوا بریار دان و کوفردا نویتز نہ کردنہ)).

(۱۴) کوکہ رھوی کاتہ کان

۲۰۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَمْرٍو (رضی): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((وَقْتُ الظُّهْرِ إِذَا زَالَتْ الشَّمْسُ وَكَانَ ظِلُّ الرَّجُلِ كَطَوْلِهِ، مَا لَمْ يَحْضُرِ الْعَصْرُ. وَوَقْتُ الْعَصْرِ مَا لَمْ تَصْفُرْ الشَّمْسُ، وَوَقْتُ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ مَا لَمْ يَغِبِ الشَّفَقُ، وَوَقْتُ صَلَاةِ الْعِشَاءِ إِلَى نِصْفِ اللَّيْلِ الْأَوْسَطِ، وَوَقْتُ صَلَاةِ الصُّبْحِ مِنْ طُلُوعِ الْفَجْرِ مَا لَمْ تَطْلُعِ الشَّمْسُ، فَإِذَا طَلَعَتِ الشَّمْسُ فَأَمْسِكَ عَنِ الصَّلَاةِ، فَإِنَّهَا تَطْلُعُ بَيْنَ قَرْنَيْ شَيْطَانٍ)).

(عبدالله) کوپی (عمرو) کوپی (عاص) (رضی الله عنهما) دهلی: پیغه مبهری خوا (رضی) فہرمووی: ((کاتی نیوہ پو کاتی کہ خور بترازی لہ ناوہ راستی ناسمان و سینہری ہموو کہ سینک بہ قہد دریتی خوی لی بیت، مادام عہ سر نہ ہا تبیت. کاتی عہ سریش ہتا بہر لہ خور زہرد ہلگہ ران، کاتی نویتز شیوانیش ہتا ونبونی روناکیی ناسو، کاتی نویتز خہ و تنیش ہتا نیوہی شہو، کاتی نویتز بیانیس، لہ بہر بہ یانہ وہ ہتا پیش خور کہ و تن، ہر کاتی خور ہلہات دہست بگرنہ وہ لہ نویتز، چونکہ لہ نیوان دو شاخی شہیتاندا ہل دیت)).

۲۰۴- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رضی)، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ): أَنَّهُ أَتَاهُ سَائِلٌ يَسْأَلُهُ عَنْ مَوَاقِيتِ الصَّلَاةِ، فَلَمْ يَرِدْ عَلَيْهِ شَيْئًا، قَالَ: فَأَمَرَ بِلَا فَأَقَامَ الْفَجْرَ حِينَ انْشَقَّ الْفَجْرُ، وَالنَّاسُ لَا يَكَادُ يَعْرِفُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا، ثُمَّ أَمَرَهُ فَأَقَامَ بِالظُّهْرِ حِينَ زَالَتْ الشَّمْسُ، وَالْقَائِلُ يَقُولُ: قَدْ انْتَصَفَ النَّهَارُ، وَهُوَ كَانَ أَعْلَمَ مِنْهُمْ، ثُمَّ أَمَرَهُ فَأَقَامَ بِالْعَصْرِ وَالشَّمْسُ مُرْتَفِعَةٌ، ثُمَّ أَمَرَهُ فَأَقَامَ بِالْمَغْرِبِ حِينَ وَقَعَتِ الشَّمْسُ، ثُمَّ أَمَرَهُ فَأَقَامَ الْعِشَاءَ حِينَ غَابَ الشَّفَقُ، ثُمَّ أَخَّرَ الْفَجْرَ مِنَ الْعَدِ حَتَّى انْصَرَفَ مِنْهَا وَالْقَائِلُ يَقُولُ: قَدْ طَلَعَتِ الشَّمْسُ أَوْ كَادَتْ، ثُمَّ أَخَّرَ الظُّهْرَ حَتَّى كَانَ قَرِيبًا مِنْ وَقْتِ الْعَصْرِ بِالْأَمْسِ، ثُمَّ أَخَّرَ الْعَصْرَ حَتَّى انْصَرَفَ مِنْهَا وَالْقَائِلُ يَقُولُ: قَدْ

اَحْمَرَتِ الشَّمْسُ، ثُمَّ اَحْرَ الْمَغْرِبَ حَتَّى كَانَ عِنْدَ سُقُوطِ الشَّفَقِ، ثُمَّ اَحْرَ الْعِشَاءَ حَتَّى كَانَ ثُلُثُ اللَّيْلِ الْاَوَّلِ، ثُمَّ اَصْبَحَ، فَدَعَا السَّائِلَ، فَقَالَ: ((الْوَقْتُ بَيْنَ هَذَيْنِ)).
(ابو موسی الاشعری) له پیغه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ) بۆمان ده‌گێڕێته‌وه ده‌لی:
پرسیار که ریک هات له‌باره‌ی کاته‌کانی نوێزه‌وه پرسیاری لیکرد، هیچ وه‌لامی نه‌دایه‌وه ده‌لی: فه‌رمانی کرد به‌بیلال بانگی به‌یادی‌دا، کاتی به‌ره‌به‌یان هه‌له‌ات هه‌شتا خه‌لک یه‌کتریان نه‌ده‌ناسیه‌وه، پاشان فه‌رمانی پیکرد بانگی نیوه‌پۆی‌دا کاتی خۆرترازا [نه‌ناوه‌راستی ئاسمان لایدا] هه‌موو که‌س ده‌یوت به‌راستی رۆژ نیوه‌ بووه، ئه‌و خۆیشی زاناتر بوو، ئینجا کاتی خۆردا که‌وت فه‌رمانی پیکرد بانگی‌دا بۆ شیوان، پاشان کاتی ئاسۆ ونبوو فه‌رمانی پیکرد بانگی‌دا بۆ خه‌وتنان، ئینجا به‌ره‌به‌یانی رۆژی داهاتووی دواخست هه‌تا کاته‌که‌ی تیپه‌ری، تا قسه‌که‌ریک ده‌یوت خۆر که‌وتوو، یا خه‌ریکه‌ بکه‌ویت، پاشان نیوه‌پۆی دواخست تا نزیک بوویه‌وه له‌کاتی عه‌سری دوینی، پاشان عه‌سری دواخست تا کاته‌که‌ی تیپه‌ری و قسه‌که‌ر ده‌یوت: خۆر سوور هه‌لگه‌راوه، ئینجا شیوانی دواخست هه‌تا گه‌یشته‌ که‌وتنی ئاسۆ، پاشان خه‌وتنانی دواخست هه‌تا سییه‌کی یه‌که‌می شه‌و رۆیشت، ئینجا به‌یانی کرده‌وه، پاشان پرسیار که‌ری بانگ کردوو فه‌رمووی: ((کات له‌نیوان ئه‌و دوانه‌دایه)).

(۱۵) به‌تاریکی نوێژی به‌یانی کردن

۲۰۵- عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: لَمَّا قَدِمَ الْحَجَّاجُ الْمَدِينَةَ، فَسَأَلَنَا جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ فَقَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يُصَلِّي الظُّهْرَ بِالْهَاجِرَةِ، وَالْعَصْرَ وَالشَّمْسُ نَقِيَّةً، وَالْمَغْرِبَ إِذَا وَجِبَتْ، وَالْعِشَاءَ أَحْيَانًا يُؤَخَّرُهَا وَأَحْيَانًا يُعَجَّلُ، كَانَ إِذَا رَأَوْهُمْ قَدْ اجْتَمَعُوا عَجَلًا، وَإِنَّا رَأَوْهُمْ قَدْ أَبْطَلُوا أَحْرًا، وَالصُّبْحَ -كَأَنَّا- أَوْ قَالَ -كَانَ النَّبِيُّ (ﷺ) يُصَلِّيهَا بِغَلَسٍ. [بخاری/ حاشية مواقيت الصلاة/ ۵۳۵]

(محمد) کوری (عمرو) ده‌لی: کاتی حاجیه‌کان گه‌یشته‌ مه‌دینه، پرسیارمان کرد له‌ (جابر) کوری (عبدالله) ئه‌ویش وتی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نوێژی نیوه‌پۆی له‌گه‌رمای نیوه‌پۆدا ده‌کرد نوێژی عه‌سریشی ده‌کرد که‌هه‌شتا خۆر روون بوو، شیوانیش هه‌رکاتی خۆرا ونبوو، خه‌وتنانیش جار جار دوا ده‌خست و جار جاریش زووده‌یکرد: هه‌رکاتی ده‌بیینی کۆبوونه‌ته‌وه په‌له‌ی

دعکرد) نه‌گهر نه‌وان دوابكه‌وتنايه نه‌ميش دواى ده‌خست. به‌يانيش [به‌تاريكى
دمي‌كرد] يا راوى ده‌لى: پيغه‌مبه‌ر(ﷺ) به‌تاريكى ده‌ي‌كرد.

(۱۶) پاريزگارى له‌نويزى به‌يانى و عه‌سر

۲۰۶. عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ عُمَارَةَ بْنِ رُوَيْبَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((لَنْ يَلِجَ النَّارَ أَحَدٌ صَلَّى قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ، وَقَبْلَ غُرُوبِهَا)) يَغْنِي الْفَجْرَ وَالْعَصْرَ، فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْبَصْرَةِ: أَنْتَ سَمِعْتَ هَذَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ الرَّجُلُ: وَأَنَا أَشْهَدُ أَنِّي سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، سَمِعْتُهُ أُدْنِي، وَوَعَاهُ قَلْبِي.

(ابوبكر) كورې (عمارہ) كورې (رويبه) له‌باوكيه‌وه ده‌گيريت‌ه‌وه ده‌لى: بيس‌تومه له‌پيغه‌مبه‌رى خوا(ﷺ) ده‌يفه‌رموو: ((ټاگر به‌ر نه‌وكه‌سه ناكه‌ويت كمنويزى پيش خوړكه‌وتن و پيش خوړ نيشتن بكات)).

واته: نويزى به‌يانى و عه‌سر، پياويكى خه‌لكى به‌سره پيى وت: ټايا تو نعمت له‌پيغه‌مبه‌رى خوا(ﷺ) بيس‌تووه؟ وتى: به‌لى، پياوه‌كه وتى: منيش شايه‌تى ده‌دهم منيش نه‌مهم له‌پيغه‌مبه‌رى خوا(ﷺ) بيس‌تووه گوي‌كانم بيس‌تويه‌تى، دلم ټيى گه‌يش‌تووه.

۲۰۷. عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ عَنْ أَبِيهِ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((مَنْ صَلَّى الْبَرْدَيْنِ دَخَلَ الْجَنَّةَ)). ﴿بخاري/ مواقيت الصلاة/ ۵۴۸﴾

(ابوبكر) كورې (ابو موسى الاشعري) له‌باوكيه‌وه ده‌گيريت‌ه‌وه: پيغه‌مبه‌رى خوا(ﷺ) فه‌رموى: ((هركه‌س دوونويزى فينكى ﴿واته به‌يانى و عه‌سر بكات﴾ ده‌چي‌ته به‌ه‌شته‌وه)).

(۱۷) ريگري له‌نويز‌کردن له‌كاتى هه‌لها‌تن و ټاوا بوونى خوړدا:

۲۰۸. عَنْ عَائِشَةَ (رض) قَالَتْ: لَمْ يَدْعُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) الرُّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعَصْرِ، قَالَ: فَقَالَتْ عَائِشَةُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا تَحْرُوا بِصَلَاتِكُمْ طُلُوعَ الشَّمْسِ وَلَا غُرُوبَهَا فَتُصَلُّوا عِنْدَ ذَلِكَ)).

عائشه(ر.ض) ده‌لى: پيغه‌مبه‌رى خوا(ﷺ) ده‌ستبه‌ردارى دووركاتى دواى عه‌سر نه‌ده‌بوو، راوى ده‌لى عائشه وتى: پيغه‌مبه‌ر(ﷺ) فه‌رمويه‌تى: ((بو نويز‌کردنتان مه‌گه‌رين بو كاتى خوړه‌لاتن و خوړټاوا بوون و له‌وكاتانه‌دا نويز بكمن)). [واته: له‌و دوو كاته‌دا نويزمه‌كه‌ن].

(۱۸) نویتزی نیوه‌پو له سه‌ره‌تای کاتدا

۲۰۹- عَنْ خَبَابٍ (رضی الله عنه) قَالَ: أَتَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ)، فَشَكَّوْنَا إِلَيْهِ حَرَّ الرَّمْضَاءِ، فَلَمْ يُشَكِّنَا. قَالَ زُهَيْرٌ: قُلْتُ لِأَبِي إِسْحَقَ: أَفِي الظُّهْرِ؟ قَالَ: نَعَمْ، قُلْتُ: أَفِي تَعْجِيلِهَا؟ قَالَ: نَعَمْ.

(خاباب) (رضی الله عنه) ده‌لی: هاتینه خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) سکالامان له‌لا کرد له‌گه‌رمی لمی [زهویه‌که] به‌لام سکالاکه‌ی وهرنه‌گرتین، (زهیر) وتی: به‌(ابی اسحاق) م‌وت: ئایا مه‌به‌ست نیوه‌پو بوو وتی: به‌لی، وتم: ئایا مه‌به‌ست سه‌ره‌تای کاتی نیوه‌پو بوو؟ وتی به‌لی.

(۱۹) به‌فینکی نویتز کردن له‌کاتی گه‌رمادا

۲۱۰- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رضی الله عنه) قَالَ: أَذَنُ مُؤَدِّنُ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) بِالظُّهْرِ، فَقَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) ((أَبْرِدْ أَبْرِدْ. أَوْ قَالَ: انْتَظِرْ، انْتَظِرْ)). وَقَالَ: ((إِنَّ شِدَّةَ الْحَرِّ مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ، فَإِذَا اشْتَدَّ الْحَرُّ فَأَبْرِدُوا عَنِ الصَّلَاةِ)). قَالَ أَبُو ذَرٍّ: حَتَّى رَأَيْنَا فِيءَ الثُّلُولِ. [بخاري/ مواقيت الصلاة / الإبراد بالظهر في شدة الحر / ۵۱۱]

(ابوذر) (رضی الله عنه) ده‌لی: بانگبیزتی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بانگی نیوه‌پویدا، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی: ((فینکی که فینکی که، یا فهرمووی: چاوه‌پو بکه چاوه‌پو بکه و فهرمووی: به‌هیزی تینی گه‌رما له‌هالاوی دوزه‌خه، جا ئه‌گه‌ر گه‌رما به‌تین بوو نویتزه‌کان بخه‌نه کاتی فینکی)). (ابوذر) ده‌لی: هه‌تا سیبه‌ری گردو لکه‌کانمان بینی.

(۲۰) سه‌ره‌تای کاتی نویتزی عه‌سری

۲۱۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ يُصَلِّي الْعَصْرَ وَالشَّمْسُ مُرْتَفِعَةً حَيَّةً، فَيَذْهَبُ الدَّاهِبُ إِلَى الْعَوَالِي، فَيَأْتِي الْعَوَالِي وَالشَّمْسُ مُرْتَفِعَةً. [بخاري/ مواقيت الصلاة / وقت العصر / ۵۲۵]

(انس) کوپی (مالک) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نویتزی عه‌سری ده‌کردو خور به‌رزو به‌تین بوو ریبواریک ده‌چوو بو گونده‌کانی ده‌وری مه‌دینه، ده‌گه‌یشته ئه‌وی و هیشتا خور به‌رزده‌بوو.

۲۱۲- عَنْ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ: أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضی الله عنه) فِي دَارِهِ بِالْبَصْرَةِ، حِينَ انْصَرَفَ مِنَ الظُّهْرِ، وَدَارُهُ بِجَنْبِ الْمَسْجِدِ، فَلَمَّا دَخَلْنَا عَلَيْهِ قَالَ: أَصَلَيْتُمُ الْعَصْرَ؟ فَقُلْنَا لَهُ: إِنَّمَا انْصَرَفْنَا السَّاعَةَ مِنَ الظُّهْرِ، قَالَ: فَصَلُّوا الْعَصْرَ.

فَقُمْنَا فَصَلِّينَا، فَلَمَّا انْصَرَفْنَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((تِلْكَ صَلَاةُ الْمُتَأَفِّقِ: يَجْلِسُ يَرْقُبُ الشَّمْسَ، حَتَّى إِذَا كَانَتْ بَيْنَ قَرْنَيِ الشَّيْطَانِ قَامَ فَتَقَرَّهَا زَيْعًا، لَا يَذْكُرُ اللَّهَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا)).

(علاء) کوپی (عبدالرحمن) دهلی: چوته لای (انس) کوپی (مالک) (ﷺ) له ماله کهیدا له به سره له کاتیکا له نویتزی نیوهرپو هاتوته دهره وه، مالیان له تنیشتی مزگه وته که دابوو، کاتی چووینه ژووره وه بو لای وتی: ئایا نویتزی عسرتان کردوه؟ پییمان وت: ئیمه ئیستا له نویتزی نیوهرپو هاتووینه دهره وه، وتی: ده نویتزی عسر بکهن، ئیمه ش هه ستاین و نویتزمان کرد، کاتی لی بووینه وه وتی: بیستوومه له پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموویه تی: ((ئه وه نویتزی دورووه! داده نیشتی چاوه ری خورده کات، هه تا کاتی ده گاته نیوان دوو شاخه که ی شه یقان هه لده ستی و چوار دهنوک دهدات به زه ویدا، که میک نه بیت یادی خوی تیدا ناکات)).

(۲۱) پاریزگاری له عه سرو ریگری له نویتز له دوایه وه

۲۱۳- عَنْ أَبِي بَصْرَةَ الْغَفَارِيِّ (ﷺ) قَالَ: صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) الْعَصْرَ بِالْمَخْمَصِ، فَقَالَ: ((إِنَّ هَذِهِ الصَّلَاةَ عُرِضَتْ عَلَى مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ فَضَيَعُوهَا، فَمَنْ حَافَظَ عَلَيْهَا كَانَ لَهُ أَجْرُهُ مَرَّتَيْنِ، وَلَا صَلَاةَ بَعْدَهَا حَتَّى يَطْلُعَ الشَّاهِدُ)). وَالشَّاهِدُ النَّجْمُ.

(ابو بصرة الغفاري) (ﷺ) دهلی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) له (مخمص) نویتزی عسری پیکردین و فهرمووی: ((ئهم نویتزه خرایه سهر ئه وانه ی له پیش ئیوه دا بوون به لام زایه یان کرد، که واته هه رکه س پاریزگاری بکات دوو جار پاداشتی هه یه، نویتزیش له دوایه وه نییه هه تا ئه ستیره هه لیت)).

(۲۲) هه ره شه له وکه سه ی نویتزی عه سری ده چیت

۲۱۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (ﷺ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((الَّذِي تَفَوُّتُهُ صَلَاةُ الْعَصْرِ كَأَنَّمَا وَتَرَ أَهْلُهُ وَمَالُهُ)). [بخاري / مواقيت الصلاة / ۵۲۷]

(عبدالله) کوپی (عمر) (ﷺ) دهلی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمووی: ((ئه وه ی نویتزی عه سری ده چیت هه روه کو ئه وه وایه مال و خیزانی تالان کرابیت)).

(۲۳) له باره ی نوێژی ناوهندهوه (الوسطی)

۲۱۵. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمَسْعُودِ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: حَبَسَ الْمُشْرِكُونَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) عَنْ صَلَاةِ الْعَصْرِ، حَتَّى اخْمَرَتِ الشَّمْسُ أَوْ اصْفَرَّتْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((شَغَلُونَا عَنِ الصَّلَاةِ الْوُسْطَى صَلَاةَ الْعَصْرِ، مَا اللَّهُ أَجْوَأَهُمْ وَقُبُورُهُمْ نَارًا. أَوْ قَالَ: حَسَا اللَّهُ أَجْوَأَهُمْ وَقُبُورُهُمْ نَارًا)). [أخرجه البخاري في الجهاد بان الدعاء على المشركين ۲۷۷۳]

(عبدالله) کوپی (مسعود) (رضی اللہ عنہ) دهلی: موشریکهکان ریگه یان نه دا که پیغه مبهەر (رضی اللہ عنہ) نوێژی عه سر بکات، هه تا خۆر سوور هه لنگه پرا یا زه رد بوو، ئنجا پیغه مبهەر (رضی اللہ عنہ) فه رموی: ((خه ریکیان کردین له نوێژی ناوه راسه، نوێژی عه سر، خوای گه وره ناوسکیان و گوڤه کانیان پر بکات له ناگر. یا [فه رموی] خوای گه وره ناوسکیان و گوڤه کانیان به ناگر بنا خنی)).

(۲۴) ریگری له نوێژکردنی دوا ی عه سرو دوا ی به یانی

۲۱۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) نَهَى عَنِ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ الشَّمْسُ، وَعَنِ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصُّبْحِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ. (ابوهریره) (رضی اللہ عنہ) دهلی: پیغه مبهری خوا (رضی اللہ عنہ) ریگری کردوه له نوێژکردن له دوا ی نوێژی عه سر هه تا خۆر ئاوا ده بیئت. هه روه ها له نوێژکردن دوا ی نوێژی به یانی هه تا خۆر هه لدیئت.

(۲۵) سیکات هه یه نه نوێژی تیا ده کریت نه مردووی تیا ده نیژریت

۲۱۷. عَنْ عَلِيٍّ بْنِ رِبَاحٍ قَالَ: سَمِعْتُ عُقْبَةَ بْنَ عَامِرٍ الْجُهَنِيَّ (رضی اللہ عنہ) يَقُولُ: ثَلَاثُ سَاعَاتٍ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَنْهَانَا أَنْ نُصَلِّيَ فِيهِنَّ أَوْ أَنْ نَقْبُرَ فِيهِنَّ مَوْتَانًا: حِينَ تَطْلُعُ الشَّمْسُ بَارِغَةً حَتَّى تَرْتَفِعَ، وَحِينَ يَقُومُ قَائِمُ الظَّهِيرَةِ حَتَّى تَمِيلَ الشَّمْسُ، وَحِينَ تَضَيِّفُ الشَّمْسُ لِلْغُرُوبِ حَتَّى تَغْرُبَ.

(علی) کوپی (رباح) دهلی: له (عقبه) کوپی (عامر الجهنی) م بیستوه (رضی اللہ عنہ) ده یوت: سیکات هه ن که پیغه مبهری خوا (رضی اللہ عنہ) ریگری لی ده کردین که نوێژی تیدا بکهین یا مردووی تیدا بخهینه گوڤ: کاتی خۆر هه لدیئت به ته واوی هه تا بهرز ده بیته وه، کاتی له نیوه پۆدا به پیوه وه ستاو سیبهری نامینی تا لاده دات، کاتی کیش خۆر لار ده بیته وه بۆ ئاوا بوون هه تا ون ده بیئت.

(۲۶) دوورکات دواى عه سر

۲۱۸. عَنْ أَبِي سَلَمَةَ: أَنَّهُ سَأَلَ عَائِشَةَ (رض) عَنِ السَّجْدَتَيْنِ اللَّتَيْنِ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) يُصَلِّيهِمَا بَعْدَ الْعَصْرِ؟ فَقَالَتْ: كَانَ يُصَلِّيهِمَا قَبْلَ الْعَصْرِ، ثُمَّ إِنَّهُ شَغِلَ عَنْهُمَا، أَوْ نَسِيَهُمَا، فَصَلَّاهُمَا بَعْدَ الْعَصْرِ، ثُمَّ أَثْبَتَهُمَا، وَكَانَ إِذَا صَلَّى صَلَاةً ثَبَّتَهَا. قَالَ إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ: تَغْنِي دَاوَمَ عَلَيْهَا. [بخاري، مواقيت الصلاة / ۵۹۵ . ۵۶۸]

(ابو سلمه) پرسىارى كردووه له (عائشه) (ر.ض) له بارهى ئه و دوو ركاتهى كه پيغه مبه (ص) ده يكردن له دواى عه سر؟ ئه و يش و توويه تى: له پيش عه سرا نه يكردن، سه رقالى نه يهيش تبه و بيا نكات، يا له بيرى چو و بوو، له بهر ئه وه نوای عه سر كردوويه تى، ئينجا بهرده وام بووه له سه رى پيغه مبه (ص) ئه گهر نويزنكى بكرديه بهرده وام ده بوو له سه رى.

(۲۷) گيرانه وهى نویتزى عه سر له دواى شيوان

۲۱۹. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رض) : أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رض) يَوْمَ الْخَنْدَقِ جَعَلَ يَعْصِبُ كُفَّارَ قُرَيْشٍ، وَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَاللَّهِ مَا كِدْتُ أَنْ أَصَلِّيَ الْعَصْرَ حَتَّى كَادَتْ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): ((قَوَالَهُ إِنْ صَلَّيْتُهَا)). فَتَزَلْنَا إِلَى بَطْحَانَ، فَتَوَضَّأَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) وَتَوَضَّأْنَا، فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (ص) الْعَصْرَ بَعْدَ مَا غَرَبَتِ الشَّمْسُ. ثُمَّ صَلَّيْتُ بَعْدَهَا الْمَغْرِبَ. [بخاري / مواقيت الصلاة / ۵۷۱]

(جابر) كورى (عبدالله) (ص) ده لى: له روژى خه نده قا (عمر) كورى (خطاب) جنيوى به كافره كانى قوره يش ددها، ئينجا وتى: ئه ي پيغه مبه رى خوا (ص) به خوا نویتزى عه سرم نه كرده تا خه ري كبوو خوړئا واده بوو، پيغه مبه ر (ص) قه رموى: ((سویند به خوا منيش نویتز نه كردووه)) بويه دابه زين بو (بطحان) پيغه مبه ر (ص) ده ستنویتزى گرت، ئيمه ش ده ستنویتزمان گرت، پيغه مبه ر (ص) نوای ئه وهى خوړئا و ابو نویتزى عه سرى كرد، ئينجا دواى ئه وه نویتزى شيوانى كرد.

(۲۸) دوورکات پيش شيوان دواى خوړئا و ابوون

۲۲۰. عَنْ مُحْتَارِ بْنِ فُلْفُلٍ قَالَ: سَأَلْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ (رض) عَنِ التَّطَوُّعِ بَعْدَ الْعَصْرِ، فَقَالَ: كَانَ عُمَرُ يَضْرِبُ الْيَدَيَّ عَلَى صَلَاةٍ بَعْدَ الْعَصْرِ، وَكُنَّا نُصَلِّي عَلَى

عَهْدِ النَّبِيِّ (ﷺ) رَكَعَتَيْنِ بَعْدَ غُرُوبِ الشَّمْسِ قَبْلَ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ. فَقُلْتُ لَهُ: أَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) صَلَّاهُمَا؟ قَالَ: كَانَ يَرَانَا نُصَلِّيهِمَا، فَلَمْ يَأْمُرْنَا وَلَمْ يَنْهَنَا.

(مختار) کوری (قلفل) ده‌لی: پرسیارم کرد له (انس) کوری (مالک) (ﷺ) له‌باره‌ی سوننه‌تی دوا‌ی عه‌سره‌وه ، وتی: عمر ده‌یک‌شا به‌ده‌ستی‌اندا ﴿ناره‌زایی ده‌رده‌بری﴾ له‌نویژی دوا‌ی عه‌سرا، ئیمه له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوا‌دا (ﷺ) دوا‌ی خورئاو‌بوون ، پیش نویژی شیو دورکا‌تمان ده‌کرد پیم‌وت: ئایا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئه‌و دوو رکاته‌ی ده‌کرد؟ وتی: ئیمه‌ی ده‌بینی ده‌مان‌کرد، نه‌فه‌رمانی پیده‌ک‌رین و نه‌ری‌گری لی‌ده‌ک‌ردین.

(۲۹) کاتی شیو نه‌وکاته‌یه خورئاوا ده‌بی‌ت

۲۲۱- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رض) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ يُصَلِّي الْمَغْرِبَ إِذَا غَرَبَتِ الشَّمْسُ وَتَوَارَتْ بِالْحِجَابِ. [بخاري/ مواقيت الصلاة / وقت المغرب / ۵۳۶هـ] (سلمه) کوری (اکوع) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کاتی خورئاوا ده‌بوو دیارنه‌ده‌ما نویژی شیوی ده‌کرد.

(۳۰) کاتی نویژی خه‌وتنان و دوا‌خستنی

۲۲۲- عَنْ عَائِشَةَ (رض) قَالَتْ: أَعْتَمَ النَّبِيُّ (ﷺ) ذَاتَ لَيْلَةٍ حَتَّى ذَهَبَ عَامَّةُ اللَّيْلِ، وَحَتَّى نَامَ أَهْلُ الْمَسْجِدِ، ثُمَّ خَرَجَ فَصَلَّى فَقَالَ: ((إِنَّهُ لَوْقَتْهَا، لَوَلَا أَنِ اشْقَى عَلَى أُمَّتِي)). [بخاري/ مواقيت الصلاة / فضل العشاء / ۵۴۱هـ] عائشه (ر.ض) ده‌لی: شه‌ویکیان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نویژی خه‌وتنی دوا‌خست هه‌تا زۆربه‌ی شه‌و رو‌یشت و خه‌لکی ناو مزگه‌وت خه‌وتن، ئینجا هات و نویژی کردو فه‌رمو‌وی: ((له‌راستیدا ئه‌گه‌ر گران نه‌بوایه له‌سه‌ر ئوممه‌تم، ئه‌مه کاتیه‌تی)).

(۳۱) ناوی نویژی خه‌وتنان

۲۲۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا تَغْلِبَنَّكَ الْأَعْرَابُ عَلَى اسْمِ صَلَاتِكُمُ الْعِشَاءِ، أَلَا إِنَّهَا فِي كِتَابِ اللَّهِ الْعِشَاءُ، وَهُمْ يُغْتَمُونَ بِالْبَلِّ)).

(عبدالله) کوری (عمر) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمو‌ویه‌تی: ((عه‌ره‌به ده‌شته‌کیه‌کان زال نه‌بن به‌سه‌رتانا له‌سه‌ر ناوی نویژی خه‌وتنان، به‌عه‌ته‌مه) ناوی به‌رن چونکه له‌قورئانه‌که‌ی خوا‌دا به‌(عشاء) هاتووه، عه‌ره‌بی

دهشته کی له تاریکی شهودا و شتر نه دوشن نه یخه نه تاریکیه وه نه وان به و شتر دوشن ده لښ عه ته مه)).

(۳۲) ریگری له دواختنی نوښ له کاتی خوی

۲۲۴- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((كَيْفَ أَنْتَ إِذَا كَانَتْ عَلَيْكَ أَمْرَاءُ يُؤَخِّرُونَ الصَّلَاةَ عَنْ وَقْتِهَا؟ أَوْ: يُمِيتُونَ الصَّلَاةَ عَنْ وَقْتِهَا)). قَالَ: قُلْتُ: فَمَا تَأْمُرُنِي؟ قَالَ: ((صَلِّ الصَّلَاةَ لَوَقْتِهَا، فَإِنْ أَدْرَكْتُهَا مَعَهُمْ فَصَلِّ، فَإِنَّهَا لَكَ نَافِلَةٌ)).

(ابو ذر) ده لی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرموی: ((حالت چوڼ ده بیټ نه گهر کار به ده ستانیکت له سهر بیټ، نوښ دوا بخن له کاتی خوی؟ بیه وتنیښن ده لی: وتم: چ فرمانیکم پیده کیت؟ فرموی: ((نوښ له کاتی خویدا بکه، نه گهر به نوښه کي نه وانیش گه یشیتیت نوښیان له گه لدا بکه، نه وهش ده بیټه سوننه بوت)).

(۳۳) چاکترین کار نوښه له کاتی خویدا

۲۲۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضی الله عنه) قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ): أَيُّ الْعَمَلِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: ((الصَّلَاةُ لَوَقْتِهَا)). قَالَ: ﴿قُلْتُ﴾: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: ((بِرُّ الْوَالِدَيْنِ)). قَالَ: ﴿قُلْتُ﴾: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: ((الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)). فَمَا تَرَكْتُ أَسْتَرْيِدُهُ إِلَّا إِرْعَاءَ عَلَيْهِ.

(عبد الله) کوری (مسعود) ده لی: پرسیارم کرد له پیغه مبهری خوا (ﷺ) کام کار زورچاکه؟ فرموی: ((نوښ له کاتی خویدا)) ده لی: [وتم] پاشان چی؟ فرموی: ((چاکه کردن له گه ل دایک و باوکا)). وتم: پاشان چی؟ فرموی: ((جهاد له ری خوادا)) بویه پرسیارم ترم نه کرد له بهر نه وهی نه زیه تی نه کهم.

(۳۴) نه وهی گه یشټ بهرکاتیگ گه یشټووه به نوښه که

۲۲۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: ((مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الصَّلَاةِ فَقَدْ أَدْرَكَ الصَّلَاةَ)). [بخاری/ مواقی الصلاة / ۵۵۵]

(ابوهریره) ده لی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمویه تی: ((نه وهی گه یشټ بهرکاتیگ له نوښه که نه وه گه یشټووه به نوښه که)).

(۳۵) ههركهس خهوتبوو لهكاتى نوێژدا يان لهبیری چوو ههركاتى بیری

كهوتهوه بابيكات

۲۲۷- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ: ((إِنَّكُمْ تَسِيرُونَ عَشِيَّتَكُمْ وَلَيْلَتَكُمْ، وَتَأْتُونَ الْمَاءَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ غَدًا)). فَأَنْطَلَقَ النَّاسُ لَمْ يَلْوِي أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ، قَالَ أَبُو قَتَادَةَ: فَبَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَسِيرُ حَتَّى ابْهَارَ اللَّيْلِ وَأَنَا إِلَى جَنْبِهِ، قَالَ: فَنَعَسَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَمَالَ عَنْ رَاحِلَتِهِ فَأَتَيْنَهُ فَدَعَمْتُهُ مِنْ غَيْرِ أَنْ أَوْقَظَهُ، حَتَّى اعْتَدَلَ عَلَى رَاحِلَتِهِ، قَالَ: ثُمَّ سَارَ حَتَّى تَهَوَّرَ اللَّيْلُ مَالَ عَنْ رَاحِلَتِهِ، قَالَ: فَدَعَمْتُهُ مِنْ غَيْرِ أَنْ أَوْقَظَهُ حَتَّى اعْتَدَلَ عَلَى رَاحِلَتِهِ، قَالَ: ثُمَّ سَارَ حَتَّى إِذَا كَانَ مِنْ آخِرِ السَّحْرِ مَالَ مِيلَةً هِيَ أَشَدُّ مِنَ الْمِيلَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ حَتَّى كَادَ يَنْجَفِلُ، فَأَتَيْنَهُ فَدَعَمْتُهُ، فَرَفَعَ رَأْسَهُ فَقَالَ: ((مَنْ هَذَا)). قُلْتُ: أَبُو قَتَادَةَ، قَالَ: ((مَتَى كَانَ هَذَا مَسِيرِكَ مِنِّي)). قُلْتُ: مَا زَالَ هَذَا مَسِيرِي مُنْذُ اللَّيْلَةِ، قَالَ: ((حَفِظَكَ اللَّهُ بِمَا حَفِظْتَ بِهِ نَبِيَّهُ)). ثُمَّ قَالَ: ((هَلْ تَرَانَا نَخْفَى عَلَى النَّاسِ)). ثُمَّ قَالَ: ((هَلْ تَرَى مِنْ أَحَدٍ)). قُلْتُ: هَذَا رَاكِبٌ، ثُمَّ قُلْتُ: هَذَا رَاكِبٌ آخَرُ، حَتَّى اجْتَمَعْنَا فَكُنَّا سَبْعَةً رَكِبٍ، قَالَ: فَمَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَنِ الطَّرِيقِ فَوَضَعَ رَأْسَهُ، ثُمَّ قَالَ: ((احْفَظُوا عَلَيْنَا صَلَاتَنَا)). فَكَانَ أَوَّلَ مَنْ اسْتَيْقَظَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَالشَّمْسُ فِي ظَهْرِهِ، قَالَ: فَقُمْنَا فَرَعَيْنِ، ثُمَّ قَالَ: ((ارْكَبُوا)). فَرَكِبْنَا فَسَرْنَا، حَتَّى إِذَا ارْتَفَعَتِ الشَّمْسُ نَزَلَ، ثُمَّ دَعَا بِمِيضَاةٍ كَانَتْ مَعِيَ فِيهَا شَيْءٌ مِنْ مَاءٍ، قَالَ: فَتَوَضَّأَ مِنْهَا وَضُوءًا دُونَ وَضُوءٍ، قَالَ: وَبَقِيَ فِيهَا شَيْءٌ مِنْ مَاءٍ، ثُمَّ قَالَ لِأَبِي قَتَادَةَ: ((احْفَظْ عَلَيْنَا مِيضَاتَكَ، فَسَيَكُونُ لَهَا نَبَأٌ)). ثُمَّ أَذِنَ لِإِلَالٍ بِالصَّلَاةِ فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ صَلَّى الْغَدَاةَ، فَصَنَعَ كَمَا كَانَ يَصْنَعُ كُلَّ يَوْمٍ، قَالَ: وَرَكِبَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَرَكِبْنَا مَعَهُ، قَالَ: فَجَعَلَ بَعْضُنَا يَهْمِسُ إِلَى بَعْضٍ: مَا كَفَّارَةٌ مَا صَنَعْنَا بِتَفْرِيطِنَا فِي صَلَاتِنَا؟ ثُمَّ قَالَ: ((أَمَّا لَكُمْ فِي أَسْوَةٍ)). ثُمَّ قَالَ: ((أَمَّا إِنَّهُ لَيْسَ فِي السُّؤْمِ تَفْرِيطٌ، إِنَّمَا التَّفْرِيطُ عَلَى مَنْ لَمْ يُصَلِّ الصَّلَاةَ حَتَّى يَجِيءَ وَقْتُ الصَّلَاةِ الْآخَرَى، فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَلْيُصَلِّهَا حِينَ يَنْتَبِهْ لَهَا، فَإِذَا كَانَ الْغَدُ فَلْيُصَلِّهَا عِنْدَ وَقْتِهَا)). ثُمَّ قَالَ: ((مَا تَرَوْنَ النَّاسَ صَنَعُوا)). قَالَ: ثُمَّ قَالَ: ((أَصْنَحِ النَّاسُ، فَقَدُوا نَبِيَّهُمْ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ - (رضي الله عنهما) -: رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) بَعَدَكُمْ، لَمْ يَكُنْ لِيُخْلَفَكُمْ. وَقَالَ النَّاسُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) بَيْنَ أَيْدِيكُمْ. فَإِنْ يُطِيعُوا أَبَا بَكْرٍ وَعُمَرُ يَرْشُدُوا)). قَالَ: فَأَنْتَهَيْنَا إِلَى النَّاسِ حِينَ امْتَدَّ النَّهَارُ وَحَمِيَ كُلُّ شَيْءٍ،

وَهُمْ يَقُولُونَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلَكْنَا، عَطِشْنَا، فَقَالَ: ((لَا هُلْكَ عَلَيْكُمْ)). ثُمَّ قَالَ: ((أَطْلِقُوا لِي غُمْرِي)). وَدَعَا بِالْمِيضَاءِ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَصُبُّ، وَأَبُو قَتَادَةَ يَسْقِيهِمْ، فَلَمْ يَعُدْ أَنْ رَأَى النَّاسُ مَاءً فِي الْمِيضَاءِ تَكَابَوْا عَلَيْهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَحْسِنُوا الْمَلَأَ، كُلُّكُمْ سَيَرَوِي)). قَالَ: فَفَعَلُوا، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَصُبُّ وَأَسْقِيهِمْ حَتَّى مَا بَقِيَ غَيْرِي وَغَيْرَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، قَالَ: ثُمَّ صَبَّ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ لِي: ((اشْرَبْ)). فَقُلْتُ: لَا أَشْرَبُ حَتَّى تَشْرَبَ يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: ((إِنَّ سَاقِي الْقَوْمِ آخِرُهُمْ (شَرِبًا))). قَالَ: فَشَرِبْتُ، وَشَرِبَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)، قَالَ: فَأَتَى النَّاسُ الْمَاءَ جَامِينَ رَوَاءً. قَالَ: فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رِبَاحٍ: إِنِّي لَأَحَدُ هَذَا الْحَدِيثِ فِي مَسْجِدِ الْجَامِعِ إِذْ قَالَ عِمْرَانُ بْنُ حُصَيْنٍ: انْظُرْ أَيُّهَا الْفَتَى كَيْفَ تُحَدِّثُ، فَإِنِّي أَحَدُ الرُّكْبِ تِلْكَ اللَّيْلَةَ. قَالَ: قُلْتُ: فَأَنْتَ أَعْلَمُ بِالْحَدِيثِ، فَقَالَ: مِمَّنْ لَنْتَ؟ قُلْتُ: مِنَ الْأَنْصَارِ، قَالَ: حَدِّثْ فَأَنْتُمْ أَعْلَمُ بِحَدِيثِكُمْ. قَالَ: فَحَدَّثْتُ الْقَوْمَ، فَقَالَ عِمْرَانُ: لَقَدْ شَهِدْتُ تِلْكَ اللَّيْلَةَ، وَمَا شَعَرْتُ أَنَّ أَحَدًا حَفِظَهُ كَمَا حَفِظْتُهُ.

(ابو قتاده) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و تار ی بؤ ده‌داین فه‌رمووی: ((ئیوه نه‌مشه و به‌ریگاوه، خوا چه‌زکات سبه‌ینی ده‌گن به‌ئاو)) خه‌لکه‌که به‌رجوون، که‌س لای نه‌ده‌کرده‌وه بؤ که‌س، (ابو قتاده) ده‌لی: له‌کاتیکا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌ریگادا ده‌رؤیشت هه‌تا نیوه‌ی شه‌و رؤیشت و منیش له‌ته‌نیشتییه‌وه بووم، ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌نه‌وزی ده‌دا، لاریوویه‌وه له‌سه‌ر ولاغه‌که‌ی، ده‌لی: منیش خیرا راستم کرده‌وه و خه‌به‌ریشم نه‌کرده‌وه، ده‌لی: ئینجا رؤیشت هه‌تا زۆربه‌ی شه‌وه‌که رؤیشت [دووباره] به‌سه‌ر ولاغه‌که‌یه‌وه لاریوویه‌وه، ده‌لی: راستم کرده‌وه له‌سه‌ر ولاغه‌که‌ی به‌بی ئه‌وه‌ی خه‌به‌ری بکه‌مه‌وه، ئینجا رؤیشت هه‌تا کاتی کو‌تایی پارشیو، ئه‌مجاره‌یان زۆر لاریوویه‌وه زیاتر له‌دوو جاره‌که‌ی پیشوو هه‌تا خه‌ریک بوو بکه‌ویته‌ خواره‌وه، خیراهاتم راستم کرده‌وه سه‌ری به‌رزکرده‌وه فه‌رمووی: ((ئه‌وه کییه‌؟)) وتم: (ابو قتاده) فه‌رمووی: ((له‌که‌یه‌وه ئاوا له‌گه‌ل مندا ی له‌ریگادا؟)) وتم: هه‌موو نه‌مشه و له‌خزمه‌تتا بووم، فه‌رمووی: ((خوا بتپاریزیت چۆن تو پاریزگاری پیغه‌مبه‌ره‌که‌یت کرد)) ئینجا فه‌رمووی: ((ئایا واده‌بینی ئیمه‌ دیار نه‌بین له‌خه‌لکیه‌وه)) ئینجا فه‌رمووی: ((ئایا که‌س ده‌بینی)) وتم: ئه‌وه سواریکه، ئینجا وتم: ئه‌وه سواریکی‌تره، هه‌تا کو‌بووینه‌وه بووین به‌حه‌وت که‌س، ده‌لی:

پيغەمبەر (ﷺ) لەريگاكه لايدا سەرى خستە سەرزەوى ، ئينجا فەرمووى :
 ((ئاگاتان لەنوڧزەكانتان بىت)) يەكەم كەس كەهەستا پيغەمبەرى خوابوو (ﷺ)
 خۆريش لەپشتىيەوه بوو ، دەلى : خيرا هەموو هەستايىن بەشلەژاويى ، ئينجا
 فەرمووى : ((سواربن)) ئيمەش سوار بووين و كەوتينەپرى هەتا خۆر
 بەرزبوويەوه ، دابەزى ، ئينجا داواى مەسینەيەكى كرد كەمن پيم بوو كەميك
 ئاوى تىدامبوو ، دەلى : سووكە دەستنوڧزىكى گرت ، كەميك ئاوى تىدامبوو ،
 ئينجا بە (ابو قتادە) فەرموو : ((مەسینەكەت پياريزە بۆمان ئەوه ناوبانگىكى
 گەورەى دەبىت)) ئينجا بىلال بانگىداو پيغەمبەر (ﷺ) دووركات نوڧزى كرد ،
 پاشان نوڧزى بەيانى كرد ، هەروەكو رۆژانى رابوردوو ، دەلى : پيغەمبەر (ﷺ)
 سواربوو ، ئيمەش لەگەلىا سواربووين ، دەلى : هەندىكمان بەچپە بەهەندىكمان
 وت : ((ئايا كەفارەتى ئەوهى كەنوڧزەكەمان دواخستبوو دەبى چى بىت ؟))
 ئينجا فەرمووى : ((ئايا مەن سەرمەشق نيم بۆ ئيوه)) پاشان فەرمووى :
 ((ئاگاداربن خەوتن نايبته كەمتەرخەمى ، بەلكو كەمتەرخەمى ئەوهيه : كەسك
 نوڧزىك نەكات هەتا كاتى نوڧزىكى تر دىت ، هەركەس واىكرد با هەركاتى بىرى
 كەوتەوه نوڧزەكە بكات ئەگەر كەوتەوه سەبەينى . بالەكاتەكەى خويدا بىكات))
 پاشان فەرمووى : ((ئەو خەلكە چىيان كرد ؟)) ئينجا وتى : خەلكى رۆژيان
 لى بويەوه ، پيغەمبەر كەيان لى ئون بووبوو ، ابوبكر و عمر (ر.ض) وتيان :
 پيغەمبەرى خوا (ﷺ) لەدواتانەوهيه ، ئەو زۆر دواناكەوى لىتان ، خەلكەكە
 وتيان : پيغەمبەرى خوا (ﷺ) لىتان پيشكەوتوو ، ئەگەر گوڧرايەلى ابوبكر و عمر
 بن بەهەلەدا ناچن) قەتادە دەلى : [زۆرى پىنەچوو] گەيشتين بەخەلكەكە ،
 كاتى خۆر بەرزبوويەوه هەمووشتى گەرم بووبوو خەلك دەيانوت : ئەى
 پيغەمبەرى خوا (ﷺ) فەوتايىن ، تينومانە ، فەرمووى : ((نافەوتىين)) ئينجا
 فەرمووى : ((جامەكەم بۆ دەريڧزن)) داواى مەسینەكەى كرد ، پيغەمبەر (ﷺ)
 ئاوى رۆكرەدە جامەكەو (ابو قتادە) دەيدانى ، كاتى خەلكى مەسینەكەيان بينى
 كەلەكەيان كرد لەسەرى ، پيغەمبەرى (ﷺ) فەرمووى : ((باش پىرى كەن ،
 هەمووتان تىرئاو دەبن)) قەتادە دەلى : بەقسەيان كرد ، پيغەمبەر (ﷺ) ئاوى
 رۆدەكردوو منيش ئاوەكەم دەدانى هەتا كەس نەما مەن و پيغەمبەر (ﷺ) نەبى .
 دەلى : ئينجا ئاوى تىكردوو بەمنى فەرموو بخۆرەوه ، منيش وتم : ناخۆمەوه

مهتا تۆ نه خویته وه ئه ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمووی: ((ئاودیژی خه لکی ده بی له دوا ی هه موویان بخواته وه)) منیش خواردمه وه، ئینجا پیغه مبهری (ﷺ) خواردیه وه ئینجا خه لکه که تیرئاو بوون و پشوویاندا، (عبدالله) کوری (ریاح) ده لی: من له مزگه وتا ئه م فهرمووده م بۆ خه لکه که ده گیرایه وه، (عمران) کوری (حصین) وتی: وریابه ئه ی گهنج بزانه چۆن ئه و فهرمووده ده گیریتته وه له راستیدا من یه کیك بووم له و کاروانه ی ئه و شه وه، عبدالله ده لی وتم: که واته تۆ زاناتری به م فهرمووده یه، وتی: تۆکیی؟ وتم: له (انصاره) هکانم، وتی: که وابوو تۆ بیگیرره وه، ئیوه زاناترن به فهرمووده که تان. ده لی: گیرامه وه بۆ خه لکه که، عمران وتی: له وشه وه دا من له و ی بووم.. واهه ستم نه کردوه که که سیك هه بیئت له من باشت ئه و فهرمووده ی له بهر کردییت.

(۳۶) نویژ له یه ک پۆشاکدا

۲۲۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه): أَنَّ سَائِلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) عَنِ الصَّلَاةِ فِي الثَّوْبِ الْوَاحِدِ فَقَالَ: ((أَوَّلِكُمْ ثَوْبَانِ)). [بخاري/ الصلاة في ثياب/ ۳۵۱]
(ابوهریره) (ﷺ) ده لی: پرسیارکه ریک پرسیار ی له پیغه مبهری خوا (ﷺ) کرد له باره ی نویژه وه له یه ک پۆشاکدا؟ ئه ویش به سه ر سوورمانه وه فهرمووی: ((بۆ هه موو یه کیکتان دوو پۆشاک ی هه یه)).

۲۲۹- عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يُصَلِّي فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ مُشْتَمِلًا بِهِ فِي بَيْتِ أُمِّ سَلَمَةَ، وَأَضْعًا طَرْفَيْهِ عَلَى عَاتِقَيْهِ. [بخاري/ الصلاة في ثياب/ ۳۴۹]

(عمر) کوری (ابو سلمه) (ﷺ) ده لی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) دیوو نویژی ده کرد له یه ک پۆشاکدا که پیچابوی له خوی له مالی (ام سلمه) هه ردووچمه که که ی خستبووه سه ر هه ردووشانی.

(۳۷) نویژ له پۆشاک ی خه تخه تدا

۲۳۰- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ: قَامَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يُصَلِّي فِي خَمِيصَةٍ ذَاتِ أَعْلَامٍ، فَنَظَرَ إِلَى عِلْمِهَا، فَلَمَّا قَضَى صَلَاتَهُ قَالَ: ((ادْهَبُوا بِهَذِهِ الْخَمِيصَةِ إِلَى أَبِي جَهْمٍ بْنِ حَذِيفَةَ وَأَتُونِي بِأُبْجَانِيَّةٍ، فَإِنَّهَا أَلْهَنِي أَنْفًا عَنْ صَلَاتِي)). [بخاري/ الصلاة في ثياب/ ۲۶۶]

(عائشه) (ر.ض) دهلی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) هستا دهستیکرد به نویتز له بهرگیکی چوارگوشه دا که خه تخهت بوو، سهیری خه ته کانی دهکرد، کاتی له نویتزه که ی بوویه وه، فهرمووی: ((ئهم بهرگه بیهن بو (ابوجهم) کوری حذیفه) بهرگیکی تهستووری ساده بو من بهینن، چونکه خه یالی بردم له نویتزه که مدا)).

(۲۸) نویتز له سه ره سیر

۲۳۱. عَنْ إِسْحَقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رض): أَنَّ جَدَّتَهُ مُلَيْكَةَ دَعَتْ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) لَطْعَامَ صَنَعَتْهُ، فَأَكَلَ مِنْهُ، ثُمَّ قَالَ: ((قُومُوا فَأُصَلِّيْ لَكُمْ)). قَالَ أَنَسُ (رض): فَقُمْتُ إِلَى حَصِيرٍ لَنَا قَدْ اسْوَدَّ مِنْ طُولِ مَا لُبِسَ، فَتَضَخْتُ بِمَاءٍ، فَقَامَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)، وَصَفَفْتُ أَنَا وَالْيَتِيمَ وَرَاءَهُ، وَالْعَجُوزُ مِنْ وِرَائِنَا، فَصَلَّى لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ انْصَرَفَ. [بخاري/ الصلاة في ثياب/ ۲۶۶]

(اسحاق) کوری (عبدالله) کوری (ابوطلحه) له (انس) کوری (مالك) وه بو مان دهگیریته وه که موله یکه ی نه کی بانگیشتنی پیغه مبهری خوا ی (ﷺ) کرد بو خواردنیک که سازی کردبوو، ئه ویش لی خوارد، پاشان فهرمووی: ((ههستن با نویتزتان بو بکه م)) (انس) دهلی: ههستاین له سه ره سیریکي ئیمه که له بهر کوئی رهش دا گه پرابوو، ئاورشینیکم کرد به ئاو پیغه مبهر (ﷺ) چوه سهری من و مند الکی بی باوک له دوایه وه ریزبووین (پیره ژنه کهش له دوا مانه وه بوو) پیغه مبهر (ﷺ) دوورکاتی بو کردین و پاشان رویشته.

(۲۹) نویتز به نه عله وه

۲۳۲. عَنْ سَعِيدِ بْنِ يَزِيدَ قَالَ: قُلْتُ لِأَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رض): أَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يُصَلِّي فِي الثَّغْلَيْنِ؟ قَالَ: نَعَمْ. [بخاري/ الصلاة في ثياب/ ۲۷۳]

(سعید) کوری (یزید) دهلی: به (انس) کوری (مالك) م (ﷺ) وت: ئایا پیغه مبهری خوا به نه عله کانی وه نویتزی دهکرد؟ وتی: به لی.

(۴۰) یه که م مزگه وت که له سه ره ویدا کرایه وه

۲۳۳. عَنْ أَبِي ثَرٍّ (رض) قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ مَسْجِدٍ وَضِعَ فِي الْأَرْضِ أَوَّلُ؟ قَالَ: ((الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ)). قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: ((الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى)). قُلْتُ: كَمْ

بَيْنَهُمَا؟ قَالَ: ((أَرْبَعُونَ سَنَةً، وَإِنَّمَا أَدْرَكْتُكَ الصَّلَاةَ فَصَلِّ، فَهُوَ مَسْجِدٌ)). [بخاري/ الانبياء/ ۳۱۸۶].

(ابودر) (ﷺ) ده‌لی: وتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کام مرگه‌وت یه‌که‌م مرگه‌وته له‌سه‌ره‌ویدا؟ فه‌رمووی: ((مرگه‌وتی حه‌رام)) وتم: پاشان کام؟ فه‌رمووی: ((مرگه‌وتی ئه‌قسا)) وتم: ماوه‌ی نیوانیان چه‌نده؟ فه‌رمووی: ((چل سال، له‌هر شوینیکی‌ش کاتی نوویژ هات نوویژ بکه، ئه‌وه مرگه‌وته)).

(۴۱) دوست‌کردنی مرگه‌وتی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)

۲۳۴- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَدِمَ الْمَدِينَةَ، فَنَزَلَ فِي عُلُوِّ الْمَدِينَةِ فِي حَيٍّ يُقَالُ لَهُمْ: بَنُو عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ، فَأَقَامَ فِيهِمْ أَرْبَعَ عَشْرَةَ لَيْلَةً، ثُمَّ إِنَّهُ أَرْسَلَ إِلَى مَلَأِ بْنِ النَّجَّارِ، فَجَاءُوا مُتَقَلِّدِينَ بِسُيُوفِهِمْ، قَالَ: فَكَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) عَلَى رَاحِلَتِهِ وَأَبُو بَكْرٍ رِدْفُهُ، وَمَلَأُ بْنُ النَّجَّارِ حَوْلَهُ حَتَّى أَتَقَى بِفَنَاءِ أَبِي أَيُّوبَ، قَالَ: فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يُصَلِّي حِينَئِذٍ أَدْرَكْتُهُ الصَّلَاةَ، وَيُصَلِّي فِي مَرَابِضِ الْغَنَمِ، ثُمَّ إِنَّهُ أَمَرَ بِالْمَسْجِدِ، قَالَ فَأَرْسَلَ إِلَى مَلَأِ بْنِ النَّجَّارِ فَجَاءُوا فَقَالَ: ((يَا بَنِي النَّجَّارِ ثَامِنُونِي بِحَائِطِكُمْ هَذَا)). قَالُوا: لَا وَاللَّهِ لَا نَطْلُبُ ثَمَنَهُ إِلَّا إِلَى اللَّهِ (ﷻ). قَالَ أَنَسٌ: فَكَانَ فِيهِ مَا أَقُولُ: كَانَ فِيهِ نَخْلٌ، وَقُبُورُ الْمُشْرِكِينَ وَخَرِبٌ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) بِالنَّخْلِ فَقُطِعَ، وَبِقُبُورِ الْمُشْرِكِينَ فَنُبِشَتْ، وَبِالْخَرِبِ فَسُوِّيتْ، قَالَ: فَصَفُّوا النَّخْلَ قَبْلَةً، وَجَعَلُوا عِضَادَتَيْهِ حِجَارَةً، قَالَ: فَكَانُوا يَرْتَجِرُونَ وَرَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مَعَهُمْ، وَهُمْ يَقُولُونَ: اللَّهُمَّ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُ الْآخِرَةِ

فَانْصُرِ الْأَنْصَارَ وَالْمُهَاجِرَةَ [بخاري/ المساجد/ ۴۱۸]

(انس) کوری(مالک) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) هات بو مه‌دینه له‌سه‌رووی مه‌دینه دابه‌زی له‌ناوتیره‌یه‌که‌دا پییان ده‌وتن: نه‌وه‌ی(عمرو کوری عوف) چواره‌ده‌شه‌و له‌ناویاندا مایه‌وه، پاشان ناردی به‌دوای پیاو ماقولانی (بنی النجار) دا، ئه‌وانیش هاتن شمشیره‌کانیان له‌ملیاندا بوو، راوی ده‌لی: هه‌ر ده‌لی ئیستا چاوم له‌پیغه‌مبه‌ری خوایه(ﷺ) به‌سه‌روشته‌که‌یه‌وه (ابوبکر)وا له‌پاشکوی و پیاو ماقولانی (بنی النجار) ده‌وره‌یان داوه هه‌تا گه‌یشته به‌رده‌م مائی (ابو ایوب) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) له‌هر شوینی‌ک کاتی نوویژ به‌اتایه نوویژی ده‌کرد، له‌مولگای عهریش نوویژی کرد، پاشان فه‌رمانی کرد

به‌دروستکردنی مزگه‌وت، ده‌لی: ناردی به‌دوای پیاوماقولا‌نی (بنی النجار) ئه‌وانیش هاتن و پیی فهرموون: ئه‌ی (بنی النجار) مامه‌له‌ی ئهم باخه خورمایه‌تانم له‌گه‌ل بکه‌ن))، وتیان: نه‌به‌خوا نرخمان ناوی ته‌نها له‌خوای (عزوجل) نه‌بی (انس) ده‌لی: باخه‌که ئه‌مانه‌ی تیدا‌بوو دارخورماو گوپی موشریکه‌کان و چه‌ند که‌لاوه‌یه‌کیش، پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) فهرمانیکرد به‌برینی دارخورماکانو، هه‌لته‌کاندنی گوپی موشریکه‌کانو که‌لاوه‌کانیش ته‌خت کران، ده‌لی: دارخورماکانیان له‌لای قیبله‌وه ریزکرد، دوولا‌کیشی به‌به‌رد دانرا، ده‌لی: ئه‌وان سروودیان ده‌خوینده‌وه، پیغه‌مبه‌ری خواش(ﷺ) له‌گه‌لیانا هه‌موو ده‌یانوت: اللهم لا خير الا خير الاخرة فانصر الانصار والمهاجرة

(۴۲) له‌بارهی ئه‌و مزگه‌وته‌وه که‌له‌سه‌ر ته‌قوا دامه‌زراوه

۲۳۵- عن أبي سلمة بن عبد الرحمن قال: مرَّ بي عبد الرحمن بن أبي سعيد الخدري (رضي الله عنه)، قال: قلت له: كيف سمعت أباك يذكر في المسجد الذي أسس على التقوى؟ قال: قال أبي: دخلت على رسول الله (ﷺ) في بيت بغض نسائه، فقلت: يا رسول الله، أي المسجدين الذي أسس على التقوى؟ قال: فأخذ كفا من حصباء فضرب به الأرض ثم قال: ((هو مسجدكم هذا)) لمسجد المدينة. قال: فقلت: أشهد أنني سمعت أباك هكذا يذكره.

(ابو مسلم) کوری (عبدالرحمن) ده‌لی: عبدالرحمن کوری (ابو سعید الخدري) (رضي الله عنه) تپیه‌ری به‌لاماندا، ده‌لی: پیم وت: چونت بیستوه له‌ابوبکر باسی ئه‌و مزگه‌وته بکات که‌له‌سه‌ر ته‌قوا دامه‌زراوه؟ وتی: باوکم وتی: چوومه خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) له‌مالی یه‌کی له‌خیزانه‌کانی، وتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) کام له‌و دوو مزگه‌وته له‌سه‌ر ته‌قوا دامه‌زراوه؟ ده‌لی: چنگی چه‌وی هه‌لگرت و کیشای به‌زه‌ویدا ئینجا فهرمووی: ((نا ئه‌م مزگه‌وته‌ی ئیوه‌یه (مزگه‌وتی مه‌دینه ده‌لی: وتم: شایه‌تی ده‌ده‌م من له‌باوکم بیستوه ئاوا باسی ده‌کرد.

(۴۳) خیری نووژ له‌مزگه‌وتی مه‌دینه‌و مه‌که‌که

۲۳۶- عن ابن عباس (رضي الله عنه): إن امرأة اشتكت شكوى، فقالت: إن شفاني الله لأخرجن فلأصلين في بيت المقدس، فبرأت، ثم تجهزت تريد الخروج، فجاءت ميمونة زوج النبي (ﷺ) تسلم عليها، فأخبرتها ذلك، فقالت: اجلسي فكلّي ما

صَنَعْتُ، وَصَلِّي فِي مَسْجِدِ الرَّسُولِ (ﷺ)، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((صَلَاةٌ فِيهِ أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ مِنَ الْمَسَاجِدِ، إِلَّا مَسْجِدَ الْكَعْبَةِ)).

(ابن عباس) (ﷺ) دهلی: ئافرهتیک سکالایه کی کرد، وتی: ئه گهر خواچاکی کردمه وه ده چم له (بیت المقدس) نویژ ده کهم، چاک بوویه وه، ئینجا خوی ناماده کرد ده یویست بروات، که چی مه یمونه ی هاوسه ری پیغه مبه ر (ﷺ) هات بو لای بو هه وال پرسینی، ئه ویش له وه ئاگاداری کرد، [مه یمونه] وتی: دانیشه چیت دروست کردوه بیخو، له مزگه وتی پیغه مبه ریش (ﷺ) نویژ بکه، من له پیغه مبه ری خوام (ﷺ) بیستوه ده یفرموو: (نویژ تیایدا چاکتره له هه زار نویژ له مزگه وته کانی تر دا، جگه له مزگه وتی که عبه)).

(۴۴) هاتن بو مزگه وتی (قباء) و نویژ کردن تیییدا

۲۳۷. عَنْ ابْنِ عُمَرَ (ﷺ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَأْتِي مَسْجِدَ قُبَاءٍ رَاكِبًا وَمَاشِيًا، فَيُصَلِّي فِيهِ رَكْعَتَيْنِ. [بخاري/ التطوع/ اتیان مسجد قباء / ۱۱۳۶]

(ابن عمر) (ﷺ) دهلی: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) به سواری و یان به پی ده هات بو مزگه وتی (قوباء) دوورکات نویژی تیداده کرد.

(۴۵) خیری ئه وه ی مزگه وتیک بو خوا دروست بکات

۲۳۸. عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ لَبِيدٍ (ﷺ): أَنَّ عَثْمَانَ بْنَ عَفَّانٍ (ﷺ) أَرَادَ بِنَاءَ الْمَسْجِدِ، فَكَرِهَ النَّاسُ ذَلِكَ، فَأَحْبَبُوا أَنْ يَدْعَهُ عَلَى هَيْئَتِهِ، فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((مَنْ بَنَى مَسْجِدًا لِلَّهِ بَنَى اللَّهُ لَهُ فِي الْجَنَّةِ مِثْلَهُ)). [بخاري/ المساجد / من بنى مسجدا / ۴۳۹]

(محمود) کوری (لبید) (ﷺ) دهلی: (عثمان) کوری (عفان) (ﷺ) ویستی مزگه وت دروست بکاته وه، خه لک ئه وه یان پی ناخوش بوو، حه زیان ده کرد، وه کو خوی بمینیته وه بویه وتی: له پیغه مبه ری خوام (ﷺ) بیستوه ده یفرموو: ((هه رکهس مزگه وتیک بو خوا دروست بکات خوا له به هه شتا به وینه ی ئه وه ی بو دروست ده کات)).

(۴۶) ریژی مزگه وته کان

۲۳۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ﷺ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((أَحَبُّ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ مَسَاجِدُهَا، وَأَبْغَضُ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ أَسْوَاقُهَا)).

(ابوهریره) (رضی اللہ عنہ) دهلی: پیغمبره ری خوا (رضی اللہ عنہ) فہرموی: ((خوشہ ویستریں ولات له لای خوا مزگوتہ کانیہ تی، ناشیرین ترین ولاتیش له لای خوا بازارہ کانیہ تی)).

(۴۷) خیرو زوری هه نگاوه کان بو مزگوتہ کان

۲۴۰- عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: كَانَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ بَيْتُهُ أَقْصَى بَيْتٍ فِي الْمَدِينَةِ، فَكَانَ لَا تُحِطُّهُ الصَّلَاةُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، قَالَ: فَتَوَجَّعْنَا لَهُ، فَقُلْتُ: لَهُ يَا فُلَانُ لَوْ أَنَّكَ اشْتَرَيْتَ حِمَارًا يَقِيكَ مِنَ الرَّمْضَاءِ، وَيَقِيكَ مِنْ هَوَامِّ الْأَرْضِ. قَالَ: أَمْ وَاللَّهِ مَا أَحَبُّ أَنْ بَيْتِي مُطْنَبُ بَيْتِ مُحَمَّدٍ (ﷺ)، قَالَ: فَحَمَلْتُ بِهِ حِمْلًا حَتَّى أَتَيْتُ نَبِيَّ اللَّهِ (ﷺ) فَأَخْبَرْتُهُ، قَالَ: فَدَعَاهُ فَقَالَ لَهُ مِثْلَ ذَلِكَ، وَذَكَرَ لَهُ أَنَّهُ يَرْجُو فِي أَثَرِهِ الْأَجْرَ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (ﷺ): ((إِنَّ لَكَ مَا اخْتَسَبْتَ)).

(ابی) کوری (کعب) (رضی اللہ عنہ) دهلی: پیایوئک له (انصار) یه کان مالہ که ی دورترین مالی مه دینه بو، هیچ نویتزکی نه ده بوارد له خزمهت پیغمبره ری خوا (رضی اللہ عنہ) دهلی: دلّم سووتا بوی، وتم: ئه ی فلان نه گهر که ریکت بکریایه بتپاریزیت له گهرمای هاوین و بتپاریزیت له مارو میرووی زهوی، دهلی: سویند به خوا حه زناکه م مالہ که م له پال مالی پیغمبره ری خوا (رضی اللہ عنہ) بیت، دهلی: ئه وه م له دلما هه لگرت هه تا هاتمه خزمهت، پیغمبره ری خوا پیم راگه یاند، دهلی: بانگی کردو ئه وه ی پی فہرمو ئه وه دہی وه ی به وه ی ئه وه وه خیری دهست بکه ویت، پیغمبره (رضی اللہ عنہ) پی فہرمو: چیت داوا کردوه خوا ده تاتی.

(۴۸) رویشتن بو نویتزہ کان گوناھ دسریتہ وهو پله به رزده کاته وه

۲۴۱- عَنْ أَبِي مُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَنْ تَطَهَّرَ فِي بَيْتِهِ ثُمَّ مَشَى إِلَى بَيْتِ مَنْ بُيُوتِ اللَّهِ، لِيَقْضِيَ فَرِيضَةً مِنْ فَرَائِضِ اللَّهِ، كَانَتْ خَطْوَتَاهُ إِحْدَاهُمَا تَحُطُّ خَطِيئَةً، وَالْأُخْرَى تَرْفَعُ دَرَجَةً)).

(ابوهریره) (رضی اللہ عنہ) دهلی: پیغمبره ری خوا (رضی اللہ عنہ) فہرموی: ((هه رکهس له مالی خوین دهست نویتز بگریت و پاشان پروات بو مالیک له مالہ کانی خوا، بو ئه وه ی فہرزیک له فہرزه کانی خوا نه نجام بدات، هه نگاوه کانی یه کیکیان گوناھیک لاده بات، ئه وه ی تریان پله یه ک به رزی ده کاته وه)).

(۴۹) به نارامی هاتن بو نویژو په له نه کردن

۲۴۲- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ نُصَلِّي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَسَمِعَ جَلْبَةً، فَقَالَ: ((مَا شَأْنُكُمْ)). قَالُوا: اسْتَعْجَلْنَا إِلَى الصَّلَاةِ، قَالَ: ((فَلَا تَفْعَلُوا، إِذَا أَتَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَعَلَيْكُمْ السَّكِينَةُ، فَمَا أَدْرَكْتُمْ فَصَلُّوا، وَمَا سَبَقَكُمْ فَأْتِمُوا)). [بخاري/الاذان / قول الرجل فالتنا الصلاة / ۶۰۹]

(ابو قتاده) (رضي الله عنه) دهلي: له کاتيکا نيمه له خزمهت پينغه مبهري خوا (ﷺ) نویژمان ده کرد گوئی له دهنگی په له په لیه ک بو، فرموی: ((دهو مهکن، نه گهر هاتن بو نویژ و تیان: په له مان کرد بو نویژ، فرموی: ((دهو مهکن، نه گهر هاتن بو نویژ ده بی نارام و له سهر خو بن، به چه ندیا گه یشتن بیکه، نه ودهش له پیشتانه وه کراوه ته وای بکه)).

(۵۰) دهرچوونی نافرته تان بو مزگه وته کان

۲۴۳- عَنْ زَيْنَبِ الثَّقَفِيَّةِ (رضي الله عنها) قَالَتْ: قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِذَا شَهِدْتَ إِحْدَاكُنَّ الْمَسْجِدَ فَلَا تَمَسَّ طَبِيبًا)).

(زينب الثقفية) (رضي الله عنها) دهلي: پينغه مبهري خوا (ﷺ) پي فرموين: ((نه گهر نافرته تيکتان ويستی ناماده ی مزگه وت ببيت با بو ن نه دات له خوی)).

(۵۱) ريگری له دهرچوونی نافرته تان

۲۴۴- عَنْ عَمْرَةَ (بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ) أَنَّهَا سَمِعَتْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) زَوْجَ النَّبِيِّ (ﷺ) تَقُولُ: لَوْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) رَأَى مَا أَخْذَتِ النِّسَاءُ لَمَنْعَهُنَّ الْمَسْجِدَ كَمَا مَنَعَتْ نِسَاءَ بَنِي إِسْرَائِيلَ. قَالَ: فَقُلْتُ لِعَمْرَةَ: أَنْسَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ مَنَعْنَ الْمَسْجِدَ؟ قَالَتْ: نَعَمْ. [بخاري/ صفة الصلاة/ انتظار الناس قيام الامام العالم / ۸۲۱]

(عمرة بنت عبد الرحمن) دهلي: له عائشه ی هاوسه ی پينغه مبهري خوا (ﷺ) بیستووه دهیوت: نه گهر پينغه مبهري خوا (ﷺ) بیديایه نافرته تان چييان داهیناوه* [که دین بو مزگه وت] ريگری ده کران ههروکو ريگری له نافرته تانی نه وه ی ئیسرائیل کرا، راوی دهلي: به عه مرهم وت: نایا نافرته تانی نه وه ی ئیسرائیل ريگری مزگه وتیان ليکرا؟ وتی: به لي.

* واته خوږازاندنه وه دهرخستنی جوانیان و بو ن له خوږدان.

(۵۲) له کاتی چوونه مزگه وتا چی دهوتریت

۲۴۵- عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ - أَوْ عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ - (رضی اللہ عنہ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ. وَإِذَا خَرَجَ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ)).

له (ابو حمید) دهو یا له (ابی سعید) دهو (رضی اللہ عنہ) پیغه مبهری خوا (رضی اللہ عنہ) فهرمووی: ((ته گهر یه کیکتان چوو نه مزگه وت بابلی: (اللهم افتح لي أبواب رحمتك) واته: خواجه دهرگاکانی رهمه تی خوتمان بو بکهرده، کاتی چوو دهرده وش با بلی: (اللهم اني اسالك من فضلك) خواجه گیان من داوای خیرو چاکه ت لیده کهم.

(۵۳) هه رکات چوو مزگه وت بادوو رکات نویژ بکات

۲۴۶- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ وَرَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) جَالِسٌ بَيْنَ ظَهْرَانِي النَّاسِ، قَالَ: فَجَلَسْتُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَا مَنَعَكَ أَنْ تَرْكَعَ رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ تَجْلِسَ)). قَالَ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، رَأَيْتُكَ جَالِسًا وَالنَّاسُ جُلُوسٌ. قَالَ: ((فَإِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلَا يَجْلِسُ حَتَّى يَرْكَعَ رَكَعَتَيْنِ)). [بخاري/ المساجد / اذا اتصل المسجد فليركع ركعتين / ۴۳۳]

(ابو قتاده) دهلی: چوو مزگه وت و پیغه مبهری خوا (رضی اللہ عنہ) له ناو خه لکه که دا دانیشتبوو دهلی: منیش دانیشتم، پیغه مبهری خوا (رضی اللہ عنہ) فهرمووی: ((چی ری لیگرتی دوو رکات نویژ بکهیت پیش ئه وهی دانیشتیت))، دهلی: وتم: ئه ی پیغه مبهری خوا دیم به ریزتان دانیشتوووه، خه لکه که ش دانیشتوووه، فهرمووی: ته گهر یه کیکتان هاته مزگه وته وه، بادانه نیشی هتا دوو رکات نویژ دهکات)).

(۵۴) نه هی کراوه له دهرچوون له مزگه وت له داوای بانگدان

۲۴۷- عَنْ أَبِي الشَّعْثَاءِ قَالَ: كُنَّا قُعُودًا فِي الْمَسْجِدِ مَعَ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ)، فَأَذَّنَ الْمُؤَذِّنُ فَقَامَ رَجُلٌ مِنَ الْمَسْجِدِ يَمْشِي، فَاتَّبَعَهُ أَبُو هُرَيْرَةَ بَصَرُهُ حَتَّى خَرَجَ مِنَ الْمَسْجِدِ، فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: أَمَّا هَذَا فَقَدْ عَصَى أَبَا الْقَاسِمِ (رضی اللہ عنہ).

(ابو الشعثاء) دهلی: ئیمه له گهل (ابوهریره) (رضی اللہ عنہ) له مزگه وت دانیشتبووین، بانگیژ بانگی دا پیاویک له مزگه وته که هه ستا و رویشیت، (ابوهریره) چاوی تی بری هه تا له مزگه وته که چوو دهرده وه، ئینجا (ابوهریره) وتی: له راستیا ئه و

پیاهوه سه‌رپیچی کرد له (ابو قاسم) چونکه ده‌بوو نویتزه‌که‌ی بکات ئینجا بروت.

(۵۵) که‌فاره‌تی تف روکردن له مزگه‌وت

۲۴۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((الْبِرَاقُ فِي الْمَسْجِدِ خَطِيئَةٌ، وَكَفَّارَتُهَا دَفْنُهَا)). [بخاری/ المساجد/ كفارة البراق/ ۴۰۵]
(انس) کوری (مالک) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) فهرموویه‌تی: ((تف روکردن له مزگه‌وت تاوانه، که‌فاره‌تیشی شارندنه‌وه‌یه‌تی))

(۵۶) که‌راهه‌تی خواردنی سیرو هاتن بو مزگه‌وت

۲۴۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ فِي غَزْوَةِ خَيْبَرَ: ((مَنْ أَكَلَ مِنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ - يَعْنِي الثُّومَ - فَلَا يَأْتِيَنَّ الْمَسَاجِدَ)). [بخاری/ صفة الصلاة/ ۸۱۵]
(ابن عمر) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) له‌غه‌زای خه‌یبه‌ردا فهرمووی: ((هه‌رک‌ه‌س له‌م دره‌خته‌ی خوارد. واته‌ سیر. بانه‌یه‌ته‌ مزگه‌وته‌کان)).

(۵۷) مه‌چنه‌ مزگه‌وت له‌کاتی خواردنی سیرو که‌وه‌رو پیازدا

۲۵۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((مَنْ أَكَلَ ثُومًا أَوْ بَصَلًا فَلْيَعْتَزِلْنَا، أَوْ: لِيَعْتَزِلْ مَسْجِدَنَا، وَلِيَقْعُدْ فِي بَيْتِهِ)). وَإِنَّهُ أَتَى بِقَدْرِ فِيهِ خَضِرَاتٌ مِنْ بُقُولٍ، فَوَجَدَ لَهَا رِيحًا، فَسَأَلَ فَأُخْبِرَ بِمَا فِيهَا مِنَ الْبُقُولِ، فَقَالَ: ((قَرَّبُوهَا)). إِلَى بَعْضِ أَصْحَابِهِ، فَلَمَّا رَأَاهُ كَرِهَ أَكْلَهَا قَالَ: ((كُلْ، فَإِنِّي أَنَا جِي مِنْ لَأ تَنَاجِي)). [بخاری/ صفة الصلاة/ ۸۱۶]

(جابر) کوری (عبدالله) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) فهرموویه‌تی: ((هه‌رک‌ه‌س سیروپیازی خوارد با دوور بکه‌وئته‌وه‌ لیمان ((له‌مزگه‌وته‌کانمان)) و له‌مالی خویدا دابنیشیت)) هه‌روه‌ها قابله‌مه‌یه‌کیان هیئا که‌ پاقله‌مه‌نی تیدا‌بوو که‌ بینى بوئى لیدیت، پرسیارى له‌باره‌وه‌ کرد، وه‌لامیان دایه‌وه‌ پاقله‌مه‌نی تیدا‌یه‌ فهرمووی: ((نزیکی بکه‌نه‌وه‌)) له‌هه‌ندى له‌هاوه‌لانیى، کاتى چاوى پىى که‌وت چه‌زى نه‌کرد بیخوات، فهرمووی: ((بخو، من مونا‌جات ده‌که‌م له‌گه‌ل نه‌وه‌ی مونا‌جات ناکات)).

(۵۸) ده‌رکردنی نه‌وه‌ی بوئى پیازو سیری لی بیت له‌مزگه‌وت

۲۵۱- عَنْ مَعْدَانَ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ: أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رضی الله عنه) خَطَبَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَذَكَرَ نَبِيَّ اللَّهِ (ﷺ)، وَذَكَرَ أَبَا بَكْرٍ (رضی الله عنه)، قَالَ: إِنِّي رَأَيْتُ كَأَنَّ دِيكًا نَقَرَنِي ثَلَاثَ

نَقَرَاتٍ، وَإِنِّي لَأَ أَرَاهُ إِنَّا هُضُورَ أَجَلِي، وَإِنَّ أَقْوَامًا يَأْمُرُونَنِي أَنْ أَسْتَخْلِفَ، وَإِنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُنْ لِيُضَيِّعْ دِينَهُ وَلَا خِلَافَتَهُ، وَلَا الَّذِي بَعَثَ بِهِ نَبِيَّهُ (ﷺ)، فَإِنْ عَجَلَ بِي أَمْرٌ فَالْخِلَافَةُ شُورَى بَيْنَ هَؤُلَاءِ السَّنَةِ الَّذِينَ تُؤْفَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَهُوَ عَنْهُمْ رَاضٍ، وَإِنِّي قَدْ عَلِمْتُ أَنَّ أَقْوَامًا يَطْعُنُونَ فِي هَذَا الْأَمْرِ، أَنَا ضَرَبْتُهُمْ بِيَدِي هَذِهِ عَلَى الْإِسْلَامِ، فَإِنْ فَعَلُوا ذَلِكَ فَأُولَئِكَ أَعْدَاءُ اللَّهِ الْكَفَرَةُ الضُّلَالُ، ثُمَّ إِنِّي لَأَدْعُ بَعْدِي شَيْئًا أَهَمُّ عِنْدِي مِنَ الْكَلَالَةِ، مَا رَاجَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) فِي شَيْءٍ مَا رَاجَعْتُهُ فِي الْكَلَالَةِ، وَمَا أَغْلَظَ لِي فِي، شَيْءٍ مَا أَغْلَظَ لِي فِيهِ حَتَّى طَعَنَ بِإِصْبَعِهِ فِي صَدْرِي، فَقَالَ: ((يَا عَمْرُ أَلَا تَكْفِيكَ آيَةُ الصِّيفِ الَّتِي فِي آخِرِ سُورَةِ النَّسَاءِ)). وَإِنِّي إِنْ أَعَشْتُ أَقْضِ فِيهَا بِقَضِيَّةٍ يَقْضِي بِهَا مَنْ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ، وَمَنْ لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ عَلَى أَمْرَاءِ الْأَمْصَارِ، وَإِنِّي إِنَّمَا بَعَثْتُهُمْ عَلَيْهِمْ لِيَعْدِلُوا عَلَيْهِمْ، وَلِيَعْلَمُوا النَّاسَ دِينَهُمْ وَسُنَّةَ نَبِيِّهِمْ (ﷺ)، وَيَقْسِمُوا فِيهِمْ فَيَنْهَوْا وَيَرْفَعُوا إِلَيَّ مَا أَشْكَلُ عَلَيْهِمْ مِنْ أَمْرِهِمْ، ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ تَأْكُلُونَ شَجَرَتَيْنِ، لَا أَرَاهُمَا إِلَّا خَبِيثَتَيْنِ، هَذَا الْبَصَلُ وَالثُّومُ، لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) إِذَا وَجَدَ رِيحَهُمَا مِنْ الرَّجُلِ فِي الْمَسْجِدِ أَمَرَ بِهِ فَأُخْرِجَ إِلَى الْبَقِيعِ، فَمَنْ أَكَلَهُمَا فَلْيَمِثْهُمَا طَبْحًا.

(معدان) كوری (طلحة) دهلی: (عمر) کوری (خطاب) رورژکی جومعه وتاری دهویندهوه یادی پیغه مبهری خوای (ﷺ) کردهوه، یادی (ابوبکر) (ﷺ) کردو ئینجا وتی: من له خه ودا بینیم که له شیریک سی دهن دوکی لیدام، من خه وه که واده بینم که نزیك بوونه وهی کو تایى ژیا نمه، خه لکانیکیش فه رمانم پیده که ن که جیگه داریک دابنیم، له راستیدا خوای گه ورهش ئایینه که یو خه لافه ته که ی زایه ناکات، ئینجا ئه گهر مردن په له ی لیکردم خه لافه ت راویژه له نیوان ئه وه شش که سه ی که پیغه مبهری خوا (ﷺ) کوچی دوا یی کردو له وان رازی بوو، من ئه وهش ده زانم که خه لکانیک تانه دهن له م ئاینه (ﷺ) ئه وه نه ی به م ده ستم له سه ر ئیسلام لیمداون، جا ئه گهر ئه وه کاره یان کرد ئه وان ده ورثمانی خوا و کافرو ری لی یون بوون، پاشان من شتیک له دوا ی خو م به جی ناهیلیم که گرنگ تر بیت له لام له چو نیتی دابه شکردنی میرات بو که سوکاری وه کو برا و مامه، له هیچ شتیکدا ئه وه نده ی ئه م باسه پرس و رام نه کردو وه به پیغه مبهری خوا (ﷺ) له هیچ شتیکیشا ئه وه نده ی ئه و باسه گیر نه بووه له گه لما، هه تا به دوو په نجه ی کی شاویه تی به سنکما و فه رموویه تی: ((ئهی عمر ئایا نایه ته که ی هاوینی

کۆتایی سوورەتی (نساء) ت بهس نییه)) ئەگەر من ژیا م به شیوێهێك حوكمی تێدادهكەم كه ئەو هی قورئانی خویندبێو ئەو هەش كه نه یخویندبێ به شیوێهێه بکات، ئینجا فەرمووی: خوا یه گیان من تو دهكەم به شایهت به سەر فرماندارانی ناوچه کاندای، من ئەوانەم بۆیه ناردوو ه كه دادگەر بن له گه لیا نداو خه لکی فیڕی ئایین و سوننه تی پیغه مبه ره که یان (ﷺ) بکهن، دهستکه وته کانیان به سه ردا دابه ش بکهن. هه رچیش لییان بوو به کیش به رزی بکه نه وه بۆلام ، ههروه ها ئیوه ئه ی خه لکینه دوو درهخت دهخۆن، به پیس دینه پیش چاوم، ئەو هەش پیازو سیره پیغه مبه ری خوا م (ﷺ) دیوو ه ئەگەر بۆنیان له پیاوێك بهاتایه فرمانی ده کرد له مزگه وتا ده یان کرده دهروه بۆیه هه رکه سیکتان ده یخوات با به کولان دن بیان مری ئیت.

(۵۹) ریگری کراره له بانگه وازکردن بۆ ونبوو له مزگه وتا

۲۵۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَنْ سَمِعَ رَجُلًا يَنْشُدُ ضَلَالَةً فِي الْمَسْجِدِ فَلْيَقُلْ: لَا رَدَّهَا اللَّهُ عَلَيْكَ، فَإِنَّ الْمَسَاجِدَ لَمْ تُبْنَ لِهَذَا)). (ابوهریره) (ﷺ) ده لێ: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فەرموویه تی: ((ئەو هی گو یی ئی بوو كه پیاو یك له مزگه وتا بانگه واز بو شتی ونبو ی ده کات، بابلی خوا بو ت نه گیریت هه ، چونکه مزگه وته کان بو ئەوه دروست نه کراون)).

(۶۰) ریگریکردن له کردنی گۆر به مزگه وت

۲۵۳- عَنْ عَائِشَةَ وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) قَالَا: لَمَّا نُزِلَ بِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) طَفِقَ يَطْرَحُ خَمِيصَةً لَهُ عَلَى وَجْهِهِ، فَإِذَا اغْتَمَّ كَشَفَهَا عَنْ وَجْهِهِ، فَقَالَ وَهُوَ كَذَلِكَ: ((لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ)). يُحَدِّثُ مِثْلَ مَا صَنَعُوا. [بخاري/ المساجد/ الصلاة في البيعة / ۴۲۵]

(عائشه) (ﷺ) و عه بدو لای کوری عباس (رض) ده لێن کاتی پیغه مبه ر (ﷺ) له سه ره مه رگدا بوو، سه رچه فه که ی ده دا به ده موچا ویدا، کاتی دلته نگ ده بوو لای ده برد له سه ر ده موچاوی، له و حاله دا فەرمو ی: ((نه فرینی خوا له جوله که و له گاور که گو ی پیغه مبه ره کانیان کردوو به مزگه وت)).

(۶۱) ریگری له دروستکردنی مزگه وت له سه ر گۆر هکان

۲۵۴- عَنْ عَائِشَةَ: أَنَّ أُمَّ حَبِيبَةَ وَأُمَّ سَلَمَةَ (رضي الله عنهما) - ذَكَرَتَا كَنِيْسَةً رَأَيْنَهَا بِالْحَبَشَةِ - فِيهَا تَصَاوِيرُ - لِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِنَّ أَوْلَئِكَ

إِذَا كَانَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ فَمَاتَ بَنَوْا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا، وَصَوَّرُوا، فِيهِ تِلْكَ الصُّورَ أَوْلَئِكَ شِرَارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)). [بخاري/ المساجد/ هل تنبش قبور مشركي الجاهلية / ٤١٧]

(عائشه)(ر.ض) ده‌لی: (ام حبیبه) و (ام سلمه) (ر.ض) باسنی کلی‌سایه‌کیان ده‌کرد که له‌حه‌به‌شه دیویانه . وینه‌ی . پیغه‌مبه‌ریکی خوای(ﷺ) تیدابووه، پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) فهرمووی: ((نه‌وانه نه‌گهر پیاوچاکیکیان تیدا بوایه و بمردایه مرگه‌وتیان له‌سهر گۆره‌که‌ی دروست ده‌کرد، نه‌و وینانه‌شیان تیدا دروست ده‌کرد، نه‌وانه له‌روژی قیامه‌تدا خراپترین که‌سن لای خوا)).

(٦٢) هه‌موو زمویم بوکراوه به‌مرگه‌وت پاکۆکه‌ریشه

٢٥٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((فُضِّلْتُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ بِسِتٍّ: أُعْطِيتُ جَوَامِعَ الْكَلِمِ وَتُصِرْتُ بِالرُّغْبِ، وَأُحِلَّتْ لِيَ الْغَنَائِمُ، وَجُعِلَتْ لِيَ الْأَرْضُ طَهُورًا وَمَسْجِدًا، وَأُرْسِلْتُ إِلَى الْخَلْقِ كَافَّةً، وَخُتِمَ بِيَ النَّبِيُّونَ)). [بخاري/ نصرت بالرعب مسيرة شهر / ٢٨١٥]

(ابوهریره)(ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) فهرموویه‌تی: ((به‌شه‌ش شت ریزم دراوه به‌سهر پیغه‌مبه‌رندا: وشه‌ی پرمانام پیدراوه، به‌ترس خستنه‌ دل‌ی دوژمنانم پشتگیریم لی‌کراوه: ده‌ستکه‌وتی جه‌نگم بو‌حه‌ل‌آکراوه، کراوه به‌ پاکۆکه‌ر [واته: له‌جینی ناو تیه‌مومی پی‌ ده‌کریت] کراوه به‌ سوجده‌گایش بو‌م، بو‌هه‌موو دروستکراوه‌کان ره‌وانه‌کراوم، کو‌تایی پیغه‌مبه‌ران به‌من هاتووه)).

(٦٣) نزیک‌ی له‌به‌ره‌سته‌وه

٢٥٦- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رض): قَالَ: كَانَ بَيْنَ مُصَلَّى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَبَيْنَ الْجِدَارِ مَمَرٌ الشَّاةِ. [بخاري/ ستره‌ المصلي / ٤٧٤]

(سه‌لی) کوری (سعدی الساعدی) (ﷺ) ده‌لی: له‌نیوان جی نو‌یزه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) دیواره‌که‌دا بزنه‌ رییه‌ک هه‌بوو.

(٦٤) فهرمان کردن به‌رووکردنه قبیله

٢٥٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض): أَنَّ رَجُلًا دَخَلَ الْمَسْجِدَ فَصَلَّى، وَرَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فِي نَاحِيَةٍ... وَفِيهِ: ((إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَاسْنِغِ الْوُضُوءَ، ثُمَّ اسْتَقْبِلِ الْقِبْلَةَ فَكَبِّرْ)). ﴿انظر الحديث: ٢٨٢﴾. [بخاري/ الاستئذان / ٥٨٩٧]

(ابوهریره) (رضی الله عنه) دهلی: پیاویک هاته مزگهوت و نویتزی کرد، پیغه مبهه (رضی الله عنه) له سوچی کدا بوو، لهه فهرمووده دا هاتوو (نه گهر هه ستای بو نویتز کردن، به باشی ده ستونیتز بگره، ئینجا روبکهره قیبله، ئینجا (الله اکبر) ی نویتز دابهستن بکه)).

(۶۵) گۆرینی قیبله له شامه وه بو مه ککه

۲۵۸- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رضی الله عنه) قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ (رضی الله عنه) إِلَى بَيْتِ الْمَقْدِسِ سِتَّةَ عَشَرَ شَهْرًا، حَتَّى نَزَلَتِ الْآيَةُ الَّتِي فِي الْبَقَرَةِ ﴿۱۴۴﴾ وَحِينَئِذَا كُنْتُمْ قَوْلًا وَجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ﴿۱۴۵﴾ فَنَزَلَتْ بَعْدَهَا صَلَّى النَّبِيُّ (رضی الله عنه)، فَأَنْطَلَقَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ فَمَرَّ بِنَاسٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَهُمْ يُصَلُّونَ، فَحَدَّثَهُمْ بِالْحَدِيثِ، قَوْلًا وَجُوهَهُمْ قِبَلَ الْبَيْتِ. [بخاری/ التمني/ ۶۸۲۵]

(براء) کوپی (عازب) (رضی الله عنه) دهلی: له خزمهت پیغه مبهه دا (رضی الله عنه) شانزه مانگ نویتز مان رووه (بهیتول مه قیدیس) ده کرد، ههتا ئهه ئهه تهیه سووره تی (البقرة) دابهزی ﴿وحيثما كنتم فولوا وجوهكم شطره﴾ کاتی پیغه مبهه (رضی الله عنه) له نویتز بوویه وه ئهه ته که ی بو دابهزی، پیاویک له وان رویشته تیپه ری به لای چه ند که سی کدا له نه نصاره کان نویتز یان ده کرد، ئه وه ی بو گیرانه وه، ئه وانیش روویان وهرگیرا بو لای که عبه وه.

(۶۶) نه گهر قامهت کرا ئیتز هیج نویتزیک ناکریت جگه له فهرز

۲۵۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه)، عَنِ النَّبِيِّ (رضی الله عنه) قَالَ: ((أَنَّهُ قَالَ إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَلَا صَلَاةَ إِلَّا الْمَكْتُوبَةُ)).

(ابوهریره) (رضی الله عنه) دهلی: پیغه مبهه (رضی الله عنه) فهرموویه تی: ((نه گهر قامهت کرا ئیتز هیج نویتزیک نابی بکریت جگه له نویتزه فهرزه که)).

(۶۷) نه گهر قامهت کرا که ی خه لکی هه ئدهستن بو نویتز

۲۶۰- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (رضی الله عنه): ((إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَلَا تَقُومُوا حَتَّى تَرَوْنِي)). [بخاری/ الاذان/ ۶۱۱]

(ابوقتاده) (رضی الله عنه) دهلی: پیغه مبهه ری خوا (رضی الله عنه) فهرموویه تی: ((نه گهر قامهت کرا هه لمهستن ههتا ده مبین)).

(۶۸) قامه‌ت کردن له‌کاتی‌کا ئیمام دێته‌ دهره‌وه

۲۶۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) قَالَ: كَانَ بِلَالٌ يُؤَدِّنُ إِذَا دَحَضَتْ، فَلَمَّا يُقِيمُ حَتَّى يَخْرُجَ النَّبِيُّ (ﷺ) فَإِذَا خَرَجَ أَقَامَ الصَّلَاةَ حِينَ يَرَاهُ.

(جابر کوری (سمره) (ﷺ) ده‌لی: کاتی خۆر له‌ناوه‌راستی ئاسمان لایده‌دا بیلال بانگی دهدا، به‌لام قامه‌تی نه‌ده‌کرد هه‌تا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) [له‌مال] دهرده‌چوو، هه‌ر که پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) ده‌بینی قامه‌تی ده‌کرد.

(۶۹) رۆیشتنی ئیمام بو‌خو‌ش‌و‌ردن له‌دوای قامه‌ت

۲۶۲- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ: سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) يَقُولُ: أَقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَقُمْنَا، فَعَدَلْنَا الصُّفُوفَ قَبْلَ أَنْ يَخْرُجَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)، فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حَتَّى إِذَا قَامَ فِي مُصَلَّاهُ قَبْلَ أَنْ يُكَبِّرَ، ذَكَرَ، فَأُصْرَفَ، وَقَالَ لَنَا: ((مَكَانَكُمْ)). فَلَمْ نَزَلْ قِيَامًا نَنْتَظِرُهُ حَتَّى خَرَجَ إِلَيْنَا وَقَدْ اغْتَسَلَ، يَنْطُفُ رَأْسُهُ مَاءً، فَكَبَّرَ فَصَلَّى بِنَا. [بخاري/ الفسل/ ۲۵۱]

(ابو مسلم) کوری (عبدالرحمن) کوری (عوف) ده‌لی: له (ابوهریره) (ﷺ) م بیست ده‌یووت: قامه‌تکرا، هه‌ستاین بو‌نوێژ، ریزه‌کانمان رێک کرد، پێش ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بێته‌ لمان، کاتی ته‌شریفی هات چوو هه‌ شوینی نوێژکردن، به‌لام پێشینه‌وه‌ی ته‌کبیر بکات بیری که‌وته‌وه‌ گه‌رایه‌وه‌، فه‌رمووی: ((له‌جیگای خۆتان بن) ئیمه‌ وه‌ستاین له‌جیگای خۆمان چاوه‌ڕێمان کرد هه‌تا ته‌شریفی هاته‌وه‌ خۆی شو‌ردبوو، سه‌ری ئاوی لێده‌تکا، ئینجا ته‌کبیری کردو نوێژی بو‌کردین)).

(۷۰) رێک‌کردنی ریزه‌کان

۲۶۳- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَمْسَحُ مَنَاكِبَنَا فِي الصَّلَاةِ وَيَقُولُ: ((اسْتَوُوا وَلَا تَخْتَلِفُوا فَتَخْتَلِفَ قُلُوبُكُمْ، لِيَلِينِي مِنْكُمْ أُولُو الْأَحْلَامِ وَالنُّهَى، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ)). قَالَ أَبُو مَسْعُودٍ: فَأَنْتُمْ الْيَوْمَ أَشَدُّ اخْتِلَافًا.

(ابو مسعود) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌ستی ده‌هینا به‌سه‌ر شانمانداو ده‌یفه‌رموو: ((رێک بوه‌ستن جیا جیا مه‌بن باده‌که‌انتان جیاوازی نه‌بیت، با زاناو خاوه‌ن ژیرییه‌کان نزیک بن لێمه‌وه‌، ئینجا ئه‌وازی‌تر له‌دوايانه‌وه‌ ئینجا ئه‌وازی‌تر له‌دوايانه‌وه‌)) (ابو مسعود) ده‌لی: به‌لام ئه‌مڕۆ ئیوه‌ زیاتر جیاوازی.

(۷۱) خیری ریزی پیشه‌وه

۲۶۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النَّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ، ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَاسْتَهَمُوا، وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي التَّهَجِيرِ لَاسْتَبَقُوا إِلَيْهِ، وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي الْعَتَمَةِ وَالصُّبْحِ لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا)). [بخاری / الاسهام فی الاذان / ۵۹۰]

(ابوهریره) (رضی الله عنه) دهلی: پیغمبره‌ری خوا (رضی الله عنه) فرمویه‌تی: ((نه‌گهر خه‌لک بیانزانیایه بانگو ریزی یه‌که‌م چیان تیدایه، نه‌گهر ده‌ست نه‌که‌وتایه به تیروپشک نه‌بی، تیروپشکیان بۆده‌کرد، خو نه‌گهر بیانزانیایه له‌زوو هاتن بۆ نویتز چ خیریکی هیه پیس برکییان بۆده‌کرد، نه‌گهر بیانزانیایه له‌نویتی خه‌وتنان و نویتی به‌یانیندا چ خیریکی هیه، نه‌گهر به‌گاگو لکیش بویه ده‌هاتن بۆ)).

۲۶۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((خَيْرُ صُفُوفِ الرِّجَالِ أَوَّلُهَا، وَشَرُّهَا آخِرُهَا. وَخَيْرُ صُفُوفِ النِّسَاءِ آخِرُهَا، وَشَرُّهَا أَوَّلُهَا)).
(ابوهریره) (رضی الله عنه) دهلی: پیغمبره‌ری خوا (رضی الله عنه) فرمویه‌تی: ((باشترین ریزی پیاوان ریزی‌یه‌که‌مه، خراپترینیشیان دوا ریزه، باشترین ریزی ئافره‌تانیش دوا ریزیانه و، خراپترینیشیان یه‌که‌م ریزیانه)). *

(۷۲) سیواک کردن له‌گه‌ل هه‌موو نویتزیکدا

۲۶۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه)، عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((لَوْلَا أَنْ أَشُقَّ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ - وَفِي حَدِيثٍ زُهَيْرٍ: عَلَى أُمَّتِي - لَأَمَرْتُهُمْ بِالسَّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ)). [بخاری / الجمعة / ۸۴۷]

(ابوهریره) (رضی الله عنه) دهلی: پیغمبره‌ری خوا (رضی الله عنه) فرمویه‌تی: ((نه‌گهر له‌سه‌ر ئیمانداران له‌ریوایه‌تیکی‌تردا له‌سه‌ر ئومه‌تم قورس نه‌بویه فرمانم پیده‌کردن که‌له‌گه‌ل هه‌موو نویتزیکدا سیواک بکه‌ن)).

* (نه‌گهر ئافره‌ت له‌مزگه‌وت له‌گه‌ل پیاوان نویتز بکه‌ن، نه‌گهر خویان به‌ته‌نیا نویتز بکه‌ن، ئه‌وا ریزی یه‌م باشتره).

(۷۳) خیری (ذکر) له گه ل چوونه ناو نویتز

۲۶۷- عَنْ أَنَسٍ (رضی الله عنه): أَنَّ رَجُلًا جَاءَ فَدَخَلَ الصَّفَّ وَقَدْ حَفَرَهُ النَّفْسُ، فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ. فَلَمَّا قَضَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) صَلَاتَهُ قَالَ: ((أَيُّكُمْ الْمُتَكَلِّمُ بِالْكَلِمَاتِ))، فَأَرَمَ الْقَوْمُ، فَقَالَ: ((أَيُّكُمْ الْمُتَكَلِّمُ بِهَا، فَإِنَّهُ لَمْ يَقُلْ بَأْسًا)). فَقَالَ رَجُلٌ: جِئْتُ وَقَدْ حَفَرَنِي النَّفْسُ، فَقُلْتُهَا. فَقَالَ: ((لَقَدْ رَأَيْتُ اثْنَيْ عَشَرَ مَلَكًا يَبْتَدِرُونَهَا أَيُّهُمْ يَرْفَعُهَا)).

(انس) (رضی الله عنه) دهلی: پیاویک به هه ناسه برکی هاتوو چووهریزی نویتزه وه، وتی: ((الحمد لله حمدا كثيرا طيبا مباركا فيه) کاتی پیغه مبهری خوا (رضی الله عنه) له نویتزه که ی بوویه وه، فهرمووی: ((کی بوو ئه و تهیه ی وت؟ خه لکه که هه موو بیدهنگ بوون، فهرمووی: ((کیتان بوو ئه و قسانه ی کرد" خراپی نه وتوو)) پیاویک وتی: من بووم کاتی هاتم هه ناسه برکیم بوو ئه و قسه یه م کرد، فهرمووی: ((چاوم لی بوو دوانزه فریشته پیشبرکیان بوو له سهر ئه وه ی که کامیان بهرزی بکاته وه)).

(۷۴) دهست بهر زکردنه وه له نویتز

۲۶۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِذَا قَامَ لِلصَّلَاةِ رَفَعَ يَدَيْهِ حَتَّى تَكُونََا حَدَوَ مَنْكِبَيْهِ ثُمَّ كَبَّرَ، فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَرْكَعَ فَعَلَ مِثْلَ ذَلِكَ، وَإِذَا رَفَعَ مِنَ الرُّكُوعِ فَعَلَ مِثْلَ ذَلِكَ، وَلَمَّا يَفْعَلُهُ حِينَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ مِنَ السُّجُودِ. [بخاري / صفة الصلاة / ۷۰]

(ابن عمر) (رضی الله عنه) دهلی: پیغه مبهری خوا (رضی الله عنه) کاتی راده وه ستا بو نویتز هه ردوو دهستی بهر زده کردنه وه هه تا ده گه یشته ئاستی شان ی ئینجا ته کبیری ده کرد، کاتی ده یویست رکوع بهریت به هه مان شیوه هه ردوو دهستی بهر زده کردنه وه، کاتی له رکوع بهر زده بوویه وه هه مان شتی ده کرد، به لام کاتی له سجود بهر زده بوویه وه وای نه ده کرد.

(۷۵) به چی نویتز دهست پیده کات و به چی کوتایی دیت

۲۶۹- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَسْتَفْتِحُ الصَّلَاةَ بِالتَّكْبِيرِ، وَالْقِرَاءَةِ بِ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ وَكَانَ إِذَا رَكَعَ لَمْ يَشْخِصْ رَأْسَهُ وَلَمْ يُصَوِّبْهُ وَلَكِنْ بَيْنَ ذَلِكَ، وَكَانَ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ لَمْ يَسْجُدْ حَتَّى يَسْتَوِيَ قَائِمًا، وَكَانَ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ السَّجْدَةِ لَمْ يَسْجُدْ حَتَّى يَسْتَوِيَ جَالِسًا، وَكَانَ يَقُولُ فِي

كُلُّ رَكَعَتَيْنِ التَّحِيَّةِ، وَكَانَ يَفْرِشُ رِجْلَهُ الْيُسْرَى وَيَنْصِبُ رِجْلَهُ الْيُمْنَى، وَكَانَ يَنْهَى عَنْ عُقْبَةِ الشَّيْطَانِ، وَيَنْهَى أَنْ يَفْتَرِشَ الرَّجُلُ ذِرَاعِيَهُ افْتِرَاشَ السَّيِّعِ، وَكَانَ يَخْتِمُ الصَّلَاةَ بِالتَّسْلِيمِ.

(عائشه) (رضی اللہ عنہا) دهلی: پیغمبره ری خوا (رضی اللہ عنہ) به ته کبیر نویتزی دهست پیده کرد، خویندنیشتی به (الحمد لله رب العالمین) دهست پیده کرد، هرکاتی رکوعی دهبرد سهری نه زور دانه نه واندو نه زوریش به رزی ده کرده وه لهویه نه دا رایده گرت ، هرکاتی سهری له رکوع به رزده کرده وه سوجهی نه دهبرد هتا به ته وای راست ده بویه وه ، هروه ها هرکاتی سهری له سوجه به رزده کرده وه . سوجهی نه دهبرد هتا به ریکی داده نیش، هروه ها له هه موو دوو رکاتی کا ته حیاتیکی ده خویند، قاجی چه پی له ته حیاتا راده خست و قاجی راستی راده گرت ریگری ده کرد له شیوه دانیشتنی شهیتان [له سهرسمتی داده نیشی و هردوو نه زنوی به رزده کاته وه دهستیشی له زه ویدا داده نی] هروه ها ریگری کردوه له وهی دهسته کانی له کاتی سوجه دا تهخت له سهر زهوی راده کیشی و مکو درنده ، نینجا کوتایی نویتزی به سه لام دانه وه دهینا .

(۷۶) ته کبیر له نویتزا

۲۷۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ يُكَبِّرُ حِينَ يَقُومُ، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْكَعُ، ثُمَّ يَقُولُ: ((سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ)). حِينَ يَرْفَعُ صُلْبَهُ مِنَ الرُّكُوعِ، ثُمَّ يَقُولُ وَهُوَ قَائِمٌ: ((رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ)). ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَهْوِي سَاجِدًا، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَسْجُدُ، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ، ثُمَّ يَفْعَلُ مِثْلَ ذَلِكَ فِي الصَّلَاةِ كُلِّهَا حَتَّى يَقْضِيَهَا، وَيُكَبِّرُ حِينَ يَقُومُ مِنَ الْمَثْنَى بَعْدَ الْجُلُوسِ، ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ: إِنِّي لَأَشْبَهُكُمْ صَلَاةَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ). [بخاري/ صفة الصلاة/ ۷۵۶]

(ابوهریره) (رضی اللہ عنہ) دهلی: هرکاتی پیغمبره ری خوا (رضی اللہ عنہ) هه لدهستا بو نویتز ، کاتی راده وهستا ته کبیری ده کرد، کاتی رکوعی دهبرد ته کبیری ده کردو دهیفرموو ((سمع الله لمن حمده)) کاتی راست ده بویه وه پشستی به رزده کرده وه له رکوع دهیفرموو: ((ربنا ولك الحمد))، کاتی داده به زی بو سوجه ته کبیری ده کرد، کاتی داده به زی بو سوجهی [دووه م] ته کبیری ده کرد، کاتی سهری به رزده کرده وه ته کبیری ده کرد ثابه و شیویه تا نویتزه که ی ته وای

دهبوو، ههروهه کاتی له ته حیاتی دواى رکاتی دووهم هه لده ستایه وه ته کبیری دهکرد. له دوا ییدا (ابوهریره) وتی: نویتزى من له هه مووتان زیاتر له نویتزى پیغه مبهرى خوا دهچیت.

(۷۷) ریگری کردن له وهى پیش ئیمام بکه وى له ته کبیر و شتی تردا

۲۷۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يُعَلِّمُنَا، يَقُولُ: ((لَا تُبَادِرُوا الْإِمَامَ، إِذَا كَبَّرَ فَكَبِّرُوا، وَإِذَا قَالَ: ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾ فَقُولُوا: آمِينَ، وَإِذَا رَكَعَ فَارْكَعُوا، وَإِذَا قَالَ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، فَقُولُوا: رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ)).

(ابوهریره) (رضي الله عنه) دهلی: پیغه مبهرى خوا (رضي الله عنه) فیتری دهکردین و دهیفرموو: پیش (ئیمام) مهکهون، ئه گهر ته کبیری کرد ئیوهش بیکهن، ئه گهر وتی: ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾ بَلِّغْ (ئامین) ئه گهر رکوعی برد ئیوه رکوع بهن، ئه گهر وتی: ﴿سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ﴾ ئیوهش بَلِّغْ ﴿رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ﴾.

(۷۸) دهلی مه ئوم شوین ئیمام بکه ویت

۲۷۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: سَقَطَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) عَنْ فَرَسٍ فَجَحَشَ شَقَّهُ الْأَيْمَنُ، فَدَخَلْنَا عَلَيْهِ نَعُوذُ، فَحَضَرَتِ الصَّلَاةُ، فَصَلَّى بِنَا قَاعِدًا فَصَلَّيْنَا وَرَاءَهُ قُعُودًا، فَلَمَّا قَضَى الصَّلَاةَ قَالَ: ((إِنَّمَا جُعِلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمَ بِهِ، فَإِذَا كَبَّرَ فَكَبِّرُوا، وَإِذَا سَجَدَ فَاسْجُدُوا، وَإِذَا رَفَعَ فَارْفَعُوا، وَإِذَا قَالَ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ فَقُولُوا: رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، وَإِذَا صَلَّى قَاعِدًا فَصَلُّوا قُعُودًا أَجْمَعُونَ)). [بخاري/ الصلاة في ثياب/ ۲۷۱]

(انس) کوری (مالک) (رضي الله عنه) دهلی: پیغه مبهرى خوا (رضي الله عنه) له ئه سپیک کهوته خواره وه لای راستی روو شابوو، ئیمه چووینه خزمه تی بو سهردانی کاتی نویتز هاته پیشه وه، به دانیشتنه وه نویتزى بوکردین، ئیمهش له دوا یه وه به دانیشتنه وه نویتزمان کرد، کاتی نویتزه که ته واو بوو فهرمووی: ((بۆیه ئیمام دانراوه تا شوینی بکهون، ئه گهر ته کبیری کرد ته کبیر بکهن، ئه گهر سوچده ی برد سوچده بیهن، ئه گهر بهرز بوویه وه بهرز بینه وه، ئه گهر وتی: ﴿سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ﴾ ئیوهش بَلِّغْ: ﴿رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ﴾، ههروهه ئه گهر به دانیشتنه وه نویتزى کرد ئیوهش هه مووتان به دانیشتنه وه نویتز بکهن)).

(۷۹) له نویژا (دهستیک ده خریته سهردهسته که یتر)

۲۷۳- عن وائل بن حُجرٍ (رضی الله عنه): أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ (ﷺ) رَفَعَ يَدَيْهِ حِينَ دَخَلَ فِي الصَّلَاةِ كَبَّرَ - وَصَفَ هَمَامٌ حَيَالاً أَدْنِيَهُ - ثُمَّ التَّحَفَ بِثَوْبِهِ، ثُمَّ وَضَعَ يَدَهُ الْيُمْنَى عَلَى الْيُسْرَى، فَلَمَّا أَرَادَ أَنْ يَرْكَعَ أَخْرَجَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْبِ ثُمَّ رَفَعَهُمَا، ثُمَّ كَبَّرَ فَرَكَعَ، فَلَمَّا قَالَ: ((سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ)) رَفَعَ يَدَيْهِ، فَلَمَّا سَجَدَ سَجَدَ بَيْنَ كَفَيْهِ.

(وائل) کوری (حجر) (رضی الله عنه) دهلی: پیغه مبهری خوام (ﷺ) دهیووه کاتی چوته ناو نویژه ووهو ته کبیری کردووه هردوو دهستی بهر زکروته ووه، همام که راویه که یه دهلی: بهر زکردنه ووهی تا ناستی گویچه کی بووه. ئینجا عه باکه ی پیچاوه له خویه ووهو دهستی راستی خستوته سهر دهستی چه پی، کاتی ویستیویه تی رکوع بهریت دهستی له عه باکه ی دهرهیناوه ئینجا بهرزی کردوته ووهو ته کبیری کردووهو رکوعی بردووه، کاتی فهرموویه تی: ﴿سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ﴾ دهستی بهر زکردوته ووه، کاتی سوجه دهشی بردوه له نیوان هردوو له پی دهستی بردوویه تی.

(۸۰) له نیوان ته کبیرو فاتحیه خویندندا چی دهوتریت

۲۷۴- عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رضی الله عنه)، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ): أَنَّهُ كَانَ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ قَالَ: ((وَجَّهْتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ، وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذُنُوبِي فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعًا، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، وَاهْدِنِي لأَحْسَنَ الْأَخْلَاقِ لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَأَصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا لَا يَصْرِفُ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ، لَبِّكَ وَسَعْدِكَ، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ فِي يَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ. أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ. أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ)). وَإِذَا رَكَعَ قَالَ: ((اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ أَمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، خَشَعَ لَكَ سَفْعِي وَيَصْرِي، وَمُخِّي وَعَظْمِي وَعَصْبِي)). وَإِذَا رَفَعَ قَالَ: ((اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ، مِلءَ السَّمَاوَاتِ وَمِلءَ الْأَرْضِ، وَمِلءَ مَا بَيْنَهُمَا، وَمِلءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدَ)). وَإِذَا سَجَدَ قَالَ: ((اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَصَوَّرَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ)). ثُمَّ يَكُونُ مِنْ آخِرِ مَا يَقُولُ بَيْنَ التَّشَهُّدِ وَالتَّسْلِيمِ: ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ،

وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ وَمَا أَسْرَفْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ)). وفي الرواية: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِذَا اسْتَفْتَحَ الصَّلَاةَ كَبَّرَ ثُمَّ قَالَ: ((وَجَّهْتُ وَجْهِي...)) إِلَى آخِرِهِ.

(علی) کوری (ابی طالب) (ﷺ) له پیغمبره ری خواوه بومان دهگیریتته وه که کاتی هستاوه بو نویرکردن فهرموویته تی : (وجهت وجهی للذی فطر السموات والارض حنیفاً ، وما انا من المشرکین ان صلاتی ونسکی ومحیای ومماتی لله رب العالمین لاشریک له وبذلک امرت وانا من المسلمین) اللهم انت الملك لا اله الا انت، انت ربی وانا عبدک ظلمت نفسی واعترفت بذنبی فاغفر لی ذنوبی جمیعاً، انه لا یغفر الذنوب الا انت واهدنی لاحسن الاخلاق لا یرید لی احسنها الا انت، واصرف عني سیئها لا یصرف عني سیئها الا انت لیبیک وسعدیک، والخیر کلہ فی یدیک ، والشر لیس الیک، انا بک والیک تبارکت وتعالیت استغفرک واتوبجہ الیک کاتی رکوعی دہبرد دہیفہرموو: (اللهم لك رکعت ، وبك امننت ولك اسلمت خشع لك سمعی وبصری ومخی وعظمی وعصبی) کاتی لہ رکوع ہلدهستایہ وه دہیفہرموو: (اللهم ربنا لك الحمد ملء السموات وملء الارض وملء ما بینہما ، وملء ماشئت من شیء بعد کاتی سوجدهی دہبرد دہیفہرموو: (اللهم لك سجدت وبك امننت ولك اسلمت ، سجد وجهی للذی خلقه وصوره وشق سمعه وبصره تبارک الله أحسن الخالقین) ئینجا لہ کوتای ته حیاتداوه پییش سہلام دانہ وه دہیفہرموو: (اللهم اغفر لی ما قدمت وما أخرت وما أسررت وما اعلنت وما اسرقت، وما انت أعلم به منی ، انت المقدم وانت المؤخر لا اله الا انت (لہریواہ تیکیشدا پیغمبره ری خوا) (ﷺ) کاتی دہستی دہکرد بہ نویر ته کیری دہکردو دہیفہرموو: (وجهت وجهی) تا کوتای .

(۸۱) بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ نَاشِكِرًا نَهْ كَرْدَن لَهْ نَوِيرْ دَا

۲۷۵- عَنْ أَنَسٍ (رضي الله عنه) قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ (رضي الله عنه)، فَلَمْ أَسْمَعْ أَحَدًا مِنْهُمْ يَقْرَأُ ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾. [بخاری/ صفة الصلاة/ ۷۱۰]

(انس) (رضي الله عنه) ده لی: له خزمهت پیغمبره ری خواوه (ﷺ) ابوبکرو عمرو عثمان (رضي الله عنه) نویرم کردوه گویم له که سیان نه بووه (بسم الله الرحمن الرحيم) بخوینن.

(۸۲) له باره ی (بسم الله الرحمن الرحيم) هوه

۲۷۶. عَنْ أَنَسٍ (رضي الله عنه) قَالَ: بَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ذَاتَ يَوْمٍ بَيْنَ أَظْهُرِنَا إِذْ أَغْفَى إِبْغَاءَةً، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ مُتَبَسِّمًا، فَقُلْنَا: مَا أَضْحَكَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: ((أُنْزِلْتُ عَلَى أَنْفَا سُورَةٍ، فَقَرَأْتُ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكِتَابَ الْكَوْثَرَ. فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ. إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾. ثُمَّ قَالَ: أَتَذَرُونَ مَا الْكِتَابُ)). فَقُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: ((فَإِنَّهُ نَهَزَ وَعَدَنِيهِ رَبِّي (ﷻ)، عَلَيْهِ خَيْرٌ كَثِيرٌ، هُوَ حَوْضٌ تَرِدُ عَلَيْهِ أُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، آتِيَتْهُ عِدَدُ النُّجُومِ، فَيُخْتَلَجُ الْعَبْدُ مِنْهُمْ، فَأَقُولُ: رَبِّ إِنَّهُ مِنْ أُمَّتِي، فَيَقُولُ: مَا تَذَرِي مَا أَحْدَثْتَ بَعْدَكَ.

(انس) (رضي الله عنه) ده لى جاريكيان پيغه مبهري خوا (رضي الله عنه) له ناواماندا بوو، سووکه خمويکي کردوو، ئينجا سهري به دهم زه رده خه نه وه بهر زکرده وه، ئيمه ش وتمان بوچی پنده که نيت ته ی پيغه مبهري خوا (رضي الله عنه) فهرمووی: ((ئا ئیستا سووره تیکم بو دابه زیوه، خویندیه وه فهرمووی: ﴿بسم الله الرحمن الرحيم انا اعطیناک الکوثر فصل لربک وانحر ان شانئک هو الابتر﴾ ئینجا فهرمووی: ((ایا دهرانن (کوثر) چییه؟)) وتمان: خوا و پیغه مبهره که ی باشت دهرانن، فهرمووی: ((روباریکه په روهر دگارم به لینی پیداوم، خیری زوری له سهره، هوزیکه له روژی قیامه تدا ئوممه تم دینه سهری، جامه کانی به نه ندازه ی ژماره ی نه ستیره کانه، خه لکیک داده بېن لییان، منیش ده لیم: په رومرگار نه وه له ئوممه تی منه، نه ویش ده فهرمویت: تو نازانی دواي تو چییان داهیناوه)).

(۸۳) (ام القرآن) واته (فاتحة) له نویژدا خویندنی واجبه

۲۷۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه)، عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((مَنْ صَلَّى صَلَاةً لَمْ يَقْرَأْ فِيهَا بِأَمِّ الْقُرْآنِ فَهِيَ خِدَاجٌ - ثَلَاثًا - غَيْرُ تَمَامٍ)). فَقِيلَ لِأَبِي هُرَيْرَةَ: إِنَّا نَكُونُ وَرَاءَ الْإِمَامِ؟ قَالَ: أَقْرَأُ بِهَا فِي نَفْسِكَ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((قَالَ اللَّهُ (ﷻ): قَسَمْتُ الصَّلَاةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي نِصْفَيْنِ، وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ، فَإِذَا قَالَ الْعَبْدُ: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ قَالَ اللَّهُ (ﷻ): ﴿تَعَالَى﴾: حَمْدُنِي عَبْدِي. وَإِذَا قَالَ: ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ قَالَ اللَّهُ (ﷻ): ﴿تَعَالَى﴾: أَثْنَى عَلَيَّ عَبْدِي، وَإِذَا قَالَ: ﴿مَالِكِ يَوْمَ الدِّينِ﴾ قَالَ اللَّهُ (ﷻ): مَجْدَنِي عَبْدِي - وَقَالَ مَرَّةً: قَوْضَ إِلَيَّ عَبْدِي - فَإِذَا قَالَ: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ قَالَ: هَذَا بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي، وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ. فَإِذَا قَالَ:

﴿اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ قَالَ: هَذَا لِعَبْدِي، وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ.

(ابوهریره) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) فره‌موویه‌تی: ((هه‌رکه‌س نویتز بکات (ام‌القران) ی‌تیانه‌خوینی نه‌وه نویتزه‌که‌ی ناته‌واوه، ناته‌واوه، ناته‌واوه، که‌موکوری تیدایه)) جابه (ابوهریره) وترا: ئیمه‌له‌پشت ئیمامه‌وه‌ین؟ وتی: له‌دلی خوتدا بیخوینه من له‌پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) بیستوه فره‌موویه‌تی: ((خوای گه‌وره فره‌موویه‌تی: نویتزم له‌نیوان خوم و به‌نده‌که‌مدا کردوه به‌دوبه‌شه‌وه، به‌نده‌که‌ش داوای چی کرد ده‌یده‌می، هه‌رکاتی وتی: (الحمد لله رب العالمین) خوای گه‌وره ده‌فرمویت: به‌نده‌که‌م سوپاسی کردم، هه‌رکاتی وتی: (الرحمن الرحیم) خوای گه‌وره ده‌فرمویت: به‌نده‌که‌م ستایشی کردم، هه‌رکاتی وتی: (مالک يوم الدين) خوا ده‌فرمویت: به‌نده‌که‌م گه‌وره مه‌زن سه‌یری کردم جاریکیش فره‌مووی: به‌نده‌که‌م هه‌موشتیکی خو‌ی دایه ده‌ست من کاتی وتی: (ایاک نعبد ویاک نستعین) ده‌فرمویت: نه‌مه‌له‌نیوان من و به‌نده‌که‌مدایه، به‌نده‌که‌م چی بویت بوی ده‌که‌م. کاتی وتی: ﴿اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ ده‌فرمویت: نه‌مه‌تایبه‌ته به‌به‌نده‌که‌م داوای چیش بکات بوی ده‌که‌م.

(۸۴) چی ده‌توانی نه‌وه بخوینی

۲۷۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) دَخَلَ الْمَسْجِدَ فَدَخَلَ رَجُلٌ فَصَلَّى، ثُمَّ جَاءَ فَسَلَّمَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، فَقَرَّدَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) السَّلَامَ، قَالَ: ((ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ)). فَرَجَعَ الرَّجُلُ فَصَلَّى كَمَا كَانَ صَلَّي، ثُمَّ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ (ﷺ) فَسَلَّمَ عَلَيْهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((وَعَلَيْكَ السَّلَامُ)). ثُمَّ قَالَ: ((ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ)). حَتَّى فَعَلَ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَقَالَ الرَّجُلُ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا أَحْسَنُ غَيْرَ هَذَا، عَلَّمَنِي. قَالَ: ((إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَكَبِّرْ، ثُمَّ اقْرَأْ مَا تيسَّرَ مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ، ثُمَّ ارْكَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ رَاكِعًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَعْتَدِلَ قَائِمًا، ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ سَاجِدًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ جَالِسًا، ثُمَّ افْعَلْ ذَلِكَ فِي صَلَاتِكَ كُلِّهَا)). [انظر الحديث: ۲۶۱].

(ابوهریره) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) هاته‌مزگه‌وت، له‌وکاته‌دا پیاویکیش هاته‌مزگه‌وت و نویتزی کرد، ئینجا هاته‌خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری (رضی الله عنه)

سەلامى لىكرد، پىڭەمبەر (ﷺ) ۋەلامى سەلامەكەى دايەۋەو فەرموۋى:
 بگەرپرەۋە نۆيژەكەت بگە چونكە تۆ نۆيژت نەكردوۋە، پياۋەكە گەپرايەۋەو
 نۆيژمەكەى كردهۋە ئىنجا ھاتەۋە خزمەت پىڭەمبەر (ﷺ) سەلامى لىكرد .
 پىڭەمبەر (ﷺ) فەرموۋى: سەلامىش لەسەر تۆ))، ئىنجا فەرموۋى: بگەرپرەۋە
 نۆيژمەكەت بگەرەۋە، چونكە تۆ نۆيژت نەكردوۋە)) ھەتاسى جار ئەمەى كىرد
 پياۋەكە وتى: سويند بەۋەى بەھەق تۆى ناردوۋە ، لەۋە باشتر نازانم، فىرم
 بگە. فەرموۋى: ((ئەگەر ھەستاي بۆ نۆيژتەكەىر بگە، چەندەت بۆ دەكرى
 قورئان بخوينە، ئىنجا ركوع ببەو بوۋەستەو لەجوولە بگەۋە، ئىنجا بەرزبەرەۋە
 ھەتارىك رادەۋەستىت، ئىنجا سوچدە ببەو بوۋەستەو لەجوولە بگەۋە ، ئىنجا
 بەرز بېرەۋە تادادەنىشىت و لەجوولە دەكەرىت ئىنجا لەھەموو نۆيژەكەتدا بەم
 شىۋە بگە)).

(۸۵) خويندن لەدواى ئىمامەۋە

۲۷۹- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رضي الله عنه) قَالَ: صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) صَلَاةَ
 الظُّهْرِ أَوْ الْعَصْرِ، فَقَالَ: ((أَيُّكُمْ قَرَأَ خَلْفِي بِ«سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى»؟ فَقَالَ رَجُلٌ:
 تَا. وَلَمْ أُرِدْ بِهَا إِلَّا الْخَيْرَ، قَالَ: ((قَدْ عَلِمْتُ أَنَّ بَغْضَكُمْ خَالَجَنِيهَا)).
 (عمران كورى(حصين) (رضي الله عنه) دەلى: پىڭەمبەرى خوا (ﷺ) نۆيژى نيوەرۆ يا
 عصرى بۆ كردين، فەرموۋى: ((كىتان لەپىشمەۋە (سبح اسم ربك الاعلى)ى
 خويند پياۋىك وتى: من ، ھىچ مەبەستم نەبوو خىر نەبى، فەرموۋى: ھەست
 ھەكەم ھەندىكتان خەرىكن نۆيژەكەم لىتتەك دەدەن)).

(۸۶) الحمد لله و ئامىن كىردن

۲۸۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((إِذَا أَمَّنَ الْإِمَامُ فَأَمَّنُوا،
 فَلَهُ مِنْ وَاقٍ تَأْمِينُهُ تَأْمِينُ الْمَلَائِكَةِ غُفْرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ)). قَالَ ابْنُ شِهَابٍ:
 كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((أَمِينَ)). (بخاري/ صفة الصلاة/ ۷۴۷)
 (ابوھریرە) (رضي الله عنه) دەلى: پىڭەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموۋى: ((ئەگەر ئىمام ئامىنى
 كىرد ئىۋەش بىكەن، ھەركامتان ئامىنەكەى لەگەل ئامىنى فرىشتەكاندا يەك
 بگىرت خوا لەگوناهە رابووردوۋەكانى خوشدەبىت)) (ابن شهاب) دەلى:
 پىڭەمبەرى خواش (ﷺ) ئامىنى دەكرد)).

(۸۷) خویندن له نویژی به یانیدا

۲۸۱- عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ قَالَ: سَأَلْتُ جَابِرَ بْنَ سَمُرَةَ (رضي الله عنه) عَنْ صَلَاةِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ: كَانَ يُخَفِّفُ الصَّلَاةَ، وَلَا يُصَلِّي صَلَاةَ هَوْلَاءِ. قَالَ: وَأَنْبَأَنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) كَانَ يَقْرَأُ فِي الْفَجْرِ ﴿ق. وَالْقُرْآنَ الْمَجِيدَ﴾ وَنَحْوَهَا.

(سماک) کوری (حرب) دهلی: له (جابر) کوری (سمره) م پرسى له باره ی نویژی پیغه مبهروه (رضي الله عنه) وتی: نویژه کانی به کورتی دهکرد ، نویژی ئائه وانه ی نه دهکرد [واته: ئه وانه ی زور دریژیان ده کرده وه] دهلی: ئاگاداری کردم که پیغه مبهره (رضي الله عنه) له نویژی به یانیدا ((ق ، والقران المجید) و وینه ی نهوی ده خویند.

(۸۸) خویندن قورئان له نویژی نیوه روو عه سر

۲۸۲- أَبِي قَتَادَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) يُصَلِّي بِنَا، فَيَقْرَأُ فِي الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ: الرَّكْعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ وَسُورَةٍ، وَيُسْمِعُنَا آيَةَ أَحْيَاءٍ، وَيَقْرَأُ فِي الرَّكْعَتَيْنِ الْآخِرَتَيْنِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ. (بخاري/ صفة الصلاة/ ۷۴۵)

(ابوقتاده) (رضي الله عنه) دهلی: پیغه مبهری خوا (رضي الله عنه) نویژی بو ده کردین له نیوه روو عه سر دا له دوو رکاتی یه که مدا فاتحه و سووره تیکی ده خویند جار جار ئایه ته که ی ده دا به گویماندا، له دوو رکاتی دوايشدا فاتحه ی ده خویند.

۲۸۳- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) كَانَ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الظُّهْرِ: فِي الرَّكْعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ قَدْرَ ثَلَاثِينَ آيَةً، وَفِي الْآخِرَتَيْنِ قَدْرَ خَمْسِ عَشْرَةِ آيَةٍ، أَوْ قَالَ: نِصْفَ ذَلِكَ. وَفِي الْعَصْرِ: فِي الرَّكْعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ: فِي كُلِّ رَكْعَةٍ قَدْرَ قِرَاءَةِ خَمْسِ عَشْرَةِ آيَةٍ، وَفِي الْآخِرَتَيْنِ قَدْرَ نِصْفِ ذَلِكَ.

(ابو سعید الخدری) (رضي الله عنه) دهلی: پیغه مبهره (رضي الله عنه) له نویژی نیوه روو، له دوو رکاتی یه که مدا، له هر رکاتی که دا ئه ندازه ی سی ئایه تی ده خویند، له دوانه که ی تریشدا ئه ندازه ی پانزه ئایه ت یا دهلی: نیوه ی ئه و له عه سريشدا له دوو رکاتی یه که مدا، له هر رکاتی که دا ئه ندازه ی پانزه ئایه تی ده خویند، له دوانه که ی تر دا نیوه ی ئه و.

(۸۹) خویندن له نویژی شیواندا

۲۸۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی) قَالَ: إِنَّ أُمَّ الْفَضْلِ بِنْتَ الْحَارِثِ سَمِعَتْهُ وَهُوَ يَقْرَأُ ﴿وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا﴾ فَقَالَتْ: يَا بُنَيَّ، لَقَدْ نَكَّرْتَنِي بِقِرَاءَتِكَ هَذِهِ السُّورَةَ، إِنَّهَا لِأَخْرُ مَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقْرَأُ بِهَا فِي الْمَغْرِبِ. [بخاری / صفة الصلاة / ۷۲۹]

(ابن عباس) (رضی) دهلی: (ام الفضل) کچی (الحارث) گوئی له (ابن عباس) بوو که سووره تی ﴿والمرسلات عرفا﴾ ده خویند ، نه ویش وتی: رو له گیان ، به خویندنی شه سووره ته شهوت بیرخستمه وه که شه دواين سووره ت بوو که له پیغه مبهرم بیستوه له نویژی شیواندا خویندویه تی.

(۹۰) خویندن له نویژی خه وتناندا

۲۸۵- عَنْ جَابِرٍ (رضی) قَالَ: كَانَ مُعَاذٌ يُصَلِّي مَعَ النَّبِيِّ (ﷺ)، ثُمَّ يَأْتِي فِيَوْمَ قَوْمَهُ، فَصَلَّى لَيْلَةً مَعَ النَّبِيِّ (ﷺ) الْعِشَاءَ، ثُمَّ أَتَى قَوْمَهُ فَأَمَّهُمْ، فَافْتَتَحَ بِسُورَةِ الْبَقَرَةِ، فَأُحْرِفَ رَجُلٌ فَسَلَّمَ، ثُمَّ صَلَّى وَحْدَهُ وَأُصْرَفَ. فَقَالُوا لَهُ: أُنَافَقْتَ يَا فُلَانُ. قَالَ: لَنَا وَاللَّهِ، وَلَكَاتَيْنِ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) فَلَا خَيْرَ لَهُ. فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا أَصْحَابُ نَوَاضِحٍ، نَعْمَلُ بِالنَّهَارِ، وَإِنَّ مُعَاذًا صَلَّى مَعَكَ الْعِشَاءَ، ثُمَّ أَتَى فَافْتَتَحَ بِسُورَةِ الْبَقَرَةِ. فَأَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَلَى مُعَاذٍ، فَقَالَ: ((يَا مُعَاذُ أَفَتَأْنِ أَنْتَ؟ أَقْرَأَ بِكَذَا؟)) ((وَقَدْ أَقْرَأَ بِكَذَا)) قَالَ سَفِيَانُ: فَقُلْتُ لِعَمْرٍو: إِنَّ أَبَا الرَّبِيعِ حَدَّثَنَا عَنْ جَابِرٍ أَنَّهُ قَالَ: ((أَقْرَأُ: ﴿وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا﴾ ﴿وَالضُّحَى﴾ ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَى﴾ وَ﴿سَبَّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾. فَقَالَ عَمْرٍو: نَحْوَ هَذَا. [بخاری / الجماعة والامامة / ۶۶۸]

(جابر) (رضی) دهلی: (معان) نویژی له خزمه ت پیغه مبهردا ده کردو ئینجا دهات ئیمامه تی بو قه ومه که ی ده کرد، شه ویکیان نویژی خه وتنی له خزمه ت پیغه مبهردا (رضی) کرد ئینجا هات بو ناو قه ومه که ی و ئیمامه تی بو کردن، به سووره تی (البقرة) دهستی پیکرد، پیاویک ﴿لهریزه کهیدا﴾ سه لامی دایه وه ، ئینجا به ته نها نویژی کردو و چوو ده ره وه، پیاان وت: تو دوو رووییت کرد نه ی فلان ، وتی: نه به خوا، دهی شچه خزمه ت پیغه مبهری خوا ناگاداری ده که م، هات بو خزمه ت پیغه مبهرو (رضی) وتی: نه ی پیغه مبهری خوا (رضی) ئیمه خاوه نی و شتری ئاودی ریین به روژدا کار ده که یین، معان نویژی خه وتنی له خزمه ت به ریزتاندا کردو، ئینجا هات بو لای ئیمه و به سووره تی (البقرة) دهستی پیکرد،

پیغه مبهری (ﷺ) رووی کرده (معاذ) فهرمووی: ((ئهی معاذ ئایا تو خه لک تا قیده که یته وه؟ ئه وه بخوینه ، ئه وه بخوینه)).

سفیان ده لئ: به (عمرو) م وت: (ابوزیر) له (جابر) وه بۆی گیراینه وه که فهرموویته تی: ((والشمس وضحاها) و ((والضحی) و ((واللیل اذا یغشی) و ((سبح اسم ربک الاعلی) بخوینه ((عمرو) وتی: شتیک له م جوړه ی فهرموو.

(۹۱) ریگری کراوه له پیش که وتن له ئیمام له رکوعو سجوددا

۲۸۶- عَنْ أَنَسٍ (رضی) قَالَ: صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ذَاتَ يَوْمٍ، فَلَمَّا قَضَى الصَّلَاةَ أَقْبَلَ عَلَيْنَا ﴿بُوجْهِهِ﴾ فَقَالَ: ((أَيُّهَا النَّاسُ، إِنِّي إِمَامُكُمْ، فَلَا تَسْنِقُونِي بِالرُّكُوعِ وَ﴿لَا﴾ بِالسُّجُودِ وَلَا بِالْقِيَامِ وَلَا بِالْإِصْرَافِ، فَإِنِّي أَرَاكُمْ ﴿مِنْ﴾ أَمَامِي وَمِنْ خَلْفِي)). ثُمَّ قَالَ: ((وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَوْ رَأَيْتُمْ مَا رَأَيْتُمْ لَضَحَكْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا)). قَالُوا: وَمَا رَأَيْتُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: ((رَأَيْتُ الْجَنَّةَ وَالنَّارَ)).

(انس) (رضی) ئه لئ: روژیکیان پیغه مبهری خوا (ﷺ) نویتزی بو ده کردین ، که له نویتز بوویه وه رووی تیکردین و فهرمووی: ((ئهی خه لکینه من (ئیمام) ی ئیوه من له رکوع و نه له سجود و نه له هه لسانه وه داو نه له سه لامدانه وه دا پیشم مه که ون، من له پیشه وه وه له دواشمه وه ده تانبینم، ئینجا فهرمووی: سویند به وه ی گیانی موحه مه دی به دهسته ئه گهر ئه وه ی من دیومه ئیوه ببینن که م پیده که نن و زور ده گرین)) ، وتیان: چیت دیوه ئه ی پیغه مبهری خوا ؟ فهرمووی: ((به ههشت و دوزهخم دیوه)).

(۹۲) ریگری له سه ره رزگردنه وه له پیش ئیمامه وه

۲۸۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَا يَأْمَنُ الَّذِي يَرْفَعُ رَأْسَهُ فِي صَلَاتِهِ قَبْلَ الْإِمَامِ أَنْ يُحَوَّلَ اللَّهُ صُورَتَهُ فِي صُورَةِ حِمَارٍ)). [بخاری/ الجماعة والامامة / ۶۵۹]

(ابوهریره) (رضی) ده لئ: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموویته تی: ((ئهمین و دلتیا نه بی ئه و که سه ی له پیش ئیمامه وه سه ری به رزده کاته وه له نویتزه که یدا که خوا شیوه ی نه گوڤرینه سه ر شیوه ی گویدریتز)).

(۹۳) دەست خستنه سەر ئەژنوو سړينه وهى فەرموودهى پيشوو

۲۸۸. عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: صَلَّيْتُ إِلَى جَنْبِ أَبِي، قَالَ: وَجَعَلْتُ يَدَيَّ بَيْنَ رُكْبَتَيْ، فَقَالَ لِي أَبِي: اضْرِبْ بِكَفَيْكَ عَلَى رُكْبَتَيْكَ، قَالَ: ثُمَّ فَعَلْتُ ذَلِكَ مَرَّةً نَحْرَى فَضْرَبَ يَدَيَّ، وَقَالَ: إِنَّا نُهَيِّنَا عَنْ هَذَا، وَأَمَرْنَا أَنْ نَضْرِبَ بِالْأُكْفِ عَلَى الرُّكْبِ. [بخاري/ صفة الصلاة/ ۷۰۷]

(مصعب) كورى (سعد) بن ابى وقاص) دهلى: له تەنیشت باوكمه وه نويزم دهكرد، وتى: هەردوو دەستم خسته نيوان ئەژنوكانم باوكم وتى: دەست بخه سەر ئەژنوكانت، وتى: جاريكى تريش ههروام كرد، ئينجا كيشاي بدهستماو وتى: ئيمه ريگريمان ليكراوه كهئاوا بكهين فەرمانمان پيكراره كدهستمان بخهينه سەر ئەژنومان.

(۹۴) ئەوهى لهركوعو سجدودا دهوتريت

۲۸۹. عَنْ عَائِشَةَ (رض) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَكْثُرُ أَنْ يَقُولَ فِي رُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ: ((سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي)). يَتَأَوَّلُ الْقُرْآنَ. [بخاري/ صفة الصلاة/ ۷۸۴]

(عائشه ر.ض) دهلى: پيغه مبهري خوا(ﷺ) لهركوع و سجدوده كانيا زورجار بيفهرموو: ((سبحانك اللهم ربنا وبحمدك، اللهم اغفر لي)). واته: ((پاكى و بىگهردى و بىهاوهلى بو تو ئەى خوايه، پهروهردگارى ئيمهى، شوكر و سوپاست ئەكەم، ئەى خوايه ليم خوش ببه)).

(۹۵) ريگري لهقورئان خویندن له ركوع و سجدودا

۲۹۰. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رض) قَالَ: كَشَفَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) السَّتَارَةَ، وَالنَّاسُ صُفُوفٌ خَلْفَ أَبِي بَكْرٍ (رض)، فَقَالَ: ((أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّهُ لَمْ يَبْقَ مِنْ مُبَشِّرَاتِ النَّبُوءَةِ إِلَّا الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ، يَرَاهَا الْمُسْلِمُ أَوْ تُرَى لَهُ، أَلَا وَإِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَقْرَأَ الْقُرْآنَ رَاكِعًا نَوْ سَاجِدًا، فَأَمَّا الرُّكُوعُ فَعِظَّمُوا فِيهِ الرَّبَّ عَزَّ وَجَلَّ، وَأَمَّا السُّجُودُ فَاجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ، فَقَمِنْ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ)).

(ابن عباس) دهلى: پيغه مبهري خوا(ﷺ) پهردهكهى لادا، لهوكاته دا خهلكى له دواى (ابوبكر) هه ريز بوون، فەرمووى: ((ئەى خەلكينه هيج

بهشی نولژ (۵)

لهمژدهکانی پیغمبرایهتی نهماوه جگه لهخهونی چاک، موسلمان دهیبینی،
یان پیروی دهیگریت، ئایا نازانن من (نهمی) م لیکراوه کهله رکوع و سجوددا
قورئان بخوینم، له رکوعدا پهرووردگاری تیدا بهگهوه و مهزن رابگرن،
لهسوجدهشدا کوشش بگه له دوعاو پارانهوه، شایانی ئهوهیه لیتان
ومرېگریت)).

(۹۶) کاتی ههستانهوه له رکوع چی دهوتریت

۲۹۱- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ
الرُّكُوعِ قَالَ: ((رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ مَلَأَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا، وَمَلَأَ مَا شِئْتَ
مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ - وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ - لَنَا مَانِعٌ
لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَنَا مُعْطِيٌّ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ)).

(ابو سعید الخدری) (رضي الله عنه) دهلی: کاتی پیغمبری خوا (رضي الله عنه) سهری له رکوع
بهزدهکردهوه دهیفرموو: ئهه پهرووردگارمان سوپاس بو تو پر
بهئاسمانهکان و زهوی و نیوانیان، ههروهه پری ههچی دهتهوی، تهها تو
شایانی سوپاس و شکومه ندیت و ههموو بهندهی توین، ئهوهی تو ئهیدهیت
کهس ناتوانی بیگریتهوه، ئهوهی تو نهیدهی کهس ناتوانی بیدات خاوهن پله
سوودی نه، پلهو پایه لهتووهیه.

(۹۷) خیری سوجده و هاندان بۆ زۆر سوجده بردن

۲۹۲- عَنْ مَعْدَانَ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ الْيَعْمَرِيِّ قَالَ: لَقِيتُ ثَوْبَانَ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ
(ﷺ). فَقُلْتُ: أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ أَعْمَلُهُ يُدْخِلْنِي اللَّهُ بِهِ الْجَنَّةَ، أَوْ قَالَ: قُلْتُ: بِأَحَبِّ
الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ. فَسَكَتَ، ثُمَّ سَأَلْتُهُ فَسَكَتَ، ثُمَّ سَأَلْتُهُ الثَّلَاثَةَ فَقَالَ: سَأَلْتُ عَنْ
ذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ: ((عَلَيْكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ لِلَّهِ (ﷻ)، فَإِنَّكَ لَأَنْتَ سَجْدُ لِلَّهِ
(ﷻ) سَجْدَةً إِلَّا رَفَعَكَ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً، وَحَطَّ عَنْكَ بِهَا خَطِيئَةٌ)). قَالَ مَعْدَانُ: ثُمَّ
لَقِيتُ أَبَا الدَّرْدَاءِ، فَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ لِي مِثْلَ مَا قَالَ لِي ثَوْبَانُ.

(معدان) کوری (طلحة اليعمری) دهلی: گهیشتم به ثوبانی کارگوزاری
پیغمبری خوا (وتم: کاریکم پی بلی کهبیکه مو بهوه خوا بمخاته بههشتهوه،
یا وتم: خوشه ویسترین کار لای خوا، (ثوبان) بیدهنگ بوو، ئینجا لیم پرسیهوه،
ههه بیدهنگ بوو، ئینجا بو جاری سییهه لیم پرسیهوه، وتی: لهوبارهیهوه
له پیغمبری خوا (رضي الله عنه) پرسیهوه فهرموویهتی: سوجدهی زۆر ببه بو خوا

گه وره، تو هر سوجه يه كه ده يبه يت بو خوا نهو به وه پله يه (بهر زت
دهكات وه، گونا هيكي شست لي كه م دهكات وه) (معدان) ده لي: دوايي گه يشتم به
(ابودرداء) هه مان پرسيارم لي كرد نه و يش هه مان وه لامي (ثوبان) ي دامه وه .

(۹۸) پارانه وه له سوجه دا

۲۹۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ
مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثَرُوا الدُّعَاءَ)). [بخاري/ صفة الصلاة / ۷۷۹]
(ابوهريره) (رضي الله عنه) ده لي: پيغه مبهري خوا (رضي الله عنه) فهرموويه تي: ((نزيكترين كاتي
بهنده له پهر وه رگاريه وه، كاتي سوجه بردنيه تي، كه واته زور پياري نه وه تياي)).

(۹۹) له سهر چه ند له ندام سوجه ده بري ت

۲۹۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((أُمِرْتُ أَنْ أَسْجُدَ عَلَى
سَبْعَةِ أَعْظَمٍ: الْجَبْهَةِ - وَأَشَارَ بِيَدِهِ عَلَى أَنْفِهِ - وَالْيَدَيْنِ وَالرَّجْلَيْنِ، وَأَطْرَافِ
الْقَدَمَيْنِ، وَلَا تَكْفِتِ الثِّيَابُ وَلَا الشَّعْرُ)).

(ابن عباس) (رضي الله عنه) ده لي: پيغه مبهري خوا (رضي الله عنه) فهرموويه تي: ((فهري مانم
پيكر وه كه له سهر حوت ئيسقان سوجه بهرم، ته ويل [ناوچاو] به ده ست
ناماژه ي بولوتيشي كرد هه ردوو ده ستو هه ردوو نه ژنو، په نجه كاني هه ردووي
نه جل و نه قزيش لول ناكم [له نويزدا]).

(۱۰۰) ريكي له سجود داو بهر زكر دنه وه ي نه نيشكه كان

۲۹۵- عَنْ أَنَسٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((اعْتَدِلُوا فِي السُّجُودِ، وَلَا
يَبْسُطُ أَحَدُكُمْ ذِرَاعِيَهُ انْبِساطَ الْكَلْبِ)). [بخاري / بهرگي ۱۱۸ لا ۲ اقتران النرين لا ۱۴]
(انس) (رضي الله عنه) ده لي: پيغه مبهري خوا فهرموويه تي: ((له سوجه دا ريكو راست
بن، باكه ستان قوله كاني رانه خات وه كو چون سهگ رايد خات)).

(۱۰۱) دوور خستنه وه ي قول له له ش

۲۹۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَالِكٍ ابْنِ بُحَيْنَةَ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ إِذَا
سَجَدَ فَرَجَ يَدَيْهِ عَنْ إِبْطِيهِ حَتَّى إِذَا لَأَى بِيَاضِ إِبْطِيهِ. [بخاري/ الصلاة في ثياب /
[۳۸۳]

(عبدالله) كوري (مالك) كوري (بحينه) (رضي الله عنه) ده لي: پيغه مبهري خوا (رضي الله عنه)
كاتي سوجه ي ده برد هه ردوو قولي له بن بالي دوور ده سخته وه هه تا من
سيياي بن باليم ده بيني.

(۱۰۲) دانیشتن له سه ره ردووی

۲۹۷. عن طاووساً قال: قُلْنَا لِابْنِ عَبَّاسٍ (ع) فِي الْإِقْعَاءِ عَلَى الْقَدَمَيْنِ؟ فَقَالَ: هِيَ السُّنَّةُ، فَقُلْنَا (لَهُ): إِنَّا لَنَرَاهُ جَفَاءً بِالرَّجُلِ؟ فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: بَلْ هِيَ سُنَّةُ نَبِيِّكَ (ﷺ).

(طاووس) دهلی: پرسیمان له (ابن عباس) (ع) له باره ی دانیشتن له سه ره ردووی پازنه ی پی؟ وتی: سوننه ته ، پیمان وت: ئیمه وایده بینین که زحمه ته؟ به لام (ابن عباس) وتی: به لکو سوننه تی پیغه مبه ره که ته (ﷺ) [مه به ست دانیشتنی نیوان هردووی سوجه که یه].

(۱۰۳) ته حیات له نویژدا

۲۹۸- عَنْ حِطَّانِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الرَّقَاشِيِّ قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (ع) صَلَاةً، فَلَمَّا كَانَ عِنْدَ الْقَعْدَةِ قَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: أَقَرَّتِ الصَّلَاةُ بِالرَّكْعَةِ وَالرَّكْعَةُ، قَالَ: فَلَمَّا قَضَى أَبُو مُوسَى الصَّلَاةَ وَسَلَّمْ أَنْصَرَفَ، فَقَالَ: أَيُّكُمُ الْقَائِلُ كَلِمَةً كَذَا وَكَذَا؟ قَالَ: فَأَرَمَ الْقَوْمُ، ثُمَّ قَالَ: أَيُّكُمُ الْقَائِلُ كَلِمَةً كَذَا وَكَذَا؟ فَأَرَمَ الْقَوْمُ، فَقَالَ: لَعَلَّكَ يَا حِطَّانُ قُلْتَهَا؟ قَالَ: مَا قُلْتُهَا، وَلَقَدْ رَهَبْتُ أَنْ تَبْكَعَنِي بِهَا، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: أَنَا قُلْتُهَا، وَلَمْ أُرِدْ بِهَا إِلَّا الْخَيْرَ، فَقَالَ أَبُو مُوسَى: أَمَا تَعْلَمُونَ كَيْفَ تَقُولُونَ فِي صَلَاتِكُمْ، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ خَطَبَنَا، فَبَيَّنَ لَنَا سُنَّتَنَا، وَعَلَّمَنَا صَلَاتَنَا فَقَالَ: ((إِذَا صَلَّيْتُمْ فَأَقِيمُوا صُفُوفَكُمْ، ثُمَّ لِيُؤْمَكُمُ أَحَدُكُمْ، فَإِذَا كَبَّرَ فَكَبِّرُوا، وَإِذَا قَالَ: غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ فَقُولُوا: آمِينَ، يُجِبْكُمْ اللَّهُ، فَإِذَا كَبَّرَ وَرَكَعَ فَكَبِّرُوا وَارْكَعُوا، فَإِنَّ الْإِمَامَ يَرْكَعُ قَبْلَكُمْ وَيَرْفَعُ قَبْلَكُمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): فَتِلْكَ بِتِلْكَ، وَإِذَا قَالَ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، فَقُولُوا: اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ، يَسْمَعُ اللَّهُ لَكُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَالَ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ (ﷺ): سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، وَإِذَا كَبَّرَ وَسَجَدَ فَكَبِّرُوا وَاسْجُدُوا، فَإِنَّ الْإِمَامَ يَسْجُدُ قَبْلَكُمْ، وَيَرْفَعُ قَبْلَكُمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): فَتِلْكَ بِتِلْكَ، وَإِذَا كَانَ عِنْدَ الْقَعْدَةِ فَلْيَكُنْ مِنْ أَوَّلِ قَوْلِ أَحَدِكُمْ: التَّحِيَّاتُ الطَّيِّبَاتُ الصَّلَوَاتُ لِلَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ)).

((حطان) کوری (عبدالله الرقاشی) دهلی: له گهل (ابو موسی الاشعری) دا نويز نيم کرد، کاتي کاتي دانيشتن هات پياويک لهو خه لکه وتی: نويز کراوه بهاو تاي چاکه و زه کات. دهلی: کاتي (ابوموسی) له نويزه که ی بوويه وه سه لامی دايه وه ، وتی: کيتان بوو قسه يه کی ئاوا وئاوای کرد؟ خه لکه که هه موو بيده نگ بوون کهس وه لامی نه دايه وه، ئینجا وتی: کيتان بوو قسه يه کی ئاوا وئاوای کرد؟ خه لکه که بيده نگ بوون و کهس وه لامی نه دايه وه بويه وتی: نهی (حطان) له وانه يه تو و تبیت؟ وتی: نه موتووه ، ده ترسام سه رزه نشتم بکه يت.

پياويک لهو خه لکه وتی: من بووم وتم ، مه به ستیشم ته نها خير بوو، (ابو موسی) وتی: نازانم له نويزه کانتانا چی ده لین، پیغه مبه ری خوا (ﷺ) وتاری بو داین و سوننه ته کانی بو پوون کردینه وه، نويزه کانی فی رکردین و فره مووی: ((ئه گهر نويزتان کرد ریزه کانتان ریک بکه ن، ئه گهر وتی: ((غير المغضوب عليهم ولا الضالين) بلین: امین ، خوای گه وره ن زاتان گیراده کات. ئه گهر ته کبیری کرد ته کبیر بکه ن و رکوع ببه ن، ئیمام له پیش ئیوه وه رکوع ده بات و له پیش ئیوه شه وه به رزده بیته وه فره مووی: ئه مه یان به وه (ئه م پیشکه وتنه به ودوا که وتنه) * ئه گهر وتی: (سمع الله لمن حمده) بلین: (اللهم ربنا لك الحمد) خوا لیتان ده بیستی، چونکه خوای گه وره له سه رزمانی پیغه مبه ره که ی (ﷺ) فره مووی ته: (سمع الله لمن حمده) ئینجا ئه گهر ته کبیری کردو سوجه ی برد، ئیوه ش ته کبیر بکه ن و سوجه ببه ن، چونکه ئیمام له پیش ئیوه وه سوجه ده بات، له پیش ئیوه شه وه به رزده بیته وه، ئینجا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فره مووی: ئه مه شیان به وه، ئینجا ئه گهر له دانیشتن بوو بایه که م قسه ی هه ریه کیکتان : (التحيات لله والصلوات لله، السلام عليك ايها النبي ورحمة الله وبركاته ، السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين ،، اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا عبده ورسوله).

۲۹۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنه) أَنَّهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يُعَلِّمُنَا التَّشَهُّدَ كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ، فَكَانَ يَقُولُ: ((التَّحِيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ

* ئه وه نده ی ئیمام پیشده که ویت نويزه گه رکان دوا ده که من له مه لسو که وتا.

الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)). وَفِي رِوَايَةِ ابْنِ رُمَحٍ: كَمَا يُعَلِّمُنَا الْقُرْآنُ ﴿١٠٤﴾

(ابن عباس) (ع) دهلی: پیغمبره ری خوا (ع) ته حیاتی فیرده کردین وهکو فیری سووره تی قورئانمان بکات، دهیفرموو: (التحیات المبارکات والصلوات الطیبات لله، السلام علیک ایها النبی ورحمة الله وبرکاته ، السلام علینا وعلی عباد الله الصالحین ، أشهد أن لا اله الا الله وأشهد أن محمداً رسول الله) .

(۱۰۴) له نویتزا په نا له چی ده گیریټ

۳۰۰- عَنْ عَائِشَةَ (ع) زَوْجِ النَّبِيِّ (ﷺ): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) كَانَ يَدْعُو فِي الصَّلَاةِ: ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ)). قَالَتْ: فَقَالَ لَهُ قَائِلٌ: مَا أَكْثَرَ مَا تَسْتَعِيدُ مِنَ الْمَغْرَمِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ: ((إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا غَرِمَ حَدَّثَ فَكَذَّبَ، وَوَعَدَ فَأَخْلَفَ)). [بخاري/ صفة الصلاة / الدعاء قبل السلام / ۷۹۸].

(عائشه) (ر.ض) هاوسه ری پیغمبره ری خوا (ع) دهلی: پیغمبره (ع) له نویتزا ده پارایه وه : خواجه من په ناده گرم به تو له سزای گوږو له فیتنه ی جه جال و، په ناده گرم به تو له فیتنه ی ژیان و مردن، خواجه په ناده گرم به تو له هر رشتی تووشی گونا هم بکات، له قهرزیک که نادریتته وه عائشه دهلی: یه کی وتی (نه ی پیغمبره ری خوا) بو ئه وه نده په نا ده گرمی له قهرزای؟ فره مووی: ((پیاو ئه گهر قهرزار بوو قسه دهکات و درو دهکات، به لئین دهادت و نایباته سه)).

(۱۰۵) نزا له نویتزا

۳۰۱- عَنْ أَبِي بَكْرٍ (ع): أَنَّهُ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ): عَلَّمَنِي دُعَاءً أَدْعُو بِهِ فِي صَلَاتِي. فَقَالَ: ((قُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَبِيرًا - وَقَالَ قَتِيبَةُ: كَثِيرًا - وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ)). [بخاري/ قوله تعالى: ﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ ۶۹۵۳].

(ابوبکر) (ع) دهلی: وتم به پیغمبره ری خوا (ع) نزیاه کم فیر بکه له نویتزه کانه بیلیم، ئه ویش فره مووی: (اللهم اني ظلمت نفسي ظلماً كبيراً - قتيبه دهلی: - كثيراً ولا يغفر الذنوب الا انت ، فاغفر لي مغفرة من عندك ، وارحمني ، انك انت الغفور الرحيم) واته: خواجه گیان من سته میکی زوړو

گهرهه له خووم کردوووه که سیش له گوناخ خوشنا بیئت جگه له تو ، ده خووت لیم خوش ببهو بهزه بیئت پیما بیتهوه ، تهنهها تو لیپوردهو میهره بانی).

(۱۰۶) نهفرین کردن له شه ییتان له نویژاو په ناگرتن به خوا لی

۳۰۲- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ (رضی الله عنه) قَالَ: قَامَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَسَمِعْنَاهُ يَقُولُ: ((أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ)). ثُمَّ قَالَ: ((أَلْعَنَكَ بِلَعْنَةِ اللَّهِ)). ثَلَاثًا وَبَسَطَ يَدَهُ كَأَنَّهُ يَتَنَاوَلُ شَيْئًا، فَلَمَّا فَرَغَ مِنَ الصَّلَاةِ، قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ سَمِعْنَاكَ تَقُولُ فِي الصَّلَاةِ شَيْئًا لَمْ نَسْمَعْكَ تَقُولُهُ قَبْلَ ذَلِكَ؟ وَرَأَيْنَاكَ بَسَطْتَ يَدَكَ. قَالَ: ((إِنَّ عَدُوَّ اللَّهِ إِبْلِيسَ جَاءَ بِشَهَابٍ مِنْ نَارٍ لِيَجْعَلَهُ فِي وَجْهِي، فَقُلْتُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ قُلْتُ: عَنُكَ بِلَعْنَةِ اللَّهِ الثَّامَّةِ، فَلَمْ يَسْتَأْخِرْ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ أَرَدْتُ أَخْذَهُ، وَاللَّهِ لَوْ لَا دَعْوَةُ أَخِيْنَا سُلَيْمَانَ لَأَصْبَحَ مُوثَقًا يَلْعَبُ بِهِ وَلَدَانُ أَهْلِ الْمَدِينَةِ)).

(ابودرداء) (رضی الله عنه) دهلی: پیهمبهری خوا (رضی الله عنه) ههستا دهستی کرد به نویژکردن گویمان لی بوو دهیفرموو: (اعوذ بالله منك) په نادهگرم به خوا له تو ، ئینجا سیجار فهرموو: ((نهفرینت لیدهکم به نهفرینی خوا. (سیجار) دهستیخی بریزکرد وهکو شتیکی بگریت، کاتی له نویژ بوویهوه، وتمان: نهی پیغه مبهری خوا (رضی الله عنه) گویمان لی بوو له نویژدهکه تدا شتیکت دهفرموو که پیشتیر لیمان نه بیستبووی؟ چاویشمان لی بوو دهستت دریزدهکرد، فهرموو: ((ئیبلیس دورمنی خوا سهره بزوتکیکی هینابوو دهیویست بیدات به سهروچاوما، منیش سیجار وتم: په نادهگرم به خوا له تو، ئینجا سیجار وتم: نهفرینت لیدهکه م به نهفرینه ته واوه کانی خوا به لام نه چوووه دواوه، پاشان ویستم بیگرم سویند به خوا نه گهر پارانه وهکه ی سلیمانی برام نه بوايه نه به سترايه وهو مندالانی خه لکی مه دینه گه مه یان پیده کرد)).

(۱۰۷) سلاوات له سهر پیغه مبهر (رضی الله عنه)

۳۰۳- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ (رضی الله عنه) قَالَ: أَتَانَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَنَحْنُ فِي مَجْلِسِ سَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ، فَقَالَ لَهُ بَشِيرُ بْنُ سَعْدٍ: أَمَرَنَا اللَّهُ تَعَالَى أَنْ نُصَلِّيَ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَكَيْفَ نُصَلِّيَ عَلَيْكَ؟ قَالَ: فَسَكَتَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حَتَّى تَمَنَيْنَا أَنَّهُ لَمْ يَسْأَلْهُ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ. وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ. وَالسَّلَامُ كَمَا قَدْ عَلِمْتُمْ)).

(ابو مسعود الانصاری) (علیه السلام) ده‌لی: ئیمه له‌لای (سه‌عد) کوری (عباده) دانیشتبووین ، پیغه‌مبه‌ری خوا (علیه السلام) هات بو ناومان ، (بشر) کوری (سعد) پیی وت: خوای‌گه‌وره فه‌رمانی پیکردووین که سلاوات له‌سه‌ر بده‌ین ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (علیه السلام) ، چۆن سلاوات له‌سه‌ر بده‌ین؟ پیغه‌مبه‌ر (علیه السلام) بیده‌نگ بوو، ئه‌وه‌نده‌ی پی چوو خۆزگه‌مان ده‌خواست که ئه‌و پرسیاره‌ی لینه‌کرایا ئینجا فه‌رمووی: (بَلِّينَ: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَبَارَكْتَ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ وَالسَّلَامُ كَمَا قَدْ عَلِمْتُمْ).

(۱۰۸) سه‌لام دانه‌وه له‌نوئیز

۳۰۴- عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أَبِيهِ (علیه السلام) قَالَ: كُنْتُ أَرَى رَسُولَ اللَّهِ (صلی الله علیه و آله) يُسَلِّمُ عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ يَسَارِهِ، حَتَّى أَرَى بَيَاضَ خَدِّهِ.

(عامر) کوری (سعد) (علیه السلام) ده‌لی: من ده‌مییی پیغه‌مبه‌ری خوا (علیه السلام) سه‌لامی ده‌دایه‌وه به‌لای راستی و به‌لای چه‌پیدا هه‌تا سپیایی روومه‌تیم ده‌بیی.

(۱۰۹) که‌راهه‌تی ئاماژه‌کردن به‌ده‌ست له‌کاتی سه‌لام دانه‌وه‌دا

۳۰۵- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (علیه السلام) قَالَ: كُنَّا إِذَا صَلَّيْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلی الله علیه و آله) قُلْنَا: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، وَأَشَارَ بِيَدِهِ إِلَى الْجَانِبَيْنِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه و آله): ((عَلَامَ تَوْمُئِثُونَ بِأَيْدِيكُمْ كَأَنَّهَا أَدْنَابُ خَيْلٍ شُمْسٍ؟ إِنَّمَا يَكْفِي أَحَدَكُمْ أَنْ يَضَعَ يَدَهُ عَلَى فَخْذِهِ، ثُمَّ يُسَلِّمُ عَلَى أَخِيهِ مَنْ عَلَى يَمِينِهِ وَشِمَالِهِ)).

(جابر) کوری (سمره) (علیه السلام) ده‌لی: ئیمه ئه‌گه‌ر له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا (دا نوئیزمان بکردایه، ده‌مانوت: السلام علیکم ورحمه الله ، السلام علیکم ورحمه الله ، به‌ده‌ست ئاماژه‌ی بو هه‌ردو لاکه‌ی کرد، پیغه‌مبه‌ری خوا (علیه السلام) فه‌رمووی: ((بوچی به‌ده‌ست ئاماژه‌ده‌که‌ی هه‌ر ده‌لیی کلکی ئه‌سپی (تۆره) ئه‌وه‌نده‌ به‌سه‌ بو یه‌کیکتان که‌ده‌ستی بخاته‌ سه‌ر رانیی، ئینجا سه‌لام بکات له‌براکه‌ی له‌لای راستیه‌وه‌ له‌لای چه‌یه‌وه)).

(۱۱۰) چی ده‌وتریت دوا‌ی سه‌لام دانه‌وه له‌نوئیز

۳۰۶- عَنْ وَرَادٍ مَوْلَى الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (علیه السلام) قَالَ: كَتَبَ الْمُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ إِلَى مُعَاوِيَةَ (علیه السلام): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلی الله علیه و آله) كَانَ إِذَا فَرَّغَ مِنَ الصَّلَاةِ وَسَلَّمَ قَالَ: ((لَا إِلَهَ إِلَّا

اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ)). [بخاری/ صفة الصلاة/ الذكر بعد الصلاة / ۸۰۶].

(وراد) کاگوزاری (المغیره) کوری (شعبه) (ﷺ) دهلی: (مغیره) کوری (شعبه) نووسی بۆ (معاویه) (ﷺ) کاتی پیغه مبهری خوا (ﷺ) له نویتز ده بوویه وه و سه لامی ده دایه وه، ده یفرموو: (لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد وهو على كل شي قدير، اللهم لا مانع لما اعطيت ولا معطي لما منعت ولا ينفع ذا الجد منك الجد) واته: هیچ خوايهك نبييه جگه له (الله) تاك و ته نيايه و بى شريكه، مولك هه مووی هی ئه وه سوپاس ته نيا بوئه وه ، ئه ویش ده سه لاتی به سهر هه موو شتیكدا هه یه، ئه ی خوايه، ئه وه ی تو دهبه خشیت بهری لی ناگیریت. ئه وه ی تو نه یبه خشیت كهس ناتوانی بیبه خشیت، خاوه ن سامانه كان سوود له سامان و ده سه لاتیان و هرنه گرن له لای تو)).

(۱۱۱) ته کبیر له دواى نویتز

۳۰۷. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنه) قَالَ: كُنَّا نَعْرِفُ انْقِضَاءَ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) بِالتَّكْبِيرِ. [بخاری/ صفة الصلاة / الذكر بعد الصلاة / ۸۰۶]
(ابن عباس) (ﷺ) دهلی: ئیمه به ته کبیر ده مانزانى پیغه مبهری خوا (ﷺ) له نویتز بوته وه [مه به ست له زکری دواى نویتزه].

(۱۱۲) سبحان الله والحمد لله والله اکبر دواى نویتز

۳۰۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه)، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((مَنْ سَبَّحَ اللَّهَ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَحَمِدَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَكَبَّرَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، فَقُلْتُ تَسْعَةً وَتِسْعُونَ، وَقَالَ تَمَامَ الْمِائَةِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. غُفِرَتْ خَطَايَاهُ، وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ)).

(ابوهریره) (رضي الله عنه) له پیغه مبهری خوا وه بۆمان ده گیریت ته وه كه فه رموویه تی: ((هه ركهس له دواى هه موو نویتزك سىوسى جار (سبحان الله) و سىوسى جار (الحمد لله) و سىوسى جار (الله اكبر) بكات كه ده كاته نه وه دو نو، بۆ ته واو كر دنى سه ده كهش بلی: (لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد وهو على كل

شیء قدیر) خوا له گونا هه کانی ده بووریټ ئه گهر به ئه ندازه ی که فی ده ریاش بیټ.

(۱۱۳) رویشتن دوا ی نوویژ به لای راست و چه پدا

۳۰۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: لَا يَجْعَلَنَّ أَحَدُكُمْ لِلشَّيْطَانِ مِنْ نَفْسِهِ جُزْءًا: لَا يَرَى إِلَّا أَنْ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ لَا يَنْصَرِفَ إِلَّا عَنْ يَمِينِهِ، أَكْثَرُ مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَنْصَرِفُ عَنْ شِمَالِهِ. [بخاري/ صفة الصلاة/ ۸۱۴]

(عبداللہ) کوری (مسعود) (رضی اللہ عنہ) ده لای: با که سستان شهیتان زال نه کات له دهروونی خویدا به وهی: و ایزانیټ که ئه رکی سه رشانیه تی کاتی له نوویژ ده بیټه وه ده بیټ هه به لای راستا ههستی و بروت، چونکه من زوړترینی کات، دیومه پیغه مبهری خوا (ﷺ) که له دوا ی نوویژ هه ستا وه به لای چه پدا رویشتن وه.

(۱۱۴) کی شیاوتره بو ئیمامه ت

۳۱۰- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((يَوْمَ الْقَوْمِ أَقْرَاهُمْ لِكِتَابِ اللَّهِ، فَإِنْ كَانُوا فِي الْقِرَاءَةِ سَوَاءً فَأَعْلَمُهُمُ بِالسُّنَّةِ، فَإِنْ كَانُوا فِي السُّنَّةِ سَوَاءً فَأَقْدَمُهُمْ هِجْرَةً، فَإِنْ كَانُوا فِي الْهِجْرَةِ سَوَاءً فَأَقْدَمُهُمْ سِلْمًا. وَلَا يُؤْمِنُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ فِي سُلْطَانِهِ، وَلَا يَقْعُدُ فِي بَيْتِهِ عَلَى تَكْرِمَتِهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ)).

(ابو مسعود الانصاری) (رضی اللہ عنہ) ده لای: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمویه تی: ((ئه وهی ئیمامه ت ده کات بو خه لک با شاره زاترینیان بیټ له خویندن ی قورئاندا، ئه گهر له قورئان خویندن دا یه کسان بوون، شاره زاترینیان له سوننه تدا، ئه گهر له سوننه تی پیغه مبه ریشدا یه کسان بوون له پیشتریان له کوچ کردندا، ئه گهر له وه شدا یه کسان بوون له موسلمان بووندا. نابی ببی به ئیمام پیاوی له شوینی ده سه لاتی پیاوی کی تر دا، له سه ر جیگه که شی نابی دابنیشیټ به رهامه ندی خو ی نه بی)).

(۱۱۵) شوینکه وتن و هه ئسوکه وت له دوا ی ئیمام

۳۱۱- عَنْ الْبَرَاءِ (رضی اللہ عنہ): أَنَّهُمْ كَانُوا يُصَلُّونَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، فَإِذَا رَكَعَ رَكَعُوا، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ فَقَالَ: ((سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ)) لَمْ تَزَلْ قِيَامًا حَتَّى تَرَاهُ قَدْ وَضَعَ وَجْهَهُ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ تَتْبَعُهُ. [بخاري/ صفة الصلاة/ ۷۷۸]

(براء) (رضی اللہ عنہ) ده لای: ها وه لآن له خزمه ت پیغه مبهری خوا دا (ﷺ) نوویژیان ده کرد، کاتی رکوعی ده برد، ئه وانیش رکوعیان ده برد، کاتی سه ری به رز ده کرده وه له رکوع

دهیغهرموو (سمع الله لمن حمده) ئیمه هر به پیوه ده ماینه وه هتا ده مانیینی
[پیغه مبهه (ﷺ)] ناوچاوی له سهر زهوی به ئینجا شوینی ده که وتین.

(۱۱۶) فهرمانی کرد به ئیمامه کان که نوښه کانیان کورتو ته و او بیئت

۳۱۲- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ: إِنِّي لَأَتَأَخَّرُ عَنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ مِنْ أَجْلِ فُلَانٍ مِمَّا يُطِيلُ بِنَا. فَمَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) غَضِبَ فِي مَوْعِظَةٍ قَطُّ أَشَدَّ مِمَّا غَضِبَ يَوْمَئِذٍ، فَقَالَ: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ مِنْكُمْ مُنْفَرِّينَ، فَأَيُّكُمْ أَمَّ النَّاسَ فَلْيُوجِزْ، فَإِنَّ مِنْ وَرَائِهِ الْكَبِيرَ وَالضَّعِيفَ وَذَا الْحَاجَةِ)). [بخاري/ الاحكام / ۶۷۴۰].

(ابو مسعود الانصاري (ﷺ) ده لی: پیاویک هاته خزمهت پیغه مبهه (ﷺ) وتی:
من له نوښی به یانیاندا دوا ده که وم به هو ی فلانه که سه وه که درښی ده کاته وه،
پیغه مبهه (ﷺ) تووړه بوو تووړه بوونیک که هر گیز نه مانندیوو له ناموژگاریدا
پیغه مبهه (ﷺ) نه وه نده تووړه بو بیئت وه کو نه و روژه، ئینجا فهرمووی: ((نه ی
خه لکینه که سانیکتان خه لک راوده نین نه وه ی ئیمامهت بو خه لکی ده کات،
باکورتی بکاته وه، چونکه پیرو لاوازو خاوهن کار له پشته وه)).

(۱۱۷) جیگردانانی ئیمام نه گهر نه خوش که وت

۳۱۳- عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ (رضي الله عنها) فَقُلْتُ لَهَا: أَلَا تُحَدِّثُنِي عَنْ مَرَضِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)؟ قَالَتْ: بَلَى، ثَقُلَ النَّبِيُّ (ﷺ) فَقَالَ: ((أَصَلَّى النَّاسُ)). قُلْنَا: لَأَ، هُمْ يَنْتَظِرُونَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: ((ضَعُوا لِي مَاءً فِي الْمِخْضَبِ)). فَفَعَلْنَا، فَاعْتَسَلَ، ثُمَّ ذَهَبَ لِيَنْوَأَ فَأَغْمِيَ عَلَيْهِ، ثُمَّ أَفَاقَ، فَقَالَ: ((أَصَلَّى النَّاسُ)). قُلْنَا: لَأَ، وَهُمْ يَنْتَظِرُونَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ: ((ضَعُوا لِي مَاءً فِي الْمِخْضَبِ)). فَفَعَلْنَا، فَاعْتَسَلَ، ثُمَّ ذَهَبَ لِيَنْوَأَ، فَأَغْمِيَ عَلَيْهِ، ثُمَّ أَفَاقَ، فَقَالَ: ((أَصَلَّى النَّاسُ)). قُلْنَا: لَأَ، وَهُمْ يَنْتَظِرُونَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ: ((ضَعُوا لِي مَاءً فِي الْمِخْضَبِ)). فَفَعَلْنَا، فَاعْتَسَلَ، ثُمَّ ذَهَبَ لِيَنْوَأَ، فَأَغْمِيَ عَلَيْهِ، ثُمَّ أَفَاقَ، فَقَالَ: ((أَصَلَّى النَّاسُ)). قُلْنَا: لَأَ، وَهُمْ يَنْتَظِرُونَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَتْ: وَالنَّاسُ عُكُوفٌ فِي الْمَسْجِدِ، يَنْتَظِرُونَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) لِمَصَلَاةِ الْعِشَاءِ الْآخِرَةِ، قَالَتْ: فَأَرْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِلَى أَبِي بَكْرٍ (رضي الله عنه) أَنْ يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ، فَأَتَاهُ الرَّسُولُ فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَأْمُرُكَ أَنْ تُصَلِّيَ بِالنَّاسِ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ (رضي الله عنه) وَكَانَ رَجُلًا رَقِيقًا: يَا عُمَرُ صَلِّ بِالنَّاسِ، فَقَالَ عُمَرُ (رضي الله عنه): أَلَيْتُ أَحَقُّ بِذَلِكَ. قَالَتْ: فَصَلَّى

بِهِمْ أَبُو بَكْرٍ (ﷺ) تِلْكَ الْأَيَّامُ، ثُمَّ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) وَجَدَ مِنْ نَفْسِهِ خَفَةً، فَخَرَجَ بَيْنَ رَجُلَيْنِ - أَحَدُهُمَا الْعَبَّاسُ (ﷺ) - لِبَصَلَاةِ الظُّهْرِ، وَأَبُو بَكْرٍ يُصَلِّي بِالنَّاسِ، فَلَمَّا رَأَهُ أَبُو بَكْرٍ ذَهَبَ لِيَتَأَخَّرَ، فَأَوْمَأَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ (ﷺ) أَنْ لَا يَتَأَخَّرَ، وَقَالَ لَهُمَا: ((أَجْلِسَانِي إِلَى جَنْبِهِ)) فَأَجْلَسَاهُ إِلَى جَنْبِ أَبِي بَكْرٍ، وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ (ﷺ) يُصَلِّي وَهُوَ قَائِمٌ بِصَلَاةِ النَّبِيِّ (ﷺ) وَالنَّاسُ يُصَلُّونَ بِصَلَاةِ أَبِي بَكْرٍ، وَالنَّبِيُّ (ﷺ) قَاعِدٌ. قَالَ عُبَيْدُ اللَّهِ: فَدَخَلْتُ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ فَقُلْتُ لَهُ: أَلَا أَعْرَضَ عَلَيْكَ مَا حَدَّثْتَنِي عَائِشَةُ عَنْ مَرَضِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)؟ فَقَالَ: هَاتِ. فَعَرَضْتُ حَدِيثَهَا عَلَيْهِ، فَمَا أَنْكَرَ مِنْهُ شَيْئًا، غَيْرَ أَنَّهُ قَالَ: أَسَمَّيْتَ لَكَ الرَّجُلَ الَّذِي كَانَ مَعَ الْعَبَّاسِ؟ قُلْتُ: لَا قَالَ هُوَ عَلِيٌّ (ﷺ). [بخاري/ الجماعة والامامة/ ٦٥٥].

(عبيدالله) كورى (عبدالله) دهلى: چومه مالى (عائشه) (ر.ض) پيموت: نايا باسى نه خوشيه كهى پيغهمبهرى خوا (ﷺ) بو ناكهيت؟ وتى: بهلى: پيغهمبهر (ﷺ) له شى قورس بووبوو فهرمووى: (نايا خه لكه كه نويزيان كرد) وتمان: نه خير، نه وان چاوه ريى بهريزتان نهى پيغهمبهرى خوا (ﷺ) فهرمووى: ئاوم بو بكه نه كاسه كه وه)) ئاومان تيكردوو دهستنويزى گرت، ئينجا ويستى ههستى، به لام له هوش خوى چوو، كاتى كه هاته وه هوش خوى فهرمووى: ((نايا نويزيان كرد) وتمان: نه خير، چاوه ريى بهريزتان نهى پيغهمبهرى خوا (ﷺ) فهرمووى: ((ئاوم بو بكه نه كاسه كه وه)) ئاومان تيكردوو دهستنويزى گرت و ويستى ههستى، به لام له هوش خوى چوو، كاتى هاته وه هوش خوى فهرمووى: ((نايا خه لكه كه نويزيان كرد)) وتمان: نه خير چاوه ريى بهريزتان نهى پيغهمبهرى خوا (ﷺ) فهرمووى: ((ئاوم بو بكه نه كاسه كه وه. ئاومان تيكردو دهستنويزى گرت و ويستى ههستى بو نويز، به لام له هوش خوى چوو، كاتى هاته وه هوش خوى، فهرمووى: (نايا خه لكه كه نويزيان كرد) وتمان: نه خير، نه وان چاوه ريى بهريزتان نهى پيغهمبهرى خوا (ﷺ) (عائشه) (ﷺ) وتى: خه لكه كه له مزگهوت مابوونه وه، چاوه ريى پيغهمبهرى خوا (ﷺ) بوون بو نويزى خه وتنان ئنجا پيغهمبهر (ﷺ) ناردى به دواى ابوبكر (ﷺ) كه نويز بو خه لكه كه بكات، نيرراوه كه چوو بو لاي ابوبكر و تى: پيغهمبهرى خوا (ﷺ) فرمانت پيده كات كه نويز بو خه لكه كه بكهيت (ابوبكر) (ﷺ) كه پياويكى زور دل ناسك بو و تى: نهى (عمر) نويز بو نهو خه لكه بكه. (عمر) (ﷺ) وتى: توشياوترى به وه، ئينجا

(ابوبکر) ئەو چەند رۆژە نوێژی بۆکردن پاشان پیغەمبەری خوا(ﷺ) دەرچوو لەنیوان دوپیادا کە یەکیکیان عباس بوو(ھاتە دەرەوہ بۆ نوێژی نیوہرۆ لەوکاتەدا (ابوبکر) نوێژی بۆ خەلکەکە دەکرد، کاتی (ابوبکر) چاوی کەوت بە پیغەمبەر(ﷺ) ویستی بێتە دواوہ، بەلام پیغەمبەر(ﷺ) ئاماژەى بۆ کرد کەنەچیتە دواوہ، بەدوو کەسەکەى فەرموو: ((لەتەنیشتیادامنیشتین لەتەنیشتی (ابوبکر) ھوہ دایاننا، (ابوبکر) بەپیوہ بەنوێژەکەى پیغەمبەر(ﷺ) نوێژی ئەمکردو، خەلکەکەش بەنوێژەکەى (ابوبکر) نوێژیان دەکرد. پیغەمبەر(ﷺ) دانیشتبوو (عبید اللہ) وتی: چوومە ژوورەوہ بۆلاى (عبداللہ) کورى (عباس) پیموت: ئایا ئەوہى عائشە لەبارەى نەخۆشیەکەى پیغەمبەرەوہ (ﷺ) پێى وت: بۆت نەگێرمەوہ؟ وتی: بلى: منیش بۆم گێرایەوہ، ھىچى ئى رەت نەکردەوہ بەلام وتی: ناوى ئەو پیاوہى پى وتی: کەلەگەل (عباس) دا بوو؟ وتی: نەخیر، وتی: ئەوہ علی (ﷺ) بوو.

(۱۱۸) ئەگەر ئیمام دواکەوت کە سیکىتر دەخریتە پیشەوہ

۳۱۴-عن الْمُغِيرَةِ ابْنِ شُعْبَةَ (ﷺ): أَنَّهُ عَزَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) تَبُوكَ، قَالَ الْمُغِيرَةُ: فَتَبَرَّزَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) قَبْلَ الْغَائِطِ، فَحَمَلْتُ مَعَهُ إِدَاوَةً، قَبْلَ صَلَاةِ الْفَجْرِ، فَلَمَّا رَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِلَيَّ أَخَذْتُ أَهْرِيْقَ عَلَى يَدَيْهِ مِنَ الْإِدَاوَةِ، وَغَسَلَ يَدَيْهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ، ثُمَّ ذَهَبَ يُخْرِجُ جُبَّتَهُ عَنْ ذِرَاعَيْهِ، فَضَاقَ كَمَا جُبَّتُهُ، فَأَدْخَلَ يَدَيْهِ فِي الْجُبَّةِ، حَتَّى أَخْرَجَ ذِرَاعَيْهِ مِنْ أَسْفَلِ الْجُبَّةِ، وَغَسَلَ ذِرَاعَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ، ثُمَّ تَوَضَّأَ عَلَى خَفِيهِ، ثُمَّ أَقْبَلَ، قَالَ الْمُغِيرَةُ: فَأَقْبَلْتُ مَعَهُ حَتَّى نَجِدُ لِلنَّاسِ قَدْ قَدَّمُوا عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ (ﷺ) فَصَلَّى لَهُمْ، فَأَذْرَكَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِحْدَى الرُّكْعَتَيْنِ، فَصَلَّى مَعَ النَّاسِ الرُّكْعَةَ الْآخِرَةَ، فَلَمَّا سَلَّمَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ (ﷺ) قَامَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يُتِمُّ صَلَاتَهُ، فَأَفْرَزَ ذَلِكَ الْمُسْلِمِينَ، فَأَكْثَرُوا التَّسْبِيْحَ، فَلَمَّا قَضَى النَّبِيُّ (ﷺ) صَلَاتَهُ أَقْبَلَ عَلَيْهِمْ، ثُمَّ قَالَ: ((أَحْسَنْتُمْ)) أَوْ قَالَ: ((قَدْ أَصَبْتُمْ)) يَغْبِطُهُمْ أَنْ صَلُّوا الصَّلَاةَ لَوْ قَتَلَهَا. [بخاري/ الضوء/ ۱۸۰].

(مغیره) کورى(شعبه) (ﷺ) دەلى: لەغەزای تەبوکدا لەخزمەت پیغەمبەرى خوا(ﷺ) بووم، پیغەمبەرى خوا(ﷺ) چووه دەرەوہ بۆ دەست بەئاو گەياندن، منیش مەسینەىەك ئاوم بۆ ھەلگرت پیش نوێژی بەیانى بوو، کاتی پیغەمبەر(ﷺ) گەرایەوہ، بۆلام ئاوم کرد بەدەستیاد سى جار دەستى شۆرد،

ئینجا دەموچاوی شوورد، ئینجا ویستی قوولی له‌جبه‌که‌یه‌وه‌ ده‌ربه‌ئینی به‌لام ته‌سک بوو ناچار ده‌ستی له‌خواره‌وه‌ له‌ژێر جبه‌که‌یه‌وه‌ ده‌ره‌ئیناو هه‌ردوو قوولی هه‌تا ئه‌نیشکی شوورد، ئینجا مه‌سحی کاله‌و پیتاوه‌کان (خوفه‌کان) یکرد، ئینجا هاته‌وه‌، مغیره‌ ده‌لی: منیش له‌خزمه‌تیا هاته‌وه‌ هه‌تا دیمان خه‌لکه‌که‌ (عبدالرحمن) کوری (عوف) یان (ع) خستوته‌ پێشه‌وه‌ نووژیان بو‌ ده‌کات، پێغه‌مبه‌ر (ع) گه‌یشته‌ به‌رکاتی‌کا له‌گه‌ل خه‌لکه‌که‌دا دوا رکاتی کرد، کاتی (عبدالرحمن) سه‌لامی دایه‌وه‌، پێغه‌مبه‌ر (ع) هه‌لسایه‌وه‌ نووژه‌که‌ی ته‌واو کرد، ئه‌و چاره‌ی نه‌کردنه‌ی پێغه‌مبه‌ر (ع) موسلمانه‌کانی ترساند، زور (سبحان الله) یان ده‌کرد، کاتی پێغه‌مبه‌ر (ع) له‌نووژه‌که‌ی بوویه‌وه‌، رووی تیکردن، فه‌رمووی: ((چاکتان کرد)) یا فه‌رمووی: ((پیکاتان)) دلخووشی ده‌رپری به‌وه‌ی که‌له‌کاتی خویدا نووژه‌که‌یان کردوه‌.

(۱۱۹) ئه‌وه‌ی گوئی له‌بانگه‌ پێویسته‌ بێت بو‌ مزگه‌وت

۳۱۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ع) قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ (ﷺ) رَجُلٌ أَعْمَى فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهُ لَيْسَ لِي قَائِدٌ يَقُودُنِي إِلَى الْمَسْجِدِ، فَسَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) أَنْ يُرَخَّصَ لَهُ فَيُصَلِّيَ فِي بَيْتِهِ، فَرَخَّصَ لَهُ، فَلَمَّا وَلَّى دَعَاهُ فَقَالَ: ((هَلْ تَسْمَعُ النِّدَاءَ بِالصَّلَاةِ)). قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: ((فَأَجِبْ)).

(ابوهریره) (ع) ده‌لی: پیاویکی نابینا هاته‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) وتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) که‌سم نییه‌ ده‌ستم بگریته‌ بو‌ مزگه‌وت، داوا‌ی کرد له‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌ مۆله‌تی بدات له‌ماله‌وه‌ نووژ بکات، مۆله‌تی‌دا، کاتی پیاوه‌که‌ رویشته‌، بانگی کرده‌وه‌ فه‌رمووی: (ئایا گویت له‌بانگه‌؟) وتی: به‌لی. فه‌رمووی: (ده‌ وه‌لامی بده‌ره‌وه‌) [واته‌: وه‌ره‌ بو‌ مزگه‌وت بو‌ نووژ].

(۱۲۰) خیری جه‌ماعه‌ت

۳۱۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ع): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ أَفْضَلُ مِنْ صَلَاةٍ أَحَدِكُمْ وَحْدَهُ بِخَمْسَةِ وَعِشْرِينَ جُزْأً)). [بخاری/ الجماعة والامامة / ۶۲۱]. (ابوهریره) (ع) ده‌لی: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((نووژی جه‌ماعه‌ت بیست و پێنج ئه‌وه‌نده‌ی نووژی یه‌کیکتان به‌تاک خیری زیاتره‌)).

(۱۲۱) نويزی جه ماعه ت ريگای هيدايه ته

۳۱۷. عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعودٍ (رضي الله عنه) قَالَ: لَقَدْ رَأَيْتُنَا وَمَا يَتَخَلَّفُ عَنِ الصَّلَاةِ بِهَا مُنَافِقٌ قَدْ عَلِمَ نِفَاقَهُ أَوْ مَرِيضٌ، إِنْ كَانَ الْمَرِيضُ لَيَمْشِي بَيْنَ رَجُلَيْنِ حَتَّى يَأْتِيَ الصَّلَاةَ. وَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَلَّمَنَا سُنَنَ الْهُدَى، وَإِنَّ مِنْ سُنَنِ الْهُدَى الصَّلَاةَ فِي الْمَسْجِدِ الَّذِي يُؤَذَّنُ فِيهِ. [بخاري/ المساجد/ ۴۶۵]

(عبدالله) كورى (مسعود) (رضي الله عنه) دهلى: ئيمه خو مانم واديوه كه س له نويز نوانه ده كه وت مه گهر مونافيقى كه نيفاقه كه ي زانرابى، يان نه خوش، نه گهر نه خوشيش بويا دوو پياو ده ستيان ده گرت تابيت بو نويز ئنجا وتى: پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) ريگای هيدايه تى فيركردين، يه كيك له ريگاكانى هيدايه ت نويز كردنه له و مزگه وته ي بانگى تيدا ده دريت.

(۱۲۲) چاوهر ي كردن بو نويزو خيرى جه ماعه ت

۳۱۸. ^(۱) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): ((صَلَاةُ الرَّجُلِ فِي جَمَاعَةٍ تَزِيدُ عَلَى صَلَاتِهِ فِي بَيْتِهِ وَصَلَاتِهِ فِي سُوقِهِ بَضْعًا وَعِشْرِينَ دَرَجَةً، وَذَلِكَ أَنْ أَحَدَهُمْ إِذَا تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ، ثُمَّ أَتَى الْمَسْجِدَ - لَا يَنْهَرُهُ إِلَّا الصَّلَاةُ، لَا يُرِيدُ إِلَّا الصَّلَاةَ - فَلَمْ يَخْطُ خَطْوَةً إِلَّا رُفِعَ لَهُ بِهَا دَرَجَةٌ، وَحُطَّ عَنْهُ بِهَا خَطِيئَةٌ، حَتَّى يَدْخُلَ الْمَسْجِدَ، فَإِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ كَانَ فِي الصَّلَاةِ مَا كَانَتْ الصَّلَاةُ هِيَ تَحْبِسُهُ، وَالْمَلَائِكَةُ يُصَلُّونَ عَلَى أَحَدِكُمْ مَا دَامَ فِي مَجْلِسِهِ الَّذِي صَلَّيَ فِيهِ، يَقُولُونَ: اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ ثَبِّ عَلَيْهِ، مَا لَمْ يُؤْذِ فِيهِ، مَا لَمْ يُحْدِثْ فِيهِ)).

(ابوهريره) (رضي الله عنه) دهلى: پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تى: نويزى پياويك له جه ماعه تدا خير تره له نويزه كه ي له ماله وه يان له بازار به بيست و نه وهنده پله، نه وش به وه ده بيت نه گهر كه سيكتان ده ستنويزى گرت و، ده ستنويزى كى باشى گرت، ئينجا هات بو مزگه وت، هيچ شتى هانى نه دابيت جگه له نويزه كه، هيچ مبه ستىكى نه بى نويزه كه نه بى. ههر هه نكاويكى كه ناويه تى، پله يه ك پيى بهر زبوت وه و گونا هكيكىشى له كول بوت وه، هه تا ده گاته مزگه وته كه، نه گهر چوو مزگه وته كه نه وه له نويزدايه، مادام نويزه كه گيرى دابيت فريشته كانيش

ده‌پارینه‌وه بۆ ئهو كه‌سه‌تان مادام له‌و كۆپه‌دا بی‌ت كه‌ نوێژی تیا‌کردوه، ده‌لێن: خوايه به‌زه‌بی‌ت پێ‌دا بی‌ته‌وه، خوايه لێ‌ی خۆش به‌، خوايه ته‌وبه‌ی ئی وه‌ربگره، ئه‌گه‌ر ئازاری كه‌سی نه‌دای‌و ده‌ست‌نوێژی نه‌شكا‌بی‌ت).

(۱۲۳) خیری نوێژی خه‌وتنان و به‌یانی به‌جه‌ماعه‌ت

۳۱۹- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عَمْرَةَ قَالَ: دَخَلَ عَثْمَانُ بْنُ عَفَانَ (رضي الله عنه) الْمَسْجِدَ بَعْدَ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ فَقَعَدَ وَخَذَهُ، فَقَعَدْتُ إِلَيْهِ. فَقَالَ: يَا ابْنَ أَخِي، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((مَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا قَامَ نِصْفَ اللَّيْلِ، وَمَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا صَلَّى اللَّيْلَ كُلَّهُ)).

(عبدالرحمن) كوری (ابی عمره) ده‌لی: (عثمان) كوری (عفان) (رضي الله عنه) له‌دوای نوێژی شی‌وان هات بۆ مزگه‌وت، به‌ته‌نها دانیش‌ت، منیش له‌لای دانیش‌تم: وتی: ئه‌ی برا‌زا بی‌ستوو‌مه له‌پێ‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمو‌ویه‌تی: ((ئهو‌ی نوێژی خه‌وتنی به‌جه‌ماعه‌ت کرد، وه‌كو ئه‌وه وایه نی‌وه‌ی شه‌وه‌كه شه‌و نوێژی کرد‌بی‌ت، ئه‌وه‌ی نوێژی به‌یانیش به‌جه‌ماعه‌ت بکات وه‌كو ئه‌وه وایه كه هه‌موو شه‌وه‌كه شه‌و نوێژی کرد‌بی‌ت)).

(۱۲۴) هه‌ره‌شه‌ کردن له‌دوا‌كه‌وتن

له‌ نوێژی جه‌ماعه‌تی خه‌وتنان و به‌یانیان

۳۲۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِنْ أَتَقَلَ صَلَاةُ عَلَى الْمُنَافِقِينَ صَلَاةُ الْعِشَاءِ وَصَلَاةُ الْفَجْرِ، وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِيهِمَا لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا، وَلَقَدْ مَمَمْتُ أَنْ أَمَرَ بِالصَّلَاةِ فَتُقَامَ، ثُمَّ أَمَرَ رَجُلًا فَيُصَلِّيَ بِالنَّاسِ، ثُمَّ أُنْطَلِقَ مَعِيَ بِرَجَالٍ - مَعَهُمْ حُزْمٌ مِنْ حَطَبٍ - إِلَى قَوْمٍ لَا يَشْهَدُونَ الصَّلَاةَ فَأُحْرِقَ عَلَيْهِمْ بُيُوتُهُمْ بِالنَّارِ)). (زاد في رواية: (ولو علم أحدهم أنه يجد عظاماً سمينا لشهدا)). [بخاري / الجماعة والامامة / ۶۲۶].

(ابوهریره) (ده‌لی: پێ‌غه‌مبه‌ر) (ﷺ) فهرمو‌ویه‌تی: ((قورست‌رین نوێژ له‌سه‌ر مونا‌فیک نوێژی خه‌وتنان و به‌یانیه، ئه‌گه‌ر بیان‌زانیا‌یه چ پا‌دا‌شتی‌کیان تی‌دا‌یه ئه‌گه‌ر به‌گا‌گۆ‌ل‌کیش بوا‌یه ده‌هاتن، نیازم وابوو فهرمان بکه‌م كه قامه‌ت بکه‌ن بۆ نوێژو فهرمان بکه‌م به‌پیا‌وی‌ك نوێژه‌که‌یان بۆ بکات، ئینجا خۆم له‌گه‌ل چه‌ند پیا‌وی‌کدا ده‌رچم. چه‌ند با‌وه‌شی داریان پی‌ بی‌ت - بۆ سه‌ره‌ئه‌وانه‌ی نایه‌ن بۆ نوێژ، خانو‌ه‌کانیان به‌سه‌ردا بسوو‌تی‌نم)) (له‌ری‌وا‌یه‌تی‌کدا ئه‌مه‌ش زی‌اد‌کرا‌وه:

((ئەگەر یەکیکیان بیزانیایە ئیسقانیکی گوشتنی دەست دەکەوێت دەهات بۆ نویژەکه)).

۳۲۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ لِقَوْمٍ يَتَخَلَّفُونَ عَنِ الْجُمُعَةِ: ((لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَ رَجُلًا يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ، ثُمَّ أُحْرِقَ عَلَى رِجَالٍ يَتَخَلَّفُونَ عَنِ الْجُمُعَةِ بَيُوتَهُمْ)).

(عبدالله) کوری (مسعود) (رضي الله عنه) دەلی: پیغه مبهەر (ﷺ) به خه لکانیکی فەرموو کەله جومعه دواده کەون: ((به دلما هات فەرمان بکه م به پیاویک پیشنوێژی خه لکه که بکات ئینجا خانووکان بسوتینم به سەر ئه وانه دا که له نویژی جومعه دواده کەون.

(۱۲۵) مۆلەت دان به دواکه و تن له جه ماعه ت به بیانوو

سهیری ﴿فەرمووده ی ژماره ۱۴﴾ بکه .

(۱۲۶) به جوانی نویژکردن

۳۲۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَوْمًا ثُمَّ انْصَرَفَ فَقَالَ: ((يَا فَلَانُ أَلَا تَحْسِنُ صَلَاتَكَ؟ أَلَا يَنْظُرُ الْمُصَلِّي إِذَا صَلَّى كَيْفَ يُصَلِّي؟ فَإِنَّمَا يُصَلِّي لِنَفْسِهِ، إِنِّي وَاللَّهِ لَأُبْصِرُ مِنْ وَرَائِي كَمَا أُبْصِرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ)).

(ابوهریره) (رضي الله عنه) دەلی: جاریکیان پیغه مبهری خوا (ﷺ) نویژی کردو کەسه لامی دایه وه فەرمووی: ((ئە ی فلان ئایا نازانی به باشی نویژە که ت بکهیت؟ ئایا نویژگەر نابێ بروانی کاتی نویژە که ت چون دهیکات؟ به راستی ئه و نویژ بۆ خوی دهکات ، سویند به خوا ئه وه ی له پشتمه وه یه ئه یبینم چون ئه وه ی پیشه وه ئه یبینم)).

(۱۲۷) چۆنیتی نویژی پیغه مبهەر (ﷺ)

۳۲۳- عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رضي الله عنه) قَالَ: رَمَقْتُ الصَّلَاةَ مَعَ مُحَمَّدٍ (ﷺ) فَوَجَدْتُ قِيَامَهُ، فَرُكِعَتُهُ، فَأَعْتَدَ لَهُ بَعْدَ رُكُوعِهِ، فَسَجَدْتُهُ، فَجَلَسَتْهُ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ، فَسَجَدْتُهُ، فَجَلَسَتْهُ مَا بَيْنَ التَّسْلِيمِ وَالْإِنْصِرَافِ، قَرِيبًا مِنَ السَّوَاءِ. [بخاري/ صفة الصلاة/ ۷۵۹]

(براء) کوری (عازب) (رضي الله عنه) دەلی: سه رنجی نویژی موحه مه دم (ﷺ) دا وه ستانه کهیم دی، رکوعه کهیم دی، هه لسانه وه ی دوا ی رکوعم دی ، سوجه که ی

، دانیشتنی نیوان سوجده‌کان ، سوجده‌که‌ی تریش ، دانیشتنی نیوان سه‌لام دانه‌وه‌و رژیشتنی هه‌موویان نزیک بوون له‌یه‌که‌وه.

۳۲۴- عَنْ أَنَسٍ (رضی) قَالَ: إِنِّي لَأُؤْوِ أَنْ أُصَلِّيَ بِكُمْ كَمَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يُصَلِّي بِنَا. قَالَ: فَكَانَ أَنَسٌ يَصْنَعُ شَيْئًا لَنَا أَرَاكُمْ تَصْنَعُونَهُ، كَانَ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ انْتَصَبَ قَائِمًا حَتَّى يَقُولَ الْقَائِلُ قَدْ نَسِيَ، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ السَّجْدَةِ مَكَثَ حَتَّى يَقُولَ الْقَائِلُ قَدْ نَسِيَ. [بخاری/ صفة الصلاة/ ۷۸۶]

(انس) (رضی) ده‌لی: من که‌مه‌ترخه‌می ناکه‌م ئەگەر نویتزتان بو بکه‌م وه‌کو چۆن دیومه پیغه‌مبه‌ر (رضی) نویتزی بو ده‌کرین، ده‌لی: (انس) شتیکی ده‌کرد نابینم ئیوه بیکه‌ن، هه‌رکاتی سه‌ری له‌رکوع به‌رز ده‌کرده‌وه به‌پیوه راده‌وه‌ستا هه‌تا له‌وانه‌بوو که‌سیک بیوتایه له‌بیری چوو [که‌سوجده ببات] کاتی سه‌ریشی له‌سوجده به‌رز ده‌کرده‌وه ده‌مایه‌وه [به‌دانیشتنه‌وه] هه‌تا له‌وانه بوو که‌سیک بیوتایه له‌بیری چوو.

(۱۲۸) باشتین نویتز زۆروه‌ستانه تیندا

۳۲۵- عَنْ جَابِرٍ (رضی) قَالَ: سَأَلَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَيُّ الصَّلَاةِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: ((طُولُ الْقُنُوتِ)).

(جابر) (رضی) ده‌لی: پرسیارکرا له‌پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی) باشتین نویتز کامه‌یه؟ فه‌رمووی: ((زۆر وه‌ستانه)).

(۱۲۹) نه‌جولان له‌نویتزدا

۳۲۶- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رضی) قَالَ: خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ: ((مَا لِي أَرَاكُمْ رَافِعِي أَيْدِيَكُمْ كَأَنَّهُا أَذْنَابُ خَيْلٍ شُمْسٍ؟ اسْكُتُوا فِي الصَّلَاةِ)). قَالَ: ثُمَّ خَرَجَ عَلَيْنَا فَرَأْنَا حَلَقًا فَقَالَ: ((مَالِي أَرَاكُمْ عَزِينَ)). قَالَ: ثُمَّ خَرَجَ عَلَيْنَا فَقَالَ: ((أَلَا تَصِفُونَ كَمَا تَصِفُ الْمَلَائِكَةُ عِنْدَ رَبِّهَا)). فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَكَيْفَ تَصِفُ الْمَلَائِكَةُ عِنْدَ رَبِّهَا؟ قَالَ: ((يَتِمُّونَ الصُّفُوفَ الْأُولَى، وَيَتَرَاصُّونَ فِي الصُّفُفِ)).

(جابر) کوری (سمره) (رضی) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی) هاته ناومان و فه‌رمووی: ((چی‌یه ده‌تانبینم ده‌سته‌کانتان به‌رز کردو ته‌وه ئەلێی کلکی ئەسپی تۆره له‌نویتز ئینجا هاته ناومان و بینی ئیمه‌کو مه‌ل کۆمه‌لین فه‌رمووی: چی‌یه ده‌تانبینم چه‌ند کۆمه‌لێکی جیا جیان ده‌لی: ئینجا هاته‌وه‌و فه‌رمووی: ئایا ریز

نابن وهکو فریشته کان چوَن له خزمهت په روهردگارا ریزده بن) وتمان: ئه ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) فریشته کان چوَن له خزمهت په روهردگارا ریزده بن؟
 فهرمووی: ریزی یه کهم ته واو ده کهن و پالده دهن به یه که وه له ریزه که دا)).

(۱۳۰) ئاماژه به وه لاهی سه لام له نویرا

۳۲۷- عَنْ جَابِرٍ (رضی) أَنَّهُ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) بَعَثَنِي لِحَاجَةٍ، ثُمَّ أَدْرَكْنَاهُ وَهُوَ يَسِيرُ - قَالَ قَتِيبَةُ: يُصَلِّي - فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَأَشَارَ إِلَيَّ، فَلَمَّا فَرَغَ دَعَانِي، فَقَالَ: ((إِنَّكَ سَلَّمْتَ أَنْفًا وَأَنَا أَصْلِي)). وَهُوَ مُوجَّهٌ حِينَئِذٍ قِبَلَ الْمَشْرِقِ. [بخاری / العمل اصالح / ۱۱۵۹]

(جابر) (رضی) ده لی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) ناردمی بو ئیشیک، دوا یی گه یشته وه پی یی ری ده کرد قوته یبه ده لی: نویر یی ده کرد . سه لام لی کرد
 ئاماژه یه کی بو کردم، کاتی لیبویه وه بانگی کردم فهرمووی: (پیشتر که تو سه لامت کرد من نویرم ده کرد) .

(۱۳۱) قه ده غه کردنی قسه کردن له نویردا

۳۲۸- عَنْ مُعَاوِيَةَ ابْنِ الْحَكَمِ السُّلَمِيِّ (رضی) قَالَ: بَيْنَا أَنَا أَصْلِي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) إِذْ عَطَسَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ. فَقُلْتُ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، فَرَمَانِي الْقَوْمُ بِأَبْصَارِهِمْ، فَقُلْتُ: وَأَتُكَلِّ أُمِّيَاءَ، مَا شَأْنُكُمْ تَنْظُرُونَ إِلَيَّ؟ فَجَعَلُوا يَضْرِبُونَ بِأَيْدِيهِمْ عَلَى أَفْخَادِهِمْ، فَلَمَّا رَأَيْتُهُمْ يُصَمِّتُونَنِي، لَكِنِّي سَكَتُ، فَلَمَّا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) - فَبَابِي هُوَ وَأُمِّي، مَا رَأَيْتُ مُعَلِّمًا قَبْلَهُ وَلَا بَعْدَهُ أَحْسَنَ تَعْلِيمًا مِنْهُ - فَوَاللَّهِ مَا كَهَرَنِي، وَلَا ضَرَبَنِي، وَلَا شَتَمَنِي، ثُمَّ قَالَ: ((إِنَّ هَذِهِ الصَّلَاةَ لَا يَصْلُحُ فِيهَا شَيْءٌ مِنْ كَلَامِ النَّاسِ، إِنَّمَا هُوَ التَّسْبِيحُ وَالتَّكْبِيرُ وَقِرَاءَةُ الْقُرْآنِ)). أَوْ كَمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي حَدِيثٌ عَهْدٌ بِجَاهِلِيَّةٍ، وَقَدْ جَاءَ اللَّهُ بِالْإِسْلَامِ، وَإِنَّ مِنَّا رَجُلًا يَأْتُونَ الْكُهَانَ. قَالَ: ((فَلَا تَأْتِهِمْ)). قَالَ: وَمِنَّا رَجُلٌ يَتَطَيَّرُونَ. قَالَ: ((ذَاكَ شَيْءٌ يَجِدُونَهُ فِي صُدُورِهِمْ فَلَا يَصْدُقُهُمْ)). قَالَ ابْنُ الصَّبَّاحِ: ((فَلَا يَصْدُقُكُمْ)). قَالَ: قُلْتُ: وَمِنَّا رَجُلٌ يَخْطُونَ. قَالَ: ((كَانَ نَبِيٌّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ يَخْطُ، فَمَنْ وَافَقَ خَطَّهُ فُذَاكَ)). قَالَ: وَكَأَنَّ لِي جَارِيَةً تَزْعَى غَنَمًا لِي قَبْلَ أَحَدٍ

* له سه رولاغه که ی بو وه به سه ریه وه نویر یی سوننه تی کرد وه له وکاته دا رووی له قبیله نه بو وه . دروسته به سه ر پشته و لاخه که وه له رویشتنا نویریکه یت و ته نها کاتی نویر ه که داده به ستی رووی له قبیله بیت، دوا ی نه وه قه ینا کا).

وَالْجَوَانِيَّةُ، فَاطَلَعَتْ ذَاتَ يَوْمٍ، فَإِذَا الذَّيْبُ قَدْ ذَهَبَ بِشَاةٍ مِنْ غَنَمِهَا، وَأَنَا رَجُلٌ مِنْ بَنِي آدَمَ آسَفُ كَمَا يَأْسِفُونَ، لَكِنِّي صَكَكْتُهَا صَكَةً، فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) فَعَظَمَ ذَلِكَ عَلَيَّ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا أُعْتِقُهَا؟ قَالَ: ((اُتْنِي بِهَا)). فَأَتَيْتُهُ بِهَا فَقَالَ لَهَا: ((أَيْنَ اللَّهُ)). قَالَتْ: فِي السَّمَاءِ، قَالَ: ((مَنْ أَنَا)). قَالَتْ: أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ. قَالَ: ((أُعْتِقُهَا فَإِنَّهَا مُؤْمِنَةٌ)).

(معاویہ) ی کوری (الحکم السملی) (ﷺ) دہلی: لہ کاتیکا لہ خزمہت پیغہ مبرہی خوادا (ﷺ) نویتز دہکرد، پیایو یک پڑمی، وتم: خوارہ حمت پی بکات، خہ لکہ کہ ہموو چاویان تیپریم، وتم: لہ باری دایکم بچم، جیتانہ وا ہمووتان بوم دہروان؟ ہموو دہستیان دہکیشا بہرانیانا، ہمرکہ بینیم دہیانویست بیدہنگم کہن، منیش بیدہنگ بوم، کاتی پیغہ مبرہ (ﷺ) لہ نویتز کہی بوویہ وہ۔ باوک و دایکم بہ قوربانی بی ہرگیز ماموستای وام نہ لہ پیش ئوداو نہ لہ دواى ئو نہ دیوہ لہ پەروردهدا لہ وباشتریت. سویند بہ خوا نہ سہر زہنشتی کردم، نہ لییدام، نہ قسہی پیوہتم، بہ لکو فہرمووی: ((ئہم نویتزہ بو ئوہ ناشیت کہ قسہی خہ لکی تیکہل بیت، بہ لکو بریت ییہ لہ (تسبیح) و (تکبیر) و خویندنی قورئان)). وتم: ئہی پیغہ مبرہی خوا (ﷺ) من نزیکم لہ سہر دہمی نہ فامیہ وہ، خواى گہورہ ئیسلامی هیئا، لہ ناو ئیمہ دا کہ سانیک دہچوونہ لای فالچیہ کان، فہرمووی: ((تو مہچو بولایان)). دہلی: وتم: کہ سانیکمان ہبوو رہشبین دہبوون بہ فرینی بالندہ. فہرمووی: ((ئوہ شتیک بوو لہ دلیاندا دروست دہبوو بہ لام ریى نہ دہگرت لہوکارہی دہیانویست بیکنہ)).، لہ ریوایہ تی (ابن الصباح) دا دہلی: باریتان لی نہ گریت. دہلی: وتم: کہ سانیکى تریشمان ہبوو هیلیان لہ زہویدا دہکیشا، فہرمووی: ((پیغہ مبریک لہ پیغہ مبرانی خوا، هیلی دہکیشا ہمرکہس لہ گہل ہیله کہیدا یہک بگریت ئوہ چاکہ)). . * (بہ لام ئیستا کاری وا باش نیہ).

وتی: کہ نیزہ کیکم ہبوو شوانی مہرہ کانم بوو، روتیکیان چووم کہ دیم گورگیك مہریکی لہرانیہ کہی فراند، منیش پیایو یکم لہ ئادہ میزادہ کان، خہ مدہ خوم وہکو خہ لکی تر خہ مدہ خون، بویہ زلہ یہکم پیاکیشا، ئینجا ہاتم بو

* ئہم فہرموودہ رای زوربہی زانایان لہ سہر ئوہیہ کہ ئہمرو حرامہ ئیمہ پەنابەرین بو ئوہ هیلکاریہ .

خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و ئه‌ویش ئه‌و کاره‌ی زۆر له‌سه‌ر گه‌وره‌کردم و تم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئایا ئازادی بکه‌م؟ فه‌رمووی: بیهینه‌ بۆلام ، بۆم هینا پیتی فه‌رموو: خوا له‌ کوێیه‌ وتی: له‌ ئاسماندا یه‌ ، فه‌رمووی : من کیم وتی: تو پیغه‌مبه‌ری خوا ی (ﷺ) فه‌رمووی: ئازادی بکه‌ چونکه‌ ئیمانداره‌.

۳۲۹- عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ (رضي الله عنه) قَالَ: كُنَّا نَتَكَلَّمُ فِي الصَّلَاةِ، يُكَلِّمُ الرَّجُلُ صَاحِبَهُ وَهُوَ إِلَى جَنْبِهِ فِي الصَّلَاةِ، حَتَّى نَزَلَتْ: ﴿وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ فَأَمَرْنَا بِالسُّكُوتِ، وَنَهَيْنَا عَنِ الْكَلَامِ. [بخاري/ العمل في الصلاة / ۱۱۴۲]

(زید) کوری (ارقم) (رضی الله عنه) ده‌لی: ئیمه‌ له‌ نوڤژا قسه‌مان ده‌کرد، پیاویک قسه‌ی له‌ گه‌ل هاو‌پیکه‌ی ده‌کرد که‌ له‌ ته‌ نیشتی‌ه‌وه‌ نوڤژی ده‌کرد، هه‌تا ئه‌م ئایه‌ ته‌ هاته‌ خواره‌وه‌: ﴿وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ ئینجا فه‌رمانمان پیکرا به‌ بیده‌نگی و رینگای قسه‌کردنمان لینگرا.

(۱۳۲) (سبحان الله) کردن له‌ نوڤژا بۆکاری پڤوست

۳۳۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((التَّسْبِيحُ لِلرَّجَالِ، وَالتَّصْنِيفُ لِلنِّسَاءِ)). وَفِي رَوَايَةٍ: ((فِي الصَّلَاةِ)). [بخاري/ العمل في الصلاة / ۱۱۴۵]

(ابوهریره) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((بۆ پیاوان (سبحان الله) بۆ ئافره‌تانیش چه‌پله‌ لیدان. (به‌شیوه‌ی به‌ری ده‌ست له‌ پشستی ده‌ست دان)).

(۱۳۳) رینگری له‌ چاو به‌رزکردنه‌وه‌ بۆ ئاسمان له‌ نوڤژدا

۳۳۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((لَيَنْتَهِيَنَّ أَقْوَامٌ عَنْ رَفْعِهِمْ أَبْصَارَهُمْ عِنْدَ الدُّعَاءِ فِي الصَّلَاةِ إِلَى السَّمَاءِ، أَوْ لَتُخْطَفَنَّ أَبْصَارُهُمْ)). [اقران النيرين / بخاري / ۲۲۳۳ ب ۶۱ / ۲۱۱].

(ابوهریره) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا فه‌رموویه‌تی: ((ئهو خه‌ لکانه‌ یان ده‌بی وازیئن له‌ چاو به‌رزکردنه‌وه‌ بۆ ئاسمان له‌ کاتی دوعاکردنی نوڤژدا، یان چاویان ده‌فرینریت)) ﴿واته‌ کوێرده‌بن﴾.

(۱۳۴) هاتووچۆ به‌ به‌رده‌م نوڤژگه‌ردا

۳۳۲- عَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ: أَنَّ زَيْدَ بْنَ خَالِدٍ الْجُهَنِيَّ (رضي الله عنه) أُرْسِلَهُ إِلَى أَبِي جُهَيْمٍ يَسْأَلُهُ: مَاذَا سَمِعَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فِي الْمَارِّ بَيْنَ يَدَيِ الْمُصَلِّي؟ قَالَ أَبُو جُهَيْمٍ (رضي الله عنه) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَوْ يَعْلَمُ الْمَارُّ بَيْنَ يَدَيِ الْمُصَلِّي مَاذَا عَلَيْهِ لَكَانَ: أَنْ

يَقِفَ اَرْبَعِينَ خَيْرًا لَهُ مِنْ اَنْ يَمُرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ)). قَالَ أَبُو النَّضْرِ: لَا اَدْرِي قَالَ: اَرْبَعِينَ يَوْمًا، أَوْ شَهْرًا، أَوْ سَنَةً. [بخاري/ ستره المصلي/ ٤٤٨]

(بن‌کوری(سعید) ده‌لی: (زید) کوری (خالد الجهنی) (ﷺ) ناردی بۆ لای (ابو جهم) تالئی بیرسی چی بیستوو له پیغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) له‌بارهی هاتووچۆ به‌برده‌م نوژیژ‌گه‌ردا؟ (ابوجهم) (ﷺ) وتی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ئە‌گه‌ر ئە‌وه‌که‌سه‌ی به‌برده‌م نوژیژ‌گه‌ردا تی‌ده‌په‌ریت بیزانیایه‌ چه‌ند گونا‌هی تووش ده‌بی‌ت گه‌ر چل... بو‌ه‌ستایا با‌شته‌ر بۆی له‌وه‌ی به‌برده‌میا تی‌په‌ریت (ابو‌النضیر) ده‌لی: نازانم فه‌رموویه‌تی چل روژ یا چل مانگ یا چل سال.

(۱۲۵) قه‌ده‌غه‌کردنی هاتووچۆ به‌برده‌می نوژیژ‌گه‌ردا

۳۳۳- عَنْ أَبِي صَالِحِ السَّمَّانُ قَالَ: بَيْنَمَا أَنَا مَعَ أَبِي سَعِيدٍ (الْخُدْرِيِّ) (ﷺ) يُصَلِّي يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِلَى شَيْءٍ يَسْتُرُهُ مِنَ النَّاسِ، إِذْ جَاءَ رَجُلٌ شَابٌّ مِنْ بَنِي أَبِي مُعَيْطٍ، أَرَادَ أَنْ يَجْتَازَ بَيْنَ يَدَيْهِ، فَدَفَعَ فِي نَحْرِهِ، فَنَظَرَ فَلَمْ يَجِدْ مَسَاحًا إِلَّا بَيْنَ يَدَيَّ أَبِي سَعِيدٍ، فَعَادَ، فَدَفَعَ فِي نَحْرِهِ أَشَدَّ مِنَ الدَّفْعَةِ الْأُولَى، فَمَثَلَ قَائِمًا، فَقَالَ مِنْ أَبِي سَعِيدٍ، ثُمَّ زَا حَمَّ النَّاسِ فَخَرَجَ، فَدَخَلَ عَلَى مَرْوَانَ، فَشَكَا إِلَيْهِ مَا لَقِيَ، قَالَ: وَدَخَلَ أَبُو سَعِيدٍ عَلَى مَرْوَانَ، فَقَالَ لَهُ مَرْوَانُ: مَا لَكَ وَلِبَانِ أَخِيكَ؟ جَاءَ يَشْكُوكَ. فَقَالَ أَبُو سَعِيدٍ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ إِلَى شَيْءٍ يَسْتُرُهُ مِنَ النَّاسِ، فَأَرَادَ أَحَدٌ أَنْ يَجْتَازَ بَيْنَ يَدَيْهِ فَلْيَدْفَعْ فِي نَحْرِهِ، فَإِنْ أَبَى فَلْيَقَاتِلْهُ، فَإِنَّمَا هُوَ شَيْطَانٌ)). [بخاري/ ستره المصلي/ ٤٨٨]

(ابوصالح السمان) ده‌لی: له‌کاتی‌کا من له‌گه‌ل (ابو سعید الخدری) (ﷺ) بووم، (ابو سعید) له‌روژی جومعه‌دا نوژیژی ده‌کرد شتی‌ک له‌به‌رده‌میا هه‌بوو که‌به‌ریه‌ست دوست بکات له‌خه‌لک، کورینکی گه‌نج له‌نه‌وه‌ی (ابی معیط) ویستی به‌برده‌میا تی‌په‌ریت، پالئ نا به‌ملیه‌وه، ئە‌ویش سه‌یری کرد هیچ رینگایه‌کی‌تری نییه‌ جگه‌ له‌به‌رده‌م (ابو سعید) دووباره‌ هاته‌وه، ئە‌میش پالئکی به‌هیزتری نا به‌ملیه‌وه ئە‌ویش راوه‌ستاو ده‌ستی کرد به‌قسه‌ پیوتنی ئینجا به‌ناو خه‌لکه‌که‌دا چوو ده‌ره‌وه، چوو بۆ‌لای مه‌روان، سکا‌لای برده‌ لای له‌وه‌ی که‌تووشی هاتوو ئە‌لی: (ابو سعید چوو له‌ (مراوان) (مروان) پئی‌ی وت: چیتانه‌ تۆو برا‌زاکه‌ت هاتوو سکا‌ل ده‌کات له‌ده‌ستت؟ (ابو سعید) وتی: بیستوو‌مه‌ له‌پیغه‌مبه‌ری‌خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ئە‌گه‌ر یه‌کی‌کتان نوژیژی ده‌رکرد به‌رامبه‌ر به‌به‌ریه‌ستی‌ک

لهنیوان خوئی و خه لکیدا ، ئه گهر که سیک و یستی به بهرده میدا تیپه ریئت پال بنی به گهر دنیوه، ئه گهر رازی نه بوو بابجه نگی له گه لیا، چونکه ئه وه شهیتانه .

(۱۳۶) به بهر بهستی نویتز گهر

۳۳۴- عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (ع) قَالَ: كُنَّا نُصَلِّي وَالِدَوَابُّ تَمُرُ بَيْنَ أَيْدِينَا، فَذَكَرْنَا ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (ص) فَقَالَ: ((مِثْلُ مُؤَخَّرَةِ الرَّحْلِ، تَكُونُ بَيْنَ يَدَي أَحَدِكُمْ، ثُمَّ لَا يَضُرُّهُ مَا مَرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ)).

(طلحه) کوری (عبداللہ) (ع) دهلی: ئیمه نویتز مان ده کردو و لاغ که مان به بهرده مماندا تیده پهرین، ئه وه مان بو پیغه مبه (ع) گپرایه وه فه رموی: ئه گهر بهقه دهر پالپشتی کوپانی و شتر له بهرده می یه کیکتانا بیئت که نویتز دهکات، ئه وکاته زیانی نییه ههرچی به بهرده میا تیپه ر بکات).

(۱۳۷) نویتز به رامبه ر به نیزه

۳۳۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (ع): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) كَانَ إِذَا خَرَجَ يَوْمَ الْعِيدِ أَمَرَ بِالْحَرْبَةِ فَتَوَضَّعَ بَيْنَ يَدَيْهِ، فَيُصَلِّي إِلَيْهَا وَالنَّاسُ وَرَاءَهُ، وَكَانَ يَفْعَلُ ذَلِكَ فِي السَّفَرِ، فَمِنْ ثَمَّ اتَّخَذَهَا الْأَمْرَاءُ. [بخاری/ ستره المصلی/ ۴۸۵]

(ابن عمر) (ع) دهلی: پیغه مبه ری خوا (ع) ئه گهر له روژی جه ژنا بجوایه ته دهر وه، بو نویتز، فه رمانی ده کرد نیزه یه کیان له بهرده میا داده نا، به رامبه ری نویتزی دکردو ، خه لکه کهش له دوا یه وه، ئه مکاره ی له سه فه ریشدا ئه نجام ده دا، له دوا یشدا کار به ده ستان ئه مکاره یان کرد بوو به باو.

(۱۳۸) نویتز به رامبه ر به و لاه

۳۳۶- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (ع): أَنَّ النَّبِيَّ (ص) كَانَ يَغْرِضُ رَاحِلَتَهُ، وَهُوَ يُصَلِّي إِلَيْهَا. [بخاری/ ستره المصلی/ ۴۸۵].

(ابن عمر) (ع) دهلی: پیغه مبه ر (ع) و لاه که ی راده وه ستان و، به رامبه ری نویتزی ده کرد [واته و لاه که ی ده کرد به بهر به ست].

(۱۳۹) رویشتن به بهرده م نویتز گهر دا له پشت به بهر بهسته وه

۳۳۷- عَنْ عَوْنِ بْنِ أَبِي جَحِيفَةَ: أَنَّ أَبَاهُ (ع) رَأَى رَسُولَ اللَّهِ (ص) فِي قُبَّةِ حَمْرَاءَ مِنْ أَدَمَ، وَرَأَيْتُ بِلَالًا أَخْرَجَ وَضُوءًا، فَرَأَيْتُ النَّاسَ يَنْتَدِرُونَ ذَلِكَ الْوَضُوءَ، فَمَنْ أَصَابَ مِنْهُ شَيْئًا تَمَسَّحَ بِهِ، وَمَنْ لَمْ يُصِبْ مِنْهُ أَخَذَ مِنْ بَلَلِ يَدِ صَاحِبِهِ، ثُمَّ رَأَيْتُ بِلَالًا أَخْرَجَ عَنَزَةً فَرَكَزَهَا، وَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) فِي حُلَّةٍ حَمْرَاءَ مُشْمَرًا،

فَصَلَّى إِلَى الْعَنَزَةِ بِالنَّاسِ رَكَعَتَيْنِ، وَرَأَيْتُ النَّاسَ وَالِدَوَابَّ يَمْرُونَ بَيْنَ يَدَيِ الْعَنَزَةِ. [بخاری/ الصلاة في الثياب/ ۳۶۹]

(عون) کوپی (ابو جحیفه) دهـلی: باوکی (ﷺ) له چادریکی سووری له چهره دروستکراودا پیغه مبهـری خـوای (ﷺ) دیـووه، منیش بیلام بینـی ئاوی دهـستـنو یژـی هیـنایه دهـروه، بینیم خهـلکی پـیشـپـرکیـیان بوو بـو دهـست تهـپرکردن بهـو ئاوی دهـستـنو یژـه و هیـناویـانه بهـسـهـرو چاویـاندا بـو پـیـرـو زـی، ئهـو کهـسهـش کهـئاوی دهـست نهـکه و تـبی لهـتهـری دهـستی هاوهـلهـکی وهـرگرتـووه، ئیـنجا بیـلام بینـی داریکی هیـناوه و چهـقاندوویهـتی، پاشان پیغه مبهـری خوا (ﷺ) هاتـوته دهـروه لهـدهـستی جلی سووردا خـوی هـهـلکـرد بوو. دووپکات نو یژـی کرد بـو خهـلکهـکه بهـرامـبهـر بهـدارهـکه، ئیـنجا خهـلک و ئاژهـلم دیـووه لهـپـشتی دارهـکه وه هاتـو چـویان دهـکرد.

(۱۴۰) ریگری له دهـست خـستنه سهـرکه لهـکه له نو یژـدا

۳۳۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ): أَنَّهُ نَهَى أَنْ يُصَلِّيَ الرَّجُلُ مُخْتَصِرًا. [بخاری/ العمل في الصلاة/ ۱۱۶۲]

(ابوهریره) (ﷺ) دهـلی: پیغه مبهـری خوا (ﷺ) ریگری کردووه لهـوهی که نو یژـگهـر دهـستی لهـسهـر که لهـکی دابـنیت.

(۱۴۱) ریگری له تـف کردنه بهـردهـم له نو یژـدا

۳۳۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) رَأَى ثُخَامَةً فِي قِبْلَةِ الْمَسْجِدِ، فَأَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ: ((مَا بَالُ أَحَدِكُمْ يَقُومُ مُسْتَقْبِلَ رَبِّهِ، فَيَتَنَحَّجُ أَمَامَهُ؟ أَيْحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يُسْتَقْبَلَ فَيَتَنَحَّجَ فِي وَجْهِهِ؟ فَإِذَا تَنَحَّجَ أَحَدُكُمْ فَلْيَتَنَحَّجْ عَنْ يَسَارِهِ تَحْتَ قَدَمِهِ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَلْيَقُلْ هَكَذَا)). وَوَصَفَ الْقَاسِمُ: فَتَقَلَّ فِي ثَوْبِهِ، ثُمَّ مَسَحَ بَعْضُهُ عَلَى بَعْضٍ. [بخاری/ المساجد/ ۴۰۰]

(ابوهریره) (ﷺ) دهـلی: پیغه مبهـری خوا (ﷺ) چاوی کهوت به بهـلغه مـیک له پـیشه وهی مزگه و تـدا، رووی کرده خهـلکه که وهـرمووی: ((چیتانه وایه کیکتان وهـستاوه رووه و پهـروهـرگاری، که چی بهـلغهـم فری دهـداته بهـرده می خـوی؟ ئایا که سـیکتان پی خـوشه کاتی پـیشوازی لـیده کـریت له وکاتهـدا بهـلغه مـیک فری بد ریت بهـسهـرو چاویدا؟ ئهـگهـر یه کیکتان بهـلغه می فریدا بابـه لای چه پـیدا و له ژیر پـیدا فری بدات. ئهـگهـر ریگای نهـبوو بهـم شیوهیه تـف بکاته وه))، قاسم

شیوه که ی پیشانداين تفي کرده سهر سوچیکی جله کانی لاکه ی تری دایه وه به سهریدا)).

(۱۴۲) باویشك نه دان له نویتزدا

۳۴۰- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِذَا تَتَأَوَّبَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَلْيَكْظَمْ مَا اسْتَطَاعَ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَدْخُلُ)). (وفي الرواية: ((فليمسك بيده على فيه، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَدْخُلُ))).

(ابو سعيد الخدری) (رضي الله عنه) دهلی: پیغه مبهری خوا (رضي الله عنه) فهرموویه تی: ((نه گهر یه کیکتان له نویتزدا باویشکی دا باچه نده ده توانی خو ی بگریت و ده می داخات، چونکه شهیتان ده چیته ناوده می) (له ریوایه تیکدا (با دهستی بگریت به سهرده میا چونکه شهیتان ده چیته ناوده می)).

(۱۴۳) هه لگرتنی مندال له نویتزدا

۳۴۱- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ الْأَنْصَارِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) يَوْمَ النَّاسِ وَأُمَامَةَ بِنْتُ أَبِي الْعَاصِ - وَهِيَ ابْنَةُ زَيْنَبَ بِنْتِ النَّبِيِّ (ﷺ) - عَلَى عَاتِقِهِ، فَإِذَا رَكَعَ وَضَعَهَا، وَإِذَا رَفَعَ مِنَ السُّجُودِ أَعَادَهَا. [بخاري/ سيرة المصلي/ ۴۹۴]

(ابو قتاده الانصاری) (رضي الله عنه) دهلی: پیغه مبهری خوا (رضي الله عنه) دیووه ئیمامه تی کردووه بو خه لکی و (امامه) کچی (ابوالعاص) که کچی زهینه بی کچی پیغه مبهری خوا (رضي الله عنه) بووه به سهر ملیه وه بووه، کاتی رکوعی ده برد، دایده نا، کاتی له سجود به رزده بوویه وه مه لی ده گرت وه.

(۱۴۴) ته خت کردنی چه و له نویتزدا

۳۴۲- عَنْ مُعَيْقِبٍ (رضي الله عنه) قَالَ: ذَكَرَ النَّبِيُّ (ﷺ) الْمَسْحَ فِي الْمَسْجِدِ، يَغْنِي الْحَصَى. قَالَ: ((إِنْ كُنْتَ لَا بُدَّ فَاعِلًا فَوَاحِدَةً)). [بخاري/ العمل في الصلاة/ ۱۱۴۹]

(معقیب) (رضي الله عنه) دهلی: ((باسی ته خت کردنی چه ویان ده کرد له مزگه و تا واته ته خت کردنی چه وه که پیغه مبهری خوا (رضي الله عنه) فهرمووی: ((نه گهر چارت نه بوو یه کجار بیکه)).

(۱۴۵) نه عل خشاندن به به نه مه دا

۳۴۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّخِيرِ (رضي الله عنه) قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَرَأَيْتُهُ تَنْحَعُ، فَذَلِكُمْ بِنَعْلِهِ.

(عبدالله) كورى (شخير) دهلى: له خزمهت پيغه مبهري خوادا (ﷺ) نويزم ده كرد، چاوم لى بوىو به لغه مى فريداو نه عله كهى ليخشانده واته كردى به ژير خوله وه .

(۱۴۶) قزبه ستان له نويزدا

۳۴۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنه): أَنَّهُ رَأَى عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الْحَارِثِ يُصَلِّيَ وَرَأْسُهُ مَغْفُوصٌ مِنْ وَرَائِهِ، فَقَامَ فَجَعَلَ يُحُلُّهُ، فَلَمَّا انْصَرَفَ أَقْبَلَ إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ فَقَالَ: مَا لَكَ وَرَأْسِي؟ فَقَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((إِنَّمَا مِثْلُ هَذَا مِثْلُ الَّذِي يُصَلِّي وَهُوَ مَكْتُوفٌ)).

(عبدالله) كورى (عباس) دهلى: (عبدالله) كورى (حارث) ى ديووه نويزى كردووه، قزى له دواوه به سترابوو، هه ستاوه قزى بؤكردوته وه، كاتى له نويزه كهى بوته وه، روى كردوته (ابن عباس) وتوويه تى: كارت چييه به سهري منه وه؟ ئه ويش وتويه تى: من له پيغه مبهري خوا (ﷺ) بيستوووه فهرموويه تى: ((ويتهى ئه وه وهكو كه سيك وايه به دهست به سترابوى نويز بكات)).

(۱۴۷) نويز له كاتيكا خواردن ناماده بيت

۳۴۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((إِذَا قُرِبَ الْعِشَاءُ وَحَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَأَبْدَعُوا بِهِ قَبْلَ أَنْ تُصَلُّوا صَلَاةَ الْمَغْرِبِ، وَلَا تَغْجُلُوا عَنْ عِشَائِكُمْ)). [بخاري/ الجماعة و الإمامة / ۶۴۱]

(انس) كوپى (مالك) دهلى: پيغه مبهري خوا (ﷺ) فهرموويه تى: ((ئه گهر شيو ناماده كرا كاتى نويز هات پيش نه وهى نويزى شيوان بكهن، شيوه كه تان بخون، له شيوه كه شدا په له مه كه ن)).

(۱۴۸) فهرمان به سوجهى سه هو

۳۴۶- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ، فَلَمْ يَدْرِ كَمْ صَلَّى ثَلَاثًا أَمْ أَرْبَعًا، فَلْيَطْرَحِ الشَّكَّ وَلْيَبْنِ عَلَى مَا اسْتَيْقَنَ، ثُمَّ يَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يُسَلِّمَ، فَإِنْ كَانَ صَلَّى خَمْسًا شَفَعْنَ لَهُ صَلَاتَهُ، وَإِنْ كَانَ صَلَّى إِثْمَامًا لِأَرْبَعٍ كَانَتْ تَرْغِيمًا لِلشَّيْطَانِ)).

(ابو سعيد الخدرى) دهلى: پيغه مبهري خوا (ﷺ) فهرموويه تى: ((ئه گهر يه كيكتان له نويزه كهيدا گومانى بؤ دروست بوو، نه يزاني ئايا سىركاتى كردووه يان چوار، باگومانه كه فرى بدات و لای كه مى هه لبرژيريت، چونكه دلنيايه لى

﴿ئینجا رکاته‌کی تریش ته‌واو بکاتو﴾ دوایی پیش سه‌لام دانه‌وه دوو سو‌جده ببات، نه‌گهر پی‌نج رکاتیشی کردییّت ﴿له‌گه‌ل پی‌نجه‌مدا ده‌بی‌ته جوت و سوننه‌تیکی بو دانه‌نریّت﴾ نه‌گهر چواره‌کشی ته‌واو کردییّت نه‌وملی به‌شیتان که‌چ کردوه﴾.

۳۴۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِحْدَى صَلَاتِي الْعِشِيِّ: إِمَّا الظُّهْرَ وَإِمَّا الْعَصْرَ، فَسَلَّمَ فِي رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ أَتَى جِدْعًا فِي قِبْلَةِ الْمَسْجِدِ فَاسْتَنَدَ إِلَيْهَا مُغْضِبًا. وَفِي الْقَوْمِ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ (رضی الله عنهما)، فَهَابَا أَنْ يَتَكَلَّمَا، وَخَرَجَ سَرْعَانَ النَّاسِ: قُصِرَتِ الصَّلَاةُ، فَقَامَ ذُو الْيَدَيْنِ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقْصِرَتِ الصَّلَاةُ أَمْ نَسِيتَ؟ فَنَظَرَ النَّبِيُّ (ﷺ) يَمِينًا وَشِمَالًا فَقَالَ: ((مَا يَقُولُ ذُو الْيَدَيْنِ)). قَالُوا: صَدَقَ لَمْ تُصَلِّ إِلَّا رَكَعَتَيْنِ، فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ كَبَّرَ ثُمَّ سَجَدَ، ثُمَّ كَبَّرَ فَرَفَعَ، ثُمَّ كَبَّرَ وَسَجَدَ، ثُمَّ كَبَّرَ وَرَفَعَ. قَالَ: وَأُخْبِرْتُ عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ أَنَّهُ قَالَ: وَسَلَّمَ. [بخاري/ المساجد/ ۴۶۸]

(ابوهریره) (رضی الله عنه) ده‌لی: پی‌غهمبه‌ری خوا (رضی الله عنه) نوئژتیکی تا‌قی دوانیوه‌پوی بو کردین، یا نیوه‌پویو یا عه‌سر، له‌دووه‌م رکاتا سه‌لامی‌دایه‌وه، ئینجا چوه‌ه لای بنه‌داریکه‌وه که‌له‌رووگه‌ی مزگه‌وته‌که‌دابوو، پالی پی‌وه‌دا تووپه‌ دیاربوو، له‌ناو نه‌و خه‌لکه‌شدا (ابوبکر) و (عمر) لی‌بوو نه‌یان و یراهیچ بلین په‌له‌په‌له‌که‌ره‌کان راپه‌رین و وتیان: نوئژ کورت کراوه‌ته‌وه (ذو الیدین) هه‌ستاو وتی: نه‌ی پی‌غهمبه‌ری خوا (رضی الله عنه) ئایا نوئژ کورت بو‌ته‌وه، یان له‌بیرت چوو؟ پی‌غهمبه‌ری (رضی الله عنه) سه‌یریکی نه‌ملاو نه‌ولای خو‌ی‌کردو فه‌رمو‌ی: (ذو الیدین چی ده‌لیت) و تیان: راست ده‌کات، ته‌نها دوورکاتت کرد، ئینجا دوورکاتی‌تری کردوو سه‌لامی‌دایه‌وه، ئینجا ته‌کبیری کردوو سو‌جده‌ی بردو ته‌کبیری کردوو سه‌ری‌به‌رز کرده‌وه، دووباره ته‌کبیری کردوو سو‌جده‌ی برد، پاشان ته‌کبیری کردوو سه‌ری به‌رز کرده‌وه راوی ده‌لی: (عمران) کوری (حصین) هه‌والی‌دامی‌که سه‌لامیشی داوه‌ته‌وه.

(۱۴۹) سو‌جده‌ی قورئان خو‌یندن

۳۴۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) كَانَ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ، فَيَقْرَأُ سُورَةَ فِيهَا سَجْدَةٌ فَيَسْجُدُ وَتَسْجُدُ مَعَهُ، حَتَّى مَا يَجِدُ بَعْضُنَا مَوْضِعًا لِمَكَانٍ جَنَّبَتْهُ. [بخاري/ سجود القرآن/ ۱۰۲۵]

(ابن عمر) (رضی اللہ عنہ) دەلی: پیغمبەری خوا (ﷺ) کە قورئانی دەخویند کاتی سوورەتییکی دەخویند سوودەدی تێدا بواوە سوودەدی دەبرد، ئێمەش لەگەڵ سوجدەمان دەبرد، مەتا هەندیکمان شوینی دەست نەدەکەوت بۆ سوجدەکە. ۳۴۹- عَنْ أَبِي رَافِعٍ قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ) صَلَاةَ الْعَتَمَةِ فَقَرَأَ: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾ فَسَجَدَ فِيهَا، فَقُلْتُ لَهُ: مَا هَذِهِ السَّجْدَةُ؟ فَقَالَ: سَجَدْتُ بِهَا خَلْفَ أَبِي الْقَاسِمِ (رضی اللہ عنہ) فَلَا أَزَالُ أَسْجُدُ بِهَا حَتَّى أَلْقَاهُ. [بخاري/ صفة الصلاة/ ۷۳۲]

(ابو رافع) دەلی: لەگەڵ (ابوهریره) نوێژی شیوانم کرد، (إذا السماء انشقت) ی خویند سوودەدی تێدا برد "منیش پێم وت: ئەم سوودەیه چییە؟ وتی: لەپشت (ابوالقاسم) هەو ئەم سوودەیه بەردوو، بەردەوام ئەم سوودەیه دەبەم تادەگەم بەخزمەتی.

(۱۵۰) قنوت لە نوێژی بەیانیدا

۳۵۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ حِينَ يَفْرُغُ مِنْ صَلَاةِ الْفَجْرِ مِنَ الْقِرَاءَةِ وَيَكْبِرُ، وَيَرْفَعُ رَأْسَهُ: ((سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ)). ثُمَّ يَقُولُ وَهُوَ قَائِمٌ: ((اللَّهُمَّ أَنْجِ الْوَلِيدَ بْنَ الْوَلِيدِ وَسَلَمَةَ بْنَ هِشَامٍ وَعِيَّاشَ بْنَ أَبِي رَبِيعَةَ، وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، اللَّهُمَّ اشْدُدْ وَطْأَتَكَ عَلَى مُضَرَ، وَاجْعَلْهَا عَلَيْهِمْ كَسَنِي يُوسُفَ، اللَّهُمَّ الْعَنِ لَحْيَانَ وَرِعْلًا وَذُكْوَانَ وَعُصَيَّةَ، عَصَتِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ)). ثُمَّ بَلَّغْنَا أَنَّهُ تَرَكَ ذَلِكَ لَمَّا أُنْزِلَ: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ﴾ [بخاري/ صفة الصلاة/ ۷۷۰]

(ابوهریره) (رضی اللہ عنہ) دەلی: پیغمبەری خوا (ﷺ) کاتی لە نوێژی بەیانیدا لە قورئان خویندن دەبوویەو تەکبیری دەکردو سەری بەرز دەکردەو (سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد) دەکرد ئینجا بەپێوە دەیفەرموو: ((خواوە گیان وەلیدی کوری وەلیدو سەلمە کوری هیشامو غەیا سە کوری ئەبو رەبیعەو باوەردارە چەوساوەکان رزگار بکە، ئەو خواوە تۆلەت قورس بکە لەسەر ھۆزی (مضر) و سەلەکانیان بکە بەسەلەگرانیەکانی (یوسف) ئەو خواوە نەفرین بکە لە ھۆزەکانی (لحیان) و (رعل) و (ذکوان) و (عصیہ) کە لە خواو پیغمبەر یاخی بوون)) پاشان پێمان گەیشت کە وازی لەو دوعایە هیئاو کاتی ئەم ئایەتە دابەزی کە واتاکە ی دەفرموی: ((تۆ هیچت بە دەست نە لە کاروباری بەندەکان

نهگمر تهوبه یان لی نومر بگریت یاسزاو نازاریان بدات، له بهر نه وهی نه وانه سته مکارن)).

(۱۵۱) قنوت له نیوه روو نویتزه کانی تردا

۳۵۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: وَاللَّهِ لَأُقَرِّبَنَّ بِكُمْ صَلَاةَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ). فَكَانَ أَبُو هُرَيْرَةَ يَقْنُتُ فِي الظُّهْرِ وَالْعِشَاءِ الْآخِرَةِ وَصَلَاةَ الصُّبْحِ، وَيَدْعُو لِلْمُؤْمِنِينَ، وَيَلْعَنُ الْكُفَّارَ.

(ابوهریره) دهلی: سویند به خوا ئیستا نویتزی پیغه مبهری خواتان لی نزیك ده که مه وه (ابوهریره) له نیوه روو خه و تنانو به یانیدا قنوتی ده خویند، به پارایه وه بو ئیمانداران، نه فرینی له کافران ده کرد.

(۱۵۲) قنوت له شیواندا

۳۵۲- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ يَقْنُتُ فِي الصُّبْحِ وَالْمَغْرِبِ.

(براء) کوری (عازب) دهلی: پیغه مبهری خوا (رضی الله عنه) له نویتزی به یانیا و شیواندا قنوتی ده خویند.

(۱۵۳) دوورکاتی به یانی

۳۵۳- عَنْ حَفْصَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ لَنَا يُصَلِّي بِنَا رَكْعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ. [بخاري/ الاذان/ ۵۹۳]

(حفصه) دهلی: پیغه مبهری خوا (رضی الله عنه) کاتی سپیده ی به یان نمرده که وت، نویتزی نه ده کرد جگه له دوورکاتی سووک .

(۱۵۴) خیری سوننه تی به یانی

۳۵۴- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((رَكْعَتَا الْفَجْرِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا)).

(عائشه) (رضی الله عنها) دهلی: پیغه مبهری خوا (رضی الله عنه) فرموویه تی: ((دوو رکاتی سپیده ی به یان خیرتره له دنیا و هه رچیش له دنیا دایه)).

(۱۵۵) خویندن له سوننه تی به یانیدا

۳۵۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَرَأَ فِي رَكْعَتَيِ الْفَجْرِ: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ وَ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾.

(ابوهريره) (رضی الله عنه) دهلی: پیغمبهری خوا (رضی الله عنه) له دوو رکاته که ی سپیده که ی به یانیدا ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ و ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ ی ده خویند.

(۱۵۶) راکشان دواى سوننه تی به یانی

۳۵۶- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ (ﷺ) إِذَا صَلَّى رَكَعَتَيِ الْفَجْرِ: فَإِنْ كُنْتُ مُسْتَقِظَةً حَدَّثَنِي، وَإِلَّا اضْطَجَعَ. [بخاری/ التطوع/ ۱۱۱۵]

(عائشه) (رضی الله عنها) دهلی: کاتی پیغمبهری خوا (رضی الله عنه) دوو رکاتی سوننه تی به یانی ده کرد نه گهر من به ناگا بو مایه قسه ی له گهل ده کردم، نه گهر نا راده کشا.

(۱۵۷) دانیشن له سهر جینويز دواى نويزی به یانی

۳۵۷- عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ قَالَ: قُلْتُ لِجَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رضی الله عنه): أَكُنْتُ تُجَالِسُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ)؟ قَالَ: نَعَمْ، كَثِيرًا. كَانَ لَا يَقُومُ مِنْ مُصَلَّاهُ الَّذِي يُصَلِّي فِيهِ الصُّبْحِ - أَوِ الْغَدَاةِ - حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، فَإِذَا طَلَعَتِ الشَّمْسُ قَامَ، وَكَانُوا يَتَحَدَّثُونَ، فَيَأْخُذُونَ فِي أَمْرِ الْجَاهِلِيَّةِ، فَيَضْحَكُونَ وَيَتَبَسَّمُونَ.

(سماک) کوری (حرب) دهلی: به (جابر) کوری (سمرة) م (و ت: ئایا له خزمهت پیغمبهردا) (رضی الله عنه) دانیش تویت؟ وتی: به لی زور جار، عاده تی وابوو له شوینی نويزه که ی که نويزی به یانی لیده کرد - هه لئه ده ستا هه تا خورده که وت کاتی خورده که وت هه لئه ده ستاو له و ما ویه دا قسه یان ده کرد، باسی سه رده می نه فامیان ده و کردو پیده که نین پیغمبه ریش (رضی الله عنه) زهرده خه نه دیگرت.

(۱۵۸) نويزی چيشته نگاو

۳۵۸- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يُصَلِّي سُبْحَةَ الضُّحَى قَطُّ وَإِنِّي لَأَسْبَحُهَا، وَإِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لَيَدْعُ الْعَمَلَ وَهُوَ يُحِبُّ أَنْ يَعْمَلَ بِهِ، خَشْيَةً أَنْ يَعْمَلَ بِهِ النَّاسُ فَيُفْرَضَ عَلَيْهِمْ. [بخاری/ التهجد/ ۱۰۷۶]

(عائشه) (رضی الله عنها) دهلی: هه رگیز نه م دیوه پیغمبهری خوا (رضی الله عنه) نويزی چيشته نگاو بکات، من زور هه زی لیده که م، نه گهر چی پیغمبهری خوا

همندی کاری نه ده کرد، چه زیشی کردووه بیكات، له ترسی ئه وهی نهك خه لكه كه
بیكه نو له سهریان فهرز بییت*.

(۱۵۹) نویژی چیشته نگاو دوورکات

۳۵۹- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رضی الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) أَنَّهُ قَالَ: ((يُصْنَعُ عَلَى كُلِّ سَلَامَى مِنْ خَدِّكَ صَدَقَةٌ، فَكُلُّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ، وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ، وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ، وَيُجْزَى مِنْ نِكَاحَتَيْنِ يَرْكُعُهُمَا مِنَ الضُّحَى)).

(ابوذر) (رضی الله عنه) دهلی: پیغه مبهری خوا (رضی الله عنه) فهرموویه تی: ((هرچی جومگه
لهشی ههریه کیکتاندا هیه خیریکی له سه ره ههر (سبحان الله) یه خیریکه،
ههر (الحمد لله) یه خیریکه، ههر (لا اله الا الله) یه خیریکه ههر (الله اکبر) یه
خیریکه، فهرمان کردن به چاکه خیریکه ریگری له خراپه خیریکه، دوورکاتی
چیشته نگاو جیی ئه مانه هه موو ده گریته وه.

(۱۶۰) نویژی چیشته نگاو چوار رکات

۳۶۰- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يُصَلِّي الضُّحَى أَرْبَعًا، وَيَزِيدُ مَا شَاءَ اللَّهُ.

(عائشه) (رضی الله عنها) دهلی: پیغه مبهری خوا (رضی الله عنها) چوار رکات نویژی چیشته نگاوی
هکردو، چه ندیش بیویستایا زیادی ده کرد.

(۱۶۱) ههشت رکات نویژی چیشته نگاو

۳۶۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ نَوْفَلٍ قَالَ: سَأَلْتُ وَحَرَصْتُ عَلَى أَنْ أَجِدَ خَدًّا مِنَ النَّاسِ يُخْبِرُنِي: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) سَبَّحَ سُبْحَةَ الضُّحَى، فَلَمْ أَجِدْ أَحَدًا يُحَدِّثُنِي ذَلِكَ، غَيْرَ أَنْ أُمَّ هَانِئَ بِنْتَ أَبِي طَالِبٍ أَخْبَرَتْنِي: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) أَتَى بَعْدَ مَا ارْتَفَعَ النَّهَارُ يَوْمَ الْفَتْحِ، فَأَتَى بِثَوْبٍ فَسَتَرَ عَلَيْهِ، فَاغْتَسَلَ، ثُمَّ قَامَ، فَرَكَعَ ثَمَانِي رَكَعَاتٍ، لَمْ أَذْرِي: أَقِيَامُهُ فِيهَا أَطْوَلُ أَمْ رُكُوعُهُ أَمْ سُجُودُهُ، كُلُّ ذَلِكَ مِنْهُ مُتَقَارِبٌ، قَالَتْ: فَلَمْ أَرَهُ سَبَّحَهَا قَبْلَ وَلَا بَعْدَ. [بخارس/ الصلاة في الثياب/ ۳۵۰]

* زانا یان دهلین: ئه مه ئه وه رهت ناکاته وه که نویژی چیشته نگاوی کردبی، چونکه هه موو
روژیک له مالی عائیشه نه ماوه ته وه.

(عبداللہ) کوری (حارث) کوری (نوفل) دەلی: پرسیارم کردوو به‌پەرۆش بووم
 بوئەوێ که سێک بدۆزمه‌وه ناگادارم بکات که پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) نوێژی
 سوننه‌تی چیشته‌نگاوی کردوو، به‌لام که سم نه‌دۆزیه‌وه باسی ئه‌وهم بو بکات،
 به‌لام (ام هانی) کچی (ابو طالب) ناگاداری کردم که، پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) له‌روژی
 فه‌تا دواي ئه‌وێ خۆر به‌رزبوته‌وه هاتوو، جلیکیان هیناوه‌و کردوویان
 به‌پهرده‌ بۆی خۆی شۆردوو، ئینجا هه‌ستاوه هه‌شت رکات نوێژی کردوو،
 نازانم وه‌ستانه‌که‌ی درێژتر بووه یا رکوعه‌که‌ی یا سجوده‌که‌ی ئه‌مانه هه‌موویان
 نزیک بوون له‌یه‌که‌وه، وتی: ئیتر نه‌مدیوو نه‌له‌پیش ئه‌وه‌و نه‌له‌دواي ئه‌وه‌ش ئه‌و
 نوێژه‌ی کردیبت.

(۱۶۲) راسپاردن بو نوێژی چیشته‌نگاو

۳۶۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: أَوْصَانِي خَلِيلِي (ﷺ) بِثَلَاثٍ: بِصِيَامِ ثَلَاثَةِ
 أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ، وَرُكْعَتِي الضُّحَى، وَأَنْ أُوتِرَ قَبْلَ أَنْ أَرْقُدَ. (بخاري/ التطوع/ ۱۱۲۴)

(ابوهریره) (ﷺ) دەلی: خوشه‌ویسته‌که‌م رایسپاردوم بۆسی شت: به‌گرتنی
 سی رۆژ رۆژو له‌مه‌موو مانگی‌کدا، دوورکاتی چیشته‌نگاو هه‌روه‌ها پیش
 ئه‌وه‌ی بخه‌وم نوێژی وه‌تر بکه‌م.

(۱۶۳) نوێژی (اوابین)

۳۶۳- عَنِ الْقَاسِمِ الشَّيْبَانِيِّ: أَنَّ زَيْدَ ابْنَ أَرْقَمَ (رضي الله عنه) رَأَى قَوْمًا يُصَلُّونَ مِنْ
 الضُّحَى، فَقَالَ: أَمَا لَقَدْ عَلِمُوا أَنَّ الصَّلَاةَ فِي غَيْرِ هَذِهِ السَّاعَةِ أَفْضَلُ، إِنَّ رَسُولَ
 اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((صَلَاةُ الْأَوَّابِينَ حِينَ تَرْمَضُ الْفِصَالُ)).

(قاسم الشیبانی) دەلی: (زید) کوری (ارقم) (ﷺ) خه‌لکیکی دی که نوێژی
 چیشته‌نگاویان ده‌کردو کاته‌که زووبوو بۆیه‌ وتی: ئایا نه‌یاندمزانی نوێژ
 له‌غه‌یری ئه‌م کاته‌دا خیرتره‌ چونکه پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فرموویه‌تی: ((نوێژی
 ئه‌وابین له‌کاتی‌کیه‌ که به‌چکه‌وشت له‌گه‌رمای زه‌وی بی‌تاقه‌ت ده‌یبت) [واته‌کاتی
 خۆر به‌رزبوونه‌وه].

(۱۶۴) به‌هه‌شت بۆکه‌سیکه‌ سوجه‌ بو خوابات

۳۶۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِذَا قَرَأَ ابْنُ آدَمَ
 السَّجْدَةَ فَسَجَدَ اغْتَرَزَ الشَّيْطَانُ يَبْكِي، يَقُولُ: يَا وَيْلَهُ - وَفِي رِوَايَةٍ أَبِي كُرَيْبٍ: يَا

وَنَبِيٍّ - أَمْرُ ابْنِ آدَمَ بِالسُّجُودِ فَسَجَدَ فَلَهُ الْجَنَّةُ، وَأُمِرْتُ بِالسُّجُودِ فَأَبَيْتُ فَلِيَ النَّارُ).

(ابوہریرہ) (رضی اللہ عنہ) دہلی: پیغہمبہری خوا (رضی اللہ عنہ) فرمویہ تی: ((نہ گہر تادمیزاد ئہو ثایہ تہی خویند کہ (سوجدہ) تی تیدایہ و سوجدہ ی برد شہیتان نورده کہ ویتہ و دہگری ، دہلی ئای قوربت بہ سہر - لہریوایہ تی (ابی کریب) قوریہ سہرم فرمان کرا بہ تادمیزاد سوجدہ ببات، سوجدہ ی بردو بہ ہشت بؤ نہو ، منیش فرمانم پیکرا کہ سوجدہ ببہم، رازی نہ بووم ناگر بؤ منہ).

(۱۶۵) خیری ئہوہی لہ شہ وورؤژیکدا دوانزہ رکات نویژ دہکات

۳۶۵- عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ (رضی اللہ عنہا) (رَوَى النَّبِيُّ (رضی اللہ عنہ)): أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ، يُصَلِّيَ لِلَّهِ كُلَّ يَوْمٍ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً تَطَوُّعًا غَيْرَ قَرِيبَةٍ، إِلَّا بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ. أَوْ: إِلَّا بُنِيَ لَهُ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ)). قَالَتْ أُمُّ حَبِيبَةَ: فَمَا بَرَحْتُ أَصَلِيهِنَّ بَعْدُ. وَقَالَ عَمْرُو - يَعْنِي ابْنُ أَوْسٍ - مَا بَرَحْتُ أَصَلِيهِنَّ بَعْدُ، وَقَالَ الثُّعْمَانُ - يَعْنِي ابْنُ سَالِمٍ - مِثْلَ ذَلِكَ. وَفِي رَوَايَةٍ: ((فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ)).

(ام حبیبہ) (رضی اللہ عنہا) ہاوسہری پیغہمبہر (رضی اللہ عنہ) دہلی: گوئی لیبووہ پیغہمبہر (رضی اللہ عنہ) فرمویہ تی: (ہیچ بہندہ یکی موسلمان نییہ، کہ دوانزہ رکات نویژی سوننت بکات بؤ خوا جگہ لہ فہر زہکان ، ئیلا خوا مالیکی لہ بہہشتا بؤ دہکاتہوہ، یا مالیکی بؤکراوہ لہ بہہشتا).

(ام حبیبہ) دہلی: لہدوای ئہوہ من بہردہوام ئہو نویژہم دہکرد ہرودہا (ابن لوس) و (ابن سالم) یش ہمان نویژیان کردوہ *

(۱۶۶) لہ نیوان ہردو بانگدا نویژ ہہیہ

۳۶۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ مُغْفَلٍ الْمُرْنِيِّ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((بَيْنَ كُلِّ آذَانَيْنِ صَلَاةٍ)) قَالَهَا ثَلَاثًا، قَالَ فِي الثَّلَاثَةِ: ((لِمَنْ شَاءَ)). [بخاری/ الأذان/ ۶۰۱] (عبد اللہ) کوری (مغفل المرینی) (رضی اللہ عنہ) دہلی: پیغہمبہری خوا (رضی اللہ عنہ) سی جار فرمویہ تی: ((لہ نیوان ہردو بانگدا نویژیک ہہیہ، لہ سنیہم جاریشدا فرمویہ تی: بؤکہ سیئک بیہ ویت) [واتہ لہ نیوان بانگو قامہ تدا].

* نہ دوانزہ رکاتہش ئہمانہیہ: دوورکاتی پیش نویژی بہیانی، چوار رکات پیش نیوہرؤ، دوورکات دوی نوہرؤ، دوورکات دوی شیوان، دوو رکات دوی خہوتنان).

(۱۶۷) سوننه تی پیش نویژو دواى نویژ

۳۶۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) قَبْلَ الظُّهْرِ سَجْدَتَيْنِ، وَبَعْدَهَا سَجْدَتَيْنِ، وَبَعْدَ الْمَغْرِبِ سَجْدَتَيْنِ، وَبَعْدَ الْعِشَاءِ سَجْدَتَيْنِ، وَبَعْدَ الْجُمُعَةِ سَجْدَتَيْنِ، فَأَمَّا الْمَغْرِبُ وَالْعِشَاءُ وَالْجُمُعَةُ، فَصَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ (ﷺ) فِي بَيْتِهِ. [البخاري/ التطوع/ ۱۱۱۹]

(ابن عمر) (رضی اللہ عنہ) دهلی: له خزمهت پیغه مبهری خوادا (ﷺ) له پیش نیومرودا دوو سوجده مان بردوو، دواى نیومرودا دوو سوجده، دواى شیوانیش دوو سوجده، له دواى خه وتنانیش دوو سوجده، له دواى جومعه پیش دوو سوجده، به لام شیوان و خه وتنان و جومعه له خزمهت پیغه مبهردا (ﷺ) له ماله وه نویژم کرد [دوو سوجده واته دوورکات] .

(۱۶۸) سوننه ت به شه وو روژ

۳۶۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ (رضی اللہ عنہا) عَنْ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) عَنْ تَطَوُّعِهِ، فَقَالَتْ: كَانَ يُصَلِّي فِي بَيْتِي قَبْلَ الظُّهْرِ أَرْبَعًا ثُمَّ يَخْرُجُ، فَيُصَلِّي بِالنَّاسِ ثُمَّ يَدْخُلُ فَيُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ، وَكَانَ يُصَلِّي بِالنَّاسِ الْمَغْرِبَ ثُمَّ يَدْخُلُ فَيُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ، وَيُصَلِّي بِالنَّاسِ الْعِشَاءَ وَيَدْخُلُ بَيْتِي فَيُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ، وَكَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ تِسْعَ رَكَعَاتٍ فِيهِنَّ الْوُثْرُ، وَكَانَ يُصَلِّي لَيْنًا طَوِيلًا قَائِمًا وَلَيْنًا طَوِيلًا قَاعِدًا، وَكَانَ إِذَا قَرَأَ وَهُوَ قَائِمٌ رَكَعَ وَسَجَدَ وَهُوَ قَائِمٌ، وَإِذَا قَرَأَ قَاعِدًا رَكَعَ وَسَجَدَ وَهُوَ قَاعِدٌ، وَكَانَ إِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ. [بخاري/ التطوع/ ۱۱۲۷]

(عبدالله) کوری (شقیق) (رضی اللہ عنہ) دهلی: پرسیارم له (عائشه) (رضی اللہ عنہا) کرد له باره ی نویژی سوننه تی پیغه مبهری خواوه (ﷺ) وتی: له ماله وه له پیش نیومرودا چوار رکاتی ده کرد، ئینجا له مالی دهرده چوو نویژی بو خه لکه که ش ده کرد، ئینجا ده هاته وه ماله وه دوورکاتی ده کرد، نویژی شیوانی به خه لکه که ده کرد، ئینجا ده هاته ماله وه دوورکاتی ده کرد، نویژی خه وتنانی به خه لکه که ده کرد، ده هاته ماله که ی من دوورکاتی ده کرد، له شه ودا نورکاتی ده کرد وه تریشی تیدابوو، ههروه ها شه ویک به پیوه نویژی ده کرد، شه ویک دریش به دانیشتنه وه کاتی به پیوه نویژی ده کرد له حاله تی وه ستانه وه ده چوو (رکوع) و (سجود) ، کاتی کیش به دانیشتنه وه نویژی ده کرد له حاله تی

دانیشتنه وه (رکوع) و (سجود) ی دهر د. کاتیکیش سپیډه دهر ده که و ت دور کاتی دهر د.

(۱۶۹) نویشی سوننه ت له مزگه و تا

۳۶۹- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ (رضي الله عنه) قَالَ: اخْتَجَرَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حُجَيْرَةً بِخَصْفَةٍ أَوْ حَصِيرٍ، فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يُصَلِّي فِيهَا، قَالَ: فَتَتَّبِعْ إِلَيْهِ رِجَالٌ، وَجَاءُوا يُصَلُّونَ بِصَلَاتِهِ، قَالَ: ثُمَّ جَاءُوا لَيْلَةً، فَحَضَرُوا وَأَبْطَأَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَنْهُمْ، قَالَ: فَلَمْ يَخْرُجْ إِلَيْهِمْ، فَرَفَعُوا أَصْوَاتَهُمْ، وَحَصَبُوا الْبَابَ، فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مُغَضَّبًا، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَا زَالَ بِكُمْ صَنِيعُكُمْ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيَكْتُبُ عَلَيْكُمْ، فَعَلَيْكُمْ بِالصَّلَاةِ فِي بُيُوتِكُمْ، فَإِنَّ خَيْرَ صَلَاةٍ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ)). وفي رواية: أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) اتَّخَذَ حُجْرَةً فِي الْمَسْجِدِ مِنْ حَصِيرٍ. [بخاري/ الجماعة و الإمامة / ۶۹۸]

(زید) کوری (ثابت) (رضي الله عنه) ده لی: پیغه مبهری خوا (رضي الله عنه) ژوریکي بچکوله ی به حه سیر دروست کرد جاریکیان پیغه مبهری (رضي الله عنه) دهر چو نویشی تیدابکات، چه ند پیاویک به شویندی دا رۆشتن، هاتن له دوايه وه نویش بکه ن، ههروه ها شه ویکی تر هاتن و ئاماده بوون، به لام پیغه مبهری (رضي الله عنه) دواکه وت، نه هات بو لایان، ئینجا دهنگیان به زر کرده وه زیخیان ده کیشا به دهرگا که دا، ئینجا پیغه مبهری خوا (رضي الله عنه) هاته دهر وه و توپه یی پیوه دیار بوو، فهر موی: ((له سهر کردار هه که تان [واته: نویش کردنی سوننه ت به به رده و امی له مزگه و تا] نه وه نده به رده و امن، گومان ده به م له سهر تان فهر زیکریت، که واته له مالی خو تاندا نویره کانتان [واته: سوننه ته کان]) بکه ن، خیرترین نویشی مروف نه وه یه که له ماله وه بیکات، جگه له نویشی فهر ن).

(۱۷۰) نویشی سوننه ت له ماله وه

۳۷۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِذَا قَضَى أَحَدُكُمْ الصَّلَاةَ فِي مَسْجِدِهِ، فَلْيَجْعَلْ لِبَيْتِهِ نَصِيبًا مِنْ صَلَاتِهِ، فَإِنَّ اللَّهَ جَاعِلٌ فِي بَيْتِهِ مِنْ صَلَاتِهِ خَيْرًا)).

(جابر) کوری (عبد الله) (رضي الله عنه) ده لی: پیغه مبهری خوا (رضي الله عنه) فهر موی به تی: ((نه گهر به کیکتان له مزگه وت له نویش بویه وه، بابه شی ماله وه ش نویش به یلیته وه چونکه خوی گه وه خیری دانا وه بو نویره کانی ماله وه یش)).

(۱۷۱) هه ریه ک له ئیوه با به چالاکی نویژ بکات،

ئه گهر مانه و بوو بادابنیشیت

۳۷۱- عَنْ أَنَسٍ (رضی) قَالَ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) الْمَسْجِدَ، وَحَبْلٌ مَمْدُودٌ بَيْنَ سَارِيَتَيْنِ، فَقَالَ: ((مَا هَذَا)). قَالُوا: لِيَزْنَبَ تُصَلِّيَ، فَإِذَا كَسَلَتْ أَوْ فَتَرَتْ أَمْسَكَتْ بِهِ. فَقَالَ: ((حُلُوهُ، لِيُصَلَ أَحَدُكُمْ نَشَاطُهُ، فَإِذَا كَسِلَ أَوْ فَتَرَ قَعَدَ)). [بخاري/ التهجذ/ ۱۰۹۹]

(انس) (رضی) دهلی: پیغه مبهری خوا (رضی) چوو ه مزگهوت، گوریسینک له نیوان دوو کوله که دا به سترابوو، فهرمووی: ((ئه مه چییه)) وتیان: هی زهینه به نویژ ده کات، کاتی هیلک ده بیئت یان بی هیئز ده بیئت دهستی پیوه ده گریئت، ئه ویش (رضی) فهرمووی: ((بیکه نه وه، هه ریه کیکتان چهند توانای بوو نویژ بکات، ئه گهر نه یتوانی یان هیلک بوو بادابنیشیت)).

(۱۷۲) خوشه ویشترین کار لای خوا بهرده وامترینیانه

۳۷۲- عَنْ عَلْقَمَةَ قَالَ: سَأَلْتُ أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ عَائِشَةَ (رضی)، قَالَ: قُلْتُ: يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ، كَيْفَ كَانَ عَمَلُ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، هَلْ كَانَ يَخْصُ شَيْئًا مِنَ الْأَيَّامِ؟ قَالَتْ: لَأَ، كَانَ عَمَلُهُ دِيمَةً، وَأَيْكُمْ يَسْتَطِيعُ مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَسْتَطِيعُ؟ [بخاري/ الرقاق/ ۶۱۰۱]

(علقمه) (رضی) دهلی: (له عائشه) (رضی) دایکی ئیماندارانم پرسى: ئه ی دایکی ئیمانداران کاری پیغه مبهری خوا (رضی) چۆن بوو، ئایا هه ندیک له روزه کانی تایبته ده کرد؟ وتی: نه خیر کاری بهرده وام بووه ئایا کیتان ده توانی ئه وهی که پیغه مبهری خوا (رضی) توانیویه تی؟

(۱۷۳) چهند ده توانن ئه وهنده کاربکه ن

۳۷۳- عَنْ عَائِشَةَ (رضی) زَوْجِ النَّبِيِّ (ﷺ): أَنَّ الْحَوْلَاءَ بِنْتُ ثَوَيْتِ بْنِ حَبِيبِ بْنِ أَسَدِ ابْنِ عَبْدِ الْعَزَى مَرَّتْ بِهَا وَعِنْدَهَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)، فَقُلْتُ: هَذِهِ الْحَوْلَاءُ بِنْتُ ثَوَيْتٍ، وَزَعَمُوا أَنَّهَا لَا تَنَامُ اللَّيْلَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا تَنَامُ اللَّيْلَ؟ خُذُوا مِنَ الْعَمَلِ مَا تُطِيقُونَ، فَوَاللَّهِ لَا يَسْنَامُ اللَّهُ حَتَّى تَسْنُمُوا)). [بخاري/ الإيمان/ ۴۲]

(عائشه) (رضی) هاوسه ری پیغه مبهری (رضی) دهلی: (حولاء) کچی (تویت) به لایدا تیپه ری، پیغه مبهری خوا (رضی) له لا بوو، وتم: ئه مه حولاء کچی (تویت) ه که ده لاین گوايه به شهو ناخه وی، پیغه مبهری (رضی) فهرمووی: ((شه و ناخه وی؟ چهند

ده توانن ئه وهنده کاربکهن، سویند به خوا، خوا ماندوو نابیت [له پاداشت بو نویژتان] هه تا ئیوه [له کارکردن] ماندوو ده بن.

(۱۷۴) شه و نویژی پیغه مبهرو (ﷺ) پارانیه وه گانی

۳۷۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه) قَالَ: بَتُّ لَيْلَةً عِنْدَ خَالَتِي مَيْمُونَةَ، فَقَامَ النَّبِيُّ (ﷺ) مِنَ اللَّيْلِ فَأَتَى حَاجَّتَهُ، ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ، ثُمَّ نَامَ، ثُمَّ قَامَ، فَأَتَى الْقُرْبَةَ فَأَطْلَقَ شِقَاقَهَا، ثُمَّ تَوَضَّأَ وَضُوءًا بَيْنَ الْوُضُوءَيْنِ وَلَمْ يُكْثِرْ، وَقَدْ أَبْلَغَ، ثُمَّ قَامَ فَصَلَّى، فَقُمْتُ فَتَمَطَّيْتُ، كَرَاهِيَةً أَنْ يَرَى أَنَّي كُنْتُ أَتَيْتُهُ لَهُ، فَتَوَضَّأْتُ، فَقَامَ فَصَلَّى، فَقُمْتُ عَنْ يَسَارِهِ، فَأَخَذَ بِيَدِي فَأَدَارَنِي عَنْ يَمِينِهِ، فَتَنَامَتْ صَلَاةَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) مِنَ اللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً، ثُمَّ اضْطَجَعَ فَنَامَ حَتَّى نَفَخَ (ﷺ)، وَكَانَ إِذَا نَامَ نَفَخَ، فَأَتَاهُ بِلَالٌ فَأَذَنَهُ بِالصَّلَاةِ، فَقَامَ فَصَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ، وَكَانَ فِي دُعَائِهِ: ((اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي بَصَرِي نُورًا، وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَعَنْ يَمِينِي نُورًا، وَعَنْ يَسَارِي نُورًا، وَفَوْقِي نُورًا، وَتَحْتِي نُورًا، وَأَمَامِي نُورًا، وَخَلْفِي نُورًا، وَعَظَمَ لِي نُورًا)). قَالَ كَرِيبٌ: وَسَبْعًا فِي الثَّابُوتِ. فَلَقِيتُ بَعْضَ وَلَدِ الْعَبَّاسِ، فَحَدَّثَنِي بِهِنْ فَذَكَرَ: ((عَصْبِي وَلَحْمِي وَدَمِي وَشَعْرِي وَبَشْرِي)) وَذَكَرَ خَصْلَتَيْنِ. [بخاري/ الدعوات/ ۵۹۵۷]

(ابن عباس) ده لای: شه ویکیان لای پوره (میمونه) م مامه وه، شه و پیغه مبهر (ﷺ) هه ستا چوو ده وه بو سه رئاو، ئینجا ده ست و ده موچاوی شور دو هاته وه خه وته وه، ئینجا هه ستایه وه، هاته لای کونه ی ئاوه که وه ده ست نویژیکی مام ناوه ندی گرت که زور پییه وه خه ریک نه بوو، به لام ته واویش بوو، ئنجا هه ستاو ده ستی کرد به نویژکردن، منیش هه ستام و خوم کیشایه وه ﴿وه کو ئیستا به ناگاها تبمه وه﴾ بۆئه وه ی ئه و وانه زانی که من به ناگا بووم و ناگام لینی بووه، ده ست نویژم گرت، ئه وه ستایه وه بو نویژ، منیش له لای چه پییه وه راوه ستام، به لام ده ستی گرت و خستمیه لای راستییه وه نویژی ئه و شه وه ی پیغه مبهر (ﷺ) به سیانزه رکات ته واو بوو، پاشان راکشاو نوست هه تا پر خه ی لیوه هات پیغه مبهر که ده خه و پر خه ی ده هات، ئینجا بلال هات ناگاداری کرد که کاتی نویژه، هه ستاو ده ستی کرد به نویژکردن و ده ست نویژی نه گرت. ﴿پاشان له خوا پارایه وه﴾ له پارانیه وه که شیدا ئه مه هه بوو: ((خوایه گیان (نور) و پووناکی بخه ره دلمه وه، رووناکی بخه ره وه بینیمه وه، رووناکی بخه ره

بیستنه‌وه، رووناکی بخهره لای راستمه‌وه، رووناکی بخهره لای چه‌پمه‌وه، رووناکی له‌سه‌رمه‌وه رووناکی له‌ژیرمه‌وه ، رووناکی له‌به‌رده‌مما، رووناکی له‌پشتمه‌وه، رووناکی گه‌وره‌و فراوان بکه‌ی بۆم.

(کریب) ده‌لی: حه‌وت شویندی‌تریشی وت له‌لاشه‌ی ئاده‌میزاد (من له‌بیرم چوون) به‌لام گه‌یشتم به‌یه‌کی له‌نه‌وه‌ی عباس باسی ئه‌و حه‌وته‌ی بۆکردم که‌ئه‌مانه‌ن: ده‌ماره‌کانم، گوشتم، خوینم، مووه‌کانم، پیستم، دووشتی تریشی وت: ﴿له‌بیرم نه‌ماون﴾ .

۳۷۵- عَنْ عَائِشَةَ (ؓ) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ لِيُصَلِّيَ، افْتَتَحَ صَلَاتَهُ بِرُكْعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ.

عائشه (ؓ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا(ؓ) که له‌شه‌ودا هه‌لده‌ستا بۆ نووژکردن، به‌دوو پکاتی سووک ده‌ستی پیده‌کرد.

(۱۷۵) پاران‌ه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر(ؓ) له‌کاتی شه‌و نووژدا

۳۷۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ؓ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ يَقُولُ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ: ((اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيَّامُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ. اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبِّتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ. فَاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَآخَّرْتُ، وَ﴿مَا﴾ أَسْرَرْتُ وَأَعْلَنْتُ، أَنْتَ إِلَهِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ)). [بخاری/ التوحید/ ۷۰۶۰]

(ابن عباس) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا(ؓ) ئه‌گه‌ر له‌قولا‌یی شه‌ودا هه‌ستایه بۆ نووژکردن ده‌یفه‌رموو: ((خوایه‌گیان، سوپاس بۆ تۆیه ، تۆ رووناکی ئاسمانه‌کان و زه‌ویت، سوپاس بۆ تۆ ، تۆ راگری ئاسمانه‌کان و زه‌ویت، سوپاس بۆ تۆ، په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی له‌ناویاندا‌یه، تۆ راستیت به‌لینه‌که‌ت راسته، قسه‌کانت راستن، به‌دیدار گه‌یشتنن راسته، به‌هه‌شت راسته، ئاگر راسته، رۆژی قیامه‌ت راسته، خوایه، ته‌نها خۆم به‌تۆ سپاردوو، ئیمانم به‌تۆ هیناوه، ته‌نها پشتم به‌تۆ به‌ستوو، بۆلای تۆ ده‌گه‌ریمه‌وه، له‌پینا و تۆدا و به‌پشتیوانی تۆ دژایه‌تی ﴿بی‌باوه‌ران﴾م کردوو، ته‌نها بۆلای شه‌ره‌که‌ی تۆ ده‌گه‌ریمه‌وه، ده‌خۆش ببه‌ له‌گونا‌هه

پیشوه کان و دواپیه کانم، له وانه ش که شار دو منته وه و له وانه ش که ئاشکرام کردون، تو فریاد پردهس و فه رمانده وای منی هیچ فریاد پردهس و فه رمانده وایه که نییه جگه له تو).

(۱۷۶) چۆنیه تی شه و نویتز و ژماره ی رکاته کانی

۳۷۷- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً، يُوتِرُ مِنْ ذَلِكَ بِخَمْسٍ، لَا يَجْلِسُ فِي شَيْءٍ إِلَّا فِي آخِرِهَا.
(عائشه) ده لی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) له شه ودا سیانزه رکات نویتزی ده کرد، له وانه پینج رکاتی به سه ریه که وه ده کرد، دانه ده نیشته، [واته: ته حیاتی نه ده خویند] تا دوا رکات واته نه و پینج رکاته ی به یه که تحیات کردوه.

(۱۷۷) شه و نویتز دو و دو و وه و تریش یه که رکاته له کو تایی شه ودا

۳۷۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) عَنْ صَلَاةِ اللَّيْلِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((صَلَاةُ اللَّيْلِ مَثْنَى مَثْنَى، فَإِذَا خَشِيَ أَحَدُكُمُ الصُّبْحَ صَلَّى رَكْعَةً وَاحِدَةً يُوتِرُ لَهُ مَا قَدْ صَلَّى)). [بخاری/ الوتر/ ۹۴۶]
(ابن عمر) ده لی: پیاویک پرسیا ری له پیغه مبهری خوا (ﷺ) کرد له باره ی شه و نویتزه وه؟ پیغه مبهر (ﷺ) فه رموی: ((نویتزی شه و دو و دو وه، نه گهر یه کیکتان ترسا روژ ببیته وه، بابه تاکه رکاتی که نه و نویتزانه ی کردونی تاکیان بکاته وه)).

(۱۷۸) شه و نویتز به پیوه به دانیشتنه وه

۳۷۹- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقْرَأُ فِي شَيْءٍ مِنْ صَلَاةِ اللَّيْلِ جَالِسًا، حَتَّى إِذَا كَبِرَ قَرَأَ جَالِسًا، حَتَّى إِذَا بَقِيَ عَلَيْهِ مِنَ السُّورَةِ ثَلَاثُونَ أَوْ أَرْبَعُونَ آيَةً قَامَ فَقَرَأَهُنَّ، ثُمَّ رَكَعَ. [بخاری/ التهجد/ ۱۰۹۳]
(عائشه) ده لی: نه مدیوه پیغه مبهر (ﷺ) به دانیشتنه وه قورئان بخوینی له نویتزدا، هه تا به سالا چوو، که به سالا چوو ئینجا به دانیشتنه وه ده خویند، هه تا له سووره تیکا سی چل ئایه تی ده ما ئینجا هه لده ستایه وه به پیوه ده خویند، ئینجا رکوعی ده برد).

(۱۷۹) که راهه تیهه یه

پیاو هه موو شه وه که بخه وی نوښی تیدا نه کات

۳۸۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضی الله عنه) قَالَ: ذُكِرَ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) رَجُلٌ نَامَ لَيْلَةً حَتَّى أَصْبَحَ، قَالَ: ((ذَاكَ رَجُلٌ بَالَ الشَّيْطَانُ فِي أُنْثِيهِ)) أَوْ قَالَ: ((فِي أُنْثِيهِ)). [بخاري/ التجدد/ ۱۰۹۳]

(عبدالله) کوری (مسعود) (رضی الله عنه) دهلی: له خزمهت پیغه مبهری خوادا (رضی الله عنه) باسی پیاو ټکیان کرد که شه ویکیان هه تا نوښی به یانی خه وتووه، فه رموی: ((نه وه پیاو ټکه شه یتان میزی کردو ته گو ټکانیه وه)) یا فه رموی ((گو ټیه وه)).

(۱۸۰) نه گهر که سیک له نوښدا وه نه وزیډا باراکشیت

۳۸۱- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: ((إِذَا نَعَسَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَلْيَرْقُدْ حَتَّى يَذْهَبَ عَنْهُ النَّوْمُ، فَإِنْ أَحَدَكُمْ إِذَا صَلَّى وَهُوَ نَاعِسٌ، لَعَلَّهُ يَذْهَبُ يَسْتَغْفِرُ فَيَسْبُ نَفْسَهُ)). [بخاري/ الوضوء/ ۲۰۹]

(عائشه) (رضی الله عنها) دهلی پیغه مبهر (رضی الله عنه) فه رموی ته: ((نه گهر یه کیکتان له نوښدا خه وه نوچه بر دیه وه، باراکشیت، تا خه وه که ی دېروات، چونکه نه گهر به خه والوی نوښ بکات له وانه یه له باتی نه وه ی داوای لیخو شېبون بکات قسه به خوی بلیت)).

(۱۸۱) نه وه ی گریکانی شه یتان ده کاته وه

۳۸۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) - يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ (ﷺ) - قَالَ: ((يَعْقُدُ الشَّيْطَانُ عَلَى قَافِيَةِ رَأْسِ أَحَدِكُمْ ثَلَاثَ عُقَدٍ إِذَا نَامَ، بِكُلِّ عُقْدَةٍ يَضْرِبُ: عَلَيْكَ لَيْلًا طَوِيلًا، فَإِذَا اسْتَيْقَظَ فَذَكَرَ اللَّهَ (ﷻ) انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، وَإِذَا تَوَضَّأَ انْحَلَّتْ عَنْهُ عُقْدَتَانِ، فَإِذَا صَلَّى انْحَلَّتِ الْعُقَدُ، فَأَصْبَحَ نَشِيطًا طَيِّبَ النَّفْسِ، وَإِلَّا أَصْبَحَ خَبِيثَ النَّفْسِ كَسَلَانًا)). [بخاري/ التجدد/ ۱۰۹۱]

له (ابوهریره) وه (رضی الله عنه) که ده یکه یانده پیغه مبهر (رضی الله عنه) پیغه مبهر (رضی الله عنه) فه رموی ته: ((نه گهر یه کیکتان خه وت شه یتان سی گری دودات له پشستی سه ری، له هر گریه کیدا ده لی: له شه ویکی دريژدا بخه وه، به لام نه گهر هه ستاو ناوی خوا ی هینا ﴿عزوجل﴾ گریه کیان ده کریته وه، نه گهر ده ست نوښی گرت دو وه میشیان ده کریته وه، ټینجا نه گهر نوښی کرد هه رسیکیان ده کریته وه، ټینجا چالاکو دېروون ناسوده دېیت، نه گهر وانه کات دلییس و ته مه ل دېیت)).

(۱۸۲) له شه ودا ساتیک هه یه که دوعای تیدا وهرده گیریت

۳۸۳- عَنْ جَابِرٍ (رضی) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) يَقُولُ: ((إِنَّ فِي اللَّيْلِ لَسَاعَةً، لَا يُوَافِقُهَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ يَسْأَلُ اللَّهَ خَيْرًا مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا أَعْطَاهُ، إِيَّاهُ وَذَلِكَ كُلُّ لَيْلَةٍ)).

(جابر) (رضی) دهلی: بیستوومه له پیغه مبه (رضی) فهرموویه تی: ((له شه ودا ساتیک هه یه نه گهر موسلمان ریکه وتی بکات له کاتیکا له خوا ده پاریتیه وه بۆ کارى خیری دنیاو قیامت نهوا داواکاریه که ی بۆ دابین دهکات، نه وساتهش له هه موو شه ویکدا هه یه)).

(۱۸۳) هاندان بۆ پارانه وه و یادی خوا له کۆتایی شه ودا

۳۸۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((يَنْزِلُ اللَّهُ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا كُلَّ لَيْلَةٍ، حِينَ يَمْضِي ثُلُثُ اللَّيْلِ الْأَوَّلِ، فَيَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ أَنَا الْمَلِكُ. مَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ؟ مَنْ ذَا الَّذِي يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ؟ مَنْ ذَا الَّذِي يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ، فَلَا يَزَالُ كَذَلِكَ حَتَّى يُضِيَءَ الْفَجْرُ)).

(ابوهریره) (رضی) دهلی: پیغه مبه ری خوا (رضی) فهرموویه تی: ((هه موو شه ویک کاتی سییه کی شه و تیده په پریت، خوی گه وره دانه به زیته ئاسمانی یه که می دنیاو ده فهرمویت: (من پادشام، من پادشام، کی داخوازی هه یه لیم باوه لامی بده مه وه، کی یه داواکاری لیم هه یه تابیده می؟ کییه داوا ی لیخو شبوونم لیده کات تالیی خوشم، هه به وشیه وه ده بی هه تا به ره به بیان روونده بیتیه وه)).

(۱۸۴) پوخته ی باسی شه و نویژو

که سی نه یکرد له بهر خه ویا له بهر نه خوشی

۳۸۵- عَنْ زُرَّارَةَ: أَنَّ سَعْدَ بْنَ هِشَامٍ ابْنَ عَامِرٍ أَرَادَ أَنْ يَغْرُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ (ﷺ)، فَقَدِمَ الْمَدِينَةَ، فَأَرَادَ أَنْ يَبِيعَ عَقَارًا ﴿لَهُ﴾ بِهَا، فَيَجْعَلَهُ فِي السَّلَاحِ وَالْكَرَاعِ، وَيُجَاهِدَ الرُّومَ حَتَّى يَمُوتَ، فَلَمَّا قَدِمَ الْمَدِينَةَ لَقِيَ أَنَسًا مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ، فَتَنَّهُ عَنْ ذَلِكَ، وَأَخْبَرُوهُ: أَنَّ رَهْطًا سَيَّةً أَرَادُوا ذَلِكَ فِي حَيَاةِ نَبِيِّ اللَّهِ (ﷺ)، فَتَنَاهُمْ نَبِيُّ اللَّهِ (ﷺ) وَقَالَ: ((أَلَيْسَ لَكُمْ فِي أُسُوفَةٍ)). فَلَمَّا حَدَّثُوهُ بِذَلِكَ رَاجَعَ امْرَأَتَهُ وَقَدْ كَانَ طَلَّقَهَا، وَأَشْهَدَ عَلَى رَجْعَتِهَا، فَأَتَى ابْنَ عَبَّاسٍ فَسَأَلَهُ عَنْ وَثْرِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى أَعْلَمِ أَهْلِ الْأَرْضِ بِوَثْرِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)؟ قَالَ: مَنْ؟ قَالَ: عَائِشَةُ (رضی)، فَأَتَاهَا فَاسْأَلَهَا، ثُمَّ اثْنَيْي فَأَخْبَرَنِي بِرَدِّهَا عَلَيْكَ.

فَانْطَلَقْتُ إِلَيْهَا، فَأَتَيْتُ عَلَى حَكِيمِ بْنِ أَلْفَحٍ، فَاسْتَلْحَقْتُهُ إِلَيْهَا، فَقَالَ: مَا أَنَا بِقَارِبِهَا، لِأَنِّي نَهَيْتُهَا أَنْ تَقُولَ فِي هَاتَيْنِ الشَّيْعَتَيْنِ شَيْئًا، فَأَبَتْ فِيهِمَا إِلَّا مُضِيًّا. قَالَ: فَأَقْسَمْتُ عَلَيْهِ فَجَاءَ، فَاْنْطَلَقْنَا إِلَى عَائِشَةَ (رضي الله عنها) فَاسْتَأْذَنَّا عَلَيْهَا، فَأَذْنَتْ لَنَا، فَدَخَلْنَا عَلَيْهَا، فَقَالَتْ: أَحَكِيمُ؟ فَعَرَفْتُهُ، فَقَالَ: نَعَمْ. فَقَالَتْ: مَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: سَعْدُ بْنُ هِشَامٍ، قَالَتْ: مَنْ هِشَامٌ؟ قَالَ: ابْنُ عَامِرٍ، فَتَرَحَّمْتُ عَلَيْهِ، وَقَالَتْ خَيْرًا - قَالَ قَتَادَةُ: وَكَانَ أُصِيبَ يَوْمَ أُحُدٍ - فَقُلْتُ: يَا أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ أُنَبِّئُكَ عَنْ خُلُقِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَتْ: أَلَسْتَ تَقْرَأُ الْقُرْآنَ؟ قُلْتُ: بَلَى، قَالَتْ: فَإِنْ خُلِقَ نَبِيُّ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) كَانَ الْقُرْآنَ، قَالَ: فَهَمَمْتُ أَنْ أَقُومَ وَلَا أَسْأَلَ أَحَدًا عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أَمُوتَ، ثُمَّ بَدَأَ لِي فَقُلْتُ: أُنَبِّئُكَ عَنْ قِيَامِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم). فَقَالَتْ: أَلَسْتَ تَقْرَأُ: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ!؟﴾ قُلْتُ: بَلَى، قَالَتْ: فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ افْتَرَضَ قِيَامَ اللَّيْلِ فِي أَوَّلِ هَذِهِ السُّورَةِ، فَقَامَ نَبِيُّ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَأَصْحَابُهُ حَوْلًا، وَأَمْسَكَ اللَّهُ خَاتِمَتَهَا اثْنَيْ عَشَرَ شَهْرًا فِي السَّمَاءِ حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ فِي آخِرِ هَذِهِ السُّورَةِ التَّخْفِيفَ، فَصَارَ قِيَامُ اللَّيْلِ تَطَوُّعًا بَعْدَ فَرِيضَةٍ. قَالَ: قُلْتُ: يَا أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ أُنَبِّئُكَ عَنْ وَثَرِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم). فَقَالَتْ: كُنَّا نَعُدُّ لَهُ سِوَاكُهُ وَطَهُورُهُ، فَيَبْعَثُهُ اللَّهُ مَا شَاءَ أَنْ يَبْعَثَهُ مِنَ اللَّيْلِ، فَيَتَسَوَّكُ وَيَتَوَضَّأُ وَيُصَلِّيُ تِسْعَ رَكَعَاتٍ، لَمْ يَجْلِسْ فِيهَا إِلَّا فِي الثَّامِنَةِ، فَيَذْكُرُ اللَّهَ وَيَخْمَدُهُ وَيَدْعُوهُ، ثُمَّ يَنْهَضُ وَلَمْ يُسَلِّمْ، ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّ الثَّاسِعَةَ، ثُمَّ يَقْعُدُ فَيَذْكُرُ اللَّهَ وَيَخْمَدُهُ وَيَدْعُوهُ، ثُمَّ يُسَلِّمُ تَسْلِيمًا يُسْمِعُنَا، ثُمَّ يُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ بَعْدَ مَا يُسَلِّمُ وَهُوَ قَاعِدٌ، وَتِلْكَ إِحْدَى عَشْرَةَ رَكَعَةً يَا بُنَيَّ، فَلَمَّا سَنَّ نَبِيُّ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَأَخَذَهُ اللَّحْمُ أَوْتَرَ بِسَنَعٍ، وَصَنَعَ فِي الرُّكَعَتَيْنِ مِثْلَ صَنِيعِهِ الْأَوَّلِ، فَتِلْكَ تِسْعٌ يَا بُنَيَّ، وَكَانَ نَبِيُّ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) إِذَا صَلَّى صَلَاةَ أَحَبَّ أَنْ يُدَاوِمَ عَلَيْهَا، وَكَانَ إِذَا غَلِبَهُ نَوْمٌ أَوْ وَجَعَ عَنْ قِيَامِ اللَّيْلِ صَلَّى مِنَ النَّهَارِ ثَلَاثِي عَشْرَةَ رَكَعَةً، وَلَمْ أَعْلَمْ نَبِيَّ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَرَأَ الْقُرْآنَ كُلَّهُ فِي لَيْلَةٍ، وَلَمْ صَلَّى لَيْلَةً إِلَى الصُّبْحِ، وَلَمْ صَامَ شَهْرًا كَامِلًا غَيْرَ رَمَضَانَ. قَالَ: فَاْنْطَلَقْتُ إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ فَحَدَّثَنِي بِحَدِيثِهَا، فَقَالَ: صَدَقْتَ لَوْ كُنْتُ أَقْرَبُهَا أَوْ أَدْخُلُ عَلَيْهَا لَأَتَيْتُهَا حَتَّى تُشَافِهَنِي بِهِ. قَالَ: قُلْتُ: لَوْ عَلِمْتُ أَنَّكَ لَا تَدْخُلُ عَلَيْهَا مَا حَدَّثْتُكَ.

(زرارة) دهلی: (سعد) کوری (هشام) کوری (عامر) (رضي الله عنه) ویستی غه زابکات له ری خوا (عزوجل) هات بو مه دینه، ویستی نهو زه وییه له مه دینه هه یبوو بیفروشی، بیدات به چه که و تفاقی جهنگی، بوئه وهی تا نه مریت غه زای رومی

پىنكەت، كەھاتە مەدىنە گەيشت بەچەند كەسك لەخەلكى مەدىنە، رىگايان ندا ئەو كارە بكات، پىيان راگەياند كە لەسەردەمى پىغەمبەر (ﷺ) كۆمەلىكى شەش كەسى وىستيان ئەو كارە بكەن، بەلام پىغەمبەر (ﷺ) رىگاي پىنەدان و پىنى فەرموون: ((ئايا لەمنا پىشەنگى و سەر مەشقى نابىن؟)) كاتى ئەو دىيان بۆسەد گىرايەو، سەد ژنەكەي گىرايەو ژىرسايەي خۇي كەپىشتەر تەلاقى بىبوو، شايتىشى لەسەر گىراندەو ژنەكەي گىرت، ئىنجا سەد هاتە خزمەت (ابن عباس). پرسىياري وەترى پىغەمبەر (ﷺ) لىكرد، ئەو پىنى و ت: بۇ كەسكە نىشان نەدەم كەلەخەلكى سەرزەويدا لەھەموو كەس شارەزاترە بە وەترى پىغەمبەر (ﷺ) خوا؟ و تى: كىيە؟ و تى: (عائىشە) (رضى الله عنها). بچۇ بۇ لاي، لىنى بىرسەو، لەدوايىدا ھەوالەكەش بۇ من بەيئەرو. ﴿سەد بەلى﴾ كەوتەمە پى بۇ لاي (عائىشە)، لەرىگادا چووم بۇ لاي (حكيم) كورى (افلح) داوام لىكرد كەلەگەلما بىت و تى: من نايەم بۇ لاي، چونكە ئاگادارم كە لەناكۇكى نيوان ئەو دوو كۆمەلە (على و معاوية) دا ھىچ نەلى، بەلام كويى نەدايى و قسەي تىداكرد. سەد و تى: سويندم خوارد كەبىت (حكيم) ئىنجا ھات و چووين بۇ لاي عائىشە، داواي مۆلەتمان لىكرد، ئەو پىش مۆلەتى دايىن، چووينە ژوورەو، عائىشە و تى: تۇ كەكىمى؟ ناسىي، و تى: بەلى، ئەو پىش و تى: كىت لەگەلدايە؟ و تى: (سەد كورى ھىشام) و تى: كام ھىشام؟ و تى: كورى (عامر) دۇعاي خىرى بۇكردو ناوى بەچاك برد. (قتادە) دەلى: عامر (ﷺ) لەجەنگى (احد) شەھىد بوو.

سەد دەلى: بەعائىشەم و تى: ئەي دايكى ئىمانداران، ئاگادارم بكە لەرەشتى پىغەمبەر (ﷺ) و تى: ئايا تۇ قورئان ناخوينى؟ و تى: بەلى، و تى: لەرەشتى پىغەمبەر (ﷺ) قورئان بوو، وىستەم ھەستەم ھەتا ماوم ھىچ شتى لەكەس نەپرسم، دوايى بىرم كەردەو و تى: ئاگادارم بكە لەبارەي ھەستانى شەمى بۇ شەونويز: ئەو پىش و تى: ئايا ﴿يا ايها المزمل﴾ ناخوينى؟ و تى: بەلى. و تى: خواي گەورە لەسەرەتاي ئەم سوورتەدا شەونويزى فەرزكرد ھەتا سالىك پىغەمبەر (ﷺ) ھاوەلانى كرديان، خواي گەورە كۇتايى ئەم سوورتەي دوانزە مانگ لەئاسمانا ھىشتەو نەيناردە خوارەو، لەدواي سالىك لەكۇتايى

ئەم سوورەتەدا ئاسانكارىي ناردە خوارەوۋە كوردى بەسووننەت. دۋاي
فەرزىيۋونى.

سەعد دەلى: پىرسىم لەعائىشەو وتى: ئەي داىكى ئىمانداران ئاگادارم بىكە
لەوۋەترى پىغەمبەر(ﷺ) ئەویش وتى: سىواك و ئاۋى دەستىنويۇرمان بۇ ئامادە
دەكرد ئەوۋەندەي خواۋىستى لەسەر بۋايە لەشەوودا بىدارى دەكردەوۋە
سىواكى دەكرد، دەستىنويۇر دەشت و نۇر كاتى دەكرد، لەركاتى ھەشتەما
نەبى لەھىچچاندا دانەدەنىشت، كەدادەنىشت يادو سوپاسى خواۋىدەكرد
دۇعاى دەكرد، سەلامى نەدەدايەوۋە ھەلدەستايەوۋە ركاتى نۇبەكى دەكرد،
لەپاشا دادەنىشت و يادو سوپاسى خواۋ دۇعاى دەكرد ئىنجا سەلامى
دەدايەوۋە دەيدا بەگويماندا.

ئىنجا دووركاتى بەدانىشتەوۋەدەكرد ئەوۋە يانزە ركات ئەي كورى شىرىنم
كاتى پىربوۋ، گۆشتى گىرت ھەوت ركات وەترى دەكرد، ھەرچۇن دووركاتى
بەدانىشتەوۋە لەدۋاي نۇركاتەكە دەكرد، لەدۋاي ھەوتەكەش دووركاتەكەي
بەدانىشتەوۋە دەكرد ئەوۋەنۇركات ئەي كورى شىرىنم ، پىغەمبەر(ﷺ) ھەر
نويۇزىكى بىكردايە ھەزى دەكرد كەبەردەوام بىت لەسەرى. ھەركاتىيىكىش خەو
يا ئازار زۆرى بۇ بەيئايەوۋە نەيتۋانايە شەو ھەستى بەرۇژدا دوانزە ركاتى
دەكرد. ھەرگىز ئاگادارنىم كەپىغەمبەر(ﷺ) لەشەوۋىكدا ھەموو قورئانى
خويندىت، ھىچ شەۋىك ھەتابەيانى نويۇزى نەكردوۋە جگە لەلەمانگى
رمەزانىش ھىچ مانگىك بەتەواۋى بەرۇژو نەبوۋە.

سەعد دەلى: چووم بۇلاى (ابن عباس) (ﷺ) وەلامەكەي (عائىشە) م (رضى
اللہ عنہا) بۇ بىردەوۋە ئەویش وتى: راستى وتوۋە، ئەگەر مەن بچومايە بۇلاىو
سەردانم بىكردايە، ئەچووم بۇئەۋەي لەدەمى خۇي ئەمەم بىيىستايە سەعد وتى:
ئەگەر بىمزانايە كەتۋ لىيى دىكرانىو سەردانى ناكەيت ، فەرموۋدەكەيم بۇ
نەدەگىرايتەوۋە.

(۱۸۵) نويۇزى وتر

۳۸۶- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ: مِنْ كُلِّ اللَّيْلِ قَدْ أَوْتَرَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)، مِنْ أَوَّلِ
الَّيْلِ، وَأَوْسَطِهِ، وَآخِرِهِ، فَأَنْتَهَى وَثَرُهُ إِلَى السَّحَرِ. [بخاري/ الوتر/ ۹۵۱]

عائيشه (رضی اللہ عنہا) دهلی: لهه موو کاته کانی شهودا پیغه مبه (وهتری کردوه، له سه رتای شهودا له ناوه راستی شهودا، له کو تایی شهودا، له کو تایی ته مه نیدا) وه تره که ی بردو ته کاتی پارشیو.

(۱۸۶) له وه ترو دوورکاتی به ره به یاندا

۳۸۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ سِيرِينَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: سَأَلْتُ ابْنَ عُمَرَ، قُلْتُ: أَرَأَيْتَ الرَّكَعَتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الْغَدَاةِ أَوْ طِيلَ فِيهِمَا الْقِرَاءَةَ؟ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ مَثْنَى مَثْنَى وَيُوتِرُ بِرَكْعَةٍ. قَالَ: قُلْتُ: إِنِّي لَسْتُ عَنْ هَذَا أَسْأَلُكَ. قَالَ: إِنَّكَ لَضَخْمٌ، أَلَا تَدْعُنِي أَسْتَقْرِئُ لَكَ الْحَدِيثَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ مَثْنَى مَثْنَى، وَيُوتِرُ بِرَكْعَةٍ، وَيُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الْغَدَاةِ كَأَنَّ الْأَذَانَ بِأَذْنِيهِ. [بخاري/ الوتر/ ۹۴۶]

(انس) کوری (سیرین) دهلی: له (ابن عمر) پرسى وتم: ئایا ناگاداری له دوورکاتی پیش نویژی به یانی ئایا خویندنی به درنژی تیا ده خویند؟ وتی: پیغه مبه (ﷺ) له شهودا دوورکات نویژی دمکردو وه تریشی به یه ک ركات، وتم من ئه وه تى ناپرسم، وتی: تو زلی [واته گیلای] ئایا ناهیلای مه موو فرموده که ت بو بخوینمه وه: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له شهودا جوت جوت نویژی دمکرد، به یه ک ركاتیش دواپی ده یینا، دوورکاتیشی دمکرد پیش نویژی به یانی ومکو بانگه که [مه بهستی قامه ته] له گویندا بزرنگیته وه [واته: دوورکاتی کورتی دمکرد].

(۱۸۷) ئه وه ی ده ترسی له کو تایی شهودا به ناگانه یه ته وه

با له سه ره تاوه وه تر بکات

۳۸۸- عَنْ جَابِرٍ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَنْ خَافَ أَنْ لَا يَقُومَ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ فَلْيُوتِرْ أَوَّلَهُ، وَمَنْ طَمِعَ أَنْ يَقُومَ آخِرَهُ فَلْيُوتِرْ آخِرَ اللَّيْلِ، فَإِنَّ صَلَاةَ آخِرِ اللَّيْلِ مَشْهُودَةٌ، وَذَلِكَ أَفْضَلُ)).

(جابر) دهلی: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فرمویه تی: (ئه وه ی ده ترسی له کو تایی شهودا به ناگانه یه ته وه باله سه ره تایی شهوه وه وه تره که ی بکات، ئه وکه سه شیش که به ته مایه له کو تایی شهودا هه سستی با له کو تایی شهودا وه تره که ی بکات، چونکه نویژی کو تایی شهو فریشته کان شایه تی بو ددهن، نه مه شیان باشتره).

(۱۸۸) وه‌تر بکه‌ن پيش نه‌وه‌ی روژ بيته‌وه

۳۸۹- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخَدْرِيِّ (رضي الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: ((أُوتِرُوا قَبْلَ أَنْ تُصْبِحُوا)).

(ابو سعيد الخدری) (رضي الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (رضي الله عنه) فهرموویه‌تی: (وه‌تر بکه‌ن پيش نه‌وه‌ی روژ بيته‌وه).

(۱۸۹) خیری قورئان خویندن له‌نوښ‌ډا

۳۹۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): ((أَيُّبُ أَحَدُكُمْ إِذَا رَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ أَنْ يَجِدَ فِيهِ ثَلَاثَ خَلَفَاتٍ عِظَامٍ سِمَانٍ)). قُلْنَا: نَعَمْ. قَالَ: ((ثَلَاثُ آيَاتٍ يَقْرَأُ بِهِنَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلَاثِ خَلَفَاتٍ عِظَامٍ سِمَانٍ)).

(ابوهریره) (رضي الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (رضي الله عنه) فهرموویه‌تی: ئایا یه‌کیکتان پیی خو‌شه‌ کاتی گه‌رایه‌وه‌ بو‌ مال‌وه‌یان، له‌وی سی وشتی ئاوسی گه‌وره‌ی قه‌له‌و له‌مالیان بیټ) وتمان: به‌لی فهرمووی: ده‌ هه‌رکه‌سیکتان له‌نوښ‌ډه‌که‌یدا سی ئایه‌ت بخوینی باشته‌ر بو‌ی له‌سی وشتی ئاوسی گه‌وره‌ی قه‌له‌و).

(۱۹۰) سووره‌ته‌کانی (المفصل)^(۱)

۳۹۱- عَنْ أَبِي وائِلٍ (رضي الله عنه) قَالَ: عَدَوْنَا عَلَى عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) يَوْمًا بَعْدَ مَا صَلَّيْنَا الْعِدَّةَ، فَسَلَّمْنَا بِالْبَابِ فَأَذِنَ لَنَا، قَالَ: فَمَكَّثْنَا بِالْبَابِ هُنَيْئَةً. قَالَ: فَخَرَجَتِ الْجَارِيَةُ فَقَالَتْ: أَلَا تَدْخُلُونَ؟ فَدَخَلْنَا فَإِذَا هُوَ جَالِسٌ يُسَبِّحُ، فَقَالَ: مَا مَنَعَكُمْ أَنْ تَدْخُلُوا وَقَدْ أَذِنَ لَكُمْ؟ فَقُلْنَا: لَأَ، إِلَّا أَنَّا ظَنَنَّا أَنَّ بَعْضَ أَهْلِ الْبَيْتِ نَائِمٌ. قَالَ: ظَنَنْتُمْ بِأَلِ ابْنِ أُمِّ عَبْدِ غَفْلَةً؟ قَالَ: ثُمَّ أَقْبَلَ يُسَبِّحُ حَتَّى ظَنَّ أَنَّ الشَّمْسَ قَدْ طَلَعَتْ، فَقَالَ: يَا جَارِيَةُ انْظُرِي هَلْ طَلَعَتْ؟ قَالَ: فَنَظَرْتُ فَإِذَا هِيَ لَمْ تَطْلُعْ؟ فَأَقْبَلَ يُسَبِّحُ، حَتَّى إِذَا ظَنَّ أَنَّ الشَّمْسَ قَدْ طَلَعَتْ، قَالَ: يَا جَارِيَةُ انْظُرِي هَلْ طَلَعَتْ؟ فَنَظَرْتُ فَإِذَا هِيَ قَدْ طَلَعَتْ. فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَقَالْنَا يَوْمَنَا هَذَا. فَقَالَ مَهْدِيٌّ: وَأَحْسِبُهُ قَالَ: وَلَمْ يَهْلِكْنَا بِذُنُوبِنَا. قَالَ: فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: قَرَأْتُ الْمُفْصَلَ الْبَارِحَةَ كُلُّهُ. قَالَ: فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: هَذَا كَهَذَا الشَّعْرِ، إِنَّا لَقَدْ سَمِعْنَا الْقُرَّانَ، وَإِنِّي

^(۱) المفصل: به‌شی کو‌تایی قورئانه‌ که‌ سووره‌ته‌کانی کورتن و ئایه‌ته‌کانیش کورتن له‌سووره‌تی الحجراته‌وه‌ ده‌ست پی‌ده‌که‌ن هه‌ندی‌ک رای جیاوازی‌ش هه‌یه‌.

لَا تُحْفَظُ الْقُرْآنُ الَّتِي كَانَ يَقْرَأُهَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ثَمَانِيَةَ عَشَرَ مِنَ الْمُفَصَّلِ،
وَسُورَتَيْنِ مِنْ آلِ ﴿حَم﴾. [بخاری/ فضائل القرآن/ ۴۷۵۶]

(ابووائل) (ﷺ) دهلی: روژیکیان له بهر به بیاندا دواي نویتز به یانی چو وین
بو لای (عبدالله) کوری (مسعود) (ﷺ) له ده رگادرا سه لامان کرد، شه ویش
فرمووی لیگردین، دهلی: که می که ده رگاکه دا وه ستاین که هاته ده ره وه وتی:
نایا نایه نه ژووره وه؟ چو وینه ژووره وه ده بینن دانیشتووه ته زیحات ده کات،
وتی: چی ری لیگرتن نه یه نه ژووره وه خو فرمووتان لیگرا؟ وتمان: ئیمه
گومانمان وابوو که خیزانی مال نوستوون، وتی: نایا گومان واده بهن
به که سوکاری (ابن ام عبدالله) که بی ناگابن؟ ئینجا دهستی کرده وه به ته زیحات
هه تا وای گومان برد که خوړ که وتووه، وتی: ئه ی که نیزه که ته ماشا بکه بزانه
خوړ که وتووه که شه ویش ته ماشای کرد هینشتا خوړنه که وتبوو، وتی: ئه یی
که نیزه که: ته ماشا بکه بزانه خوړ که وتووه؟ ته ماشای کرد خوړنه که وتبوو
نه ویش فرمووی: سوپاس بو خوای په روه دگاری جیهانیان که شه ویش
به گونا هه کانمان نه یگرتین، پیایک له خه لکه که وتی: شه مشه وی رابوردو هه مو
سووره ته کانی (المفصل) م گشت خوینده وه، (عبدالله) وتی: دیاره به په له وه
شیر خویندووته، نگادار به که من (قرائن) هکانم بیستووه له پیغه مبهری
خوا (ﷺ) و له به ریشمن نه وانه ی که پیغه مبهر (ﷺ) ده خوینده وه که هه ژده
سوورتن له ۰ (المفصل) و دوو سووره تیش له گروپی حامیمه کان.

(۱۹۱) نه وه ی له باره ی نویتز ره ده راندا هاتووه

۳۹۲- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) خَرَجَ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ، فَصَلَّى فِي
الْمَسْجِدِ، فَصَلَّى رَجُلًا بِصَلَاتِهِ، فَأَصْبَحَ النَّاسُ يَتَحَدَّثُونَ بِذَلِكَ، فَاجْتَمَعَ أَكْثَرُ
مِنْهُمْ، فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فِي اللَّيْلَةِ الثَّانِيَةِ فَصَلَّوْا بِصَلَاتِهِ، فَأَصْبَحَ النَّاسُ
يَذْكُرُونَ ذَلِكَ، فَكَثُرَ أَهْلُ الْمَسْجِدِ مِنَ اللَّيْلَةِ الثَّالِثَةِ، فَخَرَجَ فَصَلَّوْا بِصَلَاتِهِ، فَلَمَّا
كَانَتِ اللَّيْلَةُ الرَّابِعَةَ عَجَزَ الْمَسْجِدُ عَنْ أَهْلِهِ، فَلَمْ يَخْرُجْ إِلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)
فَطَفِقَ رَجُلًا مِنْهُمْ يَقُولُونَ: الصَّلَاةُ، فَلَمْ يَخْرُجْ إِلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حَتَّى خَرَجَ
لِصَلَاةِ الْفَجْرِ، فَلَمَّا قَضَى الْفَجْرَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ ثُمَّ تَشَهَّدَ، فَقَالَ: ((أَمَّا بَعْدُ،
فَإِنَّهُ لَمْ يَخَفْ عَلَيَّ شَأْنُكُمْ اللَّيْلَةَ، وَلَكِنِّي خَشِيتُ أَنْ تُفْرَضَ عَلَيْكُمْ صَلَاةُ اللَّيْلِ
فَتَعْجِزُوا عَنْهَا)). وفي رواية: ذلك في رمضان. [بخاری/ الجمعة/ ۸۸۲]

(عائشه) (رضي الله عنها) دهلي: پيغه مبهري خوا (رضي الله عنه) شهويكيان چوه مزگهوت نويزي كرد، چهند پياويك نويزيان له گه لدا كرد، خه لكى يو سبهيني باسي نه نويزه يان كرد، خه لك زورتر كو بوويه وه له دواي پيغه مبهري وه (رضي الله عنه) نويزيان كرد، يو سبهيني باس له ونويزه كرا، له شهوي سبهيني مداما دبوواني مزگهوت زورتر بوون، كاتي هاته دهره وه يو مزگهوت نويزيان له گه لدا كرد، كاتي شهوي چوارهم هات مزگهوت ته كه كه سي تری نه ده گرت، پيغه مبهري (رضي الله عنه) نه شه وه نه چوو يو مزگهوت كه نويزيان يو بكات، بويه كه سانيك ده ستیان كرد به قسه كردن و ده يانوت: نويز، به لام پيغه مبهري نه شه وه نه چوو يو مزگهوت كه نويزيان يو بكات، هه تا كاتي نويزي به ياني هات، كاتي نويزي به ياني كوتايي هات رووي كرده خه لكه كه، ئينجا شايه تومانيكي هيناو فرموي: ((كاروباري نه مشهوي ئيوه به من شاروه نه بوو له و تر سام كه نويزي شهو فهرز بكرت له سهرتان ئيوه ش نه توانن بيكن)) له ريوايه تيكيشا: نه وه له رهمه زاندا بوو.

(۱۹۲) هاندان يو شه ونويزي رهمه زان

۳۹۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يُرَغَّبُ فِي قِيَامِ رَمَضَانَ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَأْمُرَهُمْ فِيهِ بِعَزِيمَةٍ، فَيَقُولُ: ((مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ)). فَتَوَفَّى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَالْأَمْرُ عَلَى ذَلِكَ، ثُمَّ كَانَ الْأَمْرُ عَلَى ذَلِكَ فِي خِلَافَةِ أَبِي بَكْرٍ، وَصَدْرًا مِنْ خِلَافَةِ عُمَرَ (رضي الله عنه) عَلَى ذَلِكَ. [بخاري/الإيمان/ ۳۷]

(ابوهريره) (رضي الله عنه) دهلي: پيغه مبهري خوا (رضي الله عنه) هاني ددها يو شه ونويزي رهمه زان به يي نه وهي فرمانيان پي بكات، ده يفرموو: ((هر كهس له رهمه زاندا به برواي ته واوو به هيواي پاداشته وه شه ونويز بكات، خوا له گوناوه پيشوه كاني خوش ده بيت)) هه تا پيغه مبهري (رضي الله عنه) كوچي دوايي كردو كار بهم شيويه بوو، له سهرده مي ابو بكر و سهره تاي خه لافه تي عمريشدا (رضي الله عنه) هر بهو شيويه بوو [مه به ست له نويزي ته راويحه].

(٦) بەشەكانى جومعه

(١) رينمايى ئەم ئوممەتە بۇ دوزىنە دەى رۆژى جومعه

٣٩٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((تُحْنُ الْآخِرُونَ الْأَوَّلُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَتُحْنُ أَوَّلُ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ، بَيْنَ أَنَّهُمْ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِنَا، وَوَبَّيْنَاهُ مِنْ بَعْدِهِمْ، فَاحْتَلَفُوا، فَهَدَانَا اللَّهُ لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ، فَهَذَا يَوْمُهُمْ فَنَظَرِي اخْتَلَفُوا فِيهِ هَدَانَا اللَّهُ لَهُ - قَالَ: يَوْمَ الْجُمُعَةِ - فَالْيَوْمَ لَنَا، وَعَدَا لِلْيَهُودِ، وَيَعْدُ غَدًا لِلنَّصَارَى)). [بخاري/ الجمعة/ ٨٣٦]

(ابوهريره) (دهلى: پيغەمبەرى خوا) (ﷺ) فرمويەتى: (ئىمە دواين ئومەتىن [لەدنيادا] لەقيامەتا يەكەمىن، ئىمە يەكەمىن لەچوونە بەهەشتا، نەگەرچى ئەوان لەپيش ئىمەو كتيبيان بۇ هاتوو، ئىمە لەدواى ئەوان بۇمان هاتوو ئەوان جياوازيان تىكەوت، خوا رينماي ئىمەى كرد لەو جياوازيەى نەوانى تىكەوت، ئەمە ئەو رۆژەيە كە ئەوان جياوازيان هەبوو لەسەرى خولرينمايى ئىمەى كرد بۆى ئەمرۆ بۇ ئىمەيە، سبەينى بۇ جوولەكە، نووسبەى بۇ مەسيحى).

(٢) گەورەيى جومعه

٣٩٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: ((خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ عَلَيْهِ شَمْسُ يَوْمِ الْجُمُعَةِ، فِيهِ خُلِقَ آدَمُ، وَفِيهِ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ، وَفِيهِ أُخْرِجَ مِنْهَا، وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ)).

(ابوهريره) (ﷺ) (دهلى: پيغەمبەر) (ﷺ) فرمويەتى: ((چاكترين رۆژى كەخۆرى تيدا هەلەتاييت رۆژى جومعهيە لەورۆژەدا ئادەم دروست كراوە، لەورۆژەدا خراوەتە بەهەشتەو، لەورۆژەشدا لەبەهەشت دەرکرا، رۆژى قيامەتیش نايەت لەرۆژى جومعهدا نەبى)).

(٣) ساتيک لەرۆژى جمعهدايه

٣٩٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ أَبُو الْقَاسِمِ (رضي الله عنه) ((إِنَّ فِي الْجُمُعَةِ لَسَاعَةً، لَا يُوَافِقُهَا مُسْلِمٌ قَائِمٌ يُصَلِّي، يَسْأَلُ اللَّهَ خَيْرًا إِلَّا أَعْطَاهُ إِياه)). وَقَالَ بِيَدِهِ يَقْلِلُهَا: يُزْهَدُهَا. [بخاري/ الجمعة/ ٨٩٣]

(ابوهريره) (رضي الله عنه) دهلي: (ابو اقسام) (رضي الله عنه) فهرموويه تي: ((به راستي له روژي جومعه دا کاتيک هه يه، نه گهر موسلمان ريکته وتي بکات له نويزاينت و، له خواپياريتته وه بوشتي خير، دهيداتي)) [راوی دهلي: به دهست ئاماژهي بو نه وه ده کرد که کاته که کورته].

٣٩٧- عَنْ أَبِي بُرْدَةَ بْنِ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ قَالَ: قَالَ لِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ (رضي الله عنه): أَسَمِعْتَ أَبَاكَ يُحَدِّثُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فِي شَأْنِ سَاعَةِ الْجُمُعَةِ؟ قَالَ: قُلْتُ: نَعَمْ، سَمِعْتُهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((هِيَ مَا بَيْنَ أَنْ يَجْلِسَ الْإِمَامُ إِلَى أَنْ تَقْضَى الصَّلَاةُ)).

(ابو برده) كوري (ابو موسى الاشعري) دهلي: (عبدالله) كوري (عمري) (رضي الله عنه) پيئي وتم، ئايا بيستوته له باوكت باسي نه وکاته ي روژي جومعه بکات؟ دهلي: وتم، به لي، بيستومه ليی دهيووت: له پيغه مبهري خوام (رضي الله عنه) بيستوه دهيفه رمو: نه وکاته يه که ئيمام داده نيشي (له سهر دوانگه) هه تا نويز ته واه دهبيت).

(٤) نه وه ي له نويزي به ياني جومعه دا ده خويزي

٣٩٨- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) كَانَ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ: ﴿الْم تَنْزِيلُ... السَّجْدَةِ﴾ وَ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ﴾. وَأَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) كَانَ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الْجُمُعَةِ سُورَةَ الْجُمُعَةِ وَالْمُنَافِقِينَ.

(ابن عباس) (رضي الله عنه) دهلي: پيغه مبهري (رضي الله عنه) له نويزي به ياني روژي جومعه دا نه مانه ي دهخويند: ﴿الم تنزيل... السجدة﴾ و ﴿هل اتى على الانسان حين من الدهر﴾ هه روه ها پيغه مبهري (رضي الله عنه) له نويزي جمعه دا سووره تي (الجمعه) و (المنافقين) دهخويند.

(٥) خوشوردن له جومعه دا

٣٩٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: بَيْنَمَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ (رضي الله عنه) يَخْطُبُ النَّاسَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، إِذْ دَخَلَ عَثْمَانُ بْنُ عَفَّانٍ فَعَرَّضَ بِهِ عُمَرُ (رضي الله عنه) فَقَالَ: مَا بَالُ رِجَالٍ يَتَأَخَّرُونَ بَعْدَ النِّدَاءِ؟ فَقَالَ عَثْمَانُ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، مَا زِدْتُ حِينَ سَمِعْتُ النِّدَاءَ أَنْ تَوَضَّأْتُ ثُمَّ أَقْبَلْتُ. فَقَالَ عُمَرُ: وَالْوُضُوءُ أَيْضًا؟ أَلَمْ تَسْمَعُوا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمْ إِلَى الْجُمُعَةِ فَلْيَغْتَسِلْ)). [بخاري/ الجمعة/ ٨٣٨]

(ابوهريره) (ﷺ) دهلى: له كاتيكا (عمس كورى) خطاب) وتارى رۆژى جومعهى دهدا، (عثمان) كورى (عفان) هاته ژوره وهو (عمس ئامژا هيكى بۆ كرد) (ﷺ) وتى: هۆى چى يه پياوانىك دوا دهكهون دواى بانگ؟ عثمان وتى: ئهى ئه مىرى ئيمانداران ، هيچم نه كرد هه ر كه گويم له بانگ بوو دهستنويزم شت و هاتم، عمر وتى: دهستنويزيش؟ ئايا نه تانبىستوو كه پينغه مبهرى خوا (ﷺ) فرمويه تى: ((ئه گهر كه سيكتان هات بۆ نويزى جومعه باخۆى بشووات)).

(٦) بۆنى خوش و سيواك له جومعهدا

٤٠٠- عن أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (ﷺ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((غُسْلُ يَوْمِ الْجُمُعَةِ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ، وَسِوَاكٍ، وَيَمَسُّ مِنَ الطَّيِّبِ مَا قَدَرَ عَلَيْهِ)). [بخاري/ الجمعة/ ٨٤٠]

(ابو سعيد الخدرى) (ﷺ) - دهلى: پينغه مبهرى خوا (ﷺ) فرمويه تى: (خوشتنى رۆژى جومعه له سهه هه ركه سيكى بالغه له گهه ل سيواك كردن و چهنديش بتوانيت بۆنى خوش له خۆى بدات).

(٧) خيى زوو هاتن بۆ مزگهوت له رۆژى جومعهدا

٤٠١- عن أَبِي هُرَيْرَةَ (ﷺ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِذَا كَانَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ كَانَ عَلَى كُلِّ بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ الْمَسْجِدِ مَلَائِكَةٌ يَكْتُبُونَ الْأَوَّلَ فَأَلَّوْلَ، فَإِذَا جَلَسَ الْإِمَامُ طَوَّأَ الصُّحُفَ، وَجَاءُوا يَسْتَمْعُونَ الذِّكْرَ. وَمَثَلُ الْمُهْجَرِ كَمَثَلِ الَّذِي يُهْدِي الْبِدْنَةَ، ثُمَّ كَالَّذِي يُهْدِي بَقْرَةً، ثُمَّ كَالَّذِي يُهْدِي الْكَبْشَ، ثُمَّ كَالَّذِي يُهْدِي الدَّجَاجَةَ، ثُمَّ كَالَّذِي يُهْدِي الْبَيْضَةَ)). [بخاري/ الجمعة/ ٨٨٧]

(ابوهريره) (ﷺ) دهلى: پينغه مبهرى خوا (ﷺ) فرمويه تى: ((ئه گهر رۆژى جومعه بوو، له سهه هه ركه رگايه له دهه رگاكانى مزگهوت فريشته راده وههستن و ئه كه سانه ده نووسن كه يه كه له دواى يه كه له پيش خه لكيه وه دين بۆ مزگهوت ، كاتى ئيمام ديت و داده نيشيت تۆماره كانيان ده پيچنه وه، دين گوى له زيكره كان ده گرن، نموونهى ئه كه سهه زوو دين بۆ مزگهوت وهكو كه سيك وايه كه وشترىكى كردبى به خير پاش ئه وهكو كه سيك وايه مانگايه كى كردبى به خير، پاش ئه ويش وهكو كه سيك كه مريشكيكى كردبى به خير، پاش ئه ويش وهكو كه سيك هيلكه يه كى كردبى به خير)).

(٨) نوښی جومعه له کاتی نیومرودایه

٤٠٢- عن سلمة بن الأكوع (رضي الله عنه) قال: كنا نجتمع مع رسول الله (ﷺ) إذا زالت الشمس، ثم نرجع نتتبع الفياء. [المغازي/ ٣٩٣٥]
(سلمه ی کوری نه کو ه) ده لی: کاتی خوړ لایده دا ﴿له ناو ه راستی ناسمان﴾ له خرمه ت پیغه مبهری خوا دا ﴿نوښی هه ینیمان ده کرد، پاشان به بن سینبه ره کاند ا ده گه راینه وه.

(٩) دانانی دوانگه (مینبه ر) بو پیغه مبهری خوا ﴿و نوښ کردن له سهری

٤٠٣- عن أبي حازم: أن نَفَرًا جَاءُوا إِلَى سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رضي الله عنه) قَدْ تَمَارَوْا فِي الْمُنْبَرِ مِنْ أَيِّ عُوْدٍ هُوَ؟ فَقَالَ: أَمَا وَاللَّهِ، إِنِّي لَأَعْرِفُ مِنْ أَيِّ عُوْدٍ هُوَ؟ وَمَنْ عَمَلَهُ؟ وَرَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) أَوَّلَ يَوْمٍ جَلَسَ عَلَيْهِ، قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ، يَا أَبَا عَبَّاسٍ فَحَدِّثْنَا، قَالَ: أَرْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِلَى امْرَأَةٍ - قَالَ أَبُو حَازِمٍ: إِنَّهُ لِيُسَمِّيَهَا يَوْمَئِذٍ -: ((انْظُرِي غُلَامَكَ النَّجَّارَ يَعْمَلُ لِي أَغْوَادًا أَكَلُمُ النَّاسَ عَلَيْهَا)). فَعَمِلَ هَذِهِ الثَّلَاثَ دَرَجَاتٍ، ثُمَّ أَمَرَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَوُضِعَتْ هَذَا الْمَوْضِعُ، فَهِيَ مِنْ طَرَفَاءِ الْغَابَةِ، وَلَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَامَ عَلَيْهِ فَكَبَّرَ وَكَبَّرَ النَّاسُ وَرَاءَهُ، وَهُوَ عَلَى الْمُنْبَرِ، ثُمَّ رَفَعَ فَنَزَلَ الْقَهْقَرَى حَتَّى سَجَدَ فِي أَصْلِ الْمُنْبَرِ، ثُمَّ عَادَ حَتَّى قَرَعَ مِنْ آخِرِ صَلَاتِهِ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنِّي) إِنَّمَا صَنَعْتُ هَذَا لِتَأْتُمُوا بِي، وَلِتَعْلَمُوا صَلَاتِي)). [بخاري/ الجمعة/ ٨٧٥]

(ابو حازم) ده لی: چه ند که سینک هاتن بو لای (سهل) کوری (سعد) (و توښریان بوو له سهر دوانگه که ناخو له چ داریکه ؟ وتی: به خوا من ده زانم له چ داریک دروستکراوه، کیش دروستی کردووه؟

یه که م جاریش که پیغه مبه ر ﴿له سهری دانیش ت چاوم لیی بووه ده لی پیم وت: نهی (ابن عباس) قسه مان بو بکه، نه ویش وتی: پیغه مبه ر ﴿ناردی بولای نافر هتیک (ابو حازم) ده لی: له ورورده دا ناوی بردووه: پیی فهرمووه: ((به غولامه دارتاشه که ت بللی چه ند داریکم بو بته نی که بچه مبه ر یو قسه بو خه لکی بکه م)) نه ویش نه م سی پله یه ی بو دروست کردووه، ئینجا پیغه مبه ر ﴿فهرمانیکرد له م جیگایه دا دانرا، نه وداره ش دارگه زه کانی دارستانه که ی [نزیک مه دینه بوو] چاویشم لیبوو که پیغه مبه ر ﴿له سهر مینبه ره که به پشتا دابه زیو له بنی مینبه ره که دا سوجه دی برد، ئینجا گه رایه وه

سەر مینه بهر که ههتا له هه موو نوێژه که ی بوویه وه ، ئینجا رووی کرده خه لکه که و فرمووی: ئه ی خه لکینه [من] بویه ئه مه م دروست کرد و وه که له نوێژه کاندای شوینم بکه ون و چاوتان لیم بئ له نوێژه که مدا چیده که م^(١).

(١٠) سه ره تایی وتار

٤٠٤- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه): أَنَّ ضِمَادًا قَدِمَ مَكَّةَ: وَكَانَ مِنْ أَزْدِ شَنْوَةَ، وَكَانَ يَرْقِي مِنَ هَذِهِ الرِّيحِ، فَسَمِعَ سَفْهَاءَ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ يَقُولُونَ: إِنَّ مُحَمَّدًا مَجْنُونٌ، فَقَالَ: لَوْ أَنِّي رَأَيْتُ هَذَا الرَّجُلَ، لَعَلَّ اللَّهَ يَشْفِيهِ عَلَى يَدَيَّ. قَالَ: فَلَقِيَهُ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ إِنِّي أَرْقِي مِنْ هَذِهِ الرِّيحِ، وَإِنَّ اللَّهَ يَشْفِي عَلَى يَدَيَّ مِنْ شَاءَ، فَهَلْ لَكَ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يُضِلِّهِ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، أَمَا بَعْدُ)). قَالَ: فَقَالَ أَعَدَّ عَلَيَّ كَلِمَاتِكَ هَؤُلَاءِ. فَأَعَادَهُنَّ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، قَالَ: فَقَالَ: لَقَدْ سَمِعْتُ قَوْلَ الْكُهْنَةِ وَقَوْلَ السَّحَرَةِ، وَقَوْلَ الشُّعْرَاءِ، فَمَا سَمِعْتُ مِثْلَ كَلِمَاتِكَ هَؤُلَاءِ، وَلَقَدْ بَلَغَنَ نَاعُوسُ الْبَحْرِ. قَالَ: فَقَالَ: هَاتِ يَدَكَ أَبَايَعُكَ عَلَى الْإِسْلَامِ، قَالَ: فَبَايَعَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((وَعَلَى قَوْمِكَ)). قَالَ: وَعَلَى قَوْمِي، قَالَ: فَبَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) سَرِيَّةً فَمَرُّوا بِقَوْمِهِ، فَقَالَ صَاحِبُ السَّرِيَّةِ لِلْجَيْشِ: هَلْ أَصَبْتُمْ مِنْ هَؤُلَاءِ شَيْئًا؟ فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: أَصَبْتُ مِنْهُمْ مِطْهَرَةً، فَقَالَ: رُدُّوْهَا فَإِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ ضِمَادٌ.

(ابن عباس) (رضی الله عنه) ده لئ (ضماد) که له خیلئ (ازد شنوئه) بوو هات بو مه کهه، نوشته ی شیئئ و ده ست لیوه شان دنی جنو که ی ده کرد، بیستی له گه مرژه کانی خه لکی مه کهه که محمد شیئه، نه ویش وتی: نه گهر نه وپیاه و به دیایه، به لکو خوا له سه ره ده ستی مندا چاکی بکاته وه، وتی: گه یشت به پیغه مبه ر (ﷺ) وتی: ئه ی محمد من نوشته بو ئه و بایه [مه به ستی شیئئ بووه] ده که م، خوای گه وره ش هه رکه سینک بیه وئ له سه ره ده ستی مندا چاکی ده کاته وه، ئه ی بو تویشتی نه که م؟ پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فرمووی: ((سوپاس بو خوا،

^(١) (عه سقه لانی له راقه ی بوخاریدا له سه ره ئه م فرموده یه ده لئ: بویه به پشستا هاتوته خواری وه تارووی له قبیله ره نه چه رخیئ، چونکه له سه ره وه جیکای سوچه ی نه بووه، له بهر نه وه ش له سه ره مینه بهر که نوێژی کرد و وه ههتا نوێژگه ران چاویان له هه لسوکه وتی بیئ فیربین)

سوپاسی ده‌که‌ین پشتی پێ‌ده‌به‌ستین، هه‌ر که‌س خوا رێنمایی بکات که‌س رێی لیۆن ناکات، هه‌ر که‌س ییش خواریی لیۆن بکات، رێ نیشاندهری نییه، شایه‌تی ده‌ده‌م که‌جگه‌ له‌ (الله) هه‌یج خوایه‌ک نییه، و موچه‌مه‌دیش به‌نده‌و ره‌وانه‌کراوی ئه‌وه، دوا‌ی ئه‌مه‌ ضما‌د وتی: ئه‌و وشانه‌م بۆ بلی‌ره‌وه، پێ‌غمبه‌ر (ﷺ) سی‌جار بو‌ی وته‌وه، وتی: من قسه‌ی کاهنه‌کانم بیستوه‌، قسه‌ی جادوو گه‌رانیش، قسه‌ی شاعیرانیش، به‌لام قسه‌ی وه‌ک ئه‌مانه‌ی تو‌م نه‌بیستوه‌، ئه‌مانه‌ گه‌یشتوونه‌ قولایی ده‌ریا، ئینجا وتی: ده‌ستت بینه‌ با موس‌لمان بېم وتی: به‌یعه‌تی پێ‌کردو پێ‌غه‌مبه‌ریش به‌یعه‌تی لی‌وه‌رگرت و فه‌رمووی: ئه‌مه‌ بۆ قه‌ومه‌که‌یشیت وتی (به‌لێ) بۆ قه‌ومه‌که‌یشتم، ئینجا پێ‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌سته‌یه‌کی نارووو چوون بۆ‌لای قه‌ومه‌که‌ی، سه‌رده‌سته‌که‌ به‌ سوپاکه‌ی وت: ئایا هه‌یجتان له‌م خه‌لکه‌ سه‌ندوو؟ پیاوی‌ک له‌ قه‌ومه‌که‌ی وتی: یه‌ک مه‌تاره‌م ده‌ستکه‌وتوو ه‌ لی‌یان، ئه‌ویش وتی بێ‌گێره‌وه‌ بۆ‌یان ئه‌مانه‌ قه‌ومی (ضما‌د)ن.

(١١) ده‌نگ به‌رزکردنه‌وه‌ له‌ وتاردا

٤٠٥- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِذَا خَطَبَ اخْمَرَتْ عَيْنَاهُ وَعَلَا صَوْتُهُ، وَاشْتَدَّ غَضَبُهُ، حَتَّى كَأَنَّهُ مُنْذِرُ جَيْشٍ، يَقُولُ: صَبَّحَكُمْ وَمَسَاءَكُمْ، وَيَقُولُ: ((بُعِثْتُ أَنَا وَالسَّاعَةُ كَهَاتَيْنِ)). وَيَقْرُنُ بَيْنَ إِصْبَعَيْهِ: السَّبَابَةُ وَالْوُسْطَى، وَيَقُولُ: ((أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرُ الْهُدَى هُدَى مُحَمَّدٍ (ﷺ)، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ)). ثُمَّ يَقُولُ: ((أَنَا أَوْلَى بِكُلِّ مُؤْمِنٍ مِنْ نَفْسِهِ، مَنْ تَرَكَ مَالًا فَلَا هِلَةَ، وَمَنْ تَرَكَ دِينًا أَوْ ضِيَاعًا فَلَايَ وَعَلَيَّ)).

(جابر کوری (عبدالله) (ﷺ) ده‌لی: پێ‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کاتی وتاری ده‌خوینده‌وه‌ هه‌ردوو چاوی سوورده‌بوویه‌وه‌ ده‌نگی به‌رز ده‌بوویه‌وه، تووره‌ ده‌بوو، هه‌ر ده‌تگوت ئاگادار که‌ره‌ویه‌ له‌هاتنی له‌شکرێک ده‌یفه‌رموو: ((ئه‌و سوپایه‌ له‌وانه‌یه‌ به‌یانی یا ئیواره‌ بدات به‌سه‌رتاندا)). هه‌روه‌ها ده‌یفه‌رموو: ((من و روژی قیامه‌ت وه‌کو ئه‌م دوانه‌ نی‌راوین) دوو په‌نجه‌ی شایه‌تومان و ناوه‌راستی پێ‌که‌وه‌ جووت ده‌کرد، [واته‌ په‌نجه‌ی شایه‌تومان چه‌ندی زیاتره‌ له‌ په‌نجه‌ی ناوه‌راست، هاتنی من و روژی قیامه‌ت ئه‌وه‌نده‌یان به‌ینه‌] ئینجا فه‌رمووی: ((پاشان، باشترین وته‌ کتێبی خوایه، باشترین رێنمایی رێنمایی

محمد (ﷺ) خراپترین کاریش داهینراوه کانیانه، هه موو داهینراو یکیش گومراییه)) ئینجا فهرموو: ((من بو هه موو ئیمانداریک له خووی [بو خووی] له پیشترم، هه رکهس سامانی به جی هیشته بو خیزانه که ی هه رکه سیش قهرزایی یا مندالی وردی به جی هیشته بو من و له سه رمه)).

(١٢) کوورتی وتار

٤٠٦- عَنْ أَبِي وَائِلٍ (رضي الله عنه) قَالَ: خَطَبَنَا عَمَّارٌ (رضي الله عنه) فَأَوْجَزَ وَأَبْلَغَ، فَلَمَّا نَزَلَ قُلْنَا: يَا أَبَا الْيَقْظَانِ، لَقَدْ أَبْلَغْتَ وَأَوْجَزْتَ، فَلَوْ كُنْتَ تَنْفُسْتَ. فَقَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((إِنَّ طُولَ صَلَاةِ الرَّجُلِ وَقِصَرَ خُطْبَتِهِ مِثْلُ مَنْفَعَةٍ مِنْ فِقْهِهِ، فَأَطِيلُوا الصَّلَاةَ وَأَقْصِرُوا الْخُطْبَةَ، وَإِنَّ مِنَ الْبَيَانِ سِحْرًا)).

(ابووائل) (رضي الله عنه) دهلی: (عمار) (رضي الله عنه) وتاریکی بو خویندینه وه کورت و رهوان، کاتی دابهزی وتمان: نهی (ابو یقظان) وتاریکی کورت و رهوانت بو داین نه گهر هه ناسیه کت بدایه [واته درێژتر بوایه]، نه ویش وتی: من له پیغه مبهری خوام (ﷺ) بیستوه، فهرموویه تی: ((له راستیدا درێژی نویژی پیاوو کوورتی وتاری نیشانه ی شاره زاییه تی له ناینا، نویژمه کانتان درێژ بکه نه وه وتاره کانتان کورت، قسه ی رهوان کاریگه ری جادووی هه یه)).

(١٣) نه وه ی که لا بردنی له وتاردا دروست نییه

٤٠٧- عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ (رضي الله عنه): أَنَّ رَجُلًا خَطَبَ عِنْدَ النَّبِيِّ (ﷺ) فَقَالَ: مَنْ يُطِيعَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ رَشِدَ، وَمَنْ يَعْصِهِمَا فَقَدْ غَوَى. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((بِئْسَ الْخَطِيبُ أَنْتَ، قُلْ: وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ)). قَالَ ابْنُ ثُمَيْرٍ: فَقَدْ غَوَى.

(عدی) کوری (حاتم) (رضي الله عنه) دهلی: پیاویک له خزمهت پیغه مبهردا (ﷺ) وتاریکی خوینده وه وتی: هه رکهس گویرایه لی خواو پیغه مبهرییت، نه وه ری راستی دوزیه ته وه، هه رکه سیش لیان یاخی بیته نه وه سه ر لیخواوه، پیغه مبهردا (ﷺ) فهرموو: ((وتاریکی خراپی، بلی: هه رکهس له خواو پیغه مبهره که ی یاخی بی)).

(١٤) ئاماژه به په نجه له وتاردا

٤٠٨- عَنْ أُمِّ هِشَامٍ بِنْتِ حَارِثَةَ بْنِ النُّعْمَانِ (رضي الله عنها) قَالَتْ: لَقَدْ كَانَ تَثُورُنَا وَتَثُورُ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَاحِدًا سَنَتَيْنِ أَوْ سَنَةً وَبَعْضَ سَنَةٍ، وَمَا أَخَذْتُ ﴿ق وَالْقُرْآنِ﴾

الْمَجِيدُ ﴿۱﴾ إِلَّا عَنْ لِسَانِ رَسُولِ اللَّهِ ﴿۲﴾، يَقْرَؤُهَا كُلُّ يَوْمٍ جُمُعَةٍ عَلَى الْمُنْبَرِ إِذَا خَطَبَ النَّاسَ.

(ام هشام) کچی (حارثه) کوری (نعمان) (رضی الله عنها) دهلی: ماوهی دووسال یا سالیك و چهند مانگی ته نووری ئیمه و پیغه مبهری خوا ﴿۱﴾ یه که ته نور بو، من (ق والقران المجید) م ته نها له زمانی پیغه مبهری خوا ﴿۲﴾ ﴿نه بی له که سی ترم وهر نه گرتووه﴾ که هه موو جومعه یه که له سهر مینبه ر وتاری بو خه لکه که ده دا ده یخوینده وه.

(١٥) خویندنی قورئان له وتاردا له سهر مینبه ر

٤٠٩- عَنْ حُصَيْنٍ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ رُوَيْبَةَ ﴿۱﴾ قَالَ: رَأَى بِشْرَ بْنَ مَرْوَانَ عَلَى الْمُنْبَرِ رَافِعًا يَدَيْهِ، فَقَالَ: قَبِّحَ اللَّهُ هَاتَيْنِ الْيَدَيْنِ، لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﴿۲﴾ مَا يَزِيدُ عَلَى أَنْ يَقُولَ بِيَدِهِ هَكَذَا وَأَشَارَ بِإصْبَعِهِ الْمُسَبَّحَةِ.

(حصین) له (عمار) کوری (رؤیبه) وه بو مان ده گیریته وه ده لی: (بشری) کوری (مروان) ی دیووه له سهر مینبه ر هه ردوو دهستی به رزده کردوه، نه ویش وتی: خوا نه و دوو دهسته نابووت کات، چونکه من پیغه مبهرم ﴿۲﴾ دیووه ئاماره ی ته نها به په نجه ی شایه تومانی ده کرد.

(١٦) له باره ی ئایه تی

﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا﴾

٤١٠- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ﴿۱﴾: أَنَّ النَّبِيَّ ﴿۲﴾ كَانَ يَخْطُبُ قَائِمًا يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَجَاءَتْ عِيرٌ مِنَ الشَّامِ، فَأَنْقَلَبَ النَّاسُ إِلَيْهَا، حَتَّى لَمْ يَبْقَ إِلَّا اثْنَا عَشَرَ رَجُلًا، فَأَنْزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ الَّتِي فِي الْجُمُعَةِ: ﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا﴾ الآية. [بخاری/ الجمعة/ ٨٩٤]

(جابر) کوری (عبدالله) ﴿۱﴾ ده لی: پیغه مبهرم ﴿۲﴾ روژی جومعه به پیوه وتاری ده خوینده وه، کاروانیک له شامه وه هات، خه لکی ناومزگه وته که چوون به دهم کاروانه که وه ته نها دوانزه که سیان مایه وه، بویه نه م ئایه ته هاته خواره وه له جومعه دا ﴿۱﴾ ﴿واذا راوا تجارة او لهوا انفضوا اليها وتركوك قائما﴾ واته: هه رکاتی بازرگانیه که یا یاریه کیان دی به ره و رووی ده روون و به پیوه تو به جی ده هیلن).

(١٧) چي له نويزي جومعه دا ده خوینري

٤١١- عَنْ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رضي الله عنه) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَقْرَأُ فِي الْعِيدَيْنِ وَفِي الْجُمُعَةِ بِ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ وَ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ قَالَ وَإِذَا اجْتَمَعَ الْعِيدُ وَالْجُمُعَةُ فِي يَوْمٍ وَاحِدٍ يَقْرَأُ بِهِمَا أَيْضًا فِي الصَّلَاتَيْنِ (نعمان) كوري (بشير) (رضي الله عنه) دهلي: پيغه مبهري خوا (رضي الله عنه) له ههردوو جهژنه كه له جومعه دا ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ و ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ ده خویند ، دهلي: نه گهر جهژن و جومعه ش له يهك روژدا بونايه له ههردوو نويزه كه دا ده خویندن.

(١٨) فيركردن له كاتي وتاردا

٤١٢- عَنْ أَبِي رِفَاعَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: انْتَهَيْتُ إِلَى النَّبِيِّ (ﷺ) وَهُوَ يَخْطُبُ، قَالَ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، رَجُلٌ غَرِيبٌ جَاءَ يَسْأَلُ عَنْ دِينِهِ، لَأُيَدِّي مَا دِينُهُ؟ قَالَ: فَأَقْبَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَتَرَكَ خُطْبَتَهُ حَتَّى انْتَهَى إِلَيَّ، فَأَتَيْتُ بِكُرْسِيِّ حَسْبَتْ قَوَائِمُهُ حَدِيدًا، قَالَ: فَقَعَدَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَجَعَلَ يَعْلَمُنِي مِمَّا عَلَّمَهُ اللَّهُ، ثُمَّ أَتَى خُطْبَتَهُ فَأَتَمَّ آخِرَهَا. (ابو رفاعه) دهلي: گه يشتينه خزمهت پيغه مبهري (رضي الله عنه) وتاري ده خویندهو، دهلي: وتم: نه پيغه مبهري خوا (رضي الله عنه) غهريبيك هاتوو پرسيار له نايه كه ي دهكات، نازاني نايه كه ي چييه؟ دهلي: پيغه مبهري (رضي الله عنه) وازي له وتاره كه ي هيناو رووي كرده وه من كورسيه كي هينا و ابرانم قاچه كاني ناسن بوو ، له سهري دانيشت و له وه ي خوافيري كردبوو فيري ده كردم ، نينجا دهستي كرده وه به وتاره كه ي هه تا ته واوي كرد.

(١٩) دانيشتني نيوان دوو وتاري جومعه

٤١٣- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ يَخْطُبُ قَائِمًا ثُمَّ يَجْلِسُ، ثُمَّ يَقُومُ فَيَخْطُبُ قَائِمًا. فَمَنْ نَبَأَكَ أَنَّهُ كَانَ يَخْطُبُ جَالِسًا فَقَدْ كَذَبَ، فَقَدْ وَاللَّهِ صَلَّيْتُ مَعَهُ أَكْثَرَ مِنْ أَلْفِي صَلَاةٍ. (جابر) كوري (سمره) (رضي الله عنه) دهلي: پيغه مبهري خوا (رضي الله عنه) به پيوه وتاري ده دا، نينجا دانه نيشت پاشان هه لده ستايه وه به پيوه وتاري دووه مي ده دا ، ههركهس پيټ بلي كه به دانيشتنه وه وتاري ده دا دروي كردوو، سوينده به خوا من زياتر له دوو هه زار نويزم له خزمه تيا كردوو.

(٢٠) کورتکردنه وهی نویترو وتار

٤١٤- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: كُنْتُ أَصَلِّي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، فَكَانَتْ صَلَاتُهُ قَصْدًا وَخُطْبَتُهُ قَصْدًا.

(جابر) کوری (سمره) (رضی اللہ عنہ) دهلی: من له خزمهت پیغمبره ری خوادا (رضی اللہ عنہ) نویترو دهکرد، پیغمبره (رضی اللہ عنہ) نویترو که ی و وتاره که یشی مام ناوهندی بوو (نه کورت و نه دریترو).

(٢١) هه رکهس له کاتی وتار خویندنه وهدا هاته ژوورمهو

بادوو رکات نویترو بکات

٤١٥- عَنْ جَابِرِ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: جَاءَ سُلَيْكُ الْغُطَفَانِي يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَرَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) قَاعِدٌ عَلَى الْمِنْبَرِ، فَقَعَدَ سُلَيْكٌ قَبْلَ أَنْ يُصَلِّيَ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (ﷺ): ((أَرْكَعْتَ رَكْعَتَيْنِ)). قَالَ: لَا، قَالَ: ((فَمَ قَارَكُغُمَا)). [بخاري/ الجمعة/ ٨٨٨]

(جابر) کوری (عبداللہ) (رضی اللہ عنہ) دهلی: روژی جومعه (سلیک الغطفانی) هات پیغمبره ری خوا (رضی اللہ عنہ) له مینبهردا دانیشتبوو، سلیک پیش ئه وهی نویترو بکات دانیشست، پیغمبره (رضی اللہ عنہ) پیی فهرموو ((نایا دوورکات نویترو کرد)) وتی: نه خیر، فهرمووی: ((دههسته بیانکه)).

(٢٢) گوینگرتن بو وتار

٤١٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((إِذَا قُلْتَ لِصَاحِبِكَ أَنْصِتْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ، فَقَدْ لَغَوْتَ)). [بخاري/ الجمعة/ ٨٩٢]

(ابوهریره) (رضی اللہ عنہ) دهلی: پیغمبره ری خوا (رضی اللہ عنہ) فهرمووی: ((ئه گهر به هاوه له که تت وت گوی بگره له روژی جومعه دا، ئیمام وتاری ده خویندنه وه، ئه وه قهره قهرت کردوه)).

(٢٣) خیری ئه وهی بینه دنگ گویند گریت له جومعه دا

٤١٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((مَنْ اغْتَسَلَ ثُمَّ أَتَى الْجُمُعَةَ، فَصَلَّى مَا قَدَّرَ لَهُ، ثُمَّ أَنْصَتَ حَتَّى يَفْرُغَ مِنْ خُطْبَتِهِ، ثُمَّ يُصَلِّي مَعَهُ، غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ الْأُخْرَى، وَفَضْلُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ)).

(ابوهریره) (رضی اللہ عنہ) دهلی: پیغمبره (رضی اللہ عنہ) فهرموویتهی: ((هه رکهس خوی شورودو هات بو نویترو جومعه و ئه وهندهی له چارهی نوسراوه نویترو کرد، ئینجا

گوی بیست بوو هتا له وتارمه کی ده بیته وه، ئینجا نوژی له گهل ئیمام کرد خوا له گوناھی نیوان نه م جومعه و جومعه که ی تری خوشده بیته و سی روژی تریش)).

(٢٤) نوژی له دوا ی نوژی جومعه له مزگه وتا

٤١٨. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِذَا صَلَّيْتُمْ بَعْدَ الْجُمُعَةِ فَصَلُّوا أَرْبَعًا)). وَ فِي رِوَايَةٍ قَالَ سُهَيْلٌ: ((فَإِنْ عَجَلَ بِكَ شَيْءٌ فَصَلِّ رَكْعَتَيْنِ فِي الْمَسْجِدِ، وَرَكْعَتَيْنِ إِذَا رَجَعْتَ)).

(ابوهریره) (رضی اللہ عنہ) ده لی: پیغه مبهری خوا (رضی اللہ عنہ) فهرموویه تی: ((نه گهر دوا ی نوژی جومعه نوژی تان کرد چوار رکات بکه ن، له ریوایه تیکیشا ده فهرمویت: ((نه گهر به هو ی شتی که وه په له ت بوو دوو رکات له مزگه وت بکه و که گهرایت وه ماله وه ش دوو رکات بکه)).

(٢٥) نوژی دوا ی جومعه له ماله وه

٤١٩. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (رضی اللہ عنہ): أَنَّهُ كَانَ إِذَا صَلَّى الْجُمُعَةَ انْصَرَفَ فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ فِي بَيْتِهِ، ثُمَّ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَصْنَعُ ذَلِكَ.

(عبدالله) کوری (عمر) (رضی اللہ عنہ) ده لی: کاتی نوژی جومعه ی ده کرد ده گهرایه وه بو ماله وه دوو رکاتی ده کرد، ئینجا دهیوت: پیغه مبهری خوا (رضی اللہ عنہ) وایده کرد.

(٢٦) راسته وخو نوژی ناکریت دوا ی جومعه

٤٢٠. عَنْ عُمَرَ بْنِ عَطَاءٍ: أَنَّ نَافِعَ ابْنَ جُبَيْرٍ أَرْسَلَهُ إِلَى السَّائِبِ ابْنِ أُخْتِ نَمِرٍ، يَسْأَلُهُ عَنْ شَيْءٍ رَأَاهُ مِنْهُ مُعَاوِيَةَ (رضی اللہ عنہ) فِي الصَّلَاةِ، فَقَالَ: نَعَمْ، صَلَّيْتُ مَعَهُ الْجُمُعَةَ فِي الْمَقْصُورَةِ، فَلَمَّا سَلَّمَ الْإِمَامُ قُمْتُ فِي مَقَامِي فَصَلَّيْتُ، فَلَمَّا دَخَلَ أَرْسَلَ إِلَيَّ، فَقَالَ: لَا تَعُدْ لِمَا فَعَلْتَ. إِذَا صَلَّيْتَ الْجُمُعَةَ فَلَا تَصِلْهَا بِصَلَاةٍ حَتَّى تَكَلَّمَ أَوْ تَخْرُجَ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) أَمَرَنَا بِذَلِكَ: أَنْ لَا تُوصِلَ صَلَاةً بِصَلَاةٍ حَتَّى نَتَكَلَّمَ لَوْ نَخْرُجَ.

(عمر) کوری (عطاء) ده لی: (نافع) کوری (جبیر) ناردی بولای (سائب) خوشکه زای (نمیر) پرسپاری شتی کی لی کرد که معاویه له وی دیووه له نوژی دا ، نه ویش وتی: به لی، من له (مقصوره) نوژی له گهل کردوه کاتی ئیمام سهلامی دایه وه، له جیگای خو م هه ستام و نوژی کرد، کاتی چوو ژوره وه ناردی به دوام و وتی: نه وه ی کردت مهیکه ره وه کاتی نوژی جومعه ت کرد نوژی

به دوا دامه که هتا قسه ده که یت یان ده چیته دهر وه، چونکه پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمانی به وه کرد وه که نویژ به دوا ی نویژ دا مه‌کن هتا قسه ده که ین ده چنه دهر وه.

(٢٢) هه ره شه‌کردن له وازه‌ینان له جومعه

٤٢١- عن الْحَكَمِ بْنِ مِثْنَاءَ: أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ وَأَبَا هُرَيْرَةَ (رضي الله عنهما) سَمِعَا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ عَلَى أَعْوَادٍ مُنْبَرِهٍ، ((لَيَنْتَهِيَنَّ أَقْوَامٌ عَنْ وَدْعِهِمُ الْجُمُعَاتِ أَوْ لَيَخْتِمَنَّ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ، ثُمَّ لَيَكُونَنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ)).

(حکم) کوری (مینا) یه ده‌لی: (عبدالله) کوری (عمر) (ابوهریره) (ﷺ) قسه یان بو کرد وه: ئه وان بیستوو یانه له پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) له سه‌ر مینه ره که ی ده یفه رموو: ((ئه وانه ی نویژی جومعه ناکه ن باواز له و ره‌فتاره یان به‌ینن یان خوا مۆری ره‌ش ده‌نیت به سه‌ر دل‌یانداو پاشان ده چنه ریزی غافلانه وه)).

(٧) جه‌ژنه‌كان

(١) وازه‌ينان له‌بانگو قامه‌ت له‌جه‌ژنه‌كاندا

٤٢٢- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (ع) قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) الْعِيدَيْنِ غَيْرَ مَرَّةٍ وَلَا مَرَّتَيْنِ، بِغَيْرِ أَذَانٍ وَلَا إِقَامَةٍ.

(جابر) كورى (سمره) (ع) ده‌لى: له‌خزمه‌ت پيغه‌مبه‌رى خوا‌دا نو‌يزى دوو‌جه‌ژنه‌كم كردوو‌ه زياتر له‌جارو دوو‌جار به‌بى بانگو قامه‌ت.

(٢) نو‌يزى جه‌ژنه‌كان له‌پيش وتاردا

٤٢٣- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ع) قَالَ: شَهِدْتُ صَلَاةَ الْفِطْرِ مَعَ نَبِيِّ اللَّهِ (ﷺ) وَأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ (ع)، فَكُلُّهُمْ يُصَلِّيهِمَا قَبْلَ الْخُطْبَةِ ثُمَّ يَخْطُبُ، قَالَ: فَنَزَلَ نَبِيُّ اللَّهِ (ﷺ) كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَيْهِ حِينَ يُجْلِسُ الرَّجَالَ بِيَدِهِ، ثُمَّ أَقْبَلَ يَشْفُقُهُمْ حَتَّى جَاءَ النِّسَاءَ وَمَعَهُ بِلَالٌ، فَقَالَ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾ فَتَلَا هَذِهِ آيَةَ حَتَّى فَرَّغَ مِنْهَا، ثُمَّ قَالَ حِينَ فَرَّغَ مِنْهَا: ((أَتُشْنُ عَلَى ذَلِكَ)). فَقَالَتْ امْرَأَةٌ وَاحِدَةٌ لَمْ يُجِبْهُ غَيْرُهَا مِنْهُنَّ: نَعَمْ يَا نَبِيَّ اللَّهِ، لَا يُدْرِي حِينَئِذٍ مَنْ هِيَ. قَالَ: ((فَتَصَدَّقْنَ)). فَبَسَطَ بِلَالٌ ثَوْبَهُ، ثُمَّ قَالَ: ((هَلُمَّ فِدَى لَكُنْ أَبِي وَأُمِّي)). فَجَعَلْنَ يُلْقِينَ الْفَتَحَ وَالْخَوَاتِمَ فِي ثَوْبِ بِلَالٍ. [بخاري/العیدین/ ١٩٣٦]

(ابن عباس) (ع) ده‌لى: ئاماده‌ى نو‌يزى جه‌ژنى ره‌مه‌زان بووم، له‌خزمه‌ت پيغه‌مبه‌رى خواو (ع) هه‌روه‌ها له‌خزمه‌ت (ابوبكر) (عمر) و (عثمان) (ره‌زاي خوايان لى‌بى‌ت) هه‌موويان له‌پيش وتاردا نو‌يزيان ده‌كرد ئينجا وتاريان ده‌دا، وتى: پيغه‌مبه‌ر (ع) دابه‌زى هه‌رده‌لى چاوم لى‌يه‌تى كاتى به‌ده‌ستى پياوه‌كانى داده‌نيشانه‌وه، ئينجا ريزه‌كانى ده‌برى هه‌تا گه‌يشته‌ ناو ئافره‌ته‌كانه‌وه بىلالى له‌گه‌لدابوو، فه‌رموى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾ ئەم ئايه‌ته‌ى خو‌ينده‌وه هه‌تا ته‌واوى كرد، ئينجا فه‌رموى: ((ئايا ئيوه‌له‌سه‌ر ئەم به‌لينه‌ن)) كه‌س وه‌لامى نه‌دايه‌وه جگه‌ له‌يه‌ك ئافره‌تيايان وتى: به‌لى ئەي پيغه‌مبه‌رى خوا ئەو كاته نه‌زانرا كى‌بوو، فه‌رموى: ((ده‌خير بكه‌ن)) بىلاليش جله‌كه‌ى خو‌ى راسختو، وتى: به‌ينن باوك و دايكم

به‌قوربانیا‌تان بی‌ت) ئینجا ئافره‌ته‌كان نه‌موس‌تيله‌ی گه‌وره‌ گه‌وره‌و نه‌لقه‌یان ده‌خسته‌ ناو جله‌که‌ی بی‌لاله‌وه.

(۳) نه‌وه‌ی له‌نویژی جه‌ژنه‌كاندا ده‌خوینری

۴۲۴- عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ: أَنَّ عُمَرَ ابْنَ الْخَطَّابِ (رضی‌الله‌عنہ) سَأَلَ أَبَا وَاقِدٍ اللَّيْثِيَّ: مَا كَانَ يَقْرَأُ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فِي الْأَضْحَى وَالْفِطْرِ؟ فَقَالَ: كَانَ يَقْرَأُ فِيهِمَا بِـ ﴿ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾ وَ ﴿اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ﴾.

(عبیدالله) کوری (عبدالله) ده‌لی: (عمر) کوری (خطاب) (رضی‌الله‌عنہ) پرس‌یاریکرد له‌(ابو واقد الليثي)، ئایا پی‌غه‌مبه‌ری خوا له‌نویژی جه‌ژنی قوربان و ره‌مه‌زاندای چی خویند؟ نه‌ویش وتی: له‌و دوو نویژده‌دا ﴿ق و القرآن المجید﴾ و ﴿اقتربت الساعة وانشق القمر﴾ی ده‌خویند.

(۴) بی‌ش نویژی جه‌ژن و دوا‌ی نویژی جه‌ژن سونه‌ت نا‌کریت

۴۲۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی‌الله‌عنہ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) خَرَجَ يَوْمَ أَضْحَى أَوْ فِطْرٍ، فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ، لَمْ يُصَلِّ قَبْلَهَا وَلَا بَعْدَهَا. ثُمَّ أَتَى النِّسَاءَ وَمَعَهُ بِلَالٌ، فَأَمَرَهُنَّ بِالصَّدَقَةِ، فَجَعَلَتِ الْمَرْأَةُ تُلْقِي خُرْصَهَا وَتُلْقِي سِخَابَهَا. [بخاري/ العلم/ ۹۸]

(ابن عباس) (رضی‌الله‌عنہ) ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌روژی جه‌ژنی قورباندا یا ره‌مه‌زاندای له‌مال چوو ده‌روه‌و دوورکات نویژی کرد، نه‌له‌پیشیه‌وه نویژی کرد نه‌له‌دوايه‌وه، ئینجا هاته‌ ناو ئافره‌ته‌كان بی‌لال له‌گه‌لدابوو، فه‌رمانی پی‌کردن که‌خیربکه‌ن، ئینجا هه‌رژنه‌ ملوانکه‌و نه‌لقه‌ی ئالتونیان ده‌هاویشته‌ سه‌ر نه‌و جله‌ی بی‌لال رایخستبوو.

(۵) چوونی ئافره‌تان بو‌نویژی جه‌ژن

۴۲۶- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ (رضی‌الله‌عنہا) قَالَتْ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنْ نُخْرِجَهُنَّ فِي الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى: الْعَوَاتِقَ وَالْحَيْضَ وَذَوَاتِ الْخُدُورِ، فَأَمَّا الْحَيْضُ فَيَعْتَزِلْنَ الصَّلَاةَ، وَيَسْتَهْدِنَ الْخَيْرَ وَدَعْوَةَ الْمُسْلِمِينَ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: إِحْدَانَا لَا يَكُونُ لَهَا جِلْبَابٌ؟ قَالَ: لِتُلْبِسَهَا أُخْتُهَا مِنْ جِلْبَابِهَا)). [بخاري/ الحيض/ ۳۱۸]

(ام عطية) (رضی‌الله‌عنها) ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمانی پی‌کردین که‌ئافره‌تان بنی‌رین بو‌نویژی جه‌ژنی ره‌مه‌زان و قوربان [له‌وانه‌ش] که‌چه‌ عازهب، نه‌وانه‌ی له‌حه‌یزدان، نه‌وانه‌ش که‌خویان ده‌رنه‌ده‌خست هه‌یزداره‌كان که‌نارگیرده‌بوون به‌لام ئاماده‌ی خیرو دوعای موس‌لمانه‌كان ده‌بوون، وتم: نه‌ی

پينغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) يه‌كښكان بالا پوښى نښه ؟ فه‌رمووى : ((باخوشكه‌ه‌ى بيخاته ژيړ عه‌باكه‌ى خوښه‌وه)).

(٦) كه‌نيزه‌كه‌كان چى ده‌لښ له‌جه‌ژندا

٤٢٧- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَعِنْدِي جَارِيَتَانِ تُغْنِيَانِ بَغْنَاءَ بَعَاثٍ، فَاضْطَجَعَ عَلَى الْفِرَاشِ وَحَوْلَ وَجْهَهُ، فَدَخَلَ أَبُو بَكْرٍ (رضي الله عنه) فَأَنْتَهَرَنِي وَقَالَ: مِزْمَارُ الشَّيْطَانِ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)؟ فَأَقْبَلَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ: ((دَعُهُمَا)). فَلَمَّا غَفَلَ غَمَزَتْهُمَا فَخَرَجَتَا وَكَانَ يَوْمَ عِيدٍ، يَلْعَبُ السُّودَانُ بِالدَّرَقِ وَالْحِرَابِ، فِيمَا سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) وَمَا قَالَ: ((تَشْتَهَيْنِ تَنْظُرِينَ))؟ فَقُلْتُ: نَعَمْ، فَأَقَامَنِي وَرَاءَهُ، خَدِّي عَلَى خَدِّهِ، وَهُوَ يَقُولُ: ((دُونَكُمْ يَا بَنِي أَرْفَدَةَ)). حَتَّى إِذَا مَلَلْتُ قَالَ: ((حَسْبُكَ)). قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: ((فَادْهَبِي)). [بخاري/ العيدين/ ٩٠٧]

عائشه (رضي الله عنها) ده‌لښ: پينغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاته ژووره‌وه دوو كه‌نيزه‌كه له‌لاى من گوراني قه‌لاى (بعاث) يان ده‌وت، له‌سه‌ر جيگاكه راكشاو رووى وه‌رگيړا، له‌وكاته‌دا (ابوبكر) هاته ژووره‌وه ليم توپه‌بوو وتى: جوژه‌له‌ى شه‌يتان له‌لاى پينغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) ؟ پينغه‌مبه‌ر (ﷺ) رووى‌كرده نه‌بو به‌كرو فه‌رمووى : ((وازيان لى بينه)) كاتى پينغه‌مبه‌ر (ﷺ) چاوى لښى نه‌بوو به‌چاو ئاماژه‌ى بو كردن و چوونه ده‌ره‌وه، نه‌و روژه روژى جه‌ژن بوو، دوپه‌شپښت به‌سه‌رنيزه و قه‌لغان ياريان ده‌كرد، منيش خوم داوام‌كرد له‌پينغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) يان نه‌و فه‌رمووى حه‌زه‌كه‌يت سه‌ير بكه‌يت وتم: به‌لښ: نه‌ويش خستميه دواى خوښه‌وه، رومه‌تم له‌سه‌ر روومه‌تى بوو سه‌رى خستبووه سه‌رشانم ده‌يفه‌رموو: ((به‌رده‌وام بن نه‌ى نه‌وه‌ى نه‌رفيده)) هه‌تا بى‌تاقه‌ت بووم ئينجا فه‌رمووى : ((به‌سته)) وتم: به‌لښ فه‌رمووى : ((ده‌پرو)).

(۸) نویژی ریوار

(۱) کورتکردنه وهی نویژی ریوار له کاتی ئاسایشدا

۴۲۸. عَنْ يَعْلَى بْنِ أُمِيَّةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قُلْتُ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رضي الله عنه): «لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا» ﴿النساء ۱۰۱﴾ فَقَدْ آمَنَ النَّاسُ؟ فَقَالَ: عَجِبْتُ مِمَّا عَجِبْتَ مِنْهُ، فَسَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ: ((صَدَقَ اللَّهُ بِهَا عَلَيْكُمْ، فَأَقْبِلُوا صَدَقَتَهُ)).

(یعلی کوری (امیه) (رضي الله عنه) دهلی: به (عمر کوری (خطاب) م (رضي الله عنه) و ت (خوا له قورئاندا فهرموویه تی: ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ﴿النساء: ۱۰۱﴾ واته: نه گهر ترستان هه بوو که کافر هه کان تووشی گنجته لئان بکه ن نویژ هه کانتان کورت بکه نه وه قهینا کا. به لام ئیستا خه لکی له ئاسایشدان؟ عمر وتی: منیش وه کو تو سهرم سوورما بو، بویه پرسیارم کرد له پیغه مبهری خوا (رضي الله عنه) له بارهیه وه، نهویش فهرمووی: ((خه لاتی که خوا به ئیوهی به خشیووه، ئیوهش وهری بگرن)).

۴۲۹. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنه) قَالَ: فَرَضَ اللَّهُ الصَّلَاةَ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكُمْ (ﷺ) فِي الْحَضَرِ أَرْبَعًا وَفِي السَّفَرِ رَكْعَتَيْنِ، وَفِي الْخَوْفِ رَكْعَةً.

(ابن عباس) (رضي الله عنه) دهلی: خوای گه وه ره له سهه زمانی پیغه مبهه که تان (ﷺ) نویژی له سهه ئیوه فهه ز کردوه، چوار ركات له جی داو دوور کاتیش له سهه فهردا ، له کاتی ترسیشدا یه ک ركات [مه به ست نه وه یه یه ک ركات له گهل ئیما مدا دوایی خویشی ركاتی بکات] [اقران ۶/۴۲۳]

(۲) له چ سهه فهه ری کدا نویژ کورت ده کریته وه

۴۳۰. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) الظُّهْرَ بِالْمَدِينَةِ أَرْبَعًا، وَصَلَّيْتُ مَعَهُ الْعَصْرَ بِذِي الْحُلَيْفَةِ رَكْعَتَيْنِ.

(انس) کوری (مالک) (رضي الله عنه) دهلی: له خزمهت پیغه مبههری خوا دا (ﷺ) له مه دینه نویژی نیوه رۆم کردوه، چوار ركات، ههروه ها نویژی هه سرم له (ذی الحلیفه) له خزمهتیا کردوه، دوور کات.

(۳) کورتکردنه وهی نویژ له جه جدا

۴۳۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى مَكَّةَ، فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ رَكَعَتَيْنِ حَتَّى رَجَعَ. قُلْتُ: كَمْ أَقَامَ بِمَكَّةَ؟ قَالَ: عَشْرًا. وَفِي الرَّوَايَةِ: خَرَجْنَا مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى الْحَجِّ.

(انس) کوری (مالک) (رضی اللہ عنہ) دهلی: له خزمهت پیغهمبه ری خوادا (رضی اللہ عنہ) له مه دینه بهرو مهککه ده رچوین، دورکات دورکات نویژی کرد هه تا گه راینه وه ، وتم: چه نده له مهککه مایه وه؟ وتی: ده رۆژ ، له ریوایه تیکیشا دهلی: له مه دینه بهرچوین بۆ چه ج.

(۴) کورتکردنه وهی نویژ له مینا

۴۳۲- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: صَلَّى النَّبِيُّ (ﷺ) بِمِنَى صَلَاةَ الْمُسَافِرِ وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ (رضی اللہ عنہ) ثَمَانِي سِنِينَ، أَوْ قَالَ: سِتَّ سِنِينَ، قَالَ حَفْصُ -يَعْنِي ابْنَ عَاصِمٍ- وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يُصَلِّي بِمِنَى رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ يَأْتِي فِرَاشَهُ، فَقُلْتُ: أَيُّ عَمٍّ لَوْ صَلَّيْتُ بَعْدَهَا رَكَعَتَيْنِ؟ قَالَ: لَوْ فَعَلْتُ لَأَتَمَمْتُ الصَّلَاةَ.

(ابن عمر) (رضی اللہ عنہ) دهلی: پیغهمبه (رضی اللہ عنہ) له (مینا) نویژی سه فیری کردو، (ابوبکر) و (عمر) و (عثمان) یش (رهزای خویان لی بییت) به هه مان شیوه هه شت سال ، یا وتی: شهش سال کردیان “ (حفص) واته (ابن عاصم) دهلی: (ابن عمر) له مینا دورکات نویژی ده کردو دهاته سهر جیگا که ی ، منیش وتم: ئه ی مامه ئه گهر دورکاتی تریشت بکردایه؟ ئه گهر بمکردایه هه نویژ که م به ته وای ده کرد.

(۵) کورتکردنه وهی دوو نویژ له سه فیردا

۴۳۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضی اللہ عنہ) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ): إِذَا عَجَلَ عَلَيْهِ السَّفَرُ يُؤَخِّرُ الظُّهْرَ إِلَى أَوَّلِ وَقْتِ الْعَصْرِ فَيَجْمَعُ بَيْنَهُمَا، وَيُؤَخِّرُ الْمَغْرِبَ حَتَّى يَجْمَعَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ الْعِشَاءِ، حِينَ يَغِيبُ الشَّفَقُ.

له (انس) کوری (مالک) (رضی اللہ عنہ) له پیغهمبه ره وه (رضی اللہ عنہ) هه رکات په له ی بوایه له رۆیشنیان نویژی نیوه رۆی دوا ده خست بۆ سه ره تای کاتی نویژی عه سرو پیکه وه کو ی ده کردنه وه نویژی شیوانیشی دوا ده خست هه تا له کاتی ئا و ابوونی ئاسودا له گهل خه وتناندا کو ی ده کرده وه.

(۶) کۆکردنه وهی دوو نویژ له نیشتهنگادا

۴۳۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: جَمَعَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ، وَالْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ، بِالْمَدِينَةِ فِي غَيْرِ خَوْفٍ وَلَا مَطَرٍ. فِي حَدِيثٍ وَكَيْعٍ قَالَ: قُلْتُ لَأَبْنِ عَبَّاسٍ: لِمَ فَعَلَ ذَلِكَ؟ قَالَ: كَيْلًا يُخْرِجُ أُمَّتَهُ. وَفِي حَدِيثِ أَبِي مُعَاوِيَةَ: قِيلَ لِأَبْنِ عَبَّاسٍ: مَا أَرَادَ إِلَى ذَلِكَ؟ قَالَ: أَرَادَ أَنْ لَا يُخْرِجَ أُمَّتَهُ.

(ابن عباس) (رضی اللہ عنہ) دهلی: پیغه مبهری خوا (رضی اللہ عنہ) نویژنی نیوهرۆو عهسرو، نویژنی شیوان و خهوتنانی له مه دینه دا به بی ترسو به بی باران کۆکردوتهوه، له فهرمووده ی و کعبدا دهلی: به (ابن عباس) م وت: بۆچی وای کردووه؟ له وه لامدا وتی: بۆئوه ی ئوممه ته که ی ناره حه ت نه کات له فهرمووده ی (ابو معاویه) یه شدا به (ابن عباس) وتراوه: مه بهستی چی بووه لهو کاره ی؟ وتویه تی: ویستویه تی ئوممه ته که ی ناره حه ت نه بن.

(۷) نویژ له هه وارگه دا له کاتی باراندا

۴۳۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی اللہ عنہ): أَنَّهُ نَادَى بِالصَّلَاةِ فِي لَيْلَةِ ذَاتِ بَرْدٍ وَبَرِيحٍ وَمَطَرٍ، فَقَالَ فِي آخِرِ نِدَائِهِ: أَلَا صَلُّوا فِي رِحَالِكُمْ، أَلَا صَلُّوا فِي الرِّحَالِ. ثُمَّ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ يَأْمُرُ الْمُؤَدَّنَ إِذَا كَانَتْ لَيْلَةٌ بَارِدَةٌ أَوْ ذَاتُ مَطَرٍ فِي السَّفَرِ أَنْ يَقُولَ: ((أَلَا صَلُّوا فِي رِحَالِكُمْ)).

له (ابن عمر) وه (رضی اللہ عنہ) له شه ویکی ساردو باراندا بانگی کرد بۆ نویژ له کۆتایی بانگکردنه کهیدا وتی: له جیگه و ریگه ی خۆتاندا (له هه وارگه دا نویژ بکه ن) ئینجا وتی: پیغه مبهری خوا (رضی اللہ عنہ) فهرمانی ده کرد به بانگدهر نه گهر شه ویکی ساردیان باران بوايه له کارواندا که بلیت ((نویژ بکه ن له جی و ریی خۆتاندا)).

پیغه مبهری خوا (رضی اللہ عنہ) نه گهر شه ویک باران یا سه رمابوا یا فهرمانی ده کرد به بانگ بیژمه که که بلیت: ئاگادارین له هه وارگه ی خۆتاندا نویژمه کانتان بکه ن).

(۸) سوننه ت نه کردن له سه فهدا

۴۳۶- عَنْ حَفْصِ بْنِ عَاصِمٍ قَالَ: صَحِبْتُ ابْنَ عُمَرَ (رضی اللہ عنہ) فِي طَرِيقِ مَكَّةَ، قَالَ: فَصَلَّى لَنَا الظُّهْرَ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ أَقْبَلَ وَأَقْبَلْنَا مَعَهُ حَتَّى جَاءَ رَحْلُهُ، وَجَلَسَ وَجَلَسْنَا مَعَهُ، فَحَانَتْ مِنْهُ التَّفَاقَةُ نَحْوَ حَيْثُ صَلَّى، فَرَأَى نَاسًا قِيَامًا، فَقَالَ: مَا يَصْنَعُ هَؤُلَاءِ؟ قُلْتُ: يُسَبِّحُونَ، قَالَ لَوْ كُنْتُ مُسَبِّحًا لَأَتَمَمْتُ صَلَاتِي، يَا ابْنَ أَخِي إِنِّي

صَحِبْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) فِي السَّفَرِ فَلَمْ يَزِدْ عَلَيَّ رَكَعَتَيْنِ حَتَّى قَبِضَهُ اللَّهُ، وَصَحِبْتُ أَبَا بَكْرٍ (رضي الله عنه) فَلَمْ يَزِدْ عَلَيَّ رَكَعَتَيْنِ حَتَّى قَبِضَهُ اللَّهُ، وَصَحِبْتُ عُمَرَ (رضي الله عنه) فَلَمْ يَزِدْ عَلَيَّ رَكَعَتَيْنِ حَتَّى قَبِضَهُ اللَّهُ، ثُمَّ صَحِبْتُ عُثْمَانَ فَلَمْ يَزِدْ عَلَيَّ رَكَعَتَيْنِ حَتَّى قَبِضَهُ اللَّهُ، وَقَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ (الأحزاب: ۲۱).

(حفص) کوری (عاصم) دهلی: بووم به هاوریی (ابن عمر) (رضي الله عنه) له ریگای مه که که دا وتی: نویژی نیوهروی به دوورکات بو کر دین، ئینجا ههستاو ئیمهش له گه لیا ههستاین ههتا گه یشته، بارگه که ی، دانیشته و ئیمهش له گه لیا دانیشته، ئینجا لای کرده وه به لای ئه شوینه دا که نویژی لی کردبوو، بینی که سانیک به پیوهن، وتی: ئه گهر سوننه تم بکر دایه نویژه کهم به ته وای ده کرد، ئه ی برازام من له کارواندا، له خزمهت پیغه مبهری خوادا (رضي الله عنه) بووم له دوو رکات زیاتری نه کردوو ههتا خوابردیه وه بو لای خوئی، ههروه ها هاوریه تی ابوبکر م (رضي الله عنه) کردوو له دوو رکات زیاتری نه کردوو ههتا خوا بردویه ته وه بو لای خوئی، ههروه ها هاوریه تی (عمر م) (رضي الله عنه) کردوو ئه ویش له دوو رکات زیاتری نه کردوو ههتا خوا بردویه ته وه بو لای خوئی، ئینجا هاوریه تی عثمان م کردوو له دوو رکات زیاتری نه کردوو ههتا خوابردیه وه بو لای خوا، خوای گهرهش فهرموویه تی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾

(۹) نویژی سوننه ت به سه ر ولاغه وه له کارواندا

۴۳۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يُسَبِّحُ عَلَى الرَّاحِلَةِ قَبْلَ أَيِّ وَجْهِ تَوَجَّهَ، وَيُوتِرُ عَلَيْهَا، غَيْرَ أَنَّهُ لَا يُصَلِّي عَلَيْهَا الْمَكْتُوبَةَ.
(ابن عمر) (رضي الله عنه) دهلی: پیغه مبهری خوا (رضي الله عنه)، نویژی سوننه تی به سه ر ولاغه وه ده کرد رووی له ههر شوینیک بوایه، نویژی وه تریشی به سه ره وه ده کرد، به لام نویژی فهرزی به سه ره وه نه ده کرد.

(۱۰) ئه گهر له کاروان بهاتایه ته وه له مزگه وت دوو رکاتی ده کرد

۴۳۸- عَنْ جَابِرِ ابْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) قَالَ: خَرَجْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فِي غَزَاةٍ، فَأَبْطَأَ بِي جَمَلِي وَأَعْيَا، ثُمَّ قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) قَبْلِي وَقَدِمْتُ بِالْعِدَاةِ، فَجِئْتُ الْمَسْجِدَ، فَوَجَدْتُهُ عَلَى بَابِ الْمَسْجِدِ، قَالَ: ((الآن حِينَ قَدِمْتُ)). قُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ:

((فَدَغَ جَمَلَكَ، وَادْخُلْ فَصْلٌ رَكْعَتَيْنِ)). قَالَ: فَدَخَلْتُ فَصَلَّيْتُ ثُمَّ رَجَعْتُ. [بخاری/ الوتر/ ۹۵۵].

(جابر کوری (عبداللہ) (ﷺ) دہلی: لہ خزمہت پیغہمبہری خوادا (ﷺ) لہ غہزایہ کدا دہرچووم وشتہ کہم ماندو بوو، دواي خستم، پیغہمبہر (ﷺ) لہ پیش مندا گہ یشتبوو، من لہ پیش نیوہرؤدا گہ یشتم ہاتم بو مزگہوت، پیغہمبہرم (ﷺ) لہ دہرگای مزگہوتہ کدا تووش بوو فہرمووی: ((ثائستا دہگہیت؟)) وتم: بہلی: فہرمووی: ((واز لہ وشتہ کہت بینہ بچورہ ژوورہوہ دوورکات نویژ بکہ)) وتی: چوومہ ژوورہوہ دوو رکاتم کردو گہرامہوہ).

(۱۱) لہ بارہی نویژنی ترسہوہ

۴۳۹- عَنْ جَابِرٍ (ﷺ) قَالَ: غَزَوْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) قَوْمًا مِنْ جُهَيْنَةَ، فَقَاتَلُونَا قِتَالًا شَدِيدًا، فَلَمَّا صَلَّيْنَا الظُّهْرَ قَالَ الْمُشْرِكُونَ: لَوْ مَلْنَا عَلَيْهِمْ مِئَةَ لَاقْتَطَعْنَاهُمْ. فَأَخْبَرَ جَبْرِيلُ (ﷺ) رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) ذَلِكَ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)، قَالَ: وَقَالُوا إِنَّهُ سَتَأْتِيهِمْ صَلَاةٌ مِائَةِ أَحَبُّ إِلَيْهِمْ مِنَ الْأَوَّلَادِ. فَلَمَّا حَضَرَتِ الْعَصْرُ، قَالَ صَفْنَا صَفَيْنِ، وَالْمُشْرِكُونَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ. قَالَ: فَكَبَّرَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَكَبَّرْنَا، وَرَكَعَ فَرَكَعْنَا، ثُمَّ سَجَدَ وَسَجَدَ مَعَهُ الصَّفُّ الْأَوَّلُ، فَلَمَّا قَامُوا سَجَدَ الصَّفُّ الثَّانِي، ثُمَّ تَأَخَّرَ الصَّفُّ الْأَوَّلُ وَتَقَدَّمَ الصَّفُّ الثَّانِي فَقَامُوا مَقَامَ الْأَوَّلِ، فَكَبَّرَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَكَبَّرْنَا، وَرَكَعَ فَرَكَعْنَا، ثُمَّ سَجَدَ مَعَهُ الصَّفُّ الْأَوَّلُ وَقَامَ الثَّانِي، فَلَمَّا سَجَدَ الصَّفُّ الثَّانِي ثُمَّ جَلَسُوا جَمِيعًا سَلَّمَ عَلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ). قَالَ أَبُو الزُّبَيْرِ: ثُمَّ خَصَّ جَابِرٌ أَنْ قَالَ: كَمَا يُصَلِّي أُمَرَاؤُكُمْ هَؤُلَاءِ. [بخاری/ البيوع/ ۱۹۹۱]

(جابر کوری (عبداللہ) (ﷺ) دہلی: لہ خزمہت پیغہمبہری خوا (ﷺ) غہزامان کرد لہ گہل تیرہیہ کدا لہ (جوهہینہ)، جہنگیکی سہختیان لہ گہلدا کردین، کاتی نویژنی نیوہرؤمان کرد، موشریکہکان وتیان: ئہ گہر ہیرشیکی بہ ہیژ بکہینہ سہریان لہ رہگوریشہ دہریان دہینین جوبرہ نیل (علیہ السلام) ئہو ہہوالہی گہ یاندہ پیغہمبہر (ﷺ) پیغہمبہریش (ﷺ) ئاگاداری ئیمہی کرد، راوی دہلی: ئہوان کاتی نویژ کردنیان دیت، کہ لہ مندالہکانیان خوشتریان دہویت، کاتی کاتی عہ سرہات کردینی بہ دوو ریزہوہ، موشریکہکان لہ نیوان ئیمہوہ قبیلہ دابوون، وتی: پیغہمبہر (ﷺ) تہکیری کردو ئیمہش تہکیرمان کرد،

رکوعی برد ئیمهش رکوعمان برد، ئینجا سوجدهی برد ریزی یهکهه لهگه‌لیا سوجدهیان برد کاتی ئه‌وان هه‌ستانه‌وه ریزی دووهم سوجدهیان برد، ئینجا ریزی یهکهه دواکه‌وتن له ئیمام ریزی دووهم پیشکه‌وتن وهک ریزی یهکهه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ته‌کبیری کرد ئیمه ته‌کبیرمان کرد، رکوعی برد ئیمه‌یش رکوعمان برد، ئینجا سوجدهی برد ریزی یهکهه لهگه‌لیا سوجدهی برد، دووهم به‌پیوه‌مانه‌وه کاتی ریزی دووهم سوجدهی برد ئینجا هه‌موو پیکه‌وه دانیشتن پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) سه‌لامی دایه‌وه.

(۱۲) له‌بارهی نویژی رۆژگیرانه‌وه

٤٤٠- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ: خَسَفَتِ الشَّمْسُ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يُصَلِّي، فَأَطَالَ الْقِيَامَ جِدًّا، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ جِدًّا، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَأَطَالَ الْقِيَامَ جِدًّا، وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ جِدًّا وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ سَجَدَ، ثُمَّ قَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَقَامَ، فَأَطَالَ الْقِيَامَ وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ سَجَدَ، ثُمَّ انْصَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَقَدْ تَجَلَّتِ الشَّمْسُ، فَخَطَبَ النَّاسَ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: ((إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ، وَإِنَّهُمَا لَا يَخْسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمُوهُمَا فَكَبِّرُوا، وَادْعُوا اللَّهَ وَصَلُّوا وَتَصَدَّقُوا. يَا أُمَّةَ مُحَمَّدٍ، إِنْ مِنْ أَحَدٍ أَغْيَرَ مِنَ اللَّهِ أَنْ يَرْنِي عَبْدُهُ أَوْ تَرْنِي أُمَّتُهُ. يَا أُمَّةَ مُحَمَّدٍ، وَاللَّهِ لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمَ لَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا وَلَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا، أَلَا هَلْ بَلَّغْتُ)).

(عائشه) ده‌لێت: له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوا‌دا (ﷺ) خۆرگیرا، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌ستاو ده‌ستیکرد به‌نویژکردن، زۆر به‌پیوه‌ راوه‌ستاو درێژه‌ی پێدا، پاشان رکوعی بردو له‌میشدا زۆرمایه‌وه، ئینجا هه‌ل‌سایه‌وه لی‌ره‌شدا زۆرمایه‌وه، به‌لام به‌قه‌ده‌ر وه‌ستانی یه‌که‌ه نه‌بوو، ئینجا رکوعی برده‌وه درێژه‌ی به‌میشدا، به‌لام به‌قه‌ده‌ر رکوعی یه‌که‌ه نه‌مایه‌وه، پاشان سوجده‌ی برد، ئینجا هه‌ستایه‌وه درێژه‌ی‌دا به‌وه‌ستان، به‌لام به‌قه‌ده‌ر وه‌ستانی یه‌که‌ه نه‌مایه‌وه، پاشان رکوعی برد درێژه‌ی‌دا به‌رکوع به‌لام به‌قه‌ده‌ر رکوعی یه‌که‌ه نه‌مایه‌وه، ئینجا سه‌ری به‌رزکرده‌وه زۆرمایه‌وه به‌پیوه‌ به‌لام به‌قه‌ده‌ر وه‌ستانی یه‌که‌ه نه‌بوو، ئینجا سجودی برد، پاشان سه‌لامی دایه‌وه، له‌وکاته‌دا خۆر به‌ربووبوو،

ئینجا وتاریکی بۆ خەلکەکه دا. سوپاسی خوای کردو فەرمووی: ((خۆرومانگ دوونیشانە ی خوان بۆ مردنی هیچ کەس ناگیرین یا بۆ ژیا نی ، ئەگەر دیتان گیران تەکبیر بکەن لەخوا بپارێنەوه ، نویژ بکەن ، خێرو خیرات بکەن ، ئە ی ئوممەتی محەمەد ، کەس نییە بەقەدەر خوا بەغیرەت بی ت لەوه ی کەبەندەیه کی زینا بکات ، ئە ی ئوممەتی محەمەد ، سویند بەخوا ئەگەر ئەوه ی من دەیزانم ئیوه بتانزانیا یه ، زۆر دەگریان و کەم پێدەکەنین ، ئایا پیم راگەیانندن)).

٤٤١ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنه) قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حِينَ كُسِفَتِ الشَّمْسُ ثَمَانِي رَكَعَاتٍ فِي أَرْبَعِ سَجَدَاتٍ.

(ابن عباس) (رضي الله عنه) دەلی: پیغەمبەری خوا (ﷺ) کاتی خۆرگیرا هەشت رکوعی برد لەگەڵ چوار سوجدەدا [واتە: لەهەر کاتیکدا چوار رکوع و دوو سوجدە].

(۱۳) لەبارە ی نویژە بارانەوه

٤٤٢ . عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ الْأَنْصَارِيِّ (رضي الله عنه) : أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) خَرَجَ إِلَى الْمُصَلَّى يَسْتَسْقِي ، وَأَنَّهُ لَمَّا ارَادَ أَنْ يَدْعُوَ اسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ وَحَوْلَ رِدْأَهُ . وَفِي رِوَايَةٍ: فَجَعَلَ إِلَى النَّاسِ ظَهْرَهُ يَدْعُو اللَّهَ ، وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ ، وَحَوْلَ رِدْأَهُ ثُمَّ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ.

(عبدالله ی کوپی (زید الانصاری) (رضي الله عنه) دەلی: پیغەمبەر (ﷺ) چوو دەره وه بۆ نویژە بارانە ، هەروەها کاتی ویستی لەخوا بپارێتەوه روویکردە قیبلەو چاکەتەکە ی هەلگیرایەوه ، لەریوایەتیکیشدا : پشتی کردە خەلکەکه و لەخوا دەپارایەوه ، رویشی کردبوو قیبلەو چاکەتەکە ی هەلگیرایەوه دوو رکات نویژی کرد.

(۱۴) لەبارە ی فەرو خیری بارانەوه

٤٤٣ - عَنْ أَنَسٍ (رضي الله عنه) قَالَ: أَصَابَنَا وَخُنْ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) مَطَرٌ. قَالَ: فَحَسَرَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ثَوْبَهُ حَتَّى أَصَابَهُ مِنَ الْمَطَرِ ، فَقُلْنَا : يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَ صَنَعْتَ هَذَا ؟ قَالَ: ((لَأَنَّهُ حَدِيثُ عَهْدٍ بِرَبِّهِ)).

(انس) (رضي الله عنه) دەلی: ئیمە لەخزمەت پیغەمبەردا (ﷺ) بووین ، بارانمان لیباری ، پیغەمبەر (ﷺ) بەشیکی کراسەکە ی لادا تاباران لەشی تەپرکرد ، وتمان : ئە ی پیغەمبەری خوا (ﷺ) بۆچی واتکرد ؟ فەرمووی: ((چونکە تازە لەلای پەرورەدگار یه وه هاتوو)).

(۱۵) په ناگرتن به خوا له کاتې باوړاندا .

۴۴۴- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) أَنَّهَا قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ (صلي الله عليه وسلم) إِذَا عَصَفَتِ الرِّيحُ قَالَ: ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ)). قَالَتْ: وَإِذَا تَخَلَّيْتَ السَّمَاءَ تَغْيِيرَ لَوْنِهِ، وَخَرَجَ وَدَخَلَ، وَأَقْبَلَ وَادْبَرَ، فَإِذَا مَطَرَتْ سُرِّي عَنْهُ فَعَرَفْتُ ذَلِكَ فِي وَجْهِهِ، قَالَتْ عَائِشَةُ (رضي الله عنها): فَسَأَلْتُهُ فَقَالَ: ((لَعَلَّهُ يَا عَائِشَةُ كَمَا قَالَ قَوْمُ عَادٍ: ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُنْطَرِنًا﴾ [الاحقاف: ۲۴]. [بخاري/ بدء الخلق/ ۳۰۳۴]

عائشه (رضي الله عنها) دهلي: هرکاتې باهلی بکردايه پیغمبر (صلي الله عليه وسلم) دهیغه رموو ((خوایه گیان خیری هم بایه و خیری نه و هوش که تیا به تی خیری نه و هوش که بوی په وانه کراوه له تو داواکارم، په ناده گرم به تو له خراپه ی نه م بایه و خراپه ی نه و هی که تیا به تی و خراپه ی نه و هوش که بوی په وانه کراوه)). هروها و تویه تی: هرکاتې ناسمان هور بوايه پیغمبر (صلي الله عليه وسلم) په نگی ده گوړا، ده هات و ده چوو، که باران ده باری ئینجا ناسایي ده بو ده وه، من نه و هم به پوخساریدا ده زانی، بویه لیم پرسى: نه ویش فهرموى: ((نه ی عائشه له وانه یه هر وه کو حال ته که ی قهومی عاد بیت (که خوی گه وره له نایه تیکدا له سهر زمانیان ده فهرمویت: ﴿کاتې هور ده که یان دی پوو به شیو و دوله کانیان دیت، وتیان: نه مه هوریکه بارانمان بو ده باریتې﴾ به لام نه و بو هور و سزای خوایی بو)).

(۱۶) بای پوژه لآت و بای پوژناوا

۴۴۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (صلي الله عليه وسلم) أَنَّهُ قَالَ: ((نُصِرْتُ بِالصَّبَا، وَأُهْلِكْتُ عَادٌ بِالدَّبُورِ)). [بخاري/ الاستسقاء/ ۹۸۸۴]

(ابن عباس) دهلي: پیغمبر (صلي الله عليه وسلم) فهرمویه تی: ((من به ووی بای پوژه لآته و پشتيوانیم لی کراوه، قهومی عاد به بای خورناوا تیا چوون)).

به‌شی مردن و جه‌نازه

(۱) سهردانی نه‌خوش

۴۴۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه) أَنَّهُ قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) إِذْ جَاءَهُ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَسَلَّمَ عَلَيْهِ، ثُمَّ أَدْبَرَ الْأَنْصَارِيُّ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((يَا أَخَا الْأَنْصَارِ، كَيْفَ أَخِي سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ)). فَقَالَ: صَالِحٌ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَنْ يَعُودُهُ مِنْكُمْ)). فَقَامَ وَقُمْنَا مَعَهُ، وَنَحْنُ بِضُنْعَةِ عَشْرٍ مَا عَلَيْنَا نَعَالَ وَلَا خَفَافٌ وَلَا قَلَانِسُ وَلَا قُمُصٌ، نَمْشِي فِي تِلْكَ السَّبَاحِ حَتَّى جِئْنَاهُ، فَاسْتَأْخَرَ قَوْمُهُ مِنْ حَوْلِهِ، حَتَّى دَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَأَصْحَابُهُ الَّذِينَ مَعَهُ.

(عبدالله ی کوپری عومەر (رضی الله عنه) ده‌لی: ئیمه له خزمهت پیغه‌مبه‌ری خوادا (رضی الله عنه) دانیشتبوین پیاویک له پشتیوانان هات بو خزمهتی و سه‌لامی لی کرد، پاشان پشتی هه‌لکرد و بوی. پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) پرسی: ((ئه‌ی برای (انصار)ی براكه‌م (سعدی کوپری عباده) چونه؟)) ئه‌ویش وتی: چاکه. پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) فه‌رمووی: ((کی ده‌یه‌ویت بجی بو سهردانی)) ئینجا ئه‌و هه‌ستاو ئیمه‌ش هه‌ستاین ده‌پانزه که‌سیک ده‌بووین، نه‌نه‌عل و نه‌خوف و نه‌پیلأومان له پیدانه‌بوو، کلاو و کراسیشمان له‌به‌ردا نه‌بوو، به‌سه‌ر زه‌ویه‌کی شو‌ردا پویشتین تا گه‌یشتینه لای، هه‌ندی له خزمانی که‌له‌دووری بوون، چونه دواوه بو ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌گه‌ل هاوه‌لانیدا لیی نزیک ببه‌وه.

(۲) چی ده‌وتریت لای نه‌خوش و لای مردوو

۴۴۷- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِذَا حَضَرْتُمُ الْمَرِيضَ أَوْ الْمَيِّتَ فَقُولُوا خَيْرًا، فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ يُؤْمِنُونَ عَلَى مَا تَقُولُونَ)). قَالَتْ: فَلَمَّا مَاتَ أَبُو سَلَمَةَ أَتَيْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ أَبَا سَلَمَةَ قَدْ مَاتَ، قَالَ: ((قُولِي: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلَهُ، وَأَعْقِبْنِي مِنْهُ عَقَبَى حَسَنَةً)). قَالَتْ: فَقُلْتُ، فَأَعْقَبَنِي اللَّهُ مَنْ هُوَ خَيْرٌ لِي مِنْهُ مُحَمَّدًا (ﷺ).

(أم سلمه) (رضی الله عنها) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) کاتیک چوونه لای نه‌خوش یان مردوو، شتی چاک بلین، چونکه فریشته‌کان ئامین بو‌نزا کانتان ده‌که‌ن، وتی: کاتی که (ابو سلمه) وه‌فاتی کرد، چوم بو خزمهتی پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) ، وتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) (ابو سلمه) کوچی دوا‌یی کرد، ئه‌ویش

فه‌رمووی، بلی: ((خوایه له‌منیش و له‌ویش خو‌ش ببه و عاقیبه‌تیکی باش به‌دوایداینه)). (ام سلمه) (رضی الله عنه) ده‌لی: منیش نه‌وهم وت، نه‌وته خوا له‌و چاکتری پی به‌خشیم که (محمد) ه (رضی الله عنه).

(۳) لا اله الا الله بدی‌ت به‌گوئی نه‌و که سانه‌دا که له سه‌ره‌مه‌رگدان
۴۴۸- عن ابي سعيد الخدري (رضی الله عنه) قال: قال رسول الله (ﷺ): ((لَقِّنُوا مَوْتَكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)).

(ابو سعید الخدری) (رضی الله عنه) ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) فه‌رمویه‌تی:
((لا اله الا الله بده‌ن به‌گوئی مردوه‌کانتاندا)). واته: نه‌وانه‌ی که له سه‌ره‌مه‌رگدان.

(۴) هه‌رکه‌سی جه‌زبه‌دیداری خوا بکات خواش جه‌زبه‌دیداری نه‌و ده‌کات
۴۴۹- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ)). فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، أَكْرَاهِيَةُ الْمَوْتِ؟ فَكُلُّنَا نَكْرَهُ الْمَوْتَ. فَقَالَ: ((لَيْسَ كَذَلِكَ، وَلَكِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا بُشِّرَ بِرَحْمَةِ اللَّهِ وَرِضْوَانِهِ وَجَنَّتِهِ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ، فَأَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ. وَإِنَّ الْكَافِرَ إِذَا بُشِّرَ بِعَذَابِ اللَّهِ وَسَخَطِهِ، كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ وَكَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ)).

[وَفِي رَوَايَةٍ عَنْ شُرَيْحِ بْنِ هَانِيٍّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ، كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ)). قَالَ: فَاتَّيْتُ عَائِشَةَ فَقُلْتُ: يَا أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ، سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَذْكُرُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) حَدِيثًا، إِنْ كَانَ كَذَلِكَ فَقَدْ هَلَكْنَا. فَقَالَتْ: إِنَّ الْهَالِكَ مَنْ هَلَكَ بِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، وَمَا ذَاكَ؟ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ)) وَلَيْسَ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَهُوَ يَكْرَهُ الْمَوْتَ؟ فَقَالَتْ: قَدْ قَالَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)، وَلَيْسَ بِالَّذِي تَذْهَبُ إِلَيْهِ، وَلَكِنْ إِذَا شَخَّصَ الْبَصَرُ، وَحَشَرَجَ الصَّدْرُ، وَأَفْشَعَرَ الْجِلْدُ، وَتَشَنَّجَتِ الْأَصَابِعُ، فَعِنْدَ ذَلِكَ مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ]. [بخاری/ الرقاق/ ۶۱۴۲]

(عائشه) (رضی الله عنها) ده‌لی: ((پی‌غه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) فه‌رمویه‌تی: (هه‌رکه‌س جه‌زبه‌دیداری خوا بکات خوایش جه‌زبه‌دیداری نه‌و ده‌کات، هه‌رکه‌سیش جه‌زبه‌دیداری خوا نه‌کات، خواش هه‌ن به‌دیداری ناکات)). منیش وتم: باشه نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا، نایا جه‌زنه‌کردن له مردن نه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت؟ که سمان هه‌ن له‌مردن ناکه‌ین؟

فرموی: ((ئوه، وانیه، به‌لکو کاتیک ئیماندار مژده‌ی په‌حمه‌ت و په‌زامه‌ندی و به‌هه‌شتی خوایی پی‌ده‌دریت، هه‌ز به‌دیداری خوا ده‌کات، خواش هه‌ز به‌دیداری ئه‌و ده‌کات، کافریش کاتی مژده‌ی سزا و قینی خوی ده‌دریتی هه‌ز به‌دیداری خوا ناکات و خواش چاره‌ی ئه‌وی ناویتی)). له‌په‌یوایه‌تی (شریح ی کوپی هانی) دا هاتوو هه‌ (ابوهریره) (ع) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ع) فرمویه‌تی: ((ئوه‌ی هه‌ز به‌دیداری خوا بکات خواش هه‌ز به‌دیداری ده‌کات، ئه‌وه‌ش هه‌ز به‌دیداری ناکات، خواش هه‌ز به‌دیداری ئه‌و ناکات)). (شریح ده‌لیت: منیش چووم بۆلای عائشه و پیم وت: ئه‌ی دایکی ئیمانداران گویم له‌ (ابوهریره) وه‌ بوو فرموده‌یه‌کی له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه (ع) ده‌گیرایه‌وه، جا ئه‌گه‌ر واییت، ئه‌وه‌ هه‌مومان تیاچووین، ئه‌ویش ووتی: تیاچوو ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌به‌ گوفتاری پیغه‌مبه‌ر (ع) تیاچیت.

-ئوه‌ گوفتاره‌ کامه‌یه‌؟ (شریح) ده‌لی: ((ئوه‌ی هه‌ز به‌دیداری خوا بکات خواش هه‌ز به‌دیداری ده‌کات، ئه‌وه‌ش هه‌ز به‌دیداری ناکات، خواش هه‌ز به‌دیداری ناکات)) که‌سیشمان نیه‌ رقی له‌مردن نه‌بیت. عائشه وتی: راسته‌ پیغه‌مبه‌ر (ع) ئه‌مه‌ی فرمووه، به‌لام به‌و شیوه‌یه‌ نیه‌ تۆبۆی ده‌چیت، به‌لکو ئه‌مه‌ ئه‌و کاته‌یه‌ که‌چاو ئه‌بله‌ق ده‌بیت، هه‌ناسه‌ سوار ده‌بیت، موچرکه‌ به‌ پیستدا دیت، په‌نجه‌کان گرژ ده‌بن، ئاله‌و کاته‌دا، ئه‌وه‌ی هه‌ز به‌دیداری خوا ده‌کات، خواش هه‌ز به‌دیداری ده‌کات، ئه‌وه‌ش هه‌ز به‌دیداری ناکات خواش هه‌ز به‌دیداری ناکات.

(۵) گومان‌باشی به‌خوای گه‌وره‌ له‌سه‌ره‌ مه‌رگدا

٤٥٠- عَنْ جَابِرٍ (ع) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) قَبْلَ وَقَاتِهِ بِثَلَاثِ يَقُولُ: ((لَا يَمُوتَنَّ أَحَدُكُمْ إِلَّا وَهُوَ يُحْسِنُ بِاللَّهِ الظَّنَّ)).

(جابر) (ع) ده‌لی: سێ پۆژ پیش وه‌فاتی له‌پیغه‌مبه‌رم بیست (ع) ده‌یفه‌رموو: ((باهه‌رکه‌سیکتان ده‌مریت گومانی باش به‌خوای گه‌وره‌ ببات)).

(۶) چاویلێکنانی مردوو.. نزاکردن بۆی له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا.

٤٥١- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (ع) قَالَتْ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَلَى أَبِي سَلَمَةَ وَقَدْ شَقَّ بَصَرُهُ فَأَغْمَضَهُ. ثُمَّ قَالَ: ((إِنَّ الرُّوحَ إِذَا قُبِضَ تَبِعَهُ الْبَصَرُ)). فَضَجَّ نَاسٌ مِنْ أَهْلِهِ فَقَالَ: ((لَا تَدْعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ إِلَّا بِخَيْرٍ، فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ يُؤْمِنُونَ عَلَى مَا

تَقُولُونَ، ثُمَّ قَالَ: ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَبِي سَلَمَةَ، وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقْبِهِ فِي الْغَابِرِينَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَنُورَ لَهُ فِيهِ)).

(ام سلمه) (رضی اللہ عنہا) دهلی: پیغمبر (ﷺ) هات بولای (ابوسلمه) چاوی کرابووه، چاوهکانی لیکنان و فهرموی: ((کاتی گیان دهردهچیت چاو له دواي دهروانیت)). هندی له خزمانی دهنکی (گریانیان) لی بهرزبویهوه، فهرموی: ((نرای خیر نه بیت له خوتانی مهکن چونکه فریشتهکان آمین بو نزاکانتان دهکن)). نینجا فهرموی: ((خوايه له (ابوسلمه) خوش ببه، پلهو پایهی له ریزی هیدایه تدر او اندا بهرز بکهرهوه، خوت سهرپرشتی نهو نهوانه ی بکه که له دواي بهجی ماون، له ئیمهش و له ویش خوش ببه نهی پهروردگاری جیهانهکان، گوردهکشی بو فراوان و گوشاد و پوناک بکه)).

(۷) داپوشینی مردوو

۴۵۲- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رضی اللہ عنہا) قَالَتْ: سَجَّى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حِينَ مَاتَ بِثَوْبٍ حَبْرَةٍ. [بخاري/ اللباس/ ۴۷۷]

عائشه (رضی اللہ عنہا) دهلی: کاتی پیغمبر (ﷺ) وهفاتی کرد به پارچه قوماشیکی سهون داپوشرا.

۸- گیانی باومرداران و گیانی بی باومردان

۴۵۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: إِذَا خَرَجَتْ رُوحُ الْمُؤْمِنِ تَلْقَاهَا مَلَكَانِ يُصْنَعَانِهَا، قَالَ حَمَادٌ: فَذَكَرَ مِنْ طِيبِ رِيحِهَا وَذَكَرَ الْمُسْكَ، قَالَ: وَيَقُولُ أَهْلُ السَّمَاءِ: رُوحٌ طَيِّبَةٌ، جَاءَتْ مِنْ قِبَلِ الْأَرْضِ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى جَسَدٍ كُنْتَ تَعْمُرِيْنَهُ. فَيُنْطَلَقُ بِهِ إِلَى رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ. ثُمَّ يَقُولُ: انْطَلِقُوا بِهِ إِلَى آخِرِ الْأَجَلِ. قَالَ: وَإِنَّ الْكَافِرَ إِذَا خَرَجَتْ رُوحُهُ، قَالَ حَمَادٌ: وَذَكَرَ مِنْ نَثْنِهَا وَذَكَرَ لَعْنًا، وَيَقُولُ أَهْلُ السَّمَاءِ: رُوحٌ خَبِيثَةٌ جَاءَتْ مِنْ قِبَلِ الْأَرْضِ، قَالَ: فَيَقَالُ: انْطَلِقُوا بِهِ إِلَى آخِرِ الْأَجَلِ، قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: فَرَدَّ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) رِبْطَةً كَانَتْ عَلَيْهِ عَلَى أَنْفِهِ هَكَذَا.

(ابوهريره) (رضی اللہ عنہ) دهلی: کاتی گیانی ئیماندار دهردهچیت، دوو فریشته پیشوازی لی دهکن و بهرزی دهکنهوه (حماد که یه کیکه له راویهکان) دهلی: جا باسی بوخوشی و باسی میسکی کرد (کهلهو گیان و پوچه پاکهوه دهیسریت) بویه نیشتهجیکانی ناسمان دهلین: گیانیکی پاک و چاکه و له

زمویه‌وه هاتووه. ده‌ک په‌حمه‌تی خوات لی بیټ، له‌سه‌ر نه‌و لاشه‌یه‌ش که به‌تو
 ئاوه‌دان بوو. نه‌وسا ده‌بریت بو لای په‌روهر دگاری نه‌ویش ده‌فرمویت: ((بیهن
 بو نه‌وپه‌ری شوینی دیاری کراوی خو)). کافریش که گیانی ده‌رده‌چیت
 (حماد) ده‌لینت (ابوهریره) باسی بوگه‌نی کردو نه‌فرینیشی لی کرد، خه‌لکی
 ئاسمان ده‌لین: گیانیکی پیسه له زمویه‌وه هاتووه، ئینجا فه‌رمان ده‌دریت:
 بیهن بو نه‌وپه‌ری نه‌و شوینه‌ی که بو‌ی دیاری کراوه. جا (ابوهریره) ده‌لی:
 پیغه‌مبه‌ر ﷺ پارچه قوماشیکی به‌سه‌ر شانه‌وه بوو لوتی خو‌ی پی گرت.

(۹) دان به‌خوداگرتن له‌سه‌ره‌تای به‌لاوه

٤٥٤- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) أَتَى عَلَى امْرَأَةٍ تَبْكِي عَلَى
 صَبِيٍّ لَهَا، فَقَالَ لَهَا: ((اتَّقِي اللَّهَ وَاصْبِرِي)). فَقَالَتْ: وَمَا تُبَالِي بِمُصِيبَتِي. فَلَمَّا
 ذَهَبَ قِيلَ لَهَا: إِنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)، فَأَخَذَهَا مِثْلُ الْمَوْتِ، فَأَتَتْ بَابَهُ فَلَمْ تَجِدْ عَلَى
 بَابِهِ بَوَائِينَ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَ أَعْرَفَكَ، فَقَالَ: ((إِنَّمَا الصَّبْرُ عِنْدَ أَوَّلِ
 صَدْمَةٍ)). أَوْ قَالَ: ((عِنْدَ أَوَّلِ الصَّدْمَةِ)). [بخاري/ الجنائز/ ١٢٢٣]

(انس ی کوپی مالک) (رضی اللہ عنہ): ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئافره‌تیکی بینی به‌سه‌ر
 مندا له‌که‌یدا ده‌گریا، پی فی فه‌رموو: ((له‌خوا بترسه و دان به‌خودا بگره)). ژنه‌که
 وتی: دیاره تو لیقه‌ومانه‌که‌ی منت لا گرنگ نیه‌!!، که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پویش
 پنیان وت: نه‌وه پیغه‌مبه‌ری خوا بوو (ﷺ). ئافره‌ته‌که له‌هوش خو‌ی چوو وه‌ک
 مردووی لی‌هات، پاشان خو‌ی گه‌یانده ده‌رگا‌که‌ی، ده‌رگا‌وانی له‌ده‌رگا‌که‌یدا
 نه‌بینی وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا نه‌مناسیت.. نه‌ویش فه‌رموی: ((دان به‌خودا
 گرتن ده‌بی له‌سه‌ره‌تای به‌لاوه بیټ)).

(۱۰) پاداشتی نه‌و که‌سه‌ی که مندالی ده‌مریت و به‌ته‌مای پاداشتی.

خوایه.

٤٥٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ لِنِسْوَةٍ مِنَ الْأَنْصَارِ: لَا
 يَمُوتُ لِإِحْدَاكُنَّ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْوَلَدِ، فَتَحْتَسِبُهُ، إِلَّا دَخَلْتَ الْجَنَّةَ)). فَقَالَتْ امْرَأَةٌ مِنْهُنَّ:
 أَوْ اثْنَيْنِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: ((أَوْ اثْنَيْنِ)). [وإِسْنَادٌ آخَرٌ عَنْهُ مَرْفُوعًا: ((لَا
 يَمُوتُ لِأَحَدٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْوَلَدِ فَتَمْسُهُ النَّارُ، إِلَّا تَحِلَّةَ الْقَسَمِ))]. [بخاري/ الجنائز/ ١١٩٢، ١١٩٣]

(ابو هریره) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبهر (ﷺ) به‌ه‌ندی له ئافره‌تانی (انصار)ی فرموو ((هه‌رکه‌سیک له ئیوه‌ سێ مندالی بم‌ریت و پ‌ازی بی‌ت به‌فرمانی خوا و به‌ئومیدی پ‌اداشت بی‌ت ده‌چیته به‌ه‌شته‌وه)). ئافره‌تیکیان وتی: ئه‌ی ئه‌گه‌ر ئوانیش بن ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا (ﷺ)؟ فرموو: ((ب‌ادوانیش بن)). له‌ریگه‌یه‌کی تهره‌وه ه‌ر (ابوهریره) ده‌یگه‌یه‌نی به‌ پیغه‌مبهر (ﷺ) که فرمویه‌تی: ((هیچ موسلمانیک ذی‌یه سێ مندالی بم‌ریت و ئاگری به‌رکه‌ویت مه‌گه‌ر بۆ ناوی سویند)) [که مه‌به‌ست ئه‌م ئایه‌ته‌یه‌] ... ﴿وان منکم الاواردها﴾ مریم/ ۱۷. واته: هیچ که‌سیک له‌ئیوه‌ ذی‌یه که ئاگری دۆزه‌خ نه‌بینیت و به‌سه‌ریا تینه‌په‌ریت.

(۱۱) له‌کاتی لیقه‌وماندا چی ده‌وتریت

٤٥٦- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((مَا مِنْ عَبْدٍ تُصِيبُهُ مُصِيبَةٌ فَيَقُولُ: إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ أَجْزَنِي فِي مُصِيبَتِي، وَأَخْلَفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا، إِلَّا أَجَرَهُ اللَّهُ فِي مُصِيبَتِهِ وَأَخْلَفَ لَهُ خَيْرًا مِنْهَا)). قَالَتْ: فَلَمَّا تَوَفَّي أَبُو سَلَمَةَ قُلْتُ كَمَا أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَأَخْلَفَ اللَّهُ لِي خَيْرًا مِنْهُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ).

(ام سلمه) (رضی الله عنها) ده‌لی: گویم له پیغه‌مبهر (ﷺ) بوو ده‌یفرموو: ((هه‌رکه‌سیک توشی به‌لایه‌ک بی‌ت و ب‌لیت: (انا لله وانا اليه راجعون)). ئینمه ه‌ر خوا خاوه‌نمانه و ه‌ر بۆلای ئه‌ویش ده‌گه‌ریننه‌وه. خوایه پ‌اداشتم بده‌روه له‌سه‌ر ئه‌و به‌لایه‌ی توشم ه‌اتوه و چاکتر له‌وه‌ی لی‌ت سه‌ندوم پ‌یم به‌خشه، خوا پ‌اداشتی چاکتری ده‌داته‌وه و چاکتری پ‌ی ده‌به‌خشیت (ام سلمه) ده‌لیت: کاتی (ابوسلمه) وه‌فاتی کرد، من ئه‌وه‌م وت که پیغه‌مبهر (ﷺ) فرمانی پ‌ی‌دام، ئیت‌ر ئه‌وه بوو خوای گه‌وره هاوسه‌ری له‌و چاکتری ی به‌خشیم که پیغه‌مبهری خوایه (ﷺ).

(۱۲) گریان له‌سه‌ر مردوو

٤٥٧- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه) قَالَ: اشْتَكَيْ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ شَكْوَى لَهُ فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَعُودُهُ مَعَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ وَسَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ (رضی الله عنه)، فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيْهِ وَجَدَهُ فِي غَشِيَةٍ فَقَالَ: ((أَقْدَ قَضَى)). قَالُوا: لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَبَكَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)، فَلَمَّا رَأَى الْقَوْمَ بَكَاءَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ).

بَكُوا، فَقَالَ: ((أَلَا تَسْمَعُونَ؟ إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَذِّبُ بِدَمْعِ الْعَيْنِ، وَلَا بِحُزْنِ الْقَلْبِ، وَلَكِنْ يُعَذِّبُ بِهَذَا - وَأَشَارَ إِلَى لِسَانِهِ - أَوْ يَرْحَمُ)). [بخاري/ الجنائز/ ۱۲۴۲]

(عبدالله کوپی عمر) (ﷺ) دهلی: (سعدی کوپی عبادہ) ناساغیہ کی مہبوو پیغہ مہر (ﷺ) لہ گہل (عبدالرحمن کوپی عوف و سعدی کوپی ابی وقاص و عبداللہ ی کوپی مہسعود) (ﷺ)، چون بو سہردانی، کاتی کہ چونہ ژورہوہ بولای لہ هوش خوی چووبوو، فہرمووی: ((ثایا تہوابوو)) وتیان: نہ خیرئہی پیغہ مہری خوا (ﷺ). پیغہ مہر (ﷺ) دەستی کرد بہ گریان، کاتی خہ لکہ کہ گریانی پیغہ مہری خویان بینی، ہمو دەستیان کرد بہ گریان پاشان فہرموی: ((ثایا نہ تان بیستووہ کہ خوا سزا نادات لہ سہر فرمیسیکی چاو، لہ سہر غہ مباری دل، بہ لکو بہ هوی ئہ مہوہ سزا دہدات - ثامارہی بو زمانی کرد - یان پەحم دہکات)).

(۱۳) ہہرہ شہ لہ سہر شین و شہ پور

۴۵۸- عن أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ (رضي الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: ((أَرْبَعٌ فِي أُمَّتِي مِنْ أَمْرِ الْجَاهِلِيَّةِ، لَا يَتْرُكُونَهَا: الْفَخْرُ فِي الْأَخْسَابِ، وَالطُّغْنُ فِي الْأَنْسَابِ، وَالْاِسْتِسْقَاءُ بِالْجُجُومِ، وَالنِّيَاحَةُ. وَقَالَ: النَّائِحَةُ إِذَا لَمْ تَتُبْ قَبْلَ مَوْتِهَا، تُقَامُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَعَلَيْهَا سِرِّيَالٌ مِنْ قَطِرَانٍ وَدِرْعٌ مِنْ جَرَبٍ)).

(ابو مالک الاشعری) (ﷺ) دهلی: پیغہ مہر (ﷺ) فہرمویہ تی: ((چوار شت لہ ناو ئومہ تمدا ہیہ لہ کرداری سہردہمی نہ فامین و (ثافرہ تان) دەست بہرداری نابن: خو ہہ لکیشان بہرہ چہ لہ ک و بنہ مالہ، تانہ و تہ شہر لہ تیرہ و تایفہ، بہ تہ مابوونی باران بہ هوی ئہ ستیرہ کانہوہ، شین و شہ پور لہ کاتی لیقہ وماندا.

ہہروہا فہرمویہ تی: ((ئہو ژنہی دہلاویتہوہ ئہ گہر پینش مہرگی تہوبہ نہکات لہ پورژی قیامہ تدا کہ زیندوو دہکریتہوہ، کراسیکی قہ تران و گہر لہشی دادہ پووشیت وک زریپوشی لہ بہردا بیت)).

(۱۴) لَهُ تَيْمَةٌ نَيِّبَةٌ تَهْوَىٰ يَهْ خَهْ خَوَى دَهْدِرَى و لَه رومه تی خَوَى دَمدا و..
 ۴۵۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَيُّسَ مِمَّا
 مَنْ ضَرَبَ الْخُدُودَ، أَوْ شَقَّ الْجُيُوبَ، أَوْ دَعَا بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ)). وفي لفظ:
 ((وَشَقَّ... وَدَعَا)) بِغَيْرِ أَلْفٍ. [بخاري/ الجناز/ ۱۲۳۵]

(عبدالله ی کوپی مسعود) (رضي الله عنه) دهلی: پیغهمبر (رضي الله عنه) فهرمویه تی: ((له تيمه
 نییه تهوهی له رومه تی خَوَى دَمدا یان یه خه خَوَى داهه ریّت، یا خود دهنگ و
 هاواری لی بهرز ده بیته وه وهك سهرده می نه قامی)).

(۱۵) مردوو نازار دهریّت به هوی گریانی زیندوانه وه

۴۶۰- عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ (رضي الله عنها): أَنَّهَا سَمِعَتْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) - وَذَكَرَ لَهَا
 أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ يَقُولُ: إِنَّ الْمَيِّتَ لَيُعَذَّبُ بِبُكَاءِ الْحَيِّ - فَقَالَتْ عَائِشَةُ: يَغْفَرُ
 اللَّهُ لِأَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَمَا إِنَّهُ لَمْ يَكْذِبْ، وَلَكِنَّهُ نَسِيَ أَوْ أَخْطَأَ، إِنَّمَا مَرَّ رَسُولُ
 اللَّهِ (ﷺ) عَلَى يَهُودِيَّةٍ يُبْكِي عَلَيْهَا، فَقَالَ: ((إِنَّهُمْ لَيَبْكُونَ عَلَيْهَا، وَإِنَّهَا لَتُعَذَّبُ فِي
 قَبْرِهَا)). [بخاري/ الجناز/ ۱۲۲۷]

(عه مره ی کچی عبدالرحمن) بیستویه تی له عائشه، که بویان باس کردوه که
 (عبدالله ی کوپی عومر) وتویه تی: مردوو سزاده دریّت به گریانی زیندو عائشه
 وتی: خوا له (ابوعبدالرحمن) خوش بیّت، خو دروشی نه کردوه به لکویان بیری
 چووه، یان هه له ی کردوه، ئه گینا پیغهمبر (رضي الله عنه) به لای [گوپی] ژنه
 جوله که یه کدا تیپه ریوه، به سه ریوه ده گریان، بویه فهرمووی ((نهوانه ده گرین
 له سه ری، له حالیکدا نه وه له گوژه که یدا سزا دهریّت)).

(۱۶) مردوو، یان خَوَى ناسوده ده بیّت یان..

۴۶۱- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ بْنِ رَبِيعٍ (رضي الله عنه): أَنَّهُ كَانَ يُحَدِّثُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) مَرَّ
 عَلَيْهِ بِجَنَازَةٍ، فَقَالَ: ((مُسْتَرِيحٌ وَمُسْتَرَاخٌ مِنْهُ)). قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا
 الْمُسْتَرِيحُ وَالْمُسْتَرَاخُ مِنْهُ؟ فَقَالَ: ((الْعَبْدُ الْمُؤْمِنُ يَسْتَرِيحُ مِنْ نَصَبِ الدُّنْيَا،
 وَالْعَبْدُ الْفَاجِرُ يَسْتَرِيحُ مِنْهُ الْعِبَادُ وَالْبِلَادُ وَالشَّجَرُ وَالْدُّوَابُّ)). [بخاري/ الرقاق/
 ۶۱۴۷]

(ابو قتاده ی کوپی ربوعی) (رضي الله عنه) باسی تهوه ی کردوه که: جاریکیان
 جه نازه یه که به لای پیغهمبردا (رضي الله عنه) برا، فهرموی: ((تهوه ناسوده یه و ناسوده یه

له‌دهستی)).. وتیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ): ئاسوده‌یه و ئاسوده‌ن له‌دهستی یانی چی؟!

فهرموی: ((به‌نده‌ی ئیماندار له‌دهست کێشه‌و ناخۆشیه‌کانی دنیا پزگاری ده‌بێت و ئاسوده‌یه، به‌نده‌ی تاوانکاریش خه‌لکی وولات و دار و دره‌خت و ئازهل له‌دهستی ئاسوده‌ ده‌بن)).

(۱۷) شۆردنی مردوو

۶۶۲- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ: لَمَّا مَاتَتْ زَيْنَبُ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((اغْسِلْنَهَا وِثْرًا: ثَلَاثًا أَوْ خَمْسًا، وَاجْعَلْنَ فِي الْخَامِسَةِ كَافُورًا، أَوْ شَيْئًا مِنْ كَافُورٍ، فَإِذَا غَسَلْتُمُوهَا فَأَعْلِمْنِي)). قَالَتْ: فَأَعْلَمْنَاهُ، فَأَعْطَانَا حَقَّوَهُ وَقَالَ: ((أَشْعِرْنَهَا إِيَّاهُ)). [بخاري/ الجنائز/ ۱۱۹۵]

((ام عطیه)) (رضي الله عنها) ده‌لی: کاتی (زینب) ی کچی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌فاتی کرد، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پیی وتین: ((باشته‌که‌ی تاک بی‌ت سی، یان پینج جار، له‌ پینج‌مه‌دا کافور له‌سه‌ر لاشه‌ی دانین، یان که‌می‌ک کافور، جاکاتی له‌شتنی بونه‌وه‌ ئاگادارم بکه‌ن)). (ام عطیه) ده‌لی: ئیمه‌ش ئاگادارمان کرد، نه‌ویش په‌شته‌ مالیکی داینی و فهرموی: (له‌شی پی داپۆشن).

(۱۸) کفنی مردوو

۶۶۳- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ: كُفِنَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فِي ثَلَاثَةِ أَثْوَابٍ بَيْضٍ، سَحُولِيَّةٍ مِنْ كُرْسُفٍ، لَيْسَ فِيهَا قَمِيصٌ وَلَا عِمَامَةٌ، أَمَّا الْحُلَّةُ فَإِنَّمَا شَبَّهَ عَلَى النَّاسِ فِيهَا أَنَّهَا اشْتَرَيْتَ لَهُ لِيُكْفَنَ فِيهَا، فَتَرَكْتَ الْحُلَّةَ، وَكُفِنَ فِي ثَلَاثَةِ أَثْوَابٍ بَيْضٍ سَحُولِيَّةٍ، فَأَخَذَهَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ، فَقَالَ: لَأُخْبِسَنَّهَا حَتَّى أَكْفَنَ فِيهَا نَفْسِي، ثُمَّ قَالَ: لَوْ رَضِيَهَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لِنَبِيِّهِ (ﷺ) لَكَفَّنَهُ فِيهَا، فَبَاعَهَا وَتَصَدَّقَ بِثَمَنِهَا. [بخاري/ الجنائز/ ۱۲۰۵]

(عائشه) (رضي الله عنها) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌سی به‌رگی سپی کفنی به‌بالا‌برا که له‌ لۆکه‌ دروست کرابوون، نه‌کراس و نه‌می‌زه‌ری تیا نه‌بوو، نه‌ودوو پارچه‌ قوماشه‌ش که له‌یه‌ک ده‌چن و خه‌لکی مردووی خویانی پی کفن ده‌که‌ن، نه‌ویشیان بۆ کپی تا کفن بکری‌ت تیی‌دا، به‌لام له‌وه‌دا کفن نه‌کرا، به‌لکو له‌سی به‌رگه‌ سپیه‌دا کفن کرا که له‌ لۆکه‌ دوست کرابوو، ئیتر دوپارچه‌ قوماشه‌که (عه‌بدوللای کوپی ابوبکر) هه‌لی گرت و وتی: ئه‌مه‌ هه‌لده‌گرم بۆ خۆم تاتیایدا

کفن بکریم، پاشانیش وتی ئه‌گهر خوا پازی له‌سه‌ر بوايه که بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بیته، ئه‌وه تیايدا کفن ده‌کرا، ئیتر فروشتی و پاره‌که‌ی کرد به‌خیر.

(۱۹) کفن ده‌بی به‌ته‌واوی بکریت

٤٦٤- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) خَطَبَ يَوْمًا، فَذَكَرَ رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِهِ قُبِضَ فَكَفَّنَ فِي كَفَنٍ غَيْرِ طَائِلٍ، وَقَبِرَ لَيْلًا، فَزَجَرَ النَّبِيُّ (ﷺ) أَنْ يُقْبَرَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ حَتَّى يُصَلَّى عَلَيْهِ، إِلَّا أَنْ يُضْطَرَّ إِنْسَانٌ إِلَى ذَلِكَ، وَقَالَ النَّبِيُّ (ﷺ): ((إِذَا كَفَنَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلْيُحَسِّنْ كَفَنَهُ)).

(جابری کوپی عبدالله (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پوژیک و تاری داو باسی پیاویک له هاره‌لانی کردکه وه‌فاتی کردووه و کفنیکی ناته‌واوی بۆ کراوه و له‌شه‌ودا نیژراوه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌توندی قه‌ده‌غه‌ی ئه‌وه‌ی کردوو فهرموی: ((نابیت هیچ که‌سیک به‌شه‌و بنیژیت، تا نویژی له‌سه‌ر ده‌کریت، مه‌گهر که‌سیک ناچاریت)) مه‌روه‌ها فهرمویه‌تی: ((ئه‌گهر که‌سیک له ئیوه کفنی بۆ براکه‌ی ئاماده‌کرد، بابه‌چاکی و تیر و ته‌واوی بی‌کات)).

(۲۰) په‌له‌کردن له به‌ری کردنی ته‌رمدا

٤٦٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((أَسْرِعُوا بِالْجَنَازَةِ، فَإِنْ تَكَ صَالِحَةً فَخَيْرٌ - [لَعَلَّهُ قَالَ] تَقْدِمُونَهَا عَلَيْهِ، وَإِنْ تَكَ غَيْرَ ذَلِكَ فَشَرٌّ تَضَعُونَهُ عَنْ رِقَابِكُمْ)). [بخاري/ الجنائز/ ١٢٥٢]

(ابو هریره (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمویه‌تی: ((په‌له‌بکه‌ن له‌بردنی جه‌نازه‌دا، ئه‌گهر چاک و خواناس بیته، ئه‌وه زوو به‌خوشی و شادی ده‌که‌یه‌نن، به‌لام ئه‌گهر وانه‌بوو، ئه‌وه شه‌ر و خراپه‌یه‌که له کۆلی خۆتانی ده‌که‌نه‌وه)).

(۲۱) قه‌ده‌غه‌کردنی ئافره‌تان له شوینکه‌وتنی جه‌نازه

٤٦٦- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ: كُنَّا نُلْهِى عَنْ اتِّبَاعِ الْجَنَائِزِ، وَلَمْ يُعْزَمْ عَلَيْنَا. [بخاري/ الجنائز/ ١٢١٩]

(ام عطیه (رضی الله عنها) ده‌لی: ئیمه رێگریمان لی ده‌کرا له شوینکه‌وتنی جه‌نازه به‌لام زۆر جه‌ختیشی له‌سه‌ر نه‌ده‌کرا.

(۲۲) هه‌ستان له‌به‌ر جه‌نازه

٤٦٧- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (ع) قَالَ: مَرَّتْ جَنَازَةٌ، فَقَامَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (ص) وَقُمْنَا مَعَهُ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهَا يَهُودِيَّةٌ! فَقَالَ: ((إِنَّ الْمَوْتَ فَرَعٌ، فَإِذَا رَأَيْتُمُ الْجَنَازَةَ فَقُومُوا لَهَا)). [بخاري/ الجنائز/ ١٢٤٩]

(جابرى كوپى عبدالله) (ع) ده‌لى: جه‌نازه‌یه‌ك تیپه‌رى، پیغه‌مبه‌ر (ص) هه‌ستا له‌به‌رى و ئیمه‌ش هه‌ستاین و وتمان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌رى خوا (ص) ئه‌وه ئافره‌تیكى جوله‌كه‌یه، فه‌رمووى: ((به‌راستى مردن سامناكه، ئه‌گه‌ر جه‌نازه‌تان بینى هه‌ستن له‌به‌رى)).

(۲۳) سرینه‌وه‌ی هه‌لسان بو جه‌نازه

٤٦٨- عَنْ عَلِيٍّ (ع) قَالَ: رَأَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَامَ فَقُمْنَا، وَقَعَدَ فَقَعَدْنَا. يَغْنِي فِي الْجَنَازَةِ.

(على) (ع) ده‌لى: ئیمه‌ بینیمان پیغه‌مبه‌ر (ص) هه‌لده‌ستا، ئیمه‌ش هه‌لده‌ستاین، داده‌نیشت، ئیمه‌ش داده‌نیشتین بو جه‌نازه.

(۲۴) جیگه‌ی وه‌ستانى (امام) له‌ نوێژى مردودا

٤٦٩- عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ (ع) قَالَ: صَلَّيْتُ خَلْفَ النَّبِيِّ (ص) وَصَلَّى عَلَى أُمِّ كَعْبٍ، مَاتَتْ وَهِيَ نَفْسَاءُ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) لِلصَّلَاةِ عَلَيْهَا وَسَطَهَا. [بخاري/ الجنائز/ ١٢٦٧]

(سمه‌رى كوپى جندب) (ع) ده‌لى: له‌پشت پیغه‌مبه‌ره‌وه (ص) نوێژم كرد له‌كاتیكه‌دا كه نوێژى له‌سه‌ر (ام كعب) كرد كه به‌سه‌ر مندا له‌وه وه‌فاتى كردبوو، پیغه‌مبه‌ر (ص) له‌كاتى نوێژه‌كه‌دا له‌ناوه‌راستى جه‌نازه‌كه‌دا وه‌ستا.

(۲۵) (تكبیر) له‌سه‌ر جه‌نازه

٤٧٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ع): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) نَعَى لِلنَّاسِ الْجَاشِيَّ فِي الْيَوْمِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ، فَخَرَجَ بِهِمْ إِلَى الْمُصَلَّى، وَكَبَّرَ أَرْبَعَ تَكْبِيرَاتٍ. [بخاري/ الجنائز/ ١٢٦٨]

(ابو هریره) (ع) ده‌لیت: پیغه‌مبه‌رى خوا (ص) هه‌والى مه‌رگى نه‌جاشى راگه‌یانده‌ له‌و پۆژه‌دا كه تیایدا مردبوو، خه‌لكه‌كه‌ی برد بو جى نوێژه‌كه‌ و چوارجار (الله اكبر)ی فه‌رموو.

(۲۶) (الله اکبر) پینج جاریش هاتوو

۴۷۱- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى قَالَ: كَانَ زَيْدٌ (ع) يُكَبِّرُ عَلَى جَنَائِزِنَا لَرَبْعًا، وَإِنَّهُ كَبَّرَ عَلَى جَنَازَةِ خُمْسًا، فَسَأَلْتُهُ؟ فَقَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) يُكَبِّرُهَا. (عبدالرحمن ی کوپی ابو لیلی) ده لی: (زید) (ع) چوار جار له سهر جه نازه ی نیمه (الله اکبر) ی ده کرد، جار یکیان له سهر جه نازه یه ک پینج جار (الله اکبر) ی کرد، منیش پرسیارم لی کرد، له وه لأمدا وتی: پیغه مبه (ع) ده یکردن.

(۲۷) نزا بو مردوو

۴۷۲- عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ (ع) قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (ص) عَلَى جَنَازَةٍ، فَحَفَظْتُ مِنْ دُعَائِهِ وَهُوَ يَقُولُ: ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، وَعَافِهِ وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ وَوَسِّعْ مَدْخَلَهُ، وَاغْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالتَّلَجِّ وَالْبَرْدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ. وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِزَّهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ)). قَالَ حَتَّى تَمَنَيْتُ أَنْ أَكُونَ أَنَا ذَلِكَ الْمَيِّتَ.

(عوف ی کوپی مالک) ده لی: پیغه مبه (ع) له سهر تهرمیک نوژی کردو نزا ی کرد، منیش له نزا که ی ته مبه له بهر کرد: ((خوایه گیان لیلی خوش ببه و په حمی پی بکه، ئاسوده ی بکه و چاوپووشی لی بکه، پرزی بگرو شوینی فراوانی پی ببه خشه، به ئاو و به فر و تهرزه بیشو، له گونا ه پاک ی بکه روه هه روه کو چو ن پوشاکی سپی پاک ته بیته وه له چلک و پیسی، مال و حالیکی چاکتر له وه ی خو ی پی ببه خشه، که س و کاریکی چاکتریش له که س و کاره که ی، هاوسه ریکی چاکتریش له هاوسه رکه ی، بیخه ربه هه شتیشه وه، په ناشی بده له سزای گوپ و سزای ئاگر)). ئاله و کاته دا پر به دل ئاواتم ده خواست [خوزگه] نه و مردوه من بوما یه.

(۲۸) نوژی جه نازه له مزگه وتدا

۴۷۳- عَنْ عَائِشَةَ (ع): أَنَّهَا لَمَّا تُوُفِّيَ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ (ع) أَرْسَلَ أَنْوَاجُ النَّبِيِّ (ص) أَنْ يَمْرُؤًا بِجَنَازَتِهِ فِي الْمَسْجِدِ، فَيُصَلِّيَنَّ عَلَيْهِ، فَفَعَلُوا. فَوَقَفَ بِهِ عَلَى حُجْرَتِهِ، يُصَلِّيَنَّ عَلَيْهِ، أَخْرَجَ بِهِ مِنْ بَابِ الْجَنَائِزِ الَّذِي كَانَ إِلَى الْمَقَاعِدِ، فَبَلَغَهُنَّ أَنَّ النَّاسَ عَابُوا ذَلِكَ، وَقَالُوا: مَا كَانَتْ الْجَنَائِزُ يُدْخَلُ بِهَا الْمَسْجِدُ! فَبَلَغَ ذَلِكَ عَائِشَةَ، فَقَالَتْ: مَا أَسْرَعَ النَّاسَ إِلَى أَنْ يَعِيبُوا مَا لَنَا عِلْمٌ لَهُمْ بِهِ! عَابُوا عَلَيْنَا أَنْ

يُمَرَّ بِجَنَازَةٍ فِي الْمَسْجِدِ، وَمَا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى سُهَيْلِ بْنِ بَيْضَاءَ إِلَّا فِي جَوْفِ الْمَسْجِدِ.

(عائشه) (ﷺ) ده‌لی: کاتی (سعدی کوپی ابو وقاص) وه‌فاتی کرد هاوسه‌رانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌والیان نارد که هه‌زده‌که‌ن سه‌ری جه‌نازه‌که‌ی بده‌ن و نویژی له‌سه‌ر بکه‌ن، خه‌لکه‌که‌ پښان پښان و برديان له‌به‌رده‌م ژوره‌کانیاندا [که دهره‌وای له‌سه‌ر مزگه‌وت بوو]. جه‌نازه‌که‌ له‌به‌رده‌م ژووری هاوسه‌راندا وه‌ستینرا، هاوسه‌رانی پیغه‌مبه‌ریش نویژیان کرد له‌سه‌ری، پاشان له‌ده‌رگای تهرم کردنه دهره‌وه جه‌نازه‌که‌یان برده شوینتی پښان ده‌وت (مقاعد) که خه‌لکی تیایدا دانه‌نیشتن بو ئه‌نجامدانی کاروباری خو‌یان و ده‌ست نویژ گرتن. هه‌وال گه‌یشت به‌ هاوسه‌ران که خه‌لکی ئه‌مه‌یان پی باش نه‌بوو، وتیان: جاران تهرم به‌وجوره نه‌ده‌برایه ناو مزگه‌وت. ئهم هه‌واله گه‌یشته عائشه، بویه وتی: خه‌لکی چه‌نده په‌له ده‌که‌ن له شتی‌کدا که لی‌ی نازانن و عه‌یبداری ده‌که‌ن. ره‌خنه‌یان لی‌گرتین که تهرمی برایه مزگه‌وت: له‌کاتی‌کدا پیغه‌مبه‌ری خوا له‌ناو مزگه‌وتا نویژی کرد له‌سه‌ر سوه‌یلی کوپی بیضاء.

(۲۹) نویژی مردوو له‌سه‌ر گۆر

٤٧٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه): أَنَّ امْرَأَةً سَوْدَاءَ كَانَتْ تَقُمُ الْمَسْجِدَ - أَوْ شَابًا - فَفَقَدَهَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَسَأَلَ عَنْهَا - أَوْ عَنْهُ - فَقَالُوا: مَاتَ، [مَاتَتْ] قَالَ: ((أَفَلَا كُنْتُمْ أَذْنُتُمُونِي)). قَالَ: فَكَأَنَّهُمْ صَعَرُوا أَمْرَهَا أَوْ أَمْرَهُ، فَقَالَ: ((دُلُونِي عَلَى [قَبْرِهَا] قَبْرِه)). فَدَلُّوهُ فَصَلَّى عَلَيْهَا، ثُمَّ قَالَ: ((إِنَّ هَذِهِ الْقُبُورَ مَمْلُوءَةً ظُلْمَةً عَلَى أَهْلِهَا، وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُنَوِّرُهَا لَهُمْ بِصَلَاتِي عَلَيْهِمْ)). [بخاري/ الجنائز/ ۱۲۷۲]

(ابو هریره) (ﷺ) ده‌لی: ئافره‌تیکی ره‌ش پیست، یا لاویک گسکی مزگه‌وتی ده‌دا، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) چاوی بو‌گیرا، دیار نه‌بو، هه‌والی پرسى، وتیان: مرد. پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی: ((نه‌ده‌بوو ئاگادارتان بکرده‌مایه؟)). پیده‌چوو ئه‌وان به‌که‌میان زانییست، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی: ((گۆر ده‌که‌یم نیشان بده‌ن)) ئه‌وانیش نیشانیان دا، ئه‌ویش نویژی له‌سه‌ر کرد و فه‌رموی: ((ئهم گۆرانه پښ له تاریکی بو نیشته‌جیکانی، بیگومان خواى گه‌وره به‌ نویژ کردنی من له‌سه‌ریان بویان پوناک ده‌کاته‌وه)).

(۳۰) خۆ‌کوژی

۴۷۵- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) بِرَجُلٍ قَتَلَ نَفْسَهُ بِمَشَاقِصَ، فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ.

(جابری کوپی سمره) (رضی الله عنه) ده‌لی: جاریک [ته‌رمی] پیاویکیان هی‌نا بۆ‌لای پیغه‌مبەر (رضی الله عنه) که به‌تیریکی دهم پان خۆی کوشتبوو، به‌لام نو‌یژی له‌سه‌ر نه‌کرد.

(۳۱) خیری نو‌یژی جه‌نازه و شو‌ینکه‌وتنی

۴۷۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): ((مَنْ شَهِدَ الْجَنَازَةَ حَتَّى يُصَلِّيَ عَلَيْهَا فَلَهُ قِيرَاطٌ، وَمَنْ شَهِدَهَا حَتَّى تُدْفَنَ فَلَهُ قِيرَاطَانٌ)). قِيلَ وَمَا الْقِيرَاطَانِ؟ قَالَ: ((مِثْلُ الْجَبَلَيْنِ الْعَظِيمَيْنِ)). [بخاری/ الجنائز/ ۱۲۶۱]

(ابو هریره) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبەر (رضی الله عنه) فه‌رمویه‌تی: ((ئهو‌ی به‌دیار جه‌نازه‌یه‌که‌وه بی‌ت هه‌تا نو‌یژی له‌سه‌ر ده‌کریت قیراتیکی ده‌ست ده‌که‌ویت، ئهو‌ش شو‌ینی ده‌که‌ویت هه‌تا ده‌ینیژن ئهو‌ه دوو قیراتی ده‌ست ده‌که‌ویت)) پرس‌یاریان کرد: دوو قیرات چین؟! فه‌رموی: ((وه‌ک دوو‌که‌ژی گه‌وره وایه)) [له‌سامان و پاداشت]

(۳۲) ئهو‌ی سه‌دکه‌س نو‌یژی له‌سه‌ر بکات

۴۷۷- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: ((مَا مِنْ مَيِّتٍ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ يَبْلُغُونَ مِائَةً - كُلُّهُمْ يَشْفَعُونَ لَهُ - إِلَّا شَفَعُوا فِيهِ)).

(عائشه) (رضی الله عنها) ده‌لی: پیغه‌مبەر (رضی الله عنه) فه‌رمویه‌تی: ((هه‌ر مردوویه‌ک سه‌دکه‌س نو‌یژی له‌سه‌ر بکه‌ن و هه‌مووشیان بۆی بپا‌رینه‌وه -تکایان بۆی گیرا ده‌بی‌ت)).

(۳۳) ئهو‌ی چل که‌س نو‌یژی له‌سه‌ر بکات

۴۷۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه): أَنَّهُ مَاتَ ابْنٌ لَهُ بِقُدَيْدٍ أَوْ بِعُسْفَانَ، فَقَالَ: يَا كَرِيبُ، انْظُرْ مَا اجْتَمَعَ لَهُ مِنَ النَّاسِ، قَالَ: فَخَرَجْتُ، فَإِذَا نَاسٌ قَدْ اجْتَمَعُوا لَهُ، فَأَخْبَرْتُهُ. فَقَالَ: تَقُولُ: هُمْ أَرْبَعُونَ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: أَخْرِجُوهُ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: ((مَا مِنْ رَجُلٍ مُسْلِمٍ يَمُوتُ، فَيَقُومُ عَلَى جَنَازَتِهِ أَرْبَعُونَ رَجُلًا، لَا يَشْرِكُونَ بِاللَّهِ شَيْئًا، إِلَّا شَفَعَهُمُ اللَّهُ فِيهِ)).

(ابن عباس) (رضی الله عنه) کوپیکى له (قدید) یان (عسفان)^(۱) مرد، وتی: (کریب) سه‌یرکه “بزانه چهند کهس کوپونه‌ته‌وه له‌سه‌ری، منیش چووم بینیم خه‌لکێک کوپونه‌ته‌وه له‌ده‌وری هه‌واله‌که‌م بۆ برده‌وه وتی: تۆ ده‌لێی چل که‌سیک ده‌بن؟ وتم: به‌لێ، وتی: بیهێنه ده‌ره‌وه، چونکه من له پیغه‌مبه‌ری خوام (رضی الله عنه) بیستوو که فهرمویه‌تی: ((هه‌رکه‌سیکی موسلمان بمیرت و چل که‌س ئاماده‌ی کفن کردن و ناشتنی بن و نوێژی له‌سه‌ر بکه‌ن له‌وانه‌ی که هیچ هاوه‌لێک بۆ خوا بریار ناده‌ن، خوای گه‌وره تکایان گیرا ده‌کات بۆی)).

(۳۴) باسی چاکه‌و خراپه‌ی مردوو.

۴۷۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضی الله عنه) قَالَ: مَرَّ بِجَنَازَةٍ فَأَثْنِيَ عَلَيْهَا خَيْرًا، فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ (رضی الله عنه): ((وَجَبَتْ وَجَبَتْ وَجَبَتْ)). وَمَرَّ بِجَنَازَةٍ فَأَثْنِيَ عَلَيْهَا شَرًّا، فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ (رضی الله عنه): ((وَجَبَتْ وَجَبَتْ وَجَبَتْ)). قَالَ عُمَرُ: فِدَى لَكَ أَبِي وَأُمِّي، مَرَّ بِجَنَازَةٍ فَأَثْنِيَ عَلَيْهَا خَيْرًا، فَقُلْتُ: وَجَبَتْ وَجَبَتْ وَجَبَتْ. وَمَرَّ بِجَنَازَةٍ فَأَثْنِيَ عَلَيْهَا شَرًّا، فَقُلْتُ: وَجَبَتْ وَجَبَتْ وَجَبَتْ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (رضی الله عنه): ((مَنْ أَثْنَيْتُمْ عَلَيْهِ خَيْرًا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَمَنْ أَثْنَيْتُمْ عَلَيْهِ شَرًّا وَجَبَتْ لَهُ النَّارُ. أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ، أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ، أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ)). [بخاری/ الجنائز/ ۱۳۰۱]

(انس ی کوپی مالک) (رضی الله عنه) ده‌لێ: جه‌نازه‌یه‌ک برا (ئیمانداران) به‌باشی ناویان هینا، پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) فهرموی: ((مسۆگهر بوو، مسۆگهر بوو، مسۆگهر بوو))، جه‌نازه‌یه‌کی تریشیان برد (ئیمانداران) به‌باشی ناویان نه‌هینا، پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) فهرموی: ((مسۆگهر بوو، مسۆگهر بوو، مسۆگهر بوو)) (عمر) (رضی الله عنه) وتی: دایک و باوکم به‌قوربانت بێت: جه‌نازه‌یه‌ک براو به‌باشی ناوی برا فهرموت: مسۆگهر بوو، مسۆگهر بوو، مسۆگهر بوو. جه‌نازه‌یه‌کی تر هینرا به‌خراپی ناوی برا، فهرموت: مسۆگهر بوو، مسۆگهر بوو، مسۆگهر بوو. پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) فهرموی: ((ئه‌وه‌ی ئێوه به‌چاکی ناوی ببه‌ن ئه‌وه به‌هه‌شتی بۆ مسۆگهره، ئه‌وه‌ش وه‌سفی به‌خراپه ده‌که‌ن، ئه‌وه دۆزه‌خی بۆ مسۆگهره، ئێوه شایه‌تی خوای گه‌وره‌ن له زه‌وی‌دا)).

(۱) دوشوینن له نێوان مه‌که‌ه و مه‌دینه‌دا..

(۳۵) به‌سواریی رُوشتن له‌گه‌ل جه‌نازده

۴۸۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَلَى ابْنِ الدَّخْدَاحِ، ثُمَّ أَتَى بِفَرَسٍ عَزِيٍّ، فَعَقَلَهُ رَجُلٌ فَرَكِبَهُ، فَجَعَلَ يَتَوَقَّصُ بِهِ وَنَحْنُ نَتَّبِعُهُ نُسْنَعِي خَلْفَهُ، قَالَ: فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: إِنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: ((كَمْ مِنْ عَذِقٍ مُعَلَّقٍ أَوْ مُدْلَى فِي الْجَنَّةِ لِبَنِي الدَّخْدَاحِ)).

(جابری کوپی سمره) ده‌لی: پیغه‌مبهر (ﷺ) نویرتی کرد له‌سه‌ر (ابن الدحداح) پاشان نه‌سپیکتی پشت بووت هینرا و پیاویک جله‌وی گرت، پیغه‌مبهر (ﷺ) سواری نه‌سپه‌که‌ بوو، نه‌سپه‌که‌ش لوقه‌ی ده‌کرد، ئیمه‌ش به‌ شوینییه‌وه بوین و به‌په‌له‌ به‌دوایدا ده‌رۆیشترین (جابر) ده‌لی: یه‌کێک له‌و خه‌که‌ وتی: پیغه‌مبهر (ﷺ) فه‌رمووی: ((چه‌نده‌ها هی‌شوی هه‌لواسراو شو‌رپۆوه له‌ به‌هه‌شتدا بو (ابن الدحداح) ئاماده‌یه‌).

(۳۶) قه‌یفه‌ له‌ناو قه‌بردانان

۴۸۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه) قَالَ: جُعِلَ فِي قَبْرِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) قَطِيفَةٌ حَمْرَاءُ. (ابن عباس) ده‌لی: له‌ناو ئارامگاه‌ی پیغه‌مبهردا (ﷺ) قه‌یفه‌یه‌کی سور دانرا.

(۳۷) که‌ندڤ و خشت هه‌لچنین له‌سه‌ر مردوو

۴۸۲- عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ: أَنَّ سَعْدَ بْنَ أَبِي وَقَّاصٍ (رضی الله عنه) قَالَ فِي مَرَضِهِ الَّذِي هَلَكَ فِيهِ: اَلْحَدُوا لِي لَحْدًا، وَأَنْصِبُوا عَلَيَّ اللَّيْنَ نَضْبًا، كَمَا صُنِعَ بِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ).

(عامری کوپی سعد) ده‌لی: (سعدی کوپی ابو وقاص) له‌کاتی ئه‌و نه‌خۆشیه‌یدا که‌ وه‌فاتی تیاکرد وتی: که‌ندڤیکم بو‌لی بده‌ن و خشت له‌سه‌ر دابنن، هه‌روه‌کو چۆن بو پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) کرا.

(۳۸) فه‌رمان کردن به‌ته‌خت کردنی گور

۴۸۳- عَنْ أَبِي الْهَيْجَاسِ الْأَسَدِيِّ قَالَ: قَالَ لِي عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ (رضی الله عنه): ((أَلَا أَبْعَثُكَ عَلَى مَا بَعَثَنِي عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): أَنْ لَا تَدَعَ تِمْنًا إِلَّا طَمَسْتَهُ، وَلَا قَبْرًا مُشْرِفًا إِلَّا سَوَّيْتَهُ)).

(ابو هياج الاسدی) ده‌لی: (علی کوپی ابو طالب) (ﷺ) پیتی وتم: ئایا نه‌تنیرم بو‌کاریک که‌ پیغه‌مبهر (ﷺ) منی بو‌نارد؟ هیچ په‌یکه‌ریک مه‌هیله‌ و

همموی ته‌فر و تونا بکه، هرچی گۆپی قوت کراوه‌ش هه‌یه، همموی ته‌خت بکه.

(۳۹) ناپه‌سه‌ندی بینا له‌سه‌ر گۆر و گه‌چکاری کردنی گۆر.

۴۸۴- عَنْ جَابِرٍ (رضی) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنْ يُجَسَّصَ الْقَبْرُ وَأَنْ يُقَعَّدَ عَلَيْهِ، وَأَنْ يُبْنَى عَلَيْهِ.

(جابر) (رضی) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) قه‌ده‌غی ئه‌وه‌ی کرد که گۆر گه‌چکاری بکریت و له‌سه‌ری دابنیشن و بینای له‌سه‌ر بکریت.

(۴۰) حالی مردوو له‌ ئیواران و به‌یانیا‌ندا

۴۸۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا مَاتَ عُرِضَ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ: إِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَمِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَمِنْ أَهْلِ النَّارِ، يُقَالُ: هَذَا مَقْعَدُكَ حَتَّى يَبْعَثَكَ اللَّهُ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)). [بخاری/ الجنائز/ ۱۳۱۳]

(ابن عمر) (رضی) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی: ((هرک‌ه‌س له‌ ئیوه‌ که ده‌مریت شوینه‌که‌ی له‌به‌یانیا‌ن و ئیواراندا نیشان ده‌دریت، ئه‌گه‌ر له‌خه‌لکی به‌هه‌شت بی، ئه‌وه‌ خه‌لکی به‌هه‌شته، خو ئه‌گه‌ر خه‌لکی دۆزه‌خ بی، ئه‌وه‌ خه‌لکی دۆزه‌خه، ئینجا پینی ده‌وتریت: ئه‌مه‌ جیگه‌ی تۆیه‌ هه‌تا پۆژی قیامه‌ت خوای گه‌وره‌ زیندوت ده‌کاته‌وه‌ بۆلای خو‌ی)).

(۴۱) پرسیا‌ری دوو‌فریشه‌که‌ له‌کاتی خسته‌نه‌ گۆردا.

۴۸۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضی) قَالَ: قَالَ نَبِيُّ اللَّهِ (ﷺ): ((إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِهِ، وَتَوَلَّى عَنْهُ أَصْحَابُهُ، إِنَّهُ لَيَسْمَعُ قَرْعَ نَعَالِهِمْ. [زاد في الرواية: إذا انصرفوا]. قَالَ: يَأْتِيهِ مَلَكَانِ فَيَقْعِدَانِهِ، فَيَقُولَانِ لَهُ: مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ؟ قَالَ: فَأَمَّا الْمُؤْمِنُ فَيَقُولُ: أَشْهَدُ أَنَّهُ عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ. قَالَ: فَيُقَالُ لَهُ: ((انْظُرْ إِلَى مَقْعَدِكَ مِنَ النَّارِ قَدْ أَبْدَلَكَ اللَّهُ بِهِ مَقْعَدًا مِنَ الْجَنَّةِ. قَالَ نَبِيُّ اللَّهِ (ﷺ): ((فَبِرَأَاهُمَا جَمِيعًا)). قَالَ قَتَادَةُ: وَذَكَرْنَا أَنَّهُ يَفْسَحُ لَهُ فِي قَبْرِهِ سَبْعُونَ ذِرَاعًا، وَيَمْلَأُ عَلَيْهِ خَضِرًا إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ. [بخاری/ الجنائز/ ۱۲۷۳]

(انس کوری مالک) (رضی) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((کاتی ئاده‌میزاد داده‌نریت له‌ گۆره‌که‌یدا و هاوه‌لانی به‌جی‌ی ده‌هیلن، ئه‌و ده‌نگی پیلاوه‌کانیا‌ن ده‌بیسیت... دوو‌فریشه‌ دین و دایده‌نیشینن و ده‌لین: تو کاتی

خوی دهرباره‌ی ئەم پیاوه چیت دەوت؟ ئیماندار دەلیت: من شایه‌تی دەدم که ئەو بەنده و پیغه‌مبەری خودایه، ئەوسا پێی دەوتریت: تەماشای جیگه‌ی خۆت بکه له‌دۆزه‌خ دا، خوای گه‌وره‌ بۆی گۆرپیویت به‌ جیگه‌یه‌کی تر له‌ به‌هه‌شتدا)). جا پیغه‌مبەر (ﷺ) فەرموی: ((هەردوکیان دەبینیت)). (قتاده) دەلی: بۆمان باسکرا که گۆره‌که‌ی بۆ فراوان ده‌کریت به‌ ئەندازه‌ی هه‌فتا بال و بۆی پرده‌کریت له‌ سه‌وزایی تا ئەو پۆژه‌ی زیندوو ده‌کریت‌وه.

(۴۲) دهرباره‌ی ئایه‌تی (يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا ..)

٤٨٧- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ﴾ [فَقَالَ]: نَزَلَتْ فِي عَذَابِ الْقَبْرِ، فَيَقَالُ لَهُ: مَنْ رَبُّكَ؟ فَيَقُولُ: رَبِّيَ اللَّهُ، وَنَبِيِّي مُحَمَّدٌ (ﷺ)، فَذَلِكَ قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ [إبراهيم: ٢٧]. [بخاري/ الجناز/ ١٣٠٣]
(به‌رائی کوری عازب) (ﷺ) دەلی: پیغه‌مبەر (ﷺ) فەرمویه‌تی: ((یثبث الله الذين امنوا بالقول الثابت... دهرباره‌ی سزای ناوگۆڕ دابه‌زیوه... کاتیک پێی ده‌وتریت په‌روه‌ردگارت کێیه؟ ده‌لیت: په‌روه‌ردگارم الله یه و محمدیش (ﷺ) پیغه‌مبەر‌مه، جا ئائەو‌هیه که خوای گه‌وره‌ دهرباره‌ی فەرمویه‌تی ﴿یثبث الله الذين امنوا بالقول الثابت في الحياة الدنيا وفي الآخرة﴾)). ابراهیم ۲۷. واتە: خوا ئیماندار پابه‌ند و پایه‌دار ده‌کات له‌سه‌ر به‌لێن و گوشتاری دامه‌زراو و پایه‌دار له‌ ژیا‌نی دنیا وله‌ قیامه‌تیشدا..

(۴۳) په‌ناگرتن له‌ سزای گۆڕ

٤٨٨- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ (رضي الله عنه) قَالَ: بَيْنَمَا النَّبِيُّ (ﷺ) فِي حَائِطٍ لِبَنِي النَّجَّارِ عَلَى بَغْلَةٍ لَهُ، وَنَحْنُ مَعَهُ، إِذْ حَدَّثَ بِهِ فَكَادَتْ تُثْقِلُهُ، وَإِذَا أَقْبَرُ سِنَّةٌ أَوْ خَمْسَةٌ أَوْ أَرْبَعَةٌ - قَالَ: كَذَا كَانَ يَقُولُ الْجُرَيْرِيُّ - فَقَالَ: ((مَنْ يَعْرِفُ أَصْحَابَ هَذِهِ الْأَقْبُرِ)). فَقَالَ رَجُلٌ: أَنَا، قَالَ: ((فَمَتَى مَاتَ هَؤُلَاءِ)). قَالَ: مَاتُوا فِي الْإِشْرَاقِ. فَقَالَ: ((إِنَّ هَذِهِ الْأُمَّةَ تُبْتَلَى فِي قُبُورِهَا، فَلَوْلَا أَنْ لَّا تَدَافِقُوا لَدَعَوْتُ اللَّهَ أَنْ يُسْمِعَكُمْ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ الَّذِي أَسْمَعُ مِنْهُ)). ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْنَا بَوَّاجُهُ فَقَالَ: ((تَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ)). قَالُوا: نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ. فَقَالَ: ((تَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ)). قَالُوا: نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ. قَالَ: ((تَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنَ الْفِتَنِ مَا ظَهَرَ

مِنْهَا وَمَا بَطَنَ)). قَالُوا: نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الْفِتَنِ، مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ. قَالَ: ((تَعُوذُوا بِاللَّهِ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ)). قَالُوا: نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ.

(زید کوری ثابت) (ﷺ) ده‌لی: له‌کاتی‌کدا پی‌غه‌مبهر (ﷺ) له‌با‌خه‌که‌ی (بنو نجاردا) به‌سه‌ر هی‌سته‌ره‌که‌یه‌وه بوو، ئیمه‌ش له‌ خزمه‌تیدا بوین له‌ پر هی‌سته‌ره‌که‌ی سلّه‌میه‌وه و خه‌ریک بوو بی‌خاته خواره‌وه، سه‌یرمان کرد شه‌ش یان پی‌نج یان چوار قه‌بر [له‌و ناوه‌دا‌بوون]، پی‌غه‌مبهر (ﷺ) پرسى ((کی‌ مردووی ئه‌م گۆ‌رانه ده‌ناسی؟)).

پیاویک وتی: من.. پی‌غه‌مبهر پرسى: ((که‌ی ئه‌وانه مردون؟)) کابرا وتی: له‌سه‌رده‌می شیرکدا مردون.. پی‌غه‌مبهر (ﷺ) فه‌رموی: ((به‌راستی ئه‌م خه‌لکه‌ توشی سه‌ختی و ناخوشی ده‌بن له‌ گۆ‌ره‌کانیاندا، ئه‌گه‌ر له‌به‌رئه‌وه نه‌بی‌ت که نه‌وه‌کو یه‌کتر نه‌نی‌ژن، له‌خوا ده‌پارامه‌وه که ده‌نگی سزای ناو گۆ‌ر وه‌ک من ببیستن)).

پاشان پی‌غه‌مبهر (ﷺ) پوی تی‌کردین و فه‌رموی: ((په‌نا بگرن به‌خوا له‌ سزای ئاگر) هه‌موو وتیان: په‌نا ده‌گرن به‌خوا له‌ سزای ئاگر، ئیجا فه‌رموی: ((په‌نا بگرن به‌خوا له‌ سزای ناوگۆ‌ر)) هه‌موو وتیان: په‌نا ده‌گرن به‌خوا له‌ سزای ناوگۆ‌ر، پاشان فه‌رموی: ((په‌نا بگرن به‌خوا له‌ فیتنه‌ی ئاشکرا و په‌نه‌ان)). هه‌موو وتیان: په‌نا ده‌گرن به‌خوا له‌ فیتنه‌ی ئاشکرا و په‌نه‌ان، له‌وه‌ودوا فه‌رموی: ((په‌نا بگرن به‌خوا له‌ فیتنه و ئاشوبی ده‌جال)) هه‌موو وتیان: په‌نا ده‌گرن به‌خوا له‌ فیتنه و ئاشوبی ده‌جال.

(۴۴) سزادانی جوو له‌ گۆ‌ره‌کانیاندا

۴۸۹- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ (رضي الله عنه) قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) بَعْدَ مَا غَرَبَتِ الشَّمْسُ، فَسَمِعَ صَوْتًا، فَقَالَ: ((يَهُودُ تُعَذَّبُ فِي قُبُورِهَا)). [بخاري/ الجنائز/ ۱۳۰۹]

(ابو ایوب) (ﷺ) ده‌لیت: پی‌غه‌مبهر (ﷺ) دواى خۆ‌رئاوا‌بوون چوه دهره‌وه گویى له‌ده‌نگیک بوو، فه‌رموی: ((ئه‌وه جوله‌که‌کانن له‌ گۆ‌ره‌کانیاندا سزا ده‌درین)).

(۴۵) دهرباره‌ی سهردانی گورستان و دوعای لیخوش بوون بویان

۴۹۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: زَارَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وآله) قَبْرَ أُمِّهِ، فَبَكَى وَأَبَكَى مَنْ حَوْلَهُ، فَقَالَ (صلى الله عليه وآله): ((اسْتَأذَنْتُ رَبِّي فِي أَنْ أَسْتَعْفِرَ لَهَا، فَلَمْ يُؤْذَنْ لِي. وَاسْتَأذَنْتُهُ فِي أَنْ أَزُورَ قَبْرَهَا فَأَذِنَ لِي، فَزُورُوا الْقُبُورَ، فَإِنَّهَا تُذَكِّرُ الْمَوْتَ)).

(ابو هریره) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغمبر (صلى الله عليه وآله) سهردانی گۆری دایکی کرد، گریا و موروبه‌ری گشت کرده گریان، دوا‌یی فرموی: ((داوام له په‌روهردگارم کرد که مؤله‌تم بدات تا داوای لی خوشبوون بو دایکم بکم، به‌لام مؤله‌ت نه‌درام، ئینجا دلوای سهردانی گۆره‌که‌یم کرد بو ئه‌وه مؤله‌ت درام.. جا ئیوه‌ش سهردانی گورستان بکه‌ن، چونکه مردنتان بیرده‌خاته‌وه)).

۴۹۱- عَنْ بُرَيْدَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله): (([كُنْتَ] نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ فَزُورُوهَا، وَنَهَيْتُكُمْ عَنْ لُحُومِ الْأَضَاحِيِّ فَوْقَ ثَلَاثٍ فَأَمْسِكُوا مَا بَدَأَ لَكُمْ، وَنَهَيْتُكُمْ عَنِ النَّبِيذِ إِلَّا فِي سِقَاءٍ، فَاشْرَبُوا فِي الْأَسْقِيَةِ كُلِّهَا، وَلَا تَشْرَبُوا مِنْكُمْ)).

(بریده) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغمبر (صلى الله عليه وآله) فرمویه‌تی: ((من سهردانی گورستانم لی قه‌ده‌غه کردبوون، ئیسته سهردانی بکه‌ن، هه‌روه‌ها قه‌ده‌غه‌ی هه‌لگرتنی گوشتی قوربانیم لی کردبوون زیاتر له سی پوژ، به‌لام ئیستا چه‌ند ده‌تانه‌وی هه‌لیبگرن، قه‌ده‌غه‌ی [خواردنه‌وه‌ی] شه‌ربه‌ت و خوشاوم لی کردبوون له کونده‌دا نه‌بیئت، ئیستا بۆتان هه‌یه له هه‌موو ده‌فریکدا بیخۆن، هیچ شتیکی سه‌رخوشکه‌ریش مه‌خونه‌وه)).

(۴۶) سه‌لام کردن له خه‌لکی گورستان و دوعا بۆکردنیان.

۴۹۲- عَنْ مُحَمَّدَ بْنِ قَيْسٍ أَنَّهُ قَالَ يَوْمًا: أَلَا أَخْبِرُكُمْ عَنِّي وَعَنْ أُمِّي؟ قَالَ: فَظَنَنَّا أَنَّهُ يُرِيدُ أُمَّهُ الَّتِي وَلَدَتْهُ، قَالَ: قَالَتْ عَائِشَةُ: أَلَا أُحَدِّثُكُمْ عَنِّي وَعَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله)؟ قُلْنَا: بَلَى، قَالَ: قَالَتْ: لَمَّا كَانَتْ لَيْلَتِي الَّتِي [كَانَ] النَّبِيُّ (صلى الله عليه وآله) فِيهَا عِنْدِي انْقَلَبَ فَوَضَعَ رِدَاءَهُ، وَخَلَعَ نَعْلَيْهِ فَوَضَعَهُمَا عِنْدَ رِجْلَيْهِ، وَبَسَطَ طَرَفَ إِزَارِهِ عَلَى فِرَاشِهِ فَاضْطَجَعَ، فَلَمْ يَلْبَثْ إِلَّا رَيْثَمًا ظَنُّ أَنْ قَدْ رَقَدْتُ، فَأَخَذَ رِدَاءَهُ رُوَيْدًا، وَانْتَعَلَ رُوَيْدًا، وَفَتَحَ الْبَابَ [رُوَيْدًا] فَخَرَجَ ثُمَّ أَجَافَهُ رُوَيْدًا، فَجَعَلْتُ دِرْعِي فِي رَأْسِي، وَاخْتَمَرْتُ، وَتَقَنَّنْتُ إِزَارِي، ثُمَّ انْطَلَقْتُ عَلَى إِثَرِهِ، حَتَّى جَاءَ الْبُقِيعَ، فَقَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ، ثُمَّ رَفَعَ يَدَيْهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ انْحَرَفَ، فَأَنْحَرَفْتُ، فَأَسْرَعَ فَأَسْرَعْتُ،

فَهَرُولَ فَهَرُولْتُ، فَأَخْضَرَ فَأَخْضَرْتُ فَسَبَقْتُهُ، فَدَخَلْتُ، فَلَيْسَ إِلَّا أَنْ اضْطَجَعْتُ، فَدَخَلَ فَقَالَ: ((مَا لَكَ يَا عَائِشُ حَشِيًّا رَابِيَةً)). قَالَتْ: قُلْتُ: لَا شَيْءَ، قَالَ: ((لَتُخْبِرَنِي أَوْ لِيُخْبِرَنِي اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ)). قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ بِأَيِّ أَنْتَ وَأُمِّي، فَأَخْبَرْتُهُ، قَالَ: ((فَأَنْتِ السَّوَادُ الَّذِي رَأَيْتُ أَمَامِي)). قُلْتُ: نَعَمْ، فَلَهَدَنِي فِي صَدْرِي لَهْدَةً أَوْجَعَنِي، ثُمَّ قَالَ: ((أَظَنَنْتِ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَرَسُولُهُ)). قَالَتْ: مَهْمَا يَكْتُمُ النَّاسُ يَعْلَمُهُ اللَّهُ، نَعَمْ. قَالَ: ((فَإِنَّ جِبْرِيلَ أَتَانِي حِينَ رَأَيْتِ فَنَادَانِي فَأَخْفَاهُ مِنْكَ، فَأَجَبْتُهُ فَأَخْفَيْتُهُ مِنْكَ، وَلَمْ يَكُنْ يَدْخُلُ عَلَيْكَ وَقَدْ وَضَعْتَ ثِيَابَكَ، وَظَنَنْتِ أَنْ قَدْ رَقَدْتَ فَكَرِهْتَ أَنْ أَوْقِظَكَ، وَخَشِيتُ أَنْ تَسْتَوْحِشِي، فَقَالَ: إِنَّ رَبَّكَ يَأْمُرُكَ أَنْ تَأْتِيَ أَهْلَ الْبَقِيعِ، فَتَسْتَغْفِرَ لَهُمْ)). قَالَتْ: قُلْتُ: كَيْفَ أَقُولُ لَهُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: ((السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَيَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ، وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لِلْحَاقِقُونَ)).

پوژیک (محمدی کوپی قیس) وتی: نایا دهر باره‌ی خوُم و دایکم شتی‌کتان بو بگی‌رمه‌وه، ئه‌وانیش وتیان، وامانزانی ئه‌و دایکه ده‌لییت که لئی بووه.. به‌لام وتی (عائشه) (ع) بو‌ی گپ‌راینه‌وه وتی: حه‌زده‌که‌ن پوداویکی نیوان خوُم و پیغه‌مبه‌رتان (ع) بو‌ی باس بکه‌م؟ هه‌موو وتمان: به‌لی... ئه‌ویش وتی: ئه‌و شه‌وه‌ی که نوره‌م بوو پیغه‌مبه‌ر (ع) لام بمینیتته‌وه هات و عه‌باکه‌ی داناو نه‌عله‌کانی داکه‌ند و لای قاجی داینا لایه‌کی کراسه‌که‌ی پاخست و پاکشا، زوری پیغه‌چوو وای زانی خه‌وم لی که‌وتوه، به‌هیواشی عه‌باکه‌ی کوکرده‌وه و نه‌عله‌کانی له‌پی کردو له‌سه‌ر خو‌ی دهرگاکه‌ی کرده‌وه و چوو دهره‌وه و له‌سه‌ر خو‌ی دایخست، منیش کراسه‌که‌م له‌به‌ر کرد و په‌شته ماله‌که‌م کرده‌ پویش و شوینی که‌وتم هه‌تا گه‌یشه‌ (بقیع)، ئه‌وسا بینیم وه‌ستا و زوریش وه‌ستا، سی جار ده‌سته‌کانی به‌رز کرده‌وه ئینجا ئه‌و لایدا، منیش لامدا، ئه‌و په‌له‌ی کرد، منیش په‌له‌م کرد، ئه‌و زیاتر پیی هه‌لگرت منیش زیاتر پییم هه‌لگرت، ئه‌و رایکردو منیش پام کردو پیشی که‌وتم و چومه ژوره‌وه و خیرا پاکشام، ئه‌ویش هاته ژوره‌وه و فره‌موی: ((ئه‌وه چیه‌ عائشه‌ واهه‌ ناسه‌ برکیته)) منیش وتم: هیچ‌ نی‌یه. فره‌موی: ((یان پییم ده‌لییت، یان زاتی لطیف و ناگا پییم ده‌لیت)). منیش وتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا... ئه‌ی خوشه‌ویست تر له‌ باوک و دایکم. ئیتر هه‌موشتیکم بو‌گی‌رایه‌وه. . ئه‌ویش فره‌موی: ((که‌واته ئه‌واتارماییه‌ی که‌له‌

پیشمه‌وه ده‌مبینی تو‌بویست؟)) وتم: به‌لی. ئه‌وسا هه‌ردوو ده‌ستی مائی به‌سنگمداوئیشی پی‌گه‌یاندم، ئینجا فه‌رمووی: ((بوچی وات زانی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی سته‌مت لی ده‌که‌ن؟)) منیش وتم: هه‌رچه‌نده خه‌لکی نه‌ینییه‌کانیان بشارنه‌وه خوا ئاگای لییه‌تی.. ئینجا فه‌رمووی: ((جوهره‌ئیل علیه السلام هاته‌لام، بانگی لی کردم، له‌توی شارده‌وه، منیش وه‌لام دایه‌وه و له‌تۆم شارده‌وه، ئه‌و نه‌ده‌کرا بیته ژوره‌وه چونکه تو پۆشاکه‌کانت دانا‌بوو، من وامزانی تو خه‌وتویت، هه‌زم نه‌کرد خه‌برت بکه‌مه‌وه و ترسام له‌وه‌ی که (به‌ته‌نهایی) بترسیت.. جوهریئل پیی وتم: په‌روم‌دگارت فه‌رمانت پی‌ده‌دات که بجیت بۆلای خه‌لکی (بقیع) و داوای لی خوش‌بونیان بۆکه‌یت)). عائشه وتی: ئه‌ی من چیان پی‌بۆم ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) فه‌رمووی: ((بلی: سلاوتان لی بیته ئه‌ی خه‌لکی ئه‌م شوینه له‌ ئیمانداران و موسلمانان، خوا په‌حم بکات به‌وانه‌مان که زوو مردون و پۆشتون، به‌وانه‌شمان که هیشتا ماون، بی‌گومان ئیمه‌ش هه‌رکاتیک خوا ویستی له‌سه‌ر بیته به‌ئیه‌وه ده‌که‌ین)).

(۴۷) دانیشتن له‌سه‌ر گۆر و نوێژ کردن له‌سه‌ری

۴۹۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا يَجْلِسُ أَحَدُكُمْ عَلَى جَمْرَةٍ، فَتُحْرِقَ ثِيَابَهُ فَتَخْلُصَ إِلَى جِلْدِهِ، خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَجْلِسَ عَلَى قَبْرِ)).
(ابو هریره) (رضی اللہ عنہ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ((ئه‌گه‌ر که‌سێک له‌ ئیه‌وه له‌سه‌ر پشکویه‌ک دابنیشیت هه‌تا پۆشاکه‌که‌ی ده‌سووتیت و ده‌گاته‌ پیستی، هیشتا ئه‌وه‌ی چاکتره له‌وه‌ی له‌سه‌ر گۆرێک دابنیشیت)).
۴۹۴- عَنْ أَبِي مَرْثَدٍ الْغَنَوِيِّ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا تَجْلِسُوا عَلَى الْقُبُورِ، وَلَا تُصَلُّوا عَلَيْهَا)).
(ابو مرثد الغنوي) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ((له‌سه‌ر گۆر دامه‌نیشن و له‌ نوێژدا پوی تی‌مه‌که‌ن)).

(۴۸) باسی چاکه‌ی چاکه‌کار

۴۹۵- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: قِيلَ لِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ): أَرَأَيْتَ الرَّجُلَ يَعْمَلُ الْعَمَلَ مِنَ الْخَيْرِ وَيَحْمَدُهُ النَّاسُ عَلَيْهِ؟ قَالَ: ((تِلْكَ عَاجِلُ بُشْرَى الْمُؤْمِنِ)).
(ابو ذر) (رضی اللہ عنہ) ده‌لی: پرسیار کرا له‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ): رای جه‌نابت چۆنه‌ ده‌رباره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی چاکه‌ ده‌کات و خه‌لکی سوپاسی ده‌که‌ن؟ فه‌رمووی: ((ئه‌وه‌ مرده‌ی پیشه‌کییه‌ بو ئیماندار)).

(۱۰) به شی زهکات

(۱) باسی فه رزبوونی زکات

۴۹۶. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ مُعَاذًا قَالَ بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ، فَأَدْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ: فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خُمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، فَإِنْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ: فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيائِهِمْ فُتْرَدُ فِي فُقَرَائِهِمْ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ: فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ، وَأَتَقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ، فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ)). [بخاري/ الزكاة/ ۱۴۲۵]

(ابن عباس) (رضی اللہ عنہ): (معاذ) وتو به تی: پیغه مبهر (رضی اللہ عنہ) به یری کردم و فه رموی: ((تو ده گهیت به که سانیک له خاوهن کتیبه کان بانگیان بکه بو شایه تمان (ان لا اله الا الله وانی رسول الله). جا نه گهر نه وان ملکه چ بوون بو نه وه، تییان بگه یه نه که خوا له شه وو پوژیکدا پینج جار نویژی له سهر فه رز کردوون، نه گهر ملکه چ بوون بو نه وه ش، نه وه تییان بگه یه نه که خوا زهکاتیکي له سهر فه رز کردون که له ده وله مهنده کانیان وهرده گیریت و ده دریست به هه ژاره کانیان، جا نه گهر ملکه چ بوون بو نه وه ش، نه وه نه کهیت ماله به نرخ و گران به ها کانیان لیوهر بگریست، خوشت له نژای ستهم لیکرا و بپاریزه، چونکه به راستی له نیوان نه و و خوی گه وردها هیچ په رده یه ک نیه.

(۲) زهکات له چی دهرده کړیت؟

۴۹۷. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضی اللہ عنہ) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((لَيْسَ فِيمَا دُونَ خُمْسَةِ أَوْسُقٍ، صَدَقَةٌ وَلَا فِيمَا دُونَ خُمْسِ دُونِ صَدَقَةٍ، وَلَا فِيمَا دُونَ خُمْسِ أَوْاقٍ صَدَقَةً)). [بخاري/ الزكاة/ ۱۳۴۰]

(ابو سعیدی خدری) (رضی اللہ عنہ): ده لی: پیغه مبهر (رضی اللہ عنہ) فه رموی به تی: ((له دانه ویللو خورمادا زهکات نیه تا ده گاته پینج (اوسق) [که بهرامبهره به ۶۵۳ کغم] له پینج سهر حوشتیش که متر زهکات نییه، له پینج (ثوقیه) زیویش که متر زهکاتی ناکه ویت)).

(۳) ده یه‌ک و بیست یه‌ک

۴۹۸- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضی الله عنه): أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: ((فِيمَا سَقَتِ الْأَنْهَارُ وَالْغَيْمُ الْعُشُورُ، وَفِيمَا سَقَى بِالسَّانِيَةِ نِصْفُ الْعُشْرِ)).

(جابر بن کوری عبد‌الله) ده‌لی: پیغه‌مبهر (ﷺ) فرموی: ((ئهو‌هی به‌باران یان به‌ئو‌ی پوبار پی ده‌گات ئهو‌ه زه‌کاته‌که‌ی ده یه‌که ئهو‌هش به‌وش‌ترو (که‌ره‌سته‌ی تر) ئاو ده‌دری‌ت ئهو‌ه زه‌کاته‌که‌ی نیو‌هی ده‌یه‌که [واته بیست یه‌ک].

(۴) پی‌ش‌خستنی زه‌کات یان دهرنه‌کردنی زه‌کات.

۴۹۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عُمَرَ عَلَى الصَّدَقَةِ، فَقِيلَ: مَنْعَ ابْنِ جَمِيلٍ وَخَالِدِ بْنِ الْوَلِيدِ وَالْعَبَّاسُ عَمُ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَا يَنْقُمُ ابْنُ جَمِيلٍ إِلَّا أَنَّهُ كَانَ فَقِيرًا فَأَغْنَاهُ اللَّهُ، وَأَمَّا خَالِدٌ فَإِنَّكُمْ تَظْلُمُونَ خَالِدًا، قَدْ احْتَبَسَ أَذْرَاعَهُ وَأَعْتَادَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَمَّا الْعَبَّاسُ فَهِيَ عَلَيَّ وَمِثْلُهَا مَعَهَا)). ثُمَّ قَالَ: ((يَا عُمَرُ، أَمَا شَعَرْتَ أَنَّ عَمَ الرَّجُلِ صِنُوْهُ أَبِيهِ)). [بخاری/ الزکاة/ ۱۳۹۹]

(ابو هریره) ده‌لی: پیغه‌مبهر (ﷺ) (عومهری کوری خطاب) ی نارد بو کو‌کردنه‌وه‌ی زه‌کات. وتیان: (ابن جمیل) و (خالدی کوری ولید) و (عه‌باس) ی مامی پیغه‌مبهر (ﷺ) زه‌کاتیان نه‌داوه. پیغه‌مبهر (ﷺ) که‌ه‌والی پی‌درا فرموی: ((ابن جمیل له‌وه رقی هه‌ستاوه که‌ه‌ژار بوو خوا ده‌وله‌مندی کرد!!، به‌لام خالد ئی‌وه سته‌می لی ده‌که‌ن، چونکه ئهو‌ه ززی‌پوش و تفاق‌ی جه‌نگ‌ی له‌ری‌گه‌ی خوا‌دا داناوه، (عه‌باس) یش هه‌رچی ده‌که‌و‌یت له‌سه‌ر من بو‌ی ده‌ده‌م و ئهو‌هنده‌ی تری‌شی ده‌خه‌مه‌ سه‌ر، پاشان فرموی ئهی عومهر نازانی مامی هه‌رکه‌سی‌ک له‌جی‌ی باو‌کیه‌تی)).

(۵) زه‌کات نه‌ده‌ر

۵۰۰- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رضی الله عنه) قَالَ: انْتَهَيْتُ إِلَى النَّبِيِّ (ﷺ) وَهُوَ جَالِسٌ فِي ظِلِّ الْكَعْبَةِ، فَلَمَّا رَأَنِي قَالَ: ((الْأَخْسَرُونَ رَبَّ الْكَعْبَةِ)). قَالَ: فَجِئْتُ حَتَّى جَلَسْتُ، فَلَمَ اتَّقَارَ أَنْ قُمْتُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي، مَنْ هُمْ؟ قَالَ: ((هُمْ الْكَثْرُونَ أَمْوَالًا، إِلَّا مَنْ قَالَ هَكَذَا وَهَكَذَا وَهَكَذَا - مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ - وَقَلِيلٌ مَا هُمْ. مَا مِنْ صَاحِبِ إِبِلٍ وَلَا بَقَرٍ وَلَا غَنَمٍ، لَا يُؤَدِّي زَكَاتَهَا، إِلَّا جَاءَتْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْظَمَ مَا كَانَتْ وَأَسْمَنَهُ، تَنْطَحُهُ بِقُرُونِهَا، وَتَطْوُهُ

بِأَظْلَافِهَا، كُلَّمَا تَفِدَّتْ أَخْرَاهَا عَادَتَ عَلَيْهِ أَوْلَاهَا، حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ)).
[بخاري/ الزكاة/ ۱۳۹۱]

(ابو ذر) (رضی اللہ عنہ) دهلی: پیغهمبر (ﷺ) له سیبهری که عبدها دانیشتبو، چومه خزمهتی کاتی منی بینی فهرموی: ((به خاوهنی که عبیه نه وانه زور خه سارومه نندن)). ئوقرده نه گرت هه ستام و وتم: ئه ی پیغهمبره ی خوا (ﷺ) دایک و باو کم به قوربانت بی، کین نه وانه؟ فهرموی: ((نه وانه ی که مال و داراییان زوره، مه گهر که سی بلی: ها، ها، ها، له به رده م و له پشته وه و به راست و به چه پدا ببه خشی، نه وانه ش که من، هیچ خاوه ن و شترو گاکهل و مهر مالآتیک نیه زه کاتی لیدابن له پوژی قیامه تدا بویان ده هیئریتته مهیدان، هه مو گه وره تر و قه له وتریشن به شاخ دده دن له خاوه نه که یان و ده یانخه نه ژیر سمیانه وه، کاتی سهره ی هه مو یان ته و او ده بیست سهرله نوی ده ست پی ده که نه وه هه تا لیپر سینه وه له ناو خه لکیدا ته و او ده بیست.

۵۰۱- عن أبي هريرة (رضی اللہ عنہ) قال: قال رسول الله (ﷺ): ((مَا مِنْ صَاحِبٍ ذَهَبٍ وَلَا فِضَّةٍ، لَا يُؤَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا، إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ صُفِّحَتْ لَهُ صَفَائِحُ مِنْ نَارٍ، فَأُحْمِيَ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ، فَيَكْوَى بِهَا جَنْبُهُ وَجَبِينُهُ وَظَهْرُهُ، كُلَّمَا بَرَدَتْ أُعِيدَتْ لَهُ، فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ الْعِبَادِ، فَيَرَى سَبِيلَهُ: إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِمَّا إِلَى النَّارِ)). قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَلَا يُبَلِّ؟ قَالَ: ((وَلَا صَاحِبُ إِبِلٍ لَا يُؤَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا، وَمَنْ حَقَّهَا حَلَبُهَا يَوْمَ وَرْدِهَا، إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ بَطِحَ لَهَا بِقَاعُ قَرْقَرٍ، أَوْ قَرَمًا كَانَتْ، لَا يَفْقِدُ مِنْهَا فَصِيلًا وَاحِدًا، تَطَّوُّهُ بِأَخْفَافِهَا وَتَعَضُّهُ بِأَفْوَاهِهَا، كُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ أَوْلَاهَا رُدَّ عَلَيْهِ أَخْرَاهَا، فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ الْعِبَادِ، فَيَرَى سَبِيلَهُ: إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِمَّا إِلَى النَّارِ)). قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَلَا بُقَرُ وَالْغَنَمُ؟ قَالَ: ((وَلَا صَاحِبُ بَقَرٍ وَلَا غَنَمٍ لَا يُؤَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا، إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ بَطِحَ لَهَا بِقَاعُ قَرْقَرٍ، لَا يَفْقِدُ مِنْهَا شَيْئًا، لَيْسَ فِيهَا عَقْصَاءٌ وَلَا جُلَحَاءٌ وَلَا عُضْبَاءٌ، تَنْطَحُهُ بِقُرُونِهَا وَتَطَّوُّهُ بِأَظْلَافِهَا، كُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ أَوْلَاهَا رُدَّ عَلَيْهِ أَخْرَاهَا، فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ الْعِبَادِ، فَيَرَى سَبِيلَهُ: إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِمَّا إِلَى النَّارِ)). قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَلَا خَيْلٌ؟ قَالَ: ((الْخَيْلُ ثَلَاثَةٌ: هِيَ لِرَجُلٍ وَزَرٌ، وَهِيَ لِرَجُلٍ سِثْرٌ، وَهِيَ لِرَجُلٍ أَجْرٌ، فَأَمَّا الَّتِي هِيَ لَهُ وَزَرٌ: فَرَجُلٌ رِبَطُهَا رِيَاءٌ وَفَخْرًا وَنِبَاطًا

عَلَى أَهْلِ الْإِسْلَامِ، فَهِيَ لَهُ وَزْرٌ. وَأَمَّا الَّتِي هِيَ لَهُ سِئْرٌ. فَرَجُلٌ رَبَطَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَمْ يَنْسَ حَقَّ اللَّهِ فِي ظُهُورِهَا وَلَا رِقَابِهَا، فَهِيَ لَهُ سِئْرٌ. وَأَمَّا الَّتِي هِيَ لَهُ أَجْرٌ فَرَجُلٌ رَبَطَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ، فِي مَرْجٍ وَرَوْضَةٍ، فَمَا أَكَلَتْ مِنْ ذَلِكَ الْمَرْجِ أَوْ الرَّوْضَةِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا كُتِبَ [الله] لَهُ عَدَدُ مَا أَكَلَتْ حَسَنَاتٍ، وَكُتِبَ لَهُ عَدَدُ أَرْوَاثِهَا وَأَبْوَالِهَا حَسَنَاتٍ، وَلَا تَقْطَعُ طَوْلَهَا فَاسْتَنْتَ شَرْفًا أَوْ شَرْفَيْنِ، إِلَّا كُتِبَ اللَّهُ لَهُ عَدَدُ أَثَارِهَا وَأَرْوَاثِهَا حَسَنَاتٍ، وَلَا مَرَبَّهَا صَاحِبُهَا عَلَى نَهْرٍ فَشَرِبَتْ مِنْهُ، وَلَا يُرِيدُ أَنْ يَسْقِيَهَا، إِلَّا كُتِبَ اللَّهُ لَهُ عَدَدُ مَا شَرِبَتْ حَسَنَاتٍ)). قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَالْحُمْرُ؟ قَالَ: ((مَا أُنْزِلَ عَلَيَّ فِي الْحُمْرِ شَيْءٌ إِلَّا هَذِهِ الْآيَةُ الْفَائِدَةُ الْجَامِعَةُ: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ، وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ [الزلزلة: ۷-۸]. [بخاري/ الزكاة/ ۱۳۲۸، ۱۳۲۷])

(ابو هريره) (رضي الله عنه) دهلي: پيغه مبهري (رضي الله عنه) فهرمووي: ((هيچ خاوهن زيږ و زيونك نښه كه حقه كهى (زه كاته كهى) نه دات له پوڅى قيامه تدا، پليتى ناگرينى بو ناماده ده كړيت كه له ناگري دوزه خدا سوور كراوه ته وه، لاته نيشته و ناوچاوو پشتمنى پي داخ ده كړيت، هر كاتيك سارد بوويه وه بوى تازه ده كړيته وه، له پوڅيكدا كه ماوه كهى په نجا هه زار ساله، هه تا دادوهرى له نيوان هه موو بهنده كاندا ته واو ده كړيت، پاشان ريگه نيشان ده دريت يان بو بهه شت يان بو دوزخ)). وترا: نهى پيغه مبهري (رضي الله عنه) نهى حوشتري؟ فهرمووي: ((خاوهنى حوشتريش هه ندى له مافه كهى نه وه يه له پوڅى هيڼا نيدا بو سهرئاو بدوشري و به شى نه دارانى لى بدريت، نه گهرنا له پوڅى قيامه تدا له ده شتيكى كاكى به كاكى ته ختدا ديت و قه له وترو گوره تره ته نانه ت به چكه كه شيان لى ون نښه، خاوهنه كانيان ده خه نه ژير پيڼانه وه و گازيان ليده گرن، كاتى سهره تاكان ته واوده بن و دينه كوټايى سهرله نوى ده ست پي ده كه نه وه، له پوڅيكدا كه ماوه كهى په نجا هه زار ساله هه تا دادوهرى له نيوان هه موو بهنده كاندا ته واو ده كړيت، پاشان ريگه خوى نيشان ده دريت، يان بو بهه شت يان بو دوزخ)). وترا: نهى پيغه مبهري (رضي الله عنه) نهى گاگهل و مالآت؟ فهرمووي: ((خاوهنى گاگهل و مالآتيش نه وه كه له سهرى پيوسته نه يبه خشيت، كه پوڅى قيامه ت هات ده شتيكى فراوانى سه ختى بو ساز ده كړيت، هيچيان ليون نه بووه. هيچيان شاخ كه وانه يى، يان كول، يان شاخ شكاو نين، به شوق له خاوهنه كانيانده دن،

سميان پيادەنىڭ، كاتى سەرەتاكانيان تەواۋدەبى و دىنە كۆتايى سەرلەنۇي دەست پى دەكەنەۋە لە پۇژىكدا كەماۋەكەى پەنجا ھەزار سائە ھەتا دادوھرى لەنيوان ھەموو بەندەكاندا تەواۋ دەكرىت، پاشان رىگەى خۇى نىشان دەدرىت، يان بۇ بەھەشت يان بۇ دۇزەخ)). و ترا: ئەى پىغەمبەر ئەى ئەسپ؟ فەرموۋى: ((ئەسپ سى جۆرە بۇ ھەندى كەس ھۆى توشبونى تاوانە، بۇ ھەندىكىش ھۆى پاراستن و پۇشىنە بۇ ھەندى كەسى ترىش دەستكەوت و پاداشتە، جا ئەۋەى كەتاوانە بۆى، پياۋىكە، بۇ خۇدەرخستىن و شانازى و دژايەتى موسلمانان رايگرتوۋە، ئەۋە بۇ ئەۋ تاوانە، ئەۋەش بۆى دەبىنە قەلغان لە ئاگر، كەسىكە لەبەرخوا رايگرتىيت، ھەقى خوا فەرامۇش نەكات لەبەكارھىنانىدا بۇ سوۋارى و بەخشىنى بۇ جىھاد، ئەۋە بۆى دەبىنە قەلغان، بەلام ئەۋەى كە بوۋە ھۆى پاداشت، ئەۋە كەسىكە بۇخوا رايگرتىيت بۇ بەرزەۋەندى موسلمانان، لەدەشتىكى فراۋانى سەۋزەلانىدا، ھەموو ئەۋ گژۇگىيانەى كە لەۋ دەشتە فراۋانە سەۋزەدا دەيخوات بۆى دەنۋوسرى بە چاكە بەئەندازەى ئەۋەى خواردوۋىيەتى، تەنانت ھەموو پاشەپۇ و مىزەكەشى بە چاكە بۆى دەنۋوسرىت، ئەگەر پەتەكەى بېچرىت تەپۇلكەيەك يان دوو تەپۇلكە سەرکەوت خاۋەقەدەر جى پىكانى و پاشەپۇكانى چاكەى بۇ تۇماردەكات، كاتى خاۋەنەكەى دەيباتە سەر ھەر چەم و پوبارىك بۇ ئەۋەى ئاۋى بدات، خوا بەئەندازەى ئەۋ ئاۋەى دەيخواتەۋە چاكەى بۇ دەنۋوسرىت)). ئىنجا و ترا: ئەى گۆى درىژ؟ فەرموۋى: ((دەربارەى گۆى درىژ ھىچم بۇ دانەبەزىۋە مەگەر ئەم ئايەتە ناۋازە و گشتگىرە: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ [الزلزال ۷، ۸].

(۶) ھەردەشە ئەۋانەى مال و سامان قايم دەكەن

۵۰۲۔ عَنِ الْأَخْنَفِ بْنِ قَيْسٍ قَالَ: كُنْتُ فِي نَفَرٍ مِنْ قُرَيْشٍ فَمَرَّ أَبُو ذَرٍّ (ؓ) وَهُوَ يَقُولُ: بَشِّرِ الْكَانِزِينَ بِكَيْ فِي ظُهُورِهِمْ يَخْرُجُ مِنْ جُنُوبِهِمْ، وَبِكَيْ مِنْ قَبْلِ أَقْفَانِهِمْ يَخْرُجُ مِنْ جِبَاهِهِمْ، قَالَ: ثُمَّ تَنَحَّى فَقَعْدَ، قَالَ: قُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ قَالُوا: هَذَا أَبُو ذَرٍّ. قَالَ: فَقُمْتُ إِلَيْهِ فَقُلْتُ: مَا شَيْءٌ سَمِعْتُكَ تَقُولُ قُبَيْلُ؟ قَالَ: مَا قُلْتُ إِلَّا شَيْئًا قَدْ سَمِعْتُهُ مِنْ نَبِيِّهِمْ (ؐ)، قَالَ: قُلْتُ: مَا تَقُولُ فِي هَذَا الْعَطَاءِ؟ قَالَ: خُذْهُ، فَإِنَّ فِيهِ الْيَوْمَ مَعُونَةً، فَإِذَا كَانَ ثَمَنًا لِدِينِكَ فَدَعَهُ.

(احنف ی کوپی قیس) ده‌گیریتته‌وه: له‌گه‌ل ده‌سته‌یه‌ک له‌ قورده‌یشیه‌کاندا بوم (ابو‌ذر) (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) تیپه‌ری، به‌ده‌م رۆیشتنه‌وه ده‌یوت: مژده‌ بده‌ به‌و که‌سانه‌ی که‌ سامان قایم ده‌که‌ن به‌داخ کردنی‌ک که‌ ده‌نریت به‌پشتیان‌وه و له‌لاته‌نیشتیانه‌وه ده‌رده‌چی‌ت، وه‌ به‌ داخیکی‌ تریش به‌پشت سه‌ریاندا و له‌ناچاوانیان‌وه ده‌رده‌چی‌ت.. پاشان که‌ناری گرت و دانیش‌ت. پرسیم ئه‌مه‌ کی‌یه؟ وتیان: (ابو‌ذر)ه. منیش چوم بۆلای و وتم: ئه‌وه‌ چی بوو تاوی‌ک له‌مه‌وپیش لیم بیستی، وتی: شتی‌کم ووت که‌ له‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌یانم بیستوه... منیش وتم: ئه‌ی ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی که‌ پیمان ده‌به‌خشریت پات چۆنه‌. وتی: وه‌ری بگره‌ چونکه‌ ئه‌م‌رۆ به‌که‌لکت دیت، به‌لام ئه‌گه‌ر ببویه‌ هو‌ی فروشتنی ناینه‌که‌ت وازی لی به‌ینه‌.

(۷) فه‌رمان به‌ رازی کردنی کۆکه‌ره‌وانی زه‌کات

۵۰۳- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) قَالَ: جَاءَ نَاسٌ مِنَ الْأَعْرَابِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلی‌الله‌تعالی‌علیه‌وآله‌وسلم) فَقَالُوا: إِنَّ نَاسًا مِنَ الْمُصَدِّقِينَ يَأْتُونَنَا فَيَظْلِمُونَنَا، قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی‌الله‌تعالی‌علیه‌وآله‌وسلم): ((أَرْضُوا مُصَدِّقِيكُمْ)). قَالَ جَرِيرٌ: مَا صَدَرَ عَنِّي مُصَدَّقٌ مُنْذُ سَمِعْتُ هَذَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صلی‌الله‌تعالی‌علیه‌وآله‌وسلم) إِلَّا وَهُوَ عَنِّي رَاضٍ.

(جریری کوپی عبدالله) (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) وتی: خه‌لکیکی بیابان نشین هاتن بۆ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌تعالی‌علیه‌وآله‌وسلم) وتیان: که‌سانیک له‌ کارمه‌ندان‌ی کۆکردنه‌وه‌ی زه‌کات دین بۆ لامان و سته‌مان لی ده‌که‌ن- پیغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌تعالی‌علیه‌وآله‌وسلم) فه‌رموی: ((ئهو که‌سانه‌ رازی بکه‌ن که‌ زه‌کاتتان لی وه‌رده‌گرن)). (جریر) ده‌لی: له‌و کاته‌وه‌ ئهو فه‌رموده‌یه‌م له‌ پیغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌تعالی‌علیه‌وآله‌وسلم) بیستوه، هیچ زه‌کات کۆکه‌ره‌وه‌یه‌ک له‌لام نه‌رۆیشتوه لیم رازی نه‌بوی‌ت.

(۸) نزا بۆ زه‌کات هی‌نه‌ر

۵۰۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی‌الله‌تعالی‌علیه‌وآله‌وسلم) إِذَا أَتَاهُ قَوْمٌ بِصَدَقَتِهِمْ قَالَ: ((اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِمْ)). فَأَتَاهُ أَبِي أَبُو أَوْفَى بِصَدَقَتِهِ، فَقَالَ: ((اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى آلِ أَبِي أَوْفَى)). [بخاري/ الزكاة/ ۱۴۲۶]

(عبدالله کوپی ابو اوفی) (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) ده‌گیریتته‌وه... پیغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌تعالی‌علیه‌وآله‌وسلم) هه‌رکاتی هۆزیک زه‌کاتیان بۆ به‌ینایه‌ ده‌یفه‌رموو: ((خوایه‌ ره‌حمه‌ت و میهره‌بانی خۆت به‌ سه‌ریاندا برێته)). پۆزیک باوکم (ابو اوفی) زه‌کاته‌که‌ی بۆ هی‌نا... پیغه‌مبه‌ر

(ع) فهرموی: ((خوایه په‌حمهت و میهره‌بانی خوت بریزه به‌سهر مالی (ابو اوفی) دا)).

(۹) زهکاتدان به‌باوهر دانه‌مه‌زراو

۵۰۵- عن سعد بن ابی وقاص (ع) قَالَ: قَسَمَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) قَسَمًا. فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَعْطُ فُلَانًا فَإِنَّهُ مُؤْمِنٌ، فَقَالَ النَّبِيُّ (ﷺ): ((أَوْ مُسْلِمٌ)). أَقُولُهَا ثَلَاثًا وَيُرَدُّهَا عَلَيَّ ثَلَاثًا: ((أَوْ مُسْلِمٌ)). ثُمَّ قَالَ: ((إِنِّي لَأُعْطِي الرَّجُلَ، وَغَيْرُهُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْهُ، مَخَافَةَ أَنْ يَكْبَهُ اللَّهُ فِي النَّارِ)). [بخاری/ الزکاة/ ۱۴۰۸]

(سعدی کوپی ابو وقاص) (ع) ده‌گیریت‌هه - پیغه‌مبه‌ر (ع) هه‌ندی زهکاتی دابه‌ش کرد، وتم: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ع) به‌شی فلان بده، خو برواداره... پیغه‌مبه‌ر (ع) فهرموی: ((یان موسلمان)). من سی جار نه‌مهم وت، نه‌ویش سی جار دوباره‌ی کرده‌وه، پاشان فهرموی: من جاری واهیه به‌شی که‌سیک ده‌دهم، به‌لام که‌سی تره‌یه له‌و خوشترم ده‌ویت که‌چی به‌شیشی ناده‌م، چونکه ده‌ترسم خوی گه‌وره به‌رودا بیخاته دوزه‌خه‌وه.

(۱۰) زهکاتدان به‌نو موسلمان

۵۰۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (ع) قَالَ: لَمَّا كَانَ يَوْمُ حُنَيْنٍ أَقْبَلَتْ هَوَازِنُ وَعُطْفَانُ وَغَيْرُهُمْ بِدَرَارِيهِمْ وَتَعْمِهِمْ، وَمَعَ النَّبِيِّ (ﷺ) يَوْمُنِذِ عَشْرَةِ آلَافٍ وَمَعَهُ الطُّلُقَاءُ، فَأَذْبَرُوا عَنْهُ حَتَّى بَقِيَ وَحْدَهُ، قَالَ: فَنَادَى يَوْمُنِذِ نِدَائَيْنِ لَمْ يَخْلُطْ بَيْنَهُمَا شَيْئًا، قَالَ: فَالْتَفَتَ عَنْ يَمِينِهِ فَقَالَ: ((يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ)). فَقَالُوا: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَبَشِّرْ نَحْنُ مَعَكَ. قَالَ: ثُمَّ التَّفَتَ عَنْ يَسَارِهِ فَقَالَ: ((يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ)). قَالُوا: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَبَشِّرْ نَحْنُ مَعَكَ. قَالَ: وَهُوَ عَلَى بَغْلَةٍ بَيْنَضَاءَ، فَنَزَلَ، فَقَالَ: ((أَنَا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ)). فَانْهَزَمَ الْمُشْرِكُونَ، وَأَصَابَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) غَنَائِمَ كَثِيرَةً، فَقَسَمَ فِي الْمُهَاجِرِينَ وَالطُّلُقَاءِ، وَلَمْ يُعْطِ الْأَنْصَارَ شَيْئًا، فَقَالَتِ الْأَنْصَارُ: إِذَا كَانَتْ الشَّدَّةُ فَنَحْنُ نُدْعَى، وَتُعْطَى الْغَنَائِمُ غَيْرِنَا، فَبَلَغَهُ ذَلِكَ فَجَمَعَهُمْ فِي قُبَّةٍ، فَقَالَ: ((يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ، مَا حَدِيثٌ بَلَغَنِي عَنْكُمْ)). فَسَكَتُوا، فَقَالَ: ((يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ أَمَا تَرْضَوْنَ أَنْ يَذْهَبَ النَّاسُ بِالدُّنْيَا، وَتَذْهَبُونَ بِمُحَمَّدٍ (ﷺ) تَحُوزُونَهُ إِلَى بُيُوتِكُمْ)). قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ رَضِينَا. قَالَ: فَقَالَ: ((لَوْ سَلَكَ النَّاسُ وَادِيًا، وَسَلَكَتِ الْأَنْصَارُ شِعْبًا، لَأَخَذْتُ شِعْبَ الْأَنْصَارِ)). قَالَ هِشَامٌ - يَعْنِي ابْنَ

زید بن انس بن مالک - فَقُلْتُ: يَا أَبَا حَمْرَةَ، أَلَيْتَ شَاهِدَ ذَلِكَ؟ قَالَ: وَآيَنَ أَغِيبُ عَنْهُ. [بخاری/ الخمس/ ۲۹۷۸]

(انس کوپی مالک) (ﷺ) ده‌لی: پوژی غه‌زای (حنین) تیره‌ی (هوانن و غطفان) وئەوانی تره‌اتن به‌خویان و مال و مندال و مالاتیانه‌وه، ئەو پوژە پیڤه‌مبەر (ﷺ) ده‌هزار کەسی له‌خزمه‌تدا بوو جگه‌ له‌وانه‌ی که‌ له‌پرگار کردنی مه‌که‌که‌دا ئازادی کردن، که‌چی هه‌موو پشتیان هه‌لکرد و هه‌لاتن ته‌نها خوی مایه‌وه، بۆیه‌ ئەو پوژە دوو جار بانگی کرد نیوانیشیان ئەوه‌نده نه‌بوو... پوی کرده‌ لای راست و فهرمووی: ((ئە‌ی ده‌سته‌ی پشتیانان))... ئەوانیش خیرا وتیان: به‌لێ ئە‌ی پیڤه‌مبەر (ﷺ) مژده‌بی ئیمه‌ هه‌موو له‌خزمه‌تداین، ئەوسا پوی کرده‌ لای چه‌پ و فهرمووی: ((ئە‌ی ده‌سته‌ی پشتیانان)) ئەوانیش خیرا وتیان: به‌لێ ئە‌ی پیڤه‌مبەر (ﷺ) مژده‌بی ئیمه‌ هه‌موو له‌خزمه‌تداین، جا پیڤه‌مبەر (ﷺ) به‌سه‌ر پشتی هیستریکی سپی‌یه‌وه بوو دابه‌زی و فهرمووی: ((من به‌نده و پیڤه‌مبەری خوا)). ئەوسا بی‌ باوه‌ران تیک‌ شکان، پیڤه‌مبەر (ﷺ) ده‌ستکه‌وتیکی زۆری به‌ده‌ست هی‌ناو دابه‌شی کرد له‌نیوان کۆچه‌ران و ئازادکراواندا، به‌لام هیچی نه‌دا به‌ پشتیانان، بۆیه‌ پشتیانان وتیان: له‌کاتی ته‌نگانه‌دا ئیمه‌ بانگ ده‌کرین، که‌چی ده‌ستکه‌وتیش ده‌دری به‌که‌سانی تر، جا ئە‌م قسه‌یه‌ گه‌یشته‌وه به‌ پیڤه‌مبەر (ﷺ) بۆیه‌ هه‌موویانی له‌ ژیر ده‌واریکی گومه‌زیدا کو‌کرده‌وه، ئینجا فهرمووی: ((ئە‌ی کو‌مه‌لی پشتیانان، ئە‌و قسه‌و باسه‌ چی‌یه‌ که‌لای ئیوه‌وه پیم‌ گه‌یشته‌وه؟)). هه‌موو بی‌ ده‌نگ بوون، فهرمووی: ((ئە‌ی کو‌پی پشتیانان، ئایا چه‌ز ده‌که‌ن خه‌لکی دنیا به‌ریت، به‌لام ئیوه‌ محمد (ﷺ) به‌رنه‌وه‌ بۆ‌ ناو ماله‌کانتان)). هه‌موو وتیان: به‌لێ ئە‌ی پیڤه‌مبەری خوا (ﷺ) ئیمه‌ به‌وه‌ رازین. ئینجا فهرمووی: ((ئە‌گەر خه‌لکی ریگه‌ی دۆلیک‌ بگره‌به‌ر و پشتیانان ریگه‌یه‌کی تر، من ریگه‌ی پشتیانان ده‌گرمه‌ به‌ر)). جا به‌ (هیشام ی کو‌پی زه‌ید) م‌وت: ئە‌ی (ابو حمزه) تو‌ شایه‌ت و ئاماده‌ی ئە‌و پوداوه‌ بویت؟ له‌وه‌لام‌دا وتی: به‌لێ، ئە‌ی چۆن له‌وی‌ نابم؟

۵۰۷- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: بَعَثَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ (رضي الله عنه) إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) مِنَ الْيَمَنِ بِذَهَبَةٍ فِي أَدِيمِ مَقْرُوظٍ، لَمْ تُحْصَلْ مِنْ ثَرَابِهَا، قَالَ: فَقَسَمَهَا بَيْنَ أَرْبَعَةِ نَفَرٍ: بَيْنَ عَيْنَةَ بْنِ حِصْنٍ وَالْأَقْرَعِ بْنِ حَابِسٍ وَزَيْدِ الْخَلِيلِ،

وَالرَّابِعُ: إِمَّا عَلْقَمَةُ بْنُ عَلَاثَةَ، وَإِمَّا عَامِرُ بْنُ الطُّفَيْلِ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِهِ: كُنَّا نَحْنُ أَحَقُّ بِهَذَا مِنْ هَؤُلَاءِ، قَالَ: فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيَّ (ﷺ)، فَقَالَ: ((أَلَا تَأْمَنُونِي وَأَنَا أَمِينٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ، يَأْتِينِي خَبَرُ السَّمَاءِ صَبَاحًا وَمَسَاءً)). قَالَ: فَقَامَ رَجُلٌ غَائِرُ الْعَيْنَيْنِ، مُشْرِفُ الْوَجْنَتَيْنِ، نَاشِزُ الْجَبْهَةِ، كَثُّ اللَّحْيَةِ، مَخْلُوقُ الرَّأْسِ، مُشَمَّرُ الْإِزَارِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اتَّقِ اللَّهَ. فَقَالَ: ((وَيْلَكَ أَوْلَسْتُ أَحَقَّ أَهْلِ الْأَرْضِ أَنْ يَتَّقِيَ اللَّهَ)). قَالَ: ثُمَّ وَلَّى الرَّجُلُ، فَقَالَ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا أَضْرِبُ عُنُقَهُ؟ فَقَالَ: ((لَا، لَعَلَّهُ أَنْ يَكُونَ يُصَلِّي)). قَالَ خَالِدٌ: وَكَمْ مِنْ مُصَلٍّ يَقُولُ بِلِسَانِهِ مَا لَيْسَ فِي قَلْبِهِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِنِّي لَمْ أَوْمَرْ أَنْ أَتَقَبَّ عَنْ قُلُوبِ النَّاسِ، وَلَا أَشُقَّ بَطُونَهُمْ)). قَالَ: ثُمَّ نَظَرَ إِلَيْهِ وَهُوَ مُقَفٍّ، فَقَالَ: ((إِنَّهُ يَخْرُجُ مِنْ ضِلْضِي هَذَا قَوْمٌ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ رَطْبًا، لَا يُجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ، يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَةِ)). قَالَ: أَظُنُّهُ قَالَ: ((لَسِنِ أَنْزَكْتَهُمْ لَأَقْتُلَهُمْ قَتْلَ ثُمُودَ)). [بخاري/ اغلمازي/ ٤٠٩٤]

(ابو سعيد الخدري) (ﷺ) دهلي: (عهلى كوپرى ابوطالب) له يه مهنه وه پارچه ئالتونىكى له پارچه چهرمىكى خوشكراو به جهوت رهوانه كرد بو پيغه مبهري (ﷺ) كه هيشتا پالفته نه كرابوو له خو له كهى نه ویش به شى كرد له نيوان چوار كه سدا (عينه ي كوپرى بدر، اقرع ي كوپرى حابس، زيد الخيل) چواره مه كه شيان يان (علقمه ي كوپرى علانه، يان عامرى كوپرى طفيل) بوو يه كيك له هاوه لان ووتى: ئيمه له پيشتر بووين ئابه وه تا نهوانه... ئهو قسه يه گه ييشته وه به پيغه مبهري (ﷺ) بويه فهرمووى: ((باشه، ئيوه متمانه به من ناكهن، له كاتيكدا من متمانه پيكر اوى ئهو زاته م كه له سهروو ئاسمانه كانه وه يه، به يان يان و ئيواران هه وائم له ئاسمانه وه بو ديت)). كه چى پياويكى چاوبه قولاً چووى ده موچاو قوپاوى ناوچاو قوقزى پيش پرى سهرتا شراوى چاك هه لكراو وتى: ئه ي پيغه مبهري خوا (ﷺ) له خوا بترسه!! فهرمووى: ((واوه يلا بو تو، مه گهر من له هه موو دانىشتوانى سه رزه وى له پيشتر نيم بو ئه وهى له خوا بترسم؟)). كابرا پوى وه رگيپراو پويشت... (خاليدى كوپرى وه ليد) وتى: ئه ي پيغه مبهري خوا ئه وه مى نه په رينم؟ پيغه مبهري (ﷺ) فهرمووى: ((نه خير، چونكه لهوانه يه نويز بكات)). خالد وتى: چه نده ها نويز گهر هه يه كه به زمان شتيك ده لين كه له دلياندا نيه... پيغه مبهري (ﷺ) فهرمووى: ((من فهرمانم پى نه دراوه دلى خه لكى

بکه‌مه‌وه و سکیان مه‌لبدرم))، ئینجا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) سه‌یری کابری کرد که پوی وهرچه‌رخان و پوی. فه‌رموی: ((له‌نه‌وه‌ی ئه‌مه که‌سانیک ده‌بن که زمانیان پاراه به‌ده‌ورکردنه‌وه‌ی قورئان، به‌لام له‌گه‌رویان ناترازیست، له‌دین ده‌رده‌چن وه‌ک چون تیر له‌که‌وانه‌که‌ی ده‌رده‌چی)). وایزانه‌م فه‌رمووشی: ((ئه‌گه‌ر پینیان گه‌یشتم وه‌کو قه‌ومی (شمود) هه‌مویان له‌ناو ده‌به‌م)).

(۱۱) زه‌کات جه‌لال ئیه‌ بو پیغه‌مبه‌ر و بنه‌ماله‌که‌ی

۵۰۸- عن أبي هريرة (رضي الله عنه) قال: أَخَذَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ (رضي الله عنه) تَمْرَةً مِنْ تَمْرِ الصَّدَقَةِ، فَجَعَلَهَا فِي فِيهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((كَيْفَ كَيْفَ، أَرَأَيْتُمْ بِهَا، أَمَا عَلِمْتُمْ أَنَّا لَا نَأْكُلُ الصَّدَقَةَ)). [بخاري/ الزكاة/ ۱۴۲۰]

(ابو هریره) (رضي الله عنه) ده‌لی: (حسن کوپی عه‌لی) (ﷺ) ده‌نکه خورمایه‌کی له خورمای زه‌کات هه‌لگرت و نایه‌ده‌می، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ((کخه، کخه، فه‌ری بده، ئه‌ی نازانی ئیمه زه‌کات ناخوین؟)).

(۱۲) نابی ئال و به‌یتی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)

کارمه‌ندی کو‌کردنه‌وه‌ی زه‌کات بن.

۵۰۹- عن عَبْدِ الْمُطَّلِبِ بْنِ رَبِيعَةَ بْنِ الْحَارِثِ قَالَ: اجْتَمَعَ رَبِيعَةُ بْنُ الْحَارِثِ وَالْعَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ فَقَالَا: وَاللَّهِ لَوْ بَعَثْنَا هَذَيْنِ الْغُلَامَيْنِ - قَالَ: لِي وَلِلْفَضْلِ بْنِ عَبَّاسٍ - إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَكَلَّمَاهُ، فَأَمَرَهُمَا عَلَى هَذِهِ الصَّدَقَاتِ، فَأَذْيَا مَا يُؤَدِّي النَّاسُ وَأَصَابَا مِمَّا يُصِيبُ النَّاسَ، قَالَ: فَبَيْنَمَا هُمَا فِي ذَلِكَ جَاءَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ فَوَقَفَ عَلَيْهِمَا، فَذَكَرَا لَهُ ذَلِكَ فَقَالَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ (رضي الله عنه): لَنَا تَفْعَلَا، فَوَاللَّهِ مَا هُوَ بِفَاعِلٍ. فَأَنْتَحَاهُ رَبِيعَةُ بْنُ الْحَارِثِ فَقَالَ: وَاللَّهِ مَا تَصْنَعُ هَذَا إِلَّا نَفَاسَةً مِنْكَ عَلَيْنَا، فَوَاللَّهِ لَقَدْ نَلْتِ صَهْرَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَمَا نَفْسَنَاهُ عَلَيْكَ. قَالَ عَلِيُّ: أَرْسَلُوهُمَا. فَأُطْلِقَا، وَاضْطَجَعَ عَلِيُّ (رضي الله عنه)، قَالَ: فَلَمَّا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) الظَّهْرَ سَبَقْنَاهُ إِلَى الْحُجْرَةِ، فَقَمْنَا عِنْدَهَا حَتَّى جَاءَ، فَأَخَذَ بِأَذَانِنَا، ثُمَّ قَالَ: ((أَخْرِجَا مَا تُصَرَّرَان)). ثُمَّ دَخَلَ وَدَخَلْنَا عَلَيْهِ، وَهُوَ يَوْمُئِذٍ عِنْدَ زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ. قَالَ: فَتَوَاكَلْنَا الْكَلَامَ، ثُمَّ تَكَلَّمْ أَحَدُنَا فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْتَ أَبَرُّ النَّاسِ وَأَوْصَلُ النَّاسِ، وَقَدْ بَلَّغْنَا النُّكَاحَ، فَجِئْنَا لِتُؤَمِّرَنَا عَلَى بَعْضِ هَذِهِ الصَّدَقَاتِ، فَنُؤَدِّي إِلَيْكَ كَمَا يُؤَدِّي النَّاسُ، وَنُصِيبُ كَمَا يُصِيبُونَ. قَالَ: فَسَكَتَ طَوِيلًا حَتَّى أَرَدْنَا أَنْ نُكَلِّمَهُ، قَالَ: وَجَعَلَتْ زَيْنَبُ تُلْمِعُ عَلَيْنَا مِنْ وَرَاءِ الْحِجَابِ: أَنْ لَا تُكَلِّمَاهُ،

قَالَ: ثُمَّ قَالَ: ((إِنَّ الصَّدَقَةَ لَا تَنْبَغِي لَيْلَ مُحَمَّدٍ، إِنَّمَا هِيَ أَوْسَاخُ النَّاسِ، ادْعُوا لِي مَحْمِيَةً -وَكَانَ عَلَى الْخُمْسِ- وَتَوَقَّلْ بِنِ الْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ)). قَالَ: فَجَاءَهُ، فَقَالَ لِمَحْمِيَةٍ: ((أُنْكِحْ هَذَا الْغُلَامَ ابْنَتَكَ)) -لِلْفَضْلِ بْنِ عَبَّاسٍ- فَأُنْكَحَهُ، وَقَالَ لِنُوفَلٍ بْنِ الْحَارِثِ: ((أُنْكِحْ هَذَا الْغُلَامَ ابْنَتَكَ)) -لِي- فَأُنْكَحَنِي، وَقَالَ لِمَحْمِيَةٍ: ((أَصْدُقْ عَنْهُمَا مِنَ الْخُمْسِ كَذَا وَكَذَا)). قَالَ الزُّهْرِيُّ: وَلَمْ يُسَمِّهِ لِي.

(عبدالمطلب) ی کوپی (ربیعہ) ی کوپی (حارث) دہلی: (ربیعہ) ی کوپی (حارث) و (العباس) ی کوپی (عبدالمطلب) کو بونہوہ، و تیان بہ خوا گہر ئیمہش ئہو دوو کوپہ بنیرین: -من و فہضلی کوپی عباس- بو خرمہتی پیغہمبہر (ﷺ) قسہی لہ گہل بکہن، بہ لکو بیانکات بہ کارمہندی زہکات و خہلکی چی دہکات ئہوانیش بیکہن و خہلک چی دہست دہکەوئت ئہوانیش دہستیان بکہوئت، لہو کاتہدا ئہوان لہو گفتوگوئیہدا بوون علی کوپی ابو طالب (ﷺ) ہاتہ لایان وہستا، ئہوانیش ئہم پاز و نیازہیان بو باسکرد، وتی: کاری وا مہکہن بہخوا شتی واناکات، (ربیعہ) ی کوپی حارث لہپویدا وہستا و وتی: تو بویہ وادہکەیت حەسودی بہ ئیمہ دہبەیت، سوئند بہخوا تو بویت بہ زاوای پیغہمبہر (ﷺ) ئیمہ حەسودیماں بہتو نہبرد. علی وتی: بیاننیرن، ئہوان رویشتن و عەلش پاکشا (ﷺ)، عبدالمطلب دہلی: کاتی پیغہمبہر (ﷺ) نویرتی نیوہپوی کرد پیشی کەوتین و لای حوجرہکەیدا وہستاین، ہەتا ہات، گوئی گرتین و فہرمووی: ((چی لہ دلتانداہ دہری بہرن)). ئہو چوہ ژورہوہ و ئیمہش بہدوایدا، لہو پوژہدا لای زہینہبی کچی (جہش) بوو، ئیمہش ہەریہکەمان بہتہما بوو ئہوی تر قسہ بکات، دواجار یہکیکمان ہاتہگو و وتی: ئہی پیغہمبہری خوا (ﷺ) تو چاکترین کەس و، خرمدوست ترین کەسی، ئیمہیش گہورہبوین و کاتی ژنہینانمان ہاتوہ، ہاتوین بمانکەیت بہ کارمہندی ہندی لہم خیر و زہکاتہ، خہلک چیت بو دہکات ئیمہش دہیکەین و، خہلک چی دہست بکہوئت، ئیمہش دہستمان بکہوئت.. پیغہمبہر (ﷺ) ماوہیہکی زور بی دہنگ بوو ہەتا ویستمان قسہی لہ گہل بکہینہوہ، زہینہبیش لہپشتی پەردہکەوہ ئاماژہی بو دہکردین: قسہی لہ گہل مہکہن، لہ دوایدا فہرمووی: ((زہکات ناگونجی بو بنہمالہی محمد چونکە چلکی [سامانی] خہلکی یہ (محمیہ) و (نوفل) ی کوپی (حارث) ی (کوپی عبدالمطلب) م بو بانگ کەن کەلہو پوژہدا

(محمیه) کارمه‌ندی پینج یه‌کی ده‌ستکه‌وته‌کانی جه‌نگ بووه ده‌لی: هه‌ردوکیان هاتن بۆ خزمه‌تی، به (محمیه) ی فهرمو: ((کچه‌کته ماره بکه له‌م کوپه)) واته له فضلی کوپری عباس به (نوفل ی کوپری حارث) یشی فهرمو: ((کچه‌کته ماره بکه له‌م کوپه)). واته له‌من، لی‌ی ماره‌کردم ئینجا به (محمیه) ی فهرمو: له‌پینج یه‌ک ئه‌وه‌نده و ئه‌وه‌نده مارهیی بده له‌بری هه‌ردوکیان (زه‌ری راوی) ده‌لی: ئه‌ندازه‌کی بۆ باس نه‌کردم.

(۱۳) دیاریی بۆ بنه‌ماله‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) جه‌لاله

۵۱۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضی) قَالَ: أَهْدَتْ بَرِيرَةُ إِلَى النَّبِيِّ (ﷺ) لَحْمًا تُصَدَّقُ بِهِ عَلَيْهَا، فَقَالَ: ((هُوَ لَهَا صَدَقَةٌ وَلَنَا هَدِيَّةٌ)). [بخاری/ الزکاة/ ۱۴۲۴، ۱۴۲۳]
(انس ی کوپری مالک) ده‌لی: (بریره) ئه‌و گوشته‌ی که به‌خیر بۆی هاتبوو به‌دیاری بردی بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، ئه‌ویش فهرمووی: ((ئه‌و گوشته بۆ ئه‌و خیره، به‌لام بۆ ئیمه‌ دیارییه)).

۵۱۱- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةٍ (رضی) قَالَتْ: بَعَثَ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) بِشَاةٍ مِنَ الصَّدَقَةِ، فَبَعَثْتُ إِلَى عَائِشَةَ (رضی) مِنْهَا بِشْيَاءٍ، فَلَمَّا جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِلَيَّ عَائِشَةُ قَالَ: ((هَلْ عِنْدَكُمْ شَيْءٌ)). قَالَتْ: لَا، إِلَّا أَنْ تُسَيِّبَةَ بَعَثْتُ إِلَيْنَا مِنَ الشَّاةِ الَّتِي بَعَثْتُمْ بِهَا إِلَيْهَا. قَالَ: ((إِنَّهَا قَدْ بَلَغَتْ مَحِلَّهَا)). [بخاری/ الزکاة/ ۱۴۲۴، ۱۴۲۳]

(ام عطیه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) مه‌ریکی زه‌کاتی بۆ ناردم، منیش هه‌ندیکی لێ‌نارد بۆ عائشه (رضی). که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) سه‌ردانی عائشه‌ی کرد فهرمووی: ((ئه‌و هه‌یچتان لایه؟)) وتی: نه‌خیر، ئه‌وه نه‌بی که (نسیبه) بۆی ناردوین له‌و مه‌ره‌ی که‌تۆ بو‌ت ناردبوو. فهرمووی: ((ئه‌و مه‌ره‌ گه‌یشته‌وته شوینی شیایوی خۆی)).

[واته ئیمه وه‌کو دیاریه‌ک وه‌رمان گرتوه]

(۱۴) پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) زه‌کاتی وه‌رنه‌گرتوه

۵۱۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) كَانَ إِذَا أُتِيَ بِطَعَامٍ سَأَلَ عَنْهُ، فَإِنْ قِيلَ: هَدِيَّةٌ، أَكَلَ مِنْهَا. وَإِنْ قِيلَ: صَدَقَةٌ، لَمْ يَأْكُلْ مِنْهَا. [بخاری/ الهبة/ ۲۴۳۷]
(ابو هریره) ده‌لی: ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) خواردنیکی بۆ بهاتایه‌ پرسیا‌ری ده‌کرد، ئه‌گه‌ر بو‌ترایه‌ دیارییه، ئه‌وه لێی ده‌خوارد، ئه‌گه‌ر بو‌ترایه: خێرو زه‌کاته لێی نه‌ده‌خوارد.

(۱۵) سه رفته له خورماو جو

۵۱۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) فَرَضَ زَكَاةَ الْفِطْرِ مِنْ رَمَضَانَ عَلَى النَّاسِ: صَاعًا مِنْ تَمْرٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ، عَلَى كُلِّ حُرٍّ أَوْ عَبْدٍ، ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى مِنَ الْمُسْلِمِينَ. [بخاری/ صدقة الفطر/ ۱۴۳۷]

(عبدالله ی کوپی عمر) دهلی: پیغمبر (ﷺ) زهکاتی سه رفته ی فهرزکرد له پره مه زاندا له سهر خه لکی، مه نیک خورما، یان مه نیک جو، له سهر هه موو که سیکی نازاد یان بهنده، نیر بیت یان می له موسلمانان.

(۱۶) سه رفته له خوراک و که شک و میوژ

۵۱۴- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضی الله عنه) قَالَ: كُنَّا نُخْرِجُ إِذَا كَانَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) زَكَاةَ الْفِطْرِ عَنْ كُلِّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ، حُرٍّ أَوْ مَمْلُوكٍ، صَاعًا مِنْ طَعَامٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ أَقِطٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ زَبِيبٍ، فَلَمْ نَزَلْ نُخْرِجْهُ حَتَّى قَدِمَ عَلَيْنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ أَبِي سُفْيَانَ حَاجًّا أَوْ مُعْتَمِرًا، فَكَلَّمَ النَّاسَ عَلَى الْمُنْبَرِ، فَكَانَ فِيمَا كَلَّمَ بِهِ النَّاسَ أَنْ قَالَ: إِنِّي أَرَى أَنَّ مَدِينَةَ مِنْ سَمَرَاءَ الشَّامِ تَعْدِلُ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ. فَأَخَذَ النَّاسُ بِذَلِكَ. قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: فَأَمَّا أَنَا فَلَا أَزَالُ أُخْرِجُهُ كَمَا كُنْتُ أُخْرِجُهُ أَبَدًا مَا عِشْتُ. [بخاری/ صدقة الفطر/ ۱۴۳۷]

(ابو سعید الخدری) دهلی: له کاتی که پیغمبر (ﷺ) خوا (ﷺ)، له ناواماندا بوو سه رفته ره مان دهرده کرد بو هه موو که سیکی بچوک و گه وره، نازاد یان کویله، مه نیک له خوراک، یان مه نیک له که شک، یان مه نیک له جو، یان مه نیک له خورما، یان مه نیک له میوژ. بهم شیوه به دهرمان ده کرد هه تا (معاویه ی کوپی ابو سوفیان) هات بو ناومان بو چه ج یان عه مره، چوو ه سهر دوانگه و قسه ی بو خه لک کرد، یه کی که له قسه کانی نه وه بوو وتی: من پیم وایه دوو مشت گه نمی شام یه کسانه له گهل مه نیک خورمادا، دوا ی نه وه ئیتر خه لک به قسه ی نه ویا ن کرد، (ابو سعید) دهلی: به لام من هه میشته سه رفته دهرده کهم وه که نه وسا هه تا له زیاندام.

(۱۷) دهرکردنی سه فیتره پیش نویژی جه ژن

۵۱۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) أَمَرَ بِزَكَاةِ الْفِطْرِ أَنْ تُؤَدَّى قَبْلَ خُرُوجِ النَّاسِ إِلَى الصَّلَاةِ. [بخاری/ صدقة الفطر/ ۱۴۳۸]

(عبدالله کوری عمر) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمادی‌دا به‌به‌خشینی زه‌کاتی سهر‌فتره پی‌ش نه‌وهی خه‌ک دهر‌بچن بۆ نویژی جه‌ژن.

(۱۸) هاندان بۆ خیر‌کردن

۵۱۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: ((مَا يَسْرُنِي أَنْ لِي أَحَدًا ذَهَبًا، تَأْتِي عَلَيَّ ثَالِثَةً وَعِنْدِي مِنْهُ دِينَارٌ، إِلَّا دِينَارٌ أَرْصُدُهُ لِدَيْنٍ عَلَيَّ)).

(ابوهریره) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرمویه‌تی: ((پیم خوش‌نیه به‌ئەندازە‌ی کێوی (احد) ئالتونم لابی‌ت، سی پۆژ به‌سهر‌مدا بی‌ت و دیناری‌کم لا مابی‌ت، مه‌گه‌ر ئەو دیناره‌ی که‌بۆ قهرزێ‌کم دانابی که‌له‌سهر‌مه)).

(۱۹) هاندان بۆ به‌خشین

۵۱۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) -يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ (ﷺ) - قَالَ: ((قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: يَا ابْنِ آدَمَ أَفْفَقْ أَفْقَ عَلَيْكَ. وَقَالَ: يَمِينُ اللَّهِ مَلَأَى - وَقَالَ ابْنُ ثُمَيْرٍ: مَلَأُنْ - سَخَاءً لَا يَغِيضُهَا شَيْءٌ، اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ)). [بخاري/ التفسير/ ۴۴۰۷]

(ابوهریره) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرمویه‌تی: ((خوا‌ی گه‌وره ده‌فرمو‌یت: ئە‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م تۆ به‌خشه‌ منیش پی‌ت ده‌به‌خشم)) هه‌روه‌ها فرمویه‌تی: ((ده‌ستی راستی [به‌خشنده‌یی] خوا‌ی میهره‌بان هه‌میشه‌ پره‌)). (ابن‌نمیر) ده‌لی: پره‌و به‌خوره‌میش له‌شه‌وو پۆژ‌دا ده‌باری‌ت و هیچ شتی‌ک که‌می ناکاته‌وه.

(۲۰) پۆژێ‌ک دی‌ت که‌س خیر‌وزه‌کات و مرنا‌گری‌ت

۵۱۸- عَنْ حَارِثَةَ بْنِ وَهَبٍ (رضي الله عنه) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((تَصَدَّقُوا، فَيُوشِكُ الرَّجُلُ يَمْشِي بِصَدَقَتِهِ، فَيَقُولُ الَّذِي أُعْطِيَهَا: لَوْ جِئْنَا بِهَا بِالْأَمْسِ قَبْلُهَا، فَأَمَّا الْآنَ فَلَا حَاجَةَ لِي بِهَا، فَلَا يَجِدُ مَنْ يَقْبَلُهَا)). [بخاري/ الزكاة/ ۱۳۴۵]

(حارثه‌ی کوری وه‌ب) ده‌لی: گو‌یم له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا بوو (ﷺ) ده‌یفه‌رموو: ((خیر بکه‌ن نزیکه‌ که‌سێ‌ک بگه‌ری‌ت تا خیره‌که‌ی بدات به‌که‌سێ‌ک، که‌چی نه‌و که‌سه‌ی ده‌یه‌وی‌ت پی‌ی بدات ده‌لی: نه‌گه‌ر دو‌ینی‌ بته‌ینایه‌ وهر‌م ده‌گرت، به‌لام ئیسته‌ پێ‌ویستم پی‌ی نه‌یه‌. ئیتر که‌سی ده‌ست ناکه‌وی‌ت لی‌ی وهر‌بگری‌ت))

۵۱۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((تَقِيءُ الْأَرْضُ أَفْئَادَ كَبِدِهَا أَمْثَالُ الْأَسْطُورَانِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، فَيَجِيءُ الْقَاتِلُ فَيَقُولُ: فِي هَذَا قَتَلْتُ، وَيَجِيءُ الْقَاطِعُ فَيَقُولُ: فِي هَذَا قَطَعْتُ رَحِمِي، وَيَجِيءُ السَّارِقُ فَيَقُولُ: فِي هَذَا قَطَعْتُ يَدِي، ثُمَّ يَدْعُوهُ، فَلَا يَأْخُذُونَ مِنْهُ شَيْئًا)).

(ابو هريس) (رضي الله عنه) دهلى: پيغه مبهري (رضي الله عنه) فرمويه تي: ((زهوى پارچه كاني جهرگى خوى به ويته ستنوى نالتون و زيو ده خاته دهر وه، پياو كوژ ديت و ده ليت: له سهر ئه مه كوشتارم كرد وه، خزمى خراپ ديت و ده ليت: له سهر ئه مه خزميه تيم پچراند وه، دز ديت و ده ليت: له سهر ئه مه ده ستم برا وه، ئه وسا مه مويان وازى لى ده مينن و هيچى لى نابه ن)).

(۲۱) خيبر به خشين به ميرو مندال

۵۲۰- عَنْ زَيْنَبِ امْرَأَةِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنها) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((تَصَدَّقَنَّ يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ وَلَوْ مِنْ حُلِيِّكُنَّ)). قَالَتْ: فَرَجَعْتُ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ فَقُلْتُ: إِنَّكَ رَجُلٌ خَفِيفُ ذَاتِ الْيَدِ، وَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَدْ أَمَرَنَا بِالصَّدَقَةِ، فَأَتِهِ فَاسْأَلْهُ، فَإِنْ كَانَ ذَلِكَ يَخْزِي عَنِّي، وَإِلَّا صَرَفْتُهَا إِلَيَّ غَيْرُكُمْ. قَالَتْ: فَقَالَ لِي عَبْدُ اللَّهِ: بَلِ اثْنِيهِ أَنْتِ قَالَتْ: فَأَنْطَلَقْتُ فَإِذَا امْرَأَةٌ مِنَ الْأَنْصَارِ بِيَابِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) حَاجَتِي حَاجَتُهَا، قَالَتْ: وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) قَدْ أَلْقَيْتَ عَلَيْهِ الْمَهَابَةَ، قَالَتْ: فَخَرَجَ عَلَيْنَا بِلَالٌ، فَقُلْنَا لَهُ: أَنْتِ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَأَخْبِرْهُ أَنَّ امْرَأَتَيْنِ بِالْبَابِ تَسْأَلَانِكَ: أَتُجْزَى الصَّدَقَةُ عَنْهُمَا عَلَى أَزْوَاجِهِمَا وَعَلَى أَيْتَامٍ فِي حُجُورِهِمَا؟ وَلَا تُخْبِرُهُ مَنْ نَحْنُ، قَالَتْ: فَدَخَلَ بِلَالٌ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَسَأَلَهُ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَنْ هُمَا)). فَقَالَ: امْرَأَةٌ مِنَ الْأَنْصَارِ وَزَيْنَبُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَيُّ الرِّيَاسِ)). قَالَ: امْرَأَةُ عَبْدِ اللَّهِ، فَقَالَ [لَهُ] رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَهُمَا أَجْرَانِ: أَجْرُ الْقَرَابَةِ، وَأَجْرُ الصَّدَقَةِ)). [بخاري/ الزكاة/ ۱۳۹۷]

(زينب) هاوسهري (عبدالله ي كوري مسعود) (رضي الله عنه) دهلى: پيغه مبهري (رضي الله عنه) فرموي: ((ئهى ده ستهى ژنان خير بكنه باله خشلى تايبه تي خويشتان بيت)). ده ليت: گهرامه وه بوى لاي (عبدالله) و پيم ووت: تو پياويكى كه م ده ستي پيغه مبهريش (رضي الله عنه) فرمانى پيداوين كه خير بكنهين بچو لى بپرسه: ئه گهر به ئيوه ي بدهم ده بيت؟ ئه گهر نا بابيدهم به كه سى تر، عبدالله پيى و تم خوت بچو، منيش چووم، سه يرم كرد ئافره تيكي (انصارى) له بهر قاپى مالى پيغه مبهريدا

(ﷺ) وه‌ستاوه بو هه‌مان مه‌به‌ست، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) سام و هه‌یبه‌تیکی تایبه‌تی هه‌بو، بیلال هاته دهره‌وه بۆلامان و پیمان وت: بچۆ به پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بلی: دوو ئافره‌ت له‌به‌ر ده‌رگان و هاتوون پرسیاریان هه‌یه: ئایا ئه‌و خیره‌ی ده‌یبه‌خشن به‌می‌رده‌کانیان و به‌و هه‌تیوانه‌ی که‌له‌ژیر سایه‌ی ئه‌واندان جی‌ده‌گریت بۆیان؟ پیشی مه‌لی ئیمه‌ کین؟ بلال چوو بۆلای پیغه‌مبه‌ر، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پرسى کین ئه‌و ئافره‌تانه؟ بلال وتی: ئافره‌تیکی (انصارى) و زه‌ینه‌بیشه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پرسى: ((کام زه‌ینه‌به)) بلال وتی: خیزانى (عبدالله) ی کوپى مسعود پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ((ئه‌و ئافره‌تانه دوو جار پاداشتیان هه‌یه، پاداشتی خزمایه‌تی و پاداشتی خیره‌که‌ش)).

(۲۲) خیر بو خویش

۵۲۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: كَانَ أَبُو طَلْحَةَ أَكْثَرَ أَنْصَارِي بِالْمَدِينَةِ مَالًا، وَكَانَ أَحَبُّ أَمْوَالِهِ إِلَيْهِ بَيْرَحَى، وَكَانَتْ مُسْتَقْبَلَةَ الْمَسْجِدِ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَدْخُلُهَا وَيَشْرَبُ مِنْ مَاءٍ فِيهَا طَيِّبٍ، قَالَ أَنَسٌ: فَلَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ آيَةُ: ﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ﴾ [آل عمران: ۹۲] قَامَ أَبُو طَلْحَةَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ فِي كِتَابِهِ ﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ﴾ وَإِنَّ أَحَبَّ أَمْوَالِي إِلَيَّ بَيْرَحَى، وَإِنَّهَا صَدَقَةٌ لِلَّهِ (ﷻ)، أَرْجُو بِرَّهَا وَدُخْرَهَا عِنْدَ اللَّهِ (ﷻ)، فَضَعَهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ حَيْثُ شِئْتَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((بِخْ، ذَلِكَ مَالٌ رَابِعٌ، ذَلِكَ مَالٌ رَابِعٌ، قَدْ سَمِعْتُ مَا قُلْتَ فِيهَا، وَإِنِّي أَرَى أَنْ تَجْعَلَهَا فِي الْأَقْرَبِينَ)). فَقَسَمَهَا أَبُو طَلْحَةَ فِي أَقَارِبِهِ وَبَنِي عَمِّهِ. [بخاري/ الزكاة/ ۱۳۹۲]

(انس ی کوپی مالک) (ﷺ) ده‌لی: (ابو طلحه) ده‌وله‌مه‌ندترین (انصارى) بوو له‌مه‌دینه‌دا، خۆشه‌ویستترین مالى به‌لایه‌وه (بیرحی) بوو (ناوی باخچه‌که‌یه‌تی)، به‌رامبه‌ر مزگه‌وت، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌چوو له‌ئاوه سازگارکه‌ی ده‌خوارده‌وه (انس) ده‌لی: کاتى ئه‌و ئایه‌ته دابه‌زى ﴿هه‌رگیز خیرو پاداشتان ده‌ست ناکه‌ویت هه‌تا له‌وه نه‌به‌خشن که‌خۆشتان ده‌ویت﴾ آل عمران/ ۹۲. (ابو طلحه) چوو بو خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وتی: خواى گه‌وره ده‌فه‌رمیت: ﴿هه‌رگیز خیرو پاداشتان ده‌ست ناکه‌ویت هه‌تا له‌وه نه‌به‌خشن که‌خۆشتان ده‌ویت﴾ منیش خۆشه‌ویستترین سامانم (بیرحی) یه، ئه‌وا ئه‌یبه‌خشم به‌خواى گه‌وره به‌ئومیدی ئه‌وه‌ی چاکه‌و پاداشتم لای خواى گه‌وره بو تو‌مار بکریت،

جاتو ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا چی ئی ده‌ک‌ه‌یت سه‌ره‌به‌ستی. پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ((به‌ه، به‌ه، به‌راستی سامانیکی به‌قازانجه، سامانیکی به‌سووده. گویم ئی بوو ده‌ریاره‌ی باخه‌که چیت وت: من یم باشه، دابه‌شی بکه‌یت به‌سه‌ر خزمه‌کانتا)) ئه‌ویش دابه‌شی کرد به‌سه‌ر خزم و ئاموزاکانیدا.

(۲۳) خیر بو خالوان

۵۲۲- عَنْ مِمْوْنَةَ بِنْتِ الْحَارِثِ (رضی الله عنه): أَنَّهَا أَعْتَقَتْ وَلِيدَةً فِي زَمَانِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، فَذَكَرَتْ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، فَقَالَ: ((لَوْ أَغْنَيْتَهَا أَخْوَالَكَ كَانَ أَكْظَمَ لَأَخْرِكَ)). [بخاری/ الهبة/ ۲۴۵۲]

(میمونه‌ی کچی حارث) ده‌لی: کچوله‌یه‌کی ئازاد کردوو له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، جائه‌وه‌ی بو پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) باسکردوو، ئه‌ویش فه‌رموویه‌تی: ((ئه‌گه‌ر بته‌خشیا به‌خالوانت" ئه‌وه پاداشته‌که‌ت زۆتر ده‌بو)).

(۲۴) چاکه له‌گه‌ل دایکی موشریکدا

۵۲۳- عَنْ أَسْمَاءَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنْ أُمِّي قَدِمَتْ عَلَيَّ، وَهِيَ رَاغِبَةٌ - أَوْ: رَاهِبَةٌ - أَفَأَصِلُهَا؟ قَالَ: ((نَعَمْ)). [بخاری/ الهبة/ ۲۴۷۷]

(اسماء کچی ابوبکر) ده‌لی: ووتم ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، دایکم هاتوو بو لام، هه‌ر له‌سه‌ردانم ئه‌کات، یان ده‌ترسی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل بیچریتم، یان پیشوازی نه‌که‌م، ئایا سیله‌ی ره‌حمی له‌گه‌ل بکه‌م و پیشوازی بکه‌م؟ فه‌رموی: ((به‌لی)).

(۲۵) خیرکردن بو دایکی کوچکردوو

۵۲۴- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها): أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ (ﷺ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنْ أُمِّي أَفْطَلَتْ نَفْسَهَا وَلَمْ تُوصِ، وَأَظْلَمَ لَوْ تَكَلَّمْتُ تَصَدَّقْتُ، أَفَلَهَا أَجْرٌ إِنْ تَصَدَّقْتُ عَنْهَا؟ قَالَ: ((نَعَمْ)). [بخاری/ الجنائز/ ۱۳۲۲]

(عائشه) ده‌لی: پیاویک هات بو خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، دایکم کتوپر مردوو وه‌سیتی نه‌کرد، وایانم ئه‌گه‌ر فریای قسه‌ بکه‌وتایه وه‌سیتی به‌خیر کردن ده‌کرد، ئایا ئه‌گه‌ر من خیری بو بکه‌م پاداشتی ده‌ست ئه‌که‌ویت؟ فه‌رموی: ((به‌لی)).

(۲۶) خیر کردن به هزاران

۵۲۵- عن جریر بن عبد الله (رضی الله عنه) قال: کُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فِي صَدْرِ النَّهَارِ، قَالَ: فَجَاءَهُ قَوْمٌ حُفَاةٌ عُرَاةٌ مُجْتَابِي النَّمَارِ - أَوْ الْعَبَاءِ - مُتَقَلِّدِي السُّيُوفِ، عَامَّتُهُمْ مِنْ مُضَرَ، بَلَّ كُلُّهُمْ مِنْ مُضَرَ، فَتَمَعَّرَ وَجْهُ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) لِمَا رَأَى بِهِمْ مِنَ الْفَاقَةِ، فَدَخَلَ ثُمَّ خَرَجَ، فَأَمَرَ بِلَالًا فَأَذَّنَ وَأَقَامَ، فَصَلَّى، ثُمَّ خَطَبَ فَقَالَ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ إِلَى آخِرِ الْآيَةِ ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾. وَالْآيَةُ الَّتِي فِي الْحَشْرِ [۱۸] ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مِمَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾. تَصَدَّقَ رَجُلٌ مِنْ دِينَارِهِ، مِنْ دِرْهَمِهِ، مِنْ ثَوْبِهِ، مِنْ صَاعِ بُرِّهِ، مِنْ صَاعِ تَمْرِهِ، حَتَّى قَالَ: وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ)). قَالَ: فَجَاءَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ بِصُرَّةٍ كَادَتْ كَفُّهُ تَعْجُرُ عَنْهَا، بَلَّ قَدْ عَجَزَتْ، قَالَ: ثُمَّ تَتَابَعَ النَّاسُ، حَتَّى رَأَيْتُ كَوْمَيْنِ مِنْ طَعَامٍ وَثِيَابٍ، حَتَّى رَأَيْتُ وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) يَتَهَلَّلُ كَأَنَّهُ مُدْهَبَةٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ، مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجُورِهِمْ شَيْءٌ. وَمَنْ سَنَّ [فِي الْإِسْلَامِ] سُنَّةً سَيِّئَةً كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا، وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ بَعْدِهِ، مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْءٌ)).

(جریری کوپی عبد الله) (رضی الله عنه) دهلی: ئیمه له سه ره تای پوژدا له خزمهت پیغه مبهری خوادا بووین، خه لکیکی پیپه تی و رهش و پووت هاتن عهباکانیان کون کردبوو سهریان لی دهرهینا بوو، شمشیر به دهستیش بوون، زوربه یان به لکو هه موویان له تیره ی (مضر) بوون، کاتی پیغه مبهر (رضی الله عنه) بینینی نه وهنده رهش و په جانن دلگرانلی له پوخساری پیروزیدا به دی دهکرا، نهوسا چوو ره ژووړه وه و هاته وه دهره وه، به بیلالی فهرموو: که بانگ بدات و قامهت بکات، ئینجا نویژی کردو پاشان و تاریکی پیشکهش کردو فهرموو: ((لهی خه لکینه له په روه دگارتان بترسن که ئیوهی له تاکه که سیك به دی هیناوه، لهویش هاوسه ره که ی دروست کردوه، له وانیشه وه پیاوان و ژنانیکی زوری به دی هیناوه، جاله و خوییه بترسن که سویندی پی دهخون و لهو داوای پیویستیه کانتان بکن، هه روه ها په یوهندی خزمایه تیش بیاریزن و مافی خرمان پی شیل مه کن، چونکه به راستی خوا چاودیره به سهرتانه وه (النساء ۱/))، هه روه ها نه و ئایاته ی سوره تی (الحشر) یشی خوینده وه که ده فهرمویت: ((

ئەى ئەو كەسانەى باوەرتان هیناوه لەخوا بترسن و هەر كەس باسەرنج بدات و
 بپروانیت چى دەستپیشكەرى كردوو بە سەبەینى... ﴿الحشر ۱۸﴾ دەبا
 هەر كەس خیر بكات لە دینارەكەى، لە درهه‌مه‌كەى، لە پۆشاكەكەى، لە گەنمەكەى
 لە خورماكەى، هەتا فەرموى بالەتە خورمايه‌كیش بێت.﴾ پیاویكى (انصارى)
 هات يەك كیسە دراوى هینا خەريك بوو دەستى نەیدەگرت بەلكو نەیشى گرت،
 ئینجا خەلكى بەشوین یەكدا هاتن، هەتا دوو كۆمەلى گەوره‌ خۆراك و پۆشاك
 بینى، هەروەها بینیم پوخسارى پیغه‌مبەرى خوا (ﷺ) گەشایه‌وه، دەتووت
 بە ئالتوون نەخشینراوه... فەرموى: ((ئەوهى لە ئیسلامدا سوننەت و كارێكى
 چاك دابه‌یئیت ئەوه پاداشتى خۆى و هەموو ئەوانەى كەشوینى دەكەون و
 دەيكەن بۆى تۆمار دەكریت بى ئەوهى لە پاداشتیان كەم بێتەوه، ئەوه‌ش
 كەشتیكى ناباش دادەهینیت، ئەوه‌ خۆى گوناھبار دەبێت و گوناھى هەموو
 ئەوانەشى لەسەر كەلەكە دەبێت كەدواى خۆى دین و پەیره‌وى دەكەن، بى
 ئەوهى لە گوناھیان كەم بێتەوه)).

(۲۷) خیر به‌هه‌ژارو رێوار

۵۲۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((بَيْنَا رَجُلٌ بِقَلَاةٍ مِنَ الْأَرْضِ،
 فَسَمِعَ صَوْتًا فِي سَحَابَةٍ: اسْقِ حَدِيقَةَ فُلَانٍ، فَتَنَحَّى ذَلِكَ السَّحَابُ فَأَفْرَغَ مَاءَهُ فِي
 حَرَّةٍ، فَإِذَا شَرْجَةٌ مِنْ تِلْكَ الشَّرَاجِ قَدْ اسْتَوْعَبَتْ ذَلِكَ الْمَاءَ كُلَّهُ، فَتَتَبَعَ الْمَاءَ، فَإِذَا
 رَجُلٌ قَائِمٌ فِي حَدِيقَتِهِ يُحَوِّلُ الْمَاءَ بِمَسْنَحَاتِهِ، فَقَالَ لَهُ: يَا عَبْدَ اللَّهِ مَا اسْمُكَ؟
 قَالَ: فُلَانٌ، لِلِاسْمِ الَّذِي سَمِعَ فِي السَّحَابَةِ، فَقَالَ لَهُ: يَا عَبْدَ اللَّهِ لِمَ تَسْأَلُنِي عَنْ
 اسْمِي؟ فَقَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ صَوْتًا فِي السَّحَابِ الَّذِي هَذَا مَاؤُهُ يَقُولُ: اسْقِ حَدِيقَةَ
 فُلَانٍ، لِاسْمِكَ، فَمَا تَصْنَعُ فِيهَا؟ قَالَ: أَمَا إِذْ قُلْتَ هَذَا: فَإِنِّي أَنْظَرُ إِلَى مَا يَخْرُجُ
 مِنْهَا فَأَتَصَدَّقُ بِثُلُثِهِ، وَأَكُلُ أَنَا وَعِيَالِي ثُلُثًا، وَأَرُدُّ فِيهَا ثُلُثَهُ)). وَفِي رِوَايَةٍ:
 ((وَأَجْعَلُ ثُلُثَهُ فِي الْمَسَاكِينِ وَالسَّائِلِينَ وَأَبْنِ السَّبِيلِ)).

(أبو هريره) (رضي الله عنه) دەلى: پیغه‌مبەر (ﷺ) فەرمویه‌تى: ((لەكاتێكدایا کابرایەك
 لە دەشتێكدایا و دەره‌كه‌وت، گوئی لە دەنگێك بوو بەهەوریكى دەوت، بپۆ باخچەى
 فلان ئا و بدە!! هەورەكەش لایدا و هەموو ئاوەكەى كرد بەسەر زەوییه‌كى
 بەر دەلانی رەشدا، سەیری كرد ئاودرێك لەو ئاودرانه‌ هەموو ئاوەكەى گرتەخۆ،
 كەبەشویندایا پۆیششت، بینى کابرایەك بە پیۆه‌ وەستاوه‌ لە باخچەكەیدا و

به‌بیلکه‌ی ئاودی‌ری ده‌کات، پیتی وت: ئه‌ی به‌نده‌ی خوا ناوت چی‌یه؟ کابرا ووتی: فلان، هه‌ر ئه‌و ناوه‌ بوو که‌له‌ هه‌وره‌که‌وه‌ بیستی، ئه‌ویش پیتی وت: ئه‌ی به‌نده‌ی خوا تو‌ بۆ له‌ناوی من ده‌پرسی؟ کابرا وتی: له‌راستیدا گویم له‌ده‌نگیکه‌وه‌ بوو له‌و هه‌وره‌وه‌ ده‌هات که‌ئه‌مه‌ ئاوه‌که‌یه‌تی ده‌یوت: باخچه‌ی فلانه‌که‌س ئاو بده، ناوی تو‌ی هینا، باشه‌ ئه‌وه‌ تو‌ چی له‌ (به‌روبومی) باخچه‌که‌ت ده‌که‌یت؟ باخه‌وانه‌که‌ وتی: جا ماده‌م تو‌ وا ده‌لییت، ئه‌وه‌ من چاوه‌پیتی به‌روبومه‌که‌ی ده‌که‌م، سییه‌کی لی‌ده‌به‌خشم، سییه‌کی مال و مندالم ده‌یخوون، سییه‌کی‌شی دیلمه‌وه‌ بۆ بنه‌ تو‌وبنه‌کار)) له‌ریوایه‌تیکی تردا.. ((سییه‌کی بۆ هه‌ژاران و داواکاران و پێیواران داده‌نیم)).

(۲۸) خۆپاراستن له‌ئاگری دۆزه‌خ

۵۲۷- عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ (رضي الله عنه) قَالَ: ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) النَّارَ، فَأَعْرَضَ وَأَشَاحَ، ثُمَّ قَالَ: ((اتَّقُوا النَّارَ)). ثُمَّ أَعْرَضَ وَأَشَاحَ حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهُ كَأَنَّمَا يَنْظُرُ إِلَيْهَا ثُمَّ قَالَ اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ ثَمَرَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فِكْلِمَةً طَيِّبَةً. [بخاري/ الزكاة/ ۱۳۴۷]

(عدی کو‌ری حاته‌م) ده‌لی: پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) باسی ئاگری دۆزه‌خی ده‌کرد، لای ده‌کرده‌وه‌و پووی وهرده‌گیرا، پاشان فره‌موی: خو‌تان له‌ئاگری دۆزه‌خ بپاریزن، دیسانه‌وه‌ لای ده‌کرده‌وه‌و پووی وهرده‌گیرا به‌شیوه‌یه‌ک واما‌ن ده‌زانی که‌له‌به‌رچاویه‌تی و ته‌ماشای ده‌کات، پاشان فره‌موی: خو‌تان له‌ئاگر بپاریزن نه‌گه‌ر به‌له‌ته‌ خورمایه‌کیش بووه، ئه‌وه‌ش که‌نیه‌تی به‌گوفتاریکی جوان.

(۲۹) هاندان بۆ خیر له‌شتی به‌خشاودا

۵۲۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) -يَبْلُغُ بِهِ [إِلَى أَنْبِي (ﷺ)]-: ((أَلَا رَجُلٌ يَمْنَحُ أَهْلَ بَيْتِ نَاقَةَ، تَعْدُو بِعُصٍّ وَتَرْوَحُ بِعُصٍّ، إِنْ أَجْرَهَا لَعَظِيمٌ)). [بخاري/ الهبة/ ۲۴۸۶]

(ابو هریره) ده‌یگه‌یه‌نیت‌ه پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ((ئای بۆ که‌سی‌ک و شتریک به‌ئه‌مانه‌ت بدا به‌مالیک به‌یانیان دۆلکه‌یه‌کی گه‌وره‌ شیریان بداتی و ئیوارانیش دۆلکه‌یه‌ک به‌راستی پاداشتی زۆر گه‌وره‌یه)).

(۳۰) شاردنه‌وه‌ی خیر

۵۲۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمْ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ: الْإِمَامُ الْعَادِلُ، وَشَابٌّ نَشَأَ بِعِبَادَةِ اللَّهِ، وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ فِي يَوْمٍ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ)).

الْمَسَاجِدِ، وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ، اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ، وَرَجُلٌ دَعَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ، فَقَالَ: إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ، وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ فَأَخْفَاهَا، حَتَّى لَا تَعْلَمَ يَمِينُهُ مَا تُنْفِقُ شِمَالُهُ، وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ)).
[بخاری/ الجماعة و الإمامة / ۶۲۹۴]

(ابوهریره) (رضی) ده‌لی: پیغه‌مبهر (ﷺ) فهرمویه‌تی: ((حهوت جور کهس هه‌ن که‌خوا ده‌یانخاته ژیر سایه‌و سیبهری خویه‌وه له‌و پۆژده‌دا که‌هیچ سایه‌و سیبهریک ذیه‌جگه له‌سایه‌و سیبهری نه‌و زاته: پیشه‌وایه‌کی دادپه‌روه، لاویکه که‌له‌سه‌ر خواپه‌رستی گه‌وره بویت، که‌سیکه که‌دلی په‌یوه‌ستی مزگه‌وت بیت، دوو که‌س که‌له‌به‌ر خوا یه‌کتریان خوش بویت و له‌سه‌ر نه‌و بنچینه‌یه به‌یه‌ک گه‌یشتن، دوا‌ی دور که‌وتنه‌وه‌و جیا‌بونه‌وشیان له‌یه‌کتر خوشه‌ویستیان به‌رده‌وام بیت، که‌سیک که‌نافره‌تیکی جوان و ناودار بانگی بکات، نه‌ویش بلیت: به‌راستی من له‌خوا ده‌ترسم، که‌سیکه که‌خیر ده‌کات و ده‌شاریت‌وه، هه‌تا ده‌ستی راستی نازانیت ده‌ستی چه‌پی چی به‌خشیه‌وه، که‌سیکه به‌ته‌نهایی یادی خوا بکات و چاوه‌کانی نه‌سرنیان ئی بباریت)).

(۳۱) خیری گه‌وره

۵۳۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی) قَالَ: أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ الصَّدَقَةِ أَكْظَمُ؟ فَقَالَ: ((أَنْ تَصَدَّقَ وَأَنْتَ صَاحِبُ شَحِيحٍ، تَخْشَى الْفَقْرَ وَتَأْمُلُ الْغِنَى، وَلَا تُنْهَلْ حَتَّى إِذَا بَلَغْتَ الْخُلُقُومَ قُلْتَ: لِفُلَانٍ كَذَا، وَلِفُلَانٍ كَذَا، أَلَا وَقَدْ كَانَ لِفُلَانٍ)).

(ابوهریره) (رضی) ده‌لی: پیاویک هات بو خزمه‌تی پیغه‌مبهر (ﷺ) وتی: نه‌ی پیغه‌مبهری خوا (رضی): کام خیر پاداشتی گه‌وره و زۆره؟ فهرموی: ((نه‌وه‌یه که‌خیر بکه‌یت له‌کاتیکدا له‌شت ساغ بیت و ماله‌که‌ت خوش بویت و رژد بیت، بترسی له‌هه‌ژاری و به‌هیوای ده‌وله‌مندی بیت، نه‌ک نه‌و خیره‌ی که‌دوا‌ی ده‌خه‌یت هه‌تا گیان ده‌گاته گه‌روو نه‌وسا بلیت: نه‌وه بو فلان و نه‌وه بو فیسار، ناگادار به، نه‌و ماله‌هه‌ر بو فلان و فیسار ده‌بیت)) [واته له‌ده‌ست تو ده‌رچوو].

(۳۲) خیر له مالی جه لال

۵۳۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((لَا يَتَصَدَّقُ أَحَدٌ بِشَمْرَةٍ مِنْ كَسْبٍ طَيِّبٍ إِلَّا أَخَذَهَا اللَّهُ بِيَمِينِهِ، فَيُرِيهَا كَمَا يُرَبِّي أَوْ أَحَدُكُمْ قُلُوبَهُ أَوْ قُلُوبَهُ، حَتَّى تَكُونَ مِثْلَ الْجَبَلِ أَوْ أَكْظَمَ)). [بخاری/ الزکاة/ ۱۳۴۴]

(أبو هريره) (رضی اللہ عنہ) دهلی: پیغهمبر (ﷺ) فرمویه تی: ((هر که سیک دهنکه خورمایه که به حالای پیدای کردوه بیکات به خیر، خوا به دهستی راستی قودرته لی وهرده گریخت و نهش و نمای پی دهکات، هروه که چون که سیک له نیوه، جوانوه که یان به چکه حوشتره که ی پهروده دهکات، هتا وای لی دیت وهکو کیویکی لی دهکات یان مهزتریشت)).

۵۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ): قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ (ﷻ) طَيِّبٌ، لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا، وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ، فَقَالَ: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ [المؤمنون: ۵۱]. وَقَالَ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ [البقرة: ۱۷۲]. ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلُ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ، يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ يَا رَبَّ يَا رَبَّ، وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ، وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ، وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ، وَغُذِيَ بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابَ لِذَلِكَ)).

(أبو هريره) (رضی اللہ عنہ) دهلی: پیغهمبر (ﷺ) فرمویه تی: ((ئهی خه لکینه، به راستی پهروده گاری پایه بلند چاک و پاک و بی گهرده، شتی چاک و پاک و بی گهرده نه بیت لای ئه و په سهند نییه، ئه و زاته هه مان ئه و فرمانه ی که داویه تی به پیغهمبران، هه مان ئه و فرمانه شی داوه به ئیمانداران: [ئهی پیغهمبران، له رزق و پوزیه چاکه کان بخون، کارو کرده وهی چاکیش ئه انجام بدن، به راستی من زانام به و کارو کرده وانه ی که ده یکه ن]. هروه ها فرمویه تی: [ئهی ئه و که سانه ی که باوه رتان هیناوه له و رزق و پوزیه چاکانه بخون که پیمان به خشیون]. ئینجا باسی ئه و پیاوه ی کرد که ((سه فیری تولانی دهکات، قرژ بژو توژاوی، دهسته کانی به زده کاته وه بو ئاسمان و [ده لیست] پهروده گارا، پهروده گارا، له کاتی که دا خوراکی حرامه، خواردنه وهی حرامه، پو شاکای حرامه، به حهرام گه وره بووه، ئیتر چون نژای گیرایه؟)).

(۳۲) به کهم زانینی خیری کهم!

۵۳۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ يَقُولُ: ((يَا نِسَاءَ الْمُسْلِمَاتِ، لَا تَحْقِرَنَّ جَارَةً لِجَارَتِهَا، وَلَوْ فَرَسِنْ شَاةٍ)). [بخاری/ الہبة/ ۲۴۲۷]
(ابو ہریرہ) (رضی اللہ عنہ) دہلی: پیغہ مبہر (رضی اللہ عنہ) فرمویہ تی: ((نہی نافرہ تہ موسلمانہ کان، باہیچ دراوسی یتہک خیری نافرہ تہ دراوسی کہی بہ کہم نہ زانیت، با ئہو خیرہ بہ ئہ اندازہی ئیسقانی بالہ مہر نکیش بیت)).

(۳۴) ئہوانہی رخنہ لہ بہ خششی ئیمانداران دہگرن

۵۳۴- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: أَمَرْنَا بِالصَّدَقَةِ، قَالَ: كُنَّا نُحَامِلُ، قَالَ: فَتَصَدَّقَ أَبُو عَقِيلٍ بِنِصْفِ صَاعٍ. قَالَ: وَجَاءَ إِنْسَانٌ بِشَيْءٍ أَكْثَرَ مِنْهُ، فَقَالَ الْمُنَافِقُونَ: إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنْ صَدَقَةِ هَذَا، وَمَا فَعَلَ هَذَا الْآخَرُ إِلَّا رِيَاءً، فَتَزَلَّتْ: ﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ﴾ [التوبة: ۷۹]. [بخاری/ الزکاة/ ۱۳۴۹]

(ابو مسعود) (رضی اللہ عنہ) دہلی: فرمانمان پیدرا کہ خیر بکہین، ئیمہش کولبریمان دہکرد [بؤئہوہی خیری لی بکہین] (ابو عقیل) نیو مہن خوراکی ہینا، کہ سیکی تر نہ ختیک لہو زیاتری ہینا، دوپوہ کان وتیان: خوا پیویستی بہ خیری ئہمہ نہ بوو، ئہوی تریش بؤ ریابازی ہینای!! ئیتر ئہم ئایہ تہ دابہزی: ﴿ئہوانہی لؤمہی خیرخوازو خیر بہ خشہ کان دہکن لہ خیرو بہ خشہ کہ یاندا، ہہروہا لؤمہی ئہوانہش دہکن کہ تہنہا دہتوانن بہ خوماندوکردن بہ ئہرکی سہرشانی خویان ہہستن، ئہوانہ خوا سزایان دہدا...﴾.

(۳۵) خیرو کردہوہی چاک

۵۳۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((مَنْ أُنْفَقَ زَوْجَيْنِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ نُودِيَ فِي الْجَنَّةِ. يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا خَيْرٌ، فَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصَّلَاةِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الصَّلَاةِ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجِهَادِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الْجِهَادِ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصَّدَقَةِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الصَّدَقَةِ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصِّيَامِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الرِّيَّانِ)). قَالَ أَبُو بَكْرٍ الصَّدِيقُ (رضی اللہ عنہ): مَا عَلَى أَحَدٍ يُدْعَى مِنْ تِلْكَ الْأَبْوَابِ مِنْ ضَرُورَةٍ، فَهَلْ يُدْعَى أَحَدٌ مِنْ تِلْكَ الْأَبْوَابِ كُلِّهَا؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((نَعَمْ، وَأَرْجُو أَنْ تَكُونَ مِنْهُمْ)). [بخاری/ الصوم/ ۱۷۹۸]

(أبو هريره) (رضی) ده‌لی: پیغه‌مبهر (ﷺ) فهرمویه‌تی: ((ئه‌وه‌ی دوو جوړ چاکه‌ی هه‌بیټ له‌پیناوی خوادا، له‌به‌ه‌شته‌وه بانگی ئی ده‌کریت: ئه‌ی به‌نده‌ی خوا، وهره لیږه‌وه بجو به‌ه‌شته‌وه چاکتره، جا ئه‌وه‌ی نویژ خوینیکی چاک بوبیت له‌ده‌روازه‌ی نویژوه بانگی ئی ده‌کریت، ئه‌وه‌ی موجهیدو تیکو‌شهر بوبیت له‌ده‌روازه‌ی جیهادو تیکو‌شانه‌وه بانگی ئی ده‌کریت، ئه‌وه‌ی خیرخوازو خیربه‌خش بوبیت، له‌ده‌روازه‌ی خیرو به‌خشینه‌وه بانگی ئی ده‌کریت، ئه‌وه‌ی پوژووی زوړ بوبیت له‌ده‌روازه‌ی (الریان)وه بانگی ئی ده‌کریت)). (أبو بکر الصديق) (رضی) وتی: به‌راستی ئه‌وه‌ی له‌همموو ئه‌و ده‌روازانه‌وه بانگی ئی بکریت، ئه‌وه هیچ زیانیک پووی تی ناکات و [به‌خته‌وه‌ره]، ئاخو که‌سیک هه‌بیټ له‌همموو ئه‌و ده‌روازانه‌وه بانگی ئی بکریت؟ پیغه‌مبهر (ﷺ) فهرموی: ((به‌لی، من ئومیده‌وارم که‌تو له‌وانه بیت)).

۵۳۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ صَائِمًا)). قَالَ أَبُو بَكْرٍ (رضی): أَنَا، قَالَ: ((فَمَنْ تَبِعَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ جَنَازَةً)). قَالَ أَبُو بَكْرٍ (رضی): أَنَا، قَالَ: ((فَمَنْ أَطْعَمَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ مَسْكِينًا)). قَالَ أَبُو بَكْرٍ (رضی): أَنَا، قَالَ: ((فَمَنْ عَادَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ مَرِيضًا)). قَالَ أَبُو بَكْرٍ (رضی): أَنَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَا اجْتَمَعَنَ فِي أَمْرِي إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ)).

(أبو هريره) (رضی) ده‌لی: پیغه‌مبهر (ﷺ) فهرمویه‌تی: ((کی له‌ئیوه ئه‌مپو به‌پوژووه؟)) أبوبکر: وتی: من، فهرموی: ((ئهی کی له‌ئیوه ئه‌مپو شوینی جه‌نازه‌یه‌که که‌وتووه؟)) أبوبکر: وتی: من، فهرموی: ((کی له‌ئیوه ئه‌مپو خواردنی هه‌ژاری‌داوه؟)) ئه‌بو به‌کر فهرمووی: من. فهرموی: ((کی له‌ئیوه ئه‌مپو سه‌ردانی نه‌خو‌شیکی کردووه؟)) أبوبکر: وتی: من.. ئینجا پیغه‌مبهر (ﷺ) فهرموی: ئهم ﴿کرده‌وه چاکانه﴾ له‌هر که‌سیکدا کو بیته‌وه ده‌چیت به‌ه‌شته‌وه.

(۳۶) هه‌موو چاکه‌یه‌که خیره

۵۳۷- عَنْ حُذَيْفَةَ (رضی) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ)).

(حذيفة) (رضی) ده‌لی: پیغه‌مبهر (ﷺ) فهرموی: ((هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی چاک

خیره)).

(۳۷) ته سبیحات ولا إله إلا الله

۵۳۸- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رضی الله عنه): أَنَّ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وآله) قَالُوا لِلنَّبِيِّ (صلى الله عليه وآله): يَا رَسُولَ اللَّهِ ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ بِأَلْأَجُورِ، يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي، وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ، وَيَتَصَدَّقُونَ بِفُضُولِ أَمْوَالِهِمْ. قَالَ: ((أَوْ لَيْسَ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ مَا تَصَدَّقُونَ؟ إِنَّ بِكُلِّ تَسْنِيحَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلِّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلِّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلِّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ، وَأَمَرَ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ، وَنَهَى عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ، وَفِي بُضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ)). قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيَاتِي أَحَدُنَا شَهْوَتُهُ، وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ؟ قَالَ: ((أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ، أَكَانَ عَلَيْهِ فِيهَا وِزْرٌ؟ فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ كَانَ لَهُ أَجْرٌ)).

(ابو ذر) (رضی الله عنه) دهگیریتسه وه کهه نديک له هاوه لانی پیغه مبهري (صلى الله عليه وآله) به پیغه مبهريان وت: ئه ی پیغه مبهري خوا (صلى الله عليه وآله) دهوله مهنده کان هه رچی پاداشت ههیه بردویانه بو خویان، وهکو ئیغه نویژ دهکن، وهکو ئیغه پوژوو دهگرن، ههندی له پاره کانیشیان دهکن به خیر.. پیغه مبهري (صلى الله عليه وآله) فه رموی: ((باشه مهگه ر خوای گه وره شتی به ئیوه نه به خشیه وه تا بیکه نه به خیر؟ دلنیا بن کهه موهو (سبحان الله) وتنیك خیریكه، هه موهو (الله اكبر) يك خیریكه، هه موهو (الحمد لله) یهك خیریكه، هه موهو (لا إله إلا الله) یهك خیریكه، فه رمان به چا که خیره، قه دهغه له خراپه خیره، جوتبون له گهل هاوسه ردا خیره))

وتیان ئه ی پیغه مبهري خوا (صلى الله عليه وآله) ئایا که سیك له ئیغه نارمزوی خو ی تیر بکات پاداشتی ههیه؟ فه رموی: ((باشه ئه گه ر ئه وه نارمزوه ی له حه رامدا دانیت، ئایا گوناھی ناگات؟ هه ر ئاوايش ئه گه ر به حه لآلی ئه نجامی بدات پاداشتی ههیه)).

(۳۸) خیرکردن بو جومگه کان

۵۳۹- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها): إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله) قَالَ: ((إِنَّهُ خُلِقَ كُلُّ إِنْسَانٍ مِنْ بَنِي آدَمَ عَلَى سِتِّينَ وَثَلَاثَ مِائَةِ مَفْصِلٍ، فَمَنْ كَبَّرَ اللَّهَ، وَحَمَدَ اللَّهَ، وَهَلَّلَ اللَّهَ، وَسَبَّحَ اللَّهَ، وَاسْتَغْفَرَ اللَّهَ، وَعَزَلَ حَجْرًا عَنْ طَرِيقِ النَّاسِ، أَوْ شَوْكَةً أَوْ عَظْمًا عَنْ طَرِيقِ النَّاسِ، وَأَمَرَ بِمَعْرُوفٍ، أَوْ نَهَى عَنِ مُنْكَرٍ، عَدَدَ تِلْكَ السِّتِّينَ وَالثَّلَاثِ مِائَةِ السَّلَامِ، فَإِنَّهُ يَمْشِي يَوْمَئِذٍ وَقَدْ زُحِرَتْ نَفْسُهُ عَنِ النَّارِ)). قَالَ أَبُو تَوْبَةَ: وَرُبَّمَا قَالَ: ((يُمْسِي)).

(عائشة) (رضی) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فره‌مویه‌تی: ((ئاده‌میزاد له ۳۶۰ جومگه پیکهاتووه، هه‌رکه‌س، الله اکبر والحمد لله و لا إله إلا الله و سبحان الله و استغفر الله بکات .. یاخود به‌ردیک، یان د‌رک‌یک یان ئیشیک له‌سه‌ر پ‌یی خه‌لکی لا ببات، فره‌مان به‌چاکه بکات، یان قه‌ده‌غه‌ی خراپه بکات، به‌قه‌ده‌ر ئه‌و ۳۶۰ جومگانه، ئه‌وه ئه‌و پ‌وژه خو‌ی له‌ناگری د‌وژه‌خ لا‌داوه)).

(۳۹) خ‌یر به‌ناشایسته..!!

۵۴۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((قَالَ رَجُلٌ: لَأَتَصَدَّقَنَّ اللَّيْلَةَ بِصَدَقَةٍ، فَخَرَجَ بِصَدَقَتِهِ فَوَضَعَهَا فِي يَدِ زَانِيَةٍ، فَأَصْبَحُوا يَتَحَدَّثُونَ: تُصَدِّقُ اللَّيْلَةَ عَلَى زَانِيَةٍ قَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى زَانِيَةٍ؟ لَأَتَصَدَّقَنَّ بِصَدَقَةٍ فَخَرَجَ بِصَدَقَتِهِ فَوَضَعَهَا فِي يَدِ غَنِيِّ، فَأَصْبَحُوا يَتَحَدَّثُونَ: تُصَدِّقُ عَلَى غَنِيِّ. قَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، عَلَى غَنِيِّ؟ لَأَتَصَدَّقَنَّ بِصَدَقَةٍ، فَخَرَجَ بِصَدَقَتِهِ، فَوَضَعَهَا فِي يَدِ سَارِقٍ، فَأَصْبَحُوا يَتَحَدَّثُونَ: تُصَدِّقُ عَلَى سَارِقٍ. فَقَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ: عَلَى زَانِيَةٍ وَعَلَى غَنِيِّ وَعَلَى سَارِقٍ؟ فَأَتَى فَقِيلَ لَهُ: أَمَّا صَدَقَتُكَ فَقَدْ قُبِلَتْ، أَمَّا الزَّانِيَةُ فَلَعَلَّهَا تَسْتَعْفُ بِهَا عَنْ زَنَاهَا، وَلَعَلَّ الْغَنِيَّ يَغْتَبِرُ فَيُنْفِقُ مِمَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ، وَلَعَلَّ السَّارِقَ يَسْتَعْفُ بِهَا عَنْ سَرَقَتِهِ)). [بخاري/ الزكاة/ ۱۳۵۵]

(ابو هریره) (رضی) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فره‌موی: ((پیاویک ووتی: ئه‌مشه‌و ده‌بی خ‌یری‌ک بکه‌م، چوو ده‌ره‌وه‌و خ‌یره‌که‌ی نایه ده‌ستی ئافره‌تیکی داوین پیسه‌وه، به‌یانی خه‌لک ده‌یانوت: ئه‌مشه‌و خ‌یر به‌ئافره‌تیکی داوین پیس کراوه، کابرا وتی: خوايه سوپاس بو تو [ئاخو بوچی] من خ‌یره‌که‌م به‌داوین پیس داوه؟! پاشان وتی: ده‌بی خ‌یری‌کی تر بکه‌م، چوو ده‌ره‌وه‌و خ‌یره‌که‌ی نایه مستی ده‌وله‌مه‌ندی‌که‌وه، به‌یانی خه‌لک وتیان: خ‌یر به‌ده‌وله‌مه‌ندی‌ک کراوه!!.. کابرا وتی: خوايه سوپاس بو تو، ئه‌مه‌ش ده‌وله‌مه‌ند بوو؟!.. که‌واته ده‌بی خ‌یری‌کی تر بکه‌م، چوو ده‌ره‌وه‌و خ‌یره‌که‌ی نایه مستی د‌زیک، خه‌لکی وتیان: خ‌یر به‌د‌ز کراوه!! کابرا وتی: خوايه سوپاس بو تو له‌سه‌ر ئه‌وه که وایلیهات خ‌یر به‌دامین پیسی‌ک و ده‌وله‌مه‌ندو د‌زیک بکه‌م!! ئینجا له‌خه‌وا پ‌یی و‌ترا: خ‌یره‌کانت هه‌موویان ج‌یی خو‌ی گرتوووه و مرگ‌یراوه، ئافره‌ته داوین پیسه‌که له‌وانه‌یه به‌و خ‌یره ده‌ست له‌داوین پیسی هه‌لب‌گریت، ده‌وله‌مه‌نده‌که‌ش له‌وانه‌یه

سودی ئی وه‌رگریئت و هانده‌ریک بیئت بوی تائه‌ویش له‌وه‌ی که‌خوا پی‌ی به‌خشیوه‌ ببه‌خشیئت، دزه‌که‌ش له‌وانه‌یه به‌و خیره‌ی تو واز له‌دزی به‌ینیئت)).

(۴۰) خیرخوازو ده‌ست نوقاو

۵۴۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَثَلُ الْبَخِيلِ وَالْمُتَّصِدِّقِ مَثَلُ رَجُلَيْنِ عَلَيْهِمَا جُنَّتَانِ مِنْ حَدِيدٍ: إِذَا هُمُ الْمُتَّصِدِّقُ بِصَدَقَةٍ اتَّسَعَتْ عَلَيْهِ حَتَّى تُعْفِيَ أَثَرَهُ، وَإِذَا هُمُ الْبَخِيلُ بِصَدَقَةٍ تَقَلَّصَتْ عَلَيْهِ وَأَنْضَمَّتْ يَدَاهُ إِلَى تَرَاقِيهِ، وَأَنْقَبَضَتْ كُلُّ حَلَقَةٍ إِلَى صَاحِبَتِهَا)). قَالَ: فَسَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((فَيَجْهَدُ أَنْ يُوسِّعَهَا فَلَا يَسْتَطِيعُ)). [بخاری/ الزکاة/ ۱۳۷۵]

(ابو هریره) (رضی) ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ر (رضی) فه‌رمویه‌تی: ((نمونه‌ی ده‌ست نوقاوو خیرخواز وه‌ک دووکه‌س وایه که‌هه‌ر یه‌که‌یان ئه‌لقه‌یه‌کی ئاسن ده‌وره‌ی دابیئت، کاتی که‌خیرخوازه‌که ده‌یه‌ویئت خیریک بکات ئه‌لقه‌که بوی فراوان ده‌بیئت و شوین پی‌کانی [گونا‌هه‌کانی] ده‌سپ‌رته‌وه، کاتی‌کیش ده‌ست نوقاو‌ه‌که ده‌یه‌ویئت خیریک بکات ئه‌لقه‌که‌ی دیته‌وه‌یه‌ک و ده‌سته‌کانی به‌رز ده‌کاته‌وه تا‌گه‌ردنی، ئه‌لقه‌کانی هه‌موو دینه‌وه یه‌ک)) جا‌گویم ئی بوو پی‌غه‌مبه‌ر (رضی) ده‌یفه‌رموو: ((زۆر هه‌ول ده‌دات که‌فراوانی بکات به‌لام ناتوانیئت)). مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌که ره‌زیل ده‌ستی ناچیته‌ مال و سامانی بو‌ خیرکردن.

(۴۱) به‌خشین و ده‌ست گرتنه‌وه

۵۴۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ الْعِبَادُ فِيهِ إِلَّا مَلَكَانِ يَنْزِلَانِ، فَيَقُولُ أَحَدُهُمَا: اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْفِقًا خَلْفًا، وَيَقُولُ الْآخَرُ: اللَّهُمَّ أَعْطِ مُفْسِكًا تَلَفًا)). [بخاری/ الزکاة/ ۱۳۷۴]

(ابو هریره) (رضی) ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ر (رضی) فه‌رمویه‌تی: ((هه‌ر پوژنیک دادیئت له‌سه‌ر به‌نده‌کان دوو فریشته داده‌به‌زن و یه‌کی‌کیان ده‌لیئت: خوایه ئه‌وه‌ی خیر ده‌کات بوی پرپکه‌روه، ئه‌وی تریان ده‌لیئت: خوایه ئه‌وه‌ی ده‌ست ته‌نگه‌و خیر ناکات [سامانه‌که‌ی] له‌ناو به‌ه)).

(۴۲) خه‌زنه‌داری ده‌ستی‌اک

۵۴۳- عَنْ أَبِي مُوسَى [الأشعري] (رضی) [عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ)] قَالَ: ((إِنَّ الْخَازِنَ الْمُسْلِمَ الْأَمِينِ، الَّذِي يُنْفِدُ -وَرُبَّمَا قَالَ: يُعْطِي- مَا أُمِرَ بِهِ، فَيُعْطِيهِ كَامِلًا مُؤَفَّرًا

طَيِّبَةً بِهِ نَفْسُهُ، فَيَذْفَعُهُ إِلَى الَّذِي أَمَرَ لَهُ بِهِ، أَحَدُ الْمُتَصَدِّقِينَ)). [بخاري/ الزكاة/ ۱۳۷۱]

(ابو موسى الأشعري) (رضي الله عنه) دهلي: پيغه مبهري (رضي الله عنه) فهرمويه تي: ((بهراستي خه زنه داري موسلمانى ده ستياك كه [فهرمان] جي به جي دهكات و به ته و او ي پيى خوشنودودو ده يدات به و كه سه ي كه فهرمانى پي دراوه، به يه كي كه له خيرخو ازان ده دري ته قه له م)).

(۴۳) بيه خشه و ده ست مه گره وه و كوي مه كه ره وه

۵۴۴- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ (رضي الله عنه): أَنَّهَا جَاءَتْ النَّبِيَّ (صلي الله عليه وسلم) فَقَالَتْ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، لَيْسَ [إِلَيَّ] شَيْءٌ إِلَّا مَا أَدْخَلَ عَلَيَّ الرَّبِيرُ، فَهَلْ عَلَيَّ جُنَاحٌ أَنْ أَرْضِخَ مِمَّا يَدْخُلُ عَلَيَّ؟ فَقَالَ: ((أَرْضِخِي مَا اسْتَطَعْتِ، وَلَا تُوعِي فَيُوعِيَ اللَّهُ عَلَيْكَ)). [بخاري/ الهبة/ ۲۴۵۰]

(اسماء كچي ابوبكر الصديق) (رضي الله عنه) هات بو خزمه تي پيغه مبهري (رضي الله عنه) و تي: نه ي پيغه مبهري خوا: من هيچ نيه جگه له وه ي كه (زير) په يداي دهكات، ثايا گونا هم دهكات كه هه ندي له وه بيه خشم كه ده هي نري ت بوم؟ فهرموي: چه نده ده تواني بيه خشه، ده ست مه گره وه با خوا ده ست لى نه گري ته وه)).

(۴۴) نه گهر ژن له مالي مي ردي بيه خشيت

۵۴۵- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلي الله عليه وسلم): ((إِذَا أَنْفَقَتِ الْمَرْأَةُ مِنْ طَعَامِ بَيْتِهَا، غَيْرَ مُفْسِدَةٍ، كَانَ لَهَا أَجْرُهَا بِمَا أَنْفَقَتْ، وَلِرِوَجِهَا أَجْرُهُ بِمَا كَسَبَتْ، وَلِلْخَازَنِ مِثْلُ ذَلِكَ، لَا يَنْقُصُ بَعْضُهُمْ أَجْرَ بَعْضٍ شَيْئًا)). [بخاري/ الزكاة/ ۱۳۵۹]

(عائشه) (رضي الله عنها) دهلي: پيغه مبهري (رضي الله عنه) فهرمويه تي: ((نه گهر ژن له خوراكي ماله كه ي بيه خشيت و زياده روي نهكات، نه وه پادا شتي نه و به خشينه ي ده ست ده كه وي ت، مي رده كه شي پادا شتي په يدا كړنه كه ي، خه زنه داريش به هه مان شي وه، كه سيان له پادا شتي كه سيان كه م ناكه نه وه)).

(۴۵) مال به خشيني به نده

۵۴۶- عَنْ عُمَيْرٍ مَوْلَى أَبِي الْلَحْمِ (رضي الله عنه) قَالَ: أَمَرَنِي مَوْلَايَ أَنْ أَقْدُدَ لَحْمًا، فَجَاءَنِي مِسْكِينٌ، فَأَطْعَمْتُهُ مِنْهُ، فَعَلِمَ بِذَلِكَ مَوْلَايَ فَضَرَبَنِي، فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلي الله عليه وسلم) فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ، فَدَعَاهُ فَقَالَ: ((لِمَ ضَرَبْتَهُ؟)). فَقَالَ: يُعْطِي طَعَامِي بِغَيْرِ أَنْ أَمُرَهُ، فَقَالَ: ((الْأَجْرُ بَيْنَكُمَا)).

(عمیر) کارگوزاری (آبی اللحم) (ﷺ) ده‌لی: ئاغام داوای لی‌کردم که گوشتی بۆ وشک بکه‌مه‌وه، هه‌ژاریک هات بۆ لام، منیش هه‌ندیکم به‌ش دا، ئاغام پیی زانیم و لیی‌دام، منیش چووم بۆ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) باسم بۆ کرد، ئه‌ویش بانگی کردو فه‌رمووی: ((ئه‌وه بۆ لی‌ت داوه)) [ئاغام] وتی: بی‌ ئه‌وه‌ی من فه‌رمانی پی‌بده‌م له‌خۆراکه‌که‌م ده‌به‌خشیت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ((پاداشته‌که‌ی واله‌نیوان هه‌ردوکتاندا)).

۵۴۷هـ. عن أبي هريرة (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (ﷺ): ((لَا تَصُمُ الْمَرْأَةُ وَبَعْلُهَا شَاهِدًا إِلَّا بِإِذْنِهِ، وَلَا تَأْذَنَ فِي بَيْتِهِ وَهُوَ شَاهِدٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ، وَمَا أَنْفَقْتَ مِنْ كَسْبِهِ مِنْ غَيْرِ أَمْرِهِ فَإِنَّ نِصْفَ أَجْرِهِ لَهُ)). [بخاري/ النكاح/ ۴۸۹۹]

(أبو هريره) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ((ژن نابیت به‌پۆژوو بیت [مه‌به‌ست پۆژووی سوننه‌ته] له‌کاتێکدا می‌رده‌که‌ی له‌ماله‌ مه‌گه‌ر به‌ره‌زانه‌ندی ئه‌و، مۆله‌تی که‌سیش نابێ بدات [بیته‌ماله‌که‌ی] ئه‌گه‌ر ره‌زانه‌ندی ئه‌وی له‌سه‌ر نه‌بیت، هه‌رچه‌یه‌که‌یش ده‌به‌خشیت به‌بی‌ فه‌رمان و ره‌زانه‌ندی ئه‌و، ئه‌وه‌ نیوه‌ی پاداشته‌که‌ی بۆ ئه‌وه‌)) (واته بۆ می‌رده‌که‌یه‌تی).

(۴۶) پاکیتی و خوگری

۵۴۸هـ. عن أبي سعيد الخدري (رضي الله عنه): أَنَّ نَاسًا مِنَ الْأَنْصَارِ سَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) فَأَعْطَاهُمْ، ثُمَّ سَأَلُوهُ فَأَعْطَاهُمْ، حَتَّى إِذَا نَفَدَ مَا عِنْدَهُ قَالَ: ((مَا يَكُنْ عِنْدِي مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ أَدْخِرَهُ عَنْكُمْ، وَمَنْ يَسْتَغْفِرْ يَغْفِرْهُ اللَّهُ، وَمَنْ يَسْتَغْنِ يُغْنِهِ اللَّهُ، وَمَنْ يَصْبِرْ يُصْبِرْهُ اللَّهُ، وَمَا أُعْطِيَ أَحَدٌ مِنْ عَطَاءٍ خَيْرٌ وَأَوْسَعُ مِنَ الصَّبْرِ)). [بخاري/ الزكاة/ ۱۴۰۰]

(أبو سعيد الخدري) (ﷺ) ده‌گیریته‌وه: که‌سانیک له‌ (انصار) داوای (پاره‌و شتیان کرد) له‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌ویش [هه‌ندیکی] دانی، پاشان داوای تریان کرد، هه‌ر به‌شی‌دان، هه‌تا هیچی لا نه‌ما، ئه‌وسا فه‌رمووی: ((هه‌رچی خێرو بیریکم لابی‌ ئه‌نیوه‌ی ناگرمه‌وه، هه‌ر که‌سیش پاک و [نه‌فس به‌رز] بیت، خوای گه‌وره‌ ده‌وله‌مه‌ندی ده‌کات، ئه‌وه‌ی بی‌نیازی له‌ خه‌لکی ده‌رخا، خوا ده‌وله‌مه‌ندی ده‌کات، ئه‌وه‌ش خۆی بگری‌ت خوا ئارامیی پی‌ ده‌به‌خشیت، به‌هیچ که‌س هیچ به‌خششیک نه‌دراوه که‌له‌خوگری گه‌وره‌ترو خێردارتر بیت)).

(۴۷) به‌شی کهم وقه‌ناعه‌ت

۵۴۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رضی‌الله‌عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((قَدْ أَفْلَحَ مَنْ أَسْلَمَ وَرَزَقَ كَفَافًا، وَقَنَعَهُ اللَّهُ بِمَا آتَاهُ)).

(عبداللهی کوپی عمرو کوپی عاص) (رضی‌الله‌عنه) ده‌لی: پیغه‌مبهر (رضی‌الله‌عنه) فرموویه‌تی: ((به‌راستی ئه‌و که‌سه سهر‌فرازه که‌موسلمان بووه و ئه‌و‌نده‌ی هیه که‌به‌شی ده‌کات، خوایش رازی کردووه به‌و به‌شی که‌پی داوه)).

(۴۸) داوانه‌کردن

۵۵۰- عَنْ مُعَاوِيَةَ (رضی‌الله‌عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا تُلْحِقُوا فِي الْمَسْأَلَةِ، قَوْلَ اللَّهِ لَا يَسْأَلُنِي أَحَدٌ مِنْكُمْ شَيْئًا، فَتُخْرِجَ لَهُ مَسْأَلَتُهُ مِنِّي شَيْئًا وَأَنَا لَهُ كَارِهٌ، فَيُبَارَكَ لَهُ فِيمَا أُعْطِيَ)).

(معاویه) (رضی‌الله‌عنه) ده‌لی: پیغه‌مبهر (رضی‌الله‌عنه) فرموویه‌تی: ((له‌سهر داواکردنی [سامان و پاره] زور مه‌پون، سویند به‌خوا هی‌چ‌کام له‌ئیوه داوا‌ی شتی‌کم ئی بکات منیش به‌نا‌به‌دلی بیده‌می، خوا ئه‌و شته‌ی ئی پی‌روز ناکات که‌پیم به‌خشیووه)).

(۴۹) نا‌په‌سه‌ندی سوال

۵۵۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضی‌الله‌عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: ((لَا تَزَالُ الْمَسْأَلَةُ بِأَحَدِكُمْ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَلَيْسَ فِي وَجْهِهِ مُرْعَةٌ لَحْمٍ)). [بخاری/ الزکاة/ ۱۴۰۰]

(عبداللهی کوپی عمر) (رضی‌الله‌عنه) ده‌لی: پیغه‌مبهر (رضی‌الله‌عنه) فرموویه‌تی: ((که‌سانی واتان هیه ئه‌و‌نده سوال ده‌کات و داوا ده‌کات، کاتی به‌خزمت خوی گه‌وره ده‌کات دهم و چاوی تو‌ز‌قالی گوشتی پیوه نی‌یه)).

۵۵۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی‌الله‌عنه) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: “(لَأَنْ يَغْدُوَ أَحَدُكُمْ فَيَخْطُبَ عَلَى ظَهْرِهِ، فَيَتَصَدَّقَ بِهِ وَيَسْتَعْنِيَ بِهِ مِنَ النَّاسِ، خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَسْأَلَ رَجُلًا، أَعْطَاهُ أَوْ مَنَعَهُ ذَلِكَ، فَإِنَّ الْيَدَ الْعُلْيَا أَفْضَلُ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى، وَأَبْدَأُ بِمَنْ تَعُولُ)).” [بخاری/ الزکاة/ ۱۴۰۱]

(ابو هریره) (رضی‌الله‌عنه) ده‌لی: پیغه‌مبهر (رضی‌الله‌عنه) فرموویه‌تی: ((ئه‌گه‌ر که‌سی‌کتان به‌یانی زوو بجیت بو داره‌ینان به‌کۆلی خوی و بیکات به‌خیر و خوی دور بگری‌ت له‌داواکردن له‌خه‌لکی چاک‌تره له‌وه‌ی داوا له‌که‌سی‌ک بکات، یان ده‌یداتی،

یان نایداتی، چونکه به‌راستی دهستی سهره‌وه‌ی به‌خشنده چاکتره له‌دهستی خواره‌وه‌ی داواکار، به‌وه‌ش دهست پی‌بکه که به‌خیوکردنی له‌سهرته)).

(۵۰) دهستی سهره‌وه چاکتره له‌دهستی خواره‌وه

۵۵۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((وَهُوَ عَلَى الْمُنْبَرِ، وَهُوَ يَذْكُرُ الصَّدَقَةَ وَالتَّعْفُفَ عَنِ الْمَسْأَلَةِ: ((الْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى، وَالْيَدُ الْعُلْيَا الْمُتَّقَةُ وَالسُّفْلَى السَّائِلَةُ)). [بخاری/ الزکاة/ ۱۳۶۲]

(عبدالله‌ی کوپی عمر) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌کاتی‌کدا له‌سه‌ر مینه‌به‌ر بوو، باسی خیر و دووری گرتن له‌سوا‌ل‌کردنی ده‌کرد و هانی [خه‌لکی] ده‌دابو‌ دوره‌ پهریزی له‌سوا‌ل‌کردن ده‌یفه‌رموو: ((دهستی سهره‌وه چاکتره له‌دهستی خواره‌وه، دهستی سهره‌وه‌ی به‌خشنده، دهستی خواره‌وه‌ی داواکار)).

۵۵۴- عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ (رضی الله عنه) قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) فَأَعْطَانِي، ثُمَّ سَأَلْتُهُ فَأَعْطَانِي، ثُمَّ سَأَلْتُهُ فَأَعْطَانِي، ثُمَّ قَالَ: ((إِنَّ هَذَا الْمَالَ خَضِرَةٌ حُلْوَةٌ، فَمَنْ أَخَذَهُ بِطَيْبِ نَفْسٍ بُورِكَ لَهُ فِيهِ، وَمَنْ أَخَذَهُ بِإِشْرَافِ نَفْسٍ لَمْ يُبَارَكْ لَهُ فِيهِ، وَكَانَ كَالَّذِي يَأْكُلُ وَلَا يَشْبَعُ، وَالْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى)). [بخاری/ الزکاة/ ۱۴۰۳]

(حکیم کوپی حزام) ده‌لی: داوای [هه‌ندی پارو سامان] له‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کرد، ئه‌ویش به‌شی دام، پاشان داوای هه‌ندیکی ترم لی‌کرد، هه‌ر به‌شی‌دام، دواتر داوای هه‌ندیکی ترم لی‌کرد هه‌ر به‌شی دام و فره‌موی: ((ئه‌م مال و سامانه شیرین و پازاوه‌یه، ئه‌وه‌ی به‌رهمه‌ندی و بی‌داوا‌کردن بیدری‌تی، به‌ره‌که‌تی بو‌ی تیده‌که‌و‌یت، ئه‌وه‌ش هه‌ر چه‌زی لی‌بکات و چاوی تیر نه‌بی‌ت، به‌ره‌که‌تی تی‌ناکه‌و‌یت بو‌ی، وه‌کو ئه‌و که‌سه‌ی لی‌دیت که‌هه‌ر ده‌خوات و تیریش نابیت.. دهستی سهره‌وه‌ش چاکتره له‌دهستی خواره‌وه)).

(۵۱) ئه‌و هه‌ژاره‌ی نیه‌تی و داواش ناکات

۵۵۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((لَيْسَ الْمَسْكِينُ بِهَذَا الطَّوَّافِ الَّذِي يَطُوفُ عَلَى النَّاسِ، فَتُرَدُّهُ اللُّقْمَةُ وَاللُّقْمَتَانِ، وَالثَّمَرَةُ وَالثَّمَرَتَانِ)). قَالُوا: فَمَا الْمَسْكِينُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: ((الَّذِي لَا يَجِدُ غِنًى يُغْنِيهِ، وَلَا يُفْطِنُ لَهُ فَيُتَصَدَّقَ عَلَيْهِ، وَلَا يَسْأَلُ النَّاسَ شَيْئًا)). [بخاری/ الزکاة/ ۱۴۰۹]

(أبو هريره) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فره‌مویه‌تی: ((هه‌ژار ئه‌و که‌سه‌ نیه‌یه که‌ده‌گه‌ریت به‌ناو خه‌ل‌کداو به‌پارویه‌ک یان دوو پارو، یان خورمایه‌ک و

دوخورما پازیه)) وتیان ئه‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ) ئه‌ی هه‌ژار کی‌یه؟ فهرموی: ((ئهو کسه‌یه که‌ئهو‌نده‌ی ده‌ست ناکه‌وێت بی‌نیاز بی‌ت، خه‌لکیش نایناسن تا خیری پی‌ بکه‌ن، خویشی داوای هیچ له‌خه‌لکی ناکات)).

(۵۲) ده‌وله‌مه‌ندی به‌شتی زۆر نییه

۵۵۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَيْسَ الْغِنَى عَنْ كَثْرَةِ الْعَرَضِ، وَلَكِنَّ الْغِنَى غِنَى النَّفْسِ)). [بخاري/ الرقاق/ ۶۰۸۱]

(ابو هریره) (رضي الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبهر (ﷺ) فهرمویه‌تی: ((ده‌وله‌مه‌ندی به‌شتی زۆر نیه، به‌لکو ده‌وله‌مه‌ندی ئه‌وه‌یه که‌دل و ده‌رون ده‌وله‌مه‌ندی)).

(۵۳) ره‌وشی ئاده‌میزاد..

۵۵۷- عَنْ أَنَسٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((يَهْرَمُ ابْنُ آدَمَ وَتَشِبُّ مِنْهُ اثْنَتَانِ، الْحَرِصُ عَلَى الْمَالِ وَالْحَرِصُ عَلَى الْعُمْرِ)). [بخاري/ الرقاق/ ۶۰۵۸]

(انس ی کوری مالک) (رضي الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبهر (ﷺ) فهرمویه‌تی: ((ئاده‌میزاد پیر ده‌بی‌ت، که‌چی دوو شت تییدا هه‌ر گه‌نجه: په‌روشی بو‌ مال و سامان، په‌روشی ته‌مه‌ن درێژی)).

(۵۴) ئه‌گه‌ر ئاده‌میزاد دوو دۆل سامانی هه‌بی‌ت...

۵۵۸- عَنْ أَبِي الْأَسْوَدِ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: بَعَثَ أَبُو مُوسَى [الشَّعْرِيُّ (رضي الله عنه)] إِلَى قُرَاءِ أَهْلِ الْبَصْرَةِ، فَدَخَلَ عَلَيْهِ ثَلَاثُ مِائَةِ رَجُلٍ قَدْ قَرَأُوا الْقُرْآنَ، فَقَالَ: أَنْتُمْ خِيَارُ أَهْلِ الْبَصْرَةِ وَقُرَاؤُهُمْ، فَاتْلُوهُ، وَلَا يَطُولَنَّ عَلَيْكُمْ الْأَمَدُ فَتَقْسُوا قُلُوبَكُمْ كَمَا قَسَتْ قُلُوبُ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، وَإِنَّا كُنَّا نَقْرَأُ سُورَةَ كُنَّا نُشَبِّهُهَا فِي الطُّولِ وَالشَّدَةِ بِـ ﴿بِرَاءَةٍ﴾ فَأَنْسِيَتْهَا، غَيْرَ أَنِّي قَدْ حَفِظْتُ مِنْهَا: ((لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ مَالٍ لَانْتَفَى وَادِيَا ثَالِثًا، وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا الثُّرَابُ)). وَكُنَّا نَقْرَأُ سُورَةَ [كُنَّا] نُشَبِّهُهَا بِإِخْدَى الْمُسَبِّحَاتِ فَأَنْسِيَتْهَا، غَيْرَ أَنِّي حَفِظْتُ مِنْهَا: ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ، فَتُكْتَبُ شَهَادَةٌ فِي أَغْثَاكُمْ، فَتُسْأَلُونَ عَنْهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ)).

(أبو الأسود) ده‌لی: (أبو موسى الأشعري) (رضي الله عنه) ناریدی به‌شوین قورئان خوینه‌کانی به‌سره‌دا، سیسه‌د که‌س ئاماده‌ بوو له‌وانه‌ی که‌قورئانیان ئه‌زانی و خه‌تمیان کردبوو، پی‌ ووتن: ئیوه چاکترین دانیش‌توانی به‌سره‌و قورئان خوینه‌کانیان، داواکارم به‌رده‌وام ده‌وری بکه‌نه‌وه، نه‌که‌ن له‌و که‌سانه‌ بن

که‌زه‌مان تیپه‌ری به‌سه‌ریاندا و دریژهی کی‌شا دلیان ره‌ق بییت وه‌کو دلی
ئه‌وانه‌ی پیش ئیوه، ئیمه‌ جاران سوره‌تیکمان ده‌خویند له‌تۆکمه‌یی و دریژیدا
به‌قه‌در (براءة) ده‌بوو، له‌بیرم نه‌ماوه‌ کامه‌ بوو، به‌لام هه‌ندیکم له‌بیرماوه. ئه‌گه‌ر
ئاده‌میزاد پهری دوو دۆل سامانی هه‌بیته‌ حه‌ز له‌دۆلی سییه‌م ده‌کات، چاوی
ئاده‌میزاد مه‌گه‌ر خۆل پهری بکات. [بی گومان ئه‌مه‌ ئایه‌تی قورئان نیه‌ی]...!!
هه‌روه‌ها سوره‌تیکمان ده‌خویند له‌وانه‌ی که‌ به‌ (سبح) ده‌ست پی‌ده‌کات، له‌وه‌ش
ئه‌وه‌م له‌یاده: ﴿ئهی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه‌ بوچی شتی که‌ ده‌لین و
ئه‌ه‌نجامی ناده‌ن، بو گو‌فتار و کردارتان جیاوازه‌؟!﴾ ئه‌ویش
شایه‌تی‌ه‌که‌ له‌گه‌ردن‌تانداو له‌قیامه‌تدا به‌رپرسیارن لی.

(۵۵) گولزاری دنیا

۵۵۹- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: قَامَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَخَطَبَ النَّاسَ
فَقَالَ: ((لَا وَاللَّهِ مَا أَخَشَى عَلَيْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ إِلَّا مَا يُخْرِجُ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ زَهْرَةِ
الدُّنْيَا)). فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيَأْتِي الْخَيْرُ بِالشَّرِّ؟ فَصَمَتَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)
سَاعَةً ثُمَّ قَالَ: ((كَيْفَ قُلْتُ)). قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيَأْتِي الْخَيْرُ بِالشَّرِّ؟ فَقَالَ
لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِنَّ الْخَيْرَ لَا يَأْتِي إِلَّا بِخَيْرٍ. [ثم قال]: أَوْ خَيْرٌ هُوَ؟ إِنَّ كُلَّ
مَا يُنْبِتُ الرَّبِيعُ يَقْتُلُ حَبْطًا أَوْ يُلِمُّ، إِلَّا أَكَلَةَ الْخَضِرِ، أَكَلْتُ حَتَّى إِذَا امْتَلَأَتْ
خَاصِرَتَاهَا اسْتَقْبَلَتِ الشَّمْسُ ثَلْطُتًا أَوْ بَالَتْ، ثُمَّ اجْتَرَّتْ فَعَادَتْ فَأَكَلْتُ، فَمَنْ
يَأْخُذُ مَالًا بِحَقِّهِ يُبَارِكْ لَهُ فِيهِ، وَمَنْ يَأْخُذْ مَالًا بِغَيْرِ حَقِّهِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الَّذِي يَأْكُلُ
وَلَا يَشْبَعُ)). [بخاري/ الزكاة/ ۱۳۹۶]

(أبو سعيد الخدري) (رضي الله عنه) ده‌لی: پوژیک پی‌غه‌مبه‌ر (رضي الله عنه) هه‌ستاو وتاری‌داو
فه‌رموی: ((خه‌لکینه‌ من له‌وه‌ ده‌ترسم [که‌ئالوده‌ی هه‌ر ئه‌وه‌ ببن] که‌خوا
له‌گولزارو رازاوه‌یی دنیا بۆتان فه‌راهه‌م ده‌هینی)) پیاویک وتی: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری
خوا: ئایا خیر شه‌ر ده‌هینیته‌؟! پی‌غه‌مبه‌ر (رضي الله عنه) تاویک بی‌ده‌نگ بوو پاشان
فه‌رموی: ((ئه‌وه‌ چیت وت))؟ پیاوه‌که‌ وتی: وتم: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا، ئایا
خیر شه‌ر ده‌هینیته‌؟! پی‌غه‌مبه‌ر (رضي الله عنه) فه‌رموی: ((له‌پاستیدا خیر هه‌ر خیر
ده‌هینیته‌، پاشان فه‌رموی: به‌لام ئایا ئه‌وه‌ خیره‌؟ [ئایا نابینن]، هه‌رچیش
له‌به‌ه‌اردا به‌ره‌م دیت یاخود چه‌م و چۆل ده‌هینیته‌ یان سک ده‌ئاوسینیته‌ یان
خه‌ریکه‌ [بخۆره‌که‌ی] تیا به‌ریت، مه‌گه‌ر گژوگیای هاوین، که‌ئازهل ده‌یخوات

سکی خوی لّی پِر ده‌کات، پاشان خوی ده‌داته به‌رخوړو سه‌نیر ده‌کات و میز ده‌کات، ئینجا کاوړژ ده‌کات و ده‌یخوات.. جا ئه‌وه‌ی سامانی په‌وای ده‌ست بکه‌ویت به‌ره‌که‌تی بو تیده‌که‌ویت، ئه‌وه‌ش به‌ناحق و نا‌په‌وا سامان به‌ده‌ست به‌ینی، وه‌کو ئه‌و که‌سه وایه که‌هر ده‌خوات و تیر نابیت)).

(۵۶) وهرگرتن دروسته بی‌داوا

۵۶۰- عن ابن عمر (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ يُعْطِي عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رضی الله عنه) الْعَطَاءَ، فَيَقُولُ لَهُ عُمَرُ (رضی الله عنه): أَعْطِهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفْقَرُ إِلَيْهِ مِنِّي، فَقَالَ [لَهُ] رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((حُذِّهِ فْتَمَوْلُهُ أَوْ تَصَدَّقْ بِهِ، وَمَا جَاءَكَ مِنْ هَذَا الْمَالِ وَأَنْتَ غَيْرُ مُشْرِفٍ وَلَا سَائِلٍ فَخْذِهِ، وَمَا لَنَا فَلَا تُثْبِغُهُ نَفْسُكَ)). قَالَ سَالِمٌ: فَمِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَانَ ابْنُ عُمَرَ لَا يَسْأَلُ أَحَدًا شَيْئًا، وَلَا يَرُدُّ شَيْئًا أُعْطِيَهُ. [بخاري/ الاحكام/ ۶۷۴۴]

(ابن عمر) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) شتی ده‌به‌خشی به (عمری کوری خطاب) عمریش ده‌یوت: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) بیبه‌خشه به‌وکه‌سه‌ی له‌من هه‌ژارتره، پیغه‌مبه‌ریش (رضی الله عنه) ده‌یفه‌رموو: ((وه‌ری بگره بو خوت یان بیکه به‌خیر، هه‌رجیت ده‌ست ده‌که‌ویت له‌مال و سامان به‌مه‌رجی خوت چاوت تینه‌بریبی و داوات نه‌کردبی وه‌ری بگره، نه‌گه‌ر نا خوتی بو ماندوو مه‌که و به‌دایدا مه‌چو)). (سالم) ی کوری ده‌لی: له‌به‌ر ئه‌وه (عمر) داوای شتی له‌که‌س نه‌کردوه‌وه‌ه‌رجیشی پی‌بدرایه ده‌ستی پیوه نه‌ده‌نا..

(۵۷) سوال بو‌کی دروسته؟

۵۶۱- عَنْ قَبِيصَةَ بْنِ مُخَارِقٍ الْهَلَالِيِّ (رضی الله عنه) قَالَ: تَحَمَّلْتُ حَمَالَةً، فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) أَسْأَلُهُ فِيهَا، فَقَالَ: ((أَقِمْ حَتَّى تَأْتِيَنَا الصَّدَقَةُ، فَنَأْمُرَ لَكَ بِهَا)). ثُمَّ قَالَ: ((يَا قَبِيصَةُ إِنَّ الْمَسْأَلَةَ لَا تَحِلُّ إِلَّا لِأَحَدٍ ثَلَاثَةً: رَجُلٌ تَحْمَلُ حَمَالَةً، فَحَلَّتْ لَهُ الْمَسْأَلَةُ حَتَّى يُصِيبَهَا ثُمَّ يُمْسِكَ. وَرَجُلٌ أَصَابَتْهُ جَائِحَةٌ اجْتَاَحَتْ مَالَهُ، فَحَلَّتْ لَهُ الْمَسْأَلَةُ حَتَّى يُصِيبَ قَوَامًا مِنْ عَيْشٍ، أَوْ قَالَ: سِدَادًا مِنْ عَيْشٍ. وَرَجُلٌ أَصَابَتْهُ فَاقَةٌ حَتَّى يَقُومَ ثَلَاثَةً مِنْ ذَوِي الْحِجَا مِنْ قَوْمِهِ: لَقَدْ أَصَابَتْ فُلَانًا فَاقَةً، فَحَلَّتْ لَهُ الْمَسْأَلَةُ حَتَّى يُصِيبَ قَوَامًا مِنْ عَيْشٍ، أَوْ قَالَ: سِدَادًا مِنْ عَيْشٍ. فَمَا سِوَاهُنَّ مِنَ الْمَسْأَلَةِ يَا قَبِيصَةُ سَخَتْ يَأْكُلُهَا صَاحِبُهَا سُخْتًا)).

(قبيصه‌ی کوری مخارق ی هلالی) (رضی الله عنه) ده‌لی: کو‌لیکم گرتنه ئه‌ستوی خو‌م، ئینجا چووم بو خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) تا داوا له‌و بکه‌م، ئه‌ویش فه‌رموی:

((چاوه‌ری بکه تا زه‌کاتمان بو دیت، فه‌رمان ده‌دین به‌شت بده‌ن)) پاشان فه‌رموی: ((ئه‌ی (قبیصه) داوا کردن بو سی که‌س دروسته: ئه‌و که‌سه‌ی قهرزکی گرتبینه ئه‌ستو بو چاره‌سه‌ری کیشه‌ی نیوان خه‌لکی، ئه‌وه بو‌ی هه‌یه هه‌ولی بو بدات تا په‌یدای ده‌کات، ئیت‌ر واز بینێ، هه‌روه‌ها که‌سیک به‌لایه‌کی به‌سه‌ر بی‌ت و سه‌روه‌ت و سامانی نه‌می‌نیت، ئه‌ویش بو‌ی دروسته هه‌تا پی‌ویستی خوی دابین ده‌کات. که‌سیک که‌هه‌ژاری و نه‌داری یه‌خه‌ی گرتبیت [ئه‌ویش بر‌وای پی‌ ناکریت] هه‌تا سی که‌س له‌که‌سانی عاقل و شاره‌زای قه‌ومه‌که‌ی شایه‌تی ده‌ده‌ن که‌فلانکه‌س توشی هه‌ژاری و نه‌داری بو‌وه‌و دروسته سوال بکات، ئه‌ویش تائه‌و کاته‌ی که‌ژیانی باش ده‌بی‌ت، ئیت‌ر بی‌جگه له‌وه هه‌ر داواکارییه‌ک ئه‌ی (قبیصه) مالیکی حه‌رامه هه‌رکه‌س به‌ده‌ستی بینیت)).

(۵۸) به‌شی ئه‌وه‌ش بدریت که‌به‌ره‌قی داوا ده‌کات

۵۶۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضی‌الله‌عنه‌و‌آله‌وس‌لهم‌السلام) قَالَ: كُنْتُ أَمْشِي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَعَلَيْهِ رِدَاءٌ نَجْرَانِي غَلِيظُ الْحَاشِيَةِ، فَأَدْرَكَهُ أَعْرَابِيٌّ فَجَبَذَهُ بِرِدَائِهِ جَبَذَةً شَدِيدَةً، نَظَرْتُ إِلَى صَفْحَةِ عُنُقِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَقَدْ أَثَرَتْ بِهَا حَاشِيَةُ الرِّدَاءِ مِنْ شِدَّةِ جَبَذَتِهِ، ثُمَّ قَالَ: يَا مُحَمَّدُ، مُزِلِي مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي عِنْدَكَ. فَالْتَفَتَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَضَحِكَ ثُمَّ أَمَرَ لَهُ بِعَطَاءٍ. [بخاری/ الخمس/ ۲۹۸۰]

(أنس ی کوری مالک) (رضی‌الله‌عنه‌و‌آله‌وس‌لهم‌السلام) ده‌لی: له‌خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ری خوا‌دا (ﷺ) ده‌رویشتم عه‌بایه‌کی نه‌جرانی به‌سه‌ر شانه‌وه بوو قه‌راغه‌که‌ی زۆر زه‌ر بوو، عه‌ره‌بیکی ده‌شته‌کی خوی گه‌یانندی و عه‌باکه‌ی به‌توندی پراکیشا، که‌سه‌یرم کرد قه‌راغی عه‌باکه کاری کردبووه سه‌ر لاملی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئه‌وه‌نده به‌توندی پراکیشا بوو، ئینجا وتیشی: ئه‌ی محمد فه‌رمان بده باله‌و مالی خوایه‌ی که‌لای تویه به‌شم بده‌ن، پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ئاوپی ئی دایه‌وه‌و پی‌که‌نی، پاشان فه‌رمانیدا که‌به‌شی بده‌ن.

۵۶۳- عَنِ الْمَسْنُونِ بْنِ مَخْرَمَةَ (رضی‌الله‌عنه‌و‌آله‌وس‌لهم‌السلام) أَنَّهُ قَالَ: قَسَمَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَقْبِيَّةً وَلَمْ يُعْطَ مَخْرَمَةً شَيْئًا، فَقَالَ مَخْرَمَةُ: يَا بُنَيَّ، انْطَلِقْ بِنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ). فَأَنْطَلَقْتُ مَعَهُ، قَالَ: ادْخُلْ فَأَدْعُهُ لِي، قَالَ: فَدَعَوْتُهُ لَهُ فَخَرَجَ إِلَيْهِ وَعَلَيْهِ قَبَاءٌ مِنْهَا، فَقَالَ: ((حَبَّاتُ هَذَا لَكَ)). قَالَ: فَنَظَرْتُ إِلَيْهِ، فَقَالَ: ((رَضِي مَخْرَمَةً)). [بخاری/ الهبة/ ۲۴۵۹]

(میسوری کوپی مخرمه) (ﷺ) ده‌گیریتته‌وه: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) چهند پالتویه‌کی به‌ش کردوو به‌شی مخرمه‌ی نه‌دا، ئینجا مخرمه به‌کوپه‌که‌ی وت: کوپم بابچین بۆ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، میسور ده‌لی: منیش له‌گه‌لیدا چووم، پیی وتم: بچۆ ژوره‌وه بۆ خزمه‌تی و بۆم بانگ بکه، منیش چووم و بۆم بانگ کرد، نه‌ویش ته‌شریفی هینایه‌ ده‌ره‌وه‌و یه‌کیک له‌و پالتویانه‌ی له‌به‌ردا بوو، فهرموی: ((ئه‌مه‌م شارده‌وته‌وه بۆ تو)) ئینجا مخرمه سه‌یری کردوو وتی: ئیت‌ر مخرمه رازی‌یه...

رۆژوو

(۱) گەرنىگى رۆژوو

۵۶۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: كُلُّ عَمَلِ ابْنِ آدَمَ لَهُ، إِلَّا الصِّيَامَ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ، وَالصِّيَامُ جُنَّةٌ، فَإِذَا كَانَ يَوْمُ صَوْمٍ أَحَدِكُمْ فَلَا يَرْفُثْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَسْنَحِبْ، فَإِنْ سَاءَ أَحَدٌ أَوْ قَاتَلَهُ فَلْيَقُلْ: إِنِّي أَمْرٌ صَائِمٌ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَخُلُوفُ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ، وَلِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ يَفْرَحُهُمَا: إِذَا أَفْطَرَ فَرِحَ بِفِطْرِهِ، وَإِذَا لَقِيَ رَبَّهُ فَرِحَ بِصَوْمِهِ)). [بخاري/ الصوم/ ۱۸۰۵]

(أبو هريره) (رضي الله عنه) دەلى: پىغەمبەر (ﷺ) فرمويەتى: ((خوای گەورە دەفرمويت: ھەموو کردەوھکانى ئادەمیزاد بۆ خوایەتى جگە لەپۆژوو، ئەوھ بەراستى بۆ منەو ھەر خوشم پاداشتى دەدەمەوھ، ھەرۆھە پۆژو قەلغانە، ئەگەر پۆژىك كەسیكتان بەپۆژو بوو با ئەو پۆژە قەسەى ناشیرین و ھات و ھاوار نەكات، خو ئەگەر كەسێك جنىوى پىداو شەپرى پى فروشت بابلت: من كەسێكى بەپۆژوم، سویند بەوكەسەى گىانى محمدى بەدەستە بۆنى دەمى پۆژوھوان لەپۆژى قىامەتدا لاى خوا لەبۆنى مىسك خوشترە، ھەرۆھە دوو خوشى ھەيە بۆ پۆژوھوان، كاتىك بەربانگ دەكاتەوھ دلخوشە بەپۆژو شكاندەكەى، كاتىكىش بەدیدارى پەروردگارى شاد دەبىت دلخوشە بەپۆژوھكەى)).

(۲) ریزی مانگی رەمەزان

۵۶۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((إِذَا جَاءَ رَمَضَانُ فَتُحَتَّ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ، وَغُلِقَتْ أَبْوَابُ النَّارِ، وَصُفِّدَتِ الشَّيَاطِينُ)). [بخاري/ الصوم/ ۱۸۰۰]

(أبو هريره) (رضي الله عنه) دەلى: پىغەمبەر (ﷺ) فرمويەتى: ((كاتى كەرەمەزان دىت دەروازەكانى بەھەشت دەكرێنەوھو قاپیەكانى دۆزەخ دادەخزێن و شەیتانەكان كۆت دەكرێن)).

(۳) يەك دوو پۇژ پېش پەمەزان پۇژوو دروست نىيە

۵۶۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا تَقْدَمُوا رَمَضَانَ بِصَوْمِ يَوْمٍ وَلَا يَوْمَيْنِ، إِلَّا رَجُلٌ كَانَ يَصُومُ صَوْمًا فَلْيَصُفْهُ)). [بخاري/ الصوم/ ۱۸۱۵]

(ابو ھريرە) (رضي الله عنه) دەلى: پېغەمبەر (ﷺ) فەرموويەتى: ((پېش پەمەزان بەپۇژىك يان دوو پۇژ بەپۇژومەبن، مەگەر كەسىك وەكو عادەت ئەو پۇژەى گرتبى با بەپۇژوو بىت)).

(۴) پۇژوگرتن بە بىننى مانگ

۵۶۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) الْهَلَالَ فَقَالَ: ((إِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَصُومُوا، وَإِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَأَفْطِرُوا، فَإِنْ أُغْمِيَ عَلَيْكُمْ فَعُدُّوا ثَلَاثِينَ)). [بخاري/ الصوم/ ۱۸۱۰]

(ابو ھريرە) (رضي الله عنه) دەگىرتەوہ كە پېغەمبەر (ﷺ) باسى مانگى يەك شەوہى كرد و فەرمووى: ((ئەگەر بىننىتان ئەوہ بەپۇژو بن، ئەگەر بىننىستانەوہ بىشكىنن و (بىكەن بە جەنن) ئەگەر ھەور بەرچاوى گرتن ئەوہ سى پۇژى شەعبان تەواو بكن)).

(۵) مانگ [جارى واھەيە] ۲۹ پۇژە.

۵۶۸- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رضي الله عنها): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) حَلَفَ أَنْ لَا يَدْخُلَ عَلَى بَعْضِ أَهْلِهِ شَهْرًا، فَلَمَّا مَضَى تِسْعَةٌ وَعِشْرُونَ يَوْمًا غَدَا عَلَيْهِمْ أَوْ رَاحَ، فَقِيلَ لَهُ: حَلَفْتَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَنْ لَا تَدْخُلَ عَلَيْنَا شَهْرًا؟ قَالَ: ((إِنَّ الشَّهْرَ يَكُونُ تِسْعَةً وَعِشْرِينَ [يَوْمًا])). [بخاري/ الصوم/ ۱۸۱۱]

(ام سلمە) (رضي الله عنها) دەلى: پېغەمبەر (ﷺ) سويندى خوارد يەك مانگ نەچىتە مالى ھەندى لە ھاوسەرانى كەچى دواى ۲۹ پۇژ بەيانىەك يان ئىوارەيەك چوۋە مالىان... پېنى وترا: ئەى پېغەمبەر (ﷺ) تۇ سويندت خوارد كە تاىەك مانگ نەيەيتە مالىان. ئەويش فەرمووى: ((مانگ جارى واھەيە ۲۹ پۇژە)).

۵۶۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((إِنَّا أُمَّةٌ أُمِّيَّةٌ، لَا نَكْتُبُ وَلَا نَحْسِبُ، الشَّهْرُ هَكَذَا وَهَكَذَا وَهَكَذَا - وَعَقْدُ الْإِبْهَامِ فِي الثَّالِثَةِ - وَالشَّهْرُ هَكَذَا وَهَكَذَا وَهَكَذَا)) يَغْنِي ثَلَاثِينَ. [بخاري/ الصوم/ ۱۸۱۴]

(ابن عمر) (رضی اللہ عنہ) دەلی: پیڤه‌مبه‌ر (رضی اللہ عنہ) فه‌رمووی: ((ئیمه‌ گه‌لیکی نه‌خوینده‌وارین نانوسین، حساب ناکه‌ین، مانگ نه‌وه‌نده و نه‌وه‌نده و نه‌وه‌نده له‌ سیه‌ه‌میاندا په‌نجه‌ گه‌وره‌ی نوشتانه‌وه‌... مانگیش هه‌یه نه‌وه‌نده و نه‌وه‌نده و نه‌وه‌نده یه، واته‌ سی پۆژی ته‌واوه‌)).

(٦) دره‌نگ ئاوابونی مانگ

٥٧٠- عَنْ أَبِي الْبَحْتَرِيِّ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: خَرَجْنَا لِلْعُمْرَةِ، فَلَمَّا نَزَلْنَا بِبَطْنِ نَخْلَةَ، قَالَ: تَرَاءَيْنَا الْهَلَالَ، فَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ: هُوَ ابْنُ ثَلَاثٍ. وَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ: هُوَ ابْنُ لَيْلَتَيْنِ. قَالَ: فَلَقِينَا ابْنَ عَبَّاسٍ فَقُلْنَا: إِنَّا رَأَيْنَا الْهَلَالَ، فَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ: هُوَ ابْنُ ثَلَاثٍ، وَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ: هُوَ ابْنُ لَيْلَتَيْنِ. فَقَالَ: أَيُّ لَيْلَةٍ رَأَيْتُمُوهُ؟ قَالَ: فَقُلْنَا: لَيْلَةٌ كَذَا وَكَذَا، فَقَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((إِنَّ اللَّهَ مَدَّهُ لِلرُّؤْيَةِ، فَهُوَ لِلَّيْلَةِ رَأَيْتُمُوهُ)).

(ابو البحتري) (رضی اللہ عنہ) دەلی: چوین بو‌عه‌مره‌ کاتی گه‌یشتی‌نه (بطن نخلة) [شوینیکه‌]، به‌شوین مانگدا گه‌راین هه‌ندی که‌س وتیان، سی شه‌وه‌یه، هه‌ندیکی‌تر وتیان: دوشه‌وه‌یه، گه‌یشتن به‌ (ابن عباس) (رضی اللہ عنہ) وتمان: ئیمه‌ مانگمان بینسی، هه‌ندی که‌س وتیان: سی شه‌وه‌یه هه‌ندیکی‌تر وتیان: دوشه‌وه‌یه ئه‌ویش وتی: کام شه‌و بینیتان؟ وتمان: فلان و فیسار، (ابن عباس) وتی: پیڤه‌مبه‌ر (رضی اللہ عنہ) فه‌رمووی: ((خوای گه‌وره‌ هیشتیه‌وه‌ تا ببینریت)، ئه‌و ئیواره‌یه یه‌ک شه‌وه‌ بو‌و که‌ بینیتان)).

(٧) هه‌ر وولاتیک بینینی خو‌ی هه‌یه

٥٧١- عَنْ كُرَيْبٍ: أَنَّ أُمَّ الْفَضْلِ بِنْتَ الْحَارِثِ بَعَثَتْهُ إِلَى مُعَاوِيَةَ (رضی اللہ عنہ) بِالشَّامِ، قَالَ: فَقَدِمْتُ الشَّامَ فَقَضَيْتُ حَاجَتَهَا، وَاسْتَهْلْتُ عَلَيَّ رَمَضَانَ وَأَنَا بِالشَّامِ، فَرَأَيْتُ الْهَلَالَ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ، ثُمَّ قَدِمْتُ الْمَدِينَةَ فِي آخِرِ الشَّهْرِ، فَسَأَلَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، ثُمَّ ذَكَرَ الْهَلَالَ فَقَالَ: مَتَى رَأَيْتُمُ الْهَلَالَ؟ فَقُلْتُ: رَأَيْنَاهُ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ. فَقَالَ: أَأَنْتَ رَأَيْتَهُ؟ فَقُلْتُ: نَعَمْ، وَرَأَاهُ النَّاسُ، وَصَامُوا وَصَامَ مُعَاوِيَةُ. فَقَالَ: لَكِنَّا رَأَيْنَاهُ لَيْلَةَ السَّبْتِ، فَلَمَّا نَزَالَ نَصُومُ حَتَّى نُكْمَلَ ثَلَاثِينَ، أَوْ نَرَاهُ. فَقُلْتُ: أَوْ لِمَا تَكْتَفِي بِرُؤْيَةِ مُعَاوِيَةَ وَصِيَامِهِ؟ فَقَالَ: لَأَ، هَكَذَا أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ). وَشَكَ يَحْيَى بْنُ يَحْيَى فِي (نَكْتَفِي) أَوْ (تَكْتَفِي).

(كريب) لەلايەن (ام الفضل بنت حارث) ھو پەوانە كراوھ بۆلاي (معاويە)
 (ع) لەشام، ئەويش دەلى: گەيشتمە شام و كارەكەيم ئەنجامدا.. پەمەزان ھات
 و من لە شام بووم.. شەوى جومعە مانگم بينى پاشان لە كۆتايى مانگدا
 گەرامەوھ بۆ مەدينە، (عبداللەى كوبرى عباس) باسى مانگى كردو لىي پرسىم:
 كەى مانگتان بينى؟ وتم: شەوى جومعە بينيمان، وتى: تۆ خۆت بينىت؟ وتم:
 بلى، خەلكىش بينيان، ھەمووشيان بەرپۆژووبوون، (معاويە) ش بەرپۆژو بوو..
 وتى: بەلام ئىمە شەوى شەممە بينيمان، بەردەوامىش بەرپۆژو دەبين ھەتا
 سىيەكە تەواو دەكەين، يان مانگ دەبينىن، منىش وتم: باشە بينىنى معاويەو
 بۆژو گرتنى بەس دىيە؟ وتى: نەخىر پىغەمبەر (ﷺ) ئاوا فەرمانى پىداوين.

(۸) دو مانگەكەى جەژن

۵۷۲- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رضي الله عنه) عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((شَهْرًا عِيدِ لَنَا
 يَنْقُصَانِ، رَمَضَانَ وَذُو الْحِجَّةِ)). [بخاري/ الصوم/ ۱۸۱۳]
 (ابوبكرە) (ﷺ) دەلى: پىغەمبەر (ﷺ) فەرموويەتى: ((پەمەزان و ذوالحجە
 ئىكەن مانگن كەم ناكەن)) [لەپاداشتدا ئەگەر ۲۹ پۆژىش بن].

(۹) پارشيو كوردن

۵۷۳- عَنْ أَنَسٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((تَسَحَّرُوا فَإِنَّ فِي السُّحُورِ
 بَرَكََةً)). [بخاري/ الصوم/ ۱۸۲۳]
 (انس) (ﷺ) پىغەمبەر (ﷺ) فەرموويەتى: ((پارشيو بكەن چونكە لە
 پارشيو دا بەرەكەت ھەيە)).

(۱۰) دواختىنى پارشيو

۵۷۴- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ (رضي الله عنه) قَالَ: تَسَحَّرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) ثُمَّ قُمْنَا إِلَى
 الصَّلَاةِ، قُلْتُ: كَمْ كَانَ قَدْرُ مَا بَيْنَهُمَا؟ قَالَ: خَمْسِينَ آيَةً. [بخاري/ الصوم/ ۱۸۲۱]
 (زىدى كوبرى ثابت) (ﷺ) دەلى: پارشيو مان كرد لە خزمەت پىغەمبەردا
 (ﷺ)، پاشان ھەستايىن بۆ نويز، منىش وتم: چەند نيوانيان بوو؟ وتى: پەنجا
 نايەت. [واتە خويندەنەوھى ۵۰ ئايەتى مامناوھندى بەلەسەر خويى]

(۱۱) ده سترگرنه وه له خواردن

۵۷۵- عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا يَغُرَّكُمْ مِنْ سَحُورِكُمْ أَذَانُ بِلَالٍ، وَلَا بَيَاضُ الْأُفُقِ الْمُسْتَطِيلُ هَكَذَا، حَتَّى يَسْتَطِيرَ هَكَذَا)). وَحَكَاهُ حَمَادٌ بِيَدَيْهِ، قَالَ: يَغْنِي مُغْتَرِضًا.

(سمره ی کوپی جندب) (رضي الله عنه) ده لئی: پیغه مبهەر (رضي الله عنه) فهرموویه تی: ((به بانگه که ی بلال دهست مه گرنه وه له خواردن... ههروهه ئه و سپیای یه ش که به ره و ئاسمان درێژ بوته وه ههتا به که ناری ئاسودا سپیای بلوده بیته وه)) حماد به ههردوو په لی به راست و چهپدا ئاماژه ی پیکرد.

(۱۲) گوته ی په روژگار

﴿حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ﴾

۵۷۶- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رضي الله عنه) قَالَ: [لَمَّا] نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ﴾ [البقرة: ۱۸۷] قَالَ: فَكَانَ الرَّجُلُ إِذَا أَرَادَ الصَّوْمَ رَبَطَ أَحَدَهُمْ فِي رِجْلَيْهِ الْخَيْطَ الْأَسْوَدَ وَالْخَيْطَ الْأَبْيَضَ، فَلَا يَزَالُ يَأْكُلُ وَيَشْرَبُ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُ رِئِيْهُمَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ بَعْدَ ذَلِكَ: ﴿مِنَ الْفَجْرِ﴾ فَعَلِمُوا أَنَّهَا يَغْنِي بِذَلِكَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ. [بخاري/ الصوم/ ۱۸۱۸]

(سهلی کوپی سعد) (رضي الله عنه) ده لئی: کاتی ئه م ئایه ته دابه زی که ئه مه واتاکه یه تی: (بخون و بخونه وه ههتا تالی سپی له تالی رهش جیاده که نه وه) البقره ۱۸۷ پیاوی واهه بوو که ئه یوسیت به روژو بی په تیکی رهش و په تیکی سپی ده به ست به قاجیه وه، خواردن و خواردنه وه ی ده خوارد ههتا بو ی دهرده که وت (کامیان ره شه و کامیان سپی یه)، پاشان خوای گه وه ﴿له به ره به یان﴾ ی دابه زان، ئه و کاته زانیان مه به ست شه و روژه.

(۱۳) بانگی بیلال

۵۷۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) قَالَ: كَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) مُؤَدَّتَانِ: بِلَالٌ، وَابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ الْأَعْمَى، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِنَّ بِلَالًا يُؤَدِّنُ بِلَيْلٍ، فَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يُؤَدِّنَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ)). قَالَ: وَلَمْ يَكُنْ بَيْنَهُمَا إِلَّا أَنْ يَنْزِلَ هَذَا وَيَرْقَى هَذَا. [بخاري/ الاذان/ ۵۹۲]

(عبدالله ی کوپی عمر) (رضي الله عنه) ده لئی: پیغه مبهەر (رضي الله عنه) دوو بانگو یژی هه بوو... (بلال و ابن ام مکتوم) ی نابینا، پیغه مبهەر (رضي الله عنه) فهرمووی: ((بلال

له‌شه‌ودا بانگ ده‌دا، بخۆن و بخۆنه‌وه هه‌تا ابن ام مکتوم بانگ ده‌دات)). عبدالله ده‌لی: نیوانیان هه‌ر ئه‌وه‌نده بوو که ئه‌میان دابه‌زی و ئه‌ویان سه‌رکه‌وێت.

(۱۴) رۆژوی ئه‌وه‌که‌سه‌ی له‌شی گرانه

۵۷۸- عَنْ عَائِشَةَ وَأُمِّ سَلَمَةَ (رضی اللہ عنہما) زَوْجَي النَّبِيِّ (ﷺ) أَنَّهُمَا قَالَتَا: إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لِيَصْنِحَ جُنُبًا - مِنْ جِمَاعٍ غَيْرِ اخْتِلَامٍ - فِي رَمَضَانَ، ثُمَّ يَصُومُ. [بخاری/ الصوم/ ۱۸۳۰]

(عائشه و ام سلمه) (رضی اللہ عنہما) دوهاوسه‌رکه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وتویانه: (جاری واهه‌بوو) پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پۆژی لی ده‌بووه له‌شی گران بوو- به‌هۆی چونه‌ی لا‌ی هاوسه‌رکه‌- له‌ په‌مه‌زاندای که‌چی به‌رده‌وامیش ده‌بوو له‌سه‌ر پۆژوه‌که‌ی.

۵۷۹- عَنْ عَائِشَةَ (رضی اللہ عنہا): أَنَّ رَجُلًا جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ (ﷺ) يَسْتَفْتِيهِ وَهِيَ تَسْمَعُ مِنْ وَرَاءِ الْبَابِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ تُدْرِكُنِي الصَّلَاةُ وَأَنَا جُنُبٌ، أَفَأَصُومُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((وَأَنَا تُدْرِكُنِي الصَّلَاةُ وَأَنَا جُنُبٌ فَأَصُومُ)). فَقَالَ: لَسْتُ مِثْلَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ. فَقَالَ: ((وَاللَّهِ إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَخْشَاكُمْ لِلَّهِ، وَأَعْلَمَكُمْ بِمَا أَتَّقِي)).

(عائشه) (رضی اللہ عنہا) ده‌لی: پیاویک هات بو خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پرسیا‌ری لی دمک‌رد ئه‌ویش له‌پشتی ده‌رگا‌که‌وه‌ گو‌یی لی بوو، پرس‌ی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا جاری واهه‌یه کاتی نویژ دیت و من له‌شم گرانه، ئایا به‌رۆژوبه‌م؟ پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) له‌وه‌لامیدا فه‌رمو‌ی: ((منیش [جاری واهه‌یه] کاتی نویژ دیت و له‌شم گرانه‌وه‌که‌چی به‌پۆژوش ده‌بم... [پیاوه‌که] وت‌ی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا: تو و‌مکو ئیمه‌ نیت!! چونکه‌ تو خوا له‌ گونا‌هانی سه‌ره‌تا و کو‌تایت خوش بووه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمو‌ی: ((سو‌یند به‌خوا، من هیوام وایه له‌هه‌موتان زیات‌ر له‌خوا ترس بم و شارمه‌زات‌ر بم که‌چۆن خۆم بیاریزم له‌ سزای خوا)).

(۱۵) پۆژوه‌وان و له‌ بیرچوون

۵۸۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَنْ نَسِيَ وَهُوَ صَائِمٌ، فَأَكَلَ أَوْ شَرِبَ، فَلْيَتِمَّ صَوْمُهُ، فَإِنَّمَا أَطْعَمَهُ اللَّهُ وَسَقَاهُ)). [بخاری/ الصوم/ ۱۸۳۱]

(ابو هریره) (رضی اللہ عنہ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمو‌یه‌تی: ((ئه‌وه‌ی له‌بیری نه‌بوو که به‌پۆژوه‌ و خواردن یان خواردنه‌وه‌ی خواردن بارپۆژوه‌که‌ی ته‌واوبکات، چونکه‌ ئه‌وه‌ خوا خواردن و خواردنه‌وه‌ی داوه‌تی)).

(۱۶) رۆژوھوان و دەعوەت

۵۸۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ إِلَى طَعَامٍ، وَهُوَ صَائِمٌ، فَلْيَقُلْ: إِنِّي صَائِمٌ)).

(ابو ھریرە) (رضي الله عنه) دەلى: پىغەمبەر (ﷺ) ھەرموویەتى: ((ئەگەر كەس سىكتان دەعوەت كرا بۆنان خواردن و بەرۆژو بوو بابلى: من بەرۆژوم)).

(۱۷) كەفارەتى سەرچىيى لەرەمەزاند

۵۸۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (ﷺ) فَقَالَ: هَلَكْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: ((وَمَا أَهْلَكَ؟)). قَالَ: وَقَعْتُ عَلَى امْرَأَتِي فِي رَمَضَانَ، قَالَ: ((هَلْ تَجِدُ مَا تُغْتِقُ رَقَبَةً؟)). قَالَ: لَا، قَالَ: ((فَهَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَصُومَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ؟)). قَالَ: لَا، قَالَ: ((فَهَلْ تَجِدُ مَا تُطْعِمُ سِتِّينَ مَسْكِينًا؟)). قَالَ: لَا، قَالَ: ثُمَّ جَلَسَ فَأَتَى النَّبِيُّ (ﷺ) بِعَرَقٍ فِيهِ ثَمَرٌ، فَقَالَ: ((تَصَدَّقْ بِهَذَا)). قَالَ: أَفْقَرُ مِنَّا؟ فَمَا بَيْنَ لَابَتَيْنِهَا أَهْلُ بَيْتٍ أَخُو جُ إِلَيْهِ مِنَّا. فَضَحِكَ النَّبِيُّ (ﷺ) حَتَّى بَدَتْ أُنْيَابُهُ، ثُمَّ قَالَ: ((اذهب فأطعمه أهلك)). [بخاري/ الصوم/ ۱۸۳۴]

(ابو ھریرە) (رضي الله عنه) دەلى: پیاویك ھات بۆلای پىغەمبەر وتى: تیاچووم ئەى پىغەمبەرى خوا، ئەویش ھەرمووی: ((چى تۆى تیا بردووه؟!)). كابر وتى: لەرەمەزاند سەرچىيىم لەگەل ھاوسەرەكەمدا كردووه... ئەویش ھەرمووی: ((ئایا دەتوانیت بەندەيەك ئازاد بكەیت؟)) كابر وتى: نەخیر، ھەرمووی: ((ئایا دەتوانیت دو مانگ لەسەر یەك بەرۆژو بییت؟)) كابر وتى: نەخیر، ھەرمووی: ((ئەى دەتوانیت نانى شەست ھەزار بەدەیت؟)). كابر وتى: نەخیر، ئینجا كابر دانیشت، پىغەمبەر (ﷺ) زەمبیلەيەك خورماى بۆھات و ھەرمووی: ((ئائەمە بكە بەخیر))، كابر وتى: جا بۆ لەخۆمان ھەزارتر ھەيە؟ ئەم پەر و ئەوپەرى شار لە ئیمە ھەزارترى تیا نىيە كە پىووستى بەوہ بىت!! ئەوسا پىغەمبەر (ﷺ) پىكەنى تا دانە پىرۆزەكانى دەرکەوت، پاشان ھەرمووی: ((دەى بچۆ خىزانەكەتى پى تىرىكە)).

۵۸۳- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) أَنَّهَا قَالَتْ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ: اخْتَرَقْتُ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لِمَ؟)). قَالَ: وَطِئْتُ امْرَأَتِي فِي رَمَضَانَ نَهَارًا، قَالَ: ((تَصَدَّقْ تَصَدَّقْ)). قَالَ: مَا عِنْدِي شَيْءٌ، فَأَمَرَهُ أَنْ يَجْلِسَ، فَجَاءَهُ عَرْقَانٌ فِيهِمَا طَعَامٌ، فَأَمَرَهُ [رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)] أَنْ يَتَصَدَّقَ بِهِ. [بخاري/ المحاريب/ ۶۴۳۶]

(دايكە عائشە) (ﷺ) دەلى: پياويك هات بۇ خزمەتى پيغەمبەر (ﷺ) وتى: سوتام!! پيغەمبەرى خوايش (ﷺ) فەرموى: ((بۇچى؟!)) كابرا وتى: لە پۇژى پەمەزاندە لەگەل ھاوسەرەكەمدا تىكەل بووم.. ئەويش فەرموى: ((خىرىكە، خىرىكە)).. كابرا وتى: جانيمە.. ئىنجا فەرمانى پيدا كە دابىشىت، دوزەمبىلە خۇراكى بۆھات، پيغەمبەر (ﷺ) پىيى بەخشى و فەرموى: ((بىرۇ بىكە بەخىر)).

(۱۸) ماچ كىردن بۇرۇژوھوان

۵۸۴- عَنْ عَائِشَةَ (ﷺ) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَقْبَلُ وَهُوَ صَائِمٌ، وَيَبَاشِرُ وَهُوَ صَائِمٌ، وَلَكِنَّهُ أَمْلَكُكُمْ لِرَبِّهِ. [بخاري/ الصوم/ ۱۸۲۶]

(دايكە عائشە) (ﷺ) دەلى: پيغەمبەر (ﷺ) ماچى دەكرد، لەكاتىكدا بەرۇژو بوو... پىستى بە پىستىيان دەكەوت وبەرۇژوو بوو بەلام لەھەمووتان ويستى بەھىزتر و خۇگرتەر بوو.

(۱۹) كە خۇرئاوا بوو رۇژو دەشكىنرەت

۵۸۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى (ﷺ) قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فِي سَفَرٍ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ، فَلَمَّا غَابَتِ الشَّمْسُ قَالَ: ((يَا فُلَانُ انْزِلْ فَاجِدْ لَنَا)). قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ عَلَيْكَ نَهَارًا. قَالَ: ((انْزِلْ فَاجِدْ لَنَا)). قَالَ: فَتَنَزَّلَ فَجَدَحَ، فَأَتَاهُ بِهِ فَشَرِبَ النَّبِيُّ (ﷺ) ثُمَّ قَالَ بِيَدِهِ: ((إِذَا غَابَتِ الشَّمْسُ مِنْ هَاهُنَا، وَجَاءَ اللَّيْلُ مِنْ هَاهُنَا فَقَدْ أَفْطَرَ الصَّائِمُ)). [بخاري/ الصوم/ ۱۸۲۹]

(عبداللەھى كورى ابو اوفى) دەلى: لەسەفەرىكدا لەخزمەت پيغەمبەردا (ﷺ) بوين لە مانگى پەمەزاندە كاتى خۇرئاوا بوون فەرموى: ((فلان كەس دابەزە و خۇراكمان بۇ ئامادەبكە)) كابرا وتى: ئەي پيغەمبەرى خوا (ﷺ) ھىشتا پۇژى ماو، فەرموى: ((دابەزە و خۇراكمان بۇ دروست بكە)) ئەويش ھىنای و پيغەمبەر (ﷺ) لىي خواردەو، پاشان بەدەست ئامارەي كىردو فەرموى: ئەگەر خۇر لەويو، ئاوابو، شەو ئالەويو، داھات ئەو، ئىتر پۇژوھوان پۇژو دەشكىنى.

(۲۰) پۆژو شكاندن

۵۸۶- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((لَا يَزَالُ النَّاسُ بِخَيْرٍ مَا عَجَلُوا الْفِطْرَ)). [بخاري/ الصوم/ ۱۸۵۶]
(سهل ی کوپی سعد) (ﷺ) دهلی: پیغمبر (ﷺ) فهرمووی: ((خه لکی له خیری بهرده و امدان هه تا په له بکه ن له پۆژو شکاندا)) (واته: دواى نه خه ن له کاتى خوی).

۵۸۷- عَنْ أَبِي عَطِيَّةٍ قَالَ: دَخَلْتُ أَنَا وَمَسْرُوقٌ عَلَى عَائِشَةَ (رضي الله عنها)، فَقَالَ لَهَا مَسْرُوقٌ: رَجُلَانِ مِنَ أَصْحَابِ مُحَمَّدٍ (ﷺ) كُنَاهُمَا لَا يَأْلُو عَنِ الْخَيْرِ، أَحَدُهُمَا يُعَجِّلُ الْمَغْرِبَ وَالْإِفْطَارَ، وَالْآخَرُ يُؤَخِّرُ الْمَغْرِبَ وَالْإِفْطَارَ؟ فَقَالَتْ: مَنْ يُعَجِّلُ الْمَغْرِبَ وَالْإِفْطَارَ؟ قَالَ: [قُلْنَا] عَبْدُ اللَّهِ فَقَالَتْ: هَكَذَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَصْنَعُ.

(ابن عطية) دهلی: له گهل (مسروق) دا سهردانى (دايکه عائشه) (ر.ض) يان کردوه. (مسروق) پيى وت: دوکەس ههيه له هاوه لانی محمد (ﷺ) که ههردوکیان که مته رخه نین له چاکه کاریدا، یه کیکیان په له دهکات له کاتى خورئا و ابوندا و په له یه تی زوو بهربانگ بکاته وه، ئهوی تریان، درهنگ نویژه که ی دهکات و درهنگیش بهربانگ دهکاته وه؟. (عائشه) وتی: کامیان به په له یه بۆ کاتى خورئا و ابون و بهربانگ کردنه وه، وتان (عبدالله ی کوپی مسعود) ئه ویش وتی: پیغمبریش (ﷺ) ههروای دهکرد.

(۲۱) قه دهغه ی دانه ده می شه و پۆژ بۆ پۆژو گرتن

۵۸۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَنِ الْوِصَالِ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ: فَإِنَّكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ تُوَصِّلُ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((وَأَيْكُمْ مِثْلِي؟ إِنِّي أَبِيتُ يُطْعِمُنِي رَبِّي وَيَسْقِينِي)). فَلَمَّا أَبَوْا أَنْ يَنْتَهُوا عَنِ الْوِصَالِ وَأَصَلَ بِهِمْ يَوْمًا ثُمَّ يَوْمًا، ثُمَّ رَأَوْا الْهَيْلَالَ، فَقَالَ: ((لَوْ تَأَخَّرَ الْهَيْلَالَ لَزِدْتُكُمْ)) كَالْمُنْكَلِ لَهُمْ حِينَ أَبَوْا أَنْ يَنْتَهُوا. [بخاري/ الصوم/ ۱۸۶۴]

(ابو هريره) (ﷺ) دهلی: پیغمبر (ﷺ) قه دهغه ی دانه ده می شه و پۆژ کردوه له پۆژو گرتندا، پیاویک له موسلمانان وتی: خو تو ئه ی پیغمبر ی خوا (ﷺ) شه و پۆژ ده دهیته دم یه ک.. پیغمبر (ﷺ) فهرمووی: ((جاکیان وهکو منه؟ من شه و گار ده به مه سهر و پهروه دگارم خواردن و خواردنه وهم پی

مەبەخشى)). بەلام كاتى كە كۇليان نەدا مۇلەتى دان كە پۇژ و شەويك نەيشكىنن، ئىنجا كە مانكى يەكشەوھيان بىنى فەرموى: ((ئەگەر دوا بىكەوتايە بۇ ئەو ئەندازەيەش بۇم زىاد دەكردن)) وەكو سزايەك بۇيان كاتى كە كۇليان نەدەدا لە پۇژو شكاندن.

(۲۲) پۇژوگرتن يان شكاندن لەسەفەردا

۵۸۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنه) قَالَ: سَافَرَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فِي رَمَضَانَ، فَصَامَ حَتَّى بَلَغَ عُسْفَانَ، ثُمَّ دَعَا بِإِنَاءٍ فِيهِ شَرَابٌ فَشَرِبَهُ نَهَارًا لِيَرَاهُ النَّاسُ، ثُمَّ أَفْطَرَ حَتَّى دَخَلَ مَكَّةَ. قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ (رضي الله عنه): فَصَامَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَأَفْطَرَ، فَمَنْ شَاءَ صَامَ، وَمَنْ شَاءَ أَفْطَرَ. [بخاري/ الصوم/ ۱۸۴۶]

(ابن عباس (رضي الله عنه) دەلى: پىغەمبەر (ﷺ) لەرەمەزاندا سەفەرى كرد و بەرپۇژویش بوو هەتا گەيشتە (عەسفان) ئەوسا داواى جامۇلەكەيەكى كرد كە خواردنەوہيەكى تىدا بوو، بە ئاشكرا و لە پۇژدا خواردیەوہ تا خەلكى بىبينىت، پاشان ھەر پۇژوى نەگرت هەتا گەيشتە مەككە ئەوسا پىغەمبەر بەرپۇژو دەبوو [يان] دەيشكاند، [خەلكىش] ئەوہى بىويستايە بەرپۇژو دەبوو، ئەوہى بىويستايە دەيشكاند...

۵۹۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) خَرَجَ عَامَ الْفَتْحِ إِلَى مَكَّةَ فِي رَمَضَانَ، فَصَامَ حَتَّى بَلَغَ كُرَاعَ الْغَمِيمِ فَصَامَ النَّاسُ، ثُمَّ دَعَا بِقَدَحٍ مِنْ مَاءٍ فَرَفَعَهُ حَتَّى نَظَرَ النَّاسُ إِلَيْهِ، ثُمَّ شَرِبَ، فَقِيلَ لَهُ بَعْدَ ذَلِكَ: إِنَّ بَغْضَ النَّاسِ قَدْ صَامَ، فَقَالَ: ((أُولَئِكَ الْعَصَاةُ، أُولَئِكَ الْعَصَاةُ)).

(جابرى كوبرى عبد الله (رضي الله عنه) دەلى: پىغەمبەر (ﷺ) سالى پرگار كردنى مەككە لە رەمەزاندا كەوتەرى، پۇژوہكەى بەردەوام بوو، تا گەيشتە (كراع الغميم) خەلكىش بەرپۇژو بوون ئەوسا داواى پەرداخىك ئاوى كرد و بەرزى كردەوہ هەتا ھەموو خەلكى تەماشايان كرد ئىنجا خواردیەوہ.. داوى ئەوہ ەرزىان كرد: ھەندى كەس ھەر بەرپۇژون، ئەويش فەرموى: ئائەوانە ياخيەكانن، ئائەوانە ياخيەكانن!!

(۲۳) چاك نىيە لە سەفەردا پۇژوگرتن

۵۹۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فِي سَفَرٍ، فَرَأَى رَجُلًا قَدْ اجْتَمَعَ النَّاسُ عَلَيْهِ، وَقَدْ ظَلَّلَ عَلَيْهِ، فَقَالَ: ((مَا لَهُ؟)) قَالُوا: رَجُلٌ صَائِمٌ،

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تَصُومُوا فِي السَّفَرِ)). [بخاري/ الصوم/ ۱۸۴۴]

(جابری کوپی عبدالله) (ﷺ) ده‌لی: جارێکیان پێغه‌مبەر (ﷺ) له‌سه‌فه‌ری‌کدا بوو، پیاویکی بینی خه‌لکی له‌سه‌ری کۆبونه‌ته‌وه و سیبه‌ریان له‌سه‌ر کردوه، پێغه‌مبەر (ﷺ) پرسى: ((ئوه چیه‌تی؟)) وتیان: پیاویکه به‌پۆژوه، پێغه‌مبەر (ﷺ) فهرموى: ((پۆژو گرتن له‌ سه‌فه‌ردا له‌کاره چاکه‌کان نییه)).

(۲۴) ره‌خنه‌گرتن له‌وه‌ی به‌پۆژو ده‌بی یان ده‌شکینی

۵۹۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: غَزَوْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) لَيْسَتْ عَشْرَةٌ مَضَتْ مِنْ رَمَضَانَ، فَمِنَّا مَنْ صَامَ وَمِنَّا مَنْ أَفْطَرَ، فَلَمْ يَعِبِ الصَّائِمُ عَلَى الْمُفْطِرِ وَلَا الْمُفْطِرُ عَلَى الصَّائِمِ.

(ابی سعید الخدری) (رضي الله عنه) ده‌لی: له‌ خزمه‌تی پێغه‌مبهردا چوین بۆ غه‌زا ۱۶ پۆژ له‌په‌مه‌زان تیپه‌پێبو، هه‌مان بوو، به‌پۆژبوو، هه‌شمان بوو شکاندبو، جا نه‌پۆژوه‌وانه‌که په‌خنه‌ی گرت له‌وه‌ی شکاندویه‌تی، نه‌ئویش په‌خنه‌ی گرت له‌ پۆژوه‌وانه‌که.

(۲۵) پاداشتی پۆژونه‌گر زیاتره له‌ سه‌فه‌ردا

ئه‌گه‌ر به‌ ئه‌رکی سه‌رشانی هه‌ستی

۵۹۳- عَنْ أَنَسٍ (رضي الله عنه) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (ﷺ) فِي السَّفَرِ، فَمِنَّا الصَّائِمُ وَمِنَّا الْمُفْطِرُ، قَالَ: فَتَرَلْنَا مَنَزِلًا فِي يَوْمٍ حَارٍّ، أَكْثَرُنَا ظِلًّا صَاحِبُ الْكِسَاءِ، وَمِنَّا مَنْ يَنْقِي الشَّمْسَ بِيَدِهِ، قَالَ: فَسَقَطَ الصَّوْمُ وَقَامَ الْمُفْطِرُونَ، فَضَرَبُوا الْأَبْنِيَةَ وَسَقَوْا الرِّكَابَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((ذَهَبَ الْمُفْطِرُونَ الْيَوْمَ بِالْأَجْرِ)). [بخاري/ الجهاد/ ۲۷۳۳]

(انس) (رضي الله عنه) ده‌لیت: له‌ خزمه‌تی پێغه‌مبهر (ﷺ) دا بووین له‌سه‌فه‌ری‌کدا، هه‌مان بوو، به‌پۆژبوو، هه‌شمان بوو شکاندبو، له‌پۆژیکی گه‌رمادا بارمان خست ئه‌وه‌مان که زۆر سیبه‌ری هه‌بوو ئه‌وه‌مان بوو که جله‌کانی کردبوو به‌ سیبه‌ر، هه‌مان بوو به‌ده‌ستی به‌ری خۆری ده‌گرت، ئیتر ئه‌وانه‌ی به‌پۆژو بون بۆی دانیشتن، [هیچ کارێکیان پێ نه‌ده‌کرا] ئه‌وانه‌ی به‌پۆژو نه‌بوون ده‌ستیان کرد به‌ ده‌وار هه‌ل‌دان و ئاودانی و شتره‌کان، بۆیه پێغه‌مبهر (ﷺ) فهرموى: ئه‌مپۆ ئه‌وانه‌ی به‌پۆژو نه‌بوون پاداشته‌کیان بۆ خۆیان ده‌سته‌به‌رکرد.

(۲۶) رۆژو شکاندن بۆ بهرگه گرتنى به رهنگارى دوزمن

۵۹۴. عَنْ قَزَعَةَ قَالَ: أَتَيْتُ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ (رضي الله عنه) وَهُوَ مَكْتُورٌ عَلَيْهِ، فَلَمَّا تَفَرَّقَ النَّاسُ عَنْهُ قُلْتُ: إِنِّي لَا أَسْأَلُكَ عَمَّا يَسْأَلُكَ هَؤُلَاءِ عَنْهُ، سَأَلْتُهُ عَنِ الصَّوْمِ فِي السَّفَرِ، فَقَالَ: سَأَفَرُّنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) إِلَى مَكَّةَ وَنَحْنُ صِيَامٌ، قَالَ: فَتَزَلُّنَا مَنَزِلًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِنَّكُمْ قَدْ دَنَوْتُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ، وَالْفِطْرُ أَقْوَى لَكُمْ)). فَكَانَتْ رُخْصَةً، فَمِمَّا مِنْ صَامٍ وَمِمَّا مِنْ أَفْطَرٍ، ثُمَّ نَزَلْنَا مَنَزِلًا آخَرَ، فَقَالَ: ((إِنَّكُمْ مُصَبِّحُو عَدُوِّكُمْ، وَالْفِطْرُ أَقْوَى لَكُمْ، فَأَفْطِرُوا)). وَكَانَتْ عَزْمَةً، فَأَفْطَرْنَا، ثُمَّ [قَالَ]: لَقَدْ رَأَيْتُنَا نَصُومُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) بَعْدَ ذَلِكَ فِي السَّفَرِ.

(قزعه) دهلى: چووم بۆلاى (ابو سعيد الخدرى) (رضي الله عنه) بينيم خه لکىكى زور دهورى داوه، کاتى خه لکى بلاوه يان کرد پيموت: من لهو پرسى يارانهت لينا کهم که نه و خه لکه ده يان پرسى، جا پرسى يارم ليکرد ده ياره ي پۆژو له سه فهدا، ئه ويش وتى: له خزمهت پيغه مبهري خوادا (ﷺ) له سه فهدا بويى بۆ مه کهه، هه مووشمان به پۆژو بويى که گه يشتینه شوينى که فهدا مووى: ((بينگومان ئيوه له دوزمنه که تان نزىک بونه ته وه، پۆژو بشکينى گور و تينه بۆتان)) ئيتر ئه وه مۆله تىک بوو، جا هه مانبوو به پۆژو بوو، هه مانبوو پۆژو کهه شکاند، پاشان گواستمان وه بۆ شوينى که تر، فهدا مووى: ((ئيوه به يانى ده گه نه سه ردوزمن تان، پۆژو شکاندن گور و تينه بۆتان، که واته بيشکينى))، ئه وه ئيتر فهدا مان بوو ئيمه ش پۆژو مان شکاند، پاش ئه وه وا ده بوو له سه فهدا له خزمهت پيغه مبهري خوادا (ﷺ) به پۆژو ده بوين.

(۲۷) سه رپشک بوون له رۆژو گرتن يان نه گرتن له کاتى سه فهدا

۵۹۵. عَنْ حَمْرَةَ بْنِ عَمْرِوٍ الْأَسْلَمِيِّ (رضي الله عنه) أَنَّهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَجِدُ بِي قُوَّةً عَلَى الصِّيَامِ فِي السَّفَرِ، فَهَلْ عَلَيَّ جُنَاحٌ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((هِيَ رُخْصَةٌ مِنَ اللَّهِ، فَمَنْ أَخَذَ بِهَا فَحَسَنٌ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَصُومَ فَلَا جُنَاحَ)).

(حمزه ي کورى عمرو) (رضي الله عنه) به پيغه مبهري خواى وتوه: ئه ي پيغه مبهري خوا من ده توانم له سه فهدا به پۆژو بم، ئايا هيج گونا هم ناگات؟ پيغه مبهري (ﷺ) فهدا مووى: ((ئه وه مۆله تىکه له لايه ن خواى گه وه وه، ئه وه ي سودى ليوه ربگري ت ئه وه چاکه ئه وه ش چه زده کات به پۆژو بى ت ئه وه گونا هى ناگات)).

۵۹۶- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ (رضی) قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فِي شَهْرِ رَمَضَانَ فِي حَرٍّ شَدِيدٍ، حَتَّى إِنْ كَانَ أَحَدُنَا لَيَضَعُ يَدَهُ عَلَى رَأْسِهِ مِنْ شِدَّةِ الْحَرِّ، وَمَا فِينَا صَائِمٌ إِلَّا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَعَبْدُ اللَّهِ ابْنُ رَوَاحَةَ. [بخاری/ الصوم/ ۱۸۴۲]

(ابو درداء) (رضی) ده‌لی: له خزمهت پیغه‌مبهری خوادا له مانگی په‌مه‌زاندا که ئۆرگه‌رما بوو دهرچوین هه‌تا که سانی واما‌ن هه‌بوو که ده‌ستی ده‌نایه سهرسه‌ری له‌به‌ر تینی گه‌رما که سمان به‌پۆژو نه‌بوین جگه له پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) و (عبدالله ی کوپی په‌واحه).

(۲۸) گێڕانه‌وه‌ی په‌مه‌زان له شه‌عباندا

۵۹۷- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ قَالَ: سَمِعْتُ عَائِشَةَ (رضی) تَقُولُ: كَانَ يَكُونُ عَلَيَّ الصَّوْمُ مِنْ رَمَضَانَ، فَمَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقْضِيَهُ إِلَّا فِي شَعْبَانَ، الشَّغْلُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، أَوْ: بِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ). [بخاری/ الصوم/ ۱۸۴۹]

(ابو سلمه) بیستویه‌تی له عائشه (رضی) ده‌یوت: جاری واهه‌بوو که من قه‌رزاری پۆژوی په‌مه‌زان ده‌بووم نه‌م ده‌توانی بیگێرمه‌وه له مانگی شه‌عباندا نه‌بیت، چونکه سهرگه‌رم ده‌بوم بۆ نه‌وه‌ی [د‌لی] پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) [له‌خۆم رازی بکه‌م].

(۲۹) رۆژوگرتنه‌وه له‌بری مردو

۵۹۸- عَنْ عَائِشَةَ (رضی): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ صَامَ عَنْهُ وَلِيُّهُ)). [بخاری/ الصوم/ ۱۸۵۱]

(عائشه) (رضی) ده‌لی: که پیغه‌مبهر (ﷺ) فه‌رموی: ((هه‌ر که‌س مردو قه‌رزاری پۆژو بوو با خزمه‌ نزیکه‌که‌ی بۆی بگرتنه‌وه)).

۵۹۹- عَنْ بُرَيْدَةَ (رضی) قَالَ: بَيْنَا أَنَا جَالِسٌ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) إِذْ أَتَتْهُ امْرَأَةٌ فَقَالَتْ: إِنِّي تَصَدَّقْتُ عَلَى أُمِّي بِجَارِيَةٍ، وَإِنَّهَا مَاتَتْ، قَالَ: فَقَالَ: ((وَجَبَ أَجْرُكَ، وَرَدَّهَا عَلَيْكَ الْمِيرَاثُ)). قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهُ كَانَ عَلَيْهَا صَوْمٌ شَهْرٍ، أَفَأَصُومُ عَنْهَا؟ قَالَ: ((صُومِي عَنْهَا)). قَالَتْ: إِنَّهَا لَمْ تَحْجُ قَطُّ، أَفَأَحْجُ عَنْهَا؟ قَالَ: ((حُجِّي عَنْهَا)).

(بریده) (رضی) ده‌لی: له‌کاتی‌که‌دا له خزمهت پیغه‌مبهردا (ﷺ) دانیشتبوم ئافره‌تیک هات و وتی: من که‌نیزه‌کێکم به‌خشیوه به‌دایکم، دایکیشم مرد... فه‌رموی: پادا‌شته‌که‌ت ده‌سته‌که‌وت و به‌یاسای میراتیش که‌نیزه‌که‌که‌ت بۆ

گەپايەو، ئىنجا پرسى دايكم پۇزۇ مانگىك قەرزارە، ئايا لە برى ئەو بەپۇزۇ
بم؟ فەرموى: بەپۇزۇبە بۇ، وتى: ھەرگىز ھەجىشى نەكردبو ئايا ھەجى بۇ
بكم؟ فەرموى: ھەجىشى بۇ بكم.

(۳۰) ئەوانەى پۇزۇناگرن دەبى فېدېە بدەن

۶۰۰- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رضي الله عنه) قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ﴾ [البقرة: ۱۸۴] كَانَ مَنْ أَرَادَ أَنْ يَفْطِرَ وَيَفْتَدِيَ، حَتَّى نَزَلَتْ الْآيَةُ الَّتِي بَعْدَهَا فَنَسَخْتُهَا. [بخاري/ التفسير/ ۴۲۳۷۴]

(سلمەى كوپى الاكوع) (رضي الله عنه) دەلى: كاتى كەئەم ئايەتە دابەزى ئەوانەى
كەناتوانن بەپۇزۇ بن باخۇراكى ھەزاريك بدەن ﴿البقرة/ ۱۸۴﴾ ئەوسا ھەركەس
بيويستايە دەيشكاندو فېدېەى دەدا، ھەتا ئايەتى دواتر دابەزى كە ھوكمى
ئەوى سېرپەو.

(۳۱) پۇزۇگرتن و نەگرتن لە مانگەكاندا

۶۰۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ: أَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَصُومُ شَهْرًا كُلَّهُ؟ قَالَتْ: مَا عَلِمْتُهُ صَامَ شَهْرًا كُلَّهُ إِلَّا رَمَضَانَ، وَلَئِنْ أَفْطَرَهُ كُلَّهُ حَتَّى يَصُومَ مِنْهُ، حَتَّى مَضَى لِسَبِيلِهِ (رضي الله عنه). [بخاري/ الصوم/ ۱۸۶۸]

(عبدالله ى كوپى شقيق) لە (عائشەى) (رضي الله عنه) پرسىو: ئايا پېغەمبەر لە ھىچ
مانگىكدا بەتەواوەتى بەپۇزۇ بوو؟ وتى: ئاگادار نىم ھىچ مانگىك بەتەواوى
بەپۇزۇ بوپىت جگە لە رەمەزان، ھەرۋەھا ھىچ مانگىكىش نەبوو كە تيايدا
بەپۇزۇ نەبوپىت، ھەندىكى ھەر ئىگرتو، ھەتا كۆچى دوايى كرد.

(۳۲) پۇزۇ لەپىي خوادا

۶۰۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَا مِنْ عَبْدٍ يَصُومُ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، إِلَّا بَاعَدَ اللَّهُ بِذَلِكَ الْيَوْمِ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا)). [بخاري/ الجهاد/ ۲۶۸۵]

(ابو سعيد الخدرى) (رضي الله عنه) دەلى: پېغەمبەر (ﷺ) فەرمويەتى: ((ھەر
بەندەيەك پۇزۇك لەپىي خوادا بەپۇزۇ پىت خواى گەرە بەوھويە ھەفتا پايز
پوخسارى لە ئاگرى دۆزەخ بەدور دەگرىت)).

(۳۳) گه‌وره‌یی رۆژی محرم

۶۰۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَفْضَلُ الصَّيَّامِ بَعْدَ رَمَضَانَ شَهْرُ اللَّهِ الْمُحَرَّمِ، وَأَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ صَلَاةُ اللَّيْلِ)).
(ابو هریره) (رضی اللہ عنہ) ده‌لێت پی‌غه‌م‌به‌ر (ﷺ) فه‌رموو‌یه‌تی: ((گه‌وره‌ترین پۆژو
دوای په‌مه‌زان پۆژووی مانگی (محرم) ه‌که‌ پێی ده‌وتریت (شهرالله المحرم)
گه‌وره‌ترین نوێژیش له‌ دوای نوێژه‌فه‌رزه‌کان شه‌ونوێژه‌.

(۳۴) رۆژوی عاشورا

۶۰۴- عَنْ عَائِشَةَ (رضی اللہ عنہا): أَنَّ قُرَيْشًا كَانَتْ تَصُومُ عَاشُورَاءَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، ثُمَّ أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) بِصِيَامِهِ حَتَّى فُرِضَ رَمَضَانُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَنْ شَاءَ فَلْيَصُمْهُ، وَمَنْ شَاءَ فَلْيَفْطِرْهُ)). [بخاري/ الصوم/ ۱۷۹۴]
(دایکه‌عائیشه) (رضی اللہ عنہا) ده‌لێ: قوره‌یش له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا له‌عاشورا به‌پۆژو
ده‌بوو، پاشان پی‌غه‌م‌به‌ر (ﷺ) فه‌رمانی دا (که‌ئیمانداران) تێیدا به‌پۆژوین
تاره‌مه‌زان تێیدا فه‌رز کرا، ئه‌وسا پی‌غه‌م‌به‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ((ئهو‌هی ده‌یه‌وێت
باعاشورا بگ‌ریت ئه‌وه‌ش ده‌یه‌وێت با نه‌یگ‌ریت)).

(۳۵) کام رۆژ به‌پۆژوین له‌عاشورادا

۶۰۵- عَنِ الْحَكَمِ بْنِ الْأَعْرَجِ قَالَ: انْتَهَيْتُ إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی اللہ عنهما) وَهُوَ مُتَوَسِّدٌ رِدَاءَهُ فِي رَمَزٍ، فَقُلْتُ لَهُ: أَخْبِرْنِي عَنْ صَوْمِ عَاشُورَاءَ؟ فَقَالَ: إِذَا رَأَيْتَ هِلَالَ الْمُحَرَّمِ فَأَعْدُدْ وَأَصْبِحْ يَوْمَ النَّاسِعِ صَائِمًا. قُلْتُ: هَكَذَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَصُومُهُ؟ قَالَ نَعَمْ.

(حکم بن الاعرج) ده‌لێت چووم بۆ لای (ابن عباس) (رضی اللہ عنهما) که‌عه‌باکه‌ی کردبوو
به‌سه‌رین لای زه‌مه‌م‌دا پێم وت: هه‌واڵم بده‌ری ده‌رباره‌ی پۆژی عاشورا،
ئه‌ویش وتی: هه‌رکات مانگی (محرم) ت دی بی‌ژمێره‌ و پۆژی نو‌ه‌م
به‌پۆژوبه‌... منیش وتم: پی‌غه‌م‌به‌ر (ﷺ) ئه‌وپۆژه‌ به‌پۆژوو ده‌بوو؟ وتی: به‌لێ.

(۳۶) گه‌وره‌یی رۆژوی عاشورا

۶۰۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی اللہ عنهما): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَدِمَ الْمَدِينَةَ، فَوَجَدَ الْيَهُودَ صِيَامًا يَوْمَ عَاشُورَاءَ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَا هَذَا الْيَوْمَ الَّذِي تَصُومُونَهُ؟)) فَقَالُوا: هَذَا يَوْمٌ عَظِيمٌ أَجَى اللَّهُ فِيهِ مُوسَى وَقَوْمَهُ، وَغَرَّقَ فِرْعَوْنُ وَقَوْمَهُ، فَصَامَهُ مُوسَى شُكْرًا، فَخَنُ نَصُومُهُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((فَنَحْنُ

نَحَقُّ وَأَوْلَى بِمُوسَى)).. مِنْكُمْ فَصَامَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَأَمَرَ بِصِيَامِهِ. [بخاری/ الصوم/ ۱۹۰۲، ۱۹۰۰]

(ابن عباس) (ﷺ) ده‌لی کاتی پیغه‌مبەر (ﷺ) گه‌یشته مه‌دینه بینى جوله‌که به‌پۆژوون له‌پۆژى عاشورادا، پێى فەرموون: ((ئهم پۆژه‌چى‌یه واتێیدا به‌پۆژووده‌بن؟)) وتیان: ئه‌مه‌پۆژى‌کی گه‌وره‌و گرنگه‌، خ‌واى گه‌وره‌موسا و گه‌له‌که‌ی تێدا پزگار کردووه، فیرعه‌ون و داروده‌سته‌که‌ی تێدا غه‌رق کرد، ئێتر موسا بۆسوپاس گوزارى تێیدا به‌پۆژووبووه، ئێمه‌ش به‌پۆژو ده‌بین. پیغه‌مبەر (ﷺ) فەرموى: ((ئێمه‌ له‌پیش‌ترین بۆموسا تائیه‌)). ئێتر ئه‌وه‌ بوو پیغه‌مبەر (ﷺ) تێیدا به‌پۆژو بوو وه‌ فەرمانى دا که‌ [ئیماندارانیش] تێیدا به‌پۆژو بن.

٦٠٧- عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي يَزِيدَ: سَمِعَ ابْنَ عَبَّاسٍ (ﷺ) وَسُئِلَ عَنْ صِيَامِ يَوْمِ عَاشُورَاءَ، فَقَالَ: مَا عَلِمْتُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) صَامَ يَوْمًا يَطْلُبُ فَضْلَهُ عَلَى النَّاسِ إِلَّا هَذَا الْيَوْمَ، وَلَا شَهْرًا إِلَّا هَذَا الشَّهْرَ. يَعْنِي رَمَضَانَ. [بخاری/ الصوم/ ۱۹۰۲، ۱۹۰۰]

(عبدالله ی کورێ یزید) ده‌لی: گوێی له‌ (ابن عباس) (ﷺ) بووه کاتی پرسیارى لێکراوه‌ ده‌رباره‌ی پۆژوگرتن له‌عاشوردا، وتویه‌تى: نهم زانیوه‌و نهم بیستوه‌ که‌ پیغه‌مبەر (ﷺ) پۆژى‌ک به‌پۆژو بوییت و به‌ته‌ماى ئه‌وه‌ بوییت ئه‌و پۆژه له‌پۆژه‌کانى تر گه‌وره‌تر بێ جگه‌ له‌ئهم‌و، یان مانگیگ جگه‌ لهم‌ مانگه‌ [مه‌به‌ست په‌مه‌زان بووه‌].

(٢٧) ئه‌وه‌ی له‌عاشورادا شتى خوارد

٦٠٨- عَنْ الرَّبِيعِ بْنِ مُعَوِّذٍ بْنِ عَفْرَاءَ (ﷺ) قَالَتْ: أُرْسِلَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) غَدَاةَ عَاشُورَاءَ إِلَى قَرْيِ الْأَنْصَارِ الَّتِي حَوْلَ الْمَدِينَةِ: ((مَنْ كَانَ أَصْبَحَ صَائِمًا فَلْيَتِمَّ صَوْمَهُ، وَمَنْ كَانَ أَصْبَحَ مُفْطَرًا فَلْيَتِمَّ بَقِيَّةَ يَوْمِهِ)). فَكُنَّا بَعْدَ ذَلِكَ نَصُومُهُ وَنُصُومُ صِبْيَانِنَا الصَّغَارِ مِنْهُمْ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى، وَنَذْهَبُ إِلَى الْمَسْجِدِ فَتُجْعَلُ لَهُمُ اللَّعْبَةُ مِنَ الْعِهْنِ، فَإِذَا بَكَى أَحَدُهُمْ عَلَى الطَّعَامِ أُعْطِينَاهَا إِيَّاهُ عِنْدَ الْإِفْطَارِ. [بخاری/ الصوم/ ۱۸۵۹]

(ربیع ی کچی معوذی کورێ عفراء) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبەر (ﷺ) به‌ره‌به‌یانى پۆژى عاشورا خه‌لکیکی نارده‌بو‌دیاته‌کانى ده‌ورى مه‌دینه (فهرمو‌بوی که‌بلێن)

((ئەۋەى بەپۇژۋە بارپۇژۋەكەى تەۋاۋېكات، ئەۋەى بەپۇژۋىيە باھىچ نەخوات، تائىۋارە، ئىتر ئىمە دۋاى ئەۋە ئەۋ پۇژەمان دەگرت منالە وردەكانىشمان بەپۇژۋ دەگرد ئەۋەيان كەخۋا بىۋىستايە. ئەۋسا دەچۋىن بۇ مزگەوت و [تۈپ] و يارىمان لەخورى بۇ دروست دەگردن ئەگەر يەكىكىيان بۇ خواردن بگريايە ئەۋە تۈپەكەمان دەدايە تا كاتى بەربانگ.

(۳۸) پۇژۋ لەشەعباندا

۶۰۹- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ (ؓ) عَنْ صِيَامِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَتْ: كَانَ يَصُومُ حَتَّى نَقُولَ: قَدْ صَامَ، وَيُفْطِرُ حَتَّى نَقُولَ: قَدْ أَفْطَرَ، وَلَمْ أَرَهُ صَائِمًا مِنْ شَهْرِ قَطُّ أَكْثَرَ مِنْ صِيَامِهِ مِنْ شَعْبَانَ، كَانَ يَصُومُ شَعْبَانَ كُلَّهُ، كَانَ يَصُومُ شَعْبَانَ إِلَّا قَلِيلًا. [بخاري/ الصوم/ ۱۸۶۸]

(ابى سلمە) دەلى: پرسىارم کردله (عائىشه) (ؓ) (دەربارەى پۇژۋى پىغەمبەر) (ؐ) ئەۋىش وتى: [سالى وا ھەبوۋ] ئەۋەندە بەپۇژۋ دەبوۋ ھەتا دەمانوت ئەم مانگە نايىشكىنى، [سالى واش ھەبوۋ] بەپۇژۋ نەدەبوۋ، ھەتادەمانوت ئىتر پۇژۋناگرت. نەشم بىنىۋە ھىچ مانگىك زۇر بەپۇژۋ بویت، [سالى واش ھەبوۋ] شەعبانى ھەموۋ دەگرت مەگەر كەمىكى نەبىت.

(۳۹) پۇژۋى ناۋەراستى شەعبان

۶۱۰- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (ؓ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ لَهُ أَوْ لِبَاخَرٍ: ((أَصُمْتُ مِنْ سِرِّ شَعْبَانَ)). قَالَ: لَا. قَالَ: ((فَإِذَا أَفْطَرْتُ فَصُمْ يَوْمَيْنِ)). [بخاري/ الصوم/ ۱۸۸۲]

(عمرانى كوپى حصين) (ؓ) دەلى: پىغەمبەر (ؐ) بەۋى فەرموۋ يان بەكەسىكى تر: ئايا ناۋەراستى شەعبان ھىچ بەپۇژۋ بویت؟ وتى: نەخىر فەرموى: ((ھەركات پۇژۋى مانگى [رەمەزانت] تەۋاۋ کرد، دوپۇژ بەپۇژۋە لەبرى ئەۋەى لە شەعبان نەتگرتۋە)).

(۴۰) بەپۇژۋىۋى شەش پۇژۋ لەشەۋال

۶۱۱- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ (ؓ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((مَنْ صَامَ رَمَضَانَ، ثُمَّ أَتْبَعَهُ سِتًّا مِنْ شَوَّالٍ، كَانَ كَصِيَامِ الدَّهْرِ)).

(ابو ايوب الانصارى) (ﷺ) دەلى: پىغەمبەر (ﷺ) فەرموويەتى: ((ئەوھى رەمەزان بەرپۇژوبىت و ،پاشان شەش پۇژى (شەوال)ىش بەرپۇژو بىت بەدوايدا، ئەوھە وەكو بەرپۇژو بونى ھەموو سالىكە وەھايە)).

(۴۱) نەگرتنى (نۆمىنەى حاجيان)

۶۱۲- عَنْ عَائِشَةَ (ﷺ) قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) صَائِمًا فِي الْعَشْرِ قَطُّ. (عائشە) (ﷺ) دەلى: ھەرگىز نەمىنىيە پىغەمبەر (ﷺ) لەو دەپۇژەدا [واتە: دەپۇژى يەكەمى مانگى ذى الحجە] بەرپۇژو بوپىت.

(۴۲) پۇژوى عارفە

۶۱۳- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (ﷺ): رَجُلٌ أَتَى النَّبِيَّ (ﷺ) فَقَالَ: كَيْفَ تَصُومُ؟ فَغَضِبَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مِنْ قَوْلِهِ، فَلَمَّا رَأَى عُمَرُ (ﷺ) غَضَبَهُ، قَالَ: رَضِينَا بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا، نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ غَضَبِ اللَّهِ وَغَضَبِ رَسُولِهِ. فَجَعَلَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَرُدُّ هَذَا الْكَلَامَ حَتَّى سَكَنَ غَضَبُهُ، فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَيْفَ بِمَنْ يَصُومُ الدَّهْرَ كُلَّهُ؟ قَالَ: ((لَا صَامَ وَلَا أَفْطَرَ)) أَوْ قَالَ: ((لَمْ يَصُمْ وَلَمْ يَفْطُرْ)). قَالَ: كَيْفَ مَنْ يَصُومُ يَوْمَيْنِ وَيَفْطُرُ يَوْمًا؟ قَالَ: ((وَيُطِيقُ ذَلِكَ أَحَدًا)). قَالَ: كَيْفَ مَنْ يَصُومُ يَوْمًا وَيَفْطُرُ يَوْمًا؟ قَالَ: ((ذَاكَ صَوْمُ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ)). قَالَ: كَيْفَ مَنْ يَصُومُ يَوْمًا وَيَفْطُرُ يَوْمَيْنِ؟ قَالَ: ((وَدِدْتُ أَنِّي طَوَّقْتُ ذَلِكَ)). ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((ثَلَاثٌ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ، وَرَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ، فَهَذَا صِيَامُ الدَّهْرِ كُلِّهِ. صِيَامُ يَوْمِ عَرَفَةَ: أَحْتَسِبُ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُكَفِّرَ السَّنَةَ الَّتِي قَبْلَهُ وَالسَّنَةَ الَّتِي بَعْدَهُ، وَصِيَامُ يَوْمِ عَاشُورَاءَ: أَحْتَسِبُ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُكَفِّرَ السَّنَةَ الَّتِي قَبْلَهُ)).

(ابو قتادە) (ﷺ) دەلى: پىاويك ھات بۇلاى پىغەمبەر (ﷺ) لىنى پرسى؟ ئەوھە چۇن بەرپۇژو دەبىت؟! پىغەمبەر (ﷺ) لەقسەكەى پەست بوو، كە(عمر)ئەوھى بىنى وتى: ئىمە رازىن كەخوا پەرۈمردگارمانە و ئىسلام ئاينمانە و محمدىش پىغەمبەرمانە، پەنادەگرىن بەخوا لەنارەزايى و تورپىي خواو پىغەمبەرەكەى، جا (عمر)چەند جارىك ئەوھى دووبارە كردهوھەتا پىغەمبەر رەكەى نىشتەوھە، ئىنجا عمر ووتى: ئەى پىغەمبەرى خوا كەسىك ھەموو كات بەرپۇژو بىت پىت چۇنە؟ ئەویش فەرمووى: ئەوھە نەپۇژوى بۇ حسابە، نەشكاندوشىتى، عمر ووتى: ئەى ئەوھى دوو پۇژ بگرىت و پۇژىك نەگرىت؟ جاكەس دەتوانىت ئەوھە

بكات؟ عمر وتى: ئەو پۇرە ناپۇزىك بەپۇژودەبىت؟ فەرموۋى ئەو رۆژى (داود) سەلامى خىل سەبەبىت، عمر وتى: ئەي ئەو چۆنە پۇزىك بەپۇژى بىت و دوو پۇژ بەپۇژى نەبىت؟ فەرموۋى: ئاۋاتەخۈزىم ئەو تۈنەبىم پى بىدرايە. پاشان پىغەمبەر (ﷺ) فەرموۋى: سى پۇژ لەھەموو مانگىكدا پەمەزانىش بۇ پەمەزان ئەو پۇژى ھەموو سەلەكەيە. پۇژى پۇژى عەرەفەش ئومىدىم وايە بەخۈا كەبىت بەكەفەرەتى سالى پابردو سالى داھاتووش. پۇژى عاشوراش ئومىدىم وايە بەخۈا كەبىت بەكەفەرەتى سالى پابردو.^(۱)

(۴۳) نەگرتنى پۇژى عارفە بۇ حاجيان

۶۱۴- عَنْ أُمِّ الْفَضْلِ بِنْتِ الْحَارِثِ (رضي الله عنها): أَنَّ نَاسًا تَعَارَوْا عِنْدَهَا يَوْمَ عَرَفَةَ فِي صِيَامِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: هُوَ صَائِمٌ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَيْسَ بِصَائِمٍ، فَأَرْسَلَتْ إِلَيْهِ بِقَدَحِ لبنٍ وَهُوَ وَقَفَ عَلَى بَعِيرِهِ بِعَرَفَةَ، فَشَرِبَهُ. [بخاري/ الحج/ ۱۵۷۸]

(ئام الفضل بنت الحارث) (ﷺ) دەلى: خەلىك لەلاي ئەو گىفتوگۇيان بوو دەربارەى بەپۇژوبوۋى پىغەمبەر (ﷺ): لەپۇژى عارفەدا، ھەندىكىان وتيان بەپۇژوۋە، ھەندىكى تريان وتيان نەخىر بەپۇژى نىيە، ئەوسا پەرداخىك شىرى بۇ پىغەمبەر (ﷺ) نارد لەكاتىكدا بەسەر ووشترەكەيەوۋە بوو لەعارفەدا، ئەويش خۈاردىيەوۋە.

(۴۴) پۇژوۋ نەگرتن لە جەژنەكاندا

۶۱۵- عَنْ أَبِي عُبَيْدٍ مَوْلَى ابْنِ أَزْهَرَ أَنَّهُ قَالَ: شَهِدْتُ الْعِيدَ مَعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رضي الله عنه) فَجَاءَ فَصَلَّى، ثُمَّ انْصَرَفَ، فَخَطَبَ النَّاسَ فَقَالَ: إِنَّ هَذَيْنِ يَوْمَانِ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَنْ صِيَامِهِمَا: يَوْمُ فِطْرِكُمْ مِنْ صِيَامِكُمْ، وَالْآخِرُ يَوْمَ تَأْكُلُونَ فِيهِ مِنْ نُسُكِكُمْ. [بخاري/ الصوم/ ۱۸۸۹]

(ابوعبىد) كارگوزارى (ابن ازھار) دەلى: جەژنەمان كرد لەگەل (عمرى كوپى خطاب) (ﷺ) ھات و نوپۇژى كردوۋ پۇيشت و وتارى بۇ خەلەك داۋ وتى: ئەم دوو پۇژە پىغەمبەر (ﷺ): پىگىرى كردوۋە پۇژى تىدا بگىرىت، ئەو پۇژەى پۇژى

^(۱) ئەم فەرمۇدەيە پىچەوانەى فەرمۇدەى پىشۋى (عائشە) نىە چۈنكە نەبىنىنى ئەو بەلگە نىە لەسەر ئەو پىغەمبەر بەپۇژوۋ نەبوۋىت لە عارفەدا، ئەكرى ئەو پۇژە لەمالى ئەودا نەبوۋىت.

دەشكىنن دواى مانكى پەمەزان [واتە جەژنى پەمەزان] ھەروەھا ئەوپۆژەى
كەقوربانى ھەجى تىدا دەخۆن (پۆژەكانى جەژنى قوربان).

(۴۵) رۆژانى (ايام التشرىق)

۶۱۶- عَنْ نُبَيْشَةَ الْهَذَلِيَّ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَيَّامُ التَّشْرِيقِ
أَيَّامُ أَكْلِ وَشَرْبٍ - وفي رواية - وَذِكْرِ لِلَّهِ)).

(نبىشە ھەزلى) دەلى: پىغەمبەر (ﷺ): ھەرموويەتى: ((سى پۆژەى دواى
جەژنى قوربان پۆژانى خواردن و خواردنەوھن)) لەپىوايەتتىكى تردا ھاتووھ
(يادکردنى خواى گەرەشن)).

(۴۶) رۆژى دووشەمووان

۶۱۷- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ الْأَنْصَارِيِّ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) سُئِلَ عَنْ صَوْمِ
الْاثْنَيْنِ، فَقَالَ: ((فِيهِ وَلِدَتْ، وَفِيهِ أُنْزِلَ عَلَيَّ)).

(ابوقتادە) (رضي الله عنه) دەلى: پىغەمبەر (ﷺ): كاتىك دەربارەى پۆژى دووشەمووان
لەيان پرسىوھ ، ھەرموويەتى: ((من لەپۆژەدا لەدايك بووم، لەو پۆژەشدا قورئان
دەبەزىنراوھتە سەرم)). [واتە: بىگرن باشە]

(۴۷) بەرپۆژوونى رۆژانى ھەينى بەتەنھا پەسەندىيە

۶۱۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا يَصُومُ أَحَدُكُمْ يَوْمَ
الْجُمُعَةِ إِلَّا أَنْ يَصُومَ قَبْلَهُ أَوْ يَصُومَ بَعْدَهُ)). [بخاري/ الصوم/ ۱۸۸۴]

(ابوھريرە) (رضي الله عنه) دەلى: پىغەمبەر (ﷺ): ھەرموويەتى: ((باكەستان پۆژانى
ھەينى بەرپۆژوونەبىت مەگەر پۆژىك لەپىشەوھ يانلەدواوھ [لەگەلدا] بەرپۆژوونەبىت.
۶۱۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((لَا تَخْتَصُّوا لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ
بِقِيَامٍ مِنْ بَيْنِ اللَّيَالِي، وَلَا تَخْصُّوا يَوْمَ الْجُمُعَةِ بِصِيَامٍ مِنْ بَيْنِ الْأَيَّامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ
فِي صَوْمٍ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ)).

(ابوھريرە) (رضي الله عنه) دەلى: پىغەمبەر (ﷺ): ھەرموويەتى: ((شەوى ھەينى
تايبەت مەكەن بەشەو نوپۆژو پۆژى ھەينى لەناو پۆژەكانى تەرتايبەت مەكەن
بەپۆژووەوھ، مەگەر ئەو پۆژە بەرعادەتى پۆژوگرتنى يەكىكتان بكەوئەت.

(۴۸) رۆژوی سی رۆژ له‌هه‌رمانگی‌کدا

۶۲۰- عن مُعَاذَةَ الْعَدَوِيَّةِ أَنَّهَا قَالَتْ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ (ﷺ): أَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَصُومُ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ؟ قَالَتْ: نَعَمْ. فَقُلْتُ لَهَا: مِنْ أَيِّ أَيَّامِ الشَّهْرِ كَانَ يَصُومُ؟ قَالَتْ: لَمْ يَكُنْ يُبَالِي مِنْ أَيِّ أَيَّامِ الشَّهْرِ يَصُومُ.

(خاتوو معاذة العدویة) ده‌لی: پرسیموه له‌عائیشه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (ﷺ): که‌ئایا پیغه‌مبه‌ری خوا له‌هه‌ر مانگی‌کدا سی رۆژ به‌رۆژ ده‌بوو؟ وتی: به‌ئێ، وتم: له‌چ رۆژانیکی مانگی‌کدا به‌رۆژوو ده‌بوو؟ وتی: گویتی نه‌ده‌دایه‌ له‌کام رۆژ له‌رۆژه‌کانی مانگ به‌رۆژووبییت.

(۴۹) رۆژوی به‌رده‌وام په‌سه‌ند نییه

۶۲۱- عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رضي الله عنه) قَالَ: بَلَغَ النَّبِيُّ (ﷺ) أَنِّي أَصُومُ أَسْرُدُ، وَأُصَلِّي اللَّيْلَ، فَإِمَّا أَرْسَلَ إِلَيَّ وَإِمَّا لَقِيْتُهُ، فَقَالَ: ((أَلَمْ أَخْبَرَ أَنَّكَ تَصُومُ وَلَا تُفْطِرُ وَتُصَلِّي اللَّيْلَ؟ فَلَا تَفْعَلْ، فَإِنَّ لَعَيْنَكَ حَظًّا، وَلِنَفْسِكَ حَظًّا، وَلِلْأَهْلِكَ حَظًّا، فَصُمْ وَأَفْطِرْ، وَصَلِّ وَنَمْ وَصُمْ مِنْ كُلِّ عَشْرَةِ أَيَّامٍ يَوْمًا، وَلَكَ أَجْرُ تِسْعَةٍ)). قَالَ: إِنِّي أَحْجِدُنِي أَقْوَى مِنْ ذَلِكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ، قَالَ: ((فَصُمْ صِيَامَ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَام)). قَالَ: وَكَيْفَ كَانَ دَاوُدُ يَصُومُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ؟ قَالَ: ((كَانَ يَصُومُ يَوْمًا وَيُفْطِرُ يَوْمًا، وَلَا يَفِرُّ إِذَا لَاقَى)). قَالَ: مَنْ لِي بِهِذِهِ يَا نَبِيَّ اللَّهِ؟ قَالَ عَطَاءٌ: فَلَا أَدْرِي كَيْفَ ذَكَرَ صِيَامَ الْأَبَدِ، فَقَالَ النَّبِيُّ (ﷺ): ((لَا صَامَ مَنْ صَامَ الْأَبَدَ، لَا صَامَ مَنْ صَامَ الْأَبَدَ لَا صَامَ مَنْ صَامَ الْأَبَدَ)). [بخاري/ الصوم ۱۸۷۶]

(عبدالله ی کوپی عمرو کوپی عاص) ده‌لی: هه‌وال گه‌یشته‌وه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ): که‌من به‌رده‌وام به‌رۆژوم و به‌شه‌ویش نوێژ ده‌که‌م، جا نازانم ناردی به‌شویندا یان خۆم به‌خزمه‌تی گه‌یشتم. فه‌رمووی: ((بیستومه‌ که‌تۆ به‌رده‌وام به‌رۆژو ده‌بییت و رۆژو ناشکی‌نیت، به‌رده‌وامیش شه‌ونوێژ ده‌که‌یت؟ وامه‌که‌.. چونکه‌ چاوت مافی هه‌یه‌ خویشته‌ مافت هه‌یه‌، خیزانت مافی هه‌یه‌، تۆ به‌رۆژو به‌هه‌یه‌، شه‌ونوێژ بکه‌و بشخه‌وه‌، له‌ده‌رۆژدا پۆژیک به‌رۆژو به‌هه‌یه‌. پاداشتی نۆ رۆژه‌که‌ی تری هه‌یه‌ (عبدالله) وتی: من له‌وه‌ زیاتر ده‌توانم نه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ): فه‌رمووی: ((که‌واته‌ پۆژو بگره‌ وه‌ک به‌رۆژو بوونی (داود) سه‌لامی خوا ی لیبییت. وتم: (داود) چۆن به‌رۆژو ده‌بوو نه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ): فه‌رمووی: ((پۆژیک به‌رۆژو ده‌بوو پۆژیک ده‌یشکاند. کاتیکیش به‌ره‌نگاری

دوژمنیش بووایه‌ته‌وه پای نه‌ده‌کرد)) وتم جاکێ ئه‌وه‌ی بۆ ده‌لوێ ئه‌ی پینغه‌مبه‌ر (ﷺ)؟ عطاء ده‌لی: ئیتیر نازانم چۆن باسی پۆژوی به‌رده‌وام هاته‌ پینشه‌وه، پینغه‌مبه‌ر (ﷺ): فهرمووی: ((ئه‌وه‌ پۆژوی نه‌گرتووه‌ که‌ به‌رده‌وام به‌پۆژو ده‌بی‌ت، ئه‌وه‌ پۆژوی نه‌گرتووه‌ که‌ به‌رده‌وام به‌پۆژو ده‌بی‌ت [واته‌: خیری ناگاتو ناسروسته‌]

(۵۰) چاکترین پۆژو پۆژوی (داود ه)، پۆژ ناپۆژیک

۶۲۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضی اللہ عنہ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِنَّ أَحَبَّ إِلَيَّ اللَّهُ صِيَامَ دَاوُدَ، وَأَحَبَّ الصَّلَاةِ إِلَى اللَّهِ صَلَاةُ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: كَانَ يَنَامُ نِصْفَ اللَّيْلِ، وَيَقُومُ ثُلُثَهُ، وَيَنَامُ سُدُسَهُ. وَكَانَ يَصُومُ يَوْمًا وَيُفْطِرُ يَوْمًا)). [بخاري/ التجدد/ ۱۰۷۹]

(عبدالله ی کوپی عمرو) (ﷺ) ده‌لی: پینغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی‌ه‌تی: په‌سه‌ندترین پۆژو لای خ‌وای گه‌وره‌ پۆژوی (داود ه)، په‌سه‌ندترین شه‌ونوێژیش لای خ‌وای گه‌وره‌ هه‌ر شه‌ونوێژی داوده‌. نیوه‌ی کاتی شه‌و بخه‌وت سییه‌که‌ی تری شه‌ونوێژی ده‌کرد، شه‌ش یه‌کی ده‌خه‌وته‌وه‌، هه‌روه‌ها پۆژیک به‌پۆژو ده‌بوو، پۆژیکیش به‌پۆژو نه‌ده‌بوو)).

(۵۱) ئه‌وه‌ی پۆژوی سونه‌ت بگرت پاشان بيشکينيت

۶۲۳- عَنْ عَائِشَةَ (رضی اللہ عنہا) أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ النَّبِيُّ (ﷺ) ذَاتَ يَوْمٍ فَقَالَ: ((هَلْ عِنْدَكُمْ شَيْءٌ)). فَقُلْنَا: لَا. قَالَ: ((فَإِنِّي إِذَنْ صَائِمٌ)). ثُمَّ أَتَانَا يَوْمًا تَخَرَّ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَهْدِي لَنَا حَيْسًا، فَقَالَ: ((أَرَيْنِيهِ فَلَقَدْ أَصْبَحْتُ صَائِمًا)). فَأَكَلَ.

(عائشه) (ﷺ) ده‌لی: پینغه‌مبه‌ر (ﷺ): پۆژیک هات بۆلام فهرمووی: ((هیچتان له‌لاهیه‌؟)) وت‌مان نه‌خیر: فهرمووی: ((که‌واته‌ به‌پۆژو ده‌بم)), پۆژیکێ تر هات بۆ لامان. وت‌مان: ئه‌ی پینغه‌مبه‌ر (ﷺ): خورماو پۆن و که‌شکمان به‌دیاری بۆ هاتووه‌، فهرمووی: ((پیشانم بده‌، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌م به‌یانی‌یه‌ نیازی پۆژوم هه‌بوو)) ئیتیر ده‌ستی کرد به‌خواردنی.

(١٢) مانه‌وه له‌مزگه‌وتدا (اعتكاف)

(١) نه‌وه‌ی ده‌یه‌وێت له‌مزگه‌وت بمینیته‌وه که‌ی ده‌ست به‌کاربیت

٦٢٤- عَنْ عَائِشَةَ (رضی اللہ عنہا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِذَا أَرَادَ أَنْ يَغْتَكِفَ صَلَّى الْفَجْرَ ثُمَّ دَخَلَ مُغْتَكِفَهُ، وَإِنَّهُ أَمَرَ بِخِبَائِهِ فَضُرِبَ، أَرَادَ الْاِعْتِكَافَ فِي الْعَشْرِ الْأَوَّخِرِ مِنْ رَمَضَانَ، فَأَمَرَتْ زَيْنَبُ بِخِبَائِهَا فَضُرِبَ، وَأَمَرَ غَيْرُهَا مِنْ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ (ﷺ) بِخِبَائِهِ فَضُرِبَ، فَلَمَّا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) الْفَجْرَ، نَظَرَ فَإِذَا الْأَخْيَیَّةُ، فَقَالَ: ((الْبِرُّ تُرْدَن)). فَأَمَرَ بِخِبَائِهِ فَقَوَّضَ، وَتَرَكَ الْاِعْتِكَافَ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ، حَتَّى اعْتَكَفَ فِي الْعَشْرِ الْأَوَّلِ مِنْ شَوَّالٍ. [بخاری/ الاعتكاف/ ١٩٢٨]

(عائشه) (رضی اللہ عنہا) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ): کاتی ده‌یویست له‌مزگه‌وتدا بمینیته‌وه، نوێژی به‌یانی ده‌کردو نه‌وسا ده‌چووه نه‌و شوینه‌ی که‌ تیی‌دا ده‌مایه‌وه، جارێکیان فه‌رمانی دا چادریکی بو‌ه‌ل‌درا، ده‌یویست ده‌پوژی کو‌تایی په‌مه‌زان بمینیته‌وه، زه‌ینه‌بیش فه‌رمانی داچادری بو‌ه‌ل‌درا، کاتی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نوێژی به‌یانی کرد، سه‌یری کرد چه‌نده‌ها چادر هه‌یه‌ فه‌رموی: ((ده‌یانه‌وێت خێرو چاکه‌یان ده‌ست بکه‌وێت؟)) ئینجا فه‌رمانی دا چادره‌که‌ی خۆی لابهری، وازی له‌ اعتکاف هینا له‌و په‌مه‌زانه‌داو، ده‌ی یه‌که‌می شه‌وال اعتکافی کرد.

(٢) مانه‌وه له‌ده‌شه‌وی یه‌که‌م و ده‌شه‌وی ناوه‌راست دا.

٦٢٥- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) اعْتَكَفَ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ مِنْ رَمَضَانَ، ثُمَّ اعْتَكَفَ الْعَشْرَ الْأَوْسَطَ فِي قُبَّةِ ثُرَكِيَّةٍ عَلَى سُدَّتِهَا حَصِيرٌ. قَالَ: فَأَخَذَ الْحَصِيرَ بِيَدِهِ فَتَنَحَّاهَا فِي نَاحِيَةِ الْقُبَّةِ، ثُمَّ أَطْلَعَ رَأْسَهُ فَكَلَّمَ النَّاسَ فَدَنَوْا مِنْهُ، فَقَالَ: ((إِنِّي اعْتَكَفْتُ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ، أَلْتَمَسُ هَذِهِ اللَّيْلَةَ، ثُمَّ اعْتَكَفْتُ الْعَشْرَ الْأَوْسَطَ، ثُمَّ أَتَيْتُ فَقِيلَ لِي: إِنَّهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَّخِرِ، فَمَنْ أَحَبَّ مِنْكُمْ أَنْ يَغْتَكِفَ، فَلْيَغْتَكِفْ)). فَأَعْتَكَفَ النَّاسُ مَعَهُ، قَالَ: ((وَأِنِّي أُرِيدُهَا لَيْلَةً وَثَرًا، وَإِنِّي أَسْجُدُ صَبِيحَتَهَا فِي طِينٍ وَمَاءٍ)). فَأَصْبَحَ مِنْ لَيْلَةٍ إِحْدَى وَعِشْرِينَ، وَقَدْ قَامَ إِلَى الصُّبْحِ، فَمَطَرَتِ السَّمَاءُ، فَوَكَفَ الْمَسْجِدُ، فَأَبْصَرْتُ الطِّينَ وَالْمَاءَ، فَخَرَجَ حِينَ فَرَعُ مِنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ، وَجَبِينُهُ وَرَوْتُهُ أَنْفُهُ فِيهِمَا الطِّينُ وَالْمَاءُ، وَإِذَا هِيَ لَيْلَةٌ إِحْدَى وَعِشْرِينَ مِنَ الْعَشْرِ الْأَوَّخِرِ. [بخاری/ صلاة التراويح/ ١٩١٤]

(ابوسعید الخدری) (رضی اللہ عنہ) دەلی: پیغه مبهەر (رضی اللہ عنہ): له ده شهوی سه ره تای ره مه زاندا (اعتکاف) ی کرد، پاشان له ده شهوی ناوه پراستا (اعتکاف) ی کرد له چادریکی گومه زی تورکیدا، چه تری بهرده رگاکی هه سیریک بوو، هه سیره که ی به ده سستی پیروزی لابر دو خستی هه سوچیکی چادره که وه، ئینجا سه ری ده ره ئینا و قسه ی بو خه لکی کرد، نه وانیش لی نزدیک بوونه وه و فره موی: ((من ده شهوی یه کهم اعتکافم کرد و به ته مای نه شه وه بووم [شهوی قه در]، پاشان ده شهوی ناوه پراست مامه وه دوای نه وه هاتن بو لام و پیم وترا: نه شه وه له ده شهوی کو تاییدایه، هه رکهس له ئیوه پینی خوشه بمینیتیه وه بامینیتیه وه) خه لک له خزمه تی دا مانه وه. ئینجا فره موی (من وام دیوه له خه وندا که شه ویکی تاک بیت، له وه خه و نه مدا وام دی که به یانیه که ی له قه ورا ودا سو جدهم ده برد،) جا به یانی بیست و یه که هه ستا بو نوێژی به یانی باران باری بوو. مزگه وت دلۆپه ی کرد بوو، قه ورا وه که ی دی کاتی لیپووه ناوچه وان و سه ری لووتی قه ورا ویا ن پیوه بوو. نه وشه وه شهوی بیست و یه که بوو له ده ی کو تای.

(۳) مانه وه له مزگه وتدا له ده شهوی کو تای ره مه زاندا

۶۲۶- عَنْ عَائِشَةَ (رضی اللہ عنہا): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) كَانَ يَغْتَكِفُ الْعَشْرَ الْوَاخِرَ مِنْ رَمَضَانَ حَتَّى تَوَفَّاهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، ثُمَّ اعْتَكَفَ أَنْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ. [بخاری/ الاعتکاف/ ۱۹۲۲].

(عائشه) (رضی اللہ عنہا) دەلی: پیغه مبهەر (رضی اللہ عنہ): ده شهوی کو تای ره مه زان له مزگه وتدا ده مایه وه هه تا خوی گه و ره بر دیه وه بو لای خو ی، پاشان ها و سه ره کانی دوای خو ی نه و کاره یان کرد.

(۴) خو مانند و و کردن له ده شهوی کو تای ره مه زاندا

۶۲۷- عَنْ عَائِشَةَ (رضی اللہ عنہا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ أَخْبَا اللَّيْلَ وَانْقَطَعَ أَهْلُهُ، وَجَدَّ وَشَدَّ الْمِئْزَرَ. [بخاری/ صلاة التراویح/ ۱۹۲۰]

(عائشه) (رضی اللہ عنہا) دەلی: پیغه مبهەر (رضی اللہ عنہ): کاتی گه یشته ده شهوی کو تای [ره مه زان] شه و گاری (به خوا په رستی) ده بر ده سه رو، خیزانه کانی هه ل ده سان و خو ی ماند و ده کرد و پشتوینی لی قایم ده کرد.

(۵) گه ږان به دواى شهوى قه در ا

۶۲۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((الْتَمِسُوهَا فِي الْعَشْرِ الْوَاخِرِ - يَغْنِي لَيْلَةَ الْقَدْرِ - فَإِنْ ضَعُفَ أَحَدُكُمْ أَوْ عَجَزَ فَلْيَا يُغْلِبَنَّ عَلَى السَّبْعِ الْبَوَاقِي)). [بخاري/ صلاة التراويح/ ۱۹۱۱]

(ابن عمر) (رضي الله عنه) دهلي: پيغه مېهر (ﷺ): فهرمويه تي: ((بگه ږين به شويني ده شهوى کو تايده - واته شهوى قه در - نه گهر که سيکتان بى هيژ بوو يان نه يتواني با حوته که ي کو تاي له ده ست خو ي نه دات.

* / شهوى قه در شهوى بيست و يه که ... سه يري فهرمووده ي ژماره ۶۲۵ بکه.

(۶) شهوى قه در شهوى بيست و يه که

قد تقدم حديث أبي سعيد الخدري (رضي الله عنه) في ذلك [رقم: ۶۲۵].
پيشتر هم فهرمووده يه باس کرا له ژماره (۶۲۵) دا.

(۷) شهوى قه در شهوى بيست و سي يه

۶۲۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَنَسٍ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((أُرِيتُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ ثُمَّ أُنْسِيَتْهَا، وَأَرَانِي صُبْحَهَا أَسْجُدُ فِي مَاءٍ وَطِينٍ)). قَالَ: فَمَطَرْنَا لَيْلَةَ ثَلَاثٍ وَعِشْرِينَ، فَصَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَأَنصَرَفَ وَإِنَّا أَثَرُ الْمَاءِ وَالطِّينِ عَلَى جَبْهَتِهِ وَأَنْفِهِ. قَالَ: وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَنَسٍ يَقُولُ: ثَلَاثٍ وَعِشْرِينَ.

(عبدالله ي کوړی انيس) (رضي الله عنه) دهلي: پيغه مېهر (ﷺ) فهرمووي: ((شهوى قه درم نيشان درا و پاشان بريم برايه وه، له خه ونم دايينم سوجه دم ده برد له قوړاودا)). دهلي: شهوى بيست و سي بارانمان بو باري، پيغه مېهر ي خوا (ﷺ) نو يژي بو کردين و نه مچا پويي، شوينه واري قوړاومکه له سهر ناوچه وان و لووتی ديار بوو... راوی دهلي: (عبدالله کوړی انيس) ده يوت: شهوى بيست و سي بوو.

(۸) له نوو حه وت و پينجدا هه ولي بو بده

۶۳۰- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: اعْتَكَفَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) الْعَشْرَ الْوَسْطَ مِنْ رَمَضَانَ، يَلْتَمِسُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ قَبْلَ أَنْ تُبَانَ لَهُ، فَلَمَّا انْقَضَيْنِ أَمَرَ بِالْبِنَاءِ فَقَوَّضَ، ثُمَّ أُبِينَتْ لَهُ أَنَّهَا فِي الْعَشْرِ الْوَاخِرِ، فَأَمَرَ بِالْبِنَاءِ فَأَعِيدَ، ثُمَّ خَرَجَ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّهَا كَانَتْ أُبِينَتْ لِي لَيْلَةَ الْقَدْرِ، وَإِنِّي خَرَجْتُ

لَا خَيْرَ لَكُمْ فِيهَا، فَجَاءَ رَجُلَانِ يَحْتَقِقَانِ مَعَهُمَا الشَّيْطَانُ، فَتَسَيَّئُهَا، فَالْتَمِسُوهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَّخِرِ مِنْ رَمَضَانَ، الْتَمِسُوهَا فِي النَّاسِعَةِ وَالسَّابِعَةِ وَالْخَامِسَةِ)). قَالَ: قُلْتُ: يَا أَبَا سَعِيدٍ إِنَّكُمْ أَعْلَمُ بِالْعَدَدِ مِنَّا. قَالَ: أَجَلٌ نَحْنُ أَحَقُّ بِذَلِكَ مِنْكُمْ. قَالَ: قُلْتُ: مَا النَّاسِعَةُ وَالسَّابِعَةُ وَالْخَامِسَةُ؟ قَالَ: إِذَا مَضَتْ وَاحِدَةٌ وَعِشْرُونَ فَالَّتِي تَلِيهَا ثِنْتَيْنِ وَعِشْرِينَ، وَهِيَ النَّاسِعَةُ. فَإِذَا مَضَتْ ثَلَاثٌ وَعِشْرُونَ فَالَّتِي تَلِيهَا السَّابِعَةُ، فَإِذَا مَضَى خَمْسٌ وَعِشْرُونَ فَالَّتِي تَلِيهَا الْخَامِسَةُ. [بخاري/ صلاة التراويح/ ١٩١٢]

(ابو سعيد الخدری) (رضی اللہ عنہ) دهلی: پیغه مبهەر (رضی اللہ عنہ) له ده شهوی ناوه پراستی رهمه زاندا له مزگهوت مایه وه بو ئه وهی پرسی له شهوی قه در بکه ویئت، کاتی که ده شه وه که ته واو بوو ئه و شوینه ی که دروستی کردبوو هه لی وه شان، پاشان بو ی ده رکهوت که له ده شه وهی کو تاییدایه، فرماذی دا که شوینه که دروست بکریته وه، ئینجا چوه ناو خه لکی و فهرموی: ((خه لکینه من شهوی قه درم بو دهرده کهوت و دهرچووم که پیتان بلیم، دوپیا وه اتن کیشه یان هه بوو هه ریه که یان خو ی به خاوه نی حق ده زانی و شه ی تانی شیان له گه لدا بوو، ئیتر له بیرم برایه وه، جاله ده شه وهی کو تای ی رهمه زاندا بو ی بگه رین هه ولی بو بدن له نۆهم و ههوت و پینجه مدا، منیش وتم: ئه ی (ابو سعید) ئیوه له ژماره شارها ترن له ئیمه، وتی: به لی ئیمه زیاتر خاوه ن هه قین له وه دا.. وتم: نۆهم و ههوته م و پینجه م چییه؟ وتی: کاتی بیست و یه ک تیپه پری به شویندی دا کاتی بیست و دوو دیت ئه وه نۆهمه، کاتی بیست و سی تیپه پری، ئه وهی به شویندی دا دیت ئه وه ههوته مه، ئه گه ر بیست و پینج تیپه پری ئه وهی به شویندی دا دیت پینجه مه.

(٩) شهوی قه در بیست و ههوته

٦٣١- عَنْ زَيْدِ بْنِ حُبَيْشٍ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: سَأَلْتُ أَبِي بَنَ كَعْبٍ (رضی اللہ عنہ) فَقُلْتُ: إِنَّ أَخَاكَ ابْنَ مَسْعُودٍ يَقُولُ: مَنْ يَقُمَ الْحَوْلَ يُصِيبَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ، فَقَالَ: رَحِمَهُ اللَّهُ، أَرَادَ أَنْ لَا يَبْكَلَ النَّاسُ، أَمَا إِنَّهُ قَدْ عَلِمَ أَنَّهَا فِي رَمَضَانَ، وَأَنَّهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَّخِرِ، وَأَنَّهَا لَيْلَةُ سَنَعٍ وَعِشْرِينَ، ثُمَّ حَلَفَ - لَا يَسْتَنْثِي - أَنَّهَا لَيْلَةُ سَنَعٍ وَعِشْرِينَ. فَقُلْتُ: بَأَيِّ شَيْءٍ تَقُولُ ذَلِكَ يَا أَبَا الْمُؤَدِّرِ؟ قَالَ: بِالْعَلَامَةِ - أَوْ بِالآيَةِ - الَّتِي أَخْبَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنَّهَا تَطْلُعُ يَوْمَئِذٍ لَا شُعَاعَ لَهَا.

(زر بن حبیش) (ﷺ) ده لى: پرسىارم كرد له (أبي كبرى سعد) (ﷺ) و وتم (مسعود)ى برات ده لىت: ئه وهى به درى ژاى سال شه و پوژ شه و نوێژ بكات به شهوى قه در ده گات، دياره په حمه تى خواى لى بى وىستويه تى خه لكى پال نه ده نه وه، چونكه ئه و چاك ده زانىت كه له پره مه زاندايه، وه له ده شهوى كو تايشدايه و شهوى بىست و هه وتيشه، پاشان سویندى خوارد به بى دودلى كه شهوى بىست و هه وته، منيش و وتم: به چ شتىك [به لگه يه ك] ئه وه ده لىت ئه ی [ابو منذر]؟ روتى به و نيشانه و به لگه يه يه ی كه پىغه مبه ر (ﷺ) باسى فهرمووه، كه ئه وىش ئه وه يه كاتى خور هه لدیت تيشكى نى يه.

به‌شی حجه

(۱) حجه یه کجار فهرزه له ته مه‌ندا

۶۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: حَظَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ: ((أَيُّهَا النَّاسُ، قَدْ فَرَضَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْحَجَّ، فَحُجُّوا)). فَقَالَ رَجُلٌ: أَكُلَّ عَامٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَسَكَتَ، حَتَّى قَالَهَا ثَلَاثًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَوْ قُلْتُ نَعَمْ لَوَجِبَتْ، وَلَمَّا اسْتَطَعْتُمْ)). ثُمَّ قَالَ: ((ذَرُونِي مَا تَرَكْتُكُمْ، فَإِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِكَثْرَةِ سُؤَالِهِمْ، وَاخْتِلَافِهِمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ، فَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِشَيْءٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، وَإِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فِدَعُوهُ)). [بخاري/ الاعتصام بالكتاب و السنة]

(ابو هريره) (رضی اللہ عنہ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی اللہ عنہ) وتاری بو داین و فهرمووی: ((خه‌لکینه، خوای گه‌وره حجه‌ی له‌سه‌ر فهرزکردون، حجه بکه‌ن))، کابرایه‌ک وتی: هه‌موو سالتیک ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی اللہ عنہ)؟ پیغه‌مبه‌ر (رضی اللہ عنہ) بیده‌نگ بوو، هه‌تا کابرا سی جار دووباره‌ی کرده‌وه، پیغه‌مبه‌ر (رضی اللہ عنہ) فهرمووی: ((ئه‌گه‌ر بموتایه به‌لی، فهرز ده‌بوو له‌سه‌رتان و، نه‌شتان ده‌توانی ئه‌نجامی بده‌ن)). پاشان فهرمووی: ((وازم لیبینه‌ن ئه‌وه‌نده له‌شت مه‌کۆلنه‌وه، چونکه ئه‌وانه‌ی پیش ئیوه تیاچوون به‌هوی پرسیار زۆرکردن و له‌ فهرمان ده‌رچوونی پیغه‌مبه‌رانیا‌نه‌وه‌بووه، ئه‌گه‌ر فهرمانی شتیکم پیکردن چه‌نده‌تان توانی ئه‌نجامی بده‌ن، ئه‌گه‌ر ڕیگری شتیکم لیکردن ده‌ستبه‌رداری بین و وازی لیبه‌ینه‌ن)).

(۲) پاداشتی حجه و عه‌مه‌

۶۳۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا، وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ)). [بخاري/ العمرة/ ۱۶۸۳]

(ابو هريره) (رضی اللہ عنہ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی اللہ عنہ) فهرمووی: ((له‌ عه‌مه‌یه‌که‌وه بو عه‌مه‌یه‌کی تر که‌فاره‌تی گونا‌هی نیوانیا‌نه، حجه‌ی وه‌رگیرا‌یش پاداشتی ته‌نها به‌هه‌شته‌ه)).

۶۳۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَنْ أَتَى هَذَا الْبَيْتَ، فَلَمْ يَرْفُثْ وَلَمْ يَفْسُقْ، رَجَعَ كَمَا وَلَدَتْهُ أُمُّهُ)). [بخاري/ الإحصار وجزاء الصيد/ ۱۷۲۳]
(ابو هريره) دهلى: پيغه مبهري (رضي الله عنه) فهرموويه تى: ((ئوهى بىت بؤ ئهم ماله
[واته كه عبه] رهفتار و گوفتارى نابهجى نهكات، گونا و تاوان ئه نجام نه دات،
دهگه رپيته وه ئهو دوخه و دهكو تازه له دايك بوييت...))

(۳) گه ورترين حلهج

۶۳۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: بَعَثَنِي أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ (رضي الله عنه) - فِي الْحَجَّةِ
الَّتِي أَمَرَهُ عَلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) قَبْلَ حَجَّةِ الْوَدَاعِ - فِي رَهْطٍ يُؤَدُّونَ فِي النَّاسِ
يَوْمَ النَّحْرِ: لَا يَحُجُّ بَعْدَ الْعَامِ مُشْرِكٌ، وَلَا يَطُوفُ بِالْبَيْتِ عُرْيَانٌ. قَالَ ابْنُ شَهَابٍ:
فَكَانَ حُمَيْدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ يَقُولُ: يَوْمَ النَّحْرِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ، مِنْ أَجْلِ حَدِيثِ
أَبِي هُرَيْرَةَ. [بخاري/ الصلاة في الثياب/ ۳۶۲]

(ابو هريره) (رضي الله عنه) دهلى: (ابو بكر الصديق) (رضي الله عنه) ناردمى له و حلهج ده كه
پيغه مبهري (رضي الله عنه) كردبوى به ئه ميرى پيش حه جى مالنوايى له گهل دهسته يه كدا
تا بانگه واز بكه ين له ناو خه لكيدا له پوژى جه ژنى قورباندا، كه ئه مسال به دواوه
هيچ موشركيك نابى حه ج بكات، هيچ كهس به پوتى نابى ته وافي كه عبه بكات.
(ابن مشهاب) دهلى: (حميدى كوپى عبدالرحمن) ده يوت پوژى جه ژنى قوربان
پوژى گه ورترين حلهج. له بهر ئهم پيوايه تهى (ابو هريره).

(۴) گه ورتري پوژى عه رهفه

۶۳۶- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها): إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((مَا مِنْ يَوْمٍ أَكْثَرَ مِنْ أَنْ
يُغْتَقَلَ اللَّهُ فِيهِ عَبْدًا مِنَ النَّارِ مِنْ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَإِنَّهُ لَيَدْنُو، ثُمَّ يَبَاهِي بِهِمُ الْمَلَائِكَةُ
فَيَقُولُ: مَا أَرَادَ هَؤُلَاءِ)).

(عائشه) (رضي الله عنها) دهلى: پيغه مبهري (رضي الله عنه) فهرموويه تى: هيچ پوژيك نيه ئه وهندهى
پوژى عه رهفه خواى گه ورت بهندهى تيا دا ئازاد بكات له ئاگرى دوزهخ، له و
پوژه دا خواى گه ورت نزيك ده بپيته وه و شانازى دهكات به وانه وه لاي فريشته كان
و ده فهرمويت: ئه وانه چييان ده وييت [بيجگه له ره زامه ندى من] !!

(۵) دوعاي سواربوني (هو كاري سه فهر)

۶۳۷- عَنْ عَلِيِّ الْأَزْدِيِّ: أَنَّ ابْنَ عُمَرَ (رضي الله عنه) عَلَّمَهُمْ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ إِذَا
اسْتَوَى عَلَى بَعِيرِهِ خَارِجًا إِلَى سَفَرٍ كَبَّرَ ثَلَاثًا، ثُمَّ قَالَ: ((سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا

هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ. وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْعِزَّ وَالنَّقْوَى، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى. اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا، وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ)). وَإِذَا رَجَعَ قَالَهُنَّ، وَزَادَ فِيهِنَّ: ((أَيُّبُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ)).

(علی الازدی) (ﷺ) دەگێڕێتەوێه کە (ئەبن عمر) (ﷺ) فێری کردین: کاتی پیڤه‌مبەر (ﷺ) سواری و شترەکی دەبوو، بۆ هەر سەفەریک سێ جار (الله اکبر) ی دەکرد و دەیفەموو ﴿سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين وانا الى ربنا لمنقلبون...﴾ واتە: (پاکى و بى گەردى بۆ ئەو زاتەى کە ئەمەى بۆ پام هیناوين، خۆ ئەگەر ئەو بۆى پام نەکردینایە هەرگیز ئێمە نەماندەتوانى پامى بهینین و بەکاریان بهینین، گەرانه‌وه‌شمان هەر بۆلای پەرودەرگارانمانە). خۆیە گیان ئێمە لەم سەفەرماندا داوای پارێزگاریت لێ دەکەین، هەرودها کاریکیش کە تۆی پێ پارزی بیت، خۆیە گیان ئەم سەفەرمان بۆ ئاسان بکەیت و ئۆریە کە یمان بۆ نزیک بکەیتەو، خۆیە هەرتۆ هاوێلى سەفەرمانى، هەرتۆش جێ نشین و چاودێرى مال و خێزانمانیت، خۆیە من پەناده‌گرم بە تۆ لە ناپەهەتێ و ماندوبونى سەفەر، لەبەینینى ئەو دیمەنانه‌ى کە دڵتەنگمان دەکات، هەرودها بمانپارێزێ لە بێنینه‌ى دیمەنى خراپ کاتى گەراییه‌وه)). کاتیکیش کە دەگەراییه‌وه .. ئەو نزاییه‌ى دووبارە دەکرده‌وه و ئەمەشى بۆ زیاد دەکرد: ((گەراییه‌وه، تەوبەکارین، خۆپەرستین و سوپاسگوزاری پەرودەگاری خۆمانین)).

(٦) سەفەری ئافره‌ت بۆ جەج دەبێ له‌گەڵ مه‌جره‌مدا بێت

٦٣٨- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (ﷺ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تُسَافِرَ سَفَرًا يَكُونُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فَصَاعِدًا، إِلَّا وَمَعَهَا أَبُوْهَا، أَوْ ابْنُهَا، أَوْ زَوْجُهَا، أَوْ أَخُوْهَا، أَوْ ذُوْ مَحْرَمٍ مِنْهَا)). [بخاري/ الإحصار و جزاء الصيد/ ١٧٦٥]

(ابو سعید الخدری) (ﷺ) دەڵێ: پیڤه‌مبەر (ﷺ) فەرمویه‌تی: ((بۆ هیچ ئافره‌تێک دروست نیه‌یە کە باوه‌ری به‌خوا و به‌پۆژی داوی هەبێت، سەفەریکات

له سى پوژ به ره وژور، باوکی یان کوپى یان هاوسهرى، یان برای له گه لدا نه بیئت).

۶۳۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ تُسَافِرُ مَسِيرَةَ يَوْمٍ إِلَّا مَعَ ذِي مَحْرَمٍ)). [بخاري/ تقصير الصلاة/ ۱۰۳۸] (ابو هريره) (رضی الله عنه) ده لى: پیغه مبهه (رضی الله عنه) فهرمویه تی: ((بو هیچ ئافره تیك

نییه باوه ری به خوا و پوژى دواى هه بیئت، پوژه رییه كه به بی مه حره م بروت)).
۶۴۰- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) يَخْطُبُ يَقُولُ: ((لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ إِلَّا وَمَعَهَا ذُو مَحْرَمٍ، وَلَا تُسَافِرُ الْمَرْأَةُ إِلَّا مَعَ ذِي مَحْرَمٍ)). فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ امْرَأَتِي خَرَجَتْ حَاجَّةً، وَإِنِّي اكْتَتَبْتُ فِي غُرْوَةٍ كَذَا وَكَذَا. قَالَ: ((انْطَلِقْ فَحُجَّ مَعَ امْرَأَتِكَ)). [بخاري/ الجهاد/ ۲۸۴۴]

(ابن عباس) (رضی الله عنه) ده لى: گویم لى بوو پیغه مبهه (رضی الله عنه) وتاری دها و دهیفرموو: ((نابیت هیچ پیاویك ته نیا بکه ویت له گه ل هیچ ئافره تیكدا، مه گهر مه حره می له گه لدا بیئت، هه روه ها ئافره ت نابیت سه فهر بکات مه گهر له گه ل مه حره مدا)). پیاویك هه ستا وتی: ئه ی پیغه مبهه ری خوا (رضی الله عنه) ژنه که م چوو به بو حه ج و منیش ناوونوس کراوم بو فلان غهزا، پیغه مبهه (رضی الله عنه) فهرمووی: ((برو له گه ل ژنه که تدا حه ج بکه)).

(۷) حه جی مندال و پاداشتی نه وکه سه ی حه جی بو ده کات

۶۴۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ): لَقِيَ رَكْبًا بِالرُّوحَاءِ، فَقَالَ: ((مَنْ الْقَوْمُ)). قَالُوا: الْمُسْلِمُونَ. فَقَالُوا: مَنْ أَنْتَ؟ قَالَ: ((رَسُولُ اللَّهِ ﷺ)). فَرَفَعَتْ إِلَيْهِ امْرَأَةٌ صَبِيًّا فَقَالَتْ: أَلِهَذَا حَجٌّ؟ قَالَ: ((نَعَمْ وَلَكِ أَجْرٌ)).

(ابن عباس) (رضی الله عنه) ده لى: پیغه مبهه (رضی الله عنه) له (ره وحاء) به کاروانیک گه یشت و فهرمووی: ((ئیوه کین))، ئه وانیش وتیان: مسلمانین، ئه وان پرسیان: ئه ی ئیوه کین؟! ئه ویش فهرمووی: ((پیغه مبهه ری خوا))، ئافره تیك منداله که ی به رزکرده وه و وتی: ئایا حه ج بو ئه مه هه یه؟ فهرمووی: ((به لى، توش پاداشتت هه یه)).

(۸) حه ج بو نه وکه سه ی ناتوانیت بچیت

۶۴۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه) أَنَّهُ قَالَ: كَانَ الْفَضْلُ بْنُ عَبَّاسٍ رَدِيفَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، فَجَاءَتْهُ امْرَأَةٌ مِنْ حَتَّعَمَ تَسْتَفْتِيهِ، فَجَعَلَ الْفَضْلُ يَنْظُرُ إِلَيْهَا

وَتَنْظُرُ إِلَيْهِ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَصْنَرُفُ وَجْهَ الْفَضْلِ إِلَى الشَّقِّ الْآخِرِ، قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ فَرِيضَةَ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ فِي الْحَجِّ أَذْرَكْتُ أَبِي شَيْخًا كَبِيرًا، لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَثْبُتَ عَلَى الرَّاحِلَةِ، أَفَأَحُجُّ عَنْهُ؟ قَالَ: ((نَعَمْ)). وَذَلِكَ فِي حَجَّةِ الْوُدَّاعِ. [بخاري/ الحج/ ۱۴۴۲]

(عبدالله ی کوپی عباس) (ﷺ) دهلی ((فضل ی کوپی عباس)) له پاشکوی پیغه مبهردا سواری و لاخیک بوو، ئافره تیک (خشعمی) هات و پرسپاری له پیغه مبهردا (ﷺ) کرد، فضل ته ماشای ئافره ته که ی دهکرد و ئه ویش ته ماشای ئه ی دهکرد، پیغه مبهردا (ﷺ) پووی فضل ی وهرچه رخا بولایه کی تر، ئینجا ئافره ته که وتی: ئه ی پیغه مبهردی خوا (ﷺ) حه ج که فهرزی خوایه له سهر بهنده کانی کاتی له سهر باو کم فهرز بووه، که پیره و خوی به سهر و لاخه وه ناگری، ئایا من حه جی بو بکه م؟ فهرموی: ((به لی)) ئه مه ش له حه جی مالئاواید ا بوو.

(۹) ئیجرامی حه یزدار و زه یسان

۶۴۳- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: تُفَسِتُ أَسْمَاءُ بِنْتُ عُمَيْسٍ بِمُحَمَّدِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ بِالشَّجَرَةِ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَبَا بَكْرٍ بِأَمْرُهَا أَنْ تَغْتَسِلَ وَتُهَلَّ. (عائشه) (ﷺ) دهلی: ((أسماء ی کچی عمیس)) له (شجرة) [که شوینی که نزیک مه دینه] (محمدی کوپی ابوبکری) بوو.. پیغه مبهردا (ﷺ) فهرمانی دابه ابوبکر که فهرمان بدا به ئافره ته که، خوی بشوات و ئیجرام به سستی.

(۱۰) شوینی ئیجرام به ستن

۶۴۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه) قَالَ: وَقَّتَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ ذَا الْحُلَيْفَةِ، وَلِأَهْلِ الشَّامِ الْجُحْفَةَ، وَلِأَهْلِ نَجْدٍ قَرْنًا، وَلِأَهْلِ الْيَمَنِ يَلَمْلَمَ، قَالَ: ((فَهُنَّ لَهُنَّ وَلِمَنْ أَتَى عَلَيْهِنَّ مِنْ غَيْرِ أَهْلِهِنَّ، مِمَّنْ أَرَادَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ، فَمَنْ كَانَ دُونَهُنَّ فَمِنْ أَهْلِهِ، وَكَذَا فَكَذَلِكَ، حَتَّى أَهْلُ مَكَّةَ يَهْلُونَ مِنْهَا)). [بخاري/ الحج/ ۱۴۵۲]

(ابن عباس) (ﷺ) دهلی: پیغه مبهردا (ﷺ) بو خه لکی مه دینه بو ئیجرام به ستن (ذوالحلیفه) ی دیاری کرد، بو خه لکی شام (الجحفه)، بو خه لکی نجد (قرن)، بو خه لکی یه مهن (یَلَمْلَم) و فهرموی: ((ئه وه بو خه لکی ئه و و لاتانه یه بو ئه و که سانه ش که به سهری اندا دین، با خه لکی ئه ویش نه بن، ههر که س دهیه ویت حه ج و عه مره بکات ئه وانه ی له و شوینانه نزیک تره ئه وه له شوینی خویه وه

ئیحرام ده‌به‌ستی هه‌روا به‌و شیوه‌یه ده‌بیت، هه‌تا خه‌لکی مه‌ککه خو‌یان هه‌ر له مه‌ککه وه ئیحرام ده‌به‌ستن)).

۶۴۵- عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ: أَنَّهُ سَمِعَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) يُسْأَلُ عَنِ الْمَهْلِ؟ فَقَالَ: سَمِعْتُ أَخَسْبَهُ رَفَعَ إِلَى النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) - فَقَالَ: ((مَهْلُ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مِنْ ذِي الْحُلَيْفَةِ، وَالطَّرِيقِ الْآخَرِ الْجُحْفَةُ، وَمَهْلُ أَهْلِ الْعِرَاقِ مِنْ ذَاتِ عِرْقٍ، وَمَهْلُ أَهْلِ نَجْدٍ مِنْ قَرْنٍ، وَمَهْلُ أَهْلِ الْيَمَنِ مِنْ يَلَمْلَم)).

(ابن الزبیر) ده‌لی: گویم له (جابر ی کوپی عبدالله) (رضی الله عنه) بوو ده‌بارهی شوینی ئیحرام به‌ستن پرسیار ی لی ده‌کرا ئه‌ویش وتی: گویم لی بوو-وابزانم گه‌یاندیشیه پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) که فه‌رمویه‌تی: ((شوینی ئیحرام به‌ستنی خه‌لکی مه‌دینه (ذو الحلیفه) به‌ریگه‌یه‌کی تریش (جحفه) یه شوینی ئیحرام به‌ستنی خه‌لکی عیراق (ذات عرق) ه شوینی خه‌لکی نه‌جد له (قرن) دایه، شوینی خه‌لکی یه‌مه‌نیش له (یلملم) دایه.

(۱۱) بۆنی خو‌ش بو ئیحرام پۆش

۶۴۶- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ: طَيَّبْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بِيَدِي لِحْزَمِهِ حِينَ أَحْرَمَ، وَلِحْلِهِ حِينَ حَلَّ، قَبْلَ أَنْ يَطُوفَ بِالْبَيْتِ. [بخاري/ الحج/ ۱۴۶۵]

(عائشه) هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) ده‌لی: به‌ده‌ستی خو‌م بۆنی خو‌شم دا له پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) پیش ئیحرام به‌ستن، له‌دوای ئه‌وه‌ش که ئیحرامی شکاند، پیش ئه‌وه‌ی ته‌واف بکات به‌ده‌وری بیت دا.

۶۴۷- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ: كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى وَبَيْصِ الْمِسْكِ فِي مَفْرَقِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَهُوَ مُحْرَمٌ. [بخاري/ الفسل/ ۲۶۸]

(عائشه) (رضی الله عنه) ده‌لی: هه‌ر ده‌توت چاوم له بریقه‌ی میسکه له ناوچه‌وانی پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه)، له ئیحرامیشدا بوو.

(۱۲) بۆنی میسک له‌هه‌موو بۆنی خو‌شته‌

۶۴۸- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) ذَكَرَ امْرَأَةً مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ حَشَتْ خَاتَمَهَا مِسْكَ، وَالْمِسْكَ أَطْيَبُ الطِّيبِ.

(ابو سعد الخدری) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) باسی ئافره‌تیک ی له‌نه‌وه‌ی ئیسرائیل کرد مورخه‌وانه‌ی ئه‌موستیه‌که‌ی پێ کردبوو له میسک ((میسکیش چاکترین بۆنی خو‌شه)).

(۱۳) دارعود و کافور

۶۴۹- عَنْ نَافِعٍ قَالَ: كَانَ ابْنُ عُمَرَ (رضی اللہ عنہ) إِذَا اسْتَجْمَرَ اسْتَجْمَرَ بِالْأُلُوءَةِ غَيْرِ مُطَرَّاءٍ، وَبِكَافُورٍ يَطْرَحُهُ مَعَ الْأُلُوءَةِ، ثُمَّ قَالَ: هَكَذَا كَانَ يَسْتَجْمِرُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم).
(نافع) دهلی: (ابن عمر) (رضی اللہ عنہ) کاتی خوی بون خوش دهکرد، خوی بونخوش دهکرد به داری عود بی تیکه لی شتی تر، جاری واهه بوو کافوری تیکه لی داری عود دهکرد پاشان دهیوت: پیغه مبه ر (رضی اللہ عنہ) ثاوا خوی بونخوش دهکرد.

(۱۴) رهیحانه

۶۵۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): ((مَنْ عَرِضَ عَلَيْهِ رِيحَانٌ فَلَا يَرُدُّهُ، فَإِنَّهُ خَفِيفُ الْمَخْمَلِ طَيِّبُ الرَّيْحِ)).
(ابو هریره) (رضی اللہ عنہ) دهلی: پیغه مبه ر (رضی اللہ عنہ) فهرمویه تی: ((نه وهی رهیحانه ی بهش درا با دهستی پیوه نهی، چونکه هه لگرتنی ئاسانه و بونیشی خوشه)).
(۱۵) ئیجرام له مرگه وتی (ذو الحلیفه)

۶۵۱- عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّهُ سَمِعَ أَبَاهُ (رضی اللہ عنہ) يَقُولُ: بَيِّدَاؤُكُمْ هَذِهِ الَّتِي تَكْذِبُونَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فِيهَا، مَا أَهْلُ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) إِلَّا مِنْ عِنْدِ الْمَسْجِدِ. يَغْنِي ذَا الْحُلَيْفَةِ. [بخاري/ الحج/ ۱۴۶۷]
(سالم ی کوپی عبدالله) دهلی: گویم له باو کم بوو دهیوت: ئه و ته پوله کیه که ئیوه واده زانن پیغه مبه ر (رضی اللہ عنہ) لیزه دا ئیجرامی بهستوه، نه خیر پیغه مبه ر (رضی اللہ عنہ) ئیجرامی نه بهستوه لای مرگه وته که ی دا نه بی واته (ذو الحلیفه).

(۱۶) کاتی ئیجرام پوشین

۶۵۲- عَنْ عُبَيْدِ بْنِ جُرَيْجٍ أَنَّهُ قَالَ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضی اللہ عنہ) يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ، رَأَيْتُكَ تَصْنَعُ أَرْبَعًا لَمْ أَرِ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِكَ يَصْنَعُهَا. قَالَ: مَا هُنَّ يَا ابْنَ جُرَيْجٍ؟ قَالَ: رَأَيْتُكَ لَا تَمَسُّ مِنَ الْأَرْكَانِ إِلَّا الْيَمَانِيَيْنِ، وَرَأَيْتُكَ تَلْبَسُ النَّعَالَ السَّبْتِيَّةَ، وَرَأَيْتُكَ تَصْنَعُ بِالصُّفْرَةِ، وَرَأَيْتُكَ إِذَا كُنْتَ بِمَكَّةَ أَهْلَ النَّاسِ إِذَا رَأَوْا الْهَلَالَ، وَلَمْ تَهْلُلْ أَنْتَ حَتَّى يَكُونَ يَوْمُ الثَّرْوِيَةِ. فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ: أَمَّا الْأَرْكَانُ: فَإِنِّي لَمْ أَرِ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَمَسُّ إِلَّا الْيَمَانِيَيْنِ. وَأَمَّا النَّعَالُ السَّبْتِيَّةُ: فَإِنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَلْبَسُ النَّعَالَ الَّتِي لَيْسَ فِيهَا شَعَرٌ وَيَتَوَضَّأُ فِيهَا، فَأَنَا أَحِبُّ أَنْ أَلْبَسَهَا. وَأَمَّا الصُّفْرَةُ: فَإِنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَصْنَعُ بِهَا، فَأَنَا أَحِبُّ أَنْ أَصْنَعُ بِهَا.

وَأَمَّا الْإِهْنَالُ: فَإِنِّي لَمْ أَرِ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَهْلُ حَتَّى تَنْبَعِثَ بِهِ رَاحِلَتُهُ. [بخاری/الوضوء/ ۱۶۴]

(عبیدی کوپی جریج) دهلی: که به (عبدالله ی کوپی عمری و ت: ئە ی) (أبو عبد الرحمن) چوار شتم لی بینیت، نهم دی هیچکام له هاورپیانیت بیکهن، وتی: ئەوانه چین ئە ی (ابن جریج) وتی: بینیم که دهستت نادهیت له سوچهکانی [کعبه] جگه له دوو سوچه یه مه نیه که. ههروهه ها بینیم نه علی بی موت له پی دهکرد، بینیم بۆیه ی زهردت دهکرد، بینیم کاتی که له مه که بویت خه لک ئیحرامی دهپوشی کاتی مانگی نوپیان دهبینی، به لام تو له پوژی هه شته مدا ئحرامت پوشی... (عبدالله کوپی عمری) وتی: دهرباره ی سوچهکانی [کعبه] من نه مبینی پیغه مبه ر (ﷺ) دهست له سوچهکانی بدات جگه له دو سوچه یه مه نیه که، دهرباره ی نهعله بی موهکانیش، من بینیم پیغه مبه ر (ﷺ) نهعلیکی له پی دهکرد که موی پیوه نه بوايه و دهست نوژی به وه دهگرت، بۆیه منیش هه زده کهم له پی بکه م، به نیسه بت بۆیه ی زهر دیشه وه من بینیم پیغه مبه ر (ﷺ) بۆیه ی به وه دهکرد، بۆیه پیم خوشه بۆیه به وه بکه م. دهرباره ی ئیحرام پوشینیش، من بینیم پیغه مبه ر (ﷺ) کاتی ئیحرامی دهپوشی که وشتره که ی ناماده ی کهوتنه ری ده بوو [واته پوژی هه شته م].

(۱۷) ئیحرام پوشین له مه که وه

۶۵۳- عَنْ جَابِرٍ (رضی) أَنَّهُ قَالَ: أَقْبَلْنَا مَهْلَيْنِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) بِحَجٍّ مُفْرَدٍ، وَأَقْبَلَتْ عَائِشَةُ (رضی) بِعُمْرَةٍ، حَتَّى إِذَا كُنَّا بِسِرْفِ عَرَكَتِ [عَائِشَةُ] حَتَّى إِذَا قَدَمْنَا طُفْنَا بِالْكَعْبَةِ وَالصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، فَأَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنْ يَحِلَّ مِنَّا مَنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ هَدْيٌ، قَالَ: فَقُلْنَا: حِلُّ مَاذَا؟ قَالَ: ((الْحِلُّ كُلُّهُ)). فَوَاقَعْنَا النِّسَاءَ، وَتَطَيَّبْنَا بِالطَّيِّبِ، وَلَبِسْنَا ثِيَابَنَا، وَلَيْسَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ عَرَفَةَ إِلَّا أَرْبَعُ لَيَالٍ. ثُمَّ أَهْلَلْنَا يَوْمَ التَّرْوِيَةِ، ثُمَّ دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَلَى عَائِشَةَ (رضی) فَوَجَدَهَا تَبْكِي، فَقَالَ: ((مَا شَأْنُكَ)). قَالَتْ: شَأْنِي أَنِّي قَدْ حَضَنْتُ وَقَدْ حَلَّ النَّاسُ وَلَمْ أَحِلَّ، وَلَمْ أَطْفُ بِالْبَيْتِ، وَالنَّاسُ يَذْهَبُونَ إِلَى الْحَجِّ الْآنَ. فَقَالَ: ((إِنَّ هَذَا أَمْرٌ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَى بَنَاتِ آدَمَ، فَأَغْتَسِلِي ثُمَّ أَهْلِي بِالْحَجِّ)). فَفَعَلْتُ، وَوَقَفْتُ الْمَوَاقِفَ، حَتَّى إِذَا طَهَّرْتُ طَافْتُ بِالْكَعْبَةِ وَالصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، ثُمَّ قَالَ: ((قَدْ حَلَلْتُ مِنْ حَجِّكَ وَعُمْرَتِكَ جَمِيعًا)). فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أَجِدُ فِي نَفْسِي أَنِّي لَمْ أَطْفُ بِالْبَيْتِ حَتَّى حَجَجْتُ.

قَالَ: ((فَاذْهَبْ بِهَا يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ فَأَعْمِرْهَا مِنَ التُّعْمِ)). وَذَلِكَ لَيْلَةُ الْحَصْبَةِ.
[بخاري/ العمرة/ ۱۶۹۳]

(جابر) (رضی‌الله‌عنه) ده‌لی: له خزمه‌تی پی‌غه‌مبه‌ردا (رضی‌الله‌عنه) هاتین به ئی‌حرامه‌وه بو
حه‌جی‌کی تاک، عائشه به نیه‌تی عه‌مره هاتبوو هه‌تا گه‌یش‌تینه شوینیک پی
ده‌وترا (سرف) عائشه که‌وته عاده‌وه، کاتی گه‌یش‌تین ته‌وافی که‌عبه و سه‌فاو
مه‌روه‌مان کرد، پی‌غه‌مبه‌ر (رضی‌الله‌عنه) فه‌رمانی پیداین، ئه‌و که‌سه‌ی قوربان‌ی پی نییه
با ئی‌حرام بش‌کینی... وتمان: ئی‌حرام ش‌کاندن له‌چی؟. فه‌رمووی: ((بو
مه‌رشتیک)) ئیمه‌ش چوینه لای هاوسه‌ره‌کانمان، خۆمان بو‌نخۆش کرد و
پۆشاکمان پۆشی ته‌نها چوار شه‌ویشی مابوو بو‌عه‌ره‌فه، له پۆژی (ترویه) دا که
(۸ ذوالحجة) یه ئی‌حراممان به‌سته‌وه، پی‌غه‌مبه‌ر (رضی‌الله‌عنه) چو بۆلای عائشه بی‌نی
ده‌گری، فه‌رمووی: ((ئه‌وه چیته)) وتی: که‌وته‌مه‌ه‌یزه‌وه، خه‌لک ئی‌حرامی
ش‌کاند من نه‌مش‌کاند، ته‌وافی به‌یتیشم نه‌کردوه، وا ئیسته‌ خه‌لک بو‌حه‌ج
ده‌چن، فه‌رمووی: ((ئه‌مه‌ حاله‌تیکه‌ خوا نوسیویه‌تی له‌سه‌ر که‌چه‌کانی ئاده‌م،
خۆت بشو و نیه‌تی هه‌ج به‌ینه)) عائشه به‌قه‌سه‌ی کرد و ئه‌رکه‌کانی به‌جی هینا،
کاتی پاک بۆوه ته‌وافی که‌عبه‌و سه‌فاو مه‌رواشی کرد، ئینجا پی‌ی فه‌رموو:
((ئیت‌ر تو له‌حه‌ج و عومره‌ش هه‌ردوکیان بو‌یته‌وه)). عائشه وتی: من ئه‌وه
له‌دل‌مدا دروست بو‌وه که‌ته‌وافی که‌عبه‌م نه‌کردوه بو‌حه‌ج نه‌بی، بۆیه
فه‌رمووی: ئه‌ی (عبد‌الرحمن)، عائشه ببه‌ له (تنعیم) عومره‌ی پی بکه: ئه‌ویش
له‌شه‌وی مانه‌وه‌ی (حصبه) دا که‌شوینیکه‌ له‌ده‌ره‌وه‌ی مه‌که‌که [له‌گه‌ل‌مدا هات].

(۱۸) لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ

۶۵۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضی‌الله‌عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ إِذَا اسْتَوَتْ بِهِ رَاحِلَتُهُ قَائِمَةً عِنْدَ مَسْجِدِ ذِي الْحُلَيْفَةِ أَهْلًا، فَقَالَ: ((لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنُّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ)). قَالُوا: وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ [ابْنُ عُمَرَ] يَقُولُ: [هَذِهِ تَلْبِيَةُ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)]. قَالَ نَافِعٌ: كَانَ عَبْدُ اللَّهِ (رضی‌الله‌عنه) يَزِيدُ مَعَ هَذَا: لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ بِيَدَيْكَ، لَبَّيْكَ وَالرَّغْبَاءُ إِلَيْكَ وَالْعَمَلُ. [بخاري/ الحج/ ۱۴۷۴]

(عبدالله ی کوپی عومهر) (رضی‌الله‌عنه) ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ر (رضی‌الله‌عنه) کاتی به‌سواری
که‌وته‌پ‌ی له‌لای مزگه‌وتی (ذو الحلیفه) به‌ئی‌حرامه‌وه نیه‌تی هینا و فه‌رمووی:

[لبيك اللهم لبيك، لبيك لاشريك لك لبيك ان الحمد والنعمة لك والملك لا شريك لك] جا وتيان ئەمە شىۋەى (لبيك) كردنى پىغەمبەر بوو (ﷺ). (نافع) دەلى: عبدالله لەگەل ئەودا ئەمە شى دەوت: لبيك لبيك، لبيك وسعديك، والخير بيدك، لبيك والرغباء اليك والعمل.

(۱۹) گریڤانى حه ج و عمره پیکه وه (القران)

۶۵۵- عَنْ أَنَسٍ (رضي الله عنه) سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) أَهْلًا بَهِمَا جَمِيعًا: ((لَبَّيْكَ عُمْرَةً وَحَجًّا، لَبَّيْكَ عُمْرَةً وَحَجًّا)). [بخاري/ المغازي/ ۴۰۹۶]

(انس) (رضي الله عنه) دەلى: گویم له پىغەمبەر (ﷺ) بوو نیه تی هینا بو عومره و حه ج پیکه وه و فەر موی: ((لبيك عُمْرَةً وَحَجًّا، لبيك عمرة وحجاً)).

۶۵۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيُهْلَنَ ابْنُ مَرْثَمَ بِفَجِّ الرُّوحَاءِ، حَاجًّا أَوْ مُعْتَمِرًا، أَوْ لَيُثْنِيْنَهُمَا)).

(ابو هريره) (رضي الله عنه) دەلى: پىغەمبەر (ﷺ) فەر مویه تی: ((سویندم به و زاته ی که گیانی منی به دهسته کوپه که ی مەریەم (واته عیسی پىغەمبەر علیه الصلاه والسلام) لەپىگە ی روحاء ئیحرام دەبەستى به حه ج یان عومره یان هەردوکیان پیکه وه دهکات)).

(۲۰) حه ج به ته نها

۶۵۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) قَالَ: أَهْلَلْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) بِالْحَجِّ مُفْرَدًا. وَفِي رِوَايَةٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) أَهْلًا بِالْحَجِّ مُفْرَدًا. [بخاري/ المغازي/ ۴۰۹۶]

(ابن عمر) (رضي الله عنه) دەلى: له خزمەت پىغەمبەر ی خوادا (ﷺ) ئیحراممان به ستوه به حه ج ی ته نها، له رىوايه تیکی تر دا هاتوه که پىغەمبەر (ﷺ) ئیحرامی ته نها بو حه ج به ستوه.

۶۵۸- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) أَفْرَدَ الْحَجَّ.

(عائشه) (رضي الله عنها) دەلى: پىغەمبەر (ﷺ) حه جی ته نه ی ئەنجام داوه.

(۲۱) حه ج و عمره پیکه وه

۶۵۹- عَنْ بَكْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَنَسٍ (رضي الله عنه) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) يُلَبِّي بِالْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ جَمِيعًا. قَالَ بَكْرٌ: فَحَدَّثْتُ بِذَلِكَ ابْنَ عُمَرَ، فَقَالَ: لَبَّى بِالْحَجِّ وَحْدَهُ. فَلَقِيتُ أَنَسًا فَحَدَّثْتُهُ بِقَوْلِ ابْنِ عُمَرَ، فَقَالَ أَنَسٌ: مَا تَعْدُونَنَا إِلَّا صَبِيَانًا، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((لَبَّيْكَ عُمْرَةً وَحَجًّا)).

(بکری کوپی عبدالله) له (انس) هوه، ده‌لی: گویم له پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بوو که (لبیک) ی فهرموو بو‌ه‌ج و عومره پیکه‌وه جا (بکر) ده‌لی من ئەمەم باس کرد لای (عبدالله ی کوپی عمر)، که‌چی ئەو وتی هەر بو‌ه‌جی تهنه‌ا بوو، ئەوسا به (انس) گه‌یشتمه‌وه و قسه‌که‌ی (عبدالله ی کوپی عمر) م بو‌گێرایه‌وه، به‌لام (انس) وتی: وا ده‌زانی ئیمه‌ مندالین، من خۆم گویم له پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بوو ده‌یفه‌رموو (لبیک عمره و حجا)

(۲۲) گۆرینی ه‌ج بو‌عمره

۶۶۰- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رضي الله عنه) قَالَ: تَمَنَّعْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَلَمْ يَنْزِلْ فِيهِ الْقُرْآنُ، قَالَ رَجُلٌ بِرَأْيِهِ مَا شَاءَ. [بخاري/التفسير/ ۴۲۴۶]

(عمران کوپی حصین) (ﷺ) ده‌لی: له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) بوین نیه‌تی ه‌جمان گۆری به‌عه‌مه‌رو [ئیحرامان شکاند] له‌و باره‌وه‌و قورئان نازل نه‌بوو، ئیتر ه‌هرکه‌س به‌پای خۆی چی ده‌لی با بلی.

۶۶۱- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رضي الله عنه) قَالَ: تَمَنَّعَ نَبِيُّ اللَّهِ (ﷺ) وَتَمَنَّعْنَا مَعَهُ.

(عمران کوپی حصین) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئیحرامی ه‌جی شکان و کردی به‌عه‌مه‌ر، ئیمه‌ش وامن کرد له‌خزمه‌تیدا.

۶۶۲- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) قَالَ: قَدِمْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَنَحْنُ نَقُولُ: لَبَيْكَ بِالْحَجِّ فَأَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنْ نَجْعَلَهَا عُمْرَةً. [بخاري/الحج/ ۱۴۹۳]

(جابری کوپی عبدالله) (ﷺ) ده‌لی له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) هاتین و ده‌مانوت: (لبیک بال‌حج) که‌چی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمانی پیداین که بیکه‌ن به‌عه‌مه‌ر.

(۲۳) نه‌وه‌ی ئیحرام به‌ه‌ج ببه‌ستی و قوربانی پی‌بیت.

۶۶۳- عَنْ مُوسَى بْنِ نَافِعٍ قَالَ: قَدِمْتُ مَكَّةَ مُتَمَنِّعًا بِعُمْرَةٍ قَبْلَ التَّرْوِيَةِ بِأَرْبَعَةِ أَيَّامٍ، فَقَالَ النَّاسُ: تَصِيرُ حَجَّتُكَ الْآنَ مَكِّيَّةً، فَدَخَلْتُ عَلَى عَطَاءِ بْنِ أَبِي رِبَاحٍ فَاسْتَفْتَيْتُهُ، فَقَالَ عَطَاءٌ: حَدَّثَنِي جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيُّ (رضي الله عنه): أَنَّهُ حَجَّ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) عَامَ سَاقِ الْهَدْيِ مَعَهُ، وَقَدْ أَهْلُوا بِالْحَجِّ مُفْرَدًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَهْلُوا مِنْ إِحْرَامِكُمْ، فَطُوفُوا بِالْبَيْتِ وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ وَقَصِّرُوا، وَأَقِيمُوا حَلَالًا، حَتَّى إِذَا كَانَ يَوْمُ التَّرْوِيَةِ فَأَهْلُوا بِالْحَجِّ، وَاجْعَلُوا الَّتِي قَدِمْتُمْ بِهَا مُنْعَةً)). قَالُوا: كَيْفَ نَجْعَلُهَا مُنْعَةً وَقَدْ سَمَّيْنَا الْحَجَّ؟ قَالَ: ((افْعَلُوا مَا أَمَرَكُم بِهِ،

فَإِنِّي لَوَلَا أَنِّي سَقْتُ الْهَدْيَ لَفَعَلْتُ مِثْلَ الَّذِي أَمَرْتُكُمْ بِهِ، وَلَكِنْ لَا يَحِلُّ مِنِّي حَرَامٌ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ)). فَقَعُلُوا. [بخاري/ الحج/ ۱۴۹۳]

(موسی کوپی نافع) ده‌لی چوم بۆ مه‌که نیه‌تی عه‌مه‌رم هینابوو چوار پوژ پێش (ترویه) خه‌لکی وتیان هه‌جه‌که‌ت هه‌جی‌کی مه‌کیت کردوو، چوم بۆ‌لای (عطاء ی کوپی رباح). پرسیارم لیکرد، عطاء وتی: (جابری کوپی عبداللهی انصاری) بۆی گیرامه‌وه، که له‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) هه‌جی کردوو هه‌و سه‌له‌ی که قوربانیه‌که‌ی به‌ دیاری هیناوه ئیحرامیشیان ته‌نها بۆ هه‌ج به‌ستبو... پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پێی فهرموو: ((ئیحرامه‌کانتان بشکینن دوا‌ی ئه‌وه‌ی ته‌وافی که‌عه‌و سه‌فا و مه‌روه ده‌که‌ن و موی سه‌رتان کورت بکه‌نه‌وه ئیحرام دا‌که‌ن تا‌پوژی (ترویه) ئه‌و کاته ئیحرام بیه‌سه‌نه‌وه بۆ هه‌ج، ئه‌وه‌ی بۆی هاتبوون [که‌هه‌جه] بی‌گوین [به‌عه‌مه‌ره]) و تیان: چۆن ئیحرام بشکینن، خۆ ئیمه‌ ناوی هه‌جمان بردوو؟ فهرمووی: ((ئه‌وه‌ی من فهرمانتان پیده‌که‌م، بی‌که‌ن منیش ئه‌گه‌ر قوربانیم نه‌هینایه ئه‌وه‌م ده‌کرد که فهرمانم پیداون، به‌لام هه‌رام بۆ من هه‌لال نابێ تا ئه‌م قوربانیه‌ نه‌گاته کات و شوینی خۆی)) ئه‌وانیش به‌ قسه‌یان کرد.

(۲۴) سرینه‌وه‌ی ئیحرام شکاندن‌ی حه‌ج

۶۶۴- عَنْ أَبِي مُوسَى (رضي الله عنه) قَالَ: قَدِمْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَهُوَ [مُنِيخٌ] بِالْبَطْحَاءِ فَقَالَ: ((بِمَ أَهَلَّتْ)). قَالَ: قُلْتُ: أَهَلَّتُ بِإِهْلَالِ النَّبِيِّ (ﷺ). قَالَ: ((هَلْ سَقْتُ مِنْ هَدْيٍ)). قُلْتُ: لَا. قَالَ: ((قَطِفْتُ بِالْبَيْتِ وَبِالصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، ثُمَّ حَلَّ)). فَطَفْتُ بِالْبَيْتِ وَبِالصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، ثُمَّ أَتَيْتُ امْرَأَةً مِنْ قَوْمِي فَمَشَطَتْني وَغَسَلَتْ رَأْسِي، فَكُنْتُ أَفْتِي النَّاسَ بِذَلِكَ فِي إِمَارَةِ أَبِي بَكْرٍ وَإِمَارَةِ عُمَرَ (رضي الله عنه)، فَإِنِّي لَقَائِمٌ بِالْمَوْسِمِ إِذْ جَاءَنِي رَجُلٌ فَقَالَ: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحْدَثَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ فِي شَأْنِ النَّسْكِ، فَقُلْتُ: أَيُّهَا النَّاسُ مَنْ كُنَّا أَفْتَيْنَاهُ بِشَيْءٍ فَلْيَتَّبِدْ، فَهَذَا أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ قَادِمٌ عَلَيْكُمْ، فِيهِ فَأَتَمُّوا. فَلَمَّا قَدِمَ قُلْتُ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ مَا هَذَا الَّذِي أَحْدَثْتَ فِي شَأْنِ النَّسْكِ؟ قَالَ: إِنَّ نَاخِذَ بِكِتَابِ اللَّهِ، فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ: ﴿وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ﴾ [البقرة: ۱۹۶]. وَإِنْ نَاخِذُ بِسُنَّةِ نَبِيِّنَا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ فَإِنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) لَمْ يَحِلَّ حَتَّى نَحَرَ الْهَدْيَ. [بخاري/ الحج/ ۱۶۳۷]

(ابو موسی) (ﷺ) دەلى: چوومە خزمەتى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لە كاتىكدا كە لە (بطحاء) بارى خستبوو فەرمووی: ((بەچى ئىحرامت بەستووه)) منیش وتم: پىغەمبەر (ﷺ) بەچى ئىحرامى بەستووه منیش بەوه، فەرمووی: ((ئایا قوربانیت ھىناوه)) وتم: نەخىر.. فەرمووی: ((دەبچۆ تەوافى بەیت و صەفاو مەروە بکە پاشان ئىحرام بشکینە)) منیش چووم و تەوافى صەفاو مەروەم کرد، پاشان چوومە لای ئافرەتیکى [مەحرەم] ى خزم سەرى بۆ شۆردم و بۆشى داهىنام ... بۆیە من فەتوام دەدا بۆ خەلکى لەسەردەمى فەرمانرەواىى (ابوبکر و عمر) دا (ﷺ).. جارۆژىك لەھەج بوم پیاویك ھات بۆ لام و وتى: تۆ نازانى كە ئەمىرى ئىمانداران [عمر (ﷺ)] لە بارەى ئەركەكانى ھەجەوہ چى داهىناوہ، منیش وتم: خەلکینە، ئەوہى پىشتەر فەتوامان بۆ دابوو، با رايىگىرئ، ئەوہتە ئەمىرى ئىمانداران دىت بۆ لاتان و بىكەنە پىشەواتان و [فەتواى ئەو وەرگرن]. كاتى كەھات پىموت: ئەى ئەمىرى ئىمانداران، ئەو شتانە چىيە كە لەبارەى ئەركەكانى ھەجەوہ بىرپارت لەسەرداوہ؟ ئەویش وتى ئەگەر بەقسەى قورئان بکەن ئەوہتە دەفەرموئى: ﴿واتموا الحج والعمرة لله﴾ البقره/۱۹۶، ئەگەر لەسەر سونەتى پىغەمبەرىشمان محمد (ﷺ) بپروئن، پىغەمبەر (ﷺ) ئىحرامى نەشكان ھەتا قوربانىيەكەى سەرپىرى.

۶۶۵- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (ﷺ) قَالَ: كَانَتْ الْمُتْعَةُ فِي الْحَجِّ لِأَصْحَابِ مُحَمَّدٍ (ﷺ) خَاصَّةً.

(ابو ذر) (ﷺ) دەلى: ئىحرام شكاندنى ھەج و گۆرپىنى بۆ عەمرە، تايبەت بوو بە ھاوہلانى پىغەمبەرەوہ (ﷺ).

(۲۵) گریڤدانى ھەج و عومرە پىگەوہ و سەرپىنى ديارى لەنىوانياندا

۶۶۶- عَنْ نَافِعٍ: أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ (ﷺ) خَرَجَ فِي الْفَيْئَةِ مُعْتَمِرًا، وَقَالَ: إِنْ صُدِّدْتُ عَنِ الْبَيْتِ صَنَعْنَا كَمَا صَنَعْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ). فَخَرَجَ فَأَهْلَ بِعُمْرَةٍ، وَسَارَ حَتَّى إِذَا ظَهَرَ عَلَى الْبَيْدَاءِ التَّفَّتْ إِلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ: مَا أَمْرُهُمَا إِلَّا وَاحِدٌ، أَشْهَدُكُمْ أَنِّي قَدْ أُوجِبْتُ الْحَجَّ مَعَ الْعُمْرَةِ. فَخَرَجَ حَتَّى إِذَا جَاءَ الْبَيْتَ طَافَ بِهِ سَبْعًا وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ سَبْعًا، لَمْ يَزِدْ عَلَيْهِ، وَرَأَى أَنَّهُ مُجَزَّئٌ عَنْهُ، وَأَهْدَى [بخاري/ الحج/ ۱۵۵۸]

نافع ده‌لی: (عبدالله ی کوپی عمر) ﷺ له‌سهرده‌می ئاشوبه‌که‌دا [ئه‌و سانه‌ی
حه‌جاج هات بو شه‌ر کردن دژی عبدالله ی کوپی زییر] چوو بو عه‌مره و وتی:
ئه‌گه‌ر پیگه‌م له‌چوون بو مائی خوا لیگیرا. ئه‌وه ده‌که‌م که پیغه‌مبه‌ری خوا
(ﷺ) کردی، ئه‌وه بوو که ده‌رچوو ئیحرامی به‌عه‌مره به‌ست و پویشته هه‌تا
سه‌رکه‌وتنه‌ سه‌ر (بیداء)، ئه‌وسا ئاوپی دایه‌وه له‌ هاوه‌لانی و فه‌رمووی:
(هه‌ردوو ئه‌رکه‌که‌ یه‌کیکه‌، به‌شایه‌ت بن که من به‌یارم داوه‌ حه‌ج و عه‌مره
پیگه‌وه بکه‌م)). ئینجا (عبدالله) پویشته هه‌تا گه‌یشته (بیت) حه‌وت جار ته‌وافی
به‌ده‌وردا کرد هه‌روه‌ها حه‌وت جاریش له‌ نیوان سه‌فا و مه‌روادا، له‌وه زیاتری
نه‌کرد. به‌رواشی وابوو که بو‌ی دروسته و قوربانیه‌که‌شی کرد [مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه
که‌یه‌ک جار ته‌وافی (بیت) و سه‌فا و مه‌روه‌ی کردووه بو حه‌ج و عه‌مره].

(۲۶) قوربانی

۶۶۷- عَنْ سَالِمِ ابْنِ عَبْدِ اللَّهِ: أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ (رضي الله عنه) قَالَ: تَمَتَّعَ رَسُولُ اللَّهِ
(ﷺ) فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ وَأَهْدَى، فَسَاقَ مَعَهُ الْهَدْيَ مِنْ ذِي
الْحُلَيْفَةِ، وَبَدَأَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَأَهْلَ بِالْعُمْرَةِ، ثُمَّ أَهْلَ بِالْحَجِّ، وَتَمَتَّعَ النَّاسُ مَعَ
رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ، فَكَانَ مِنَ النَّاسِ مَنْ أَهْدَى فَسَاقَ الْهَدْيَ،
وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ يَهْدِ، فَلَمَّا قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مَكَّةَ قَالَ لِلنَّاسِ: ((مَنْ كَانَ مِنْكُمْ
أَهْدَى فَإِنَّهُ لَا يَحِلُّ مِنْ شَيْءٍ حَرَّمَ مِنْهُ حَتَّى يَقْضِيَ حَجَّهُ، وَمَنْ لَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ
أَهْدَى فَلْيَطُفْ بِالْبَيْتِ وَبِالصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، وَلْيَقْصِرْ وَلْيَحْلِلْ، ثُمَّ لِيَهْلَ بِالْحَجِّ،
وَلِيَهْدِ، فَمَنْ لَمْ يَجِدْ هَدْيًا فَلْيَصُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ، وَسَبْعَةَ إِذَا رَجَعَ إِلَى
أَهْلِهِ)). وَطَافَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حِينَ قَدِمَ مَكَّةَ فَاسْتَلَمَ الرُّكْنَ أَوَّلَ شَيْءٍ، ثُمَّ حَبَّ
ثَلَاثَةَ أَطْوَافٍ مِنَ السَّنْعِ، وَمَشَى أَرْبَعَةَ أَطْوَافٍ، ثُمَّ رَكَعَ حِينَ قَضَى طَوَافَهُ بِالْبَيْتِ
عِنْدَ الْمَقَامِ رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ سَلَّمَ فَأَنْصَرَفَ فَأَتَى الصَّفَا فَطَافَ بِالصَّفَا وَالْمَرْوَةِ سَبْعَةَ
أَطْوَافٍ، ثُمَّ لَمْ يَحْلِلْ مِنْ شَيْءٍ حَرَّمَ مِنْهُ حَتَّى قَضَى حَجَّهُ، وَنَحَرَ هَذِيهِ يَوْمَ النَّحْرِ،
وَأَفَاضَ فَطَافَ بِالْبَيْتِ، ثُمَّ حَلَّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ حَرَّمَ مِنْهُ، وَقَعَلَ مِثْلَ مَا فَعَلَ رَسُولُ
اللَّهِ (ﷺ) مَنْ أَهْدَى وَسَاقَ الْهَدْيَ مِنَ النَّاسِ. [بخاري/ الحج/ ۱۶۰۶]

(سالم کوپی عبدالله) ده‌لی: (عبدالله ی کوپی عمر) وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ر
(ﷺ) له‌ حه‌جی مائناوایی‌دا له‌ پی‌شدا بو عه‌مره ئیحرامی به‌ست و دوا‌یی
ئیحرامی به‌ست بو حه‌ج، مه‌ریکی کرده‌ فی‌دی‌ه له‌ (ذوالحلیفه) وه‌ ئه‌و

حیوانه‌ی له‌گه‌ل خوی هی‌نابوو سه‌ره‌تا پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌عه‌مره ده‌ستی پی‌ کرد پاشان خه‌لکیش له خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ری خوا‌دا (ﷺ) ئی‌حرامیان شکانه له نی‌وان عه‌مره بو‌ حـج، جا هه‌بوو له‌و خه‌لکه فیدی‌ه‌ی هی‌نابوو، هه‌یش بوو نه‌یه‌ینابوو کاتی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) گه‌یشته مه‌ککه به خه‌لکه‌که‌ی فه‌رموو: ((ئه‌وه‌تان که فیدی‌ه‌ی هی‌ناوه ئه‌وه هیچ شتیک له‌و شتانه‌ی که لی‌ی حه‌رام کراوه بو‌ی حه‌لال نابیت هه‌تا حه‌جه‌که‌ی ده‌کات.. ئه‌وه‌ش که فیدی‌ه‌ی پی‌ نی‌یه بابچی‌ تعافی (بیت) و صه‌فا و مه‌روه بکات و موی سه‌ری کورت بکاته‌وه و ئی‌حرام بشکینی، پاشان ئی‌حرام به‌سنتیه‌وه بو‌حج و له‌وه‌و دوا فیدی‌ه‌ی بدات، ئه‌وه‌ش توانای فیدی‌ه‌ی ذی‌یه با سی‌ پوژ له‌حجدا به‌پوژوبیت حه‌وتیش که گه‌پرایه‌وه ناو که‌س و کاری)). جا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کاتی گه‌یشته مه‌ککه یه‌کجار نه‌ستی‌دا له سوچه‌که (واته حجر الاسود) پاشان سی‌ سوو‌پ له حه‌وته‌که‌ی به‌مه‌روه‌له کرد چواریشیان به‌پویشتن بوو، دوا‌ی ته‌وافیش لای مه‌قامدا دو‌رکات نو‌ژی کرد و سه‌لامی دایه‌وه و پویشتن بو‌ صه‌فاو حه‌وت جار له نی‌وان صه‌فاو مه‌روه‌دا گه‌را.. دوا‌ی ئه‌وه ئی‌حرامی نه‌شکان له‌و شتانه‌ی لی‌ی حه‌رام کرابوو هه‌تا حه‌جه‌که‌ی ته‌واوکرد و قوربانیه‌که‌ی له پوژ‌ی جه‌ژندا سه‌رپری، ئینجا له مینا هاته خواره‌وه و ته‌وافی (بیت)‌ی کرد و ئه‌وسا ئی‌حرامی شکانه له‌هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی لی‌ی حه‌رام بوو، هه‌رکه‌سیش قوربانی هی‌نابوو هه‌ره‌کو پی‌غه‌مبه‌ری خوی کرد (ﷺ).

(۲۷) تی‌هه‌لکیش کردنی حـج به‌دوا‌ی عه‌مه‌ردا

۶۶۸- عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (ﷺ) أَنَّهَا قَالَتْ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) عَامَ حَجَّةِ الْوَدَاعِ، فَمِنَّا مَنْ أَهَلَ بِعُمْرَةٍ وَمِنَّا مَنْ أَهَلَ بِحَجٍّ، حَتَّى قَدِمْنَا مَكَّةَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَنْ أَحْرَمَ بِعُمْرَةٍ وَلَمْ يُهْدِ فَلْيَحْلِلْ، وَمَنْ أَحْرَمَ بِعُمْرَةٍ وَأَهْدَى فَلَا يَحِلُّ حَتَّى يَنْحَرَهُ هَدْيُهُ، وَمَنْ أَهَلَ بِحَجٍّ فَلْيَتِمَّ حَجَّهُ)). قَالَتْ عَائِشَةُ (ﷺ): فَحَضَنْتُ، فَلَمْ أَزَلْ حَائِضًا حَتَّى كَانَ يَوْمُ عَرَفَةَ، وَلَمْ أَهْلِلْ إِلَّا بِعُمْرَةٍ، فَأَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنْ أَنْقُضَ رَأْسِي، وَأَمْتَشِطَ، وَأَهْلِلَ بِحَجٍّ، وَأَتْرُكَ الْعُمْرَةَ. قَالَتْ: فَفَعَلْتُ ذَلِكَ، حَتَّى إِذَا قَضَيْتُ حَجَّتِي بَعَثَ مَعِيَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ أَبِي بَكْرٍ، وَأَمَرَنِي أَنْ أَغْتَمِرَ مِنَ التَّنْعِيمِ مَكَانَ عُمْرَتِي الَّتِي أَدْرَكْنِي الْحَجُّ وَلَمْ أَحْلِلْ مِنْهَا. [بخاري/ الحيض/ ۲۱۲]

عائشه دهلى: له خرمهت پيغه مبهري خوا (ﷺ) له سالى حـجى مائناوايىدا
 دمرچوين، هـمان بوو ئيحرامى به عـمره به سـتبـو، هـمان بوو به حـج هـتا
 گـيشـتـينـه مـهـكـه، پيغه مبهـر (ﷺ) فـهـرمـوى: ((ئـهـوـى ئـيـحـرامـى بـو عـمـره به سـتـوه
 و قـوربانـى نـهـيـناوـه با ئـيـحـرامـهـكـهـى بـشـكـيـنـى، ئـهـوـش ئـيـحـرامـى بـو حـج به سـتـوه
 با حـجـهـكـهـى تـهـواو بـكـات)) عائـشـه دـهـلى مـن كـه و تـمـه بـى نو يـژـيـهـو و بـهـو حـالـهـو
 مـامـهـو هـتا پـوژى عـمـره فـه نـيـهـتى تـهـنـها عـمـره شـم هـيـنـابـو پيغه مبهـر (ﷺ)
 فـهـرمانـى پـيـدام كـه پـهـلـكـه كـانـم بـكـه مـهـو و قـرژم دابـهـيـنـم، پاشـان نـيـهـتى حـج بـيـنـم و
 واز له عـمـره بـيـنـم .. مـنـيـش ئـهـو م كـرد، كـاتـى كـه حـجـهـكـم تـهـواو كـرد پيغه مبهـر
 (ﷺ) عـبـدالـرحـمـن ي كـوپـى اـبـوبـكـرى [بـرامـى] لـه گـهـل نـارـدم و فـهـرمانـى پـيـدام كـه
 عـمـره بـكـم لـه (تـنـغـيـم) هـو [ئـيـسـتا پـيـى دـهـوتـرـيـت مـزگـهـوتـى عائـشـه] لـهـو
 شـو يـنـهـو كـه نـيـهـتى حـج مـهـنـا و عـمـره كـه شـم تـهـواو نـه كـرد بـو.

(۲۸) مـهـرج دـانـان بـو حـج و عـمـره

۶۶۹- عـن اـبـن عـبـاس (ﷺ): اَنَّ ضُبَاعَةَ بِنْتَ الرَّبِيعِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ أَتَتْ
 رَسُوْلَ اللّٰهِ (ﷺ) فَقَالَتْ: اِنِّي امْرَاَةٌ ثَقِيْلَةٌ، وَاِنِّي اُرِيْدُ الْحَجَّ، فَمَا تَأْمُرْنِي؟ قَالَ:
 ((اَهْلِي بِالْحَجِّ وَاشْتَرِطِي اَنْ مَحَلِّي حَيْثُ تَحْسِنِي)). قَالَ: فَاَذَرَكْتُ.
 (ابن عباس) (ﷺ) دـهـلى: (ضـبـاعـه ي كـچى زـبـير) هـات بـولـاى پيغه مبهـر (ﷺ)
 وتى: مـن ئـافـره تـيـكى نـاسـاغـم، دـهـشـمـهـوئـى حـج بـكـم، فـهـرمانـت بـه چـيـه؟ ئـهـو يـش
 فـهـرمـوى: ((ئـيـحـرام بـه حـج بـه سـتـه، بـه مـهـرجـى بـگـره شـو يـنـى ئـيـحـرامـهـكـم ئـهـو
 شـو يـنـهـيـه كـه پـهـكـم دـهـكـهـوئـى)) رـاوى دـهـلى: حـجـهـكـهـى بـو كـرا.

(۲۹) بـولـى خـوش بـه پـوشـاكـى ئـيـحـرامـهـو

۶۷۰- عـن يـَعْلَى بْنِ اُمَيَّةَ (ﷺ) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ اِلَى النَّبِيِّ (ﷺ) وَهُوَ بِالْجِعْرَانَةِ
 عَلَيْهِ جُبَّةٌ وَعَلَيْهَا خُلُقٌ، اَوْ قَالَ: اَثَرُ صُفْرَةٍ، فَقَالَ: كَيْفَ تَأْمُرْنِي اَنْ اَصْنَعَ فِي
 عُمْرَتِي؟ قَالَ: وَاَنْزِلَ عَلَيَّ النَّبِيُّ (ﷺ) الْوَحْيُ، فَسُتِرَ بِثَوْبٍ، وَكَانَ يَغْلَى يَقُولُ:
 وَدِدْتُ اَنِّي اَرَى النَّبِيَّ (ﷺ) وَقَدْ نَزَلَ عَلَيْهِ الْوَحْيُ، قَالَ: فَقَالَ: اَيَسُرُّكَ اَنْ تَنْظُرَ
 اِلَى النَّبِيِّ (ﷺ) وَقَدْ اُنْزِلَ عَلَيْهِ الْوَحْيُ؟ قَالَ: فَرَفَعَ عُمَرُ طَرَفَ الثَّوْبِ فَتَنَظَّرْتُ اِلَيْهِ
 لَهُ غَطِيطٌ، قَالَ: وَاَحْسَبُهُ قَالَ: كَغَطِيطِ الْبَكْرِ. قَالَ: فَلَمَّا سُرِّي عَنْهُ قَالَ: ((اَيْنَ
 السَّائِلُ عَنِ الْعُمْرَةِ؟ اَغْسِلْ عَنْكَ اَثَرَ الصُّفْرَةِ - اَوْ قَالَ: اَثَرَ الْخُلُقِ - وَاخْلَعْ عَنْكَ
 جُبَّتَكَ، وَاَصْنَعْ فِي عُمْرَتِكَ مَا اَنْتَ صَانِعٌ فِي حَجِّكَ)). [بخاري/ الحج/ ۱۴۶۳]

(یعلی کوپی منیه) (ﷺ) ده‌لێت پیاویک هات بۆ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له (جعرا نه) و جبه‌یه‌کی بۆنخۆشی له‌به‌ردا بوو یاخود زه‌ردی زه‌عفه‌رانی پیوه‌ بوو، وتی: چ فه‌رمانێکم پێ ده‌که‌ی له‌عه‌مره‌که‌م دا بیکه‌م؟ جا له‌وکاته‌دا وه‌حی دابه‌زی بۆ سه‌ر پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌پۆشاکێک داپۆشرا (یعلی) ده‌لی: پێم خۆش بوو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ببینم کاتێ وه‌حی بۆ دابه‌زه‌ی.. کابرا وتی: هه‌زه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ببینی کاتێ وه‌حی بۆ دابه‌زه‌ی؟ له‌وکاته‌دا عه‌مر لایه‌کی ئه‌و پۆشاکه‌ی به‌رزکردوه‌، سه‌یرم کرد پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پرخه‌ی دیت... کاتێ هاته‌وه‌ سه‌رخۆی فه‌رموی: ((کوا ئه‌و که‌سه‌ی ده‌رباری عه‌مه‌ پرسیاری هه‌بوو؟ شوینه‌واری ئه‌و زه‌ردیه‌ یان ئه‌و بۆنه‌ بشۆ جبه‌که‌شت دابکه‌نه‌، چیت کردوه‌ له‌ هه‌هه‌که‌تدا له‌ عه‌مه‌که‌شتا بیکه‌)).

(٣٠) ئیجرام پۆش چی له‌به‌رده‌کات

٦٧١- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه): أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ): مَا يَلْبَسُ الْمُحْرِمُ مِنَ الثِّيَابِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا تَلْبَسُوا الْقُمَصَ، وَلَا الْعَمَائِمَ، وَلَا السَّرَاوِيلَ، وَلَا الْبُرَانِسَ، وَلَا الْخُفَّافَ، إِلَّا أَحَدًا لَا يَجِدُ النَّعْلَيْنِ فَلْيَلْبَسِ الْخُفَيْنِ، وَلْيَقْطَعْهُمَا أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ، وَلَا تَلْبَسُوا مِنَ الثِّيَابِ شَيْئًا مَسَّهُ الرَّغْفَرَانُ وَلَا الْوَرْسُ)). [بخاري/ الحج/ ١٤٦٨]

(ابن عمر) (رضي الله عنه) ده‌لی پیاویک پرسیاری کرد له‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌رباره‌ی پۆشاکێ ئیجرام، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی: ((کراس له‌به‌رمه‌که‌ن، میژمه‌ر له‌سه‌ر مه‌که‌ن، شه‌روال له‌پێ مه‌که‌ن، کلۆ له‌سه‌ر مه‌که‌ن، مه‌گه‌ر که‌سیک نه‌علی ده‌ست نه‌که‌وێت باکاله‌ و پیتاوه‌کانی له‌ پێ بکات، به‌لام پاژنه‌کانی تاخوار قوله‌ پێکانی بپرێت، جلیک له‌به‌ر مه‌که‌ن که‌ زه‌عفه‌ران و وهرس [دوو گیای بۆنخۆشن]ی به‌رکه‌وتبێ.

٦٧٢- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنه) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) وَهُوَ يَخْطُبُ يَقُولُ: ((السَّرَاوِيلُ لِمَنْ لَمْ يَجِدِ الْإِزَارَ، وَالْخُفَّانِ لِمَنْ لَمْ يَجِدِ النَّعْلَيْنِ)). يَغْنِي الْمُحْرِمُ. [بخاري/ الإحصار و جزاء الصيد/ ١٧٤٤]

(ابن عباس) (رضي الله عنه) ده‌لی: گویم له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا بوو (ﷺ) وتاری ده‌دا و ده‌یفه‌رموو ((شه‌روال بۆ که‌سیکه‌ په‌شته‌مالی ده‌ست نه‌که‌وێت، کاله‌و پیتاویش بۆ که‌سیکه‌ نه‌علی ده‌ست نه‌که‌وێت)).

(۳۱) نیچیر بو ئیجرامپوش

۶۷۲- عَنْ الصَّعْبِ بْنِ جَثَامَةَ اللَّيْثِيِّ (رضی اللہ عنہ): أَنَّهُ أَهْدَى لِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) حِمَارًا وَخَشِيًّا، وَهُوَ بِالْأَنْبَاءِ أَوْ بَوْدَانٍ، فَرَدَّهُ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ). قَالَ: فَلَمَّا أَنْ رَأَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مَا فِي وَجْهِهِ قَالَ: ((إِنَّا لَمْ نَرُدَّهُ عَلَيْكَ إِلَّا أَنَّا حُرْمٌ)). [بخاری/ الإحصار و جزاء الصيد/ ۱۷۲۹]

(صعب کوری جثامة) (رضی اللہ عنہ) دہلی: گوید ریثیکی کیوی به دیاری پیشکەش کرا به پیغەمبەری خوا (رضی اللہ عنہ) له کاتی کدا له (ابواء، یان له ودان) بوو که چی وەری نه گرت، به لام کاتی پیغەمبەری خوا (رضی اللہ عنہ) له پوخسارمدا هەستی کرد پیم ناخوشه فەرموی: ((ئیمه بویه وەری ناگرین، چونکه له ئیجرامداین)).

۶۷۴- عَنْ طَاوُسٍ -عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی اللہ عنہ)- قَالَ: قَدِمَ زَيْدُ بْنُ أَرْقَمَ، فَقَالَ لَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ (رضی اللہ عنہ) يَسْتَذْكِرُهُ: كَيْفَ أَخْبَرْتَنِي عَنْ لَحْمٍ صَنِدٍ أَهْدَيْتَنِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَهُوَ حَرَامٌ؟ قَالَ: قَالَ: أَهْدَيْتَنِي لَهُ عِضْوٌ مِنْ لَحْمٍ صَنِدٍ، فَرَدَّهُ فَقَالَ: ((إِنَّا لَا نَأْكُلُهُ، إِنَّا حُرْمٌ)).

طاوس له (ابن عباس) هوه (رضی اللہ عنہ) دهگیریتته وه و دہلی: (زەیدی کوری ارقم) هات و (عبدالله ی کوری عباس) بیرى خستته وه پیتی وت: ئەوه چۆن باسی ئەو پارچه گوشتی راوت کرد، که به دیاری هینرا بو پیغەمبەری خوا (رضی اللہ عنہ) ئەویش له ئیجرامدا بوو؟ وتی: پارچه گوشتیک بوو له نیچیری وەری نه گرت و فەرموی: ((ئیمه ناخوین، ئیمه له ئیجرامداین)).

(۳۲) گوشتی نیچیر بو ئیجرامپوش

۶۷۵- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حَاجًّا وَخَرَجْنَا مَعَهُ، قَالَ: فَصَرَفَ مِنْ أَصْحَابِهِ فِيهِمْ أَبُو قَتَادَةَ، فَقَالَ: ((خُذُوا سَاحِلَ الْبَحْرِ حَتَّى تَلْقَوْنِي)). قَالَ فَأَخَذُوا سَاحِلَ الْبَحْرِ، فَلَمَّا انْصَرَفُوا قَبِلَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَحْرَمُوا كُلُّهُمْ إِلَّا أَبَا قَتَادَةَ فَإِنَّهُ لَمْ يُحْرِمْ، فَبَيْنَمَا هُمْ يَسِيرُونَ إِذْ رَأَوْا حُمَرَ وَخَشٍ، فَحَمَلَ عَلَيْهَا أَبُو قَتَادَةَ فَعَقَرَ مِنْهَا أَتَانًا، فَتَرَلُّوا فَأَكَلُوا مِنْ لَحْمِهَا، قَالَ: فَقَالُوا: أَكَلْنَا لَحْمًا وَنَحْنُ مُحْرَمُونَ؟ قَالَ: فَحَمَلُوا مَا بَقِيَ مِنَ اللَّحْمِ الْآتَانِ، فَلَمَّا أَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا كُنَّا أَحْرَمْنَا، وَكَانَ أَبُو قَتَادَةَ لَمْ يُحْرِمْ، فَرَأَيْنَا حُمَرَ وَخَشٍ، فَحَمَلَ عَلَيْهَا أَبُو قَتَادَةَ فَعَقَرَ مِنْهَا أَتَانًا، فَتَرَلْنَا فَأَكَلْنَا مِنْ لَحْمِهَا، فَقُلْنَا: نَأْكُلُ لَحْمَ صَنِدٍ وَنَحْنُ مُحْرَمُونَ؟ فَحَمَلْنَا مَا بَقِيَ مِنْ لَحْمِهَا، فَقَالَ: ((هَلْ مِنْكُمْ أَحَدٌ

أَمْرُهُ أَوْ أَشَارَ إِلَيْهِ بِشَيْءٍ)). [قَالَ]: قَالُوا: لَا. قَالَ: ((فَكُلُّوا مَا بَقِيَ مِنْ لَحْمِهَا)).
[بخاري/ الإحصار و جزاء الصيد/ ۱۷۲۸]

(ابو قتاده) (رضی اللہ عنہ) دهلی: پیغهمبر (ﷺ) که و ته ری بؤ حه ج و ئیمه ش له خزمه تیا بووین، هه ندی له هاوه لانی جیا کرده وه که (ابو قتاده) یان تیدابوو پیی فهرمون: ((به که ناری ده ریادا برؤن هه تا پیم ده گه نه وه)) ئه وانیش که ناری ده ریایان گرت به رویشتن، هه موو ئیحرامیان به ست جگه له (ابو قتاده) که ئیحرامی نه به ست، کاتی به ریگه دا ده رویشتن چاویان که وت به ژماره یه که گوی دریزی کیوی، (ابو قتاده) هیرش ی بؤ بردن، مینگه یه کی پاوکرد، ئه وانیش لایان داو له گوشته که یان خوارد، دواپی وتیان ئیمه گوشتمان خوارد و له ئیحرامیشدا یین؟ ئه وسا چی مابوو له گوشته که هه لیان گرت و کاتی گه یشتنه خزمه ت پیغهمبری خوا (رضی اللہ عنہ) وتیان ئه ی پیغهمبری خوا (رضی اللہ عنہ) ئیمه ئیحراممان به ستبوو، (ابو قتاده) ئیحرامی نه به ستبوو، چاومان که وت به گویدریزی کیوی، (ابو قتاده) هیرش ی کرده سه ریان و مینگه یه کی لی سه ربیرین، ئیمه ش لامانداو له گوشته که یمان خوارد، پاشان وتمان: ئیمه له گوشتی پاومان خوارد له کاتی که دا که له ئیحرامدا بووین، ئه وه تا ئه وه شی ماوه له گوشته که هیئاومانه، فهرموی: ((ئایا که سیک له ئیوه فهرمانی پیدا یان ئاماژه ی بؤ کرد؟)) وتیان نه خیر. فهرموی: ((ئه وه شی ماوه له گوشته که بیخون)).

(۳۳) ئیحرامپوش پیویسته چی بکوژی

۶۷۶- عَنْ عَائِشَةَ (رضی اللہ عنہا) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) أَنَّهُ قَالَ: ((خَمْسٌ فَوَاسِقُ يُقْتَلْنَ فِي الْحِلِّ وَالْحَرَمِ الْحَيَّةُ، وَالْغُرَابُ الْأَبْقَعُ، وَالْفَأْرَةُ، وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ، وَالْحَدِيَّةُ)). [بخاري/ الإحصار و جزاء الصيد/ ۱۷۳۱، ۱۷۳۲]

(عائشه) (رضی اللہ عنہا) دهلی: پیغهمبر (ﷺ): فهرمویه تی: ((پینج جانهمری زیان به خش هه یه له مه که وه سنووری ده ورو به ری مه که ده کوژی رین. ((مار، قه له ره شی بازو، مشک، سه گی هار، کو لاره))

۶۷۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی اللہ عنہ) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((خَمْسٌ لَا جُنَاحَ عَلَى مَنْ قَتَلَهُنَّ فِي الْحَرَمِ وَالْإِحْرَامِ: الْفَأْرَةُ، وَالْعَقْرَبُ، وَالْغُرَابُ، وَالْحَدِيَّةُ، وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ)). [بخاري/ الإحصار و جزاء الصيد/ ۱۷۳۱، ۱۷۳۲]

(ابن عمر) (ﷺ) دهلى: پيغه مبهـر (ﷺ) فـهـرمـوـيـهـتى: ((پيـنـج گـيـانـهـوـهـر هـيـه هـهـر كـه س بـيـانـكـوـزيت گـوناـهـى ناگات، له سنوورى مهككه و له كاتى ئيحراميشدا (مشك، دوو پشك، قه له پـهـش، كـولـاره، سهـگـى هـاـر)).

(۳۴) كه له شاخ بو ئيخرامپوش

۶۷۸- عَنْ ابْنِ بَحِينَةَ (ﷺ): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) اخْتَجَمَ بِطَرِيقِ مَكَّةَ وَهُوَ مُحْرِمٌ، وَسَطَ رَأْسِهِ. [بخاري/ الطب/ ۵۳۷۳]

(ابن بحينه) (ﷺ) دهلى: پيغه مبهـر (ﷺ) كه له شاخى له ناوه پراستى سهـرى گـرت له پـيـگـهـى مهككه داو له كاتى ئيحرامدا.

(۳۵) تيمارى چاوى ئيحرامپوش

۶۷۹- عَنْ نُبَيْهِ بْنِ وَهَبٍ قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ أَبَانَ بْنِ عُثْمَانَ، حَتَّى إِذَا كُنَّا بِمَلَلٍ اشْتَكَى عُمَرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ عَيْنَيْهِ، فَلَمَّا كُنَّا بِالرُّوحَاءِ اشْتَدَّ وَجَعُهُ، فَأَرْسَلَ إِلَى أَبَانَ بْنِ عُثْمَانَ يَسْأَلُهُ؟ فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ أَنْ اضْمَدَّهُمَا بِالصَّبْرِ، فَإِنَّ عُثْمَانَ (ﷺ) حَدَّثَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فِي الرَّجُلِ إِذَا اشْتَكَى عَيْنَيْهِ وَهُوَ مُحْرِمٌ: ((ضَمَدَّهُمَا بِالصَّبْرِ)).

(نبيهى كوپى وهب) (ﷺ) دهلى: له گهل (ابان كوپى عثمان) دا رويشتين هه تا گه يشتينه (ملل) (عمري كوپى عبيدالله) چاوى هاته ئيش، كاتى گه يشته (روحاء) نازاره كه ي زور بوو ئه ويش هه والى نارد بو (ابان كوپى عثمان) و پرسىارى ليكرد ئه ويش وتى: به تالى شارى چاره سهـرى بكه ، چونكه (عثمان): بومان ده گيرپـتـه وه كه پيغه مبهـرى خوا (ﷺ) فـهـرمـوـيـهـتى: ((نه گهر كه سيك چاوه كانى ئيشان و له ئيحرامدا بوو بابه تالى شارى چاره سهـرى بكات) [تالى شارى: دهـرمانـيـكى تـاله پيـشـيـنان بهـكارـيان هـيـناوه بو چاو ئيشه].

(۳۶) سهـر شوـردنى ئيحرامپوش

۶۸۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُنَيْنٍ، عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ وَالْمُسَوَّرِ بْنِ مَحْرَمَةَ (ﷺ): أَنَّهُمَا اخْتَلَفَا بِالْأَبْوَاءِ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ: يَغْسِلُ الْمُحْرِمُ رَأْسَهُ، وَقَالَ الْمُسَوَّرُ: لَا يَغْسِلُ الْمُحْرِمُ رَأْسَهُ، فَأَرْسَلَنِي ابْنُ عَبَّاسٍ إِلَى أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ (ﷺ) أَسْأَلُهُ عَنْ ذَلِكَ، فَوَجَدْتُهُ يَغْتَسِلُ بَيْنَ الْقَرْنَيْنِ وَهُوَ يَسْتَتِرُ بِثَوْبٍ، قَالَ: فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ، فَقَالَ: مَنْ هَذَا؟ فَقُلْتُ: أَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حُنَيْنٍ، أَرْسَلَنِي إِلَيْكَ

عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ أَسْأَلُكَ: كَيْفَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَغْسِلُ رَأْسَهُ وَهُوَ مُحَرِّمٌ؟
فَوَضَعَ أَبُو أَيُّوبَ (□) يَدَهُ عَلَى التَّوْبِ فَطَاطَاهُ حَتَّى بَدَأَ لِي رَأْسَهُ، ثُمَّ قَالَ لِلْإِنْسَانِ
يَصْنُبُ: [اصْنُبْ] فَصَبَّ عَلَى رَأْسِهِ، ثُمَّ حَرَّكَ رَأْسَهُ بِيَدَيْهِ فَأَقْبَلَ بِهِمَا وَأَدْبَرَ، ثُمَّ
قَالَ: هَكَذَا رَأَيْتُهُ (ﷺ) يَفْعَلُ. [بخاري/ البخاري/ الإحصار و جزاء الصيد/ ۱۷۴۳]

(عبدالله ی کوپی حنین) ده‌لی: که (عبدالله ی کوپی عباس و میسوری کوپی
مه‌خرمه) (ﷺ) له (ابواء) رایان جیاواز بوو، (عبدالله ی کوپی عباس) ده‌یوت:
ئیحرامپویش دروسته سه‌ری بشوات، (میسور) ده‌یوت: نابیئت ئیحرامپویش
سه‌ری بشوات. عبد الله ی کوپی حنین ده‌لی: (ابن عباس) ناردمی بو لای (ابو
ایوب ی انصاری) (ﷺ) تا له و باره‌یه‌وه پرس‌یاری لی‌بکه‌ن بینیم له‌نیوان
دوودیواردا خو‌ی ده‌شوات و په‌رده‌ی گن‌پراوه منیش سه‌لام لی‌کرد، وتی ئه‌وه
کینی‌ه و تم (عبدالله ی کوپی حنین) ه، (عبدالله ی کوپی عباس) نار‌دوومی بو لات
تا پرس‌یارت لی‌بکه‌م که پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) چو‌ن سه‌ری ده‌شورد له‌کاتی
ئیحرام‌دا، (ابو ایوب) ده‌ستی خسته سهر په‌رده‌که‌ودای نه‌واند، سه‌ری لی‌م
ده‌رکه‌وت به‌که‌سیکی‌وت ئاوبکه به‌سه‌رمدا ئه‌ویش کردی به‌سه‌ری‌دا، ئینجا
هه‌لی‌گل‌و‌فت به‌ه‌ر‌دو‌و ده‌ستی پی‌شو دوا‌ی سه‌ری شو‌رد ئینجا وتی: من
پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) م دیوه ئاوا سه‌ری ده‌شورد.

(۳۷) فیدی‌ه‌ی ئیحرام‌پویش

۶۸۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْقِلٍ قَالَ: قَعَدْتُ إِلَى كَعْبٍ (□) وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ،
فَسَأَلْتُهُ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ: ﴿فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ﴾ [البقرة: ۱۹۶].
فَقَالَ كَعْبٌ: نَزَلَتْ فِي، كَانَ بِي أَدَى مِنْ رَأْسِي، فَحُمِلْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)
وَالْقَمْلُ يَتَنَازَرُ عَلَى وَجْهِي، فَقَالَ: ((مَا كُنْتُ أَرَى أَنَّ الْجَهْدَ بَلَغَ مِنْكَ مَا أَرَى، أَتَجِدُ
شَاةً)). فَقُلْتُ: لَأَ، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ﴾. قَالَ:
((صَوْمُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ، أَوْ إِطْعَامُ سِتَّةِ مَسَاكِينَ، نِصْفَ صَاعٍ طَعَامًا لِكُلِّ مِسْكِينٍ)).
قَالَ: فَنَزَلَتْ فِيَّ خَاصَّةً، وَهِيَ لَكُمْ عَامَّةً. [بخاري/ التفسير/ ۴۲۴۵]

(عبدالله ی کوپی معقل) ده‌لی: چوم لای (کعب) دانیشتم له‌مزگه‌وت‌دا
پرس‌یارم ده‌رباره‌ی ئه‌م ئایه‌ته لی‌کرد (فقدیة من صیام او صدقة او نسك)
البقرة/ ۱۹۶ (کعب) وتی: ئه‌وه له‌سه‌ر من دابه‌زی سه‌رم برینی پی‌وه بوو.
بردی‌انم بو خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌سپی ده‌هاته سهر دم و چاوم، فه‌رمو‌وی:

((نه‌مزانیه‌و ئاوا ماندویت باشه مه‌ریکت پی هه‌ل ناسوپی)) وتم: نه‌خیر: ئیتیر ئه‌و ئایه‌ته دابه‌زی ﴿فقدية من صيام او صدقة او نسك﴾ فه‌رمووی: ((سی پوژ به‌پوژو، یان نانی شه‌ش هه‌ژار بده بو هه‌ر هه‌ژاریک نیو مه‌ن خواردن)) جا ئه‌و ئایه‌ته به‌تایبه‌ت بو من دابه‌زی بو ئیه‌شه به‌گشتی.

(٣٨) مردنی لیجرامپو‌ش

٦٨٢- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی‌الله‌تعالی‌عنهما) - عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) - قَالَ: خَرَّ رَجُلٌ مِنْ بَعِيرِهِ فَوُقِصَ، فَمَاتَ. فَقَالَ: ((اغْسِلُوهُ بِمَاءٍ وَسِدْرٍ، وَكَفَّنُوهُ فِي ثَوْبَيْهِ، وَلَا تُخَمِّرُوا رَأْسَهُ، فَإِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُلَبِّيًا)). [بخاری/ الجنائز/ ١٢٠٦]

(ابن عباس) (رضی‌الله‌تعالی‌عنهما) ده‌لی: پیاویک له‌وشت‌ه‌که‌ی به‌ریوه‌وه‌و ملی شکاو مرد، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ((به‌ئاوو سیدر بی‌شون و له‌هه‌ردوو پو‌شاکه‌که‌ی خویدا کفتی بکه‌ن، سه‌ری دامه‌پو‌شن، چونکه له‌پو‌ژی قیامه‌تدا خوای گه‌وره به‌ده‌م (لبیک) وتنه‌وه‌وه‌و زیندووی ده‌کاته‌وه‌)).

(٣٩) مانه‌وه‌ له‌ (ذی طوی)

٦٨٣- عَنْ نَافِعٍ: أَنَّ ابْنَ عُمَرَ (رضی‌الله‌تعالی‌عنهما) كَانَ لَا يَقْدُمُ مَكَّةَ إِلَّا بَاتَ بِذِي طَوًى حَتَّى يُصْبِحَ وَيَغْتَسِلَ، ثُمَّ يَدْخُلُ مَكَّةَ نَهَارًا، وَيَذْكُرُ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) أَنَّهُ فَعَلَهُ. [بخاری/ الحج/ ١٤٩٩]

نافع ده‌لی: - (ابن عمر) نه‌ده‌هاته مه‌که هه‌تا له (ذی‌طوی) شه‌وی نه‌بردایه‌ته سه‌ر، که پو‌ژبو‌وه‌و خوی ده‌شت و ده‌چوو مه‌که‌و ده‌یوت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وای ده‌کرد.

(٤٠) چوونه‌ئاو مه‌که‌و مه‌دینه

٦٨٤- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی‌الله‌تعالی‌عنهما) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ يَخْرُجُ مِنْ طَرِيقِ الشَّجَرَةِ وَيَدْخُلُ مِنْ طَرِيقِ الْمُعَرَّسِ، وَإِذَا دَخَلَ مَكَّةَ دَخَلَ مِنَ الثَّنِيَّةِ الْعُلْيَا، وَيَخْرُجُ مِنَ الثَّنِيَّةِ السُّفْلَى. [بخاری/ الحج/ ١٥٠٠]

(ابن عمر) (رضی‌الله‌تعالی‌عنهما) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ریگه‌ی (الشجره) وه‌ ده‌رده‌چوو له‌مه‌دینه‌وله‌ریگه‌ی (معرس) وه‌ ده‌گه‌رایه‌وه‌بو‌ی، که ده‌چوو بو مه‌که‌ش له‌(ثنية العليا) وه‌ ده‌چوو له‌(ثنية السفلى) وه‌ لی‌ی ده‌رده‌چوو.

(٤١) دابه زین له مه ککه

٦٨٥- عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ [ابن حارثة] (رضی اللہ عنہ) أَنَّهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَنْزِلُ فِي دَارِكَ بِمَكَّةَ؟ فَقَالَ: ((وَهَلْ تَرَكَ لَنَا عَقِيلَ مِنْ رِبَاعٍ أَوْ دُونَ)). وَكَانَ عَقِيلٌ وَرِثَ أَبَا طَالِبٍ هُوَ وَطَالِبٌ، وَلَمْ يَرِثْهُ جَعْفَرٌ وَلَا عَلِيٌّ شَيْئًا لِأَنَّهُمَا كَانَا مُسْلِمَيْنِ، وَكَانَ عَقِيلٌ وَطَالِبٌ كَافِرَيْنِ. [بخاری/ الحج/ ١٥١١]

(اسامه ی کوپی زید) (رضی اللہ عنہ) وتویہ تی: ئە ی پیغەمبەر (ﷺ) ئایا دەچیتە مالی خۆتان لەمە ککه؟ فەرموی: ((بۆ [عقیل] شوین و مالی بۆ هیشتوین؟)) (عقیل) بە میراتی بە (ابو طالب) هەو لەگەڵ (طالب) ی برایدا بۆیان مابوو. نە (جعفر) و نە (علی) کە موسولمان بوون هیچ میراتیەکیان لە باوکیان وەر نەگرت، (عقیل و طالب) کە کافر بوون هەموو میراتیە کە بۆ ئەوان بوو.

(٤٢) راکردن لە تەواف و هاتووچۆی صەفا و مەروەدا

٦٨٦- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی اللہ عنہ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ إِذَا طَافَ فِي الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ أَوَّلَ مَا يَقْدُمُ: فَإِنَّهُ يَسْعَى ثَلَاثَةَ أَطْوَافٍ بِالْبَيْتِ، ثُمَّ يَمْشِي أَرْبَعَةَ، ثُمَّ يُصَلِّي سَجْدَتَيْنِ، ثُمَّ يَطُوفُ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ. [بخاری/ الحج/ ١٥٣٧]

(ابن عمر) (رضی اللہ عنہ) دەلی: پیغەمبەر (ﷺ) کە تەوافی دەکرد لەحەج و عەمرەدا لەسەر هەتای هاتندا، سێ تەوافی بەراکردن بە دەوری (بیت) دا دەکرد، چوار تەوافیشی بەرپوێشتن بە دەوریدا دەکرد، ئینجا دوو رکات نۆیژی دەکرد. پاشان هات وچۆی صەفا و مەروای دەکرد.

٦٨٧- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضی اللہ عنہ) أَنَّهُ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) رَمَلَ مِنَ الْحَجَرِ الْأَسْوَدِ حَتَّى انْتَهَى إِلَيْهِ ثَلَاثَةَ أَطْوَافٍ.

(جابر ی کوپی عبد اللہ) دەلی: پیغەمبەر ی خوام (ﷺ) بینی بەراکردن لە (حجر الأسود) هەو دەستی کرد بە (طواف)، سێ (طواف) ی کرد و گەیشته هەو ئەوی.

٦٨٨- عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ قَالَ: قُلْتُ لَأَبْنِ عَبَّاسٍ (رضی اللہ عنہ): أَرَأَيْتَ هَذَا الرَّمْلَ بِالْبَيْتِ ثَلَاثَةَ أَطْوَافٍ وَمَشْيَ أَرْبَعَةِ أَطْوَافٍ، أَسَنَّةٌ هُوَ، فَإِنَّ قَوْمَكَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُ سَنَةٌ؟ قَالَ: فَقَالَ: صَدَقُوا وَكَذَّبُوا. قَالَ: قُلْتُ: مَا قَوْلُكَ صَدَقُوا وَكَذَّبُوا؟ قَالَ: إِنْ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَدِمَ مَكَّةَ، فَقَالَ الْمُشْرِكُونَ: إِنَّ مُحَمَّدًا وَأَصْحَابَهُ لَا يَسْتَطِيعُونَ أَنْ يَطُوفُوا بِالْبَيْتِ مِنَ الْهَزَالِ، وَكَانُوا يَخْسُدُونَهُ، قَالَ: فَأَمَرَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنْ يَزْمَلُوا

ثَلَاثًا وَيَمْشُوا أَرْبَعًا: قَالَ: قُلْتُ لَهُ: أَخْبِرْنِي عَنِ الطَّوَافِ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ رَاكِبًا - أَسِنَّةٌ هُوَ، فَإِنَّ قَوْمَكَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُ سِنَّةٌ؟ قَالَ: صَدَقُوا وَكَذَبُوا، قَالَ: قُلْتُ: وَمَا قَوْلُكَ صَدَقُوا وَكَذَبُوا؟ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَثُرَ عَلَيْهِ النَّاسُ، يَقُولُونَ: هَذَا مُحَمَّدٌ هَذَا مُحَمَّدٌ - (ﷺ) - حَتَّى خَرَجَ الْعَوَاقِقُ مِنَ الْبُيُوتِ، قَالَ: وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لَا يُضْرَبُ النَّاسُ بَيْنَ يَدَيْهِ، فَلَمَّا كَثُرَ عَلَيْهِ رُكْبٌ، وَالْمَشْيُ وَالسَّغْيُ أَفْضَلُ.

(ابن طفیل) دهلی: به (ابن عباس) (ﷺ) م وت: تو دهلیت تهم سى جار راکردنه له ته واف داو دواى چوار جار ته وافی ناسایى سوننه ته، خزمه کانت دهلین سوننه ته؟ وتی: راست دهکن و راستیش ناکهن؟! وتی پیغه مبهى (ﷺ) هات بو مهککه، موشریکه کان وتیان: محمد و هاوه لانی ناتوانن له بهر لاوازی ته واف به دهورى (بيت) دا بکهن. حساده تیان پی دهر د. بویه پیغه مبهى (ﷺ) فه رمانی پیدان که سى جار (طواف) به راکردن بکهن و چواریش به پویشتن، پیم وت: هات و چوى صفا و مهره به سواری، سوننه ته چونکه خزمه کانت دهلین سوننه ته؟

دووباره وتی: راست دهکن و راستیش ناکهن... وتم: تهم قسه یهت یه عنی چی راست دهکن و راستیش ناکهن؟ وتی: پیغه مبهى خوا (ﷺ) ﴿تَمَّوْهُ﴾ خه لکینکى زور دهوریان داو ده یانوت: تهم (محمد) تهم (محمد) ه هه تا گه وره که کان له ماله کان هاتنه دهره وه.. پیغه مبهى (ﷺ) وانه بوو که کهس له بهر ده میدا پالی پیوه بنرى و لى بدرى، کاتى خه لکه که زوریان بو هینا، سوار بوو، هر چه نده پویشتن و راکردن چاکتره.

(۴۲) ماچکردنى بهرده ره شه که

٦٨٩- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَرْجَسٍ قَالَ: رَأَيْتُ الْأَصْلَحَ - يَغْنِي عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (ﷺ) - يَقْبَلُ الْحَجَرَ وَيَقُولُ: وَاللَّهِ إِنِّي لَأَقْبَلُكَ، وَإِنِّي أَعْلَمُ أَنَّكَ حَجَرٌ، وَأَنَّكَ لَا تَضُرُّ وَلَا تَنْفَعُ، وَلَوْلَا أَنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَبْلَكَ مَا قَبَّلْتُكَ. [بخارى/ الحج/ ١٥٢٠]

(عبدالله ی کوپى سرجس) دهلی: (عمر) (ﷺ) م بینى ماچى بهرده ره شه که دهکات و دهلیت: به خوا خو من ماچت دهکم و ده شرانم که تو بهر دیکیت و زیان و قازانجت نیه، تهم گهر پیغه مبهى خوام (ﷺ) نه بیناییه ماچى ده کردی، منیش ماچم نه ده کردی.

(۴۴) دهست دان له سوچه گانی که عبه

۶۹۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه) قَالَ: مَا تَرَكْتُ اسْتِلَامَ هَذَيْنِ الرُّكْنَيْنِ -الْيَمَانِيَّ وَالْحَجَرَ- مَذَرَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَسْتَلِمُهُمَا، فِي شِدَّةٍ وَلَا رَخَاءٍ. [بخاري/ الحج/ ۱۵۲۹]

(عبدالله ی کوری عمر) (رضی الله عنه) دهلی: من وازم له دهست دان له دو گوشه یه نه هیئاوه -یه مانی و بهره که- له وکاته وه که پیغه مبهری خوام (رضی الله عنه) بینیه دهستیان لی ددها له کاتی قه له بالغی یان له کاتی ئاساییدا.

۶۹۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه) قَالَ: لَمْ أَرِ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَسْتَلِمُ غَيْرَ الرُّكْنَيْنِ الْيَمَانِيَيْنِ. [بخاري/ الحج/ ۱۵۳۱]

(ابن عباس) (رضی الله عنه) دهلی: نه مبینیه پیغه مبهری خوا (رضی الله عنه) دهست بدات له هیچ شوینیک جگه له دو گوشه یه مانی که.

(۴۵) ته واف به سواری

۶۹۲- عَنْ جَابِرٍ (رضی الله عنه) قَالَ: طَافَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بِالْبَيْتِ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ عَلَى رَاحِلَتِهِ، يَسْتَلِمُ الْحَجَرَ بِمَحْجَنِهِ، لِأَنَّهُ يَرَاهُ النَّاسُ وَلِيُشْرَفَ وَلِيَسْأَلُوهُ، فَإِنَّ النَّاسَ غَشَوْهُ.

(جابر) (رضی الله عنه) دهلی: پیغه مبهری (رضی الله عنه) له حه جی ما ئنا واییدا به سهر و لاغه که یه وه ته وافی کرد به دهوری که عبه دا به گوچانه که ی دهیدا له بهره ره شه که، بو ئه وه ی خه لکی بیینن و چاوی لییان بیت و پرسیری لی بکه ن، چونکه خه لکی قه له بالغی زوریان له سهر کرد.

(۴۶) ته واف به سواری بو خه لکی تر

۶۹۳- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رضی الله عنها) أَنَّهَا قَالَتْ: شَكَوْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَنِّي أَشْتَكِي، فَقَالَ: ((طُوفِي مِنْ وَرَاءِ النَّاسِ وَأَنْتِ رَاكِبَةٌ)). قَالَتْ: قَطُفْتُ وَرَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) حِينَئِذٍ يُصَلِّي إِلَى جَنْبِ الْبَيْتِ، وَهُوَ يَقْرَأُ بِالطُّورِ وَكِتَابِ مَسْطُورٍ. [بخاري/ المساجد/ ۴۵۲]

(ام سلمه) (رضی الله عنها) به پیغه مبهری (رضی الله عنه) رایگه یاند که ماندووم و ناساغم، فهرمووی: ((له دواي خه لکه که وه به سواری ته وافی خوت بکه)) منیش ته وافم کرد، ئه وکاته پیغه مبهری (رضی الله عنه) له پال که عبه دا نویرتی ده کردو ﴿والطور﴾ و کتاب مسطور ی ده خویند.

(۴۷) تهوافى سهفاو مهروه

٦٩٤- عن عُرْوَةَ قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ (ع): مَا أَرَى عَلَيَّ جُنَاحًا أَنْ لَا أَتَطَوَّفَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ. قَالَتْ: لِمَ؟ قُلْتُ: لِأَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ: ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ الْآيَةَ. فَقَالَتْ: لَوْ كَانَ كَمَا تَقُولُ لَكَانَ: فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ لَا يَطُوفَ بِهِمَا. إِنَّمَا أُنْزِلَ هَذَا فِي أَنْاسٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، كَأَنَّهُمْ إِذَا أَهْلُوا أَهْلُوا لِمَنَاءٍ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَلَا يَحِلُّ لَهُمْ أَنْ يَطُوفُوا بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، فَلَمَّا قَدَمُوا مَعَ النَّبِيِّ (ﷺ) لِلْحَجِّ ذَكَرُوا ذَلِكَ لَهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى هَذِهِ الْآيَةَ، فَلَعَمْرِي مَا أَتَمَّ اللَّهُ حَجَّ مَنْ لَمْ يَطْفِ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ. وَفِي رَوَايَةٍ: مَا أَتَمَّ اللَّهُ حَجَّ امْرِئٍ وَلَا عَمْرَتِهِ لَمْ يَطْفِ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ. [بخاري/ العمرة/ ١٦٩٨]

(عروه) دهلى: به (عائشه) م (ع) وت: من وانا زمانم گونا هم بگات نه گهر تهواف له نيوان سهفاو مهرودا بكمه.. وتى: بوچى؟ وتم: چونكه خواى گهوره دهفهرمويت (بيگومان سهفاو مهروه له دروشمه كانى خواى گهوره) عائشه (ع) وتى: نه گهر وابوايه كه تو دهلى نايه تهكه بهم شيويه ده بوو: (نه وه گونا همى ناگات نه گهر تهوافيان نه كات). له راستيدا نه وه دهر باره ي كه سانيك له (انصار) دابه زيوه كه ئي حراميان له سرده مى نه فاميدا بو (مناء) ده بهست، بويان دروست نه بوو تهواف له نيوان سهفاو مهرودا بكن. جاكاتى له خزمه تى پيغه مبهردا (ع) هاتن بو حه ج و باسى نه وه يان بو كرد، خواى گهوره نه و نايه ته ي دابه زانند، به گيانى خوم خواى گهوره نه و حه ج به تهواو دانانيت كه تهوافى نيوان سهفاو مهروى تيدا نه بيت، له ريوايه تيكي تردا: خواى گهوره حه جى كه سيك يان عه مره كه ي به تهواو دانانيت نه گهر تهوافى سهفاو مهروى نه كرد بيت.

(۴۸) تهوافى سهفاو مهروه

٦٩٥- عن جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (ع) قَالَ: لَمْ يَطْفِ النَّبِيُّ (ﷺ) وَلَا أَصْحَابُهُ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ إِلَّا طَوَافًا وَاحِدًا. [جابرى كورى عبدالله (ع) دهلى: پيغه مبهردا (ع) و هاوه لانى له يه ك جار تهواف (حهوت جار هاتوچو)] زياتريان له نيوان سهفاو مهرودا نه دمكرد.

(۴۹) نه‌وه‌ی ئی‌ج‌رام بو‌ ح‌ه‌ج ده‌به‌ستی

۶۹۶- عَنْ وَبَرَةَ - يَعْنِي ابْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ - قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا عِنْدَ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه)، فَجَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: أَيْصَلِّحْ لِي أَنْ أَطُوفَ بِالْبَيْتِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ الْمَوْقِفَ؟ فَقَالَ: نَعَمْ، فَقَالَ: فَإِنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ يَقُولُ: لَا تَطُفَ بِالْبَيْتِ حَتَّى تَأْتِيَ الْمَوْقِفَ، فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: فَقَدْ حَجَّ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَطَافَ بِالْبَيْتِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ الْمَوْقِفَ، فَيَقُولُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَحَقُّ أَنْ تَأْخُذَ أَوْ يَقُولَ ابْنُ عَبَّاسٍ إِنْ كُنْتُ صَادِقًا؟ وَفِي رِوَايَةٍ قَالَ: رَأَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَخْرَمَ بِالْحَجِّ وَطَافَ بِالْبَيْتِ وَسَعَى بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ. (وبره،) كوپره‌كه‌ی (عبدالرحمن) ده‌لی: دانیش‌تیبوم له‌لای (ابن عمر) (رضي الله عنه) پی‌او‌ی‌ك هات و وتی: ئایا دروسته بۆم ته‌وافی كه‌عبه بكه‌م پی‌ش نه‌وه‌ی بچم بو‌ وه‌ستانی عه‌ره‌فه؟ وتی: به‌لی، كابرا وتی خو‌ (ابن عباس) ده‌یوت: ته‌وافی كه‌عبه مه‌كه هه‌تا ده‌چیته عه‌ره‌فه، (ابن عمر) وتی: پی‌غه‌مبه‌ر (رضي الله عنه) حه‌جی كردو ته‌وافی به‌ده‌وری كه‌عبه‌شدا كرد پی‌ش نه‌وه‌ی بچیته عه‌ره‌فه، ئایا به‌قه‌سه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (رضي الله عنه) بكه‌ین یان به‌قه‌سه‌ی (ابن عباس) نه‌گه‌ر راست ده‌كه‌یت؟ له‌ری‌وایه‌تی‌كی تر‌دا ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا‌مان بی‌نی ئی‌ج‌رامی به‌ست بو‌ ح‌ه‌ج و ته‌وافی كه‌عبه‌ی كردو هاتو‌چۆی نی‌وان سه‌فاو مه‌روه‌شی كرد.

۶۹۷- عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ قَالَ: سَأَلْنَا ابْنَ عُمَرَ (رضي الله عنه) عَنْ رَجُلٍ قَدِمَ بِغُمْرَةٍ، فَطَافَ بِالْبَيْتِ وَلَمْ يَطُفْ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، أَيَأْتِي أَمْرَاتَهُ؟ فَقَالَ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَطَافَ بِالْبَيْتِ سَبْعًا، وَصَلَّى خَلْفَ الْمَقَامِ رَكْعَتَيْنِ، وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ سَبْعًا [جَمِيعًا]، وَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسُوءَ حَسَنَةٍ. [بخاری/ للصلاة/ ۳۸۷]

۶۹۷- عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ قَالَ: سَأَلْنَا ابْنَ عُمَرَ (رضي الله عنه) عَنْ رَجُلٍ قَدِمَ بِغُمْرَةٍ، فَطَافَ بِالْبَيْتِ وَلَمْ يَطُفْ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، أَيَأْتِي أَمْرَاتَهُ؟ فَقَالَ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَطَافَ بِالْبَيْتِ سَبْعًا، وَصَلَّى خَلْفَ الْمَقَامِ رَكْعَتَيْنِ، وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ سَبْعًا [جَمِيعًا]، وَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسُوءَ حَسَنَةٍ. [بخاری/ للصلاة/ ۳۸۷]

(عمرو کوپی دینار) ده‌لی: پرس‌یار‌مان له‌ (ابن عباس) (رضي الله عنه) كردو ده‌رباره‌ی پی‌او‌ی‌ك دیت بو‌ عه‌مه‌رو ته‌وافی كه‌عبه ده‌كات و هیشتا هاتو‌چۆی نی‌وان سه‌فاو مه‌روه‌ی نه‌كردووه، ئایا ده‌كریت سه‌رجییی له‌گه‌ل ژنه‌كه‌یدا بكات؟ نه‌ویش وتی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (رضي الله عنه) هات و حه‌وت جار ته‌وافی كه‌عبه‌ی كرد، له‌پشتی شو‌ینی ئی‌براهیم‌وه دوو ركات نویژی كرد، حه‌وت جار‌یش هاتو‌چۆی كرد له‌نی‌وان سه‌فاو مه‌روه‌دا بی‌گومان له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا‌دا چا‌ك‌ترین پی‌شه‌وایه‌تی و رابه‌ری هه‌یه

(۵۰) چونه ناو كه عبه

٦٩٨- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَوْمَ الْفَتْحِ فَتَنَزَلَ بِفِنَاءِ الْكَعْبَةِ، وَأَرْسَلَ إِلَى عُثْمَانَ بْنِ طَلْحَةَ فَجَاءَ بِالْمِفْتَاحِ فَفَتَحَ الْبَابَ، قَالَ: ثُمَّ دَخَلَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) وَبِلَالٌ وَأَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ وَعُثْمَانُ بْنُ طَلْحَةَ (رضي الله عنه) وَأَمَرَ بِالْبَابِ فَأُغْلِقَ، فَلَبِثُوا فِيهِ مَلِيًّا، ثُمَّ فَتَحَ الْبَابَ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: فَبَادَرْتُ النَّاسَ فَتَلَقَّيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) خَارِجًا، وَبِلَالٌ عَلَى إِثَرِهِ، فَقُلْتُ لِبِلَالٍ: هَلْ صَلَّى فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)؟ قَالَ: نَعَمْ، قُلْتُ: أَيْنَ؟ قَالَ: بَيْنَ الْعُمُودَيْنِ تَلَقَّاءَ وَجْهِهِ، قَالَ: وَنَسِيتُ أَنْ أَسْأَلَهُ كَمْ صَلَّى. [بخاري/ الصلاة/ ٤٨٣]

(ابن عمر) (رضي الله عنه) دهلى: پيغه مبهر (رضي الله عنه) پوژى ئازادكردى مهككه هات و چوو هه وشه ي كه عبه وه، ناردي به شوين (عثمان ي كوپى طلحه) داو كليلى بو هيناو دهرگاكه ي كرده وه، پاشان پيغه مبهر (رضي الله عنه) له گهل (بلال و اسامه ي كوپى زيد و عثمان ي كوپى طلحه) (ر.ض) چونه ژوره وه، فرماندى دا كه دهرگاكه دابخريت، ماوه يه كه تيا مانه وه، پاشان دهرگاكه ي كرده وه، (عبدالله) دهلى: من پيش خه لكه كه گه يشتمه خزمه تى پيغه مبهر (رضي الله عنه) له كاتيكدا ده هاته دهر وه، (بلال) ي به شوينه وه بوو، وتم به (بلال) ئايا پيغه مبهر (رضي الله عنه) نويزى تيدا كرد، وتى: بهلى... وتم: له كويدا؟ وتى: له نيوان هردوو كو له كه كه دا كه پوو به پوى بوون. نيتير بيرم چوو لى بيرسم: چهند نويزى كرد؟

٦٩٩- عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ قَالَ: قُلْتُ لِعَطَاءٍ: أَسَمِعْتَ ابْنَ عَبَّاسٍ يَقُولُ: إِنَّمَا أُمِرْتُمْ بِالطَّوَافِ، وَلَمْ تُؤْمَرُوا بِدُخُولِهِ؟ قَالَ: لَمْ يَكُنْ يَنْهَى عَنْ دُخُولِهِ، وَلَكِنِّي سَمِعْتُهُ يَقُولُ: أَخْبَرَنِي أَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ (رضي الله عنه) أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) لَمَّا دَخَلَ الْبَيْتَ دَعَا فِي نَوَاحِيهِ كُلِّهَا، وَلَمْ يُصَلِّ فِيهِ حَتَّى خَرَجَ، فَلَمَّا خَرَجَ رَكَعَ فِي قُبُلِ الْبَيْتِ رَكَعَتَيْنِ، وَقَالَ: ((هَذِهِ الْقِبْلَةُ)). قُلْتُ لَهُ: مَا نَوَاحِيهَا أَفِي زَوَايَاهَا؟ قَالَ: بَلْ فِي كُلِّ قِبْلَةٍ مِنَ الْبَيْتِ. [بخاري/ الصلاة/ ٣٨٩]

(ابن جريج) دهلى: به (عطاء) م وت: بيستوته (ابن عباس) دهلى: فرمانتان پي دراوه كه ته واف بكن، نهك بچنه ناو كه عبه وه، پاشان ريگرى له چونه ژوره وه ي نهكرا، به لام گويم لى بوو ده يوت: (اسامه ي كوپى زيد) هه والى داومه تى كاتى پيغه مبهر (رضي الله عنه) چوته ناو كه عبه وه له هه مو گوشه يه كيدا نراى كرده، نويزى تيدا نه كرده وه هه تا هاتوته دهر وه، كاتى كه دهرچوو له پيشى كه عبه وه،

دورکات نویژی کردوه و فرمویه تی: ((ئه مه قیبله یه)) منیش پیم وت: لاکانی که عبه کامه یه، ئایا مه به سست گۆشه کانیه تی؟ وتی: به لکو هه موو به شه کانی که عبه [ده گریته وه].

(۵۱) چۆنیه تی حه جه که ی پیغه مبه ر (ﷺ)

۷۰۰- عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: دَخَلْنَا عَلَى جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه)، فَسَأَلَ عَنِ الْقَوْمِ حَتَّى انْتَهَى إِلَيَّ، فَقُلْتُ: أَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ حُسَيْنٍ، فَأَهْوَى بِيَدِهِ إِلَى رَأْسِي فَنَزَعَ زِرِّي الْأَعْلَى، ثُمَّ نَزَعَ زِرِّي الْأَسْفَلَ، ثُمَّ وَضَعَ كَفَّهُ بَيْنَ تَدْيِي، وَأَنَا يَوْمَئِذٍ غُلَامٌ شَابٌّ، فَقَالَ: مَرْحَبًا بِكَ يَا ابْنَ أَخِي، سَلْ عَمَّا شِئْتَ. فَسَأَلْتُهُ وَهُوَ أَعْمَى، وَحَضَرَ وَقْتُ الصَّلَاةِ فَقَامَ فِي نِسَاجَةٍ مُلْتَحِفًا بِهَا، كُلَّمَا وَضَعَهَا عَلَى مَنْكِبِهِ رَجَعَ طَرَفَاهَا إِلَيْهِ مِنْ صِغَرِهَا، وَرَدَّاهُ إِلَى جَنْبِهِ عَلَى الْمَشْجَبِ، فَصَلَّى بِنَا. فَقُلْتُ: أَخْبِرْنِي عَنْ حَجَّةِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، فَقَالَ بِيَدِهِ، فَقَعَدَ تِسْعًا، فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) مَكَثَ تِسْعَ سِنِينَ لَمْ يَحْجْ، ثُمَّ أَذِنَ فِي النَّاسِ فِي الْعَاشِرَةِ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) حَاجٌّ فَقَدِمَ الْمَدِينَةَ بَشَرٌ كَثِيرٌ، كُلُّهُمْ يَلْتَمِسُ أَنْ يَأْتِمَ بِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَيَعْمَلَ مِثْلَ عَمَلِهِ فَخَرَجْنَا مَعَهُ حَتَّى أَتَيْنَا ذَا الْحُلَيْفَةِ، فَوَلَدَتْ أَسْمَاءُ بِنْتُ عُمَيْسٍ مُحَمَّدَ بْنَ أَبِي بَكْرٍ (رضي الله عنه)، فَأَرْسَلَتْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ): كَيْفَ أَصْنَعُ؟ قَالَ: ((اغْتَسِلِي وَاسْتِثْفِرِي بِثَوْبٍ وَآخِرِمِي)). فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) رَكْعَتَيْنِ فِي الْمَسْجِدِ ثُمَّ رَكِبَ الْقَصْوَاءَ، حَتَّى إِذَا اسْتَوَتْ بِهِ نَاقَتُهُ عَلَى الْبَيْدَاءِ نَظَرْتُ إِلَى مَدِّ بَصَرِي بَيْنَ يَدَيْهِ مِنْ رَاكِبٍ وَمَاشٍ، وَعَنْ يَمِينِهِ مِثْلُ ذَلِكَ، وَعَنْ يَسَارِهِ مِثْلُ ذَلِكَ، وَمِنْ خَلْفِهِ مِثْلُ ذَلِكَ، وَرَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) بَيْنَ أَظْهُرِنَا وَعَلَيْهِ يَنْزِلُ الْقُرْآنُ، وَهُوَ يَغْرِفُ تَأْوِيلَهُ، وَمَا عَمِلَ بِهِ مِنْ شَيْءٍ عَمَلْنَا بِهِ، فَأَهْلٌ بِالتَّوْحِيدِ: ((لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنُّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ)). وَأَهْلُ النَّاسِ بِهَذَا الَّذِي يَهْلُونَ بِهِ، فَلَمْ يَرُدَّ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَلَيْهِمْ شَيْئًا مِنْهُ، وَلَزِمَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) تَلْبِيَّتَهُ. قَالَ جَابِرٌ (رضي الله عنه): لَسْنَا نُسَوِّي إِلَّا الْحَجَّ، لَسْنَا نَعْرِفُ الْعُمْرَةَ، حَتَّى إِذَا أَتَيْنَا الْبَيْتَ مَعَهُ، اسْتَلَمَ الرُّكْنَ، فَرَمَلَ ثَلَاثًا وَمَشَى أَرْبَعًا، ثُمَّ نَفَذَ إِلَى مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَرَأَ: «وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى» [البقرة: ۱۲۵] فَجَعَلَ الْمَقَامَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْبَيْتِ. فَكَانَ أَبِي يَقُولُ -وَلَا أَعْلَمُهُ ذَكَرَهُ إِلَّا عَنْ النَّبِيِّ (ﷺ)- كَانَ يَقْرَأُ فِي الرُّكْعَتَيْنِ «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» وَ«قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ». ثُمَّ رَجَعَ إِلَى الرُّكْنِ فَاسْتَلَمَهُ، ثُمَّ خَرَجَ مِنَ الْبَابِ إِلَى الصَّفَا، فَلَمَّا دَنَا

مِنَ الصِّفَا قَرَأَ: ﴿إِنَّ الصِّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ [البقرة: ١٥٨] ((أَبْدَأُ بِمَا
 بَدَأَ اللَّهُ بِهِ)) فَبَدَأَ بِالصِّفَا فَرَقِي عَلَيْهِ حَتَّى رَأَى الْبَيْتَ، فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، فَوَحَّدَ
 اللَّهُ وَكَبَّرَهُ، وَقَالَ: ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَرَمَ
 الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ)). ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. ثُمَّ نَزَلَ إِلَى الْمَرْوَةِ،
 حَتَّى إِذَا انْصَبَّتْ قَدَمَاهُ فِي بَطْنِ الْوَادِي سَعَى، حَتَّى إِذَا صَعِدَتْ مَشَى حَتَّى أَتَى
 الْمَرْوَةَ، فَفَعَلَ عَلَى الْمَرْوَةِ كَمَا فَعَلَ عَلَى الصِّفَا، حَتَّى إِذَا كَانَ آخِرُ طَوَافِهِ عَلَى
 الْمَرْوَةِ فَقَالَ: ((لَوْ أَنِّي اسْتَقْبَلْتُ مِنْ أَمْرِي مَا اسْتَدْبَرْتُ لَمْ أَسْقِ الْهَدْيَ، وَجَعَلْتُهَا
 عُمْرَةً، فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ لَيْسَ مَعَهُ هَدْيٌ فَلْيَحِلَّ، وَلْيَجْعَلْهَا عُمْرَةً)). فَقَامَ سُرَاقَةُ بْنُ
 مَالِكِ بْنِ جُعْشُمٍ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَلْعَامِنَا هَذَا أَمْ لَا بَدِ؟ فَشَبَّكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ
 أَصَابِعَهُ وَاحِدَةً فِي الْأُخْرَى وَقَالَ: ((دَخَلْتَ الْعُمْرَةَ فِي الْحَجِّ -مَرَّتَيْنِ- لَا بَلْ لَا بَدِ
 [أَبْدَأُ]). وَقَدِمَ عَلَيَّ ﷺ مِنَ الْيَمَنِ بِبُذْنِ النَّبِيِّ ﷺ، فَوَجَدَ فَاطِمَةَ ﷺ مِنْ مِمَّنْ حَلَّ
 وَلَبِسَتْ ثِيَابًا صَبِيغًا وَاسْتَحْلَتْ، فَأَتَتْكَ ذَلِكَ عَلَيْهَا، فَقَالَتْ [إِنَّا] ابْنِي أَمْرِي بِهِذَا،
 قَالَ: فَكَانَ عَلَيَّ ﷺ يَقُولُ بِالْعِرَاقِ: فَذَهَبْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مُحَرِّشًا عَلَى
 فَاطِمَةَ لِلَّذِي صَنَعْتُ، مُسْتَفْتِيًا لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِيمَا ذَكَرْتَ عَنْهُ، فَأَخْبَرْتُهُ أَنِّي
 أَتُكَّرْتُ ذَلِكَ عَلَيْهَا، فَقَالَ: ((صَدَقْتَ صَدَقْتُ، مَاذَا قُلْتَ حِينَ فَرَضْتَ الْحَجَّ)). قَالَ:
 قُلْتُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَهْلُ بِمَا أَهَلَ بِهِ رَسُولُكَ، قَالَ: ((فَإِنَّ مَعِيَ الْهَدْيَ، فَلَا تَحِلَّ)). قَالَ:
 فَكَانَ جَمَاعَةُ الْهَدْيِ الَّذِي قَدِمَ بِهِ عَلَيَّ مِنَ الْيَمَنِ، وَالَّذِي أَتَى بِهِ النَّبِيُّ ﷺ مِائَةً.
 قَالَ: فَحَلَّ النَّاسُ كُلُّهُمْ وَقَصَرُوا، إِلَّا النَّبِيُّ ﷺ وَمَنْ كَانَ مَعَهُ هَدْيٌ. فَلَمَّا كَانَ
 يَوْمُ التَّرْوِيَةِ تَوَجَّهُوا إِلَى مِثْي، فَأَهْلُوا بِالْحَجِّ وَرَكِبَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَصَلَّى بِهَا
 الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ وَالْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ وَالْفَجْرَ، ثُمَّ مَكَثَ قَلِيلًا حَتَّى طَلَعَتِ الشَّمْسُ،
 وَأَمَرَ بِقُبَّةٍ مِنْ شَعَرٍ تُضْرَبُ لَهُ بِنَمْرَةٍ. فَسَارَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَلَا تَشْكُ قُرَيْشٌ إِلَّا
 أَنَّهُ وَقَفَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ، كَمَا كَانَتْ قُرَيْشٌ تَصْنَعُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَأَجَازَ
 رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَتَّى أَتَى عَرَفَةَ، فَوَجَدَ الْقُبَّةَ قَدْ ضُرِبَتْ لَهُ بِنَمْرَةٍ، فَتَزَلَّ بِهَا،
 حَتَّى إِذَا زَاغَتِ الشَّمْسُ أَمَرَ بِالْقَصْوَاءِ فَرُحِلَتْ لَهُ، فَأَتَى بَطْنَ الْوَادِي، فَخَطَبَ
 النَّاسَ وَقَالَ: ((إِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ حَرَامٌ عَلَيْكُمْ، كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا، فِي شَهْرِكُمْ
 هَذَا، فِي بَلَدِكُمْ هَذَا، أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مِنْ أَمْرِ الْجَاهِلِيَّةِ تَحْتَ قَدَمِي مَوْضُوعٌ، وَدِمَاءُ
 الْجَاهِلِيَّةِ مَوْضُوعَةٌ، وَإِنَّ أَوَّلَ دَمٍ أَضَعُ مِنْ دِمَائِنَا دَمَ ابْنِ رَبِيعَةَ بْنِ الْحَارِثِ -كَانَ

مُسْتَرْضِعًا فِي بَنِي سَعْدٍ فَقَتَلْتُهُ هَذِيلَ - وَرَبَا الْجَاهِلِيَّةَ مَوْضُوعٌ، وَأَوَّلُ رَبَا أَضْعَ [رَبَانًا] رَبَا عَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، فَإِنَّهُ مَوْضُوعٌ كُلُّهُ، فَاتَّقُوا اللَّهَ فِي النِّسَاءِ، فَإِنَّكُمْ أَخَذْتُمُوهُنَّ بِأَمَانِ اللَّهِ، وَاسْتَحْلَلْتُمْ فُرُوجَهُنَّ بِكَلِمَةِ اللَّهِ، وَلَكُمْ عَلَيْهِنَّ أَنْ لَا يُوطِئَنَّ فَرْشَكُمْ أَحَدًا تَكْرَهُوهُ، فَإِنْ فَعَلْنَ ذَلِكَ فَاضْرِبُوهُنَّ ضَرْبًا غَيْرَ مُبْرِحٍ، وَلَهُنَّ عَلَيْكُمْ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ، وَقَدْ تَرَكْتُ فِيكُمْ مَا لَنْ تَضِلُّوا بَعْدَهُ إِنْ اعْتَصَمْتُمْ بِهِ: كِتَابُ اللَّهِ، وَأَنْتُمْ تُسْأَلُونَ عَنِّي فَمَا أَنْتُمْ قَائِلُونَ)) قَالُوا: نَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ وَأَدَيْتَ وَنَصَحْتَ، فَقَالَ بِإِصْبَعِهِ السَّبَابَةَ يَرْفَعُهَا إِلَى السَّمَاءِ وَيَنْكُثُهَا فِي النَّاسِ: ((اللَّهُمَّ اشْهَدْ، اللَّهُمَّ اشْهَدْ)) ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. ثُمَّ أَدْنَى ثُمَّ أَقَامَ، فَصَلَّى لِلظُّهْرِ، ثُمَّ أَقَامَ فَصَلَّى الْعَصْرَ، وَلَمْ يُصَلِّ بَيْنَهُمَا شَيْئًا. ثُمَّ رَكِبَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حَتَّى أَتَى الْمَوْقِفَ فَجَعَلَ بَطْنُ نَاقَتِهِ الْقَصْوَاءَ إِلَى الصَّخْرَاتِ وَجَعَلَ حَبْلُ الْمُشَاةِ بَيْنَ يَدَيْهِ، وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، فَلَمْ يَزَلْ وَاقِفًا حَتَّى غَرَبَتِ الشَّمْسُ، وَذَهَبَتِ الصُّفْرَةُ قَلِيلًا حَتَّى غَابَ الْقُرْصُ، وَارْدَفَ أَسَامَةُ خَلْفَهُ، وَدَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَقَدْ شَنَقَ لِلْقَصْوَاءِ الرِّمَامَ حَتَّى إِنَّ رَأْسَهَا لَيُصِيبُ مَوْكٍ رَحْلَهُ، وَيَقُولُ بِيَدِهِ الْيَمْنَى: ((أَيُّهَا النَّاسُ، السَّكِينَةُ السَّكِينَةُ)). كُلَّمَا أَتَى حَبْلًا مِنَ الْحَبَالِ أَرَخَى لَهَا قَلِيلًا حَتَّى تَصْنَعِدَ حَتَّى أَتَى الْمُرْدَلِفَةَ، فَصَلَّى بِهَا الْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ، بِأَذَانٍ وَاحِدٍ وَإِقَامَتَيْنِ، وَلَمْ يُسَبِّحْ بَيْنَهُمَا شَيْئًا، ثُمَّ اضْطَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حَتَّى طَلَعَ الْفَجْرُ، وَصَلَّى لِلْفَجْرِ حِينَ تَبَيَّنَ لَهُ الصُّبْحُ بِأَذَانٍ وَإِقَامَةٍ، ثُمَّ رَكِبَ الْقَصْوَاءَ حَتَّى أَتَى الْمَشْعَرَ الْحَرَامَ، فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، فَدَعَا، وَكَبَّرَهُ، وَهَلَّلَهُ، وَوَحَّدَهُ، فَلَمْ يَزَلْ وَاقِفًا حَتَّى سَفَرَ جِدًّا، فَدَفَعَ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ، وَارْدَفَ الْفَضْلُ بْنُ عَبَّاسٍ - وَكَانَ رَجُلًا حَسَنَ الشَّعْرِ أَبْيَضَ وَسِيمًا - فَلَمَّا دَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مَرَّتَ بِهِ ظَعْنُ يَجْرِينَ، فَطَفِقَ الْفَضْلُ يَنْظُرُ إِلَيْهِنَّ، فَوَضَعَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَدَهُ عَلَى وَجْهِ الْفَضْلِ فَحَوَّلَ لِلْفَضْلِ وَجْهَهُ إِلَى الشَّقِّ الْآخِرِ يَنْظُرُ، فَحَوَّلَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَدَهُ مِنَ الشَّقِّ الْآخِرِ عَلَى وَجْهِ الْفَضْلِ يَصْنَرُ وَجْهَهُ مِنَ الشَّقِّ الْآخِرِ يَنْظُرُ، حَتَّى أَتَى بَطْنَ مُحَسَّرٍ فَحَرَكَ قَلِيلًا، ثُمَّ سَلَكَ الطَّرِيقَ الْوُسْطَى الَّتِي تَخْرُجُ عَلَى الْجَمْرَةِ الْكُبْرَى، حَتَّى أَتَى الْجَمْرَةَ الَّتِي عِنْدَ الشَّجَرَةِ فَرَمَاهَا بِسِنَعِ حَصِيَّاتٍ، يُكَبِّرُ مَعَ كُلِّ حَصَاةٍ مِنْهَا، [مِثْلَ] حَصَى الْخَدَفِ، رَمَى مِنْ بَطْنِ الْوَادِي، ثُمَّ انْصَرَفَ إِلَى الْمُنْحَرِ فَخَرَّ ثَلَاثًا وَسِتِّينَ بِيَدِهِ، ثُمَّ أَعْطَى عَلِيًّا (ﷺ) فَخَرَّ مَا غَبَرَ وَأَشْرَكَهُ فِي هَذِيهِ، ثُمَّ أَمَرَ مِنْ كُلِّ بَدَنَةٍ بِبَضْعَةٍ فَعَلِمَتْ فِي قَدَرٍ فَطُبِخَتْ، فَأَكَلَا مِنْ لَحْمِهَا، وَشَرِبَا مِنْ مَرْقِهَا. ثُمَّ

رَكَبَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَأَفَاضَ إِلَى الْبَيْتِ. فَصَلَّى بِمَكَّةَ الظُّهْرَ، فَأَتَى بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ يَسْقُونَ عَلَى زَمْرَمَ، فَقَالَ: ((اَنْزِعُوا بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، فَلَوْلَا أَنْ يَغْلِبَكُمْ النَّاسُ عَلَى سِقَايَتِكُمْ لَنَزَعْتُ مَعَكُمْ)). فَنَاولُوهُ دُلُوءًا فَشَرِبَ مِنْهُ.

(جعفری کوپی محمد) له‌باوکیه‌وه ده‌گیڕێته‌وه‌و ده‌لی: چوینه لای (جابر) کوپی عبدالله) ﷺ که‌له‌و کاته‌دا کویر بووبوو پیم و ت: هه‌واڵم بده‌ری ده‌رباره‌ی هه‌جه‌که‌ی پیغه‌مبهر ﷺ. ئاماژه‌ی کرد به‌په‌نجه‌کانی و وتی: پیغه‌مبهر ﷺ (۹) نو سال ﷻ مایه‌وه له‌مه‌دینه‌داو ﷻ هه‌جی نه‌کرد پاشان له‌سالی ده‌هه‌مدا بانگه‌وازی کرد له‌ناو خه‌لکدا که پیغه‌مبهری خوا ﷺ ﴿ئەمسال﴾ ده‌چی بو هه‌ج. بۆیه خه‌لکیکی زۆر پویان کرده مه‌دینه‌و هه‌ریه‌که‌یان ده‌یویست پیغه‌مبهر ﷺ پیشه‌وایی بکات و ئه‌و چی ده‌کات ئه‌میش واکات، ئه‌وسا له‌خزمه‌تیدا ده‌رچووین هه‌تا گه‌یشتیینه (ذوالحلیفه)، ئه‌و کاته (اسما‌ی کچی عمیس)، (محمدی کوپی ابوبکر)ی بوو، که‌سیکی نارد بۆلای پیغه‌مبهر ﷺ که‌چی بکات؟ ئه‌ویش فه‌رموی: ((باخوی بشوات و به‌په‌رۆیه‌ک خوی قایم بکات و ئیحرام به‌ستی)) ئینجا پیغه‌مبهر ﷺ دوو پکات نویژی له‌مزگه‌وته‌که‌دا کردو پاشان سواری و شتره‌که‌ی بوو که‌ناوی (قصواء) بوو پۆیشت هه‌تا گه‌یشته (بیداء) که‌سه‌یرم کرد هه‌تا چاو پرکات له‌به‌رده‌مییه‌وه له‌لای راستییه‌وه له‌لای چه‌پیه‌وه، له‌پشتیه‌وه خه‌لکی به‌سواری و به‌پیاده ده‌رپۆیشتن، پیغه‌مبهری خوا ﷺ له‌نیوانمانا بوو قورئان داده‌به‌زیه سه‌ری، ئه‌و چاک لیی تیده‌گه‌یی ئه‌و هه‌رچه‌یه‌کی ده‌کرد ئیمه‌ش ده‌مانکرد، ئیحرامی به‌ست به‌ده‌م بانگه‌وازی یه‌کتا په‌رستییه‌وه فه‌رموی: ((لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنَّعْمَةَ لَكَ وَالْمَلِكَ لَا شَرِيكَ لَكَ)) خه‌لکیش هه‌موو ئیحرامیان به‌ست به‌ده‌م هه‌مان سروده‌وه، پیغه‌مبهریش ﷺ پیی نه‌پڕین به‌لکو به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ری. جابر ده‌لی: ئیمه‌ نیه‌تمان ته‌نها هه‌ج بوو، عه‌مه‌مان نه‌ده‌زانی، پۆیشتین هه‌تا له‌خزمه‌تیا گه‌یشتیینه (بیت) ئه‌وسا ده‌ستی دا له‌به‌رده‌ره‌شه‌که‌و به‌هه‌روه‌له‌سی جار ته‌وافی کردو به‌رپۆیشتنی [ئاسایی] چوار جار. ئینجا چوو هه‌ر شوینی إبراهیم (علیه السلام) و، ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه ﴿وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى﴾ البقرة ۱۲۵، ئینجا مه‌قامی (ابراهیم)ی خسته‌نیوان خوی و (بیت)ه‌وه دوو پکات

نوێژێ دابه‌ست، له‌پکاتی یه‌که‌مدا ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ ی خویندو له‌پکاتی دوه‌میشدا ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ پاشان گه‌پایه‌وه‌ بۆ سوچه‌که‌ی (بیت) و ده‌ستی لێداو له‌ده‌رگاوه‌ ده‌رچوو به‌ره‌و (صفا) کاتی که‌نزیک بووه‌وه‌ له‌ (صفا) ئەو ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه‌ ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ البقرة ١٥٨ “فه‌رمووی: ((ده‌ست پێده‌که‌م له‌ویوه‌ که‌خوا ده‌ستی پێکردوه‌)). ئینجا چوو سه‌ر (صفا) هه‌تا له‌ویوه‌ (بیت) ی ئی دیار بوو، ئینجا پوی کرده‌ قیبله‌و فه‌رمووی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ﴾ سى‌ جار ئه‌مه‌ی دوباره‌ کرده‌وه‌و له‌نیوانیشیاندا ده‌پارایه‌وه‌، پاشان دابه‌زی به‌ره‌و (مرۆ) هه‌تا گه‌یشته‌ قولا‌یی دۆله‌که‌، ئه‌وسا که‌وته‌ راکردن تا سه‌رکه‌وتین ئینجا که‌وته‌وه‌ پویشن تاگه‌یشته‌وه‌ (مرۆ) له‌سه‌ر (مرۆ) ش ئه‌وه‌ی کرد که‌له‌سه‌ر (صفا) کردی، تا له‌دوا ته‌وافدا له‌سه‌ر (مرۆ) فه‌رمووی: ((ئه‌گه‌ر ئه‌وسا بیرى ئیستام هه‌بوایه‌ مه‌پو مالاتی قوربانیم نه‌ده‌هیناو ئه‌مهم ده‌کرده‌ عه‌مه‌، جا ئه‌وه‌تان که‌مه‌پو مالاتی قوربانى نه‌هیناوه‌، با ئیحرام بشکینى و بیکاته‌ عه‌مه‌)).

(سراقه‌ی کوپى مالک) هه‌ستاو وتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) هه‌ر بۆ ئه‌م سه‌له‌ یان بۆ هه‌میشه‌؟ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) په‌نجه‌کانى تێهه‌لکیش کردو دوو جار فه‌رموی: ((عه‌مه‌و حه‌ج بۆ هه‌تا هه‌تایه‌)).

پاشان (علی) (عليه‌السلام) قوربانى‌یه‌کانى پێغه‌مبه‌رى (ﷺ) له‌یه‌مه‌نه‌وه‌ هینا، بینى (فاطمه‌) (ر.ض) ئیحرامى شکاندوه‌و پوشاکی په‌نگاو په‌نگى له‌به‌رکردوه‌و چاوی پرشتوو، ئه‌ویش نا‌په‌زایى ده‌رب‌پ‌رى (فاطمه‌)، وتی: باوکم فه‌رمانى ئه‌مه‌ی پێداوم، جا (علی) (عليه‌السلام) له‌عیراق ده‌یووت: چووم بۆ خزمه‌تى پێغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) و نا‌په‌زایم ده‌رب‌پ‌رى ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی (فاطمه‌) کردبووی، داواى پ‌ای پێغه‌مبه‌رى خوام (ﷺ) کرد که‌ئهو وتی ده‌رباره‌ی، وتیشم من نا‌په‌زاییم ده‌رب‌پ‌ریه‌ له‌وه‌ی که‌ئهو کردبووی ئیتر ئه‌وه‌بوو فه‌رمووی: ((راست ده‌کات، راست ده‌کات، باشه‌ تۆ چیت وت کاتی که‌نیه‌تى حه‌جت هینا؟)) علی وتی: وتم: ئه‌ی خوایه‌ ئیحرام ده‌به‌ستم به‌وه‌ی که‌پێغه‌مبه‌ره‌که‌ت ئیحرامى بۆ

بەستوۋە، پىغەمبەر (ﷺ) فەرموۋى: ((مَنْ قُورِبَانِيْمَ هَيَّنَاوَهُ تَوَيْشَ ئِيْحِرَامَ مەشكۈنە))

كۆى ئەو قوربانىانەى كە (على) لەيەمەنەوہ هينابوى ئەوہيش كە پىغەمبەر (ﷺ) هينابوى سەد سەر بوون. ئىنجا خەلكى ھەموو ئىحراميان شكاندو سەريان كورت كردهوہ، جگە لە پىغەمبەر (ﷺ) و ئەوانەى كە قوربانىان پى بوو، كەپۇژى (ترويه) ھاتە پىشەوہ ئىحراميان بەست و (لبىك) يان بۇ جەج كىردو پويان كىردە مينا، لەوى نوپۇژى نيوہپۇو عەسرو شيوان و خەوتنان و بەيانىان كىرد، كەمىك مانەوہ تا خۇر ھەلھات، فەرماذىدا كەدەوارىكى مووى بۇ ھەلبدىرى لە (نمرہ) ئىنجا كەوتەپرى.

قورەيش گومانى وابوو كەلە (مشعر الحرام) دەوہستى، ھەروەك قورەيش خۇى لەسەردەمى نەفامىدا دەيكرد، بەلام پىغەمبەر (ﷺ) ئەوىى بەجى ھىشت و پۇيشت ھەتا گەيشتە (عرفة) بينى دەوارەكەى بۇ ھەلدراوہ لە(نمرہ) ئىتر لەوى دابەزى ھەتا پۇژ لەنيوہى ئاسمان لايدا، ئىنجا (قصواءى) بۇ ئامادەكرا ھەتا چووہ ناوجەرگەى دۆلەكەوہ، لەوى وتارىكى بۇ خەلكىداو فەرموى: ((لەپراستىدا خوین و مالتان لەيەكتەر ھەرامە، وەكو ھەرامى ئەم پۇژەتان لەم مانگەتان و لەم شارەتاند، ئاگادار بن ھەموو شتىكى سەردەمى نەفامىم خستوتە ژىر پىمەوہ، خوین پىشتى سەردەمى نەفامى بەفپۇ چووہ داوا ناكىرى ، يەكەم خوینىك كەكۆتايى پى دەھىنم خوینى (ابن ربیعہ بن الحارث)ە، سووى سەردەمى نەفامىش پوچەل كراوہتەوہ، يەكەم سوويەكىش كەلای دەبەم سووہكەى (عباسى كوپى عبدالمطلب)ە، ھەمووى پوچەل بۆتەوہ، لەخوا بترسن بەرامبەر بەئافرەتان چونكە ئەوان سپاردەى خوان لەلای ئىوہ، بەوشەى خوا ھەلالتان كىردوون، مافى ئىوہ لەسەر ئەوان ئەوہيە كەسىك نەھىننە مالتان كەپىتان ناخۇش بىت، ئەگەر ئەمەيان كىرد ئەوہ بەلیدانىكى سووك تەمىيان بكەن، مافى ئەوانىش لەسەر ئىوہ ئەوہيە كەپۇژى و پۇشاكيان دادپەرورەانە بۇ داين بكەن، بىگومان من شتىكم لەناو ئىوہدا بەجى ھىشتوہ ئەگەر پابەندى بن ھەرگىز گومرا نابن، ئەویش پەيامى خوايە [كەقورئانە] ھەروہا ئىوہ پرسىارتان لى دەكرى دەربارەى من، ئىوہ چى دەلین؟)) ھەموو وتیان: شايتى دەدەين كەبەپراستى تۆ پەيامەكەت گەياند، ئەركى سەرشانى خۆت بەجى ھىنا، دلسۆزىت نواند.. ئىنجا ئەویش پەنجەى شايتەمانى بەرزكردەوہ بۇ ئاسمان و

پاشان ئاماژهی پیکرد بۆ خه‌لکه‌که‌و ﴿فه‌رموی﴾ خوایه تو به‌شایه‌ت به‌ خوایه تو به‌شایه‌ت به، سی جار ئینجا بانگ دراو قامه‌ت کراو نویژێ نیوه‌پۆ عه‌س‌ریشی کرد له‌نیوانیاندا هیچ نویژێکی تری نه‌کرد، پاشان پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) سوار بوو هه‌تا گه‌یشته‌ شوینی تایبه‌تی وه‌ستان، سکی وش‌تره‌که‌ی کرده‌ به‌رده‌کان و جله‌وه‌که‌شی له‌به‌رده‌م خۆیدا داناو، پ‌روی کرده‌ قیبه‌، به‌وشیوه‌یه‌ مایه‌وه‌ هه‌تا خۆر ئاوا بوو، زه‌ردایی نه‌ما، ئینجا ئوسامه‌ی خسته‌ پاشکۆی خۆیی و پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) جله‌وی (قصواء) ی توند کردبوو هه‌تا سه‌ری ده‌یدا له‌به‌رده‌می کۆپانه‌که‌ی، به‌رده‌وام به‌ده‌ستی راستی ئاماژهی ده‌کردو ده‌یفه‌رموو: خه‌لکینه‌ له‌سه‌رخۆیی، له‌سه‌رخۆیی، هه‌رکه‌ ده‌گه‌یشته‌ ته‌پۆلکه‌یه‌کی لم جله‌وی بۆ شل ده‌کرد تا به‌ئاسانی سه‌ربه‌که‌وێت هه‌تا گه‌یشته‌ (مزدلفه) ئه‌وسا نویژێ شیوان و خه‌وتنانیان کرد به‌بانگێک و دوو قامه‌ت ته‌سبیحاتیان له‌نیواندا نه‌کرد، پاشان پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پاکشا هه‌تا به‌ره‌به‌یان، ئینجا کاتی که‌زانی به‌یانییه‌ به‌بانگ و قامه‌تێک نویژێ به‌یانییان کرد، دیسانه‌وه‌ سواری (قصواء) بۆوه‌ هه‌تا گه‌یشته‌ (مشعر الحرام) له‌وی پ‌وی کرده‌ قیبه‌و، دوعاو نزای کرد (الله اکبر، لا إله إلا الله وحده) ی وت “هه‌ر وه‌ستا هه‌تا به‌ته‌واوی دنیا پ‌وناک بۆوه‌، پ‌یش ئه‌وه‌ی خۆر هه‌لبێ وش‌تره‌که‌ی ئی خ‌وپ‌ی.. (فضلی ک‌وپ‌ی عباس) له‌نزیکیه‌وه‌ بوو، پ‌یاویکی سه‌روسیما جوان و سپیکه‌لانه‌ بوو، کاتی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌رۆیشته‌ کۆمه‌له‌ ئافره‌تێک له‌که‌ژاوه‌دا بوون تیپه‌رین به‌لایدا، (فضلی) سه‌یری ده‌کردن، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ده‌ستی به‌رچاوی گ‌رت، که‌چی فضلی پ‌وی به‌لایه‌کی تر‌دا وه‌رچه‌رخان و هه‌ر ته‌ماشای ده‌کردن، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌ولاشی لیگ‌رت که‌چی هه‌ر ک‌وڵی نه‌دا“ پاشان پ‌ویشته‌ هه‌تا گه‌یشته‌ د‌وڵی (محس‌ر) له‌ویش نه‌ختی‌ک ج‌ولاو پ‌یگه‌ی ناوه‌راستی گ‌رت‌به‌ر که‌ئه‌وسه‌ری له‌ (جم‌ره‌ الک‌بری) وه‌ [پ‌ه‌مزی شه‌یتانی گ‌ه‌وره‌] ده‌رده‌چی‌ت، که‌گه‌یشته‌ (جم‌ره‌) که‌، له‌لای دره‌خته‌که‌دا، له‌ق‌ولا‌یی شیوه‌که‌وه‌ حه‌وت به‌ردی تیگ‌رت، که‌ هه‌ر به‌ردی‌ک به‌ئه‌ندازه‌ی ده‌نکه‌ پاقله‌یه‌ک ده‌بوون، له‌گه‌ل هه‌ر به‌ردی‌کدا ﴿الله اکبر﴾ ی ده‌فه‌رموو، ئه‌وسا چ‌وو به‌ره‌و شوینی سه‌رپ‌رین ق‌وربانی و [٦٣] سه‌ر وش‌تری سه‌رپ‌ری، پاشان [چه‌ق‌وکه‌ی] دایه‌ ده‌ستی (علی) ﷺ ئه‌ویش ئه‌وانی تری سه‌رپ‌ری و کردیه‌ هاوبه‌شی له‌ق‌وربانیه‌که‌یدا، ئینجا فه‌رمانی دا له‌هه‌ر وش‌تری‌ک پارچه‌یه‌کی ئی کرایه‌وه‌و له‌مه‌نجه‌لیک‌دا ک‌وڵین‌را، ئه‌وانیش له‌گ‌ۆشته‌که‌یان

خواردوو له گوشتاوهكېيان خواردوه، پاشان پيغه مېهر (ﷺ) سوارى وشتره كې بوو ليى خوږى هه تا (بيت) نوښتى نيوه پړوى له مهككه كرد، ئينجا چوو بولاي [بني عبدالمطلب] كه ئاويان دهگيړا له سهر زه مزه م فهرمووى: ئاو بيه خشن ئه ي نه وهى عبدالمطلب، خو ئه گهر نه بومايه ته هوى قهره بالغي له سهرتان - منيش له گهل ئيوه دا ئاوم به خه لكى ده دا - ئينجا دولكه يه كيان دايه ده ستى و ليى خواردوه..

(۵۲) (لبيك) و (الله اكبر) وتن له بهر به ياندا له (مينا) وه بو (عرفه)

۷۰۱- عن عبد الله بن عمر (رضي الله عنه) قال: غدونا مع رسول الله (ﷺ) من منى إلى عرفات، منّا الملبّي ومنّا المُكَبِّرُ.

(عبدالله كوپى عمر) (ﷺ) ده لى: له به ياندا له خزمه ت پيغه مېهرى خوادا (ﷺ) له ميناوه ده چووين بو (عرفه) هه مانبوو ﴿لبيك اللهم لبيك﴾ ي دهووت، هه مانبوو ﴿الله اكبر﴾ ي ده كرد.

۷۰۲- عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ الثَّقَفِيِّ (رضي الله عنه): أَنَّهُ سَأَلَ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ (رضي الله عنه) - وَهُمَا غَادِيَانِ مِنْ مَنًى إِلَى عَرَفَةَ - كَيْفَ كُنْتُمْ تَصْنَعُونَ فِي هَذَا الْيَوْمِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)؟ فَقَالَ: كَانَ يَهْلُ الْمُهْلُ مَنًى فَلَا يُنْكِرُ عَلَيْهِ، وَيَكْبُرُ الْمُكَبِّرُ مَنًى فَلَا يُنْكِرُ عَلَيْهِ. [بخاري/ العيدين/ ۹۲۷]

(محمد كوپى ابوبكر ثقيفي) (ﷺ) ده لى: پرسيارم له (انس كوپى مالك) (ﷺ) كردوه له كاتيكد هه ردو كيان له به ياندا له ميناوه ده چوون بو عه ره فه: چيتان ده كرد كاتيک له وپوژده له خزمه ت پيغه مېهر دا (ﷺ) بوون؟ ئه ویش وتى: هه بوو ﴿لا إله إلا الله﴾ ي دهووت كه س ره خنه ي ئى نه ده گرت، هه بوو ﴿الله اكبر﴾ ي ده كرد، ئه ویش كه س ره خنه ي ئى نه ده گرت.

(۵۳) ﴿ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ﴾

۷۰۳- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ: كَانَ قَرِيشٌ وَمَنْ دَانَ دِينَهَا يَقِفُونَ بِالْمُزْدَلِفَةِ، وَكَانُوا يُسَمِّنُونَ الْحُمْسَ، وَكَانَ سَائِرُ الْعَرَبِ يَقِفُونَ بِعَرَفَةَ، فَلَمَّا جَاءَ الْإِسْلَامُ أَمَرَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ نَبِيَّهٗ (ﷺ) أَنْ يَأْتِيَ عَرَفَاتٍ فَيَقِفَ بِهَا، ثُمَّ يَفِيضَ مِنْهَا، فَذَلِكَ قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ﴾ [البقرة: ۱۹۹]. [بخاري/ التفسير/ ۴۲۴۸]

(عائشه) (رضی الله عنه) ده‌لی: قوره‌یش و نه‌وانه‌ی له‌سه‌ر دینی نه‌و بوون له (مزدلفه) ده‌وه‌ستان، پییان ده‌وتن (حمس) واته: [شوینی سه‌رسه‌خته‌کان] به‌لام عه‌ربه‌کانی تر له (عرفه) ده‌وه‌ستان، کاتی ئیسلام هات خوی گه‌وره‌ فه‌رمانی‌دا به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی که‌بجیت له (عه‌ره‌فه) به‌وستیت و پاشان له‌ویوه‌ دابه‌زیت، نه‌مه‌یان مانای فه‌رموده‌ی خوی به‌خه‌لکی له‌کوپیوه‌ دابه‌زین ئیوه‌ش له‌ویوه‌ دابه‌زن.

۷۰۴- عن جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ (رضی الله عنه) قَالَ: أَضَلَلْتُ بَعِيرًا لِي، فَذَهَبْتُ أَطْلُبُهُ يَوْمَ عَرَفَةَ، فَرَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) وَقَفًا مَعَ النَّاسِ بِعَرَفَةَ، فَقُلْتُ: وَاللَّهِ إِنَّ هَذَا لَمِنْ لِحْمِسٍ فَمَا شَأْنُهُ هَاهُنَا؟ وَكَأَنْتَ قُرَيْشٌ تُعَدُّ مِنَ الْحُمْسِ. [بخاری/ الحج/ ۱۵۸۱]

(جیبیری کوپی مطعم) (رضی الله عنه) ده‌لی: وشتریکم ون کردبوو، پوژی عه‌ره‌فه به‌دوایدا ده‌گه‌رام، پیغه‌مبه‌ری خوام (رضی الله عنه) بیینی له‌عه‌ره‌فه‌دا له‌گه‌ل خه‌لکیدا وه‌ستا بوو، وتم به‌خوا نه‌مه‌ له (حمس)ه‌ چی ده‌کات لی‌ره، چونکه قوره‌یش کومه‌لی (حمس) بوون.

(۵۴) به‌جی‌هیشتنی (عه‌ره‌فه) و نو‌یژکردن له (مزدلفه)

۷۰۵- عن كُرَيْبٍ: أَنَّهُ سَأَلَ أَسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ (رضی الله عنه): كَيْفَ صَنَعْتُمْ حِينَ رَدِفَتْ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَشِيَّةَ عَرَفَةَ؟ فَقَالَ: جِئْنَا الشَّعْبَ الَّذِي يُنِيخُ النَّاسُ فِيهِ لِلْمَغْرِبِ، فَأَنَاحَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) نَاقَتَهُ وَبَالَ - وَمَا قَالَ أَهْرَاقَ الْمَاءِ - ثُمَّ دَعَا بِالْوُضُوءِ فَتَوَضَّأَ وَضُوءًا لَيْسَ بِالْبَالِغِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ الصَّلَاةُ؟ فَقَالَ: ((الصَّلَاةُ أَمَامَكُمْ)). فَرَكِبَ حَتَّى جِئْنَا الْمُرْدَلِفَةَ فَأَقَامَ الْمَغْرِبَ، ثُمَّ أَنَاحَ النَّاسُ فِي مَنَازِلِهِمْ وَلَمْ يَحْلُوا حَتَّى أَقَامَ الْعِشَاءَ الْآخِرَةَ فَصَلَّى، ثُمَّ حَلُّوا، قُلْتُ: فَكَيْفَ فَعَلْتُمْ حِينَ أَصْبَحْتُمْ؟ قَالَ: رَدِفَهُ الْفَضْلُ بْنُ عَبَّاسٍ، وَأَنْطَلَقْتُ أَنَا فِي سُبَّاقِ قُرَيْشٍ عَلَى رَجُلَيْنِ. [بخاری/ الوضوء/ ۱۳۹]

(کریب) پرسیری له (اسامه‌ی کوپی زهید) (رضی الله عنه) کرد: ئیواره‌ی عه‌ره‌فه که‌له‌پاشکو‌ی پیغه‌مبه‌ری خوادا (رضی الله عنه) بویت چیتان کرد؟ نه‌ویش وتی: چوین بو نه‌و ده‌ربه‌نده‌ی که‌خه‌لکی لی دادبه‌زیت بو نو‌یژ شیوان، پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) وشتره‌که‌ی یخ داو ده‌ستی به‌ئاو گه‌یاند، ئینجا داوای ئاوی کردو ده‌ست نو‌یژکی گرت و ئاوی که‌م به‌کاره‌ینا، منیش وتم نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) نو‌یژ بکه‌ین، نه‌ویش فه‌رمو‌ی نو‌یژ له‌به‌رده‌متایه، ئینجا سوار بوو هه‌تا

گه‌یشتینه (مزدلفه) قامهت کرا بو نویرژی شیوان له‌وه‌ودوا خه‌لکی له‌شوینه‌کانی خویاندا و‌شتره‌کانیان یخ دا به‌لام باره‌کانیان لی نه‌کردنه‌وه هه‌تا قامهت بو نویرژی خه‌وتنان کراو نویرژی کرد، ئینجا باره‌کانیان داگرت، پرسیم: ئه‌ی کاتی که‌به‌یانیتان لی‌هات چیتان کرد؟ وتی: (فضل ی کوپی عباس) چووه پاشکوی و منیش له‌پیشه‌نگی قوره‌یش دا به‌پی پویشتم.

(۵۵) گه‌رانه‌وه له (عه‌ره‌فه)

۷۰۶- عَنْ عُرْوَةَ قَالَ: سُئِلَ أُسَامَةُ وَأَنَا شَاهِدٌ -أَوْ قَالَ: سَأَلْتُ أُسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ (ع) - وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) أَرْدَفَهُ مِنْ عَرَقاتٍ: قُلْتُ كَيْفَ كَانَ يَسِيرُ رَسُولُ اللَّهِ (ص) حِينَ أَقَاضَ مِنْ عَرَقةٍ؟ قَالَ: كَانَ يَسِيرُ الْعُنُقَ، فَإِذَا وَجَدَ فُجوةً نَحَصَّ. [بخاري/ الحج/ ۱۵۸۲]

(عروه) ده‌لی: پرسیار کراوه له (اسامه) که پیغه‌مبه‌ر (ع) ئه‌وی خستبووه پاشکوی خوی -من خوم شایهت بووم- پیغه‌مبه‌ری خوا (ع) له‌عه‌ره‌فات دا چون ده‌روی کاتی عه‌ره‌فه‌ی به‌جی‌هیشته‌ی؟ وتی: مام ناوه‌ندی ده‌رویشته‌ی ئه‌گه‌ر بواریکی به‌دی بکر‌دایه‌ خیرات‌ر ده‌بوو.

(۵۶) نویرژی مه‌غریب و عی‌شا له (مزدلفه)

۷۰۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (ع) قَالَ: جَمَعَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ، بِجَمْعٍ، لَيْسَ بَيْنَهُمَا سَجْدَةٌ. وَصَلَّى الْمَغْرِبَ ثَلَاثَ رَكَعَاتٍ، وَصَلَّى الْعِشَاءَ رَكَعَتَيْنِ. فَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ يُصَلِّي بِجَمْعٍ كَذَلِكَ حَتَّى لَحِقَ بِاللَّهِ تَعَالَى. [بخاري/ الحج/ ۱۵۸۹]

(ابن عمر) (ع) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ع) نویرژی مه‌غریب و عی‌شای کو‌کرده‌وه به‌کو‌کردنه‌وه‌یه‌ک له‌نیوانیاندا نویرژی تری نه‌کرد، سی ر‌کات نویرژی شیوان و دوو ر‌کات نویرژی خه‌وتنانیشی کرد، جا (عبدالله) له (مزدلفه) دا هه‌ر ئاوی ده‌کرد تاگه‌یشته‌وه لای خوا.

(۵۷) نویرژی مه‌غریب و عی‌شا به‌قامه‌تیک

۷۰۸- عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: أَقَضْنَا مَعَ ابْنِ عُمَرَ حَتَّى آتَيْنَا جَمْعًا، فَصَلَّى بِنَا الْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ بِاقَامَةٍ وَاحِدَةٍ، ثُمَّ انْصَرَفَ فَقَالَ: هَكَذَا صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ (ص) فِي هَذَا الْمَكَانِ.

(سعيدى كورى جبر) دهلى: له گهل (ابن عمر) دا له (عرفات) وه هاتين بو (مزدلفه)، نويزى شيوان و خه وتنانى به قامه تيك بو كردين، نينجا پويشت و وتى: هر ئاوا پيغه مبهـر (ﷺ) لهـم شوينهـدا نويزى بو كردين.

(۵۸) نويزى به يانى لهـ (مزدلفه)

۷۰۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) صَلَّى صَلَاةً إِلَّا لِمِيقَاتِهَا إِلَّا صَلَاتَيْنِ: صَلَاةَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ بِجَمْعٍ، وَصَلَّى الْفَجْرَ يَوْمَئِذٍ قَبْلَ مِيقَاتِهَا. [بخاري/ الحج/ ۱۵۹۸]

(عبدالله كورى مسعود) دهلى: پيغه مبهـرم (ﷺ) نهـديوه نويزيك بكات لهـكاتى خويـدا نهـبى جگه لهـنويزى شيوان و خه وتنان لهـ (مزدلفه)، نويزى به يانيشى پيش نهـو كاتهـى جارانى كرد.

(۵۹) دابهـزين لهـ (مزدلفه) وه بو ئافرهـتى كهـم رهـو

۷۱۰- عَنْ عَائِشَةَ (ﷺ) أَنَّهَا قَالَتْ: اسْتَأْذَنْتُ سَوْدَةَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) لَيْلَةَ الْمُرْدَلَفَةِ تَدْفَعُ قَبْلَهُ، وَقَبْلَ حَظْمَةِ النَّاسِ، وَكَأَنِّي [أَمْرًا] ثَبِطَةً - يَقُولُ الْقَاسِمُ: وَالثَّبِطَةُ الثَّقِيلَةُ - قَالَ: فَأَذِنَ لَهَا، فَخَرَجَتْ قَبْلَ دَفْعِهِ، وَحَبَسْنَا حَتَّى أَصْبَحْنَا فَدَفَعْنَا بِدَفْعِهِ، وَلَئِنْ أَكُونِ اسْتَأْذَنْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَمَا اسْتَأْذَنْتُهُ سَوْدَةُ، فَأَكُونُ أَدْفَعُ بِإِذْنِهِ، أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ مَفْرُوحٍ بِهِ. [بخاري/ الحج/ ۱۵۹۶]

(عائشه) (ﷺ) دهلى: (سوده) (ﷺ) مؤلهـتى خواست لهـ پيغه مبهـر (ﷺ) لهـشهـوى (مزدلفه) دا تا پيش نهـو بروات، پيش نهـوهـى خهـلكى قهـلهـبالغى بكهـن چونكه ئافرهـتيكى كهـمـرهـو بوو، نهـويش مؤلهـتىـدا، ئيتـر هـهـتا بهـياني نهـو كهـوتهـرى خو نهـگهـر منيش مؤلهـتم بخواستايه لهـ پيغه مبهـر (ﷺ) وهـك (سوده) برؤشتايهـم لهـهـموو شت لام خوشتـر بوو.

(۶۰) پيشخستنى ئافرهـت لهـ مزدلفه

۷۱۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ مَوْلَى أَسْمَاءَ قَالَ: قَالَتْ لِي أَسْمَاءُ (ﷺ) وَهِيَ عِنْدَ دَارِ الْمُرْدَلَفَةِ: هَلْ غَابَ الْقَمَرُ؟ قُلْتُ: لَا، فَصَلَّتْ سَاعَةً، ثُمَّ قَالَتْ: يَا بُنَيَّ هَلْ غَابَ الْقَمَرُ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَتْ: ارْحَلْ بِي، فَارْتَحَلْنَا حَتَّى رَمَتِ الْجَمْرَةَ، ثُمَّ صَلَّتْ فِي مَنَازِلِهَا، فَقُلْتُ لَهَا: أَيُّ هُنْتَاهُ لَقَدْ غُلَسْنَا، قَالَتْ: كُلَّا أَيُّ بُنَيَّ، إِنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) أَدْنَى لِلظُّلُعِ. [بخاري/ الحج/ ۱۵۹۵]

(عبدالله) كارگوزارى (اسماء) دهلى: (اسماء) (ﷺ) له مزدلفه وه پيى وتم: ئايا مانگ ئاوا بووه؟ وتم: نه خير، ساتيك نويژى كرد، ئينجا وتى: ئه ي كوپى شيرينم مانگ ئاوا بووه؟ وتم: بهلى: وتى: كوچم پى بكه، كوچمان كرد تاگه يشتينه مينا، ئه وسا بهرد بارانى (جمره) ي كرد، پاشان نويژى كرد له شويئنه كه ي خويدا... پيم وت: پورى به تاريكى هاتين... فهرموى: نه خير، ئه ي كورم، پيغه مبه ر (ﷺ) مؤله تى داوه به ئافره تان.

(٦١) پيشخستنى پيرو په ككه وته

٧١٢- عن ابن عباس (ﷺ) قال: بعثني رسول الله (ﷺ) في الثقل -أو قال: في الضعفة- من جمع بليل. [بخاري/ الإحصار و جزاء الصيد/ ١٧٥٧]
(ابن عباس) (ﷺ) دهلى: پيغه مبه ر (ﷺ) منى نارد له (مزدلفه) وه له شه ودا له ناو كه م ره و په ككه وته كاندا.

٧١٣- عن سالم بن عبد الله: أن عبد الله بن عمر (ﷺ) كان يقدم ضعفة أهله، فيقفون عند المشعر الحرام بالمزدلفة بالليل، فيذكرون الله ما بدا لهم، ثم يدفعون قبل أن يقف الإمام وقبل أن يدفع، فمنهم من يقدم منى لصلاة الفجر ومنهم من يقدم بعد ذلك، فإذا قدموا رموا الجمرة، وكان ابن عمر يقول: أرخص في أولئك رسول الله (ﷺ). [بخاري/ الحج/ ١٥٩٢]

(سالم ي كوپى عبدالله) دهلى: (عبدالله ي كوپى عمر) (ﷺ) هه ميشه خزم وكه سى لاوازو په ككه وته ي پيش خوى ده خست، به شيك له شه و له (مشعر الحرام، له مزدلفه) ده مانه وه يادى خويان ده كرد ئه وه نده ي بويان بگونجا يه، پيش ئه وه ي ئيمام هه ستى و بكه ويته رى ئه وان ده رويشتن هه يان بوو پيش نويژى به يانى ده گه يشته مينا هه يان بوو دواتر، هه ركات گه يشتين (جمره) يان به رد باران ده كرد، جا (ابن عمر) ده يوت: پيغه مبه رى خوا (ﷺ) مؤله تى ئه مانه ي داوه.

(٦٢) وتنى حاجى تاكاتى به ردبارانى (جمره العقبه) يه

٧١٤- عن ابن عباس (ﷺ): أن النبي (ﷺ) أذف الفضل (ﷺ) من جمع، قال: فأخبرني ابن عباس: أن الفضل أخبره: أن النبي (ﷺ) لم يرزل يلبي حتى رمى جمرَةَ الْعَقْبَةِ. [بخاري/ الحج/ ١٥٨٦]

(ابن عباس) (رضي الله عنه) دهلى: پيغه مبهري (فضل) ي خسته پاشكوى خوى له مزدلفه، پاشان (فضل) هه والى دايه كه: پيغه مبهري (رضي الله عنه) بهردهوام (لبيك) ي دهوت هه تا (جمرة العقبة) ي بهرد باران كرد.

٧١٥- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ: أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ لَبَّى حِينَ أَقَاضَ مِنْ جَمْعٍ، فَقِيلَ: أَعْرَابِيٌّ هَذَا؟ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: أَنْسَى النَّاسُ أَمْ ضَلُّوا؟ سَمِعْتُ الَّذِي أُنْزِلَتْ عَلَيْهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ يَقُولُ فِي هَذَا الْمَكَانِ: ((لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ)).

(عبدالرحمن ي كورى زهيد) (رضي الله عنه) دهلى: (عبدالله)، (لبيك) ي وت كاتى كه له (مزدلفه) ده رچوو، وتيان: ئەمه: عه ره بى بيا بان نشينه؟ عبدالله وتى: خه لكى بيريان چوو ه يان سهريان لى شيواوه؟ من گويم لهو كه سه بوو كه سورته تى (البقرة) ي بو دابه زى لهم شوينه دا دهيفه رموو: (لبيك اللهم لبك).

(٦٣) بهرد بارانى (جمره)

٧١٦- عَنْ الْأَعْمَشِ قَالَ: سَمِعْتُ الْحَجَّاجَ بْنَ يَوْسُفَ يَقُولُ وَهُوَ يَخْطُبُ عَلَى الْمَنْبَرِ: أَلْفُوا الْقُرْآنَ كَمَا أَلْفَهُ جِبْرِيلُ: السُّورَةُ الَّتِي يُذَكِّرُ فِيهَا الْبَقَرَةَ، وَالسُّورَةُ الَّتِي يُذَكِّرُ فِيهَا النَّسَاءُ، وَالسُّورَةُ الَّتِي يُذَكِّرُ فِيهَا آلُ عِمْرَانَ، قَالَ: فَلَقِيتُ إِبْرَاهِيمَ فَأَخْبَرْتُهُ بِقَوْلِهِ، فَسَبَّهُ وَقَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ يَزِيدَ: أَنَّهُ كَانَ مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) فَأَتَى جَمْرَةَ الْعَقَبَةِ فَاسْتَبْطَنَ الْوَادِي، فَاسْتَعْرَضَهَا فَرَمَاهَا مِنْ بَطْنِ الْوَادِي بِسِنِّ حَصِيَّاتٍ يُكَبِّرُ مَعَ كُلِّ حَصَاةٍ، قَالَ: فَقُلْتُ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ، إِنَّ النَّاسَ يَرْمُونَهَا مِنْ فَوْقِهَا؟ فَقَالَ: هَذَا -وَالَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ- مَقَامُ الَّذِي أُنْزِلَتْ عَلَيْهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ. [بخاري/ الحج/ ١٦٦٣]

له (اعمش) هوه ئەو ویش له (ابراهيم) هوه دهلى: (عبدالرحمن كورى يزید) بوى گيرامه وه كه له گهل (عبدالله ي كورى مسعود) (رضي الله عنه) دا بوو به رهو (جمره العقبة) شوپ بووه بو ناوه راستى دوله كه، له ويوه كهوت بهردى گرت ه (جمره) و له گهل هه بهرديكدا (الله اكبر) ي ده كرد، وتم: ئەى (ابو عبدالرحمن) خه لكى له سه ره وه بهردى تيده گرن؟ وتى: سويند بهو زاته ي جگه لهو خوايه كى تر نيبه، ئەم شوينه شوينى ئەو كه سه يه كه سورته تى (البقرة) ي نازل بوته سهه.

(٦٤) بهرد بارانى (جمره) به سوارى

٧١٧- عَنْ جَابِرٍ (رضي الله عنه) قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) يَزِمِّي عَلَى رَاحِلَتِهِ يَوْمَ النَّحْرِ، وَيَقُولُ: ((لِتَأْخُذُوا مَنَاسِكَكُمْ، فَإِنِّي لَا أَدْرِي لَعَلِّي لَا أَحُجُّ بَعْدَ حَجَّتِي هَذِهِ)).

(جابر) (ﷺ) دهلى: پيغه مبهرم (ﷺ) بينى له سهر و شتره كه يه وه له پوژى جه ژن دا بهرد بارانى (جمره) ده كردو ده يفرموو: دروشمه كانى چه جتان له من وهر بگرن، چونكه نازانم، له وانه يه دواى ئهم چه جهم چه جيكي تر نه كه م.

(٦٥) قه باره ي بهرده كان

٧١٨- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) رَمَى الْجَمْرَةَ بِمِثْلِ حَصَى الْخَذْفِ.

(جابري كوپى عبدالله) دهلى: پيغه مبهرم بينى (ﷺ) بهرد بارانى (جمره) ده كرد به ورده چه ويك كه به دوو په نجه بهاويژرى و به نه ندازه ي پاقله يه ك.

(٦٦) كاتى بهرد باران كردن

٧١٩- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: رَمَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) الْجَمْرَةَ يَوْمَ النَّحْرِ ضَحَى، وَأَمَّا بَعْدُ فَإِذَا زَالَتِ الشَّمْسُ.

(جابري كوپى عبدالله) دهلى: پيغه مبهرم (ﷺ) بهرد بارانى (جمره) ده كرد له پوژى جه ژنى قورباندا كاتى چيشته نگاو به لام پوژانى تر كاتى نيوه پوژ بهدواوه.

(٦٧) بهرد باران تاكه

٧٢٠- عَنْ جَابِرٍ (ﷺ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ((الاسْتِجْمَارُ تَوُّ، وَرَمَى الْجِمَارِ تَوُّ، وَالسَّغْيُ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ تَوُّ، وَالطَّوَافُ تَوُّ، وَإِذَا اسْتَجْمَرَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْتَجْمِرْ بِتَوِّ)).

(جابر) دهلى: پيغه مبهري خوا (ﷺ) فرموى: تارهت گرتن به بهرد تاكه، بهرد بارانى (جمره) كان تاكه، پا كردنى نيوان صه فاو مهروه تاكه، تهواف تاكه... نه گهر كه سيكتان به بهرد خوى پاك كرده وه با به تاك خوى پاك بكاته وه.

(٦٨) سه رتاشينى پيغه مبهرم (ﷺ)

٧٢١- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (ﷺ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) حَلَقَ رَأْسَهُ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ. [بخاري/ الحج/ ١٦٣٩، ١٦٤١]

(ابن عمر) (ﷺ) دهلى: پيغه مبهري خوا (ﷺ) له چه جى مالنواوييدا سهري خوى تاشى.

(۶۹) تاشین و کورت‌کردنه‌وه

۷۲۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی‌الله‌عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُحَلِّقِينَ)). قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلِلْمُقَصِّرِينَ. قَالَ: ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُحَلِّقِينَ)). قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلِلْمُقَصِّرِينَ. قَالَ: ((وَلِلْمُقَصِّرِينَ)). [بخاری / الحج / ۱۶۴۱، ۱۶۳۹]

(ابو هریره) (رضی‌الله‌عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری (رضی‌الله‌عنه) فەرمووی: ((خوایه له‌وانه خو‌ش ببه که‌سه‌ریان تاشیوه)) وتیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی‌الله‌عنه) ئه‌ی ئه‌وانه‌ی کورتیان کردۆته‌وه.. فەرمووی: ((خوایه له‌وانه خو‌ش ببه که‌سه‌ریان تاشیوه)) وتیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی‌الله‌عنه) ئه‌ی ئه‌وانه‌ی کورتیان کردۆته‌وه.. فەرمووی: ((خوایه له‌وانه خو‌ش ببه که‌سه‌ریان تاشیوه)) وتیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی‌الله‌عنه) ئه‌ی ئه‌وانه‌ی کورتیان کردۆته‌وه.. ئینجا فەرمووی: ((له‌وانه‌ش که‌کورتیان کردۆته‌وه)).

(۷۰) ره‌جم و قوربان‌یی و سه‌رتاشین

۷۲۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) رَمَى جَمْرَةَ الْعَقَبَةِ ثُمَّ انْصَرَفَ إِلَى الْبُذْنِ فَتَحَرَّهَا، وَالْحَجَّامُ جَالِسٌ، وَقَالَ بِيَدِهِ عَنْ رَأْسِهِ فَحَلَقَ شِقَهُ الْأَيْمَنِ فَقَسَمَهُ فِيمَنْ يَلِيهِ، ثُمَّ قَالَ: ((اخْلُقِ الشَّقَّ الْآخَرَ)). فَقَالَ: ((أَيْنَ أَبُو طَلْحَةَ)). فَأَعْطَاهُ إِيَّاهُ. [بخاری / الوضوء / ۱۶۶۹]

(انس ی کوپی مالک) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی‌الله‌عنه) به‌رد بارانی (جمره‌العقبه) ی کردو ئینجا ته‌شریفی برد بو لای قوربانیه‌که‌ی و سه‌ری بری، که‌له‌شاخ گره‌که دانیشتبوو ﴿که‌سه‌رتاشینیشی ده‌کرد﴾ به‌ده‌ست ئاماژه‌ی فەرموو که‌لای راستی سه‌ری بتاشی و کردی به‌دوو به‌شه‌وه (که‌لای راستی ته‌واو کرد) فەرمووی: ((ئه‌و لاشی بتاشه)).

(۷۱) ئه‌وه‌ی پیش قوربان‌یی سه‌ری بتاشی

۷۲۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رضی‌الله‌عنه) قَالَ: وَقَفَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَلَى رَاحِلَتِهِ، فَطَفِقَ نَاسٌ يَسْأَلُونَهُ، فَيَقُولُ الْقَائِلُ مِنْهُمْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي لَمْ أَكُنْ أَشْعُرُ أَنَّ الرَّمْيَ قَبْلَ النَّحْرِ، فَتَحَرَّتْ قَبْلَ الرَّمْيِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((فَارْمِ وَلَا حَرَجَ)). قَالَ: وَطَفِقَ آخَرُ يَقُولُ: إِنِّي لَمْ أَشْعُرْ أَنَّ النَّحْرَ قَبْلَ الْحَلْقِ، فَحَلَقْتُ قَبْلَ أَنْ أَنْحُرَ؟ فَيَقُولُ: ((انْحُرْ وَلَا حَرَجَ)). قَالَ: فَمَا سَمِعْتَهُ يُسْأَلُ يَوْمَئِذٍ عَنْ أَمْرِ مِمَّا

يُنْسَى الْمَرْءُ وَيَجْهَلُ - مِنْ تَقْدِيمِ بَعْضِ الْأُمُورِ قَبْلَ بَعْضٍ وَأَشْبَاهَهَا - إِلَّا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((افْعَلُوا ذَلِكَ وَلَا حَرْجَ)). [بخاري/ العلم/ ٨٣]

(عبدالله ی کوپی عمرو ی کوپی عاص) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبهر (ﷺ) له‌سه‌ر ولاغه‌که‌ی وه‌ستا بوو خه‌لکی ده‌چوون پرس‌یاران لی ده‌کرد، یه‌کیکیان ده‌یوت: ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) من نه‌مزان‌ی که‌به‌ردباران کردن پیش قوربانی کردنه، قوربانیم کرد پیش به‌رد باران کردن؟ پیغه‌مبهر (ﷺ) فهرموی: ((ئیس‌تا به‌رد بارانه‌که‌ت بکه‌و قه‌یناکا)) یه‌کیکی تر وتی: من نه‌مزان‌ی که‌ قوربانی پیش سه‌رتاشینه، سه‌رم تاشی پیش قوربانی کردن، فهرموی: ((قوربان‌یه‌که‌ت بکه‌و قه‌یناکات)).. ئه‌وپوژه نه‌مبیست که‌سیک پرس‌یار بکات له‌وانه‌ی که‌ نه‌یاند‌ه‌زانی یان بیریان چوو بوو، هه‌ندی شتیان پیش هه‌ندیکی تر کردبو، پیغه‌مبهر (ﷺ) هر ده‌یفهرموو: ((ئه‌وه بکه‌و قه‌یناکات)).

٧٢٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (ﷺ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) وَأَتَاهُ رَجُلٌ يَوْمَ النَّحْرِ وَهُوَ وَقَفٌ عِنْدَ الْجُمْرَةِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي حَلَقْتُ قَبْلَ أَنْ أَرْمِيَ؟ فَقَالَ: ((ارْمِ وَلَا حَرْجَ)). وَأَتَاهُ آخَرُ فَقَالَ: إِنِّي ذَبَحْتُ قَبْلَ أَنْ أَرْمِيَ؟ قَالَ: ((ارْمِ وَلَا حَرْجَ)). وَأَتَاهُ آخَرُ فَقَالَ: إِنِّي أَقْضَيْتُ إِلَى الْبَيْتِ قَبْلَ أَنْ أَرْمِيَ؟ قَالَ: ((ارْمِ وَلَا حَرْجَ)). [قال]: فَمَا رَأَيْتُهُ سَأَلَ يَوْمَئِذٍ عَنْ شَيْءٍ إِلَّا قَالَ: ((افْعَلُوا وَلَا حَرْجَ)). [بخاري/ العلم/ ٨٣]

(عبدالله ی کوپی عمرو ی کوپی عاص) (ﷺ) ده‌لی: گویم له‌ پیغه‌مبهر (ﷺ) بوو پیاویک هات بو خزمه‌تی له‌پوژ‌ی قوربانیدا، ئه‌و له‌نزیک‌ی (جمره‌العقبه‌) دا بوو، وتی: ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) من سه‌رم تاشی پیش ئه‌وه‌ی به‌رد باران بکه‌م؟ فهرموی: ((به‌رد باران بکه‌و قه‌یناکات)) یه‌کیکی تر هات و وتی: من قوربانیه‌که‌م سه‌ربریوه پیش ئه‌وه‌ی به‌رد باران بکه‌م؟ فهرموی: ((ئیس‌ته به‌رد باران بکه‌و قه‌یناکات)) یه‌کیکی تر هات و وتی: من چوم بو ته‌وافی (إفاضة) پیش ئه‌وه‌ی به‌رد باران بکه‌م؟ فهرموی: ((ئیس‌ته به‌رد باران بکه‌و قه‌یناکات)).. ئه‌و پوژه نه‌مدی هیچ پرس‌یاریک‌ی لی بکرنیت و نه‌فه‌رمیت: ((ئه‌وه بکه‌و قه‌یناکات)).

(۷۲) دیاری کردنی قوزبانی

۷۲۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه) قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) الظُّهْرَ بِذِي الْحَلِيفَةِ، ثُمَّ دَعَا بِنَاقَتِهِ فَأَشْعَرَهَا فِي صَفْحَةٍ سَنَامِهَا الْأَيْمَنُ وَسَلَّتِ الدَّمَ، وَقَلَّدَهَا نَعْلَيْنِ، ثُمَّ رَكِبَ رَاحِلَتَهُ، فَلَمَّا اسْتَوَتْ بِهِ عَلَى الْبَيْدَاءِ أَهَلَ بِالْحَجِّ.

(ابن عباس) (رضی الله عنه) دهلی: پیغمبر (ﷺ) نويژي نيوه پوی کرد له (ذوالحلیفه) نهوسا داوای و شتره که ی کردو نیشانه یه کی نا به لای راستی کوپاره که یداو خوینه که ی سپری و دووتاک نه علی کرده ملی، ئینجا سواری و شتره که ی بوو کاتی گه یشته (بیداء) ئیحرامی بو حه ج به ست.

(۷۳) قوربانی دیاری کردن

۷۲۷- عَنْ عَمْرِو بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ: أَنَّ زِيَادًا كَتَبَ إِلَى عَائِشَةَ: أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه) قَالَ: مَنْ أَهْدَى هَدِيًّا حَرَّمَ عَلَيْهِ مَا يَحْرُمُ عَلَى الْحَاجِّ حَتَّى يُنْحَرَ الْهَدْيُ، وَقَدْ بَعَثْتُ بِهِدْيِي، فَاكْتُبِي إِلَيَّ بِأَمْرِكَ. قَالَتْ عَمْرُو: قَالَتْ عَائِشَةُ: لَيْسَ كَمَا قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ، أَنَا قَتَلْتُ قَلْبًا هَدْيَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) بِيَدِي، ثُمَّ قَلَّدَهَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) بِيَدِهِ، ثُمَّ بَعَثَ بِهَا مَعَ أَبِي، فَلَمْ يَحْرُمْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) شَيْءٌ أَحَلَّهُ اللَّهُ لَهُ حَتَّى يُحْرَ الْهَدْيُ. [بخاري/ الحج/ ۱۶۱۳]

(عمره کچی عبدالرحمن) (رضی الله عنه) دهلی: زیاد نامه ی نوسی بو عائشه که (عبدالله ی کوپی عباس) (رضی الله عنه) وتویه تی: نهو ی قوربانی یه که بریار بدات، چی بو حاجی حه رامه بو نهویش حه رامه هه تا قوربانی یه که سه رده بری، جا منیش قوربانیم ناردوو، وه لأمم بده روه .. (عمره) دهلی: (عائشه) وتی: بهو شیوه یه نزیه که (ابن عباس) دهلی، من خۆم ملوانکه ی قوربانی یه کانی پیغمبر ی خوام (ﷺ) هونیوه ته وه پاشان پیغمبر (ﷺ) به دهستی خوی کردونیه ملیان و له گه ل باو کمدا هه موویانی نارد، که چی هیچ شتیک له وانیه بو پیغمبر ی خوا (ﷺ) حه لال بوو، خوای گه وره له سه ری حه رام نه کرد.

(۷۴) سواربوونی و شتری قوربانی

۷۲۸- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: أَهْدَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مَرَّةً إِلَى الْبَيْتِ غَنَمًا فَقَلَّدَهَا. [بخاري/ الحج/ ۱۶۱۷، ۱۶۱۴]

(عائشه) (رضی الله عنها) دهلی: پیغمبر ی خوا (ﷺ) جاریکیان قوربانی نارد بو (بیت) و ملوانکه شی کرده ملی.

۷۲۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) رَأَى رَجُلًا يَسُوقُ بَدَنَةً، فَقَالَ: ((ارْكَبْهَا)). قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهَا بَدَنَةٌ؟ فَقَالَ: ((ارْكَبْهَا وَيْلَكَ)) فِي الثَّانِيَةِ أَوْ فِي الثَّلَاثَةِ. [بخاري/ الحج/ ۱۶۰۴]

(ابو هريره) (رضي الله عنه) دهلى: پيغه مبهري خوا (رضي الله عنه) پياويكى بينى وشترىكى قوربانى دابووه پيش خو، فهرمووى: ((سواری ببه)) كابر وتى: نهى پيغه مبهري خوا (رضي الله عنه) بو قوربانى يه، فهرمووى: ((سوار ببه داماو)).

۷۳۰- عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ قَالَ: سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) سُئِلَ عَنْ رُكُوبِ الْهَدْيِ، فَقَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) يَقُولُ: ((ارْكَبْهَا بِالْمَعْرُوفِ إِذَا أُلْجِئْتَ إِلَيْهَا، حَتَّى تَجِدَ ظَهْرًا)).

(ابو زبير) دهلى: گويم له (جابرى كوپى عبدالله) (رضي الله عنه) بو كه پرسىارى له سوار بوونى ولاغى قوربانى لى كرا، ئه ویش وتى: گويم له پيغه مبهري خوا بوو (رضي الله عنه) دهيفه رموو: نه گهر ناچار بویت دور له ماندو كردن و هيلاك كردن به كارى بهينه، تا ولاغىكى سواریت دهست دهكه ویت.

(۷۵) پهك كه وتنى مالآتى قوربانى

۷۳۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنه): أَنَّ ذُوَيْبًا أَبَا قَبِيصَةَ حَدَّثَهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ يَبْعَثُ مَعَهُ بِالْبُذْنِ، ثُمَّ يَقُولُ: ((إِنْ عَطِبَ مِنْهَا شَيْءٌ، فَخَشِيتَ عَلَيْهِ مَوْتًا، فَأَحْرَمًا ثُمَّ اغْمَسَ نَعْلَهَا فِي دَمِهَا، ثُمَّ اضْرَبَ بِهَا صَفْحَتَهَا، وَلَمْ تَطْعَمْهَا أَنْتَ وَلَمْ أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ رِفْقَتِكَ)).

(ابن عباس) (رضي الله عنه) دهلى: (ذوئبى ابو قميصه) بوى گيړاوه ته وه كه پيغه مبهري خوا (رضي الله عنه) وشترى قوربانى ره وانه دهكردو دهيفه رموو: ((نه گهر يه كيكيان په كى كه وت و ترساي مردار بيته وه سهري بېره، ئينجا نه عله كه ي ملى له خوينه كه ي هه لكينه و بيماله به لايه كيذا [وهك نيشانه يهك]، نه خوت و نه هيچ كهس له هاوه لانت لى نه خون)) [بو ئه وه ي بو رېبواران و هه ژاران بيت]

(۷۶) به شدارى له قوربانى دا

۷۳۲- عَنْ جَابِرٍ (رضي الله عنه) قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) مُهْلِينَ بِالْحَجِّ، فَأَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنْ نَشْتَرِكَ فِي الْإِبِلِ وَالْبَقَرِ، كُلُّ سَبْعَةٍ مِنَّا فِي بَدَنَةٍ.

(جابرى كورپى عبدالله) (ﷺ) ده‌لى: له‌خزمه‌تى پيغه‌مبه‌ردا (ﷺ) ئيحراممان به‌ست بۆ حه‌ج، پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) فه‌رمانى پيداين كه‌به‌شدارى له‌(حوشترو كا) دا بكه‌ين، هه‌ر حه‌وتمان له‌قوربانىيه‌كدا.

(٧٧) قوربانى ده‌شه‌ولاخ

٧٣٣- عَنْ جَابِرٍ (ﷺ) قَالَ: ذَبَحَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَنْ عَائِشَةَ بَقْرَةَ يَوْمَ النَّحْرِ. [بخاري/ الحج/ ١٦٢٣]

(جابرى كورپى عبدالله) (ﷺ) ده‌لى: پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌جياتى عايشه مانگايه‌كى له‌جه‌ژنى قورباندا سه‌ربرى.

(٧٨) چۆنيه‌تى سه‌ربرينى ووشتر

٧٣٤- عَنْ زِيَادِ بْنِ جُبَيْرٍ: أَنَّ ابْنَ عُمَرَ (ﷺ) أَتَى عَلَى رَجُلٍ وَهُوَ يَنْحَرُ بَدَنَتَهُ بَارَكَةً، فَقَالَ: ابْعَثْهَا قِيَامًا مُقَيَّدَةً، سَنَّةَ نَبِيِّكُمْ (ﷺ). [بخاري/ الحج/ ١٦٢٧]

(زيادى كورپى جبر) (ﷺ) ده‌لى: كه‌ (ابن عمر) (ﷺ) پياويكى بينى وشتره‌كه‌ى به‌چۆكا خستوووه‌و خه‌ريكه‌ سه‌رى ده‌برى، پيى وت: هه‌ليسينه‌ سه‌رپيى و ده‌ستى راستى به‌سته‌و ئينجا سه‌رى بپه‌، سوننه‌تى پيغه‌مبه‌ره‌كه‌تانه (ﷺ).

(٧٩) به‌خشينى گوشتى قوربانى...

٧٣٥- عَنْ عَلِيٍّ (ﷺ) قَالَ: أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنْ أَقُومَ عَلَى بُدْنِهِ، وَأَنْ أَتَصَدَّقَ بِلَحْمِهَا وَجُلُودِهَا وَأَجِلَّتْهَا، وَأَنْ لَا أُعْطِيَ الْجَزَارَ مِنْهَا، قَالَ: ((نَحْنُ نُعْطِيهِ مِنْ عُنْدِنَا)). [بخاري/ الحج/ ١٦٢٠]

(علي) (ﷺ) ده‌لى: پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) فه‌رمانى پيدام كه‌سه‌رپه‌رشتى قوربانىيه‌ك بكه‌م و گوشته‌كه‌ى و پيسته‌كه‌ى و سه‌رجله‌كه‌ى به‌خشمه‌وه‌، هيچى نه‌ده‌م به‌قه‌سابه‌كه‌و فه‌رمووى: ((ئيمه‌ خو‌مان حه‌قه‌كه‌ى ده‌ده‌ين)).

(٨٠) ته‌وافى (افاضه) له‌يه‌كه‌م پۆژى جه‌ژنى قورباندايه

٧٣٦- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (ﷺ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) أَفَاضَ يَوْمَ النَّحْرِ، ثُمَّ رَجَعَ فَصَلَّى الظُّهْرَ بِمَنَى. قَالَ نَافِعٌ: فَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يُفِيضُ يَوْمَ النَّحْرِ، ثُمَّ يَرْجِعُ فَيُصَلِّي الظُّهْرَ بِمَنَى، وَيَذْكُرُ أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) فَعَلَهُ. [بخاري/ الحج/ ١٦٤٥]

(ابن عمر) (ﷺ) ده‌لى: پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) ته‌وافى (افاضه)ى كردوووه‌ له‌يه‌كه‌م پۆژى جه‌ژنى قورباندا، پاشان گه‌راوه‌ته‌وه‌و نو‌يژى نيوه‌پۆى كردوووه‌ له‌

(مينا)، (نافع) ده لى: ابن عمر [هه موو جار] يه كه م پوژى جه ژنى قوربان ته وافى (افاضه) ى ده كردو پاشان ده گه پايه وه نويزى نيوه پووى له (مينا) ده كردو ده يوت: پيغه مبه ر (ﷺ) ناواى كردوه.

(۸۱) ئه وه ى ته واف بكات ئيحرامى شكاندوه

۷۳۷- عن [ابن جريج: أَخْبَرَنِي] عَطَاءٌ قَالَ: كَانَ ابْنُ عَبَّاسٍ (ﷺ) يَقُولُ: لَا يَطُوفُ بِالْبَيْتِ حَاجٌّ وَلَا غَيْرُ حَاجٍّ إِلَّا حَلَ. قُلْتُ لِعَطَاءٍ: مِنْ أَيْنَ يَقُولُ ذَلِكَ؟ قَالَ: مِنْ قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: ﴿ثُمَّ مَحَلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾ [الحج: ۳۳]. قَالَ: قُلْتُ: فَإِنَّ ذَلِكَ بَعْدَ الْمُعَرَفِ. فَقَالَ: كَانَ ابْنُ عَبَّاسٍ (ﷺ) يَقُولُ: هُوَ بَعْدَ الْمُعَرَفِ وَقَبْلَهُ، وَكَانَ يَأْخُذُ ذَلِكَ مِنْ أَمْرِ النَّبِيِّ (ﷺ) حِينَ أَمَرَهُمْ أَنْ يَحْلُوا فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ. [بخاري/المغازي/ ۴۱۳۵]

(ابن جريج) ده لى: (عطاء) هه والى پيدام و وتى: (ابن عباس) (ﷺ) ده يوت: هه ركه س ته واف بكات حاجى بيت يان نا ئه وه له ئيحرام بوته وه، به (عطاء) م وت: به لگه ى چى يه بو ئه و كاره؟ ئه ويش وتى: به لگه ى ئه م ئايه ته يه ﴿پاشان شوينه كه ى بو ماله ديرينه كه يه﴾ ﴿مه به ست كه عبه يه﴾ و تم: جائه وه دواى عه ره فه يه؟ وتى: (ابن عباس) ده يوت عه ره فه و پيش عه ره فه شه، ئه وه ش له فه رمانى پيغه مبه ر (ﷺ) وه رگرتوه، كاتى له حه جى مائنا واييدا فه رمانى پيدان به ئيحرام شكاندن.

(۸۲) ئه وه ى نيه تى حه ج و عه مبه رى پيگه وه هينا بيت يه ك ته وافى به سه

۷۳۸- عَنْ عَائِشَةَ (ﷺ): أَنَّهَا حَاضَتْ بِسَرِفٍ وَتَطَهَّرَتْ بِعَرَفَةَ، فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((يُجْزَى عَنْكَ طَوَافُكَ بِالصَّفَا وَالْمَرْوَةِ عَنْ حَجِّكَ وَعُمْرَتِكَ)). [بخاري/العمرة/ ۱۶۹۶]

(عائشه) ده لى: [له كاتى حه جه كه يدا] له سه ر [شوئينيكه نزىك مه كه] عاده ى مانگانه ى به سه ردا ها تووه له عه ره فات پاك بوته وه، پيغه مبه رى خوا (ﷺ) پيى فه رموه: ته وافه كه ى (صفا و مروة) ت به سه بو حه ج و عه مبه ركه ت.

(۸۳) ئه وه ى ئيحرام به حه ج و عه مبه ر به سه تى كه ى ده يشكيلى؟

۷۳۹- عَنْ عَائِشَةَ (ﷺ): أَنَّهَا قَالَتْ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) عَامَ حَجَّةِ الْوَدَاعِ، فَمِنَّا مَنْ أَهَلَ بِعُمْرَةٍ، وَمِنَّا مَنْ أَهَلَ بِحَجٍّ وَعُمْرَةٍ، وَمِنَّا مَنْ أَهَلَ بِالْحَجِّ،

وَأَهْلَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) بِالْحَجِّ، فَأَمَّا مَنْ أَهْلٌ بِعُمْرَةٍ فَحَلَّ، وَأَمَّا مَنْ أَهْلٌ بِحَجٍّ أَوْ جَمَعَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ فَلَمْ يَحِلُّوا حَتَّى كَانَ يَوْمَ النَّحْرِ. [بخاری/ الحج/ ۱۴۸۷]

(عائشه) (ﷺ) دهلی: له خزمهت پیغهمبری خوا (ﷺ) بووم له سالی حه جی مائناواییدا چووین بو حه ج، هه مانبوو نیه تی عه مره ی هیئا بوو، هه مانبوو نیه تی حه ج و عه مره ی هیئا بوو، هه مانبوو ته نها نیه تی حه جی هیئا بوو، پیغهمبری خوا (ﷺ) نیه تی حه جی هیئا بوو، جائه وه ی نیه تی به عه مره هیئا بوو ﴿پاش به جی هیئانی عه مره که﴾ ئیحرامی شکاند، به لام ئه وه ی نیه تی به حه ج یان نیه تی حه ج و عه مره ی هیئا بوو ئیحرامیان نه شکاند، هه تا پوژی به که می جه ژنی قوربان.

(۸۴) گه رانه وه له مه که

۷۴۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) وَأَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ (رضی الله عنه) كَانُوا يَنْزِلُونَ الْأَبْطَحَ.

(ابن عمر) (رضی الله عنه) دهلی: پیغهمبر ﷺ و ابوبکرو عمر له (ابطح) لایان ده دا ﴿بو نوێز﴾.

۷۴۱- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: نُزِلَ الْأَبْطَحُ لَيْسَ بِسُنَّةٍ، إِنَّمَا نَزَلَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لِأَنَّهُ كَانَ أَسْمَحَ لَخُرُوجِهِ إِذَا خَرَجَ. [بخاری/ الحج/ ۱۶۷۶]

(عائشه) (ﷺ) دهلی: دابه زین له (ابطح) سوننه ت نیه، پیغهمبر (ﷺ) دابه زییو لایدا چونکه له ویوه دهرچوونی ئاساتر بوو.

۷۴۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَنَحْنُ بِمِئْي: ((نَحْنُ نَارِلُونَ غَدًا بِخَيْفِ بَنِي كِنَانَةَ حَيْثُ تَقَاسَمُوا عَلَى الْكُفْرِ)) وَذَلِكَ أَنَّ قُرَيْشًا وَبَنِي كِنَانَةَ تَحَالَفَتْ عَلَى بَنِي هَاشِمٍ وَبَنِي الْمُطَّلِبِ: أَنَّ لَا يُنَافِيهِمْ وَلَا يُبَايِعُهُمْ حَتَّى يُسَلِّمُوا إِلَيْهِمْ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ)، يَغْنِي بِذَلِكَ الْمُحَصَّبُ. [بخاری/ الحج/ ۱۵۱۳]

(ابو هریره) (ﷺ) دهلی: پیغهمبری خوا (ﷺ) له (مینا) پینی وتین ئیمه سبه ینی له (طیف) ی (بنو کنانه) لاده ده ین، له و شوینه دا که له سه ر کوفرو درایه تی په یمانیا به ست، ئه ویش به وه ی که قوره یش و (بنو کنانه) په یمانیا به ست درئی (بنو هاشم) و (بنو عبدالمطلب) که ژن و ژنخوازی و کپرن و فروشتنیا به گه ل نه که ن هه تا پیغهمبری خوا (ﷺ) ته سلیم نه که ن.

(۸۵) مانه وه بو ئاوگیړان له مه که که دا

۷۴۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه): أَنَّ الْعَبَّاسَ بْنَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ (رضی الله عنه) اسْتَأْذَنَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) أَنْ يَبِيتَ بِمَكَّةَ لِيَأْتِيَ مَتًى مِنْ أَجْلِ سِقَايَتِهِ، فَأُذِنَ لَهُ. [بخاري/ الحج/ ۱۵۵۳]

(ابن عمر) (رضی الله عنه) ده لى: (عباس ی کورى عبدالمطلب) مؤله تی له پیغه مبه ری خوا (رضی الله عنه) وهرگرت كه نه و شهوانه ی حاجی له (مینا) یه نه و له مه که که بیټ له بهر ئاوگیړانه که ی، نه ویش مؤله تی دا.

۷۴۴- عَنْ بَكْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمُزَنِيِّ قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا مَعَ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه) عِنْدَ الْكُفَّةِ، فَأَتَاهُ أَغْرَابِيٌّ فَقَالَ: مَا لِي أَرَى بَنِي عَمِّكُمْ يَسْقُونَ الْعَسَلَ وَاللَّبَنَ وَأَنْتُمْ تَسْقُونَ النَّبِيذَ؟ أَمِنْ حَاجَةٍ بِكُمْ، أَمْ مِنْ بُحْلِ؟ فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، مَا بِنَا مِنْ حَاجَةٍ، وَلَا بُحْلٍ، قَدِمَ النَّبِيُّ (ﷺ) عَلَيَّ رَاحِلَتِهِ وَخَلْفَهُ أُسَامَةُ، فَاسْتَسْقَى فَأَتَيْنَاهُ بِإِنَاءٍ مِنْ نَبِيذٍ، فَشَرِبَ، وَسَقَى فَضْلَهُ أُسَامَةَ وَقَالَ: ((أَحْسَنْتُمْ وَأَجْمَلْتُمْ، كَذَا فَاصْنَعُوا)). فَلَا تُرِيدُ تَغْيِيرَ مَا أَمَرَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ).

(بکری کورى عبدالله) ده لى: من دانیشتیووم له گهل (ابن عباس) (رضی الله عنه) دا له پال كه عبه دا، عهره بیکی ده شته کی هات و وتی: من جاران ئاموزاكانی ئیووم ده بینى ههنگوین و شیریان ده دا به خه لکی، كه چی ئیوه خوشاو ده گپړن، ئایا هه ژار كه وتون یان ره زیلی ده كه ن؟ (ابن عباس) وتی: الحمد لله، نه هه ژارین و نه ره زیل، پیغه مبه ر (رضی الله عنه) به سواری هات و ئوسامه شی به شوینه وه بوو داوای خواردنه وه ی کرد، ئیمه ش خوشاومان پیشكه ش کرد، نه ویش لیى خواردنه وه ئه وه ی لیى مایه وه دای به ئوسامه و فرموی: ((چاكتان کردو جواكتان کردو هه ر ئاوا بکه ن)) ئیمه ش نامانه وى ئه وه ی پیغه مبه ری خوا (رضی الله عنه) فره مانى پیداه بیگوپړن.

(۸۶) مانه وه ی حاجی له مه که که داوای حه ج و عه مره

۷۴۵- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حُمَيْدٍ قَالَ: سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ يَقُولُ لَجُلَسَائِهِ: مَا سَمِعْتُمْ فِي سُكْنَى مَكَّةَ؟ فَقَالَ السَّائِبُ بْنُ يَزِيدٍ: سَمِعْتُ الْعَلَاءَ -أَوْ قَالَ: الْعَلَاءَ بْنَ الْحَضْرَمِيِّ- قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((يُقِيمُ الْمُهَاجِرُ بِمَكَّةَ بَعْدَ قَضَاءِ نُسُكِهِ ثَلَاثًا)). [بخاري/ فضائل الصحابة/ ۳۷۱۸]

(عبدالرحمن كوپى حُميد) دهلى: گويم له (عمرى كوپى عبدالعزيز) بوو بهاونشينانى خوى دهوت: چيتان بيستوو دهرباره مانه وه له مهككه دا؟ (سائى كوپى يزيد) له وه لامدا وتى: بيستومه له (علاءى كوپى حُضرى) كه پيغه مبهري خوا (ﷺ) فهرموويه تى: حاجى دواى به جيهينانى سروته كانى (مناسك) حـه ج سى پوژ ده مينيتته وه.

(۸۷) ته وافى خوا حافيزى

۷۴۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ﷺ) قَالَ: كَانَ النَّاسُ يُنْصَرِفُونَ فِي كُلِّ وَجْهٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا يَنْفِرَنَّ أَحَدٌ، حَتَّى يَكُونَ آخِرُ عَهْدِهِ بِالْبَيْتِ)).
(ابن عباس) (ﷺ) دهلى: خه لكى به هه موو لايه كدا (دواى حـه ج) بلاوه يان كرد بويه پيغه مبهري خوا (ﷺ) فهرمووى: ((كهس بلاوى لى نه كات هه تا دوا كارى ده بيتته نه وهى كه ته واف به دهورى كه عبه دا بكات)).

(۸۸) نه و ئافره تهى ده كه ويته بينويژى پيش ته وافى خوا حافيزى

۷۴۷- عَنْ عَائِشَةَ (ﷺ) قَالَتْ: حَاضَتْ صَفِيَّةُ بِنْتُ حُيَيٍّ (ﷺ) بَعْدَ مَا أَفَاضَتْ، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَذَكَرْتُ حَيْضَتَهَا لِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَحَابِسْتُنَا هِيَ)). قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهَا قَدْ كَانَتْ أَفَاضَتْ وَطَافَتْ بِالْبَيْتِ، ثُمَّ حَاضَتْ بَعْدَ الْإِفَاضَةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((فَلْتَنْفِرَنَّ)). [بخاري/الحج/ ۱۶۶۶]

(عائشه) (ﷺ) دهلى: (صفيه كچى حىي) دواى ته وافى (إفاضة) كه وته بى نويزيه وه، عائشه دهلى: منيش باسى بى نويزيه كه يم گيپرايه وه بو پيغه مبهري خوا (ﷺ)، پيغه مبهري خوا (ﷺ) فهرمووى: تو بلوى گيرمان نه دا منيش وتم: نهى پيغه مبهري خوا (ﷺ) ته وافى (إفاضة) ي كردوو، ته وافى (بيت) ي كردوو دواى نه وه كه وتوته بى نويزيه وه، پيغه مبهري (ﷺ) فهرمووى: ((كهواته بابروات)).

۷۴۸- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ﷺ) قَالَ: أُمِرَ النَّاسُ أَنْ يَكُونَ آخِرُ عَهْدِهِم بِالْبَيْتِ، إِلَّا أَنَّهُ خُفِّفَ عَنِ الْمَرْأَةِ الْحَائِضِ. [بخاري/الحج/ ۱۶۶۸]
(ابن عباس) (ﷺ) دهلى: فرمان درا به خه لكى كه دوا سروتيان ته وافى (كه عبه) بيت، به لام مؤلت دراوه به ئافره تى بى نويز.

(۸۹) عه مره دروسته له مانگه کانی حه ج دا

۷۴۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه) قَالَ: كَانُوا يَرَوْنَ أَنَّ الْعُمْرَةَ فِي أَشْهُرِ الْحَجِّ مِنْ أَفْجَرِ الْفُجُورِ فِي الْأَرْضِ، وَيَجْعَلُونَ الْمُحَرَّمَ صَفْرًا، وَيَقُولُونَ: إِذَا بَرَأَ الدَّبْرَ، وَعَقَا الْأَثَرَ، وَأَسْلَخَ صَفْرًا، حَلَّتِ الْعُمْرَةُ لِمَنْ اعْتَمَرَ. فَقَدِمَ النَّبِيُّ (ﷺ) وَأَصْحَابُهُ صَبِيحَةَ رَابِعَةِ مُهْلَيْنِ بِالْحَجِّ، فَأَمَرَهُمْ أَنْ يَجْعَلُوهَا عُمْرَةً، فَتَعَاظَمَ ذَلِكَ عِنْدَهُمْ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ: أَيُّ الْحَلِّ؟ قَالَ: ((الْحَلُّ كُلُّهُ)). [بخاري/ الحج/ ۱۴۸۹]

(ابن عباس) (رضی الله عنه) ده لی: [قورهیش] عه مره یان له مانگه کانی حه ج دا به گونا میکی گه وره له سهر زه ویدا ده دایه قه له م، مانگی (محرم) یان ده کرد به (صفر) و ده یان ووت: ته گهر زامی پشتی و شتره کان چاک بو وه و ئاسه واری نه ماو (صفر) تیپه ری، عه مره دروسته بو نه و که سه ی ده یه ویت عه مره بکات، به لام پیغه مبه ر (رضی الله عنه) و ها و ده لانی هاتن و سه ره له به یانی چواره می (ذی الحجة) ئیحرامیان بو حه ج به ست، که چی پیغه مبه ر (رضی الله عنه) فه رمانی پیدان که بی که ن به عه مره [قورهیش] نه مه یان زور به [داهینراویکی] گه وره زانی، بو یه وتیان نه ی پیغه مبه ری خوا (رضی الله عنه) چیمان بو حه لال ده بیت به م ئیحرام شکانده؟ فه رموی: ((هه موو شتیکتان بو حه لاله)).

(۹۰) خیری عه مره له ره مه زاندا

۷۵۰- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ لِامْرَأَةٍ مِنَ الْأَنْصَارِ يُقَالُ لَهَا أُمُّ سِنَانٍ: ((مَا مَنَعَكَ أَنْ تَكُونِي حَاجَّةً مَعَنَا)). قَالَتْ: نَاضِحَانِ كَانَا لِأَبِي فَلَانٍ - زَوْجَهَا - حَجٌّ هُوَ وَابْنُهُ عَلَى أَحَدِهِمَا، وَكَانَ الْآخَرُ يَسْقِي عَلَيْهِ غُلَامُنَا نَحْلًا لَنَا. قَالَ: ((فَعُمْرَةٌ فِي رَمَضَانَ تَقْضِي حَجَّةً أَوْ حَجَّةً مَعِيَ)). [بخاري/ العمرة/ ۱۶۹۰]

(ابن عباس) (رضی الله عنه) ده لی: پیغه مبه ر (رضی الله عنه) به ئافره تیکی (انصار) ی که پیی ده و ترا (ام سنان) فه رموی: ((چی پیی ئی گرتی که حه جت نه کرد له گه لماندا؟)) نه ویش وتی: دوو و شتره ئاو کی شه که ی باوکی فلانه که س - مه به ستی میز ده که ی بوو - چونکه نه و خوی و کوره که ی به سواری یه کیکیان حه جیان کرد، نه و ی تریش کارگوزاره که مان ئاوی دارخورماکانی پیده دا، فه رموی: ((عه مره یه ک له ره مه زاندا جیی حه جیک یا خود حه جیک له گه ل مندا ده گریته وه)).

(۹۱) پیغہمبہر (ﷺ) چہند حہ جی کردوہ

۷۵۱۔ عَنْ أَبِي إِسْحَقَ قَالَ: سَأَلْتُ زَيْدَ بْنَ أَرْقَمَ: كَمْ غَزَوْتَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)؟ قَالَ: سَنَعِ عَشْرَةً. قَالَ: وَحَدَّثَنِي زَيْدُ بْنُ أَرْقَمَ (رضی اللہ عنہ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) غَزَا تِسْعَ عَشْرَةَ، وَأَنَّهُ حَجَّ بَعْدَ مَا هَاجَرَ حَجَّةً وَاحِدَةً حَجَّةَ الْوُدَاعِ. قَالَ أَبُو إِسْحَقَ: وَبِمَكَّةَ أُخْرَى. [بخاری/ المغازی/ ۴۱۴۲]

(ابو إسحاق) دہلی: پرسیارم لہ زہیدی کوپی ارقم کرد: چہند غمزات لہ خزمہ تی پیغہمبہری خوا (ﷺ) کردوہ؟ نہ ویش وتی: حہقدہ، نینجا زہید وتی: پیغہمبہری خوا (ﷺ) نوزدہ غہزای کردوہ و دوا۱ ہیجرہ تیش تہنہا حہ جیکی کردوہ نہ ویش حہ جی مالنا وایہہ.

(۹۲) پیغہمبہری خوا (ﷺ) چہند عہمرہی کردوہ

۷۵۲۔ عَنْ أَنَسٍ (رضی اللہ عنہ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) اعْتَمَرَ أَرْبَعَ عُمَرٍ كُلُّهُنَّ فِي ذِي الْقَعْدَةِ، إِلَّا الَّتِي مَعَ حَجَّتِهِ: عُمَرَةٌ مِنَ الْخُدَيْبِيَّةِ - أَوْ: زَمَنَ الْخُدَيْبِيَّةِ - فِي ذِي الْقَعْدَةِ، وَعُمَرَةٌ مِنَ الْعَامِ الْمُقْبِلِ فِي ذِي الْقَعْدَةِ، وَعُمَرَةٌ مِنْ جِعْرَانَةَ حَيْثُ قَسَمَ غَنَائِمَ خُنَيْنٍ فِي ذِي الْقَعْدَةِ، وَعُمَرَةٌ مَعَ حَجَّتِهِ. [بخاری/ العمرہ/ ۱۶۸۸]

(انس) (رضی اللہ عنہ) دہلی: پیغہمبہری خوا (ﷺ) چوار عہمرہی کردوہ و ہموویان لہ (ذو القعدة) دا بوہ، جگہ لہ وہی کہ لہ گہل حہ جہ کہیدا بو، عہمرہیہک لہ حوہدیہیہوہ، عہمرہیہک لہ سالی دواتر، عہمرہی (جعرانہ) ش کاتی کہ دہستگہ وتہ کانی دابہ ش کرد، عہمرہیہکیش لہ گہل حہ جہ کہیدا.

(۹۳) سہر کورنگردنہوہ لہ عہمرہدا

۷۵۳۔ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ: أَنَّ مُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي سُفْيَانَ (رضی اللہ عنہ) أَخْبَرَهُ قَالَ: قَصَرْتُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) بِمَشَقَصٍ وَهُوَ عَلَى الْمَرْوَةِ. أَوْ: رَأَيْتُهُ يَقْصُرُ عَنْهُ بِمَشَقَصٍ وَهُوَ عَلَى الْمَرْوَةِ. [بخاری/ الحج/ ۱۶۴۳]

(ابن عباس) (رضی اللہ عنہ) دہلی: معاویہی کوپی ابو سفیان (رضی اللہ عنہ) ہوالی داوہ کہ: بہ مقہست ہندی مووم بری لہ سہری پیغہمبہری خوا (ﷺ) لہ (مرہ) دا.

(۹۴) نافرہ تی بی نویر عہمرہ دہگیریتہوہ

۷۵۴۔ عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رضی اللہ عنہا) قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، يَصْنَدُرُ النَّاسُ بِنُسُكَيْنِ، وَأَصْنَدُرُ بِنُسُكٍ وَاحِدٍ؟ قَالَ: ((الْتَّظَرِي، فَإِذَا طَهَرْتَ فَأَخْرَجِي إِلَيَّ

التَّعْنِيمِ فَأَهْلِي مِنْهُ، ثُمَّ الْقَيْنَا عِنْدَ كَذَا وَكَذَا - قَالَ: أَظُنُّهُ قَالَ: غَدًا - وَلَكِنَّهَا عَلَى قَدَرِ نَصَبِكَ، أَوْ قَالَ: نَفَقَتِكَ)). [بخاری/ العمره/ ۱۶۹۵]

دایکی ئیمانداران (ﷺ) ده‌لی: وتم ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) خه‌لک گه‌رانه‌وه‌و دوو فه‌رزیان به‌جی هینا، به‌لام من ده‌گه‌ریمه‌وه‌و ته‌نها یه‌ک فه‌رزم به‌جی‌هینا؟ فه‌رمووی: ((چاوه‌ری بکه، هه‌رکات پاک بویته‌وه، بچو بو (تنعیم) و له‌وی‌وه ئی‌حرام بیه‌سته پاشان پی‌مان بگه له فلان شوین، به‌لام یاداشت به‌گویره‌ی ماندوو بوون یان فه‌رمووی: به‌گویره‌ی پاره خه‌رج کردنه‌که‌ته)).

(۹۵) نزای گه‌رانه‌وه له سه‌فه‌ر

۷۵۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضی‌الله‌عنہ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِذَا قَفَلَ مِنَ الْجِيُوشِ، أَوِ السَّرَايَا أَوِ الْحَجِّ أَوِ الْعُمْرَةِ، إِذَا أَوْقَى عَلَى ثَنِيَّةٍ أَوْ فِدْفِدٍ كَبَرٍ ثَلَاثًا، ثُمَّ قَالَ: ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. آيِبُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ سَاجِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدُهُ، وَنَصَرَ عَبْدُهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ)). [بخاری/ العمره/ ۱۷۰۳]

(عبدالله کو‌ری عومه‌ر) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کاتی له‌گه‌ل له‌شکر، یان پۆلێک جه‌نگاوه‌ر، یان له‌حه‌ج، یان عه‌مه‌ر ده‌گه‌رايه‌وه ده‌گه‌یشته سه‌به‌رزیه‌ک یان ته‌پۆلکه‌یه‌ک سی جار الله اکبری ده‌کرد و ده‌یفه‌رموو: ((لا اله الا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير، آيبون، تائبون، عابدون، ساجدون، لربنا حامدون، صدق الله وعده، ونصر عبده، وهزم الأحزاب وحده)) واتا: هیه‌ج خوایه‌ک نزیه‌ جگه له الله، تاک و ته‌نهایه، خاوه‌نداریه‌تی هه‌ر بو ئه‌وه، سوپاس و ستایش هه‌ر شایسته‌ی ئه‌وه، هه‌ر ئه‌و زاته ده‌سته‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه، گه‌راينه‌وه به‌ته‌وبه‌کاری و به‌ندایه‌تی و سوژده‌وه: له‌بو په‌روه‌ردگاریشمان سوپاس گو‌زارین، خوای گه‌وره به‌لێنی خو‌ی به‌پاست و دروست برده‌سه‌ر، به‌نده‌ی خو‌ی سه‌رخست، هه‌رخو‌یشی هه‌موو ده‌سته و گروپ و تاقمه‌کانی له‌ناوبرد.

(۹۶) دابه‌زین و نو‌یژ کردن له ﴿ذو الحلیفه﴾

۷۵۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضی‌الله‌عنہ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) أَنَاخَ بِالْبُطْحَاءِ الَّتِي بِذِي الْحُلَيْفَةِ فَصَلَّى بِهَا. وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ يَفْعَلُ ذَلِكَ. [بخاری/ الحج/ ۱۴۵۹]

(عبدالله ی کوپی عومەر) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له (بطحاء) ی (ذو الحلیفه) لایداو نویژی لی کرد، راوی ده‌لی: (ابن عمر) یش ئه‌مه‌ی کرد.
 ۷۵۷- عَنْ نَافِعٍ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ (ﷺ) كَانَ إِذَا صَدَرَ مِنَ الْحَجِّ أَوْ الْعُمْرَةِ أَنَاخَ بِالْبَطْحَاءِ الَّتِي بِذِي الْحُلَيْفَةِ، الَّتِي كَانَ يُنِيخُ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ).
 (نافع) ده‌لی: (عبدالله ی کوپی عمر) (ﷺ) ئه‌گه‌ر بگه‌رایه‌ته‌وه له‌حه‌ج یان عه‌مه‌ له (بطحاء) ی (ذو الحلیفه) لایده‌دا، ئه‌و شوینه‌ی که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) لایده‌دا.

۷۵۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (ﷺ): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) أَتَى وَهُوَ فِي مَعْرَسِهِ مِنْ ذِي الْحُلَيْفَةِ فِي بَطْنِ الْوَادِي، فَقِيلَ: إِنَّكَ بِبَطْحَاءٍ مُبَارَكَةٍ. قَالَ مُوسَى: وَقَدْ أَنَاخَ بِنَا سَالِمٌ بِالْمُنَاخِ مِنَ الْمَسْجِدِ الَّذِي كَانَ عَبْدُ اللَّهِ يُنِيخُ بِهِ، يَتَحَرَّى مَعْرَسَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، وَهُوَ أَسْفَلُ مِنَ الْمَسْجِدِ الَّذِي بِبَطْنِ الْوَادِي، بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ وَسَطًا مِنْ ذَلِكَ. [بخاری/ الحج/ ۱۴۶۲]

(ابن عمر) (ﷺ) ده‌لی: هه‌ندیك هاتن بو خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌کاتی‌کدا ئه‌و له‌هه‌وارگه‌که‌یدا بوو له‌شیوی (ذوالحلیفه) پیی وترا: تو له -بطحاء- ی‌کی پیروژدايت (موسی ی راوی) ده‌لی: سالم دایبه‌زانین له‌و شوینه‌دا که (عبدالله) تیایدا داده‌به‌زی، ده‌گه‌را به‌شوین هه‌وارگه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) که‌له‌خوار مزگه‌وته‌که‌وه بوو که‌له‌ناو شیوه‌که‌دابوو له‌نیوان مزگه‌وت و قیبله‌که‌دا ناوه‌ندیك هه‌بوو.

(۹۷) راو و داربرین جه‌رامه‌ له‌ مه‌که‌که‌دا

۷۵۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ﷺ) قَالَ: لَمَّا فَتَحَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) مَكَّةَ، قَامَ فِي النَّاسِ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: ((إِنَّ اللَّهَ حَبَسَ عَنْ مَكَّةَ الْفِيلَ، وَسَلَّطَ عَلَيْهَا رَسُولَهُ (ﷺ) وَالْمُؤْمِنِينَ، وَإِنَّهَا لَنْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ كَانَ قَبْلِي، وَإِنَّهَا أُحِلَّتْ لِي سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ، وَإِنَّهَا لَنْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ بَعْدِي، فَلَا يَنْفَرُ صَيْدُهَا، وَلَا يُحْتَلَى شَوْكُهَا، وَلَا تَحِلُّ سَاقِطُهَا إِلَّا لِمُنْشِدٍ، وَمَنْ قَتَلَ لَهُ قَتِيلٌ فَهُوَ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ: إِمَّا أَنْ يُفْدَى وَإِمَّا أَنْ يُقْتَلَ)). فَقَالَ الْعَبَّاسُ: إِلَّا الْبَادِخَرِيَا رَسُولُ اللَّهِ، فَإِنَّا نَجْعَلُهُ فِي قُبُورِنَا وَبُيُوتِنَا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِلَّا الْبَادِخَرِي)). فَقَامَ أَبُو شَاهٍ -رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ- فَقَالَ: اكْتُبُوا لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((اَكْتُبُوا لِأَبِي شَاهٍ)). قَالَ الْوَلِيدُ: فَقُلْتُ لِلْأَوْزَاعِيِّ: مَا قَوْلُهُ: اكْتُبُوا لِي يَا

رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: هَذِهِ الْخُطْبَةُ الَّتِي سَمِعَهَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ). [بخاری/ اللقطة/ ٢٣٠٢]

(ابو هریره) (رضی اللہ عنہ) ده‌لی: کاتیک خوای گه‌وره پزگارکردنی مه‌ککه‌ی به‌خششی به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) هه‌ستایه سه‌رپی له‌ناو خه‌لکیدا و سوپاس و ستایشی خوای گه‌وره‌ی کرد و پاشان فه‌رمووی: ((خوای گه‌وره فیله‌کانی گرت‌ه‌وه له‌مه‌ککه پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و ئیماندارانی ده‌سته‌لاتدار کرد به‌سه‌ریدا بی‌گومان بو هیچ که‌س پیش من هه‌ل‌ل نه‌بووه بجه‌نگی تیایدا به‌لام له‌ساتیکی پوژدا جه‌نگاندن بو من هه‌ل‌له، له‌دوای منیش بو که‌س هه‌ل‌ل نابی، نیچیری ناترسینی، دپکی هه‌ل‌ناکه‌نری، هه‌رچی که‌وتوو بو که‌س هه‌ل‌ل نییه هه‌لی بگری مه‌گه‌ر بیه‌وی له‌دوای خاوه‌نی بگه‌ری هه‌رکه‌س لی‌ی کوژدا دوو ری‌نگایه: یتان خوین دهدا، یان ده‌کوژدته‌وه، عباس وتی: جگه له‌گژوگیا که‌ئیمه له‌گژوو له‌ماله‌کانمانا به‌کاری دینین پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: جگه له‌گژوگیا...)).

٧٦٠- عَنْ جَابِرٍ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) يَقُولُ: ((لَا يَحِلُّ لِأَحَدِكُمْ أَنْ يَخْمَلَ بِمَكَّةَ السَّلَاحَ)).

(جابر) (رضی اللہ عنہ) ده‌لی: گویم لی‌ی بوو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌یفه‌رموو: ((بو که‌ستان دورست نزیه که‌چه‌ک هه‌ل‌گرن له‌مه‌ککه‌دا)).

(٩٨) (چونه ناو شاری مه‌ککه بی‌ئیحرام به‌ستن

٧٦١- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ (رضی اللہ عنہ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) دَخَلَ مَكَّةَ - وَقَالَ قُتَيْبَةُ: دَخَلَ يَوْمَ فَتَحَ مَكَّةَ - وَعَلَيْهِ عِمَامَةٌ سَوْدَاءُ بِغَيْرِ إِحْرَامٍ.

(جابری کوپی عبدالله‌ی الانصاری) (رضی اللہ عنہ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) چوووه شاری مه‌ککه (قتیبه) ده‌لی: چوووه مه‌ککه‌وه روژی سه‌رکه‌وتن، میزه‌ریکی ره‌شی به‌سه‌ره‌وه بوو ئیحرامی نه‌به‌ستبوو.

(٩٩) [حجری ئیسماعیل] و دهرگای که‌عبه

٧٦٢- عَنْ عَائِشَةَ (رضی اللہ عنہا) قَالَتْ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) عَنِ الْجَذْرِ، أَمِنْ النَّبْتِ هُوَ؟ قَالَ: ((نَعَمْ)). قُلْتُ: فَلِمَ لَمْ يَدْخُلُوهُ فِي النَّبْتِ؟ قَالَ: ((إِنَّ قَوْمَكَ قَصَرَتْ بِهِمُ النَّفَقَةُ)). قُلْتُ: فَمَا شَأْنُ بَابِهِ مُرْتَفَعًا؟ قَالَ: ((فَعَلَ ذَلِكَ قَوْمُكَ لِيَدْخُلُوا مَنْ شَاءُوا وَيَمْنَعُوا مَنْ شَاءُوا، وَلَوْلَا أَنَّ قَوْمَكَ حَدِيثَ عَهْدِهِمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَأَخَافُ أَنْ تُنْكَرَ

قُلُوبُهُمْ، لَنَظَرْتُ أَنْ أُدْخِلَ الْجَذَرَ فِي الْبَيْتِ، وَأَنْ أَلْزِقَ بَابَهُ بِالْأَرْضِ)). [بخاری/ الحج/ ۱۵۰۷]

(عائشه) (رضی اللہ عنہا) دهلی: پرسیارم کرد له پیغمبر (ﷺ) ثایا (حجری نیسماعیل) به شیکه له (بیت)؟ فهرمووی: ((بهلی)) وتم: نهی بو نه یانخستوته سهر (بیت)؟ فهرمووی: ((نهوه خزمه کانت وایان کردووه تا کییان بوی بیکه نه ژورده، کییان بوی نه یه لن، جا نه گهر خزمه کانت له سهرده می نه فامیه وه نریک نه بونایه که ده ترسم پییان ناخوش بیت له وانه بوو دیواره که بخمه سهر (بیت) دهرگاهه شی ریکی زهوی بکه م)).

(۱۰۰) دهرپاره ی دروستکردنه وهی که عبه

۷۶۳- عَنْ عَطَاءٍ قَالَ: لَمَّا اخْتَرَقَ الْبَيْتَ زَمَنْ يَزِيدُ بْنُ مُعَاوِيَةَ حِينَ غَزَاهَا أَهْلُ الشَّامِ، فَكَانَ مِنْ أَمْرِهَ مَا كَانَ، تَرَكَهُ ابْنُ الرُّبَيْرِ حَتَّى قَدِمَ النَّاسُ الْمَوْسِمَ يُرِيدُ أَنْ يُجَرِّئَهُمْ - أَوْ يُحَرِّبَهُمْ - عَلَى أَهْلِ الشَّامِ، فَلَمَّا صَدَرَ النَّاسُ قَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَشِيرُوا عَلَيَّ فِي الْكَعْبَةِ، أَنْقُضُهَا ثُمَّ أَنْبِي بِنَاءَهَا، أَوْ أَصْلِحْ مَا وَهَى مِنْهَا؟ قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَإِنِّي قَدْ فَرَّقَ لِي رَأْيِي فِيهَا، أَرَى أَنْ تُصْلِحَ مَا وَهَى مِنْهَا، وَتَدْعَ بَيْنَنَا أَسْلَمَ النَّاسُ عَلَيْهَ، وَأَخْبَارًا أَسْلَمَ النَّاسُ عَلَيْهَا، وَبُعِثَ عَلَيْهَا النَّبِيُّ (ﷺ). فَقَالَ ابْنُ الرُّبَيْرِ: لَوْ كَانَ أَحَدُكُمْ اخْتَرَقَ بَيْتَهُ مَا رَضِيَ حَتَّى يُجِدَهُ، فَكَيْفَ بَيْنَتْ رَبِّكُمْ؟ إِنِّي مُسْتَخِيرُ رَبِّي ثَلَاثًا، ثُمَّ عَازِمٌ عَلَى أَمْرِي. فَلَمَّا مَضَى الثَّلَاثُ أَجْمَعَ رَأْيَهُ عَلَى أَنْ يَنْقُضَهَا، فَتَحَامَاهُ النَّاسُ أَنْ يَنْزِلَ بِأَوَّلِ النَّاسِ يَصْعَدُ فِيهِ أَمْرٌ مِنَ السَّمَاءِ، حَتَّى صَعِدَهُ رَجُلٌ، فَأَلْقَى مِنْهُ حِجَارَةً، فَلَمَّا لَمْ يَرَهُ النَّاسُ أَصَابَهُ شَيْءٌ تَتَابَعُوا فَنَقَضُوهُ حَتَّى بَلَغُوا بِهِ الْأَرْضَ، فَجَعَلَ ابْنُ الرُّبَيْرِ أَعْمَدَةً فَسَتَّرَ عَلَيْهَا السُّنُورَ حَتَّى ارْتَفَعَ بِنَاؤُهُ. وَقَالَ ابْنُ الرُّبَيْرِ: إِنِّي سَمِعْتُ عَائِشَةَ (رضی اللہ عنہا) تَقُولُ: إِنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: ((لَوْ أَنَّ النَّاسَ حَدِيثَ عَهْدِهِمْ بِكَفَرٍ، وَلَيْسَ عِنْدِي مِنَ النَّفَقَةِ مَا يَقْوِي عَلَى بِنَائِهِ، لَكُنْتُ أَدْخَلْتُ فِيهِ مِنَ الْحِجْرِ خُمْسَ أَدْرُعٍ، وَلَجَعَلْتُ لَهَا بَابًا يَدْخُلُ النَّاسُ مِنْهُ، وَبَابًا يَخْرُجُونَ مِنْهُ)). قَالَ: فَأَنَا الْيَوْمَ أَجِدُ مَا أَنْفَقْتُ، وَلَسْتُ أَخَافُ النَّاسَ. قَالَ: فَرَأَى فِيهِ خُمْسَ أَدْرُعٍ مِنَ الْحِجْرِ حَتَّى أَبْدَى أَسَا نَظَرَ النَّاسُ إِلَيْهِ، فَبَنَى عَلَيْهِ الْبِنَاءَ، وَكَانَ طُولُ الْكَعْبَةِ ثَمَانِي عَشْرَةَ ذِرَاعًا، فَلَمَّا زَادَ فِيهِ اسْتَقْصَرَهُ، فَرَأَى فِي طَوْلِهِ عَشْرَ أَدْرُعٍ، وَجَعَلَ لَهُ بَابَيْنِ، أَحَدُهُمَا يَدْخُلُ مِنْهُ وَالْآخَرُ يَخْرُجُ مِنْهُ، فَلَمَّا قُتِلَ ابْنُ الرُّبَيْرِ كَتَبَ الْحَجَّاجُ إِلَى عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ مَرْوَانَ

يُخْبِرُهُ بِذَلِكَ، وَيُخْبِرُهُ أَنَّ ابْنَ الرُّبَيْرِ قَدْ وَضَعَ الْبِنَاءَ عَلَى أَسْ نَظَرَ إِلَيْهِ الْعُدُولُ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ، فَكَتَبَ إِلَيْهِ عَبْدُ الْمَلِكِ: إِنَّا لَسْنَا مِنْ تَلْطِيفِ ابْنِ الرُّبَيْرِ فِي شَيْءٍ، أَمَّا مَا زَادَ فِي طَوْلِهِ فَأَقْرَهُ، وَأَمَّا مَا زَادَ فِيهِ مِنَ الْحَجَرِ فَرُدَّهُ إِلَى بَنَائِهِ، وَسُدَّ الْبَابَ الَّذِي فَتَحَهُ. فَتَقَضَّهِ وَأَعَادَهُ إِلَى بَنَائِهِ. [بخاري/ الحج/ ۱۵۰۹]

(عطاء) دهلى: كاتى خه لكى شام هيرشيان كرده سهر (بيت) له سهرده مى يه زىدى كوپى معاويه دا سوتا و نه وهى به سهر هات، كه به سهرى هات، (ابن الزبير) وازى هينا هه تا خه لكى هاتن بو حه ج دهيوست هانيان بدات بو نه وهى بجهنگن دژى خه لكى شام، كاتى خه لكى ويستيان بگه پينه وه وتى: خه لكينه چى بكهين بو كه عبه ثايا تيكي بدهم و پاشان دروستى بكه مه وه، يان نه وهى پوخاوه چاكى بكه مه وه؟ (ابن عباس) وتى: من پايه كم ههيه لهو كارهدا، من واى به باش دهزانم كه نه وهى پوخاوه چاكى بكه يته وه واز له (بيت) و نهو بهردانه بيئى كه خه لكى له سهر مسلمان بووه پيغه مبهرى (ﷺ) له سهر رهوانه كراوه، (ابن الزبير) وتى: نه گهر كه سيكتان مالى بسوتى به تازه كردنه وهى نه بيت پازى ناييت، خوئه مه مالى پهروه دگاريشتانه من سى پوژ له سهر يهك (استخاره) ده كم نه وسا بريارى خوم ددهم. كاتى سى پوژ تيپه پى بريارى دا كه تيكي بدات، خه لكى خويان پاراست و ترسان له وهى يه كم كه س ده چيته سهر كه عبه، به لايه كى له ناسمانه وه بو دابه زيت، هه تا پياويك سهر كه وته سهرى و بهرديكى لى فريدا، كاتى خه لكى بينيان هيچى لى نه هات به شوين يه كدا ده ست به كاربون هه تا ته ختيان كرد له گهل زهويدا، (ابن الزبير) كوله كهى هينا و په ردهى پيادان هه تا ديواره كانى به رزبووه، (ابن الزبير) دهلى: من ببيستومه له عائشه (ﷺ) ده يوت: پيغه مبهر (ﷺ) فهرمويه تى: ((نه گهر خه لكى له كوفره وه نزيك نه بونايه، نه وهندهش پارهم نويه بو نه م روژم كه پيى دروست بكه مه وه، نه گينا پينج بالم له لاي (حجر) وه ده خسته سهرى، ده رگايه كم بو دروست ده كرد كه خه لكى ليوهى بچه ژوره وه و ده رگايه كيش كه لى بچه دهره وه)) ئينجا وتى: من نه مړو نه وهندهم ههيه خه رجي بكه م، له خه لكيش ناترسم ئيت پينج بالى له (حجر) ئيسماعيل خسته سهرى وه لى كهند هه تا بناغه ي ده ركه وت، خه لك بينيان و له سهر نه وه ديوارى درست كرد، دريژى كه عبه ۱۸ گه زبوو، كاتى پانتاييه كهى زياد كرد به رزيه كهى به كم ده هاته پيش چاو بويه

۱۰ گه زى خسته سهر به رزیه كه ی. دوده رگاشى بۆ كرد یه كیكیان بۆ چونه ژوره وه و ئهوى تریان بۆ چونه دهره وه، كاتى كه (ابن الزبیر) شهید كرا (حجاج) نوسى بۆ (عبدالملك ی كورى مروان) و هه والى دایه و پى و ت كه (ابن الزبیر) بناغه ی (بیت) ی دانا وه و پرس و پای كرد وه به پیاوما قولانى مهككه.. (عبدالملك) وتى: ئیمه له گهل كارى نادروستى (ابن الزبیر) دا نین ئه وه ی له به رزیه كه ی خستویه ته سه رى ئه وه بریارى له سه ر بده ئه وه ش كه له (حجر) خستویه ته سه رى وه كو خۆ ی لى بكه ره وه، ئه وه دهرگایه ش داخه كه كردویه ته یه وه، ئیت (حجاج) هه لى وه شانده وه و وه كو خۆ ی لى كرد وه.

۷۶۴- عَنْ أَبِي قَرْعَةَ: أَنَّ عَبْدَ الْمَلِكِ بْنَ مَرْوَانَ بَيْنَمَا هُوَ يَطُوفُ بِالْبَيْتِ إِذْ قَالَ: قَاتَلَ اللَّهُ ابْنَ الزُّبَيْرِ حَيْثُ يَكْذِبُ عَلَى أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، يَقُولُ: سَمِعْتُهَا تَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((يَا عَائِشَةُ، لَوْ لَأَ حَدَّثَانُ قَوْمَكَ بِالْكَفْرِ لَنَقَضْتُ الْبَيْتَ حَتَّى أَزِيدَ فِيهِ مِنَ الْحَجَرِ، فَإِنَّ قَوْمَكَ قَصَرُوا فِي الْبِنَاءِ)). فَقَالَ الْحَارِثُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنُ أَبِي رَبِيعَةَ: لِمَا تَقُلْ هَذَا يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، فَأَنَا سَمِعْتُهَا أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ تُحَدِّثُ هَذَا. قَالَ: لَوْ كُنْتُ سَمِعْتُهُ قَبْلَ أَنْ أَهْدِمَهُ لَتَرَكْتُهُ عَلَى مَا بَنَى ابْنُ الزُّبَيْرِ.

(ابو قزعه) ده لى: كاتى (عبدالملك كورى مروان) ته وافی به ده روى (بیت) دا ده كرد وتى: خوا (ابن الزبیر) بكوژى كه دروى به دهم دایكى ئیماندارانه وه كرد وه ده لى لیم بیستوه وتویه تی: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((ئهى عائشه، ئه گهر خزمانت له كوفره وه نزیک نه بونایه (بیت) م تیک ده دا و (حجر) ی ئیسماعیل ده خسته سه رى، چونكه خزمانت بینا که یان به ته واوی دروست نه کرد وه)). (حارث كورى عبدالله) (ﷺ) وتى: وامه لى ئهى ئه میرى ئیمانداران من خۆم ئه وه فه رموده یه م له دایكى ئیماندارانه وه بیستوه. (عبدالملك) وتى: ئه گهر پيش تیکدانى ئه وه فه رموده یه م ببیستایه (ابن الزبیر) چۆنى دروست کرد وه وه كو خۆ ی دهم هیشته وه.

(۱۰۱) ریزداریی مه دینه

۷۶۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدِ بْنِ عَاصِمٍ (ﷺ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((إِنَّ إِبْرَاهِيمَ حَرَّمَ مَكَّةَ وَدَعَا لِأَهْلِهَا، وَإِنِّي حَرَّمْتُ الْمَدِينَةَ كَمَا حَرَّمَ إِبْرَاهِيمُ مَكَّةَ، وَإِنِّي دَعَوْتُ فِي صَاعِهَا وَمُدَّهَا بِمِثْلِي مَا دَعَا بِهِ إِبْرَاهِيمُ لِأَهْلِ مَكَّةَ)). [بخاري/ البيوع/

(عبدالله ی کوپی زید) (ﷺ) دهلی: پیغه مبه (ﷺ) فهرموویه تی: ((بی گومان ابراهیم شهر و ئاشوبی له مه ککه دا حهرام کرد و نزای خیری بو خه لکه که ی کرد منیش جهنگ و ئاشوب له مه دینه دا حهرام ده کم وه چون ابراهیم له مه ککه دا حهرامی کرد، ده پاریمه وه بو مه ن و شتی [کیشان و پیوانی] دونه وهنده ی ابراهیم که ده پارایه وه بو خه لکی مه ککه)).

۷۶۶- عَنْ سَعْدٍ (ﷺ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِنِّي أَحْرَمُ مَا بَيْنَ لَابَتَيِ الْمَدِينَةِ: أَنْ يُقَطَعَ عِضَاهُهَا، أَوْ يُقْتَلَ صَيْدُهَا، وَقَالَ: الْمَدِينَةُ خَيْرٌ لَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ، لَا يَدْعُهَا أَحَدٌ رَغْبَةً عَنْهَا إِلَّا أَبَدَلَ اللَّهُ فِيهَا مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنْهُ، وَلَا يَثْبُتُ أَحَدٌ عَلَى لَأْوَانِهَا وَجَهْدِهَا إِلَّا كُنْتُ لَهُ شَفِيعًا - أَوْ: شَهِيدًا - يَوْمَ الْقِيَامَةِ)).

(سعدی کوپی ابی وقاص) (ﷺ) دهلی: پیغه مبه (ﷺ) فهرموویه تی: ((من حهرام کردوه له م سهر بو ئه وسهری مه دینه که دره خته سروشتی یه کانی بپردریت، یان نیچهره کانی بکوژریت، مه دینه چاکتره بویان ئه گهر ههرکه س مه دینه جی بهیلی و ههزی پی نه کات خوی گهره که سیکی چاکتر له وه ده خاته شوینی، ههرکه س خوی بگریت له سهر ناره هه تی و ماندوبونی مه دینه من تکا کاری، یان شایه تی ده بم، له رژی قیامه تدا)).

۷۶۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (ﷺ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((اللَّهُمَّ اجْعَلْ بِالْمَدِينَةِ ضِعْفِي مَا بِمَكَّةَ مِنَ الْبَرَكَةِ)). [بخاری/ فضائل المدينة/ ۱۷۸۶]

(انس ی کوپی مالیک) (ﷺ) دهلی: پیغه مبه (ﷺ) فهرموویه تی: ((...ئه ی خویه دونه وهنده ی مه ککه بهرکه ت برژینه به سهر مه دینه دا)).

۷۶۸- عَنْ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيِّ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: خَطَبَنَا عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ (ﷺ) فَقَالَ: مَنْ زَعَمَ أَنَّ عِنْدَنَا شَيْئًا نَقْرُوهُ إِلَّا كِتَابَ اللَّهِ وَهَذِهِ الصَّحِيفَةُ - قَالَ: وَصَحِيفَةٌ مُعَلَّقَةٌ فِي قِرَابِ سَيْفِهِ - فَقَدْ كَذَبَ، فِيهَا أَسْنَانُ الْإِبِلِ وَأَشْيَاءُ مِنَ الْجِرَاحَاتِ، وَفِيهَا: قَالَ النَّبِيُّ (ﷺ): ((الْمَدِينَةُ حَرَمٌ مَا بَيْنَ عَيْرٍ إِلَى ثَوْرٍ، فَمَنْ أَحْدَثَ فِيهَا حَدَثًا، أَوْ آوَى مُحَدَّثًا، فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا. وَدَمَةُ الْمُسْلِمِينَ وَاحِدَةٌ، يَسْنَعِي بِهَا أَدْنَاهُمْ. وَمَنْ ادَّعَى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ، أَوْ انْتَمَى إِلَى غَيْرِ مَوَالِيهِ، فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا)).

[بخاری/ الاعتصام بالكتاب و السنة/ ۶۸۷۰]

(ابراهیم التیمی) له‌باوکیه‌وه ده‌گیڕێته‌وه: (عه‌لی کوپی ابو طالب) (ﷺ) وتاری بو داین و وتی: هه‌رکەس وا گومان به‌ریت که ئیمه شتی‌کمان لایه ده‌یخوینینه‌وه جگه‌له‌ قورئانه‌که‌ی خوا و ئه‌م په‌ره‌یه‌ش -که‌په‌یه‌که‌ بوو پیچرا بوو به‌ گیلانی شمشیره‌که‌یه‌وه- ئه‌وه درۆ ده‌کات، ئه‌و په‌ره‌یه‌ش باسی ته‌مه‌نی وشتی له‌ خویندا دراوو خوینی هه‌ندی برین ده‌کات، تیايشا هاتوو که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموی: ((مه‌دینه‌ هه‌رامه [جه‌نگ و ئاژاوه‌ تیايدا] له‌ (عیر) هه‌وه بو (ثور) [دوو چیان له‌ملاو لاو‌لای مه‌دینه‌دا] ئه‌وه‌ی کاریکی نادرستی تیدا بکات، یان جیگه‌ی که‌سیکی خراپی تیا بکاته‌وه ئه‌وه نه‌فرینی خوا و فریشته‌کان و هه‌موو خه‌لکی له‌سه‌ر بیت، خوای گه‌وره‌ تویه‌و فیدی‌ه‌ی لی وهرناگریت، موسلمانان هه‌موو یه‌که‌ پارچه‌ن، که‌ترینیان پێزداره‌ لای هه‌مویان و خاوه‌نی برباره‌، هه‌رکەس خۆی بکات به‌کوپی که‌سیکی تر جگه‌ له‌ باوکی یان پال بدات به‌ هۆزیکێ تره‌وه جگه‌ له‌ هۆزه‌که‌ی خۆی. ئه‌ویش نه‌فرینی خوا و فریشته‌کان و هه‌موو خه‌لکی له‌سه‌ره‌، له‌پۆژی قیامه‌تدا په‌شیمانی و فیدی‌ه‌ی لی وهرناگریت)).

٧٦٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ يُؤْتِي بِأَوَّلِ الثَّمَرِ فَيَقُولُ: ((اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا وَفِي ثَمَارِنَا، [وَفِي مَدَنَّا] وَفِي صَاعِنَا، بَرَكَتَ مَعَ بَرَكَتٍ)). ثُمَّ يُعْطِيهِ أَصْغَرَ مَنْ يَخْضَرُهُ مِنَ الْوُلْدَانِ.

(ابو هریره) (رضي الله عنه) ده‌لی: نۆبه‌ره‌ی هه‌ر به‌روبومیکی پی بگه‌یشتایه‌ ده‌یان هی‌نا بو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌ویش ده‌یفه‌رموو: ((خوایه به‌ره‌که‌ت بپه‌زه به‌سه‌ر شاره‌که‌مان و به‌روبومه‌که‌ماندا [به‌سه‌ر مشت و مه‌نه‌که‌ماندا] به‌ره‌که‌ت له‌گه‌ل به‌ره‌که‌تدا)) پاشان ئه‌و نۆبه‌ره‌ی ده‌به‌خشی به‌ بچوکترینی ئه‌ومندا لانه‌ی که له‌ خزمه‌تی‌دا بوون.

(١٠٢) هاندان بو نیشته‌جی بونی مه‌دینه

٧٧٠- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ مَوْلَى الْمُهَرِّي: أَنَّهُ جَاءَ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ (رضي الله عنه) لِيَايِيَ الْحَرَّةَ، فَاسْتَشَارَهُ فِي الْجَلَاءِ مِنَ الْمَدِينَةِ، وَشَكَا إِلَيْهِ أَسْعَارَهَا وَكَثْرَةَ عِيَالِهِ، وَأَخْبَرَهُ أَنَّ لَا صَبْرَ لَهُ عَلَى جَهْدِ الْمَدِينَةِ وَلَأَوَائِهَا، فَقَالَ [لَهُ: وَيْحَكَ لَا أَمْرَكَ بِذَلِكَ] إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((لَا يَصْبِرُ أَحَدٌ عَلَى لَأَوَائِهَا فَيَمُوتَ إِلَّا كُنْتُ لَهُ شَفِيعًا)) -أَوْ: شَهِيدًا- يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِذَا كَانَ مُسْلِمًا)).

(ابو سعید کارگوزاری مهری) ده‌لی: (ابو سعید خدری) هات بۆ مه‌دینه له شه‌وانی ئاشوبدا، پراویژنی پی کرد بۆ به‌جیه‌یشتنی مه‌دینه، باسی گران‌ی و مندال زۆری خۆی بۆ کرد، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی كه‌ ناتوانی خۆی بگه‌ری له‌سه‌ر ئاشوبی مه‌دینه، ئه‌ویش پی و‌ت: كو‌ستت كه‌وی من ریگای ئه‌وه‌ت ناده‌م چونكه‌ له‌ پیغه‌مبه‌رم (ﷺ) بیستوه‌: ((هه‌ركه‌سی خۆی بگه‌ری له‌سه‌ر ئه‌شكه‌نجه‌و ئازاری مه‌دینه و بمه‌یت من ده‌بمه‌ تكاكار یان -شایه‌ت- بۆی له‌ پوژی قیامه‌تدا، ئه‌گه‌ر مو‌سلمان بی‌ت)).

۷۷۱- عَنْ عَائِشَةَ (رضی‌الله‌عنه‌) قَالَتْ: قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ وَهِيَ وَبِيئَةٌ، فَاشْتَكَى أَبُو بَكْرٍ وَاشْتَكَى بِلَالٌ، فَلَمَّا رَأَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) شَكْوَى أَصْحَابِهِ قَالَ: ((اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْمَدِينَةَ كَمَا حَبَبْتَ مَكَّةَ أَوْ أَشَدَّ، وَصَحِّحْهَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِهَا وَمُدَّهَا، وَحَوْلِ حُمَاهَا إِلَى الْجُفَّةِ)). [بخاری/ فضائل المدينة/ ۱۷۹۰]

(عائشه) ده‌لی: هاتینه مه‌دینه نه‌خۆشی تیا بلأوبوو، ابوبکرو بلال سکا‌لایان کرد، کاتی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) سکا‌لای هاوه‌له‌کانی بینی فه‌رمووی: ((خوایه گیان مه‌دینه‌مان لا شیرین بکه‌ وه‌ك چۆن مه‌كه‌ت لا شیرین کردوین، یان زیاتریش، هه‌روه‌ها بۆمان پاک بکه‌ره‌وه‌ له‌ نه‌خۆشیو به‌ره‌كه‌ت بخه‌ره‌ ناو مه‌ن و مشتیه‌یه‌وه‌ بۆمان، به‌لکه‌شی بگو‌یزه‌ره‌وه‌ بۆ "جفه‌").

(۱۰۳) تاعون و ده‌جال ناچنه‌ مه‌دینه

۷۷۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی‌الله‌عنه‌) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((عَلَى أَلْقَابِ الْمَدِينَةِ مَلَائِكَةٌ، لَا يَدْخُلُهَا الطَّاعُونَ وَلَا الدَّجَالُ)). [بخاری/ فضائل المدينة/ ۱۷۸۱]

(ابو هریره) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ((له‌سه‌ر ریگا‌کانی مه‌دینه چه‌نده‌ها فره‌شته‌ هه‌ن، بۆیه‌ تاعون و ده‌جال پوو‌ی تی‌ ناکه‌ن)).

(۱۰۴) مه‌دینه نا‌پوخته‌کانی ناوی دمه‌ده‌کات

۷۷۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی‌الله‌عنه‌): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَدْعُو الرَّجُلُ ابْنَ عَمِّهِ وَقَرِيبَهُ: هَلُمَّ إِلَى الرَّخَاءِ هَلُمَّ إِلَى الرَّخَاءِ، وَالْمَدِينَةُ خَيْرٌ لَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يَخْرُجُ مِنْهُمْ أَحَدٌ -رَغْبَةً عَنْهَا- إِلَّا أَخْلَفَ اللَّهُ فِيهَا خَيْرًا مِنْهُ. أَلَا إِنَّ الْمَدِينَةَ كَالْكَبْرِ تُخْرِجُ الْخَبِيثَ، لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَنْفِيَ الْمَدِينَةُ شِرَارَهَا كَمَا يَنْفِي الْكَبْرُ خَبَثَ الْحَدِيدِ)).

(ابوھريرە) (ﷺ) دەلى: پىغەمبەر (ﷺ) ھەرموويەتى: ((رَوَيْتُكَ دَيْتُ پىياو ئامۇزاكەى وخزمەكەى بانگ دەكات و دەلى: وەرن بۇ ھەرزانى، وەرن بۇ ھەرزانى، بەلام مەدینە بۇيان باشتەر ئەگەر بیانزانیاىە، سویند بەوکەسەى كەگیانی منى بە دەستە، ھەركەس لە مەدینە دەرچیت و - ھەزى پینەكات - خوای گەورە لەو چاکتر دەخاتە شوینی، ئاگاداربەن مەدینە وەك كورەى ئاسنگەر وایە ناپوخت دەردەكات، پۇژى قیامەت نایەت ھەتا مەدینە ھەموو ناپوختەکانى دەرەكات، وەك چۆن كورە خەلتەى ئاسن لادەبات)).

۷۷۴- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (ﷺ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى سَمَّى الْمَدِينَةَ طَابَةً)).

(جابرى كورى سمرە) (ﷺ) دەلى: گویم لی بوو پىغەمبەر (ﷺ) دەیفەرموو ((خوای گەورە مەدینەى ناوناوہ طابە)).

(۱۰۵) ئەوہى پىلان دژى مەدینە بگىریت

۷۷۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ﷺ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَنْ أَرَادَ أَهْلَهَا بِسُوءٍ - يُرِيدُ الْمَدِينَةَ - أَذَابَهُ اللَّهُ كَمَا يَذُوبُ الْمِلْحُ فِي الْمَاءِ)).

(ابو ھریرە) (ﷺ) دەلى: پىغەمبەرەى خوا (ﷺ) ھەرموويەتى ((ھەركەسى بىھویت زىان بگەيەنیت بەدانىشتوانى - مەبەستى مەدینە بوو - خوای گەورە دەتوینیتەوہ، ھەروەك چۆن خوى لەئاودا دەتوینتەوہ)).

(۱۰۶) ھاندان بۇمانەوہ ئەمەدینەدا

۷۷۶- عَنْ سُفْيَانَ بْنِ أَبِي هَيْرَةَ (ﷺ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((يُفْتَحُ الْيَمَنُ، فَيَأْتِي قَوْمٌ يَبْسُونَ، فَيَتَحَمَّلُونَ بِأَهْلِيهِمْ وَمَنْ أَطَاعَهُمْ، وَالْمَدِينَةُ خَيْرٌ لَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ. ثُمَّ يَفْتَحُ الشَّامُ، فَيَأْتِي قَوْمٌ يَبْسُونَ، فَيَتَحَمَّلُونَ بِأَهْلِيهِمْ وَمَنْ أَطَاعَهُمْ، وَالْمَدِينَةُ خَيْرٌ لَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ. ثُمَّ يَفْتَحُ الْعِرَاقُ، فَيَأْتِي قَوْمٌ يَبْسُونَ، فَيَتَحَمَّلُونَ بِأَهْلِيهِمْ وَمَنْ أَطَاعَهُمْ، وَالْمَدِينَةُ خَيْرٌ لَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ)). [بخاري/ فضائل المدينة/ ۱۷۷۶]

(سفيانى كورى زهير) (ﷺ) دەلى: گویم لە پىغەمبەرەى خوا بوو (ﷺ) دەیفەرموو: ((يەمەن ئازاد دەكریت، خەلكيك لەمەدینە كۆچ دەكەن بەوشترو ئازەلەكانیان و كەس و كاریان، ھەركەس بەقسەیان بكات دەیبەن لەگەل خویان، مەدینە چاکترە بۇیان ئەگەر بزەنن، پاشان شام ئازاد دەكریت،

خه لکيکى تر وشترو ئازله کانيان ددهنه بهرو کهس و کارو هرکهس به گوڤيان بکات دهيبه نه گهل خوڤيان، مه دينه چاکتره بوڤيان نه گهر بيانزانيايه، دواى نه وه عيراق ئازاد دهکريت، خه لکيکى تر وشترو ئازله کانيان ددهنه بهرو کهس و کارو هرکهس به قسه يان بکات نهيبه نه گهل خوڤيان، مه دينه چاکتره بوڤيان نه گهر بيانزانيايه))

(۱۰۷) کاتى مه دينه چول دهبيت

۷۷۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((يَتْرُكُونَ الْمَدِينَةَ عَلَى خَيْرٍ مَا كَانَتْ، لَأَ يَغْشَاهَا إِلَّا الْعَوَاقِي - يُرِيدُ عَوَاقِي السَّبَاعِ وَالطَّيْرِ - ثُمَّ يَخْرُجُ رَاعِيَانِ مِنْ مَرْيَتَةِ يُرِيدَانِ الْمَدِينَةَ، يَنْعِقَانِ بِنَعْمِهِمَا فَيَجِدَانَهَا وَخَشًا، حَتَّى إِذَا بَلَغَا ثَنِيَةَ الْوَدَاعِ خَرَا عَلَى وَجُوهِهِمَا)). [بخاري/ فضائل المدينة/ ۱۷۷۵]

(ابو هريره) (رضي الله عنه) دهلي: بيستومه له پيغه مبهري خواوه (رضي الله عنه) دهيفه رموو: خه لکى مه دينه جيده هيلن له چاکترين بارودوخيدا، کهس پرووى تيناکات - مه گهر درنده و بالنده نهبيت - پاشان دوو شوانى هوږى مزينه بههات و هاوار مه پره کانيان ددهنه بهرو بهرو مه دينه دهرون، دهبينن چول و هوئه، کاتى دهگنه (ثنية الوداع) دهکون بهروداو دهمرن)).

(۱۰۸) نيوان نارامگاو مينبهري باخچه يه که له باخچه کاني بههشت

۷۷۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((مَا بَيْنَ بَيْتِي وَمِثْبَرِي رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ، وَمِثْبَرِي عَلَى حَوْضِي)). [بخاري/ التوع/ ۱۱۳۸]

(ابو هريره) (رضي الله عنه) دهلي: پيغه مبهري (رضي الله عنه) فهرمويه تي: ((نيوان مالکه کم و مينبهري کم باخچه يه که له باخچه کاني بههشت، مينبهري که شم له سهر چه وزه که مه)).

(۱۰۹) که ژيکه خوشي دهوږين و خوشمان دهويت

۷۷۹- عَنْ أَنَسٍ (رضي الله عنه) قَالَ: نَظَرَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِلَى أَحَدٍ فَقَالَ: ((إِنَّ أَحَدًا جَبَلٌ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ)).

(انس ي کورى مالک) (رضي الله عنه) دهلي: [پوژيک] پيغه مبهري (رضي الله عنه) سهيرنکى (احد) ي کردو فهرموى: ((بهراستى (احد) چياو که ژيکه ئيمه ي خوش دهويت و ئيمه ش نه ومان خوش دهويت)).

(۱۱۰) بنه و بارگه مه پیچنه وه بو سی مزگه وت نه بیت

۷۸۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) - يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ (ﷺ) - قَالَ: ((لَا تُشَدُّ الرَّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: مَسْجِدِي هَذَا، وَمَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى)). [بخاری/ التطوع/ ۱۱۳۲]

(أبو هريره) (رضی الله عنه) دهیگه یه نی به پیغه مبه ره (ﷺ) که فهرمویه تی: ((بو سی مزگه وت نه بیت بنه و بارگه نا پیچریتته وه، ئەم مزگه وتە ی من، مزگه وتی حەرام، مزگه وتی ئەقەصا)).

(۱۱۱) گه وره یی نوێژ له دوو مزگه وتە پیرۆزه که دا

۷۸۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِي غَيْرِهِ مِنَ الْمَسَاجِدِ، إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ)).
(أبو هريره) (رضی الله عنه) ده لی: پیغه مبه ره (ﷺ) فهرمویه تی: ((نوێژێک لهم مزگه وتە ی من دا خیرتره له هه زار نوێژ له مزگه وتە کانی تردا، جگه له مزگه وتی حەرام)).

(۱۱۲) ئەو مزگه وتە ی له سه ر (تقوی) دروستکرا وه

۷۸۲- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ قَالَ: مَرَّ بِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ، قَالَ: قُلْتُ لَهُ: كَيْفَ سَمِعْتَ أَبَاكَ يَذْكُرُ فِي الْمَسْجِدِ الَّذِي أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى؟ قَالَ: قَالَ أَبِي: دَخَلْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فِي بَيْتِ بَعْضِ نِسَائِهِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ الْمَسْجِدَيْنِ الَّذِي أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى؟ قَالَ: فَأَخَذَ كَفًّا مِنْ حَصْبَاءٍ فَضَرَبَ بِهِ الْأَرْضَ ثُمَّ قَالَ: ((هُوَ مَسْجِدُكُمْ هَذَا)) لِمَسْجِدِ الْمَدِينَةِ. قَالَ: فَقُلْتُ: أَشْهَدُ أَنِّي سَمِعْتُ أَبَاكَ هَكَذَا يَذْكُرُهُ.

(أبو سلمه کوپی عبد الرحمن) (رضی الله عنه) ده لی: (عبد الرحمن ی کوپی أبو سعید الخدری) به لامدا تیپه پی و پیم وت: چیت بیستوو له باوکت ده باره ی ئەو مزگه وتە ی له سه ر (تقوی) دروست کرا وه؟ وتی: باوکم پینی وتم: چووم بو خزمت پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له مانی یه کی له خیزانه کانی دا بو، وتم ئە ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ)، کام لهم دوو مزگه وتە له سه ر (تقوی) دروستکرا وه؟

ئەویش مشتێ چه وی هه لگرت و دای به زه ویدا له مزگه وتی مه دینه دا و فهرمووی: ((ئەو ه ئەم مزگه وتە ی ئیوه یه)) (أبو سلمه) ده لی: منیش شایه تم که له باوکم بیستوو ئەمه ی باس کردوو ه.

(۱۱۳) ریزی مزگهوتی (قبااء)

۷۸۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَأْتِي مَسْجِدَ قُبَاءٍ، رَاكِبًا وَمَاشِيًا، فَيُصَلِّي فِيهِ رَكْعَتَيْنِ. [بخاري/ التطوع/ ۱۱۳۶، ۱۱۳۵]

(ابن عمر) (رضی اللہ عنہ) دهلی: پیغمبره ری خوا (رضی اللہ عنہ) دهردهچوو بو مزگهوتی (قبااء)، به سواری یان به پی و دوو رکات نویژی تیدا کرد.

۷۸۴- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی اللہ عنہ): كَانَ يَأْتِي قُبَاءً كُلَّ سَبْتٍ، وَكَانَ يَقُولُ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) يَأْتِيهِ كُلَّ سَبْتٍ. [بخاري/ التطوع/ ۱۱۳۶، ۱۱۳۵]

(ابن عمر) (رضی اللہ عنہ) هه موو شه ممهیهك دهردهچوو بو مزگهوتی (قبااء) و دهیوت: پیغمبره ری خوام (رضی اللہ عنہ) بینیه هه موو شه ممهیهك دههات بو ئیره.

۱۴- به شی هاوسه رگیری

(۱) هاندان بو هاوسه رگیری

۷۸۵- عَنْ عَلْقَمَةَ (رضی) قَالَ: كُنْتُ أَمْشِي مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بِمَنْىَ فَلَقِيَهُ عُثْمَانُ (رضی)، فَقَامَ مَعَهُ يُحَدِّثُهُ، فَقَالَ لَهُ عُثْمَانُ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ: أَلَا نُنْزِجُكَ جَارِيَةً شَابَةً؟ لَعَلَّهَا تُذَكِّرُكَ بَعْضَ مَا مَضَى مِنْ زَمَانِكَ. قَالَ: فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: لَنْ قُلْتُ ذَلِكَ لَقَدْ قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ، مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصْرِ وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ)). [بخاری/ النکاح / ۴۷۷۸]

علقمه (رضی) دهلی: له گهل عبدالله دا له (مینا) ده گه راین، (لقمان) ی (رضی) پیگه یشته، دهستیان کرد به گفتوگو، عثمان پی و ت: نه ری عبدالرحمن بوچی کچیکی گه نجت بو نه هینین، سا به لکو نه و پوژگارانه ت بهینیته وه یاد که له دهستت چوون؟ عبدالله وتی: نه گهر تو نه وه بلینیت، پیغه مبه ر (رضی) پیی فهرمووین: ((هر کهس له نیوه توانای هیه، با ژن بهینیت، چونکه ژن هینان باشتیرین هوکاره بو چاوپاریزی و داوین پاریزی، هر که سیکیش ناتوانی با پوژوو بگریته، چونکه بوی ده بیته قه لغان)).

۷۸۶- عَنْ أَنَسٍ (رضی): أَنَّ نَفَرًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (ﷺ) سَأَلُوا أَزْوَاجَ النَّبِيِّ (ﷺ) عَنْ عَمَلِهِ فِي السَّرِّ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا أَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا أَكُلُ اللَّحْمَ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا أَنَامُ عَلَى فِرَاشٍ. فَحَمَدَ اللَّهُ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، فَقَالَ: ((مَا بَالُ أَقْوَامٍ قَالُوا كَذَا وَكَذَا؟ لَكِنِّي أَصْلِي وَأَنَامُ، وَأَصُومُ وَأُفْطِرُ، وَأَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ، فَمَنْ رَغِبَ عَنِ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي)). [بخاری/ النکاح / ۴۷۸۶]

(انس) (رضی) دهلی: هه ندی له هاوه لانی پیغه مبه ر (رضی) له باره ی کاری په نامه کی پیغه مبه ره وه (رضی) پرسیاریان له هاوسه رکهانی کرد: یه کیکیان وتی: ئیدی من ژن ناهینم، یه کیکی تریان وتی: منیش گوشت ناخوم، یه کیکی تریشیان وتی: منیش له مه وودوا له سه رجیگه ناخه وم، [پیغه مبه ر (رضی) نه مه ی بیسته وه] له وه لامیاندا سوپاس و ستایشی خوای کرد و فهرمووی: ((نه وه چیه هه ندی کهس وا ده لین و واده لین؟ به لام من نویژ ده کهم و ده شخه وم و

پوژو ده گرم و [هه ندی پوژیش] دهیشکینم، ژنیش دهینم، هر که سیکیش پشت له سوونه تی من بکات له من نیه، [واته ریگهی منی به ته وای نه گرتوو].
 ۷۸۷- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رضی الله عنه) قَالَ: أَرَادَ عُثْمَانُ بْنُ مَظْعُونٍ (رضی الله عنه) - أَنْ يَتَّبِعَ، فَتَهَاهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)، وَلَوْ أَجَازَ لَهُ ذَلِكَ لَأَخْتَصِمْنَا. [بخاری / النکاح / ۴۷۸۶]

(سعدی کوپی ابی وقاص) (رضی الله عنه) دهلی: (عثمانی کوپی مظعون) (رضی الله عنه) ویستی واز له ژن هینان بهینن، پیغه مبه (رضی الله عنه) ریگهی پی نه دا، خو نه گهر ریگهی بهو بدایه، نیمه ش خو مان ده خه ساند.
 ۷۸۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عمرو (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((الدُّنْيَا مَتَاعٌ، وَخَيْرُ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ)).

(عبدالله ی کوپی عمرو) (رضی الله عنه) دهلی: پیغه مبه (رضی الله عنه) فرمویه تی: ((دنیا خیرو خوشیه، چاکترین خیر و خوشی دنیا ش ئافره تی چاکه)).

(۲) خواستنی ئافره تی دیندار

۷۸۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((تُنْكَحُ الْمَرْأَةُ لَأَرْبَعٍ: لِمَالِهَا وَلِحَسَبِهَا وَلِجَمَالِهَا وَلِدِينِهَا، فَاظْفَرْ بِذَاتِ الدِّينِ تَرِبْتُ يَدَاكَ)). [بخاری / النکاح / ۴۸۰۲]

(ابو هریره) (رضی الله عنه) دهلی: پیغه مبه (رضی الله عنه) فرمویه تی: ((له بهر چوار مه بهست ئافره ت ده خواز دیت: یان بو مال و سامانه که ی، یان له بهر بنه ماله که ی، یان له بهر جوانیه که ی، یان له بهر دینداری به که ی، جا تو ئافره تی دیندار بهینه، تا دهست پر بهر هکات بیت)).

۷۹۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضی الله عنه): أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ هَلَكَ وَتَرَكَ تِسْعَ بَنَاتٍ - أَوْ قَالَ: سِنَعٍ [بنات] - فَتَزَوَّجْتُ امْرَأَةً ثَيِّبًا، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((يَا جَابِرُ تَزَوَّجْتَ)). قَالَ: قُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ: ((فَبِكْرٌ أَمْ ثَيِّبٌ)). قَالَ: قُلْتُ: بَلْ ثَيِّبٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: ((فَهَلَّا جَارِيَةٌ تُلَاعِبُهَا وَتُلَاعِبُكَ، أَوْ قَالَ: تُضَا حُكَهَا وَتُضَا حُكَ)). قَالَ: قُلْتُ لَهُ: إِنَّ عَبْدَ اللَّهِ هَلَكَ وَتَرَكَ تِسْعَ بَنَاتٍ - أَوْ: سِنَعٍ [بنات] - وَإِنِّي كَرِهْتُ أَنْ أَتِيَهُنَّ - أَوْ: أَجِيَهُنَّ - بِمِثْلِهِنَّ، فَأَخْبَيْتُ أَنْ أَجِيءَ بِامْرَأَةٍ تَقُومُ عَلَيْهِنَّ وَتُصْلِحُهُنَّ. قَالَ: ((فَبَارَكَ اللَّهُ لَكَ)). أَوْ: قَالَ لِي خَيْرًا. [بخاری / النفقات / ۵۰۵۲]

(جابری کوپی عبدالله) (ﷺ) ده‌لی: (عبدالله) ی باوکم مرد و نو کچی له‌دوا به‌جیما، یان حه‌وت کچ، منیش بیوه‌ژنیکم ماره کرد، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی پیم: ((ئهری جابر ژنت هینا؟)) وتم: به‌لی، فهرمووی: ((کچه یان بیوه‌ژن؟)) وتم: بیوه ژنه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی: ((ئی نه‌ده‌کرا کچیک بیت گه‌مه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌یت و گه‌مه‌ت له‌گه‌ل بکات؟)) یان فهرمووی: ((له‌گه‌لت پیکه‌نی و له‌گه‌لی پیکه‌نیت؟)) عه‌رم کرد: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) (عبدالله) ی باوکم مردوو نو کچی له‌دوا به‌جی ماوه - یان حه‌وت کچ -، منیش پیم ناخو‌ش‌بوو کچیک و ه‌ک خو‌یان به‌ینمه لایان، حه‌رم کرد ژنیک به‌ینم سه‌روکاری و په‌روه‌ده‌یان بکات. فهرمووی: ((خوا به‌ره‌ک‌ت برژینن به‌سه‌رتا)). یان دوعایه‌کی خیری بو کردم.

(۵) که‌س خوازبینی به‌سه‌ر خه‌وازیبینی براکه‌یدا نه‌کات

۷۹۱- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ ابْنِ شِمَاسَةَ: أَنَّهُ سَمِعَ عَقْبَةَ بْنَ عَامِرٍ (ﷺ) عَلَى الْمُنْبَرِ يَقُولُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((الْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ، فَلَا يَحِلُّ لِلْمُؤْمِنِ أَنْ يَبْتَاعَ عَلَى بَيْعِ أَخِيهِ، وَلَا يَخْطُبَ عَلَى خِطْبَةِ أَخِيهِ حَتَّى يَذَرَ)).

(عبدالرحمنی کو شماسه) ده‌لی: که‌ گوئی له (عقبه) بووه له‌سه‌ر مینه‌به‌ر وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرموویه‌تی: ((ئیماندار برای ئیمانداره، حه‌لال نیه بو ئیماندار مامه‌له به‌سه‌ر مامه‌له‌ی براکه‌یدا بکات و ه‌با خوازبینی به‌سه‌ر خوازبینی براکه‌یدا نه‌کات، هه‌تا ئه‌و وان ده‌هینیت)).

(۶) سه‌یرکردنی ئه‌و ئافه‌رده‌ی ماره‌ ده‌کریت

۷۹۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ﷺ) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (ﷺ) فَقَالَ: إِنِّي تَزَوَّجْتُ امْرَأَةً مِنَ الْأَنْصَارِ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (ﷺ): ((هَلْ نَظَرْتُ إِلَيْهَا؟ فَإِنْ فِي عَيُونِ الْأَنْصَارِ شَيْئًا)). قَالَ: قَدْ نَظَرْتُ إِلَيْهَا، قَالَ: ((عَلَى كَمْ تَزَوَّجْتَهَا)). قَالَ: عَلَى أَرْبَعِ أَوَاقٍ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (ﷺ): ((عَلَى أَرْبَعِ أَوَاقٍ؟ كَأَنَّمَا تُلْحِثُونَ الْفِضَّةَ مِنْ عَرْضِ هَذَا الْجَبَلِ. مَا عِنْدَنَا مَا نُعْطِيكَ، وَلَكِنْ عَسَى أَنْ نَبْعَثَكَ فِي بَعْثٍ تُصِيبُ مِنْهُ)). قَالَ: فَبَعَثْتُ بَعْثًا إِلَى بَنِي عَبْسٍ، بَعَثَ ذَلِكَ الرَّجُلُ فِيهِمْ.

(ابو هریره) (ﷺ) ده‌لی: پیاویک هاته خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وتی: من ژنه ئه‌نصاریکم ماره بریوه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پیی فهرموو: ((ئایا بینیوته؟! چونکه چاوی ئه‌نصاریه‌کان شتیکی تیدایه)). وتی: سه‌یرم کردوو، فهرمووی: ((له‌سه‌ر چه‌ند ماره‌ت بریوه؟)) وتی: له‌سه‌ر چوار ه‌وقه. پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی:

((له سهر چوار هوځه؟! ده لیلی لهو شاخه زیوداده تاشن، ئیمه هیچی نه و تو مان نیه پیټ بدهین، به لام به لکو له گهل له شکرینکدا بتنیرین و شتیکت ده سته کویت)). ابو هریره ده لی: دواتر کاتی له شکرینکی نارد بو تیره ی (بنی عبس) نه م پیاوه شی له گهل ناردن.

(۷) موله ت خواستن له بیوه ژن و کچ

۷۹۳- عن أبي هريرة (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((لَا تُنْكَحُ الْأَيِّمُ حَتَّى تُسْتَأْمَرَ، وَلَا تُنْكَحُ الْبُكَرُ حَتَّى تُسْتَأْذَنَ)). قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَكَيْفَ إِذْنُهَا؟ قَالَ: ((أَنْ تَسْأَلَ)). [بخاري/ النكاح/ ۴۸۴۳]

(ابو هریره) (رضي الله عنه) ده لی: پیغه مبهه (رضي الله عنه) فهرمویه تی: ((بیوه ژن ماره ناکریت هه تا قه سه ی له دهم وهر نه گیریت، کچیش ماره ناکریت هه تا موله تی لی وهر نه گیریت)) وتیان: نه ی پیغه مبهه ی خوا (رضي الله عنه) موله ت وهر گرتن له کچ چونه؟ فهرمو ی: ((نه وه یه که بیده نگ بیت)).

۷۹۴- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: ((الْأَيِّمُ أَحَقُّ بِنَفْسِهَا مِنْ وَلِيِّهَا، وَالْبُكَرُ تُسْتَأْذَنُ فِي نَفْسِهَا، وَإِذْنُهَا صُمَاتُهَا)).

(ابن عباس) (رضي الله عنه) ده لی: پیغه مبهه (رضي الله عنه) فهرمویه تی: ((بیوه ژن خوی مافی زیاتره له سهر په رشتیاره کی، کچیش موله تی لی وهر نه گیریت دهر باره ی خوی، موله ته که شی بیده نگ بونیته تی)).

(۸) نه و مهر جانه ی سهر جیی پی حه لال ده کریت

۷۹۵- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِنْ أَحَقَّ الشَّرْطُ أَنْ يُوفَى بِهِ مَا اسْتَحْلَلْتُمْ بِهِ الْفُرُوجَ)). [بخاري/ الشروط/ ۲۵۲۷]

(عقبه ی کوپی عامر) (رضي الله عنه) ده لی: پیغه مبهه (رضي الله عنه) فهرمویه تی: ((له پیشترین مهر جیک که پیویست بیت وه فای پی بکریت نه و مهر جانه یه که سهر جیی پی حه لال ده کری)). [وه: ماره یی و نه فقه و په وشت چاک ی له گهل هاوسه ر ... هتد].

(۹) سرینه وه ی کاتی و حه را مگردنی ژنه ی نانی کاتی

۷۹۶- عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) نَهَى عَنْ مُتْعَةِ النِّسَاءِ يَوْمَ خَيْبَرَ، وَعَنْ أَكْلِ لَحْمِ الْخُمْرِ الْإِنْسِيَّةِ. [بخاري/ المغازي/ ۳۹۷۹]

(علی کوپی ابو طالب) (علیه السلام) دهلی: پیغمبهری خوا (علیه السلام) پوژی غه زای (خه یبر) ژنهینانی کاتی و خواردنی گوشتی گویدریژی مالی حرام کرد.

۷۹۷- عَنْ سَبْرَةَ الْجَهَنِيِّ (علیه السلام): أَنَّهُ كَانَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (علیه السلام)، فَقَالَ: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنِّي قَدْ كُنْتُ أَذْنُتُ لَكُمْ فِي الْأَسْتِمَاعِ مِنَ النِّسَاءِ، وَإِنَّ اللَّهَ قَدْ حَرَّمَ ذَلِكَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، فَمَنْ كَانَ عِنْدَهُ مِنْهُنَّ شَيْءٌ فَلْيُخْلِ سَبِيلَهُ، وَلَا تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْنُمُوهُنَّ شَيْئًا)).

(سبره ی) (جهنی) (علیه السلام) دهلی: له خزمهت پیغمبهردا بووم (علیه السلام) که فهرمووی خه لکینه، من پیشتی ریگی ژنهینانی کاتیم به ئیوه دابوو، له راستی دا [له نیسته به دواوه] خوی گه وره تاپوژی قیامهت حرامی کردوو، هر که سی ژنی له وانه ی لایه بادهست بهرداری بییت و هرچیتان پی داوون لیان مه سیننه وه.

۷۹۸- عَنْ ثُبَيْهِ بْنِ وَهْبٍ: أَنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ أَرَادَ أَنْ يُزَوِّجَ طَلْحَةَ بْنَ عُمَرَ بِنْتُ شَيْبَةَ بْنِ جُبَيْرٍ، فَأَرْسَلَ إِلَى أَبَانَ بْنِ عُثْمَانَ يَحْضُرُ ذَلِكَ، وَهُوَ أَمِيرُ الْحَجِّ، فَقَالَ أَبَانُ: سَمِعْتُ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ (علیه السلام) يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (علیه السلام): ((لَا يَنْكِحُ الْمُحْرِمُ وَلَا يَنْكَحُ، وَلَا يَخْطُبُ)).

(نبیه ی کوپی (وهب) (علیه السلام) دهلی: (عمر ی کوپی (عبیدالله) ویستی کچه که ی (شیهه ی کوپی جبیر) ماره بکات له (طلحه ی کوپی عمر)، ناریدیشی به شوین (ابان ی کوپی عثمان) دا که میری حج بوو، ئاماده ی ئه و بونه یه بییت، (ابان) وتی: بیستومه له (عثمان ی کوپی عفان) (علیه السلام) دهیوت: پیغمبهری خوا (علیه السلام) فهرموویه تی: ئیحرامپوش ژن ماره ناکات بوخوی، مارهیشی نابری له کهس، خوازیینیش ناکات.

۷۹۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (علیه السلام) [علیه السلام]: أَنَّهُ قَالَ: تَزَوَّجَ رَسُولُ اللَّهِ (علیه السلام) مَيْمُونَةَ وَهُوَ مُحْرِمٌ. [بخاری/ الإحصار و جزاء الصيد / ۱۷۴۰]

(ابن عباس) (علیه السلام) دهلی: پیغمبهردا (علیه السلام) (میمونه) ی ماره کرد له کاتی کدا ئیحرامی له بهردا بوو.

۸۰۰- عَنْ يَزِيدَ بْنِ الْأَصَمِّ (علیه السلام) قَالَ: حَدَّثَنِي مَيْمُونَةُ بِنْتُ الْحَارِثِ (علیه السلام): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (علیه السلام) تَزَوَّجَهَا وَهُوَ حَلَالٌ، قَالَ: وَكَأَنَّتْ خَالَتِي وَخَالَتِ ابْنِ عَبَّاسٍ.

(یزیدی کوپی اصم) دهلی: (میمونه) ی کچی (حارث) پیی وتم: کاتی که پیغه مبه‌ر (ﷺ) ماره‌ی کردووه له ئیحرامدا نه‌بووه^(۱) جا (میمونه) پوری من و (ابن عباس) یش بوو.

(۱۰) کوکردنه‌وه‌ی هاوسه‌ر له‌گه‌ل پوره‌که‌یدا حه‌رامه

۸۰۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) نَهَى عَنْ أَرْبَعِ نِسْوَةٍ أَنْ يَجْمَعَ بَيْنَهُنَّ: الْمَرْأَةَ وَعَمَّتَهَا، وَالْمَرْأَةَ وَخَالَتَهَا. [بخاری/ النکاح/ ۴۸۲۰]
(ابو هریره) (ﷺ) دهلی: پیغه مبه‌ر (ﷺ) ریگری کردووه له کوکردنه‌وه‌ی ژن و پوره‌که‌ی ئیتر خوشکی دایکی بی‌ت یان باوکی.

(۱۱) ماره‌یی هاوسه‌ره‌کانی پیغه مبه‌ر (ﷺ)

۸۰۲- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَنَّهُ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) زَوْجَ النَّبِيِّ (ﷺ): كَمْ كَانَ صَدَاقُ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)? قَالَتْ: كَانَ صَدَاقُهُ لِأَزْوَاجِهِ ثِنْتِي عَشْرَةَ أُوقِيَّةً وَنَشَأَ، قَالَتْ: أَتَدْرِي مَا النَّشْءُ? قَالَ: قُلْتُ: لَا. قَالَتْ: نِصْفُ أُوقِيَّةٍ، فَتِلْكَ خَمْسُ مِائَةٍ دِرْهَمٍ، فَهَذَا صَدَاقُ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) لِأَزْوَاجِهِ.
(ابو سلمه ی کوپی عبدالرحمن) (ﷺ) دهلی: پرسیارم کرد له (عائشه) (ﷺ) ی هاوسه‌ری پیغه مبه‌ر (ﷺ): ئایا ماره‌یی هاوسه‌ره‌کانی پیغه مبه‌ر چه‌ند بوو؟ (عائشه) (ﷺ) وتی: دوانزه (اقیه) و نیو بوو. که نیو ئوقیه‌که پینج سه‌د دره‌م زیو، نه‌وه ماره‌یی هاوسه‌ره‌کانی پیغه مبه‌ر (ﷺ) بوو.

(۱۲) ماره‌برین له‌سه‌ر گۆیه‌کی ئالتون

۸۰۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضی الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) رَأَى عَلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ (رضی الله عنه) أَثَرَ صُفْرَةٍ. فَقَالَ: ((مَا هَذَا)). قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي تَزَوَّجْتُ امْرَأَةً عَلَى وَرَنِ نَوَاقٍ مِنْ ذَهَبٍ، قَالَ: ((فَبَارَكَ اللَّهُ لَكَ أَوْلِمَ وَلَوْ بِشَاةٍ)). [بخاری/ النکاح/ ۴۸۶۰]
(انس ی کوپی مالک) (ﷺ) دهلی: پیغه مبه‌ر (ﷺ) په‌نگی زه‌ردی (زه‌عفهران) و بوونی خو‌شی به (عبدالرحمن ی کوپی عوف) هوه بی‌نی، فه‌رموی: ((ئه‌مه چی‌یه؟)) وتی: ئه‌ی پیغه مبه‌ری خوا، ژنی‌کم له‌سه‌ر گۆیه‌کی ئالتون ماره‌ کردووه، پیغه مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی: ((خوالی‌ت پیروژ بکات، که‌واته خواردن بکه باب‌ه تاکه مه‌ری‌کیش بی‌ت)).

(۱) لی‌زه‌دا حساب بو‌ قسه‌که‌ی مه‌یمونه ده‌کری، چونکه باسی خو‌یه‌تی

(۱۳) ماره برین له سه ر فیترکردنی قورنان

۸۰۴- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: جَاءَتْ امْرَأَةٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ جِئْتُ أَحَبَّ لَكَ نَفْسِي، فَتَنْظُرُ إِلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَصَعَدَ النَّظَرَ فِيهَا وَصَوَّبَهُ، ثُمَّ طَاطَأَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) رَأْسَهُ. فَلَمَّا رَأَتْ الْمَرْأَةُ أَنَّهُ لَمْ يَقْضِ فِيهَا شَيْئًا جَلَسَتْ، فَقَامَ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِهِ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ بِهَا حَاجَةٌ فَرُوحْنِيهَا. فَقَالَ: ((فَهَلْ عِنْدَكَ مِنْ شَيْءٍ؟)).. فَقَالَ: لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ: ((اذهبي إلى أهيك فأنظري هل تجد شيئاً)). فذهبت ثم رجعت فقالت: لَا وَاللَّهِ مَا وَجَدْتُ شَيْئًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((انظري ولو خاتماً من حديد)). فذهبت ثم رجعت فقالت: لَا وَاللَّهِ [يا رسول الله] ولو خاتماً من حديد، وَلَكِنْ هَذَا إِزَارِي - قَالَ سَهْلٌ: مَا لَهُ رِذَاءٌ - فَلَهَا نَصْفُهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَا تَصْنَعُ بِإِزَارِكَ؟ إِنْ لَبِسْتَهُ لَمْ يَكُنْ عَلَيْهَا مِنْهُ شَيْءٌ، وَإِنْ لَبِسْتَهُ لَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ مِنْهُ شَيْءٌ)). فَجَلَسَ الرَّجُلُ حَتَّى إِذَا طَالَ مَجْلِسُهُ قَامَ، فَرَأَاهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مُوَلِّيًا، فَأَمَرَ بِهِ فِدْعِي، فَلَمَّا جَاءَ قَالَ: ((مَاذَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ)). قَالَ: مَعِيَ سُورَةُ كَذَا وَسُورَةُ كَذَا، عَدَدَهَا فَقَالَ: ((تَقْرَؤُهُنَّ عَنْ ظَهْرِ قَلْبِكَ)). قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: ((اذهبي فَقَدْ مُلِكْتَهَا بِمَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ)). [بخاري/ فضائل القرآن/ ٤٧٤٢]

(سهل ی کوپی سعدی ساعدی) (رضي الله عنه) دهلی: ژنیک هاته خرمه تی پیغه مبه ر (رضي الله عنه) وتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا، هاتووم خوومت پیشکesh بکه م، پیغه مبه ری خوا (رضي الله عنه) سهیری کرد و باش ورد بووه وه، پاشان سه ری داخست، که ژنه که بین ی پیغه مبه ر (رضي الله عنه) شتیکی له باره یه وه نه فره موو، دانیشت، یه کی که له هاوه له کانی هه ستا و، وتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا، ئه گهر تو داخوازی نیت بو منی ماره بکه فره مووی: ((ثایا هیچت هیه بیکه یت به ماره یی؟)) وتی: نه به خوا ئه ی پیغه مبه ر، فره مووی: ((برو مال هه بزانه هیچت ده ست ده که ویت؟)) رویش و هاته وه، وتی: نه به خوا هیچم ده ست نه که وت. پیغه مبه ر (رضي الله عنه) فره مووی: ((هه ول بده با ئه لقه یه کی ئاسنیش بیئت))، کابرا چوو هاته وه. وتی: نه به خوا ئه ی پیغه مبه ر، ئه لقه یه کی ئاسنیشم ده ست نه که وت. به لام ئه وه پو شاکه که مه هه ر باشه [نیوه ی بو ئه و] سهیل وتی: ئه و پیاوه پو شاک ی تری نی یه پیغه مبه ر (رضي الله عنه) فره مووی: ((چی ده که ی له و ته نها پو شاکه ت؟ تو له به ری بکه یت هیچ بو ئه و نابیت، ئه ویش له به ری بکات هیچی بو تو نابیت)) کابرا

دانیشت، دانیشتنه که ی دریژهی کیشا، ئینجا ههستا، پیڼه مبهری خوا بینی کابرا پویشنت، فهرمانی دا بانگکرایه وه، که هاته وه، پیی فهرموو: ((چهنده قورئانت له بهره)) وتی: "فلانه سورهت و فلانه سورهت. ژماره ی کردن. فهرموی: ((له بهر دهیا نخوینیت؟)) وتی: به لئی. فهرموی: ((پرو نه وه لیم ماره کردیت بهو نه ندازه قورئانه ی له بهرته)).

(۱۴) سه بارهت به ئایه تی

﴿ترجي من تشاء منه﴾

۸۰۵- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: كُنْتُ أَغَارُ عَلَى اللَّاتِي وَهَبَنَ أَنْفُسَهُنَّ لِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، وَأَقُولُ: [وَتَهَبُ الْمَرْأَةُ نَفْسَهَا؟ فَلَمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿تَرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَتَوَّي إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ﴾] [الأحزاب: ۵۱]. قَالَتْ: قُلْتُ: وَاللَّهِ مَا أَرَى رَبَّكَ إِلَّا يُسَارِعُ لَكَ فِي هَوَاكَ. [بخاري/ التفسير/ ۴۵۱۰]

(عائشه) (رضی الله عنها) ده لئی: من ئیرهیم دهبرد که هه ندی ئافرهت خو یان ده به خشی به پیڼه مبهر (رضی الله عنها)، ده موت: ئایا ده شی ئافرهت خوی ببه خشی؟ که خوی مه زن ئه م ئایه ته ی نارده خواره وه ده لئی: به پیڼه مبهرم وت: وادی نه بهرچاوم که پهروه رداگارت به دلی تو دهکات.

(۱۵) ژن گواستنه وه له مانگی شه والدا

۸۰۶- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: تَزَوَّجَنِي رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فِي شَوَّالٍ، وَبَنَى بِي فِي شَوَّالٍ، فَأَيُّ نِسَاءِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ أَخْطَى عِنْدَهُ مِنِّي؟ قَالَ: وَكَأَنْتِ عَائِشَةُ تَسْتَحِبُّ أَنْ تُدْخِلَ نِسَاءَهَا فِي شَوَّالٍ.

(عائشه) (رضی الله عنها) ده لئی: پیڼه مبهری خوا (رضی الله عنها) منی له مانگی (شه وال) دا ماره کرد و هه له مانگی (شه وال) یشدا گواستیه وه، چ ژنی له هاوسه رهکانی پیڼه مبهر (رضی الله عنها) له من خوشبه ختر بووه؟ (راوی) ده لئی: (عائشه) (رضی الله عنها) هه زی ده کرد ئافرهتانی خزمی له مانگی (شه وال) دا بگو یزیننه وه.

(۱۶) نانی شایی

۸۰۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضی الله عنه) قَالَ: مَا أَوْلَمَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَلَى امْرَأَةٍ مِنْ نِسَائِهِ أَكْثَرَ أَوْ أَفْضَلَ مِمَّا أَوْلَمَ عَلَى زَيْنَبَ. فَقَالَ ثَابِتُ الْبُنَّانِيُّ: بِمَا أَوْلَمَ؟ قَالَ: أَطْعَمَهُمْ خُبْزًا وَلَحْمًا حَتَّى تَرَكَوهُ. [بخاري/ النكاح/ ۴۸۶۸، ۴۸۷۳]

(انس ی کوپی مالک) (ﷺ) دهلی: پیغمبر (ﷺ) بؤ هیج ژنیکی به نه ندازه ی (زهینه ب) نانی شایب ئاماده نه کردبوو، (ثابت البنانی) به (انس) ی وت: نانه شایبه که ی (زینب) چی بوو؟ (انس) وتی: نانی شایبه که نان و گوشت بوو، خه لکی نه وهنده یان خوارد تا لییان مایه وه.

۸۰۸. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: تَزَوَّجَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَدَخَلَ بِأَمْلِهِ، قَالَ: فَصَنَعَتْ أُمِّي أُمُّ سُلَيْمٍ حِنْسًا، فَجَعَلَتْهُ فِي تَوْرٍ، فَقَالَتْ: يَا أَنَسُ اذْهَبْ بِهَذَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَقُلْ: بَعَثْتُ بِهَذَا إِلَيْكَ أُمِّي وَهِيَ تُقْرِئُكَ السَّلَامَ، وَتَقُولُ: إِنَّ هَذَا لَكَ مِنَّا قَلِيلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: فَذَهَبْتُ بِهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَقُلْتُ: إِنَّ أُمِّي تُقْرِئُكَ السَّلَامَ، وَتَقُولُ إِنَّ هَذَا لَكَ مِنَّا قَلِيلٌ [يَا رَسُولَ اللَّهِ]. فَقَالَ: ((ضَعْفُ)). ثُمَّ قَالَ: اذْهَبْ فَادْعُ لِي فُلَانًا وَفُلَانًا وَفُلَانًا وَمَنْ لَقِيتَ)). وَسَمَى رَجُلًا، قَالَ: فَدَعَوْتُ مَنْ سَمَى وَمَنْ لَقِيتُ. قَالَ: قُلْتُ لِأَنَسٍ: عَدَدَ كَمْ كَانُوا؟ قَالَ: زُهَاءُ ثَلَاثَ مَائَةٍ، وَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((يَا أَنَسُ هَاتِ التَّوْرَ)). قَالَ: فَدَخَلُوا حَتَّى امْتَلَأَتِ الصَّفَةُ وَالْحُجْرَةُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لِيَتَحَلَّقَ عَشْرَةُ عَشْرَةٍ، وَلِيَأْكُلَ كُلُّ إِنْسَانٍ مِمَّا يَلِيهِ)). قَالَ: فَأَكَلُوا حَتَّى شَبِعُوا، قَالَ: فَخَرَجَتْ طَائِفَةٌ وَدَخَلَتْ طَائِفَةٌ حَتَّى أَكَلُوا كُلُّهُمْ، فَقَالَ لِي: ((يَا أَنَسُ ارْفَعْ)). قَالَ: فَارْفَعْتُ، فَمَا أَذْرِي حِينَ وَضَعْتُ كَانَ أَكْثَرُ أَمْ حِينَ رَفَعْتُ؟ قَالَ: وَجَلَسَ طَوَائِفُ مِنْهُمْ يَتَحَدَّثُونَ فِي بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَرَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) جَالِسٌ، وَزَوْجَتُهُ مُوَلِّيَةٌ وَجْهَهَا إِلَى الْحَائِطِ. فَثَقَلُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَسَلَّمَ عَلَى نِسَائِهِ ثُمَّ رَجَعَ، فَلَمَّا رَأَوْا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَدْ رَجَعَ ظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ ثَقَلُوا عَلَيْهِ، قَالَ: فَايْتَدْرُوا الْبَابَ فَخَرَجُوا كُلُّهُمْ، وَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حَتَّى أَرَخَى السُّتْرَ، وَدَخَلَ وَأَنَا جَالِسٌ فِي الْحُجْرَةِ، فَلَمْ يَلْبَثْ إِلَّا يَسِيرًا حَتَّى خَرَجَ عَلَيَّ وَأُنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ، فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَقَرَأَهُنَّ عَلَى النَّاسِ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرِ نَاطِرِينَ إِنَاءُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ﴾ إِلَى آخِرِ الْآيَةِ [الاحزاب: ۵۳]. قَالَ الْجَعْدُ: قَالَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ: أَنَا أَحَدُ النَّاسِ عَهْدًا بِهَذِهِ الْآيَاتِ، وَحُجِبْنَ نِسَاءُ النَّبِيِّ (ﷺ). [بخاري/ النكاح/ ۴۸۶۸، ۴۸۷۳]

(انس ی کوپی مالک) دهلی: پیغمبر (ﷺ) خوا (ﷺ) ژنی گواسته وه، دهلی: (ام سلیم) ی دایکم هه لوای دروست کرد و کردیه قازانیکی گه وره ی مسه وه و

پیی‌وتم: (انس) ئەم حەلوايە ببە بۆ پیڤه‌مبەری خوا (ﷺ) و پیی بلی دایکم ئەمە ی بۆ ناردویت و سلۆیشی لیدەکردی، و دەیوت: ئەمە بۆ بەرپزتان لەلایەن ئیمەوه، شتیکی کەمیشە، منیش بردم بۆ خزمەت پیڤه‌مبەر (ﷺ) پیم و ت: دایکم سلۆت لیدەکات و دەلی: ئەمە بۆ بەرپزتان لە ئیمەوه ئەی پیڤه‌مبەری خوا (ﷺ) کەمیشە، فەرموی: ((داینی)) پاشان فەرموی: ((برۆ، فلانە کەس و فلان و فلان و هەرکەسیکی تەرت پی‌گەیشەت بانگیان بکە)) ناوی چەند پی‌او‌یکی تەریشی برد، دەلی: ئەوانە ی ناوی بردن و هەرکەسیکی تەریش پیم گەیشەت بانگم کرد، (پاوی) دەلی: پرسیم لە (انس): ژمارەیان چەند کەس بو؟ وتی: نزیکە ی سی‌سەد کەس، پیڤه‌مبەر (ﷺ) فەرموی: ((ئە ی (انس) قازانە گەورەکە بیئە)). خەلکەکە چوونە ژوورەوه تا هەییوانی مزگەوت و ژوورەوه‌ش پەربوون، پیڤه‌مبەر (ﷺ) فەرموی: ((ئادە ی دە کەس دە کەس ئەلقە ببەستن با هەرکەسی لە لای خۆیەوه بخوات)). ئیتر هەموویان نانیان خوارد هەتا تیر بوون، کۆمەلی دەچوونە ژوورەوه و کۆمەلی دەهاتنە دەرەوه، هەتا هەموویان تیر بوون، پیڤه‌مبەر (ﷺ) فەرموی: ((ئادە ی (انس) قازانەکە لا ببە)). (انس) دەلی: قازانەکەم لا برد نەمدەزانی ئەو کاتە ی دامنا زۆرتەری تیدابوو یان ئەو کاتە ی هەلمگرت؟ دەلی: چەند کەسیکیان لەمالی پیڤه‌مبەردا مانەوه و، دەستیان کرد بە قسەکردن.. پیڤه‌مبەریش دانیشتبوو، هاوسەرکەشی پووی کردبووه دیوارەکە، ئەو حالەیان گران بوو لەسەر دلی پیڤه‌مبەر (ﷺ). پیڤه‌مبەری خوا (ﷺ) سلۆی لەخیزانەکانی کردو گەرایەوه هەستیان کرد لەسەر دلی قورس بوو، (انس) دەلی: بەخیرایی پوویان کردە دەرگاکی و هەموویان چوونە دەرەوه، پیڤه‌مبەریش (ﷺ) هات و پەردەکە ی دادایەوه، هاتە ژوورەوه. من لە ژووریکدا دانیشتبووم، زۆری پی‌نەچوو تەشریفی هاتە دەرەوه. لای من بوو ئەم نایەتە نازل بوو، پیڤه‌مبەری خوا (ﷺ) چوو دەرەوه و نایەتەکە ی خویندەوه بۆ خەلکەکە کە ئەمە ماناکە یەتی: ﴿ئە ی گرو ی ئیمانداران، مەپۆنە ماله‌کانی پیڤه‌مبەرەوه (ﷺ) مەگەر مۆلەتتان پی بدری بۆ نان خواردنیک، بی ئەوه ی چاوەپوانی پی‌گەیشەتی بن، بەلام ئەگەر بانگەیشەت کران بپۆنە ژوورەوه ئەگەر نانتان خوارد بلۆه ی لیبکەن و بەدیار قسەو باسەوه دامەنیشن، چونکە ئەو کارەتان ئازاری دلی پیڤه‌مبەر (ﷺ) دەدات جا شەرمیشتان لیدەکات، بەلام خوا

شهرم له حق و پهوا ناکات، نه گهر داوای کهل و پهلیشتان له هاوسه رانی پیغه مبه ر کرد نه وه له پشتی په رده وه داوای بکه ن...^(۱)

(۱۷) به ده مه وه چوونی ده عوه تی زه ماوه ند

۸۰۹- عَنْ نَافِعٍ: أَنَّ ابْنَ عُمَرَ (رضی الله عنه) كَانَ يَقُولُ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ): ((إِذَا دَعَا أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلْيُجِبْ، عُرْسًا كَانَ أَوْ نَحْوَهُ)). [البخاري/ النكاح/ ۴۸۸۴]

(نافع ده لی: (ابن عمر) له پیغه مبه ر وه ده گپ ریتنه وه که ده یفه رموو: ((نه گهر یه کی که له نیوه بانگ هیشتی براکه ی کرد بو شای یان بو هر بونه یه کی له و با به ته ده بی ت بچیت به ده میه وه)).

۸۱۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ فَلْيُجِبْ، فَإِنْ كَانَ صَائِمًا فَلْيُصَلِّ، وَإِنْ كَانَ مُفْطِرًا فَلْيُطْعَمْ)).

(ابو هریره) ده لی: پیغه مبه ر (فهرمووی: ((نه گهر یه کی له نیوه ده عوه ت کرا بابرو ات به ده میه وه، نه گهر به پوژوو بوو نویژ بکات، نه گهر به پوژووش نه بوو با نان بخوات)).

۸۱۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: ((شَرُّ الطَّعَامِ طَعَامُ الْوَلِيمَةِ، يُمْنَعُهَا مَنْ يَأْتِيهَا، وَيُدْعَى إِلَيْهَا مَنْ يَأْبَاهَا، وَمَنْ لَمْ يُجِبِ الدَّعْوَةَ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ)). [بخاري/ النكاح/ ۴۸۸۲]

(ابو هریره) ده لی: پیغه مبه ر (فهرمووی: ((خراپترین خوراک خوراک شای یه نه وه ی که دیت بانگ ناکریت و نه وه ی که نایه ت بانگ ده کریت ، هر که س وه لای نه وه ده عوه تانه نه داته وه ، نه وه له خوا و پیغه مبه ر یاخی بووه)).^(۱)

(۱۸) نه وه ی له کاتی تیکه لی ژن و میړد دا ده وتړی

۸۱۲- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَوْ أَنَّ أَحَدَهُمْ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَأْتِيَ أَهْلَهُ قَالَ: بِاسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا، فَإِنَّهُ إِنْ يَقْدَرَ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ فِي ذَلِكَ لَمْ يَضُرَّهُ شَيْطَانٌ أَبَدًا)). [بخاري/ النكاح/ ۴۸۷۰]

^(۱) مه به ست نه وه یه زوړ به ی کات له وه ده عوه تانه دا ده وله مهن دان ده عوه ت ده کرین و هژاران فهرامو ش ده کرین.

(ابن عباس) (رضی) ده‌لی: پیغه‌مبهر (ﷺ) فهرموی: ((ئەگەر یه‌کن له‌کاتی دروست بوون له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌که‌یدا ب‌لی: بسم الله، خوايه شه‌یتانمان لی‌دووربخه‌روه و، له‌نه‌وه‌کانیشمان به‌دوری بگره، ئەگەر له‌و شه‌وه‌دا خودا هه‌ر مندالیکیان پێ ببخه‌شی هه‌رگیز شه‌یتان زیانی پێ ناگه‌یه‌نیّت.

(۱۹) سه‌باره‌ت به‌ نایه‌تی ﴿نَسَاؤُكُمْ حَرْتُ لَكُمْ﴾

۸۱۳- عَنْ ابْنِ الْمُنْكَدِرِ: سَمِعَ جَابِرًا (رضی) يَقُولُ: كَانَتْ الْيَهُودُ تَقُولُ: إِذَا أَتَى الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ مِنْ دُبْرِهَا فِي قُبْلِهَا كَانَ الْوَلَدُ أَحْوَلَ، فَنَزَلَتْ: ﴿نَسَاؤُكُمْ حَرْتُ لَكُمْ فَأَتُوا حَرَّتُكُمْ أُنَى شَيْئُمْ﴾ [البقرة: ۲۲۳]. [بخاري/ التفسير/ ۴۲۵۴]

(ابن المنکدر) له جابری بیستوو که ده‌یوت: جوله‌که‌کان ده‌یانوت: ئەگەر پیاو له پووی دواوه له شوینی مناله‌وه له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌که‌یدا دروست بوو مناله‌که‌یان خیل دهرده‌چیّت، ئیتر ئەم نایه‌ته‌هاته‌ خواره‌وه که ئەمه‌ مانا‌که‌یه‌تی: ﴿ژنه‌کانتان کیلگه‌ی تووه‌کانی ئیوه‌ن، به‌هه‌ر چۆنیک ده‌تانه‌وی برۆنه‌ لایان﴾ [چۆنیه‌تی‌که‌ گرنگ نیه، گرنگ ئەوه‌یه له شوینی مناله‌وه بیّت].

(۲۰) ئەو ژنه‌ی له جیگادا خۆی نادا به‌ده‌سته‌وه

۸۱۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ، فَلَمْ تَأْتِهِ فَبَاتَ غَضْبَانَ عَلَيْهَا، لَعَنَهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْنِحَ)). [بخاري/ بدء الخلق/ ۳۰۶۵]

(أبو هريره) (رضی) ده‌لی: پیغه‌مبهر (ﷺ) فهرموویه‌تی: ((ئەگەر می‌رد داوای سه‌رجیگه‌یی له ژنه‌که‌ی کرد و ئەویش ملی‌نه‌دا، می‌رد به‌ توپه‌یی‌یه‌وه سه‌ری نایه‌وه، فریشته‌کان تا به‌ره‌به‌یان نه‌فرین له‌و ئافه‌ته‌ ده‌کن)).

(۲۱) در‌کاندنی نه‌ینی ژن

۸۱۵- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضی) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِنَّ مِنْ أَشَرِّ النَّاسِ عِنْدَ اللَّهِ مَنْزِلَةَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ الرَّجُلُ يُفْضِي إِلَى امْرَأَتِهِ وَتُفْضِي إِلَيْهِ، ثُمَّ يَنْشُرُ سِرَّهَا)).

(أبو سعيد الخدري) (رضی) ده‌لی: پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فهرمویه‌تی: ((خراپترین که‌س لای خوا له پوژی قیامه‌تدا ئەو پیاوه‌یه که سه‌رجییی ده‌کات له‌گه‌ل خیزانی‌دا و دوا‌یی نه‌ینی‌ه‌کانی بلا‌وده‌کاته‌وه)).

(۲۲) دهریاره‌ی پۆشینى گوناھى به‌نده و ئاشکراکردنى له‌لایه‌ن خۆیه‌وه

۸۱۶- عن أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((كُلُّ أُمَّتِي مُعَافَاةٌ إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ، وَإِنَّ مِنَ الْإِجْهَارِ أَنْ يَعْمَلَ الْعَبْدُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا، ثُمَّ يُصْبِحُ قَدْ سَتَرَهُ رَبُّهُ (ﷻ)، فَيَقُولُ: يَا فَلَانُ قَدْ عَمِلْتُ الْبَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا، وَقَدْ بَاتَ يَسْتُرُهُ رَبُّهُ، فَيَبْيِثُ يَسْتُرُهُ رَبُّهُ، وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ)).

(أبو هريره) (رضي الله عنه) ده‌لى: بيس‌تم له پيغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) ده‌يفه‌رموو: ((هه‌موو ئوممه‌تم به‌خشا‌رون جگه‌ له‌وانه‌ی [گوناه] ئاشکرا ده‌که‌ن. به‌راستی ئه‌وه له‌ گونا‌ه ده‌رخستنه که که‌سیک له‌شه‌ودا تاوانیک نه‌نجام بداو، که پوژ ده‌بیته‌وه په‌روه‌ردگاری پۆشیویه‌تی، به‌لام خۆی ئاشکرای ئه‌کاو ئه‌لى: فلان که‌س! دوینى واو وامکرد، له‌کاتی‌که‌دا شه‌و خوا پۆشیویه‌تی و به‌رده‌وامیش نه‌پي‌پۆشی، که‌چی خۆی که‌ پوژ بویه‌وه ئه‌وه‌ی خوا پۆشیویه‌تی ده‌ری ده‌خات)).

(۲۳) کاری [عزل] له‌سه‌ر جییدا

عزل: مانای گرتنه‌وه‌ی مه‌نزی‌یه له‌کاتی جوت بووندا بۆ ئه‌وه‌ی نه‌پزێتته‌ مند‌الدانیه‌وه.

۸۱۷- عن أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: ذَكَرَ الْعَزْلُ عِنْدَ النَّبِيِّ (ﷺ) فَقَالَ: ((وَمَا ذَاكُمْ)). قَالُوا: الرَّجُلُ تَكُونُ لَهُ الْمَرْأَةُ تُرْضِعُ، فَيُصِيبُ مِنْهَا وَيَكْرَهُ أَنْ تَحْمَلَ مِنْهُ. وَالرَّجُلُ تَكُونُ لَهُ الْأَمَةُ، فَيُصِيبُ مِنْهَا وَيَكْرَهُ أَنْ تَحْمَلَ مِنْهُ. قَالَ: ((فَلَا عَلَيْكُمْ أَنْ لَا تَفْعَلُوا ذَاكُمْ، فَإِنَّمَا هُوَ الْقَدْرُ)). قَالَ ابْنُ عَوْنٍ: فَحَدَّثْتُ بِهِ الْحَسَنَ فَقَالَ: وَاللَّهِ لَكَأَنَّ هَذَا زَجَرٌ. [بخاري/ المغازي / ۳۹۰۷]

(أبو سعيد الخدري) (رضي الله عنه) ده‌لى: له‌خزمه‌ت پيغه‌مبه‌ری خوا‌دا (ﷺ) باسی (عزل) کرا، فه‌رموی: ((مه‌به‌ستتان له‌و (عزل) چیه‌؟ وتیان: جاری واهیه‌ پیاو ژنی شیرده‌ری هه‌یه که ده‌چیتته‌ لای نایه‌وئ سکی تر بکات، یان پیاوینک که‌نیزه‌کینکی هه‌یه و ده‌چیتته‌ لای هه‌زناکات سکی لینی پرییت. فه‌رمووی: ((هیچتان بۆنابئ گهر وانه‌که‌ن چونکه‌ ئه‌وه قه‌زاو قه‌ده‌ره‌)) (ابن‌عون) ده‌لى: ئه‌مه‌م بۆ هه‌سه‌ن باسکرد. وتی: به‌خوا پئی‌ده‌چئ بۆ سه‌ره‌زنشت بی‌ت.

۸۱۸- عَنْ جَابِرِ [بْنِ عَبْدِ اللَّهِ] (رضي الله عنه) قَالَ: سَأَلَ رَجُلٌ النَّبِيَّ (ﷺ) فَقَالَ: ((إِنَّ عِنْدِي جَارِيَةً لِي، وَأَنَا أَعْزَلُ عَنْهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِنَّ ذَلِكَ لَنْ يَمْنَعَ شَيْئًا

أَرَادَهُ اللَّهُ)). قَالَ: فَجَاءَ الرَّجُلُ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الْجَارِيَةَ الَّتِي كُنْتُ ذَكَرْتُهَا لَكَ حَمَلَتْ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَنَا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ)).

(جابر بن کبری عبد الله) (ﷺ) دهلی: پیاویک پرسپاری کرد له پیغه مبه (ﷺ) وتی: من که نیزه کیکم هیه (عزل) ی له گهل دهکم [بو شه وهی مندالمان نه بیئت]، پیغه مبه (ﷺ) فهرمووی: ((شه وهی له وشته ناگریت که خوا ویستی له سهه بیئت)) جابر دهلی: کابرا هاته وهو وتی: شه پیغه مبه ری خوا (ﷺ) که نیزه که ی بوم باس کردی دووگیانه، پیغه مبه (ﷺ) فهرمووی: ((من بهنده و پیغه مبه ری خوا)).

(۲۴) دهرباره ی نزیکی له گهل نافه رتی شیردهر یا شیردهری دووگیان

۸۱۹- عَنْ جُدَامَةَ بِنْتِ وَهَبٍ [الْأَسَدِيَّة] أَخْتِ عُكَاشَةَ (ع) قَالَتْ: حَضَرَتْ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) فِي أَنَاسٍ وَهُوَ يَقُولُ: ((لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَنْهَى عَنِ الْغِيلَةِ، فَنَظَرْتُ فِي الرُّومِ وَفَارِسَ فَإِذَا هُمْ يُغِيلُونَ أَوْلَادَهُمْ، فَلَا يَضُرُّ أَوْلَادَهُمْ ذَلِكَ شَيْئًا)). ثُمَّ سَأَلُوهُ عَنِ الْعَزْلِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((ذَلِكَ الْوَأْدُ الْخَفِيُّ)).

له (جدامة) ی کچی (وهب) ی (اسدی) یه وه که خوشکی (عکاشه) یه (ﷺ) وتی: له کاتیکدا ناماده ی لای پیغه مبه ر بوم، که له گهل کومه لی خه لکدا بوو، شه فهرموو: ((به ته مابووم ریگری له (غيلة) ^(۱) بکه م، که چی ده بینم فارس و بومه کان (غيلة) ش ده کن و زیانیش ناگهی نه بی به منداله کانیا)). پاشان له باره ی (عزل) وهه پرسپاریان له پیغه مبه (ﷺ) کرد، فهرمووی: ((به راستی (عزل) جوړه زینده به چال کردنیکی په نامه کی)).

(۲۵) سه رجیپی له گهل نافه رتی دووگیانی دیلدا

۸۲۰- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ (ع) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ): [أَنَّهُ] أَتَى بِأَمْرَةٍ مُّجَحَّ عَلَى بَابِ فُسْطَاطٍ، فَقَالَ: ((لَعَلَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُلِمَّ بِهَا)). فَقَالُوا: نَعَمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَلْعَنَهُ لَعْنًا يَدْخُلُ مَعَهُ قَبْرُهُ، كَيْفَ يُورَثُهُ وَهُوَ لَا يَحِلُّ لَهُ؟ كَيْفَ يَسْتَحْدِمُهُ وَهُوَ لَا يَحِلُّ لَهُ)).

^(۱) (غيلة) شه وهی پیاو بچیتته لای هاوسه رکه ی له کاتی منداله به ریدا، هندیکیش ده لین: به نافه رتی دووگیان ده ورتیت که شیر بدات به مندال.

(ابو درداء) (رضی) ده‌لی: ئافره‌تیکی دووگیانیان هی‌نایه خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ر (رضی) له‌به‌رده‌رکی ره‌شمال‌یکدا فه‌رمووی: ((وادیاره ویستویه‌تی سه‌رجییی له‌گه‌ل بکات)). وتیان: به‌لی، پی‌غه‌مبه‌ر (رضی) فه‌رمووی: ((خهریک بوو نه‌فرینیک له‌و کابرایه بکه‌م که له‌گه‌لیا بجیته‌گۆپه‌وه، چۆن ئه‌و سکه ده‌کاته میراتبه‌ری خوی له‌کاتی‌کدا ئه‌و میراته بو ئه‌و هه‌ل‌ل نیه، یان چۆن ئه‌و سکه ده‌کاته به‌نده و خزمه‌تکاری خوی له‌کاتی‌کدا بۆی هه‌ل‌ل نیه)). [واته: ده‌گونجی منداله‌که له‌خوی نه‌بی و ئه‌م کابرایه به‌هی خوی بزانی، یاخود مندالی خوی بی‌ت و ئه‌م به‌بنده‌ی بزانی‌ت، [پروانه شه‌رحی ئیمامی نه‌وه‌وی له‌سه‌ر ئه‌م فه‌رمووده‌یه].

۸۲۱- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضی): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَوْمَ حُنَيْنٍ بَعَثَ جَيْشًا إِلَى أَوَاطَسَ فَلَقُوا عَدُوًّا، فَقَاتَلُوهُمْ فَظَهَرُوا عَلَيْهِمْ، وَأَصَابُوا لَهُمْ سَبَايَا، فَكَانَ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) تَحَرَّجُوا مِنْ غَشْيَانِهِمْ، مِنْ أَجْلِ أَزْوَاجِهِمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي ذَلِكَ: ﴿وَالْمُخْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ [النساء: ۲۴] أَيْ فَهِنَّ لَكُمْ حَلَالٌ إِذَا انْقَضَتْ عِدَّتُهُنَّ.

(ابو سعید الخدری) (رضی) ده‌لی: له پۆزی جه‌نگی (حنین) دا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (رضی) سوپایه‌کی نارد بو (اوطاس)، له‌وی به‌ دوژمن گه‌یشتن، شه‌ریان له‌گه‌ل‌دا کردن و به‌سه‌ریان‌دا زال بوون، چه‌ندین ژنیان لی‌به‌دیل گرتن، چه‌ند که‌سی له‌ هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ر (رضی) به‌ گونا‌هیان ده‌زانی بچه‌ لایان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی می‌ردی موشریکیان هه‌بوو، خوای مه‌زن ئه‌م ئایه‌ته‌ی نارد ه‌واره‌وه که ئه‌مه ماناکه‌یتی: ﴿هه‌مو ژنانی هاوسه‌ردار بو ئیوه‌ هه‌رامن، مه‌گه‌ر که‌نیزک﴾ [واته ئه‌وانه پاش تیپه‌ربوونی عیده‌یان بۆتان هه‌ل‌ل ده‌بن].

(۲۶) شه‌و مانه‌وه لای (کج) و بی‌وهرن

۸۲۲- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رضی): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) لَمَّا تَزَوَّجَ أُمَّ سَلَمَةَ أَقَامَ عِنْدَهَا ثَلَاثًا، وَقَالَ: ((إِنَّهُ لَيْسَ بِكَ عَلَى أَهْلِكَ هَوَانٌ، إِنْ شِئْتَ سَبَعْتَ لَكَ، وَإِنْ سَبَعْتَ لَكَ سَبَعْتُ لِنِسَائِي)).

(أم سلمه) (رضی) ده‌گیر‌پته‌وه: کاتی پی‌غه‌مبه‌ر (رضی) خواستی و گوێزایه‌وه سی شه‌و لای مایه‌وه و، پی‌ی فه‌رموو: ((تۆ لای می‌رده‌که‌ت که‌م نرخ نیت، گه‌ر ده‌ته‌وی بۆت ده‌که‌م به‌ هه‌وت شه‌و، گه‌ر بۆ تۆم کرد به‌ هه‌وت بۆ ژنه‌کانی تریشم ده‌یکه‌م به‌ هه‌وت)).

۸۲۳- عَنْ أَنَسٍ بْنِ مَالِكٍ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: إِذَا تَزَوَّجَ الْبِكْرَ عَلَى النَّيِّبِ أَقَامَ عِنْدَهَا سَبْعًا، وَإِذَا تَزَوَّجَ النَّيِّبَ عَلَى الْبِكْرِ أَقَامَ عِنْدَهَا ثَلَاثًا. قَالَ خَالِدٌ: وَلَوْ قُلْتُ إِنَّهُ رَفَعَهُ لَصَدَقْتُ، وَلَكِنَّهُ قَالَ: السُّنَّةُ كَذَلِكَ. [بخاری/ النکاح/ ۴۹۶۱]

(انس) (رضی اللہ عنہ) دهلی: نه گهر کچی ماره بکردایه به سهر بیوه ژندا حهوت شهو لای دهمایه وه (خالد که یه کیکه له راویه کان) دهلی: گهر بلیم ئهم فهرمووده یهم له پیغه مبهروه روایهت کردوه، راست ده کم، به لام ئهو وتی: سوننهت وایه.

۸۲۴- عَنْ عَائِشَةَ (رضی اللہ عنہا) قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ امْرَأَةً أَحَبَّ إِلَيَّ أَنْ أَكُونَ فِي مِسْئَلِهَا مِنْ سَوْدَةَ بِنْتِ زَمْعَةَ، مِنْ امْرَأَةٍ فِيهَا حَدَّةٌ، قَالَتْ: فَلَمَّا كَبُرَتْ جَعَلْتُ يَوْمَهَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) لِعَائِشَةَ، قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ جَعَلْتُ يَوْمِي مِنْكَ لِعَائِشَةَ، فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَقْسِمُ لِعَائِشَةَ يَوْمَيْنِ، يَوْمَهَا وَيَوْمَ سَوْدَةَ.

(عائشه) (رضی اللہ عنہا) دهلی: هیچ ژنیکم نه دیوه به دل حهزیکهم وه کو ئهو وایم به نه دازه ی (سوده ی کچی زمعه)، ژنیکی ئازاو دهرن قایم بوو، که چوو به سالدا نوره که ی خوی به خشی به (عائشه) دوا ی ئه وه پیغه مبهری خوا (رضی اللہ عنہا) دوو شهو لای (عائشه) دهمایه وه، شه وه که ی خوی و شه وه که ی (سوده) ش.

(۲۷) وازهینان له سهری هه ندی هاوسهر

۸۲۵- عَنْ عَطَاءٍ قَالَ: حَضَرْنَا مَعَ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی اللہ عنہما) جَنَازَةَ مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (ﷺ) بِسَرَفٍ، فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: هَذِهِ زَوْجُ النَّبِيِّ (ﷺ)، فَإِذَا رَفَعْتُمْ نَعْشَهَا فَلَا تُزَعِّعُوا وَلَا تُزَلِّزُوا وَارْفُقُوا، فَإِنَّهُ كَانَ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) تَسْنَعٌ، فَكَانَ يَقْسِمُ لثِمَانٍ وَلَا يَقْسِمُ لَوَاحِدَةٍ. قَالَ عَطَاءٌ: الَّتِي لَا يَقْسِمُ لَهَا صَفِيَّةٌ بِنْتُ حَيٍّ بِنِ أَخْطَبٍ. [بخاری/ النکاح/ ۴۷۸۰]

(عطاء) دهلی: له گهل (ابن عباس) دا (رضی اللہ عنہما) له ناوچه ی (سرف) - که شوینیکه له دهر وه ی (مه کهه) - ئاماده ی تهرمی (میمونه) ی هاوسهری پیغه مبهر بووین (ابن عباس) (رضی اللہ عنہما) وتی: ئه مه هاوسهری پیغه مبهره (رضی اللہ عنہما) کاتی تهرمه که یتان به رز کرده وه به هیمنی له سهر خو بیبهن، پیغه مبهر (رضی اللہ عنہما) نو هاوسهری هه بوو، سهر به شی دها به هه شتیان و نه یدها به یه کیکیان. (عطاء) دهلی: ئهو یه که یان که سهری نه بوو، (صفیه ی کچی حییه کوپی اخطب) بوو. [به لام زانایان نه لین: ئه مه گومانه و راستی یه که ی ئه وه یه ههر (سوده) بووه که خوی وازی له سهر به شی خوی هیناوه بو عائشه (رضی اللہ عنہا)].

(۲۸) له‌گه‌ل ژن دا هه‌لکردن و راسپارده له‌باره‌یانه‌وه

۸۲۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ فَإِذَا شَهِدَ أَمْرًا فَلْيَتَكَلَّمْ بِخَيْرٍ أَوْ لَيْسَ كُنْتَ. وَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ، فَإِنَّ الْمَرْأَةَ
خُلِقَتْ مِنْ ضِلَعٍ، وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضِّلَعِ أَعْلَاهُ، إِنْ دَهَبْتَ تُقِيمُهُ كَسَرْتَهُ، وَإِنْ
تَرَكْتَهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ، اسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا)). [بخاري/ النكاح/ ۳۸۹۰]

(أبو هريرة) (رضي الله عنه) ده‌لی: له پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) که‌فه‌رموویه‌تی: ((هه‌رکه‌سی
باوه‌ری به‌خواو پوژنی دوایی هه‌یه، هه‌رشتیکی بینی یان چاک بلیت یان
بی‌ده‌نگ بی‌ت، ناموژگاری وه‌رگرن و چاک بن له‌گه‌ل ژنان، چونکه له‌په‌راسوو
دروست کراون، لارترین به‌شی په‌راسووش لای سه‌ره‌ویه‌تی، نه‌گه‌ر هه‌ولی
راست کردنه‌وه‌ی بده‌یت ده‌یشکینیت، نه‌گه‌ر وازیشی لیبه‌ینیت به‌لاری
ده‌مینیه‌وه، ناموژگاری چاکه‌م وه‌ریگرن ده‌رباره‌ی ژنان.

(۲۹) باهیج پیاویکی ئیماندار هاوسه‌ره ئیمانداره‌که‌ی نه‌بوغزینی

۸۲۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا يَفْرَكُ مُؤْمِنٌ
مُؤْمِنَةً، إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا آخَرَ)) أَوْ قَالَ: ((غَيْرُهُ)).

(أبو هريرة) (رضي الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ((باهیج پیاویکی
ئیماندار هاوسه‌ره ئیمانداره‌که‌ی نه‌بوغزینی، چونکه نه‌گه‌ر په‌وشتیکی ئه‌وی
به‌دل نه‌بی، شتیکی تری هه‌ر به‌دل ده‌بی)).

(۳۰) هه‌رپیاویک له‌سه‌فه‌ر هاته‌وه‌ با خیرا خو‌ی نه‌کاته‌وه‌ به‌مالدا تا

هاوسه‌ره‌که‌ی خو‌ی بو‌ریک ده‌خات

۸۲۸- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فِي غَزَاةٍ،
فَلَمَّا أَقْبَلْنَا تَعَجَّلْتُ عَلَى بَعِيرٍ لِي قُطُوفٍ، فَلَحِقَنِي رَاكِبٌ خَلْفِي فَخَسَّ بَعِيرِي
بِعَنْزَةٍ كَانَتْ مَعَهُ، فَأُطْلِقَ بَعِيرِي كَأَجُودٍ مَا أَنْتَ رَأَى مِنَ الْإِبِلِ، فَالْتَفَتُ فَإِذَا أَنَا
بِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ). فَقَالَ: ((مَا يَفْعَلُكَ يَا جَابِرُ)). قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي حَدِيثُ
عَهْدٍ بِعُرْسٍ، فَقَالَ: ((أَبْكَرًا تَزَوَّجْتَهَا أَمْ ثِيْبًا)). قَالَ: قُلْتُ: بَلْ ثِيْبًا. قَالَ: ((هَلَّا
جَارِيَةٌ ثَلَاثُ عِبْهَا وَتَلَا عِبْكَ)). قَالَ: فَلَمَّا قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ، دَهَبْنَا لِنَدْخُلَ فَقَالَ: ((أَمْلُوا
حَتَّى نَدْخُلَ لَيْلًا - أَيْ عِشَاءً - كَيْ تَمْتَشِطَ الشَّعْثَةُ، وَتَسْتَحِدَّ الْمُغِيبَةُ)). قَالَ:
وَقَالَ: ((إِذَا قَدِمْتَ فَالْكَيْسَ الْكَيْسَ)). [بخاري/ النكاح/ ۴۹۴۷]

(جابر) ی کوری (عبدالله) (ﷺ) ده‌لی: له‌غه‌زایه‌کدا له‌ خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ری
 خوادا بووم (ﷺ)، به‌ سواری و‌شتریکی خاوه‌وه، کاتئ نزیک بووینه‌وه په‌له‌م
 ده‌کرد، سواریک له‌دواوه‌ پیم‌ گه‌یشت و به‌ نه‌قیزه‌یه‌ک ژهن‌دی له‌ و‌شتره‌که‌مه‌وه،
 ئیتر و‌شتره‌که‌م که‌وته غار، وه‌کو چاک‌ترین و‌شترکه‌ تو دیبیتت، که‌لام کرده‌وه
 پی‌غه‌مبه‌ر بوو (ﷺ)، فه‌رمووی: ((په‌له‌ت چی‌یه‌ ئه‌ی (جابر)؟ وتم: ئه‌ی
 پی‌غه‌مبه‌ر! تازه ژنم گواستوته‌وه، فه‌رمووی: ((کچه‌یان بیوه‌ژن؟)) وتم: بیوه‌ ژنه.
 - پی‌غه‌مبه‌ری خوا فه‌رمووی: ((نه‌ده‌کرا کچیک‌ بینیت پیکه‌وه‌ گه‌مه‌ و گالته
 بکه‌ن)) که‌ گه‌یشتینه‌وه ناو مه‌دینه، ویستمان برۆین به‌ره‌ومال، فه‌رمووی:
 ((بوه‌ستن تاشه‌و، ئه‌وسا ده‌چینه‌ مال‌ه‌وه، هه‌تا ژنه‌ قژگژوبژه‌کان پرچی‌ان
 شانه‌ده‌که‌ن و خو‌یان ساز و ئاماده‌ ده‌که‌ن- ئینجا فه‌رمووی: ((کاتئ گه‌یشتن
 ژیرانه‌ و له‌سه‌ر خو‌ بچنه‌ مال‌ه‌وه)).

(۱۵) به شی ته لاق

(۱) نهو پیاوهی له کاتی (بنویرتی) دا ژنه که ی ته لاق ددهات

۸۲۹- عَنْ نَافِعٍ: أَنَّ ابْنَ عُمَرَ (رضی الله عنه) طَلَّقَ امْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ، فَسَأَلَ عُمَرَ النَّبِيَّ (ﷺ) فَأَمَرَهُ أَنْ يَرْجِعَهَا ثُمَّ يُمْهَلَهَا حَتَّى تَحِيضَ حِيضَةً أُخْرَى، ثُمَّ يُمْهَلَهَا حَتَّى تَطْهَرُ، ثُمَّ يُطَلِّقَهَا قَبْلَ أَنْ يَمْسَهَا، فَتِلْكَ الْعِدَّةُ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ أَنْ يُطَلِّقَ لَهَا النِّسَاءُ. قَالَ: فَكَانَ ابْنُ عُمَرَ إِذَا سُئِلَ عَنِ الرَّجُلِ يُطَلِّقُ امْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ يَقُولُ: أَمَّا أَنْتَ طَلَّقْتَهَا وَاحِدَةً أَوْ اثْنَتَيْنِ، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) أَمَرَهُ أَنْ يَرْجِعَهَا ثُمَّ يُمْهَلَهَا حَتَّى تَحِيضَ حِيضَةً أُخْرَى، ثُمَّ يُمْهَلَهَا حَتَّى تَطْهَرُ، ثُمَّ يُطَلِّقَهَا قَبْلَ أَنْ يَمْسَهَا. وَأَمَّا أَنْتَ طَلَّقْتَهَا ثَلَاثًا، فَقَدْ عَصَيْتَ رَبَّكَ فِيمَا أَمَرَكَ بِهِ مِنْ طَلَاقِ امْرَأَتِكَ، وَبَانَ مِنْكَ. [بخاري/ التفسير/ ۴۶۲۵]

(نافع دهلی): (ابن عمر) (رضی الله عنه) له کاتی بنویرتی دا ژنه که ی ته لاق دا. (عمر) پرسپاری له پیغه مبر (رضی الله عنه) کرد. ئه ویش فهرمانی پیدا که بهینیت هوه و مؤله تیکی تری بدا هتا ده که ویت به بنویرتی ه کی تره وه، پاشان له سمری بوه ستنی تاپاک ده بیت هوه، ئینجا پیش چوونه لای، ته لاقی بدات. ئه مه نهو چهند پورته دیاریکراوهیه که خوای مه زن فهرمانی داود که ژنی تیدا ته لاق بدریت.. بویه (ابن عمر) نه گر پرسپاری لیبرایا دهر باره ی نهو پیاوهی که ژنه که ی له کاتی بنویرتی دا ته لاق ددهات، دهیوت: پیغه مبر (رضی الله عنه) فهرمانی داوه بهینیت هوه و دهر فته تی بدات نه گهر تو یه ک ته لاق یان دوو ته لاق ت داوه پیغه مبر (رضی الله عنه) فهرمانی پیکردوه که بیگیریت هوه و مؤله تی بدات هتا که یزکی تر ده بینی و پاکده بیت هوه و ئینجا ته لاقی بدات پیش نه وه ی بجیت ه لای، نه گهر تو سئ به سئ ته لاق تداوه نه وه لیست جیا بوته وه و فهرمانی په روه ردگاریشت شکاندوه له ته لاق دانی ژنه که تدا.

۸۳۰- عَنْ ابْنِ سِيرِينَ قَالَ: مَكَثْتُ عِشْرِينَ سَنَةً يُحَدِّثُنِي مَنْ لَا أَتُهُمْ: أَنَّ ابْنَ عُمَرَ (رضی الله عنه) طَلَّقَ امْرَأَتَهُ ثَلَاثًا وَهِيَ حَائِضٌ، فَأَمَرَ أَنْ يَرْاجِعَهَا، فَجَعَلْتُ لَهَا أَتَهُمُمْ وَلَا أَعْرِفُ الْحَدِيثَ، حَتَّى لَقِيتُ أَبَا غَلَابٍ يُوسُفَ بْنَ جُبَيْرٍ الْبَاهِلِيَّ، وَكَانَ ذَا ثَبَتٍ، فَحَدَّثَنِي أَنَّهُ سَأَلَ ابْنَ عُمَرَ فَحَدَّثَهُ: أَنَّهُ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ تَطْلِيقَةً وَهِيَ حَائِضٌ فَأَمَرَ أَنْ

يَرْجِعَهَا، قَالَ: قُلْتُ: أَفَحُسِبَتْ عَلَيْهِ؟ قَالَ: فَمَهُ، أَوْ إِنْ عَجَزَ وَاسْتَخَمَقَ؟ [بخاري/الطلاق/ ٤٩٥٨]

(ابن سيرين) دەلى: بۇ ماوەى بىست سال كەسىك كە جىنى متمانەم بو بۇى دەگىرامەو كە (ابن عمر) (ﷺ) لەكاتى بى نويزىدا ژنەكەى سى بەسى تە لاقد، فەرمانى پى درا كە بىگىریتەو، منیش هیچ دوودل نە بووم لەوتەكەيان و ئاگام لە فەرمودەكەش نە بوو، تا گەيشتمە (يونسى كوپرى جبرى باهلى) (ابو غلاب) كە پىاوئىكى دەمراس ت بوى گىرامەو، كە ئەو پرسىارى لە (ابن عمر) كردوو و ئەویش فەرمودەكەى بۇ گىراو تەو كە ژنەكەى تە لاقد او بەيەك تە لاقد لەكاتى بى نويزىدا، فەرمانى پىكراو كە بىگىریتەو و تەم: ئايا ئەو تە لاقدەى لەسەر حساب كرا؟ وتى: بىدەنگ بە، ئەى بۇنا؟ مەگەر لەبەر ئەو كارى ناژىرانەى كرد و نەيتوانىو چاوپى بكات لەسەرەتاي پاكيذا تە لاقدىدات؟

(۲) تە لاقدى سى بەسى لەسەردەمى پىغەمبەردا (ﷺ)

۸۳۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ﷺ) قَالَ: كَانَ الطَّلَاقُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَأَبِي بَكْرٍ وَسَنَتَيْنِ مِنْ خِلَافَةِ عُمَرَ (ﷺ) طَلَاقُ الثَّلَاثِ وَاحِدَةً، فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: إِنَّ النَّاسَ قَدْ اسْتَفْجَلُوا فِي أَمْرِ قَدْ كَانَتْ لَهُمْ فِيهِ آثَةٌ، فَلَوْ أَمْضَيْنَاهُ عَلَيْهِمْ؟ فَأَمْضَاهُ عَلَيْهِمْ.

(ابن عباس) (ﷺ) دەلى: لەسەردەمى پىغەمبەر (ﷺ) و (ابو بكر) (ﷺ) و دوو سالى جىنشىنى (عمر) يشدا (ﷺ) تە لاقدى سى بەسى بەيەك تە لاقد دەچوو، (عمرى كوپرى خطاب) وتى: خەلكى پەلەيان كرد لەمەسەلەيكدا كە دەبوو خوگربونايە تيايدا [دەلىن چى] ئەگەر بىچەسپىنين لەسەريان؟! ئەو بوو چەسپاندى بەسەرياندا.

(۲) ژنى تە لاقد دراو، گەرشووى كردوو

۸۳۲- عَنْ عَائِشَةَ (ﷺ): أَنَّ رِفَاعَةَ الْقُرْظِيِّ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ فَبَتَّ طَلَّاقَهَا، فَتَرَوَّجَتْ بَعْدَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ الزُّبَيْرِ، فَجَاءَتِ النَّبِيَّ (ﷺ) فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ تَحْتَ رِفَاعَةَ، فَطَلَّقَهَا آخِرَ ثَلَاثِ تَطْلِيقَاتٍ، فَتَرَوَّجَتْ بَعْدَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ الزُّبَيْرِ، وَإِنَّهُ وَاللَّهِ مَا مَعَهُ إِلَّا مِثْلُ الْهُدْبَةِ. وَأَخَذَتْ بِهُدْبَةٍ مِنْ جِلْبَابِهَا، قَالَ: فَتَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ضَاحِكًا، فَقَالَ: ((لَعَلَّكَ تُرِيدِينَ أَنْ تَرْجِعِي إِلَيَّ رِفَاعَةً؟ لَأَ، حَتَّى يَذُوقَ

عُسَيْلَتُكَ، وَتَذُوقِي عُسَيْلَتَهُ)). وَأَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ (ؓ) جَالِسٌ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، وَخَالِدُ بْنُ سَعِيدٍ بْنُ الْعَاصِ جَالِسٌ بِبَابِ الْحُجْرَةِ لَمْ يُؤْذَنْ لَهُ، قَالَ: فَطَفِقَ خَالِدٌ يُنَادِي: أَبَا بَكْرٍ، أَلَا تَرْجُرُ هَذِهِ عَمَّا تَجْهَرُ بِهِ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)؟ [بخاري/الشهادات/ ۲۴۹۶]

(عائشة) (ؓ) دەلى: (رفاعة القرظى) سى بەسى ژنەكەى تەلاقدا، دواى ئەو، شووى كردهو بە (عبدالرحمن ى كوپى الزبير)، ژنەكە ھاتەلاى پىغەمبەر (ؐ)، عەرزى كرد: ئەى پىغەمبەرى خوا (ؐ) من پىشتەر خىزانى (رفاعة) بووم، ئاخىرىن سى تەلاقەى دام، پاشان شووم كرد بە (عبدالرحمن) ى كوپى (الزبير)، ئافرەتەكە چمكىكى كراسەكەى خوى گرت و وتى: سويندەخوا كوپى (الزبير) لە پياوھتى كەوتوو و، وەكو ئەم پەرۆيەوايە، پىغەمبەر (ؐ) پىكەنى و فەرموى: ((پى دەچى حەز بەكەيت بگەرييتەو بولاي (رفاعة)؟ نەخىر نابى، نابى ھەتا ئەو چىژ لەتو وەردەگريت و توش چىژ لەو وەردەگريت)) لەو كاتەدا (ابوبكر الصديق) يش (ؓ) لە خزمەتىدا دانىشتبوو، (خالد ى كوپى سعدى كوپى عاص) يش (ؓ) لەدەركى ژورەكەدا بوو، مۇلەتى نەدرا بيتە ژورەو، (پاوى) دەلى: (خالد) ھاواری كرد: ئەرى (ابو بكر) بۆ ھەلناشاخييت بەو ژنەدا، كەبەو پوھەلما راوىيە لەگەل پىغەمبەر (ؐ) قسە دەكات؟.

(۴) لەبارەى ئايەتى ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾

۸۳۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ؓ) قَالَ: إِذَا حَرَّمَ الرَّجُلُ عَلَيْهِ امْرَأَتَهُ فَهِيَ يَمِينٌ يُكْفَرُهَا، لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ. [بخاري/التفسير/ ۴۶۲۷]
(ابن عباس) (ؓ) دەلى: ھەركەسى ژنەكەى لەخوى حەرام كرد، ئەو سويندەو كەفارەتى بدات، پىغەمبەر (ؐ) بۆ ئيوە چاكتىن پىشەنگە.

۸۳۴- عَنْ عَائِشَةَ (ؓ): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) كَانَ يَمْكُثُ عِنْدَ زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ فَيَشْرَبُ عِنْدَهَا عَسَلًا، قَالَتْ: فَتَوَاطَيْتُ أَنَا وَحَفْصَةُ: أَنَّ آيَتَنَا مَا دَخَلَ عَلَيْهَا النَّبِيُّ (ﷺ) فَلْتَقُلْ: إِنِّي أَجِدُ مِنْكَ رِيحَ مَغَافِيرٍ، أَكَلْتَ مَغَافِيرَ؟ فَدَخَلَ عَلَى إِحْدَاهُمَا فَقَالَتْ ذَلِكَ لَهُ. فَقَالَ: ((بَلْ شَرِبْتُ عَسَلًا عِنْدَ زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ، وَلَنْ أَعُودَ لَهُ)). فَنَزَلَ: ﴿لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾ إِلَى قَوْلِهِ: ﴿إِنْ تَكُونَا لِعَائِشَةَ وَحَفْصَةَ﴾ وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا [التحریم: ۱-۳] لِقَوْلِهِ: ((بَلْ شَرِبْتُ عَسَلًا)). [بخاري/الطلاق/ ۴۹۶۶، ۴۹۶۷]

له (عائشه) وه (ﷺ) ده‌گیرنه‌وه كه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌رجاری لای (زینب) ی كچی (جحش) ده‌مایه‌وه هه‌نگوینی له‌لا ده‌خوارد، عائشه (ﷺ) ده‌لی: له‌گه‌ل (حفصه) دا ریكه‌وته كه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ته‌شریفی هی‌نا بۆ‌لای هه‌ركامان پی‌ی‌بلی‌ین: بۆ‌نی (مغافیر) ت لی‌دی‌ت - (مغافیر) شیله‌یه‌کی شیرینی بۆ‌ن ناخۆشه - ئه‌ری (مغافیر) ت خواردوه؟ ئه‌وه‌بوو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ته‌شریفی برد بۆ‌لای یه‌كێکیان و ئه‌وه‌ی پی‌وت. ئه‌ویش فه‌رمووی: ((نه‌خیر به‌لكو لای (زینب) ی كچی _ جحش) هه‌نگوینم خواردوه، ئیدی جاریکی تر نا‌یخۆم)) ئایه‌ت هاته‌ خواره‌وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ...﴾ هه‌تا ئایه‌تی ﴿إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ﴾ كه پوو‌به‌روی (عائشه) و (حفصه) یه‌هه‌روه‌ها ئایه‌تی: ﴿وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا﴾ [التحریم: ۱-۳] سه‌باره‌ت به‌ خواردنی هه‌نگوینه‌كه‌یه كه ئه‌مه واته‌كه‌یه‌تی: ﴿ئهی پیغه‌مبه‌ر بۆچی تو ئه‌و شتانه له‌ خۆت هه‌رام ده‌كه‌یت كه خوا بۆی هه‌ل‌ل كردو‌یت، ده‌ته‌وی ره‌زامه‌ندی هاوسه‌رانت به‌ده‌ست به‌ی‌نی‌ت؟ له‌كاتێكدا خوا لیخۆش‌بوو و میه‌ره‌بانه. بی‌گومان ئه‌و خوایه‌ مۆ‌له‌تی داوه‌ كه‌فاره‌تی سو‌ینده‌كانتان بده‌ن، هه‌رخوایش پش‌تیوانتانه و هه‌ر ئه‌ویش زانا و دانایه، كاتێك پیغه‌مبه‌ر باسی‌کی گێ‌رایه‌وه بۆیه‌كێ له‌ هاوسه‌رانی و هه‌واله‌كه‌ی پێ‌داو‌خوایش هه‌موو شتی‌کی بۆ‌ی‌وون كرده‌وه، هه‌ندی‌کی باس كرد و له‌هه‌ندی‌کی خۆی بوارد، جا كاتێك بۆ ئه‌و هاوسه‌ره‌ی باس كرد، ئه‌ویش پرسی: ئهی پیغه‌مبه‌ر: كێ ئه‌م هه‌واله‌ی پێ‌دای، ئه‌ویش وتی: ئه‌وزاته‌ی كه هه‌میشه‌ زانا و نا‌گاداره هه‌والی پێ‌دام.

(۵) سه‌رپشك‌ كردنی پیاو بۆ‌ژنه‌كه‌ی

۸۳۵- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) قَالَ: دَخَلَ أَبُو بَكْرٍ (رضي الله عنه) يَسْتَأْذِنُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَوَجَدَ النَّاسَ جُلُوسًا بِبَابِهِ، لَمْ يُؤْذَنْ لِأَحَدٍ مِنْهُمْ. قَالَ: فَأَذِنَ لِأَبِي بَكْرٍ (رضي الله عنه) فَدَخَلَ، ثُمَّ أَقْبَلَ عُمَرُ (رضي الله عنه) فَاسْتَأْذَنَ فَأَذِنَ لَهُ، فَوَجَدَ النَّبِيَّ (ﷺ) جَالِسًا حَوْلَهُ نِسَاءُ وَاجِمًا سَاكِئًا. قَالَ: فَقَالَ: لَأَقُولَنَّ شَيْئًا أَضْحِكُ النَّبِيَّ (ﷺ). فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَوْ رَأَيْتَ بِنْتَ خَارِجَةَ سَأَلَتْنِي النَّفَقَةَ، فَقُمْتُ إِلَيْهَا فَوَجَّاتُ عَنْقَهَا. فَضَحَكَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَقَالَ: ((هُنَّ حَوْلِي كَمَا تَرَى يَسْأَلُنَنِي النَّفَقَةَ)). فَقَامَ أَبُو بَكْرٍ إِلَى عَائِشَةَ يَجَأُ عَنْقَهَا، فَقَامَ عُمَرُ إِلَى حَفْصَةَ يَجَأُ عَنْقَهَا، كِلَاهُمَا يَقُولُ: تَسْأَلُنَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) مَا لَيْسَ عِنْدَهُ؟ فَقُلْنَا: وَاللَّهِ لَا نَسْأَلُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ)

شَيْنًا أَبَدًا لَيْسَ عِنْدَهُ، ثُمَّ اغْتَرَلَهُنَّ شَهْرًا أَوْ تِسْعًا وَعِشْرِينَ، ثُمَّ نَزَلَتْ عَلَيْهِ هَذِهِ
الْآيَةُ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ﴾ حَتَّىٰ بَلَغَ ﴿لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا﴾
[الاحزاب: ۲۸-۲۹]. قَالَ: فَبَدَأَ بِعَائِشَةَ فَقَالَ: ((يَا عَائِشَةُ، إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَغْرَضَ
عَلَيْكَ أَمْرًا، أَحِبُّ أَنْ لَا تَعْجَلِي فِيهِ حَتَّىٰ تَسْتَشِيرِي أَبَوِيكَ)). قَالَتْ: وَمَا هُوَ يَا
رَسُولَ اللَّهِ؟ فَتَلَا عَلَيْهَا الْآيَةَ. قَالَتْ: أَفِيكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَسْتَشِيرُ أَبَوِي؟ بَلْ اخْتَارُ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالِدَارَ الْآخِرَةَ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ لَا تُخْبِرَ امْرَأَةً مِنْ نِسَائِكَ بِالَّذِي قُلْتُ.
قَالَ: ((لَا تَسْأَلْنِي امْرَأَةً مِنْهُنَّ إِلَّا أَخْبَرْتُهَا، إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَبْعَثْنِي مُعَنِّيًا وَلَا مُتَعَنِّيًا،
وَلَكِنْ بَعَثَنِي مُعَلِّمًا مُبْسِّرًا)).

(جابرى) كوپرى (عبداللہ) (ﷺ) دەلى: (ابو بكر) (ﷺ) ھات مۆلەتى ھاتنە
ژوورەو ھە پىغەمبەرى خوا وەرگىرىت، بىنى كۆمەلى خەلك لەبەر دەرگا كەيدا
دانىشتون و مۆلەت بە كەسيان نەدراو، مۆلەتى دابە (ابوبكر) (ﷺ) چوو
ژوورەو، پاشان (عمر) (ﷺ) ھات، داواى مۆلەتى كرد، مۆلەتى بەويشدا، بىنى
وا پىغەمبەر (ﷺ) مات و بى دەنگ دانىشتوو و خىزانەكانى بە دەورى دان، عمر
وتى: ئىستا شتىك دەلىم پىغەمبەر دەھىنمە پىكەن، وتى: ئەى پىغەمبەرى
خوا (ﷺ): گەر چاوت لى بوايە كچەكەى خارجه [كە خىزانى بوو] داواى
خەرجى لى كردم، منىش بۆى ھەستام و مىرازىكى باشم كرد، پىغەمبەرى خوا
(ﷺ) دەستى كرد بە پىكەن و فەرموى: ((ئەو ھەتا ئەوانىش بە چوار دەورمدا
دانىشتون و داواى خەرجىم لىدەكەن)). (ابو بكر) (ﷺ) ھەستا بۆ (عائشە)،
(عمر) (ﷺ) ھەستا بۆ (حفصە) لى بىدات، ھەردووكيان بە دەم توپە بوونەو
دەيانووت: داواى خەرجى لە پىغەمبەر (ﷺ) دەكەن كە نىەتى؟ ئەوانىش وتیان:
واللہى قەت داواى شتىكى لى ناكەين كە نەبىيت، پاشان پىغەمبەر (ﷺ) بۆ
ماوہى مانگىك يان (۲۹) پۆژ لىيان دووركەوتەو، پاشان ئەم ئايەتە ھاتە
خوارەو كە ئەمە و اتاكەيەتى: ((ئەى پىغەمبەر بە ھاوسەرەكانت بلى: ئەگەر
ئىو تەنھا ژيانى دنيا و پاراويەكەيتان دەويت وەرن با ھەندىكتان
پىبەخشم و پاشان بە شىوہىكى جوان ئازادتتان بكەم. خو ئەگەر خوا و
پىغەمبەرەكەيى و بەھەشتى ئەو جىھانەتان مەبەستە ئەو خواى مپەرەبان
پاداشتى زۆر گەرە و بى سنوورى بۆ چاكە خوازەكانتتان ئامادە كردووە)).
ئىنجا لە (عائشە) ھە دەستى پى كرد و فەرموى: ((عائشە: دەمەوى شتىك

بخمہ بہرہ دستت، حز دہکم پہلہ نہ کہیت، تا پرسى دايك و باوك دہکیت)).
(عائشہ) (ﷺ) وتى: ئەو شتہ چىيە ئەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ)؟ پىغەمبەرىش
ئايەتەكانى بۇ خویندەوہ. (عائشہ) (ﷺ) وتى: سەبارەت بەتو پرسى دايك و
باوكم بکہم؟! نہ خیر، من خواو پىغەمبەرەكەى و ژيانى ئاخیرەت ھەلدەبژیرم.
داوات لیڈەكەم لەبارەى ئەم قەسەيەى منەوہ ھەوال نہ دەیت بە ھیچ یەكی لە
ژنەكانى تر. فەرمووی: ((ھەرژنیکیان پرسیارم لیبكات ھەوالی دەدەمى، خواى
مەزن منى نہ ناردووہ بیزارکەرى خەلك بم یا بیمە ھوى ئەوہ خەلكى بیزارى
دەربړی بەلكو منى ناردووہ ماموستا و ئاسانكاربم)).

۸۳۶- عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: مَا أَبَالِي خَيْرَتُ امْرَأَتِي وَاحِدَةً أَوْ مِائَةً أَوْ أَلْفًا، بَعْدَ
أَنْ تَخْتَارَنِي، وَلَقَدْ سَأَلْتُ عَائِشَةَ (ﷺ)، فَقَالَتْ: قَدْ خَيْرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)، أَفَكَانَ
طَلَاقًا؟ [بخاري/ الطلاق/ ۴۹۶۲-۴۹۶۳]

(مسروق) (ﷺ) دەلى: من باكم نىيە جاريك يان سەدجار يان ھەزار جار
ژنەكەم سەپشك بکہم، پاش ئەوہى كە من ھەلبژیرى، چونكە من پرسیارم
كردوہ لە (عائشہ) (ﷺ) وتوویەتى: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ئیمەى سەپشك كرد،
ئایا ئەوہ تەلاق بوو؟ [مەبەستى ئەوہیە ئەم سەپشك كردنە بە تەلاق حیساب
ناكرى].

(۶) سەبارەت بە ئایەتى ﴿وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ﴾

۸۳۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (ﷺ) قَالَ: مَكَثْتُ سَنَةً وَأَنَا أُرِيدُ أَنْ أَسْأَلَ عُمَرَ
بْنَ الْخَطَّابِ (ﷺ) عَنْ آيَةٍ، فَمَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَسْأَلَهُ هَيْبَةً لَهُ، حَتَّى خَرَجَ حَاجًّا
فَخَرَجْتُ مَعَهُ، فَلَمَّا رَجَعَ فَكُنَّا بِبَعْضِ الطَّرِيقِ، عَدَلْ إِلَى الْأَرَاكِ لِحَاجَةٍ لَهُ، فَوَقَفْتُ
لَهُ حَتَّى فَرَغَ ثُمَّ سَرْتُ مَعَهُ، فَقُلْتُ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، مِنَ اللَّتَانِ تَظَاهَرَتَا عَلَى
رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) مِنْ أَزْوَاجِهِ؟ فَقَالَ: تِلْكَ حَفْصَةُ وَعَائِشَةُ، قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ: وَاللَّهِ إِنْ
كُنْتُ لَأُرِيدُ أَنْ أَسْأَلَكَ عَنْ هَذَا مُنْذُ سَنَةٍ، فَمَا أَسْتَطِيعُ هَيْبَةً لَكَ. قَالَ: فَلَا تَفْعَلْ، مَا
ظَنَنْتُ أَنْ عِنْدِي مِنْ عِلْمٍ فَسَلْنِي عَنْهُ، فَإِنْ كُنْتُ أَعْلَمُهُ أَخْبَرْتُكَ، قَالَ: وَقَالَ عُمَرُ:
وَاللَّهِ إِنْ كُنَّا فِي الْجَاهِلِيَّةِ مَا نَعُدُّ لِلنِّسَاءِ أَمْرًا، حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِيهِنَّ مَا
أَنْزَلَ، وَقَسَمَ لَهُنَّ مَا قَسَمَ، قَالَ: فَبَيْنَمَا أَنَا فِي أَمْرِ أَلْتَمِرُهُ إِذْ قَالَتْ لِي امْرَأَتِي: لَوْ
صَنَعْتَ كَذَا وَكَذَا، فَقُلْتُ لَهَا: وَمَا لَكَ أَنْتِ وَلِمَا هَاهُنَا، وَمَا تَكَلِّفُكَ فِي أَمْرِ أُرِيدُهُ؟
فَقَالَتْ لِي: عَجَبًا لَكَ يَا ابْنَ الْخَطَّابِ، مَا تُرِيدُ أَنْ تُرَاجَعَ أَنتِ، وَإِنْ ابْنَتُكَ لَتُرَاجَعُ

رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حَتَّى يَظْلَ يَوْمَهُ غَضَبَانِ. قَالَ عُمَرُ: فَأَخَذُ رِدَائِي، ثُمَّ أَخْرَجُ مَكَانِي حَتَّى أَدْخُلَ عَلَى حَفْصَةَ، فَقُلْتُ لَهَا يَا بَنِيَّةُ إِنَّكَ لَتُرَاجِعِينَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) حَتَّى يَظْلَ يَوْمَهُ غَضَبَانِ؟ فَقَالَتْ حَفْصَةُ: وَاللَّهِ إِنَّا لَنُرَاجِعُهُ، فَقُلْتُ: تَعْلَمِينَ أَنِّي أُحَذِّرُكَ عِقُوبَةَ اللَّهِ وَغَضَبِ رَسُولِهِ (ﷺ)، يَا بَنِيَّةُ، لَا يَغُرُّكَ هَذِهِ الَّتِي قَدْ أَعْجَبَهَا حُسْنُهَا، وَحُبُّ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) إِيَّاهَا. ثُمَّ خَرَجْتُ حَتَّى أَدْخُلَ عَلَى أُمِّ سَلَمَةَ لِقَرَابَتِي مِنْهَا، فَكَلَّمْتُهَا، فَقَالَتْ لِي أُمُّ سَلَمَةَ: عَجَبًا لَكَ يَا ابْنِ الْخَطَّابِ، قَدْ دَخَلْتَ فِي كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى تَبْتَغِيَ أَنْ تَدْخُلَ بَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَأَزْوَاجِهِ؟ قَالَ: فَأَخَذْتَنِي أَخْذًا كَسَرْتَنِي عَنْ بَعْضِ مَا كُنْتُ أَجِدُ، فَخَرَجْتُ مِنْ عِنْدِهَا، وَكَانَ لِي صَاحِبٌ مِنَ الْأَنْصَارِ إِذَا غَبْتُ أَتَانِي بِالْخَبَرِ، وَإِذَا غَابَ كُنْتُ أَنَا آتِيَةً بِالْخَبَرِ، وَنَحْنُ حِينَئِذٍ نَتَخَوَّفُ مَلَكًا مِنْ مُلُوكِ عَسَّانٍ، ذَكَرَ لَنَا أَنَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَسِيرَ إِلَيْنَا، فَقَدْ امْتَلَأَتْ صُدُورُنَا مِنْهُ. فَاتَى صَاحِبِي الْأَنْصَارِيَّ يَدُقُّ الْبَابَ وَقَالَ: افْتَحْ، فَفَتَحْتُ، فَقُلْتُ: جَاءَ الْعَسَّانِيُّ؟ فَقَالَ: أَشَدُّ مِنْ ذَلِكَ، اعْتَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَزْوَاجَهُ. فَقُلْتُ: رَغِمَ أَنْفُ حَفْصَةَ وَعَائِشَةَ، ثُمَّ أَخَذُ ثَوْبِي فَأَخْرَجُ حَتَّى جِئْتُ، فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فِي مَشْرُبَةٍ لَهُ يَرْتَقِي إِلَيْهَا بِعَجَلَةٍ، وَغَلَامٌ لِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أَسْوَدُ عَلَى رَأْسِ الدَّرَجَةِ، فَقُلْتُ: هَذَا عُمَرُ، فَأَذِنَ لِي. قَالَ عُمَرُ: فَقَصَصْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) هَذَا الْحَدِيثَ، فَلَمَّا بَلَغْتُ حَدِيثَ أُمِّ سَلَمَةَ تَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)، وَإِنَّهُ لَعَلَى حَصِيرٍ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ شَيْءٌ، وَتَحْتَ رَأْسِهِ وَسَادَةٌ مِنْ أَدَمٍ حَشَنُوهَا لَيْفٌ، وَإِنَّ عِنْدَ رِجْلَيْهِ قَرْطًا مَضْبُورًا، وَعِنْدَ رَأْسِهِ أَهْبَاءٌ مُعَلَّقَةٌ، فَرَأَيْتُ أَثَرَ الْحَصِيرِ فِي جَنْبِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَبَكَيْتُ، فَقَالَ: ((مَا يُبْكِيكَ يَا عُمَرُ)). فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنْ كَسَرْتَنِي وَقَيْصَرَ فِيمَا هُمَا فِيهِ، وَأَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَمَّا تَرْضَى أَنْ تَكُونَ لَهُمَا الدُّنْيَا وَلَكَ الْآخِرَةُ)). [بخاري/ التفسير/ ٤٦٢٩]

(عبداللہ) ی کوپی (عباس) (ﷺ) دهلی: ماوهی یهک سال ده مویست پرسیار له (عمر) ی کوپی (خطاب) (ﷺ) بکهه له باره ی نایه تیکه وه که چی نه مده ویرا له بهر نه وهی سامم ده کرد، ههتا پوژنیک چوو بو حهج، له گه لیدا پویشتم، که گه رایه وه له ریگه دا بووین، (عمر) (ﷺ) لایدا بو ژیر سیبه ری درهختیکی (اراک) بو پیووستی خو، به دیاریه وه وه ستام ههتا لی بویه وه، پاشان له گه لیدا که و تمه ری، وتم: نهی نه میری ئیمانداران! نهو دوو هاوسه ره ی پیغه مبهه (ﷺ) کنی بوون که پشتی یه کتریان گرت به سهه پیغه مبهه را (ﷺ)؟ وتی: (حفصه) و

(عائشە) بون پىم وت: بەخوایەك سائە دەمەوئ ئەو پرسىيارەت لىبىكەم بەلام نەمدەوئرا، عمر وتى: جارىكى تر وامەكە، ھەرچى زانىت من دەيزانم پرسىيارم لىبىكە، ئەگەر زانىم وەلامت دەدەمەو. بەلى: (عمر) (ﷺ) وتى: بەخو ئىمە لەسەردەمى نەفامىدا پلەوپايەمان بۇ ژن دانەدەنا. ھەتا ئەو بوو خودا ئايەتى لەبارەيانەو ناردە خوارەو، مافى خۇيانى پىدان، (عمر) (ﷺ) دەلى: جارىكيان سەبارەت بە مەسەلەيەك پرسوپراي خۆم دەکرد، ژنەكەم پىي ووتە: ئەگەر ئاواو ئاوا بکەيت چۆنە؟ منىش پىم وت: تۆ چىت داوہ لەوہى لە دلى مندایە؟ ھەر چىم لە دلدای بىت تۆ چىت لە دەست دىت؟ ژنەكەم وتى: ئەرى من سەيرم لە تۆ دى (ابن خطاب)، تۆ ناتەوئت کەس قسەوباست لەگەلدای بکات؟ لەکاتىکدا کە کچەکەت (واتە حفصە) ئەوئەندە سەر دەخاتە سەر پىغەمبەر (ﷺ) ئەو پۇژە تا ئىوارە توپەرى دەکات، (عمر) دەلى: منىش عەباکەم دابەشانمدا و، پاشان رۆيشتەم ھەتا گەيشتمە لای (حفصە) و چوومە ژوورەو بۆلای، پىم وت: کچى! ئەرى راستە تۆ ئەوئەندە قسە لەگەل پىغەمبەردا دەکەيت (ﷺ) ئەو پۇژە تا ئىوارە توپەرى دەکەيت؟ (حفصە) وتى: بەخو ئىمە قسەى زۆرى لەپوودا دەکەين. منىش وتە: وریابە! بەر سزای خوای گەورە و توپەرى پىغەمبەرەکەى (ﷺ) نەکەوئیت. کچى "نەکەى بخەلەتتى بەو ژنەى کەبە جوانى خۆى و خوشەويستى پىغەمبەردا (ﷺ) دەنازى. پاشان چوومە دەرەو تا چووم بۆلای (ام سلمة) چونکە خزى نرىکم بوو، قسەم لەگەلدای کرد، (ام سلمة) وتى: (ابن الخطاب)! سەيرم لە تۆدئ: خۆت لە ھەموو شتىکدا ھەلدەقورتىنى، ھەتا گەيشتە ئەوہى بکەوئتە نىوان پىغەمبەر (ﷺ) و ھاوسەرەکانىشى؟ عمر دەلى: ئەوئەندە وەلامەکەى سەخت بوو، وازم لەھەندئ شتى تریش ھىنا کە بۆى ھاتبووم، لای ئەو ھاتمە دەرەو، برادەرىکى ئەنصارىم ھەبوو ئەگەر دیار نەبومايە ھەوالى بۆ دەھىنام، ئەگەر ئەویش دیار نەبوايە من ھەوالم بۆ دەبەرد، لەو کاتەشدا مەترسى ھىرشى پادشای غەسانىمان لەسەر بوو، ھەوالمان بۆ ھاتبوو کە پىدەچى ھىرشى بکاتە سەرمان، لىي پىبووین.

جارىکىيان ئەو برادەرە ئەنصارىم تەقەى لەدەرگای مالەکەم داو وتى: بىکەرەو. بىکەرەو. وتە: ئایا (غەسانى) ى ھات، وتى: نەخىر، لەوہش خراپتر پەوى داوہ پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لە ھاوسەرەکانى دوورکەوتۆتەو.

وتم: (حفصه) و (عائشه) بە قوراچن.. پاشان عەباكەم دا بەسەرشانمدا و گەرامەوہ بۇ ئەو شوینەى لیوہى ھاتبووم.. بینیم پیغەمبەر (ﷺ) لە ژووریكى بچوو كدا دانیشتیووہ كە بە پلیكانە یەكى دارخورما بۆى سەردەكە و تن، خزمە تنكارەكەشى لەسەر پلیكانەكە بوو، وتم: من (عمر) م ریگەى دام چوومە ژوورەوہ. (عمر) دەلى: ئەو بەسەرھاتەم بۇ پیغەمبەر (ﷺ) گىرایەوہ، كە گەیشتمە قسەكەى (ام سلمة) پیغەمبەر (ﷺ) زەردەخەنە یەكى كرد، لەسەر پارچە ھەسیریك دانیشتبوو ھیچی تری لەسەر نەبوو، سەرىنىكى چەرمى لەژیر سەردا بوو، ناوہكەى بە ریشوى دارخورما ئاخنرابوو، لای قاجى پیروزیەوہ ھەندى گەلای پیستە خوشرەدن دانرابوو، لای ژور سەرىشیەوہ چەند پارچە پیستە یەكى خوشەنەكراو ھەلواسرابوو، لا تەنیشتى پیغەمبەر (ﷺ) شوینەوارى ھەسیرەكەى پیوہ دیاربوو، منیش [كە ئەوہم دى] گریام، فەرمووی: ((عمر، بۆچى دەگریت؟)) وتم: ئەى پیغەمبەرى خوا، ئەوہ ھالى کیسراو قەیسەرە ئەوان لە چ ھالىكدان و، تۆیش پیغەمبەرى خوایت، ئەوہ ھالته، پیغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموی: ((ئایا پازى نابى كە دنیا بۇ ئەوان بیٹ و قیامت بۇ تۆ بیٹ؟)).

(۱۶) بہشی (عیدہ)

(۱) لہ وژنہی دواى مردنى میړدهکەى مندالی دهبیّت

۸۳۸- عن عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ: أَنَّ أَبَاهُ كَتَبَ إِلَى عُمَرَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْأَرْقَمِ الزُّهْرِيِّ، يَأْمُرُهُ أَنْ يَدْخُلَ عَلَى سُبَيْعَةَ بِنْتِ الْحَارِثِ الْأَسْلَمِيَّةِ، فَيَسْأَلَهَا عَنْ حَدِيثِهَا وَعَمَّا قَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حِينَ اسْتَفْتَتْهُ. فَكَتَبَ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ يُخْبِرُهُ: أَنَّ سُبَيْعَةَ أَخْبَرَتْهُ أَنَّهَا كَانَتْ تَحْتَ سَعْدِ بْنِ خَوْلَةَ، وَهُوَ فِي بَنِي عَامِرِ بْنِ لُؤْيٍ، وَكَانَ مِمَّنْ شَهِدَ بَدْرًا، فَتَوَفَّى عَنْهَا فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ وَهِيَ حَامِلٌ، فَلَمْ تَنْشُبْ أَنْ وَضَعَتْ حَمْلَهَا بَعْدَ وَفَاتِهِ، فَلَمَّا تَعَلَّتْ مِنْ نِفَاسِهَا تَجَمَّلَتْ لِلْخُطَّابِ، فَدَخَلَ عَلَيْهَا أَبُو السَّنَابِلِ بْنُ بَعْكُكٍ -رَجُلٌ مِنْ بَنِي عَبْدِ الدَّارِ- فَقَالَ لَهَا: مَا لِي أَرَاكَ مُتَجَمِّلَةً، لَعَلَّكَ تَرْجِينَ النِّكَاحَ؟ إِنَّكَ وَاللَّهِ مَا أَنْتَ بِنَاكِحٍ حَتَّى تَمُرَّ عَلَيْكَ أَرْبَعَةُ أَشْهُرٍ وَعِشْرُونَ. قَالَتْ سُبَيْعَةُ: فَلَمَّا قَالَ لِي ذَلِكَ جَمَعْتُ عَلَيَّ ثِيَابِي حِينَ أَمْسَيْتُ، فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) فَسَأَلْتُهُ عَنْ ذَلِكَ؟ فَأَفْتَانِي بِأَنِّي قَدْ حَلَلْتُ حِينَ وَضَعْتُ حَمْلِي، وَأَمَرَنِي بِالتَّرُوجِ إِنْ بَدَأَ لِي. قَالَ ابْنُ شَهَابٍ: فَلَا أَرَى بِأَسَا أَنْ تَتَرُوجَ حِينَ وَضَعْتَ وَإِنْ كَانَتْ فِي دَمِهَا، غَيْرَ أَنْ لَا يَقْرِبُهَا زَوْجُهَا حَتَّى تَطْهَرَ. [بخاري/ المغازي/ ۳۷۷۰]

(عبيدالله)ی که (عبدالله)ی کوپری (عتبة): که باوکی نامهیهک دهنوسیت بو (عمر)ی کوپری (عبدالله)ی کوپری (أرقم الزهري) تیايدا داواى لیدهکات بپروات بولای (سبيعة)ی کچی (الحارث الاسلامية) پرسىارى ليبيکات دهریاره ی بهسهرهاتیکی که پرسىارى کردووه له پیغه مبهى (ﷺ) ئه ویش وه لامنامه که ی (عبدالله)ی کوپری عتبه) دهنوسى و دهلى: ((سبيعة وه لامى پیدام کاتى هاوسهرى (سعدى کوپری خولة) بووه و له ناو خيلى (بنى عامر بن لؤي) که یه کیک بووه له وانه ی ناماده ی (بهى) بووه، له حه جى مال ئاواييدا وه فات دهکات، له کاتیکدا که ئه و دوو گيان بووه، دواى وه فاتى میړدهکەى، منداله که ی دهبیّت. کاتیک له زهيسانى پاک دهبیته وه خوى دهرارینيته وه بو خوازیبىنى کاران، (ابو سنابل) کوپری (بعکک) -که پیاویکی خيلى (بنى عبدالدار) بوو- چوو بولای، پى ووت: چیه دهتبینم خوتت رازاندوته وه؟ دهلى به ته ماى شوویت؟ سویند به خوا ناتوانى شوو بکهیت، هه تا چوار مانگ و دهرور بهسهرتا

نەگوزەری. (سبیعە)ش ووتی: کە ئەمە ی پێ وێم، لە ئیوارەدا خۆم کۆکردەووە چوووە خزمەت پێغەمبەر لەو بارە یەووە پرسیارم لیکرد. ئەویش فەتوای بۆدام کە لەگەڵ لەدا یەک بوونی منداڵە کەمدا (عیلە)م تەواو بوو. فەرمانی پێدام کە شەو بکەم، ئەگەر بەلامەووە چاک بێت -أبی شهاب دەلی: بە گوناوی نازانم ئافەرەت شو بکات دوا ی دانانی منداڵە کە ی، با خوێنیشی ماییت بەلام میردە تازە کە ی ناییت نزیک ی بکەوێت تا پاک دەبێتەووە.

(٢) ئەگەر ژنی تە لاق دراو خورما چنی بکات

٨٣٩- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) قَالَ: طَلَّقْتُ خَالَتِي، فَأَرَادَتْ أَنْ تَجِدَ نَحْلَهَا، فَرَجَرَهَا رَجُلٌ أَنْ تَخْرُجَ، فَأَتَتِ النَّبِيَّ (ﷺ) فَقَالَ: ((بَلَى، فَجَدِّي نَحْلَكَ، فَإِنَّكَ عَسَى أَنْ تَصْدَقِي أَوْ تَفْعَلِي مَغْرُوفًا)).

(جابر ی کوپی (عبدالله) (رضي الله عنه) دەلی: پورم تە لاق درا ویستی بپروات بەری دارخورما کە ی بچنیتەووە، کابرایە ک پیایدا مە لاشاخا کە نە پراوە دەروە، پوریشم چوووە خزمەت پێغەمبەر (ﷺ) پرسیاری لیکرد. فەرمو ی: ((بەلی بپرو بەری دارخورما کە ی بچنەووە سا بە لکو صە دەقە و خیریشی لێ بکەیت)).

(٣) دەرنە چوونی ژنی تە لاق دراو لە ماله کە ی خوی ئەگەر ترسا

٨٤٠- عَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ (رضي الله عنها) قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، زَوَّجِي طَلَّقَنِي ثَلَاثًا، وَأَخَافُ أَنْ يُقْتَحَمَ عَلَيَّ. قَالَ: فَأَمَرَهَا فَتَحَوَّلَتْ.

(فاطمە) ی کچی (قیس) (رضي الله عنها) دەلی: وێم ئە ی پێغەمبەری خوا (ﷺ) میردە کە م سێ بە سێ تە لاق ی داوم، لەووە دە ترسم یە کێ بێتە سەرم. پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمانی پێ کرد، ئەویش ماله کە ی گویزایەووە بۆ شوێنێکی تر.

٨٤١- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ [ابْنِ عَوْفٍ]: أَخْبَرَهُ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ قَيْسٍ أَخْبَرَتْهُ: أَنَّهَا كَانَتْ تَحْتَ أَبِي عَمْرِو بْنِ حَفْصِ بْنِ الْمُغِيرَةِ، فَطَلَّقَهَا آخِرَ ثَلَاثِ تَطْلِيقَاتٍ، فَرَعِمَتْ أَنَّهَا جَاءَتْ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) تَسْتَفْتِيهِ فِي خُرُوجِهَا مِنْ بَيْتِهَا، فَأَمَرَهَا أَنْ تَنْتَقِلَ إِلَى ابْنِ أُمِّ مَكْتُومٍ الْأَعْمَى، فَأَبَى مَرْوَانُ أَنْ يُصَدِّقَهُ فِي خُرُوجِ الْمُطَلَّقةِ مِنْ بَيْتِهَا. وَقَالَ عُرْوَةُ: إِنَّ عَائِشَةَ أَنْكَرَتْ ذَلِكَ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ.

(أبي سلمة) کوپی (عبد الرحمن) ی کوپی (عوف) (رضي الله عنه)، (فاطمە) ی کچی (قیس) بۆی گێراوە تەووە کە ژنی (ابن عمرو) ی کوپی (حفص) ی کوپی (مغیره) بوو، دوا سییە مین تە لاق ی دا دەلی: چوووە خزمەت پێغەمبەری خوا (ﷺ) کە

مؤله تی بدات له ماله که ی بجیته دهره وه. پیغه مبه ر (ﷺ) فرمانی پی دا که بگوازیته وه مالی (ابن ام مکتوم) ی نابینا. (مروان) باوه ری پی نه کرد که ته لاقدراو له مال بجیته دهره وه، (عروه) ش ده لی: (عائشه) یش ئه م قسه یه ی (فاطمه) ی کچی (قیس) ی لا په سهند نه بوو.

(۴) به شودانی ته لاقدراو پاش ته واو بوونی (عیدده)

۸۴۲- عَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ (رضی الله عنه): إِنَّ زَوْجَهَا طَلَّقَهَا ثَلَاثًا، فَلَمْ يَجْعَلْ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) سُكْنًى وَلَا نَفَقَةً، قَالَتْ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِذَا حَلَلْتَ فَأَذْنِينِي)). فَأَذْنَتْهُ، فَخَطَبَهَا مُعَاوِيَةُ وَأَبُو جَهْمٍ وَأَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ (رضی الله عنه)، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَمَّا مُعَاوِيَةُ فَرَجُلٌ تَرَبَّ لَنَا مَالٌ لَهُ، وَأَمَّا أَبُو جَهْمٍ فَرَجُلٌ ضَرَابٌ لِلنِّسَاءِ وَلَكِنْ أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ)). فَقَالَتْ بَيْنَهُمَا هَكَذَا: أُسَامَةُ أُسَامَةُ. فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((طَاعَةُ اللَّهِ وَطَاعَةُ رَسُولِهِ خَيْرٌ لَكَ)). [قَالَتْ]: فَتَزَوَّجْتُهُ فَأَعْتَبْتُ.

(فاطمه ی کچی قیس) (ﷺ) ده لی: میرده که ی سی ته لاقه ی دا. پیغه مبه ر (ﷺ) نه خانه و لانه و نه خه رچی بو دابین نه کرد. (فاطمه) وتی: پیغه مبه ر (ﷺ) پیی فره مووم: ((نه گهر عیده که ت به سه ر چوو ناگادارم بکه)). که عیدده که ی به سه ر چوو ناگاداری کرده وه له وکاته دا (معاویه) و (ابو جه م) و (اسامه) ی کوپی (زید) (ﷺ) خوازینیان کرد، پیغه مبه ر فره مووی: ((معاویه کابرایه کی ده ست کورته، (ابو جه م) یش زور له زن ده دات، به لام ئوسامه ی کوپی زید گونجاوه)) (فاطمه) ناره زایی نیشاندا به ده ستی و وتی: ئوسامه ئوسامه پیغه مبه ری خوا (ﷺ) پیی فره موو: ((به گوئی کردنی خواو پیغه مبه ر که ی بو تو چاکتره)). (فاطمه) ده لی: که شووم پی کرد به خته وه ر بووم، خه لکی شاده کامیان پی دهردم.

(۵) ته عزیه باری و چاونه رشتن له (پرسه دا)

۸۴۳- عَنْ حُمَيْدِ بْنِ نَافِعٍ، عَنْ زَيْنَبَ بِنْتِ أَبِي سَلَمَةَ: أَنَّهَا أَخْبَرَتْهُ هَذِهِ الْأَحَادِيثُ الثَّلَاثَةَ، قَالَ: قَالَتْ زَيْنَبُ: دَخَلْتُ عَلَى أُمِّ حَبِيبَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (ﷺ) حِينَ تُؤَفِّي أَبُوهَا أَبُو سُفْيَانَ، فَدَعَتْ أُمَّ حَبِيبَةَ بِطِيبٍ فِيهِ صُفْرَةٌ، خُلُوقٌ أَوْ غَيْرُهُ، فَدَهَنْتُ مِنْهُ جَارِيَةً ثُمَّ مَسَّتْ بِعَارِضِيهَا، ثُمَّ قَالَتْ: وَاللَّهِ مَا لِي بِالطِّيبِ مِنْ حَاجَةٍ، غَيْرَ أَنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ [عَلَى الْمُنْبِرِ]: ((لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ تَحِدُّ عَلَى مَيِّتٍ فَوْقَ ثَلَاثٍ، إِلَّا عَلَى زَوْجٍ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا)). قَالَتْ

زَيْنَبُ: ثُمَّ دَخَلْتُ عَلَى زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ حِينَ تُؤْفِي أَخُوها، فَدَعَتُ بِطَيْبٍ فَمَسَّتْ مِنْهُ، ثُمَّ قَالَتْ: وَاللَّهِ مَا لِي بِالطَّيِّبِ مِنْ حَاجَةٍ، غَيْرَ أَنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ عَلَى الْمُنْبَرِ: ((لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ تَحُدُّ عَلَى مِيتٍ فَوْقَ ثَلَاثٍ، إِلَّا عَلَى زَوْجٍ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا)). قَالَتْ زَيْنَبُ: سَمِعْتُ أُمِّي أَمَّ سَلَمَةَ تَقُولُ: جَاءَتْ امْرَأَةٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ ابْنَتِي تُؤْفِي عَنْهَا زَوْجَهَا وَقَدْ اشْتَكَتْ عَيْنُهَا، أَفَنَكْحُهَا؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا)). مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا، كُلُّ ذَلِكَ يَقُولُ: ((لَا)). ثُمَّ قَالَ: ((إِنَّمَا هِيَ أَرْبَعَةُ أَشْهُرٍ وَعَشْرٌ، وَقَدْ كَانَتْ إِحْدَاكُنَّ فِي الْجَاهِلِيَّةِ تَرْمِي بِالْبَغْرَةِ عَلَى رَأْسِ الْحَوْلِ)). قَالَ حُمَيْدٌ: قُلْتُ لِرَزِينَبَ: وَمَا تَرْمِي بِالْبَغْرَةِ عَلَى رَأْسِ الْحَوْلِ؟ فَقَالَتْ زَيْنَبُ: كَانَتْ الْمَرْأَةُ إِذَا تُؤْفِي عَنْهَا زَوْجَهَا دَخَلَتْ حِفْشًا، وَلَبَسَتْ شَرَّ ثِيَابِهَا، وَلَمْ تَمَسَّ طَيْبًا وَلَا شَيْئًا حَتَّى تَمُرَّ بِهَا سَنَةٌ، ثُمَّ تُؤْتِي بِدَابَّةٍ - حِمَارٍ أَوْ شَاةٍ أَوْ طَيْرٍ - فَتَقْتَضُ بِهِ، فَقَلَمًا تَقْتَضُ بِشَيْءٍ إِلَّا مَاتَ، ثُمَّ تَخْرُجُ، فَتُعْطَى بَغْرَةً فَتَرْمِي بِهَا، ثُمَّ تُرَاجِعُ بَعْدَ مَا شَاءَتْ مِنْ طَيْبٍ أَوْ غَيْرِهِ)). [بخاري/الطلاق/ ۵۰۲۴]

(حمید کوپی نافع) ئەویش لە (زینب کچی ابی سلمة)وە که ئەم سێ فەرموودەییە دواوەی پێگەیانندووە: (زینب) وتی: کاتێ که (ابو سفیان)ی باوکی (ام حبیبە)ی هاوسەری پێغەمبەر (ﷺ) وەفاتی کرد چووم بۆلای (ام حبیبە) ئەویش داوای پەنگ و بۆیە و بۆنی خوشی کرد لە جووری (خلوق)یا جوورێکی دیکە بوو بۆیان هینا و کێژۆلەیهکی پێ بۆنخۆش کرد و دەستیشی هینابە دەم و چاوو پومەتیدا، پاشان (ام حبیبە)وتی: من پێویستم بە بۆن نێیە، بەلام لە پێغەمبەرم بیستوووە که لەسەر مینبەر فەرموویەتی: ((حەلال نێیە هیچ ژنێک باوەڕی بە خواو پۆژی دوازی هەبێ، زیاتر لە سێ پۆژ ماتەمینی بگرێت بۆ مردوو، مەگەر بۆ میردی که چوار مانگ و دە پۆژە. (زینب کچی ابو سلمة) دەلی: دیسانەووە چووم بۆلای (زینب کچی جحش)، کاتێ براکە ی وەفاتی کرد، داوای کرد بۆنی خوشیان بۆ هینا و لەخۆیدا، پاشان وتی: بەخوا من هیچ پێویستم بە بۆنی خوش نێیە، بەلام ئەوەندە هەیه گویم ای بۆووە که پێغەمبەر (ﷺ) لەسەر مینبەر فەرمووی: ((حەلال نێیە بۆ هیچ ئافەرەتێک که باوەڕی بە خواو پۆژی دوازی هەبێ، زیاتر لە سێ پۆژ ماتەمینی بگرێ بۆ مردوووەکە ی، مەگەر بۆ میرد که چوار مانگ و دە پۆژە. (زینب) دەلی: لە (ام

سەلمەى دايەم بېستە، دەيوت: ژنىك ھاتە خەزەت پىغەمبەر (ﷺ) وتى: ئەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ)، مېردى كچەكەم وەفاتى كەردو، كچەكەم تووشى چاۋ ئىشە بوو، ئايا دروستە چاۋى بە كل بۇ بېرئىن؟ پىغەمبەر (ﷺ) فەرموۋى: ((نەخى)).. ئەمەى دوچار يان سى جار دو بارە كەردەو. لەھەموو جار ئىكىشدا دەيفەرمو: ((نەخى))، ماوەكەى چوار مانگ و دە پۇژ. خو جارەن يەكەى لەئىو لەسەردەمى نەفامىدا دواى تەواو بونى سالىك پىشقلەكەى فېرى دەدا)). (حمىد) دەلى: بە (زىنب) م وت: مەبەستى چى بوو دواى تەواو بونى سالىك پىشقلەكەى فېرى دەدا؟ (زىنب) وتى: لەسەردەمى نەفامىدا ئەگەر ژن مېردەكەى بمردايە دەچوۋە زىنجىكى پىس و پۇخلى بچووكەو، خراپترىن جلى لەبەردەكرد. نەبۇنى خووش و نەھىچى تىرى بەجى نەئەمىنا تا سالىك. ئىنجا گياندارىكىان دەمىنا گويدىرئى يان مەر يان بالندەيەك. داۋىن و گيانى خوۋ پىدا ھەلدەسو، كەمجار ئەو شتەى ئەو خوۋ پى دەسپى نەدەمرد^(١)، ئىنجا لە زىنجەكەى دەھاتە دەرەو، پىشقلەكى دەدرايە دەست و ئەویش فېرى دەدا، ئىتر ئەوكاتە ئاۋى بە خوۋىدا دەكرد و بۇنى خوۋى لەخوۋى دەدا.

(٦) وازەينان لەبۇنى خوۋى و جلى رەنگاۋرەنگ

٨٤٤- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ (رضي الله عنها): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((لَا تُحْدِ امْرَأَةٌ عَلَى مَيِّتٍ فَوْقَ ثَلَاثٍ، إِلَّا عَلَى زَوْجٍ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا، وَلَا تَلْبَسُ ثَوْبًا مَصْنُوعًا إِلَّا ثَوْبَ عَصَبٍ، وَلَا تَكْتَحِلَ وَلَا تَمَسُّ طَبِيبًا، إِلَّا إِذَا طَهَّرْتَ نُبْدَةً مِنْ قُسْطٍ أَوْ أَظْفَارٍ)). [بخاري/ الحيض/ ٣٠٧]

(ام عطية) (رضي الله عنها) دەلى: پىغەمبەر (ﷺ) فەرموۋى: ((ھىچ ژنىك بۇ مردو زياتر لەسى پۇژ ماتەمىنى نابى بكات، مەگەر بۇ مېردى كە بۇ ماۋەى چوار مانگ و دە پۇژ، لەوكاتەدا جگە لەپەپۇى خو بەستەنەكەى نابى جلى رەنگاۋرەنگى لەبەردابىت، چاۋنارپىزىت و بۇن لەخوۋى نادات، مەگەر پاش پاكبۈنەو، كە ئەتوانىت كەمىك بۇنى (قسط) و (اضفار) [كە دوو جۇر بۇنى ئەو سەردەمە بوون] لەخوۋى بدات.

(١) [مەبەست ئەوھە كە لاشەى ئەو ئافرەتە ئەوئەندە پىس ئەبوو، كە زۇر جار ئەو گياندارەى دەكۈشت كە لىنى نىك دەكرايەو].

(۱۷) به‌شی نه‌فرین کردن (اللعان)

(۱) نه‌وه‌ی له‌گه‌ل خیزانه‌که‌یدا پیاویکی دی ده‌بینیت

۸۴۵- عن سَهْلَ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ: أَنَّ عُومِرًا الْعَجْلَانِيَّ جَاءَ إِلَى عَاصِمِ بْنِ عَدِيٍّ الْأَنْصَارِيِّ (ع) فَقَالَ لَهُ: أَرَأَيْتَ يَا عَاصِمُ لَوْ أَنَّ رَجُلًا وَجَدَ مَعَ امْرَأَتِهِ رَجُلًا، أَيْقَتْلُهُ فَتَقْتُلُونَهُ، أَمْ كَيْفَ يَفْعَلُ؟ فَسَلَ لِي عَنْ ذَلِكَ يَا عَاصِمُ رَسُولَ اللَّهِ (ص) فَسَأَلَ عَاصِمُ رَسُولَ اللَّهِ (ص)، فَكَرِهَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) الْمَسَائِلَ وَعَابَهَا، حَتَّى كَبُرَ عَلَى عَاصِمٍ مَا سَمِعَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ص)، فَلَمَّا رَجَعَ عَاصِمٌ إِلَى أَهْلِهِ جَاءَهُ عُومِرٌ فَقَالَ: يَا عَاصِمُ، مَاذَا قَالَ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ (ص)؟ قَالَ عَاصِمٌ لِعُومِرٍ: لَمْ تَأْتِنِي بِخَيْرٍ قَدْ كَرِهَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) الْمَسْأَلَةَ الَّتِي سَأَلْتُهُ عَنْهَا. قَالَ عُومِرٌ: وَاللَّهِ لَا أَنْتَهِي حَتَّى أَسْأَلَهُ عَنْهَا. فَأَقْبَلَ عُومِرٌ حَتَّى أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (ص) وَسَطَ النَّاسِ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ رَجُلًا وَجَدَ مَعَ امْرَأَتِهِ رَجُلًا، أَيْقَتْلُهُ فَتَقْتُلُونَهُ أَمْ كَيْفَ يَفْعَلُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): ((قَدْ نَزَلَ فِيكَ وَفِي صَاحِبَتِكَ، فَادْهَبْ فَأْتِ بِهَا)). قَالَ سَهْلٌ: فَتَلَاعَنَا وَأَنَا مَعَ النَّاسِ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (ص)، فَلَمَّا فَرَعَا قَالَ عُومِرٌ: كَذَبْتَ عَلَيْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ أَمْسَكْتُهَا. فَطَلَّقَهَا ثَلَاثًا قَبْلَ أَنْ يَأْمُرَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ص). قَالَ ابْنُ شِهَابٍ: فَكَانَتْ سُنَّةَ الْمُتَلَاعِنِينَ. [بخاری/ الطلاق/ ۴۹۵۹]

له (سهل ی کوپی سعدی ساعدی‌یه‌وه) ده‌لی: جاریکیان (عویمری عجلانی) هات بۆلای (عاصم ی کوپی عدی انصاری) (ع) پیی وت: نه‌ری (عاصم) نه‌گه‌ر پیاویک له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا پیاویکی بینی، بیکوژیت و ئیوه‌ش بیکوژنه‌وه؟! یان چی‌بکات باشه؟ (عویم) وتی به (عاصم): تکات لیده‌که‌م له‌م باره‌یه‌وه پرسیار له پیغه‌مبه‌ری خوا (ع) بکه... (عاصم) یش پرسیار ی کرد... پیغه‌مبه‌ر (ع) به‌م جو‌ره پرسیارانه ناره‌حه‌ت ده‌بوو، تاوای لی‌هات (عاصم) نه‌و حاله‌ته‌ی له‌سه‌ر دل گران بوو، که (عاصم) گه‌رایه‌وه بۆ مالی خو‌ی، جاریکی دی (عویم) هاته‌وه بۆلای وتی: پیغه‌مبه‌ر (ع) چی پی‌وتی؟ عاصم وتی: خیرت به‌ناوچه‌وانه‌وه نه‌بوو، پیغه‌مبه‌ر (ع) باسی نه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ی به‌لاوه گران بوو، (عویم) وتی: به‌خوا وازناهینم تا خو‌م پرسیار ی لی‌نه‌که‌م، ئیتر چوو بۆ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (ع) له‌ناو کو‌مه‌لن خه‌لکدا دانیشتبوو وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ع): چی ده‌فرموویت له‌باره‌ی پیاویکه‌وه له‌ناو جیگه‌دا پیاویکی تر له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا

ببینی؟ نایا بیکوژی و ئیوه‌ش بیکوژنه‌وه، یان چی بکات باشه؟ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی: ((له‌باره‌ی تۆو هاوسه‌ره‌که‌ته‌وه ئایه‌ت هاتۆته‌ خواره‌وه، برۆ بیهینه)) (سهل) ده‌لی: (عویم) و هاوسه‌ره‌که‌ی له‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) به‌رنامه‌ی (لعان) یان ئه‌نجامدا، منیش له‌گه‌ل ئه‌و خه‌لکه‌دا دانیشتیوم، کاتی لیبونه‌وه (عویم) وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، ئه‌گه‌ر بیهینه‌وه مانای وایه بوختانم بۆ کردوه، بۆیه پیش ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمان بدات، (عویم) سی‌به‌سی ته‌لاقی‌دا. (ابن شهاب) ده‌لی: ئیتر ئه‌وه‌ بووه به‌رنامه‌ی (لعان) له‌به‌ینی ژن و می‌ردا.

﴿له‌فهرموده‌ی ژماره (۸۴۷) دا باسی چۆنیه‌تی (لعان) هاتوه﴾.

۸۴۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی) قَالَ: قَالَ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ (رضی): يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَوْ وَجَدْتُ مَعَ أَهْلِي رَجُلًا لَمْ أَمْسَهُ حَتَّى آتِيَ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((نَعَمْ)). قَالَ: كَلَّا وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ، إِنْ كُنْتُ لَأُعَاجِلُهُ بِالسَّيْفِ قَبْلَ ذَلِكَ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((اسْمَعُوا إِلَيَّ مَا يَقُولُ سَيِّدُكُمْ، إِنَّهُ لَغَيُورٌ، وَأَنَا أَغْيَرُ مِنْهُ، وَاللَّهِ أَغْيَرُ مِنِّْي)).

(ابو هریره) (رضی) ده‌لی: (سعدی کوپی عباده) (رضی) وتویه‌تی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ): ئه‌گه‌ر له‌ناو جینگه‌دا له‌گه‌ل ژنه‌که‌دا پیاویکم گرت، ده‌ستیان لی‌نه‌وه‌شتینم تا چوار شایه‌ت نه‌هینم؟! پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی: ((به‌لێ)).. سعد وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) سویندم به‌و زاته‌ی تۆی به‌ هه‌ق ناردوه، پیش ئه‌وه‌ی بێمه‌ خزمه‌ت به‌ شمشیر ده‌یکوژم، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی: ((خه‌لکینه‌ وه‌رن گوی‌بکرن گه‌وره‌تان چی ده‌لی، به‌راستی زۆر به‌ غیره‌ته، بێگومان من له‌ویش به‌غیره‌ت ترم خوا‌ی گه‌وره‌ش له‌ من به‌غیره‌تیه‌)).

۸۴۷- عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: سَأَلْتُ عَنِ الْمُتَلَاعِنِينَ فِي إِمْرَةِ مُصْنَعٍ: أَيْفَرَّقَ بَيْنَهُمَا. [قَالَ]: فَمَا دَرَيْتُ مَا أَقُولُ، فَمَضَيْتُ إِلَى مَثَرِ بْنِ عُمَرَ (رضی) بِمَكَّةَ، فَقُلْتُ لِلْعُلَامِ: اسْتَأْذِنْ لِي، قَالَ: إِنَّهُ قَائِلٌ، فَسَمِعَ صَوْتِي، قَالَ: ابْنُ جُبَيْرٍ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: ادْخُلْ، فَوَاللَّهِ مَا جَاءَ بِكَ هَذِهِ السَّاعَةَ إِلَّا حَاجَةٌ، فَدَخَلْتُ، فَإِذَا هُوَ مُفْتَرِشٌ بَرْدَعَةً، مُتَوَسِّدٌ وَسَادَةً حَشَوَهَا لَيْفًا، قُلْتُ: أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمُتَلَاعِنَانِ أَيْفَرَّقَ بَيْنَهُمَا؟ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ! نَعَمْ، إِنَّ أَوَّلَ مَنْ سَأَلَ عَنْ ذَلِكَ فَلَانُ بْنُ فُلَانٍ، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ أَنْ لَوْ وَجَدَ أَحَدُنَا امْرَأَتَهُ عَلَى فَاخِشَةٍ، كَيْفَ يَصْنَعُ؟ إِنْ

تَكَلَّمَ تَكَلَّمَ بِأَمْرٍ عَظِيمٍ، وَإِنْ سَكَتَ سَكَتَ عَلَى مِثْلِ ذَلِكَ. قَالَ: فَسَكَتَ النَّبِيُّ (ﷺ) فَلَمْ يُجِبْهُ، فَلَمَّا كَانَ بَعْدَ ذَلِكَ أَتَاهُ فَقَالَ: إِنَّ الَّذِي سَأَلْتُكَ عَنْهُ قَدْ ابْتُلِيتُ بِهِ. فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هَؤُلَاءِ الْآيَاتِ فِي سُورَةِ النُّورِ: ﴿وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَرْوَاجَهُمْ﴾ فَتَلَاهُنَّ عَلَيْهِ، وَوَعَّظَهُ وَذَكَرَهُ، وَأَخْبَرَهُ أَنَّ عَذَابَ الدُّنْيَا أَهْوَنُ مِنْ عَذَابِ الْآخِرَةِ، قَالَ: لَا وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا كَذَبْتُ عَلَيْهَا. ثُمَّ دَعَاَهَا فَوَعَّظَهَا وَذَكَرَهَا. وَأَخْبَرَهَا أَنَّ عَذَابَ الدُّنْيَا أَهْوَنُ مِنْ عَذَابِ الْآخِرَةِ، قَالَتْ: لَا وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ إِنَّهُ لَكَاذِبٌ. فَبَدَأَ بِالرَّجُلِ فَشَهِدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ، وَالْخَامِسَةَ أَنَّ لُعْنَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ، ثُمَّ ثَنَّى بِالْمَرْأَةِ فَشَهِدَتْ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ، وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ. ثُمَّ فَرَّقَ بَيْنَهُمَا. [بخاری/الطلاق/ ۵۰۰۵-۵۰۰۹]

(سعید کوپی جبر) ده‌لی: له‌کاتی‌کدا که (مصعب) میر بوو پرسیارم لی‌کرا ده‌رباره‌ی ئه‌و پیاوو ژنه‌ی که (لعان) ده‌که‌ن، ئایا جیا ده‌کرینه‌وه له‌یه‌ک؟ نه‌م ده‌زانی چ وه‌لامیک بده‌مه‌وه. چووم بو مالی (ابن عمر) (ﷺ) له‌مه‌که‌ک وه‌خزمه‌تکاره‌که‌یم وت: مؤله‌تم بو وه‌ری‌گه‌ره، وتی: خه‌وتوووه، (ابن عمر) له‌ژووړه‌وه گویی له‌ده‌نگم بوو، وتی: ئه‌وه (ابن جبر) ه؟ وتم: به‌لی، وتی: وه‌ره ژووړه‌وه، سویندبئ له‌م کاته‌دا پیو‌یستیه‌ک تو‌ی هی‌ناوه.. (سعید) ده‌لی: چوومه ژووړه‌وه، له‌سه‌ر سه‌رجلی ولاغیک دانیش‌تېوو، پشتیه‌کی پر له‌ریشووی دارخورمای له‌ژیر شاندا‌بوو.. وتم: (ابو عبدالرحمن) ئایا ژن و پیاویک (لعان) چوو به‌به‌نیاندا جیا ده‌کرینه‌وه؟ وتی: (سبحان الله) به‌لی، له‌پاستیشدا یه‌که‌م که‌سیش ئه‌و پرسیاره‌ی له‌پیغه‌مبه‌ری خوا کرد (ﷺ) فلانی کوپی فلان بوو پیی وت: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ): توچی ده‌فه‌رموویت نه‌گه‌ر یه‌کی‌کمان ژنه‌که‌ی خوی له‌حاله‌تی فاحیشه‌دا بینی چی بکات؟ نه‌گه‌ر قسه‌ ده‌کات باس له‌شتی‌کی زور گه‌وره ده‌کات، نه‌گه‌ر بی‌ده‌نگیش بیت له‌شتی‌کی گه‌روه بی‌ده‌نگ بووه. پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بی‌ده‌نگ بوو، وه‌لامی نه‌دایه‌وه.

دوای ئه‌وه‌ی بابای (پرسیار‌که‌ر) هاته‌وه خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و عه‌رزی کرد: قوربان ئه‌و پرسیاره‌ی که پی‌شتر عه‌رزم کردی تووشی خو‌م بووه، ئیتر خوای گه‌وره ئه‌م چه‌ند ئایه‌ته‌ی له‌سوره‌تی (النور) ناره‌ده‌خواره‌وه ﴿وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَرْوَاجَهُمْ﴾ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئایه‌ته‌کانی به‌سه‌ردا خوینده‌وه، ترسی خودا

و باسی قیامه‌تی بیر خسته‌وه، پیشی فهرموو: ((که‌سزای دنیا گه‌لیک سوکتره له سزای قیامه‌ت)) کابرا وتی: سویند به‌و که‌سه‌ی تو‌ی به‌حق ناردووه، بوختانم بۆ نه‌کردووه. پاشان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاوسه‌ره‌که‌شی بانگکرد، به‌هه‌مان شیوه ترسی خودا و باسی قیامه‌تی بیر خسته‌وه، به‌ویشی فهرموو: ((سزای دنیا گه‌لی سوکتره له سزای قیامه‌ت)). ژنه‌که وتی: نه‌خیر، سویندم به‌و که‌سه‌ی تو‌ی به‌حق ناردووه، ئه‌و پیاوهم درۆ ده‌کات. ئینجا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌کابراوه ده‌ستی پئی‌کرد، ئه‌ویش چوار جار سویندی خوارد که‌خو‌ی راستگو‌یه، له‌سویندی پی‌نجه‌میشدا وتی: نه‌فره‌تی خوام لی‌بئی ئه‌گه‌ر درۆزن بم. پاشان ژنه‌که چوار جار سویندی خوارد. که‌پیاوه‌که‌ی له‌درۆزانه، له‌سویندی پی‌نجه‌میشدا وتی: خه‌شم و قینی خوام له‌سه‌ربیت ئه‌گه‌ر ئه‌و می‌رده‌م له‌راستگو‌یان بیت. ئیتر پاش ئه‌م سویند و نه‌فره‌ته جیای کردنه‌وه له‌یه‌ک.

۸۴۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لِلْمُتْلَاعَيْنِ: ((حَسَابُكُمَا عَلَى اللَّهِ، أَحَدُكُمَا كَاذِبٌ، لَأَسْبِيلَ لَكَ عَلَيْهَا)). قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَالِي؟ قَالَ: ((لَا مَالَ لَكَ، إِنْ كُنْتَ صَدَقْتَ عَلَيْهَا فَهُوَ بِمَا اسْتَخْلَلْتَ مِنْ فَرْجِهَا، وَإِنْ كُنْتَ كَذَبْتَ عَلَيْهَا فَذَاكَ أَبْعَدُ لَكَ مِنْهَا)).

(ابن عمر) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمووی به‌و ژن و می‌رده‌ی که (لعان) یان کرد: ((ئیوه لی‌پرسینه‌وه‌تان لای خوایه، یه‌کیکتان درۆ ده‌که‌ن)) به‌پیاوه‌که‌شی وت: ((تۆ هیچ ده‌سته‌لاتیکت به‌سه‌ر ئه‌و ژنه‌دا نه‌ماوه)) وتی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئه‌ی ماله‌که‌م؟ فهرمووی: مالت ن‌ی‌یه، ئه‌گه‌ر ماره‌یت پیدابیت ئه‌وه له‌به‌رامبه‌ری دا ئه‌و ژنه‌ت بو‌خو‌ت حه‌لال کردووه، خو‌ ئه‌گه‌ر درۆت بۆ هه‌لبه‌ستبئی ئه‌وه زیاتر لینی دووریت و هیچت ناکه‌وی‌ت.

۸۴۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَجُلًا لَاعَنَ امْرَأَتَهُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، فَفَرَّقَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) بَيْنَهُمَا وَالْحَقَّ الْوَلَدُ بِأُمِّهِ. [بخاری/ الطلاق/ ۵۰۰۵-۵۰۰۹]

(ابن عمر) ده‌لی: له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) پیاویک (لعان) ی کرد له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) له‌یه‌که‌تر جیای کردنه‌وه و مناله‌که‌شی دابه‌دایکی.

۸۵۰- عَنْ مُحَمَّدٍ - هُوَ ابْنِ سِيرِينَ - قَالَ: سَأَلْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ (رضی الله عنه)، وَأَنَا أَرَى أَنَّ عِنْدَهُ مِنْهُ عِلْمًا، فَقَالَ: إِنَّ هِلَالَ بْنِ أُمَيَّةَ قَذَفَ امْرَأَتَهُ بِشْرِيكِ ابْنِ سَخْمَاءَ، وَكَانَ

أَخَا الْبَرَاءِ بْنِ مَالِكٍ لَأُمِّهِ، وَكَانَ أَوَّلَ رَجُلٍ لَاعَنَ فِي الْإِسْلَامِ، قَالَ: فَلَاعَنَهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَبْصِرُوهَا، فَإِنْ جَاءَتْ بِهِ أَبْيَضُ سَبِطًا قَضِيءَ الْعَيْنَيْنِ فَهُوَ لِهَلَالِ بْنِ أُمَيَّةَ، وَإِنْ جَاءَتْ بِهِ أَكْحَلُ جَعْدًا حَمَشَ السَّاقَيْنِ فَهُوَ لِشَرِيكِ ابْنِ سَحْمَاءَ)). قَالَ: فَأُثْبِتْتُ أَنَّهَا جَاءَتْ بِهِ أَكْحَلُ جَعْدًا، حَمَشَ السَّاقَيْنِ.

(محمد) که (ابن سیرین) ده‌لی: پرسیارم له (انس ی کوپی مالک) کرد، وامزانی که نهو لهو باره‌یه‌وه زانیاری‌یه‌کی پی‌یه، وتی: (هیلالی کوپی ئومه‌یه) تومه‌تی زینای دایه پال ژنه‌که‌ی له‌گهل (شریک ی کوپی سمحاء) دا ئهم (شریک) هبرای دایکی (براء ی کوپی مالک) بوو، هیلالیش یه‌که‌م که‌س بوو له ئیسلامدا که (لعان) ی کرد، پیغه‌مبهر (ﷺ) فهرمووی: ((چاوه‌پوانی دانانی مناله‌که‌ی بن، که‌له دایک بوو سه‌یری بکه‌ن، نه‌گهر قژخاویکی‌چاوسور بوو نه‌وه هی هیلالی کوپی ئومه‌یه‌یه به‌لام چاو ره‌شیکی قژگژوبژ و قاچ باریک بوو، نه‌وه مندالی (شریک ی کوپی سمحاء) ده‌لی: هه‌والم بو‌هات که ژنه‌که منالیکی چاوپره‌ش و قژگژوبژ قاچ باریکی بووه.

(۲) منال و ره‌چه‌له‌ک

۸۵۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ): أَنَّ أَعْرَابِيًّا أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ: ((يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ أَمْرَاتِي وَلَدَتْ غُلَامًا أَسْوَدَ، وَإِنِّي أُنْكِرْتُهُ. فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (ﷺ): ((هَلْ لَكَ مِنْ إِبِلٍ)). قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: ((مَا أَلَوْنَهَا)). قَالَ: حُمْرٌ. قَالَ: ((فَهَلْ فِيهَا مِنْ أَوْزَقٍ)). قَالَ: نَعَمْ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((فَأَتَى هُوَ)). قَالَ: لَعَلَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَكُونُ نَزْعُهُ عِرْقَ لَهُ. فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (ﷺ): ((وَهَذَا لَعَلَّهُ يَكُونُ نَزْعُهُ عِرْقَ لَهُ)). [بخاری/الطلاق/۴۹۹۹]

(ابو هریره) ده‌لی: کابرایه‌کی ده‌شته‌کی هاته خزمه‌ت پیغه‌مبهر (ﷺ) وتی: نه‌ی پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) ژنه‌که‌م منالیکی ره‌ش پیستی بووه، منیش حاشام لی‌کردوو که منالی من بیت، پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فهرمووی: ((ئایا تو گه‌له وشترت هه‌یه؟)) وتی: به‌لی. فهرمووی: ((ره‌نگه‌کانیان چی‌یه و چونه؟)) کابرا وتی: سورن، فهرمووی: ((ئایا ره‌نگ خوله‌می‌شیان تیا‌یه؟)) کابرا وتی: به‌لی، پیغه‌مبهری خوا فهرمووی: ((بوچی وایه؟)) کابرا وتی: نه‌ی پیغه‌مبهری خوا، له‌وانه‌یه‌یه له ره‌چه‌له‌کی [باوانیکه‌وه] هاتبی. پیغه‌مبهر (ﷺ) فهرمووی: ((له‌وانه‌یه نه‌مه‌ش له‌ره‌چه‌له‌کی باوانیکه‌وه هاتبی)).

(۳) منال هی ناوچییه

۸۵۲- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) أَنَّهَا قَالَتْ: اخْتَصَمَ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَاصٍ، وَعَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ فِي غُلَامٍ، فَقَالَ سَعْدٌ: هَذَا -يَا رَسُولَ اللَّهِ- ابْنُ أَخِي عُبَيْةَ بْنِ أَبِي وَقَاصٍ، عَهْدَ إِلَيَّ أَنَّهُ ابْنُهُ، انْظُرْ إِلَيَّ شَبِيهَهُ. وَقَالَ عَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ: هَذَا أَخِي يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَلَدَ عَلَى فِرَاشِ أَبِي مِنْ وَلِيدَتِهِ. فَنَظَرَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِلَى شَبِيهِهِ فَرَأَى شَبَاهَا بَيِّنًا بَعُيْبَةً. فَقَالَ: ((هُوَ لَكَ يَا عَبْدُ، الْوَلَدُ لِلْفِرَاشِ، وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرُ، وَاجْتَنِبِي مِنْهُ يَا سَوْدَةُ بِنْتُ زَمْعَةَ)). قَالَتْ: فَلَمْ يَرَ سَوْدَةَ قَطُّ. [بخاری/ البیوع/ ۲۱۰۵]

(عائشة) (رضی الله عنها) ده‌لی: جاریکیان [سعد ی کوپی ابی وقاص و عابدی کوپی زهمعه] له باره‌ی منالیکه‌وه بوو به مشت و مریان، (سعد) وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) ئه‌م مناله برازانه، منالی (عتبه) ی کوپی (ابی وقاص) ه، وه‌سیه‌تی بو کردووم، که‌لای من دایناوه، وتویه‌تی: ئه‌مه کوپمه. سه‌یری شیوه‌ی فهرموو. (عبد) ی کوپی (زهمعه) ش وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ئه‌م کوپه برای منه، له‌باوکی خو‌مه، (به‌لام دایکمان جیا‌یه) ئه‌و له که‌نیزه‌که‌یه‌تی، پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) سه‌یریکی مناله‌که‌ی کرد، بین‌ی به‌ناشکرا له (عتبه) ده‌چی، فهرمووی: ((عبد ئه‌م مناله هی تویه، چونکه منال پوله‌ی تیکه‌لی باوک و دایکه. مروقی داوین پیسیش جگه له په‌شیمانی و په‌نج خه‌ساری هیچی تری دیکه‌ی ده‌ست ناکه‌و)) ئینجا به (سوده) ی کچی (زهمعه) ی فهرموو: ((سوده! ئیتر تو نامه‌حره‌می به‌و کوپه))، ئیتر ئه‌و کوپه (سوده) ی نه‌ده‌بینی.

(۴) وهرگرتنی قسه‌ی ره‌چه‌له‌ک ناس بو ناسینی منال

۸۵۳- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ذَاتَ يَوْمٍ مَسْرُورًا، فَقَالَ: ((يَا عَائِشَةُ، أَلَمْ تَرَيَّ أَنَّ مُجَرَّرًا الْمُدَلِّجِيَّ دَخَلَ عَلَيَّ، فَرَأَى أُسَامَةَ وَزَيْدًا وَعَلَيْهِمَا قَطِيفَةً، قَدْ غَطَّيَا رُءُوسَهُمَا وَبَدَتْ أَقْدَامُهُمَا، فَقَالَ: ((إِنَّ هَذِهِ الْأَقْدَامَ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ)). [بخاری/ الفرائض/ ۶۳۸۹]

(عائشة) (رضی الله عنها) ده‌لی: جاریکیان پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنها) به دلخوشی‌یه‌وه ته‌شریفی هاته ژوره‌وه بولام، فهرمووی: ((ئه‌ی (عائشه)، ئه‌ری نه‌تبینی (مجرر) ی (مدلجی) هاته‌لام. که هاته ژوره‌وه (اسامه) و (زید) ی له‌ژی‌ریه‌ک به‌تانی قه‌یفه‌دا بین‌ی، سه‌ریان داپوش‌ی‌بوو ته‌نها قاچیان دیار بوو، وتی: ئه‌م قاچانه له‌یه‌ک ئه‌چن.

(۱۸) به‌شی شیردان

(۱) نه‌وی له‌ری له‌دایکبوونه‌وه حه‌رامه له‌ری شیردانیسه‌وه حه‌رامه

۸۵۴. عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ عِنْدَهَا، وَإِذَا سَمِعَتْ صَوْتَ رَجُلٍ يَسْتَأْذِنُ فِي بَيْتِ حَفْصَةَ، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَذَا رَجُلٌ يَسْتَأْذِنُ فِي بَيْتِكَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَرَاهُ فَلَانًا)) لَعَمَّ حَفْصَةَ مِنَ الرِّضَاعَةِ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: [قُلْتُ]: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ كَانَ فَلَانٌ حَيًّا -لَعَمَّهَا مِنَ الرِّضَاعَةِ- دَخَلَ عَلَيَّ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((نَعَمْ، إِنْ الرِّضَاعَةُ تُحَرِّمُ مَا تُحَرِّمُ الْوِلَادَةُ)). [بخاري/الشهادات/ ۲۵۰۳]

(عائشه) (رضی الله عنها) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) له‌ای بووه، عائشه گوئی له ده‌نگی پیاویک بوو، مؤله‌تی ده‌خواست بوو ماله‌که‌ی (حفصه). (عائشه) وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه)، نه‌وه پیاویکه‌ی مؤله‌ت ده‌خواست بوو هاتنه‌ی ژوره‌وه‌ی ماله‌که‌ت. پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) فه‌رمووی: ((وابزانم فلان که‌سه)) مه‌به‌ستی مامی شیری حفصه بوو. (عائشه) (رضی الله عنها) ده‌لی: وتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، نه‌گه‌ر فلان که‌س زیندوو بوایه، -که‌مامی شیری بووه- مه‌حره‌م بوو به‌من؟ نه‌یتوانی بیته‌ی مالم؟ پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) فه‌رمووی: ((به‌لئ مه‌رچی له‌ریگه‌ی له‌دایک بوونه‌وه ببیته مه‌حره‌م، به‌شیرخواردنیش ده‌بیته مه‌حره‌م)).

(۲) کاریگه‌ری شیردان

۸۵۵. عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: جَاءَ عَمِّي مِنَ الرِّضَاعَةِ يَسْتَأْذِنُ عَلَيَّ، فَأَبَيْتُ أَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّى أَسْتَأْذِنَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ)، فَلَمَّا جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) قُلْتُ: إِنَّ عَمِّي مِنَ الرِّضَاعَةِ اسْتَأْذَنَ عَلَيَّ فَأَبَيْتُ أَنْ أَذِنَ لَهُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((فَلْيَلِجْ عَلَيْكَ عَمُّكَ)). قُلْتُ: إِنَّمَا أَرْضَعْنِي الْمَرْأَةُ وَلَمْ يُرْضِعْنِي الرَّجُلُ؟ قَالَ: ((إِنَّهُ عَمُّكَ، فَلْيَلِجْ عَلَيْكَ)). [بخاري/النكاح/ ۴۹۴۱]

(عائشه) (رضی الله عنها) ده‌لی: مامه شیریه‌که‌م هات و مؤله‌تی هاتنه‌ی ژوره‌وه‌ی خواست. منیش ریگه‌م نه‌دا تا پرسیک به‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) بکه‌م، که‌پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) ته‌شریفی هینا، وتم: مامی شیریم مؤله‌تی هاتنه‌ی ژوره‌وه‌ی خواست، منیش ریگه‌م نه‌دا، پیغه‌مبه‌ر فه‌رمووی: ریگه‌ی بده، با مامت بیته‌ی ژوره‌وه‌ی بولات)). وتم: خو‌من ژنه‌که‌ی شیری پی‌داوم، نه‌ک پیاوه‌که‌، فه‌رمووی: ((نه‌وه مامی تویه‌ی بابیته‌ی ژوره‌وه‌ی)).

(۳) حه‌رام بوونی برازای شیرى

۸۵۶- عَنْ عَلِيٍّ (ع) قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا لَكَ تَنَوَّقُ فِي قَرْنِشٍ وَتَدْعُنَا؟ فَقَالَ: ((وَعِنْدَكُمْ شَيْءٌ)). قُلْتُ: نَعَمْ، بِنْتُ حَمْزَةَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): ((إِنَّهَا لَا تَحِلُّ لِي، إِنَّهَا ابْنَةُ أَخِي مِنَ الرِّضَاعَةِ)).

(علی) (ع) ده‌لی: وتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، هوکه‌ی چی‌یه؟ بوژن له‌ناو قورده‌یشدا هه‌لده‌بژئیریت و، واز له‌ئیمه ده‌هینیت؟ فهرمووی: ((جا ئیوه کیتان هه‌یه؟)) وتم: کچه‌که‌ی حه‌مزه: پیغه‌مبه‌ری خوا (ص) فهرمووی: ((کچه‌که‌ی حه‌مزه بو‌من ناشیت، چونکه برازای شیریمه)).

(۴) حه‌رام‌بوونی زړ کچ وژن خوشک

۸۵۷- عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ بِنْتِ أَبِي سُفْيَانَ (ع) قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ (ص) فَقُلْتُ لَهُ: هَلْ لَكَ فِي أُخْتِي بِنْتِ أَبِي سُفْيَانَ؟ فَقَالَ: ((أَفْعَلُ مَاذَا)). قُلْتُ: تَنْكَحُهَا، قَالَ: ((أَوْ تُحْبِبِينَ ذَلِكَ)). قُلْتُ: لَسْتُ لَكَ بِمُخْلِيةٍ، وَأَحَبُّ مِنْ شَرِكْنِي فِي الْخَيْرِ أُخْتِي، قَالَ: ((فَإِنَّهَا لَا تَحِلُّ لِي)). قُلْتُ: فَإِنِّي أُخْبِرْتُ أَنَّكَ تَخْطُبُ دُرَّةَ بِنْتِ أَبِي سَلَمَةَ. قَالَ: ((بِنْتُ أُمِّ سَلَمَةَ)). قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: ((لَوْ أَنَّهَا لَمْ تَكُنْ رِبِيبَتِي فِي حَجْرِي مَا حَلَّتْ لِي، إِنَّهَا ابْنَةُ أَخِي مِنَ الرِّضَاعَةِ، أَرْضَعَنِي وَأَبَاهَا ثَوْبَةَ، فَلَا تَغْرِضُنْ عَلَيَّ بَنَاتِكُنَّ وَلَا أَخَوَاتِكُنَّ)). [بخاري/ النكاح/ ۴۸۱۷]

(ام حبیبه) ی کچی (ابو سفیان) (ع) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ص) هات بو‌لام، پیم وت: رات چونه به‌رامبه‌ر به‌خوشکه‌که‌م، کچی (ابو سفیان)؟ فهرمووی: ((چی‌بکه‌م؟)) وتم: بیخوازیت. فهرمووی: ((تو پینت خوشه؟)) وتم: خو به‌ته‌نها من هاوسه‌رت نیم، خوشه‌ویست‌رین که‌س که‌هز بکه‌م له‌م خیره‌دا به‌شداربیت، خوشکه‌که‌مه، فهرمووی: ((ئهو بو‌من هه‌لال نزی‌یه)). وتم: من هه‌والم پنی‌گه‌یشتوووه که‌تو ده‌ته‌وی (درة) ی کچی (ابو سلمه) بخوازیت. فهرمووی: ((کچی (ام سلمه)؟)) وتم: به‌لن، فهرمووی: ((جا ئهو زړ کچیشم نه‌بوایه که‌دایکی هه‌لالی خو‌مه هه‌ر بو‌م هه‌لال نه‌بوو، چونکه ئهو برازای شیریمه. (ثویبه) شیرى داوه به‌من و باوکی، هیچ کامیکتان باسی کچ و خوشکی خو‌تانم له‌وباره‌یه‌وه بو‌مه‌که‌ن)).

(۵) شیرخواردن، جارو دوو جار

۸۵۸- عَنْ أُمِّ الْفَضْلِ (رضی اللہ عنہا) قَالَتْ: دَخَلَ أَعْرَابِيٌّ عَلَى نَبِيِّ اللَّهِ (ﷺ) وَهُوَ فِي بَيْتِي، فَقَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، إِنِّي كَانَتْ لِي امْرَأَةٌ فَتَزَوَّجْتُ عَلَيْهَا أُخْرَى، فَزَعَمَتْ امْرَأَتِي الْأُولَى أَنَّهَا أَرْضَعَتْ امْرَأَتِي الْحُدَّتَى رَضْعَةً أَوْ رَضْعَتَيْنِ؟ فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا تُحَرِّمُ الْإِمْلَاجَةَ وَالْإِمْلَاجَتَانِ)).

(أم الفضل) (رضی اللہ عنہا) دهلی کاتی که پیغمبر (ﷺ) لای من بوو، کابرایه کی دهشته کی هات بولای، وتی: ئه ی پیغمبره ی خوا (رضی اللہ عنہ)، من ژنیکم هه بوو، ژنیک ی ترم به سهردا مینا، ژنه کونه کهم دهلی: که به منالی قوم یان دوو قوم شیرم داوه بهو ژنه نوییه ت؟ پیغمبره ی خوا (رضی اللہ عنہ) فهرمووی: ((یه کجار مژین و دوو جار مژین نابیته هو ی حهرام بوون)).

(۶) پینج جار شیرخواردن

۸۵۹- عَنْ عَائِشَةَ (رضی اللہ عنہا) أَنَّهَا قَالَتْ: كَانَ فِيْمَا أُنْزِلَ مِنَ الْقُرْآنِ: (عَشْرُ رَضْعَاتٍ مَعْلُومَاتٍ يُحَرِّمْنَ) ثُمَّ نُسِخْنَ بِخَمْسٍ مَعْلُومَاتٍ، فَتَوَفَّى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَهُنَّ فِيْمَا يُقْرَأُ مِنَ الْقُرْآنِ.

(عائشه) (رضی اللہ عنہا) دهلی: پیشت ژمه ئایه تیک بو له قورئاندا (عشر مرضعات معلومات یحرمن) پاشان به پینج شیرخواردنی ناشکرا سرپرایه وه. که پیغمبره ی خوا (رضی اللہ عنہ) وه فاتی کرد هیشتا هه ندی کهس ئه و ئایه ته یان ده خوینده وه [به قورئان دهرانی چونکه نه سخه که یان پی نه گه یشتبوو].

(۱۹) به شی خه رجیه کان (النفقات)

(۱) له خووه ده سپیکردن و پاشان خیزان و خزمان

۸۶۰- عَنْ جَابِرٍ (رضی) قَالَ: أَعْتَقَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي عُدْرَةَ عَبْدًا لَهُ عَنْ دُبُرٍ، فَبَلَغَ ذَلِكَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ: ((أَلَاكَ مَالٌ غَيْرُهُ)). فَقَالَ: لَا، فَقَالَ: ((مَنْ يَشْتَرِيهِ مِنِّي)). فَاشْتَرَاهُ نَعِيمٌ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْعَدَوِيُّ بِثَمَانٍ مِائَةِ دِرْهَمٍ، فَجَاءَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَدَفَعَهَا إِلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: ((أَبْدَأْ بِنَفْسِكَ فَتَصَدَّقْ عَلَيْهَا، فَإِنْ فَضَلَ شَيْءٌ فَلَا هُلكَ، فَإِنْ فَضَلَ عَنْ أَهْلِكَ شَيْءٌ فَلِذِي قَرَابَتِكَ، فَإِنْ فَضَلَ عَنْ ذِي قَرَابَتِكَ شَيْءٌ فَهَكَذَا وَهَكَذَا)). يَقُولُ: فَبَيْنَ يَدَيْكَ، وَعَنْ يَمِينِكَ، وَعَنْ شِمَالِكَ. [بخاری/ البيوع/ ۲۰۳۴]

(جابر) ده‌لی: کابرایه کی خیلئ (بني عذرة) به مهرجی دواى مردنى خوئ، کوئله یه کی نازاد کرد، هه‌واله که گه‌یشته‌وه به پیغه‌مبهر (ﷺ) فهرمووی: ((به‌کابرا: ((تو مالى ترت هه‌یه؟)) کابرا وتی: نه‌خیر، هه‌ر نه‌و کوئله یه هه‌یه، جا فهرمووی: ((کئ لیم ده‌کړیته‌وه؟)) (نعم ى کوپى عبدالله ى عدوى) به هه‌شت سه‌د دره‌م کړییه‌وه، پیغه‌مبهر (ﷺ) پاره‌که‌ی دایه ده‌ست پیا‌وه‌که و فهرمووی: ((له‌خوته‌وه ده‌ست پئ‌بکه و چاکه له‌گه‌ل خوتدا بکه‌و، نه‌گه‌ر شتیک زیاد بوو بیده به ژن و منداله‌که‌ت، چئ له‌وانیش زیادبوو بیده به خزمانت، چئ‌له‌وانیش زیاد بوو ئاوا و ئاوا بیبه‌خشه)).

پاوی ده‌لی: مه‌به‌ستی لای راست و و چه‌پی بوو.

(۲) خه‌رجی ره‌عیه‌ت و گونا‌هی نه‌و که‌سه‌ی خه‌رجیان نادانئ

۸۶۱- عَنْ خَيْثَمَةَ قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضی) إِذْ جَاءَهُ قَهْرَمَانٌ لَهُ فَدْخَلَ، فَقَالَ: أَعْطَيْتَ الرَّقِيقَ قُوتَهُمْ؟ قَالَ: لَا، قَالَ: فَأَنْطَلِقْ فَأَعْطِهِمْ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يَخْسِرَ عَمَّنْ يَمْلِكُ قُوَّتَهُ)).

(خیثمه) ده‌لی: له‌گه‌ل (عبیدالله ى کوپى عمرو) دا (ﷺ) دانیش‌تبووین نه‌مینداریکى هه‌بوو هاته ژووره‌وه، پیئ وت: ئه‌رئ خواردنه‌که‌ت دابه کوئله‌کان؟ وتی: نه‌خیر، (خیثمه) وتی: برؤ بیان‌ده‌رئ، چونکه پیغه‌مبهر (ﷺ) فهرموویه‌تی: ((به‌سه‌ بو‌گونا‌هبارى مرو‌ف‌ه‌نانه‌ی نه‌و که‌سه‌ برئ‌ه‌ی که‌له ژئ‌ر سایه‌یدایه)).

(۳) چاکه ی خه رجیکیشانی ژن و مندال

۸۶۲- عَنْ ثَوْبَانَ (رضی) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَفْضَلُ دِينَارٍ يُنْفَقُهُ الرَّجُلُ دِينَارٌ يُنْفَقُهُ عَلَى عِيَالِهِ، وَدِينَارٌ يُنْفَقُهُ الرَّجُلُ عَلَى دَابَّتِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَدِينَارٌ يُنْفَقُهُ عَلَى أَصْحَابِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)). قَالَ أَبُو قَلَابَةَ: وَبَدَأَ بِالْعِيَالِ. ثُمَّ قَالَ أَبُو قَلَابَةَ: وَآيُ رَجُلٍ أَكْثَرُ أَجْرًا مِنْ رَجُلٍ يُنْفِقُ عَلَى عِيَالٍ صِغَارٍ يُعِفُّهُمْ، أَوْ يُنْفِقُهُمُ اللَّهُ بِهِ وَيُعْنِيهِمْ.

(ثوبان) (رضی) دهلی: پیغه مبه (ﷺ) فرموی: ((باشترین پاره، پاره یه که که مرؤه بؤ مال و منداله کانی خه رجی دهکات، ههروه ها ئه و پاره یه یه که مرؤه خه رجی دهکات له و لاخه کهیدا بؤ تیکوشان له پیناوی خوادا، ههروه ها ئه وهی که له پیناوی خوادا بؤ هاوه له کانی خه رجی دهکات. (ابو قلابه) دهلی: له پیشدا به ژن و مندال دهستی پی کرد، پاشان (ابو قلابه) وتی: پاداشتی کئی له و پیاوه گه وره تره که خه رجی کومه لی مندالی بچوک ده کیشی، تا چاویان له دهستی که سه وه نه بیئت؟ یان به هوئی ئه وه وه خودا سودیان پی بگه یه نیئت و دهوله مه ندیان بکات؟

۸۶۳- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْبَدْرِيِّ (رضی) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((إِنَّ الْمُسْلِمَ إِذَا أَنْفَقَ عَلَى أَهْلِهِ نَفَقَةً - وَهُوَ يَحْتَسِبُهَا - كَانَتْ لَهُ صَدَقَةً)). [بخاری/ النفقات/ ۵۰۳۶] (ابو مسعودی بدری) (رضی) دهلی: پیغه مبه (ﷺ) فرمویه تی: ((ئه گهر موسلمان خه رجیه ک بؤ خیزانه که ی بکیشی (هه رچهند واجبه له سه ری) به لام ئه گهر - مه بهستی ره زامه ندی خوابی - به خیر بؤی ده نوسری)).

(۴) ژن بؤی هه یه له سامانی میرده که ی له ریگه ی چاکه دا خه رجی

مناله کانی بکیشی

۸۶۴- عَنْ عَائِشَةَ (رضی) قَالَتْ: جَاءَتْ هِنْدٌ إِلَى النَّبِيِّ (ﷺ) فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَاللَّهِ مَا كَانَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ أَهْلٌ خِبَاءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ يُذِلَّهُمُ اللَّهُ مِنْ أَهْلِ خِبَانِكَ، وَمَا عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ أَهْلٌ خِبَاءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ يُعْرِضَهُمُ اللَّهُ مِنْ أَهْلِ خِبَانِكَ. فَقَالَ النَّبِيُّ (ﷺ): ((وَأَيْضًا، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ)). ثُمَّ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ أَبَا سَفْيَانَ رَجُلٌ مُفْسِكٌ، فَهَلْ عَلَيَّ حَرَجٌ أَنْ أَنْفِقَ عَلَى عِيَالِهِ مِنْ مَالِهِ بِغَيْرِ إِذْنِهِ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ (ﷺ): ((لَا حَرَجَ عَلَيْكَ أَنْ تُنْفِقِي عَلَيْهِمْ بِالْمَعْرُوفِ)). [بخاری/ فضائل الصحابة/ ۳۶۳۱]

(عائشه) (رضی) ده‌لی: (هند) هاته خزمه‌تی پیغه‌مبهر (ﷺ) و پینی وت: ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا به‌خوا له‌سه‌ر زه‌وی خوادا بنه‌ماله‌یه‌ک نه‌بووه پیمان خو‌ش‌بی خوا توشی نه‌هامه‌تی بکات زیاتر له‌بنه‌ماله‌که‌ی تو. ئیستاش هیچ بنه‌ماله‌یه‌ک نی‌یه له‌سه‌ر زه‌وی زیاتر له‌بنه‌ماله‌که‌ی تو حه‌ز به‌سه‌ر به‌ری بکه‌ین بو‌ی. پیغه‌مبهری خواش (ﷺ) فرمو‌ی: ((سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته، منیش هه‌روه‌ها)). پاشان (هند) وتی: ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) (ابو سفیان) پی‌او‌یکی چروکه، ئایا گونا‌هم ده‌گات ئه‌گه‌ر به‌بی ئیزنی ئه‌و له‌ماله‌که‌ی خه‌رجی مناله‌کان بکیشم؟ پیغه‌مبهر (ﷺ) فرمو‌ی: ((گونا‌ه‌بار نابیت ئه‌گه‌ر به‌خیویان بکه‌یت به‌پینی پی‌ویست و به‌چاکی [واته‌ بی له‌ سنور ده‌رچوون].

(۵) ژنی سی‌به‌سی ته‌لاق دراو، خه‌رجی له‌سه‌ر نا‌کری

۸۶۵- عَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ (رضی) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) فِي الْمُطَلَّاقَةِ ثَلَاثًا قَالَ: ((لَيْسَ لَهَا سُكْنَى، وَلَا نَفَقَةٌ)).

(فاطمة) ی کچی (قیس) ده‌لی: پیغه‌مبهر (ﷺ) له‌باره‌ی ژنی سی‌به‌سی ته‌لاق دراوه‌وه فرمو‌ی: ((نه‌جی‌گای پی‌ده‌دری و نه‌خه‌رجی)).

۸۶۶- عَنْ عَائِشَةَ (رضی): أَنَّهَا قَالَتْ: مَا لِفَاطِمَةَ خَيْرٌ أَنْ تَذْكَرَ هَذَا. تَغْنِي قَوْلَهَا: لَا سُكْنَى وَلَا نَفَقَةٌ. [بخاري/ الطلاق/ ۵۰۱۵-۵۰۱۷]

(عائشه) (رضی) ده‌لی: (فاطمة) هیچ به‌رژوه‌ه‌ندی‌ه‌کی نه‌بوو له‌باس‌کردنی ئه‌و فرمو‌وده‌یه‌دا که نه‌جی‌گای پی‌ده‌دری و نه‌خه‌رجی.

۸۶۷- عَنْ أَبِي إِسْحَقَ قَالَ: كُنْتُ مَعَ الْأَسْوَدِ ابْنِ يَزِيدَ جَالِسًا فِي الْمَسْجِدِ الْأَعْظَمِ وَمَعَنَا الشَّعْبِيُّ، فَحَدَّثَ الشَّعْبِيُّ بِحَدِيثِ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) لَمْ يَجْعَلْ لَهَا سُكْنَى وَلَا نَفَقَةً. ثُمَّ أَخَذَ الْأَسْوَدُ كَفًّا مِنْ حَصَى فَحَصَبَهُ بِهِ، فَقَالَ: وَيْلَكَ، تُحَدِّثُ بِمِثْلِ هَذَا؟ قَالَ عُمَرُ (رضی): لَا نَتْرُكُ كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّةَ نَبِيِّنَا (ﷺ) لِقَوْلِ امْرَأَةٍ، لَا تَذَرِي لَعْلَهَا حَفِظْتَ أَوْ نَسِيتَ، لَهَا السُّكْنَى وَالنَّفَقَةُ، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ﴾ [الطلاق: ۱].

(ابو اسحاق) ده‌لی: له‌مزگه‌وتی گه‌وره‌دا له‌گه‌ل (اسود) ی کو‌پی (زبیر) دا دانیشتبووم. (شعبی) ی‌شمان له‌گه‌ل‌دا بوو، (شعبی) باسی فرمو‌وده‌که‌ی (فاطمة) ی کچی (قیس) ی کرد که پیغه‌مبهر (ﷺ) نه‌جی‌گای پی‌داوه‌وه نه‌خه‌رجی.

پاشان (اسود) مشتى وەردەبەردى ھەلگرت و كىردى بەپويدا و وتى: كۆستت
كەويت فەرموودەى وا دەگىپىتەو؟! [عمر (ﷺ)] وتى: قورئانەكەى خواو
سونەتى پىغەمبەرەكەى (ﷺ) وان لىناھىنن بۇ قسەى ژنىك، نازانن باش لەبەرى
كىردوۋە يان لەبىرى چۆتەو. ژنى تەلاق دراو مالىشى ھەيە و خەرجىش. خواى
گەرە دەفەرموى كە ئەمە ماناكەيتى: ﴿دەريان مەكەن لە مالەكانيان و خوشيان
بادەرنەچن مەگەر بەگوناهىكى ئاشكرا ھەستابن﴾.

(۲۰) به‌شی کرین و فروشتن

(۱) فروشتنی خوراک به خوراک، ده‌بی وه‌کویهک بی

۸۶۸- عَنْ مَعْمَرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ: أَنَّهُ أَرْسَلَ غُلَامَهُ بِصَاعٍ قَمْحٍ فَقَالَ: بَعْهُ ثُمَّ اشْتَرِ بِهِ شَعِيرًا. فَذَهَبَ الْغُلَامُ فَأَخَذَ صَاعًا وَزِيَادَةً بَعْضِ صَاعٍ، فَلَمَّا جَاءَ مَعْمَرًا أَخْبَرَهُ بِذَلِكَ، فَقَالَ لَهُ مَعْمَرٌ: لِمَ فَعَلْتَ ذَلِكَ؟ انْطَلِقْ فَرُدَّهُ، وَلَا تَأْخُذَنَّ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ، فَإِنِّي كُنْتُ أَسْمَعُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((الطَّعَامُ بِالطَّعَامِ مِثْلًا بِمِثْلٍ)). قَالَ: وَكَانَ طَعَامُنَا يَوْمَئِذٍ الشَّعِيرَ. قِيلَ لَهُ: فَإِنَّهُ لَيْسَ بِمِثْلِهِ. قَالَ: إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُضَارَعَ. (معمر) ی کوری (عبدالله) ده‌لی: جاریکیان مه‌نی گه‌نمی به‌غولامه‌که‌یدا نارد و پی‌ی وت: بی‌فروشه و به‌نرخه‌که‌ی جو بکړه، غولامه‌که‌ی چوو دای به‌مه‌نیک و هه‌ندی‌کیش زیاتری جو، که گه‌پرایه‌وه هه‌والی دا به (معمر)، (معمر) پی‌ی وت: بوچی وات کرد؟ برؤ بی‌گیړه‌وه، وه‌کویهک نه‌بی وه‌ری نه‌گریت، چونکه گویم لی‌بوو پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌یفه‌رموو: ((خوراک به خوراک، ده‌بی وه‌کویهک بی‌ت)) خوراک‌ی ئه‌و کاته‌شمان ته‌ن‌ها جو بوو، پی‌ی وترا: خو ئه‌و دووانه وه‌کویهک نین، وتی: ده‌ترسم له‌و بی‌ت.

(۲) ری‌گری له فروشتنی خوراک بی‌ش و مرگرتنی

۸۶۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((مَنْ ابْتَاعَ طَعَامًا فَلَا يَبْغُهُ حَتَّى يَسْتَوْفِيَهُ)). قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: وَأَحْسِبُ كُلَّ شَيْءٍ مِثْلَهُ. [بخاری/البیوع/ ۲۰۲۹]

(ابن عباس) (رضی الله عنه) ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((هه‌رکه‌سیک خوراک‌یک‌ی کړی تا وه‌ری نه‌گریت نه‌یفروشینته‌وه)) (ابن عباس) (رضی الله عنه) ده‌لی: پی‌م وایه هه‌موو مامه‌له‌یه‌ک ده‌بی به‌م شی‌ویه‌ بی‌ت.

۸۷۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه): أَنَّهُ قَالَ لِمَرْوَانَ: أَخْلَلْتَ بَيْنَ الرَّبَّاءِ؟ فَقَالَ مَرْوَانُ: مَا فَعَلْتُ فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: أَخْلَلْتَ بَيْنَ الصَّكَّاءِ، وَقَدْ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَنْ بَيْعِ الطَّعَامِ حَتَّى يُسْتَوْفَى؟ قَالَ: فَحَظَبَ مَرْوَانُ النَّاسَ فَذَهَبَ عَنْ بَيْعِهَا. قَالَ سُلَيْمَانُ: فَظَنَرْتُ إِلَى حَرَسٍ يَأْخُذُونَهَا مِنْ أَيْدِي النَّاسِ.

(أبو هريره) (رضی الله عنه) وتی به (مروان): ئه‌ری ده‌لی‌ی سووت حه‌لال کردووه؟ (مروان) وتی: شتی وه‌هام نه‌کردووه. (أبو هريره) وتی: تو کرین و فروشتنی

چه‌کی پاره‌ت حه‌لال کردوو، له‌کاتی‌کدا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ریگری کردوو له فروشتنی خوراک تا وهرنه‌گیریت، دواى ئه‌وه (مروان) وتاری دا بۆ خه‌لك و ریگری کرد له فروشتنی چه‌ك. (سليمان) ده‌لى: چاوم لیوو چه‌ن پاسه‌وانیك خه‌ریکی وهرگرتنه‌وه‌ی ئه‌و چه‌كانه‌ بوون له‌ده‌ستی خه‌لك.

(۳) گواستنه‌وه‌ی خوراک ئه‌گه‌ر به‌ گۆتره‌ فروشرا

۸۷۱- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((مَنْ اشْتَرَى طَعَامًا فَلَا يَبِيعُهُ حَتَّى يَسْتَوْفِيَهُ)). قَالَ: وَكُنَّا نَشْتَرِي الطَّعَامَ مِنَ الرُّكْبَانِ جَزَافًا، فَهَئَانَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنْ نَبِيعَهُ حَتَّى نُنْقِلَهُ مِنْ مَكَانِهِ. [بخاري/ البيوع/ ۲۰۱۷]

(ابن عمر) (رضی الله عنه) ده‌لى: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: ((هه‌رکه‌سێ خوراکێ بکریت با نه‌یفروشیته‌وه‌ هه‌تا‌کو وه‌ری ده‌گریت)) (راوی) ده‌لى: ئیمه‌ خوراکمان ده‌کپی له‌کاروانچه‌یه‌کان به‌گۆتره‌، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ریگری کردین که بیفروشینه‌وه‌ تا نه‌یگوزینه‌وه‌ له‌ شوینه‌که‌ی خوی.

۴-فروشتنی خوراکى پێوانه‌کراو به‌ گۆتره‌

۸۷۲- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه) قَالَ: نَهَى نَبِيُّ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) عَنِ الْمَزَابَنَةِ : أَنْ يَبِيعَ ثَمَرُ حَائِطِهِ إِنْ كَانَتْ تَخْلَا بِثَمَرٍ كَيْلًا ، وَإِنْ كَانَ كَرْمًا أَنْ يَبِيعَهُ بِزَيْبٍ كَيْلًا ، وَإِنْ كَانَ زَرْعًا أَنْ يَبِيعَهُ بِكَيْلٍ طَعَامٍ ، نَهَى عَنْ ذَلِكَ كُلِّهِ. [بخاري/ البيوع/ ۲۰۶۲]

(ابن عمر) (رضی الله عنه) ده‌لى: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کرین و فروشتنی (مزابنه‌) ی قه‌ده‌غه‌ کردوه‌ [بۆ نمونه‌] ئه‌گه‌ر به‌روبومی باخه‌که‌ی خورما بوو، بیفروشیته‌ به‌ خورمای وشکی پیوراو، ئه‌گه‌ر باخه‌که‌ تری بوو بیفروشی به‌ میوژ به‌ پیوراوی یان کشتوکال بوو بیفروشی به‌ خوراک به‌ پێوانه‌. پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ریگری له‌ هه‌موو ئه‌مانه‌ کردوو ﴿مزابنه‌: کرینی به‌روبوم پیش ئه‌وه‌ی پی بگات به‌ داره‌که‌وه‌﴾.

(۵) فروشتنی خورما به‌ خورما وه‌کویه‌ك

۸۷۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَأَبِي سَعِيدٍ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) بَعَثَ أَخَا بَنِي عَدِيٍّ الْأَنْصَارِيَّ فَاسْتَعْمَلَهُ عَلَى خَيْبَرٍ، فَقَدِمَ بِثَمَرٍ جَنِيْبٍ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَكُلْ ثَمَرِ خَيْبَرَ هَكَذَا)). قَالَ: لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا لَنَشْتَرِي الصَّاعَ بِالصَّاعَيْنِ مِنَ الْجَمْعِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا تَفْعَلُوا، وَلَكِنْ مِثْلًا بِمِثْلِ، أَوْ يَبِيعُوا هَذَا وَاشْتَرُوا بِثَمَنِهِ مِنْ هَذَا، وَكَذَلِكَ الْمِيزَانُ)). [بخاري/ البيوع/ ۲۰۸۹]

(أبو هريره) و (أبو سعيد) (رضی الله عنه) ده‌لین: پیغه‌مبهر (رضی الله عنه) براکه‌ی (بنی عدی الانصاری) ناردو کردیه میری خه‌یبهر، به‌خورمایه‌کی باشه‌وه هاته‌وه، پیغه‌مبهری خوا (رضی الله عنه) پیی فهرموو: ((ئهری هه‌موو خورمای خه‌یبهر به‌م شیوه‌یه جوانه؟ وتی: نه‌خیر، ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا، ئیمه‌یه‌ک مهن له‌م خورمایه به‌دوو مهنی خراپ ده‌کړین، پیغه‌مبهر (رضی الله عنه) فهرمووی: ((شتی وه‌ها مه‌که‌ن، خورما به‌خورما له‌جوړی خو‌ی بگو‌رنه‌وه یان ئه‌مه‌یان بفروشتن و به‌نرخه‌که‌ی له‌و جوړه‌ی تریان بکړنه‌وه، کیشانه‌ش ههر به‌و شیوه‌یه ده‌بیټ)).

(۶) فروشتنی خهرمانیک له‌خورما

۸۷۴- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضی الله عنه) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (رضی الله عنه) عَنِ بَيْعِ الصُّبْرَةِ مِنَ التَّمْرِ - لَا يُعْلَمُ مَكِيلَتُهَا - بِالْكَيْلِ الْمُسَمَّى مِنَ التَّمْرِ.
(جابرئ کورئ عبدالله) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبهری خوا (رضی الله عنه) ریگری کردوه له‌فروشتنی خهرمانه‌ خورمایه‌ک - که‌نه‌زانئ پیوانه‌که‌ی چه‌نده - به‌خورمایه‌کی پیوانه‌کراو.

(۷) به‌روبووم نافروشریت هه‌تا پیده‌گات

۸۷۵- عَنْ جَابِرٍ (رضی الله عنه) قَالَ: نَهَى - أَوْ نَهَاْنَا - رَسُولُ اللَّهِ (رضی الله عنه) عَنِ بَيْعِ التَّمْرِ حَتَّى يَطْيِبَ. [بخاري/ الزكاة/ ۱۴۱۶]

(جابر) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبهری خوا (رضی الله عنه) ریگری کردوه - یان ریگری لی‌کردوین - له‌فروشتنی به‌روبووم تا ته‌واو پی‌نه‌گات.

۸۷۶- عَنْ أَبِي الْبَحْتَرِيِّ قَالَ: سَأَلْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ عَنِ بَيْعِ النَّخْلِ؟ فَقَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (رضی الله عنه) عَنِ بَيْعِ النَّخْلِ حَتَّى يَأْكُلَ مِنْهُ، أَوْ يُؤْكَلَ، وَحَتَّى يُوزَنَ. قَالَ: فَقُلْتُ: مَا يُوزَنُ؟ فَقَالَ رَجُلٌ عِنْدَهُ: حَتَّى يُحْزَرَ. [بخاري/ السلم/ ۲۱۳۰]

(أبو البحتري) ده‌لی: له‌باره‌ی فروشتنی خورماوه پرسیارم له‌(ابن عباس) کرد وتی: پیغه‌مبهری خوا (رضی الله عنه) فروشتنی خورمای قه‌ده‌غه‌کرد هه‌تا ئه‌وکاته‌ی پی‌ده‌گات، لی‌ی ده‌خوات، یان لی‌ی ده‌خوریت و کیشانه‌ ده‌کړیت، وتم: چی کیشانه‌ بکړیت؟! پیاویک که‌له‌لای بوو وتی: واته هه‌تا نه‌خه‌ملینریت.

(۸) ریگری له فروشتنی به‌روپوم هه‌تا ته‌واو پی‌ده‌گات

۸۷۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) نَهَى عَنْ بَيْعِ النَّخْلِ حَتَّى يَزْهُوَ، وَعَنِ السُّبُلِ حَتَّى يَبْيَضَ وَيَأْمَنَ الْعَاهَةُ، نَهَى الْبَائِعَ وَالْمُشْتَرِيَّ. [بخاری/ السلم/ ۲۱۳۱]

(ابن عباس) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ریگه‌ی نه‌داوه خورما بفروشریت مه‌تا‌کو سوورباو یان زه‌ردباو نه‌بی‌ت، مه‌روه‌ما فروشتنی گوله‌گه‌نم تا سپی ده‌بی‌ته‌وه و له‌ده‌رد پزگاری ده‌بی، ریگری کردوه له فروشیار و کپیار.

(۹) سه‌ودا‌گه‌ریی (مزابنه)

۸۷۸- عَنْ بُشَيْرِ بْنِ يَسَارٍ مَوْلَى بَنِي حَارِثَةَ: أَنَّ رَافِعَ بْنَ خَدِيجٍ وَسَهْلَ بْنَ أَبِي حَثْمَةَ حَدَّثَاهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) نَهَى عَنِ الْمُرَابَنَةِ: التَّمَرِ بِالنَّمْرِ، إِلَّا أَصْحَابَ الْعَرَايَا فَإِنَّهُ قَدْ أَذِنَ لَهُمْ. [بخاری/ البيوع/ ۲۰۷۹]

(بشیر کوپی یسار) که خزمه‌تگوزاری (بنی حارثه) یه ده‌لی: (رافع) کوپی (خدیج) و (سهل) ی کوپی (ابو حثمة) پییان وتوو: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ریگری کردوه له کرین و فروشتنی جو‌ری (مزابنه) واته به‌روپوم به خورمای وشک، مه‌گه‌ر نه‌وانه‌ی مامه‌له‌ی (عرایا) ده‌که‌ن، بو نه‌وانه مؤله‌تی داوه. [عرایا: نه‌و مامه‌له‌یه‌یه که له‌سنووری (۵) (وسق) دا ده‌کری‌ت واته (۷۰۰ کغم) نه‌مه‌یش له‌به‌ر دا‌بین‌کردنی پی‌ویستی خواردنی مال و من‌دال بو ماوه‌ی سالی‌ک].

(۱۰) فروشتنی به‌روپوم به خورما به پیی کیشانه‌ی خوی

۸۷۹- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) رَخَّصَ فِي الْعَرِيَّةِ، يَأْخُذُهَا أَهْلُ الْبَيْتِ بِخَرْصِهَا تَمْرًا، يَأْكُلُونَهَا رُطْبًا. [بخاری/ البيوع/ ۲۰۷۲]

(زیدی کوپی ثابت) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) مؤله‌تی داوه مامه‌له‌ی (العریه)، نه‌ویش نه‌وه‌یه خیزانی‌ک خورمای ته‌ر وهرده‌گرن و ده‌یخه‌ملینن به خورمای وشک، بو نه‌وه‌ی به ته‌ری بیخون.

(۱۱) ده‌رباره‌ی نه‌ندازه‌ی دروستی مامه‌له له جو‌ری (العرایا)

۸۸۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) رَخَّصَ فِي بَيْعِ الْعَرَايَا، بِخَرْصِهَا فِيمَا دُونَ خُمْسَةِ أَوْسُقٍ، أَوْ: فِي خُمْسَةِ يَشْكُ دَاوُدُ: قَالَ خُمْسَةُ أَوْ دُونَ خُمْسَةٍ. [بخاری/ البيوع/ ۲۰۷۸]

(ابو هريره) ده‌لی: پیغمبهر (ﷺ) مؤله‌تی دا له مامه‌له‌ی (عرایا)، له‌وه‌ی که‌وا له پینچ وسق (واته ۷۰۰ کغم) زیاتر نه‌بیئت.

(۱۲) دهر د له‌به‌رویووم دا

۸۸۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَوْ بَغْتَ مِنْ أَخِيكَ ثَمَرًا فَأَصَابَتْهُ جَائِحَةٌ، فَلَا يَحِلُّ لَكَ أَنْ تَأْخُذَ مِنْهُ شَيْئًا. بِمِ تَأْخُذُ مَالِ أَخِيكَ بِغَيْرِ حَقِّ)).

(جابری کوړی عبدالله) (ﷺ) ده‌لی: پیغمبهر (ﷺ) فهرموویه‌تی: ((نه‌گهر به‌رویوومیکت فروشت به براهک [پیش نه‌وه‌ی بچنریته‌وه] دهر دیکی تووش بیئت، بوټ پ‌وا نییه هیچی لی‌وه‌ریگریټ. به‌چ حه‌قیک مالی براهک به‌ناح‌ق وهرده‌گریټ؟

(۱۳) خاوه‌ن قهرز نه‌وه‌ی هه‌یه ده‌ییات

۸۸۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: أُصِيبَ رَجُلٌ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فِي ثَمَارِ ابْتِاعِهَا، فَكَثُرَ دَيْنُهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((تَصَدَّقُوا عَلَيْهِ)). فَتَصَدَّقَ النَّاسُ عَلَيْهِ فَلَمْ يَبْلُغْ ذَلِكَ وَفَاءَ دَيْنِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لِعُرْمَائِهِ: ((خُذُوا مَا وَجَدْتُمْ، وَلَيْسَ لَكُمْ إِلَّا ذَلِكَ)).

(ابو سعید الخدری) (ﷺ) ده‌لی: کابرایه‌ک به‌رویوومیکی ک‌ریبوو، دهر دی تیکه‌وت و بوو به‌ژیړ قهرزیکی زوره‌وه، پیغمبهر (ﷺ) فهرمووی: ((خیری پی‌بکه‌ن)) خه‌لکی خیریان پی‌کرد، به‌لام نه‌گه‌یشته ئاستی بژاردنی قهرزه‌که‌ی، پیغمبهری خوا (ﷺ) فهرمووی به‌خاوه‌ن قهرزه‌کان: ((نه‌وه‌ی هه‌یه وهری بگرن، جگه له‌وه مافی شتیکی ترتان ذی‌یه)).

(۱۴) نه‌وه‌که‌سه‌ی باخه خورمای به‌ردار بفروشیټ

۸۸۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((مَنْ ابْتَاعَ نَخْلًا بَعْدَ أَنْ تَوَيَّرَ فَثَمَرَتَهَا لِلَّذِي بَاعَهَا، إِلَّا أَنْ يَشْتَرِطَ الْمُبْتَاعُ. وَمَنْ ابْتَاعَ عَبْدًا فَمَالُهُ لِلَّذِي بَاعَهُ، إِلَّا أَنْ يَشْتَرِطَ الْمُبْتَاعُ)). [بخاری/ البیوع/ ۲۰۹۰]

(عبدالله ی کوړی عمر) (ﷺ) ده‌لی: گویم لی‌بوو پیغمبهری خوا (ﷺ) ده‌یفهرموو: ((نه‌وه‌که‌سه‌ی باخه خورمایه‌ک بک‌ریټ دوا‌ی پی‌وه‌ن کردنی، نه‌وه به‌رویوومه‌که‌ی بو‌نه‌وه‌که‌سه‌یه که‌ه‌فروشتویه‌تی، مه‌گهر ک‌ریار به‌مه‌رجی

گرتبیت.. هرکه سیکیش بهندهیهک بکری ماله‌کهی بؤ ئهو کهسهیه که فروشتویهتی، مه‌گهر کردار به‌مه‌رجی گرتبیت)).

(۱۵) مامه‌له‌ی [مخابره] و [محاقله]

۸۸۴- عَنْ زَيْدِ بْنِ أَبِي أَنْيسَةَ قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ الْمَكِّيُّ، وَهُوَ جَالِسٌ عِنْدَ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رِبَاحٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) نَهَى عَنِ الْمُحَاقَلَةِ وَالْمُزَابَنَةِ وَالْمُخَابَرَةِ، وَأَنْ تُشْتَرَى النُّخْلُ حَتَّى تُشَقَّهَ، وَالْإِشْقَاهُ: أَنْ يَخْمَرَ أَوْ يَصْفَرَ أَوْ يُوَكَّلَ مِنْهُ شَيْءٌ، وَالْمُحَاقَلَةُ: أَنْ يُبَاعَ الْحَقْلُ بِكَيْلٍ مِنَ الطَّعَامِ مَغْلُومٍ، وَالْمُزَابَنَةُ: أَنْ يُبَاعَ النُّخْلُ بِأَوْسَاقٍ مِنَ الثَّمَرِ، وَالْمُخَابَرَةُ: الثَّلَثُ وَالرُّبْعُ وَأَشْبَاهُ ذَلِكَ. قَالَ زَيْدٌ: قُلْتُ لِعَطَاءِ بْنِ أَبِي رِبَاحٍ: أَسَمِعْتَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ يَذْكُرُ هَذَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: نَعَمْ. [بخاری/ المسافاة (الشرب)/ ۲۲۵۲]

(زیدی کوپی ابی انیسه) ده‌لی: (ابو ولید المکی) له‌کاتی‌کدا که له‌لای (عطاء) ی کوپی (ابو رباح) دانیشتبوو له (جابری کوپی عبدالله) وه (ﷺ) بؤی گنپراینه‌وه: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کرین و فروشتنی [محاقله] و [مزانبه] و [مخابره] ی قه‌ده‌غه‌کرد. هه‌روه‌ها ریگهی نه‌داوه خورما بکریت هه‌تا سوورباو یان زه‌ردباو ده‌بیت، یان لئی ده‌خوریت.

[محاقله]: کینگه فروشتنه به خوراکینکی دیاری کراو [مزانبه] فروشتنی دارخورمایه به چهند ویسقیک له خورمای وشک. [مخابره] بریتی‌یه له‌پریژهی سئیه‌ک و چواریه‌ک و شتی له و جوژه، (زید) ده‌لی: به [عطاء ی کوپی رباح] م وت: گویت لیبوو که (جابر) بلیت: ئەم فەرمووده‌یه‌م له پیغه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ) وه‌گرتوووه؟! وتی: به‌لی.

(۱۶) مامه‌له‌ی [معاومه]

۸۸۵- عَنْ أَبِي الرَّبِيعِ وَسَعِيدِ بْنِ مِيْنَاءَ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَنِ الْمُحَاقَلَةِ، وَالْمُزَابَنَةِ، وَالْمُعَاوَمَةِ، وَالْمُخَابَرَةِ - قَالَ أَحَدُهُمَا: بَيْعُ السَّنَنِ هِيَ الْمُعَاوَمَةُ - وَعَنِ الثُّنْيَا، وَرَخَّصَ فِي الْعَرَايَا.

(ابو زبیر) و (سعید) ی کوپی (میناء) ده‌گنپرنه‌وه له (جابری کوپی عبدالله) وه (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کرین و فروشتنی [محاقله] و [مزانبه] و [معاومه] و [مخابره] ی قه‌ده‌غه‌کرد - یه‌کیکیان وتی: (معاومه) مامه‌له‌یه بؤ چهند سالتیک هه‌روه‌ها مامه‌له‌ی [ثنیا] ی قه‌ده‌غه‌کردوه [ثنیا: ئه‌وه‌یه هه‌ندی له

فروشر او که جیابکاته‌وه بی‌ئوه‌ی دیاری بکات، به‌لام مؤله‌تی داوه بو مامه‌له‌ی (عرایا) [پیشتر باس کرا].

۸۸۶- عَنْ جَابِرٍ (رضی) قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ (ﷺ) عَنْ بَيْعِ السَّنَنِ. وَفِي رِوَايَةِ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ: عَنْ بَيْعِ التَّمْرِ سَنِينَ.

(جابر) (رضی) ده‌لی: پیغه‌مبهر (ﷺ) ریگری کردووه له‌مامه‌له‌ بو چه‌ند سالیک. له‌ ریوایه‌تی (ابن ابو شیبه) دا ریگری کردووه له‌ فروشتنی به‌روبوم بو چه‌ند سالیک.

(۱۷) قه‌ده‌غه‌کردنی کرپن و فروشتنی ناژه‌لی گوان به‌ستراو

۸۸۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((مَنْ ابْتَاعَ شَاةَ مُصْرَاءَ فَهُوَ فِيهَا بِالْخِيَارِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، إِنْ شَاءَ أَمْسَكَهَا، وَإِنْ شَاءَ رَدَّهَا وَرَدَّ مَعَهَا صَاعًا مِنْ تَمْرٍ)).

(ابو هریره) (رضی) ده‌لی: پیغه‌مبهر (ﷺ) فهرمووی: ((هر که سیک مه‌ریکی گوان به‌ستراو بکریت^(۱)، تاماوه‌ی سئ پوژ سه‌ربه‌سته‌ئه‌گهر ویستی هه‌لی ده‌گریت ئه‌گهر نه‌یویست ده‌یگریته‌وه و مه‌نی خورماشی له‌گه‌ل‌دا ده‌نیریته‌وه)).

(۱۸) شتیک گوشتی حه‌رام بی‌ت فروشتنی حه‌رامه

۸۸۸- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی) قَالَ: بَلَغَ عُمَرُ أَنَّ سَمُرَةَ (رضی) بَاعَ خَمْرًا، فَقَالَ: قَاتِلِ اللَّهَ سَمُرَةَ، أَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ، حُرِّمَتْ عَلَيْهِمُ الشُّحُومُ، فَجَمَلُوهَا فَبَاعُوهَا)). [بخاری/ البیوع/ ۲۱۱۰]

(ابن عباس) (رضی) ده‌لی: هه‌وال گه‌یشت به‌ (عمر) (رضی) که (سمرة) (رضی) عه‌ره‌قی فروشتووه، (عمر) (رضی) وتی: خوا (سمره) بکوژیت، ئه‌ی نازانی پیغه‌مبهر (ﷺ) فهرمووی: ((خوا! نه‌فره‌تی کردووه له‌جوله‌که، کاتی که پیویان له‌سه‌ر حه‌رام کرابوو، ده‌چوون ده‌یانته‌وانه‌وه و ده‌یانفروشت)).

(۱۹) حه‌رام‌کردنی فروشتنی عه‌ره‌ق

۸۸۹- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ وَعَلَةَ السَّبَّائِيَّ - مِنْ أَهْلِ مِصْرَ - أَنَّهُ سَأَلَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ (رضی) عَمَّا يُغَصَّرُ مِنَ الْعَنْبِ؟ فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: إِنَّ رَجُلًا أَهْدَى لِرَسُولِ

(۱) گوان به‌ستنی حه‌یوان فیلیکه ده‌کریت بو ئه‌وه‌ی وا ده‌رکه‌وی که شیر ی زوره.

اللَّهِ (ﷺ) رَاوِيَةً خَمْرٍ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((هَلْ عَلِمْتَ أَنَّ اللَّهَ قَدْ حَرَّمَهَا)). قَالَ: لَا. فَسَارَ إِنْسَانًا، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((بِمَ سَارَرْتَهُ)). فَقَالَ: أَمَرْتُهُ بِبَيْعِهَا، فَقَالَ: ((إِنَّ الَّذِي حَرَّمَ شُرْبَهَا حَرَّمَ بَيْعَهَا)). قَالَ: فَقَتَحَ الْمَزَادَةَ حَتَّى ذَهَبَ مَا فِيهَا.

(عبدالرحمن ی کوپی و علة ی سبئی) - خه‌لکی میسر- ده‌لی: له‌باره‌ی شهرابی (تری) وه پرسیارم له (ابن عباس) (رضی الله عنه) کرد؟ (ابن عباس) (رضی الله عنه) له‌وه‌لامدا - جاریکیان کابرایه‌ک شهر به‌یه‌ک عه‌ره‌قی هینا بو پیغه‌مبهر (رضی الله عنه)، پیغه‌مبهری خوا (رضی الله عنه) پیی فهرموو: ((تو دهنانیت که‌خوای گه‌وره عه‌ره‌قی حهرام‌کردوه؟)) کابرا وتی: نه‌خیر ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا (رضی الله عنه)، ئینجا کابرا چپاندی به‌گوئی یه‌کئ له‌ئاماده‌بوئدا، پیغه‌مبهر (رضی الله عنه) پیی فهرموو: ((چیت چپاند به‌گوئی براده‌ره‌که‌تدا؟)) کابرا وتی: پیم وت که‌بروا بیفروشیئت، پیغه‌مبهر (رضی الله عنه) فهرمووی: ((ئهو زاته‌ی خواردنه‌وه‌که‌یی حهرام‌کردوه فروشتنیشتی حهرام‌کردوه)). ده‌لی: شهر به‌ عه‌ره‌قه‌که‌ی قلب‌ کرده‌وه، تا ههرچی تیا‌بوو پڑا.

(۲۰) حهرام‌کردنی مرداره‌وه‌بوو و بت و به‌راز

۸۹۰. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضی الله عنه): أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ عَامَ الْفَتْحِ وَهُوَ بِمَكَّةَ: ((إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَرَّمَ بَيْعَ الْخَمْرِ وَالْمَيْتَةِ وَالْخِنْزِيرِ وَالْأَصْنَامِ)). فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ شُحُومَ الْمَيْتَةِ فَإِنَّهُ يُطْلَى بِهَا السُّفْنُ وَيُدْنَى بِهَا الْجُلُودُ وَيَسْتَصْنَجُ بِهَا النَّاسُ؟ فَقَالَ: ((لَا، هُوَ حَرَامٌ)). ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عِنْدَ ذَلِكَ: ((قَاتَلَ اللَّهُ الْيَهُودَ، إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَمَّا حَرَّمَ عَلَيْهِمْ شُحُومَهَا أَجْمَلُوهَا، ثُمَّ بَاعُوهَا فَأَكَلُوهَا ثُمَّ نَمَنَ)). [بخاری/ البيوع/ ۲۱۲۱]

(جابری کوپی عبدالله) (رضی الله عنه) ده‌لی: گویم ای‌بوو پیغه‌مبهری خوا (رضی الله عنه) سائی پزگار‌کردنی مه‌که‌که، له‌ناو مه‌که‌که‌دا فهرمووی: ((خوداو پیغه‌مبهر‌مه‌که‌ی مه‌ی و مرداره‌وه‌بوو به‌راز و بتیان حهرام‌کردوه)) وترا: ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا (رضی الله عنه) رات چیه‌یه له‌باره‌ی پیوی مرداره‌وه‌بوو، دیواری که‌شتی پی سواغ ده‌دریئت و، پیسته‌ی پی چهور ده‌کریئت و، خه‌لکی به‌کاری دینن بو چرا؟ فهرمووی: ((نه‌خیر ئه‌وه حهرامه)). پاشان له‌وئ‌دا پیغه‌مبهر (رضی الله عنه) فهرمووی: ((خوا جوله‌که‌کان بکوژیئت، له‌کاتی‌که‌دا خوای گه‌وره پیوی مرداره‌وه‌بووی لی حهرام‌کردبوون، ئه‌وان ده‌یان‌توانه‌وه و ده‌یان‌فروشت ویا‌ره‌که‌یان ده‌خوارن)).

(۲۱) قه‌ده‌غه‌کردنی نرخى سه‌گ و کرئى نافرته‌تى داوین پیس و فالچی
 ۸۹۱- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ (رضی‌الله‌عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) نَهَى عَنْ ثَمَنِ
 الْكَلْبِ، وَمَهْرِ الْبَغِيِّ، وَخُلُوتِ الْكَاهِنِ. [بخاری/ البیوع/ ۲۱۲۲]
 (ابو مسعود الانصارى) (رضی‌الله‌عنه) ده‌لى: پیغه‌مبه‌ر (رضی‌الله‌عنه) نرخى سه‌گ و کرئى
 نافرته‌تى داوین پیس و کرئى فالچی و کتیب‌گروه‌وى قه‌ده‌غه‌کردوه.

(۲۲) قه‌ده‌غه‌کردنی وهرگرتنى نرخى پشيله
 ۸۹۲- عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ قَالَ: سَأَلْتُ جَابِرًا (رضی‌الله‌عنه) عَنْ ثَمَنِ الْكَلْبِ وَالسُّتُورِ، قَالَ:
 زَجَرَ النَّبِيِّ (ﷺ) عَنْ ذَلِكَ.
 (ابو الزبير) (رضی‌الله‌عنه) ده‌لى: له‌باره‌ى وهرگرتنى نرخى سه‌گ و پشيله‌وه
 پرسىارم له (جابر) کرد (رضی‌الله‌عنه) وتى: پیغه‌مبه‌ر (رضی‌الله‌عنه) ریگری کردوه له کرئى نه‌و
 شتانه.

(۲۳) ده‌ستکه‌وتى که‌له‌شاخگر پیسه
 ۸۹۳- عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ (رضی‌الله‌عنه) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((ثَمَنُ الْكَلْبِ
 حَبِيبٌ، وَمَهْرُ الْبَغِيِّ حَبِيبٌ، وَكَسْبُ الْحَجَّامِ حَبِيبٌ)).
 (رافع ی کوپى خدیج) (رضی‌الله‌عنه) ده‌لى: پیغه‌مبه‌ر (رضی‌الله‌عنه) فهرموویه‌تى: ((نرخى
 سه‌گ پیسه، کرئى داوین پیس پیسه، ده‌ستکه‌وتى که‌له‌شاخگر پیسه)).

(۲۴) چه‌لا‌ل‌کردنی کرئى که‌له‌شاخگر
 ۸۹۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی‌الله‌عنه) قَالَ: حَجَمَ النَّبِيُّ (ﷺ) عَبْدَ لَبْنِي بَيَاضَةَ، فَأَعْطَاهُ
 النَّبِيُّ (ﷺ) أَجْرَهُ، وَكَلَّمَ سَيِّدَهُ فَخَفَّفَ عَنْهُ مِنْ ضَرْبَتِهِ، وَلَوْ كَانَ سُخْنًا لَمْ يُعْطِهِ
 النَّبِيُّ (ﷺ). [بخاری/ البیوع/ ۱۹۹۷]
 (ابن عباس) (رضی‌الله‌عنه) ده‌لى: کویله‌یه‌ک له (هوزی بنی بیاضه) که‌له‌شاخیکی بو
 پیغه‌مبه‌رى خوا (رضی‌الله‌عنه) گرت، پیغه‌مبه‌رى خوا (رضی‌الله‌عنه) کرئى داپینى، قسه‌ى له‌گه‌ل
 گه‌وره‌که‌شى دا‌کرد و باجه‌که‌ى له‌سه‌ر که‌م کرده‌وه، خو‌نه‌گه‌ر نه‌وه
 حهرامبووايه پیغه‌مبه‌رى خوا (رضی‌الله‌عنه) نه‌یده‌دا پیی.

۸۹۵- عَنْ حُمَيْدٍ قَالَ: سُئِلَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رضی‌الله‌عنه) عَنْ كَسْبِ الْحَجَّامِ، فَقَالَ:
 اخْتَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)، حَجَمَهُ أَبُو طَيْبَةَ، فَأَمَرَ لَهُ بِصَاعَيْنِ مِنْ طَعَامٍ، وَكَلَّمَ أَهْلَهُ
 فَوَضَعُوا عَنْهُ مِنْ خَرَاஜِهِ، وَقَالَ: ((إِنَّ أَفْضَلَ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ الْحِجَامَةُ. أَوْ: هُوَ مِنْ
 أَمْثَلِ دَوَائِكُمْ)). [بخاری/ البیوع/ ۱۹۹۶]

(حمید) ده‌لی: (انس کوپی مالک) (ﷺ) پرسپاری لی‌کرا له‌باره‌ی ده‌ستکه‌وتی که‌له‌شاخگروه، وتی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) که‌له‌شاخی گرتوو (ابو طیب) که‌له‌شاخی بو‌گرت، فرمانی‌دا دوومه‌ن خوراکیان پی‌دا، قسه‌ی له‌گه‌ل خاوه‌نه‌که‌شی کرد باجه‌که‌یان له‌سه‌ر سوک کرد، پاشان فه‌رموی: ((که‌له‌شاخگرتن باشت‌ترین دهرمانه‌ خوتانی پی‌ چاره‌سه‌ر بکه‌ن، یان فه‌رموی: باشت‌ترین داو دهرمانی ئیوه‌یه)).

(۲۵) قه‌ده‌غه‌کردنی فروشتنی سکی سک

۸۹۶. عَنْ ابْنِ عُمَرَ (ﷺ) قَالَ: كَانَ [أَهْلُ] الْجَاهِلِيَّةِ يَتَّبَاعُونَ لَحْمَ الْجَزُورِ إِلَى حَبْلِ الْحَبْلَةِ: وَحَبْلُ الْحَبْلَةِ أَنْ تُنْتَجِ النَّاقَةُ، ثُمَّ تَحْمِلُ الَّتِي تُتَجَّتْ، فَتَهَاكُمُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَنْ ذَلِكَ. [بخاري/ البيهقي/ ۲۰۳۶]

(ابن عمر) (ﷺ) ده‌لی: خه‌لکی له‌سه‌رده‌می نه‌فامی‌دا گوشتی وشت‌ری سه‌رپراویان ده‌فروشت، بو‌ئه‌وکاته‌ی ئه‌و سکه‌ سکی ده‌بی [واته‌ بو‌ئه‌ و کاته‌ی وشت‌رکه‌ سکه‌که‌ی داده‌نی و سکه‌که‌شی گه‌وره‌ ده‌بی و سکی ده‌بی]. پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) قه‌ده‌غه‌ی ئه‌وه‌ی لی‌کردن.

(۲۶) قه‌ده‌غه‌کردنی کرین و فروشتنی (ملاسه) و (منابه‌)

۸۹۷. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (ﷺ) قَالَ: نَهَانَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَنْ بَيْعَتَيْنِ وَلِبَسَتَيْنِ، نَهَى عَنِ الْمُلَامَسَةِ وَالْمُنَابَذَةِ فِي الْبَيْعِ، وَالْمُلَامَسَةُ: لَمَسُ الرَّجُلِ ثَوْبَ الْآخَرِ بِيَدِهِ بِاللَّيْلِ أَوْ بِالنَّهَارِ، وَلَا يَقْلِبُهُ إِلَّا بِذَلِكَ. وَالْمُنَابَذَةُ: أَنْ يَنْبِذَ الرَّجُلُ إِلَى الرَّجُلِ بَثْوِيهِ، وَيَنْبِذَ الْآخَرُ إِلَيْهِ ثَوْبَهُ، وَيَكُونُ ذَلِكَ بَيْنَهُمَا، مِنْ غَيْرِ نَظَرٍ وَلَا تَرَاضٍ. [بخاري/ اللباس/ ۵۴۸۲]

(ابو سعیدی خدری) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ریگری لی‌کردین له‌دوو جو‌ر مامه‌له‌ و دوو جو‌ر پوشین. که‌ بریتی بوون له‌ (ملاسه) و (منابه‌). [ملاسه: ئه‌وه‌یه‌ که‌ که‌سیک به‌روژ یان به‌شهو ده‌ست بدا له‌ پوشاکی که‌سیکی ترو ده‌ست لی‌دانه‌که‌ی له‌جئ‌ی کرین بی‌ت و بو‌ی نه‌بی‌ت ته‌ماشای بکات].

[منابه‌: ئه‌وه‌یه‌ که‌ دوو که‌س هه‌ریه‌ک جلی خوی فپی بدا بو‌ئه‌وی تر، ئه‌و فپی‌دانه‌ له‌جئ‌ی فروشتن بی‌ت و بواری ته‌ماشا‌کردن و په‌زامه‌ندی تیا نه‌بی‌ت].

(۲۷) کرین و فروشتنی گۆتره‌کاری

۸۹۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَنْ بَيْعِ الْحَصَاةِ، وَعَنْ بَيْعِ الْغَرَرِ.

(ابو هریره) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) پیگری کردوه له کرین و فروشتنی به‌رده‌هاوینژی و گۆتره‌کاری [به‌رده‌هاوینژی (بیع الحصة) ئه‌وه‌یه به‌ردیک به‌اوینژری بۆ کۆمه‌له شتیک بلیی ئه‌م به‌رده که‌وته سه‌ر کامیان ئه‌وه‌م پی بفرۆشی] (غرر) یش ئه‌وه‌یه که چاپۆشنی تیا نه‌بی و مه‌ترسی تیدا بیت (واته گۆتره‌کاری).

(۲۸) قه‌ده‌غه‌کردنی زه‌مکاری به‌ نیازی فیل

۸۹۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) نَهَى عَنِ النَّجْشِ. [بخاری/ البيوع/ ۲۰۳۵]

(ابن عمر) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) پیگری کردوه له زه‌مکاری به‌ نیازی فیل [ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که‌سیکی تر بی ئه‌وه‌ی نیازی کرینی شمه‌کیکی هه‌بی زه‌م بکات و نرخ‌ی شمه‌که‌که به‌رز بکاته‌وه بۆ چه‌واشه‌کردنی کریار].

(۲۹) مامه‌له به‌سه‌ر مامه‌له‌ی برادا

فيه حديث عقبه، وقد تقدم في كتاب النكاح..

له‌به‌شی نکاح دا له‌م باره‌یه‌وه پیشت‌ر باس کراوه.

(۳۰) قه‌ده‌غه‌کردنی به‌ پیره‌وه‌چوونی شمه‌ک

۹۰۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه): إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((لَا تَلْقُوا الْجَلَبَ، فَمَنْ تَلَقَّاهُ فَاشْتَرَى مِنْهُ فَإِذَا أَتَى سَيِّدَهُ السُّوقَ فَهُوَ بِالْخِيَارِ)).

(ابو هریره) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) فرموویه‌تی: ((به‌پیر کاروانی شمه‌که‌وه مه‌چن، هه‌ر که‌سیک چوو به‌ پیره‌وه و شتی لی‌کری. هه‌رکات خاوه‌نه‌که‌ی هاته بازار ئه‌وا سه‌ره‌سته [یانی ده‌توانی په‌شیمان بیته‌وه].

(۳۱) پیویسته شارنشین شت به‌ لادی نشین نه‌فروشی

۹۰۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنْ تُتْلَقِيَ الرُّكْبَانُ، وَأَنْ يَبَّيْعَ حَاضِرٌ لِبَادٍ. قَالَ [طاوس]: فَقُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ: مَا قَوْلُهُ حَاضِرٌ لِبَادٍ؟ قَالَ: لَا يَكُنْ لَهُ سِمَسَارًا. [بخاری/ البيوع/ ۲۰۵۰]

(ابن عباس) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) ریگری کردوه له به‌ده‌مه‌وه چوونی کاروان، هه‌روه‌ها ریگری کردوه له‌وه‌ی که شارنشینیک شت ومه‌ک بفروشتیت به‌گوند نشینیک. (طاوس) ده‌لی: به (ابن عباس) م وت مه‌به‌ست چیه‌یه له‌م ئایه‌ته؟ وتی: مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که خوی نه‌کا به‌ده‌لال و چاوساگی.

(۳۲) قه‌ده‌غه‌کردنی پیاوان کردن (احتکار)

۹۰۲- عَنْ مَعْمَرٍ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَنْ اخْتَكَرَ فَهُوَ خَاطِيٌّ)). فَقِيلَ لِسَعِيدٍ [ابن المسيب]: فَإِنَّكَ تَحْتَكِرُ؟ قَالَ سَعِيدٌ: إِنَّ مَعْمَرًا الَّذِي كَانَ يُحَدِّثُ هَذَا الْحَدِيثَ كَانَ يَحْتَكِرُ.

(معمر)ی کوپی (عبدالله) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) فه‌رموویه‌تی: ((هه‌رکه‌سیک (احتکار بکات وشمه‌ک بشاریته‌وه به‌هه‌له‌داچوه)) به (سعید)ی کوپی مسیب) وترا: تو شمه‌ک ده‌شاريته‌وه؟ (سعید) وتی: (معمر) که ئه‌م فه‌رمووده‌یه ده‌گپ‌ریتته‌وه شمه‌کی ده‌شارده‌وه.

[شاردنه‌وه‌ی خۆراك حه‌رامه] ده‌گونجی (معمر) و (سعید) یش غه‌یری خۆراکیان شارديته‌وه.

(۳۳) فروشتن به‌خواسته

۹۰۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أَنَّهُ قَالَ: ((إِذَا تَبَايَعَ الرَّجُلَانِ فَكُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا بِالْخِيَارِ، مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا وَكَانَا جَمِيعًا، أَوْ يُخَيَّرُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ، فَإِنْ خَيَّرَ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ فَتَبَايَعَا عَلَى ذَلِكَ فَقَدْ وَجِبَ الْبَيْعُ، وَإِنْ تَفَرَّقَا بَعْدَ أَنْ تَبَايَعَا، وَلَمْ يَتْرُكْ وَاحِدٌ مِنْهُمَا الْبَيْعَ فَقَدْ وَجِبَ الْبَيْعُ)). [بخاري/ البيوع/ ۲۰۰۶]

(ابن عمر) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) فه‌رموویه‌تی: ((ئه‌گه‌ر دوو که‌س کرین و فروشتنیان کرد، هه‌ردووکیان بۆیان هه‌یه په‌شیمان ببنه‌وه هه‌تا جیا ده‌بنه‌وه، یان یه‌کیکیان به‌وی تریان بلی من پازیم و تویش که‌یفی خۆته، ئه‌گه‌ر به‌رامبه‌ره‌که‌شی وتی: منیش پازیم ئیتر ئه‌و مامه‌له‌یه گری‌به‌نده بووه، ئه‌گه‌ر دوا‌ی ئه‌و مامه‌له‌ه هیچ لایه‌کیان په‌شیمان نه‌بونه‌وه، جیا بونه‌وه ئه‌وه مامه‌له‌که دامه‌زراوه)).

(۳۴) راستگویی له کرین و فروشتن دا

۹۰۴. عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ (رضی الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا، فَإِنْ صَدَقَا وَبَيَّنَّا بُورِكَ لَهُمَا فِي بَيْعِهِمَا، وَإِنْ كَذَبَا وَكَتَمَا مُحِقَ بَرَكَةُ بَيْعِهِمَا)). [بخاری/ البیوع/ ۱۹۷۲]

(حکیم) کوپی (حزام) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغمبهر (ﷺ) فرموویه‌تی: ((کریارو فروشیار خواستیان ئازاده، پیش ئه‌وه‌ی له‌یه‌ک جیا ببنه‌وه، جا ئه‌گهر له‌گه‌ل یه‌کتری‌دا راستگوین و له‌که و عه‌یبه‌کان بویه‌کتری پون بکه‌نه‌وه، به‌ره‌که‌ت ده‌که‌وینه کرین و فروشتنه‌که‌یان، خو ئه‌گهر درویان له‌گه‌ل یه‌کتری‌دا کردو له‌که‌و عه‌یبه‌کانیان شارده‌وه، ئه‌وا به‌ره‌که‌ت له‌سه‌ر کرین و فروشتنه‌که‌یان نامینیت.

(۳۵) که‌سێک له‌مامه‌له‌دا فیلی لی‌بکریت

۹۰۵. عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه) قَالَ: ذَكَرَ رَجُلٌ لِرَسُولِ (ﷺ) أَنَّهُ يُخَدِّعُ فِي الْبُيُوعِ، فَقَالَ رَسُولُ (ﷺ): ((مَنْ بَايَعْتَ فَقُلْ: لَا خِلَابَةَ)). فَكَانَ إِذَا بَايَعَ يَقُولُ: لَا خِلَابَةَ. [بخاری/ البیوع/ ۲۰۱۱]

(ابن عمر) ده‌لی: پیاویک له‌ خزمه‌ت پیغمبهدا (ﷺ) باسی ئه‌وه‌ی کرد که له‌ مامه‌له و کرین و فروشتندا ده‌یخه‌له‌تینن، پیغمبهریش (ﷺ) فرمووی: ((له‌گه‌ل هه‌ر که‌س مامه‌له‌ت کرد بلی: لاخلابه)) واته‌ا بۆت ره‌وانیه بمخه‌له‌تینی ئیتر ئه‌و پیاوه له‌وه‌ولا هه‌رکات مامه‌له‌ی بکردایه له‌بری ئه‌وه‌ی بلی (لاخلابه) ئه‌یووت (لاخیابه) {چونکه زمانی ته‌واو نه‌بوو}.

(۳۶) هه‌رکەس گزی بکات له‌ من نییه

۹۰۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ (ﷺ) مَرَّ عَلَى صُبْرَةٍ طَعَامٍ فَأَدْخَلَ يَدَهُ فِيهَا، فَنَالَتْ أَصَابِعُهُ بَلَلًا، فَقَالَ: ((مَا هَذَا يَا صَاحِبَ الطَّعَامِ)). فَقَالَ: أَصَابَتْهُ السَّمَاءُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: ((أَفَلَا جَعَلْتَهُ فَوْقَ الطَّعَامِ كَيْ يَرَاهُ النَّاسُ؟ مَنْ غَشَّ فَلَيْسَ مِنِّي)).

له (ابو هریره) وه ده‌گیرنه‌وه که: پیغمبهر (ﷺ) رابورد به‌لای کۆمه‌لیک خوارده‌مه‌نیدا ده‌ستی تی‌خست و په‌نجه‌کانی ته‌ربوون، فرمووی: ((ئمه چیه ئه‌ی خاوه‌نی خوراک)) ئه‌ویش وتی: باران لی‌ی داوه ئه‌ی پیغمبهری خوا،

فرمودی: ((ئی نه ئه بوو ته ره کهت بخستایه ته سهر وه تا خه لکی بیبینیت؟ هه ره کهس گزی بکات له من ذییه)).

(۲۷) پاره گۆرینه وه و فروشتنی پاره ی زیو به زیو

۹۰۷- عَنْ مَالِكِ بْنِ أَوْسِ ابْنِ الْحَدَّثَانِ أَنَّهُ قَالَ: أَقْبَلْتُ أَقُولُ: مَنْ يَصْنَرْفُ الدَّرَاهِمَ؟ فَقَالَ طَلْحَةُ بْنُ عُبَيْدِ اللَّهِ، وَهُوَ عِنْدَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، (ع): أَرِنَا ذَهَبَكَ ثُمَّ اثْنَتَا، إِذَا جَاءَ خَادِمُنَا نُعْطِكَ وَرَقَكَ. فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: كُلَّا وَاللَّهِ لَتُعْطِيَنَّهُ وَرَقَهُ أَوْ لَتَرُدَّنَّ إِلَيْهِ ذَهَبَهُ. فَإِنَّ رَسُولَ (ع) قَالَ: ((الْوَرَقُ بِالذَّهَبِ رَبًّا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ، وَالْبُرُّ بِالْبُرِّ رَبًّا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ، وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ رَبًّا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ، وَالتَّمْرُ بِالتَّمْرِ رَبًّا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ)). [بخاری/ البيوع/ ۲۰۶۵]

(مالک) ی کوپی (اوس) ی کوپی (الحدثان) دهلی: بوژی رووم کرده [بازار] و نه موت: کنی پاره ده گۆریتیه وه؟ (طلحه) ی کوپی (عبیدالله) که لای (عمر) ی کوپی (الخطاب) بوو (ع): وتی: پاره زیو که تمان پی نیشان بده و پاشان وهره بۆلامان هه رکات خزمهت کاره که مان هاته وه ئینجا زیو کهت ده دهینی. (عمر) ی کوپی (الخطاب) وتی: ناسویند به خوا ده بی یائیستا زیو که ی بدهیتی یا ده بی زیو که ی بو بگیریتیه وه، چونکه پیغه مبه ری خوا (ع) فرمودیه تی: ((گۆرینه وه ی زیو به زیو سووه مه گه ره دهست به دهست [له یه ک کات وشویندا] و گۆرینه وه ی گه نم به گه نم سووه مه گه ره دهست به دهست، گۆرینه وه ی جو به جو سووه مه گه ره دهست به دهست، گۆرینه وه ی خورما به خورما سووه مه گه ره دهست به دهست)).

(۲۸) گۆرینه وه ی ئالتون و زیوو و خوراک

۹۰۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ (ع) قَالَ: قَالَ رَسُولُ (ع): ((الذَّهَبُ بِالذَّهَبِ، وَالْفِضَّةُ بِالْفِضَّةِ، وَالْبُرُّ بِالْبُرِّ، وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ، وَالتَّمْرُ بِالتَّمْرِ، وَالْمِلْحُ بِالْمِلْحِ. مِثْلًا بِمِثْلٍ، سَوَاءٌ بِسَوَاءٍ، يَدًا بِيَدٍ، فَإِذَا اخْتَلَفَتْ هَذِهِ الْأَصْنَافُ فَبِيعُوا كَيْفَ شِئْتُمْ، إِذَا كَانَ يَدًا بِيَدٍ)).

(عبادة) ی کوپی (الصامت) دهلی: پیغه مبه ره (ع) فرمودی: ((زیو به زیو و، زیو به زیو، گه نم به گه نم، و جو به جو، خورما به خورما، خوی به خوی. به نه ندازه ی یه ک بن و یه کسان بن و دهست به دهست، جا نه گه ره ئه م جو رانه

جیاواز بوون شه‌وا چونتان ویست بیفروشن، شه‌گه‌ر هات و ده‌ست به‌ده‌ست بوو)).

(۳۹) ریگری له فروشتنی زیر و زیو، به‌قهرز

۹۰۹- عَنْ أَبِي الْمُنْهَالِ قَالَ: بَاعَ شَرِيكَ لِي وَرَقًا بِنَسِيئَةٍ إِلَى الْمَوْسِمِ - أَوْ إِلَى الْحَجِّ - فَجَاءَ إِلَيَّ فَأَخْبَرَنِي، فَقُلْتُ: هَذَا أَمْرٌ لَا يَصْلُحُ، قَالَ: قَدْ بَغْتُهُ فِي السُّوقِ فَلَمْ يُنْكَرْ ذَلِكَ عَلَيَّ أَحَدٌ، فَأَتَيْتُ الْبَرَاءَ بْنَ عَازِبٍ فَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ: قَدِمَ النَّبِيُّ (ﷺ) الْمَدِينَةَ وَنَحْنُ نَبِيعُ هَذَا الْبَيْعِ، فَقَالَ: ((مَا كَانَ يَدًا يَدًا بِلَا بَأْسٍ بِهِ، وَمَا كَانَ نَسِيئَةً فَهُوَ رِبَاٌ)) وَأَلْتِ زَيْدُ بْنُ أَرْقَمَ، فَإِنَّهُ أَغْظَمُ تِجَارَةً مِنِّي. فَأَتَيْتُهُ فَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ مِثْلَ ذَلِكَ. [بخاري/ فضائل الصحابة/ ۳۷۲۴]

(ابو منهال) ده‌لی: شه‌ریکی‌کم هه‌بوو زیرویکی فروشت به‌قهرز تا وهرزی حه‌ج له دوایدا هات بۆلام و شه‌مه‌ی بۆ گپرامه‌وه منیش وتم: شه‌مه کاریکی نه‌شیاه، وتی: له‌بازار فروشتوومه و که‌سیش نکولی لینه‌کردوه منیش هاتم بۆلای (البراء) ی کوپی (عازب) پرسیارم لیکرد شه‌ویش وتی: کاتیک پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاته مه‌دینه ئیمه شه‌م جوړه سه‌ودایه‌مان ده‌کرد فهرمووی: ((شه‌وه‌ی ده‌ست به‌ده‌ست بیئت، قه‌یناکات به‌لام هه‌رچی به‌دواخستن [قهرز] بیئت شه‌وه سووه))، بیشچۆ بۆلای زه‌یدی کوپی (ارقم) چونکه شه‌و بازرگانیکی گه‌وره‌تره له من، منیش چووم بۆلای پرسیارم لیکرد شه‌ویش هه‌مان شه‌وه‌ی پی و تم.

(۴۰) دیناری به‌دوو دینار و دره‌می‌ک به‌دوو دره‌م مه‌فروشن

۹۱۰- عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَانَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ (ﷺ) قَالَ: ((لَا تَبِيعُوا الدِّينَارَ بِالدِّينَارَيْنِ، وَلَا الدِّرْهَمَ بِالدِّرْهَمَيْنِ)).

له (عثمان) ی کوپی (عفان) هوه ده‌گپرنه‌وه: که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی: ((دیناری به‌دوو دینار و دره‌می‌ک به‌دوو دره‌م مه‌فروشن)).

(۴۱) فروشتنی ملوانکه‌ی تیکه‌ل به‌زیر و موورو به‌زیر

۹۱۱- عَنْ فَضَالَةَ بْنِ عَبْدِ الْأَنْصَارِيِّ (رضی الله عنه) قَالَ: أَتَى رَسُولُ (ﷺ) وَهُوَ بِخَيْبَرَ بِقِلَادَةٍ فِيهَا خَرَزٌ وَذَهَبٌ، وَهِيَ مِنَ الْمَغَانِمِ، تَبَاعُ، فَأَمَرَ رَسُولُ (ﷺ) بِالذَّهَبِ الَّذِي فِي الْقِلَادَةِ فَنَزَعَ وَحْدَهُ، ثُمَّ قَالَ لَهُمْ رَسُولُ (ﷺ): ((الذَّهَبُ بِالذَّهَبِ، وَزُنًا بِوزن)).

(فضالة) ی کوپی (عبید الانصاری) ده‌لی: کاتی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له خه‌یبه‌ر بوو ملوانکه‌یه‌کیان هیئا که تیکه‌ل بوو له ئالتون و موورو ده‌ستکه‌وتی جه‌نگ

بو، ده‌یان فروشت پیغه‌مبهر (ع) فه‌رمانی دا، ئالتونه‌که‌ی لیجیا‌کرایه‌وه، له‌پاشا پیغه‌مبهر (ع) پیی‌فه‌رموو: ((ئالتون به‌ ئالتون ده‌بیئت هاوسه‌نگ بن)).

(۴۲) سوو له‌دواخستندایه

۹۱۲- عن عطاء بن أبي رباح: أَنَّ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ لَقِيَ ابْنَ عَبَّاسٍ (ع) فَقَالَ لَهُ: أَرَأَيْتَ قَوْلَكَ فِي الصَّرْفِ، أَشَيْئًا سَمِعْتَهُ مِنْ رَسُولِ (ع) أَمْ شَيْئًا وَجَدْتَهُ فِي كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ؟ فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: كَلَّا لَا أَقُولُ، أَمَّا رَسُولُ اللَّهِ (ع) فَأَنْتُمْ أَعْلَمُ بِهِ، وَأَمَّا كِتَابُ اللَّهِ فَلَا أَعْلَمُهُ، وَلَكِنْ حَدَّثَنِي أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ (ع): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ع) قَالَ: ((أَلَا إِنَّمَا الرِّبَا فِي النَّسِيئَةِ)). [بخاري/ البيهقي/ ۲۰۶۹]

(عطاء) ی کوپی (ابو رباح) ده‌لی: (ابو سعید الخدری) (ع) ده‌گات به‌ (ابن عباس) (ع) پیی ده‌لی: ئایا خوټ ده‌زانی چی ده‌لیی له‌ باره‌ی پاره‌ گوڤینه‌وه؟ [ئایا ئه‌م فتاویه‌ که‌ ده‌یده‌یت] شتی‌که‌ له‌ پیغه‌مبهری خوات بیستوو‌ه یا له‌قورئاندا بینیوته؟ (ابن عباس) یش ده‌لی: نا‌ه‌رگیز وانالیم ئه‌وه‌ی تایبه‌ته به‌ پیغه‌مبهره‌وه (ع) ئه‌وه‌ ئیوه‌ زاناترن پیی، ئه‌وه‌یش تایبه‌ته به‌ قورئان ئه‌وه‌ من نایزانم به‌لام من (اسامه) ی کوپی (زید) قسه‌ی بو‌ کردووم که‌ پیغه‌مبهری خوا (ع) فه‌رموویه‌تی: ((ئاگادارب‌ن سوو له‌ دواخستندایه‌)) [واتا دواخستنی پاره‌که‌ یان شته‌که‌].

۹۱۳- عَنْ أَبِي نَضْرَةَ قَالَ: سَأَلْتُ ابْنَ عُمَرَ وَابْنَ عَبَّاسٍ (ع) عَنِ الصَّرْفِ، فَلَمْ يَرِيَا بِهِ بَأْسًا، فَأَبَى لِقَاعِدَ عِنْدَ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ فَسَأَلْتُهُ عَنِ الصَّرْفِ، فَقَالَ مَا زَادَ فَهُوَ رِبًا، فَأَنْكَرْتُ ذَلِكَ لِقَوْلِهِمَا، فَقَالَ: لَا أَحَدُّثُكَ إِلَّا مَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ (ع)، جَاءَهُ صَاحِبٌ نَحْلَهُ بِصَاعٍ مِنْ تَمْرٍ طَيِّبٍ، وَكَانَ تَمْرُ النَّبِيِّ (ع) هَذَا اللَّوْنُ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (ع): ((أَنْتَى لَكَ هَذَا)). قَالَ: انْطَلَقْتُ بِصَاعَيْنِ فَاشْتَرَيْتُ بِهِ هَذَا الصَّاعَ، فَإِنَّ سِعْرَ هَذَا فِي السُّوقِ كَذَا وَسِعْرَ هَذَا كَذَا، فَقَالَ رَسُولُ (ع): [وَيْلَكَ] أَرَبَيْتَ، إِذَا أَرَدْتَ ذَلِكَ فَبِعْ تَمْرَكَ بِسِلْعَةٍ، ثُمَّ اشْتَرِ بِسِلْعَتِكَ أَيَّ تَمْرٍ شِئْتَ)). قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: فَالْتَمَرُ بِالتَّمْرِ أَحَقُّ أَنْ يَكُونَ رِبًا أَمْ الْفِضَّةُ بِالْفِضَّةِ؟ قَالَ: فَأَتَيْتُ ابْنَ عُمَرَ بَعْدَ فَنْهَانِي، وَلَمْ آتِ ابْنَ عَبَّاسٍ. قَالَ: فَحَدَّثَنِي أَبُو الصَّهْبَاءِ أَنَّهُ سَأَلَ ابْنَ عَبَّاسٍ عَنْهُ بِمَكَّةَ، فَكَرِهَهُ.

(ابو نضرة) ده‌لی: پرسیارم له‌ (ابن عمر) و (ابن عباس) کرد (ع) ده‌رباره‌ی پاره‌ گوڤینه‌وه به‌خراب نه‌هاته‌ پيش چاویان، له‌ کاتی‌کی‌شدا که‌لای (ابو سعید

الخدري) (ﷺ) دانیشتبووم پرسپاری پاره گوږینه‌وه‌م لی‌کرد. وتی: ئه‌وه‌ی زیاده بکا سووه، منیش نکوولیم له‌وه‌کرد له‌بهر قسه‌ی (ابن عمر) و (ابن عباس) ئه‌ویش وتی: هیچت بۆ باس ناکه‌م جگه له‌وه‌ی له پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) م بیستوو، جارێک باخه‌وانی دار خورماکه‌ی دینه‌وه بۆلای به مه‌نئ خورمای چاکه‌وه - خورمای پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) له‌جوړیکێ تر بوو بۆیه فهرمووی: ((ئه‌مه‌ت له کوێ بوو)) ئه‌ویش وتی: دوو مه‌نم بردوووه ئه‌م مه‌نم پی‌کړیوه، نرخ‌ی ئه‌مه‌یان له بازار ئه‌مه‌نده‌یه و نرخ‌ی ئه‌وه‌یشیان ئه‌مه‌نده‌یه، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) فهرمووی: ((کووستت که‌وئ { ناشئ سووکاریت کردبئ؟ ئه‌گه‌ر کاتئ ویستت ئه‌وه بکه‌یت خورماکه‌ت به شتیک بفروشه‌و، به‌و شته چ خورمایه‌کت ویست پیی بکړه)) (ابو سعید) ده‌لی: جا باشه خورما به خورما له‌بهر تره به‌وه‌ی که سووی تیبکه‌ویت یا زیو به زیو؟ ده‌لی: پاشان هاتم بۆلای (ابن عمر) ئه‌ویش ریگری لی‌کردم به‌لام نه‌چووم بۆلای (ابن عباس) ده‌لی: پاشتر (ابو الصهباء) قسه‌ی بۆ کردم که‌له (مه‌ککه) (ابن عباس) ی بینووه و له‌و باره‌وه پرسپاری لی‌کردوووه ئه‌ویش هه‌زی پی‌نه‌کردوووه.

(۴۳) نه‌فرین کردن له سووخور و سوودهر

۹۱۴- عَنْ جَابِرٍ (رضی) قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ (ﷺ) أَكِلَ الرِّبَا وَمُؤْكِلَهُ وَكَاتِبَهُ وَشَاهِدِيهِ، وَقَالَ: ((هُمْ سَوَاءٌ)).
(جابر) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نه‌فرینی کردوه له سووخور و سوودهر و نوسه‌ره‌که‌ی و هه‌ردوو شایه‌ته‌که‌شی، فهرموویه‌تی: ((ئه‌وانه هه‌موو وه‌ک یه‌کن)).

(۴۴) وه‌رگرتنی هه‌لایی پوون و وازه‌ینان له شتی گومانای

۹۱۵- عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رضی) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ (ﷺ) يَقُولُ - وَأَهْوَى النُّعْمَانُ بِإِصْبَعِيهِ إِلَى أُذُنَيْهِ -: ((إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبِهَاتٌ، لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ، كَالرَّاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى، أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ مَحَارِمَهُ، أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ)). [بخاري/ الإيمان/ ۵۲]

(أبو قتادة) ی (الانصاري) (رضی اللہ عنہ) ده‌لی: پیغهمبهر (ﷺ) فہرموی: ((نه‌کەن زۆر سویند بخۆن لەمامەڵەدا، چونکە سوین خواردن برەو بەشتەکە دەدات بە‌لام فەر و بەرەکەتی لێ‌هە‌لدە‌گرت)).

۹۱۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ (ﷺ): ((ثَلَاثٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ: رَجُلٌ عَلَى فَضْلٍ مَاءٍ بِالْفَلَاةِ يَمْنَعُهُ مِنَ ابْنِ السَّبِيلِ. وَرَجُلٌ بَايَعَ رَجُلًا بِسَلْعَةٍ بَعْدَ الْعَصْرِ، فَحَلَفَ لَهُ بِاللَّهِ لَأَأْخُذَهَا بِكَذَا وَكَذَا، فَصَدَّقَهُ وَهُوَ عَلَى غَيْرِ ذَلِكَ. وَرَجُلٌ بَايَعَ إِمَامًا لَا يُبَايِعُهُ إِلَّا لِدُنْيَا، فَإِنْ أَعْطَاهُ مِنْهَا وَفَى، وَإِنْ لَمْ يُعْطِهِ مِنْهَا لَمْ يَفْ)). [بخاري/ المساقاة/ ۲۲۳]

(أبو هريرة) (رضی اللہ عنہ) ده‌لی: پیغهمبهر (ﷺ) فہرموی‌ہ‌تی: ((سێ کەس ھەن خوا گەفت و گۆیان لەگەڵ ناکات و تەماشایان ناکات و خاوینیان ناکات ھەو لەگوناھوتوان و سزایەکی بە‌سوێیان بۆ ھەیە: پیاویک لەسەر ئاویک بێت لە دەشتیکدا زیاد بێت لە خۆی کە چی لە رێبوارانی قەدەغە بکات، پیاویکیشتیک بفروشتیت بە پیاویکی تر پاش ە‌سر سویندی بۆ بخوات بە‌خوا کە ئە‌مە‌ندە و ئە‌مە‌ندە پێ‌دراوہ ئە‌ویش باوہ‌ری پێ بکات کەچی ئە‌مە‌ندەشی پێ‌نە‌دا‌ییت، پیاویکیشت پەیمان بدات بە پێ‌شە‌وا‌یەک بە‌لام پەیمانە‌کە‌ی ھەر لە‌بەر بە‌رژوہ‌ندی دونیایی بێت، ئە‌گەر بە‌شی لێ‌بدات پەیمانە‌کە‌ی بە‌ریتە سەر، ئە‌گەر نا نە‌یباتە سەر)).

(۴۷) فروشتنی حوشت بە‌دەر لە‌سواربوون و بار پێ‌ھە‌لگرتنی

۹۱۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ (ﷺ) فَتَلَّاحَقَ بِي وَتَحْتِي نَاضِحٌ لِي قَدْ أَغْيَا وَلَا يَكَادُ يَسِيرُ، قَالَ: فَقَالَ لِي: ((مَا لِبَعِيرِكَ)). قَالَ: قُلْتُ: عَلِيلٌ. قَالَ: فَتَخَلَّفَ رَسُولُ (ﷺ) فَزَجَرَهُ وَدَعَا لَهُ، فَمَا زَالَ بَيْنَ يَدَيِ الْإِبِلِ قَدَامَهَا يَسِيرُ، قَالَ: فَقَالَ لِي: ((كَيْفَ تَرَى بَعِيرَكَ)). قَالَ: قُلْتُ: بِخَيْرٍ، قَدْ أَصَابَتْهُ بَرَكَتُكَ. قَالَ: ((أَفَتَبِيعُونِي)). فَاسْتَحْيَيْتُ، وَلَمْ يَكُنْ لَنَا نَاضِحٌ غَيْرُهُ، قَالَ: فَقُلْتُ: نَعَمْ، فَبِعْتُهُ إِيَّاهُ عَلَى أَنْ لِي فَقَارُ ظَهْرِهِ حَتَّى أَبْلُغَ الْمَدِينَةَ، قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي عَرُوسٌ، فَاسْتَأْذَنْتُهُ فَأَذِنَ لِي، فَتَقَدَّمْتُ النَّاسَ إِلَى الْمَدِينَةِ، حَتَّى انْتَهَيْتُ فَلَقَيْنِي خَالِي، فَسَأَلَنِي عَنِ الْبَعِيرِ؟ فَأَخْبَرْتُهُ بِمَا صَنَعْتُ فِيهِ، فَلَأْمَنِي فِيهِ، قَالَ: وَقَدْ كَانَ رَسُولُ (ﷺ) قَالَ لِي حِينَ اسْتَأْذَنْتُهُ: ((مَا تَزَوَّجْتَ، أَبِكْرًا أَمْ ثَيِّبًا)). فَقُلْتُ لَهُ: تَزَوَّجْتُ ثَيِّبًا، قَالَ: ((أَفَلَا تَزَوَّجْتَ بَكْرًا تَلَاعِبُكَ وَتَلَاعِبُهَا)). فَقُلْتُ لَهُ: يَا

رَسُولَ اللَّهِ، تُوفِّيَ وَالِدِي - أَوْ اسْتُشْهِدَ - وَلِي أَخَوَاتٍ صَغَارَ، فَكَرِهْتُ أَنْ أَتَزَوَّجَ إِلَيْهِنَّ مِثْلَهُنَّ فَلَا تُؤَدَّبُهُنَّ، وَلَا تَقُومَ عَلَيْهِنَّ، فَتَزَوَّجْتُ نَيْبًا لِقُومٍ عَلَيْهِنَّ وَتُؤَدَّبُهُنَّ. قَالَ: فَلَمَّا قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) الْمَدِينَةَ غَدَوْتُ إِلَيْهِ بِالْبَعِيرِ، فَأَعْطَانِي ثَمَنَهُ وَرَدَّهُ عَلَيَّ. [بخاری/ الجهاد/ ۲۸۰۵]

(جابر) کوپی (عبدالله) (ﷺ) ده‌لی: له خزمهت پیغه‌مبهدا (ﷺ) غه‌زام ده‌کرد له ریگه پیم‌گه‌یشته‌وه که من حوشتریکی ئاوکیشتی خوم له ژیر دابوو که په‌کی که‌وتبوو به‌ته‌واوه‌تی نه‌یده‌توانی بپروات، ده‌لی: پیی فهرمووم: ((حوشتره‌که‌ت چی‌یه‌تی؟)) وتم: نه‌خوشه، پیغه‌مبهر (ﷺ) لیی دواکه‌وت و تیی خوپی‌و دوعای بو‌کرد. تاوای لی‌هات به‌رده‌وام له پیش حوشتره‌کانی تره‌وه ده‌پویششت. پاشان پیی فهرمووم: ((نیسته حوشتره‌که‌ت چون ده‌بینی)) وتم: باشه، فهرپو به‌ره‌که‌تی جه‌نابتی به‌رکه‌وت. فهرمووی: ((پیی ده‌فروشی)) منیش شهرم کرد جگه له‌وه حوشتری له‌و جوړه‌مان نه‌بوو، وتم: به‌لی و پیم فروشت به‌مه‌رجیک خوم سواری بم تا ده‌گه‌ریمه‌وه مه‌دینه، ده‌لی: پیم وت ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا من تازه زاوایشم. هه‌ربویه داوای مؤله‌تم لی‌کرد ئه‌ویش مؤله‌تی‌دام، منیش له‌پیش خه‌لکی‌یه‌وه گه‌پامه‌وه بو مه‌دینه، کاتئ هاتمه‌وه خالم پی‌گه‌یشت پرسپاری حوشتره‌که‌ی لی‌کردم، منیش بوم باس کرد که چیم لی‌کردووه، ئه‌ویش هزی نه‌کرد سه‌ره‌نشتی کردم له‌و باره‌وه، ده‌لی: له‌و کاته‌دا که مؤله‌تم له پیغه‌مبهر (ﷺ) وهرگرت پیی فهرمووم: ((چیت هی‌ناوه کچ یا بی‌وه‌ژن)) منیش وتم: بی‌وه‌ژن، فهرمووی: ((ئهی بو کچی‌کت نه‌هی‌نا گه‌مه‌و سو‌عه‌تی له‌گه‌ل بکه‌یت و گه‌مه‌و سو‌عه‌تت له‌گه‌ل بکا)). منیش وتم: ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا باوکم وه‌فاتی کرد-یاشه‌هید بوو- منیش چه‌ند خوشکیکی بچووکم هه‌یه هه‌زم نه‌کرد که‌سیکی وه‌ک خویانیان بو بینم که نه‌توانیت په‌روه‌رده‌یان بکات و خزمه‌تیا بکات، بویه بی‌وه‌ژنم هی‌ناوه تا بتوانیت په‌روه‌رده‌یان بکات و خزمه‌تیا بکات. ده‌لی: کاتئ پیغه‌مبهر (ﷺ) گه‌پایه‌وه بو مه‌دینه سه‌ره‌له‌به‌یان به حوشتره‌که‌وه چوومه خزمه‌تی ئه‌ویش نرخ‌ی حوشتره‌که‌ی پی‌دام و حوشتره‌که‌یشتی بو گه‌پانمه‌وه.

(۴۸) دهریاره‌ی قهرز داشکاندن

۹۲۰- عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ (رضی الله عنه): أَنَّهُ تَقَاضَى ابْنُ أَبِي حَذَرْدٍ دَيْنًا كَانَ لَهُ عَلَيْهِ فِي عَهْدِ رَسُولِ (ﷺ) فِي الْمَسْجِدِ، فَأَرْتَفَعَتْ أَصْوَاتُهُمَا حَتَّى سَمِعَهَا رَسُولُ (ﷺ) وَهُوَ فِي بَيْتِهِ، فَخَرَجَ إِلَيْهِمَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حَتَّى كَشَفَ سِجْفَ حُجْرَتِهِ، وَنَادَى كَعْبَ بْنَ مَالِكٍ فَقَالَ: ((يَا كَعْبُ)). فَقَالَ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَأَشَارَ إِلَيْهِ بِيَدِهِ: أَنْ ضَعِ الشَّطْرَ مِنْ دَيْنِكَ، قَالَ كَعْبٌ: قَدْ فَعَلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ رَسُولُ (ﷺ): ((قُمْ فَأَقْضِهِ)). [بخاری/ المساجد/ ۴۴۵]

(کعب) ی کوپی (مالک) (رضی الله عنه) ده‌لی: داوای قهرزکی خوُم له (ابن ابی حذرَد) کرد له سهرده‌می پیغه‌مبه‌ردا (رضی الله عنه) له مرگه‌وتا تا دهنگمان به‌رزبوویه‌وه پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) له مال‌ه‌وه گوپی لی‌بوو، پیغه‌مبه‌ریش (رضی الله عنه) دهرچووبه‌ره‌ولایان په‌رده‌ی ژوره‌که‌ی لاداو بانگی (کعب) ی کوپی (مالک) ی کرد و فهرمووی: ((ئه‌ی کعب)) ئه‌ویش وتی: له خزمه‌تت دام ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه)، ئه‌ویش به‌ده‌ستی ئاماژه‌ی کرد که نیوه‌ی قهرزه‌که‌ت داشکینه. کعب یش وتی: ئه‌وا دامشکاند ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، پیغه‌مبه‌ریش (رضی الله عنه) به قهرزداره‌که‌ی فهرموو: ((ده هه‌سته بیده‌ره‌وه)).

(۴۹) قهرز کوپیری ده‌وله‌مه‌ند سته‌مه

۹۲۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ (ﷺ) قَالَ: ((مَطْلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ، وَإِذَا أَثْبَعَ أَحَدُكُمْ عَلَى مَلِيٍّ فَلْيُثْبِعْ)). [بخاری/ الحوالات/ ۲۱۶۶]

(ابو هریره) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) فهرمووی: ((سستی کردنی ده‌وله‌مه‌ند له دانه‌وه‌ی قهرزیک که له سهری بیت سته‌مه، جا گهر یه‌کیک له ئیوه‌ حه‌واله‌کرا بۆلای ده‌وله‌مه‌ندی که قهرزه‌که‌ی بداته‌وه با بچیت^(۱))).

(۵۰) په‌له نه‌کردن له قهرزازی هه‌ژار و لیبوردن

۹۲۲- عَنْ حُذَيْفَةَ (رضی الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ): ((أَنَّ رَجُلًا مَاتَ فَدَخَلَ الْجَنَّةَ، فَقِيلَ لَهُ: مَا كُنْتَ تَعْمَلُ؟ قَالَ: فَإِمَّا ذُكِّرْتُ، وَإِمَّا ذُكِّرْتُ فَقَالَ: إِنِّي كُنْتُ أَبَايَعِ النَّاسَ،

^(۱) حه‌واله ئه‌ویه که قهرزیک خاوه‌ن قهرزه‌که‌ی خو‌ی بنیرت بۆلای قهرزکی ئه‌م تا قهرزه‌که‌ی له‌ وه‌رگریته‌وه.

فَكُنْتُ أَنْظِرُ الْمُعْسِرَ وَأَتَجَوَّزُ فِي السَّكَّةِ - أَوْ فِي النَّقْدِ - فَعُفِّرَ لَهُ)). فَقَالَ أَبُو مَسْعُودٍ: وَأَنَا سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولٍ (ﷺ). [بخاری/ البيوع/ ۱۹۷۱]

(حذیفة) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرموویه‌تی: ((پیاویک ده‌مریت و ده‌چیته به‌هشت پیی ده‌وتریت: تو کارت چی‌بوو له دونیادا؟ ده‌لی: یا بیرى كه‌وته‌وه- یا بیرى خرایه‌وه- وتی: من شتومه‌كم به‌خه‌لكی ده‌فروشت و مؤله‌تی نه‌دارم ده‌داو چاوپوشیم له‌كه‌م وكوپى نرخ و مافی خوم ده‌كرد، بویه خوا لینی خوش بو)) (ابو مسعود) یش ده‌لی: نه‌مهم له پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بیستوه.

۹۲۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ: أَنَّ أَبَا قَتَادَةَ (ﷺ) طَلَبَ غَرِيماً لَهُ فِتْوَارَى عَنْهُ ثُمَّ وَجَدَهُ، فَقَالَ: إِنِّي مُعْسِرٌ، فَقَالَ: اللَّهُ؟ قَالَ: اللَّهُ، قَالَ: فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ (ﷺ) يَقُولُ: ((مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُنْجِيَهُ اللَّهُ مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلْيُنْفُسْ عَنْ مُعْسِرٍ، أَوْ يَضَعْ عَنْهُ)).

له‌(عبدالله)ی کوپى (ابی قتاده) هوه ده‌گیرنه‌وه: كه (ابو قتاده) به‌شوین قهرزارکی خویدا ده‌گه‌را نه‌ویش خوی شارده‌وه پاشان دوزیه‌وه، قهرزاره‌كه وتی: كه‌مده‌ستم، نه‌ویش وتی: سویندت نه‌دم به‌خوا [پاسته‌كه‌ی]؟ نه‌ویش وتی: سویندت به‌خوا وتی: من له پیغه‌مبه‌ری‌خوام (ﷺ) بیستوه كه‌ ده‌یفه‌رموو: ((هه‌ركه‌س هه‌زده‌كات خوا له‌كو‌سپ و ته‌گه‌ره‌كانی پوژی قیامت پزگاری بکات با‌په‌له‌له‌ قهرزدارى نه‌دار نه‌كات، با یاله‌قهرزه‌كه‌ی ببوریت یا‌لینی داشکینیت)).

(۵۱) كه‌سیك مائیكى‌خوی لای كه‌سیكى نه‌دار ببینیته‌وه

۹۲۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ﷺ): عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((إِذَا أَفْلَسَ الرَّجُلُ، فَوَجَدَ الرَّجُلَ مَتَاعَهُ بِعَيْنِهَا فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ)). [بخاری/ الاقتراض/ ۲۲۷۲]

(ابو هریره) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرموویه‌تی: ((نه‌گه‌ر پیاویکی نه‌دار قهرزاركه‌وت و هیچی نه‌بوو خاوه‌ن قهرزیش ماله‌كه‌ی خوی له‌لای نه‌و وه‌ك خوی بینیه‌وه نه‌وا نه‌و شایسته‌تره‌ پیی)).

(۵۲) فروشتن و بارمته

۹۲۵- عَنْ عَائِشَةَ (ﷺ): أَنَّ رَسُولَ (ﷺ) اشْتَرَى مِنْ يَهُودِيٍّ طَعَامًا إِلَى أَجَلٍ، وَرَهْنَهُ دِرْعًا لَهُ مِنْ حَدِيدٍ. [بخاری/ البيوع/ ۱۹۶۲]

(عائشة) (رضی الله عنها) ده‌لی: پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) خواردنیك له جوله‌كه‌یه‌ك به قهرز ده‌كریت بۆ ماوه‌یه‌ك، ززی‌كه‌یشی كه‌له ئاسن بوو ئەكات به بارمته‌ی.

(۵۳) سه‌له‌م له به‌روبو‌مدا

۹۲۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه) قَالَ: قَدِمَ النَّبِيُّ (ﷺ) الْمَدِينَةَ وَهُمْ يُسْلِفُونَ فِي الثَّمَارِ السَّنَةَ وَالسَّنَتَيْنِ، فَقَالَ: ((مَنْ أَسْلَفَ فِي تَمْرٍ فَلْيُسْلِفْ فِي كَيْلٍ مَعْلُومٍ، وَوَزْنٍ مَعْلُومٍ، إِلَى أَجَلٍ مَعْلُومٍ)). [بخاری/ السلم/ ۲۱۲۴]

(ابن عباس) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبهر (ﷺ) كه‌هاته مه‌دینه خه‌لكی سه‌له‌میان ده‌كرد له به‌روبو‌مدا بۆ سالیك و بۆ دووسال ئه‌ویش فه‌رمووی: ((هه‌ركه‌س سه‌له‌می له خورمادا كرد باسه‌له‌م بكات له پێوانه‌یه‌کی دیاری و كیشی‌کی دیاری‌داو بۆ ماوه‌یه‌کی دیاری)).

(۵۴) ده‌ریاره‌ی هه‌لگرتنه‌وه (شوفعه)

۹۲۷- عَنْ جَابِرٍ (رضی الله عنه) قَالَ: قَضَى رَسُولُ (ﷺ) بِالشُّفْعَةِ فِي كُلِّ شِرْكَةٍ لَمْ تُقْسَمْ، رُبْعَةً أَوْ حَائِطٍ، لَا يَحِلُّ لَهُ أَنْ يَبِيعَ حَتَّى يُؤْذَنَ شَرِيكُهُ، فَإِنْ شَاءَ أَخَذَ وَإِنْ شَاءَ تَرَكَ، فَإِذَا بَاعَ وَلَمْ يُؤْذَنْ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ. [بخاری/ البيوع/ ۲۰۹۹]

(جابر) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبهر (ﷺ) حوكمی به‌هه‌لگرتنه‌وه كردووه له هه‌ر مالی‌كدا كه‌ چه‌ند كه‌سیك به‌شداربن تیايدا و به‌شیش نه‌كریت، ئیتر ئه‌و ماله‌ خانوو و زه‌وی بی‌ت یا‌باخ و باخات په‌وا نیه‌ بۆی كه‌ بی‌فروشی‌ت هه‌تا شه‌ریكه‌كه‌ی مۆله‌تی نه‌دات، جا ئه‌گه‌ر ویستی با هه‌لیگرتنه‌وه ئه‌گه‌ر نه‌یشی ویست با وازی لی‌بینی‌ت، ئه‌گه‌ر فروشتیشی و پرسى پێ‌نه‌كرد ئه‌وا ئه‌و شایسته‌تره‌ پێی. ﴿واته شه‌ریكه‌كه‌ی﴾

(۵۵) دارخستنه‌ سه‌ر دیواری دراوسێ

۹۲۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ (ﷺ) قَالَ: ((لَا يَمْنَعُ أَحَدُكُمْ جَارَهُ أَنْ يَغْرِزَ خَشَبَةً فِي جِدَارِهِ)). قَالَ: ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ: مَا لِي أَرَاكُمْ عَنْهَا مُعْرِضِينَ؟ وَاللَّهِ لَأَرْمِينَ بِهَا بَيْنَ أَكْتَفَيْكُمْ. [بخاری/ المظالم/ ۲۳۳۱]

(أبو هريرة) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبهر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((با هه‌یج كه‌س له ئێه‌وه به‌ره‌ه‌لستی دراوسێكه‌ی نه‌كات له‌وه‌ی كه‌ نیرگه‌یه‌ك بخاته‌ سه‌ر دیواره‌كه‌ی)) پاشان (أبو هريرة) وتی: چی‌یه ئه‌بینم پێتان ناخۆشه‌؟ به‌خوا ئه‌گه‌ر هه‌زی پێ‌نه‌كه‌ن له سه‌ر شانیشتان بی‌ت هه‌ر دایده‌نینم.

(۵۶) هه‌رکه‌س بستی‌ک زه‌وی داگیر بکات

۹۲۹- عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزَّيْبِرِ (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ): أَنَّ أُرْوَى بِنْتَ أُوَيْسٍ ادَّعَتْ عَلَى سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ): أَنَّهُ أَخَذَ شَيْئًا مِنْ أَرْضِهَا، فَخَاصَمْتَهُ إِلَى مَرْوَانَ بْنِ الْحَكَمِ، فَقَالَ سَعِيدٌ: أَنَا كُنْتُ أَخَذُ مِنْ أَرْضِهَا شَيْئًا بَعْدَ الَّذِي سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ)؟ قَالَ: وَمَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ)؟ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) يَقُولُ: ((مَنْ أَخَذَ شَيْئًا مِنَ الْأَرْضِ ظُلْمًا طَوَّقَهُ إِلَى سِنِّهِ أَرْضَيْنِ)). فَقَالَ لَهُ مَرْوَانُ: لِمَا أَسْأَلُكَ بَيِّنَةً بَعْدَ هَذَا، فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ كَاذِبَةً فَعَمَّ بَصَرُهَا، وَأَقْتُلْهَا فِي أَرْضِهَا. قَالَ فَمَا مَاتَتْ حَتَّى ذَهَبَ بَصَرُهَا. ثُمَّ بَيْنَا هِيَ تَمْشِي فِي أَرْضِهَا إِذْ وَقَعَتْ فِي حُفْرَةٍ فَمَاتَتْ. [بخاري/المظالم/ ۲۳۲۹]

له (عروۃ) ی کوپی (الزیبر) ده‌گیرنه‌وه که (اروی) ی کچی (اویس) لافی ئه‌وه لی‌ئنه‌دات که (سعید) ی کوپی (زید) به‌شیکی زه‌ویه‌که‌ی داگیرکردوه. هه‌ر بویه راپیچی ده‌کات بۆلای (مروان) ی کوپی (الحکم) (سعید) یش ده‌لی: من چۆن زه‌وی ئه‌و داگیرده‌که‌م پاش ئه‌وه‌ی که له پیغه‌مبه‌ری خوام (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) بیستوه؟ ده‌لی: چیت له پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) بیستوه؟ ده‌لی: له پیغه‌مبه‌ری خوام (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) بیستوه که ده‌یفه‌رموو: ((هه‌رکه‌س بستی‌ک زه‌وی داگیربکات تا حه‌وت ته‌به‌قه‌ی زه‌وی‌یه‌که‌ ده‌کریته‌ گه‌ردنی)) (مروان) وتی: له دوا‌ی ئه‌و فه‌رمووده‌یه داوا‌ی شایه‌نت لی‌ئناکه‌م، له دوا‌ییدا (سعید) وتی: خوا‌یه ئه‌گه‌ر درۆ ده‌کات چاوی کو‌یر که‌و هه‌ر له‌زه‌ویه‌که‌ی خۆیدا بیکو‌ژه، ئیت‌ر ئه‌و ئافه‌رده نه‌مرد تا کو‌یر بوو، پاشان له دوا‌ی ئه‌وه پۆژی به‌ ناو زه‌ویه‌که‌یدا ده‌پۆیش‌ت که‌وته چالیکه‌وه و مرد.

(۵۷) کیشه‌ی ریگه و بان

۹۳۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ): أَنَّ النَّبِيَّ (صلی‌الله‌تعالی‌ع‌یه‌وآل‌یه‌وس‌لّم‌) قَالَ: ((إِذَا اخْتَلَفْتُمْ فِي الطَّرِيقِ جُعِلَ عَرْضُهُ سَبْعَ أذْرُعٍ)). [بخاري/المظالم/ ۲۳۴۱]

(أبو هريرة) (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌تعالی‌ع‌یه‌وآل‌یه‌وس‌لّم‌) فه‌رموویه‌تی: ((ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر ریگه‌ی شه‌قام نا‌کو‌کیتان تی‌که‌وت ئه‌وا پانی ریگه‌که به‌ حه‌وت بال مه‌زه‌نده ده‌کریت)).

(۲۱) بەشى كشتوكال

(۱) ڤيگريي له به كريداني زهوى

۹۳۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: ((مَنْ كَانَتْ لَهُ أَرْضٌ فَلْيُزْرِعْهَا أَوْ لِيُزْرِعْهَا أَخَاهُ، وَلَا يُكْرِهَا)). [بخاري/ المزارعة/ ۲۲۱۴، ۲۲۱۵، ۲۲۱۸]
(جابر بن كوبرى (عبدالله) (رضي الله عنه) دهلى: پيغه مبهري (ﷺ) فهرمووى: ((ههركهس له ئيوه زهويهكى ههيه با ياخوى دايچينييت يا بيدات به براكهى با ئه و بوخوى دايچينييت، نه يدات به كرى)).

(۲) به كريداني زهوى به خوراك

۹۳۲- عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ (رضي الله عنه) قَالَ: كُنَّا نُحَاقِلُ الْأَرْضَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ (ﷺ)، فَتُكْرِيهَا بِالثُّلُثِ وَالرُّبْعِ وَالطَّعَامِ الْمُسَمَّى، فَجَاءَنَا ذَاتَ يَوْمٍ رَجُلٌ مِنْ عُمُومَتِي فَقَالَ: نَهَانَا رَسُولُ (ﷺ) عَنْ أَمْرٍ كَانَ لَنَا نَافِعًا، وَطَوَاعِيَّةُ اللَّهِ وَرَسُولِهِ (ﷺ) أَنْفَعُ لَنَا، نَهَانَا أَنْ نُحَاقِلَ بِالْأَرْضِ فَتُكْرِيهَا عَلَى الثُّلُثِ وَالرُّبْعِ وَالطَّعَامِ الْمُسَمَّى، وَأَمَرَ رَبَّ الْأَرْضِ أَنْ يَزْرِعَهَا أَوْ يَزْرِعَهَا، وَكَرِهَ كِرَاءَهَا وَمَا سِوَى ذَلِكَ.
(رافع بن كوبرى (خديج) دهلى: ئيمه له سهردهمى پيغه مبهري خوادا (ﷺ) زهويان دهدا به سى يهك و چواريهك و خواردمه نى يهكى ديارى، تا پوژى له پوژان پياويك له ئاموزاكانم هات بولامان وتى: پيغه مبهري (ﷺ) ڤيگري لى كريدن له شتيك كه سوودى بولمان ههيوو، به لام گوڤا پرايه لى خواو پيغه مبهري (ﷺ) به سودتره بولمان ڤيگري كريدن له وهى كه زهوى بدهين به سى يهك و چواريهك يا خواردمه نى يهكى ديارى و فهرمانى كردوه به خاوهن زهوى يا زهويهكهى خوى دايچينييت يا بيهه خشى به كه سيكى ديكه تاوهكو ئه و بوخوى دايچينييت، چهزى له به كرى داني زهوى يابه مولكانه داني زهوى نه كردوه)).

(۳) به كريداني زهوى به زيرو زيو

۹۳۳- عَنْ حَنْظَلَةَ بْنِ قَيْسٍ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ: سَأَلْتُ رَافِعَ بْنَ خَدِيجٍ (رضي الله عنه) عَنْ كِرَاءِ الْأَرْضِ بِالذَّهَبِ وَالْوَرِقِ، فَقَالَ: لَا بَأْسَ بِهِ، إِنَّمَا كَانَ النَّاسُ يُؤَاجِرُونَ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ (ﷺ) عَلَى الْمَادِيَّاتِ وَأَقْبَالِ الْجَدَاوِلِ، وَأَشْيَاءَ مِنَ الزَّرْعِ، فَيَهْلِكُ هَذَا وَيَسْلَمُ هَذَا، وَيَسْلَمُ هَذَا وَيَهْلِكُ هَذَا، فَلَمْ يَكُنْ لِلنَّاسِ كِرَاءٌ إِلَّا هَذَا. فَبِذَلِكَ رُجِرَ عَنْهُ، فَأَمَّا شَيْءٌ مَعْلُومٌ مَضْمُونٌ فَلَا بَأْسَ بِهِ. [بخاري/ المزارعة/ ۲۲۱۴، ۲۲۱۵، ۲۲۱۸]

(حنظلة) ى كوپى (قيس) ى (الانصارى) دەلى: پرسیارم له (رافع) ى كوپى (خدیج) كرد سه بارهت به به كرىدانى زهوى به زىر و زىو، ئه ویش وتى: قهیناكات، خه لكى له سه رده مى پیغه مبهرى خوادا (ﷺ) زهویان به كرى ئه دا له سه ر هندی كشتوكال، ئیتىر جارى واهه بوو ئه مه یان ده فەوتا و ئه وه یان ده هاته بهر یا ئه میان ده هاته بهر و ئهویان ده فەوتا خه لكیش كرىكه یان ته نها ئه وه بوو، بۆیه پیغه مبهر (ﷺ) ریگری لیكد، به لام بهرام بهر به كرییه كى دیارى و دایینكراو قهیناكات،

(۴) به كرىدانى زهوى

۹۳۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ السَّائِبِ قَالَ: دَخَلْنَا عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْقِلٍ فَسَأَلْنَاهُ عَنِ الْمَزَارَعَةِ؟ فَقَالَ: زَعَمَ ثَابِتٌ أَنَّ رَسُولَ (ﷺ) نَهَى عَنِ الْمَزَارَعَةِ وَأَمَرَ بِالْمُؤَاجَرَةِ، وَقَالَ: ((لَا بَأْسَ بِهَا)).

(عبدالله) ى كوپى (السائب) دەلى: چوین بۆلاى (عبدالله) ى كوپى (معقل) پرسیارمان لیكد ده ریاره ی (المزارعه) وتى: (ثابت) وا ئه زانی كه پیغه مبهر (ﷺ) ریگری كردوو له (المزارعه) و فه رمانى كردوو به به كرىدان (المؤاجرة) فه رموویه تى: ((خراپ نییه)).

(۵) به خشینى زهوى

۹۳۵- عَنْ طَاوُسٍ أَنَّهُ كَانَ يُخَابِرُ، قَالَ عَمْرُو فَقُلْتُ لَهُ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ لَوْ تَرَكْتَ هَذِهِ الْمُخَابِرَةَ، فَإِنَّهُمْ يَزْعُمُونَ أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) نَهَى عَنِ الْمُخَابِرَةِ، فَقَالَ: أَيُّ عَمْرُو، أَخْبَرَنِي أَعْلَمُهُمْ بِذَلِكَ - يَعْنِي ابْنَ عَبَّاسٍ (ﷺ) - أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) لَمْ يَنْهَ عَنْهَا، إِنَّمَا قَالَ: ((يَمْنَحُ أَحَدَكُمْ أَخَاهُ خَيْرَ لَهُ مِنْ أَنْ يَأْخُذَ عَلَيْهَا خَرْجًا مَغْلُومًا)). [بخاري/ المزارعة/ ۲۲۰۴]

له (طاوس) وه ده گىرنه وه كه مامه له ی به (المخابره) ده كرد [كه بریتیه له به كرىدانى زهوى له سه ر هه ندىك له به ربومه كه ی به لام تۆوه كه له جوتیار وه ده بیئت]. (عم) ده لی: منیش پیم وت: ئه ی (ابو عبد الرحمن) ئه گهر وازت له م جوړه مامه لیه به ینایه باشت نه بوو چونكه خه لكى وا ده زانن كه

* المزارعة: بریتیه له به كرىدانى زهوى له سه ر ریژه یه كه له به ربومه كه ی به مەرجیک تۆوه كه له خاوهن زهویه وه بیئت.

پیغمبر (ﷺ) پیگری لی‌کردوو. ئه‌ویش وتی: ئه‌ی (عمر) زان‌تر له‌وان خه‌به‌ری پید‌اوم مه‌به‌ستی (ابن عباس) ه که پیغمبر (ﷺ) پیگری لی‌نه‌کردوو به‌ل‌کو فه‌رموو‌یه‌تی: ((ئه‌گه‌ر یه‌کێ له‌ ئیوه ئه‌و پارچه زه‌ویه‌ی که هه‌یه‌تی بیه‌خشی به‌ برا موس‌لمان‌ه‌که‌ی باش‌تره له‌وه‌ی که کرێه‌کی دیاری له‌سه‌ر وه‌گریت)).

(۶) ئاودیری زه‌وی و زار به‌رامبه‌ر به‌ نیوه‌ی به‌ره‌مه‌که‌ی

۹۳۶- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی) قَالَ: أُعْطِيَ رَسُولُ (ﷺ) خَيْبَرَ بِشَطْرِ مَا يَخْرُجُ مِنْ ثَمَرٍ أَوْ زَرْعٍ، فَكَانَ يُعْطِي أَنْوَاجَهُ كُلَّ سَنَةٍ مِائَةً وَسَقٍ، ثَمَانِينَ وَسَقًا مِنْ تَمْرٍ وَعَشْرِينَ وَسَقًا مِنْ شَعِيرٍ، قَالَ: فَلَمَّا وَلِيَ عُمَرُ (رضی) قَسَمَ خَيْبَرَ، خَيْرَ أَنْوَاجِ النَّبِيِّ (ﷺ) أَنْ يُقْطَعَ لَهُنَّ الْأَرْضُ وَالْمَاءُ، أَوْ يَضْمَنَ لَهُنَّ الْأَوْسَاقُ كُلَّ عَامٍ، فَاخْتَلَفْنَ، فَمِنْهُنَّ مَنْ اخْتَارَ الْأَرْضَ وَالْمَاءَ، وَمِنْهُنَّ مَنْ اخْتَارَ الْأَوْسَاقَ كُلَّ عَامٍ، فَكَانَتْ عَائِشَةُ وَحَفْصَةُ (رضی) مِمَّنْ اخْتَارَتَا الْأَرْضَ وَالْمَاءَ. [بخاری/ المزارعة/ ۲۲۰۳]

(ابن عمر) ده‌لی: پیغمبر (ﷺ) زه‌ویه‌کانی خه‌به‌ری دایه‌وه ده‌ست دانیش‌توانی به‌رانبه‌ر نیوه‌ی به‌ره‌مه‌که‌ی، له‌و به‌ره‌مه‌ی هه‌موو سالی‌ک صه‌د (وه‌سقی) ی لی‌نه‌دابه‌ خیزانه‌کانی، هه‌شتا (وه‌سقی) له‌ خورما و بیستیش له‌ جو، ده‌لی: کاتی (عمر) بوویه خه‌لیفه، خاکی خه‌به‌ری به‌ش کرد و خیزانه‌کانی پیغمبر (ﷺ) سه‌ریش‌ک کرد له‌وه‌ی که زه‌وی و ئاوه‌که‌یان بو داب‌ریت، یا وه‌ک جاران سالا‌نه وه‌سقه‌کانیان بو مسو‌گه‌ر بکات و بیداته‌وه پێیان، ئه‌وانیش جیا‌واز بوون، هه‌یانبوو زه‌وی و ئاوه‌که‌ی هه‌ل‌گرت‌ه‌وه، هه‌شیان بوو سالا‌نه وه‌سقه‌کانیان هه‌ل‌گرت‌ه‌وه، (حفصه) و (عائشه) له‌وانه بوون که زه‌وی‌و ئاوه‌که‌یان هه‌ل‌بژارد.

(۷) که‌سی‌ک دره‌ختی‌ک برۆینی‌ت

۹۳۷- عَنْ جَابِرٍ (رضی) قَالَ: قَالَ رَسُولُ (ﷺ): ((مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَغْرِسُ غَرْسًا إِلَّا كَانَ مَا أَكَلَ مِنْهُ لَهُ صَدَقَةٌ، وَمَا سُرِقَ مِنْهُ لَهُ صَدَقَةٌ، وَمَا أَكَلَ السَّيِّعُ مِنْهُ فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ، وَمَا أَكَلَتِ الطَّيْرُ فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ، وَلَا يَزْوُهُ أَحَدٌ إِلَّا كَانَ لَهُ صَدَقَةٌ)).

(جابر) ده‌لی: پیغمبر (ﷺ) فه‌رموو‌یه‌تی: ((هه‌ر موس‌لمان‌یک دره‌ختی‌ک برۆینی‌ت، ئه‌وا ئه‌وه‌ی لی‌ی ده‌خوریت بو‌ی ده‌بی‌ت به‌ خیر، ئه‌ویشی

لیٰ بدزیت ہر بوی دہبیت بہ خیر و ئوہیشی پہلہوہر و بالندہ لیٰ بخوات
ہر بوی دہبیت بہ خیر و ہرکہسیش لیٰ ببات ہر بوی دہبیت بہ خیر)).

(۸) فروشتنی ئاوی زیادہ

۹۳۸- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (ؓ) قَالَ: نَهَى رَسُولُ (ﷺ) عَنْ بَيْعِ فَضْلِ الْمَاءِ.
(جابر) (ؓ) دہلی: پیغمبہر (ؓ) پیگری کردوہ لہ فروشتنی ئاوی زیادہ،

(۹) قہدہغہ کردنی ئاوی زیادہ و لہوہر

۹۳۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ؓ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ (ﷺ): ((لَا تَمْنَعُوا فَضْلَ الْمَاءِ
لِتَمْنَعُوا بِهِ الْكَلَّا)). ۴، بیخ المساقاة / ۲۲۲۶

(ابو ہریرہ) (ؓ) دہلی: پیغمبہر (ؓ) فہرموویہتی: ((زیادہی ئاو قہدہغہ
مہکەن تا نہبیتہ ہوی قہدہغہ کردنی لہوہریش)).

(۱) هاندان بۆۈيۈك سەھارەت بەشتانە يۈيۈستى

له (سالم) وه ئه ویش له (ابن عمر) وه: که له پیغه مبهری (ﷺ) بیستوه فرمویه تی: ((هه ق زییه به هیچ موسولمانیک که شتیکی هه بیت پئویستی به وه سیت بیت سی شهوی به سهردا تپه ریت، مه گهر وه سیتی لای خوی نووسیبت)) (ابن عمر (ﷺ) ده لی: له وکاته وه ئه مه م بیستوه له پیغه مبهر (ﷺ) هیچ شه ویکم به سهردا تینه پهریوه مه گهر وه سیت که م لای خوم داناییت.

٩٤١- عَنْ سَعْدِ أَبِي وَقَاصٍ (رضي الله عنه) قَالَ: عَادَنِي رَسُولُ (ﷺ) فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ مِنْ وَجَعٍ أَشْفَيْتُ مِنْهُ عَلَى الْمَوْتِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، بَلِّغْنِي مَا تَرَى مِنَ الْوَجَعِ، وَأَنَا ذُو مَالٍ، وَلَا يَرِثُنِي إِلَّا ابْنَةٌ لِي وَاحِدَةٌ، أَفَأَتَصَدَّقُ بِثُلُثِي مَالِي؟ قَالَ: ((لَا)). قَالَ: قُلْتُ: أَفَأَتَصَدَّقُ بِشَطْرِهِ؟ قَالَ: ((لَا، الثُّلُثُ وَالثُّلُثُ كَثِيرٌ، إِنَّكَ أَنْ تَذَرَ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَذَرَهُمْ عَالَةً يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ، وَلَسْتَ تُنْفِقُ نَفَقَةً تَبْتَغِي بِهَا وَجْهَ اللَّهِ [تعالى] إِلَّا أُجِرْتَ بِهَا، حَتَّى اللَّفْمَةُ تَجْعَلَهَا فِي فِي امْرَأَتِكَ)). قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخْلَفُ بَعْدَ أَصْحَابِي؟ قَالَ: ((إِنَّكَ لَنْ تُخْلَفَ، فَتَعْمَلْ عَمَلًا تَبْتَغِي بِهِ وَجْهَ اللَّهِ [تعالى] إِلَّا أَزْدَدَتْ بِهِ دَرَجَةً وَرَفَعَةً، وَلَعَلَّكَ تُخْلَفُ حَتَّى يُنْفَعَ بِكَ أَقْوَامٌ وَيُضَرَّ بِكَ آخَرُونَ. اللَّهُمَّ أَمْضِ لِأَصْحَابِي هِجْرَتَهُمْ، وَلَا تُرُدَّهُمْ عَلَى أَعْقَابِهِمْ، لَكِنَّ الْبَائِسُ سَعْدُ بْنُ خَوْلَةَ)). قَالَ: رَأَى لَهُ رَسُولُ (ﷺ) مِنْ أَنْ تُؤْفَى بِمَكَّةَ. [بخاري/الحنائز/١٢٣٣]

٤٧٠

ماله کهم بکه م به خیر، فهرمووی: ((نه خیر)) وتم: ئه ی نیوه ی بکه م به خیر؟ فهرمووی: ((نه خیر)) سئ یه کی بکه و سئ یه کیشی زوره، تو ئه گهر پاش خؤ مندالت به دهوله مهندي به جئ بیلی باشتره له وه ی به هه ژاری جییان بیلی و ده ست له خه لکی پان بکه نه وه تو هیچ خهرجیه ک ناکیشیت که مه به ست پئی رهمانه ندی خوا بیٔ مه گهر خوا پاداشتت ئه داته وه له سه ری ته نانه ت ئه و پارو ه ش که ئه یکه یت به ده می خیزانه که ته وه)) ده لی: وتم: ئه ی پیغه مبه ری خوا ئایا هاوه لآنم من له مه ککه به جئ دیلن؟ فهرمووی: ((ئه گهر تو به جیش بمینی و هر کاریک ئه نجام بده یت له بهر رهمانه ندی خوا ئه واپله و پایه ت بهر ز ده بیته وه، نزیکیشه به جئ بمینی تاوه کو سودت هه بیٔ. بو خه لکانیک زیانیشت هه بی بو خه لکانیکی تر. خوایه کوچی هاوه لآنم بو به پایان بگه یه نه و بهرودوا مه یان گهرینه وه به لآم داماو (سعدی کوپی (خوله هیه)) ده لین پیغه مبه ر (ﷺ) دلی بو ی ته نگ بوو {لاواندیه وه} چونکه له مه ککه وه فاتی کرد.

۹۴۲- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه) قَالَ: لَوْ أَنَّ النَّاسَ غَضُّوا مِنَ الثُّلُثِ إِلَى الرَّبْعِ، فَإِنَّ رَسُولَ (ﷺ) قَالَ: ((الثُّلُثُ، وَالثُّلُثُ كَثِيرٌ)). [بخاری/ الوصایا/ ۲۵۹۲]

((ابن عباس) (رضی الله عنه) ده لی: خوژگه خه لکی له سئ یه که وه دابه زینایه بو چواریه ک، چونکه پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی: ((سئ یه ک و سئ یه کیش زوره)).

(۳) وه سیئت پیغه مبه ر (ﷺ) به پابه ندبوون به قورئانه وه

۹۴۳- عَنْ طَلْحَةَ بْنِ مُصَرِّفٍ قَالَ: سَأَلْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي أَوْفَى (رضی الله عنه): هَلْ أَوْصَى رَسُولُ (ﷺ)؟ فَقَالَ: لَا، قُلْتُ: فَلِمَ كُتِبَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ الْوَصِيَّةُ، أَوْ: فَلِمَ أُمِرُوا بِالْوَصِيَّةِ؟ قَالَ: أَوْصَى بِكِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. [بخاری/ الوصایا/ ۲۵۸۹]

(طلحه) ی کوپی (مصرف) ده لی: پرسیارم له (عبدالله) ی کوپی (ابی اوفی) کرد: ئایا پیغه مبه ر (ﷺ) وه سیئت کردووه؟ وتی: نه خیر، وتم: ئه ی بوچ وه سیئت له سه ر موسلمانان دانراوه؟ وتی: وه سیئت کردووه به پابه ندبوون به قورئانه وه.

۹۴۴- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: مَا تَرَكَ رَسُولُ (ﷺ) دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا، وَلَا شَاةً وَلَا بَعِيرًا، وَلَا أَوْصَى بِشَيْءٍ.

عائشه (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) پاش خو‌ی هیچی به‌جی نه‌هیشته‌وه نه‌دینار و نه‌درهم، نه‌مه‌رومالآت و نه‌حوشتر، وه‌سیتیشی به‌هیچ شتیکیش نه‌کردوه.

۹۴۵- عَنْ الْأَسْوَدِ بْنِ يَزِيدٍ قَالَ: ذَكَرُوا عِنْدَ عَائِشَةَ (رضی الله عنه): أَنَّ عَلِيًّا (رضی الله عنه) كَانَ وَصِيًّا، فَقَالَتْ: مَتَى أَوْصَى إِلَيْهِ؟ فَقَدْ كُنْتُ مُسْنِدَتَهُ إِلَى صَدْرِي - أَوْ قَالَتْ: حَجْرِي - فِدَا بِالطُّسْتِ، فَلَقَدْ انْخَنَثَ فِي حَجْرِي، وَمَا شَعَرْتُ أَنَّهُ مَاتَ، فَمَتَى أَوْصَى إِلَيْهِ؟ [بخري/ الوصايا / ۲۵۹۰]

(الاسود)ی کوپی (یزید) ده‌لی: لای (عائشه) باسی نه‌وه‌یان کرد که (علی) وه‌سیتی بو‌کراوه [که پاش پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) ببیته جینشین نه‌و] نه‌ویش وتی: نه‌م وه‌سیتیه‌ی که‌ی بو‌کراوه؟ من خو‌م پیغه‌مبه‌رم (رضی الله عنه) نابوو به‌سنگمه‌وه یاخود وتی: به‌باوه‌شمه‌وه [له‌کاتی وه‌فاتیا] که داوای ته‌شتی ئاوی کرد، له‌باوه‌شی منداها‌ت به‌لادا‌و هه‌ستم نه‌کرد که مردوووه، ئیتر نه‌وه‌که‌ی نه‌م وه‌سیه‌ته‌ی بو‌کرد؟

(۴) نامۆزگاری پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) به‌ده‌رکردنی موشریکه‌کان

۹۴۶- عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه): يَوْمَ الْخَمِيسِ وَمَا يَوْمُ الْخَمِيسِ، ثُمَّ بَكَى حَتَّى بَلَ دَمْعُهُ الْحَصَى، فَقُلْتُ: يَا ابْنَ عَبَّاسٍ وَمَا يَوْمُ الْخَمِيسِ؟ قَالَ: اشْتَدَّ بِرَسُولِ (رضی الله عنه) وَجَعُهُ فَقَالَ: ((اِنَّهُنِي اَكْتُبُ لَكُمْ كِتَابًا لَا تَضِلُّوا بَعْدِي)). فَتَنَازَعُوا، وَمَا يَنْبَغِي عِنْدَ نَبِيِّ تَنَازُعٍ، وَقَالُوا: مَا شَأْنُهُ أَهَجَر؟ اسْتَفْهِمُوهُ، قَالَ: ((دَعُونِي، فَالَّذِي أَنَا فِيهِ خَيْرٌ، أَوْصِيكُمْ بِثَلَاثٍ: أَخْرِجُوا الْمُشْرِكِينَ مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَأَجِيرُوا الْوَفْدَ بَنَحُو مَا كُنْتُ أُجِيرُهُمْ)). قَالَ: وَسَكَتَ عَنِ الثَّلَاثَةِ، أَوْ قَالَهَا فَأُتِيَ بِهَا. [بخاري/ الجهاد / ۲۸۸۸]

(سعيد)ی کوپی (جبير) ده‌لی: (ابن عباس) (رضی الله عنه) وتی: پۆژی پینج شه‌مه‌ ئای چ پۆژیک بوو نه‌و رۆژه، پاشان دای له‌ پرهمی گریان تاوه‌کو به‌ فرمی‌سکی چه‌وه‌که‌ی ته‌پرکرد، وتم: نه‌ی (ابن عباس) پۆژی پینج شه‌مه‌. وتی: له‌و پۆژه‌دا پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) نه‌خوشیه‌که‌ی تاوی سه‌ند، فه‌رمووی: ((بین با‌نوسراویکتان بو‌بنوسم که‌پاش خو‌م سه‌رتان لی‌نه‌شیو‌یت)) به‌لام خه‌لکی ناکوکی وکی‌شمه‌کی‌شیان تی‌که‌وت، ناشی‌ت له‌ خزمه‌ت هیچ پیغه‌مبه‌ری‌کدا ده‌مه‌ده‌می بکری‌ت. وتیان: نه‌وه چییه‌تی؟ بلی‌ی به‌هوی تاکه‌یه‌وه قسه

ببرزکینئی. داوای پوون کردنه وه یان لی کرد فهرمووی: ((وازم لیبیینن ئهو وه زعهی منی تیدام باشه. وه سیتان بو دهکهم به سئی شت: به دهرکردنی (مشرك) هکان له دوورگهی عهره بی، و داواتان لی دهکهم که خه لات و به راتی نوینه ری هۆزه کان بکه ن و پیزیان بگرن ههروهک من چوون وام دهکرد. دهلی: له سیهم بیدهنگ بوو یا دهلیت: له بیرم چووویه وه.

(۵) په شیمان بوونه وه له خیر و به خشین

۹۴۷- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رضي الله عنه) قَالَ: حَمَلْتُ عَلَى فَرَسٍ عَتِيقٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَأُضَاعَهُ صَاحِبُهُ، فَظَنَنْتُ أَنَّهُ بَائِعُهُ بِرُخْصٍ، فَسَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ: ((لَا تَبْتَغُهُ، وَلَا تُعَدِّ فِي صَدَقَتِكَ، فَإِنَّ الْعَائِدَ فِي صَدَقَتِهِ كَالْكَلْبِ يَعُودُ فِي قَيْنِهِ)). [بخاري/ الزكاة/ ۱۴۱۹]

(عمری کوپی (الخطاب) (رضي الله عنه) دهلی: ئه سپینکی ره سه نی چاکم به خشی به زهلامیک تاله پریگهی خوادا به کاری بهینئی. که چی خاوه نه که ی وه کو پیو یست گوئی پی نه دا، منیش وام زانی که تالان فروشی کردوه. هه ربویه پرسیارم له پیغه مبه (رضي الله عنه) کرد لهو باره وه ئه ویش فهرمووی: ((مهیکره وه له خیره که یشت پاشگن مه به ره وه چونکه ئه وه ی له خیریک بگه پیته وه که کردوویه تی وهک سهگ وایه بگه پیته وه سه ره پشانه وه که ی.

۹۴۸- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنه) أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: ((الْعَائِدُ فِي هَبْتِهِ كَالْكَلْبِ يَقِيءُ ثُمَّ يَعُودُ فِي قَيْنِهِ)).

(ابن عباس) (رضي الله عنه) دهلی: پیغه مبه (رضي الله عنه) فهرموویه تی: ((ئه وه ی له به خشین په شیمان بیته وه وهک سهگ وایه برشیته وه و پاشان بگه پیته وه سه ره پشانه وه که ی)).

(۶) که سئی هه ندی له مندا له کانی خه لات بکات به دهر له وانی تر

۹۴۹- عَنْ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رضي الله عنه) قَالَ: تَصَدَّقَ عَلَيَّ أَبِي بِبَعْضِ مَالِهِ، فَقَالَتْ أُمِّي عَمْرَةُ بِنْتُ رَوَاحَةَ، لَا أَرْضَى حَتَّى تُشْهَدَ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم). فَأَنْطَلَقَ أَبِي إِلَى النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) لِيُشْهَدَهُ عَلَى صَدَقَتِي، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): ((أَفَعَلْتَ هَذَا بِوَلَدِكَ كُلِّهِمْ)). قَالَ: لَا، قَالَ: ((اتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْدِلُوا فِي أَوْلَادِكُمْ)). فَرَجَعَ أَبِي فَرَدَّ تِلْكَ الصَّدَقَةَ. [بخاري/ الهبة/ ۲۴۴۷]

(النعمان) ی کوپی (بشیر) (ﷺ) وتوویه تی: ((باو کم هه ندی له ماله که یی پی خه لات کردم، به لام دایکم (عمرة) ی کچی (رواحه) وتی: رازی نابم هه تا پیغه مبه (ﷺ) نه زانی، باو کم له گه ل خوی بردمی بو خزمه ت پیغه مبه (ﷺ) بو نه وه ی بیكات به شایه ت له سهر نه وه خه لات ه ی پیشکه شمی کردو وه، پیغه مبه (ﷺ) پی پی فهرموو: ((نایا نه مه ت له گه ل هه موو مناله کانی ترت کردو وه؟ نه ویش وتی: نه خیر، نه ویش فهرمووی: ((له خوا بترسن و دادگهر بن له نیو منداله کانتانا)). نیتر باو کم گه رایه وه و له و خه لات ه پاشگه ز بوویه وه.

۹۵۰- عَنْ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (ﷺ) قَالَ: انْطَلَقَ بِي أَبِي يَحْمِلُنِي إِلَى رَسُولِ (ﷺ)، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اشْهَدْ أَنِّي قَدْ نَحَلْتُ النُّعْمَانَ كَذَا وَكَذَا مِنْ مَالِي. فَقَالَ: ((أَكُلْ بَنِيكَ قَدْ نَحَلْتَ مِثْلَ مَا نَحَلْتُ النُّعْمَانَ)). قَالَ: لَأُ، قَالَ: ((فَأَشْهَدْ عَلَيَّ هَذَا غَيْرِي)). ثُمَّ قَالَ: ((أَيْسُرُكَ أَنْ يَكُونُوا إِلَيْكَ فِي الْبَرِّ سَوَاءً)). قَالَ: بَلَى، قَالَ: ((فَلَا إِذَا)). [بخاري/ الهبة/ ۲۴۴۷]

(النعمان) ی کوپی (بشیر) (ﷺ) ده لی: باو کم له گه ل خوی هه لی گرتم و بردمی بولای پیغه مبه ری خوا (ﷺ) وتی: نه ی پیغه مبه ری خوا به شایه ت به که من نه وه و نه وه م له مالی خوم خه لات کردو وه به (النعمان) نه ویش فهرمووی: ((نایا نه وه ی خه لات ت کردو وه به (النعمان) به هه موو کوپه کانی ترت داوه؟)). وتی: نه خیر، فهرمووی: ((ده پرۆ که سینکی دیکه جگه له من بکه به شایه ت)). پاشان فهرمووی: ((نه ی تو پیت خوش ذییه له چاکه کردن له گه لتا هه موو وه ک یه ک بن)) وتی: به لی فهرمووی: ((که و ابو نا)).

(۷) که سینک مالیک بدات به که سینک تا له ژیاندا بیت

۹۵۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ (ﷺ): أَنَّ رَسُولَ (ﷺ) قَالَ: ((أَيُّمَا رَجُلٍ أَعْمَرَ رَجُلًا عُمَرَى لَهُ وَلِعَقِبِهِ، فَقَالَ: قَدْ أُعْطِيَتْكَهَا وَعَقِبُكَ مَا بَقِيَ مِنْكُمْ أَحَدٌ، فَإِنَّهَا لِمَنْ أُعْطِيَهَا وَعَقِبُهُ، وَإِنَّهَا لَا تَرْجِعُ إِلَيَّ صَاحِبِهَا، مِنْ أَجْلِ أَنَّهُ أُعْطِيَ عَطَاءً وَقَعَتْ فِيهِ الْمَوَارِيثُ)). [بخاري/ الهبة/ ۲۴۸۲، ۲۴۸۳]

له (جابر) وه: که پیغه مبه (ﷺ) فهرموویه تی: ((ههر پیاویک مالیک بدات به پیاویکی دیکه بوخوی و نه وه کانی بو ماوه ی هه موو ته مه نی پی بلی: نه وا نه و ماله م به خشی به خوت و نه وه کانت تا وه کو یه ک که ستان له ژیاندا ماییت. نه وا نه و ماله ده بیت ه مولکی نه و که سه و نه وه کانی، و جاریکی تر ناگه پرته وه بو

خواه‌نی، چونکه ئه و کهسه خه‌لاتیکه پێ خه‌لات کردوون که تازه به‌شی میرات گرانێ تێ که‌وتوو.

۹۵۲- عَنْ جَابِرٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ (ﷺ): ((أَمْسِكُوا عَلَيْكُمْ أَمْوَالَكُمْ وَلَا تُفْسِدُوهَا، فَإِنَّهُ مَنْ أَعْمَرَ عُمُرِي فَهِيَ لِلَّذِي أَعْمَرَهَا حَيًّا وَمَيِّتًا وَلِعَقِبِهِ)). [بخاري/الهيئة/ ۲۴۸۲، ۲۴۸۳]

(جابر ی کوپی (عبدالله) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((ده‌ست به‌مال و سامانی خۆتانه‌وه بگرن و له‌ناوی مه‌ده‌ن، چونکه هه‌ر که‌سیک مالێک ببه‌خشیت به‌ که‌سیک بۆ ماوه‌ی هه‌موو ته‌مه‌نی ئه‌وا ئه‌و ماله‌ ده‌بیته‌ مولکی ئه‌و که‌سه‌ی که‌ پێی داوه‌ به‌ زیندووێ و به‌مردووێ و بۆ نه‌وه‌کانیشی)).

(۲۳) بهشی میرات

(۱) موسلمان میرات له کافر نابات و کافریش له موسلمان

۹۵۳ عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رضي الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: ((لَا يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ، وَلَا يَرِثُ الْكَافِرُ الْمُسْلِمَ)). [بخاري/ الفرائض/ ۶۳۸۳]
له (أسامة) ی کوپی (زید) (رضي الله عنه) وه: پیغه مبهري (رضي الله عنه) فهرموویه تی: ((نه موسلمان میرات له کافر ده بات نه کافریش له موسلمان)).

(۲) میرات بدهن به شایسته و خاوه نه کانی

۹۵۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنه) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((أَلْحِقُوا الْفَرَائِضَ بِأَهْلِهَا، فَمَا تَرَكَتِ الْفَرَائِضُ فَلِأَوْلَى رَجُلٍ ذَكَرَ)). [بخاري/ الفرائض/ ۶۳۵۱]
(ابن عباس) (رضي الله عنه) ده لیت: پیغه مبهري خوا (رضي الله عنه) فهرموویه تی: (میرات بدهن به شایسته و خاوه نه کانی ، نه وهی به جیده مینیت بویه که م پیاوی نیزینیه)).

(۳) میراتی (کلاله)

۹۵۵- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) قَالَ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَأَنَا مَرِيضٌ لَا أَعْقِلُ، فَتَوَضَّأَ، فَصَبَّأُوا عَلَيَّ مِنْ وَضُوئِهِ فَعَقَلْتُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّمَا يَرِثُنِي كَلَالَةٌ، فَنَزَلَتْ آيَةُ الْمِيرَاثِ، فَقُلْتُ لِمُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ: ﴿يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ﴾ [النساء: ۱۷۶]؟ قَالَ: هَكَذَا أُنْزِلَتْ. [بخاري/ الوضوء/ ۱۹۱]

(جابر) ی کوپی (عبدالله) ده لی: پیغه مبهري (رضي الله عنه) هات بۆ سهردانم که من نه خویش بووم هویشم نه بوو، ده ست نویژی گرت له ناوی ده ست نویزه که یان پرژاند به سهرما منیش هویشم کرده وه. وتم: نهی پیغه مبهري خوا من میراتگرانم (کلاله) من {واتا: کور و باوک} ئیتر ثایه تی میرات هاته خواره وه، به (محمد) ی کوپی (المنکدر) م وت: ﴿يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ﴾ النساء: ۱۷۶. وتی: هه روا دابه زیوه.

۹۵۶- عَنْ مَعْدَانَ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ: أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رضي الله عنه) خَطَبَ يَوْمَ جُمُعَةٍ، فَذَكَرَ نَبِيَّ (ﷺ) وَذَكَرَ أَبَا بَكْرٍ، ثُمَّ قَالَ: إِنِّي لَا أَدْعُ بَعْدِي شَيْئًا أَهَمُّ عِنْدِي مِنَ الْكَلَالَةِ، مَا رَاجَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) فِي شَيْءٍ مَا رَاجَعْتُهُ فِي الْكَلَالَةِ، وَمَا أَغْلَظَ لِي فِي شَيْءٍ مَا أَغْلَظَ لِي فِيهِ، حَتَّى طَعَنَ بِإصْبَعِهِ فِي صَدْرِي، وَقَالَ: ((يَا عُمَرُ، أَلَا

تَكْفِيكَ آيَةَ الصَّيْفِ الَّتِي فِي آخِرِ [سُورَةِ] النَّبَاِ. وَإِنِّي إِنِ اعِشْتُ أَقْضِي فِيهَا بِقَضِيَّةٍ يَقْضِي بِهَا مَنْ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَمَنْ لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ.

له (معدان) ی کوپی (ابی طلحة) وه: كه (عمر) ی کوپی (الخطاب) له پوژی جومعه‌دا وتاری‌داو باسی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و ئه‌بو به‌کری کرد، پاشان وتی: من هیچ شتیک پاش خۆم به‌جئ‌ناهی‌لم گرن‌گتریی‌ت له لام له (کلاله) هیچ کاتیک مش‌ت وم‌رم له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌کردوو هه‌نده‌ی كه له (کلاله) ه‌دا کردوو مه، هیچ کاتیک ئه‌ویش له‌گه‌لم توندوتیژ نه‌بووه ئه‌نده‌ی له‌وه‌دا توندوتیژبووه، تاوه‌کوو جارێکیان په‌نجه‌ی کوتایه‌ سن‌گم و و فه‌رمووی: ((ئه‌ی عومه‌ر ئه‌رئ ئایه‌ته‌ هاوینه‌که‌ت به‌س ذیبه‌ که له‌ کو‌تایی سوره‌تی (النساء) دایه [بۆیه‌ پێی ئه‌وتری‌ت ئایه‌تی هاوینه‌ چون‌که له‌ هاویندا هاتۆ‌ته‌ خواره‌وه‌]. من ئه‌گه‌ر عوم‌ر باقی بێ بریارێکی ئه‌و تو‌ی له‌باره‌وه‌ ئه‌ده‌م که که‌سیک قورئان خو‌ین بی‌ت و که‌سیکیش قورئان خو‌ین نه‌بی‌ت په‌یره‌وی بکات.

(۴) دوا‌هه‌مین ئایه‌تیک دابه‌زیوه‌ ئایه‌تی (الکلاله) هیه

۹۵۷- عَنْ الْبَرَاءِ (رضی الله عنه): أَنَّ آخِرَ سُورَةِ أَنْزَلَتْ تَامَةً سُورَةُ التَّوْبَةِ، وَأَنَّ آخِرَ آيَةٍ أُنْزِلَتْ آيَةُ الْكَلَالَةِ. [بخ‌ المغازی / ۴۱۰۵]

له (البراء) ی کوپی (عازب) هوه ده‌گیرنه‌وه: که دوا‌هه‌مین سوره‌ت که به‌ته‌واوه‌تی دابه‌زیوو سوره‌تی (التوبه) هیه، وه دوا‌هه‌مین ئایه‌تیش که دابه‌زیوو ئایه‌تی (الکلاله) هیه.

(۵) هه‌ر که‌س مال و داراییه‌کی جئ‌هیش‌ت بۆ میرات گره‌کانی‌تی

۹۵۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ (ﷺ) كَانَ يُؤْتِي بِالرَّجُلِ الْمَيِّتِ عَلَيْهِ الدِّينُ، فَيَسْأَلُ: ((هَلْ تَرَكَ لِدِينِهِ مِنْ قَضَاءٍ)). فَإِنْ حَدَّثَ أَنَّهُ تَرَكَ وَقَاءً صَلَّى عَلَيْهِ، وَإِلَّا قَالَ: ((صَلُّوا عَلَى صَاحِبِكُمْ)). فَلَمَّا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْفَتْوحَ قَالَ: ((أَنَا أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ، فَمَنْ تُوْفِّي وَعَلَيْهِ دَيْنٌ فَعَلَيَّ قَضَاؤُهُ، وَمَنْ تَرَكَ مَالًا فَهُوَ لَوَرَثَتِهِ)). [بخ‌اري / الکفالة / ۲۱۷۶]

(ابو هریرة) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پیاوی مردوویان ده‌هینایه‌ خزمه‌تی که قه‌رزێ له‌ سه‌ربوویه‌ پرس‌یاری ده‌کرد ((ئایا به‌شی قه‌رز‌ه‌که‌یی جئ‌هیش‌توو)) ئه‌گه‌ر پێ‌یان بوتایه به‌شی دانه‌وه‌ی قه‌رز‌ه‌که‌ی جئ‌هیش‌توو نو‌یژێ له‌سه‌ر ده‌کرد، ئه‌گه‌ر نا ده‌یفه‌رموو: ((نو‌یژ له‌سه‌ر هاوه‌له‌که‌تان بکه‌ن)). هه‌تا کاتێ خوا ده‌رووی خێری لێ‌کرده‌وه‌. فه‌رمووی: ((من له‌ پێ‌ش‌ترم بۆ موس‌لمانان له‌ خو‌یان هه‌ر که‌سیک مردوو قه‌رزێ له‌سه‌ربوو ئه‌وه‌ دانه‌وه‌ی له‌سه‌ر منه، هه‌ر که‌سیش مال و سامانیکی جئ‌هیش‌ت ئه‌وه‌ بۆ میرات‌گه‌رکانی ده‌بی‌ت)).

(۲۴) بهشی وهقف

(۱) وهقف بو بنه رتهتی شته که یه و بهر بو و مه که ی خیره

۹۵۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه) قَالَ: أَصَابَ عُمَرُ (رضی الله عنه) أَرْضًا بِخَيْبَرٍ، فَأَتَى النَّبِيَّ (صلى الله عليه وآله وسلم) يَسْتَأْمُرُهُ فِيهَا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أَصَبْتُ أَرْضًا بِخَيْبَرٍ، لَمْ أَصِبْ مَالًا قَطُّ هُوَ أُنْفَسَ عِنْدِي مِنْهُ، فَمَا تَأْمُرُنِي بِهِ؟ قَالَ: ((إِنْ شِئْتَ حَبَسْتَ أَصْلَهَا، وَتَصَدَّقْتَ بِهَا)). [قَالَ]: فَتَصَدَّقَ بِهَا عُمَرُ: أَنَّهُ لَا يُبَاعُ أَصْلُهَا وَلَا يُبْتَاعُ، وَلَا يُورَثُ وَلَا يُوهَبُ. قَالَ: فَتَصَدَّقَ عُمَرُ فِي الْفُقَرَاءِ، وَفِي الْقُرْبَى، وَفِي الرِّقَابِ، وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَابْنِ السَّبِيلِ، وَالضَّيْفِ، لَا جُنَاحَ عَلَيَّ مَنْ وَلِيَهَا أَنْ يَأْكُلَ مِنْهَا بِالْمَعْرُوفِ، أَوْ يُطْعِمَ صَدِيقًا، غَيْرَ مُتَمَوِّلٍ فِيهِ. [بخاري/ الشروط/ ۲۵۸۶]

(ابن عمر دهلی: (عمر) (رضی الله عنه) پارچه زهویه کی له (خه یبه) دهست کهوت و هات بو خز مه تی پیغه مبه (رضی الله عنه) پرسی پیکرد دهرباره ی و تی: نه ی پیغه مبه ری خوا (رضی الله عنه) من پارچه زهویه کم له (خه یبه) دهست کهوت و توه، هه رگیز مائی ئاوا به نرخم دهست نه کهوت و توه، فرمانت به چی یه؟ فهرمووی: ((نه گه نه ته ویت نه سلنه که ی گل دهر وه و بیکه به خیر (وقف) (عمر) یش کردی به خیر به مه رجیک خودی زهویه که نه فرو شریت و نه کپریت و به میرات نه بریت و نه به خشریت دهلی: نیتر عومر کردی به خیر بو هه ژاران و خزمان و کویله کان و له ریگه ی خوا و ربوواران و میواندا. بهو شیوه ی که گونا و تاوان نه بیت له سر هر که سیک که سهرپه رشتی بکات به گویره ی توانا لئی بخوات و بهشی دوست و برادریشی لی بدات به مه رجی لئی قایم نه کات.

(۲) مروف پاش مردنی چی پیده گات

۹۶۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله وسلم) قَالَ: ((إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ: إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ)).

(ابو هریره دهلی: پیغه مبه (رضی الله عنه) فهرموویه تی: ((کاتی که سیک مرد دهست بهرداری هه موو کرداریک ده بیت، جگه له سی شت: خیریکی نه پراوه و بهر دهوام، یا زانستی که سوودی لی ببینریت، یا مندالیکی باشی هه بیت نزای خیری بو بکات)).

(۳) خیر کردن بو که سیک بهریت و وه سییتی نه کرد بیت

لهم باره وه فهرموده ی (عائشة) هه یه که له باسی زه کاتا رابورد.

(۲۵) به‌شی نه زړ کردن

(۱) باسی وه فاکردن به نه زړ

۹۶۱- عن ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه): أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رضی الله عنه) سَأَلَ رَسُولَ (ﷺ) وَهُوَ بِالْجِعْرَانَةِ بَعْدَ أَنْ رَجَعَ مِنَ الطَّائِفِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي نَذَرْتُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ أَنْ أَعْتَكِفَ يَوْمًا فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، فَكَيْفَ تَرَى؟ قَالَ: ((اذهبْ فَاَعْتَكِفْ يَوْمًا)). قَالَ: وَكَانَ رَسُولُ (ﷺ) قَدْ أَعْطَاهُ جَارِيَةً مِنَ الْخُمْسِ، فَلَمَّا أَعْتَقَ رَسُولُ (ﷺ) سَبَايَا النَّاسِ سَمِعَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ (رضی الله عنه) أَصْوَاتَهُمْ يَقُولُونَ: أَعْتَقَنَا رَسُولُ (ﷺ) فَقَالَ: مَا هَذَا؟ فَقَالُوا: أَعْتَقَ رَسُولُ (ﷺ) سَبَايَا النَّاسِ. فَقَالَ عُمَرُ: يَا عَبْدَ اللَّهِ، اذهبْ إِلَى تِلْكَ الْجَارِيَةِ فَخَلِّ سَبِيلَهَا. [بخاري/ الخمس/ ۲۹۷۵]

(ابن عمر) (رضی الله عنه) ده‌لی: (عمر) ی کوپی (الخطاب) پرسپاری له پیغه مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) کردووه له کاتیکدا له (طائف) گه‌رایه‌وه و گه‌یشتبووه (الجعرانة) وتی: نه‌ی پیغه مبه‌ری خوا من له سه‌رده‌می نه‌فامیدا نه‌زرم کردووه که پوژنیک خه‌لوه‌ت بکیشم له که عبه‌دا به‌لاته‌وه چونه؟ فره‌مووی: ((برو پوژنیک تیايدا بمینه‌روه))، هه‌روه‌ها پیغه مبه‌ر (رضی الله عنه) که‌نیزه‌کیکی له پینج یه‌کی {ده‌ستکه‌وتی جه‌نگ} پیدابوو، نه‌وه بوو کاتیک پیغه مبه‌ر (رضی الله عنه) ژن و مندالی به‌دیل گیراوی خه‌لکی نازاد کرد (عمر) ی کوپی (الخطاب) گوئی له ده‌نگیان بوو که نه‌یان وت: پیغه مبه‌ر (رضی الله عنه) نازادی کردین. نه‌ویش وتی: نه‌مه چی‌یه؟ نه‌وانیش وتیان: پیغه مبه‌ر (رضی الله عنه) ژن و مندالی دیل کراوی خه‌لکی نازاد کردو (عمر) یش وتی: نه‌ی (عبدالله) برو بو‌لای نه‌وه که‌نیزه‌که و نازادی بکه.

(۲) قه‌زا کردنه‌وه‌ی نه‌زړ

۹۶۲- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه) أَنَّهُ قَالَ: اسْتَفْتَى سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ رَسُولَ (ﷺ) فِي نَذْرِ كَانَ عَلَى أُمِّهِ، تَوَفِّيَتْ قَبْلَ أَنْ تَقْضِيَهُ، قَالَ رَسُولُ (ﷺ): ((فَاقْضِهِ عَنْهَا)). [بخاري/ الوصايا/ ۲۶۱۰]

(ابن عباس) (رضی الله عنه) ده‌لی: (سعد) ی کوپی (عبادة) پرسپاری له پیغه مبه‌ر (رضی الله عنه) کرد سه‌باره‌ت به نه‌زړیک که له‌سه‌ر دایکی بووه و مردووه پیش نه‌وه‌ی به‌جیی بیئی، پیغه مبه‌ریش (رضی الله عنه) فره‌مووی: ((ده‌تو بوی به‌جیبه‌ینه)).

(۳) که سیک نه زړ بکات که به پی بجیت بو (کعبه)

۹۶۳- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رضی الله عنه) قَالَ: نَذَرْتُ أُخْتِي أَنْ تَمْشِيَ إِلَى بَيْتِ اللَّهِ حَافِيَةً، فَأَمَرْتَنِي أَنْ أَسْتَفْتِيَ لَهَا رَسُولَ (رضی الله عنه)، فَاسْتَفْتَيْتُهُ فَقَالَ: ((لَتَمْشِ وَلَتَرْكَبَ)). [بخاري/ الإحصار و جزاء الصيد/ ۱۷۶۶، ۱۷۶۷]

(عقبه) ی کوړی (عامر) (رضی الله عنه) دهلی: خوشکه زاکه م نه زړی کرد بوو که ئه بیت به پی خاوسی بجیت بو که عبه داوای لیکردم که پرسپاری له پیغه مبه (رضی الله عنه) بو بکه م له وباره یوه. منیش پرسپارم بو کرد ئه ویش فهرمووی: ((با بپرات به پی و به سواریش)).

۹۶۴- عَنْ أَنَسٍ (رضی الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) رَأَى شَيْخًا يُهَادِي بَيْنَ ابْنَيْهِ، فَقَالَ: ((مَا بَالُ هَذَا)). قَالُوا: نَذَرْنَا أَنْ يَمْشِيَ، قَالَ: ((إِنَّ اللَّهَ (صلى الله عليه وسلم) عَنْ تَعْذِيبِ هَذَا نَفْسَهُ لَغَنِيٌّ)). وَأَمَرَهُ أَنْ يَرْكَبَ. [بخاري/ الإحصار و جزاء الصيد/ ۱۷۶۶، ۱۷۶۷]

(انس) (رضی الله عنه) دهلی: پیغه مبه (رضی الله عنه) پیره میړدیکي بینی که خوی دابوو به سهر شانی دوو کوړیدا له نیوانیاندا دهړوی، فهرمووی: ((ئمه چی یه؟)) وتیان نه زړی کردووه که به م شیوه بپرات {بو که عبه} ئه ویش فهرمووی: ((خوای بالاده ست پیو یستی به و نه یه ئمه سزای خوی بدات)) ئینجا فرمانی پیکرد سوار بیت.

(۴) پیگری کردن له نه زړ

۹۶۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم): أَنَّهُ نَهَى عَنِ النَّذْرِ وَقَالَ: ((إِنَّهُ لَا يَأْتِي بِخَيْرٍ، وَإِنَّمَا يُسْتَخْرَجُ بِهِ مِنَ الْبَخِيلِ)). [بخاري/ القدر/ ۶۲۳۴، ۶۲۳۵]

له (ابن عمر) هوه ئه ویش له پیغه مبه روه (رضی الله عنه) که پیغه مبه (رضی الله عنه) پیگری له نه زړ کردن کردووه و فهرمووی ته: ((نه زړ کردن هیچ خیریک ناداته وه، ته نها ئه و نه ده هیه به هو یه وه هندی شت له چروک ده سینریت.

۹۶۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: ((إِنَّ النَّذْرَ لَا يَقْرُبُ مِنَ ابْنِ آدَمَ شَيْئًا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ قَدْرَهُ لَهُ، وَلَكِنَّ النَّذْرَ يُوَافِقُ الْقَدْرَ، فَيُخْرَجُ بِذَلِكَ مِنَ الْبَخِيلِ مَا لَمْ يَكُنِ الْبَخِيلُ يُرِيدُ أَنْ يُخْرَجَ)). [بخاري/ القدر/ ۶۲۳۴، ۶۲۳۵]

له (ابو هریره) هوه ئه ویش له پیغه مبه روه (رضی الله عنه) فهرمووی: ((دلنیابن که نه زړ کردن هیچ شتیک له ناده می نریک ناخاته وه که خوا بو ی بریار نه داییت،

به لّام { هندی جار } نه زړ هاوکات ده بیټ له گهل قه دمر و بریاری خوادا، ټیتر بهوشیوهیه شتیک له دهستی چروک ده بیټه وه که پیشتړ نه یده ویست بیدات)).

(۵) وه فاناگریټ به نه زړیک که سه ریچی خوی ټیلا بیټ

۹۶۷- عَنْ عُمَرَ بْنِ حُصَيْنٍ (رضی الله عنه) قَالَ: كَانَتْ ثَقِيفُ حُلَفَاءَ بَنِي عَقِيلٍ، فَأَسْرَتْ ثَقِيفُ رَجُلَيْنِ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ (ﷺ)، وَأَسَرَ أَصْحَابُ رَسُولِ (ﷺ) رَجُلًا مِنْ بَنِي عَقِيلٍ، وَأَصَابُوا مَعَهُ الْعَضْبَاءَ، فَأَتَى عَلَيْهِ رَسُولُ (ﷺ) وَهُوَ فِي الْوُثَاقِ، قَالَ: يَا مُحَمَّدُ، فَأَتَاهُ فَقَالَ: ((مَا شَأْنُكَ)). فَقَالَ: بِمِ أَخَذْتَنِي وَبِمِ أَخَذْتَ سَابِقَةَ الْحَاجِّ؟ فَقَالَ -إِعْظَامًا لَذَلِكَ- : ((أَخَذْتُكَ بِجَرِيرَةِ حُلَفَائِكَ ثَقِيفٍ)). ثُمَّ انْصَرَفَ عَنْهُ، فَنَادَاهُ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، يَا مُحَمَّدُ، وَكَانَ رَسُولُ (ﷺ) رَحِيمًا رَقِيقًا، فَرَجَعَ إِلَيْهِ فَقَالَ: ((مَا شَأْنُكَ)). قَالَ: إِنِّي مُسْلِمٌ، قَالَ: ((لَوْ قُلْتَهَا وَأَنْتَ تَمْلِكُ أَمْرَكَ أَفَلَحْتَ كُلَّ الْفَلَاحِ)). ثُمَّ انْصَرَفَ، فَنَادَاهُ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، يَا مُحَمَّدُ، فَأَتَاهُ فَقَالَ: ((مَا شَأْنُكَ)). قَالَ: إِنِّي جَائِعٌ فَأَطْعِمْنِي وَظَمَانٌ فَأَسْقِنِي، قَالَ: ((هَذِهِ حَاجَّتُكَ)). فَقَدِيَ بِالرَّجُلَيْنِ. قَالَ: وَأَسْرَتْ امْرَأَةً مِنَ الْأَنْصَارِ وَأَصِيبَتِ الْعَضْبَاءَ، فَكَانَتِ الْمَرْأَةُ فِي الْوُثَاقِ، وَكَانَ الْقَوْمُ يُرِيحُونَ نَعْمَهُمْ بَيْنَ يَدَيْ بَيْتِهِمْ، فَأَنْفَلَتَتْ ذَاتَ لَيْلَةٍ مِنَ الْوُثَاقِ فَأَتَتْ الْإِبِلَ، فَجَعَلَتْ إِذَا دَنَتْ مِنَ الْبَعِيرِ رَغًا، فَتَنَرَّكُهُ، حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَى الْعَضْبَاءِ فَلَمْ تَزَعْ، قَالَ: وَنَاقَةٌ مُنَوَّعَةٌ، فَقَعَدَتْ فِي عَجْزِهَا، ثُمَّ زَجَرَتْهَا فَأَنْطَلَقَتْ، وَنَذَرُوا بِهَا، فَطَلَبُوهَا فَأَعْجَزَتْهُمْ، قَالَ: وَنَذَرْتُ لِلَّهِ أَنْ نَجَاهَا اللَّهُ عَلَيْهَا لَتَنْحَرَّثَهَا، فَلَمَّا قَدِمَتِ الْمَدِينَةَ رَأَاهَا النَّاسُ، فَقَالُوا: الْعَضْبَاءُ نَاقَةٌ رَسُولِ (ﷺ)، فَقَالَتْ: إِنُّهَا نَذَرْتُ أَنْ نَجَاهَا اللَّهُ عَلَيْهَا لَتَنْحَرَّثَهَا. فَأَتَوْا رَسُولَ (ﷺ) فَذَكَرُوا ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: ((سُبْحَانَ اللَّهِ، بِئْسَمَا جَزَّئَهَا، نَذَرْتُ لِلَّهِ أَنْ نَجَاهَا اللَّهُ عَلَيْهَا لَتَنْحَرَّثَهَا! لَا وَفَاءَ لِنَذْرِ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ، وَلَا فِيمَا لَا يَمْلِكُ الْعَبْدُ)).

(عمران) ی کوپی (حصین) (رضی الله عنه) ده لی: هوژی (ثقیف) هاوپه یمانی هوژی (بنو عقیل) بوون، هوژی (ثقیف) دوو پیاویان له هاوه لانی پیغه مبهه (رضی الله عنه) به دیل گرت، هاوه لانی پیغه مبهه ریش (رضی الله عنه) پیاویکیان له هوژی (بنو عقیل) به دیل گرت، له گهلیدا حوشتی کیشیان به ناوی (العضباء) هوه گرت له کاتی کدا که هوه پیاوه به ند و که له پیچه به ده ست بوو پیغه مبهه (رضی الله عنه) تیپه ری به لایدا، نهویش وتی: نهی محمد، هات بولای و فهرمووی: ((چیت دهویتی؟)) وتی: به چ تاوانیک منتان گرتووه و به چ تاوانیکیش حوشره تیژ ره وه که ی ریگای حه جت گرتووه؟ قسه که ی به هه ند و هرگرت و فهرمووی: ((توم به تاوانی هاوپه یمانه کانت له هوژی (ثقیف) گرتووه))، ټینجا به جینی هیشت، دیسانه وه بانگی کرده وه و وتی: نهی محمد، نهی محمد پیغه مبهه ریش پیاویکی دل نهرم و به به زهی بوو،

گەپرایەو بۆ لای و پێی فەرموو: ((چیت دەوێت؟)) ئەویش وتی: من موسولمانم، ئەویش فەرمووی: ((ئەگەر ئەمە ی که دەیلێت پێش ئەو ی دیل بکرییت بتوتایە سەرفراز دەبوویت بە ئەو پەری سەرفرازی)) پاشان لێی داو پۆیشت، دیسان بانگی کردەو: ئە ی محمد ئە ی محمد، دیسان ھاتەو بۆ لای فەرمووی: ((چیت دەوێت؟)) وتی: برسیمە نانم بەدەری و تینومە ئاوم بەدەری، ئەویش فەرمووی: ((ئەمە یان پێویستیە)) {واتا ئەمە یانت بۆ جێ بەجێ دەکەم} ئەو جا دیل بە دیلی پێکرا بە دوو پیاوھکە. دەلی: ژنیکیش لە یاریدەدەران (الانصار) بە دیل گیرا و ئەو حوشرەیش کە بەناوی (العضباء) ھو بوو گیرایەو، لەکاتی کدا ژنە کە دەست و پێوێن کراو بوو ھۆزە کەیش و شترەکانیان لە بەردەم مائەکانیاندا ئیواران مۆلدەدا، ژنە کە شەوێک خۆی لەکە لەبجە کە ی کردەو و پۆیشت بۆ لای و شترەکان، ھەرکە لە حوشرێک نزیک دەبوویەو دەیبۆراند، ئەویش وازی لێ دەھینا، تا گەیشتە لای (العضباء) ئەو نەیبۆراند، چونکە حوشرێکی ھێوو راھینراو بوو، سواری پاشکۆکە ی بوو لێی خوپی و کەوتە پێ ھۆزە کەیش پێیان زانی و شوینی کەوتن، پێی نەگەیشتنەو، ئافەرەتە کەیش نەزری کرد ئەگەر خۆ ی بالادەست بەسواری ئەو و شترەو پزگاری کرد دەبێ ئەم و شترە سەر بپریت، کاتی ھاتەو بۆ مەدینە و خەلکی بینیان، وتیان: ئەو (العضباء) حوشرە کە ی پێغەمبەری خوا یە (ﷺ)، ئەو جا ژنە کە وتی: ئەو نەزری کردووە ئەگەر خوا بەسواری ئەم و شترەو پزگاری بکات دەبێ سەری بپریت ئەوانیش ھاتن بۆ خزمەتی پێغەمبەر (ﷺ) و ئەمە یان بۆ باس کرد، ئەویش فەرمووی: ((پاکوخواوینی ھەر بۆ خوا یە، چەند خراپ پاداشتی داوەتەو، نەزری کردووە ئەگەر خوا بەسواری و شترە کە پزگاری بکات دەبێ سەری بپریت! نەخیر وەفا بەنەزریک ناکرییت سەرپێچی فەرمانی خوا ی تیابیت، ھەر وەھا لە شتی کدا کە مۆلکی خۆ ی نەبیت.

(۶) دەریارە ی کە فارەتی نەزر

۹۶۸- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رضی اللہ عنہ) عَنْ رَسُولِ (ﷺ) قَالَ: ((كَفَّارَةُ النَّذْرِ كَفَّارَةُ الْيَمِينِ)).

لە (عقبة) ی کوپی (عامر) ھو و ئەویش لە پێغەمبەر ھو (ﷺ) کە فەرموویەتی: ((کە فارەتی نەزر کە فارەتی سویندە {واتا وەک ئەو وەھایە})).

(۲۶) به‌شی سویند خواردن

(۱) ریگری له سویند خواردن به باوبا پیران

۹۶۹- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَنْهَاكُمُ أَنْ تَحْلِفُوا بِأَبَائِكُمْ)). قَالَ عُمَرُ: فَوَاللَّهِ مَا حَلَفْتُ بِهَا مُنْذُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) نَهَى عَنْهَا، ذَاكِرًا وَلَا آثِرًا. [بخاري/ الإيمان و النذور/ ۶۲۷۰، ۶۲۷۲]

(عمری کوپی (الخطاب) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرموویه‌تی: ((خوای بالا‌ده‌ست ریگری‌تان لی‌ده‌کات که سوین به باوبا پیران بخون)). عومر ده‌لی: سا به‌خوا له وکاته‌ره بیستومه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ریگری لی‌کردوه سویند پی‌نه‌خواردوه نه‌به‌زمانی خوم و نه له‌زمانی خه‌لکیشه‌وه.

۹۷۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَنْ كَانَ حَالِفًا فَلَا يَخْلِفُ إِلَّا بِاللَّهِ)). وَكَانَتْ قُرَيْشٌ تَحْلِفُ بِأَبَائِهَا، فَقَالَ: لَّا تَحْلِفُوا بِأَبَائِكُمْ)). [بخاري/ الإيمان و النذور/ ۶۲۷۰، ۶۲۷۲]

له (ابن عمر) ده‌وه ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرموویه‌تی: ((هه‌ر که‌س سویندی خوارد با سویند نه‌خوات ته‌نها به‌خوا نه‌بیت)) هوزی (قوره‌یش) سویندیان به‌باوبا پیرانیان ده‌خوارد، نه‌ویش فهرمووی: ((سویند به‌باوبا پیرانتان نه‌خون)).

(۲) ریگری له سویند خواردن به‌ته‌کان

۹۷۱- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا تَحْلِفُوا بِالطَّوَاغِي وَلَا بِأَبَائِكُمْ)).

له (عبد الرحمن) ی کوپی (سمره) ده‌وه ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرموویه‌تی: ((نه‌سویند به‌ته‌کان بخون و نه‌به‌باو با پیرانتان)).

(۳) که‌سی سویندی به‌ (لات) و (عزی) خوارد بابلنی (لا اله الا الله)

۹۷۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَنْ حَلَفَ مِنْكُمْ فَقَالَ فِي حَلْفِهِ: بِاللَّاتِ، فَلْيَقُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَمَنْ قَالَ لِصَاحِبِهِ: تَعَالَ أَقَامِرُكَ، فَلْيَتَّصِدَّقْ)). وَفِي رَوَايَةٍ: ((مَنْ حَلَفَ بِاللَّاتِ وَالْعُزَّى)). [بخاري/ التفسير/ ۴۵۷۹]

(ابو هریره) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرموویه‌تی: ((ته‌گه‌ر که‌سی له ئیوه سویندی خوارد و له سوینده‌که‌یا وتی: به‌ (لات)، ته‌وا بابلنی: لا اله الا الله، هه‌ر که‌سیش به‌ براده‌ره‌که‌ی وت: وهره با قومارت له‌گه‌ل بکه‌م، ته‌وا با خیریک

بکات)) له ریوایه تیکی تردا بهم شیوهیه هاتوو: ((هه رکهس سویندی به (لات) و (عزی) خوارد)).

(۴) سویند له سه ر نیه تی سویند دهره

۹۷۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ (ﷺ): ((الْيَمِينُ عَلَى نِيَةِ الْمُسْتَخْلَفِ)).

(ابو هریره) (رضی الله عنه) دهلی: پیغه مبهه (رضی الله عنه) فهرموویه تی: ((سویند له سه ر نیاز و نیه تی سویند دهره)).

(۵) که سی به سویند مافی که سیکی موسلمان زهوت کات شایسته ی سزای

دۆزه خ ده بیئت

۹۷۴- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ - يَعْنِي الْحَارِثِي - (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ (ﷺ) قَالَ: ((مَنْ اقْتَطَعَ حَقَّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ بِيَمِينِهِ فَقَدْ أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ النَّارَ، وَحَرَّمَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ)). فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِنْ كَانَ شَيْئًا يَسِيرًا. قَالَ: ((وَإِنْ قَضِيًّا مِنْ أَرَاكَ)).

(ابو امامه) واته: (الحارثی) (رضی الله عنه) دهلی: پیغه مبهه (رضی الله عنه) فهرموویه تی: ((هه ر که سیکی به سویند مافی که سیکی موسلمان زهوت بکات نهوا خوا سزای ناگری له سه ر پیویست ده کات و به هه شتی له سه ر حه رام ده کات)) پیاو یکی پیی و ت: باش تیکی که میش بیئت نهی پیغه مبهه ری خوا فهرمووی: ((با چله دارسیواکیکیش بیئت)).

۹۷۵- عَنْ وَائِلٍ (رضی الله عنه) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ مِنْ حَضْرَمَوْتَ وَرَجُلٌ مِنْ كِنْدَةَ إِلَى النَّبِيِّ (ﷺ) فَقَالَ الْحَضْرَمِيُّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ هَذَا قَدْ غَلَبَنِي عَلَى أَرْضٍ لِي، كَانَتْ لِأَبِي. فَقَالَ الْكِنْدِيُّ: هِيَ أَرْضِي فِي يَدَيَّ أَنْزَعُهَا، لَيْسَ لَهُ فِيهَا حَقٌّ. فَقَالَ رَسُولُ (ﷺ) لِلْحَضْرَمِيِّ: ((أَلَا بَيِّنَةٌ)). قَالَ: لَا، قَالَ: ((فَلَا يَمِينُ)). قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ الرَّجُلَ فَاجِرٌ، لَا يُبَالِي عَلَى مَا حَلَفَ عَلَيْهِ، وَلَيْسَ يَتَوَرَّعُ مِنْ شَيْءٍ. فَقَالَ: ((لَيْسَ لَكَ مِنْهُ إِلَّا ذَلِكَ)). فَأُتِيَ لِيُخْلَفَ، فَقَالَ رَسُولُ (ﷺ) لَمَّا أُنْذِرَ: ((أَمَّا لَنْ حَلَفَ عَلَى مَالِهِ لِيَأْكُلَهُ ظُلْمًا لِيَلْقَيْنَ اللَّهَ وَهُوَ عَنْهُ مُغْرَضٌ)).

(وائیل) ی کورپی (حجر) (رضی الله عنه) دهلی: پیاو یکی له خه لکی (حضر موت) و پیاو یکی ش له (کندة) هوه هاتن بو خزمه تی پیغه مبهه (رضی الله عنه) کابرای خه لکی (حضر موت) و تی: نهی پیغه مبهه ری خوا، نهه پیاو هه گیری داوم له سه ر پارچه زهویه که هی خو مه و له باوکه مه وه بو م ماوه ته وه، کابرای خه لکی

(کنده) هیش وتی: زهوی زهوی خومه و له‌دهستی خومایه و ده‌یچینم مافی نهوی تیدانی‌یه. پیغه‌مبهر (ﷺ) به کابرای خه‌لکی (حضر موت) ی فهرموو: ((نایا به‌لگه و شایه‌تت هه‌یه؟)) وتی: نه‌خیر، فهرمووی: ((که‌وابوو بۆت هه‌یه سویندی به‌ی)) وتی: ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا، ئه‌و کابرا پیاو خراپه، گوئی لی‌ی نیه‌یه ههر چۆنیک سویند بخوات، له‌هیچ سل ناکات. پیغه‌مبهر (ﷺ) فهرمووی: ((ده‌تۆ ته‌نها ئه‌وه‌نده‌ت هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌و)) کابرا پڕویششت سویند بخوات، کاتی گه‌رایه‌وه پیغه‌مبهر (ﷺ) فهرمووی: ((ئه‌گه‌ر به‌نا‌هه‌ق سه‌یند بخوات که‌چوو خزمه‌ت خوا خوا پوو لی‌وه‌ده‌گیریت)).

(۶) که‌سی سویندی له‌سه‌ر شتی خوارد و باشتر له‌وی بینی

باسوینده‌که‌ی بخات و که‌فاره‌ته‌که‌ی بدات ئه‌وه‌ باشتره

۹۷۶- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) فِي رَهْطٍ مِنَ الْأَشْعَرِيِّينَ نَسْتَحْمِلُهُ، فَقَالَ: ((وَاللَّهِ لَا أَحْمِلُكُمْ، وَمَا عِنْدِي مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ)). قَالَ: فَلَبِثْنَا مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ أَتَيْتُ بِإِبِلٍ فَأَمَرْنَا بِثَلَاثِ ذَوْدٍ غُرِّ الدُّرَى، فَلَمَّا انْطَلَقْنَا، قُلْنَا - أَوْ قَالَ بَعْضُنَا لِبَعْضٍ - لَا يُبَارِكُ اللَّهُ لَنَا، أَتَيْنَا رَسُولَ (ﷺ) نَسْتَحْمِلُهُ، فَحَلَفَ أَنْ لَا يَحْمِلَنَا، ثُمَّ حَمَلْنَا. فَأَتَوْهُ فَأَخْبَرُوهُ، فَقَالَ: ((مَا أَنَا حَمَلْتُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَمَلَكُمْ، وَإِنِّي - وَاللَّهِ، إِنْ شَاءَ اللَّهُ - لَا أَخْلِفُ عَلَى يَمِينٍ، ثُمَّ أَرَى خَيْرًا مِنْهَا، إِلَّا كَفَرْتُ [عَنْ] يَمِينِي وَأَتَيْتُ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ)). [بخاري/ الخمس/ ۲۹۶۴]

(ابی موسی (الاشعری) (ﷺ) ده‌لی: له‌گه‌ل کۆمه‌لیک له‌ ئه‌شعهری‌یه‌کاندا هاتم بۆ خزمه‌ت پیغه‌مبهر (ﷺ) داوای و لاغی سواریمان لی‌کرد، ئه‌ویش فهرمووی: ((به‌خوا هه‌لتان ناگرم، و هی‌چیشم لانییه هه‌لتان گرم له‌سه‌ری)). ده‌لی: ئیمه‌یش هه‌روامینه‌وه چه‌ندیک خوا چه‌زکات، تاوه‌کو گه‌له‌ و شترێکی بۆهات، ئه‌وجا فهرمانی ده‌رکرد به‌سی حوشتری کۆپاره‌سپی قه‌له‌و، کاتی ده‌رچووین وتمان - یا هه‌ندی‌کمان به‌ هه‌ندی‌کمانی وت - خوا به‌ره‌که‌تی تی‌ناخات بۆمان، هاتین بۆلای پیغه‌مبهر (ﷺ) داوامان لی‌کرد هه‌لمان گریت، ئه‌ویش سویندی خوارد هه‌لمان نه‌گریت له‌دوايشدا هه‌لی گریت. ئینجا هاتنه‌وه بۆ خزمه‌تی ئه‌مه‌یان بۆ باس کرد، ئه‌ویش فهرمووی: ((من هه‌لم نه‌گرتوون به‌لکو خوا هه‌لی گرتوون - به‌خوا، ئه‌گه‌ر خوا چه‌زکات - من سویند له‌سه‌ر شتی

ناخوّم پاشان باشر لهو ببینم ئیلا که‌فاره‌تی سوینده‌که‌م دده‌م و ئه‌وه ده‌که‌م که باشره)).

۹۷۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: أَعْتَمَ رَجُلٌ عِنْدَ النَّبِيِّ (ﷺ) ثُمَّ رَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ فَوَجَدَ الصَّبِيَّةَ قَدْ نَامُوا، فَأَتَاهُ أَهْلُهُ بِطَعَامِهِ، فَحَلَفَ لَا يَأْكُلُ مِنْ أَجْلِ صَبِيَّتِهِ، ثُمَّ بَدَأَ لَهُ فَأَكَلَ، فَأَتَى رَسُولَ (ﷺ) فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ رَسُولُ (ﷺ): ((مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ، فَرَأَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا، فَلْيَأْتِهَا وَلْيُكْفِرْ عَنْ يَمِينِهِ)).

(أبو هريره) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیاویک جارنکیان له خزمه‌ت پیغه‌مبهر (ﷺ) دره‌نگ ده‌که‌ویت تاریکایی شه‌وی به‌سهر‌دا دیّت، پاشان ده‌که‌پرته‌وه بو ناو مال و مندالی ئه‌بینی منداله‌کانی خه‌وتوون، ئه‌وجا خیزانه‌که‌ی خواردنه‌که‌ی بو ده‌هینی ئه‌ویش سویند ده‌خوات که نابیت بیخوات له‌بهر منداله‌کانی، پاشان وای پی‌باش بوو که‌بیخوات، له‌ دواییدا دیته‌ خزمه‌ت پیغه‌مبهر (ﷺ) و ئه‌مه‌ی بو باس ده‌کات. ئه‌ویش ده‌فهرمویت: ((هر که‌س سویندی له‌سهر شتی خوارد و پاشان باشر له‌وی بینی با ئه‌و شته‌ بکات و سوینده‌که‌ی بخات و که‌فاره‌تی سوینده‌که‌ی بدات)).

(۷) که‌فاره‌تی سویند

۹۷۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ (ﷺ): ((وَاللَّهِ، لَأَنْ يَلْجَأَ أَحَدُكُمْ بِمِمينِهِ فِي أَهْلِهِ أَمُّ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ أَنْ يُعْطِيَ كَفَّارَتَهُ الَّتِي فَرَضَ اللَّهُ)). [بخاری/ اوائل و الإيمان والنذور/ ۶۲۵۰]

له‌ (أبو هريره) وه (رضی الله عنه) پیغه‌مبهر (ﷺ) فهرموویه‌تی: ((سویند به‌خوا ئه‌گهر به‌کی له‌ ئیوه‌ سوور بیت له‌سهر ئه‌و سوینده‌ی که‌ ده‌یخوات له‌ناو خیزانیدا و سوینده‌که‌ی نه‌خات، تاوانی زیاتره‌ لای خوا له‌وه‌ی سوینده‌که‌ی بخات و ئه‌و که‌فاره‌ته‌ی خوا فهرزی کردوه‌ بیدات)).

(۲۷) به‌شی حه‌رامکردنی خوین ریژی

(۱) حه‌رامکردنی خوین و مال و ناموس

۹۷۹- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رضی اللہ عنہ) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) أَنَّهُ قَالَ: ((إِنَّ الرِّمَانَ قَدْ اسْتَدَارَ كَهَيْئَتِهِ يَوْمَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ، السَّنَةُ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ، ثَلَاثَةٌ مُتَوَالِيَاتٌ: ذُو الْقَعْدَةِ، وَذُو الْحِجَّةِ، وَالْمَحْرَمُ، وَرَجَبٌ، شَهْرٌ مُضَرٌّ الَّذِي بَيْنَ جُمَادَى وَشَعْبَانَ)). ثُمَّ قَالَ: ((أَيُّ شَهْرٍ هَذَا)). قُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَسَكَتَ حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهُ سَيُسَمِّيهِ بِغَيْرِ اسْمِهِ، قَالَ: ((أَلَيْسَ ذَا الْحِجَّةِ)). قُلْنَا: بَلَى، قَالَ: ((فَأَيُّ بَلَدٍ هَذَا)). قُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَسَكَتَ حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهُ سَيُسَمِّيهِ بِغَيْرِ اسْمِهِ، قَالَ: ((أَلَيْسَ الْبَلَدُ)). قُلْنَا: بَلَى، قَالَ: ((فَأَيُّ يَوْمٍ هَذَا)). قُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَسَكَتَ حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهُ سَيُسَمِّيهِ بِغَيْرِ اسْمِهِ، قَالَ: ((أَلَيْسَ يَوْمَ النَّحْيِ)). قُلْنَا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: ((فَإِنَّ دِمَاعَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ - قَالَ مُحَمَّدٌ: وَأَحْسَبُهُ قَالَ - وَأَعْرَاضَكُمْ، حَرَامٌ عَلَيْكُمْ كَحَرَمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا، فِي بَلَدِكُمْ هَذَا، فِي شَهْرِكُمْ هَذَا، وَسَتَلْقَوْنَ رَبَّكُمْ فَيَسْأَلُكُمْ عَنْ أَعْمَالِكُمْ، فَلَا تَرْجِعُنَّ بَعْدِي كُفَّارًا - أَوْ: ضُلَالًا - يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ، أَلَا لِيُبَلِّغَ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ، فَلَعَلَّ بَعْضَ مَنْ يُبَلِّغُهُ يَكُونُ أَوْعَى لَهُ مِنْ بَعْضٍ مَنْ سَمِعَهُ)) ثُمَّ قَالَ: ((أَلَا هَلْ بَلَّغْتُ)).

ببخ المغاذي / ٤١٤٤]

(أبو بكرة) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فہرمووی: ((پوژگار سوپراوہ و گہراوہ‌توہ دوخی ئہو پوژہی کہ خوا ئاسمانہ‌کان و زہوی تیدا دروست کردوہ، سال دوانزہ مانگہ، چواریان حہ‌رام کراون [واتہ: جہ‌نگیان تیدا حہ‌رامہ] سیانیان بہ شوین یہ‌کدا دین: (ذو القعدہ) و (ذو الحجۃ) و (محرم) و (رجب) یش مانگی (مضر) کہ لہ نیوان ہەردو جومادا و شەعبان دایہ))، پاشان فہرمووی: ((ئہم مانگہ چ مانگیکہ)). وتمان: خوا و پیغه‌مبه‌رکە‌ی زاناترن، ئینجا بیدەنگ بوو تاوہ‌کو وا گومانمان برد بہ‌ناویکی تر ناوی دەنیٹ، فہرمووی: ((ئایا (ذو الحجۃ) نییہ)) وتمان: بہ‌لی، فہرمووی: ((ئہی ئہمە چ ولاتیکہ؟)) وتمان: خوا و پیغه‌مبه‌رکە‌ی زاناترن، ده‌لی: بیدەنگ بوو، تاوہ‌کو وا گومانمان برد بہ‌ناویکی تر ناوی دەنی، فہرمووی: ((ئہی ئہمە شاری مەککە نیہ؟)) وتمان: بہ‌لی،

فهرمووی: ((ئهی ئه‌مه‌ چ پۆژیکه)) وتمان: خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی زاناترن. له‌میش بێده‌نگ بوو تاوه‌کو وا گومانمان برد به‌ناویکی تر ناوی ده‌نی، فهرمووی: ((ئایا پۆژی قوربانی نیه‌؟)). وتمان: به‌ئێ ئهی پیغه‌مبه‌ری خوا فهرمووی: ((ده‌چاک بزانی که‌ خوینتان و مالتان -پاوی ده‌نی: وا بزانی فهرموویشی- نامووسیشتان حه‌رامه‌ له‌سه‌رتان وه‌ک حه‌رامی ئه‌م پۆژه‌تان، له‌م شاره‌تاندا و له‌م مانگه‌تاندا، له‌مه‌ودوا ده‌گه‌نه‌وه‌ به‌په‌روه‌ردگارتان پرسیا‌ری کرده‌وه‌کانتان لێده‌مکات، دوا‌ی من کافر نه‌بنه‌وه‌ -یان گومرانه‌بنه‌وه‌- له‌ناو خۆتاندا هه‌ندیکتان بدات له‌ گه‌ردنی هه‌ندیکتان، ئاگادارین با ئه‌و که‌سه‌ی ئاگاداره‌ و ئاماده‌یه‌ بیگه‌یه‌نیت به‌و که‌سه‌ی ئاماده‌نیه‌، کێ ده‌نی په‌نگه‌ هه‌ندیک له‌و که‌سانه‌ی ئه‌م پاسپاردانه‌یان پێ ده‌گاته‌وه‌ با‌شر لێی حا‌لی بێن له‌ هه‌ندیک له‌و که‌سانه‌ی که‌ گو‌ییان لێیه‌تی)) پاشان فهرمووی: ((ئاگادارین ئه‌وا پێم راگه‌یاندن)).

(۲) یه‌که‌م شت داوهری له‌سه‌ر ده‌کریت له‌ قیامه‌تدا خوینه

۹۸۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَوَّلُ مَا يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الدَّمَاءِ)). [بخاري/الرقاق/ ٦٦٨]

(عبدالله‌ی کور‌ی (مسعود) (رضي الله عنه) ده‌نی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی: ((یه‌که‌م شت له‌ پۆژی قیامه‌تدا داوهری له‌سه‌ر ده‌کریت له‌نیوان خه‌لکیدا خوینه)).

(۳) ئه‌و هۆیه‌ی خوینی که‌سیکی موسلمان حه‌لال ده‌کات

۹۸۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا يَحِلُّ دَمُ [أَمْرٍ] مُسْلِمٍ -يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ- إِلَّا بِأَخْذِ ثَلَاثٍ: الثَّيِّبُ الرَّانِي، وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ وَالنَّارُكَ لِدِينِهِ الْمُفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ)). [بخاري/الديات/ ٦٤٨٤]

له‌ (عبدالله‌ی کور‌ی (مسعود) ده‌نی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرموویه‌تی: ((حه‌لال نیه‌ خوینی هه‌چ که‌سیکی موسلمان -که‌ شایه‌تی بدات به‌وه‌ی که‌ هه‌چ که‌سیک شایانی په‌رستن نیه‌ جگه‌ له‌ خواو، منیش پیغه‌مبه‌ری خوا- مه‌گه‌ر به‌یه‌کێ له‌م سیانه‌ نه‌بیت: پیاوی ژن هاوردو‌و ژنی می‌رد کردو‌ که‌ زینابکه‌ن، و گیان به‌ گیان [که‌سێ که‌سێ به‌ ناحه‌قی بکوژێ و له‌ تۆله‌یدا

دهكوژریتتهوه] و كهسێ پاشگهن بێتهوه له ئایینی خوێ و له كوومهتی موسلمانان جیا بێتهوه)).

(۴) تاوانی كهسیك كوشتنی داهینا

۹۸۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا تُقْتَلُ نَفْسٌ ظُلْمًا إِلَّا كَانَ عَلَى ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كِفْلٌ مِنْ دَمِهَا، لِأَنَّهُ كَانَ أَوَّلَ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ)). [بخاري/الأنبياء/ ۳۱۵۷]

(عبداللہ) (رضی اللہ عنہ) دەلی: پیغه مبهەر (ﷺ) فرمویهتی: ((ههركهسیك بهستهم بكوژیت ، یهكهم كوری ئادهم پشکی نهو تاوانی بهردهكهویت ، چونكه یهكهم كهس بووه كوشتنی داهیناوه)).

(۵) نهوهی بهههر شتیك خوێ بكوژیت نهوا له قیامهتدا

پیی نهشكه نجه دهریت

۹۸۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدَةٍ فَحَدِيدَتُهُ فِي يَدِهِ، يَتَوَجَّأُ بِهَا فِي بَطْنِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ، خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا. وَمَنْ شَرِبَ سُمًّا فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ يَتَحَسَّاهُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ، خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا، وَمَنْ تَرَدَّى مِنْ جَبَلٍ فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ يَتَرَدَّى فِي نَارِ جَهَنَّمَ، خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا)). [بخاري/الطب/ ۵۴۴۲]

(ابی هریره) دهلی: پیغه مبهەر (ﷺ) فرمویهتی: ((ههركهس خوێ به پارچه ئاسنیك بكوژیت. نهوا پارچه ئاسنهكه له دهستی دهبیت و رگی خوێ پی رادهدات لهناو ئاگری دۆزهخدا ده مینیتتهوه به ههتا ههتایی و، ههركهس ژههراو بخواتهوه و خوێ پی بكوژیت نهوه لهناو ئاگری دۆزهخدا قوم له دواي قوم دهیخواتهوه به ههتا ههتایی ده مینیتتهوه لهناو ئاگری دۆزهخدا، ههركهس لهشاخێك خوێ بهرداته خوارهوه و خوێ بكوژیت نهوا بهردهوام لهناو ئاگر خوێ بهردهداته خوارهوه و بوهتا ههتایی تییدا ده مینیتتهوه [واته: نهگهر خو کوشتن بهحهلال بزانی نهگهر نا، مه بهست پی زورمانهوهیه].

۹۸۴- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) التَّقَى هُوَ وَالْمُشْرِكُونَ فَاقْتُلُوا، فَلَمَّا مَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِلَى عَسْكَرِهِ، وَمَالَ الْآخَرُونَ إِلَى عَسْكَرِهِمْ، وَفِي أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) رَجُلٌ لَا يَدْعُ لَهُمْ شَاةً [ولا فائدة] إِلَّا اتَّبَعَهَا يَضْرِبُهَا بِسَيْفِهِ، فَقَالُوا: مَا أَجْزَأَ مِنَّا الْيَوْمَ أَحَدٌ كَمَا أَجْزَأَ فَلَانٌ، فَقَالَ رَسُولُ

(ﷺ): ((أَمَّا إِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ)). فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: أَنَا صَاحِبُهُ [أَبْدًا]. قَالَ: فَخَرَجَ مَعَهُ، كُلَّمَا وَقَفَ وَقَفَ مَعَهُ، وَإِذَا أَسْرَعَ أَسْرَعَ مَعَهُ، قَالَ: فَجَرَحَ الرَّجُلُ جُرْحًا شَدِيدًا، فَاسْتَعْجَلَ الْمَوْتَ، فَوَضَعَ نَصْلَ سَيْفِهِ بِالْأَرْضِ وَدُبَابَهُ بَيْنَ ثَدْيَيْهِ، ثُمَّ تَحَامَلَ عَلَى سَيْفِهِ فَقَتَلَ نَفْسَهُ، قَالَ: فَخَرَجَ الرَّجُلُ إِلَى رَسُولِ (ﷺ) فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ، قَالَ: ((وَمَا ذَاكَ)). قَالَ: الرَّجُلُ الَّذِي ذَكَرْتَ أَنَّكَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَأَعْظَمَ النَّاسُ ذَلِكَ. فَقُلْتُ: أَنَا لَكُمْ بِهِ، فَخَرَجْتُ فِي طَلَبِهِ حَتَّى جَرَحَ جُرْحًا شَدِيدًا، فَاسْتَعْجَلَ الْمَوْتَ، فَوَضَعَ نَصْلَ سَيْفِهِ بِالْأَرْضِ وَدُبَابَهُ بَيْنَ ثَدْيَيْهِ، ثُمَّ تَحَامَلَ عَلَيْهِ فَقَتَلَ نَفْسَهُ، فَقَالَ رَسُولُ (ﷺ) عِنْدَ ذَلِكَ: ((إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلُ أَهْلِ الْجَنَّةِ، فِيمَا يَبْدُو لِلنَّاسِ، وَهُوَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلُ أَهْلِ النَّارِ، فِيمَا يَبْدُو لِلنَّاسِ، وَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ)). [بخاري/ الجهاد/ ۲۷۲۴]

له (سهل) ی کوری (سعد الساعد) ی یه وه (ﷺ) دهگیرنه وه: که له شکری پیغه مبه (ﷺ) و له شکری موشریکه کان گه یشتن به یه ک و جه نگان، کاتی پیغه مبه (ﷺ) گه رایه وه سه ربازگه ی خوی و نه وانی تریش گه پرانه وه سه ربازگه ی خویان، له ناو ها وه لانی پیغه مبه ردا (ﷺ) پیاویک هه بوو هیچ که سیکی له ده ست دهرنه نه چوو نه گهر رایشی بکر دایه شوینی ده که وت و به شمشیره که ی دای نه گرتنه وه، خه لکی وتیان به پرستی هیچ که س نه مپرو فریامان نه که وت وه فلان که س، پیغه مبه (ﷺ) فهرمووی: ((به لام بابزانن نه وه له ناگردایه)) پیاویک له خه لکه که وتی: ده بی لی جیانه بمه وه {بزانم چی ده کات} ئینجا له گه لی پویششت، هه رکات له شوینیکا بوه ستایه له گه لی نه وه ستا، کاتی ته کانی بدایه و پر وشتایه له گه لی نه پویششت، هه تا پیاوه که به سه ختی بریندار کرا، خوی نه گرت و په له ی کرد بو مردن مشتووی شمشیره که ی له سه ر زه وی دانا و دمه که یشتی خسته نیوان مه که کانیه وه و خویدا به سه ریدا و خوی کوششت، ئینجا پیاوه که پویشته وه بولای پیغه مبه ری خواو وتی: شایه تی ددهم که تو پیغه مبه ری خوایت. فهرمووی: ((نه وه بوچ؟)) وتی: نه وه پیاوه ی که میک له مه و پیش باست کرد فهرمووت دوزده خیی وه خه لکیش نه وه یان به لاوه شتیکی گران بوو، منیش پیم وتن: من چاره ی نه وه تان بو ده که م به شوینی که وتم تا کاتی برینیکی خهستی لی کرا په له ی له مردنی خوی کرد و خوی نه گرت هات مشتووی شمشیره که ی نایه سه ر زه وی و

دهمی شمشیره‌که‌یشی خسته نیوان هر دوو مه‌مکیه‌وه و پاشان خوی‌دا به‌سهریدا و خوی کوشت. پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) له‌وکاته‌دا فرمووی: ((پیاو جاری واهیه کرداری ئه‌هلی به‌هه‌شت ده‌کات، وه‌ک له‌به‌ر چاوی خه‌لکی وایه که‌چی له‌ئه‌هلی ئاگریشه، پیاو جاری واهیه کرداری ئه‌هلی ئاگر ده‌کات وه‌ک له‌پیش خه‌لکی وایه که‌چی به‌هه‌شتیشه)).

(۶) که‌سیک که‌سیک به‌به‌ردیک بکوژیت به‌به‌ردیکی هه‌مان شیوه

ده‌کوژیت‌ه‌وه

۹۸۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضی‌الله‌عنه‌وآله‌وسلّم): أَنَّ جَارِيَةً وَجَدَ رَأْسَهَا قَدْ رُضَّ بَيْنَ حَجَرَيْنِ، فَسَأَلُوهَا مَنْ صَنَعَ هَذَا بِكَ؟ فَلَانٌ، فَلَانٌ، حَتَّى ذَكَرُوا يَهُودِيًّا، فَأَوَمَّتْ بِرَأْسِهَا، فَأَخَذَ الْيَهُودِيُّ فَأَقْرَ، فَأَمَرَ بِهِ رَسُولُ (ﷺ) أَنْ يَرْضَ رَأْسُهُ بِالْحِجَارَةِ. [بخاري/ الخصومات/ ۲۲۸۳]

له‌(انس)ی کوپی (مالک) هوه ده‌گیرنه‌وه که‌که‌نیزه‌کیک بینرا سه‌ری له‌نیوان دوو به‌ردا تیکشکی‌نرابوو، لیان پرسى کئ وای پئ‌کردوو؟ فلان که‌س، فلان که‌س، تاوه‌کو ناوی جووله‌که‌یه‌کیان برد ئه‌ویش به‌سه‌ری ئاماژه‌ی کرد، جووله‌که‌که‌گیرا و دانى به‌تاوانه‌که‌ی خویدا نا، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) فرمانی پئ‌کرد که‌سه‌ری تیک بشکئ له‌نیوان دوو به‌ردا.

(۷) تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی برین

۹۸۶- عَنْ أَنَسٍ (رضی‌الله‌عنه‌وآله‌وسلّم): أَنَّ أُمَّتَ الرَّبِيعِ أُمَّ حَارِثَةَ جَرَحَتْ إِنْسَانًا، فَأَخْتَصَمُوا إِلَى النَّبِيِّ (ﷺ)، فَقَالَ رَسُولُ (ﷺ): ((الْقِصَاصُ الْقِصَاصُ)). فَقَالَتْ أُمُّ الرَّبِيعِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيْقُتْصُ مِنْ فُلَانَةٍ؟ وَاللَّهِ لَا يُقْتَصُّ مِنْهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ (ﷺ): ((سُبْحَانَ اللَّهِ! يَا أُمَّ الرَّبِيعِ، الْقِصَاصُ كِتَابُ اللَّهِ)). قَالَتْ: لَا وَاللَّهِ لَا يُقْتَصُّ مِنْهَا أَبَدًا. قَالَ: فَمَا زَالَتْ حَتَّى قَبِلُوا الدِّيَةَ، فَقَالَ رَسُولُ (ﷺ): ((إِنَّ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ مَنْ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لَأَبْرَهُ)). [بخاري/ الصلح/ ۲۵۵۶]

له‌(انس)هوه ده‌گیرنه‌وه: که‌خوشکی (الربيع) دایکی (حارثة) که‌سیک بریندار ده‌کات، ئه‌وانیش دین بۆلای پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) شکات ده‌که‌ن، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) ده‌فرموویت: ((تۆله‌سه‌ندنه‌وه، تۆله‌سه‌ندنه‌وه)) دایکی (الربيع) یش ده‌لئ: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، ئایا تۆله‌له‌فلانه ئافره‌ت ده‌کریته‌وه به‌خوا نابیت تۆله‌ی لی‌بکریته‌وه، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) فرمووی: ((سبحان الله!))

ئە‌ی‌ دایکی‌ په‌بیع‌ تۆ‌له‌ سه‌ندنه‌وه‌ فه‌رمانی‌ خوایه‌)). ئه‌و‌یش‌ ده‌لیت‌: ناب‌ه‌خوا نابیت‌ هه‌رگیز‌ تۆ‌له‌ی‌ لی‌ب‌ک‌ریته‌وه‌ به‌رده‌وام‌ ئه‌و‌ ژنه‌ هه‌روای‌ ده‌وت‌ تاوه‌کو‌ به‌ خوین‌ پازی‌ بوون، پی‌غه‌مبه‌ریش‌ (ﷺ) فه‌رمووی‌: ((له‌ناو‌ به‌نده‌کانی‌ خوا‌دا که‌سی‌ ئه‌و‌تۆ‌ هه‌یه‌ ئه‌گه‌ر‌ سویند‌ له‌سه‌ر‌ خوا‌ بخوات‌ داواکه‌ی‌ بو‌ جی‌به‌جی‌ ده‌کات)).

(٨) که‌سی‌ دان‌ بنی‌به‌وه‌دا که‌سیکی‌ دیکه‌ی‌ کوشتووه‌

پاشان‌ بد‌ریته‌ده‌ست‌ خاوه‌ن‌ کوژراوه‌که‌و‌ ئه‌و‌یش‌ لی‌ی‌ خوش‌ بیت‌

٩٨٧- عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ وائِلٍ: أَنَّ أَبَاهُ (ﷺ) حَدَّثَهُ قَالَ: إِنِّي لَقَاعِدٌ مَعَ النَّبِيِّ (ﷺ) إِذْ جَاءَ رَجُلٌ يَقُودُ آخَرَ بِنِسْعَةٍ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَذَا قَتَلَ أَخِي، فَقَالَ رَسُولُ (ﷺ): ((أَقْتُلْتَهُ)). فَقَالَ: إِنَّهُ لَوْ لَمْ يَعْتَرِفْ أَقَمْتُ عَلَيْهِ الْبَيِّنَةَ. قَالَ: نَعَمْ، قَتَلْتَهُ. قَالَ: ((كَيْفَ قَتَلْتَهُ)). قَالَ: كُنْتُ أَنَا وَهُوَ نَخْتَبِطُ مِنْ شَجَرَةٍ، فَسَبَّنِي فَأَغْضَبَنِي، فَضَرَبْتُهُ بِالْفَأْسِ عَلَى قَرْنِهِ فَقَتَلْتُهُ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (ﷺ): ((هَلْ لَكَ مِنْ شَيْءٍ تُؤَدِّيهِ عَنْ نَفْسِكَ)). قَالَ: مَا لِي مَالٌ إِلَّا كِسَائِي وَفَأْسِي، قَالَ: ((فَتَرَى قَوْمَكَ يَشْتَرُونَكَ)). قَالَ: أَنَا أَهْوَنُ عَلَى قَوْمِي مِنْ ذَاكَ. فَرَمَى إِلَيْهِ بِنِسْعَتِهِ وَقَالَ: ((دُونَكَ صَاحِبِكَ)). فَأَنْطَلَقَ بِهِ الرَّجُلُ، فَلَمَّا وَلَّى قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِنْ قَتَلَهُ فَهُوَ مِثْلُهُ)). فَرَجَعَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهُ بَلَغَنِي أَنَّكَ قُلْتَ: ((إِنْ قَتَلَهُ فَهُوَ مِثْلُهُ)) وَأَخَذْتُهُ بِأَمْرِكَ؟ فَقَالَ رَسُولُ (ﷺ): ((أَمَّا تُرِيدُ أَنْ يَبُوءَ بِإِثْمِكَ وَإِثْمِ صَاحِبِكَ)). قَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ -لَعَلَّهُ قَالَ- بَلَى. قَالَ: ((فَإِنَّ ذَاكَ كَذَاكَ)). قَالَ: فَرَمَى بِنِسْعَتِهِ وَخَلَّى سَبِيلَهُ.

له‌(علقمه‌)ی‌ کوپی‌ (وائل‌)ه‌وه‌: که‌ باوکی‌ قسه‌ی‌ بو‌ کردووه‌ وتوویه‌تی‌: من‌ له‌ خزمه‌ت‌ پی‌غه‌مبه‌را (ﷺ) دانیشتبوم‌ کاتیکم‌ زانی‌ پیاویک‌ هات‌ که‌ پیاویکی‌ دیکه‌ی‌ په‌ت‌ کردبوو‌ به‌دوای‌ خویدا‌ کیشی‌ ده‌کرد‌ وتی‌: ئە‌ی‌ پی‌غه‌مبه‌ری‌ خوا، ئە‌مه‌ براهه‌می‌ کوشتووه‌، پی‌غه‌مبه‌ر‌ (ﷺ) فه‌رمووی‌: ((ئایا‌ کوشتووته‌؟)) خاوه‌ن‌ کوژراوه‌که‌ وتی‌ ئه‌گه‌ر‌ دانی‌ پیدانه‌نی‌ت‌ شایه‌تی‌ له‌سه‌ر‌ ده‌هینم‌ کابرا‌ وتی‌: به‌لێ‌ کوشتوومه‌. فه‌رمووی‌: ((چۆن‌ کوشتووته‌)) ئه‌و‌یش‌ وتی‌: من‌ و‌ ئه‌و‌ پیکه‌وه‌ گه‌لامان‌ له‌دره‌ختیک‌ ئه‌وه‌راند، جنیوێکی‌ پیدام‌ توپه‌ی‌ کردم، منیش‌ ته‌و‌ریکم‌ دابه‌ لاسه‌ریدا‌ و‌ کوشتم‌ پی‌غه‌مبه‌ریش‌ (ﷺ) فه‌رمووی‌: ((ئایا‌ هیچ‌ شتیکی‌ وات‌ به‌ده‌سته‌وه‌ هه‌یه‌ له‌تۆ‌له‌ی‌ خۆ‌ت‌دا‌ بیده‌یت‌)) ئه‌و‌یش‌ وتی‌: مالم‌ نه‌یه‌ ته‌نها

کراسه‌که‌م و ته‌وره‌که‌م نه‌بیئت)). فه‌رمووی: ((ئه‌ی وا ئه‌بینی خزم و که‌س و کاره‌که‌ت بتکپرنه‌وه)) ئه‌ویش وتی: من له‌وه سوکترم لای خزم و که‌س و کاره‌که‌م که‌شتی وام ده‌ره‌ق بکه‌ن. پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) په‌ته‌که‌یی بو فری دهادته‌وه و ده‌فه‌رموویت: ((ئه‌وه خۆت و براده‌ره‌که‌ت)). کابرایش له‌گه‌ل خۆی کیشی کرد کاتی پشتی هه‌لکرد پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ((ئه‌گه‌ر بیکوژیته‌وه ئه‌ویش وه‌کو ئه‌و وایه)). کابرا گه‌رایه‌وه وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، پیم گه‌یشتوته‌وه که تو فه‌رمووته: ((ئه‌گه‌ر بیکوژیته‌وه ئه‌ویش وه‌کو ئه‌و وهایه)) و منیش به‌فه‌رمانی تو بردومه؟ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: ((ئه‌ی تو ناته‌ویت تاوانی خۆت و تاوانی براکه‌یشت بکاته‌گه‌ردنی خۆی)) وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا - واده‌زانم وتی: به‌لێ - فه‌رمووی: ((ده‌ی ئه‌وه وهایه)) [واته: لی‌بور‌دنت، ده‌بیته‌ه‌وی لی‌خۆش‌بون‌ی گونا‌هی خۆت و برا‌که‌ت] کابرایش په‌ته‌که‌ی فریدا و به‌ره‌لای کرد.

(۹) خوینی ژنیکی دووگیان و کۆرپه‌که‌ی

۹۸۸- عن أبي هريرة (رضي الله عنه) قال: اقْتَتَلَتِ امْرَأَتَانِ مِنْ هَذِيلٍ، فَرَمَتْ إِحْدَاهُمَا الْآخَرَى بِحَجَرٍ، فَقَتَلَتْهَا وَمَا فِي بَطْنِهَا، فَاخْتَصَمُوا إِلَى رَسُولِ (ﷺ)، فَقَضَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنَّ دِيَةَ جَنِينِهَا غُرَّةٌ: عَبْدٌ أَوْ وَلِيدَةٌ، وَقَضَى بِدِيَةِ الْمَرْأَةِ عَلَى عَاقِلَتِهَا وَوَرَثَتِهَا وَلَدَهَا وَمَنْ مَعَهُمْ، فَقَالَ حَمَلُ بِنِ النَّابِغَةِ الْهُذَلِيِّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ)، كَيْفَ أَغْرَمَ مَنْ لَمْ يَشْرَبْ وَلَمْ يَأْكُلْ، وَلَمْ يَنْطِقْ وَلَمْ يَسْتَهْلْ، فَمَثَلُ ذَلِكَ يُطْلُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِنَّمَا هَذَا مِنْ إِخْوَانِ الْكُهَّانِ)) مِنْ أَجْلِ سَجْعِهِ الَّذِي سَجَعَ. [بخاري/ الطب/ ۵۴۲۶]

(ابو هریره) (رضی اللہ عنہ) ده‌لی: دووژن له‌هۆزی (هذیل) ده‌بی به‌شه‌ریان، یه‌کیکیان به‌ردیک ده‌گریته‌ه‌وی تریان ده‌یکوژیت له‌گه‌ل مندا‌له‌که‌ی سکیدا، لای پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) شکات ده‌که‌ن، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) کیشه‌که ده‌پریته‌وه به‌وه‌ی که‌ خوینی کۆرپه‌که‌ی دا ئه‌نیئت به‌به‌نده‌یه‌ک یا که‌نیزه‌کیک که‌ نرخه‌که‌ی نرخ‌ی پینج حوشت‌ریئت واتا {نیوه‌ی ده‌یه‌کی خوینیکی ته‌واو}، خوینی ژنه‌که‌یش دائه‌نیئت له‌سه‌ر خزم و که‌س و کاری ژنه‌ بکوژه‌که‌، کوپی ژنه‌کوژاوه‌که‌ و ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لیاندا کردنی به‌میراتگری ژنه‌که‌. (حمل‌ی کوپی (نابغة‌ی) (هذیل) ده‌لی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، چۆن خوینی که‌سیک ببریتم که‌نه ئاوی

خواردوۆتهوه و نه نانی خوارد وه نه قسهی کردووه و نه هاواری کردووه،
نمونهی که سیکێ لهو شیوه خوینی به تالهو، به هه دهرده پروات، پیغه مبه ریش
(ﷺ) فهرمووی: ((ئهمه له براده رانی کوله نانی و فالچیه کانه)) له بهر ئهو بهیت و
بالتۆرهی که وتی.

(۱۰) ئه و شتانهی که به هه دهرده پروات

۹۸۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) عَنْ رَسُولِ (ﷺ) أَنَّهُ قَالَ: ((الْبُئْرُ جَرْحُهَا جُبَارٌ،
وَالْبُئْرُ جُبَارٌ، وَالْمَعْدِنُ جُبَارٌ، وَالْعَجْمَاءُ جَرْحُهَا جُبَارٌ، وَفِي الرِّكَازِ الْخُمْسُ)).
[بخاری/ الزکاة/ ۱۴۲۸]

له (ابو هریره) (رضی الله عنه) ئه ویش له پیغه مبه ری خوا (ﷺ) که فهرموویه تی: ((بیر
هه لکه ندن هه ر زیانیکی لی بکه ویته وه به فیرو ده پروات، کانه هه لکه ندنیش هه ر
زیانیکی لی بکه ویته وه به فیرو ده پروات، گیان له به ری بی زمانیش هه ر زیانیکی
لی بکه ویته وه به هه دهرده پروات و گه نجینه شاره کانی { پیش ئیسلام } پینج
یه کی زه کاته.

(٢٨) به‌شی سۆنخۆریی به‌کۆمه‌ل له‌سه‌ر کۆشتن

(١) کۆ سۆنیدی تێدا ده‌خوات

٩٩٠. عَنْ سَهْلِ بْنِ أَبِي حَثْمَةَ، أَنَّهُ عَنْ رَجَالٍ مِنْ كُتُبَاءِ قَوْمِهِ: أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ سَهْلٍ وَمُحَيِّصَةَ خَرَجَا إِلَى خَيْبَرَ مِنْ جَهْدِ أَصَابِهِمْ، فَأَتَى مُحَيِّصَةُ فَأَخْبَرَ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ سَهْلٍ قَدْ قُتِلَ وَطُرِحَ فِي عَيْنٍ أَوْ فَقِيرٍ، فَأَتَى يَهُودَ فَقَالَ: أَنْتُمْ وَاللَّهِ قَتَلْتُمُوهُ، قَالُوا: وَاللَّهِ مَا قَتَلْنَاهُ، ثُمَّ أَقْبَلَ حَتَّى قَدِمَ عَلَى قَوْمِهِ فَذَكَرَ لَهُمْ ذَلِكَ، ثُمَّ أَقْبَلَ هُوَ وَآخُوهُ حَوِيصَةَ - وَهُوَ أَكْبَرُ مِنْهُ - وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ سَهْلٍ، فَذَهَبَ مُحَيِّصَةُ لِيَتَكَلَّمَ، وَهُوَ الَّذِي كَانَ بِخَيْبَرَ، فَقَالَ رَسُولُ (ﷺ) لِمُحَيِّصَةَ: ((كَبُرَ كِبَرُكَ)) يُرِيدُ السِّنَّ. فَتَكَلَّمَ حَوِيصَةَ، ثُمَّ تَكَلَّمَ مُحَيِّصَةُ، فَقَالَ رَسُولُ (ﷺ): ((إِنَّمَا أَنْ يَدُوا صَاحِبَكُمْ، وَإِنَّمَا أَنْ يُؤَذِّنُوا بِحَرْبٍ)). فَكَتَبَ رَسُولُ (ﷺ) إِلَيْهِمْ فِي ذَلِكَ، فَكَتَبُوا: إِنَّا وَاللَّهِ مَا قَتَلْنَاهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لِحَوِيصَةَ وَمُحَيِّصَةَ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ: ((أَتَخْلِفُونَ وَتَسْتَحْقُونَ دَمَ صَاحِبِكُمْ)). قَالُوا: لَآ، قَالَ: ((فَتَخْلِفَ لَكُمْ يَهُودُ)). قَالُوا: لَيْسُوا بِمُسْلِمِينَ، فَأَوَادَهُ رَسُولُ (ﷺ) مِنْ عِنْدِهِ، فَبَعَثَ إِلَيْهِمْ رَسُولُ (ﷺ) مَائَةَ نَاقَةٍ حَتَّى أَدْخَلَتْ عَلَيْهِمُ الدَّارَ، فَقَالَ سَهْلٌ: فَلَقَدْ رَكَضْتَنِي مِنْهَا نَاقَةٌ حَمْرَاءُ. [بخاري / الأحكام / ٦٧٦٩]

له‌(سه‌ل)ی کۆپی (أبي حثمة) وه ئه‌ویش له‌ چه‌ند گه‌وره‌ پیاوانیکی هۆزه‌که‌یه‌وه‌ ده‌گیریتته‌وه‌ که (عبدالله)ی کۆپی (سه‌ل) و (مُحَيِّصَة) ده‌رئه‌چن بۆ خه‌یبه‌ر له‌به‌ر نه‌بوونی و برسیتی که تووشیان بوو بوو، له‌وکاته‌دا هه‌وال درا به‌ (مُحَيِّصَة) که (عبدالله)ی کۆپی (سه‌ل) کوزراوه‌ و فری دراوته‌ ناو کاریزیک یا بیریکی دم بلاوی نزیکه‌ده‌سته‌وه‌، هات بۆلای جووله‌که‌کان و پیی وتن: به‌خوا ئیوه‌ کۆشتووتانه‌، ئه‌وانیش وتیان: به‌خوا ئیمه‌ نه‌مان کۆشتوووه‌، دواى ئه‌وه‌ به‌پری ده‌که‌وێت تادیته‌وه‌ بۆلای هۆزه‌که‌ی و پروداوه‌که‌یان بۆ باس ده‌کات. پاشان ئه‌وو (حویصه‌)ی براگه‌وره‌ی و (عبدالرحمن)ی کۆپی (سه‌ل) دین {بۆ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)} {سه‌ره‌تا (محیصه‌) -ئه‌وه‌ی که‌له‌ خه‌یبه‌ر بوو- ویستی قسه‌ بکات، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) فه‌رمووی: ((گه‌وره‌تر، گه‌وره‌تر)) مه‌به‌ستی ته‌مه‌ن بوو [واتا با به‌ته‌مه‌نتر له‌ تو قسه‌ بکات] ئینجا (حویصه‌)دیته‌ گوو دواى ئه‌و (محیصه‌)یش، ئینجا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ((یا ئه‌به‌ی جووله‌که‌. خوینی

ھاوئەلەكەتان بەدن، يادەبىت جەنگ راگەيەنن)). پىڭەمبەر (ﷺ) لەوبارەو نامەى بۆ نووسىن، ئەوانىش بۆيان نووسىيەو: كە بەخو ئىمە نەمان كوشتوو پاشان پىڭەمبەر (ﷺ) بە (حويسە) و (محيسە) و (عبدالرحمن) ى فەرموو: ((ئاي سۆيىند دەخۆن تا خوینی ھاوئەلەكەتان مسۆگەر بكەن)) وتیان: نەخیر، فەرمووی: ((ئەى جۆلەكەكان سۆيىنتان بۆ بخۆن؟)) وتیان: ئەوان موسلمان نین، ئىنجا پىڭەمبەر (ﷺ) لەلایەن خۆيەو خۆينەكەى بۆدان و صەد حوشترى بۆ ناردن تا كرانە ئوورەو بۆيان. (سەل) دەلى: وشترىكى سوورىان لەقەيەكى لىدام.

(۲) هېشتەوئى سۆيىندى بەكۆمەل (القسامه) ^(۱) لەسەر شىوئى خوئى

۹۹۱- عَنْ رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ (ﷺ) مِنَ الْأَنْصَارِ: أَنَّ رَسُولَ (ﷺ) أَقْرَ الْقَسَامَةِ عَلَى مَا كَانَتْ عَلَيْهِ فِي الْجَاهِلِيَّةِ.

لە پياويك لە ھاوئەلانى پىڭەمبەر (ﷺ) كەلە يارىدەدەرانه دەگىرنەو: كە پىڭەمبەر (ﷺ) سۆيىندى بەكۆمەل (القسامه) ى هېشتەوئى لەسەر شىوئى خوئى وەك سەردەمى نەقامى.

^(۱) القسامه: سۆيىندى بەكۆمەل ئەوئە كەسێك لە گەرەكێك يان گونديكدا بكورژيت كە دوژمنى بووب، نەزانى كى كوشتويەتى، كەس و كارى كوژراو كە پەنجا سۆيىن دەخۆن كە ئەوان كوشتويانە و خۆينەكەى وەردەگرن. ئەگەر ئەمان سۆيىنديان نەخوارد گومانبارەكان پەنجا سۆيىند دەخۆن ئەوان نۆن و نايىزانن كىيە، ئىتر سەرفراز دەبن

(۲۹) به‌شی سنووره‌کان (سزا شه‌رعیه‌کان)

سزای داوین پیسی (الزنا)

(۱) سزای کوپ و کچ و ژن و پیاوی داوین پیس

۹۹۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ (رضی‌الله‌عنه) قَالَ: كَانَ نَبِيٌّ (ﷺ) إِذَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُرْبَ لَيْلِكَ وَتَرَبَّدَ لَهُ وَجْهُهُ، قَالَ: فَأُنْزِلَ عَلَيْهِ ذَاتَ يَوْمٍ فَلَقِي كَذَلِكَ، فَلَمَّا سُرِّيَ عَنْهُ قَالَ: ((خُذُوا عَلَيَّ، فَقَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا: الثَّيِّبُ بِالثَّيِّبِ، وَالْبِكْرُ بِالْبِكْرِ، الثَّيِّبُ جُلْدُ مِائَةٍ ثُمَّ رَجُمَ بِالْحِجَارَةِ، وَالْبِكْرُ جُلْدُ مِائَةٍ ثُمَّ نَفِيُّ سَنَةٍ)).

(عباده) ی کوپی (صامت) ده‌لی: کاتی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) (وحی) بو ده‌هات ناره‌حت و سه‌غله‌ت ده‌بوو ره‌نگی تیک ده‌چوو، پوژیکیان (وه‌حی) دابه‌زییه سه‌ری به‌همان شیوه سه‌غله‌ت بوو گوپا، کاتی له‌سه‌ری لاچوو فرموی: ((لیمورگرن خوا ریگه چاره‌ی بو دانان، ژن و پیاوی داوین پیس وه‌کو یه‌ک و کچ و کوپی داوین پیسیش وه‌کو یه‌ک، پیاوی ژن هاوردوی داوین پیس و ژنی می‌رد کردوی داوین پیس صهد داریان لی‌بدریت و پاشان به‌ردباران بکرین، کوپی ژن نه‌هاوردوو کچی شوونه‌کردویش صهد داریان لی‌بدریت و سالیکیش دوور بخزینوه.

(۲) به‌رد باران کردنی ژن و پیاوی داوین پیس

۹۹۳- عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْبَةَ: أَنَّهُ سَمِعَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ (رضی‌الله‌عنه) يَقُولُ: قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ (رضی‌الله‌عنه)، وَهُوَ جَالِسٌ عَلَى مَنبَرِ رَسُولِ (ﷺ): إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ مُحَمَّدًا (ﷺ) بِالْحَقِّ، وَأُنْزِلَ عَلَيْهِ الْكِتَابُ، فَكَانَ مِمَّا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةُ الرَّجْمِ، قَرَأْنَاهَا وَوَعَيْنَاهَا وَعَقَلْنَاهَا، فَرَجَمَ رَسُولُ (ﷺ) وَرَجَمْنَا بَعْدَهُ، فَأَخْشَى أَنْ طَالَ بِالنَّاسِ زَمَانٌ أَنْ يَقُولَ قَائِلٌ: مَا نَجِدُ الرَّجْمَ فِي كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى، فَيُضِلُّوا بِتَرْكِ فَرِيضَةِ أَنْزَلَهَا اللَّهُ، وَإِنَّ الرَّجْمَ فِي كِتَابِ اللَّهِ حَقٌّ عَلَى مَنْ رَأَى - إِذَا أَحْصَنَ - مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ، إِذَا قَامَتِ الْبَيِّنَةُ، أَوْ كَانَ الْحَبْلُ أَوْ الْبَاغْتِرَافُ. [بخاری/ المحاربین/ ۶۴۴۲]

له‌(عبیدالله) ی کوپی (عبدالله) ی کوپی (عتبه) وه ده‌گیرنه‌وه: که له (عبدالله) ی کوپی (عباس) ی بیستوه ده‌یووت: (عمر) ی کوپی (خطاب) له کاتی‌کدا یه‌ک سه‌ر دوانگه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا دانیشتوه و تویه‌تی: بی‌گومان

خوا - محمدی به‌حق په‌وانه کردوه و قورئانی بو ناردوه، له‌وه‌ی که خوا ناردبوویه سه‌ری ئایه‌تی به‌رده باران کردنی [داوین پیس] بوو خویند بوومانه‌وه ولی‌ی حالی بووبوین و تیی گه‌شتبووین، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) خوی [پیاو و ژنی] داوین پیسی به‌رد باران کردوه و ئیمه‌یش پاش ئه‌و کردومانه، ئه‌ترسم له‌وه‌ی گه‌ر پوژگار به‌خه‌لکی تیپه‌ر بکات و دریز بکیشیت که‌سی ئه‌و توین لی‌پراست بیته‌وه و بلی: له‌نامه‌ی خوای بالاده‌ستا به‌رده باران کردنی تیا نیه ئینجا سه‌ریان لی‌بشیویت و گوهرابین به‌وازه‌ینان له‌حوکمیک که‌خوا دای به‌زاندوه، به‌پراستی به‌رده‌باران کردن له‌قورئاندا هه‌قیکی‌نه‌گوهر له‌سه‌ر که‌سیک که‌زینای کردبیت، ئه‌گه‌ر ژنی شووکردو یان پیاوی ژن هاوردو بیت به‌و مهرجه‌ی [چوار] شایه‌ت هه‌بیت، یان سک پرپوون، یان دان پیاوان.

(۳) سزای که‌سیک دان بنی به‌زینادا

۹۹۴- عن جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: أَتَى رَسُولُ (ﷺ) بِرَجُلٍ قَصِيرٍ أَشْعَثَ ذِي عَصَلَاتٍ، عَلَيْهِ إِزَارٌ، وَقَدْ زَنَى، فَرَدَّهُ مَرَّتَيْنِ، ثُمَّ أَمَرَ بِهِ فَرُجِمَ، فَقَالَ رَسُولُ (ﷺ): ((كُلَّمَا نَفَرْنَا غَازِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَخَلَّفَ أَحَدُكُمْ يَنْبُ نَيْبِ النَّيْسِ، يَمْنَحُ إِحْدَاهُنَّ الْكُتْبَةَ، إِنَّ اللَّهَ لَا يُمَكِّنِي مِنْ أَحَدٍ مِنْهُمْ إِلَّا جَعَلْتُهُ نَكَالًا. أَوْ: نَكَلْتُهُ)). قَالَ: فَحَدَّثَنِي سَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ فَقَالَ: إِنَّهُ رَدَّهُ أَرْبَعَ مَرَّاتٍ. وَفِي رِوَايَةٍ: فَرَدَّهُ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا.

(جابر ی کوپی (سمرة) ده‌لی: پیاویکی کورته بالای سه‌روقژ ئالۆسکاوی به‌هیز و بازوویان هیئایه خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که کراسیکی له‌به‌ردابوو، زینای کردبوو، تا دوو جاریش پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌ر گه‌رانیه‌وه [به‌لام کابرا هه‌ر ده‌یویست پاک بیته‌وه] پاشان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمانی کرد و به‌ردباران کرا، ئینجا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ((وا ده‌بیت هه‌ر جاریک ئیمه‌ ده‌رچووین بجه‌نگین له‌ریگه‌ی خوادا یه‌کیک له‌ئیوه خوی ده‌گریته دواوه، ئه‌پرمنی وه‌ک پرمه‌ی سابرین، شتیکی که‌م به‌ئهندازه‌ی ژهمیک شیر ده‌دات به‌یه‌کیک له‌و ئافره‌تانه، ئه‌گه‌ر خوا ده‌ستم بدات به‌سه‌ر یه‌کیکیاندا ده‌بی بیکه‌م به‌په‌ند بو خه‌لکی تر، یا په‌ندی داده‌م))

(۴) بهر دبارانکردنی زیناکه ر دواي چوار جار دان پيانی خوی

۹۹۵- عَنْ بُرَيْدَةَ (رضي الله عنه): أَنَّ مَاعِزَ بْنَ مَالِكٍ الْأَسْلَمِيَّ أَتَى رَسُولَ (ﷺ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي قَدْ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَزَنَيْتُ، وَإِنِّي أُرِيدُ أَنْ تُطَهِّرَنِي. فَرَدَّهُ، فَلَمَّا كَانَ مِنَ الْغَدِ أَتَاهُ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي قَدْ زَنَيْتُ، فَرَدَّهُ الثَّانِيَةَ: فَأَرْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ: ((أَتَعْلَمُونَ بِعَقْلِهِ بَأْسًا؟ تُنْكِرُونَ مِنْهُ شَيْئًا)). فَقَالُوا: مَا نَعْلَمُهُ إِلَّا وَفِي الْعَقْلِ مِنْ صَالِحِينَ فِيمَا نَرَى. فَأَتَاهُ الثَّالِثَةَ: فَأَرْسَلَ إِلَيْهِمْ أَيْضًا فَسَأَلَ عَنْهُ، فَأَخْبَرُوهُ أَنَّهُ لَا بَأْسَ بِهِ وَلَا بِعَقْلِهِ، فَلَمَّا كَانَ الرَّابِعَةَ حَفَرَ لَهُ حُفْرَةً، ثُمَّ أَمَرَ بِهِ فَرَجَمَ. قَالَ: فَجَاءَتِ الْغَامِدِيَّةُ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي قَدْ زَنَيْتُ فَطَهِّرَنِي. وَإِنَّهُ رَدَّهَا. فَلَمَّا كَانَ الْغَدُ، قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَ تَرُدُّنِي؟ لَعَلَّكَ أَنْ تَرُدُّنِي كَمَا رَدَدْتَ مَاعِزًا، فَوَاللَّهِ إِنِّي لِحُبْلَى. قَالَ: ((إِنَّمَا لَا قَادِمِي حَتَّى تَلِدِي)). قَالَ: فَلَمَّا وَلَدَتْ أَتَتْهُ بِالصَّبِيِّ فِي خِرْقَةٍ قَالَتْ: هَذَا قَدْ وَلَدْتُهُ، قَالَ: ((أَذْهَبِي فَأَرْضِعِيهِ حَتَّى تَفْطَمِيهِ)). فَلَمَّا فَطَمَتْهُ أَتَتْهُ بِالصَّبِيِّ فِي يَدِهِ كِسْرَةً خُبْزٍ، فَقَالَتْ: هَذَا يَا نَبِيَّ اللَّهِ قَدْ فَطَمْتُهُ، وَقَدْ أَكَلَ الطَّعَامَ، فَدَفَعَ الصَّبِيَّ إِلَى رَجُلٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، ثُمَّ أَمَرَ بِهَا فَحَفَرَ لَهَا إِلَى صَدْرِهَا، وَأَمَرَ النَّاسَ فَرَجَمُوهَا، فَيَقْبِلُ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ بِحَجَرٍ فَرَمَى رَأْسَهَا، فَتَنَضَّحَ الدَّمُ عَلَى وَجْهِ خَالِدٍ، فَسَبَّهَا، فَسَمِعَ نَبِيُّ اللَّهِ (ﷺ) سَبَّهُ إِيَّاهَا فَقَالَ: ((مَهْلًا يَا خَالِدُ، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ تَابَتْ تَوْبَةً لَوْ تَابَهَا صَاحِبٌ مَكْسٍ لَغُفِرَ لَهُ)). ثُمَّ أَمَرَ بِهَا فَصَلَّى عَلَيْهَا وَدُفِنَتْ.

له (بریده) هوه دهگیرنه وه که پیاویک به ناوی (ماعزی کوری (مالک) (الاسلمی) هاته خزمهت پیغه مبه (رضي الله عنه) وتی: نهی پیغه مبه ری خوا، من سته م له خووم کردوه و زینام کردوه، نه مهویت پاکم که یته وه {له و تاوانه}. پیغه مبه ریش (رضي الله عنه) گه پران دیه وه، له پوژی دوایدا سهر له به یانی هاته وه وتی: نهی پیغه مبه ری خوا به راستی من زینام کردوه. نه مجاره یشیان هر گه پرانیه وه پیغه مبه (رضي الله عنه) ناردی بولای کهس و کار و هوژمه کی فهرمووی: ((نایا له عه قلیدا هیچ عه یبیک نه بینن، شتیکی وای لی به دی ده کن که حزی پی نه کن؟)) وتیان: نه خیر وای نازانین که واییت به لکو به پیاویکی عاقل و ته وای ده زانین له پیاو باشانی خوومان دیته پیش چاومان. بو جاری سیهم هاته وه بولای و، پاشان هم دیسان نار دیه وه بولایان پرسیری لی کردن دهر باره ی، نه وانیش دیسان خه بهریان پیدایه وه که هیچ شک نابهین نه له خوی و نه له

عه‌قلیدا. که جاری چوارهم هاته‌وه چالئیکی بۆ هه‌ل که‌نراو، پاشان فه‌رمانی‌دا به‌رد بارانیان کرد. ده‌لی: ئینجا ئافره‌تیکی هۆزی (غامیدی) وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا من زینام کردوه پاکم که‌ره‌وه. دیسان ئه‌میشی گه‌راندوه، بۆ پوژی دوا‌ی هاته‌وه وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا بۆ ده‌مگه‌رینیته‌وه؟ ره‌نگه‌ بته‌ویت وه‌ک چۆن (ماعن)ت گه‌راندوه منیش بگه‌رینیته‌وه ده‌به‌خوا من سکم پره‌ فه‌رمووی: ((ده‌مه‌ر نا که‌واته‌ برۆتا مندا‌له‌که‌ت ده‌بی‌ت)) ده‌لی: کاتی‌ک مندا‌له‌که‌ی بوو هاته‌وه بۆ لای مندا‌له‌که‌ی مه‌لو‌تکه‌ کردبوو له‌ پارچه‌ په‌رۆیه‌کدا. وتی: ئه‌مه‌ مندا‌له‌که‌یه‌ وابوومه، فه‌رمووی: ((ده‌برۆ شیر ی پی‌بده‌ تاله‌ شیر ده‌ی‌پریته‌وه)). کاتی‌ له‌ شیر ی بریه‌وه به‌ مندا‌له‌که‌وه هاته‌وه بۆ خزمه‌تی مندا‌له‌که‌ پارچه‌ نانئیکی به‌ده‌سته‌وه بوو، وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ئه‌مه‌ مندا‌له‌که‌یه‌ وا له‌ شیر بریومه‌ته‌وه و نانه‌خۆره‌یش بووه. ئیتر مندا‌له‌که‌ ده‌داته‌ ده‌ست پیاوی‌ک له‌ موس‌لمان‌ه‌کان، پاشان فه‌رمان ئه‌کات چالئیکی بۆ هه‌ل‌ده‌که‌نریت تا سه‌ر سینگی، ئینجا فه‌رمانی کرد به‌ خه‌لکی ره‌جمیان کرد ئا له‌و کاته‌دا خال‌دی کوپی ولید به‌ردی‌کی تیده‌گری‌ت ده‌یدا به‌سه‌ری‌دا و خو‌ین فیشقه‌ ده‌کات به‌سه‌روچاوی (خال‌د)‌دا، ئه‌ویش جنیوی پی‌ده‌دات، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) گو‌یی له‌جنیوه‌که‌ی ده‌بی‌ت که‌ پی‌ی ده‌دات و ده‌فه‌رمو‌یت: هی‌و و له‌سه‌ر خو‌ به‌ ئه‌ی (خال‌د) سو‌یندبی‌ت به‌و که‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته‌ ئه‌م ئافره‌ته‌ ته‌وبه‌یه‌کی کرد ئه‌گه‌ر پیاوی باجگری‌ش ئه‌و ته‌وبه‌ی بک‌ردایه‌ خوا لی‌ خو‌ش ده‌بوو، پاشان فه‌رمانی پیک‌رد نو‌یژی له‌سه‌رکرد و شار‌دیانه‌وه.

(۵) به‌ردباران کردنی جووله‌که‌ی ژیر سایه‌ی ئیسلام (أهل الذمة)

۹۹۶- عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ (ﷺ) أَتَى بِيَهُودِيٍّ وَيَهُودِيَّةً قَدْ زَنِيَا، فَأُتِلِقَ رَسُولُ (ﷺ) حَتَّى جَاءَ يَهُودَ، فَقَالَ: ((مَا تَجِدُونَ فِي التَّوْرَةِ عَلَى مَنْ زَنَى)). قَالُوا: نُسُودٌ وَجُوهُهُمَا وَنَحْمُلُهُمَا، وَنُخَالِفُ بَيْنَ وَجُوهِهِمَا، وَيُطَافُ بِهِمَا. قَالَ: ((فَأُتُوا بِالتَّوْرَةِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ)). فَجَاءُوا بِهَا فَقَرَأُوهَا، حَتَّى إِذَا مَرُّوا بِآيَةِ الرَّجْمِ وَضَعَ الْفَتَى الَّذِي يَقْرَأُ يَدَهُ عَلَى آيَةِ الرَّجْمِ، وَقَرَأَ مَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا وَرَاءَهَا، فَقَالَ لَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ وَهُوَ مَعَ رَسُولِ (ﷺ): مَرَهُ فَلْيَرْفَعْ يَدَهُ. فَرَفَعَهَا فَإِذَا تَحْتَهَا آيَةُ الرَّجْمِ، فَأَمَرَ بِهِمَا رَسُولُ (ﷺ) فَرَجِمَا، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ

عُمَرَ (رضی الله عنه): كُنْتُ فِيمَنْ رَجَمَهُمَا، فَلَقَدْ رَأَيْتُهُ يَقِيهَا مِنَ الْحِجَارَةِ بِنَفْسِهِ. [بخاری/ المناقب/ ۳۴۳۶]

له (عبدالله) ی کوپی (عمر) وه ده‌گیرنه‌وه: که پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) پیاوژنیکی جوله‌که‌یان هیئایه خزمه‌تی که زینایان کردبوو، پیغه‌مبه‌ریش (رضی الله عنه) لیدی‌دا پویششت تا هاته لای جوله‌که‌کان فره‌مووی: ((چی له ته‌وراتدا ئه‌بینن ده‌رباره‌ی که‌سیک زینا بکات)). ئه‌وانیش وتیان: ده‌موچاوی هه‌ردووکیان ره‌ش ده‌که‌ین و هه‌ردووکیان به‌روپشت سواری حوشت‌ریکیان ده‌که‌ین و ئه‌یان گه‌رینن. فره‌مووی: ((ده ته‌ورات بینن ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن)). ئه‌وانیش هیئایان و خویندیانه‌وه، تا کاتی پابوردن به‌سه‌ر ئایه‌تی به‌ردباران کردندا، ئه‌م سه‌ر و ئه‌وسه‌ری ئایه‌ته‌که‌ی ده‌خوینده‌وه له‌و کاته‌دا (عبدالله) ی کوپی (سلام) که له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌را بوو (رضی الله عنه) وتی: پیی بلی با ده‌ستی به‌رزبکاته‌وه. ئه‌ویش کاتی ده‌ستی به‌رز کرده‌وه ده‌بینن ئایه‌تی به‌ردباران کردن له‌ژیر ده‌ستیدا، ئینجا پیغه‌مبه‌ر (رضی الله عنه) فره‌مانی به‌ هه‌ردووکیان کرد، هه‌ردووکیان به‌ردباران کران، (عبدالله) ی کوپی (عمر) ده‌لی: من خۆم یه‌کیک بووم له‌وانه‌ی به‌رد بارانیان کردن، بینیم پیاوه‌که خۆی ئه‌دایه به‌ر به‌رده‌کان و ژنه‌که‌ی لی‌ده‌پاراست.

(۸) ریگری له تکاردن له سزا شه‌رعیه‌کاندا

۹۹۷- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها)، زَوْجِ النَّبِيِّ (رضی الله عنه): أَنَّ قُرَيْشًا أَهَمَّهُمْ شَأْنُ الْمَرْأَةِ الَّتِي سَرَقَتْ فِي عَهْدِ النَّبِيِّ (رضی الله عنه) فِي غَزْوَةِ الْفَتْحِ، فَقَالُوا: مَنْ يَكْلَمُ فِيهَا رَسُولُ اللَّهِ (رضی الله عنه)؟ فَقَالُوا: وَمَنْ يَجْتَرِئُ عَلَيْهِ إِلَّا أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ حِبُّ رَسُولِ اللَّهِ (رضی الله عنه). فَأَتَى بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (رضی الله عنه) فَكَلَّمَهُ فِيهَا أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ، فَتَلَوْنَ وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ (رضی الله عنه) فَقَالَ: ((أَتَشْفَعُ فِي حَدِّ مَنْ حُدِّدَ اللَّهُ)). فَقَالَ: [لَهُ] أُسَامَةُ: اسْتَغْفِرْ لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ فَلَمَّا كَانَ الْعَشِيُّ قَامَ رَسُولُ اللَّهِ (رضی الله عنه) فَاخْتَطَبَ، فَأَتْنِي عَلَى اللَّهِ [تعالی] بِمَا هُوَ أَهْلُهُ ثُمَّ قَالَ: ((أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ: أَنَّهُمْ كَانُوا إِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الشَّرِيفُ تَرَكَوهُ، وَإِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الضَّعِيفُ أَقَامُوا عَلَيْهِ الْحَدَّ، وَإِنِّي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ لَقَطَعْتُ يَدَهَا)). ثُمَّ أَمَرَ بِتِلْكَ الْمَرْأَةِ الَّتِي سَرَقَتْ فَقُطِعَتْ يَدُهَا، قَالَتْ عَائِشَةُ (رضی الله عنها): فَحَسَنْتُ تَوْبَتَهَا بَعْدُ، وَتَزَوَّجْتُ، وَكَأَنْتِ تَأْتِينِي بَعْدَ ذَلِكَ فَأَرْفَعُ حَاجَتَهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (رضی الله عنه). [بخاری/ المغازی/ ۴۰۵۳]

له‌(عائشة)هوه، خیزانی پیغه‌مبهر (ﷺ) ده‌گیرنه‌وه: که هۆزی (قوره‌یش)مه‌سه‌له‌ی ئه‌و ژنه (مخزومیة)ی که دزی کرد بوو له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبهردا (ﷺ) زۆر نیگه‌ران و بی‌تا‌قه‌تی کرد بوون، که ئه‌مه‌یش له‌کاتی گرتنی شاری مه‌که‌دا بوو له‌ناو خۆی‌اندا وتیان: کئ بی‌ت بتوانیت قسه‌ی تیا‌بکات له‌ خزمه‌تی پیغه‌مبهر (ﷺ)؟ ئینجا وتیان: جا کئ بی‌ت بتوانیت بویری واکات له‌ خزمه‌تیدا مه‌گه‌ر (اسامة)ی کو‌ری (زید) نه‌بی‌ت، خۆشه‌ویستی پیغه‌مبهری خوا‌یه، ئینجا ئه‌و ژنه‌یان هینایه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبهر (ﷺ) ئوسامه‌ش چوو خزمه‌تی و قسه‌ی له‌سه‌ر کرد، پیغه‌مبهر (ﷺ) په‌نگ و پووی تیک چوو فه‌رمووی: ((ئایا بۆ لا‌بردنی سزایه‌ک له‌ سزا‌کانی خوا تکا ده‌که‌یت؟)). (اسامه) وتی: جا کاتی شه‌ودا‌هات پیغه‌مبهر (ﷺ) هه‌ستا و تارکی فه‌رموو: ((له‌راستیدا میلیله‌تانی پیش ئیوه‌ ته‌نها به‌وه‌ تیا‌چوون: ئه‌گه‌ر پیاو ما‌قولیک له‌ناو‌ی‌اندا دزی بک‌ردایه‌ وازیان لی‌ده‌هینا. به‌لام کاتی که‌سیکی گه‌دا و بی‌که‌س دزی بک‌ردایه‌ سزایان به‌سه‌ردا جئ‌به‌جئ ده‌کرد. به‌لام سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته ئه‌گه‌ر (فاطمة)ی کچی (محمد) دزی بکات ده‌ستی ده‌برم)). (عائشة) ده‌لی: ئه‌و ئافه‌ره‌ته ئیتر له‌وه‌ولا ته‌وبه‌یه‌کی جوانی کرد و شویشی کرد. له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌وه‌ ئه‌هات بۆ لام سه‌ردانی ده‌کردم ئه‌گه‌ر پی‌نویستی‌هکی بوا‌یه‌ به‌رم ده‌کرده‌وه‌ بۆ خزمه‌ت پیغه‌مبهر (ﷺ).

سزای مه‌ی خوارده‌وه

(۹) سزای مه‌یخۆر چه‌ند دا‌ره‌؟

۹۹۸- عَنْ حُضَيْنَ بْنِ الْمُنْذِرِ أَبُو سَاسَانَ قَالَ: شَهِدْتُ عُثْمَانَ [بْنَ عَفَانَ] (ﷺ) وَأَتَيْتِ بِالْوَلِيدِ قَدْ صَلَّى الصُّبْحَ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ قَالَ: أَرِيدُكُمْ؟ فَشَهِدَ عَلَيْهِ رَجُلَانِ - أَحَدُهُمَا حُمْرَانُ - أَنَّهُ شَرِبَ الْخَمْرَ، وَشَهِدَ آخَرُ أَنَّهُ رَأَى يَتَقَيًّا، فَقَالَ عُثْمَانُ: إِنَّهُ لَمْ يَتَقَيًّا حَتَّى شَرِبَهَا، فَقَالَ: يَا عَلِيُّ قُمْ فَاجْلِدْهُ، فَقَالَ عَلِيُّ: قُمْ يَا حَسَنُ فَاجْلِدْهُ، فَقَالَ الْحَسَنُ: وَلَّ حَارَهَا مَنْ تَوَلَّى قَارَهَا. فَكَأَنَّهُ وَجَدَ عَلَيْهِ، فَقَالَ: يَا عَبْدَ اللَّهِ بَنَ جَعْفَرٍ قُمْ فَاجْلِدْهُ، فَجَلَدَهُ وَعَلِيٌّ (ﷺ) يَعُدُّ، حَتَّى بَلَغَ أَرْبَعِينَ، فَقَالَ: أَمْسِكْ، ثُمَّ قَالَ جَلَدَ النَّبِيُّ (ﷺ) أَرْبَعِينَ، وَجَلَدَ أَبُو بَكْرٍ (ﷺ) أَرْبَعِينَ، وَعُمَرُ (ﷺ) ثَمَانِينَ، وَكُلُّ سُنَّةٍ، وَهَذَا أَحَبُّ إِلَيَّ.

(حضین) ی کورپی (منذر أبو ساسان) ده‌لی: له‌لای (عثمان) ی‌کورپی (عفان) بووم کاتیک (ولید) یان هی‌نایه لای که دوورکات نویژی به‌یانی کردبوو پاشان وتبووی: بۆتان زیاد که‌م؟ ئینجا دوو پیاو یه‌کیکیان (حمران) بوو شایه‌تیان له‌سه‌ردا که عه‌ره‌قی خواردۆته‌وه، ئه‌وی دیکه‌یشیان شایه‌تی له‌سه‌ردا که بینویتی ئه‌پشایه‌وه، (عثمان) وتی: تا نه‌خواته‌وه ناپشیته‌وه پاشان وتی: ئه‌ی (علی) هه‌سته دارکاری بکه، ئه‌ویش وتی: ئه‌ی (حسن) تو هه‌سته دارکاری بکه، (حسن) یش وتی: گهرمییه‌که‌ی بده به‌وه‌ی فینکی‌که‌ی نوش ده‌کات وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌زی پێ‌نه‌کات، ئینجا وتی: ئه‌ی (عبدالله) ی کورپی (جعفر) تو هه‌سته دارکاری بکه. ئه‌ویش هه‌ستا دارکاری کرد، (علی) یش ده‌یژمارد، تا گه‌یشه‌ چل، وتی: ده‌سبگره‌وه، پاشان وتی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) چل داری داوه [له‌ عه‌ره‌ق خۆر] و (أبو بکر) یش چل و (عمر) هه‌شتا، هه‌ر هه‌موویشی سوونه‌ته، من خۆم ئه‌مه‌یانم پێ‌خۆشتره [واتا چل داره‌که‌].

۹۹۹- عَنْ عَلِيٍّ (ع) قَالَ: مَا كُنْتُ أَقِيمُ عَلَى أَحَدٍ حَدًّا، فَيَمُوتَ فِيهِ، فَأَجِدَ مِنْهُ فِي نَفْسِي إِلَّا صَاحِبَ الْخَمْرِ، لِأَنَّهُ إِنْ مَاتَ وَدَيْتُهُ، لِأَنَّ رَسُولَ (ﷺ) لَمْ يَسْنَهُ. [بخاری/ الحدود/ ۶۳۹۶]

له‌(علی)یه‌وه (ﷺ) وتوویه‌تی من هیچ کاتیک نییه سزایه‌کی شه‌رعی به‌سه‌ر که‌سی‌که‌دا جێ‌به‌جێ بکه‌م و له‌ژێر ده‌ست‌دا بم‌ریت و له‌سه‌ر د‌ل‌ما بب‌یت به‌گرێ و تووشی د‌ل‌ه‌راو‌کیم بکات جگه‌ له‌ عه‌ره‌ق خۆر نه‌ب‌یت، ئه‌گه‌ر له‌ژێر ده‌ست‌دا بم‌ریت خوینه‌که‌ی ده‌دم چونکه‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) سزایه‌کی شه‌رعی دیاری بۆ دانه‌ناوه.

(۱۰) دارکاری بۆ ته‌م‌یک‌کردن (التعزیر)

۱۰۰۰- عَنْ أَبِي بُرْدَةَ الْأَنْصَارِيِّ (ع): أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((لَا يُجْلَدُ أَحَدٌ فَوْقَ عَشْرَةِ أَسْوَاطٍ، إِلَّا فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ)).

له‌(أبو هريرة) ی (الانصاری)یه‌وه که له‌ پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) بیستوه ده‌یفه‌رموو: ((له‌ ده‌قامچی به‌ره‌و ژوور تر له‌ هیچ که‌س ناد‌ریت مه‌گه‌ر له‌ سنوریک له‌ سنوره‌کانی خوادا نه‌ب‌یت.

(۱۱) سزای شه‌رعی سرینه‌وه‌ی تاوانه

۱۰۰۱- عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ (رضی الله عنه) قَالَ: أَخَذَ عَلَيْنَا رَسُولُ (ﷺ) كَمَا أَخَذَ عَلَى النَّسَاءِ: أَنْ لَا تُشْرِكَ بِاللَّهِ شَيْئًا، وَلَا تُسْرِقَ، وَلَا تُزْنِيَ، وَلَا تُقْتَلَ أَوْلَادَنَا، وَلَا يَعْضَهُ بَعْضُنَا بَعْضًا. ((فَمَنْ وَفَى مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ أَتَى مِنْكُمْ حَدًّا فَأَقِيمَ عَلَيْهِ فَهُوَ كَفَّارَتُهُ، وَمَنْ سَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ فَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ: إِنْ شَاءَ عَذَّبَهُ، وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُ)). [بخاری/الإيمان/ ۱۸]

(عبادة)ی کوپی (صامت) ده‌لی: پیغه‌مبهر (ﷺ) په‌یمانی له ئیمه‌یش وهرگرت هر وه‌ک چۆن په‌یمانی له ئافره‌تان وهرگرت: که هیچ شتیک نه‌که‌ین به‌ هاوهرل بو‌خوا، دزی نه‌که‌ین، داوین پیسی نه‌که‌ین، مناله‌کانمان نه‌کوژین، درو و بوختان بو‌یه‌کتری نه‌که‌ین، ((جا هر که‌س له ئیوه‌ ئهم به‌لینانه‌ی برده‌ سهر ئه‌وه‌ پاداشتی له‌سهر خواجه، هر که‌سیش له ئیوه‌ تاوانیک ئه‌نجام بدات و سزا بدریت ئه‌وه‌ ئه‌بیته‌ مایه‌ی سرینه‌وه‌ی تاوانه‌که‌ی. و هر که‌سیش خوا بو‌ی بیوشیت و ئاشکرای نه‌کات ئه‌وه‌ حه‌واله‌ی خوا ئه‌کریت ئه‌گهر ویستی سزای ده‌دات و ئه‌گهر ویستیشی لئی خوش ده‌بیت)).

(۳۰) بهشی دادگایی و شایه تی

(۱) داوهریی بهرواله ت دهکریت

۱۰۰۲ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رضی اللہ عنہا)، زَوْجِ النَّبِيِّ (ﷺ): أَنَّ رَسُولَ (ﷺ) سَمِعَ جَلْبَةَ خَصْمٍ بِيَابِ حُجْرَتِهِ، فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ، فَقَالَ: ((إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ، وَإِنَّهُ يَأْتِينِي الْخَصْمُ، فَلَعَلَّ بَعْضَهُمْ أَنْ يَكُونَ أَبْلَغُ مِنْ بَعْضٍ، فَأَحْسِبُ أَنَّ صَادِقٌ فَأَقْضِي لَهُ، فَمَنْ قَضَيْتَ لَهُ بِحَقِّ مُسْلِمٍ فَإِنَّمَا هِيَ قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ، فَلْيَحْمِلْهَا أَوْ يَذَرْهَا)). [بخاري/ المظالم/ ۲۳۲۶]

له (ام سلمه) هوه، خیزانی پیغه مبهه (ﷺ) که پیغه مبهه (ﷺ) گوئی له قهره قری چهند که سیکی ناکوک بوو له بهر ده رگای ژوره که یدا، ئه ویش هاته دهره وه بولایان و فهرمووی: ((دلتیابن منیش هر مروقم که سانی ناکوک و کیشه دار دین بولام، رهنگه هندیکیان زمان پاراوترین له هندیکیان، منیش بهراست گوی بزانه و ماف بدهم بهو، جا هرکه س بریارم بو داو مافی موسلمانیکم دایی ئه وه بادلتیابیئت که من پارچه یه که له ناگری بو بریار ددهم، دهبه هلی بگریت یا وازی لی بیئت)).

(۲) لاساری سهرسه خت

۱۰۰۳ عَنْ عَائِشَةَ (رضی اللہ عنہا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِنَّ أَبْغَضَ الرِّجَالِ إِلَيَّ اللَّهُ الْأَلَدُ الْخَصْمِ)). [بخاري/ المظالم/ ۲۳۲۵]

عائشة) ده لی: پیغه مبهه (ﷺ) فهرموویه تی: ((بیگومانم لهو پیاوانه ی که خوا له هه موو پیاویکی دیکه زیاتر رقی لیئانه، ئه و پیاوانه که له هه مووان زیاتر لاسار و سهرسه خت.

(۳) سویندانی داوا له سهرکراو (المدعی علیه)

۱۰۰۴ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی اللہ عنہ) أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: ((لَوْ يُغْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ لَادَّعَى نَاسٌ دِمَاءَ رِجَالٍ وَأَمْوَالَهُمْ، وَلَكِنَّ الْيَمِينَ عَلَى الْمُدْعَى عَلَيْهِ)). [بخاري/ التفسير/ ۴۲۷۷]

له (ابن عباس) هوه: که پیغه مبهه (ﷺ) فهرموویه تی: ((ئه گهر خه لکی به پیی داوای خویمان بیاندریئت ئه واه که سانی ئه و تو هه ن لافی سامان و خوینی که سانیکی دیکه لی ددهن [به ناحق] به لام سویند له سهر داوا له سهر کراوه)).

(۴) دادگاییی کردن به‌سویند و شایه‌ت

۱۰۰۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ (ﷺ) قَضَى بَيْنَ بِيَمِينَ وَشَاهِدٍ.
(ابن عباس) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به سوینیک و شایه‌تیک دادگاییی کردووه.

(۵) دادوهرنابیت دادوهری بکات نه‌گهر تووره بوو

۱۰۰۶- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ قَالَ: كَتَبَ أَبِي وَكَتَبْتُ لَهُ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، وَهُوَ قَاضٍ سِجِسْتَانَ: أَنْ لَا تَحْكُمَ بَيْنَ اثْنَيْنِ وَأَنْتَ غَضْبَانُ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ (ﷺ) يَقُولُ: ((لَا يَحْكُمُ أَحَدٌ بَيْنَ اثْنَيْنِ وَهُوَ غَضْبَانُ)). [بخاری/ الأحكام/ ۶۷۳۹]

(عبدالرحمن) ی کوپی (ابو بکره) ده‌لی: باوکم نامه‌ی نووسی که من بۆم نووسی بۆ (عبیدالله ی کوپی ابو بکره) قازی سجستان: له‌کاتی توپه‌ییدا دادگاییی دوو که‌س مه که چونکه من له پیغه‌مبه‌رم (ﷺ) بیستووه فهرموویه‌تی: ((با که‌س دادگاییی دوو که‌س نه‌کات نه‌گهر تووره بوو)).

(۶) پاداشتی ئیجتهادی دادوهر بیپیکئی یان نه‌بیپیکئی

۱۰۰۷- عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ (رضی الله عنه): أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ (ﷺ) يَقُولُ: ((إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ، وَإِذَا حَكَمَ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ)).
(عمرو) ی کوپی (عاص) ده‌لی: له پیغه‌مبه‌رم (ﷺ) بیستووه که ده‌یفهرموو: ((نه‌گهر دادوهر دادگاییی کرد و تیکووشا [بۆ دۆزینه‌وه‌ی راستی] پاشان پیکای نه‌وه دوو پاداشتی بۆ هیه، به‌لام نه‌گهر دادگاییی کردو تیکووشا و پاشان هه‌له‌ی کرد نه‌وه یه‌ک پاداشتی بۆ هیه)).

(۷) جیاوازیی موجه‌ه‌ییده‌کان

۱۰۰۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((بَيْنَمَا امْرَأَتَانِ مَعَهُمَا ابْنَاهُمَا جَاءَ الدُّنْبُ فَذَهَبَ بِابْنٍ إِحْدَاهُمَا، فَقَالَتْ هَذِهِ لِصَاحِبَتِهَا: إِنَّمَا ذَهَبَ بِابْنِكَ أَنْتِ، وَقَالَتِ الْآخَرَى: إِنَّمَا ذَهَبَ بِابْنِكَ، فَتَحَاكَمَتَا إِلَى دَاوُدَ فَقَضَى بِهِ لِلْكُبْرَى، فَخَرَجَتَا عَلَى سُلَيْمَانَ ابْنِ دَاوُدَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ فَأَخْبَرَتَاهُ، فَقَالَ: ائْتُونِي بِالسَّكِينِ أَشَقُّهُ بَيْنَكُمَا، فَقَالَتِ الصُّغْرَى: لَا، يَرْحَمُكَ اللَّهُ، هُوَ ابْنُهَا. فَقَضَى بِهِ لِلصُّغْرَى)).
قَالَ: قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: وَاللَّهِ إِنْ سَمِعْتُ بِالسَّكِينِ قَطُّ إِلَّا يَوْمُنِي، مَا كُنَّا نَقُولُ إِلَّا الْمُدِيَّةَ.

۱۰۱۰- عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ (رضی الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: ((أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِخَيْرِ الشُّهَدَاءِ؟ الَّذِي يَأْتِي بِشَهَادَتِهِ قَبْلَ أَنْ يُسْأَلَها)).

له (زید) ی کوپی (خالد) ی (جهنی) یه وه: که پیغمبر (ﷺ) فرمویه تی: ((نایا پیتان بلیم چاکترین شایه ت کی یه؟ چاکترین شایه ت نه و که سه یه که شایه تیه که ی دهادت پیش نه وه ی داوا ی لی بکری ت)).

(۱) حوکمی ھه ئڱرتنه وهی ونبوو

(زید)ی کوپی (خالد الجهنی)، ھاوئلی پیغەمبەری خوا (ﷺ) دەئێ: پرسیار
لە پیغەمبەر (ﷺ) کرا سەبارەت بە ھەنگرتنەوێ شتی ون بوو: زیڕ یا زیو
[مەبەست پارەھە؟ ئەویش فەرمووی: ((سەیرکە بزانی دەمێ توورەکە کە یەچی
بەستراو و تورەکە کە ییش چی یە و چۆنە؟ پاشان تا سائێ جاری بۆ بدە، ئەگەر
نەناسراو خاوەنی نەبوو خەرجی کە و ئەو سەپاردە ییئت لای خۆت، جا ئەگەر
خاوەنەکە ی پۆژئێ لە پۆژان ھاتەوێ بۆی بیدەرەو)) ئینجا پرسیاری لیکرد
سەبارەت بە حوشتی ون بوو؟ ئەویش فەرمووی: ((تۆ چیتە بەسەر یەو؟ وازی
لێ بێنە، پیللوی خۆی و جەوئەندە ئاوی خۆیی پێیە خۆی دیتە سەر ئاو و
درەخت دەخوا تا خاوەنەکە ی دەیدۆزیتەو)). ئینجا پرسیاری لیکرد دەربارە ی
مەر و مالاتی ون بوو؟ فەرمووی: ((بیگرە لای خۆت، چونکە یا بۆ تۆ دەبیئت یا
بۆ براکەت یا بۆ گورگ)).

(۲) د مریارهی هه لگرتنه وهی شتی ونیوی حاجی { له هه جدا }

١٠١٢- عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ عُثْمَانَ التَّمِيمِيُّ (رحمه الله): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) نَهَى عَنْ لُقْطَةِ الْحَاجِّ.

له (عبدالرحمن) ی کوپی (عثمان) ی (التیمی) یه وه دهگیرنه وه که پیغه مبهـر
(ﷺ) پیگری کردووه له وه ی که شتی ون بووی حاجی [له حه جدا]
هه ئمگیرنه وه.

(۲) كەسى ونبوويەك ھەلگرتنەوھى ئەوھ سەر لىشىواوھ

۱۰۱۳- عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ (رضي الله عنه) عَنْ رَسُولِ (ﷺ) أَنَّهُ قَالَ: ((مَنْ أَوَى ضَالَّةً فَهُوَ ضَالٌّ، مَا لَمْ يُعْرِفْهَا)).

لە (زید) ی کوپی (خالد) ی (جەننى) یەوھ ئەویش لە پیغەمبەرەوھ (ﷺ) كە فەرموویەتى: ((ھەر كەسێك شتىكى وون بوو ھەلگرتنەوھ بۆ خوێ و جاپى بۆ نەدات، ئەوھ سەر لىشىواوھ)).

(۴) رێگرکردن لە دۆشینى مەپو مالاتى خەلگى بەبى پەزەمەندى خویان

۱۰۱۴- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ (ﷺ) قَالَ: ((لَا يَحْلُبَنَّ أَحَدٌ مَاشِيَةَ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِهِ، يُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ تُؤْتَى مَشْرَبَتُهُ فَتُكْسَرَ خِرَائَتُهُ، فَيُنْتَقَلَ طَعَامُهُ، إِنَّمَا تَخْزَنُ لَهُمْ ضُرُوعُ مَوَاشِيهِمْ أَطْعَمَتَهُمْ، فَلَا يَحْلُبَنَّ أَحَدٌ مَاشِيَةَ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِهِ)).

(ابن عمر) (ﷺ) دەلى: پیغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموویەتى: ((با هیچ كەس مەپ و مالاتى هیچ كەس بەبى پەزەمەندى خوێ نەدۆشیت، ئایا كەسێك لە ئێوھ پیى خوشە بچنە ژوورى گەنجینهكەى و گەنجینهكەى بشكىنریت و خۆراكەكەى بېریت، دە ئەوانیش گوانى مەپو مالاتەكەیان، گەنجینهكە یانى خۆراكەكەیان بۆ ھەلدەگرت، كەوابوو با هیچ كەس بى پەزەمەندى خاوەنەكەى مەپ و مالاتى هیچ كەس نەدۆشیت)).

(۳۲) به‌شی میوانداری

(۱) حوکمی که سیک میوان را گیر نه‌کات

۱۰۱۵- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رضی الله عنه) أَنَّهُ قَالَ: قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ تَبْعُنَا، فَتَنْزِلُ بِقَوْمٍ فَلَا يَقْرُونَنَا، فَمَا تَرَى؟ فَقَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِنْ نَزَلْتُمْ بِقَوْمٍ فَأَمَرُوا لَكُمْ بِمَا يَنْبَغِي لِلضَّيْفِ فَاقْبَلُوا، فَإِنْ لَمْ يَفْعَلُوا فَخُذُوا مِنْهُمْ حَقَّ الضَّيْفِ الَّذِي يَنْبَغِي لَهُمْ)).

(عقبه) ی کوری (عامر) ده‌لی: وتمان: ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا تو {به‌ملا و لاماندا} ده‌نیریت، دین به‌سەر تیره و هۆزی ئە‌و تودا که چی میوانداریمان ناکه‌ن، جا به‌لاته‌وه چۆنه؟ پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) پێی فەرمووین: ((ئە‌گەر دابه‌زین له‌سەر تیره و هۆزیک و میوانداریان کردن و ه‌کو پێویست ئە‌وه ئیوه‌یش بچن به‌ ده‌میان‌ه‌وه، ئە‌گەر میوانداریشیان نه‌کردن و خولکیان نه‌کردن ئە‌وه ئە‌مه‌نده‌ی که پێویسته‌ مافی میوانداری خوتانیان لێ‌ه‌مرگرن {ئە‌گەر به‌زۆریش بێت})).

(۲) فەرمان به‌ میوانداری

۱۰۱۶- عَنْ أَبِي شُرَيْحٍ الْخُرَاعِيِّ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((الضِّيَافَةُ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ، وَجَائِزَتُهُ يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ، وَلَا يَحِلُّ لِرَجُلٍ مُسْلِمٍ أَنْ يُقِيمَ عِنْدَ أَخِيهِ حَتَّى يُؤْتِمَهُ)). قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَكَيْفَ يُؤْتِمُهُ؟ قَالَ: ((يُقِيمُ عِنْدَهُ وَلَا شَيْءَ لَهُ يَقْرِيهَ بِهِ)).

له‌ (أبو شريح) ی (خراعی) ی‌یه‌وه ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فەرموویه‌تی: ((میوانداری سێ پۆژه، شه‌وو پۆژی یه‌که‌م بایه‌خی زیاتری پێبدری، په‌وانی‌یه‌ بۆ ه‌یچ موسلمانیک ئە‌مه‌نده‌ لای برا موسلمان‌ه‌که‌ی بمینیت‌ه‌وه تاوه‌کو گونا‌ه‌باری بکات. وتیان: ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، چۆن گونا‌ه‌باری ده‌کات؟ فەرمووی: ((لای بمینیت‌ه‌وه و ه‌یچی وایش نه‌بیت میوانداری پێ بکات)).

(۳) دهریاره‌ی ده‌ست گ‌رویی به‌مالی زیاده

۱۰۱۷- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضی الله عنه) قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ فِي سَفَرٍ مَعَ النَّبِيِّ (ﷺ) إِذْ جَاءَ رَجُلٌ عَلَى رَاحِلَةٍ لَهُ، قَالَ: فَجَعَلَ يَصْرِفُ بَصَرَهُ يَمِينًا وَشِمَالًا، فَقَالَ

رَسُولُ (ﷺ): ((مَنْ كَانَ مَعَهُ فَضْلٌ ظَهَرَ فَلْيَعُدْ بِهِ عَلَى مَنْ لَا ظَهَرَ لَهُ، وَمَنْ كَانَ لَهُ فَضْلٌ مِنْ زَادٍ فَلْيَعُدْ بِهِ عَلَى مَنْ لَا زَادَ لَهُ)). قَالَ: فَذَكَرَ مِنْ أَصْنَافِ الْمَالِ مَا ذَكَرَ، حَتَّى رَأَيْنَا أَنَّهُ لَا حَقَّ لِأَحَدٍ مِنَّا فِي فَضْلٍ.

(ابو سعید) (الخدري) (ﷺ) دهلی: له کاتی کدا ئیمه له سه فهریکدا له خزمهت پیغه مبهری خوادا بووین. نه مهنده مان زانی پیاویک به سواری وولاغیکه وه هات، دهلی: کابرا هر چاوه چاوی بوو به لای راست و چه پی خویدا نه پروانی، لهو کاته دا پیغه مبه ریش (ﷺ) فهرمووی: ((هر که س و لاخیکی سواری زیاده ی هیه با بیدات به که سیك که پیی نیه، و هر که سیکیش تویشوی زیاده ی پییه با بیدات به که سیك پیی نییه)) دهلی: له هه موو چه شنه مالیکی نه وتوی باس کرد که ، تاوه کوو هاتینه سهر نه و قه ناعه ته ی که هیچ کام له ئیمه مافی هه بوونی هیچ زیاده یه کی له خوی نه بیئت)).

(۴) فهرمان کردن به گرد کردنه وهی تویشووه کان له کاتی ته نگانه دا

۱۰۱۸- عَنْ إِيَّاسُ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ أَبِيهِ (ﷺ) قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فِي غَزْوَةٍ، فَأَصَابَنَا جَهْدٌ، حَتَّى هَمَمْنَا أَنْ نُنْخَرَّ بَعْضُ ظَهْرِنَا، فَأَمَرَ نَبِيُّ (ﷺ) فَجَمَعْنَا مَزَادَنَا، فَبَسَطْنَا لَهُ نَطْعًا. فَاجْتَمَعَ زَادُ الْقَوْمِ عَلَى النُّطْعِ، قَالَ: فَتَطَاوَلْتُ لِأَخِزْرِهِ كَمْ هُوَ؟ فَحَزَرْتُهُ كَرِبُضَةِ الْعَنْزِ، وَخُنْ أَرْبَعُ عَشْرَةَ مِائَةً، قَالَ: فَأَكُنَّا حَتَّى شَبِعْنَا جَمِيعًا، ثُمَّ حَشَوْنَا جُرْبِنَا، فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ (ﷺ): ((فَهَلْ مِنْ وَضُوءٍ)). قَالَ: فَجَاءَ رَجُلٌ بِإِدَاوَةٍ [لَهُ] فِيهَا نُطْقَةٌ، فَأَفْرَعَهَا فِي قَدَحٍ، فَتَوَضَّأْنَا كُلُّنَا لِدُغْفِقِهِ، دَغْفِقَةً أَرْبَعُ عَشْرَةَ مِائَةً، قَالَ: ثُمَّ جَاءَ بَعْدَ ذَلِكَ ثَمَانِيَةٌ، فَقَالُوا: هَلْ مِنْ طَهْوَرٍ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((فَرِغِ الْوَضُوءَ)).

له (ایاس) ی کوری (سلمه) وه (ﷺ) نهویش له باوکیه وه، دهلی: له خزمهت پیغه مبهردا (ﷺ) دهرچووین بو جهنگیک، تووشی برسیتی و فهلاکه تیك هاتین، تاوه کوو خهریک بوو هه ندی له وولاخی سواریه کانمان سهر برین، پیغه مبه ریش (ﷺ) فهرمانی دهرکرد، ئیمه ییش هه گبه ی تویشووه کانمان کوکرده وه و که ولتیکمان {له پیستی خوشه کراو} بوړاخست تویشوی خه لکه که له سهر که وله که کوکرایه وه دهلی: منیش خوم دریز کرد تا بزائم مه زهنده ی بکه م چه ندیک ده بیئت؟ سهیره که م به نه ندازه ی بزنیکه که مولگی خوارد بیئت. ئیمه ییش هزار و چوار صه د که س بووین دهلی: که چی هر هه موویشمان تیمرمان خوارد

و تویشە بەرەکانیشمان لیپپرکرد، ئینجا پیغەمبەر (ﷺ) فرمووی: ((ئەي ئاوی دەست نویژ ههیه)) دەلی: پیاویک لەولاه بە جەوهندەیه کهوه هات کهمیک ئاوی تیا بوو ئەویش کردیه ناو دۆلکهیه کهوه، ئیمەیش دەستنویژمان گرت هەر هەموو بە خوڕ لیمان دادەکرد که ژمارە کهمان هەزار و چوارسەد کهس بوو، دەلی: پاش ئەوه هەشت کهس هاتن، ووتیان: ئاوی دەست نویژ ماوه؟ پیغەمبەریش (ﷺ) فرمووی: ((ئاوی دەست نویژ تەواو بوو)).

(۳۳) به‌شی جیهاد

(۱) له‌بارهی فهرمودهی خواوه ((واگومان مه‌به‌ن نه‌وانهی له‌ریگهی

خوادا کوژراون مردوون))

۱۰۱۹. عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: سَأَلْنَا عَبْدَ اللَّهِ (ع) عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ [آل عمران: ۱۶۹]. قَالَ: أَمَّا إِنَّا قَدْ سَأَلْنَا عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ: ((أَرْوَاهُمْ فِي جَوْفِ طَيْرٍ خُضِرَ، لَهَا قَنَادِيلُ مُعَلَّقَةٌ بِالْعَرْشِ، تَسْرَحُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاءَتْ، ثُمَّ تَأْوِي إِلَيَّ تِلْكَ الْقَنَادِيلِ، فَاطْلَعُ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ أَطْلَاعَةً فَقَالَ: هَلْ تَشْتَهُونَ شَيْئًا؟ قَالُوا: أَيْ شَيْءٍ نَشْتَهُي، وَنَحْنُ نَسْرَحُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شِئْنَا؟ فَفَعَلَ ذَلِكَ بِهِمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَلَمَّا رَأَوْا أَنَّهُمْ لَنْ يُثْرَكُوا مِنْ أَنْ يُسْأَلُوا، قَالُوا: يَا رَبِّ، نُرِيدُ أَنْ تَرُدَّ أَرْوَاحَنَا فِي أَجْسَادِنَا، حَتَّى نَقْتَلَ فِي سَبِيلِكَ مَرَّةً أُخْرَى. فَلَمَّا رَأَى أَنْ لَيْسَ لَهُمْ حَاجَةٌ تُرَكُّوا)).

(مسروق) ده‌لی: پرسیارمان له (عبدالله) ی کوپی (مسعود) کرد دهربارهی ئەم ئایەتە که ئەمە ماناکە یەتی ﴿گومان وامه‌به‌ن نه‌وانهی که له‌ریگهی خوادا کوژراون مردوون به‌لکو زیندوون و لای په‌روهردگاریان پۆزی دهرین﴾ ئەویش وتی: ئێمەش پرسیارمان له‌پیغه‌مبەر (ع) کرد ئەویش فهرمووی: ((گیانیان وا له‌ناو سکی بالنده‌یه‌کی سه‌وزدا، خواوه‌نی چه‌ند چرایه‌کی هه‌لواسراو به‌عرشه‌وه، له‌به‌هه‌شتا چه‌نده بیان‌ه‌وی و بو‌هه‌رکوی بیان‌ه‌وی ده‌گه‌ڕێن پاشان دینه‌وه بو‌لای ئەو چرایانه، په‌روهردگاریان ته‌ماشایه‌کیان ده‌کات و ده‌فهرمویت: ((ئایا چه‌ز له‌هیچ ده‌که‌ن)) ده‌لێن: چه‌ز به‌چی بکه‌ین له‌کاتی‌که‌دا ئێمه به‌ئارەزووی خو‌مان بو‌کوئ بمانه‌وی له‌به‌هه‌شتا ده‌گه‌ڕێن؟ تا سێ جار ئەمه‌یان پی ده‌فهرمویت، کاتی ده‌بینن وازیان لی‌ناهی‌نریت تا داوی شتی‌ک نه‌که‌ن، ده‌لێن: په‌روهردگار، داوات لێ‌ده‌که‌ین که‌جاریکی دیکه گیانمان بگه‌ڕێته‌وه بو‌لاشه‌مان تا جاریکی‌تر له‌پیناوی تۆدا بکوژین کاتی ده‌بینی هیچ داوایه‌کیان نی‌یه وازیان لی‌ده‌هینریت)).

(۲) دهرگاکانی به‌هشت له‌ژیر سیبه‌ری شمشیره‌کاندان

۱۰۲۰- عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي وَهُوَ بِحَضْرَةِ الْعَدُوِّ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِنَّ أَبْوَابَ الْجَنَّةِ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ)). فَقَامَ رَجُلٌ رَثُّ الْهَيْئَةِ، فَقَالَ: يَا أَبَا مُوسَى أَنْتَ سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ هَذَا؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَرَجَعَ إِلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ: أَقْرَأُ عَلَيْكُمُ السَّلَامَ، ثُمَّ كَسَرَ جَفْنَ سَيْفِهِ فَأَلْقَاهُ، ثُمَّ مَشَى بِسَيْفِهِ إِلَى الْعَدُوِّ فَضْرَبَ بِهِ حَتَّى قُتِلَ.

له (ابو بکر) ی کوپی (عبداللہ) ی کوپی (قیس) ئه‌ویش له باوکیه‌وه ده‌لی: گویم له باوکم بوو له کاتی‌کدا ئاماده‌ی جه‌نگ بوو پرووبه دوژمن ده‌یوت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ((له‌راستی‌دا دهرگاکانی به‌هشت له ژیر سیبه‌ری شمشیره‌کاندان)) پی‌اوئیکی شپوڵ وتی: ئه‌ی (ابو موسی) تو خوت گویت له پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بووه که وابفه‌رموویت؟ وتی: به‌لی، ده‌لی: ئیتر گه‌پایه‌وه بو‌لای هاوه‌له‌کانی وتی: سه‌لامتان لی‌ده‌که‌م [خوا‌حافیزی کرد] و پاشان کیلانی شمشیره‌که‌ی شکاند و فری‌ی داو به‌ره‌و دوژمن پویش‌ت هر به‌رده‌وام به شمشیره‌که‌ی له دوژمنی ئه‌دا هتا کوژرا.

(۳) هاندان بو‌جیهاد

۱۰۲۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((تَضَمَّنَ اللَّهُ لِمَنْ خَرَجَ فِي سَبِيلِهِ، لَا يُخْرِجُهُ إِلَّا جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَإِيمَانًا بِي وَتَصَدِيقًا بِرُسُلِي، فَهُوَ عَلَيَّ ضَامِنٌ أَنْ أَدْخِلَهُ الْجَنَّةَ، أَوْ أَرْجِعَهُ إِلَى مَسْكَنِهِ الَّذِي خَرَجَ مِنْهُ، نَائِلًا مَا نَالَ مِنْ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ. وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، مَا مِنْ كَلِمٍ يُكَلِّمُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِلَّا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَهَيْئَتِهِ حِينَ كَلِمَ، لَوْ أَنَّهُ لَوْنٌ دَمٍ وَرِيحُهُ مِسْكٌ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَوْ أَنَّا أَنْ يَشُقُّ عَلَى الْمُسْلِمِينَ مَا قَعَدْتُ خِلَافَ سَرِيَّةٍ تَغْرُو فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَبَدًا، وَلَكِنْ لَا أَحَدٌ سَعَةٍ فَأَحْمِلُهُمْ، وَلَا يَجِدُونَ سَعَةً، وَيَشُقُّ عَلَيْهِمْ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَلَيَّ. وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَوَدِدْتُ أَنِّي أَغْرُو فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأُقْتَلَ، ثُمَّ أَغْرُو فَأُقْتَلَ، ثُمَّ أَغْرُو فَأُقْتَلَ)).

(ابو هریره) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((خوا‌ی گه‌وره ده‌سته به‌ری ئه‌و که‌سه‌ی کردوه که له پی‌ناوی ئه‌ودا دهر‌یجیت و فه‌رموویه‌تی: ((هه‌رک‌س دهر‌چوونه‌که‌ی ته‌نها له‌ریگه‌ی مندا و باوه‌ر به‌من و به‌راست زانی‌نی پیغه‌مبه‌ره‌کاندا بی‌ت ئه‌وه من زامنی ئه‌وه‌ی بو‌ ده‌که‌م بیخه‌مه به‌هشت، یان

بیگیږمه‌وه بۆ ئه‌و ماله‌ی لینی دهرچووه له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی به‌دهستی هیناوه له‌پادا‌شت و ده‌ستکه‌وتی جه‌نگ سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی به‌دهسته هه‌یج برینیک نیه که‌له‌رنگه‌ی خوادا کراییت مه‌گه‌ر کاتیک [خاوه‌نه‌که‌ی] له‌ پوژی قیامه‌ت دیت و زیندوو ده‌بیته‌وه وه‌کو خۆی چۆن بریندار بووه له‌و کاته‌دا بریندار بووه په‌نگی برینه‌که‌ی په‌نگی خوینه و بۆنه‌که‌یشی بۆنی میسکه. سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی محمدي به‌دهسته. ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه نه‌بی بیته زه‌حمه‌ت له‌سه‌ر موسلمانان له‌پاش هه‌یج له‌شکرکه‌وه که‌ دهرچیت و به‌هنگیت له‌ په‌نگه‌ی خوادا هه‌رگیز دانه‌ئە‌نیشتم و نه‌ئە‌مامه‌وه، به‌لام من ئە‌مه‌نده‌م له‌ده‌ستدا نیه به‌توانم هه‌لیان گرم و ئه‌وانیش ئە‌مه‌نده‌یان له‌ ده‌ستدا نیه. لایشیان نا‌په‌حه‌ته له‌من دوا بکه‌ون، سویند به‌وه‌ی گیانی محمدي به‌دهسته من هه‌زده‌که‌م له‌ په‌نگه‌ی خوادا به‌هنگم و بکوژیم، هه‌م‌دیسان به‌هنگم و بکوژیم دیسان به‌هنگم و بکوژیمه‌وه)).

(۴) به‌رزکردنه‌وه‌ی پله‌وپایه‌ی به‌نده‌به‌ جیهاد

۱۰۲۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((يَا أَبَا سَعِيدٍ، مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا، وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ)). فَعَجِبَ لَهَا أَبُو سَعِيدٍ فَقَالَ: أَعَدَّهَا عَلَيَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَفَعَلَ، ثُمَّ قَالَ: ((وَأُخْرَى يُرْفَعُ بِهَا الْعَبْدُ مِائَةَ دَرَجَةٍ فِي الْجَنَّةِ، مَا بَيْنَ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ)). قَالَ: وَمَا هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: ((الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)).

(أبو سعيد) (الخدري) (رضي الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((ئه‌ی (أبو سعيد) هه‌ر که‌س رازی بی‌ت به‌وه‌ی خوا په‌روه‌ردگاری بی‌ت ئیسلام ئایینی بی‌ت و محمديش پیغه‌مبه‌ری بی‌ت، به‌هه‌شتی بۆ مسوکه‌ر ده‌بی‌ت (أبو سعيد) یش سه‌ری سوپما وتی: بۆم دووباره‌ بکه‌روه‌ه ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، ئه‌ویش بۆی دووباره‌ کرده‌وه، پاشان فه‌رمووی: ((شتیکی دیکه‌یش که‌به‌نده‌ تیايدا سه‌د پله له‌ به‌هه‌شتا پی‌ی به‌رز و بلند ده‌بیته‌وه، نێ‌وان هه‌ر دوو پله‌ش به‌ ئە‌ندازه‌ی نێ‌وان ئاسمان و زه‌وییه‌)) وتی: ئه‌وه چیه‌ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا؟ فه‌رمووی: ((جیهاد کردنه له‌ په‌نگه‌ی خوادا، جیهاد کردنه له‌ په‌نگه‌ی خوادا)).

(۵) مواهيد چاكترينى خه لىكويه

۱۰۲۳- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه): أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ: أَيُّ النَّاسِ أَفْضَلُ؟ فَقَالَ: ((رَجُلٌ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِمَالِهِ وَنَفْسِهِ)). قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ((مُؤْمِنٌ فِي شِعْبٍ مِنَ الشَّعَابِ يَغْبُدُ اللَّهَ رَبَّهُ، وَيَدْعُ النَّاسَ مِنْ شَرِّهِ)).

(ابو سعيدى) (الخدري) (رضي الله عنه) دهلى: پياويك هاته خزمه تى پيغه مبهري (رضي الله عنه) وتى: چاكترين كهس كى يه؟ ئه ويش فهرموى: ((پياويكه جيهاد بكات له رى خوادا به مال و گيانى خوى)) وتى: پاشان كى يه؟ فهرموى: ((برواداريكيش له شيويك له شيوه كان [خوى مه لاس بدات] و په رومردگارى بپه رستيت و خه لى له زياني به دورگرئت)).

(۶) كه سى بمريت و نه جه نكييت [له ريگه ي خوادا] و به خه ياليشيا نه يه ت

۱۰۲۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ (صلى الله عليه وسلم): ((مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغُرْ، وَلَمْ يُحَدِّثْ بِهِ نَفْسَهُ، مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِنْ نِفَاقٍ)). قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ: فَتَرَى أَنَّ ذَلِكَ كَانَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ (صلى الله عليه وسلم).

(ابو هريرة) (رضي الله عنه) دهلى: پيغه مبهري (رضي الله عنه) فهرمويه تى: ((هر كهس بمريت و جه نكي له ريگه ي خوادا نه كرديت و به دليشيدا نه هاتيت كه بيكات، ئه وه له سهر به شيك له دوپويى مردوه)) عبدالله ي كوپى (المبارك) دهلى: ئيمه و امان گومان ده برد كه ئه وه له سهرده مى پيغه مبهري خوادا بوويت.

(۷) خيري جيهاد له دهر يادا

۱۰۲۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ (صلى الله عليه وسلم) كَانَ يَدْخُلُ عَلَى أُمَّ حَرَامٍ بِنْتِ مِلْحَانَ فَتُطْعِمُهُ، وَكَانَتْ أُمُّ حَرَامٍ تَحْتَ عِبَادَةِ بْنِ الصَّامِتِ (رضي الله عنه)، فَدَخَلَ عَلَيْهَا رَسُولُ (صلى الله عليه وسلم) يَوْمًا فَأَطْعَمَتْهُ، ثُمَّ جَلَسَتْ تَقْلِي رَأْسَهُ، فَنَامَ رَسُولُ (صلى الله عليه وسلم)، ثُمَّ اسْتَيْقَظَ وَهُوَ يَضْحَكُ، قَالَتْ: فَقُلْتُ: مَا يَضْحَكُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: ((نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي عَرِضُوا عَلَيَّ غِرَافَةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ، يَرْكَبُونَ ثَبَجَ هَذَا الْبَحْرِ مُلُوكًا عَلَى الْأَسْرِ، أَوْ: مِثْلَ الْمُلُوكِ عَلَى الْأَسْرِ)). يَشْكُ أَيُّهُمَا قَالَ. قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ادْعُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنِي مِنْهُمْ. فَدَعَا لَهَا، ثُمَّ وَضَعَ رَأْسَهُ، فَنَامَ. ثُمَّ اسْتَيْقَظَ وَهُوَ يَضْحَكُ، قَالَتْ: فَقُلْتُ: مَا يَضْحَكُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: ((نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي عَرِضُوا عَلَيَّ غِرَافَةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ)). كَمَا قَالَ فِي الْأَوَّلَى. قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ادْعُ

اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ. قَالَ: ((أَنْتَ مِنَ الْأَوَّلِينَ)). فَرَكِبْتُ أَمْ حَرَامٌ بِنْتُ مِلْحَانَ الْبَحْرِ فِي زَمَنٍ مُعَاوِيَةَ، فَصُرِعْتُ عَنْ دَائِبَتِهَا حِينَ خَرَجْتُ مِنَ الْبَحْرِ فَهَلَكْتُ.

له (انس) ی کوپی (مالک) هوه (ﷺ) ده گێرنه وه: كه پیغه مبهری خوا (ﷺ) نه چوو بۆ سهر دانی (ام حرام) ی کچی (ملحان) و ئه ویش خۆراکی پی ده دا (ام حرام) خیزانی (عباده) ی کوپی (الصامت) بوو. پوژیک پیغه مبهر (ﷺ) چوو بۆلای ئه ویش خۆراکی پێداو پاشان دانیششت سهری ده دۆزی، پیغه مبهریش (ﷺ) خهوی لی کهوت پاشان به پیکه نینه وه خه بهری بوویه وه، (ام حرام) یش ده لی: به چی پێده کهنی ئه ی پیغه مبهری خوا؟ ئه ویش فهرمووی: ((که سانیکم له ئومه ته کهم پی نیشان درا که نه جهنگان له ریگه ی خوادا، سواری ناوه راستی ئهم ده ریا بوو بوون پادشا بوون له سه ر تهخت، یا خوود وه ک پادشا وابوون له سه ر تهخت)) دوود له کامیانی فهرموو: ده لی: وتم: ئه ی پیغه مبهری خوا بپاریزه وه که بمکات به یه کئ له وانه، ئه ویش بۆی ده پارێته وه، پاشان سه رده نیته وه و خهوی لی ده که ویته وه، پاشتر دووباره به پیکه نینه وه خه بهری ده بیته وه، ده لی: وتم: به چی پێده کهنی ئه ی پیغه مبهری خوا؟ فهرمووی: ((که سانیکم له ئومه ته کهم پی نیشان درا له ریگه ی خوادا ده جهنگان)) وه ک له جاری پێشودا فهرمووی. ده لی: منیش وتم: ئه ی پیغه مبهری خوا داوا له خوا بکه که بمکات به یه کئ له وانه. فهرمووی: ((تۆ له پێشوه کانیت)) (ام حرام) ئه مینیته وه تا له سه رده می (معاویه) دا سواری که شتی ده بیت به ناو ده ریادا، کاتی له ده ریا که ده رچوو له سه ر و لاخه که ی ده که ویته خواره وه و تیا ده چیئت.

(۸) خیزی سه نگه رگیزی له ریگه ی خوادا

۱۰۲۶- عَنْ سَلْمَانَ (ﷺ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ (ﷺ) يَقُولُ: ((رِبَاطُ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ خَيْرٌ مِنْ صِيَامِ شَهْرٍ وَقِيَامِهِ. وَإِنْ مَاتَ جَرَى عَلَيْهِ عَمَلُهُ الَّذِي كَانَ يَفْعَلُهُ، وَأُجْرِي عَلَيْهِ رِزْقُهُ، وَأَمِنَ الْفُتْنَانُ)).

(سلمان) (ﷺ) ده لی: له پیغه مبهرم (ﷺ) بیست که ده یه فهرموو: ((سه نگه رگیزی شه وو پوژیک [له ریگه ی خوادا] چاکتره له پوژووی [سونه تی] مانگیك و شه و نوژی [شه وه کانی] نه گه ر له و ماوه شه دا بم ریت کرده وه چاکه کانی دونیای هه ر به به رده وامی بۆ ده مینیته وه و پزق و پوزیه که ی به رده وام ده بیت و له سزای گوژیش د دنیا ده بیت.

(۹) سهر له به يانى يا سهر له ئىواره دهرچوونيك له ريگه ي خوادا
 ۱۰۲۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَعْدُوَّةٌ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ أَوْ رَوْحَةٌ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا)).
 (انس) (رضي الله عنه) دهلى: پيغه مبهري خوا (رضي الله عنه) فهرموويه تي: ((سویند به خوا
 سهر له به يانى دهرچوونيك له ريگه ي خوادا يا سهر له ئىواره دهرچوونيك چاکتره
 له دونيا و هه رچى و له دنيا دا)).

(۱۰) له باره ي فهرمووده ي خوا ﴿أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ﴾
 ۱۰۲۸- عَنْ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رضي الله عنه) قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ مَنِبْرِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، فَقَالَ
 رَجُلٌ: مَا أَبَالِي أَنْ لَا أَعْمَلَ عَمَلًا بَعْدَ الْإِسْلَامِ إِلَّا أَنْ أُسْقِيَ الْحَاجَّ، وَقَالَ آخَرُ: مَا
 أَبَالِي أَنْ لَا أَعْمَلَ عَمَلًا بَعْدَ الْإِسْلَامِ إِلَّا أَنْ أَغْمُرَ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ، وَقَالَ آخَرُ: الْجِهَادُ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَفْضَلُ مِمَّا قُلْتُمْ، فَزَجَرَهُمْ عُمَرُ (رضي الله عنه) وَقَالَ: لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ عِنْدَ
 مَنِبْرِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَهُوَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ، وَلَكِنْ إِذَا صَلَّيْتُ الْجُمُعَةَ دَخَلْتُُ فَاسْتَفْتَيْتُهُ
 فِيمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ. فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ الْآيَةُ إِلَى آخِرِهَا.

(نعمان) ي كوپى (بشير) (رضي الله عنه) دهلى: من لای دوانگه که ی پیغه مبهري خوا بووم
 (رضي الله عنه) پیاویکی وتی: گویم لیڤییه نه گهر پاش ئیسلامه تی هیچ کرده ویه کی چاکه م
 هه بیئت جگه له ئاودان به حاجیان. پیاویکی دیکه یش وتی: گویم لیڤییه نه گهر
 هیچ کرده ویه کی چاکه م هه بیئت پاش ئیسلامه تی جگه له ئاودان کردنه وه ی
 مزگه وتی (حهرام) پیاویکی دیکه وتی: خه بات کردن له ريگه ي خوادا باشته
 له وه ی که وتتان، (عمر) یش (رضي الله عنه) لییان توپه بوو وتی: لای دوانگه ی پیغه مبهري
 خوا دهنگتان به رزمه که نه وه. ئه و پوژه پوژى (جومعه) بوو که نوێژى (جومعه) م
 کرد دهچمه خزمه تی و پرسىارى لیڤه که م دهر باره ی ئه وه ی که جیاواز بوون
 تیايدا. ئیتر خوا ی بالا دهست ئه م ئایه ته ی نارد که ئه مه مانا که یه تی: ((ئایا ئاودان
 به حاجیان و ئاودان کردنه وه ی مالى خوا (المسجد الحرام) تان وه که سیک
 داناوه که باوه رى به خوا و پوژى دوا یی هه بیئت و...))

(۱۱) هاندان له سه رداوا کردنی شه هیدیی
 ۱۰۲۹- عَنْ سَهْلِ بْنِ حَنِيْفٍ (رضي الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: ((مَنْ سَأَلَ اللَّهَ
 الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ بَلَغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ، وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ)).

له (سهل) ى كوپى (حنيف) وه (ﷺ) دهگيرنه وه، كه پيغهمبر (ﷺ) فرمويه تى: ((هر كه س به راستى داواى شهيد بوون له خوا بكات، خوا دهگه ينيته پلهى شهيدان باله سهر جيگه كه ى خوښى بمریت)).

(۱۲) خیری شهيد بوون

۱۰۳۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: ((مَا مِنْ أَحَدٍ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ، يُحِبُّ أَنْ يَرْجَعَ إِلَى الدُّنْيَا وَأَنْ لَهُ مَا عَلَى الْأَرْضِ مِنْ شَيْءٍ، غَيْرُ الشَّهِيدِ، فَإِنَّهُ يَتَمَنَّى أَنْ يَرْجَعَ فَيُقْتَلَ عَشْرَ مَرَّاتٍ، لِمَا يَرَى مِنَ الْكِرَامَةِ)). ﴿بخاری / الجهاد/ ۲۶۶۲﴾

(انس) (ﷺ) دهلى: پيغهمبر (ﷺ) فرمويه تى: ((هيچ كه س نى به بچيته به هشت و هزكات بگه پرته وه بو دنيا با هرچى له سهر زهويشدا هيه هى نه وييت جگه له شهيد كه هن دهكات بگه پرته وه و دهجار بمریت، له بهر نه و پرز و شكويه ى دهستی دهكه وييت و به چاوى خوى دهبيينيت)).

(۱۳) نيته له كرده وه كاندا

۱۰۳۱- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ (ﷺ): ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّةِ، وَإِنَّمَا لِأَمْرِي مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ امْرَأَةٍ يَتَزَوَّجُهَا، فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ)). ﴿بخاری / بدء الوحي / ۱﴾

(عمر) ى كوپى (الخطاب) (ﷺ) دهلى: پيغهمبر (ﷺ) فرمويه تى: ((كارو كرده وه كان هر به پيى نيته ن و هر كه س به پيى نيته تى خوى. هر كه س كوچه كه ى بولاى خوا و پيغهمبرى خوا بييت. نه وه كوچه كه ى بولاى خوا و پيغهمبرى خوايه، هر كه سيش كوچه كه ى بو {مالىكى} دنيا بييت كه به دهستی بهيئيت، يا زنيك بييت كه ماره ى بكات. نه وه كوچه كه ى بولاى نه وه ى كه كوچى بو كرده وه)).

(۱۴) رمزه ندى خوا له شهيدان

۱۰۳۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: جَاءَ نَاسٌ إِلَى النَّبِيِّ (ﷺ) [فَقَالُوا]: أَنْ ابْعَثْ مَعَنَا رَجُلًا يُعَلِّمُونَا الْقُرْآنَ وَالسُّنَّةَ. فَبَعَثَ إِلَيْهِمْ سَبْعِينَ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ يُقَالُ لَهُمُ الْقُرَّاءُ، فِيهِمْ خَالِي حَرَامٌ، يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ وَيَتَدَارَسُونَ بِاللَّيْلِ يَتَعَلَّمُونَ. وَكَانُوا بِالنَّهَارِ يَجِيئُونَ بِالْمَاءِ فَيَضَعُونَهُ فِي الْمَسْجِدِ، وَيَخْتَطِبُونَ فَيُبَيِّعُونَهُ

وَيَسْتَرُونَ بِهِ الطَّعَامَ لِأَهْلِ الصُّفَّةِ وَلِلْفُقَرَاءِ، فَبَعَثَهُمُ النَّبِيُّ (ﷺ) إِلَيْهِمْ فَعَرَضُوا لَهُمْ. فَقَتَلُوهُمْ قَبْلَ أَنْ يَبْلُغُوا الْمَكَانَ، فَقَالُوا: اللَّهُمَّ بَلِّغْ عَنَّا نَبِيَّنَا أَنَّا قَدْ لَقَيْنَاكَ فَرَضِينَا عَنْكَ وَرَضِيتَ عَنَّا. [قَالَ]: وَآتَى رَجُلٌ حَرَامًا خَالَ أَنَسٍ مِنْ خَلْفِهِ فَطَعَنَهُ بِرُمَحٍ حَتَّى أُنْقَذَهُ، فَقَالَ حَرَامٌ: فُزْتُ وَرَبُّ الْكَعْبَةِ، فَقَالَ رَسُولُ (ﷺ) لِأَصْحَابِهِ: ((إِنَّ إِخْوَانَكُمْ قَدْ قُتِلُوا، وَإِنَّهُمْ قَالُوا: اللَّهُمَّ بَلِّغْ عَنَّا نَبِيَّنَا أَنَّا قَدْ لَقَيْنَاكَ فَرَضِينَا عَنْكَ وَرَضِيتَ عَنَّا)). ﴿بخارى / الجهاد ۲۶۴۷﴾

(انس) ى كوپى (مالك) (ﷺ) دهلى: چەند كەسيك هاتنه خزمەت پيغەمبەر (ﷺ) وتيان: چەند پياويكمان له گەل بنيره تا قورئان و سوننه تمان فير بكنه. پيغەمبەريش (ﷺ) حەفتا كەس له ياريدەدەران (الانصار) ى بو ناردن كە پتيان دەوترا (قورئان خوينه كان) (حرام) ى خالمياني تيدا بوو. قورئانيان دەخويند و بەشەو دەوريان دەكردهو و فيري دەبوون، بە پوژيش ئاويان بو مزگەوت دەهينا و دايان دەنا، داريان دەكرد و دەيان فروشت و خواردنيان پي دەكپى بو ئه هلى (صفه) پيغەمبەريش (ﷺ) ناردنى و ئەوانيش پيگەيان پيگرتن و هەمويان كوشتن پيش ئەو هى بگەنە ئەو شوينه، وتيان: خوايه بە پيغەمبەرەكەمان راگەينه كە ئيمە بە خزمەت تو شاد بووين و ليما ن پازى بوويت ئيمەيش له تو پازى بووين. [دهليت]: پياويك ديت بو (حرام) خالى (انس) له پشتەو لنيدهدا تاوهكو ديوەدهرى دەكات. ئينجا (حرام) دهلى: سويند بە پەرورەدگارى (كەعبە) بەختەوەر بووم. پيغەمبەريش (ﷺ) بە هاوەلانى راگەينيت و دەفەر موويت ((براكانتان كوژرانو و تيان: خوايه بە پيغەمبەرەكەمان راگەينه كە ئيمە بە خزمەت تو شاد بووين و ليما ن پازى بوويت و ئيمەيش له تو پازى بووين)).

(۱۵) شەهيدان پينجن

۱۰۳۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ (ﷺ) قَالَ: ((بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ وَجَدَ غُصْنًا شَوْكًا عَلَى الطَّرِيقِ فَأَخْرَهُ، فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ، فَقَفَرَ لَهُ)). وَقَالَ: ((الشَّهْدَاءُ خَمْسَةٌ: الْمَطْعُونُ، وَالْمَبْطُونُ، وَالْعَرِقُ، وَصَاحِبُ الْهَذَمِ، وَالشَّهِيدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ [عَزَّ وَجَلَّ])). ﴿بخارى/الجماعة و الامامة/ ۶۲۴﴾

(أبو هريرة) (ﷺ) دهلى: پيغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموويەتى: (له كاتيكدە پياويك بە ريگەيەكدا دەرويشت و چله دپركيك دەبينى و لای دەدات، ئينجا

سوپاسى خوادەكات و ، خوايش لىي قوبول دەكات و لىي خوش دەبىت)) و
فەرموۋى: ((شەھىدەكان پىنچن، ئەوانەى بە دەردەكولىرە و نەخۇشىنە
درمەكان دەمرن، ئەوانەى بەدەردى سك دەمرن، ئەوہى دەخنكىت، ئەوہى شتى
بەسەردا دەروخىنرەت و، ئەوہىش شەھىد دەبىت لە رىگەى خوادا)).

(۱۶) تاعون شەھادەتە بۆ ھەموو مۇسلماننىك

۱۰۳۴- عَنْ حَفْصَةَ بِنْتِ سِيرِينَ قَالَتْ: قَالَ لِي أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ: بِمَ مَاتَ يَحْيَى
بْنُ أَبِي عَمْرَةَ (ؓ)؟ قَالَتْ: قُلْتُ: بِالطَّاعُونَ، [قَالَتْ]: فَقَالَ: قَالَ رَسُولُ (ﷺ):
((الطَّاعُونَ شَهَادَةٌ لِكُلِّ مُسْلِمٍ)). ﴿بخارى/الجهاد/۲۶۷۵﴾

(حفصەى كچى (سیرین) دەلى: (انس) ى كوپرى (مالك) پىنى وتم: (يحيى) ى
كوپرى (أبو عمره) بەچى مرد؟ دەلى: منىش وتم: بە (تاعون) مرد. ئەویش وتى:
پىغەمبەر (ﷺ) فەرموۋىتەى: ((تاعون شەھىدىيە بۆ ھەموو مۇسلماننىك)).

(۱۷) خوا لە ھەموو گوناھىكى شەھىد خوش دەبىت جگە لە قەرز

۱۰۳۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (ؓ): أَنَّ رَسُولَ (ﷺ) قَالَ: ((يُغْفَرُ
لِلشَّهِيدِ كُلِّ ذَنْبٍ إِلَّا الدِّينَ)).

(عبدالله) ى كوپرى (عمرو) ى كوپرى (العاص) دەلى: پىغەمبەرى خوا (ﷺ)
فەرموۋىتەى: ((خوا لە ھەموو گوناھىكى شەھىد دەبورىت جگە لە قەرزارى)).

۱۰۳۶- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (ؓ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ): أَنَّهُ قَامَ فِيهِمْ فَذَكَرَ لَهُمْ أَنَّ
الْجِهَادَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْإِيمَانَ بِاللَّهِ أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ، فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ
اللَّهِ، [أَرَأَيْتَ] إِنْ قُتِلْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، تُكَفَّرُ عَنِّي خَطَايَايَ؟ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ
(ﷺ): ((نَعَمْ، إِنْ قُتِلْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَنْتَ صَابِرٌ مُحْتَسِبٌ، مُقْبِلٌ غَيْرُ مُذْبِرٍ)). ثُمَّ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((كَيْفَ قُلْتَ)). قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قُتِلْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتُكَفَّرُ
عَنِّي خَطَايَايَ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((نَعَمْ، وَأَنْتَ صَابِرٌ مُحْتَسِبٌ، مُقْبِلٌ غَيْرُ
مُذْبِرٍ إِلَّا الدِّينَ، فَإِنْ جَبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ لِي ذَلِكَ)).

(أبو قتادة) (ؓ) دەلى: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لەناوماندا ھەستا و باسى
ئەوہى بۆ كردين كە جيهاد لەرىگەى خوادا و باوہرى [تەواو] بەخوا چاكترين
كردەوہن، پياويك ھەستا وتى: ئەى پىغەمبەرى خوا [پىم بلئ] ئايا ئەگەر
لەرىگەى خوادا كوژرام تاوانەكانم دەسپىتەوہ؟ پىغەمبەرىش (ﷺ) فەرموۋى:
(بەلى، ئەگەر بكوژرىيت لە رىگەى خوادا وبە ئارام بيت و چاوہرى پاداشتى)

خوا بیت و پروبوکه‌یته دوژمنو پشتی تی نه‌که‌یت)) پاشان پیغه‌مبهر (ﷺ) فرمووی: ((چؤنت وت)) وتی: پیّم بلئی ئایا ئەگەر له ڕینگه‌ی خوادا بکوژریم تاوانه‌کانم ده‌سپێته‌وه؟ پیغه‌مبهریش (ﷺ) فرمووی: ((به‌لئی، ئەگەر به ئارام و دلسۆز بیت و به ته‌مای پاداشت بیت و پروبوکه‌یته دوژمن و پشتی تی نه‌که‌یت جگه له قه‌رزاری، چونکه (جبریل) سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بیّت ئەوه‌ی پی و تم)).

(۱۸) هه‌ر که‌س له پیناوی ماله‌که‌یدا بکوژریت شه‌هیده

۱۰۳۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: أَرَأَيْتَ إِنْ جَاءَ رَجُلٌ يُرِيدُ اخْتِذَ مَالِي؟ قَالَ: ((فَلَا تُعْطِهِ مَالَكَ)). قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَاتَلَنِي؟ قَالَ: ((قَاتِلْهُ)). قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَتَلَنِي؟ قَالَ: ((فَأَنْتَ شَهِيدٌ)). قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَتَلْتُهُ؟ قَالَ: ((هُوَ فِي النَّارِ)).

(أبو هريرة) ده‌لئ: پیاویک هاته خزمه‌تی پیغه‌مبهر (ﷺ) وتی: ئەه‌ی پیغه‌مبهری خوا پیّم بلئی ئەگەر پیاویک هات و ویستی ماله‌که‌م ئی زه‌وت بکات؟ فرمووی: ((ماله‌که‌تی مه‌دمرئ)) وتی: پیّم بلئی ئەه‌ی ئەگەر ویستی شه‌رم له‌گه‌ل بکات؟ فرمووی: ((تویش شه‌ری له‌گه‌ل بکه)) وتی: پیّم بلئی ئەه‌ی ئەگەر کوشتمی؟ فرمووی: ((ئەوه تو شه‌هیدی)) وتی: پیّم بلئی ئەه‌ی ئەگەر من ئەوم کوشت؟ فرمووی: ((ئەو له ئاگر دایه)).

(۱۹) له‌باره‌ی فه‌رمووه‌ی خوا ﴿رَجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾

۱۰۳۸- عَنْ ثَابِتٍ قَالَ: قَالَ أَنَسُ (رضي الله عنه): عَمِيَ الَّذِي سُمِّيَتْ بِهِ، لَمْ يَشْهَدْ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) بَدْرًا، قَالَ: فَشَقَّ عَلَيْهِ، قَالَ: أَوَّلُ مَشْهَدٍ شَهِدَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) غُيْبَتُ عَنْهُ، وَإِنْ أَرَانِي اللَّهَ مَشْهَدًا فِيمَا بَعْدَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، لَيَرَانِي اللَّهُ [تَعَالَى] مَا أَصْنَعُ. قَالَ: فَهَابَ أَنْ يَقُولَ غَيْرَهَا، قَالَ: فَشَهِدَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) يَوْمَ أُحُدٍ، قَالَ: فَاسْتَقْبَلَ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ، فَقَالَ لَهُ أَنَسُ: يَا أَبَا عَمْرٍو أَيْنَ؟ فَقَالَ: وَأَمَّا لِي بِرِيحِ الْجَنَّةِ أَجِدُهُ دُونَ أُحُدٍ. قَالَ: فَقَاتَلَهُمْ حَتَّى قُتِلَ، قَالَ: فَوُجِدَ فِي جَسَدِهِ بَضْعٌ وَثَمَانُونَ مِنْ بَيْنِ ضَرْبَةٍ وَطَعْنَةٍ وَرَمِيَةٍ، قَالَ: فَقَالَتْ أُخْتُهُ عَمَّتِي الرَّبِيعُ بِنْتُ النَّضْرِ: فَمَا عَرَفْتُ أَخِي إِلَّا بِبَنَانِهِ. وَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿رَجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَلُوا تَبْدِيلًا﴾ [الاحزاب: ۲۳] قَالَ: فَكَانُوا يُرَوْنَ أَنَّهَا نَزَلَتْ فِيهِ وَفِي أَصْحَابِهِ. ﴿بخاری/الجهاد/۲۶۵۱﴾

(ثابت) (ﷺ) دەلى: (انس) وتى: ئەو مامەيەم كەمن بە ناويەوہ ناوئراوم ئامادەى جەنگى بەدر نەبوو لە خزمەت پىغەمبەرى خوادا (ﷺ) دەلى: ئەویش ئەمەى لا زور زەحمەت بوو. وتى: يەكەم جەنگىك پىغەمبەر (ﷺ) ئامادەى بوو منى. اى بىبەش بووم و ئامادەى نەبووم ئەگەر لەمەولا خواى گەرە دیمەنى جەنگىكى دىكەى نیشان دام لە خزمەت پىغەمبەردا (ﷺ) ئەوہ خوا دەزانىت چى دەكەم، دەلى: ترسا كە شتىكى تربلى. لە خزمەت پىغەمبەردا (ﷺ) لە جەنگى (أحد) دا ئامادە بوو. لەو پوژەدا (سعدى كوپى (معاذ) بەرەو پووى دىت و (انس) پىى دەلىت: ئەى (ابا عمر) بەرەو كوئ؟ ئەویش دەلى: ئاھ تامەزروى بوونى بەهەشتم لە پووى كىوى (أحد) دا هەستى پىدەكەم، ئىتر لەگەلىان جەنگا تا كوژرا لە لەشیدا هەشتا و ئەمەندە برىنى تىدا بوو لە لىدانى پرم و شىر و تىر. خوشكەكەى كە (ربىع) كچى (النض) دەلى: براكەم نەناسىوہ بەسەر پەنجەكانىدا نەبىت. ئەم ئايەتە ھاتە خوارەوہ كە ئەمە ماناكەيەتى: ﴿لە نىو بروداراندە پىاوانىك ھەن لەسەر بەلىنى خويان مردوون بە ئاكامى خويان گەيشتن و ھەشيانە چاوەروان دەكات و بەلىنى خويانىان نەگۆريوہ﴾ دەلى: خەلكى واى بو دەچوون كە ئەم ئايەتە لەشانى ئەو و ھاوہ لەكانىاندا ھاتىتە خوارەوہ.

(۲۰) ئەوہى بچەنگى بۇ بلند كردنەوہى فەرموودەى خوا

۱۰۳۹- عن أبي موسى الأشعري (رضي الله عنه): أَنَّ رَجُلًا أَعْرَابِيًّا أَتَى النَّبِيَّ (ﷺ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِلْمَعْنَمِ، وَالرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِيَذْكَرَ، وَالرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِيُرَى مَكَائُهُ، فَمَنْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَنْ قَاتِلٌ لِيَكُونَ كَلِمَةً اللَّهُ أَعْلَى فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)). ﴿بخارى/الجهاد/۲۶۵۵﴾

(أبو موسى) (الاشعري) دەلى: پىاويكى دەشتەكى ھاتە خزمەت پىغەمبەر (ﷺ) وتى: ئەى پىغەمبەرى خوا، پىا و ھەيە دەجەنگىت بۆ دەستكەوت، پىاويش ھەيە دەجەنگىت بۆ ناو و شوڤرەت و پىاويش ھەيە دەجەنگىت بۆ ئەوہى شوين و پلەوپايەى لە نىو خەلكىدا بناسرى و ببىنرىت، لەوانە كاميان لەرگەى خوادايە؟ ئەویش فەرمووى: ((ھەر كەس بچەنگىت بۆ ئەوہى وشەى خوا بەرز و بلند بىت ئەوہ لەرگەى خوادايە)).

(۲۱) كەسى بۇرۇپامايى و ناووشۇرەت بجهنگى

۱۰۴۰- عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ قَالَ: تَفَرَّقَ النَّاسُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه)، فَقَالَ لَهُ نَاتِلُ أَهْلُ الشَّامِ: أَيُّهَا الشَّيْخُ، حَدَّثْنَا حَدِيثًا سَمِعْتَهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ). قَالَ: نَعَمْ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ يُقْضَىٰ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيْهِ رَجُلٌ اسْتَشْهَدَ، فَأَتِيَ بِهِ فَعَرَّفَهُ نِعْمَهُ فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتُ فِيهَا؟ قَالَ: قَاتَلْتُ فِيكَ حَتَّى اسْتَشْهَدْتُ، قَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ قَاتَلْتَ لِأَنْ يُقَالَ جَرِيءٌ فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ. وَرَجُلٌ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ وَعَلَّمَهُ، وَقَرَأَ الْقُرْآنَ، فَأَتِيَ بِهِ فَعَرَّفَهُ نِعْمَهُ فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتُ فِيهَا؟ قَالَ: تَعَلَّمْتُ الْعِلْمَ وَعَلَّمْتُهُ، وَقَرَأْتُ فِيكَ الْقُرْآنَ، قَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ تَعَلَّمْتَ الْعِلْمَ لِيُقَالَ عَالِمٌ، وَقَرَأْتَ الْقُرْآنَ لِيُقَالَ هُوَ قَارِئٌ، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ. وَرَجُلٌ وَسَّعَ اللَّهُ عَلَيْهِ، وَأَعْطَاهُ مِنْ أَصْنَافِ الْمَالِ كُلِّهِ، فَأَتِيَ بِهِ فَعَرَّفَهُ نِعْمَهُ فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتُ فِيهَا قَالَ مَا تَرَكْتُ مِنْ سَبِيلٍ تُحِبُّ أَنْ يُنْفَقَ فِيهَا، إِلَّا أَنْفَقْتُ فِيهَا لَكَ. قَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ فَعَلْتَ لِيُقَالَ: هُوَ جَوَادٌ، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ ثُمَّ أُلْقِيَ فِي النَّارِ)).

(سليمانى كوپرى (يسار) دەلى: خەلكى دەورى (ابو هريرة) يان چۆل كرد، (ناتل) ناويكى خەلكى (شام) پىنى وت: ئەى مامەى پىرەمىرد: شتيكمان بۇ باس بكه كهله پىغەمبەرت بىستىت. ئەوئش وتى بەلى له پىغەمبەرم بىستووه كه دهيفەرموو: ((يەكەمەن كەسى دادگايى دەكرىت له پۆژى دواييدا پياويكه شهيد بووه، دهينرىت و خواى گەورەش ناز و نىعمەتەكانى خوى پى دەناسىنى و ئەوئش دانى پىدا دەنى، دەفەرموئت: دەى باشە چىت تىداكردوو؟ ئەوئش دەلى: جەنگم كردوو له پىناو تودا تاووهكو شهيد بووم. دەفەرموئت: درۆ دەكەيت، بەلكو تۆ بۆ ئەوه جەنگت كردوو پىت بلىن نازايە ئەوئش پى وترا. ئىنجا فەرمانى پى دەدرى دەمەوپوو كىش دەكرى وفېرى دەدرىتە ناو ئاگرەوه، هەروەها پياويكىش فيرى جوړه زانستىك بووه و خەلكيشى فيركردوو و قورئانى خوئندوو، ئەوئش دەينرىت و باسى ناز و نىعمەتى خوى بۆ دەكات و پىنى دەناسىنى ئەوئش دانى پىدا دەنىت، دەفەرموئت: دەى باشە چىت تىداكردوو؟ ئەوئش دەلى: فيرى زانست بووم و خەلكيشم فيركردوو و لەبەر خاترى توئش قورئانم خوئندوو، دەفەرموئت:

درۆت کرد به‌لکو بۆ ئەوه فیڤی بویت تا پیت بلین زانایه، قورئانیش خویندوه تا پیت بلین قورئان خویننه ئەوه‌یشت [له‌دونیا دا] پی و تراوه. پاشان فرمان ده‌دات کیش ده‌کریت ده‌مه و پوو فری ده‌دریته ناو ئاگره‌وه. پیاویکیش خوا ده‌رووی خیری لی‌کردۆته‌وه و له‌هه‌موو جوړه مالیکی پی به‌خشیوه، ده‌هینریت و ناز و نیعمه‌تی خو پی ده‌ناسین و ئه‌ویش دانی پیداده‌نی ده‌فرمویت: ((باشه چیت کردوه؟ ئه‌ویش ده‌لی: هیچ ریگه‌یه‌کم نه‌هیشتۆته‌وه که تو پیت خوش بیت مالی تیدا به‌خت بکریت و نهم گرتیبته‌به‌ر له‌پیناوی تودا، ئه‌ویش ده‌فرمویت: درۆ ده‌که‌یت. به‌لکو تو بۆیه وات کردوه تا پیت بلین: که‌سیکی به‌خشنده‌و نان بده‌یه، ئەوه‌یشت پی و تراوه، پاشان فرمان ده‌کریت ده‌مه و پوو کیش ده‌کریت و فری ده‌دریته ناوی ئاگره‌وه.

(۲۲) زۆری پاداشت له‌سه‌ر کوژان له‌ری خوا دا

۱۰۴۱- عَنْ الْبَرَاءِ (رضی الله عنه) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي النَّبِيتِ - قَبِيلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ - فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّكَ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. ثُمَّ تَقَدَّمَ فَقَاتَلَ حَتَّى قُتِلَ، فَقَالَ النَّبِيُّ (ﷺ): ((عَمِلَ هَذَا يَسِيرًا، وَأُجِرَ كَثِيرًا)).
(البراء) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیاویک له (بنی النبیت) که به‌ریه‌کن له یاریده‌ده‌ران. هات و وتی: شایه‌تی ده‌ده‌م که هیچ که‌س شایه‌نی په‌رستن زییه جگه له‌خوا نه‌بیت و تۆیش {ئهی محمد} به‌نده و پیغه‌مبه‌ری خوایت، پاشان پیش که‌وت و جه‌نگا تا کوژا، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) فه‌رمووی: ((ئمه که‌م ئیشی کرد و پاداشتی زۆر درایه‌وه)).

(۲۳) که‌سیک بجه‌نگیت و بی‌کریت یان ده‌ستکه‌وتی بیت

۱۰۴۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَا مِنْ غَازِيَةٍ أَوْ سَرِيَّةٍ تُغْرَوُ، فَتَعْنَمُ وَتَسْلَمُ، إِلَّا كَانُوا قَدْ تَعَجَّلُوا ثَلَاثِي أَجُورِهِمْ. وَمَا مِنْ غَازِيَةٍ أَوْ سَرِيَّةٍ تُخْفِقُ وَتُصَابُ إِلَّا تَمَّ أَجُورُهُمْ)).
(عبدالله) ی کوپی (عمرو) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((هه‌ر کۆمه‌له‌ جه‌نگاوهریگک یان له‌شکرک بجه‌نگن و سه‌ریکه‌ون و ده‌ستکه‌وتیان ببی ئەوه دوو سییه‌کی پاداشتی خویان ده‌ستکه‌وتوه، هه‌ر کۆمه‌له‌ جه‌نگاوهریگک یان له‌شکرک نییه بجه‌نگن و تیک بشکین و بی‌کرین مه‌گه‌ر هه‌ر ئەوانه هه‌موو پاداشتی خویان به‌ته‌واوه‌تی به‌ده‌ست دین)).

(۲۴) پاداشتى كەسنىك تفاق بۇ جەنگاويرىك دابىن بكات

۱۰۴۳- عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ (رضي الله عنه) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أَنَّهُ قَالَ: ((مَنْ جَهَّزَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَدْ غَزَا، وَمَنْ خَلَفَهُ فِي أَهْلِهِ بِخَيْرٍ فَقَدْ غَزَا)). (بخارى/الجهاد/۱۰۹۲)

((زىدى كوپى (خالد الجهنى) (رضي الله عنه) دهلى: پىغەمبەر (ﷺ) فەرموويەتى: ((ھەر كەس تفاقى جەنگاويرىك ساز بكات و بىخاتە سەر رى ئەويش ھەر غەزاي كىردو، ھەر كەسىش بە جوانى خىزمەتى مال و مىندالى جەنگاويرىك بكات ئەويش ھەر غەزاي كىردو)).

(۲۵) كەسنىك خوى ساز بكات و نەخوش كەويىت با تفاقەكەى بداتە

كەسنىك جەنگى پىئو بكات

۱۰۴۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه): أَنَّ فَتًى مِنْ أَسْلَمَ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أُرِيدُ الْغُرُو، وَلَيْسَ مَعِيَ مَا أَتَجَهَّزُ بِهِ. قَالَ: ((أَنْتَ فَلَانًا، فَإِنَّهُ قَدْ كَانَ تَجَهَّزَ فَمَرْضَ)). فَأَتَاهُ فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يُقَرِّكَ السَّلَامَ وَيَقُولُ: أَعْطِنِي الَّذِي تَجَهَّزْتُ بِهِ. قَالَ: يَا فَلَانَةُ أَعْطِيهِ الَّذِي تَجَهَّزْتُ بِهِ، وَلَا تَخْسِي عَنْهُ شَيْئًا، فَوَاللَّهِ لَا تَخْسِي مِنْهُ شَيْئًا فَيُبَارِكَ لَكَ فِيهِ.

(انس) كوپى (مالك) (رضي الله عنه) دهلى: گەنجىك لە ھۆزى (اسلم) وتى: ئەى پىغەمبەرى خوا مى نىازى جەنگم ھەيە كەرەسە و تفاقى وايشم نىيە كە پىئى بجەنگم. فەرمووى: ((بېرۇ بۇ لاي فلان كەس [كەرەسەكانى ئەو بىئە] چونكە ئەو خوى ساز كىردو نەخوش كەوت)) ئەويش ھات بۇ لايو پىئى وت: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) سەلامت لىدەكات و دەفەرموويىت: ئەو كەرەسە و تفاقەى خوتت پىئى ساز كىردبو بىمەدرى. ئەويش بە خىزانەكەى وت: ئەو تفاقەى كە خستبووم بېرۇ بىمەدرى و ھىچى لىگل مەدەرەو بەخوا ھىچى لى گلنادەيتەو بۇ ئەوھى خوا بەرەكەتى تىبختا بۆت.

(۲۶) رىزگرتن لە خىزانى جەنگاويرانى رىئى خوا

۱۰۴۵- عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((حُرْمَةُ نِسَاءِ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ كَحُرْمَةِ أُمَّهَاتِهِمْ، وَمَا مِنْ رَجُلٍ مِنَ الْقَاعِدِينَ يَخْلُفُ رَجُلًا مِنَ الْمُجَاهِدِينَ فِي أَهْلِهِ فَيَخُونُهُ فِيهِمْ، إِلَّا وَقِفَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَأْخُذُ مِنْ عَمَلِهِ مَا شَاءَ، فَمَا ظَنُّكُمْ)).

له (سليمان)ى كوپى (بريده)هوه ئهويش له باوكيهوه دهلى: پيغه مبهري خوا (ﷺ) فهرمووى: ((ريزو حورمهت گرتن له خيزانى جهنگاوهران له سهر لى كهوتهكان [ئهوانهى له غهزا دواكهوتون بههوى بههانهيهكهوه] وهك ريزو حورمهتى داكيان وههايه، ههر پياويك له لى كهوتهكان له پاش ههر پياويك له موجهيدهكان بهجى بمينى له ناو مال و منداليدا وه خيانه تيان لى بكات له پوژى قيامه تدا بوى دهو سستينريت و چهندى بوى له چاكهكانى دهيبات بو خوى ئيتىر گومان تان چونه)).

(٢٧) له بارهى فهرموودهى ((تاقميك له ئومه ته كه م

تا قيامهت له سهر حهق دهبن))

١٠٤٦- عَنْ ثَوْبَانَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ، حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَذَلِكَ)). (بخارى/المناقب/٣٤٤١، ٣٤٤٢)

(ثوبان) (رضي الله عنه) دهلى: پيغه مبهري خوا (ﷺ) فهرموويهتى: ((بهرده وام تاقميك له ئومه ته كه م له سهر حهق ده مينن و نابهن و كه سيك بيه ويت سهر شوپيان بكات ناتوانيت زيانيان لى بدات تاوهكو فهرمانى خوا به مردنيان ديت و ئهوان ههروا دهبن)).

١٠٤٧- عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ شِمَاسَةَ الْمَهْرِيِّ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ مَسْلَمَةَ بْنِ مَخْلَدٍ، وَعِنْدَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا عَلَى شِرَارِ الْخَلْقِ، هُمْ شَرُّ مِنْ أَهْلِ الْجَاهِلِيَّةِ، لَا يَدْعُونَ اللَّهَ بِشَيْءٍ إِلَّا رَدَّهُ عَلَيْهِمْ. فَبَيْنَمَا هُمْ عَلَى ذَلِكَ أَقْبَلَ عُقْبَةُ بْنُ عَامِرٍ (رضي الله عنه)، فَقَالَ لَهُ مَسْلَمَةُ: يَا عُقْبَةُ اسْمَعْ مَا يَقُولُ عَبْدُ اللَّهِ، فَقَالَ عُقْبَةُ: هُوَ أَعْلَمُ، وَأَمَّا أَنَا فَسَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((لَا تَزَالُ عَصَابَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى أَمْرِ اللَّهِ، قَاهِرِينَ لِعَدُوِّهِمْ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ، حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ وَهُمْ عَلَى ذَلِكَ)). فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: أَجَلٌ. ((ثُمَّ يَبْعَثُ اللَّهُ رِيحًا كَرِيحِ الْمَسْكِ، مَسُّهَا مَسُّ الْحَرِيرِ، فَلَا تَذُرُّكَ نَفْسًا فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنَ الْإِيمَانِ إِلَّا قَبَضَتْهُ، ثُمَّ يَبْقَى شِرَارُ النَّاسِ، عَلَيْهِمْ تَقُومُ السَّاعَةُ)).

(عبدالرحمن)ى كوپى (شماسه المهرى) دهلى: لای (مسلمه)ى كوپى (مخلد) بووم، (عبداللہ)ى كوپى (عمر)یشی لادانیشتبوو، (عبداللہ)وتی: قیامهت هه لئاسیت مه گهر له سهر خراپانی خه لکی، که له خه لکی سهرده می نه فامی

خراپترن. ھەر نزا و پارانە و ھەيەكەش بکەن خوا لىيان و ھەرنەگىرئ و دەيداتەو ھەسەرياندا. لە کاتىکدا ئەوان لەم قەسە و باسانەدا دەبن (عقبە) ى کوپى (عامر) یش بەرەولايان دىت (مەسلە) دەلى: ئەى (عقبە) گوئى بگەرە، لەو ى کە (عبداللە) دەليئت. (عقبە) یش دەلى: ئەو لە من زاناترە، بەلام من لە پىغەمبەرەم (ﷺ) بىستوو ە دىفەرموو: ((بەردەوام تاقمىک لە ئوممەتەکەم لەسەر فەرمانى خوا دەجەنگن دوژمنيان دەبەزىنن و نەيارانيان ناتوانىت زيانيان لى بدهن تاو ەکو قىامەت دىت و ئەوان ھەر لەسەر ئەو بارە دەبن)). (عبداللە) دەلى: بەلى وايە. ((پاشان خوا بۆنىکى وەك بۆنى ميسک دەنيرىت بەرکەوتنى لەسەر لەش وەك بەرکەوتنى ئاورىشم و ەهاىە ھىچ بەندەيەك ناھيلىتەو ەکلە دليدا بە ئەندازەى کيشى دانەويلىەك باو ەر ەبىت ئەو گيانى دەکيشىت، پاشان خراپانى خەلکى دەمىنىتەو ە قىامەت لەسەر ئەوان ەلدەسيئت)).

۱۰۴۸- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا يَزَالُ أَهْلُ الْغَرْبِ ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ)).

(سەدى کوپى (ابى وقاص) (ﷺ) دەلى: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموويەتى: ((بەردەوام خاوەن دۆلچە گەورەکان {مەبەست پى خەلکى ەرەبستانە يا شامە} بەردەوام دەبن لەسەر حەق و پشتیوانى لیدەکەن تا قىامەت ەلدەسيئت)).

(۲۸) دووگەس يەکیکیان ئەوى تریان دەکوژىت

۱۰۴۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((يَضْحَكُ اللَّهُ لِرَجُلَيْنِ، يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ، كِلَاهُمَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ)). قَالُوا: كَيْفَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: ((يُقْتَلُ هَذَا فَيَلْبِغُ الْجَنَّةَ، ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْآخَرِ، فَيَهْدِيهِ إِلَى الْإِسْلَامِ، ثُمَّ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُسْتَشْهِدُ)). (بخارى/الجهاد/۲۶۷۱).

(ابو ەريرە) (ﷺ) دەلى: پىغەمبەر (ﷺ) فەرموويەتى: ((خوا پىکەننى بۆ دوو پياو دىت [مەبەست لە پىکەنن نواندننى ەرزامەنديە] يەکیکیان ئەوى تریان دەکوژىت و کەچى ەردووکیان دەچنە بەهەشت)) وتیان: چۆن ئەى پىغەمبەرى خوا؟ فەرمووى: ((ئەمەيان دەکوژىت و دەچىتە بەهەشت، پاشان خوا تۆبە لەو ى تریشيان و ەردەگىت و پىنمايى دەکات بەرەو ئىسلامەتى و پاشان جيهاد دەکات لە پىگەى خواو ە شەھید دەبىت)).

۱۰۵۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَا يَجْتَمِعَانِ فِي النَّارِ اجْتِمَاعًا يَضُرُّ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ)). قِيلَ: مَنْ هُمَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: ((مُؤْمِنٌ قَتَلَ كَافِرًا ثُمَّ سَدَّدَ)).

(ابو ھریرە) (رضي الله عنه) دەلى: پىغەمبەر (ﷺ) ھەرموویەتى: ((كۆنابنەو ھە ئاگەردا بە جۆرە كۆبوونەو ھەك كەيەككىيان زىان بەوى تریان بگەيەنیت)) وتیان: ئەوانە كىن ئەى پىغەمبەرى خوا؟ ھەرمووی: ((باوەردارىك بىباوەرىك بىكوژىت و پاشان بىباوەرەكە بچىتەو بەخویدا باش بىیت [باوەر بىنیت].

(۲۹) خىرى كەسىك حوشترى لەرىگەى خوادا بىەخشىت

۱۰۵۱- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ بِنَاقَةٍ مَخْطُومَةٍ فَقَالَ: هَذِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لَكَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ سِنْعٌ مِائَةِ نَاقَةٍ، كُلُّهَا مَخْطُومَةٌ)).

(ابو مسعود) (الانصارى) دەلى: پىاوىك حوشترىكى لغاوكراوى ھىنا و وتى: ئەمە لە رىگەى خوادا پىغەمبەرىش (ﷺ) ھەرمووی: ((لە پوژى قىامەتدا (۷۰۰) حوشترى دەدرىتن ھەر ھەمووى لغا و كراون)).

۱۰۵۲- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (ﷺ) فَقَالَ: إِنِّي أَبْذِعُ بِي فَاخْمَلْنِي، فَقَالَ: ((مَا عِنْدِي)). فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنَا أَدُلُّهُ عَلَى مَنْ يَحْمِلُهُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ)).

(ابو مسعود) (الانصارى) دەلى: پىاوىك ھاتە خزمەت پىغەمبەر (ﷺ) وتى: مەن ولەگەكەم پەكى كەوتووە يا (تياچووە) و ولاغىكى سوارىم پى بدە و ھەلم گەرە، ئەویش ھەرمووی: ((لام نىە)) پىاوىك لەویدا وتى: ئەى پىغەمبەرى خوا مەن رىبەرى دەكەم بۆ لاى كەسىك كە ھەلى بگرت. پىغەمبەرىش (ﷺ) ھەرمووی: ((ھەر كەس رىبەرى خەلكى بكات ئەو بە ئەندازەى پاداشتى چاكە كەرەكە خىرى ھەيە)).

(۳۰) لەبارەى ھەرموودەى خوا ﴿وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾

۱۰۵۳- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رضي الله عنه) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) وَهُوَ عَلَى الْمُنْبَرِ يَقُولُ: ((﴿وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾ [الأنفال: ۶۰] أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمْيُ، أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمْيُ، أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمْيُ)) [قالها ثلاثاً].

(عقبه) ى كورى (عامر) (ﷺ) دهلى: له كاتيكدا پيغهمبر (ﷺ) له سهر مينبر بوو گويم لى بوو دهيفه رموو: ((چه ند ده توانن هي زيان بو ناماده بكن)) بزائن هي ز بريتيه له تير نه ندازى، بزائن هي ز بريتيه له تير نه ندازى، بزائن هي ز بريتيه له تير نه ندازى)) سى جار دو باره ى كرده وه.

۱۰۵۴- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (ﷺ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((سَتَفْتَحُ عَلَيْكُمْ أَرْضُونَ وَيَكْفِيكُمْ اللَّهُ، فَلَا يَعْجِزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَلْهُوَ بِأَسْنَمِهِ)).

(عقبه) ى كورى (عامر) دهلى: گويم له پيغهمبر (ﷺ) بوو كه دهيفه رموو: ((له مه ولا چند ولا تيك به پوتاندا ده كړي ته وه، ته نها خواستان به س ده بى بو له كول خستنى زيانى نه ياران، كه و ابو با له وكاتدا هيچ كام له نيوه سستى و ته مه لى نه كات له وهى كه به تيره كانى خويه وه خوى خريك بكات [واته مه شقى له سهر بكات]).

۱۰۵۵- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ شِمَاسَةَ: أَنَّ فَقِيمًا اللَّحْمِيَّ قَالَ لِعُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (ﷺ): تَخْتَلِفُ بَيْنَ هَذَيْنِ الْغَرَضَيْنِ، وَأَنْتَ كَبِيرٌ يَشُقُّ عَلَيْكَ؟ قَالَ عُقْبَةُ: لَوْ لَنَا كَلَامٌ سَمِعْنَاهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) لَمْ أَعَانِيهِ. قَالَ الْحَارِثُ: فَقُلْتُ لِبْنِ شِمَاسَةَ: وَمَا ذَاكَ؟ قَالَ: إِنَّهُ قَالَ: ((مَنْ عَلِمَ الرَّمْيَ ثُمَّ تَرَكَهُ فَلَيْسَ مِنَّا. أَوْ: قَدْ عَصَى)).

له (عبدالرحمن) ى كورى (شماس) وه: كه (فقيمي اللحمي) به (عقبه) ى كورى (عامر) ى وت: بوچ هات و چوته له نيوان هم دوو نيشانه دا همبر و نه وبر ده كه يت هم زحمه ته بوت؟ (عقبه) يش وتى: نه گهر فه رمايشتيك نه بوايه كه له پيغهمبر (ﷺ) م بيستوه ناوا خوم زحمه ت نه ندا، (الحارث) دهلى: به (ابن شماس) هم وت: نه و فه رمايشته چييه؟ وتى: نه وهيه كه پيغهمبرى خوا (ﷺ) فه رمويه تى: ((هر كه س فيرى تير نه ندازى بيت و پاشان وازى ليبيني ت نه وه له نيمه نيه، يا سه رپنچى كرده وه)).

(۳۱) خيرو بير به ناوچاوى نه سپه وهيه هه تا روى قيامه ت

۱۰۵۶- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَلْوِي نَاصِيَةَ فَرَسٍ بِإِصْبَعِهِ وَهُوَ يَقُولُ: ((الْخَيْلُ مَعْقُودٌ بِنَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ: الْأَجْرُ وَالْغَنِيمَةُ)). (بخارى/الجهاد/۲۶۹۷)

(جریں) ى كورى (عبدالله) (ﷺ) دهلى: پيغه مبهري خوام (ﷺ) بينى دهستى به نيو چاوانى نه سپيكا ده هينا و دهيفه رموو: ((نه سپ خير و بير به ناوچاوانيه و هيه هتا پوژى قيامهت. هم پاداشت و هم دهستكهوت)).
 ۱۰۵۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((الْبُرْكََةُ فِي نَوَاصِي الْخَيْلِ)). ﴿بخارى/الجهاد/۲۶۹۷﴾
 (انس) (ﷺ) دهلى: پيغه مبهري (ﷺ) فرموييه تي: ((فه و بهر كهت له ناوچاوانى نه سپ دايه)).

(۲۲) چه ز نه كردن به نه سپى دهست و قاچ بازگ

۱۰۵۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَكْرَهُ الشَّكَالَ مِنَ الْخَيْلِ. وَفِي رِوَايَةٍ: وَالشَّكَالُ أَنْ يَكُونَ الْفَرَسُ فِي رِجْلِهِ الْيَمْنَى بَيَاضَ وَفِي يَدِهِ الْيُسْرَى، أَوْ فِي يَدِهِ الْيَمْنَى وَرِجْلِهِ الْيُسْرَى.
 (ابو هريره) (ﷺ) دهلى: پيغه مبهري خوا (ﷺ) چه زى به نه سپى (الشكال) نه كردوه، له پيوايه تيكا (الشكال) بريتي به له نه سپيك دهستى چه پ و قاچى راستى سپى بيت يا خود دهستى راست و قاچى چه پى سپى بيت.

(۲۳) پيش بركى كردن له نيوان نه سپ دا

۱۰۵۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) سَابَقَ بِالْخَيْلِ الَّتِي قَدْ أُضْمِرَتْ مِنَ الْحَفِيَاءِ، وَكَانَ أَمْدُهَا ثَنِيَّةَ الْوَدَاعِ، وَسَابَقَ بَيْنَ الْخَيْلِ الَّتِي لَمْ تُضْمَرْ مِنَ الثَّنِيَّةِ إِلَى مَسْجِدِ بَنِي زُرَيْقٍ، وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ فِيمَنْ سَابَقَ بِهَا. ﴿بخارى/المساجد/۴۱۰﴾
 (ابن عمر) (ﷺ) دهلى: پيغه مبهري (ﷺ) پيش بركى ده كرد بهو نه سپانه ى كه دابهسته كرابوون له شوينيك كه ناوى (حفياء) بوو، كو تاييه كه ى له (ثنية الوداع) بوو، هروه ها پيش بركى ده كرد له نيوان نهو نه سپانه ى كه دابهسته نه كرابوون له (ثنية) وه بو مزگه وتى بهنى زوره يق، (ابن عمر) يش يه كيك بوو له وانه ى له پيش بركيكه دا بوون.

(۲۴) كه سانيك برويه هانه يان هه بيت و له جهنگ دوايكه ون

۱۰۶۰- عَنْ أَبِي إِسْحَقَ: أَنَّهُ سَمِعَ الْبَرَاءَ (رضي الله عنه) يَقُولًا فِي هَذِهِ الْآيَةِ ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ... وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) زَيْدًا فَجَاءَ بِكَتِفٍ يَكْتُبُهَا، فَشَكَا إِلَيْهِ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ ضَرَارَتَهُ، فَزَلَّتْ: ﴿لَا يَسْتَوِي

الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ ﴿الزُّنُوزِ﴾
 ﴿۹۵﴾ بخارى/الجهاد/۲۶۷۶

له (ابو اسحاق) وه كه دهلى: گوئی له (البراء) بوو دهر باره ی ئه م ئایه ته دهیووت: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ﴾ ئینجا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رمانی به زهید کرد دهفه شانیکى هینا تا بینووسیت. له و کاته دا کوپری (ابن ام مکتوم) سکا لای نابینایانی خوی لا کرد ئینجا ئه م ئایه ته دابهزی که ئه مه مانا که یه تی: ﴿ثَوَّ كَه سَانَه ی که لیکه وتوون له برواداران جگه له زیان لیکه وتووان نه بیت وهک یهک نین له گهل ئه و که سانه ی جيهاد دهکن له پیگه ی خوادا)).

(۲۵) كه سيك نه خوشی گای بداته وه له غهزا

۱۰۶۱- عَنْ جَابِرٍ (رضي الله عنه) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (ﷺ) فِي غَزَاةٍ، فَقَالَ: ((إِنَّ بِالْمَدِينَةِ لِرِجَالًا، مَا سِرْتُمْ مَسِيرًا وَلَا قَطَعْتُمْ وَاذِيًا إِنَّا كَانُوا مَعَكُمْ، حَبَسَهُمُ الْمَرَضُ)).

(جابر) دهلى: ئیمه له خزمهت پیغه مبهری خوادا بووین (ﷺ) له جهنگی کدا فه رموی: ((له راستیدا له مه دینه دا پیاوانیک هه ن ئیوه هه ر قوناغیک رویشتن هه ر شیوو دۆلکیشتان بریبی ئه وانه له گه لتان ده بوون، به لام نه خوشی گلی داونه ته وه)).

(۳۴) به‌شی به‌سهرهاتی جه‌نگه‌کان

(۱) بوسه‌رکرده‌کانی سوپا و هیژه‌کان و

ناموزگاری کردنیان به‌ودی که پیویسته

۱۰۶۲- عن بُرَيْدَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِذَا أَمَرَ أَمِيرًا عَلَى جَيْشٍ أَوْ سَرِيَّةٍ أَوْ صَاهُ فِي خَاصَّتِهِ بِتَقْوَى اللَّهِ (ﷻ)، وَمَنْ مَعَهُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ خَيْرًا. ثُمَّ قَالَ: ((اغْرُوا بِاسْمِ اللَّهِ، فِي سَبِيلِ اللَّهِ، قَاتِلُوا مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ، اغْرُوا وَلَا تَغْلُوا، وَلَا تَغْدِرُوا، وَلَا تَمْتَلُوا، وَلَا تَقْتُلُوا وَلِيدًا، وَإِذَا لَقِيتَ عَدُوَّكَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ فَادْعُهُمْ إِلَى ثَلَاثِ خِصَالٍ - أَوْ: خِلَالٍ - فَأَيُّنَهُنَّ مَا أَجَابُوكَ فَأَقْبِلْ مِنْهُمْ، وَكَفَّ عَنْهُمْ. ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ، فَإِنْ أَجَابُوكَ فَأَقْبِلْ مِنْهُمْ، وَكَفَّ عَنْهُمْ، ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى التَّحْوِيلِ مِنْ دَارِهِمْ إِلَى دَارِ الْمُهَاجِرِينَ، وَأَخْبِرْهُمْ أَنَّهُمْ إِنْ فَعَلُوا ذَلِكَ فَلَهُمْ مَا لِلْمُهَاجِرِينَ وَعَلَيْهِمْ مَا عَلَى الْمُهَاجِرِينَ، فَإِنْ أَبَوْا أَنْ يَتَحَوَّلُوا مِنْهَا: فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّهُمْ يَكُونُونَ كَأَعْرَابِ الْمُسْلِمِينَ، يَجْرِي عَلَيْهِمْ حُكْمُ اللَّهِ الَّذِي يَجْرِي عَلَى الْمُؤْمِنِينَ، وَلَا يَكُونُ لَهُمْ فِي الْغَنِيمَةِ وَالْفَيْءِ شَيْءٌ إِلَّا أَنْ يُجَاهِدُوا مَعَ الْمُسْلِمِينَ. فَإِنْ هُمْ أَبَوْا فَسَلِّمُ الْجَزْيَةَ. فَإِنْ هُمْ أَجَابُوكَ فَأَقْبِلْ مِنْهُمْ وَكَفَّ عَنْهُمْ. فَإِنْ هُمْ أَبَوْا فَاسْتَعِنَ بِاللَّهِ، وَقَاتِلْهُمْ. وَإِذَا حَاصَرْتَ أَهْلَ حِصْنٍ، فَأَرَادُوكَ أَنْ تَجْعَلَ لَهُمْ ذِمَّةَ اللَّهِ وَذِمَّةَ نَبِيِّهِ (ﷺ)، فَلَا تَجْعَلَ لَهُمْ ذِمَّةَ اللَّهِ وَلَا ذِمَّةَ نَبِيِّهِ (ﷺ)، وَلَكِنْ اجْعَلْ لَهُمْ ذِمَّتَكَ وَذِمَّةَ أَصْحَابِكَ، فَإِنَّكُمْ أَنْ تُخْفِرُوا ذِمَّتَكُمْ وَذِمَّةَ أَصْحَابِكُمْ أَهْوَنُ مِنْ أَنْ تُخْفِرُوا ذِمَّةَ اللَّهِ وَذِمَّةَ رَسُولِهِ (ﷺ). وَإِذَا حَاصَرْتَ أَهْلَ حِصْنٍ، فَأَرَادُوكَ أَنْ تُنْزِلَهُمْ عَلَى حُكْمِ اللَّهِ، فَلَا تُنْزِلْهُمْ عَلَى حُكْمِ اللَّهِ، وَلَكِنْ أَنْزِلْهُمْ عَلَى حُكْمِكَ، فَإِنَّكَ لَا تَذَرِي أَتُصِيبُ حُكْمَ اللَّهِ فِيهِمْ أَمْ لَا)). قَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ، يَعْنِي ابْنَ مَهْدِي: هَذَا أَوْ نَحْوُهُ.

(بُرَيْدَة) (رضی الله عنه) ده‌لی: هەر کاتی پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) سه‌رکرده‌یه‌کی دابنایه له‌سه‌ر سوپایه‌ک، یان هیژیکه‌وه، ناموزگاری تایبه‌تی ده‌کرد که له‌خوا (رضی الله عنه) بترسی و، چاک بیست له‌گه‌ل ئه‌و موسولمانانه‌ش که له‌گه‌ل‌یدان، پاشان ده‌یفه‌رموو: ((به‌ناوی خواوه و له‌پیناوی خوادا بجه‌نگن، بجه‌نگن له‌گه‌ل که‌سیکدا که باوه‌ری به‌خوانیه، بجه‌نگن و خیانه‌ت له‌ده‌ستکه‌وتی شه‌ر مه‌که‌ن تا دابه‌ش نه‌کریت، غه‌در مه‌که‌ن، لاشه‌ی کوژراوان مه‌شیوینن، منداڵ مه‌کوژن، ئه‌گه‌ر پووبه‌پرووی دوژمنه‌ بئ باوه‌ره‌کان بوونه‌وه بانگه‌یشتیان بکه‌ بو سئ شت

يان سى سىفەت- لە ھەركامىكىياندا ھاتن بە دەمتەوھلىيان ۋەربگرە و وازيان لىبھىنە، پاشان بانگھىشتيان بىكە بۇ سەر ئاينى ئىسلام، ئەگەر ۋەلاميان بە بەلى بوو لىيان ۋەربگرە، وازيان لىبھىنە، پاشان بانگھىشتيان بىكە كە لە شويىنى خويانەو ۋە بگويىنەو ۋە بۇ شويىنى كۆچكەران^(۱)، ئاگاداريان بىكە كە ئەگەر ئەوھيان ئەنجام دا ئەوا ھەر مافى بۇ كۆچكەران ھەيە بۇ ئەوانىش ھەيە، ۋە ھەرئەركى دەكەۋىتە سەر شانى كۆچكەران دەكەۋىتە سەر شانى ئەوانىش، جا ئەگەر ئەوھيان رەت كىردەو ۋە شويىنى خويانيان بەجىنەھىشت، ئاگاداريان بىكە كە ئەوانىش ۋەك عەرەبە موسولمانە دەشتەكەكان وان، ئەو ھوكمەى خويان لە سەر پىادە دەكرى كە لەسەر باۋەرداران پىادە دەكرى. بەلام لە دەستكەۋتى جەنگ و دەستكەۋتەكانى تىرىش (الغنىمة و الفىء) ھىچيان نادىرتى، مەگەر ئەوھى شان بەشانى موسلمانان جىھاد بىكەن ئەگەر ئەمەشيان رەت كىردەو ئەوا داوايان لىبىكە سەرانە بدەن، ئەگەر رازى بوون لىيان ۋەربگرە و وازيان لىبھىنە، ئەگەر رازى نەبوون داۋاي يارمەتى و پىشتىگرى خوا بىكە و، لەگەلىياندا بجەنگە و، ئەگەر گەمارۋى جىگىربوانى قەلەيەكت دا، داوايان لىكردى پەيمانى خوا و پىغەمبەرەكەى (ﷺ) لەگەلىياندا مۆركەى ئەوا لەگەلىياندا مۆرمەكە، بەلكو خوت و ھاۋەلەكانت پەيمانى پارىزراۋى خوتانىيان بدەن، چونكە ئەگەر ئىۋە پەيمانى خوتان و ھاۋەلەكانتان بشكىنن، ئەوا ئاسانترە لەۋە كە پەيمانى خوا و پىغەمبەرەكەى (ﷺ) بشكىنن، خو ئەگەر جىگىربوۋانى قەلەيەكت گەمارۋدا، داوايان لىكردى كە ھوكمى خويان بەسەردا جىبەجىبەكەيت، ئەوھيان لەگەلىياندا مەكە، بەلكو ھوكمى خوتان بەسەردا جىبەجىبەكە. چونكە تۆ نازانى، كە ئايا ۋەك پىۋىست ئەتوانى بىريار و ھوكمى راستى خويان لەسەر جىبەجىبەكەيت يان نا)).

(۲) فەرماندان بە نوينەران بۇ ئاسانكارى

۱۰۶۳- عن أبي موسى (رضي الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) بَعَثَهُ وَمُعَاذًا إِلَى الْيَمَنِ فَقَالَ: ((يَسِّرًا وَلَا تُعَسِّرًا، وَبَشْرًا وَلَا تُنْفِرًا، وَتَطَاوَعًا وَلَا تَخْتَلِفًا)). [البخاري/ الجهاد/ ۲۸۷۳]

^(۱) واتە بۇ ۋلاتى ئىسلام

(ابو موسی) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری (رضی الله عنه) ئه‌و و (معانی) ی‌نارد بۆ یه‌مه‌ن و فه‌رمووی: ((ئاسانکاری یه‌که‌ن و شت قورس مه‌که‌ن، موژده‌ده‌ری‌ن و خه‌لکی دوور مه‌خه‌نه‌وه، گوپ‌رایه‌لی یه‌که‌ترین و له‌نیوخوتاندا ناکوک مه‌بن)).

(۳) ناردنی نوینه‌ران و پاداشتی که‌سی که‌ ده‌هیل‌ریته‌وه

۱۰۶۴- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) بَعَثَ إِلَى بَنِي لَحْيَانَ: ((لِيُخْرِجَ مِنْ كُلِّ رَجُلَيْنِ رَجُلًا)). ثُمَّ قَالَ لِلْقَاعِدِ: ((أَيُّكُمْ خَلَفَ الْخَارِجَ فِي أَهْلِهِ وَمَالِهِ بِخَيْرٍ كَانَ لَهُ مِثْلُ نِصْفِ أَجْرِ الْخَارِجِ)).

(ابو سعید الخدری) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) کردیه‌سه‌ر (بنی لحيان) که: ((با هه‌ر له‌ دوو که‌ستان، پیاویک ب‌روات)). پاشان به‌و یه‌که‌یانی فه‌رموو که‌ ده‌مینیه‌وه: ((هه‌ر که‌س له‌ ئیوه‌ چاودی‌ری مال و مندالی یه‌کیک له‌ رو‌یشتوان بکات به‌چاکه‌ ئه‌وا به‌ ئه‌دازه‌ی نیوه‌ی پاداشتی ئه‌وی هه‌یه)).

(۴) سنووری ته‌مه‌نی نیوان بچووک و گه‌وره‌ له‌ چوون بۆ جه‌نگ

۱۰۶۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه) قَالَ: عَرَضَنِي رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَوْمَ أُحُدٍ فِي الْقِتَالِ، وَأَنَا ابْنُ أَرْبَعِ عَشْرَةَ سَنَةً فَلَمْ يُجِزْنِي، وَعَرَضَنِي يَوْمَ الْخُنْدَقِ وَأَنَا ابْنُ خُمْسِ عَشْرَةَ سَنَةً فَأَجَازَنِي. قَالَ نَافِعٌ: فَقَدِمْتُ عَلَى عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ (رضی الله عنه) وَهُوَ يَوْمُنَا خَلِيفَةً، فَحَدَّثَنِي هَذَا الْحَدِيثَ، فَقَالَ: إِنَّ هَذَا لَحَدٌّ بَيْنَ الصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ، فَكُتِبَ إِلَى عَمَالِهِ أَنْ يَفْرِضُوا لِمَنْ كَانَ ابْنُ خُمْسِ عَشْرَةَ سَنَةً، وَمَنْ كَانَ دُونَ ذَلِكَ فَاجْعَلُوهُ فِي الْعِيَالِ. [البخاري/الشهادات/۲۵۲۱]

(ابن عمر) (رضی الله عنه) ده‌لی: له‌ روژی جه‌نگی (أحد) دا چوارده‌ سال بووم پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) که‌ چاوی پیم که‌وت مۆله‌تی نه‌دام، له‌ روژی (خندق) دا که‌ چاوی پیم که‌وت ته‌مه‌نم پانزه‌ سال بوو، مۆله‌تی‌دام بجه‌نگم، (نافع) ده‌لی: هاتمه‌ لای (عمری) کوپی (عبدالعزیز) (رضی الله عنه) که‌ ئه‌و کاته‌ جینشین بوو، ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌م بۆ گپ‌رایه‌وه، وتی: ئه‌وه‌ سنووری نیوان بچووک و گه‌وره‌یه‌، نووسراوی نارد بۆ کاربه‌ده‌ستانی که‌ مووچه‌ ب‌په‌نه‌وه‌ بۆ ئه‌و که‌سه‌ی ته‌مه‌نی پانزه‌ ساله‌، هه‌رکه‌سیش له‌وه‌ خوارتری‌ت بیخه‌نه‌ ریزی ئه‌و خیزانانه‌وه‌ که‌ یارمه‌تی ده‌درین.

(۵) پِیگری له‌هه‌لِگرتنی قورئان بو‌خاکی دوژمن

۱۰۶۶- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ): أَنَّهُ كَانَ يَنْهَى أَنْ يُسَافَرَ بِالْقُرْآنِ إِلَى أَرْضِ الْعَدُوِّ، مَخَافَةَ أَنْ يَنَالَهُ الْعَدُوُّ. [البخاري/ الجهاد/ ۲۸۲۸]

(ابن عمر) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پِیگری ده‌کرد له‌هه‌لِگرتنی قورئان له‌کاتی سه‌فه‌رکردندا بو‌خاکی دوژمن، له‌ترسی نه‌وه‌ی نه‌بادا دوژمن ده‌ست درِیژی بکاته‌سهر.

(۶) پِیگردن به‌ناو له‌وهرگا و پرووته‌مه‌نی دا

۱۰۶۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((إِذَا سَافَرْتُمْ فِي الْخُصْبِ فَأَعْطُوا الْإِبِلَ حَظَّهَا مِنَ الْأَرْضِ، وَإِذَا سَافَرْتُمْ فِي السَّنَةِ فَاسْرِعُوا عَلَيْهَا السَّيْرَ، وَإِذَا عَرَسْتُمْ بِاللَّيْلِ فَاجْتَنِبُوا الطَّرِيقَ، فَإِنَّهَا مَأْوَى الْهَوَامِّ بِاللَّيْلِ)).

(ابو هریره) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: ((ئه‌گهر به‌رِیواری چوون به‌ناو له‌وهرگا دا مافی حوشره‌کان بده‌ن با به‌شی خو‌یان له‌و زه‌ویه‌دا به‌وهرپن و، ئه‌گهر به‌رِیواری چوون به‌ناو پرووته‌مه‌نی‌دا به‌په‌له‌به‌سه‌ریدا برۆن، ئه‌گهر به‌شه‌و کاروانتان خست (بو‌حه‌وانه‌وه) له‌سه‌ره‌رِیگه‌دوور بکه‌ونه‌وه، چونکه‌سه‌ره‌رِیگه‌به‌شه‌ودا شو‌ینگه‌ی می‌رووی زیان به‌خشه)).

(۷) سه‌فه‌رکردن به‌شیگه‌له‌سزا و نازار

۱۰۶۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((السَّفَرُ قِطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ، يَمْنَعُ أَحَدَكُمْ نَوْمَهُ وَطَعَامَهُ وَشَرَابَهُ، فَإِذَا قَضَى أَحَدُكُمْ نَهْمَتَهُ مِنْ وَجْهِهِ فَلْيَعْجَلْ إِلَى أَهْلِهِ)). [البخاري/ العمرة/ ۱۷۱۰]

(ابو هریره) (رضی الله عنه) ده‌لی: که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((سه‌فه‌ر به‌شیگه‌له‌سزا و نازار، چونکه‌خه‌و خواردن و خواردنه‌وه له‌و که‌سه‌قه‌ده‌غه‌ده‌کات، ئه‌گهر به‌کیکتان له‌سه‌فه‌ره‌که‌یدا ئیشه‌که‌ی ته‌واو بوو، با په‌له‌بکات له‌گه‌رانه‌وه بو‌ناوما‌ل و خیزانی)).

(۸) به‌شه‌و گه‌رانه‌وه بو‌ناو ما‌ل و مندال باش نییه

۱۰۶۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضی الله عنه) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنْ يَطْرُقَ الرَّجُلُ أَهْلَهُ لَيْلًا، يَتَخَوَّنُهُمْ أَوْ يَطْلُبُ عَثَرَاتِهِمْ.

(جابر) کوپی (عبدالله) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ریگری کردوه که به‌شهو پیاو بگه‌ریتموه ناو مال و خیزانی، به‌نیازی خانه‌گومانی، یا به‌دوای مه‌له و تاوانیاندا بگه‌ری.

۱۰۷۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (ﷺ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ لَا يَطْرُقُ أَهْلَهُ لَيْلًا، وَكَانَ يَأْتِيهِمْ غُدْوَةً أَوْ عَشِيَّةً. [البخاري/ العمرة/ ۱۷۰۶]

(انس) ی کوپی (مالک) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌شه‌ودا نهمگه‌پرایه‌وه ناو مال و خیزانی، به‌لکو له کاتی به‌یانیاندا یان دهمه‌و ئیواره دمگه‌پرایه‌وه.

(۹) نزا و پارانه‌وه له پیش ده‌ستی‌کردنی جه‌نگ

۱۰۷۱- عَنْ ابْنِ عَوْنٍ قَالَ: كَتَبْتُ إِلَى نَافِعٍ أَسْأَلُهُ عَنِ الدُّعَاءِ قَبْلَ الْقِتَالِ؟ قَالَ: فَكَتَبَ إِلَيَّ: إِنَّمَا كَانَ ذَلِكَ فِي أَوَّلِ الْإِسْلَامِ، قَدْ أَغَارَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَلَى بَنِي الْمُصْطَلِقِ وَهُمْ غَارُونَ، وَأَنْعَمَهُمْ تُسْقَى عَلَى الْمَاءِ، فَقَتَلَ مُقَاتِلَتَهُمْ وَسَبَى سَبْيَهُمْ، وَأَصَابَ يَوْمَئِذٍ - قَالَ يَحْيَى: أَحْسَبُهُ قَالَ - جُوَيْرِيَةَ - أَوْ قَالَ الْبَيْتَةَ - ابْنَةَ الْحَارِثِ. وَحَدَّثَنِي هَذَا الْحَدِيثَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ (ﷺ)، وَكَانَ فِي ذَلِكَ الْجَيْشِ. [البخاري/ العتق/ ۲۴۰۳]

(ابن عون) (ﷺ) ده‌لی: نامه‌م نارد بو (نافع) و پرسپاری پارانه‌وه‌ی پیش جه‌نگم لیکرد؟ وتی: بو‌ی نووسیمه‌وه: ئەمه له‌سهره‌تای بلاو بونه‌وه‌ی ئیسلامه‌وه بوو، که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌ره‌و (بنی المصطلق) پویشت، له‌کاتی‌کا بی ناگا بوون، مه‌رومالاتیان له‌ ئاو خواردنه‌وه‌دا بوون، جه‌نگا له‌گه‌ل جه‌نگاوه‌رانیاندا و ژن و مندالی به‌دیل گرتن، (یحیی) ده‌لی: (ابن عون) وتی: مه‌ر له‌و روزه‌دا وا گومان ده‌به‌م که (جویریة) یان به‌ دنیاییه‌وه کچه‌که‌ی (حارث)ی به‌ دیل گرت. ئەم فەرمووده‌یه (عبدالله)ی کوپی (عمر) (ﷺ) بو‌ی گێژامه‌وه که له‌ناو سوپاکه‌دا بوو.

(۱۰) نامه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بو‌ پادشاکان که بانگه‌یشتی

ده‌کردن بو‌ خوا په‌رستی

۱۰۷۲- عَنْ أَنَسٍ (ﷺ): أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (ﷺ) كَتَبَ إِلَى كِسْرَى وَإِلَى قَيْصَرَ وَإِلَى النَّجَاشِيِّ، وَإِلَى كُلِّ جَبَّارٍ، يَدْعُوهُمْ إِلَى اللَّهِ، تَعَالَى وَلَيْسَ بِالنَّجَاشِيِّ الَّذِي صَلَّى عَلَيْهِ النَّبِيُّ (ﷺ). [البخاري/ الجنائز/ ۱۱۸۸]

(انس) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نامه‌ی نووسی بو‌لای (کیسرا) و (قیصر) و (نجاشی) و بو‌ه‌موو‌خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیکی نا موسلمانان به زهر، بانگه‌یشتی ده‌کردن باوه‌ر به‌ینن به‌ خوای گه‌وره، نه‌م (نجاشی) به‌ نه‌و (نجاشی) به‌ نییه‌ که‌ موسلمان بوو و، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نویژی جه‌نازه‌ی غائبی له‌سهر کرد.

(۱۱) نامه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بو‌ه‌هرقل و بانگ کردنی

بو‌موسلمان بوون

۱۰۷۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ: أَنَّ أَبَا سَفْيَانَ (رضي الله عنه) أَخْبَرَهُ مِنْ فِيهِ إِلَى فِيهِ قَالَ: انْطَلَقْتُ فِي الْمَدَّةِ الَّتِي كَانَتْ بَيْنِي وَبَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، قَالَ: فَبَيْنَا أَنَا بِالشَّامِ إِذْ جِيَءَ بِكِتَابٍ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) إِلَى هِرْقَلٍ، يَعْنِي عَظِيمَ الرُّومِ، قَالَ: وَكَانَ دَخِيَّةَ الْكَلْبِيِّ جَاءَ بِهِ. فَدَفَعَهُ إِلَى عَظِيمٍ بُصْرِيٍّ، فَدَفَعَهُ عَظِيمٌ بُصْرِيٍّ إِلَى هِرْقَلٍ، فَقَالَ هِرْقَلٌ: هَلْ هَاهُنَا أَحَدٌ مِنْ قَوْمِ هَذَا الرَّجُلِ الَّذِي يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ؟ قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: فَدُعِيتُ فِي نَفَرٍ مِنْ قُرَيْشٍ، فَدَخَلْنَا عَلَى هِرْقَلٍ، فَاجْلَسْنَا بَيْنَ يَدَيْهِ، فَقَالَ: أَيْكُمْ أَقْرَبُ نَسَبًا مِنْ هَذَا الرَّجُلِ الَّذِي يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ؟ فَقَالَ أَبُو سَفْيَانَ: فَقُلْتُ أَنَا، فَاجْلَسُونِي بَيْنَ يَدَيْهِ، وَاجْلَسُوا أَصْحَابِي خَلْفِي، ثُمَّ دَعَا بِتَرْجُمَانِهِ فَقَالَ [لَهُ]: قُلْ لَهُمْ: إِنِّي سَأَلْتُ هَذَا عَنِ الرَّجُلِ الَّذِي يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ، فَإِنْ كَذَبَنِي فَكَذِّبُوهُ، قَالَ: فَقَالَ أَبُو سَفْيَانَ: وَأَيْمُ اللَّهِ لَوْ لَأَا مَخَافَةَ أَنْ يُؤْثَرَ عَلَيَّ الْكَذِبُ لَكَذَبْتُ، ثُمَّ قَالَ لَتَرْجُمَانِهِ: سَلْهُ كَيْفَ حَسَبَهُ فَيَكُم؟ قَالَ: قُلْتُ: هُوَ فِينَا ذُو حَسَبٍ، قَالَ: فَهَلْ كَانَ مِنْ آبَائِهِ مَلِكٌ؟ قُلْتُ: لَأَا، قَالَ: فَهَلْ كُنْتُمْ تَتَّهَمُونَهُ بِالْكَذِبِ قَبْلَ أَنْ يَقُولَ مَا قَالَ؟ قُلْتُ: لَأَا، قَالَ: وَمَنْ يَتَّبِعُهُ، أَشُرَافُ النَّاسِ أَمْ ضَعَفَاؤُهُمْ؟ قَالَ: قُلْتُ: بَلْ ضَعَفَاؤُهُمْ، قَالَ: أَيزِيدُونَ أَمْ يَنْقُصُونَ؟ قَالَ: قُلْتُ: لَأَا، بَلْ يَزِيدُونَ، قَالَ: هَلْ يَرْتَدُّ أَحَدٌ مِنْهُمْ عَنْ دِينِهِ بَعْدَ أَنْ يَدْخُلَ فِيهِ سَخَطَةٌ لَهُ؟ قَالَ: قُلْتُ: لَأَا، قَالَ: فَهَلْ قَاتَلْتُمُوهُ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: فَكَيْفَ كَانَ قِتَالُكُمْ إِيَّاهُ؟ قَالَ: قُلْتُ: تَكُونُ الْحَرْبُ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ سَجَالًا: يُصِيبُ مِثْلًا وَتُصِيبُ مِنْهُ، قَالَ: فَهَلْ يَغْدِرُ؟ قُلْتُ: لَأَا، وَتَخُنُ مِنْهُ فِي مَدَّةٍ لَا تُدْرِي مَا هُوَ صَانِعٌ فِيهَا، قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا أَمَكَّنَنِي مِنْ كَلِمَةٍ أَدْخَلْتُ فِيهَا شَيْئًا غَيْرَ هَذِهِ، قَالَ: فَهَلْ قَالَ هَذَا الْقَوْلَ أَحَدٌ قَبْلَهُ؟ قَالَ: قُلْتُ: لَأَا. قَالَ لَتَرْجُمَانِهِ: قُلْ لَهُ: إِنِّي سَأَلْتُكَ عَنْ حَسَبِهِ، فَزَعَمْتَ أَنَّهُ فَيَكُم ذُو حَسَبٍ، وَكَذَلِكَ الرَّسُلُ تُبْعَثُ فِي أَحْسَابِ قَوْمِهَا. وَسَأَلْتُكَ هَلْ كَانَ فِي آبَائِهِ مَلِكٌ، فَزَعَمْتَ: أَنْ لَأَا، فَقُلْتُ: لَوْ كَانَ مِنْ

آبَائِهِ مَلِكٌ، قُلْتُ رَجُلٌ يَطْلُبُ مَلِكَ آبَائِهِ. وَسَأَلْتُكَ عَنْ أَتْبَاعِهِ أَضَعَفَاؤُهُمْ أَمْ أَشْرَافُهُمْ؟ فَقُلْتُ: بَلْ ضَعَفَاؤُهُمْ، وَهُمْ أَتْبَاعُ الرُّسُلِ. وَسَأَلْتُكَ: هَلْ كُنْتُمْ تَتَّهَمُونَهُ بِالْكَذِبِ قَبْلَ أَنْ يَقُولَ مَا قَالَ؟ فَرَعَمْتُ: أَنْ لَأ، فَقَدْ عَرَفْتُ أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ لِيدَعَ الْكَذِبَ عَلَى النَّاسِ، ثُمَّ يَذْهَبُ فَيَكْذِبُ عَلَى اللَّهِ، وَسَأَلْتُكَ: هَلْ يَرْتَدُّ أَحَدٌ مِنْهُمْ عَنْ دِينِهِ بَعْدَ أَنْ يَدْخُلَهُ - سَخَطُهُ لَهُ؟ فَرَعَمْتُ: أَنْ لَأ، وَكَذَلِكَ الْإِيمَانُ إِذَا خَالَطَ بِشَاشَةَ الْقُلُوبِ. وَسَأَلْتُكَ هَلْ يَزِيدُونَ أَوْ يَنْقُصُونَ؟ فَرَعَمْتُ أَنَّهُمْ يَزِيدُونَ، وَكَذَلِكَ الْإِيمَانُ حَتَّى يَتِمَّ. وَسَأَلْتُكَ هَلْ قَاتَلْتُمُوهُ؟ فَرَعَمْتُ: أَنْكُمْ قَدْ قَاتَلْتُمُوهُ، فَتَكُونُ الْحَرْبُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ سَجَالًا: يَنَالُ مِنْكُمْ وَتَنَالُونَ مِنْهُ، وَكَذَلِكَ الرُّسُلُ تُبْتَلَى، ثُمَّ تَكُونُ لَهُمُ الْعَاقِبَةُ. وَسَأَلْتُكَ: هَلْ يَغْدِرُ؟ فَرَعَمْتُ أَنَّهُ لَأ يَغْدِرُ، وَكَذَلِكَ الرُّسُلُ لَأ تَغْدِرُ. وَسَأَلْتُكَ: هَلْ قَالَ هَذَا الْقَوْلَ أَحَدٌ قَبْلَهُ؟ فَرَعَمْتُ: أَنْ لَأ، فَقُلْتُ: لَوْ قَالَ هَذَا الْقَوْلَ أَحَدٌ قَبْلَهُ، قُلْتُ: رَجُلٌ ائْتَمَّ بِقَوْلِ قِيلٍ قَبْلَهُ. [قَالَ]: ثُمَّ قَالَ: بِمَ يَأْمُرُكُمْ؟ قُلْتُ: يَأْمُرُنَا بِالصَّلَاةِ وَالرُّكَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالْعَفَافِ. قَالَ: إِنْ يَكُنْ مَا تَقُولُ فِيهِ حَقًّا فَإِنَّهُ نَبِيٌّ، وَقَدْ كُنْتُ أَعْلَمُ أَنَّهُ خَارِجٌ، وَلَمْ أَكُنْ أَظُنُّهُ مِنْكُمْ، وَلَوْ أَنِّي أَعْلَمُ أَنِّي أَخْلَصُ إِلَيْهِ لَأَخْبَيْتُ لِقَاءَهُ، وَلَوْ كُنْتُ عِنْدَهُ لَعَسَلْتُ عَنْ قَدَمَيْهِ، وَلَيَبْلُغَنَّ مَلِكُهُ مَا تَحْتَ قَدَمَيَّ. قَالَ: ثُمَّ دَعَا بِكِتَابِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَقَرَأَهُ، فَإِذَا فِيهِ: ((بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى هِرَقْلَ عَظِيمِ الرُّومِ، سَلَامٌ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى. أَمَّا بَعْدُ: فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدَعَايَةِ الْإِسْلَامِ، أَسْلِمْ تَسْلِمًا، وَأَسْلِمِ يَوْمَكَ اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ، وَإِنْ تَوَلَّيْتَ فَإِنَّ عَلَيْكَ إِثْمَ الْأَرِيسِيِّينَ، وَ: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران: ۶۴]. فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ قِرَاءَةِ الْكِتَابِ، ارْتَفَعَتِ الْأَصْوَاتُ عِنْدَهُ وَكَثُرَ اللَّعْطُ، وَأَمَرَ بِنَا فَأَخْرَجَنَا. قَالَ: فَقُلْتُ لِأَصْحَابِي حِينَ خَرَجْنَا: لَقَدْ أَمَرَ أَمْرُ ابْنِ أَبِي كَبْشَةَ، إِنَّهُ لَيَخَافُهُ مَلِكُ بَنِي الْأَصْنَفَرِ. قَالَ: فَمَا زِلْتُ مُوقِنًا بِأَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أَنَّهُ سَيَظْهَرُ حَتَّى أَدْخَلَ اللَّهُ عَلَيَّ الْإِسْلَامَ.

(ابن عباس) دهلی: له ده می (ابو سفیان) ده ماو ده م بیستم، وتی: له ماوهی په یمانی (حوده یبیه) ی نیوان من و پیغه مبهری خوا (ﷺ) چووم بو سه فمر، له کاتی کدا که له شام بووم نامه یه که له پیغه مبهری خواوه (ﷺ) هیئرا بو (هرقل)، واته گه وره ی پوم، که (دحیه الکلبی) هیئابووی، دایه ده ست گه وره ی

(بُصْری)، گه‌وره‌ی (بُصْری)یش دایه ده‌ستی (هرقل)، (هرقل) وتی: ئایا لی‌ره که‌سئ هه‌یه له که‌سوکاری ئه‌و پیاوه‌ی واداده‌نئ که‌پیغه‌مبه‌ره؟ وتیان به‌لئ. (ابو سفیان ده‌لئ: له‌ناو چه‌ند قوره‌یشیه‌کدا بانگ‌کرام و چووینه لای (هرقل) له‌بهرده‌میدا داینیشاندین و وتی: کامتان به‌ خزمایه‌تی نزیک‌تره له‌و پیاوه‌ی و گومان ده‌با که پیغه‌مبه‌ره؟ (ابو سفیان) وتی: وتم: من و پاشان له‌بهرده‌میدا دایان نیشاند و هاوه‌له‌کانیشم له‌ دواوه. ئینجا ته‌رجومانه‌که‌ی داواکرد و پئی وت: پییان بلئ من پرسیار له‌مه ده‌کم له‌باره‌ی ئه‌و پیاوه‌وه که واداده‌نئ پیغه‌مبه‌ره، ئه‌گهر درؤی له‌گه‌ل کردم به‌ درؤی بخه‌نه‌وه، (ابن عباس) ده‌لئ: ابوسفیان وتی: سویند به‌ خوا ئه‌گهر ترسی ئه‌وم نه‌بویه که به‌ درؤم ده‌خه‌نه‌وه درؤم ده‌کرد، پاشان به‌ ته‌رجومانه‌که‌ی وت: لئی پیرسه که به‌ماله‌که‌ی چونه له‌ناوتاندا؟ وتم: ئه‌و له‌ نیوانماندا وه‌جاغ زاده‌یه. (هرقل) وتی: ئایا له‌ باوباپیرانیدا پادشا هه‌بووه؟ وتم: نه‌خیر، وتی: ئایا تۆمه‌تبارتان کردوه به‌ درؤ پیش ئه‌وه‌ی ئه‌مه بلئت؟ وتم: نه‌خیر. وتی: کئ شوینی ده‌که‌وی، پیاوماقول و به‌ماله‌دار یان لاواز و بیده‌سه‌لاته‌کان؟ وتم: خه‌لکانی لاواز و بیده‌سه‌لاته‌کان. وتی: ئایا زۆرده‌بن یان که‌م ده‌که‌ن؟ وتم: نه‌خیر به‌لکو زۆر ده‌بن، وتی: ئایا که‌سیان رقی له‌و دینه‌ده‌بیته‌وه و پاشگیز ده‌بیته‌وه له‌ دوا چوونه ناوی؟ وتم: نه‌خیر. وتی ئایا جه‌نگتان له‌گه‌لدا کرد؟ وتم: به‌لئ. وتی ئه‌و شه‌ره‌تان له‌گه‌لیدا چۆن شه‌رئ بوو؟ وتم: شه‌ر له‌ نیوانماندا هه‌ر جاره جوړئ بوو، جارئ ئه‌و سه‌رده‌که‌وت و جارئ ئیمه، وتی: ئایا غه‌ر ده‌کا؟ (واته په‌یمانی ده‌شکاند) وتم: نه‌خیر، ئیسته ئیمه و ئه‌و په‌یمانی‌کمان له‌ نیواندایه نازانین ئه‌و خه‌ریکی چیه تیایدا، ابو سفیان وتی: سویند به‌ خوا نه‌متوانی ته‌نزا یه‌ک وشه‌ی (زامدارکه‌ر) بخه‌مه سه‌ر قسه‌کانم له‌ (به‌رانبه‌ریدا) جگه له‌م قسه‌یه‌ی که‌ کردم له‌ ده‌رحه‌قی، وتی: ئایا که‌سیکی تر له‌ پیش ئه‌مه‌وه ئهم قسه‌یه‌ی کردوه، واته لافی پیغه‌مبه‌ری لی‌داوه؟ وتم: نه‌خیر. به‌ ته‌رجومانه‌که‌ی وت: پئی بلئ من پرسیارم لی‌کردی ده‌رباره‌ی وه‌جاغ زاده‌یه‌که‌ی، وتت که ئه‌ر له‌ نیوانتاندا وه‌جاغ زاده‌یه، هه‌ر وه‌هایه پیغه‌مبه‌ران له‌ وه‌جاغ زاده و به‌ماله‌ی قه‌ومه‌که‌ی خویاندا نی‌ردراون، پرسیارم لی‌کردی ئایا که‌سئ له‌ باوباپیرانیدا پادشاه‌بووه، وتت: هه‌رگیز نه‌خیر ده‌لیم: ئه‌گهر که‌سئ له‌باوباپیرانی

پادشاه‌بوایه، دهمووت پیاویکه داوای سامان و دهسه‌لاتی باپیرانی دهکات پرسیارم لی‌کردی دهرباره‌ی شوینکه‌وتوانی، که ئایا لاواز و بی‌دهسه‌لاته‌کانن، یان پیاوماقول و بنه‌ماله‌کانن؟ وتت: به‌لکو لاواز و بی‌دهسه‌لاته‌کانن. هر ئه‌وانه‌یش شوینکه‌وته‌ی پیغه‌مبه‌رانن.. پرسیارم لی‌کردی، ئایا له پیش لاف لی‌دانی پیغه‌مبه‌رایه‌تیدا ئیوه تاوانبارتان ده‌کرد به درو‌کردن؟ وات دانا: که هرگیز نه‌خیر، من له‌وه‌وه زانیم که ناگونجی که‌سیک درو له‌گه‌ل خه‌لکیدا نه‌کات و بجیت درو به‌دهم خواوه بکات. پرسیارم لی‌کردی: ئایا که‌س له ئاینه‌که‌ی پاشگه‌ز ده‌بوویه‌وه — له‌پاش ئه‌وه‌ی که ده‌چووہ ناوی — به‌هوی رقلیبونیه‌وه؟ وتت: هرگیز نه‌خیر ئه‌ویش سروشتی باوه‌ره، کاتی تیکه‌لاو به سۆزه‌کانی دل بوو، پرسیارم لی‌کردی ئایا شوینکه‌وتوانی زور دهن یان که‌م ده‌که‌ن؟ وات دانا زور دهن، ئه‌وه سروشتی باوه‌ره: تا ده‌گاته ئه‌نجامی ته‌واوی خوی و جیگیر ده‌بی. پرسیارم لی‌کردی: ئایا جه‌نگتان کردووه له‌گه‌لیدا، وتت: که ئیوه جه‌نگتان له‌گه‌لدا کردووه، شهر له نیوانتانداندا هر جاره جوریک بووه، زیانی لی‌داون و زیانتان لی‌داوه، پیغه‌مبه‌ران هر وابوون که تاقی ده‌کرینه‌وه، به‌لام دهرئه‌نجام سه‌رکه‌وتن هر بو ئه‌وانه، وه پرسیارم لی‌کردی: ئایا غه‌در ده‌کات؟ وات دانا که‌غه‌در ناکات، ئه‌وه ره‌وشتی پیغه‌مبه‌رانه که غه‌در ناکه‌ن، پرسیارم لی‌کردی: ئایا که‌س له پیش ئه‌مه‌وه ئه‌م قسه‌یه‌ی کردووه، واته دهرباره‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی؟ وتت: هرگیز نه‌خیر، وتم: نه‌گه‌ر که‌سی له پیش ئه‌مه‌وه ئه‌م قسه‌یه‌ی کردبی، دهمووت: پیاویکه وته‌یه‌ک دووباره ده‌کاته‌وه که پیش خوی وترابی. ئینجا (هرقل) وتی: فرمانتان به چی پی‌ده‌دا؟ وتم: فرمانمان پی‌ده‌کات نویژبکه‌ین و زه‌کات بده‌ین و سیله‌ی په‌حم به‌جی به‌ینین و داوین پاک بین، وتی: نه‌گه‌ر راست بی‌ئو سیفه‌تانه‌ی تیدابی که ده‌یانلئیت ئه‌وا به راستی پیغه‌مبه‌ره. من ئه‌وه‌م ده‌زانی که پیغه‌مبه‌ریکی وا په‌یدا ده‌بیئت، به‌لام گومانم وانه‌بوو که له ئیویه‌یه نه‌گه‌ر بمزانیایه که ده‌توانم بگه‌مه لای، حه‌زم ده‌کرد به خزمه‌تی بگه‌م، نه‌گه‌ر له‌لایدا بوومایه قاچه‌کانیم ده‌شۆرد.. به‌دلنایی سنووری دهسه‌لاتی ده‌گاته ئه‌م شوینه‌ی که له ژیر پی‌مندایه.. پاشان داوای نامه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوی (ﷺ) کرد و خویندیه‌وه، ئه‌مه‌ی تیدابوو: ((بسم الله الرحمن الرحيم، له (محمد) پیغه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ) بو (هرقل) ی گه‌وره‌ی پۆم،

سلاو له‌و که‌سه‌بیت که شوین ریگه‌ی راستی ده‌که‌وی، پاشان: من بانگه‌ن‌شتت ده‌که‌م بۆ سهر ئاینی ئیسلام، موسولمان ببه سه‌لامه‌ت ده‌بی (له‌م‌ردوو دنیا)، موسلمان ببه خوای گه‌وره دوو قات پاداشتت ده‌داته‌وه، نه‌گهر نه‌وه‌ت په‌ت کرده‌وه نه‌وه تاوانی په‌غیه‌ته‌که‌تت ده‌که‌ویته‌ سهر، ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه که‌له نامه‌که‌دا هه‌بوو: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾. ئه‌مه مانا‌که‌یه‌تی: ﴿ئه‌ی ئه‌وانه‌ی کتیب‌تان بۆ په‌وانه‌ کراوه، و‌مرن به‌دم بانگه‌واز و به‌نامه‌یه‌که‌وه که هاویه‌ش و هاوسه‌نگه له نیوان ئیمه‌ش و ئیوه‌شدا (ئه‌وی‌ش ئه‌مه‌یه): جگه له (الله) که‌سی تر نه‌په‌رستین، هیچ جو‌ره هاو‌ملیکی بۆ بریار نه‌ده‌ین، هیچ لایه‌کمان لاکه‌ی ترمان (به‌پی‌رو‌ز و فرمان په‌وا دانه‌نین) و له جیات‌ی نه‌و زاته که‌سی تر نه‌په‌رستین (خۆ نه‌گهر له‌م بانگه‌واز‌دا) سه‌رپی‌چیان کرد و گوییان پی‌نه‌دا، نه‌وه پی‌یان بل‌ی: که ئیوه به‌شایه‌ت بن ئیمه موسولمانین و ملکه‌چی فرمانی په‌روه‌ردگارین)). کاتی ای‌بویه‌وه له خوینده‌وه‌ی نامه‌که، غه‌لبه‌ غه‌لب و (ده‌نگه ده‌نگ) به‌رزبویه‌وه له ده‌روبه‌ری که نه‌مه‌زانرا چی ده‌وتری، (ه‌رقل) فه‌رمادی‌دا و ئیمه براینه ده‌ره‌وه. وتی: کاتی چو‌ینه ده‌ره‌وه به‌ هاو‌له‌کانم وت: به راستی په‌لوپایه‌ی کو‌ری (ابی کبشه)^(۱) گه‌وره بوو، نه‌وه‌تا پادشای (بنی‌ال‌اصفر)^(۲) لای ده‌ترسی.. له‌وکاته‌وه ئیتر من له‌وه د‌ل‌نیا‌بووم که ئاینی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ناشکرا ده‌بی، هه‌تا خوا ئیسلامی خسته د‌لی خوشمه‌وه.

(۱۲) پارانه‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) و نارام‌گرتی له‌سهر نازاری

دوو پ‌وه‌کان

۱۰۷۴- عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رضي الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) رَكِبَ حِمَارًا عَلَيْهِ إِكَافٌ، تَحْتَهُ قَطِيفَةٌ فَدَكِيَّةٌ، وَأَرْدَفَ وِرَاءَهُ أُسَامَةُ، وَهُوَ يَعُودُ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ فِي بَنِي الْحَارِثِ بْنِ الْخَزْرَجِ، وَذَلِكَ قَبْلَ وَقْعَةِ بَدْرٍ، حَتَّى مَرَّ بِمَجْلِسٍ فِيهِ أَخْلَاطٌ مِنْ

(۱) (ابی کبشه) یه‌کینه له باپیره ناو‌داره‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ)، یان مه‌بست به‌ باوکی شیریه‌تی، تا له په‌لوپایه‌ی که‌م بکه‌نه‌وه.

(۲) (بنی‌ال‌اصفر) مه‌بست پ‌وه‌کانه.

الْمُسْلِمِينَ وَالْمُشْرِكِينَ عَبْدَ الْأَوْثَانِ وَالْيَهُودِ، فِيهِمْ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي وَفِي الْمَجْلِسِ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ، فَلَمَّا غَشِيَتْ الْمَجْلِسَ عَجَاجَةُ الدَّابَّةِ حَمَرَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أَنْفَهُ بِرِدَائِهِ، ثُمَّ قَالَ: لَا تُغَيِّرُوا عَلَيْنَا. فَسَلَّمَ عَلَيْهِمُ النَّبِيُّ (ﷺ)، ثُمَّ وَقَفَ فَنَزَلَ، فَدَعَاهُمْ إِلَى اللَّهِ وَقَرَأَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي: أَيُّهَا الْمَرْءُ، لَا أَحْسَنَ مِنْ هَذَا، إِنْ كَانَ مَا تَقُولُ حَقًّا فَلَا تُؤْذِنَا فِي مَجَالِسِنَا، وَارْجِعْ إِلَى رَحْلِكَ، فَمَنْ جَاءَكَ مِنَّا فَأَقْصِصْ عَلَيْهِ. فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ (ﷺ): اغْشَيْنَا فِي مَجَالِسِنَا، فَإِنَّا نُحِبُّ ذَلِكَ. قَالَ: فَاسْتَبَّ الْمُسْلِمُونَ وَالْمُشْرِكُونَ وَالْيَهُودُ حَتَّى هَمُّوا أَنْ يَتَوَاتَبُوا، فَلَمْ يَزَلِ النَّبِيُّ (ﷺ) يُخَفِّضُهُمْ، ثُمَّ رَكِبَ دَابَّتَهُ حَتَّى دَخَلَ عَلَى سَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ، فَقَالَ: ((أَيُّ سَعْدٍ أَلَمْ تَسْمَعْ إِلَى مَا قَالَ أَبُو حُبَابٍ -يُرِيدُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي- قَالَ: كَذًا وَكَذَا)). قَالَ: اغْفُ عَنْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَاصْنَعْ، فَوَاللَّهِ لَقَدْ أَعْطَاكَ اللَّهُ الَّذِي أَعْطَاكَ، وَلَقَدْ اصْطَلَحَ أَهْلُ هَذِهِ الْبُحَيْرَةِ أَنْ يَتَوَجَّوهُ فَيَعَصَّبُوهُ بِالْعَصَابَةِ، فَلَمَّا رَدَّ اللَّهُ ذَلِكَ بِالْحَقِّ الَّذِي أَعْطَاكَهُ شَرِّقَ بِذَلِكَ، فَذَلِكَ فَعَلَ بِهِ مَا رَأَيْتَ. فَعَفَا عَنْهُ النَّبِيُّ (ﷺ). [البخاري/ التفسير/ ٤٢٩٠]

(اسامة)ی کوپری (زید) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) سوارى گویدریژک بوو
بوو، کورتانیکى پیوه‌بوو. له ژیر خویشیدا قه‌یفه‌یه‌کى (فَدَك) (٢٧) ى راخستبوو،
(اسامة)ی له پشتیه‌وه سوار کردبوو سهردانى (سعد) کوپری (عباده)ی ده‌کرد
که نه‌خوش بوو، له‌ناو (بنى الحارث)ی سهر به (خزرج). ئه‌وه‌ش له پیش
پووداوى به‌ردا بوو، دای به‌لای کوپری‌کدا که هه‌مه جوړه بوو له موسلمانان و
بت په‌رستان و جوله‌که، (عبدالله) کوپری (أبي) له‌ناویاندا بوو، (عبدالله) کوپری
(په‌واحه)ش له کوپره‌که‌دا بوو، هه‌ر که ته‌پ و توژی گویدریژه‌که که‌وته سهر
مه‌جلیسه‌که، (عبدالله)ی کوپری (أبي) به پو‌شاکه‌که‌ی لوتى خو‌ی داپو‌شى،
پاشان وتى: توژ مه‌که به‌سهرماندا، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) سلأوى لی‌کردن. پاشان
وه‌ستا و دابه‌زى، بانگه‌یشتى کردن بؤ په‌رستنى خواى گه‌وره و، قورئانى
خویند به‌سهریاندا، ئینجا (عبدالله) کوپری (أبي) وتى: ئه‌ی کابرا، قسه‌ی له‌مه
باشترت نیه، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ش راسته که ده‌لی‌ییت، ئازارى مه‌جلیسه‌که‌مان مه‌ده و
بگه‌ریزه‌وه بؤ مالى خوت، هه‌ر که‌س له ئیمه‌هاته‌لات ئه‌وا له‌وئى قسه‌ی بؤ بکه،

(٢٧) فَدَك: شاروچکه‌یه‌که دوو قوناغ له مه‌دینه‌وه دووره.

(عبدالله) کوپی (رواحه) (ﷺ) وتی: به‌لکو سهرمان لی‌بده له کو‌ره‌کانماندا، ئیمه ئه‌وه‌مان پی‌خوشه، پاشان موسلمان‌ه‌کان و بت په‌رسته‌کان و جوله‌که له‌یه‌ک تو‌ره بوون و به‌مه‌به‌ستی شه‌پرکردن هه‌ستانه سهر پی بویه‌کتر، پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌رده‌وام دایده‌مرکانده‌وه، پاشان سواری و لا‌غه‌که‌ی بوویه‌وه تا چووه لای (سعد) کوپی (عباده)، فهرمووی: ((ئهی (سعد) ئایا نه‌تبیس‌ت که (ابو حباب) - مه‌به‌ستی (عبدالله) کوپی (ابی) - ئاوا و ئاوا‌ی وت؟)). (سعد) وتی: ئهی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) لئی خوش ببه و چاوپوشی لی‌بکه، سویند به‌خوا ئه‌و پله‌وپایه‌ی خوا به‌توی به‌خشی له‌کاتی‌کدا بوو که خه‌لکی ئه‌م شاره‌پریریان دابوو که تاجی له‌سهرکه‌ن و بی‌که‌نه‌گه‌وره‌ی خویان، کاتی‌خوا‌ی گه‌وره‌ئه‌وه‌ی لی‌سه‌نده‌وه به‌و راستیه‌ی که به‌توی داوه‌زور نا‌په‌حه‌ت و ته‌نگه‌تاو بوو، ئه‌وه بوو وای لی‌کرد که ئه‌و هه‌لویسته‌ی هه‌بی که بینیت، ئیتر پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) لئی خوش بوو.

(۱۳) ریگریی له‌غه‌درو نا‌پاکی

۱۰۷۵- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (ﷺ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((لِكُلِّ غَادِرٍ لَوَاءٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرْفَعُ لَهُ بِقَدْرِ غَدْرِهِ، أَلَا وَلَا غَادِرٍ أَعْظَمُ غَدْرًا مِنْ أَمِيرٍ عَامَّةٍ)).
(ابو سعید) (ﷺ) ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمووی: ((هه‌موو سته‌مکاری‌ک له‌روژی قیامه‌تا نا‌لایه‌کی هه‌یه، به‌پاده‌ی غه‌دره‌که‌ی بوی به‌رده‌کریته‌وه، ئا‌گاداربن که هیچ سته‌مکاری‌نیه سته‌مه‌که‌ی گه‌وره‌تربی له سته‌می (فه‌رمان‌په‌وایه‌کی) گشتی)) (واته سته‌می فه‌رمان‌په‌وایان گه‌وره و گران‌تره و زور‌تر حسابی بۆ ئه‌کرئ له‌خه‌لکی‌ت).

(۱۴) وه‌فا‌کردن به‌په‌یمان

۱۰۷۶- عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ (ﷺ) قَالَ: مَا مَنَعَنِي أَنْ أَشْهَدَ بَدْرًا إِلَّا أَنِّي خَرَجْتُ أَنَا وَأَبِي حُسَيْنٍ، قَالَ: فَأَخَذْنَا كِفَارَ قُرَيْشٍ، قَالُوا: إِنَّكُمْ تُرِيدُونَ مُحَمَّدًا، فَقُلْنَا: مَا نُرِيدُ، مَا نُرِيدُ إِلَّا الْمَدِينَةَ، فَأَخَذُوا مِنَّا عَهْدَ اللَّهِ وَمِيثَاقَهُ لَنَنْصَرِفَنَّ إِلَى الْمَدِينَةِ وَلَا نُقَاتِلُ مَعَهُ، فَأَتَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) فَأَخْبَرْنَاهُ الْخَبَرَ، فَقَالَ: ((انْصَرِفَا، نَفِي لَهُمْ بَعْدَهُمْ وَنَسْتَعِينُ اللَّهَ عَلَيْهِمْ)).

(حذیفه) ی کو‌ری (الیمان) (ﷺ) ده‌لی: هیچ شتی‌کی تر نه‌بوو که من داب‌پری له به‌شداری‌کردن له‌جه‌نگی (بدر) ئه‌وه نه‌بی که من و (حُسَیل) ی باوکم

دەرچووین، کافرەکانی قورەیش ئیهمەیان گرت، وتیان: ئیوه دەرەتانه‌وی بچن بۆلای محمد، وتمان: نه‌خیر نامانه‌وی بچین بۆ لای، دەرمانه‌وی بچین بۆ مه‌دینه، ئەوانیش په‌یمان و به‌لێنی خویان لای‌ئومەرگرتین که بچین به‌ره‌و (مدینه) و شان به‌شانی ئەو نه‌جه‌نگین، هاتینه‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و هه‌واله‌که‌مان پێدا، ئەویش فهرمووی: ((بڕۆن، ئیمه وه‌فاده‌که‌ین به‌ و په‌یمانیه‌ی پیمان داوان داوای یارمه‌تی له‌ خوای گه‌وره ده‌که‌ین که سهرمان بخت به‌سهریان دا)).

(۱۵) خۆزگه نه‌خواستن به‌ ڕووبه‌ڕوو بوونه‌وه‌ی دوژمن و، خۆراگری له‌کاتی

ڕووبه‌ڕووبوونه‌وه‌دا

۱۰۷۷- عَنْ أَبِي النَّضْرِ، عَنْ كِتَابِ رَجُلٍ مِنْ أَسْلَمَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (ﷺ) يُقَالُ لَهُ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أَوْفَى، فَكَتَبَ إِلَى عُمَرَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ حِينَ سَارَ إِلَى الْحُرُورِيَّةِ يُخْبِرُهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ فِي بَعْضِ أَيَّامِهِ الَّتِي لَقِيَ فِيهَا الْعَدُوَّ يَنْتَظِرُ، حَتَّى إِذَا مَالَتِ الشَّمْسُ، قَامَ فِيهِمْ فَقَالَ: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ لَا تَتَمَتَّؤْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ وَاسْأَلُوا اللَّهَ الْعَافِيَةَ، فَإِذَا لَقِيتُمُوهُمْ فَاصْبِرُوا، وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلِّالِ السَّيُوفِ)). ثُمَّ قَامَ النَّبِيُّ (ﷺ) وَقَالَ: ((اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، وَمُجْزِي السَّحَابِ، وَهَازِمَ الْأَحْزَابِ اهْزِمْهُمْ وَأَنْصُرْنَا عَلَيْهِمْ)). [البخاري/ الجهاد/ ۲۸۶۱]

(ابو النضر ده‌لی: له‌نامه‌ی پیاویکه‌وه له‌ تیره‌ی (اسلم) و له‌ هاوه‌لیکی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که پێی ده‌وترا: (عبدالله) کوپی (أوفی) که نووسیوی بۆ (عمر) کوپی (عبدالله) کاتی رۆشتبوو به‌ره‌و (الحرورية)^(۱) ئاگاداری ده‌کات: که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌یه‌کێ له‌ جه‌نگه‌کانیدا که ڕووبه‌ڕووی دوژمن بوویه‌وه، چاوم‌پروانی کرد، هه‌تا خۆر به‌ره‌و ئاوابوون چوو، ئینجا هه‌ستاو فهرمووی: ((ئهی خه‌لکینه‌ خۆزگه مه‌خوانن بۆ ڕووبه‌ڕووبوونه‌وه‌ی دوژمن، له‌خوا بخوازن سه‌لامه‌ت و پارێزراوین، ئەگەر ڕووبه‌ڕووشیان بوونه‌وه ئارامبگرن، ئەوه‌ش بزانن که به‌هه‌شت له‌ ژێر سییه‌ری شمشیره‌کاندايه)). دووباره پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌ستاو فهرمووی: ((ئهی خوايه، دابه‌زینه‌ری قورئان و هینه‌ری هه‌وره‌کان، ئهی ڕوخینه‌ری حیزب و تاقه‌ه‌ بیاباوهره‌کان. تێکیان بشکینه‌ و سهرمان بخه به‌سهریاندا)).

(۲) الحرورية: ناوچه‌یه‌که (خه‌وارێج) ی تێدابوو؟

(۱۶) دوعا کردن له دوژمن

فیه حدیث عبدالله بن ابی اوفی (رضی الله عنه)، وقد تقدم فی الباب قبله.
 فرموده ی پیشووی له سه ره (عبدالله) کوپی (ابو اوفی) (رضی الله عنه) ده یگیریتته وه.
 ۱۰۷۸- عَنْ أَنَسٍ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ يَقُولُ يَوْمَ أَحَدٍ: ((اللَّهُمَّ إِنَّكَ
 إِنْ تَشَاءَ لَا تُغْبِذَ فِي الْأَرْضِ)).
 (أنس) (رضی الله عنه) ده لی: پیغه مبه ری خوا (رضی الله عنه) له روژی (أحد) دا ده یفه رموو:
 ((ئهی خوایه، ئه گهر هوکاره کانی سه رکه وتن بره خسینی بو دوژمن ئه و تو له م
 سه رزهویه دا ناپه رسترییت)).

(۱۷) جه ننگ فرو فیله

۱۰۷۹- جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((الْحَرْبُ خُدْعَةٌ)).
 (جابر) کوپی (عبدالله) (رضی الله عنه) ده لی: پیغه مبه ری خوا (رضی الله عنه) فه رموو:
 ((جه ننگ فرو فیله)) [واته: له جه ننگدا ده کری به مه بهستی زیان گه یانندن به
 دوژمن فیله بکهیت. فیله (خدع) له قورئاندا به مانای ئه وه دیت که کاریک
 دهرخهیت که سه ره له دوژمن تیک بدهیت].

(۱۸) به شدار نه کردنی بت په رستان له جه ننگدا

۱۰۸۰- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) - زَوْجِ النَّبِيِّ (ﷺ) - أَنَّهَا قَالَتْ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)
 قَبْلَ بَدْرٍ، فَلَمَّا كَانَ بِحَرَّةِ الْوَبَرَةِ أَدْرَكَهُ رَجُلٌ، قَدْ كَانَ يُذَكِّرُ مِنْهُ جُرْأَةً وَنَجْدَةً،
 فَفَرِحَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) حِينَ رَأَوْهُ، فَلَمَّا أَدْرَكَهُ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ):
 جِئْتُ لَأَتَّبِعَكَ وَأُصِيبَ مَعَكَ، قَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ)).
 قَالَ: لَا، قَالَ: ((فَارْجِعْ، فَلَنْ أَسْتَعِينَ بِمُشْرِكٍ)). قَالَتْ: ثُمَّ مَضَى، حَتَّى إِذَا كُنَّا
 بِالشَّجَرَةِ أَدْرَكَهُ الرَّجُلُ، فَقَالَ لَهُ كَمَا قَالَ أَوَّلَ مَرَّةٍ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (ﷺ) كَمَا قَالَ
 أَوَّلَ مَرَّةٍ، قَالَ: ((فَارْجِعْ، فَلَنْ أَسْتَعِينَ بِمُشْرِكٍ)). قَالَ: ثُمَّ رَجَعَ فَأَدْرَكَهُ بِالْبَيْدَاءِ،
 فَقَالَ لَهُ كَمَا قَالَ أَوَّلَ مَرَّةٍ: ((تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ)). قَالَ: نَعَمْ، فَقَالَ [لَهُ] رَسُولُ
 اللَّهِ (ﷺ): ((فَانْطَلِقْ)).

(عائشة) ی خیزانی پیغه مبه ر (رضی الله عنه) ده لی: پیغه مبه ری خوا (رضی الله عنه) پوهو
 (بدر) پویشته، کاتی گه یشته (حره الوبره)^(۱) پیاویک گه یشت پیی، وا باسی

^(۱) حره الوبره: شوینیکه له دهره وهی مەدینه.

ئو پیاوه ده‌کرا که به‌غیره‌ته و به‌هانای ههرکه‌سیکه‌وه دئ که هانای پی ببات، ههرکه هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بینیان د‌خوش بوون، کاتی گه‌یشته لایان، به‌پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ی وت هاتووم له‌گه‌لتدا بم و بجه‌نگیم و شتیکم ده‌ستکه‌وی. پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمووی: ((باوه‌رت به‌خوا و به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی هه‌یه؟)) وتی: نه‌خیر. فهرمووی: ((بگه‌پرزه‌وه. من بت په‌رست به‌شدار ناکه‌م بو یارمه‌تی)) عائیشه وتی: دوا‌ی ئه‌وه رو‌یشت، کاتی ئیمه له (الشجرة)^(۳) بووین پیاوه‌که گه‌یشته‌وه به‌پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و هه‌مان قسه‌ی یه‌که‌مجاری لی‌دووباره کرده‌وه، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) هه‌مان فهرمووده‌ی جاری یه‌که‌می پی‌وته‌وه، پاشان فهرمووی: ((بگه‌پرزه‌وه من داوای یارمه‌تی له‌بی‌باوهر ناکه‌م)) عائشه وتی: پاشان گه‌پرایه‌وه و دواتر له (البیداء)^(۴) گه‌یشته‌وه به‌پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) هه‌مان فهرمووده‌ی یه‌که‌مین جاری لی‌دووباره کرده‌وه: ((باوه‌رت به‌خوا و به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی هه‌یه؟)) وتی: به‌ئێ. پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پی‌ی فهرموو: ((ده‌بکه‌وه‌پئی)).

(۱۹) دهرچوونی ئافره‌تان له‌گه‌ل جه‌نگاومراند

۱۰۸۱- عَنْ أَنَسٍ (رضی الله عنه): أَنَّ أُمَّ سَلِيمٍ (رضی الله عنها) اتَّخَذَتْ يَوْمَ حُنَيْنٍ خَنْجَرًا، فَكَانَ مَعَهَا، فَرَأَاهَا أَبُو طَلْحَةَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذِهِ أُمُّ سَلِيمٍ مَعَهَا خَنْجَرٌ، فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَا هَذَا الْخَنْجَرُ)). قَالَتْ: اتَّخَذْتُهُ إِنْ دَنَا مِنِّي أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ بَقَرْتُ بِهِ بَطْنَهُ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَضْحَكُ، قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اقْتُلْ مَنْ بَعَدَنَا مِنَ الطُّلُقَاءِ انْهَزَمُوا بِكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((يَا أُمَّ سَلِيمٍ، إِنَّ اللَّهَ [ﷻ] قَدْ كَفَى وَأَحْسَنَ)).

(انس) (رضی الله عنه) ده‌لی: (أم سلیم) (رضی الله عنها) له‌روژی (حنین) دا‌خه‌نجه‌ریکی به‌ده‌سته‌وه گرتبوو که له‌گه‌ل خوی هه‌لی گرتبوو، (ابو طلحه) چاوی پیکه‌وت، وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئه‌وه (أم سلیم) خه‌نجه‌ریکی پییه، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌ (أم سلیم) ی وت: ((ئو خه‌نجه‌ره چی‌یه؟)) وتی: هه‌لم گرتوو تا ئه‌گه‌ر یه‌کی له‌بی‌باوهران لیم نزیک بوویه‌وه سکی هه‌لبدرم پیی.

(۳) الشجرة: شوینیکه له‌ده‌ره‌وه‌ی مه‌دینه.

(۴) البیداء: بیابان.

وايکرد كه پيغه مبهري خوا (ﷺ) پيښكه نئ. (ام سليم) وتي: ئه ي پيغه مبهري خوا ئه و ئازاد كراوانه ي (مهككه) ش بكوژه كه له شه پر كه هه له اتن و بوونه مايه ي شكست هينانت. پيغه مبهري خوا (ﷺ) فه رموي: ((ئه ي (ام سليم)، خوي گه وره پيويستي نه خستينه ئه وان و چا كه ي شي له گه ل كردون)).

۱۰۸۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: لَمَّا كَانَ يَوْمُ أَحَدٍ انْهَزَمَ نَاسٌ مِنَ النَّاسِ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ)، وَأَبُو طَلْحَةَ بَيْنَ يَدَيِ النَّبِيِّ (ﷺ) مُجَوِّبٌ عَلَيْهِ بِحَجَفَةٍ، قَالَ: وَكَانَ أَبُو طَلْحَةَ رَجُلًا رَامِيًا شَدِيدَ النَّزْعِ، وَكَسَرَ يَوْمَئِذٍ قَوْسَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا، قَالَ: فَكَانَ الرَّجُلُ يَمُرُّ مَعَهُ الْجَعْبَةُ مِنَ النَّبْلِ، فَيَقُولُ: ((انْثَرَاهَا لِأَبِي طَلْحَةَ)). قَالَ: وَيُشْرِفُ نَبِيُّ اللَّهِ (ﷺ) يَنْظُرُ إِلَى الْقَوْمِ، فَيَقُولُ أَبُو طَلْحَةَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي لَأَ تُشْرِفَ، لَأَ يُصِيبَكَ سَهْمٌ مِنْ سِهَامِ الْقَوْمِ، نَحْرِي دُونَ نَحْرِكَ. قَالَ: وَلَقَدْ رَأَيْتُ عَائِشَةَ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ وَأُمَّ سَلِيمٍ - (رضي الله عنهما) - وَإِنَّهُمَا لَمُشْمَرَتَانِ أَرَى خَدَمَ سَوْقِهِمَا، تَنْقُلَانِ الْقَرْبَ عَلَى مُثُونِهِمَا، ثُمَّ تُفْرِغَانِهِ فِي أَفْوَاهِهِمْ، ثُمَّ تَرْجِعَانِ فَتَمْلَأَانِهَا، ثُمَّ تَحْبِيشَانِ تُفْرِغَانِهِ فِي أَفْوَاهِ الْقَوْمِ، وَلَقَدْ وَقَعَ السَّيْفُ مِنْ يَدَيِ أَبِي طَلْحَةَ إِمَّا مَرَّتَيْنِ وَإِمَّا ثَلَاثًا، مِنَ النَّعَاسِ. [بخاري/ فضائل الصحابة/ ۳۶۰۰]

(انس) كوري (مالك) (ﷺ) ده لي: كاتي كه له پوژي (أحد) دا كه ساني له جه نگاوه ران له شه پر هه له اتن و پيغه مبهريان به جي هيشت، (ابو طلحة) يش له بهرده مي پيغه مبهردا بوو (ﷺ) به پارچه يه ك پيست بهري گرتبو له پيغه مبهري و شيوه قه لغانيكي بو دروست كردبوو، (انس) وتي: (ابو طلحة) پياويكي دهست راست و تير به هيز بوو. له و پوژه دا دوو ياسي كه واني شكاند، هه كه پياوي تيده پهري به لايدا و تيرخاني پي بووايه، پيغه مبهري ده يفه رموو: ((تيره كانت دانئ بو (ابو طلحة)). پيغه مبهري خوا (ﷺ) له گو شه يه كه وه ده پروانيه خه لكه كه، (ابو طلحة) ده يووت: ئه ي پيغه مبهري خوا، باوك و دايكم به فيدات بن، دهرمه كه وه، نه بادا تيري له تيره كاني ئه و بي باوه رانه بهرت بكه وي، گيانم به فيداي گيانت بي. (انس) وتي: بينيم به چاوي خوُم وا عايشه ي كچي ابو بكر و (ام سليم) خويان هه لكردوه به جوړي كه خه لخالئ پييانم ده بيني، كونده ئاو له سهر پشتيان بوو ده يانگواسته وه، پاشان كونده كه يان خالي ده كرده وه له ده مي جه نگاوه راندا، پاشان ده گه رانه وه پريان ده كرده وه، ديسان

ده‌هاتنه‌وه خالیان ده‌کرده‌وه له‌ده‌می جه‌نگاوه‌راندا، دوو جار سی جار شمشیر له‌ده‌ستی (ابو طلحة) که‌وته خواره‌وه له‌تاو نه‌وه که خه‌و زوری بو هینابوو.

۱۰۸۳- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ الْأَنْصَارِيَّةِ (رضی اللہ عنہا) قَالَتْ: غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) سِنْعَ غَزَوَاتٍ، أَخْلَفُهُمْ فِي رِحَالِهِمْ، فَأَصْنَعُ لَهُمُ الطَّعَامَ، وَأُدَاوِي الْجَرْحَى، وَأَقُومُ عَلَى الْمَرْضَى. [البخاري ۳۶۰۰- مناقب ابي طلحة (رضی اللہ عنہ)]

(ام عطية الأنصارية) (رضی اللہ عنہا) ده‌لی: له خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا‌دا (رضی اللہ عنہ) هه‌وت جار چووم بو غه‌زا له شوینی هه‌لدانیان و سه‌ریازگی دواوه ده‌مامه‌وه خواردن بو دروست ده‌کردن، زامداره‌کانم تیمار ده‌کرد، چاودیری نه‌خوشه‌کانم ده‌کرد.

(۲۰) ریگری کردن له کوشتنی ژنان و مندا‌لان له جه‌نگدا

۱۰۸۴- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: وَجِدْتُ امْرَأَةً مَقْتُولَةً فِي بَغْضِ تِلْكَ الْمَغَازِي، فَهَيَّ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَنْ قَتْلِ النِّسَاءِ وَالصَّبِيَّانِ. [البخاري/ الجهاد/ ۲۸۵۲]

(عبدالله) کو‌ری (عمر) (رضی اللہ عنہ) ده‌لی: له غه‌زایه‌ک له غه‌زا‌کاندا ئافره‌تیکی کوژراو بینرا، ئینجا پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی اللہ عنہ) ریگری کرد له کوشتنی ژنان و مندا‌لان.

(۲۱) برینی دارخورما‌کانی دوژمن و سوتاندنیان

۱۰۸۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی اللہ عنہ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَطَعَ نَخْلَ بَنِي النَّضِيرِ وَحَرَّقَ. وَلَهَا يَقُولُ حَسَّانُ (رضی اللہ عنہ):

وَهَانَ عَلَى سَرَاةِ بَنِي لُؤَيٍّ حَرِيقُ الْبُؤَيْرَةِ مُسْتَطِيرٌ
وَفِي ذَلِكَ نَزَلَتْ: ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا﴾
الْآيَةَ. [البخاري/ المغازي/ ۲۹۸۴]

(عبدالله) کو‌ری (ابن عمر) (رضی اللہ عنہ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (رضی اللہ عنہ) دارخورما‌کانی (بنو النضير) بری و سوتاندنیشی، له‌م باره‌یه‌وه حسان (شاعیری ئیسلام) (رضی اللہ عنہ) ده‌لی:

وهان على سراة بني لؤي حريق بالبؤيرة^(۱) مستطير
به‌لای گه‌وره‌کانی (بنی لؤی) وه ئاسان بوو ئاگرئ له (بؤیره)
بکه‌ویته‌وه ته‌شه‌نه‌بکات. هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه ئه‌م ئایه‌ته‌ی سه‌ره‌وه هاته‌ خواره‌وه

(۱) البؤيرة: ناوی شوینیکه له گه‌ره‌ک و بانی بنو النضير

که ئه‌مه ماناکه‌یه‌تی: ﴿هەر دره‌ختیکی ته‌رتان بری‌بیت یان وازتان لی‌هینابیت و له‌سەر بنجی خووی ماییت (له‌خه‌یه‌ردا) به‌فرمانی خوابوو و ویستی ئه‌وی له‌سهره، تا تاوانباران و له‌سنوور ده‌رچوو‌ه‌کانی سه‌رشو‌ر و خه‌جالت بکات﴾.

(۲۲) بردنی خواردن له‌خاکی دوژمندا

۱۰۸۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغْفَلٍ (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) قَالَ: أَصَبْتُ جِرَابًا مِنْ شَحْمِ يَوْمِ خَيْبَرَ، قَالَ: فَالْتَرَمْتُهُ، فَقُلْتُ: لِمَا أُعْطِيَ الْيَوْمَ أَحَدًا مِنْ هَذَا شَيْئًا، قَالَ: فَالْتَفَتُ فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مُتَبَسِّمًا. [بخاری/ الخمس/ ۲۹۸۴]

(عبداللہ) کوپی (مُغفل) (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) ده‌لی: پوژی (خه‌یه‌ر) هیزه‌یه‌ک به‌زم دوزیه‌وه هه‌لمگرت و وتم: ئه‌م‌پو له‌مه هیچ به‌شی که‌س ناده‌م. وتی: که‌لام کرده‌وه پی‌غه‌مبه‌ری خوام (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) به‌زه‌رده‌خه‌نه‌وه بی‌نی.

(۲۳) جه‌لا‌ل‌کردنی ده‌ستکه‌وته‌کانی جه‌نگ تاییه‌ته به‌م ئومه‌ته‌وه

۱۰۸۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((غَزَا نَبِيٌّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ، فَقَالَ لِقَوْمِهِ: لَا يَتَّبِعَنِي رَجُلٌ قَدْ مَلَكَ بُضْعَ امْرَأَةٍ، وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يَبْنِيَ بِهَا وَلَمَّا يَبْنِ. وَلَا آخَرُ قَدْ بَنَى بُنْيَانًا وَلَمَّا يَرْفَعْ سُقْفَهَا. وَلَا آخَرُ قَدْ اشْتَرَى غَنَمًا أَوْ خِلْفَاتٍ وَهُوَ مُنْتَظَرٌ وَلَادَهَا. قَالَ: فَغَزَا فَأَدْنَى لِلْقَرْيَةِ حِينَ صَلَاةِ الْعَصْرِ أَوْ قَرِيبًا مِنْ ذَلِكَ، فَقَالَ لِلشَّمْسِ: أَنْتِ مَأْمُورَةٌ وَأَنَا مَأْمُورٌ، اللَّهُمَّ احْبِسْنَهَا عَلَيَّ شَيْئًا، فَحَبَسَتْ عَلَيْهِ حَتَّى فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ، قَالَ: فَجَمَعُوا مَا غَنَمُوا، فَأَقْبَلَتِ النَّارُ لِتَأْكُلَهُ فَأَبَتْ أَنْ تَطْعَمَهُ، فَقَالَ: فَيْكُمْ غُلُولٌ، فَلْيَبَايِعْنِي مِنْ كُلِّ قَبِيلَةٍ رَجُلٌ، فَبَايَعُوهُ فَلَصِقَتْ يَدُ رَجُلٍ بِيَدِهِ، فَقَالَ: فَيْكُمْ الْغُلُولُ، فَلْيَبَايِعْنِي قَبِيلَتَكَ، فَبَايَعْتُهُ، قَالَ: فَلَصِقَتْ بِيَدِ رَجُلَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةٍ، فَقَالَ: فَيْكُمْ الْغُلُولُ، أَنْتُمْ غُلُلْتُمْ، قَالَ: فَأَخْرَجُوا لَهُ مِثْلَ رَأْسِ بَقَرَةٍ مِنْ ذَهَبٍ، قَالَ: فَوَضَعُوهُ فِي الْمَالِ، وَهُوَ بِالصَّعِيدِ، فَأَقْبَلَتِ النَّارُ فَأَاكَلَتْهُ، فَلَمْ تَحِلِّ الْغَنَائِمُ لِأَحَدٍ مِنْ قَبْلِنَا، ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى رَأَى ضَعْفَنَا وَعَجَزَنَا، فَطَيَّبَهَا لَنَا)). [البخاري/ الخمس/ ۲۹۵۶]

(أبو هريرة) (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) فه‌رمووی: ((پی‌غه‌مبه‌ری له پی‌غه‌مبه‌ران غه‌زایه‌کی کرد و، به‌ئومه‌ته‌که‌یی وت: با پیاوئ شوینم نه‌که‌وئ که ئا‌فره‌تی‌کی ماره‌کرد‌بئ و، وی‌ست‌بئتی بی‌گو‌یز‌یت‌ه‌وه و هی‌شتا نه‌ی‌گو‌است‌بئ‌ته‌وه، هه‌روه‌ها که‌سی‌کی تریش که‌خانوویه‌کی کرد‌بئ‌ته‌وه و هی‌شتا سه‌ری نه‌گرت‌بئ، یه‌کی‌کی تریش که‌مه‌ر یا حوشت‌ری ئا‌وسی ک‌ری بی و

چاوه‌پیی بی به‌چکه‌ی هه‌بی، فه‌رمووی: غه‌زاکه‌ی کرد و کات نو‌یژی عه‌سریان ده‌ورو به‌ری عه‌سر نژیکی گونده‌که بوبویه‌وه، به‌خو‌ری فه‌رموو: تو فه‌رمان به‌رداری و منیش فه‌رمان به‌ردارم، خواجه ماوه‌یه‌که نه‌م خو‌ره راگره‌ بوم. خو‌ره‌که‌ی بو راگره‌ تاخوا سه‌ری خست، فه‌رمووی: ده‌ستکه‌وته جه‌نگیه‌که‌یانیان کو‌کرده‌وه، ناگره‌ات بو نه‌وه‌ی بیسوتینی که‌چی نه‌یسوتاند، پیغه‌م به‌ره‌که فه‌رمووی: گزی‌کارتان تی‌دایه، با له‌هر هوزیک که‌سی بی په‌یمانم بداتی، په‌یمانیان دایه، ده‌ستی پیاویک لکا به‌ده‌ستیه‌وه، فه‌رمووی: گزی‌کارتان تی‌دایه، با هوزکه‌ت هه‌مووی په‌یمانم بداتی، ئینجا هوزکه‌ په‌یمانی دایه: ده‌ستی لکا به‌ده‌ستی دووس پی‌اوی هوزکه‌وه، فه‌رمووی: گزییه‌که له‌ئیوه‌دایه، ئیوه‌گزی‌تان کردوه، فه‌رمووی: به‌قه‌باره‌ی سه‌ره مانگیه‌که ئالتونیان بو ده‌ره‌ینا و خستیانه‌ ناو‌ئو ده‌ستکه‌وته‌وه که‌له‌ ده‌شته‌که‌ دانرابوو، ناگره‌که هات و سوتاندی، ده‌ستکه‌وته‌کانی شه‌ر بو که‌س حه‌لال نه‌کراوه له‌پیش ئیمه‌وه، به‌لام چونکه‌ خواجه‌ گه‌وره‌ لاوازی و بی‌ده‌سته‌لاتی ئیمه‌ی بینیه‌وه، بویه‌ حه‌لالی کردوه بو ئیمه‌)).

(۲۴) ده‌ستکه‌وته‌کانی جه‌نگ

۱۰۸۸- عَنْ مِصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: نَزَلَتْ فِيَّ أَرْبَعُ آيَاتٍ : أَصَبْتُ سَيْفًا فَأَتَى بِهِ النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ نَفْلَنِيهِ ، فَقَالَ (ضَعُهُ) مِنْ حَيْثُ أَخَذْتَهُ)) ثُمَّ قَامَ فَقَالَ: نَفْلَنِيهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، فَقَالَ: ((ضَعُهُ)). فَقَامَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ نَفْلَنِيهِ ، أَجْعَلْ كَمَنْ لَا غِنَاءَ لَهُ؟ فَقَالَ [لَهُ] النَّبِيُّ ﷺ: ((ضَعُهُ مِنْ حَيْثُ أَخَذْتَهُ)). قَالَ: فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرُّسُولِ﴾ [الأنفال: ۱].

(مِصْعَب) کو‌ری (سعد) له‌باوکییه‌وه ده‌لی: چوار ئایه‌ت له‌باره‌مه‌وه دابه‌زیون، شمشیری‌کم دو‌زیه‌وه، هینام بو‌لای پیغه‌م به‌ر ﷺ عه‌رم کرد: ئه‌ی پیغه‌م به‌ری خوا بیکه‌ره زیاده‌به‌شم له‌ده‌ستکه‌وتی جه‌نگ، پیغه‌م به‌ر ﷺ پی‌ی فه‌رموو: ((له‌کو‌ی هه‌لت گرتوه هه‌ر له‌و‌ی دایب‌نی‌ره‌وه)). پاشان هه‌ستام عه‌رم کرد: ئه‌ی پیغه‌م به‌ری خوا بیکه‌ره زیاده‌به‌شم له‌ده‌ستکه‌وتی جه‌نگ. فه‌رمووی: ((داینی)) دیسانه‌وه هه‌ستام وتم: ئه‌ی پیغه‌م به‌ری خوا ﷺ بیکه‌ره (زیاده‌به‌شم) له‌ده‌ستکه‌وتی جه‌نگی. ئایا هه‌روه‌که که‌سی سه‌یرم ده‌کری‌که هه‌چ

سودیکی نه‌بووه له جه‌نگه‌که‌دا؟ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پیی فهرموو: ((له کوئی هه‌لت گرتووه هه‌ر له‌وئی دایب‌نی‌ره‌وه)). (مُصعب) ده‌لی: ئەم ئایه‌ته‌ی سه‌ره‌وه هاته خواره‌وه: که ئەمه ماناکه‌یه‌تی: ﴿ئە‌ی محمد (ﷺ)﴾ پرس‌یارت لیده‌که‌ن ده‌ریاره‌ی ئەو ده‌ستکه‌وتانه‌ی به‌بی شه‌ر ده‌ست ئە‌که‌ون، تو بلی هه‌موو ده‌ستکه‌وته‌کان هی خوا و پیغه‌مبه‌رن)). (الانفال: ۱)

(۲۵) هی‌زه‌کان ده‌ستکه‌وتی جه‌نگیان پی‌ ده‌دری

۱۰۸۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه) قَالَ: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) سَرِيَّةً إِلَى نَجْدٍ، فَخَرَجْتُ فِيهَا، فَأَصْبَنَّا إِبِلًا وَغَنَمًا، فَلَبَغْتُ سُهْمَانًا اثْنَيْ عَشَرَ بَعِيرًا، وَنَقَلْنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) بَعِيرًا بَعِيرًا. [البخاري/ الخمس/ ۲۹۶۵]

(ابن عمر) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هی‌زیکی نارد بو (نه‌جد)، منیش له‌گه‌لیاندا رویشتم، حوشت و مه‌پێکی زۆر بووه ده‌ستکه‌وتمان، به‌ جوړی که پشکی هه‌ریه‌که‌مان دوانزه حوشت بوو، له‌سه‌رووی ئەوه‌شه‌وه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) یه‌کی حوشت‌ریکی تری پیداین.

(۲۶) ده‌ستکه‌وته‌کانی جه‌نگ ده‌گرین به‌ پینج پشک

۱۰۹۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَدْ كَانَ يُنْفِلُ بَعْضَ مَنْ يَبْعَثُ مِنَ السَّرَايَا لِأَنْفُسِهِمْ خَاصَّةً، سِوَى قَسَمِ عَامَّةِ الْجَيْشِ، وَالْخُمْسُ فِي ذَلِكَ وَاجِبٌ كُلُّهُ. [البخاري/ الخمس/ ۲۹۶۶]

(ابن عمر) (رضی الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌ستکه‌وتی جه‌نگی ده‌دا به‌ هه‌ندی له‌و هی‌زانه که ده‌یناردن بو جه‌نگ ئەمه تایبه‌ت به‌و هی‌زانه بوو، جگه له‌و به‌ش‌ی که‌له‌ کو‌ی گشتی ده‌ستکه‌وتی جه‌نگی سوپاکه به‌ریان ده‌که‌وت، واجبه پینج یه‌که له هه‌موو ئەو ده‌ستکه‌وته ده‌ریک‌رت له پینج دابه‌شکردنی ئەو به‌خش‌شه تایبه‌ته‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌م پینج یه‌که‌نه‌بووه.

(۲۷) چه‌ک وشه‌کی کوژ راو ده‌دری به‌ بکوژه‌که

۱۰۹۱- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) عَامَ حُنَيْنٍ، فَلَمَّا التَقَيْنَا كَانَتْ لِلْمُسْلِمِينَ جَوْلَةٌ، قَالَ: فَرَأَيْتُ رَجُلًا مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَدْ عَلَا رَجُلًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ، فَاسْتَدْرَتُ إِلَيْهِ حَتَّى أَتَيْتُهُ مِنْ وَرَائِهِ فَضَرَبْتُهُ عَلَى حَبْلِ عَاتِقِهِ، وَأَقْبَلَ عَلَيَّ، فَضَمَّنِي ضَمًّا وَجَدْتُ مِنْهَا رِيحَ الْمَوْتِ، ثُمَّ أَدْرَكَهُ الْمَوْتُ فَأَرْسَلَنِي، فَلَحَقْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رضی الله عنه)، فَقَالَ: مَا لِلنَّاسِ؟ فَقُلْتُ: أَمَرَ اللَّهُ (ﷻ)، ثُمَّ إِنَّ النَّاسَ

رَجَعُوا، وَجَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ: ((مَنْ قَتَلَ قَتِيلًا لَهُ عَلَيْهِ بَيِّنَةٌ فَلَهُ سَلْبُهُ)). قَالَ: فَقُمْتُ فَقُلْتُ: مَنْ يَشْهَدُ لِي؟ ثُمَّ جَلَسْتُ، ثُمَّ قَالَ مِثْلَ ذَلِكَ، فَقَالَ: فَقُمْتُ فَقُلْتُ: مَنْ يَشْهَدُ لِي؟ ثُمَّ جَلَسْتُ، ثُمَّ قَالَ ذَلِكَ الثَّالِثَةُ، فَقُمْتُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَا لَكَ يَا أَنَا قَتَادَةَ)). فَقَصَصْتُ عَلَيْهِ الْقِصَّةَ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: صَدَقَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، سَلَبُ ذَلِكَ الْقَتِيلِ عِنْدِي، فَأَرْضِهِ مِنْ حَقِّهِ، وَقَالَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ (رضي الله عنه): لَا هَا اللَّهُ إِذَا، لَا يَغْمِدُ إِلَى أَسَدٍ مِنْ أَسَدِ اللَّهِ، يُقَاتِلُ عَنِ اللَّهِ وَعَنْ رَسُولِهِ (ﷺ)، فَيُعْطِيكَ سَلْبَهُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((صَدَقَ، فَأَعْطَاهُ إِيَّاهُ)). فَأَعْطَانِي، قَالَ: فَبِعْتُ الدَّرْعَ فَأَبْتَعْتُ بِهِ مَخْرَفًا فِي بَنِي سَلَمَةَ، فَإِنَّهُ لَأَوَّلُ مَالٍ تَأْتَلْتُهُ فِي الْإِسْلَامِ. [بخاري/ الخمس/ ۲۹۷۳]

(أبو قتادة) (رضي الله عنه) ده‌لئ: سالی (حنین) له خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) چو‌وین بۆ جه‌نگ، کاتی پرو‌به‌رووی (دورژمنان) بو‌وینه‌وه موس‌لمانان توشی شله‌ژانی بوون، بینیم، وایاویک له بی‌باوه‌ران زال بو‌وه به‌سهر موس‌لمانیکدا، منیش سو‌پامه‌وه به‌لایدا تا چوومه پشتیه‌وه و شمشیریکم داله ره‌گی لاملی، پرووی تی‌کردم و گو‌شیمی به‌خویه‌وه، بو‌نی مردنم لۆ به‌دی کرد، دوا‌یی به‌ری‌دام و مرد، گه‌یشتمه‌وه به‌ (عمری کو‌ری (خطاب) و (ﷺ) وتی: ئەم خه‌لکه بو‌ای لی‌هات؟ وتم: فه‌رمانی خ‌وای گه‌وره‌یه، پاشان خه‌لکی گه‌پانه‌وه، پیغه‌مبه‌ری خ‌وا‌یش (ﷺ) دانیش‌ت و فه‌رمو‌وی: ((هه‌رکه‌سێ کو‌ژرا‌ویکی کو‌شتبێ و به‌لگه‌یه‌کی هه‌بێ له‌سه‌ری ئەوا چه‌ک و شمه‌که‌کی بۆ ئەو که‌سه‌یه)) (أبو قتادة) ده‌لئ: هه‌ستام وتم: کێ شایه‌تیم بۆ ده‌دا؟ پاشان دانیشتم، دی‌سان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمو‌وده‌که‌ی دو‌وباره‌ کرده‌وه. منیش هه‌ستام و وتم: کێ شایه‌تیم بۆ ده‌دا؟ دی‌سان دانیشتمه‌وه، بۆ ج‌اری سێ‌یه‌م پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمو‌وده‌که‌ی دو‌وباره‌ کرده‌وه. هه‌ستامه‌وه، پیغه‌مبه‌ری خ‌وا (ﷺ) فه‌رمو‌وی: ((ئەو چیه‌ (أبو قتادة)؟ داستانه‌که‌م بۆ گێ‌پرایه‌وه، یه‌کێ له‌ناو خه‌لکه‌که‌دا وتی: پ‌است ده‌کات ئەو پیغه‌مبه‌ری خ‌وا (ﷺ) چه‌ک و شمه‌کی ئەو کو‌ژرا‌وه لای منه، پ‌ازی بکه‌ با بۆ من بی‌ت. (أبو بکر الص‌دیق) (ﷺ) وتی: هه‌رگیز نابێ ئەوه ببێ، پیغه‌مبه‌ر ئەوه ناکات که‌ شیرێ له‌ شیرانی خ‌وا بجه‌نگی له‌ پینا‌و خ‌واو پیغه‌مبه‌ره‌که‌یدا و نی‌سته چه‌ک و شمه‌که‌کی بدات به‌ تو. پیغه‌مبه‌ری خ‌وا (ﷺ) فه‌رمو‌وی: ((پ‌است ده‌کات بیده‌ره‌وه)). ئەویش پی‌ی دامه‌وه، (أبو قتادة) ده‌لئ:

زریکه م فروشت و به پاره که ی باغیکم له (بنی سلمه) کپی. ئه وه یش یه که م سامانی بوو که له ئیسلامدا دهستم بکه وی و کرد بیتم به مولکی خوم.

(۲۸) چه ک و شمه کی کوژراو به ئیجتهاد دهری به یه کی له بکوژان

۱۰۹۲- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ (رضی الله عنه) أَنَّهُ قَالَ: بَيْنَا أَنَا وَأَقْفٌ فِي الصَّفِّ يَوْمَ بَدْرٍ، نَظَرْتُ عَنْ يَمِينِي [وَشِمَالِي] فَإِذَا أَنَا بَيْنَ غُلَامَيْنِ مِنَ الْأَنْصَارِ حَدِيثَةً أَسْنَأْتُهُمَا، تَمَنَيْتُ لَوْ كُنْتُ بَيْنَ أَضْلَعٍ مِنْهُمَا، فَغَمَزَنِي أَحَدُهُمَا فَقَالَ: يَا عَمَّ، هَلْ تَعْرِفُ أَبَا جَهْلٍ؟ قَالَ: قُلْتُ: نَعَمْ، وَمَا حَاجَتُكَ إِلَيْهِ يَا ابْنَ أَخِي؟ قَالَ: أُخْبِرْتُ أَنَّهُ يَسُبُّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ)، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَنَرِي رَأْيَهُ لَنَا يَفَارِقُ سَوَادِي سَوَادُهُ حَتَّى يَمُوتَ الْأَعْجَلُ مَيِّتًا. قَالَ: فَتَعَجَّبْتُ لِذَلِكَ، فَغَمَزَنِي الْآخَرُ، فَقَالَ مِثْلَهَا، قَالَ: فَلَمْ أَتَشَبَّ أَنْ نَظَرْتُ إِلَى أَبِي جَهْلٍ يَرْزُلُ فِي النَّاسِ، فَقُلْتُ: أَلَا تَرِيَانِ؟ هَذَا صَاحِبُكُمَا الَّذِي تَسْأَلَانِ عَنْهُ، قَالَ: فَأَبْتَدَرَاهُ فَضَرَبَاهُ بِسَيْفَيْنِ حَتَّى قَتَلَاهُ، ثُمَّ انْصَرَفَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَأَخْبَرَاهُ، فَقَالَ: ((أَيُّكُمَا قَتَلَهُ)). فَقَالَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا: أَنَا قَتَلْتُ، فَقَالَ: ((هَلْ مَسَحْتُمَا سَيْفَيْنِكُمَا)). قَالَا: لَأَ، فَتَنَظَرَ فِي السَّيْفَيْنِ، فَقَالَ: ((كِلَاكُمَا قَتَلَهُ)). وَقَضَى بِسَلْبِهِ لِمُعَاذِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْجُمُوحِ، وَالرَّجُلَانِ: مُعَاذُ بْنُ عَمْرٍو بْنِ الْجُمُوحِ، وَمُعَاذُ بْنُ عَفْرَاءَ. [البخاري/الخمسة/ ۲۹۷۲]

(عبدالرحمن) کوپی (عوف) (رضی الله عنه) دهلی: له کاتی کدا که من له روژی به دردا له ناو ریزی (جهنگاوهران) دا وه ستابوم، به لای پالست و چه پی خومدا سه یرم کرد خوم بینیه وه له نیوان دوو میرد مندالی ئه نصاری مه دینه یی تازه لاودا وه ستاوم، ئاواتم خواست که له نیوان دووانی له وانه به میزتردا بومایه، یه کیکیان چاوی لیداگرتم و وتی: مامه ئایا تو (ابو جهل) ده ناسی؟ وتم: به لی کوپی برام کارت چی یه پیی؟ وتی: هه وایم پی گه یشته وه که جنیو به پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده دات سویند به وکه سه ی گیانی منی به دهسته، ئه گهر بیبینم لاشه م له لاشه ی ناترازی تا ئه وه که سه مان که زووتر ئه جه لی هاتوو به مرئ. (عبدالرحمن) دهلی: له وه لو یسته سه رم سوپما. ئه وی تریشیان چاوی لیداگرتم و هه مان قسه ی هاوه له که ی دووباره کرده وه. زوری نه خیاند تا سه یرم کرد و (ابو جهل) له نیو خه لکه که دا دیت و ده چی و وتم: ئایا نابیین؟ ئه وه ئه وه که سه یه که هه والتان پرسسی، (عبدالرحمن) دهلی: هه لیان کوتایه سه ری و (دهست پیشخهریان کرد) به شمشیره کانیان که وتنه لیدانی تاکوشتیان، پاشان

گه‌رانه‌وه بو لای پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و هه‌واله‌که‌یان پیغه‌یاند، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ((کامتان کوشتی؟)) هه‌ریه‌که‌یان وتی: من کوشتم، ئینجا فه‌رمووی: ((ئایا شمشیره‌کانتان سپروه؟)) وتیان: نه‌خیر، سه‌یری هه‌ردوو شمشیره‌که‌ی کرد، فه‌رمووی: ((به‌لئ، هه‌ردووکتان کوشتوتانه)). فه‌رمانی دا چه‌ک و شمه‌که‌که‌ی أبو جهل بدرئ به (معان) کوپی (الجموح). دوو پیاوه‌که‌ش (معان) کوپی (عمرو)ی کوپی (الجموح) و (معان) کوپی (عفراء) بوون.

(۲۹) بیبه‌ش کردنی جه‌نگاومر له چه‌ک و شمه‌کی کوژراوی ده‌ستی خوی

به نیجه‌تهادی سه‌رکرده

۱۰۹۳- عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ (ﷺ) قَالَ: قَتَلَ رَجُلٌ مِنْ حَمِيرٍ رَجُلًا مِنَ الْعَدُوِّ، فَأَرَادَ سَلْبَهُ، فَمَنَعَهُ خَالِدُ ابْنُ الْوَلِيدِ (ﷺ)، وَكَانَ وَالِيًا عَلَيْهِمْ، فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَوْفُ بْنُ مَالِكٍ فَأَخْبَرَهُ، فَقَالَ لَخَالِدٍ: ((مَا مَنَعَكَ أَنْ تُعْطِيَهُ سَلْبَهُ)). قَالَ: اسْتَكْثَرْتُهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: ((ادْفَعْهُ إِلَيْهِ)). فَمَرَّ خَالِدٌ بِعَوْفٍ فَجَرَّ بِرِدَائِهِ، ثُمَّ قَالَ: هَلْ أَنْجَزْتَ لَكَ مَا ذَكَرْتَ لَكَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)؟ فَسَمِعَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَاسْتَعْصَبَ فَقَالَ: ((لَا تُعْطِهِ يَا خَالِدُ، لَأُتْعِطَهُ يَا خَالِدُ، هَلْ أَنْتُمْ تَارْكُونَ لِي أُمْرًا؟ إِنَّمَا مِثْلُكُمْ وَمِثْلُهُمْ كَمِثْلِ رَجُلٍ اسْتَرْعَى إِبِلًا أَوْ غَنَمًا، فَرَعَاَهَا، ثُمَّ تَحَيَّنَ سَفِيهَا فَأَوْرَدَهَا حَوْضًا فَشَرَعَتْ فِيهِ، فَشَرِبَتْ صَفْوَهُ وَتَرَكْتَ كَذْرَهُ، فَصَفْوَهُ لَكُمْ وَكَذْرَهُ عَلَيْهِمْ)).

(عوف) کوپی (مالک) (ﷺ) ده‌لئ: که‌سیک له هۆزی (حیمیر) پیاویکی له دوژمن کوشت، ویستی چه‌ک و شمه‌که‌که‌ی ببات، (خالد)ی کوپی (ولید) (ﷺ) که سه‌ره‌په‌رشتیان بوو نه‌یدایه، (عوف)ی کوپی (مالک) هاته‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا و (ﷺ) هه‌واله‌که‌ی پیندا، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به (خالد)ی فه‌رموو: ((چی وای لی‌کردی ئەو چه‌ک و شمه‌که‌ی نه‌ده‌یتی؟))، (خالد) وتی: ئەی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به زۆرم زانی، فه‌رمووی: ((بیده‌ری؟))، (خالد) دای به‌لای (عوف) دا و (عوف) عه‌باکه‌ی راکیشا، پاشان وتی: ئایا به‌لینه‌که‌ی خۆم برده‌سه‌ر که‌وتم لای پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) سکاڵات له ده‌ست ده‌که‌م؟ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) گوئی لی‌بوو، رقی هه‌لساو فه‌رمووی: ((ئە‌ی خالید مه‌یده‌ری، ئە‌ی خالید مه‌یده‌ری، ئایا بو وازناهینن له سه‌رده‌سته‌ی هیزه‌کانم؟ نمونه‌ی ئیوه و ئە‌وان وه‌ک پیاوی وایه، کراوه به‌شوانی بپکه‌یه‌ک حوشتر و مه‌ر، ئە‌ویش

ده‌یانله‌وه‌رینی تا کاتی ئاودانیان، ئینجا ده‌یانباته‌ سهر گوماویک ئاوه‌ پوون و پاکه‌که‌ ده‌خونه‌وه و لیلاوه‌که‌ی جی دیلن، پوون و پاکه‌که‌ی بو ئیویه‌ و لیله‌که‌یشی بو سهرکرده‌کانه‌).

(۳۰) هه‌موو چه‌ک و شه‌مه‌کی کوژراو ده‌دری به‌و جه‌نگاوه‌ری کوشتویه‌تی

۱۰۹۴- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) قَالَ: غَزَوْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) هَوَازِنَ، فَبَيْنَا نَحْنُ نَتَضَحَّى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، إِذْ جَاءَ رَجُلٌ عَلَى جَمَلٍ أَحْمَرَ فَأَنَاحَهُ، ثُمَّ انْتَرَعَ طَلْقًا مِنْ حَقَبِهِ فَقَيَّدَ بِهِ الْجَمَلَ، ثُمَّ تَقَدَّمَ يَتَغَدَّى مَعَ الْقَوْمِ، وَجَعَلَ يَنْظُرُ، وَفِينَا ضَعْفَةٌ وَرَقَّةٌ فِي الظَّهْرِ وَبَعْضُنَا مُشَاةٌ، إِذْ خَرَجَ يَشْتَدُّ، فَأَتَى جَمَلَهُ فَأَطْلَقَ قَيْدَهُ، ثُمَّ أَنَاحَهُ وَقَعَدَ عَلَيْهِ فَأَنَارَهُ فَاشْتَدَّ بِهِ الْجَمَلَ، فَاتَّبَعَهُ رَجُلٌ عَلَى نَاقَةٍ وَرَقَاءَ، قَالَ سَلَمَةُ: وَخَرَجْتُ أَشْتَدُّ، فَكُنْتُ عِنْدَ وَرِكَ النَّاقَةِ، ثُمَّ تَقَدَّمْتُ حَتَّى كُنْتُ عِنْدَ وَرِكَ الْجَمَلِ، ثُمَّ تَقَدَّمْتُ حَتَّى أَخَذْتُ بِخَطَامِ الْجَمَلِ فَأَنَحْتُهُ، فَلَمَّا وَضَعَ رُكْبَتَهُ فِي الْأَرْضِ اخْتَرَطْتُ سِنْفِي فَضَرَبْتُ رَأْسَ الرَّجُلِ فَنَدَرَ، ثُمَّ جِئْتُ بِالْجَمَلِ أَقُودُهُ، عَلَيْهِ رَحْلُهُ وَسِلَاحُهُ، فَاسْتَقْبَلَنِي رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَالنَّاسُ مَعَهُ، فَقَالَ: ((مَنْ قَتَلَ الرَّجُلَ)). قَالُوا: ابْنُ الْأَكْوَعِ، قَالَ: ((لَهُ سَلْبُهُ أَجْمَعُ)). [البخاري/ الجهاد/ ۲۸۸۶]

(سَلَمَةُ) کوپی (الاکوع) (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) ده‌لی: له‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) جه‌نگی هه‌وازیمنان کرد، کاتی ئیمه‌ له‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) نانی چیشتنگاومان ده‌خوارد، پیاویک^(۱) به‌سهر حوشتریکی سوره‌وه‌ هات و چوکی به‌ حوشره‌که‌ی دادا، پاشان سیرمه‌یه‌کی چه‌رمی له‌ پشتی خوی ده‌ره‌ینا و حوشره‌که‌ی پی‌به‌سته‌وه، ئینجا هاته‌ پیشه‌وه و ده‌ستی کرد به‌ نان خواردن له‌گه‌ل مه‌جلیسه‌که‌دا، که‌وته‌ ته‌ماشاگردن، ئیمه‌ش جو‌ره‌ لاوازی و شه‌که‌تیه‌کمان پیوه‌ دیاربوو له‌سواری و لاغ و له‌به‌پی رویشتنی هه‌ندیکیشمان، کابرا به‌ پاکردن رویشت و حوشره‌که‌ی کرده‌وه، پاشان یه‌خی حوشره‌که‌ی داو سواری بوو، به‌ توندی که‌وته‌ لیخوورینی و حوشره‌که‌ش که‌وته‌ غاردان، یه‌کی له‌ پیاوه‌کان له‌سهر پشتی حوشتریکی بو‌ری می‌ دوا‌ی که‌وت، (سَلَمَةُ) ده‌لی: ئینجا منیش به‌ پاکردن شوینی که‌وتم، گه‌یشتمه‌ که‌فه‌لی حوشره‌ بو‌ره‌ مییه‌که‌، پاشان گه‌یشتمه‌ که‌فه‌لی حوشتری (کابراکه‌)، لی‌ی چوومه‌ پییش و لغاوی

(۱) له‌ بخاری‌دا مه‌به‌ست به‌ پیاو، جه‌نگاوه‌ریکه‌ به‌بن په‌یمانی پاراستن بیته‌ ولاتی نیسلام.

حوشتره‌که‌م گرت و یه‌خم دا، کاتنی ئه‌ژنۆی خسته سهر زه‌وی، شمشیره‌که‌م له کیلان دهره‌مینا و دام له‌سه‌ری پیاوه‌که و سه‌ری قرتا و که‌وته خوارێ، پاشان حوشتره‌که‌م به‌ شوینم دا راکیشا، هه‌موو که‌ل و په‌لی سه‌فه‌ر و چه‌که‌که‌ی له‌سه‌ر بوو، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پیشوازی لیکردم خه‌لکانیکیش له‌ خزمه‌تیدا بوون، فه‌رمووی: ((کئ ئه‌و پیاوه‌ی کوشته))، وتیان: (ابن الاکوع)، فه‌رمووی: ((هه‌موو چه‌ک و شمه‌که‌که‌ی بو ئه‌وه)).

(۲۱) زیاده به‌خشیی له‌ ده‌ستکه‌وتی جه‌نگدا و دیل به‌دیل کردن

۱۰۹۵- عَنْ إِيَّاسُ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ أَبِيهِ (ﷺ) قَالَ: غَزَوْنَا فِرَازَةَ وَعَلَيْنَا أَبُو بَكْرٍ (ﷺ)، أَمَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَلَيْنَا، فَلَمَّا كَانَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْمَاءِ سَاعَةً أَمَرَنَا أَبُو بَكْرٍ فَعَرَّسَنَا، ثُمَّ شَنَّ الْغَارَةَ فَوَرَدَ الْمَاءَ، فَقَتَلَ مَنْ قَتَلَ عَلَيْهِ وَسَبَى، وَأَنْظَرُ إِلَى عُنُقِ مِنَ النَّاسِ فِيهِمُ الدَّرَارِيُّ، فَخَشِيتُ أَنْ يَسْبِقُونِي إِلَى الْجَبَلِ، فَرَمَيْتُ بِسَهْمٍ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْجَبَلِ، فَلَمَّا رَأَوْا السَّهْمَ وَقَفُوا، فَجِئْتُ بِهِمْ أَسْوَقَهُمْ وَفِيهِمْ امْرَأَةٌ مِنْ بَنِي فِرَازَةَ عَلَيْهَا قَشْعٌ مِنْ أَدَمَ - قَالَ: الْقَشْعُ: النَّطْعُ - مَعَهَا ابْنَةٌ لَهَا مِنْ أَحْسَنِ الْعَرَبِ، فَسَفَقْتُهُمْ حَتَّى أَتَيْتُ بِهِمْ أَبَا بَكْرٍ (ﷺ)، فَتَقَلَّنِي أَبُو بَكْرٍ ابْنَتَهَا، فَقَدِمْنَا الْمَدِينَةَ وَمَا كَشَفْتُ لَهَا ثَوْبًا، فَلَقِينِي رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فِي السُّوقِ، فَقَالَ: ((يَا سَلَمَةُ هَبْ لِي الْمَرْأَةَ)). فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، [وَاللَّهِ] لَقَدْ أَعْجَبْتَنِي وَمَا كَشَفْتُ لَهَا ثَوْبًا. ثُمَّ لَقِينِي رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مِنَ الْعَدِ فِي السُّوقِ فَقَالَ لِي: ((يَا سَلَمَةُ، هَبْ لِي الْمَرْأَةَ لِلَّهِ أَبُوكَ)). فَقُلْتُ: هِيَ لَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَوَاللَّهِ مَا كَشَفْتُ لَهَا ثَوْبًا، فَبَعَثَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِلَى أَهْلِ مَكَّةَ، فَقَدَى بِهَا نَاسًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ، كَانُوا أُسْرُوا بِمَكَّةَ.

(إي‌اس) کوری (سلمه) له‌ باوکیه‌وه (ﷺ) ده‌لی: جه‌نگی (فزاره) مان کرد به‌ فه‌رمانده‌یی (ابو بکر) (ﷺ) که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کردبوویه فه‌رمانده‌مان، کاتر می‌ریکمان مابوو بگه‌ینه‌ ئاو، (ابوبکر) فه‌رمانی پیداین دابه‌زین بو حه‌وانه‌وه، پاشان ابوبکر شالۆی برد و گه‌یشته سه‌رئاوه‌که، ئه‌وه‌ی کوشتی کوشتی و هی تریش به‌ دیل گیران، سه‌یری کۆمه‌لنی خه‌لکم ده‌کرد که‌ ژماره‌یه‌ک ژن و مندالیان تیدابوو، ترسی ئه‌وهم بوو ئه‌وان پیشم بکه‌ون له‌ گه‌یشتن به‌ که‌ژه‌که، تیریکم خست بو نیوان ئه‌وان و که‌ژه‌که، کاتنی تیره‌که‌یان بینو وه‌ستان و هاتم و پیشی خۆم دان، ژنیکیان تیدابوو له‌ (بنی فزاره)، پۆشاکیکی چه‌رمی

له‌به‌ردابوو، کچیکی خویشی له‌گه‌لدا بوو که له جواترین کچانی عه‌رب بوو، پی‌شی خۆم دان تا گه‌یاندنمه‌ لای (أبو بکر) (رضی الله عنه)، (أبو بکر) کچه‌کی پی به‌خشییم و هاتینه‌وه مه‌دینه به‌بی ئه‌وه‌ی پۆشاک‌ی لابه‌ده‌مه‌وه، پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له بازاردا پی‌م گه‌یششت و فه‌رمووی: ((ئهی (سَلَمَة) ئه‌و ئافره‌ته ته‌سلیمی من که)) و تم: ئهی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) حه‌زم لی‌کردوه و پۆشاکم له‌سه‌ر لانه‌داوه، پاشان بۆ پۆژی دواپی له بازاردا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) گه‌یششت پی‌م، فه‌رمووی: ((ئهی سَلَمَة تو گیانی باوکت ئه‌و ئافره‌ته ته‌سلیم که)) و تم: بۆ تو ئهی پی‌غه‌مبه‌ری خوا، به‌خوای گه‌وره پۆشاکیم لانه‌داوته‌وه، پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئه‌و کچه‌ی نارد بۆ خه‌لکی مه‌ککه، چه‌ند که سیکی له موسلمانان پی نازاد کرد، که پی‌شتر له مه‌ککه به‌دیل گیرابوون.

(۲۲) به‌شه‌کان و پی‌نج یه‌کی ده‌ستکه‌وتی جه‌نگ

۱۰۹۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَيُّمَا قَرْيَةٍ أَتَيْتُمُوهَا وَأَقَمْتُمْ فِيهَا فَسَنُهَمُّكُمْ فِيهَا، وَأَيُّمَا قَرْيَةٍ عَصَتْ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ خُمْسَهَا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ، ثُمَّ هِيَ لَكُمْ)).

(أبو هريرة) (رضی الله عنه) ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((هه‌ر گوندی (یان شاری) که (به‌بی جه‌نگ بچه‌ ناوی و تیايدا نی‌شته‌جی بن، ئه‌وا به‌شتان تیايدا وه‌کو به‌شی موسلمانانی تر (فیء)^(۱) وایه. هه‌رگوندیکیش سه‌رپی‌چی فه‌رمانی خوا و پی‌غه‌مبه‌ره‌کی بکات (هه‌رکات پزگارتان کرد) ئه‌وا پی‌نج یه‌کی ده‌ستکه‌وته‌کانی بۆ خوا و پی‌غه‌مبه‌ری خوا ده‌بی، پاشان ئه‌وه‌ی که مایه‌وه (چوار به‌شه‌کی تری) هی ئیوه‌یه)).

(۲۳) چۆنی‌تی دابه‌شکردنی ئه‌و ده‌ستکه‌وته‌ی

که‌بی جه‌نگ ده‌ست که‌وتوه

۱۰۹۷- عَنْ مَالِكِ بْنِ أَوْسٍ قَالَ: أَرْسَلَ إِلَيَّ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ (رضی الله عنه) فَجِئْتُهُ حِينَ تَعَالَى النَّهَارُ، قَالَ: فَوَجَدْتُهُ فِي بَيْتِهِ جَالِسًا عَلَى سَرِيرٍ مُفْضِيًا إِلَى رُمَالِهِ، مُكَبِّئًا عَلَى وَسَادَةٍ مِنْ أَدَمٍ، فَقَالَ لِي: يَا مَالِ، إِنَّهُ قَدْ دَفَّ أَهْلُ أَنْبِيَاءٍ مِنْ قَوْمِكَ، وَقَدْ

(۱) ئه‌و ده‌ستکه‌وته‌یه که ده‌ست موسلمانان ده‌که‌وی به‌ کشانه‌وه‌ی دوژمن که‌به‌بی شه‌ر به‌جی ده‌هیلن.

أَمَرْتُ فِيهِمْ بِرَضَخٍ، فَخَذَهُ فَاقْسَمَهُ بَيْنَهُمْ. قَالَ: قُلْتُ: لَوْ أَمَرْتُ بِهِذَا غَيْرِي. قَالَ: خَذَهُ يَا مَالُ. قَالَ: فَجَاءَ يَرْفَا فَقَالَ: هَلْ لَكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فِي عُثْمَانَ وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ وَالزُّبَيْرِ وَسَعْدٍ؟ فَقَالَ عُمَرُ: نَعَمْ، فَأَذِنَ لَهُمْ، فَدَخَلُوا، ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ: هَلْ لَكَ فِي عَبَّاسٍ وَعَلِيٍّ (عليه السلام)؟ قَالَ: نَعَمْ. فَأَذِنَ لَهُمَا، فَقَالَ عَبَّاسٌ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ اقْضِ بَيْنِي وَبَيْنَ هَذَا - وَذَكَرَ كَلَامًا - [قَالَ:] فَقَالَ الْقَوْمُ: أَجَلُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، فَاقْضِ بَيْنَهُمْ وَأَرْحَهُمْ، فَقَالَ مَالِكُ بْنُ أَوْسٍ: يُخِيلُ إِلَيَّ أَنَّهُمْ قَدْ كَانُوا قَدَمُوهُمْ لَذَلِكَ. فَقَالَ عُمَرُ: اتَّئِدَا، أَتَشْدُكُمَا بِاللَّهِ الَّذِي يَأْذِنُهُ تَقُومُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ: أَتَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله وسلم) قَالَ: ((لَا تُورَثُ، مَا تَرَكَنَا صَدَقَةً))؟ قَالُوا: نَعَمْ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى الْعَبَّاسِ وَعَلِيٍّ (عليه السلام) فَقَالَ: أَتَشْدُكُمَا بِاللَّهِ الَّذِي يَأْذِنُهُ تَقُومُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ: أَتَعْلَمَانِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله وسلم) قَالَ: ((لَا تُورَثُ، مَا تَرَكَنَاهُ صَدَقَةً))؟ قَالَا: نَعَمْ، فَقَالَ عُمَرُ: إِنَّ اللَّهَ جَلَّ وَعَزَّ كَانَ خَصَّ رَسُولَهُ (صلى الله عليه وآله وسلم) بِخَاصَّةٍ لَمْ يُخَصَّصْ بِهَا أَحَدًا غَيْرَهُ، قَالَ: ﴿مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ﴾ - مَا أَدْرِي هَلْ قَرَأَ الْآيَةَ الَّتِي قَبْلَهَا أَمْ لَا - قَالَ: فَاقْسَمَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله وسلم) بَيْنَكُمْ أَمْوَالُ بَنِي النَّضِيرِ، فَوَاللَّهِ مَا اسْتَأْثَرَ عَلَيْكُمْ وَلَا أَخَذَهَا دُونُكُمْ، حَتَّى بَقِيَ هَذَا الْمَالُ، فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله وسلم) يَأْخُذُ مِنْهُ نَفَقَةً سَنَةً، ثُمَّ يَجْعَلُ مَا بَقِيَ أَسْوَةَ الْمَالِ، ثُمَّ قَالَ: أَتَشْدُكُمَا بِاللَّهِ الَّذِي يَأْذِنُهُ تَقُومُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ: أَتَعْلَمُونَ ذَلِكَ؟ قَالُوا: نَعَمْ، ثُمَّ نَشَدَ عَبَّاسًا وَعَلِيًّا بِمِثْلِ مَا نَشَدَ بِهِ الْقَوْمُ: أَتَعْلَمَانِ ذَلِكَ؟ قَالَا: نَعَمْ، قَالَ: فَلَمَّا تُوفِّي رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله وسلم) قَالَ أَبُو بَكْرٍ (رضي الله عنه): أَنَا وَلِيُّ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله وسلم)، فَجِئْتُمَا تَطْلُبُ مِيرَاثَكَ مِنْ ابْنِ أَخِيكَ، وَيَطْلُبُ هَذَا مِيرَاثَ امْرَأَتِهِ مِنْ أَبِيهَا. فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله وسلم): ((مَا تَرَكَنَاهُ صَدَقَةً)) فَرَأَيْتُمَاهُ كَاذِبًا آثِمًا غَادِرًا خَائِنًا، وَاللَّهِ يَعْلَمُ إِنَّهُ لَصَادِقٌ بَارٌّ رَاشِدٌ تَابِعٌ لِلْحَقِّ. ثُمَّ تُوفِّيَ أَبُو بَكْرٍ وَأَنَا وَلِيُّ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله وسلم) وَلِيُّ أَبِي بَكْرٍ، فَرَأَيْتُمَانِي كَاذِبًا آثِمًا غَادِرًا خَائِنًا، وَاللَّهِ يَعْلَمُ إِنِّي لَصَادِقٌ بَارٌّ رَاشِدٌ تَابِعٌ لِلْحَقِّ، فَوَلِيْتُهَا ثُمَّ جِئْتَنِي أَنْتَ وَهَذَا، وَأَنْتُمَا جَمِيعٌ وَأَمْرُكُمَا وَاحِدٌ فَقُلْتُمَا: ادْفَعْهَا إِلَيْنَا، فَقُلْتُ: إِنْ شِئْتُمْ دَفَعْتُهَا إِلَيْكُمَا، عَلَى أَنَّ عَلَيْكُمَا عَهْدَ اللَّهِ أَنْ تَعْمَلَا فِيهَا بِالَّذِي كَانَ يَعْمَلُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله وسلم)، فَأَخَذْتُمَاهَا بِذَلِكَ، قَالَ: أَكْذَبُكَ؟ قَالَا: نَعَمْ، قَالَ: ثُمَّ جِئْتُمَانِي لِأَقْضِيَ بَيْنَكُمَا؟ وَلَا وَاللَّهِ لَا أَقْضِي بَيْنَكُمَا بِغَيْرِ ذَلِكَ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ، فَإِنْ عَجَرْتُمَا عَنْهَا فَرُدَّاهَا إِلَيَّ.

[البخاري/ الخمس/ ۲۹۲۷]

(مالك) كوپرى (اوس) ده‌لئى: (عمر) كوپرى (الخطاب) ناردبوى به دوامدا، خور به‌رزبويه وه هاتم بولاي: بينيم وا له ماله‌كه‌يدا له‌سهر چه‌سيريكي دارخورما دانيشتوه و شانى داداوه له‌سهر سه‌رينيكي پيشت، پيى وتم: ئه‌ى مال و (واته ئه‌ى مالك): چهند مالى له قه‌ومه‌كه‌ت هاتبوون بو لام، فه‌رمانم دا شتيكي كه‌ميان بده‌نئى، بيبه بويان به‌شى بكه به‌سه‌رياندا، (مالك) ده‌لئى وتم: خوزگه ئه‌و فه‌رمانه‌ت به‌سهر كه‌سيكي تر دا بدايه، وتى: ئه‌ى (مال) هه‌ليگره بيبه، (مالك) ده‌لئى: له‌وكاته‌دا ده‌رگاوانه‌كه‌ى هات و وتى: ئه‌ى پيشه‌واى باوه‌رداران، ئايا كاريكت هه‌يه به (عثمان) و (عبدالرحمن) كوپرى (عوف) و (زبير) و (سعد)؟ (عمر) وتى: به‌لئى، مؤله‌تى دان و هاتنه ژووره‌وه، پاشان هاته‌وه و وتى: ئايا ئيشت هه‌يه به (عباس) و (علي)؟ عمر: وتى به‌لئى، مؤله‌تى دان، (عباس) وتى: ئه‌ى پيشه‌واى باوه‌رداران دادوهرى بكه له نيوان من و ئه‌مه‌دا -قه‌سيه‌كى كرد- خه‌لكه‌كه و تيان به‌لئى ئه‌ى پيشه‌واى باوه‌رداران، دادوهرى بكه و رزگاريان بكه. (مالك) كوپرى (اوس) وتى: هات به‌خه‌يالما كه ئه‌وانه بو ئه‌و مه‌به‌سته هينا بوونيان. (عمر) وتى: له‌سهر خو بن، سويندتان دده‌م، به‌و خوايه‌ى كه ئاسمان و زه‌وى به خواستى ئه‌و وه‌ستاوان، ئايا ده‌زانن كه پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) فه‌رموويه‌تى: ((ئيمه ميراتييمان لي نابري، ئه‌وه‌ى له پاش خو مان به جئى ديئين ده‌كريته خير))؟ هه‌موو و تيان: به‌لئى، پاشان پويكرده (عباس) و (علي) و وتى: سويندتان دده‌م به‌و خوايه‌ى كه ئاسمان و زه‌وى به خواستى ئه‌و وه‌ستاوان، ئايا ده‌زانن كه پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) فه‌رموويه‌تى: ((ئيمه ميراتييمان لي نابري، ئه‌وه‌ى له پاش خو مان به جئى ديئين ده‌كريته خير)). و تيان: به‌لئى، (عمر) وتى: خواى گه‌وره و بالا ده‌ست پيغه‌مبه‌رى خواى (ﷺ) تايبه‌تمه‌ند كردوه به تايبه‌تمه‌نديه‌كه‌وه كه به‌كه‌سى ترى نه‌داوه، وتى: ئه‌م ئايه‌تانه‌ى خوينده‌وه كه ئه‌مه و اتاكه‌يانه: ((ئه‌و ده‌ستكه‌وتانه‌ى، خوا به‌خشى به پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ى له خه‌لكى ديها، ئه‌وه خوا بريارى له‌سه‌رداوه كه بو خوا و بو پيغه‌مبه‌ره...)).

نازانم ئايا نايه‌ته‌كه‌ى پيش ئه‌م ئايه‌ته‌ى خوينده‌وه يان نا- وتى: پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) مال و سامانى (بنو النضير) ي دابه‌شكرد له نيوانتاندا، به‌خوا زولمى لينه‌كردوون و فه‌زلى كه‌سى نه‌داوه به‌سه‌رتاندا و بئى ئيوه‌ش وه‌رى نه‌گرتوه بو خوى، به جوړئ كه ئه‌و سامانه ليى مايه‌وه، پيغه‌مبه‌رى خوا

(ﷺ) بژنوی سالیکی لی‌به‌لده‌گرت، پاشان ئه‌وه‌ی که‌مایه‌وه‌ حیسابی هه‌موو سامان و ماله‌که‌ی تری بو کرد، پاشان وتی: سویندتان دده‌م به‌و خواجه که ئاسمان و زه‌وی به‌ خواستی ئه‌و وه‌ستاون ئایا ئه‌مه‌ ده‌زانن؟ هه‌موو وتیان: به‌ئی. پاشان هه‌مان سویندی (عباس) و (علي) دا که به‌ خه‌لکه‌که‌ی وت: ئایا ئه‌مه‌ ده‌زانن؟ هه‌ردووکیان وتیان: به‌ئی. (عمر) وتی: کاتی که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وه‌فاتی کرد، (أبو بکر) (رضی‌الله‌عنه‌) وتی: من جیگه‌داری پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئیوه به‌ جووته‌ هاتن تو داوای میراتی برازا که‌تت ده‌کرد، ئه‌ویش هات و داوای میراتی ژنه‌که‌یی ده‌کرد له‌ باوکی، (أبو بکر) وتی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((ئیمه‌ میراتیمان لینابری، ئه‌وه‌ی له‌ پاش خومان به‌جیی دیلین ده‌کریتته‌ خیی))، ئیوه‌ش واتان زانی که (أبو بکر) دروژنه و تاوانبار و سته‌مکاریکی گزی کاره، خوا ده‌زانن که ئه‌و (أبو بکر)، راستگو و به‌وه‌فا و ژیر و دانا و شوینکه‌وته‌ی راستی بو، پاشان (أبو بکر) کوچی دواپی کرد و منیش جیگری پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و أبو بکر بووم، منیشتان به‌ دروژن و تاوانبار و سته‌مکاریکی گزی کار هاته‌ پیش چاو، خوا ده‌زانن من راستگو و به‌وه‌فام و شوینکه‌وته‌ی حه‌قم، بوومه‌ جیگه‌دار پاشان تو و ئه‌مه‌ هاتنه‌ لام ئیوه‌ یه‌ک بوون و یه‌ک ئیشتان هه‌بوو، وتتان: ئه‌و میراته‌ بده‌ به‌ ئیمه، وتم: ئه‌گه‌ر بتانه‌وئ ده‌یده‌م به‌ ئیوه، به‌لام به‌ مه‌رجن په‌یمانی خوا به‌سه‌رتانه‌وه‌بی که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) چی لی‌کردووه، ئیوه‌ش هه‌روای لی‌که‌ن، له‌سه‌ر ئه‌و به‌لینه‌ و مه‌رتان گرت، (عمر) وتی: ئایا وایه‌؟ به‌ جووته‌ وتیان: به‌ئی. وتی: ئیسته‌ هاتوون بو لام دادومری بکه‌م له‌ نیوانتاند، نه‌به‌ خوای گه‌وره‌ هه‌رگیز به‌بی ئه‌و په‌یمان و بریاره‌ دادومریتان ناکه‌م تا پوژی قیامه‌ت دی، ئه‌گه‌ر ناتوانن ئه‌و به‌لین و بریاره‌ ببه‌نه‌سه‌ر ئه‌و سامانه‌ بگیڕنه‌وه‌ بۆم.

۱۰۹۸- عَنْ عَائِشَةَ (رضی‌الله‌عنها): أَنَّ فَاطِمَةَ (رضی‌الله‌عنها) بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أَرْسَلَتْ إِلَى أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ (رضی‌الله‌عنه‌) تَسْأَلُهُ مِيرَاثَهَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، مِمَّا آفَاءَ اللَّهُ عَلَيْهِ بِالْمَدِينَةِ وَقَدْ كَانَ مِنْ خُمْسِ خَيْبَرَ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ (رضی‌الله‌عنه‌): إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((لَا تُورَثُ، مَا تَرَكْنَا صَدَقَةً، إِنَّمَا يَأْكُلُ آلُ مُحَمَّدٍ (ﷺ) فِي هَذَا الْمَالِ)). وَإِنِّي وَاللَّهِ لَا أُغَيِّرُ شَيْئًا مِنْ صَدَقَةِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) عَنْ حَالِهَا الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهَا فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، وَلَأَعْمَلَنَّ فِيهَا بِمَا عَمِلَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ).

(ﷺ). فَأَبَى أَبُو بَكْرٍ أَنْ يَدْفَعَ إِلَى فَاطِمَةَ (ﷺ) شَيْئًا، فَوَجَدَتْ فَاطِمَةُ عَلَى أَبِي بَكْرٍ فِي ذَلِكَ، قَالَ: فَهَجَرْتُهُ فَلَمْ تَكَلِّمُهُ حَتَّى تُوَفِّيتِ، وَعَاشَتْ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) سِتَّةَ أَشْهُرٍ، فَلَمَّا تُوَفِّيتِ دَفَنَهَا زَوْجُهَا عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ (ﷺ) لَيْلًا، وَلَمْ يُؤْذِنْ بِهَا أَبَا بَكْرٍ، وَصَلَّى عَلَيْهَا عَلِيٌّ، وَكَانَ لِعَلِيٍّ مِنَ النَّاسِ وَجْهَةٌ حَيَاةَ فَاطِمَةَ (ﷺ)، فَلَمَّا تُوَفِّيتِ اسْتَنْكَرَ عَلِيٌّ (ﷺ) وَجُوهَ النَّاسِ، فَالْتَمَسَ مُصَالَحَةَ أَبِي بَكْرٍ (ﷺ) وَمُبَايَعَتَهُ، وَلَمْ يَكُنْ بَايَعَ تِلْكَ الْأَشْهُرَ، فَأَرْسَلَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ: أَنْ ائْتِنَا، وَلَا يَأْتِنَا مَعَكَ أَحَدٌ - كَرَاهِيَةَ مُحَضَّرِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (ﷺ) - فَقَالَ عُمَرُ لِأَبِي بَكْرٍ: وَاللَّهِ لَا تَدْخُلْ عَلَيْهِمْ وَحَدَّكَ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: وَمَا عَسَاهُمْ أَنْ يَفْعَلُوا بِي، [إِنِّي] وَاللَّهِ لَا تَتِيئُهُمْ. فَدَخَلَ عَلَيْهِمْ أَبُو بَكْرٍ فَتَشَهَّدَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّا قَدْ عَرَفْنَا يَا أَبَا بَكْرٍ فَضِيلَتَكَ وَمَا أَعْطَاكَ اللَّهُ، وَلَمْ نَنْفُسْ عَلَيْكَ خَيْرًا سِوَاكَ اللَّهُ إِلَيْكَ، وَلَكِنَّكَ اسْتَبَدَدْتَ عَلَيْنَا بِالْأَمْرِ، وَكُنَّا نَحْنُ نَرَى لَنَا حَقًّا لِقَرَابَتِنَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، فَلَمْ يَزَلْ يَكْلُمُ أَبَا بَكْرٍ حَتَّى قَاضَتْ عَيْنَا أَبِي بَكْرٍ، فَلَمَّا تَكَلَّمَ أَبُو بَكْرٍ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لِقَرَابَةِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أَحَبُّ إِلَيَّ أَنْ أَصِلَ مِنْ قَرَابَتِي، وَأَمَّا الَّذِي شَجَرَ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ مِنْ هَذِهِ الْأَمْوَالِ فَإِنِّي لَمْ أَلْ فِيهَا عَنِ الْحَقِّ، وَلَمْ أَتْرُكْ أَمْرًا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَصْنَعُهُ فِيهَا إِلَّا صَنَعْتُهُ. فَقَالَ عَلِيُّ لِأَبِي بَكْرٍ: مَوْعِدُكَ الْعَشِيَّةَ لِلْبَيْعَةِ، فَلَمَّا صَلَّى أَبُو بَكْرٍ صَلَاةَ الظُّهْرِ رَقِيَ عَلَى الْمُنْبِرِ، فَتَشَهَّدَ، وَذَكَرَ شَأْنَ عَلِيٍّ (ﷺ) وَتَخَلَّفَهُ عَنِ الْبَيْعَةِ، وَعَذَرَهُ بِالَّذِي اعْتَذَرَ إِلَيْهِ ثُمَّ اسْتَغْفَرَ. وَتَشَهَّدَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ (ﷺ) فَعَظَّمَ حَقَّ أَبِي بَكْرٍ، وَأَنَّهُ لَمْ يَحْمِلْهُ عَلَى الَّذِي صَنَعَ نَفَاسَةً عَلَى أَبِي بَكْرٍ، وَلَا إِنْكَارًا لِلَّذِي فَضَّلَهُ اللَّهُ (ﷻ) بِهِ، وَلَكِنَّا كُنَّا نَرَى لَنَا فِي الْأَمْرِ نَصِيبًا فَاسْتَبَدَّ عَلَيْنَا بِهِ، فَوَجَدْنَا فِي أَنْفُسِنَا. فَسُرَّ بِذَلِكَ الْمُسْلِمُونَ، وَقَالُوا: أَصْنَبَتْ، فَكَانَ الْمُسْلِمُونَ إِلَى عَلِيٍّ (ﷺ) قَرِيبًا حِينَ رَاجَعَ الْأَمْرَ بِالْمَعْرُوفِ.

[البخاري/ المغازي/ ۳۹۹۸]

(عائشة) (ﷺ) ده لئی: (فاطمه) ی (ﷺ) کچی پیغه مبهری خوا (ﷺ) نارديه لای (أبو بکر الصديق) (ﷺ) داوای به شه میراتی خوئی ده کرد له وه که پیغه مبهری خوا (ﷺ) به حیی هیشتووه، له وه که خوا کردبوویه ده سته وتی له مه دینه و (فَدَك) و ئه وهی له پینج یه کی (خیر) مابوویه وه. (أبو بکر) (ﷺ) وتی: پیغه مبهری خوا فهرموویه تی: ((ئیمه میرا تیمان لی ناگیرئ، ئه وهی له پاش خو مان به جیئ دیلین ده کړیت به خیر))، بنه ماله ی محمد (ﷺ) له و سامانه

ده‌خۆن (واته بیت المال) به خوا منیش هیچ شتئ ناگۆرم له خێر و خیراتی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، له‌سهرده‌می پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌رچۆن بووه ده‌بی هه‌روا بمینئ، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) چۆنی به‌ش کردوه منیش هه‌روا به‌شی ده‌که‌م بۆیه (ابو بکر) (ﷺ) هیچ شتیکی نه‌دا به (فاطمه) ، له‌سهر ئه‌وه (فاطمه) له (ابو بکر) زویر بوو، قسه‌ی لێ‌دا‌بری و هاتوو چۆی نه‌کرد تا کۆچی دوا‌یی کرد. دوا‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) شه‌ش مانگ ژیا، کاتئ که کۆچی دوا‌یی کرد (علي) کو‌ری (ابو طالب) ی (ﷺ) می‌ردی به‌شه‌و ئه‌سه‌رده‌ی کرد، (ابو بکر) یشی ئا‌گادار نه‌کرد، (علي) خۆی نو‌یژی له‌سهر کرد، (علي) جیا له‌ خه‌لکی تر هۆکار و بیانوی خۆی هه‌بوو له‌ به‌یعت نه‌دان به (ابو بکر) (ﷺ) که (فاطمه) بوو (ﷺ)، کاتئ که (فاطمه) (ﷺ) کۆچی دوا‌یی کرد، (علي) (ﷺ) بی‌نی که پوخساری خه‌لکی له‌ ئاستیدا گۆ‌راوه، له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌وه (علي) دا‌وا‌ی ئاشته‌وا‌یی کرد له (ابو بکر) (ﷺ) به‌ به‌یعت پێ‌دانی که ئه‌و چه‌ند مانگه‌ی ژیا‌نی (فاطمه) (ﷺ) (علي) په‌یما‌نی جینشینی نه‌دا‌بوو به (ابو بکر) (ﷺ)، نار‌دی بۆ لای (ابو بکر) که: بئ بۆ لا‌مان به‌لام که‌سی ت‌رت له‌گه‌ل نه‌بی، هه‌زی نه‌ده‌کرد (ع‌مر) کو‌ری (خطاب) (ﷺ) ئا‌ما‌ده‌بی نه‌با‌دا ده‌رگای گله‌یی بک‌رێته‌وه، (ع‌مر) به (ابو بکر) ی وت: سو‌یند به‌ خوا به‌ ته‌نها نا‌چیت بۆ لایان، (ابو بکر) وتی: گوا‌یا ده‌بی چیم له‌گه‌ل بکه‌ن به‌ خوا ده‌چم بۆ لایان، (ابو بکر) چوو بۆ لایان (علي) کو‌ری (ابو طالب) به‌ دروشمی شایه‌توومان ده‌ستی کرد به‌ گفتو‌گۆ و ئینجا وتی: ئه‌ی (ابو بکر) ئیمه‌ نه‌جیبی و ریزی تو‌مان زانیوه ئه‌و به‌ه‌ره‌یه‌ش که خوا پێ‌ی به‌خشیو‌یت هه‌رگیز هه‌سو‌دیما‌ن پێ‌نه‌بر‌دو‌یت له‌سهر ئه‌وه که خوا پێ‌ی دا‌ویت، به‌لام تو‌ به‌سه‌ر به‌خۆ ئه‌م کاره‌ت کرد، ئیمه‌ له‌به‌ر نزیکیمان له (م‌حمد) پیغه‌مبه‌ری خوا‌وه (ﷺ) واما‌ن ده‌بی‌نی که مافی‌کما‌ن هه‌یه، به‌رده‌وام بوو له‌ قسه‌کردن له‌گه‌ل (ابو بکر) تا‌چا‌وانی (ابو بکر) پ‌ر بوو له‌ فرمی‌سک، کاتئ (ابو بکر) که‌وته قسه‌کردن، وتی: سو‌یند به‌وه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته، دل‌نه‌وا‌یی کردنی خ‌زمه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) لا‌مه‌به‌ست ت‌ره تا خ‌زمه‌کانی خۆم، به‌لام ئه‌و نا‌کوکیه‌ی که له‌ نی‌وان من و ئی‌وه‌دا دروست بووه له‌سهر ما‌ل و سامانه له‌ راستیدا من له‌حه‌ق لا‌م نه‌دا‌وه، هیچ فه‌رمانیکم پ‌شت گو‌ی نه‌خستوو‌ه که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌و سامانه‌دا کرد‌بی‌تی، به‌ل‌کو منیش هه‌ر ئه‌وه‌م دا‌وه،

(علي) به (ابو بکر) ی وت: کاتمان دوانیوه‌پوئیت بۆ په‌یمان به‌ستن. کاتی (ابو بکر) نویژی نیوه‌پۆی کرد چووه‌ سهر دوانگه و شایه‌توومانی هیئا و وتی (لااله الا الله محمد رسول الله). ئینجا باسی (علي) (ﷺ) کرد که هۆی چی بوو، واه په‌یمان دان دواکه‌وتوو، ئەو عوزره‌ی قوبول کرد که هیئایه‌وه و داوای لیخۆشبوونی گوناھی بۆ کرد. (علي) کوپی (أبو طالب) یش (ﷺ) شایه‌توومانی هیئا و هاته‌ گۆ و پیزی ته‌واوی دانا بۆمافی (ابو بکر) (ﷺ)، وتی ئەوه‌ی که‌وای لی‌کردین ئەوه‌ هه‌لو‌یستمان بی‌ حه‌سودی بردن نه‌بوو به (ابو بکر) وه‌یان نکولی کردن نه‌بوو به‌رانبه‌ر به‌وپله و پایه‌یه که‌ خوای گه‌وره به (ابو بکر) (ﷺ) داوه، به‌لام ئیمه‌ وامان ده‌بینی که به‌شیکمان هه‌یه و ئەو به‌سهره‌خۆیی و بی‌پرسینه‌وه ئەم کاره‌ی کرد، شتی‌ک له‌ دلماندا دروست بوو، موسولمانه‌کانیش دلخۆش بوون به‌ هه‌لو‌یسته‌که‌ی و وتیان: پینکاوته، هه‌ر که‌ (علي) (ﷺ) به‌ خۆیدا چوویه‌وه موسلمانانیش پووین تی‌کرده‌وه.

۱۰۹۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((لَا يَفْتَسِمُ وَرَثَتِي دِينَارًا، مَا تَرَكْتُ بَعْدَ نَفَقَةِ نِسَائِي وَمَوْئِدَةِ عَامِلِي فَهُوَ صَدَقَةٌ)). [البخاري/ الوصايا/ ۲۶۲۴]

(ابو هریره) (رضي الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرموویه‌تی: ((میرات گرانم تاکه‌ دیناری به‌ش ناکه‌ن له‌ نیوانیاندا، ئەوه‌ی به‌ جیم هیشتوو له‌ پاش بزۆی خیزانه‌کانم و ئەو که‌سه‌یش که‌ ئیشوکاری بۆ کردووم ده‌کریته‌ خیر بۆ موسلمانان)).

(۳۴) پشکی سوار و پیاده

۱۱۰۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَسَمَ فِي النَّفْلِ لِلْفَرَسِ سَهْمَيْنِ وَلِلرَّجُلِ سَهْمًا.

(عبدالله) کوپی (عمر) (رضي الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌ستکه‌وتی جه‌نگی دابه‌ش کرد، دوو پشک بۆ ئەسپ و یه‌ک پشک بۆ پیاده.

(۳۵) پشکی ژنان “ له‌ ده‌ستکه‌وتی جه‌نگدا بی‌به‌ش نابن

۱۱۰۱- عَنْ يَزِيدَ بْنِ هُرْمَزٍ: أَنَّ نَجْدَةَ كَتَبَتْ إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ يَسْأَلُهُ عَنْ خَمْسٍ خِلَالٍ؟ فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: لَوْلَا أَنْ أَكْتُمَ عِلْمًا مَا كَتَبْتُ إِلَيْهِ، كَتَبَ إِلَيْهِ نَجْدَةُ: أَمَا

بَعْدُ، فَأَخْبِرْنِي: هَلْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَغْرُو بِالنِّسَاءِ؟ وَهَلْ كَانَ يَضْرِبُ لَهُنَّ بِسَهْمٍ؟ وَهَلْ كَانَ يَقْتُلُ الصَّبِيَّانَ؟ وَمَتَى يَنْقُضِي يَتِمُّ الْيَتِيمَ؟ وَعَنِ الْخُمْسِ لِمَنْ هُوَ؟ فَكَتَبَ إِلَيْهِ ابْنُ عَبَّاسٍ: كَتَبْتَ تَسْأَلُنِي: هَلْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَغْرُو بِالنِّسَاءِ؟ وَقَدْ كَانَ يَغْرُو بِهِنَّ، فَيُدَاوِيْنَ الْجَرْحَى وَيُحْذِنُ مِنَ الْغَنِيمَةِ، وَأَمَّا بِسَهْمٍ فَلَمْ يَضْرِبْ لَهُنَّ. وَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) لَمْ يَكُنْ يَقْتُلُ الصَّبِيَّانَ، فَلَا تَقْتُلِ الصَّبِيَّانَ. وَكَتَبْتَ تَسْأَلُنِي: مَتَى يَنْقُضِي يَتِمُّ الْيَتِيمَ؟ فَلَعَمْرِي إِنَّ الرَّجُلَ لَتَنْتَبِتُ لِحَيْتُهُ وَإِنَّهُ لَضَعِيفُ الْأَخْذِ لِنَفْسِهِ، ضَعِيفُ الْعَطَاءِ مِنْهَا، فَإِذَا أَخَذَ لِنَفْسِهِ مِنْ صَالِحِ مَا يَأْخُذُ النَّاسُ فَقَدْ ذَهَبَ عَنْهُ الْيَتِمُ. وَكَتَبْتَ تَسْأَلُنِي عَنِ الْخُمْسِ لِمَنْ هُوَ؟ وَإِنَّا كُنَّا نَقُولُ: هُوَ لَنَا، فَأَبَى عَلَيْنَا قَوْمُنَا ذَلِكَ.

(یزید) کوپی (هرمن) ده‌لی: (نجدة) ناوی نامه‌ی نووسی‌بوو بو (ابن عباس) و پرس‌یاری پی‌نج شتی لی کرد‌بوو؟ (ابن عباس) ده‌لی: نه‌گهر له‌به‌ر نه‌وه نه‌بوايه که زانستنی ده‌شارمه‌وه وه‌لام بو نه‌ده‌نووسی، (نجدة) بو‌ی نووسی‌بوو: له پاشان: ناگادارم بکه، ئایا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ژنی به‌شداري جه‌نگ ده‌کرد؟ وه ئایا له‌ده‌ستکه‌وتی جه‌نگی پشکی ده‌دانئ؟ وه ئایا له‌جه‌نگدا مندالانی ده‌کوشت؟ وه که‌ی هه‌تیو له‌هه‌تیوی ده‌که‌وئ؟ وه پی‌نج یه‌ک بو کئیه؟ (ابن عباس) بو‌ی نووسی‌ه‌وه: نووسی‌وته و ده‌پرسیت: که ئایا پیغه‌مبه‌ری خوا جه‌نگی ده‌کرد به‌ژنان؟ به‌لی جه‌نگی پی‌ده‌کردن، زامداریان تیمارده‌کرد و شتیکی که‌میشیان ده‌درایه له‌ده‌ستکه‌وتی جه‌نگی، به‌لام به‌پشک بو‌ی دانه‌نابوون، پیغه‌مبه‌ری خوا هه‌رگیز مندالانی نه‌ده‌کوشت، تویش مندالان مه‌کوژه، ده‌پرسیت: که‌ی هه‌تیو له‌هه‌تیوی ده‌که‌وئ؟ به‌گیانی خو‌م هه‌ندی کات پیاو پ‌یشیشی ده‌ردئ و هیشتا هه‌ر لاوازه ناتوانئ مافی خو‌ی بستینئ و ناشتوانئ هیچ به‌خشنده‌یی‌ه‌کی هه‌بئ، جا هه‌رکه توانی به‌شی خو‌ی له‌چاکه ده‌ست بخات وه‌ک نه‌و خه‌لکه‌ی ترئه‌وا هه‌تیویه‌که‌ی نامینئ، ده‌پرسیت، پی‌نج یه‌ک بو‌کئیه؟ جا نه‌گهرچی ئیمه‌ی (خرمانی پیغه‌مبه‌ر) ده‌مانووت که بو‌ ئیمه‌یه، به‌لام قه‌ومه‌که‌مان نه‌وه‌ی پی‌نه‌داین و (وتیان بو‌ به‌رژه‌وه‌ندی گشتی‌یه).

(۳۶) نازاد کردنی دیل

۱۱۰۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) خَيْلًا قَبْلَ نَجْدٍ، فَجَاءَتْ بِرَجُلٍ مِنْ بَنِي حَنْظَلَةَ يُقَالُ لَهُ: ثُمَامَةُ بْنُ أَثَالٍ سَيِّدُ أَهْلِ الْيَمَامَةِ، فَرَبَطُوهُ بِسَارِيَةٍ مِنْ سَوَارِي الْمَسْجِدِ. فَخَرَجَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)، فَقَالَ لَهُ: ((مَاذَا عِنْدَكَ يَا ثُمَامَةُ)). فَقَالَ: عِنْدِي يَا مُحَمَّدُ خَيْرٌ، إِنْ تَقْتُلَ تَقْتُلَ ذَا دَمٍ، وَإِنْ تُنْعِمَ تُنْعِمَ عَلَى شَاكِرٍ، وَإِنْ كُنْتَ تُرِيدُ الْمَالَ فَسَلْ تُعْطَ مِنْهُ مَا شِئْتَ. فَتَرَكَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حَتَّى كَانَ بَعْدَ الْغَدِ، فَقَالَ: ((مَا عِنْدَكَ يَا ثُمَامَةُ)). قَالَ: مَا قُلْتُ لَكَ، إِنْ تُنْعِمَ تُنْعِمَ عَلَى شَاكِرٍ، وَإِنْ تَقْتُلَ تَقْتُلَ ذَا دَمٍ، [وَإِنْ كُنْتَ تُرِيدُ الْمَالَ فَسَلْ تُعْطَ مِنْهُ مَا شِئْتَ]. فَتَرَكَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حَتَّى كَانَ مِنَ الْغَدِ، فَقَالَ: ((مَاذَا عِنْدَكَ يَا ثُمَامَةُ)). فَقَالَ: عِنْدِي مَا قُلْتُ لَكَ: إِنْ تُنْعِمَ تُنْعِمَ عَلَى شَاكِرٍ، وَإِنْ تَقْتُلَ تَقْتُلَ ذَا دَمٍ، وَإِنْ كُنْتَ تُرِيدُ الْمَالَ فَسَلْ تُعْطَ مِنْهُ مَا شِئْتَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((أَطْلُقُوا ثُمَامَةَ)). فَأَنْطَلَقَ إِلَى نَخْلٍ قَرِيبٍ مِنَ الْمَسْجِدِ فَاعْتَسَلَ، ثُمَّ دَخَلَ الْمَسْجِدَ فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، يَا مُحَمَّدُ، وَاللَّهِ مَا كَانَ عَلَى الْأَرْضِ [وَجْهٌ] أَبْغَضَ إِلَيَّ مِنْ وَجْهِكَ، فَقَدْ أَصْبَحَ وَجْهَكَ أَحَبَّ الْوُجُوهِ كُلِّهَا إِلَيَّ، وَاللَّهِ مَا كَانَ مِنْ دِينٍ أَبْغَضَ إِلَيَّ مِنْ دِينِكَ، فَأَصْبَحَ دِينُكَ أَحَبَّ الدِّينِ كُلِّهِ إِلَيَّ، وَاللَّهِ مَا كَانَ مِنْ بَلَدٍ أَبْغَضَ إِلَيَّ مِنْ بَلَدِكَ، فَأَصْبَحَ بَلَدُكَ أَحَبَّ الْبِلَادِ كُلِّهَا إِلَيَّ، وَإِنْ خِيفَ أَنْ أَخْذَثْنِي وَأَنَا أُرِيدُ الْعُمْرَةَ، فَمَاذَا تَرَى؟ فَبَشَّرَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَأَمَرَهُ أَنْ يَغْتَمِرَ، فَلَمَّا قَدِمَ مَكَّةَ، قَالَ لَهُ قَائِلٌ: أَصَبَوْتَ؟ فَقَالَ: لَا، وَلَكِنِّي أَسْلَمْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، وَلَا وَاللَّهِ لَا يَأْتِيكُمْ مِنَ الْيَمَامَةِ حَبَّةٌ حِنْطَةٍ حَتَّى يَأْذَنَ فِيهَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ). [البخاري/ المغازي/ ۴۱۱۴]

(أبو هريرة) (رضی اللہ عنہ) دهلی: پیغمبره ری خوا (رضی اللہ عنہ)، چهند سواره یه کی نارد پروبه نه جد: پیاویکیان له تیره ی (بنی حنیفة) به دیل هیئا پیی دهوترا: (ثمامة) کوپی (أثال) گه وره ی خه لکی (یمامه) بوو به ستیانوه به کو له که یه که له کو له که کانی مزگه وته که وه، پیغمبره خوا (رضی اللہ عنہ) چوو بولای، پیی فهرموو: ((نه ی ثمامة چیت لاهیه)). وتی: نه ی محمد (خیرم) لایه، نه گهر بمکوژی به حه ق ده مکوژی، وه نه گهر لیم خو ش ببی نهوا له که سیکی سوپاسگوزار خو ش ده بی، نه گهر مال و سامانیشت دهوی نهوا داوا بکه چهندت دهوی پیئت ده دری،

پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بەجىي ھىشت تا پۇژى دوايى دووبارە فەرمووى: ((ئەي ئىمامە چىت لا ھەيە)) وتى: ھەر ئەۋەيە كە عەرزم كىردوويت، ئەگەر لىم خۇش بىي ئەۋالە كەسىكى سوپاسگوزار خۇش دەبى، ۋە ئەگەر بىمكوژى بە ھەق دەمكوژى. (ئەگەر مال و سامانىشت دەۋى ئەۋالە داۋا بىكە چەندەت دەۋى پىت دەدرى)، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) (ئەۋ پۇژىش) بەجىي ھىشت تا پۇژى سىيەم، (دووبارە) فەرمووى: ((ئەي ئىمامە چىت لا ھەيە)) وتى: ھەر ئەۋەم ھەيە كە عەرزم كىردوويت. ئەگەر لىم خۇش بىي لە كەسىكى سوپاسگوزار خۇش دەبى، ۋە ئەگەر بىمكوژى بە ھەق دەمكوژى، ۋە ئەگەر مال و سامانىشت دەۋى ئەۋالە داۋابىكە چەندەت دەۋى پىت دەدرى، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى: ((ئىمامە بەردەن)) بە پىرتاۋ چوۋ بۇ ناۋ باخە خورمايەكى نىزىك بە مزگەۋتەكە و خۇي شۇرد، پاشان ھاتە ناۋ مزگەۋتەكەۋە، وتى: (أشهد أن لا اله الا الله و أشهد أن محمداً عبده و رسوله)، ئەي (محمد) سۆيىند بە خوا لەم سەر زەۋىيەدا پوخسارى نەبوۋ لەلام بە پادەي پوخسارى تۇرقم لىي بى. ۋا ئىستە پوخسارى تۇ خۇشەۋىستىنى ھەموو پوخسارەكانە لەلام، سۆيىند بە خوا ھىچ ئاينىك نەبوۋە لەلام كە بەپادەي ئاينەكەي تۇرقم لىي بىت، ۋا ئىستە ئاينەكەي تۇ لە ھەموو ئاينىكى تر خۇشەۋىستەرە لەلام. سۆيىند بە خوا ھىچ شارى نەبوۋە لەلام كە بە پادەي شارەكەي تۇرقم لىي بى، ۋا ئىستە شارەكەي تۇ بوۋەتە خۇشەۋىستىن شار لەلام، سوارەكانى تۇ منيان گىرت لە كاتىكدا كە من دەمويست بىچم بۇ عەمرە، فەرمانت بەچىيە؟ پىغەمبەرى خوا (ﷺ) مۇژدەي پىدا و فەرمانىشى پىكىرد كە عەمرە بىكات. كاتى كە گەيشتەۋە مەككە يەككى پىي وت، ئايا لەدىنەكەت ھەلگەپرايتەۋە؟ وتى: نەخىر، بەلام لە خىزمەتى پىغەمبەرى خوادا (ﷺ) مۇسلمان بووم، سۆيىند بە خوا جارىكى تر لە يەمامەۋە دەنكە گەنمىكتان بۇ نايەت تا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) مۇلەتى پىنەدات.

(۲۷) دەرگىزنى جوۋلەكە ئە ھەدىنە

۱۱۰۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: بَيْنَا نَحْنُ فِي الْمَسْجِدِ إِذْ خَرَجَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ: ((انْطَلِقُوا إِلَى يَهُودٍ)). فَخَرَجْنَا مَعَهُ حَتَّى جِئْنَاهُمْ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَنَادَاهُمْ، فَقَالَ: ((يَا مَعْشَرَ يَهُودٍ أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا)). فَقَالُوا: قَدْ بَلَغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ. فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((ذَلِكَ أُرِيدُ، أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا)).

فَقَالُوا: قَدْ بَلَغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ. فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((ذَلِكَ أُرِيدُ)). فَقَالَ لَهُمُ الثَّالِثَةُ، فَقَالَ: ((اعْلَمُوا أَنَّمَا الْأَرْضُ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ، وَأَنِّي أُرِيدُ أَنْ أُجْلِبَكُمْ مِنْ هَذِهِ الْأَرْضِ، فَمَنْ وَجَدَ مِنْكُمْ بِمَالِهِ شَيْئًا فَلْيَبِيعْهُ، وَإِلَّا فَاغْلَمُوا أَنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ)). [بخاری/الإکراه: ۶۵۴۵]

(ابو هریره) (رضی اللہ عنہ) ده لئی: له کاتی که ئیمه له مزگهوت دانیشتبووین پیغه مبهه (رضی اللہ عنہ) هاته ناومان و فره مووی: ((دهرچن بو جوله که)) ئیمه له خزمه تیان دهرچووین تاگه یشتینه لایان، پیغه مبهه (رضی اللہ عنہ) بانگی کردن، فره مووی: ((ئهی جه ماوه ری جوله که! خوتان بدهن به دهسته وه سه لامهت دهبین)) جوله که کان وتیان: راتگه یاند ئهی باوکی قاسم، پیغه مبهه (رضی اللہ عنہ) پیی فره مووی: ((منیش ئه وه دهویت)) بو سییه جار فره مووی: ((باش بزائن زهوی هی خواو پیغه مبهه که یه تی (رضی اللہ عنہ) من دهمه ویت له م زهویه دوورتان بجه مه وه، هه رکه س شتیکی هیه با بیفروشییت، نه گهر نا، باش بزائن زهوی هی خواو پیغه مبهه که یه تی (رضی اللہ عنہ)).

(۳۸) حوکمی که سنی که ده جه نگی و په یمان ده شکینی

۱۱۰۴- عَنْ عَائِشَةَ (رضی اللہ عنہا) قَالَتْ: أُصِيبَ سَعْدٌ (رضی اللہ عنہ) يَوْمَ الْخَنْدَقِ، رَمَاهُ رَجُلٌ مِنْ قُرَيْشٍ [يُقَالُ لَهُ] ابْنُ الْعِرْقَةِ، رَمَاهُ فِي الْأَكْحَلِ، فَضَرَبَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) خِيَمَةً فِي الْمَسْجِدِ يَعُودُهُ مِنْ قَرِيبٍ، فَلَمَّا رَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مِنَ الْخَنْدَقِ وَضَعَ السَّلَاحَ فَاعْتَسَلَ، فَأَتَاهُ جَبْرِيلُ وَهُوَ يَنْفُضُ رَأْسَهُ مِنَ الْعُبَارِ، فَقَالَ: وَضَعْتَ السَّلَاحَ؟ وَاللَّهِ مَا وَضَعْنَاهُ، اخْرُجْ إِلَيْهِمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((فَإَيْنَ)). فَأَشَارَ إِلَى بَنِي قُرَيْظَةَ، فَقَاتَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)، فَتَزَلُّوا عَلَى حُكْمِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، فَردَّ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) الْحُكْمَ فِيهِمْ إِلَى سَعْدٍ، قَالَ: فَإِنِّي أَحْكُمُ فِيهِمْ أَنْ تُقْتَلَ الْمُقَاتِلَةُ، وَأَنْ تُسَبَى الدَّرِيَّةُ وَالنِّسَاءُ، وَتُقَسَمَ أَمْوَالُهُمْ. قَالَ هِشَامُ: قَالَ أَبِي: فَأَخْبَرْتُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((لَقَدْ حَكَمْتُ فِيهِمْ بِحُكْمِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ)) وَفِي رِوَايَةٍ: ((حَكَمْتُ بِحُكْمِ اللَّهِ)). وَقَالَ مَرَّةً: ((لَقَدْ حَكَمْتُ بِحُكْمِ الْمَلِكِ)). [البخاري/المغازي/ ۳۸۹۶]

(عائشة) (رضی اللہ عنہا) ده لئی: (سعد) له پوژی خندق دا زامدار بوو، پیاوکی کوره یشتی تیری تیگرت که پییان دهوت (ابن العرقه)، تیره که شاره گی بالی گرت. پیغه مبهه ری خوا (رضی اللہ عنہ) چادریکی بو هله دا له مزگهوت و زوو زوو سهردانی

ده‌کرد، کاتی پیغه‌مبه‌ر (ع) خوی شۆرد جویره‌ئیل هات سه‌ری خوی ده‌ته‌کان له‌تۆز وتی: چه‌کت دانا؟ سویند به‌خوا ئیمه‌ دامان نه‌نانه‌وه ، ده‌رچۆ بۆیان، پیغه‌مبه‌ری خوا (ع) فه‌رمووی: ((بۆ کوئی)) جبریل ئاماژه‌ی کرد بۆ (بنو قریظه)، پیغه‌مبه‌ری خوا (ع) له‌گه‌لیاندا جه‌نگا، هاتنه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ پازی بین به‌ حوکمی پیغه‌مبه‌ری خوا (ع) پیغه‌مبه‌ری خوا (ع) یش حوکمه‌که‌ی دایه‌ ده‌ستی (سعد)، (سعد) وتی: حوکمی من ئه‌وه‌یه‌ جه‌نگاوه‌ره‌کانیان بکوژین، ژن و مندالیان به‌ دیل ببرئ، وه‌ مال و سامانیان دابه‌ش بکری، ه‌شام ده‌لی: باوکم وتی: ئاگادارکرام، که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ع) فه‌رموویه‌تی: ((به‌پاستی حوکمیکت له‌سه‌ریان دا که‌ حوکمی خوی گه‌وره‌ و بالاده‌سته)).

پیرستی بهرگی یه که م

لا پیره

بابه ت

- ۳..... پیشه کی لیژنه ی وهرگیر.
- ۴..... بۆچی (صحيح مسلم) مان هه لبرژارد.
- ۴..... لیژنه ی وهرگیران
- ۵..... نه وکارانه ی له پروژهی وهرگیراندا کراون
- ۶..... باشتین ریکا بۆ تیگه یشتن له فهرمودهی پیغه مبه (ﷺ).
- ۹..... پیشه کی ئاماده کار.
- ۱۰..... پیلانه که م له م کاره دا به م شیوه یه یه.
- ۱۲..... پهروه دگارم، ئاسانکاریم بۆ بکهیت.

(۱) بهشی ئیمان و باوه ر

- ۱۲..... (۲) سه ره تای ئیمان - باوه ر -
- ۱۷..... (۲) فهرمانه پیکراوه بجهنگم له گه ل.
- ۱۸..... (۳) که سیک پیاویک له کافره کانی کوشت.
- ۲۱..... (۴) ههر که س به ئیمان وه گه رایه وه بۆلای خوا.
- ۲۷..... (۵) ئیمان چیه؟ روونکردنه وه نیشانه کانی
- ۲۹..... (۶) فهرمانکردن به ئیمان، پهناگرتن به خوا
- ۲۹..... (۷) له باره ی ئیمان به خواو بهره وامی
- ۳۰..... (۸) به لگه کانی پیغه مبه رو (ﷺ) باوه ره ئیمان پئی.
- ۳۱..... (۹) سه ئشت هه ن له ههر که سدا هه بن شیرینی ئیمان ده چه ئی.
- ۳۲..... (۱۰) نه وکه سه ی قایل بیئت به پهروه دگاریتی خوا.
- ۳۳..... (۱۱) چوار شت هه ن له ههر که سدا هه بن مونا فیه
- ۳۳..... (۱۲) نمونه ی ئیماندار وه کو کشتوکال
- ۳۴..... (۱۳) نمونه ی موسلمان وه کو دارخورمایه
- ۳۴..... (۱۴) شهرمکردن به شیکه له ئیمان
- ۳۵..... (۱۵) دراوسیتی چاک و ریزی میوان به شیکه له باوه ر.
- ۳۶..... (۱۶) ههر که س دراوسیکه ی له شه ری نه مین بیئت
- ۳۶..... (۱۷) گو پینی خراپه به ده ست و به زمان و به دل.
- ۳۷..... (۱۸) عه لی خوشناوی ئیماندار نه بی.
- ۳۷..... (۱۹) خوشه ویستی (انصار) نیشانه ی ئیمانه
- ۳۷..... (۲۰) ئیمان په نا ده باته وه بۆ مه دینه
- ۳۸..... (۲۱) ئیمان و حیکمه ت یه مه نین

- (۲۲) ئەوہی ئیمان نہہیننی کرداری باشی بی سوودہ ۳۸
- (۲۳) ناچنہ بہہشت تائیمان نہہینن ۳۸
- (۲۴) زیناکەر لەکاتی زینادا ئیمانی نییہ ۳۹
- (۲۵) ئیماندار دووجار لەیہک کونہوہ ناگہزیت ۳۹
- (۲۶) وەسووسە لەئیماندا ۳۹
- (۲۷) گەورەترین گوناھ ھاوہل بۆ خوا بریاردانہ ۴۰
- (۲۸) لەدوای من مەبتەوہ بەکافر ۴۱
- (۲۹) لادان لەرشتە ی باوک کوفرہ ۴۱
- (۳۰) ئەوہی بہبراکە ی بلی کافر ۴۱
- (۳۱) کسینک بمری و شەریکی بۆ خوادانەنابی ۴۲
- (۳۲) ناچیتە بہہشت ئەوہی بہقەد گەردیک خۆبەزلزانی تیابی ۴۳
- (۳۳) تەشەردان لەپەرچەلەک و شین و شەپۆر لەکوفرہ ۴۴
- (۳۴) ئەوہی دەلی بہہوێ کەشوہواوہ بارانمان بۆ باری ۴۴
- (۳۵) پشتیوانم خواو باوہردارہ چاکەکانن ۴۴
- (۳۶) پاداشتی چاکە ی ئیماندار لەدنیاو لەقیامەتیشدا ۴۵
- (۳۷) ئیسلام چییہ ؟ رونکردنەوہی نیشانەکانی ۴۵
- (۳۸) ئیسلام لەسەر پینج شت بنیاتنراوہ ۴۶
- (۳۹) لەئیسلامدا چی خیرہ ۴۶
- (۴۰) ئیسلام پینش خۆی دەسپرتەوہ ۴۶
- (۴۱) جەنۆدان بہموسلمان دەرچوونہ لەہەق ۴۸
- (۴۲) ھەرکەس لەئیسلامدا چاکە بکات ۴۸
- (۴۳) ئەگەر کەسیکتان موسلمانیک ی باش بیت ۴۹
- (۴۴) موسلمان ئەوہیہ موسلمانان پارێزراوبی لەزیانی ۵۰
- (۴۵) ھەرکەس لەنەفامیدا چاکە بکات و دوایی ۵۰
- (۴۶) وریاکردنەوہ لەتاقیکردنەوہ ۵۰
- (۴۷) ئیسلام بەغەریبی سەری ھەلداو غەریبیش ۵۱
- (۴۸) وەحی بۆ پیغەمبەری خوا(ﷺ) چۆن دەستی پیکرد ۵۱
- (۴۹) نۆزی وەحی و یەکلەدوای یەکیبونی ۵۴
- (۵۰) شەوہوہی بہپیغەمبەر(ﷺ) ۵۴
- (۵۱) پیغەمبەر(ﷺ) یادی پیغەمبەران(ﷺ) دەکات ۵۸
- (۵۲) پیغەمبەر(ﷺ) باسی مەسیح (علیہ السلام) و جەجال دەکات ۵۹
- (۵۳) پیغەمبەر(ﷺ) نوۆزی بۆ پیغەمبەران(ﷺ) کرد ۶۰
- (۵۴) لەبارە ی ئەم ئایەتەوہ ﴿فَکَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾ ۶۱

- ۶۲..... (۵۵) له باره ی بینینی خوای گه وره وه
- ۶۷..... (۵۶) دهرچوونی یه کتاپه رستان له ناگر
- ۷۳..... (۵۷) شه فاعه ت
- ۷۶..... (۵۸) من یه کهم که سم له به هه شتا شه فاعه ت ده کهم
- ۷۶..... (۵۹) پیغه مبه ر (ﷺ) داوای کردنه وه ی دهرگای به هه شت ده کات
- ۷۷..... (۶۰) هر پیغه مبه رنک نزایه کی گیرای هیه
- ۷۷..... (۶۱) پارانه وه ی پیغه مبه ر (ﷺ) بو ئومه ته که ی
- ۷۸..... (۶۲) له باره ی نایه تی ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾
- ۷۹..... (۶۳) پیغه مبه ر (ﷺ) فریای (ابوطالب) ناکه ویت
- ۱۰..... (۶۴) حه فتا هه زار له ئومه تم به بی لپرسینه وه
- ۸۱..... (۶۵) من خوازیارم که نیوه ی خه لکی به هه شت بن
- ۸۲..... (۶۶) فرمانی خوا بو ئادم له هه زار که س نۆسه دوو

(۲) به شی ده ستنویژ

- ۸۴..... (۱) خوا نویژی بی ده ستنویژی ناویت
- ۸۴..... (۲) ده ست شوژدن له کاتی له خه وه ستاندا
- ۸۴..... (۳) ریگری له پیسی کردن له سه ره ریگادا
- ۸۵..... (۴) په ناگای کاتی سه رئاو
- ۸۵..... (۵) که چووته سه رئاو چی ده لیت
- ۸۵..... (۶) له کاتی سه رئاو دا رو مه که ره قیبله
- ۸۵..... (۷) له ناو خانودا مو له ت دراوه
- ۸۶..... (۸) ریگری له میز کردنه ئاو یك خۆتی پی بشویت
- ۸۶..... (۹) خۆپاراستن له میز
- ۸۷..... (۱۰) ریگری له خۆپاک کردنه وه به ده ستی راست
- ۸۷..... (۱۱) خۆپاک کردنه وه به ئاو
- ۸۷..... (۱۲) خۆپاک کردنه وه به به رد به تاک ده بی
- ۸۸..... (۱۳) خۆپاک کردنه وه به به ردو قه ده غه کردنی به ته رس
- ۸۸..... (۱۴) سوود و هرگرتن له پیستی مرداره وه بوو
- ۸۸..... (۱۵) نه گه ر پیسته خۆشه کرا پاک ده بیته وه
- ۸۹..... (۱۶) نه گه ر سه گینک ده می خسته ده فری
- ۸۹..... (۱۷) گه وره یی ده ستنویژ
- ۹۰..... (۱۸) رویشتنی گونا ه له گه ل ئاو ی ده ستنویژ
- ۹۰..... (۱۹) له باره ی سیواک له کاتی ده ستنویژ
- ۹۱..... (۲۰) ده ست پی کردن و ده ستنویژو شتی تر

- (۲۱) شىۋەي دەستىنۇيى پىنغەمبەر (ﷺ)..... ۹۱
- (۲۲) لوت پاكىردنەرە ۹۲
- (۲۳) ناۋچاۋ جوان و دست و پى سى ۹۲
- (۲۴) ئەۋەي بەباشى دەستىنۇيى دەگرىت ۹۳
- (۲۵) دەستىنۇيى تەۋاۋ گرتن لەگەل ئارەھەتەش ۹۵
- (۲۶) جوانى دەگاتە ئەۋ شۋىنەي ئاۋى دەستىنۇيى ۹۵
- (۲۷) ئەۋەي لە دەستىنۇيىدا شۋىنەي شۇردن ۹۶
- (۲۸) بىرى ئاۋ بۇ خۇشۇردن دەستىنۇيى ۹۶
- (۲۹) مەسحى كالىۋ پىتاۋ ۹۶
- (۳۰) ماۋەدانان بۇ مەسحى كالىۋ پىتاۋ ۹۸
- (۳۱) مەسح لەسەر تەۋىل و مىزەر ۹۸
- (۳۲) مەسح لەسەر مىزەر ۹۹
- (۳۳) چەند نۇيىزىك بەيەك دەستىنۇيى ۹۹
- (۳۴) ۋتەي دۋاى نۇيىز ۹۹
- (۳۵) شۇردنى لىنجاۋ ۱۰۰
- (۳۶) خەۋى دانىشتۇ دەستىنۇيى ناشكىنى ۱۰۰
- (۳۷) دەستىنۇيى لەدۋاى خۋاردنى گۆشتى و شتر ۱۰۱
- (۳۸) دەستىنۇيى لەشتى ئاگرى بەركەۋتبى ۱۰۱
- (۳۹) ھەلۋەشاندىنەرەي دەستىنۇيى لەۋشتەي ئاگرى ۱۰۱

(۳) بەشى خۇشۇردن

- (۱) ئاۋ لەئاۋەرە پىۋىست دەيىت بۇ پىاۋىك ۱۰۳
- (۲) ھەلۋەشاندىنەرەي فەرمودەي پىشۋو ۱۰۳
- (۳) ئافرەت لەخەۋىا شتىك بىيىنى كەپپاۋ دىۋىيەتى ۱۰۴
- (۴) چۈنىتى خۇشۇردن لەلەشگرانىيى ۱۰۵
- (۵) بىرى ئەۋ ئاۋەي لەشگران خۋى پى دەشۋات ۱۰۵
- (۶) پەردەگىران بۇ خۇشۇردن ۱۰۶
- (۷) بەتەنھا خۇشۇردنى پىاۋو خۇ پەنادانى ۱۰۶
- (۸) رىگرى كراۋە لەسەيركىردنى عەيىبى پىاۋو ئافرەت ۱۰۷
- (۹) خۇپەنادان و نابى مۇۋە بەروۋتى بىيىنرىت ۱۰۷
- (۱۰) خۇشۇردنى ئىۋ پىاۋ لەيەك دەفردا ۱۰۸
- (۱۱) دەستىنۇيى لەشگران ئەگەر بىيەۋى بخەۋى ۱۰۸
- (۱۲) خەۋتنى لەشگران پىش خۇشۇردن ۱۰۸
- (۱۳) ھەركەس چۈۋە لاي خىزادى وىستى دۋوبارەي ۱۰۹

- (۱۴) تەيەموم ۱۰۹
- (۱۵) تەيەمومی لەشگران ۱۱۰
- (۱۶) تەيەموم بۆ وەلامی سەلام ۱۱۱
- (۱۷) ئیماندار پیس نابیت ۱۱۱
- (۱۸) یادى خوا لەمەموو کاتیکدا ۱۱۲
- (۱۹) خواردن بەبى دەستنوێژ ۱۱۲

(۴) بەشى حەیز

- (۱) ئایەتى ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ﴾ ۱۱۳
- (۲) چۆنیىتى خۆشۆردنى ئافرەت لەحەیزو لەشگرانىی ۱۱۴
- (۳) پۆشاک وەرگرتن لەحەیزدار ۱۱۴
- (۴) ئافرەتى حەیزدارو شۆردنى سەرى پیاو ۱۱۵
- (۵) پالداڤەو لەکۆشى حەیزدارو خۆیندەو ۱۱۵
- (۶) خەوتن لەیەك لیڤەدا لەگەل حەیزدار ۱۱۵
- (۷) گەمەکردن لەگەل ئافرەت لەحەیزا ۱۱۶
- (۸) خواردنەو لەگەل حەیزدار ۱۱۶
- (۹) خۆشتن و نوێژی کاتى خۆینی نەخۆشى ۱۱۶
- (۱۰) حەیزدار نوێژ ناگێریتەو ۱۱۷
- (۱۱) پینج شت لەسروشتی پاکن ۱۱۷
- (۱۲) دەشت لەسروشتی پاکن ۱۱۷
- (۱۳) سیواک دان بەکەسى گەرە ۱۱۸
- (۱۴) سمیل کورت بکەنەو ۱۱۸
- (۱۵) شۆردنى میزى ناو مرگەوت ۱۱۸
- (۱۶) ئاوپرژداندن لەمیزی منداڵ ۱۱۹
- (۱۷) شۆردنى (مەنى) بەجلەو ۱۱۹
- (۱۸) شۆردنى خۆینی حەیز بەجلەو ۱۲۰

(۵) بەشى نوێژ

- (۱) دەستپێکردنى بانگدان ۱۲۱
- (۲) چۆنیىتى بانگدان ۱۲۱
- (۳) بانگدان جووتەو قامەتیش تاک ۱۲۲
- (۴) دانانى دوو بانگیژ ۱۲۲
- (۵) دانانى بانگیژی نابینا ۱۲۲
- (۶) خیری بانگدان ۱۲۲
- (۷) خیری بانگیژان ۱۲۳

- (۸) وه لآمدانه وهى بانگيښټ ١٢٣
- (۹) خيږى وه لآمدانه وهى بانگ ١٢٤
- (۱۰) فهرزبوونى نويڙ ١٢٥
- (۱۱) فهرزبوونى نويڙ دووپكات دوو پكات ١٢٦
- (۱۲) پېنج نويڙكه كه فاره تن بۇ گوناھى نيوانيان ١٢٦
- (۱۳) نويڙنه كردن كوفره ١٢٧
- (۱۴) كوكهروهى كاته كان ١٢٧
- (۱۵) بهتاريكى نويڙى به يانى كردن ١٢٨
- (۱۶) پاريزگاريى له نويڙى به يانى و عسر ١٢٩
- (۱۷) ريگريى له نويڙ كردن له كاتى هه لهاتن و ئاوابوونى خۇردا ١٢٩
- (۱۸) نويڙى نيوه پۇ له سهره تاي كاتدا ١٣٠
- (۱۹) به فينكى نويڙ كردن له كاتى گهرمادا ١٣٠
- (۲۰) سهره تاي كاتى نويڙى عسر ١٣٠
- (۲۱) پاريزگاريى له عسرو ريگريى له نويڙ له دوايه وه ١٣١
- (۲۲) هه پرشه له وكه سهى نويڙى عسرى ده چيټ ١٣١
- (۲۳) له بارهى نويڙى ناوه نده وه ١٣٢
- (۲۴) ريگريى له نويڙ دواى عسرو دواى به يانى ١٣٢
- (۲۵) سىكات ههيه نه نويڙى تيا ده كريټ ١٣٢
- (۲۶) دووپكات دواى عسر ١٣٣
- (۲۷) گپړانه وهى نويڙى عسر دواى شيوان ١٣٣
- (۲۸) دووپكات پيش شيوان ١٣٣
- (۲۹) كاتى شيو ئس كاته يه خورئاوا ده بى ١٣٣
- (۳۰) كاتى نويڙى خه وتنان و دواخستنى ١٣٤
- (۳۱) ناوى نويڙى خه وتنان ١٣٤
- (۳۲) ريگريى له دواخستنى نويڙ ١٣٥
- (۳۳) چاكترين كار نويڙه له كاتى خۇيدا ١٣٥
- (۳۴) ئه وهى گه يشت بهر كاتيگ گه يشتووه ١٣٥
- (۳۵) هر كهس خه وتبوو له كاتى نويڙدا ١٣٦
- (۳۶) نويڙ له يهك پوښاكدا ١٣٩
- (۳۷) نويڙ له پوښاكى خه نخه تدا ١٣٩
- (۳۸) نويڙ له سسر حسير ١٤٠
- (۳۹) نويڙ به نه علموه ١٤٠
- (۴۰) يه كه م مژگه وتى له سسر زه ويذا ١٤٠

- (۴۱) دروستکردنی مگهوتی پیښه مېر (ﷺ) ۱۴۱
- (۴۲) له باره ی ئه مگهوته وه که له سهر ته قوا دامه زراوه ۱۴۲
- (۴۳) خیرى نوښت له مگهوتى مه دینه و مه ککه ۱۴۲
- (۴۴) هاتن بۇ مگهوتى (قباء) و نوښت کردن تییدا ۱۴۳
- (۴۵) خیرى نه وه ی مگهوتیک بۇ خوا دروست دهکات ۱۴۳
- (۴۶) خیرى مگهوته کان ۱۴۳
- (۴۷) خیرى زوری ههنگاوه کان بۇ مگهوته کان ۱۴۴
- (۴۸) روښتن بۇ نوښت هکان گونا ه دهسپړته وه ۱۴۴
- (۴۹) به نارامى هاتن بۇ نوښتو په لنه کردن ۱۴۵
- (۵۰) دهرچوونى نافره تان بۇ مگهوته کان ۱۴۵
- (۵۱) ریگری له دهرچوونى نافره تان ۱۴۵
- (۵۲) له کاتى چوونه مگهوتا چی دهوتریت ۱۴۶
- (۵۳) همرکات چووه مگهوت بادو رکات نوښت بکات ۱۴۶
- (۵۴) نه هی کراوه له دهرچوون له مگهوت له دواى بانگدان ۱۴۶
- (۵۵) که فاره تى تف رۇکردن له مگهوت ۱۴۷
- (۵۶) که راهه تى خواردنى سیرو هاتن بۇ مگهوت ۱۴۷
- (۵۷) مه چنه مگهوت له کاتى خواردنى سیرو که ورو پياز ۱۴۷
- (۵۸) دهرکردنى نه وه ی بونی پيازو سیری لی بیت ۱۴۷
- (۵۹) ریگری کراوه له بانگه وازکردن بۇ ونبوو له مگهوتا ۱۴۹
- (۶۰) ریگرکردن له کردنى گوږ به مگهوت ۱۴۹
- (۶۱) ریگری له دروستکردنى مگهوت له سهر گوږ ۱۴۹
- (۶۲) هه موو زه ویم بۇ کراوه به مگهوت ۱۵۰
- (۶۳) نزیکى له بهر به سته وه ۱۵۰
- (۶۴) فهرانکردن به رووکردنه قیبله ۱۵۰
- (۶۵) گوږینى قیبله له شامه وه بۇ مه ککه ۱۵۰
- (۶۶) نه گهر قامهت کرا هیچ نوښت ناکریت جگه له فهرز ۱۵۱
- (۶۷) نه گهر قامهت کرا که ی خه لکی هله دستن بۇ نوښت ۱۵۱
- (۶۸) قامهت کردن له کاتیکا نیمام دیته دهره وه ۱۵۲
- (۶۹) روښتنى نیمام بۇ خوشوردن له دواى قامهت ۱۵۲
- (۷۰) ریگرکردنى ریزه کان ۱۵۲
- (۷۱) خیرى ریزى پیښه وه ۱۵۳
- (۷۲) سیواک کردن له گهل هه موو نوښت کدا ۱۵۳

- (۷۳) خیری (نک) له گه ل چوونه ناو نویژ ۱۵۴
- (۷۴) دهست بهر زکړدنه وه له نویژ ۱۵۴
- (۷۵) به چی نویژ دهست پیده کات ۱۵۴
- (۷۶) ته کبیر له نویژ دا ۱۵۵
- (۷۷) ریگری کردن له وهی پیش نیمام بکوی ۱۵۶
- (۷۸) ده بی مه نوم شوین نیمام بکویت ۱۵۶
- (۷۹) له نویژ دهستیک ده خریته سمر دهسته که ی تر ۱۵۷
- (۸۰) له نیوان ته کبیرو فاتحه خویندندا ۱۵۷
- (۸۱) ناشکرانه کردنی (بسم الله الرحمن الرحيم) ۱۵۸
- (۸۲) له باره ی (بسم الله الرحمن الرحيم) وه ۱۵۹
- (۸۳) (ام القرآن) واته (فاتحه) ۱۵۹
- (۸۴) چی ده توانی نه وه بخوینی ۱۶۰
- (۸۵) خویندن له دوا ی نیمام وه ۱۶۱
- (۸۶) (الحمد لله) و نامین کردن ۱۶۱
- (۸۷) خویندن له نویژی به یانیدا ۱۶۲
- (۸۸) خویندن قورنان له نویژی نیوهر و عسر ۱۶۲
- (۸۹) خویندن له نویژی شیواندا ۱۶۳
- (۹۰) خویندن له نویژی خه و تاندا ۱۶۳
- (۹۱) ریگری کراوه له پیشکه و تن له نیمام ۱۶۴
- (۹۲) ریگری له سمر بهر زکړدنه وه له پیش نیمام وه ۱۶۴
- (۹۳) دهست خستنه سمر نه ژنو و ۱۶۵
- (۹۴) نه وهی لهر کوعو سجودا دهوتریت ۱۶۵
- (۹۵) ریگری له قورنان خویندن لهر کوعو سجودا ۱۶۵
- (۹۶) کاتی هه ستانه وه لهر کوع چی دهوتریت ۱۶۶
- (۹۷) خیری سوجه و هاندان بو زور سوجه بردن ۱۶۶
- (۹۸) پارانه وه له سوجه دا ۱۶۷
- (۹۹) له سمر چند نه دنام سوجه ده بریت ۱۶۷
- (۱۰۰) ریکی له سجودا و بهر زکړدنه وهی نه نیشک ۱۶۷
- (۱۰۱) دوور خستنه وهی قول له لاش ۱۶۷
- (۱۰۲) دانیشتن له سمر هر دووی ۱۶۸
- (۱۰۳) ته حیات له نویژ دا ۱۶۸
- (۱۰۴) له نویژ په نا له چی ده گیریت ۱۷۰
- (۱۰۵) نزا له نویژ ۱۷۰

- (۱۰۶) نه فرین کردن له شه یقان له نویژا ۱۷۱
- (۱۰۷) سلاوات له سهه پیغه مبهه (ﷺ) ۱۷۱
- (۱۰۸) سه لامدانه وه له نویژا ۱۷۲
- (۱۰۹) که راهه تی ئاماژه کردن به ده ست ۱۷۲
- (۱۱۰) چی ده وتريت دواي سه لامدانه وه ۱۷۲
- (۱۱۱) ته کبیر له دواي نویژ ۱۷۳
- (۱۱۲) ویردی دواي نویژ ۱۷۳
- (۱۱۳) رویشتن دواي نویژ ۱۷۴
- (۱۱۴) کي شیاوتره بو ئیمامهت ۱۷۴
- (۱۱۵) شوینکه وتن و هه لسوکه وت له دواي ئیمام ۱۷۴
- (۱۱۶) فه رمان به کورتکدرنه وهی نویژ ۱۷۵
- (۱۱۷) جیگردانان بو ئیمام ۱۷۵
- (۱۱۸) ئه گه ر ئیمام دواکه وت که سیکي تر ۱۷۷
- (۱۱۹) ئه وهی گوئی له بانگه بیئت بو مزگه وت ۱۷۸
- (۱۲۰) خیری جه ماعهت ۱۷۸
- (۱۲۱) نویژی جه ماعهت ریگای هیدایه ته ۱۷۹
- (۱۲۲) چاوه ریگردن بو نویژو خیری جه ماعهت ۱۷۹
- (۱۲۳) خیری نویژی خه وتنان و به یانیا ن ۱۸۰
- (۱۲۴) هه ره شه له دواکه وتن له نویژی جه ماعهت ۱۸۰
- (۱۲۵) مؤلّهت به دواکه وتن له جه ماعهت ۱۸۱
- (۱۲۶) به جوانی نویژگردن ۱۸۱
- (۱۲۷) چوئیتی نویژی پیغه مبهه (ﷺ) ۱۸۱
- (۱۲۸) باشتین نویژ زور وه ستانه تییدا ۱۸۲
- (۱۲۹) نه جولان له نویژا ۱۸۲
- (۱۳۰) ئاماژه به وه لامی سه لام له نویژا ۱۸۳
- (۱۳۱) قه ده غه کردنی قسه کردن له نویژا ۱۸۳
- (۱۳۲) (سبحان الله) کردن له نویژا بوکاری پیویست ۱۸۵
- (۱۳۳) ریگری له چاو به رزکردنه وه بو ئاسمان ۱۸۵
- (۱۳۴) هاتووچو به بهرده م نویژگه ردا ۱۸۵
- (۱۳۵) قه ده غه کردنی هاتووچو به بهرده می نویژدا ۱۸۶
- (۱۳۶) به بهر بهستی نویژگه ر ۱۸۷
- (۱۳۷) نویژ بهرام بهر به نئزه ۱۸۷
- (۱۳۸) نویژ بهرام بهر به ولاخ ۱۸۷

- (۱۳۹) رۆیشتن به بهردهم نویرگهردا ۱۸۷
- (۱۴۰) رۆگریری له دهست خستنه سهركه له كه ۱۸۸
- (۱۴۱) رۆگریری له تف كردنه بهردهم له نویرژا ۱۸۸
- (۱۴۲) باویشك نه دان له نویرژا ۱۸۹
- (۱۴۳) هه لگرتنی منداڵ له نویرژا ۱۸۹
- (۱۴۴) تهخت كردنی چهو له نویرژا ۱۸۹
- (۱۴۵) نه عل خشاندن به به لغه مدا ۱۸۹
- (۱۴۶) قژی بهستن له نویرژا ۱۹۰
- (۱۴۷) نویرژ له كاتێكا خواردن ئاماده بیت ۱۹۰
- (۱۴۸) فرمان به سوجهی سههو ۱۹۰
- (۱۴۹) سوجهی قورئان خویندن ۱۹۱
- (۱۵۰) قنوت له نویرژی به یانیدا ۱۹۲
- (۱۵۱) قنوت له نیوه پوو نویرژه كانی تر دا ۱۹۳
- (۱۵۲) قنوت له شیواندا ۱۹۳
- (۱۵۳) دووركاتی به یانی ۱۹۳
- (۱۵۴) خیری سوننه تی به یانی ۱۹۳
- (۱۵۵) خویندن له سوننه تی به یانیدا ۱۹۳
- (۱۵۶) راکشان دواى سوننه تی به یانی ۱۹۴
- (۱۵۷) دانیشتن له سه رجینویرژ ۱۹۴
- (۱۵۸) نویرژی چیشته نگاو ۱۹۴
- (۱۵۹) نویرژی چیشته نگاو دووركات ۱۹۵
- (۱۶۰) نویرژی چیشته نگاو چوار ركات ۱۹۵
- (۱۶۱) ههشت ركات نویرژی چیشته نگاو ۱۹۵
- (۱۶۲) راسپاردن بۆ نویرژی چیشته نگاو ۱۹۶
- (۱۶۳) نویرژی (ئهوایی) ۱۹۶
- (۱۶۴) به ههشت بۆ كه سینكه سوجه بۆ خوابیات ۱۹۶
- (۱۶۵) خیری ئهوهی له شهو رۆژێكدا دوانزه ركات ۱۹۷
- (۱۶۶) له نیوان ههردوو بانگدا نویرژه هیه ۱۹۷
- (۱۶۷) سوننه تی پیش و دواى نویرژ ۱۹۸
- (۱۶۸) سوننه ت به شهو به رۆژ ۱۹۸
- (۱۶۹) نویرژی سوننه ت له مزگهوتا ۱۹۹
- (۱۷۰) نویرژی سوننه ت له ماله ره ۱۹۹
- (۱۷۱) هه ریه كه له نیوه بابچه چالاکی نویرژ بكات ۲۰۰

- (۱۷۲) خوشه‌ویست‌ترین کار لای خوا بهره‌وام‌ترینیانه ۲۰۰
- (۱۷۳) چهند ده‌توانن ئه‌وه‌نده کاربکهن ۲۰۰
- (۱۷۴) شه‌ونوژی پیغه‌مبهر (ﷺ) و پارانه‌وه‌کانی ۲۰۱
- (۱۷۵) پارانه‌وه‌کانی پیغه‌مبهر (ﷺ) له‌کاتی شه‌ونوژیژدا ۲۰۲
- (۱۷۶) چۆنیه‌تی شه‌ونوژیژو ژماره‌ی رکاته‌کانی ۲۰۳
- (۱۷۷) شه‌ونوژیژ دوو دووه‌ وەتریش یه‌ک رکاته ۲۰۳
- (۱۷۸) شه‌ونوژیژ به‌پیوه‌وه‌و به‌دانیشته‌وه ۲۰۳
- (۱۷۹) که‌راهه‌تی خه‌وتنی هه‌موو شه‌و ۲۰۴
- (۱۸۰) ئه‌گهر که‌سێک له‌نوژیژدا وه‌نه‌وزی‌دا ۲۰۴
- (۱۸۱) ئه‌وه‌ی گرێکانی شه‌یتان ده‌کاته‌وه ۲۰۴
- (۱۸۲) له‌شه‌ودا ساتیک هه‌یه‌ که‌دو‌عا تیی‌دا وهرده‌گیریت ۲۰۵
- (۱۸۳) هاندان بۆ پارانه‌وه‌و یادی خوا له‌کو‌تایی شه‌ودا ۲۰۵
- (۱۸۴) پوخته‌ی باسی شه‌ونوژیژ که‌سی نه‌یکرد له‌به‌رخه‌و ۲۰۵
- (۱۸۵) نوژیژی وەتر ۲۰۸
- (۱۸۶) له‌وه‌ترو دوورکاتی به‌ره‌به‌یاندان ۲۰۹
- (۱۸۷) ئه‌وه‌ی ده‌ترسی له‌کو‌تایی شه‌ودا به‌ئاگانایه‌ته‌وه ۲۰۹
- (۱۸۸) وەتر بکهن پێش ئه‌وه‌ی رۆژ بیت‌وه ۲۱۰
- (۱۸۹) خیری قورئان خویندن له‌نوژیژدا ۲۱۰
- (۱۹۰) سوره‌ته‌کانی (الفصل) ۲۱۰
- (۱۹۱) ئه‌وه‌ی له‌باره‌ی نوژیژی ره‌مه‌زاندان هاتووه ۲۱۱
- (۱۹۲) هاندان بۆ شه‌ونوژیژی ره‌مه‌زان ۲۱۲

(۶) به‌شه‌کانی جومعه

- (۱) رینمایی ئه‌م ئوممه‌ته بۆ دۆزینه‌وه‌ی رۆژی جومعه ۲۱۳
- (۲) گه‌وره‌یی جومعه ۲۱۳
- (۳) ساتیک له‌رۆژی جومعه‌دا ۲۱۳
- (۴) ئه‌وه‌ی له‌نوژیژی به‌یانی جومعه‌دا ده‌خوینریت ۲۱۴
- (۵) خۆش‌و‌ردن له‌جومعه‌دا ۲۱۴
- (۶) بۆنی خۆش و سیواک له‌جومعه‌دا ۲۱۵
- (۷) خیری زووه‌هاتن بۆ مزگه‌وت ۲۱۵
- (۸) نوژیژی جومعه له‌کاتی نیوه‌پۆدا ۲۱۶
- (۹) دانانی دوانگه بۆ پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) ۲۱۶
- (۱۰) سه‌ره‌تای وتار ۲۱۷
- (۱۱) ده‌نگ به‌رزکردنه‌وه له‌وتاردا ۲۱۸

- (۱۲) کوورتیی و تار ۲۱۹
- (۱۳) نهوهی که لایردنی له و تاردا دروست نییه ۲۱۹
- (۱۴) ناماژه به په نجه له و تاردا ۲۱۹
- (۱۵) خویندنی قورئان له و تاردا ۲۲۰
- (۱۶) نایه تی ﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً﴾ ۲۲۰
- (۱۷) چی له نوژی جومعه دا ده خوینریت ۲۲۱
- (۱۸) فیژکردن له کاتی و تاردا ۲۲۱
- (۱۹) دانیشتنی نیوان دوو و تار جومعه ۲۲۱
- (۲۰) کورتکردنه وهی نوژی و تار ۲۲۲
- (۲۱) هرکه س له کاتی و تار خویندنه وه دا هاته ژووره وه ۲۲۲
- (۲۲) گوینگرتن بۆ و تار ۲۲۲
- (۲۳) خیری نه وهی بیده نگ گویده گرت له جومعه دا ۲۲۲
- (۲۴) نوژی له دواي نوژی جومعه له مزگه و تار ۲۲۳
- (۲۵) نوژی دواي جومعه له ماله وه ۲۲۳
- (۲۶) راسته وخو نوژی ناکریت دواي جومعه ۲۲۳
- (۲۷) هر په شه کردن له واز هیئان له جومعه ۲۲۴

(۷) جهژنهکان

- (۱) واز هیئان له بانگ و قامت له جهژنهکاندا ۲۲۵
- (۲) نوژی جهژنهکان له پيش و تاردا ۲۲۵
- (۳) نه وهی له نوژی جهژنهکاندا ده خوینریت ۲۲۶
- (۴) پيش نوژی جهژن و دواي نوژی جهژن سوننه ناکریت ۲۲۶
- (۵) چوونی نافره تان بۆ نوژی جهژن ۲۲۶
- (۶) که نيزه که کان چی ده لین له جهژندا ۲۲۷

(۸) نوژی ریبوار

- (۱) کورتکردنه وهی نوژی ریبوار ۲۲۸
- (۲) له چ سه فیرکدا نوژی کورت ده کیرته وه ۲۲۸
- (۳) کورتکردنه وهی نوژی له چه جدا ۲۲۹
- (۴) کورتکردنه وهی نوژی له مینا ۲۲۹
- (۵) کوکړدنه وهی دوو نوژی له سه فیردا ۲۲۹
- (۶) کوکړدنه وهی دوو نوژی له نیشنگادا ۲۳۰
- (۷) نوژی له هوار گه دا له کاتی باراندا ۲۳۰
- (۸) سوننه نه کردن له سه فیردا ۲۳۰
- (۹) نوژی سوننه به سهر ولاغ وه ۲۳۱

- (۱۰) دوو پکات نویژی دواي گهړانه وه له کاروان ۲۳۱
- (۱۱) له باره ی نویژی دواي گهړانه وه له کاروان ۲۳۲
- (۱۲) له باره ی نویژی روژگیرانه وه ۲۳۳
- (۱۳) له باره ی نویژه بارانه وه ۲۳۴
- (۱۴) له باره ی فپوخیږی بارانه وه ۲۳۴
- (۱۵) په ناگرتن به خوا له کاتي باوبوړاندا ۲۳۵
- (۱۶) بای روژه لات و بای روژناوا ۲۳۵

(۹) بهشی مردن و جهنازه

- (۱) سهردانی نه خوځ ۲۳۶
- (۲) چی دهوتریت لای نه خوځ و لای مردوو ۲۳۶
- (۳) لا اله الا الله بدریت به گوینی کسې له سهرمه رگدا بیت ۲۳۷
- (۴) هرکس حزن به دیداری خوا بکات خواش حزن به دیداری دهکات ۲۳۷
- (۵) گومانباشی به خواي گوره له سهرمه رگدا ۲۳۸
- (۶) چاولینانی مردوو نزاکردن بوی له کاتي سهرمه رگدا ۲۳۸
- (۷) داپوشینی مردوو ۲۳۹
- (۸) گیانی باوه پداران و گیانی بی باوه پان ۲۳۹
- (۹) دان به خوداگرتن له سهره تای به لاره ۲۴۰
- (۱۰) پاداشتی نهوکه سهی که مندالی دهمریت ۲۴۰
- (۱۱) له کاتي لیقه وماندا چی دهوتریت ۲۴۱
- (۱۲) گریان له سهر مردوو ۲۴۱
- (۱۳) هره شه له سهر شین و شه پوړ ۲۴۲
- (۱۴) له نیمه نییه نه وه ی یه خوی خوی ده پړی ۲۴۳
- (۱۵) مردوو نازار دهدریت ۲۴۳
- (۱۶) مردوو، یان خوی ناسووده ده بیت ۲۴۳
- (۱۷) شور دنی مردوو ۲۴۴
- (۱۸) کفنی مردوو ۲۴۴
- (۱۹) کفن ده بی به ته وای بکریت ۲۴۵
- (۲۰) په له کردن له بهر یکردن تهرما ۲۴۵
- (۲۱) قهده غه کردنی نافر هتان له شوینکه وتنی جهنازه ۲۴۵
- (۲۲) ههستان له بهر جهنازه ۲۴۶
- (۲۳) سرپنه وهی هه نسان بق جهنازه ۲۴۶
- (۲۴) چیگه ی وهستانی نیمام له نویژی مردودا ۲۴۶
- (۲۵) ته کبیر له سهر جهنازه ۲۴۶

- (٢٦) (الله اکبر) پینج جار هاتووہ ٢٤٧
- (٢٧) نزا بۆ مردوو ٢٤٧
- (٢٨) نویرتی جهنازه له مزگهوتدا ٢٤٧
- (٢٩) نویرتی مردوو له سهر گۆر ٢٤٨
- (٣٠) خوگورتی ٢٤٩
- (٣١) خیری نویرتی جهنازه و شوینکه وتوانی ٢٤٩
- (٣٢) ئەوہی سەد کەس نویرتی لەسەر بکات ٢٤٩
- (٣٣) ئەوہی چل کەس نویرتی لەسەر بکات ٢٤٩
- (٣٤) باسی چاکو خراپەیی مردوو ٢٥٠
- (٣٥) بەسواری رویشتن لە گەل جهنازه دا ٢٥١
- (٣٦) قەیفە لەناو قەبر دانان ٢٥١
- (٣٧) کەندرو خشت هەلچنین لەسەر مردوو ٢٥١
- (٣٨) فرمانکردن بەتەخت کردنی گۆر ٢٥١
- (٣٩) ناپەسەندیی بینا لەسەر گۆر و گەچکاری کردنی ٢٥٢
- (٤٠) حالی مردوو لەنیوان و بەیانیاندا ٢٥٢
- (٤١) پرسپاری دوو فریشتەکە لەکاتی خستنه گۆر دا ٢٥٢
- (٤٢) ئایەتی ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ٢٥٣
- (٤٣) پەناگرتن لەسزای گۆر ٢٥٣
- (٤٤) سزادانی جوولەکە لەگۆرەکانیاندا ٢٥٤
- (٤٥) سەردانی گۆرستان دۆعاکردن بۆیان ٢٥٥
- (٤٦) سەلام کردن لەخەلکی گۆرستان ٢٥٥
- (٤٧) دانیشتن لەسەر گۆر ٢٥٧
- (٤٨) باسی چاکەیی چاکەکار ٢٥٧

(١٠) بەشی زەکات

- (١) باسی فەزبونی زەکات ٢٥٨
- (٢) زەکات لەچی دەردەکریت ٢٥٨
- (٣) دەیهک و بیست یەک ٢٥٩
- (٤) پینخشستنی زەکات یان دەرنەکردنی ٢٥٩
- (٥) زەکات نەدەر ٢٥٩
- (٦) هەرپەشە لەوانەیی مال و سامان قایم دەکەن ٢٦٢
- (٧) رازی کردنی فرمانبەرانی زەکات ٢٦٣
- (٨) نزا بۆ زەکات هینەر ٢٦٣
- (٩) زەکاتدان بەباوەردانە مەزراو ٢٦٤

- ۲۶۴..... (۱۰) زهکاتدان بهنۆ موسلمان
- ۲۶۷..... (۱۱) زهکاتدان حالال نيبه بۇ پيغهمبرو بنه مالهى
- ۲۶۷..... (۱۲) نابى بنه مالهى پيغهمبرو فرمانبهرى زهکات بن
- ۲۶۹..... (۱۳) ديارى بۇ بنه مالهى پيغهمبر (ﷺ)
- ۲۶۹..... (۱۴) پيغهمبر (ﷺ) زهکاتى ورنه گرتووه
- ۲۷۰..... (۱۵) سرفتره له خورماو جو
- ۲۷۰..... (۱۶) سرفتره له خوراک و کەشک و ميوز
- ۲۷۰..... (۱۷) دهرکردنى سرفتره پيش نويزى جهن
- ۲۷۱..... (۱۸) هاندان بۇ خيرکردن
- ۲۷۱..... (۱۹) هاندان بۇ به خشين
- ۲۷۱..... (۲۰) روژنيک ديت کەس خير و زهکات وهرناگريت
- ۲۷۲..... (۲۱) خير به خشين به ميرو مندا
- ۲۷۳..... (۲۲) خير بۇ خویش
- ۲۷۳..... (۲۳) خير بۇ خالوان
- ۲۷۳..... (۲۴) چاکه له گەل دايکىكى موشريکدا
- ۲۷۳..... (۲۵) خيرکردن بۇ دايکى کوچکردو
- ۲۷۵..... (۲۶) خيرکردن به هزاران
- ۲۷۶..... (۲۷) خير به هزارو ريبوار
- ۲۷۷..... (۲۸) خوياراستن له ناگرى دوزخ
- ۲۷۷..... (۲۹) هاندان بۇ خير له شتى به خشر او دا
- ۲۷۷..... (۳۰) شارندنه وى خير
- ۲۷۸..... (۳۱) خيرى گهوره
- ۲۷۹..... (۳۲) خير له مالى حالال
- ۲۸۰..... (۳۳) به کەم زانينينى خيرى کەم
- ۲۸۰..... (۳۴) ئهوانهى رهخنه له به خشش دهگرن
- ۲۸۰..... (۳۵) خير و کرده وى چاک
- ۲۸۱..... (۳۶) هه موو چاکه يهك خير
- ۲۸۲..... (۳۷) ته سبيحات
- ۲۸۲..... (۳۸) خيرکردن بۇ جومگه کانى
- ۲۸۳..... (۳۹) خير به ناشايسته
- ۲۸۴..... (۴۰) خيرخوازو دهست نوقاو
- ۲۸۴..... (۴۱) به خشين و دهست گرتنه ووه
- ۲۸۴..... (۴۲) خهزنه داري دهستپاک

- (۴۳) بېه خشې دېست مه گرهوه ۲۸۵
- (۴۴) نه گهر ژن له مالي مېردې بېه خشيت ۲۸۵
- (۴۵) مال بېه خشيني بېنده ۲۸۵
- (۴۶) پاكيټي و خوگري ۲۸۶
- (۴۷) بېه شې كه م و قناعت ۲۸۷
- (۴۸) داوانه كړدن ۲۸۷
- (۴۹) ناپه سېندي سوال ۲۸۷
- (۵۰) دېستي سهره وه چا كتره له دېستي خواره وه ۲۸۸
- (۵۱) نهو هه زاره ي نيه تي و داواش ناكات ۲۸۸
- (۵۲) دهوله مېندي بېه شتي زور نيه ۲۸۹
- (۵۳) رهوشې ناده ميزاد ۲۸۹
- (۵۴) نه گهر ناده ميزاد دوي دول ساماني هېيت ۲۸۹
- (۵۵) گولزاري دنيا ۲۹۰
- (۵۶) وهرگرتن دروسته بېداوا ۲۹۱
- (۵۷) سوال بۇ كي دروسته ۲۹۱
- (۵۸) بېه شې نهو ش بدرت كه بېه پقي داوا دمكات ۲۹۲

(۱۱) بېه شې رۆژوو

- (۱) گرنكي رۆژوو ۲۹۴
- (۲) ريزي مانگي ره مېزان ۲۹۴
- (۳) يهك دوورؤږ پيش ره مېزان رۆژوو دروست نيه ۲۹۵
- (۴) رۆژو گرتن بېينيني مانگ ۲۹۵
- (۵) مانگ جاري وا هيه ۲۹ رۆژه ۲۹۵
- (۶) درهنگ ناوايووني مانگ ۲۹۶
- (۷) هر ولاتيک بېينيني خوي هيه ۲۹۶
- (۸) دوومانگه كي جه ژن ۲۹۷
- (۹) پارشيوكردن ۲۹۷
- (۱۰) دواخستنې پارشيو ۲۹۷
- (۱۱) دهستگرتنه وه له خواردن ۲۹۸
- (۱۲) نايه تي ﴿حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ﴾ ۲۹۸
- (۱۳) بانگي بيلال ۲۹۸
- (۱۴) رۆژووي له شگران ۲۹۹
- (۱۵) رۆژوه وان و له يېرچوون ۲۹۹
- (۱۶) رۆژوه وان و دعوته ۳۰۰

- (۱۷) كه فاره تی سر جینی لهره مزاندا ۳۰۰
- (۱۸) ماچكردن بۇ رۆژوه وان ۳۰۱
- (۱۹) كه خورئاوابوو رۆژوو ده شكینریت ۳۰۱
- (۲۰) رۆژوو شكاندن ۳۰۲
- (۲۱) قه دهغه كرددنی شهوو رۆژ پیکهوه گرتن ۳۰۲
- (۲۲) رۆژو گرتن یان شكاندنی له سه فهدا ۳۰۳
- (۲۳) چاك نییه رۆژوگرتن له سه فهدا ۳۰۳
- (۲۴) ره خنه گرتن له وهی بهر رۆژوو ده بی یان دهیشکینی ۳۰۴
- (۲۵) پاداشتی رۆژو نه گر له سه فهدا ۳۰۳
- (۲۶) رۆژو شكاندن بۇ بهرهنگاریی دوژمن ۳۰۵
- (۲۷) سرپشك بوون له رۆژو گرتن له سه فهدا ۳۰۵
- (۲۸) گنپانه وهی ره مهران له شهعباندا ۳۰۶
- (۲۹) رۆژو گرتنه وه بۇ مردوو ۳۰۶
- (۳۰) رۆژو نه گر فیدییه ده دات ۳۰۷
- (۳۱) رۆژوگرتن و نه گرتن له مانگه كاندا ۳۰۷
- (۳۲) رۆژو له ریتی خوادا ۳۰۷
- (۳۳) گه وهی رۆژی محرم ۳۰۸
- (۳۴) رۆژووی عاشورا ۳۰۸
- (۳۵) كام رۆژ له عاشورا بهر رۆژوین ۳۰۸
- (۳۶) گه وهی رۆژووی عاشورا ۳۰۸
- (۳۷) نه وهی له عاشورادا شتی خوارد ۳۰۹
- (۳۸) رۆژوو له شهعباندا ۳۱۰
- (۳۹) رۆژووی ناوه پاستی شهعبان ۳۱۰
- (۴۰) رۆژانی (ایام التشریق) ۳۱۰
- (۴۱) نه گرتنی نۆمینهی حاجیان ۳۱۱
- (۴۲) رۆژووی عارفه ۳۱۱
- (۴۳) نه گرتنی رۆژووی عارفه بۇ حاجیان ۳۱۲
- (۴۴) رۆژوو نه گرتن له جهننه كاندا ۳۱۲
- (۴۵) رۆژانی (ایام التشریق) ۳۱۳
- (۴۶) رۆژووی دوو شه ممان ۳۱۳
- (۴۷) رۆژی ههینی به تهنیا رۆژووی په سهند نییه ۳۱۳
- (۴۸) رۆژووی سی رۆژ له مانگیكدا ۳۱۴
- (۴۹) رۆژووی بهردهوام په سهند نییه ۳۱۴

- (۵۰) چاکترین رۆژووی رۆژووی داوده ۳۱۵
(۵۱) گرتنی رۆژووی سوننه و شکاندنی ۳۱۵

(۱۲) بهشی مانهوه له مرگهوت

- (۱) نهوهی دهیهوئیت له مرگهوت بمینتتهوه ۳۱۶
(۲) مانهوهی دهشهووی یهکه م و ناوه پراست ۳۱۶
(۳) مانهوهی دهشهووی کۆتایی ۳۱۷
(۴) خۆماندوکردن له دهشهووی کۆتایی ۳۱۷
(۵) گهپان به دوای شهووی قهردا ۳۱۸
(۶) شهووی قهدر بیست و یهکه ۳۱۸
(۷) شهووی قهدر شهووی بیست و سێیه ۳۱۸
(۸) له نوو حهوت و پینجدا ههولێ بۆ بده ۳۱۸
(۹) شهووی قهدر بیست و حهوت ۳۱۹

(۱۳) بهشی حهج

- (۱) حهج له ته مهندا یه کجار فهرزه ۳۲۱
(۲) پاداشتی حهج و عهره ۳۲۱
(۳) گهره حهج ۳۲۲
(۴) گهره یی رۆژی عهره فه ۳۲۲
(۵) دۆعای سواربوونی (هۆکاری سهفه) ۳۲۲
(۶) سهفه ری ئافرهت بۆ حهج ۳۲۳
(۷) حهجی مندال و پاداشتی نهوهی حهجی بۆ دهکات ۳۲۴
(۸) حهج بۆ نهوکه سهی ناتوانیت بچیت ۳۲۴
(۹) ئیحرامی حهیزدارو زه یستان ۳۲۵
(۱۰) شوینی ئیحرام بهستن ۳۲۵
(۱۱) بۆنی خووش بۆ ئیحرامپۆش ۳۲۶
(۱۲) بۆنی میسک خوشره ۳۲۶
(۱۳) دارعو دو کافور ۳۲۷
(۱۴) ره یحانه ۳۲۷
(۱۵) ئیحرام له مرگهوتی (ذو الحلیفه) ۳۲۷
(۱۶) کاتی ئیحرام پۆشین ۳۲۷
(۱۷) ئیحرام پۆشین له مهکه کهوه ۳۲۸
(۱۸) لبیک اللهم لبیک ۳۲۹
(۱۹) گرێدانی حهج و عهره پیکه وه ۳۳۰
(۲۰) حهج به ته نهها ۳۳۰

- (۲۱) حج و عمره ۳۳۰
- (۲۲) گۆرینی حج بۇ عمره ۳۳۰
- (۲۳) ئوۋى ئىحرام بۇ حج بېستى ۳۳۱
- (۲۴) سېنەۋى ئىحرام شكاندى حج ۳۳۲
- (۲۵) گرئدانى حج و عمره ۳۳۳
- (۲۶) قوربانى ۳۳۴
- (۲۷) تېھەلکیش کردنى حج بەدۋى عمرەدا ۳۳۵
- (۲۸) مەرج دانان بۇ حج و عمره ۳۳۶
- (۲۹) بۆنى خوش بەپۇشاكى ئىحرامەۋە ۳۳۶
- (۳۰) ئىحرام پۇش چى لەبەردەكات ۳۳۷
- (۳۱) نىچىر بۇ ئىحرامپۇش ۳۳۸
- (۳۲) گۆشتى نىچىر بۇ ئىحرامپۇش ۳۳۸
- (۳۳) ئىحرامپۇش پىۋىستە چى بکوژىت ۳۳۹
- (۳۴) كەلەشاخ بۇ ئىحرامپۇش ۳۴۰
- (۳۵) تىمارى چاۋى ئىحرامپۇش ۳۴۰
- (۳۶) سەرشۆردنى ئىحرامپۇش ۳۴۰
- (۳۷) فېدىيە ئىحرامپۇش ۳۴۱
- (۳۸) مردنى ئىحرامپۇش ۳۴۲
- (۳۹) مانەۋى لە (ذى طوى) ۳۴۲
- (۴۰) چوۋنە ناۋ مەككە مەدىنە ۳۴۲
- (۴۱) دابەزىن لە مەككە ۳۴۳
- (۴۲) راگردن لە تەۋاف و ھاتوۋچۇى سەفاۋ مەرۋە ۳۴۳
- (۴۳) ماچکردنى بەردە رەشەكە ۳۴۴
- (۴۴) دەستدان لە سوۋچەكانى كەعبە ۳۴۵
- (۴۵) تەۋاف بەسواریى ۳۴۵
- (۴۶) تەۋاف بەسواری بۇ خەلکىتر ۳۴۶
- (۴۷) تەۋافى سەفاۋ مەرۋە ۳۴۶
- (۴۸) ئوۋى ئىحرام بۇ حج دەبەستى ۳۴۷
- (۴۹) چوۋنە ناۋ كەعبە ۳۴۸
- (۵۰) چۆنىەتى حەجەكەى پىنغەمبەر (ﷺ) ۳۴۹
- (۵۱) (لبیک) و (الله اکبر) وتن لەبەرەبەياندا ۳۵۶
- (۵۲) ﴿ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ﴾ ۳۵۶
- (۵۳) بەجى ھىشتنى عەرەفە ۳۵۷

- (۵۴) گهړانه وه له عمره فیه ۳۵۸
- (۵۵) نویژی شیوان و خهوتنان له (مزدلفه) ۳۵۸
- (۵۶) نویژی شیوان و خهوتنان به قامه تیک ۳۵۸
- (۵۷) نویژی به یانی له (مزدلفه) ۳۵۸
- (۵۸) دابه زین له (مزدلفه) ۳۵۹
- (۵۹) پینځخستنې ټافره ت له (مزدلفه) ۳۵۹
- (۶۰) (لبیک) وتنی حاجی ۳۵۹
- (۶۱) پینځخستنې پیرو په ککه وته ۳۶۰
- (۶۲) لبیک وتنی حاجی ۳۶۰
- (۶۳) بهر دبارانی (جره) ۳۶۱
- (۶۴) بهر دبارانی (جره) به سواری ۳۶۱
- (۶۵) قهباره ی بهر ده کان ۳۶۲
- (۶۶) کاتی بهر دباران کردن ۳۶۲
- (۶۷) بهر دباران تاکه ۳۶۲
- (۶۸) سهرتاشینی پیغه مېمر (ﷺ) ۳۶۲
- (۶۹) تاشین و کور تکر دنمونه ۳۶۳
- (۷۰) ره جم و قوریانی و سهرتاشین ۳۶۳
- (۷۱) نموه ی پینځ قوریانی سری بتاشی ۳۶۳
- (۷۲) دیار یکردنی قوریانی ۳۶۵
- (۷۳) قوریانی دیار یکردن ۳۶۵
- (۷۴) سورابوونی و شتری قوریانی ۳۶۵
- (۷۵) په ککه وتنی مالاتی قوریانی ۳۶۶
- (۷۶) به شداری له قوریانیدا ۳۶۶
- (۷۷) قوریانی ره شه ولاغ ۳۶۷
- (۷۸) چو نیتی سر برینی و شتر ۳۶۷
- (۷۹) به خشیني گوشتی قوریانی ۳۶۷
- (۸۰) تموافی (افاضه) ۳۶۷
- (۸۰) نموه ی تمواف بکات ۳۶۸
- (۸۱) نموه ی نیه تی عمره ی پیکه وه هینا ۳۶۸
- (۸۲) نموه ی ټیحرام به حه ج و عمره به سستی ۳۶۸
- (۸۳) نموه ی ټیحرام به حه ج و عمره ۳۶۸
- (۸۴) گهړانه وه له مه ککه ۳۶۹
- (۸۵) مانمونه بو ټاو گپران له مه ککه ۳۷۰

- (۸۶) مانه وهی حاجی له مهککه دواى حج ۳۷۰
- (۸۷) تهوافی خواحافیزی ۳۷۱
- (۸۸) ئه و ئافره تهی دهکویته بی نوژی ۳۷۱
- (۸۹) عه مره دروسته له مانگه کانی چه جدا ۳۷۲
- (۹۰) خیری عه مره له مره مه زاندا ۳۷۲
- (۹۱) پیغه مبه ر (ﷺ) چند چه جی کردوه ۳۷۳
- (۹۲) پیغه مبه ر (ﷺ) چند عه مره ی کردوه ۳۷۳
- (۹۳) سه رکور تکر دنه وه له عه مره دا ۳۷۳
- (۹۴) ئافره تی بی نوژی عه مره ده گپی رته وه ۳۷۳
- (۹۵) نزای گه رانه وه له سه فه ر ۳۷۴
- (۹۶) دابه زین و نوژی کردن له (ذو الحلیفه) ۳۷۴
- (۹۷) راوودار پرین چه رامه له مهککه ۳۷۵
- (۹۸) چوونه ناوشاری مهککه بی ئی حرام ۳۷۶
- (۹۹) (حجری اسماعیل) و ده رگای که عبه ۳۷۶
- (۱۰۰) ده رباره ی دروست کردنه وه ی که عبه ۳۷۷
- (۱۰۱) ری زرداری مه دینه ۳۷۹
- (۱۰۲) هاندان بو نیشه ته جی بوونی مه دینه ۳۸۱
- (۱۰۳) تاعون و جه جال ناچه مه دینه ۳۸۲
- (۱۰۴) مه دینه نا پوخته کانی ده رده کات ۳۸۲
- (۱۰۵) ئه وه ی پیلان دژی مه دینه بگی ریت ۳۸۳
- (۱۰۶) هاندان بو مانه وه له مه دینه دا ۳۸۳
- (۱۰۷) کاتی مه دینه چۆل ده بیت ۳۸۴
- (۱۰۸) نیوان نارامگا و مینه ر ۳۸۴
- (۱۰۹) (احد) که ژیکه خوشی ده وین ۳۸۴
- (۱۱۰) بنه ویا رگه مه پیچنه وه بو سی مزگه وت نه بی ۳۸۵
- (۱۱۱) گه وره یی نوژی له دوو مزگه وته پی رژه که دا ۳۸۵
- (۱۱۲) ئه و مزگه وته ی له سه ر ته قوا دروست کرا وه ۳۸۵
- (۱۱۳) ری زی مزگه وتی (قبا) ۳۸۶

(۱۴) بهشی هاوسه رگیری

- (۱) هاندان بو هاوسه رگیری ۳۸۷
- (۲. ۳) خواستنی ئافره تی دیندار ۳۸۸
- (۳. ۵) کهس خوازینی به سه ر خوازینی برا که یدا نه کات ۳۸۹
- (۴. ۶) سه یرکردنی ئه و ئافره تانه ی ماره ده کریت ۳۸۹

- (۷ - ۵) مؤلەت خواستن له بیوه ژن و کچ ۳۹۰
- (۸ - ۶) ئەو مەرجانەى سەرچینی پى حەلال دەکریت ۳۹۰
- (۹ - ۷) سەرینەوێ کاتی و حەرامکردنی ژنەینانی کاتی ۳۹۲
- (۱۰) کۆکردنەوێ هاوسەر لەگەڵ پورەکەیدا حەرامە ۳۹۲
- (۱۱ - ۹) مەرەیی هاوسەرەکانی پیغەمبەر (ﷺ) ۳۹۲
- (۱۲ - ۱۰) مەرەپەین لەسەر گۆیەکی ئالتون ۳۹۲
- (۱۳ - ۱۱) مەرەپەین لەسەر فێرکردنی قورئان ۳۹۳
- (۱۳) مەرەپەین لەسەر فێرکردنی قورئان ۳۹۳
- (۱۴) سەبارەت بەناییتی ﴿تَرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ﴾ ۳۹۴
- (۱۵) ژن گواستنەوێ لەمانگی شەوالدا ۳۹۴
- (۱۶) نانی شایى ۳۹۴
- (۱۷) بەدەمەوێ چوونی دەعوەتی زەماوەند ۳۹۷
- (۱۸) ئەوێ لەکاتی تێکەلی ژن و مێردا دەوتری ۳۹۷
- (۱۹) سەبارەت بەنایەتی ﴿نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ﴾ ۳۹۸
- (۲۰) ئەو ژنەى لەجیگادا خۆى نادا بەدەستەو ۳۹۸
- (۲۱) درکاردنی نەینى ژن ۳۹۸
- (۲۲) دەربارەى پۆشینى گوناھى بەندەو ئاشکراکردنی لەلایەن خۆیەو ۳۹۹
- (۲۳) کاری [عزل] لەسەرچیندا ۳۹۹
- (۲۴) دەربارەى نزیکى لەگەڵ ئافەرەتى شیردەر یا شیردەری دووگیان ۴۰۰
- (۲۵) سەرچینی لەگەڵ ئافەرەتى دووگیانى دیلدا ۴۰۰
- (۲۶) شەومانەوێ لای کچ و بیوژن ۴۰۱
- (۲۷) وازەینان لەسەرەى هەندى هاوسەر ۴۰۲
- (۲۸) لەگەڵ ژندا هەلکردن و راسپاردە لەبارەیانەو ۴۰۳
- (۲۹) با هیچ پیاویکی ئیماندار هاوسەرە ئیماندارەکەى نەبوغزینی ۴۰۳
- (۳۰) هەر پیاویک لەسەفەر هاتەوێ باخیرا خۆى نەکاتەوێ بەمالدا تا هاوسەرەکەى خۆى بۆ رێک بخات ۴۰۳

(۱۵) بەشى تەلاق

- (۱) ئەو پیاوێ لەکاتی بینوژیدا ژنەکەى تەلاق دەدات ۴۰۵
- (۲) تەلاقى سىبەسى لەسەردەمى پیغەمبەردا (ﷺ) ۴۰۶
- (۳) ژنى تەلاقداو گەر شووی کردەو ۴۰۶
- (۴) لەبارەى نایەتى ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾ ۴۰۷
- (۵) سەرپشک کردنی پیاو بۆ ژنەکەى ۴۰۸
- (۶) سەبارەت بەنایەتى ﴿وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ﴾ ۴۱۰

(۱۶) بهشی عیدده

- (۱) ئەو ژنەى دواى مردنى مێردەكەى مندالى دەيىت ٤١٤
- (۲) ئەگەر ژنى تەلاقدارو خورماچنى بكات ٤١٥
- (۳) دەرئەچوونى ژنى تەلاقدارو لەمالەكەى خۆى ئەگەر ترسا ٤١٥
- (۴) بەشودانى تەلاقدارو پاش تەواوبوونى (عیددە) ٤١٦
- (۵) تەعزىەبارى و چاوەنەپرشتى لە (پرسەدا) ٤١٦
- (۶) وازەینان لەبۆنى خوش و جلى رەنگاو رەنگ ٤١٨

(۱۷) بهشی نەفرین کردن (اللحان)

- (۱) ئەوەى لەگەڵ خێزانەكەیدا پیاوێكى دى ٤١٩
- (۲) مندال و رەچەلەك ٤٢٣
- (۳) مندال ھى ناو جىيىيە ٤٢٤
- (۴) وەرگرتنى قەسەى رەچەلەك ناس بۆ ناسىنى مندال ٤٢٤

(۱۸) بهشی شیردان

- (۱) ئەوەى لەرێى لەدايكبوونەو ھەرامە ٤٢٥
- (۲) کاریگەرى شیردان ٤١٥
- (۳) ھەرامبوونى برازای شیرى ٤٢٦
- (۴) ھەرامبوونى زێكچ و ژن خوشك ٤٢٦
- (۵) شیرخواردن ، جارو دوو جار ٤٢٧
- (۶) پێنج جار شیرخواردن ٤٢٧

(۱۹) بهشی خەرجیەكان (النفقات)

- (۱) لەخۆو دەستپێكردن و پاشان خێزان و خزان ٤٢٨
- (۲) خەرجیە رەعیەت گوناھى ئەوكەسەى خەرجییان ناداى ٤٢٨
- (۳) چاكەى خەرجیى كێشانی ژن و مندال ٤٢٩
- (۴) ژن بۆ ھەبە لەسامانى مێردەكەى لەرێگەى چاكەدا خەرجى مندالەكەى بكێشى ٤٢٩
- (۵) ژنى سى بەسى تەلاقدارو ، خەرجى لەسەر ناكړیت ٤٣٠

(۲۰) بهشی كۆین و فرۆشتن

- (۱) فرۆشتنى خۆراك بەخۆراك ، دبی وەكو یەك بی ٤٣٢
- (۲) رێگەى لەفرۆشتنى خۆراك پێش وەرگرتنى ٤٣٢
- (۳) گواستنەوێ خۆراك ئەگەر بەگۆترە فرۆشرا ٤٣٣
- (۴) فرۆشتنى خۆراكى پێوانەكراو بەگۆترە ٤٣٣
- (۵) فرۆشتنى خورما بەخورما وەكو یەك ٤٣٣
- (۶) فرۆشتنى خەرمانىك لەخورما ٤٣٤

- (۷) بهروبوم نافروشیت هتا پیدهگات ۴۳۴
- (۸) ریکری لهفروشتنی بهروبوم هتا تهوار پیدهگات ۴۳۵
- (۹) سهوداگری (مزاینه) ۴۳۵
- (۱۰) فروشتنی بهروبوم بهخورما بهپی کیشانهی خوی ۴۳۵
- (۱۱) دهربارهی ئەندازهی دورستی مامه له جوړی (العرايا) ۴۳۵
- (۱۲) دهر د لهروبومدا ۴۳۶
- (۱۳) خاوهن قهرز نهوهی هیه دهیبات ۴۳۶
- (۱۴) ئەوکهسهی باخه خورمای بهردار بفروشیت ۴۳۶
- (۱۵) مامه لهی (مخابره) و (مخافله) ۴۳۷
- (۱۶) مامه لهی (معاومه) ۴۳۷
- (۱۷) قهدهغهکردنی کرین و فروشتنی ناژه لی گوان بهستراو ۴۳۸
- (۱۸) شتیك گوشتی حرام بیٹ فروشتنیشی حرامه ۴۳۸
- (۱۹) حرامکردنی فروشتنی مهی ۴۳۸
- (۲۰) حرامکردنی مردارهوهو بوو بت و بهراز ۴۳۹
- (۲۱) قهدهغهکردنی نرخى سهگ و کرنی ئافرهتی داوین پیس و فالچی ۴۴۰
- (۲۲) قهدهغهکردنی وهگرتنی نرخى پشیله ۴۴۰
- (۲۳) دهستکهوتی کهلهشاخ پیسه ۴۴۰
- (۲۴) حه لاکردنی کرنی کهلهشاخگر ۴۴۰
- (۲۵) قهدهغهکردنی فروشتنی سکی سهگ ۴۴۱
- (۲۶) قهدهغهکردنی کرین و فروشتنی (ملاسه) و (منابذه) ۴۴۱
- (۲۷) کرین و فروشتنی گوترهکاری ۴۴۲
- (۲۸) قهدهغهکردنی زه مکاری به نیازى فیل ۴۴۲
- (۲۹) مامه له بهسەر مامه لهی برادا ۴۴۲
- (۳۰) قهدهغهکردنی به پیره وهچوونی شمهك ۴۴۲
- (۳۱) پیویسته شارنشین شت به لادی نشین نه فروشیت ۴۴۲
- (۳۲) قهدهغهکردنی پاوانکردن (احتکار) ۴۴۳
- (۳۳) فروشتن به خواسته ۴۴۳
- (۳۴) راستگووی له کرین و فروشتندا ۴۴۴
- (۳۵) کهسیك له مامه لهدا فیلی ئی بکریت ۴۴۴
- (۳۶) هه رکهس گزی بکات له من نییه ۴۴۴
- (۳۷) پاره گوپینهوهو فروشتنی پارهی زیر بهزیو ۴۴۵
- (۳۸) گوپینهوهی ئالتون و زیوو خوراك ۴۴۵
- (۳۹) ریکری لهفروشتنی زیوو به قهرز ۴۴۶

- (۴۰) دیناری به دوو دینارو درهه مېك به دوو درهه م مفرۆشن ۴۴۶.....
- (۴۱) فروشتنی ملوانكه ی تېكه ل به زېږو موورو به زېږ ۴۴۶.....
- (۴۲) سووو له دواخستن دایه ۴۴۷.....
- (۴۳) نه فرین کردن له سوو خوړو سوو دهر ۴۴۸.....
- (۴۴) وهرگرتنی حه لالی روون و وازهینان له شتی گومانوای ۴۴۸.....
- (۴۵) قهرز دانه وه به چاکتر له خو ی ۴۴۹.....
- (۴۶) ریگری له سویند خواردن له مامه لدا ۴۴۹.....
- (۴۷) فروشتنی حوشت به دهر له سوار بوون و بارپیه لگرتنی ۴۵۰.....
- (۴۸) دهر باره ی قهرز داشکندن ۴۵۲.....
- (۴۹) قهرز کویری ده و له مهند سته مه ۴۵۲.....
- (۵۰) په لهنه کردن له قهرزای هه ژارو لیبور دنی ۴۵۲.....
- (۵۱) که سېك مالیکې خو ی لای که سېكې نه دار ببینیته وه ۴۵۳.....
- (۵۲) فروشتن و بارمه ۴۵۳.....
- (۵۳) سه لهم له بر و بومدا ۴۵۴.....
- (۵۴) دهر باره ی هه لگرتنه وه ی (شوفعه) ۴۵۴.....
- (۵۵) دار خستنه سمر دیواری دراوسی ۴۵۴.....
- (۵۶) ههر کهس بستېك زهوی داگیر بکات ۴۵۵.....
- (۵۷) کینشه ی ریگوبان ۴۵۵.....

(۲۱) به شی کشتو کال

- (۱) ریگری له به کردانی زهوی ۴۵۶.....
- (۲) به کردانی زهوی به خوراك ۴۵۶.....
- (۳) به کردانی زهوی به زېږو زیو ۴۵۶.....
- (۴) به کردانی زهوی ۴۵۷.....
- (۵) به خشینی زهوی ۴۵۷.....
- (۶) ناو دیری زهوی وزار به رامبر به نیوه ی به رهه مکه ی ۴۵۸.....
- (۷) که سېك دره ختېك پروینیت ۴۵۸.....
- (۸) فروشتنی ناوی زیاده ۴۵۹.....
- (۹) قهده غه کردن ناوی زیاده و له مور ۴۵۹.....

(۲۲) به شی وه سیت و خیر و خیرات و به خشین

- (۱) هاندان بۆ وه سیت کردن ۴۶۰.....
- (۲) وه سیت له سنیه ك تینا په ریت ۴۶۰.....
- (۳) وه سیتی پیغه مبه ر (ﷺ) به پایا به ند بوون به قورئانه وه ۴۶۱.....
- (۴) ناموزگاری پیغه مبه ر (ﷺ) به دهر کردن موشریکه کان ۴۶۲.....

- (٥) په شیمان بوونهوه له خیرو به خشین ٤٦٢.....
 (٦) کهسی هندی له مندا له کانی خه لات بکات به دهر له وادی تر ٤٦٣.....
 (٧) کهسیک مالیک بدات به کهسیک تاله ژياندا بیت ٤٦٤.....

(٢٣) بهشی میرات

- (١) موسلمان میرات له کافر نابات و کافریش له موسلمان ٤٦٦.....
 (٢) میرات بدن به شایسته و خاوه نه کانی ٤٦٦.....
 (٣) میراتی (الکاله) ٤٦٦.....
 (٤) دواهمین ثایه تیک دابه زیوه ثایه تی (الکاله) یه ٤٦٧.....
 (٥) هر کهس مال و داراییه کی جی هیشت بؤ میراتگره کانی تی ٤٦٧.....

(٢٤) بهشی وهقف

- (١) وهقف بؤ بنه رتی شته که یو بهر و بوومه که ی خیره ٤٦٨.....
 (٢) مروؤ پاش مردنی چی پیده گات ٤٦٨.....
 (٣) خیرکردن بؤ کهسیک بمریت و وهسیتی نه کرد بیت ٤٦٨.....

(٢٥) بهشی نه زړکردن

- (١) باسی وهفاکردن به نذر ٤٦٩.....
 (٢) قهزاکردنه وهی نذر ٤٦٩.....
 (٣) کهسیک نذر بکات که به پی بجیت بؤ که عبه ٤٧٠.....
 (٤) ریگری کردن له نذر ٤٧٠.....
 (٥) وهفا ناکریت به نذر تیک که سرپیچی خوی تیداییت ٤٧١.....
 (٦) دهر یاره ی که فاره تی نذر ٤٧٢.....

(٢٦) بهشی سویند خواردن

- (١) ریگری له سویند خواردن به باوو باپیران ٤٧٣.....
 (٢) ریگری له سویند خواردن به بته کان ٤٧٣.....
 (٣) کهسی سویندی به (لات) و (عزی) خوارد با بلی (لا اله الا الله) ٤٧٣.....
 (٤) سویند له سمر نیه تی سوینده ره ٤٧٤.....
 (٥) کهسی به سویند مافی کهسیکی موسلمان زهوت بکات شایسته ی سزای
 دوزخ ده بیت ٤٧٤.....
 (٦) کهسی سویندی له سمر شتی خوارد و باشر لهوی بینی با سوینده که ی بخت و
 که فاره ته که ی بدات نه و باشره ٤٧٥.....
 (٧) که فاره تی سویند ٤٧٦.....

(٢٧) بهشی حهرا مکردنی خوینریزی

- (١) حهرا مکردنی خوین و مال و ناموس ٤٧٧.....
 (٢) یه کهم شت داد و هری له سمر ده کریت ٤٧٨.....

- (۳) ئەر ھۆيەى خويىنى كەسكى موسلمان ھەلەل دەكات ۴۷۸
- (۴) تاوانى كەسكى كوشتنى دامينا ۴۷۹
- (۵) ئەر ھۆيەى بەھەر شتىك خوى بكوژىت ۴۷۹
- (۶) كەسكى كەسكى بەھەردىك بكوژىت ۴۸۱
- (۷) تۆلەسەندە ھۆيەى برىن ۴۸۱
- (۸) كەسكى دان بنىت بەكوشتنى كەسكىدا ۴۸۲
- (۹) خويىنى ژنىكى دووگيان و كۆرپەلەكەى ۴۸۳
- (۱۰) ئەر شتەنەى كەبەھەدەر دەرۋن ۴۸۴

(۲۸) بەشى سوينخورى بەكۆمەل

- (۱) كى سويندى تىدا دەخوات ۴۸۵
- (۲) ھىشتە ھۆيەى سويندى بەكۆمەل (القسامە) ۴۸۶

(۲۹) بەشى سنوورەكان (سزا شرعيةكان)

سزاي دداۋىن پيسى (الزنا)

- (۱) سزاي كوپو كچ و ژن و پياۋى داۋىن پيسى ۴۸۷
- (۲) بەردبارانكردنى ژن و پياۋى داۋىن پيسى ۴۸۷
- (۳) سزاي كەسكى دان بنىت بەزىنادا ۴۸۸
- (۴) بەردبارانكردنى زىناكەر دواى چوارجار دان پيانان ۴۸۹
- (۵) بەردبارانكردنى جۈولەكەى ژىر سايەى ئىسلام (اهل الذمە) ۴۹۰
- (۸) رىگىرى لەتكارىدەن لەسزا شرعيةكان ۴۹۱
- (۹) سزاي مەيخۇر چەند دارە؟ ۴۹۲
- (۱۰) داركارى بۇ تەمىكرەن ۴۹۳
- (۱۱) سزاي شرعى سېرېنە ھۆيەى تاوانە ۴۹۴

(۳۰) بەشى دادكاىى و شايەتى

- (۱) دادوھرى بەروالەت دەكرىت ۴۹۵
- (۲) لاسارى سەر سەخت ۴۹۵
- (۳) سويندانى داۋا لەسەركراۋ ۴۹۵
- (۴) دادكاىى كىردن بەسويندو شايەت

۴۹۶.....

- (۵) دادوھر نايىت دادوھرى بكات ئەگەر توپرەبوو ۴۹۶
- (۶) پاداشتى ئىجتھادى دادوھر ۴۹۶
- (۷) جياۋازىيى مۇجتەھىدەكان ۴۹۶
- (۸) دادوھر ناكۆكى لا دەبات ۴۹۷

(۳۱) بەشى ھەلكرتە ھۆيەى ونبوو

- (۱) حوكمى ھەلگرتنەۋەى ونبوو..... ۴۹۹
- (۲) دەرپارەى ھەلگرتنەۋەى شتى ونبووى حاجى ۴۹۹
- (۳) كەسى ونبوويەك ھەلگرتنەۋە ۵۰۰
- (۴) رېگركردن لەدۆشىنى مەرومالاتى خەلكى ۵۰۰

(۲۲) بەشى مېواندارىي

- (۱) حوكمى كەسىك مېوان راگير نەكات ۵۰۱
- (۲) فەرمان بەمېواندارىي ۵۰۱
- (۳) دەرپارەى دەستگىرۆيى بەمالى زىادە ۵۰۱
- (۴) فەرمانكردن بەكۆكردنەۋەى توۋشۋەكان لەكاتى تەنگانەد ۵۰۲

(۲۳) بەشى جىھاد

- (۱) فەرموۋەى خوا (واگومان مەبەن ئەوانەى لەرنگەى خوادا كۆژاۋن مردوون) ۵۰۴
- (۲) دەرگاكانى بەمەشت لەژىرسايەى شمشىردايە ۵۰۵
- (۳) ھاندان بۇ جىھاد ۵۰۵
- (۴) بەرزكردنەۋەى پلەويايەى بەندە بەجىھاد ۵۰۶
- (۵) موچاھىد چاكتىرىنى خەلكى ۵۰۷
- (۶) كەسى بەرئىت و نەجەنگىت ۵۰۷
- (۷) خىرى جىھاد لەدەريادا ۵۰۷
- (۸) خىرى سەنگەرگىرى لەرنگەى خوادا ۵۰۸
- (۹) سەرلەبەيانى يا سەر لەئىۋارە دەرچوونىك لەرنگەى خوادا ۵۰۹
- (۱۰) لەبارەى فەرموۋەى ﴿اجعلتم سقاية الحاج﴾ ۵۰۹
- (۱۱) ھاندان لەسەرداۋاكردنى شەھىدى ۵۰۹
- (۱۲) خىرى شەھىدبوون ۵۱۰
- (۱۳) نىيەت لەكردەۋەدا ۵۱۰
- (۱۴) رەزامەندى خوا لەشەھىدان ۵۱۰
- (۱۵) شەھىدان پىنجن ۵۱۱
- (۱۶) تاعون شەھادەتە بۇ موسولمان ۵۱۲
- (۱۷) لىخۆشبوون لەھەموو گوناھىكى شەھىد ۵۱۲
- (۱۸) ھەركەس لەپىنناۋى مائەكەيدەت بكوژئىت شەھىد ۵۱۳
- (۱۹) فەرموۋەى خوا ﴿رجال صدقوا ما عاهدوا الله عليه﴾ ۵۱۳
- (۲۰) جەنگان بۇ بلىندكردنەۋەى فەرموۋەى خوا ۵۲۰
- (۲۱) كەسى بۇ رووپامايى ناۋوشۆرەت بچەنگى ۵۱۵
- (۲۲) زۆرىي پاداشت لەسەر كۆژان لەرىي خوادا ۵۱۶
- (۲۳) كەسىك بچەنگىت و بپىكىرىت ۵۱۶

- (۲۴) پاداشتی دابینکردنی تفاق بۆ جهنگاورم ۵۱۷
- (۲۵) كەسنيك خۆي ساز بكات و نه خوش بكهويت ۵۱۷
- (۲۶) ريزگرتن له خيزاني جهنگاورم ۵۱۷
- (۲۷) فرموده‌ی (تاقميك له‌ئوممه‌ته‌كه‌م تا قيامت له‌سهر هه‌قن) ۵۱۸
- (۲۸) دوو كەس يه‌كينيان ئه‌وى تريان ده‌كوژيت ۵۱۹
- (۲۹) خيزي كەسنيك خوشترى له‌ريگه‌ي خوادا ببه‌خشيت ۵۲۰
- (۳۰) فرموده‌ی خوا ﴿واعدوا لهم ما استطعتم من قوة﴾ ۵۲۰
- (۳۱) خيزو ييز به‌ناو چاوي ئه‌سپه‌ره‌يه ۵۲۱
- (۳۲) حه‌زنه‌كردن به‌ئه‌سپي ده‌ست و قاچ بازگ ۵۲۱
- (۳۳) پيشبركي له‌نيوان ئه‌سپدا ۵۲۲
- (۳۴) كەسانيك بره‌به‌هانه‌يان هه‌بيت و له‌جهنگ دوا بكه‌ون ۵۲۲
- (۳۵) كەسنيك نه‌خوشي گلي بداته‌وه له‌غزا ۵۲۳

(۳۶) به‌ئشي به‌سه‌ره‌شاتي جه‌نگه‌كان

- (۱) ئاموژگاري بۆ سه‌ركرده‌كاني سويا و هيزه‌كان ۵۲۴
- (۲) فرماندان به‌نوينه‌ران بۆ ئاسانكاري ۵۲۵
- (۳) ناردنی نوينه‌ران و پاداشتي كەسي كه‌ده‌هينلرته‌وه ۵۲۶
- (۴) سنووري ته‌مه‌نی نيوان بچووك و گه‌ره بۆ چوون بۆ جه‌نگ ۵۲۶
- (۵) ريگري له‌هه‌نگرتنی قورئان بۆ خاكي دوژمن ۵۲۷
- (۶) ريگردن به‌ناو له‌وه‌رگا و رووته‌مه‌نيدا ۵۲۷
- (۷) سه‌فه‌ركردن به‌شيكه له‌سزاو نازار ۵۲۷
- (۸) به‌شه‌و گه‌رانه‌وه بۆ نارمال و مندا ۵۲۷
- (۹) نزاوپارانه‌وه له‌پيش ده‌ستپيكردي جه‌نگ ۵۲۸
- (۱۰) نامه‌كاني پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) بۆ پادشاکان ۵۲۸
- (۱۱) نامه‌ی پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) بۆ هه‌رقل ۵۲۹
- (۱۲) پارانه‌وه‌ی پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) ۵۳۳
- (۱۳) ريگري له‌غه‌درو ناپاكيي ۵۳۵
- (۱۴) وه‌فاكردن به‌په‌يمان ۵۳۵
- (۱۵) خۆزگه نه‌خواستن به‌رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی دوژمن ۵۳۶
- (۱۶) دؤعاكردن له‌دوژمن ۵۳۷
- (۱۷) جه‌نگ فروفيله ۵۳۷
- (۱۸) به‌شدانه‌كردنی بته‌په‌رستان له‌جه‌نگدا ۵۳۷
- (۱۹) ده‌رچوونی ئافره‌تان له‌گه‌ل جه‌نگاوه‌راند ۵۳۸
- (۲۰) ريگري كردن له‌كوشتنی ژنان و مندا لان له‌جه‌نگدا ۵۴۰

- (۲۱) برینی دارخورماکانی دوژمن و سوتاندنیان ۵۴۰
- (۲۲) بردنی خواردن له خاکی دوژمندا ۵۴۱
- (۲۳) حه لآکردنی دهستکهوتی جهنگ ۵۴۱
- (۲۴) دهستکهوتی جهنگ ۵۴۲
- (۲۵) هیزهکان دهستکهوتی جهنگیان دهدرتی ۵۴۳
- (۲۶) دهستکهوتی جهنگ دهکرین به پینچ پشک ۵۴۳
- (۲۷) چک و شمهکی کوژاو دهدری به بکوژهکه ۵۴۳
- (۲۸) چک و شمهکی کوژاو به ئیجتهد بویهکی له بکوژان ۵۴۵
- (۲۹) بیبهشکردنی جهنگاوهر له چک و شمهکی کوژاوی دهستی خوی ۵۴۶
- (۳۰) ههموو چک و شمهکی کوژاو دهدری به جهنگاوهر ۵۴۷
- (۳۱) زیاده به خشیی له دهستکهوتی جهنگدا ۵۴۸
- (۳۲) به شهکان و پینچ یهکی دهستکهوتی جهنگ ۵۴۹
- (۳۳) چوئیتی دابهشکردنی دهستکهوتی بی جهنگ ۵۴۹
- (۳۴) پشکی سوارهو پیاده ۵۵۵
- (۳۵) پشکی ژنان ۵۵۵
- (۳۶) وازهینان له دیل ۵۵۷
- (۳۷) دهکردنی جوولهکه له مه دینه ۵۵۸
- (۳۸) حوکی کسی که ده جهنگی و په یمان ده شکینی ۵۵۹

له بلا و کراوه کانی کتبخانه ی روشنبیر
سلیمانی - مه ولیر

له بلا و کراوه کانی
کتبخانه ی روشنبیر